

951

॥ अथ श्रीमहाभारते कर्णपर्व प्रारभ्यते ॥

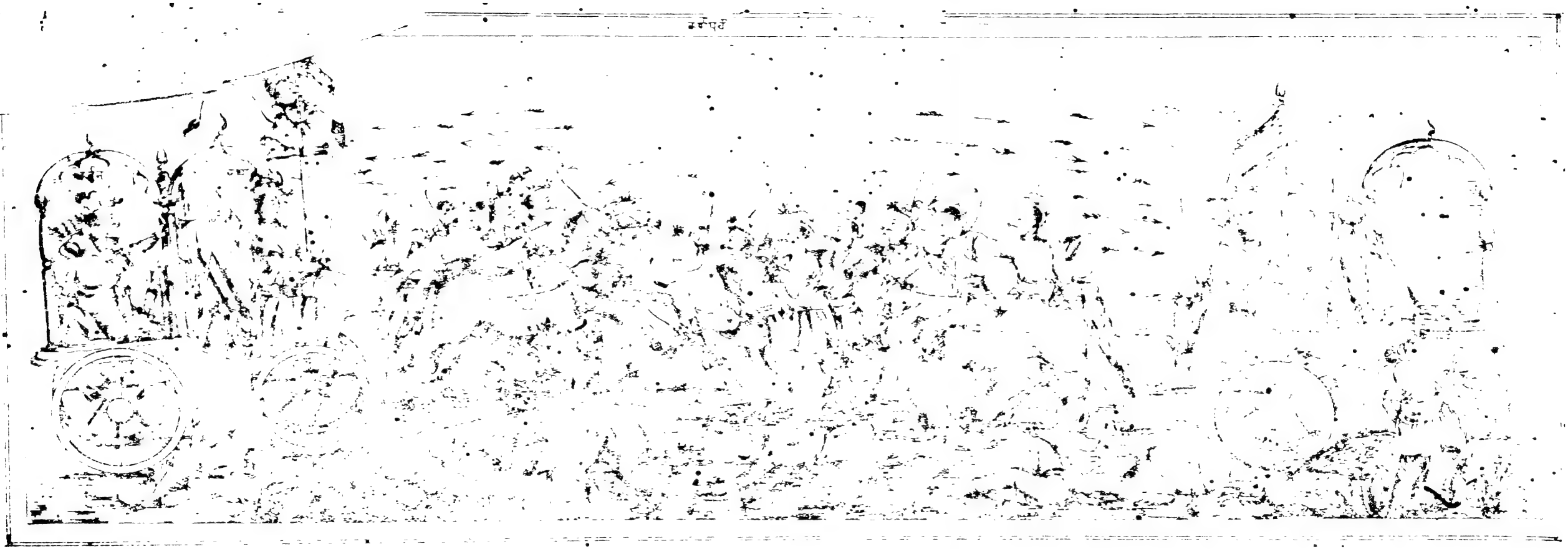

॥ १४ ॥ १५ ॥ द्रुपः कर्णः प्रत्यक्षं अनादरेष्वही ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सममन्यतसम्यग्मेव धृतवान् ॥ २० ॥ दुर्मरुदुःखेनापिर्मनुमशक्यं स्वेच्छया ॥ २१ ॥ २२ ॥ तन्मरणं दुष्करं मय्ये ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतजावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

ततः प्रवदते युद्धं तु मुलं लोमहर्षणं ॥ कुरुणां पांडवानां च परस्परजयैषिणां ॥ १४ ॥ तयोर्द्वौ दिवसौ युद्धं कुरुपांडवसेनयोः ॥ कर्णे सेनापतौ राजन्वभूवाद्भुतदर्श-
 नं ॥ १५ ॥ ततः शत्रुक्षयं कृत्वा सुमहांतं रणे वृषः ॥ पश्यतां धार्तराष्ट्राणां फाल्गुत्वेन निपातितः ॥ १६ ॥ ततस्तु संजयः सर्वगत्वा जगपुरं द्रुतं ॥ आचष्ट धृतसंघायय-
 दत्तं कुरुजांगले ॥ १७ ॥ जनमेजय उवाच ॥ आपगेयं हतं श्रुत्वा द्रोणं चापि महारथं ॥ आजगाम परामात्तिवद्दो राजां बिकासुतः ॥ १८ ॥ स श्रुत्वा निहतं
 कर्णं दुर्योधनहितैषिणं ॥ कथं द्विजवरप्राणानधारयत दुःखितः ॥ १९ ॥ यस्मिन् जयाशां पुत्राणां सममन्यत पार्थिवः ॥ तस्मिन् हते सकौरव्यः कथं प्राणानधार-
 यत ॥ २० ॥ दुर्मरुतदहं ज्ञान्ये नृणां रुच्छे पिवर्त्ततां ॥ यत्र कर्णं हतं श्रुत्वा नात्यज्जीवितं नृपः ॥ २१ ॥ तथा शांतनवं वृद्धं ब्रह्मन् ब्राह्मीकमेव च ॥ द्रोणं च सोमदत्तं च
 भूरिश्रवसमेव च ॥ २२ ॥ तथैव चान्यान्सुहृदः पुत्रान् पौत्रांश्च पातितान् ॥ श्रुत्वा यन्नाजं हास्याणां स्तन्मन्ये दुष्करं द्विज ॥ २३ ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्विस्तरेण म-
 हामुने ॥ न हि तृप्यामि पूर्वेषां शृण्वानश्चरितं महत् ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि जनमेजयवाक्यं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥
 वैशंपायन उवाच ॥ हते कर्णे महाराज निशि गावल्गणिस्तदा ॥ दीनो ययौ नाम पुरं मथैर्वातसुर्जवे ॥ १ ॥ सहास्तिनपुरं गत्वा भृशमुद्दिग्धचेतनः ॥ जगाम धृ-
 तराष्ट्रस्य क्षयं प्रक्षीणबांधवं ॥ २ ॥ स तमुद्दिश्य राजानं दमलाभिहतौजसं ॥ ववदे प्रांजलिर्भूत्वा मूर्धापादौ नृपस्य ह ॥ ३ ॥ संपूज्य च यथान्यायं धृतराष्ट्रं महीपतिं ॥
 हाकष्टमिति चोक्ता स ततो वचनमाददे ॥ ४ ॥ संजयो हं क्षितिपते कच्चिदास्ते सुखं भवाम् ॥ स्वदोषैरापदं प्राप्य कच्चिन्नाय विमुक्त्यनि ॥ ५ ॥ हिता न्युक्तानि विदुर-
 द्रोणगांगेयकेशवैः ॥ अगृहीतान्यनुस्मृत्य कच्चिन्नकुरुषे व्यथां ॥ ६ ॥ रामनारदकृष्णार्चैर्हितमुक्तं सभातले ॥ न गृहीतमनुस्मृत्य कच्चिन्नकुरुषे व्यथां ॥ ७ ॥ सुहृ-
 दस्त्वदिते युक्तान् भीष्मद्रोणसुखान् परैः ॥ निहतान्युधिसंस्मृत्य कच्चिन्नकुरुषे व्यथां ॥ ८ ॥ तमेवं वादिनं राजा सूतं पुत्रं कृतांजलिं ॥ सुदीर्घमथ निःश्वस्य दुःखात्त-
 ददमनवती ॥ ९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ आपगेये हतेशूरे दिव्यास्त्रवतिसंजय ॥ द्रोणे च परमेष्वासे भृशं मे व्यथितं मनः ॥ १० ॥

दशितानां संहस्राणां वसुसंभवः वसुतामशोभ्यः संभूतः ॥ ११ ॥ १२ ॥ भार्गवः रामः यस्मै भीष्माय धनुर्वेदे उपाकृतः श्रीकृतः शिष्यत्वेन ॥ १३ ॥ यस्य द्रोणस्य ॥ १४ ॥ सौम्यां च वसिष्ठमतिं ॥ १५ ॥
 चतुर्विधं मुक्तं प्राणादि अनुक्तं खडादि यं प्रमुक्तं गोलादि मुक्तमुक्तं सोपसंहारमखं ॥ १६ ॥ १७ ॥ मयिते सति किमकुर्वतेत्युत्तरेण संबधः ॥ १८ ॥ निमग्नानपिष्ठवमानान् जीविते सयाचेष्टां कुर्वाणान् इत्यु
 योरयातां संहस्राणि दशितानां दशैव तु ॥ अहन्यहनिते जस्वीनि जघ्नेवंसु संभवः ॥ ११ ॥ तंहतं यज्ञसेनस्य पुत्रेणेह शिखंडिना ॥ पांडुं वेयाभिगुप्तेन श्रुत्वा मे व्यथि
 तं मनः ॥ १२ ॥ भार्गवः प्रददौ यस्मै परमाखं महाहवे ॥ साक्षाद्रामेण यो बाल्ये धनुर्वेद उपाकृतः ॥ १३ ॥ यस्य प्रसादात्कृतिराजपुत्रामहारथाः ॥ महारथत्वं
 संप्राप्तस्तथान्येव सुधाधिपाः ॥ १४ ॥ तंद्रोणं निहतं श्रुत्वा धृष्टद्युम्नेन संयुगे ॥ सत्यसंधं महेष्वांसं भृशं मे व्यथितं मनः ॥ १५ ॥ ययोर्लोके पुमान्नेन समेति चतुर्वि
 धे ॥ तौ द्रोणभीष्मौ श्रुत्वा तु हतौ से व्यथितं मनः ॥ १६ ॥ त्रैलोक्ये यस्य चास्त्रेषु न पुमान्विद्यते समः ॥ तंद्रोणं निहतं श्रुत्वा किमकुर्वत मामकाः ॥ १७ ॥ संशोकानां
 च बले पांडवेन महात्मना ॥ धनं जयेन विक्रम्य गमिते यमसादनं ॥ नारायणास्त्रे च हते द्रोणपुत्रे ॥ धीमतः ॥ १८ ॥ विप्रद्रुतेष्वनीकेषु किमकुर्वत मामकाः ॥ विप्रद्रु
 तानहं मये निमग्नान् शोकसागरे ॥ १९ ॥ प्लवमानान् हते द्रोणे सन्न नौकानि वार्णवे ॥ दुर्योधनस्य कर्णस्य भोजस्य कृतवर्मणः ॥ २० ॥ मद्रं राजस्य शल्यस्य द्रो
 णेऽश्वैव कृपस्य च ॥ मत्पुत्रस्य च शेषस्य तथा न्येषांच संजय ॥ २१ ॥ विप्रद्रुतेष्वनीकेषु मुखवर्णो भवत्कथं ॥ एतत्सर्वं यथा वृत्तं तथा गावल्गणे मम ॥ २२ ॥ आचक्ष्वपां
 इवेयानां मामकानां च विक्रमं ॥ संजय उवाच तवापराधाद्यद्वृत्तं कौरवेयेषु मारिष ॥ २३ ॥ तच्छ्रुत्वा मा व्यथां कार्षीदिष्टेन व्यथते बुधः ॥ यस्मादभावी
 भावी वा भवेदर्थो नरं प्रति ॥ अप्राप्तौ तस्य वा प्राप्तौ न कश्चिद्व्यथते बुधः ॥ २४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच न व्यथाभ्यधिका काचिद्विद्यते मम संजय ॥ दिष्टमेतत्पुरामं
 न्येकययस्व यथेच्छकं ॥ २५ ॥ इति श्रीम० कर्णपर्वणि धृतराष्ट्रसंजयसंवादे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २॥ ॥ ६३ ॥ संजय उवाच हते द्रोणे महेष्वासे तव पुत्रामहारथाः ॥
 कर्णपुरस्वस्थमुखा विषण्णामितचेनसः ॥ १ ॥ अवाङ्मुखाः शस्त्रभृतः सर्वे एव विशांपते ॥ अवेक्षमाणाः शोकात्तानां भयभाषन्परस्परं ॥ २ ॥ तान् दृष्ट्वा व्यथिता
 कारानुसैन्यानि तव भारत ॥ ऊर्ध्वमेव निरैक्षंत दुःस्वप्नस्तान्यनेकशः ॥ ३ ॥

तत्संबधः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ दिष्टे देवोपाकृते अभाविनः सुखस्याप्राप्तौ भाविनो दुःस्वप्नस्याप्राप्तौ वा बुधो न व्यथते तद्विपर्ययेवानुद्विष्यतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ दिष्टं अवश्यं भावि ॥ २५ ॥
 इति कर्णप० नै० भारतभाष्यदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ इति धर्मि अस्वस्थं मुखं दीनवदनाः ॥ १ ॥ २ ॥ ऊर्ध्वं ऊर्ध्वमनमेव न त्वयोर्वस्थानं ॥ ३ ॥

॥ २ ॥

शस्त्राण्येषां तुराजैर्द्रशोणितं तत्कानि सर्वशः ॥ प्राश्रयंतं करग्रेभ्यो हृद्वा द्रोणं हतं युधि ॥ ४ ॥ तानि बद्धान्परिणतिलंबमानानि भारते ॥ अद्रश्यंतं महाराज नक्षत्रा
णि यथा दिवि ॥ ५ ॥ तथा तु स्तिमितं हृद्वा गतसत्त्वमवस्थितं ॥ बलंतव महाराज राजादुर्योधनो ब्रवीत् ॥ ६ ॥ भवतां बाहुवीर्यं हि समाश्रित्य मया युधि ॥ पांडवेयाः
समाहूता युद्धं चेदं प्रवर्तितं ॥ ७ ॥ तदिदं निहते द्रोणे विषण्णमिव लक्ष्यते ॥ युध्यमानाश्च समरे योधा बध्यंतिसर्वशः ॥ ८ ॥ जयो वापि वयो वापि युध्यमानस्य संयु
गे ॥ भवेत्किमत्र चित्रं वै युध्यध्वंसं सर्वतो मुखाः ॥ ९ ॥ पश्य ध्वं च महात्मानं कर्णं वै कर्तनं युधि ॥ प्रचरंतं मे हेष्वासं दिव्यै रस्त्रै र्महाबलं ॥ १० ॥ यस्य वै बुधिसंज्ञा सात्
कुंतीपुत्रो यनं जयः ॥ निवर्तते स दामंदः सिंहा तं क्षुद्रमृगो यथा ॥ ११ ॥ येन नागा युतप्राणो भीमसेनो महाबलः ॥ मानुषेणैव युद्धेन तामवस्थां प्रवेशितः ॥ १२ ॥
येन दिव्यास्त्रविद्धूरो मायावी स घटोत्कचः ॥ अमोघयारणेशक्त्या निहतो भैरवं न दन् ॥ १३ ॥ तस्य दुर्वारवीर्यस्य सत्यसंधस्य धीमतः ॥ बाह्वोर्द्रविणं मक्षय्य
मध्वद्रक्ष्यं संयुगे ॥ १४ ॥ द्रोणपुत्रस्य विक्रांतं राघेयस्यैव चोभयौ ॥ पश्यंतु पांडुपुत्रास्ते विष्णुवासवयोरिव ॥ १५ ॥ सर्व एव भवंतश्च शक्ताः प्रत्येकशोपि वा ॥
पांडुपुत्राश्च नेह तु ससैन्यान् किमु संहताः ॥ वीर्यवंतः कृतास्त्राश्च द्रक्ष्यथा घपरस्परं ॥ १६ ॥ सैनापत्यं उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततः कर्णं चक्रे सेनापति तदा ॥ तव पुत्रो म
हावीर्यो भ्रातृभिः सहितो नय ॥ १७ ॥ सैनापत्यमथावाध्य कर्णो राजन्महारथः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः प्रायुध्य तरणोत्कटः ॥ १८ ॥ स संजयानां सर्वेषां पांचालानां
च मास्त्रि ॥ केकयानां विदेहानां च कारकदनं महत् ॥ १९ ॥ तस्येषु धाराः शतशः प्रादुरासञ्छरा सनात् ॥ अग्रे पुंस्वेषु संसक्तायथाभ्रं मरुपंतकयः ॥ २० ॥ स पांड
वित्पापांचालान् पांडवांश्च तरस्विनः ॥ हत्वा सहस्रं शोयो धानर्जुनेन निपातितः ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभा० कर्णपंचसंजयवाक्यं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥
सैनापत्य उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा महाराज पृतराष्ट्रो बिकासुतः ॥ शोकस्यांतमपश्यन् वै हतं मे ने सुयोधनं ॥ १ ॥

[illegible]

विदुः कदल्यइववपमाना आसन्निति शेषः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अंतःपुराणि स्त्रियः ॥ ५ ॥ ६ ॥ कदल्यइववपमाना आसन्निति शेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा मनसैवात्मप्रत्ययेन दुःखवती कृत्वा ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ जीवन्मरो भद्रशतानि पश्येदिति मनसि निधाया ह यत्त्वयेति ॥ १३ ॥ जयेदिति इष्टवियोगमात्रेण दशरथा विमर्तः अस्य तु जयेनैराश्वमधिकं मरणकारणमस्तीति भावः उक्तां संक्षेपेण पुनर्ब्रूहि विस्तरेण
 विदुः पतितो भूमौ नष्टचेता इव द्विपः ॥ तस्मिन्निपतिते भूमौ विद्वले राजसत्तमे ॥ २ ॥ आर्त्तनादो महानासीत् स्त्रीणां भरतसत्तम ॥ सशब्दः पृथिवीं कृत्वा पूर
 यामास सर्वशः ॥ ३ ॥ शोकार्णवे महाघोरे निमग्ना भरतस्त्रियः ॥ रुरुदुर्दुःखशोकार्त्ता भ्रशमुद्विग्नचेतसः ॥ ४ ॥ राजानं च समासाद्य गांधारी भरतर्षभ ॥ निःसंज्ञा
 पतिता भूमौ सर्वाण्यंतः पुराणि च ॥ ५ ॥ ततः स्ताः संजयो राजन्समाश्वासयदातुराः ॥ मुह्यमानाः सुबहुशो मुचंत्यो वारिनेत्रजं ॥ ६ ॥ समाश्वस्तास्त्रियस्तास्तु वे
 पमाना मुहुर्मुहुः ॥ कदल्यइववातेन धूयमानाः समंततः ॥ ७ ॥ राजानं विदुरश्चापि प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरं ॥ आश्वासयामास तदा सिंचंस्तोयेन कौरवं ॥ ८ ॥ सल
 क्वाशनकैः संज्ञां ताश्च दृष्ट्वा स्त्रियानृपः ॥ उन्मत्त इव राजर्द्रस्थितसूष्णीं विशांपते ॥ ९ ॥ ततो ध्यात्वा चिरंकालं निःश्वस्य च पुनः पुनः ॥ स्नान् पुत्रान् गर्हयामास बहु मे
 ने च पांडवान् ॥ १० ॥ गर्हयंश्चात्मनो बुद्धिं शकुनेः सौबलस्य च ॥ ध्यात्वा तु सुचिरं कालं वेपमानो मुहुर्मुहुः ॥ ११ ॥ संस्तभ्य च मनो भूयो राजार्थैर्यसमन्वितः ॥ पुन
 र्गर्वित्गुणिसूतं पर्यपृच्छ तसंजयं ॥ १२ ॥ यत्त्वया कथितं वाक्यं श्रुतं संजय तन्मया ॥ कश्चिदुयोधनः सूतनगतो वै यमक्षयं ॥ १३ ॥ जये निराशः पुत्रो मे स ततं जय
 कामुकः ॥ ब्रूहि संजय तत्त्वेन पुनरुक्तां कथामिमां ॥ १४ ॥ एवमुक्त्वा ब्रवीत्सूतो राजानं जनमेजय ॥ हतो वै कर्त्तनो राजन्सहपुत्रैर्महारथः ॥ १५ ॥ भ्रातृभिश्च म
 हेष्वासैः सूतपुत्रैस्तनुत्यजैः ॥ दुःशासनश्च निहतः पांडवेन यशस्विना ॥ पीतं च रुधिरं कोपाद्भीमसेनेन संयुगे ॥ १६ ॥ इति श्रीम० क० प० धृतराष्ट्रश्मोको नाम च
 तुर्योऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति श्रुत्वा महाराज धृतराष्ट्रं प्रोविका सुतः ॥ अब्रवीत्संजयं सूतं शोकसंविग्नमानसः ॥ १ ॥ दुष्प्रणीतेन मे
 तमपुत्रस्यादीर्घजीविनः ॥ हतं वै कर्त्तनं श्रुत्वा शोको मर्माणि कुरुतति ॥ २ ॥ तस्य मे संशयं छिधि दुःखपारंति तीर्षतः ॥ कुरुणां संजयानां च केचं जीवंतिके मृताः
 ॥ ३ ॥ संजय उवाच ॥ हतः शांतनवो राजन् दुःसधर्षः प्रतापवान् ॥ हत्वा पांडवयोयानां मर्बुदं दशभिर्दिनैः ॥ ४ ॥ तथा द्रोणो महेष्वासः पांचालानां रथव्रजान्
 निहत्य युधिदुर्धर्षः पश्चाद्बुधमरथो हतः ॥ ५ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इति क० नै० भा० चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ इति ॥ १ ॥ दुष्प्रणीतेन दुर्नयेन अदीर्घजीविनोऽप्य
 युपः मयैव दुर्नोऽप्युत्रो मरणोऽप्युत्तमः इति भावः ॥ २ ॥ ३ ॥ हत्वा निघ्नं ॥ ४ ॥ निहत्यैव दुर्धर्ष इत्यन्वयः ॥ इति शेषः ॥ ५ ॥

हतो गतः परलोकेति तिस्रः पञ्चमोऽपि प्रोक्तः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

हतोऽस्य भीष्मेण द्रोणेन चर्महात्मना ॥ अर्धं निहत्य सैन्यस्य कर्णो वैकर्त्तनो हतः ॥ ६ ॥ विविंशतिर्महाराजराजपुत्रो महाबलः ॥ आनर्त्तयो धानुशतशो निहत्य निहतोरणे ॥ ७ ॥ तथा पुत्रो विकर्णस्तेक्षत्रव्रतमनुस्मरन् ॥ क्षीणवाहायुधः शूरः स्थितो भिमुखतः परान् ॥ ८ ॥ घोररूपान्परिक्षेशान् दुर्योधनकृतान् बहून् ॥ प्र तिज्ञां स्मरन्तश्चैव भीमसेनेन पातितः ॥ ९ ॥ विदानुविंदावावंत्यौराजपुत्रौ महारथौ ॥ कृत्वा त्वमुकरं कर्मगतौ वैवस्वतक्षयं ॥ १० ॥ सिंधुराष्टमुखानीह दशसष्टा णियानिह ॥ वशोतिष्ठन्ति वीरस्य यः स्थितस्तव शासने ॥ ११ ॥ अक्षौहिणीर्दशैकां च त्रिनिर्जित्य शितैः शरैः ॥ अर्जुनेन हतो राजन्महावीर्यो जयद्रथः ॥ १२ ॥ तथा दुर्योधनसुतस्तरस्वीयुद्धदुर्मदः ॥ वर्त्तमानः पितुः शास्त्रे सौभद्रेण निपातितः ॥ १३ ॥ तथा दौःशासनिः शूरो बाहुशालीरणोत्कटः ॥ द्रौपदेयेन संगम्य गमितो यमसादनं ॥ १४ ॥ किरातानां अधिपतिः सागरानूपवासिनां ॥ देवराजस्य धर्मात्मा प्रियो बहुमतः सखा ॥ १५ ॥ भगदत्तो महीपालः क्षत्रधर्मरतः सदा ॥ धनं जयेन विक्रम्य गमितो यमसादनं ॥ १६ ॥ तथा कौरवदायादोन्यस्तशस्त्रो महायशः ॥ हतो भूरिश्रवराजन् शूरः सात्यकिना युधि ॥ १७ ॥ श्रुतायुरपि चावष्टः क्षत्रियाणां धुरंधरः ॥ चरन् भीतवत्संख्ये निहतः सव्यसाचिना ॥ १८ ॥ तव पुत्रः सदामर्षी कृतास्त्रो युद्धदुर्मदः ॥ दुःशासनो महाराज भीमसेनेन पातितः ॥ १९ ॥ यस्य राजन् गजानीकं बहुसाहसमद्भुतं ॥ सुदक्षिणः स संग्रामे निहतः सव्यसाचिना ॥ २० ॥ कोसलानां अधिपतिर्हत्वा बहुमतान् परान् ॥ सौभद्रेण हविक्रम्य गमितो यमसादनं ॥ २१ ॥ बहुशो यो धयित्वा तु भीमसेनं महारथं ॥ चित्रसेनं स्तवसुतो भीमसेनेन पातितः ॥ २२ ॥ मद्राजात्मजः शूरः परेषां भयवर्द्धनः ॥ असिचर्मधरः श्रीमान् सौभद्रेण निपातितः ॥ २३ ॥ समः कर्णस्य समरेयः सकर्णस्य पश्यतः ॥ दृषसेनो महातेजाः शीघ्रास्त्रो दृढविक्रमः ॥ २४ ॥ अभिमन्योर्वधं श्रुत्वा प्रतिज्ञामपि चामनः ॥ धनं जयेन विक्रम्य गमितो यमसादनं ॥ २५ ॥ नित्यं प्रसक्तवैरोयः पांडवैः पृथिवीपतिः ॥ विश्राव्य वैरं पार्थेन श्रुतायुः संनिपातितः ॥ २६ ॥ शल्यपुत्रस्तु विक्रांतः सहदेवेन मारिष ॥ हतोरुक्मरथो राजन् भ्राता मातुलजो युधि ॥ २७ ॥ राजा भगीरथो दृढो बृहत्क्षत्रश्रक्केकयः ॥ पराक्रमंतौ विक्रांतौ निहवौ वीर्यवत्तरौ ॥ २८ ॥ भगदत्तसुतो राजन् कृतप्रज्ञो महाबलः ॥ स्येनवच्चरता संख्येन कुलेन निपातितः ॥ २९ ॥ सितामहस्तव तथा बाह्वीकः सहं बाह्विकैः ॥ निहतो भीमसेनेन महाबलपराक्रमः ॥ ३० ॥ जयत्सेनस्तथाराजन् जारासंधिर्महाबलः ॥ भागधो निहतः संख्ये सौभद्रेण महात्मना ॥ ३१ ॥

॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ अपावृत्तकवीराः अपगतआवृत्तकंकुस्तितसंयामात्परावर्तनयेषांतेसंशप्तकसहचरागोपालकाः ॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ स्वरबंधुरयानवान्स्वरंती
 पुत्रस्तेदुर्मुखोराजनदुःसहश्चमहारयः ॥ गदयाभीमसेनेननिहतौशूरमानिनौ ॥ ३२ ॥ दुर्मर्षणोदुर्विषहोदुर्जयश्चमहारयः ॥ कृत्वात्वसुकरं कर्मगतावैवस्व
 तक्षयं ॥ ३३ ॥ उभौकलिंगवृषकौभ्रातरौयुद्धदुर्मदौ ॥ कृत्वाचासुकरं कर्मगतावैवस्वतक्षयं ॥ ३४ ॥ सचिवोवृषवमतिशूरः परमवीर्यवान् ॥ भीमसेनेनविक्रम्य
 गमितोयमसादनं ॥ ३५ ॥ तथैवपौरवोराजानागायुतबलोमहान् ॥ समरेपांडुपुत्रेणनिहतः सव्यसाचिना ॥ ३६ ॥ वसातयोमहाराजद्विसाहस्राः प्रहारिणः ॥
 शूरसेनाश्चक्रांताः सर्वेषुधिनिपातिताः ॥ ३७ ॥ अभीषाहाः कवचिनः प्रहरंतोरणोत्कटाः ॥ शिबयश्चरथोदाराः कालिंगसहिताहवाः ॥ ३८ ॥ गोकुलेनित्यसंव
 द्वापुत्रेपरमकोपनाः ॥ तेऽपावृत्तकवीराश्चनिहताः सव्यसाचिना ॥ ३९ ॥ श्रेणयोबहुसाहस्राः संशप्तकगणाश्चये ॥ तेसर्वेपार्थमासाधगतावैवस्वतक्षयं ॥ ४० ॥ आ
 लौतवमहाराजराजानौवृषकाचलौ ॥ त्वदर्थमतिविक्रांतौनिहतौसव्यसाचिना ॥ ४१ ॥ उग्रकर्मांमहेष्वासोनामतः कर्मतस्तथा ॥ शाल्वराजोमहाबाहुर्भीमसे
 नेनपतितः ॥ ४२ ॥ ओघ्रवांश्चमहाराजबृहंतः सहितौरणे ॥ पराक्रमंतौमित्रार्थेगतौवैवस्वतक्षयं ॥ ४३ ॥ तथैवरथिनांश्रेष्ठः क्षेमधूर्तिर्विशांपते ॥ निहतो गदया
 राज्ञीभीमसेनेनसंयुगे ॥ ४४ ॥ तथाराजन्महेष्वासोजलसंधोमहाबलः ॥ सुमहत्कदनंकृत्वाहतः सात्यकिनारणे ॥ ४५ ॥ अलंबुषेराक्षसेन्द्रः स्वरबंधुरयानवान् ॥
 षटोत्कचेनविक्रम्यगमितोयमसादनं ॥ ४६ ॥ राधेयः सूतपुत्रश्चभ्रातरश्चमहारथाः ॥ केकयाः सर्वशश्चापिनिहताः सव्यसाचिना ॥ ४७ ॥ मालवामद्रकाश्चैवद्रा
 विडाश्चोग्रकर्मिणः ॥ यौधेयाश्चललित्याश्चक्षुद्रकाश्चाप्युशीनराः ॥ ४८ ॥ मावेलकास्तुंडिकेराः सान्नित्रीपुत्रकाश्चये ॥ प्राच्योदीच्याः प्रतीच्याश्चदाक्षिणात्याश्च
 मारिष ॥ ४९ ॥ पत्तीनांनिहताः संधाहयानांप्रयुतानिच ॥ रथव्रजाश्चनिहताहताश्चवरवारणाः ॥ ५० ॥ सध्वजाः सायुधाः शूराः सवर्मावरभूषणाः ॥ कालेनम
 हतायस्ताः कुशलैर्येचवर्धिताः ॥ ५१ ॥ तेहताः समरेराजनपार्थेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ अन्येतयामित्तबलाः परस्परवधैषिणः ॥ ५२ ॥ एतेचान्येचबहवीराजानः सगणा
 रणे ॥ हताः सहस्रशोराजनूयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ॥ ५३ ॥ एवमेषक्षयोवृत्तः कर्णार्जुनसमागमे ॥ महेद्रेणयथावत्रोयथारामेणरात्रणः ॥ ५४ ॥ यथारुष्णेननर
 कामेरुश्चनरकारिणा ॥ कार्त्तवीर्यश्चरामेणभार्गवेणयथाहतः ॥ ५५ ॥ सज्ञातिबांधवः शूरः समरेयुद्धदुर्मदः ॥ रणेकृत्वामहद्युद्धंघोरंत्रैलोक्यमोहनं ॥ ५६ ॥

स्वरबंधुरयानवान्स्वरंती ॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

कर्णस्तथादत्तद्वयदुर्ध्वयति ॥ ५॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ इति ० क० नै० भा० ० पंचमोऽध्यायः ॥ ५॥ ॥ ५॥ आख्याता इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ षड्विः द्रोणद्रौणिशाल्यकर्णकपकृतवर्मजिः परमकैरथैः
यथास्कंदेनमहिप्रोयथारुद्रेणचांधकः ॥ तथाजुनेनसहतोद्वैरयेयुद्धदुर्मदः ॥ ५७ ॥ सामात्यंवांधवोराजनकर्णः प्रहरतांवरः ॥ जयाशाघातैराष्ट्राणांवैरस्यच
मुखंयतः ॥ ५८ ॥ तीर्णस्तस्यांढवोराजनयत्पुरानावबुध्यसे ॥ उच्यमानोमहाराजबन्धुभिर्हितकांसिभिः ॥ ५९ ॥ तदिदं समनुप्राप्तं व्यसनं सुमहात्ययं ॥ पुत्राणां रा
धृतराष्ट्र उवाच ॥ आख्यातामामकास्तातनिहतायुधिपांडवैः ॥ हतांश्रपांडवेयानां मामकैर्बृहिसंजय ॥ १ ॥ संजय उवाच ॥ कुंतयोयुधिविक्रान्तामहास
त्वामहाबलाः ॥ सानुबंधाः सहामात्यागांगेयेन निपातिताः ॥ २ ॥ नारायणाबलभद्राः शूराश्च शतशोपरे ॥ अनुरक्ताश्च वीरेण भीष्मेण युधिपातिताः ॥ ३ ॥
समः किरीटिना संख्ये वीर्येण च बलेन च ॥ सत्यजित्सत्यसंधेन द्रोणेन निहतो युधि ॥ ४ ॥ पांचालानां महेश्वासाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ द्रोणेन सह संगम्य गता वैव
स्वतक्षयं ॥ ५ ॥ तथा विराट्द्रुपदौ वृद्धौ सह सुतौ नृपौ ॥ पराक्रमतौ मित्रार्थे द्रोणेन निहतौ रणे ॥ ६ ॥ योवालेव समरे संमितः स व्यसाचिना ॥ केशवेन च दुर्धर्षो
वलदेवेन वा विभो ॥ ७ ॥ परेषां कदनं कृत्वा महारथविशारदः ॥ परिवार्य महामात्रैः षड्विः परमकैरथैः ॥ ८ ॥ अशक्रुवद्विर्भीमत्सुमभिमन्युर्निपातितः ॥ कृतं तं
विरथं वीरं क्षत्रधर्मे व्यवस्थितं ॥ ९ ॥ दौःशासनिर्महाराजसौ भद्रं हतवान्नृणे ॥ सपत्नानां निहंता च महत्यासेन यावतः ॥ १० ॥ अंबष्ठस्य सुतः श्रीमान् मित्रहेतोः
पराक्रमन् ॥ आसाद्य लक्ष्मणं वीरं दुर्योधनसुतरं ॥ ११ ॥ सुमहत्कदनं कृत्वा गतो वैवस्वतक्षयं ॥ बृहंतः सुमहेश्वासः कृतास्त्रो युद्धदुर्मदः ॥ १२ ॥ दुःशासनेन
रथः ॥ १४ ॥ भारद्वाजेन विक्रम्य गमितो यमसादनं ॥ सामुद्रश्चित्रसेनश्च सहपुत्रेण भारत ॥ १५ ॥ समुद्रसेनेन बलाद्गमितो यमसादनं ॥ अनूपवासी नीलश्वव्या
घदत्तश्च वीर्यवान् ॥ १६ ॥ अश्वत्थामा विकर्णेन गमितो यमसादनं ॥ चित्रायुधश्चित्रयोधी कृत्वा च कदनं महत् ॥ १७ ॥ चित्रमार्गेण विक्रम्य विकर्णेन हतो मृधे ॥
एकोदरसमो युद्धदतः कैकेययोधिभिः ॥ १८ ॥ कैकेयेन च विक्रम्य भ्राता भ्रात्रा निपातितः ॥ जनमेजयोगदायोधी पार्वतीयः प्रतापवान् ॥ १९ ॥

महामात्रैः मुख्यैः अशक्रुवद्विरेकैकश्येन हंतुमिति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

तत्रानोरकमानीपातरो ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

दुर्मर्त्येयमहाराजतवपुत्रेणपातितः ॥ रोचमानौनस्थ्याघौरोचमानौग्रहाविवा ॥ २० ॥ द्रोणेनयुगपद्राजनदिवंसंप्रापितौशरैः ॥ मृपाश्वप्रतिपुध्यतःपराक्रांता
विशंपते ॥ २१ ॥ कृत्वानसुकरंकर्मगतावैवस्वतक्षयं ॥ पुरुजित्कुंतिभोजश्रमातुलौसव्यसाचिनः ॥ २२ ॥ संग्रामनिर्जितौलोकान्ममिमितौद्रोणसायकैः ॥
अभिभूःकाशिराजश्चकाशिकैर्बहुभिर्वतः ॥ २३ ॥ वसुदानस्यपुत्रेणन्यासितोदेहमाहवे ॥ अमितौजायुधामन्युरुत्तमौजाश्ववीर्यवान् ॥ २४ ॥ निहत्यशत
शःशूरानस्मदीयेभिषातिताः ॥ मित्रवर्माचपांचाल्यःक्षत्रधर्माचभारत ॥ २५ ॥ द्रोणेनपरमेष्वसौगमितौयमसादनं ॥ शिखंडितनयोयुद्धेक्षत्रदेवोयुधाव
तिः ॥ २६ ॥ लक्ष्मणेनहोराजंस्तवपौत्रेणभारत ॥ सुचित्रश्चित्रवर्माचपितापुत्रौमहारथौ ॥ २७ ॥ प्रचरंतौमहावीरौद्रोणेननिहतौरणे ॥ धार्यक्षेभिर्महारा
जसंमुद्रवपर्वणि ॥ २८ ॥ आयुधक्षत्रमासाद्यप्रशांतिपरमांगतः ॥ सेनाविदुस्तुःश्रेष्ठःशस्त्रवान्प्रवरोयुधि ॥ २९ ॥ बाह्लिकेनमहाराजकौरवेद्रोणपातितः ॥
पृथुकेतुर्महाराजचेदीनांप्रवरोरथः ॥ ३० ॥ कृत्वानसुकरंकर्मगतोवैवस्वतक्षयं ॥ तथासत्यधृतिर्वीरःकृत्वाकदनमाहवे ॥ ३१ ॥ पांडुवार्यपराक्रांतोभमितो
यमसादनं ॥ सेनाविदुःकुरुश्रेष्ठःकृत्वाकदनमाहवे ॥ ३२ ॥ पुत्रस्तुशिशुपालस्यसुकेतुःपृथिवीपतिः ॥ निहत्यशात्रवान्संख्येद्रोणेननिहतोयुधि ॥ ३३ ॥ त
थासत्यधृतिर्वीरोमदिराश्वश्ववीर्यवान् ॥ सूर्यदत्तश्चविक्रांतोनिहतोद्रोणसायकैः ॥ ३४ ॥ श्रेणिमांश्वमहाराजयुध्यमानःपराक्रमी ॥ कृत्वानसुकरंकर्मगता
वैवस्वतक्षयं ॥ ३५ ॥ तथैवयुधिविक्रांतोमागधःपरमास्त्रवित् ॥ भीष्मेणनिहतोराजनशेतेयपरवीरहा ॥ ३६ ॥ विराटपुत्रःशंखस्तुत्तरश्वमहारथः ॥ कुर्वतौ
सुभक्तर्मगतावैवस्वतक्षयं ॥ ३७ ॥ वसुदानश्चकदनंकुर्वाणोतीवसंयुगे ॥ भारद्वाजेनविक्रम्यगमितोयमसादनं ॥ ३८ ॥ एतेचान्येचबहवःपांडवानामहा
रथाः ॥ हताद्रोणेनविक्रम्ययन्मांत्वंपरिपृच्छसि ॥ ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतकर्णपर्वणिसंजयवाक्येषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच
मामकस्यास्यसैन्यस्यततोत्सेकस्यसंजय ॥ अवशेषंनपश्यामिककुदेष्टदितेसति ॥ १ ॥

२० कर्मय ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

असिमुत्ते ॥ २ ॥ शतशोऽस्य शक्रं आर्षो विभक्तिर्यदत्ययः कुंजराणां नयुतेन तुल्यं वाङ्मोर्वलं सत्यं स्यादपि वधं नृप्यामीति अथितुमृष्यस्यैव मृत्युञ्जयोऽतीत्ययः स्यात्सोऽयं बलवत्सोऽपि य-
वधं कुर्वतां परेषां कर्णवधस्यैव कृत्यादिति भावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ मृताः मृतपायाः ॥ ५ ॥ चित्राणि अनेकानां युद्धप्रसवक्षमाणि शुभ्राणि द्रोमिन्ति चतुर्विधानि दृढदूरसूक्ष्मशब्दवेधीनि विहितानि धनुर्वेदो वि-
तानि चित्रशुभदिव्याविहितान्येव चतुर्विधानि अत्र विहितानि कृत्रिमाणोति प्राचः अस्त्रांतरनिवर्त्यमाग्नेयादि नतिमात्रनिवर्त्यनारायणाद्यादि प्रयोक्तैकनिवर्त्यब्रह्मभिरादि सर्वथाप्यनिवर्त्यपाशुपतादि

तौ हि वीरौ महेष्वासौ मदर्थे कुरुसत्तमौ ॥ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वानार्थो वै जीवितेऽसति ॥ २ ॥ न च शोचामिराधेयं हतमाहवशो भनं ॥ यस्य बाङ्मोर्वलं तुल्यं कुंजराणां
शतं शतं ॥ ३ ॥ हतप्रवरसैन्यं मे यथाशंससि संजय ॥ अहतानपि मे शंसके त्रजीवंतिके च न ॥ ४ ॥ एतेषु हि मृतेष्वधयेत्वया परिकीर्त्तिताः ॥ येपि जीवंति ते सर्वे मृता इति
मतिर्मम ॥ ५ ॥ संजय उवाच ॥ यस्मिन् महास्त्राणिसमर्पितानि चित्राणि शुभ्राणि चतुर्विधानि ॥ दिव्यानि राजन्विहितानि चैव द्रोणेन वीरे हि जसत्तमेन ॥ ६ ॥ म-
हारथः कृतिमानसि प्रहस्तो दृढायुधो दृढमुष्टिर्दृढेषुः ॥ सर्वायवान् द्रोणपुत्रस्तस्वीव्यवस्थितो योद्धुकामस्त्वदर्थे ॥ ७ ॥ आनर्त्तवत्सीहृदिकां त्मजोऽसौ महारथः सा-
त्वतानां वरिष्ठः ॥ स्वयं भोजः कृतवर्मा कृताश्लो व्यवस्थितो योद्धुकामस्त्वदर्थे ॥ ८ ॥ आर्त्ताय निःसमरे दुष्प्रकंप्यः सेनाग्रणीः प्रथमस्तावकानां ॥ यः स्वस्तीयान् स-
हवेषान् विस्तृत्य सत्यां वाचं स्वांचिकीर्षुस्तस्वी ॥ ९ ॥ तेजो वधं सूतपुत्रस्य संस्ये प्रतिश्रुत्या जातशत्रोः पुरस्तात् ॥ दुराधर्षः शक्रसमानवीर्यः शल्यः स्थितो योद्धु-
कामस्त्वदर्थे ॥ १० ॥ आजानेयैः संधैः वै पार्वतीयैर्नदीजकां बोजवनायुजैश्च ॥ गांधारराजः स्वबलेन युक्तो व्यवस्थितो योद्धुकामस्त्वदर्थे ॥ ११ ॥ शारद्वतोगो-
तमश्चापि राजन् महाबाहुर्बहुचित्रास्त्रयोधी ॥ धनुश्चित्रं सुमहद्भारसाहं व्यवस्थितो योद्धुकामः प्रगृह्य ॥ १२ ॥ महारथः केकयराजपुत्रः सदश्वयुक्तं च पताकिनं
च ॥ रथं समारुह्य कुरुप्रवीर व्यवस्थितो योद्धुकामस्त्वदर्थे ॥ १३ ॥ तथा सुतस्ते ज्वलनार्कवर्णं रथं समास्थाय कुरुप्रवीरः ॥ व्यवस्थितः पुरुमित्रो नरेन्द्रव्यभेसुर्यो-
भ्राजमानो यथास्व ॥ १४ ॥ दुर्योधनो नागकुलस्य मध्ये व्यवस्थितः सिंह इवावभासे ॥ रथेन जांबूनदभूषणेन व्यवस्थितः समरे योत्स्यमानः ॥ १५ ॥ सराजम-
ध्ये पुरुषप्रवीरो रसुज जांबूनदचित्रवर्मा ॥ पद्मप्रभो वहिरिवात्यधूमो मेघांतरुसूर्य इव प्रकाशः ॥ १६ ॥

एवं चतुर्विधानि विहितानि समर्पितानि ॥ ६ ॥ कृतिमान् अवध्ययनः ॥ ७ ॥ ८ ॥ आर्त्ताय निःशल्यः स्वस्तीयात्राग्निनेयान् उपायोरेव भाग्निनेयान् वेपिलि मम मायात्सर्वेषां भाग्निनेयान् ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ अथ भोजी भोजी ॥ १८ ॥ १९ नागपत्तिप्रयायीनामैः पत्तिप्रयातुं शीलमस्य नामरथप्रयायीति पाठोत्तरं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सैन्याः सेनामहंति ते राजानः यथायथं पश्ये
पिजीताः अस्मात्ताः इव भाविजयपराजयादिकं इति अनेन पश्यन् इव अनेन व्यक्तं स्पष्टं भिजमिच्छामि जानामि अर्थानि पत्तिः फलोपपत्तिः तेन जयोपदीयानां नास्तीति निश्चितं भोजीति भावः ॥ २४ ॥

तथा सुषेणोऽप्यस्मिन् चर्मपाणिस्तवात्मजः सत्यसेनश्च वीरः ॥ व्यवस्थितौ चित्रसेनेन सार्धं दृष्ट्वा त्मानौ समरे योऽदुकामौ ॥ १ ॥ आहीनिषेवो भारत राजपुत्र उग्रायुधः स
णभोजी सुदर्शः ॥ जारासंधिः प्रथमश्चादृढश्च चित्रायुधः श्रुतवर्माजयश्च ॥ १८ ॥ शलश्च सत्यव्रतदुःशलौ च व्यवस्थिताः सह सैन्या नराग्र्याः ॥ केतव्यानामपि
पः शूरमानीरणेरणेशत्रुहाराजपुत्रः ॥ १९ ॥ रथो हयीनः प्रापत्तिप्रयायी व्यवस्थितो योऽदुकामस्त्वदर्थे ॥ वीरः श्रुतायुश्च धृतायुश्च चित्रांगदश्चित्रसेनश्च वीरः
॥ २० ॥ व्यवस्थिता योऽदुकामानराग्र्याः प्रहारिणो मानिनः सत्यसंधाः ॥ कर्णात्मजः सत्यसंधो महात्मा व्यवस्थितः समरे योऽदुकामः ॥ २१ ॥ अथापरौ कर्णसुतौ
वरासौ व्यवस्थितौ लघुहस्तौ नरेन्द्र ॥ महद्वलं दुर्भेदमल्पवीर्यैः समन्वितौ योऽदुकामौ त्वदर्थे ॥ २२ ॥ एतैश्च मुखैरपरैश्च राजन्यो धप्रवीरैरमितप्रभावैः ॥ व्यवस्थि
तेनागकुलस्य मध्ये यथा महेन्द्रः कुरुराजो जयाय ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच आख्याता जीवमाना ये परे सैन्या यथायथं ॥ इतीदमवगच्छामि व्यक्तमर्थानि
पत्तिः ॥ २४ ॥ वैशंपायन उवाच एवं ब्रुवन्नेव तदा धृतराष्ट्रो बिकासुतः ॥ हतप्रवीरं विध्वस्तं किंचिच्छेषं स्वकंबलं ॥ २५ ॥ श्रुत्वा व्यामोहमागच्छच्छोक
व्याकुलितेन्द्रियः ॥ मुत्यमानो ब्रवीच्चापि मुहूर्तं तिष्ठ संजये ॥ २६ ॥ व्याकुलं मे मनस्तात श्रुत्वा सुमहदप्रियं ॥ मनो मुत्यतिचांगानिन च शक्नोमि धास्तुं ॥ २७ ॥
इत्येव मुक्त्वा वचनं धृतराष्ट्रो बिकासुतः ॥ भ्रातृचित्तस्ततः सोऽथ बभूव जगतीपतिः ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभा० कर्णप० संजयवाक्यं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
जनमेजय उवाच श्रुत्वा कर्णहंतं युद्धे पुत्रांश्चैव निपातितान् ॥ नरेन्द्रः किंचिदाश्च स्तोद्विजश्चेष्टु किमब्रवीत् ॥ १ ॥ प्राप्तवात्परमंदुःखं पुत्रव्यसनजं महत् ॥ तस्मिं
न युद्धे कृतवान् काले तन्ममां चक्षुषश्च पृच्छतः ॥ २ ॥ वैशंपायन उवाच श्रुत्वा कर्णस्य निधनमश्रुदेयमिवाद्भुतं ॥ भूतसंमोहनं भीमं मे सेः संसर्पणं यथा ॥ ३ ॥
चित्तमोहमिवायुक्तं भार्गवस्य महामतेः ॥ पराजयमिवेंद्रस्य द्विषद्भ्यो भीमकर्मणः ॥ ४ ॥ दिवः प्रपतनं भानोरुर्व्यामिव महायुतेः ॥ संशोषणमिवाचित्यं समुद्र
स्याक्षयां भंसः ॥ ५ ॥ महीविषादिगंबूनां सर्वनाशमिवाद्भुतं ॥ कर्मणो रिवैफल्यमुभयोः पुण्यपापयोः ॥ ६ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ अंगानि च सुरीषिणि च भुवति ॥ २७ ॥ २८ ॥ इ० कर्णप० नै० जा० कर्णप० प्यायः ॥ २९ ॥ ३० ॥ भुवेति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ मार्गवत्परमं दुःखं यथा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

म. ३. टी.

॥ ६ ॥

प्राणिनां अवध्यात्कर्णस्योपायानुसृत्यानां भक्त्यादस्य कीर्तयान् इति अर्थः ॥ ७ ॥ प्राणिनां अवध्यात्कर्णस्योपायानुसृत्यानां भक्त्यादस्य कीर्तयान् इति अर्थः ॥ ८ ॥ १ ॥ १० ॥ न निवर्त्तते इति छेदः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

संचित्य निपुणं बुद्ध्या धृतराष्ट्रं जनेश्वरः ॥ नेदमस्तीति संचित्य कर्णस्य समरे वधं ॥ ७ ॥ प्राणिनामेव मन्येषां स्यादपीति विनाशनं ॥ शोकाग्निना दह्यमानो धर्म्यमान इवाशये ॥ ८ ॥ विसस्तांगः श्वसन् दीनो हाहेत्युक्त्वा सुदुःखितः ॥ विललाप महाराज धृतराष्ट्रं बिकास्रुतः ॥ ९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच संजयाधिरथि वीरः सिंह हिरद विक्रमः ॥ वृषभ प्रतिमस्कंधो वृषभाक्ष गतिश्चरन् ॥ १० ॥ वृषभो वृषभस्येव यो युद्धेन निवर्त्तते ॥ शत्रोरपि महेंद्रस्य वज्रसंहननो युवा ॥ ११ ॥ यस्य ज्यातलशब्देन शरवृष्टिरेव च ॥ रथाश्च नरमातंगानावतिष्ठन्ति संयुगे ॥ १२ ॥ यमाश्रित्य महाबाहुं विद्विषां जयकांक्षया ॥ दुर्योधनो करोद्द्वैरपां बुभुक्षैर्महारथैः ॥ १३ ॥ सकथं रथिनां श्रेष्ठः कर्णः प्रार्थ्येन संयुगे ॥ निहतैः पुरुषव्याघ्रः प्रसत्यासत्य विक्रमः ॥ १४ ॥ यो नामन्यत वै नित्यमच्युतं च धनं जयं ॥ न वृष्णीन्सहितान् न्यान्स्वबाहुं लदपितः ॥ १५ ॥ शार्ङ्ग गांडीवधन्वानौ सहितावपराजितौ ॥ अहं दिव्याद्रयादेकः पातयिष्यामि संयुगे ॥ १६ ॥ इति यः सततं मंदमवोचल्लोभमोहितं ॥ दुर्योधनमवाचीनं राज्यकामुकमातुरं ॥ १७ ॥ योजयत्सर्वकां योजानावन्त्यान्केकयैः सह ॥ गांधारान्मद्रकान्मत्स्यांस्त्रिगर्त्तांस्तंगणान्शकान् ॥ १८ ॥ पांचालांश्च विदेहांश्च कुलिंदान्काशिकोसलान् ॥ सुह्रान्गंगांश्च वंगान्श्च निषादान्पुंड्रचौरकान् ॥ १९ ॥ वत्सान्कलिं गांस्तरलान्श्मकान् नृपिकानपि ॥ जित्वैतान्समरे वीरश्चक्रे बलिभूतः पुरा ॥ २० ॥ शरव्रातैः सुनिशितैः सुतोक्ष्णैः कंकपत्रिभिः ॥ दुर्योधनस्य वृद्ध्यर्थं राधेयोरथिनां वरः ॥ २१ ॥ दिव्यास्त्रविन्महातेजाः कर्णविकर्त्तनो वृषः ॥ सेनागोपश्च सकथं शत्रुभिः परमास्त्रवित् ॥ २२ ॥ घातितः पांडवैः शूरैः समरे वीर्यशालिभिः ॥ वृषो महेंद्रो देवेषु वृषः कर्णो नरेष्वपि ॥ २३ ॥ तृतीयमन्यलोकेषु वृषनैवानुशुश्रुम ॥ उच्चैः श्रवावरोश्वानां राजा विश्रवणो वरः ॥ २४ ॥ वरो महेंद्रो देवानां कर्णः प्रहरतां वरः ॥ योजितः पार्थिवैः शूरैः समर्यैर्वीर्यशालिभिः ॥ २५ ॥ दुर्योधनस्य वृद्ध्यर्थं कृत्वा भुर्वीमया जयत् ॥ यलध्वामागधो राजा सत्त्वमानो यसौ हदैः ॥ २६ ॥ अरीं सीत्पार्थिवं क्षत्रघ्नं तेषां दवकौरवान् ॥ तं श्रुत्वा निहतं कर्णो हरेयस्य सचिना ॥ २७ ॥ अवाचीनं चित्याः घोमुखं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ जलवर्षित्वा देवेषु महेंद्रो वृषः धनवर्षित्वा नृपेषु कर्णो वृषः ॥ २३ ॥ तृतीयमन्यलोकेषु वृषनैवानुशुश्रुम ॥ २४ ॥ उच्चैः श्रवावरोश्वानां राजा विश्रवणो वरः ॥ २५ ॥ योजितः पार्थिवैः शूरैः समर्यैर्वीर्यशालिभिः ॥ २६ ॥ अरीं सीत्पार्थिवं क्षत्रघ्नं तेषां दवकौरवान् ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ अष्टमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इतिकर्णप० नैल० भारतभा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ श्रियेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ दुःखात्भी

शोकार्णवेनिमग्नोहंभिन्नानौरिवसागरे ॥ तं वृषं निहतं श्रुत्वा द्वैरथैरथिनां वरं ॥ २८ ॥ शोकार्णवेनिमग्नोहमप्लवः सागरे यथा ॥ ईदृशैर्यद्यहंदुःखैर्न विनश्यामि संजय ॥ २९ ॥ वज्रादृढतरं मन्ये हृदयं मम दुर्भितं ॥ ज्ञाति संबंधि मित्राणामिमं श्रुत्वा पराभवं ॥ ३० ॥ कोमदस्य पुमाँल्लोकेन जल्यत्सूतजीवितं ॥ विषमग्निं प्रभातं च प्रवृत्ताग्रादहं वृणे ॥ न हि शक्यामि दुःखानि सोढुं कष्टानि संजय ॥ ३१ ॥ इ० म० भा० कर्णप० धृतराष्ट्रवाक्येऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच श्रिया कुलेन यशसा तपसा च श्रुतेन च ॥ त्वामद्य संतो मन्यंते ययातिमिव नाहुषं ॥ १ ॥ श्रुते महर्षिप्रतिमः कृतकृत्योऽसि पार्थिव ॥ पर्यवस्थापयात्मानं मां विषादे मनः कृथाः ॥ २ ॥ धृतराष्ट्र उवाच दैवमेव परं मन्येऽधिकृषोरुपमनर्थकं ॥ यत्र शालप्रतीकाशः कर्णो हन्यत संयुगे ॥ ३ ॥ हत्वा युधिष्ठिरानीकं पांचालानां रथव्रजान् ॥ प्रताप्य शरवर्षेण दिशः सर्वामहारथः ॥ ४ ॥ मोहयित्वा रणे पार्थिवान् वज्रहस्त इवा सुरान् ॥ सकृदं निहतः शेते वायुरुग्ण इव द्रुमः ॥ ५ ॥ शोकस्यांतं न पश्यामि पारं जलनिधेरिव ॥ चिंतामिव धत्ते तीव्रमुर्मूर्पाचापि जायते ॥ ६ ॥ कर्णस्य निधनं श्रुत्वा विजयं फाल्गुनस्य च ॥ अश्रद्धेयमहं मन्ये वधं कर्णस्य संजय ॥ ७ ॥ वज्रसारमयं नूनं तदयंदुर्भितं मम ॥ यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं कर्णं न दीर्यते ॥ ८ ॥ आयुर्नूनं सुदीर्घमे विहितं दैवतैः पुरा ॥ यत्र कर्णं हतं श्रुत्वा जीवामीहं सुदुःखितः ॥ ९ ॥ धिग्जीवितमिदं चैव सुहृद्दीनस्य संजय ॥ अद्य चाहं दशामेतां गतः संजय गर्हितां ॥ १० ॥ कृपणं वर्त्तयिष्यामि शोच्यः सर्वस्य मंदधीः ॥ अहमेव पुरा भूत्वा सर्वलोकस्य सत्कृतः ॥ ११ ॥ परिभूतः कथं सूतपरैः शक्यामि जीवितुं ॥ दुःखात्सुदुःखव्यसनं प्राप्तवानस्मि संजय ॥ १२ ॥ भीष्मद्रोणवधेनैव कर्णस्य च महात्मनः ॥ नावशेषं प्रपश्यामि सूतपुत्रे हते युधि ॥ १३ ॥ सहिपार्थमहानासीत्पुत्राणाममसंजय ॥ युद्धे हि निहतः शूरो विस्तृजन् सायकान् बहून् ॥ १४ ॥ को हि मे जीविते नार्थस्तन्मृते पुरुषर्षभ ॥ रथादाधिरथिर्नूनं न्यपेतत्सायकं दितः ॥ १५ ॥ पर्वतस्येव शिखरं बज्रपाताद्विदारितं ॥ संशेते पृथिवी नूनं शोभयन् रूधिरोक्षितः ॥ १६ ॥ मातंग इव मत्तेन द्विपेद्रेण निप्रातितः ॥ यो बलं धार्तराष्ट्राणां पांडवानां यतो भयं ॥ १७ ॥ सोर्जुनेन हतः कर्णः प्रतिमानं धनुष्मतां ॥ सहि वीरो महेष्वासी मित्राणामभयंकरः ॥ १८ ॥

अष्टमोऽध्यायः ॥ दुःखं च व्यसनं च तदुभयं ॥ दुःखं कर्णवधजं व्यसनं शेषनाशजं ॥ १२ ॥ तदेवाह भीष्मेत्यादिना ॥ १३ ॥ पार्थपारप्रदं नौकास्थानीयं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रतिमानं धनुष्मतां ॥ १८ ॥

यथापंगोरजगमनं दुर्धनं दुर्योधनस्य कृतमभिप्रायो दुर्धनः दूषितस्य विप्रुषो जलविदबो यथा तृष्णाय शमाग्रजं अवंति एवं दुर्योधनचेष्टितमपीष्टसिद्ध्यर्थेन पर्याप्तमित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ दीनपौत्रः नक्षपरा
क्रमः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अन्येक्षुद्राः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ताड्यमानाः ताड्येतः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अप्रतियुद्ध्यंतं शिखंडिनां प्रति

शेते विनिहतो वीरो देवेन्द्रेण ह्यवाचलः ॥ पंगोरिवाध्वगमनं दक्षिणस्येव कामितं ॥ १९ ॥ दुर्योधनस्य चाकूतं दूषितस्येव विप्रुषः ॥ अन्यथा चितितं कार्यमन्यथा तत्तु
जायते ॥ २० ॥ अहो नुबलवद्वैवं कालश्च दुरतिक्रमः ॥ पलायमानः कृष्णो दीनात्मा दीनपौरुषः ॥ २१ ॥ कच्चिद्विनिहतः सूतपुत्रो दुःशासनो मम ॥ कच्चिन्नदी
नाचरितं कृतवांस्तातसंयुगे ॥ २२ ॥ कच्चिन्ननिहतः शूरो यथाऽन्येक्षत्रियर्षभाः ॥ युधिष्ठिरस्य वचनं मायुध्यस्वेति सर्वदा ॥ २३ ॥ दुर्योधनो नाभ्यगृह्णन्मूढः पथ्य
मिवौषधं ॥ शरतल्पेशयानेन भीष्मेण सुमहात्मना ॥ २४ ॥ पानीयं याचितः पार्थः सो विध्यन्मे दिनीतलं ॥ जलस्य धारां जनितां दृष्ट्वा पाण्डुसुतेन च ॥ २५ ॥ अब्र
वीत्समहाबाहुस्तातसंशम्य पाण्डवैः ॥ प्रशमाद्विभवेच्छांतिर्मदंतं युद्धमस्तु वः ॥ २६ ॥ भ्रातृभावेन पृथिवीं भुंक्ष्व पाण्डुसुतैः सह ॥ अकुर्वन्वचनं तस्य नूनं शोचति
पुत्रकः ॥ २७ ॥ तदिदं संमनुप्राप्तं वचनं दीर्घदर्शिनः ॥ अहं तु निहतामात्यो हतपुत्रश्च संजय ॥ २८ ॥ द्यूततः कृच्छ्रमापन्नो लूनपक्ष इव द्विजः ॥ यथा हि शकुनिं गृह्य
द्वित्वेपक्षमैव संजय ॥ २९ ॥ विसर्जयंति संहृष्टा स्ताड्यमानाः कुमारकाः ॥ लूनपक्षतया तस्य गमनं नोपपद्यते ॥ ३० ॥ तथाहमपि संप्राप्तो लूनपक्ष इव द्विजः ॥
क्षीणः सर्वार्थहीनश्च निज्ञातिर्विधुवर्जितः ॥ कांदिशं प्रतिपत्स्यामि दीनः शत्रुवशंगतः ॥ ३१ ॥ वैशंपायन उवाच इत्येवं धृतराष्ट्रो यविलप्य बहुदुःखितः ॥
प्रोवाच संजयं भूयः शोकव्याकुलमानसः ॥ ३२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच योजयत्सर्वकां बोजानं वृष्णान् केकयैः सह ॥ गांधारांश्च विदेहांश्च जित्वा कर्मयार्थमाहवे
॥ ३३ ॥ दुर्योधनस्य वृद्ध्यर्थं योजयत् पृथिवीं प्रभुः ॥ सजितः पाण्डवैः शूरैः समरे बाहुशालिभिः ॥ ३४ ॥ तस्मिन् हते महेश्वासे कर्णं युधिकिरीटिना ॥ केवीराः पर्य
तिष्ठन्त तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ ३५ ॥ कच्चिन्नैकः परित्यक्तः पाण्डवैर्निहतो रणे ॥ उक्तं त्वया पुरा तात यथा वीरो निपातितः ॥ ३६ ॥ भीष्ममप्रतियुद्ध्यंतं शिखंडीसाय
कोत्तमैः ॥ पातयामास समरे सर्वशस्त्रभृतां वरं ॥ ३७ ॥ तथा द्रौपदिना द्रोणो न्यस्तसर्वायुधो युधि ॥ युक्तयोगो महेश्वासः शरैर्बहुभिराचितः ॥ ३८ ॥ निहतः खड्ग
मुद्यम्य धृष्टद्युम्नेन संजय ॥ अंतरेण हता वेतौ छलेन च विशेषतः ॥ ३९ ॥ अश्रौषमहमेतद्वै भीष्मद्रोणौ निपातितौ ॥ भीष्मद्रोणौ हि समरे न हन्याद्वज्रभृत्स्वयं ॥ ४० ॥

युद्धमनंगीकुर्वाणं ॥ ३७ ॥ द्रौपदिना हतपुत्रेण धृष्टद्युम्नेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥४१॥४२॥कुंडलाभ्यांसकबचाभ्यामर्थे तादर्थ्यं चतुर्थी ॥४३॥ अवमन्ये अवमेने ॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥ रथेति स्थभंगाद्यभावेतस्यमृत्युर्न भवेदिति भावः ॥५२॥५३॥५४॥५५॥

न्यायेन युध्यमानौ हितद्वैसत्यं ब्रवीमि ते ॥ कर्णं त्वस्यंतमस्त्राणि दिव्यानि च बहूनि च ॥४१॥ कथमिंद्रोपमं वीरं मृत्युर्युद्धे समस्पर्शत ॥ यस्य विद्युत्प्रभां शक्तिं दिव्यां
कनकभूषणां ॥४२॥ प्रायच्छद्विषतां हं त्रीं कुंडलाभ्यां पुरंदरः ॥ यस्य सर्पमुखो दिव्यः शरः कांचनभूषणः ॥४३॥ अशेतनिहतः पत्रांचंदनेष्वरिसूदनः ॥ भीष्मद्रो
णमुखान्वीरान्यो वमन्ये महारथान् ॥४४॥ जामदग्न्यान्महाघोरं ब्राह्ममखमशिखत ॥ यश्च द्रोणमुखान् दृष्ट्वा विमुखान् दितान् शरैः ॥४५॥ सौभद्रस्य महाबाहु
व्यधमत्कार्मुकं शितैः ॥ यश्च नागायुतप्राणं वज्रं हसमच्युतं ॥४६॥ विरथं सहसा कृत्वा भीमसेनमथाहसत् ॥ सहदेवं च निर्जित्य शरैः सन्नतपर्वभिः ॥४७॥ कृपया
विरथं कृत्वा नाहनद्धर्मचितया ॥ यश्च मायासहस्राणि विकुर्वाणं जयैषिणं ॥४८॥ घटोत्कंचं राक्षसेन्द्रं शक्रशक्त्या निजघ्नवान् ॥ एतांश्च दिवसान्यस्य युद्धे भीतो
घ्नं जयः ॥४९॥ नागमद्वैरथं वीरः सकथं निहतोरणे ॥ संशप्तकानां यो धाये आह्वयंत सदान्यतः ॥५०॥ एतां हत्वा हनिष्यामि पश्चाद्वै कर्तनं रणे ॥ इति व्यपदिशन्पा
थोर्वृजयन् सूतजं रणे ॥५१॥ सकथं निहतो वीरः पार्थेन परवीरहा ॥ रथभंगो न चेत्तस्य धनुर्वानव्यशोर्यत ॥५२॥ न चेदस्त्राणि निर्णेशुः सकथं निहतः परैः ॥ कोहि
शक्ते रणे कर्णं विधुन्वानं महद्भुः ॥५३॥ विमुंचंतं शरान् घोरान् दिव्यान् यस्त्राणि चाहवे ॥ जेतुं पुरुषशार्दूलं शार्दूलमिव वेगिनं ॥५४॥ ध्रुवं तस्य धनुश्छिन्नं रथो वा
पि महीं गतः ॥ अस्त्राणि त्राप्रनष्टानि यथाशंसि मेहतं ॥५५॥ न त्वन्यदपि पश्यामि कारणं तस्य नाशने ॥ न हन्मि फाल्गुनं यार्वत्तावत्पादौ न धावये ॥५६॥ इति
यस्य महाघोरं व्रतमासीन् महात्मनः ॥ यस्य भीतोरणे निद्रांधर्मराजो युधिष्ठिरः ॥५७॥ त्रयोदशसप्तानित्यं नाभुजत्पुरुषर्षभः ॥ यस्य वीर्यवतो वीर्यमुपाश्रित्यं
महात्मनः ॥५८॥ मम पुत्रः सभां भार्या पांडूनां नीतवान्वलात् ॥ तत्रापि च संभामं ध्ये पांडवानां च पश्यतां ॥५९॥ दासभार्येति पांचाली मब्रवी कुरुसन्निधौ ॥
मसंति पतयः कृष्णे सर्वे पदतिलैः समाः ॥६०॥ उपतिष्ठस्व भर्तारमन्यं वावरवर्णिनि ॥ इत्येवं यः पुरावाचो रक्षाः संश्रावयन् रूपाः ॥६१॥ सभायां सूतजः कृष्णांसक
थं निहतः परैः ॥ यदि भीष्मद्रोणश्लाघी द्रोणो वा युधिदुर्मदः ॥६२॥ न हनिष्यति कौंतेय न्यक्षपातात्सु यो धन ॥ सर्वानेव हनिष्यामि व्यनुते मानसो ज्वरः ॥६३॥ किंक
रिष्यति गांडीवमक्षय्यौ च महेषु धी ॥ स्निग्धचंदनदिग्धस्य मच्छरस्याभिधावतः ॥६४॥ संनूनमृषभस्कंधोत्थजुनेन कथं हतः ॥ यश्च गांडीवमुक्तानां स्पर्शमुग्र
मचितमनः ॥६५॥ अपंतित्यसि कृष्णेति ब्रुवन् संथानं वै क्षत्र ॥ यस्य नासीद्भयं पार्थैः सपुत्रैः संजनादनैः ॥६६॥ ॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३॥६४॥६५॥६६॥

१० ॥ प्रतीपमं भिधावद्विः सर्वविभ्यः समागतैः ॥ ६८ ॥ आधिरथेः अधिरथ्युवस्य सोमस्यसाहचर्यं प्रकर्षेण प्रातीतियोगाच्च प्रभोवन्दिः तेषां त्रयाणामंशुनिर्ममूरवैः ॥ ६९ ॥ मंहो हुर्योध

स्वकाहुबलमाश्रित्यमुहूर्तमपिसंजय ॥ तस्य नाहंवधं मन्ये देवैरपि सवासवैः ॥ ६७ ॥ प्रतीपमं भिधावद्विः किंपुनस्तात पांडवैः ॥ न हि ज्यांसं स्पृशानस्य तलत्रे वापि
गृह्यतः ॥ ६८ ॥ पुमानाधिरथेः स्थातुं कश्चित्मुखतो हति ॥ अपि स्यान्मेदिनी हीना सोमसूर्यप्रभां शुभिः ॥ ६९ ॥ नवधः पुरुषं द्रस्यसंयुगेष्वपलायिनः ॥ येन मं
दः सहायेन आत्रादुःशासनेन च ॥ ७० ॥ वासुदेवस्य दुर्बुद्धिः प्रत्यास्यानमरोचत ॥ स नूनं दृष्ट्वा भस्कंधं कर्णं दृष्ट्वा निपातितं ॥ ७१ ॥ दुःशासनं च निहतं मन्ये शोच
ति पुत्रकः ॥ हतं वै कर्तनं श्रुत्वा हिरथे सव्यसाचिना ॥ ७२ ॥ जयतः पांडवान् दृष्ट्वा किंस्विदुर्योधनो ब्रवीत् ॥ दुर्मर्षं हतं दृष्ट्वा दृष्ट्वा पसेनं च संयुगे ॥ ७३ ॥ प्रभग्नं
च बलं दृष्ट्वा वध्यमानं महारथैः ॥ पराङ्मुखं श्वराजस्तु पलायनपरायणान् ॥ ७४ ॥ विद्रुतान् रथिनो दृष्ट्वा मन्ये शोचति पुत्रकः ॥ अनेयश्वाभिमानि च दुर्बुद्धिर
जितेन्द्रियः ॥ ७५ ॥ हतोत्साहं बलं दृष्ट्वा किंस्विदुर्योधनो ब्रवीत् ॥ स्वयं वै रमहत्स्वाचार्यमाणः सुहृद्गणैः ॥ ७६ ॥ प्रधाने ह बभूविष्ठैः किंस्विदुर्योधनो ब्रवीत् ॥
भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा भीमसेनेन संयुगे ॥ ७७ ॥ रुधिरेपीषमाने च किंस्विदुर्योधनो ब्रवीत् ॥ सहगांधारराजेन सभायां यदभाषत ॥ ७८ ॥ कर्णोर्जुनं रणे हंता हतेत
स्मिन् किमब्रवीत् ॥ द्यूतं कृत्वा पुरा हृष्टो वंचयित्वा च पांडवान् ॥ ७९ ॥ शकुनिः सौबलस्तात हते कर्णे किमब्रवीत् ॥ कृतवर्मा महेष्वासः सात्वताजामहारथः ॥ ८० ॥
हतं वै कर्तनं दृष्ट्वा हार्दिक्यः किमभाषत ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यायस्य शिक्षामुपासते ॥ ८१ ॥ धनुर्वेदं च कीर्षतो द्रोणपुत्रस्य धीमतः ॥ युवारूपेण संपन्नो दर्श
नीयो महायशः ॥ ८२ ॥ अश्वत्यामा हते कर्णे किमभाषत संजय ॥ आचार्यो यो धनुर्वेदे गौतमोरथसत्तमः ॥ ८३ ॥ रूपः शारदस्त तात हते कर्णे किमब्रवीत् ॥
मद्राजो महेष्वासः शल्यः समिति शोभनः ॥ ८४ ॥ दृष्ट्वा विनिहतं कर्णं सारथ्ये रथिनां वरः ॥ किमभाषत सौवीरो मद्राणामधिपो वली ॥ ८५ ॥ दृष्ट्वा विनिहतं
सर्वयोधा वारणदुर्जयाः ॥ धेचके च न राजानः पृथिव्यां यो दुर्मागताः ॥ वै कर्तनं हतं दृष्ट्वा कान्यभाषत संजय ॥ ८६ ॥ द्रोणे तु निहते वीरे रथव्याघ्रनरर्षभे ॥ केवा
मुखमन्त्री कान्तामास न संजय भागशः ॥ ८७ ॥ मद्राजः कथं शल्यो नियुक्तो रथिनां वरः ॥ वै कर्तनस्य सारथ्ये तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ ८८ ॥

वः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ प्राङ्मुखानिति पाठे निवर्तितं मुखान् प्रत्यङ्मुखः कौरवाः यदि पलायन्ते तदा प्राङ्मुख एव भवन्तीत्यर्थः ॥ ७४ ॥ अनेयः अशिक्षणीयः यतो भिमानो विद्रुतः प्रभोवन्दिः अतएव
दुर्बुद्धिः हितवजामय ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ प्रधाने ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ कानि वाक्यानीतिशेषः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

॥१॥१॥प्रमुदीपः कथयितुं रोषः ॥१॥१॥२॥हेतोस्तेधस्य विमोक्षोत्कर्षस्य ॥१॥३॥१॥४॥१॥५॥१॥६॥१॥७॥इतिकर्णप० नै० भा० नवमोऽध्यायः ॥१॥ ॥५॥ हेतुद्रोण इति ॥१॥२॥स्वबलमिति विदुतं द्रव्यं तदा
 ॥१॥३॥कृत्वा लघुः प्राप्तजयैः व्यायच्छद्विः यतमानैः प्रत्यहारं प्रत्यवहारं प्रत्याहारमिति वापाठः ॥५॥६॥पर्यं केचन वरासनेषु ॥७॥सिन्धुप्रियवचसा परमबलुनाऽतिमधुरेण ॥८॥कार्मतरं आवाप्य कतरं सत्कार्यं कर्त्तुं
 केरसमदक्षिणं चक्रं सूतपुत्रस्य युध्यतः ॥ वामं चक्रं रक्षुर्वाकेवावीरस्य पृष्ठतः ॥ ८९ ॥ केकर्णं नजद्गुः शूराः केक्षुद्राः प्राद्रवंस्ततः ॥ कथंचवः समेतानां हतः कर्णो
 महारथः ॥ ९० ॥ पांडवाश्च स्वयं शूराः प्रत्युदीयुर्महारथाः ॥ सृजंतः शरवर्षाणि वारिधारा इवांबुदाः ॥ ९१ ॥ सच सर्पमुखो दिव्यो महेषु प्रवरस्तदा ॥ व्यर्थः कथं
 समभवत्तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ ९२ ॥ मामकस्यास्य सैन्यस्य हतोत्सेधस्य संजय ॥ अवशेषं न पश्यामि कुदेष्टदिते संति ॥ ९३ ॥ तौ हि वीरौ महेष्वा सौ मदर्थे त्यक्तजीवितौ ॥ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वा को न्वर्यो जीवितेन मे ॥ ९४ ॥ पुनः पुनर्न मृष्यामि हतं कर्णं च पांडवैः ॥ यस्य बाह्वोर्बलं तुल्यं कुंजराणां शतं शतैः ॥ ९५ ॥ द्रोणे
 हते न्यहत्तं कौरवाणां परैः सह ॥ संग्रामे न रवीराणां तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ ९६ ॥ यथा कर्णश्च कौंतेयैः सह युद्धमयोजयत् ॥ तथा च द्विषतां हंतारणेशांतस्तदुच्यते
 तां ॥ ९७ ॥ इति श्रीमहाभारवे कर्णपर्वणि धृतराष्ट्रप्रश्ने नवमोऽध्यायः ॥१॥ ॥७॥ संजय उवाच हेतुद्रोणे महेष्वासे तस्मिन् न हनि भारत ॥ हते च मोघसंकल्पे
 द्रोणपुत्रे महारथे ॥ १॥ द्रवमाणे महाराज कौरवाणां बलार्णवे ॥ व्यूहपार्थः स्वकं सैन्यमतिष्ठद्वाटभिवृतः ॥ २॥ तमवस्थितमाज्ञाय पुत्रस्ते भरतर्षभा ॥ विदुतं स्वबलं
 दृष्ट्वा पौरुषेण न्यवारयत् ॥ ३॥ स्वमनीकमवस्थाप्य बाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ युध्वाच सुचिरं कालं पांडवैः सह भारत ॥ ४॥ लब्धलक्षैः परैर्हृष्टैर्व्यायच्छद्विश्चिरंतदा ॥
 संध्याकालं समासाद्य प्रत्यहारमकारयत् ॥ ५॥ कृत्वाऽवहारं सैन्यानां प्रविश्य शिबिरं स्वकं ॥ कुरवः सुहितं मंत्रं मंत्रयांचक्रिरेमियः ॥ ६॥ पर्यं केषु परार्थेषु स्पृध्यां
 स्तरणवत्सु च ॥ वरासमेषूपविष्टाः सुखशय्यास्त्रिवामराः ॥ ७॥ ततो दुर्योधनो राजा साक्षात् परमबलुना ॥ तानां भाष्यमहेष्वासान् प्राप्तकालमभाषत ॥ ८॥ मर्त
 मतिमतां श्रेष्ठाः सर्वे प्रभूतमाचिरं ॥ एवं गते तु किं कार्यं किंच कार्यतरं नृपाः ॥ ९॥ संजय उवाच एवमुक्ते नरे द्रेण नरसिंहायुधुत्सवः ॥ चक्रुर्नानाविधाभेदाः
 सिंहासनगवास्तदा ॥ १०॥ तेषां निशाम्ये गितानि युद्धे प्राणान् जुह्वतां ॥ समुद्दीक्ष्य मुखं राज्ञो बालार्कसमवर्चसं ॥ ११॥ आचार्यपुत्रो मेधावी वाक्यज्ञो वाक्म
 म्माददे ॥ रागो योऽस्तथादाक्ष्यं नयश्चेत्यर्थसाधकाः ॥ १२॥ उपायाः प्रद्वितैः प्रोक्तास्ते तु देवमुपाश्रिताः ॥ लोकप्रवीरा येऽस्माकं देवकल्पमहारथाः ॥ १३॥

पर्यं केषु परार्थेषु स्पृध्यां स्तरणवत्सु च ॥ १॥ वेदाः सौम्यमित्रपुत्रः भुजात्कालनीयः ॥ १०॥ निशाम्य आलोच्य कर्त्तव्यं तदा ददत् ॥ ११॥ रागः स्वाभिप्रायः यो मोक्षोऽस्तथादाक्ष्यं नयश्चेत्यर्थसाधकाः ॥ १२॥ रागः स्वाभिप्रायः यो मोक्षोऽस्तथादाक्ष्यं नयश्चेत्यर्थसाधकाः ॥ १३॥

॥ ततोऽपि विजयति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ बहुमती बाहुव्यानीतिः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ बहुमती बाहुव्यानीतिः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥ १९ ॥ शुभं वचः श्रुत्वा मनः समवस्थाप्य समाधायान्नवीदिति द्वयोः संबन्धः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ताभ्यां सकाशात् द्रविणवत्तरः बलवत्तरः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

नीतिमस्तथा युक्तादक्षा हताश्वते हताः ॥ न त्वेव कार्यं नैराश्वमस्माभिर्विजयं प्रति ॥ १४ ॥ सुनीतैरिह सर्वार्थैर्देवमप्यनुलोम्यते ॥ ते वयं प्रवरं नृणां सर्वैर्गुणग
 णैर्युतं ॥ १५ ॥ कर्णमेवाभिषेक्ष्यामः सैनापत्येन भारत ॥ कर्णसेनापतिं कृत्वा प्रमथिष्यामहे रिपून् ॥ १६ ॥ एष त्वतिबलः शूरः कृतास्त्रो युद्धदुर्मदः ॥ वैवस्वत इवा
 सत्यः शक्नोते तुरणेरिपून् ॥ १७ ॥ एतदाचार्यतनयाद्भुत्वा राजंस्तवात्मजः ॥ आशां बहुमतीं चक्रे कर्णं प्रतिसवैतदा ॥ १८ ॥ हते भीष्मे च द्रोणे च कर्णो जेष्यति पां
 डवान् ॥ तामाशां हृदये कृत्वा समाश्वस्य च भारत ॥ १९ ॥ ततो दुर्योधनः प्रीतः प्रियं श्रुत्वा स्यतद्वचः ॥ प्रीतिसत्कारसंयुक्तं तथ्यमात्महितं शुभं ॥ २० ॥ स्वमनः
 समवस्थाप्य बाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ दुर्योधनो महाराजराधेयमिदमब्रवीत् ॥ २१ ॥ कर्णजानामिते वीर्यसौ हृदं परमं मयि ॥ तथा पित्वां महाबाहो प्रवक्ष्यामि हितं
 वचः ॥ २२ ॥ श्रुत्वा यथेष्टं च कुरुवीर्ययुतवरोचते ॥ भवान्प्राज्ञतमो नित्यं मम चैव परागतिः ॥ २३ ॥ भीष्मद्रोणावतिरथौ हतौ सेनापती मम ॥ सेनापतिर्भवान्
 स्तुतोऽभ्यां द्रविणवत्तरः ॥ २४ ॥ वृद्धौ च तौ महेश्वासौ सापेक्षौ च धनं जये ॥ मानितौ च मया वीरौ राधेयवचनात्तव ॥ २५ ॥ पितामहत्वं संप्रेक्ष्य पांडुपुत्रा महार
 णे ॥ रक्षितास्ता तभीष्मेण दिवसानि दशैव तु ॥ २६ ॥ न्यस्तशस्त्रे च भवति हतो भीष्मः पितामहः ॥ शिखंडिनं पुरस्कृत्य फाल्गुनेन महाहवे ॥ २७ ॥ हते तस्मिन्महे
 श्वासे शरतल्यगते तथा ॥ त्वयोक्ते पुरुषव्याघ्रद्रोणोत्थासीत्युरःसरः ॥ २८ ॥ तेनापिरक्षिताः पार्थाः शिष्यत्वादिति मेमतिः ॥ सचापि निहतो वृद्धो घृष्टद्युम्नेन सत्वरं
 ॥ २९ ॥ निहताभ्यां प्रधानाभ्यां ताभ्यां न मितविक्रमः ॥ त्वत्समं समरे योधनान्यपश्यामि चिंतयन् ॥ ३० ॥ भवानेव तु नः शक्तो विजयाय न संशयः ॥ पूर्वमध्ये च
 प्रश्नाच्च तथैव विहितं हितं ॥ ३१ ॥ स भवान्धुर्यवत्संस्थे धुरमुद्धोदुमर्हति ॥ अभिषेचय सैनान्ये स्वयमात्मानमात्मना ॥ ३२ ॥ देवतानां यथास्कंदः सेनानीः प्रभु
 रव्ययः ॥ तथा भवानिमांसेनां धार्तराष्ट्रीं विभर्तुवै ॥ ३३ ॥ जहि शत्रुगणान्सर्वान्महेंद्रोदानवानिव ॥ अवस्थितं रणे दृष्ट्वा पांडवास्त्वामहारथाः ॥ ३४ ॥ द्रविष्यं
 ति च पांचाला विष्णुं दृष्ट्वेव दानवाः ॥ तस्मात्त्वं पुरुषव्याघ्रप्रकर्षेतां महाचमूं ॥ ३५ ॥ भवत्यवस्थितेयस्ते पांडवामंदचेतसः ॥ द्रविष्यं तिसहामात्याः पांचालाः स्तं
 जयाश्वहः ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ताभ्यामपि न मितः सम्यक्ज्ञातो विक्रमो यस्य ॥ ३० ॥ विहितं त्वं येति शेषः ॥ ३१ ॥ सैनान्ये सेनानी त्वे सैनपत्ये ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ कर्णोऽपि वदति शेषं न संयुयुत्सति युद्धेच्छामपिन करिष्यति किंपुनर्युद्धमिति भावः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ शातकुंभमयैः सौवर्णेर्मोहेयैर्महीमयैश्च कुंभैः ॥ ४४ ॥

यथाकाशमुदितः सूर्यः प्रतपन्स्वेन तेजसा ॥ व्यपोहतितमस्तीव्रं तथा शत्रून्प्रतापय ॥ ३७ ॥ संजय उवाच आशाबलवती राजन् पुत्रस्य तव याभवत् ॥ इति श्रीमच्छत्रोणे च कर्णो जेष्यति पांडवान् ॥ ३८ ॥ तामाशां हृदये कृत्वा किर्णमेवं तदा ब्रवीत् ॥ सूतपुत्र न ते पार्थः स्थित्वा ग्रे संयुयुत्सति ॥ ३९ ॥ कर्ण उवाच उक्तं मे तन्मया पूर्वे गांधारे तव सन्निधौ ॥ जेष्यामि पांडवान्सर्वान्सपुत्रान्सजनार्दनान् ॥ ४० ॥ सेनापतिर्भविष्यामि तव हं नात्र संशयः ॥ स्थिरो भव महाराज जिता त्विद्विच पांडवान् ॥ ४१ ॥ संजय उवाच एवमुक्तो महाराज ततो दुर्योधनो नृपः ॥ उत्तस्थौ राजभिः सार्द्धं देवैरिव शतक्रतुः ॥ ४२ ॥ सैनापत्येन सत्कर्तुं कर्णं स्कंदमिवामराः ॥ ततो भिषिपिचुः कर्णं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ४३ ॥ दुर्योधनमुखाराज नरां जानो विजयैः पिणः ॥ शातकुंभमयैः कुंभैर्मोहेयैश्चाभिमंत्रितैः ॥ ४४ ॥ तोयपूर्णविषाणैश्च द्विपखड्गमहर्षभैः ॥ मणिमुक्तायुतैश्चान्यैः पुण्यगंधैस्तथोपधैः ॥ ४५ ॥ औदुंबरसुखासीनमासने क्षौमसंवृतैः ॥ शास्त्रदृष्टेन विधिना संभारैश्च सुसंभृतैः ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिणाश्चैवास्तथा शूद्राश्च संमताः ॥ तुष्टुवुस्तं महात्मानमभिषिक्तं वरासने ॥ ४७ ॥ ततो भिषिक्तेराजेंद्र निष्कैर्गोभिर्धनेन च ॥ वाचयामास विप्राग्र्यान् राधेयः परवीरहा ॥ ४८ ॥ जयपार्थान्सगोविंदान्सानुगांस्तान्महामुधे ॥ इति तं वंदितं प्राहुर्द्विजाश्च पुरुषर्षभ ॥ ४९ ॥ जहि पार्थान्सपंचाला आधेय विजयाय नः ॥ उद्यन्निव सदा भानुस्तमां स्युर्गैर्गभस्तिभिः ॥ ५० ॥ नद्यलं त्वद्विस्मृष्टानां शराणां वै सकेशवाः ॥ उलूकाः सूर्यरश्मीनां ज्वलतामिषदर्शने ॥ ५१ ॥ नहि पार्थाः सपंचालाः स्यातुं शक्तास्तवाग्रतः ॥ आत्तशस्त्रस्यं समरे महेंद्रस्यैव दानवाः ॥ ५२ ॥ अभिषिक्तस्तुराधेयः प्रभया सोमित प्रभः ॥ अत्यरिं ध्यतरूपेण दिवाकर इवापरं ॥ ५३ ॥ सैनापत्ये तुराधेयमभिषिच्य सुतस्तव ॥ अमं न्यत तदात्मानं कृतार्थं कालचोदितः ॥ ५४ ॥ कर्णोऽपि राजन्संप्राप्य सैनापत्यं मरिदमः ॥ योगमाज्ञापयामास सूर्यस्योदयनं प्रति ॥ ५५ ॥ तव पुत्रैर्वृतः कर्णः शुश्रूषेत तत्र भारत ॥ देवैरिव यथास्कंदः संग्रामे तारकामये ॥ ५६ ॥ इति श्रीम० कर्णप० कर्णाभिषेके दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ५७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच सैनापत्यं तु संप्राप्य कर्णो वै कर्त्तनस्तदा ॥ तथोक्तश्च स्वयं राज्ञास्त्रिगुणं भ्रातृसमं वचः ॥ ११ ॥

विषाणैः द्विपस्य गजस्य दंतमयैः पात्रैः खड्गस्य गंडकस्य महर्षभस्य गवयस्य च शृंगैः विषाणं दंतशृंगयोरिति विश्वः द्विपखड्गमहर्षभयैरिति तद्विद्वत्संज्ञा ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ इति कर्णपर्वणि नैल० भारत सावकी प्रेस यमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

मं.भा.टी.

॥ १० ॥

॥ १ ॥ नंदितूर्यसांवेदार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ कल्पतां संवसमानानां वरुथिनां सन्नसनां नराणां सन्नसमानानां मिमांसादीनां च शब्दो बभूवेति द्वयोः संबन्धः ॥ ५ ॥ ६ ॥ श्वेनेत्यादिकिरोषणद्वयं रथेनेत्यस्य ॥ ७ ॥

कर्णपर्व

पोराणां प्राप्तेनां मादित्येभ्युदिते तदा ॥ अकरोत्किं महाप्राज्ञस्तन्ममाचक्ष्वसंजय ॥ २ ॥ संजय उवाच ॥ कर्णस्य मतमाज्ञाय पुत्रास्ते भरतर्षभ ॥ यो
ममाज्ञापयामासुर्नंदितूर्यपुरःसरं ॥ ३ ॥ महत्यप्ररात्रे च तव सैन्यस्य मारिष ॥ योगो योगेति सहसा प्रादुरासीन्महास्वनः ॥ ४ ॥ कल्पतां नागमुल्यानां रथानां च
वरुथिनां ॥ सन्नत्यतां नराणां च वाजिनां च विशांपते ॥ ५ ॥ क्रोशतां चैव यो धानां त्वरितानां परस्परं ॥ बभूवतु मुलः शब्दो दिवस्पृक्सुमहांस्ततः ॥ ६ ॥ ततः श्वे
तपताकेन बलाकावर्णवाजिना ॥ हेमपृष्ठेन यमुषानागकक्षेण केतुना ॥ ७ ॥ तूणीरुशतपूर्णं न सगदेन वरुथिना ॥ शतघ्नी किंकिणी शक्तिशूलतोमरधारिणा
॥ ८ ॥ कार्मुकैरुपपन्नेन विमलादित्यवर्चसा ॥ रथेनाभिपताकेन सूतपुत्रोभ्यदृश्यत ॥ ९ ॥ ध्यापयन् वारिजं राजं नृहेमजालविभूषितं ॥ विधुन्वानो महच्चापकां
र्तस्वरविभूषितं ॥ १० ॥ दृष्ट्वा कर्णमहेष्वासं रथस्थं रथिनां वरं ॥ भानुमंतमिवोद्यंतं त्वमोनिघ्नं दुरासदं ॥ ११ ॥ नभीष्मव्यसचं केचिन्नापि द्रोणस्य मारिष ॥ ना
न्येषां पुरुषव्याघ्रमे निरेतत्र कौरवाः ॥ १२ ॥ ततस्तु त्वरयन् यो धानं शंखशब्देन मारिष ॥ कर्णो निष्कर्षयामास कौरवाणां महद्वलं ॥ १३ ॥ व्यूहं व्यूह्य महेश्वासो
मकरं शत्रुतापनः ॥ प्रत्युधयौ तथा कर्णः पांडवान् विजिगीषया ॥ १४ ॥ मकरस्य तु तुंडैव कर्णो राजन् व्यवस्थितः ॥ नेत्राभ्यां शकुनिः शूरउलूकश्च महारथः ॥ १५ ॥
द्रोणपुत्रस्तु शिरसि ग्रीवायां सर्वसोदराः ॥ मध्ये दुर्योधनो राजा बलेन महता वृतः ॥ १६ ॥ वामपादे तुराजेंद्रकृतवर्मा व्यवस्थितः ॥ नमरायण बलैर्युक्तो गोपालैर्यु
क्तुर्मदेः ॥ १७ ॥ पादे तु दक्षिणे राजन् गौतमः सत्यविक्रमः ॥ त्रिगर्तैः सुमहेष्वासैर्दक्षिणार्थैश्च संवृतः ॥ १८ ॥ अनुपादे तु यो वामस्तत्र शल्यो व्यवस्थितः ॥ म
हत्मा सेतया सार्द्धं सद्रदेशं समुत्थया ॥ १९ ॥ दक्षिणे तु महाराज सुषेणः सत्यसंगरः ॥ वृंतोरथसहसेण दंतिनां च त्रिभिः शतैः ॥ २० ॥ पुच्छेत्यास्तां महावीर्यो
वर्षां पार्थिवौ तदा ॥ चित्रश्च चित्रसेनश्च महत्या सेनया वृतौ ॥ २१ ॥ तथा प्रयाते राजेंद्रकर्णेन स्वरोत्तमे ॥ धनंजयमभिप्रेक्ष्य धर्मराजो ब्रवीदिदं ॥ २२ ॥ पश्य पा
र्थास्यसेनापार्तराष्ट्रीहसंयुगे ॥ कर्णेन विहिता वीरगुप्ता वीरैर्महारथैः ॥ २३ ॥ हतवीर्यमात्येषा धार्तराष्ट्री महाचमूः ॥ फल्गुशेषामंहावां होष्टुं तुल्यामतां मम
॥ २४ ॥ एकोत्थं त्रमहेष्वासः सूतपुत्रो विराजते ॥ स देवासुरगंधर्वैः स किन्नरमहोरगैः ॥ २५ ॥ ॥ ८ ॥ अभिपताकेन वायोः पातिकूल्यादग्निपुष्पपानिना ॥ सत्सुराजं सत्सुकं
॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ २६ ॥ व्यूहचयः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ इति नैलः भारतम् ॥ एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

चराचरैस्त्रिभिर्लोकैर्योजय्योरथिनांवरः ॥ तं हत्वाद्यमहाबाहो विजयस्तव फाल्गुन ॥ २६ ॥ उद्धृतश्च भवेच्छल्यो मम द्वादशवार्षिकः ॥ एवं ज्ञात्वा महाबाहो व्यूहं व्यूहयेच्छसि ॥ २७ ॥ भ्रातुरेतद्वचः श्रुत्वा पाण्डवः श्वेतवाहनैः ॥ अर्धचंद्रेण व्यूहेन प्रत्यव्यूहततां चमूं ॥ २८ ॥ वामपार्श्वे तु तस्याथ भीमं सेनो व्यवस्थितः ॥ दक्षिणे च महेश्वासो घृष्टघ्नो व्यवस्थितः ॥ २९ ॥ मध्ये व्यूहस्य राजा तु पाण्डवश्च धनंजयः ॥ नकुलः सहदेवश्च धर्मराजस्य पृष्ठतः ॥ ३० ॥ चक्ररक्षौ तु पांचाल्यौ युधामन्युत्तमौ जसौ ॥ नाजुनं जहतु र्युद्धे पाल्यमानौ किरीटिना ॥ ३१ ॥ शेषानृपतयो वीराः स्थिता व्यूहस्य दंशिताः ॥ यथा भागं यथोत्साहं यथायत्नं च भारत ॥ ३२ ॥ एवमेतन्महाव्यूहं व्यूह्य भारत पाण्डवाः ॥ तावकाश्च महेश्वासा युद्धायैव मनोदधुः ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वा व्यूहां तव चमूं सूतपुत्रेण संयुगे ॥ निहतान् पाण्डवान् मेने धार्तराष्ट्रः स बांधवः ॥ ३४ ॥ तथैव पाण्डवीं सेनां व्यूहां दृष्ट्वा युधिष्ठिरः ॥ धार्तराष्ट्रान् हतान् मेने सकर्णान्वैजनाधिपः ॥ ३५ ॥ ततः शंखाश्च भेर्यश्च पर्णवानकदुंदुभिः ॥ ढिंढिमाश्चाप्यहन्त द्रुपदसश्च समंततः ॥ ३६ ॥ सेनयोरुभयोर राजनं प्रावाद्यंत महास्रवाः ॥ सिंहनादं च संजज्ञे शूराणां जयगृहिणां ॥ ३७ ॥ हयहेपितशब्दाश्च वारणामां च बृंहतां ॥ रथनेमिस्वनाश्चोग्राः संवभूवुर्जनाधिप ॥ ३८ ॥ नद्रेण व्यसनं कश्चिज्जानीते तत्र भारत ॥ दृष्ट्वा कर्णं महेश्वासं मुखे व्यूहस्य दंशितं ॥ ३९ ॥ उभे सैन्ये महा राजप्रदष्टनस्संकुले ॥ योद्धुं क्रमेण स्थिते राजनं हंतुं मन्योन्यं मोजसा ॥ ४० ॥ तत्र यत्तौ सुसंख्यौ दृष्ट्वा न्योन्यं व्यवस्थितौ ॥ अर्नो कमध्ये राजेन्द्रचेरतुः कर्णपाण्डवौ ॥ ४१ ॥ नृत्यमाने च ते सेने समे यातां परस्परं ॥ तेषां पक्षैः प्रपक्षैश्च निर्जग्मुस्ते युयुत्सवः ॥ ४२ ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं नरवारणवाजिनां ॥ रथानां च महाराजान्योन्यमग्निनिघ्नतां ॥ ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपूर्वणि व्यूहनिर्माणे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच ॥ ते सेनेऽन्योन्यमासाद्य प्रदष्टाश्च नरक्षिपे ॥ बृहत्यौ संप्रजहाते देवासुरसमप्रभे ॥ १ ॥ ततो नररथाश्च भैः पत्तयश्चोग्रविक्रमाः ॥ संप्रहारान् भृशं चक्रुर्देहपाप्मासुनाशमान् ॥ २ ॥ पूर्णचंद्रार्कपद्मानां कांतिभिर्गंधतः समैः ॥ उत्तसांगैर्नृसिंहानां नृसिंहास्तस्तरुर्महीं ॥ ३ ॥ अर्धचंद्रैस्तथा भलैः क्षुरप्रैरसिपट्टिशैः ॥ परश्च यैश्चाप्यहंत ननु तत्तमांगानियुध्यतां ॥ ४ ॥ व्यापतायतबाहूनां व्यापतायतबाहुभिः ॥ बाहवः पातितारे जुर्धरण्यां सायुधांगदैः ॥ ५ ॥

नितेनेद नि ॥ १ ॥ देहानां प्रपन्नामसृतां च नाशानां ॥ २ ॥ पूर्णचंद्रार्कपांकांतिभिः समैः प्रपन्नां गंधतः समैः तस्तरुः अस्तीर्णकतः ॥ ३ ॥ ४ ॥ व्यापताः पुष्टाः आवताः दीर्घाः ॥ ५ ॥

अस्मिन्निरस्तेः ओहाव्याने ॥ ११ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ आपीडिभः अष्टावः नानापृथक् विविधरामाणिवसनानियेषांतेविरागवसनाः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
॥ १९ ॥ २० ॥ महामात्ररथैरितिपाठेष्टरथैः गजधूर्गतः गजस्कंधगतः ॥ २१ ॥ उदयाग्रद्रिभवनं उदयादेरभवनं अपाद्रीत्यशब्दस्यपूर्वनिपातार्थः उदयनामाअपाद्रिः पूर्वपर्वतः स एव भवनमिति वा

देहद्विर्महीभातिरक्तांगुलितलैस्तथा ॥ गरुडप्रहितैरुग्रैः पंचास्यैरुगैरिव ॥ ६ ॥ हिरदस्यंदनाश्वेभ्यः पेतुर्वीराद्विषद्वताः ॥ विमानिभ्योयथाक्षीणेपुण्येस्वर्गसं
दस्तथा ॥ ७ ॥ गदाभिरन्येगुर्वीभिः परिचैर्मुसलैरपि ॥ पोथिताः शतशः पेतुर्वीराधीरतैरेरणे ॥ ८ ॥ रथारथैर्विमथितामत्तामत्तैर्द्विपाद्विपैः ॥ सादिनः सादिभिश्चै
वतस्मिन्यरमसंकुले ॥ ९ ॥ रथैर्नररथानागैरश्वैरोहाश्वपत्तिभिः ॥ अश्वारोहैः पदाताश्वनिहतायुधिशेस्ते ॥ १० ॥ रथाश्वपत्तयोनागैरथाश्वेभाश्वपत्तिभिः ॥ र
थपत्तिद्विपाश्वैरथैश्चापिनरद्विपाः ॥ ११ ॥ रथाश्वेभनराणांतुनराश्वेभरथैः कृतं ॥ पाणिपादैश्चशस्त्रैश्चरथैश्चकंदनमहत् ॥ १२ ॥ तथातस्मिन्वल्नेशूरैर्वध्यमा
नेहतेपिच ॥ अस्मानभ्यायंयुः पार्थावृकोदरपुरोगमाः ॥ १३ ॥ धृष्टद्युम्नः शिखंडीचद्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ॥ सात्यकिश्चेकितानश्चद्राविडैः सैनिकैः सह ॥ १४ ॥ वृ
ताव्युहेनमहतापांश्चाश्वोलाः सकेरलाः ॥ व्यूहोरस्कादीर्घभुजाः प्रांशवः पृथुलोचनाः ॥ १५ ॥ आपीडिनोरक्तदंतामत्तामत्तातंगविक्रमाः ॥ नानाविरागवसना
गंधचूर्णावचूर्णिताः ॥ १६ ॥ धृष्टासयः पाशहस्तावारणप्रतिवारणाः ॥ समानमृत्यवोराजन्नात्यजंतपरस्परं ॥ १७ ॥ कलापिनश्चापहस्तादीर्घकेशाः प्रियंव
दाः ॥ पत्तयः सादिनश्चान्येघोररूपपराक्रमाः ॥ १८ ॥ अथापरेपुनः शूराश्चेदिपांचालकेकयाः ॥ कारूषाः कोशलाः कांच्यासागधांश्चापिद्रुवुः ॥ १९ ॥ तेषां
याश्वनागाश्वप्रवराश्वोग्रपत्तयः ॥ नानावाद्यधैरैर्हृष्टानृत्यंतिचहसंतिच ॥ २० ॥ तस्यसैन्यस्यमहतोमहामात्रवरैर्वृतः ॥ मध्येवृकोदरोभ्यायात्त्वदीयान्नागधू
र्गतः ॥ २१ ॥ सनागप्रवरोत्युग्रोविधिवत्कल्पितोबभौ ॥ उदयाग्राद्रिभवनंयथाभ्युदितंभास्करं ॥ २२ ॥ तस्यायसंक्र्मवरंवररत्नविभूषितं ॥ ताराव्याप्तस्यनभ
सः शारदस्यसमखिषं ॥ २३ ॥ सतोमरव्यग्रकरश्चांरुमौलिः स्वलंकृतः ॥ शरन्मध्यंदिनाकांभस्तेजसाव्यदहद्रिपून् ॥ २४ ॥ तं दृष्ट्वा द्विरदंदूरात्क्षेमधूर्तिर्द्विपस्थि
तः ॥ आकृयन्नभिद्रुवावप्रमनाः प्रमनस्तरं ॥ २५ ॥ तयोः समभवद्युद्धं द्विपयोरुग्ररूपयोः ॥ यदृच्छयाद्रुमवतोर्महापर्वतयोरिव ॥ २६ ॥ संसक्तनागौतौवीरौतोम
रैस्तिरेतरं ॥ बलवत्सूर्यरश्म्याभौर्भित्वा न्योन्यं विनेदतुः ॥ २७ ॥

उदयाग्राद्रिभवनमितिपाठे उदयाचलस्यापेभ्योअत्रैर्कभूतस्यभवनं ॥ २२ ॥ शारदस्यशरदापल
क्षितस्य ॥ २३ ॥ आरुमौलिः रम्यकिरीटः ॥ २४ ॥ द्विपस्थितोद्विपाकूटः प्रमनाः प्रकृष्टमनाः प्रमनस्तरं प्रसन्नतरमनसं ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥२८॥२९॥३०॥ विनेदतुः सन्निहिमौ बभूवतुः वदधुमरित्यर्थः ॥ २९ ॥ अपरैः तोमरैरेव ॥ ३२ ॥ सजीमसेनः मेघैः सप्तसप्तिरिवांशुमान् यथामेघांतर्हितस्य सूर्यस्य मरीचयः रश्मिरूपेण सर्वतः प्रचरन्ति एव रश्मिस्था
नीयस्तोमसः ॥ ३३ ॥ अंजोगतिः कजुगतिः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ गृह्यमाणः निगृह्यमाणः क्षेमधूर्तिना ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ आमिघंशं त्रुसंबंधिनं सामित्रमिति पाठांतरं ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अहन्वहतवान् हतः गद
व्यपस्त्य तु नागाभ्यां मंडलानि विचेरतुः ॥ प्रगृह्य चोभौ धनुषी जघ्रतुर्धै परस्परं ॥ २८ ॥ क्ष्वेडिता स्फोटितरवैर्वाणशब्दैस्तु सर्वतः ॥ तौ जनहर्षयंतौ च सिंहनादं प्रच
क्रतुः ॥ २९ ॥ समुद्यतकराभ्यां तौ द्विपाभ्यां कृतिनावुभौ ॥ वातोद्धूतपताकाभ्यां युयुधाते महाबलौ ॥ ३० ॥ तावन्न्योन्यस्य धनुषी छित्वा न्योन्यं विनेदतुः ॥ शं
क्तितोमरवर्षेण प्रादृप्ते घाविवां बुभिः ॥ ३१ ॥ क्षेमधूर्तिस्तदाभीमंतोमरेण स्तनांतरे ॥ निर्विभेदातिवेगेन पद्भिश्चाप्यपरैर्नदन् ॥ ३२ ॥ सजीमसेनः शुशुभेतोम
रैरंगमाश्रितैः ॥ क्रोधदीप्तवपुर्मैघैः सप्तसप्तिरिवांशुमान् ॥ ३३ ॥ ततोभास्करवर्णाभिमंजी गतिमयस्मयं ॥ ससर्जतोमरं भीमः प्रत्यमित्राय यत्नवान् ॥ ३४ ॥
ततः कुलूताधिपतिश्चापमानम्यसायकैः ॥ दशभिस्तोमरं भित्वा पश्या विव्याध प्राडवं ॥ ३५ ॥ अथ कार्मुकमादाय भीमो जलदनिःस्वनं ॥ रिपोरभ्यर्दयन्ना
गं मुन्नदन् पांडवः शरैः ॥ ३६ ॥ सशरौ घादितो नागो भीमसेनेन संयुगे ॥ गृह्यमाणोऽपि नातिष्ठत्वा तोद्धूत इवांबुदः ॥ ३७ ॥ तमभ्यधावद्विरदं भीमो भीमस्य नागं
राट् ॥ महावातेरितं मेघं वातोद्धूत इवांबुदः ॥ ३८ ॥ सन्निवार्यात्मनो नागं क्षेमधूर्तिः प्रतापवान् ॥ विव्याधाभिद्रुतं वाणैर्भीमसेनस्य कुंजरं ॥ ३९ ॥ ततः साधुवि
स्फेनक्षुरेणानतपर्वणा ॥ छित्वा शरासनं शत्रोर्नागमां मित्रमार्दयत् ॥ ४० ॥ ततः क्रुद्धीरणं भीमं क्षेमधूर्तिः पराभिनत् ॥ जघान चास्य द्विरदं नाराज्ञैः सर्वम
र्मसु ॥ ४१ ॥ सपपातमहानागो भीमसेनस्य भारत ॥ पुरानागस्य पतनीदवपुत्यस्थितो महीं ॥ ४२ ॥ तस्य भीमोऽपि द्विरदं गंदया समपोथयत् ॥ तस्मात्प्रमथिता
न्नागात् क्षेमधूर्तिमवपुतं ॥ ४३ ॥ उद्यतायुधमायांतं मदया हनत् कोदरः ॥ सपपातहतः सासिर्व्यसुस्तमभितो द्विपं ॥ ४४ ॥ वज्रप्रभं प्रमचलं सिंहवज्रहतो यं
था ॥ तंहतं नृपतिं दृष्ट्वा कुलूतानां यशस्करं ॥ प्राद्रवद्वयितासेना त्वदीया भरतर्षभ ॥ ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणे क्षेमधूर्तिवधोऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥
संजय उवाच ततः कर्णो महेश्वासः पांडवानां मनीकिनीं ॥ जघान समरेशूरः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ १ ॥ तथैव पांडवराजं स्तवपुत्रस्य वाहिनीं ॥ कर्णस्य प्रमु
खे क्रुद्धानि जघ्रस्ते महारथाः ॥ २ ॥ कर्णोऽपि राजन्समरे व्यहनत् पांडवीं चमूं ॥ नाशचैरर्करश्म्याभैः कर्मारपरिमाजितैः ॥ ३ ॥

यासकलीकृतः अतएव अभितो द्विपं द्विपस्याभितः पपात ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इति कर्णपर्वणि नैल ० भारतभा ० द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

मं.भा.टी.

॥ १२ ॥

॥ ११ ॥ ५ ॥ द्वौजिभ्यश्चैव ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ कृपेणयुयुधेइतिशेषः ॥ ९ ॥ माद्रीपुत्रः सुतंतवेत्यस्यव्याख्यादुःशासकमिति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ लघु शीघ्रं सुष्ठु
तत्रभारतकर्णेनमाराचैस्ताडितागजाः ॥ नेदुःसेदुश्चमल्लुश्चवभ्रमुश्चदिशोदश ॥ ४ ॥ वध्यमानेवलेतस्मिन्सूतपुत्रेणमारिष ॥ नकुलोभ्यद्रवत्तूर्णसूतपुत्रंम
हारणे ॥ ५ ॥ भीमसेनस्तथाद्रौणिंकुर्वाणंकर्मदुष्करं ॥ विदानुविंदौकैकेयौसात्यकिःसमवारयत् ॥ ६ ॥ श्रुतकर्माणमायांतंचित्रसेनोमहीपतिः ॥ प्रतिविंध्य
स्तथाचित्रंवित्रकेतनकार्मुकं ॥ ७ ॥ दुर्योधनस्तुराजानंधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरं ॥ संशप्तकगणान्क्रुद्धोत्थभ्यधावद्धनंजयः ॥ ८ ॥ धृष्टद्युम्नःकृपेणायतस्मिन्वीरवरक्ष
ये ॥ शिखंडीकृतवर्माणंसमासादयदच्युतं ॥ ९ ॥ श्रुतकीर्तिस्तथाशल्यंमाद्रीपुत्रःसुतंतव ॥ दुःशासनंमहाराजसहदेवःप्रतापवान् ॥ १० ॥ कैकेयौसात्यकियु
द्धेशरवर्षेणभास्वता ॥ सात्यकिःकैकेयौचापिच्छादयामासभारत ॥ ११ ॥ तावेनंभ्रातरौर्वारौजघ्नुर्हृदयेभृशं ॥ विषाणाभ्यांयथानागौप्रतिभगंमहावने
॥ १२ ॥ शरसंभिन्नवर्माणौतावुभौभ्रातरौरणे ॥ सात्यकिंसत्यकर्माणंराजन्विव्यधतुःशरैः ॥ १३ ॥ सात्यकिर्महाराजप्रहसन्सर्वतोदिशः ॥ छादयंछरव
र्षेणवारयामासभारत ॥ १४ ॥ वार्यमाणौततस्तौहिशैनेयशरवृष्टिभिः ॥ शैनेयस्यरथंतूर्णंछादयामासतुःशरैः ॥ १५ ॥ तयोस्तुधनुषीचित्रेछित्वाशौरिर्महा
यशाः ॥ अथतौसायकैस्तीक्ष्णैर्वारयामाससंयुगे ॥ १६ ॥ अथान्येधनुषीचित्रेप्रगृह्यचमहाशरान् ॥ सात्यकिंछादयंतौतौचेरतुर्लघुसुपुच ॥ १७ ॥ ताभ्यामु
क्तामहाबाणाःकंकर्वाहिणवांससः ॥ द्योतयंतोदिशःसर्वाःसंपेतुःस्वर्णभूषणाः ॥ १८ ॥ बाणांधकारमभवत्तयोराजन्महामृधे ॥ अन्योन्यस्यधनुश्चैवचिच्छिदुस्ते
महारथाः ॥ १९ ॥ ततःक्रुद्धोमहाराजसात्वतोयुद्धदुर्मदः ॥ धनुरन्यत्समादायसज्यंक्रुत्वाचंसंयुगे ॥ २० ॥ क्षुरप्रेणसुतीक्ष्णेनअनुविंदशिरोऽहरत् ॥ अपतत्त
च्छिरोराजनकुंडलोपचितंमहत ॥ २१ ॥ शंबरस्यशिरोयद्वन्निहतस्यमहारणे ॥ शोचयन्केकयान्सर्वान्जगामाश्रुवसुंधरां ॥ २२ ॥ तदृष्ट्वानिहतंशूरंभ्राता
तस्यमहारथः ॥ सज्यमन्यद्धनुःक्रुत्वाशैनेयंपर्यवारयत् ॥ २३ ॥ सषष्ठ्यासात्यकिंविध्वास्वर्णपुंरैःशिलाशितैः ॥ मनादवलवान्नादंतिष्ठतिष्ठेतिचाघवीत् ॥ २४ ॥
सात्यकिंचततस्तूर्णकैकयानांमहारथः ॥ शरैरनेकसाहसैर्बाह्वोरुरसिचार्पयत् ॥ २५ ॥ सशरैःक्षतसर्वांगःसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ रराजसमरेराजनसंपुष्पइ
वकिंशुकः ॥ २६ ॥ सात्यकिःसमरेविद्धःकैकेयेनमहात्मना ॥ कैकेयंपंचविंशत्याविव्याधप्रहसन्निव ॥ २७ ॥ तावन्योन्यस्यसमरेसंछिद्यधनुषीशुभे ॥ हत्वा
चसारथीतूर्णहयांश्चरथिन्नावरौ ॥ २८ ॥

शोमनं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ उपचितमलंकृतं ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

कर्णपर्व

॥ १२ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अपहस्तेनतिर्यक्हस्तेन ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इतिकर्णप० नैल० भारतभा० त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ श्रुतकर्मेति ॥ १ ॥ अभि

विस्थावसियुद्धायसमाजग्मतुराहवे ॥ शतचंद्रचितेगृह्यचर्मणीसुभुजौतथा ॥ २९ ॥ विरोचेतांमहारंगेनिखिशवरधारिणौ ॥ यथादेवासुरेयुद्धेजभशर्क्रीम
हाबलौ ॥ ३० ॥ मंडलानिततस्तौतुविचरंतौमहारणे ॥ अन्योन्यमभितस्तूर्णसमाजग्मतुराहवे ॥ ३१ ॥ अन्योन्यस्यवधेचैवचक्रतुर्यत्नमुत्तमं ॥ कैकेयस्यहि
धाचर्मततश्चिच्छेदसात्वतः ॥ ३२ ॥ सात्यकेस्तुतथैवासौचर्मचिच्छेदपार्थिवः ॥ चर्मच्छित्त्वातुकैकेयस्तारागणशतैर्घृतं ॥ ३३ ॥ चचारमंडलान्येवगतप्रत्या
गतानिच ॥ तंचरंतंमहारंगेनिखिशवरधारिणं ॥ ३४ ॥ अपहस्तेनचिच्छेदशैनेयस्त्वरयात्नितः ॥ सवर्माकेकयोराजंनृदिधाछिन्नोमहारणे ॥ ३५ ॥ निपपात
महेष्वासोवज्राहतइवाचलः ॥ तंनिहत्यरणेशूरःशैनेयोरथसत्तमः ॥ ३६ ॥ युधामन्युरथंतूर्णमारुरोहपरंतपः ॥ ततोन्यरथमास्थायविधिवत्कल्पितंपुनः ॥ ३७ ॥
कैकयानांमहत्सैन्यव्यधमत्सात्यकिःशरैः ॥ सावध्यमानासमरेकैकयानांमहाचमूः ॥ तमुत्सृज्यरणेशत्रुं प्रदुद्रावदिशोदश ॥ ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णप०
विद्वानुविंदवधेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ संजयउवाच श्रुतकर्माततोर्राजंश्चित्रसेनंमहीपतिं ॥ आजघ्नेसमरेकुद्धःपंचाशद्विःशिलीमुखैः
॥ १ ॥ अभिसारस्तुतराजन्नवभिर्नतपर्वभिः ॥ श्रुतकर्माणमाहृत्यसूतंविव्याधपंचभिः ॥ २ ॥ श्रुतकर्माततःकुद्धश्चित्रसेनंचमूमुखे ॥ नाराचेनसुतीक्ष्णेनम
र्देशेसमार्पयत् ॥ ३ ॥ सोतिविद्धोमहाराजनाराचेनमहात्मना ॥ मूर्छामंभिययौवीरःकश्मलंचाविवेशह ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नंतरेचैनंश्रुतकीर्तिर्महायशाः ॥
नवत्याजगतीपालंछादयामासपत्रिभिः ॥ ५ ॥ प्रतिलभ्यततःसंज्ञांचित्रसेनोमहारथः ॥ धनुश्चिच्छेदभलेनतंनविव्याधसप्तभिः ॥ ६ ॥ सोन्यत्कामुकमादा
यवेगप्रंरुक्मभूषितं ॥ चित्ररूपधरंचक्रेचित्रसेनंशरोर्मिभिः ॥ ७ ॥ सशरैश्चित्रितोरांजाचित्रमाल्यधरोयुवा ॥ युवेवसमरेऽशोभद्रोष्ठीमध्येस्वलंकृतः ॥ ८ ॥ श्रु
तकर्माणमथैवैनाराचेनस्तनांतरे ॥ बिभेदतरसाशूरस्तिष्ठतिष्ठेतिचाव्रज्जीत् ॥ ९ ॥ श्रुतकर्मापिसमरेनाराचेनममर्षितः ॥ सुसांवरुधिरंतंनगैरिकाद्रइवाचलः
॥ १० ॥ ततःसरुधिराक्तांमोरुधरेणकृतच्छविः ॥ रराजसमरेवीरःसपुष्पइवकिंशुकः ॥ ११ ॥ श्रुतकर्माततोर्राजंनृशत्रुणांसमभिद्रुतः ॥ शत्रुसंवारणंकुद्धो
द्विधाचिच्छेदकामुकं ॥ १२ ॥

सारोभिसाराधिपतिश्चित्रसेनः आहृत्यसंतीक्ष्य ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्छांअर्चनिद्रां कश्मलंचाविवेश ॥ ४ ॥ एनं
श्रुतकर्माणं ॥ ५ ॥ तंयुतकर्माणं ॥ ६ ॥ ७ ॥ सशरैरिति मूर्छांमोयूयपःसोभोमहोक्षः सयथाश्लेष्मोअलंकृतएवंसशरैरलंकृतइत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ कृतच्छविः आहितशोभः ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ ४॥ ५ ॥ द्रौणिभ्यद्रवत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ कृपेणयुयुधेइतिशेषः ॥ ९ ॥ माद्रीपुत्रः सुतंतवेत्यस्यव्याख्यादुःशासकमिति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ लघुशीघ्रं सुष्ठु
तत्रभारतकर्णेननाराचैस्ताडितागजाः ॥ नेदुःसेदुश्चमम्लुश्चवभ्रमुश्चदिशोदश ॥ ४ ॥ वध्यमानेवलेतस्मिन्सूतपुत्रेणमारिष ॥ नकुलोभ्यद्रवत्तूर्णसूतपुत्रं
हारणे ॥ ५ ॥ भीमसेनस्तथाद्रौणिकुर्वाणं कर्मदुष्करं ॥ विदानुविंदौकैकेयौसात्यकिः समवारयत् ॥ ६ ॥ श्रुतकर्माणमायांतंचित्रसेनोमहीपतिः ॥ प्रतिविंध्य
स्तथाचित्रंचित्रकेतनकार्मुकं ॥ ७ ॥ दुर्योधनस्तुराजानंधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरं ॥ संशप्तकगणान्कुड्रोत्थभ्ययावद्धनंजयः ॥ ८ ॥ धृष्टद्युम्नः कृपेणाथतस्मिन्वीरवरक्ष
ये ॥ शिखंडीकृतवर्माणंसमासादयदच्युतं ॥ ९ ॥ श्रुतकीर्तिस्तथाशल्यंमाद्रीपुत्रः सुतंतव ॥ दुःशासनंमहाराजसहदेवः प्रतापवान् ॥ १० ॥ कैकेयौसात्यकियु
द्देशरवर्षेणभास्वता ॥ सात्यकिः कैकेयौचापिच्छादयामासभारत ॥ ११ ॥ तावेनंभ्रातरौवीरौजघ्नुर्हृदयेभृशं ॥ विषाणाभ्यांयथानागौप्रतिभगंमहावने
॥ १२ ॥ शरसंभिन्नवर्माणौतावुभौभ्रातरौरणे ॥ सात्यकिसत्यकर्माणंराजन्विव्यधतुःशरैः ॥ १३ ॥ तौसात्यकिर्महाराजप्रहसन्सर्वतोदिशः ॥ छादयंञ्छरव
र्षेणवारयामासभारत ॥ १४ ॥ वार्यमाणौततस्तौहिशैनेयशरवृष्टिभिः ॥ शैनेयस्यरथंतूर्णंछादयामासतुःशरैः ॥ १५ ॥ तयोस्तुधनुषीचित्रेछित्वाशौरिर्महा
यशाः ॥ अथतौसायकैस्तीक्ष्णैर्वास्यामाससंयुगे ॥ १६ ॥ अथान्येधनुषीचित्रेप्रगृह्यचमहाशरान् ॥ सात्यकिंछादयंतौतौचेरतुर्लघुसुष्ठुच ॥ १७ ॥ वाभ्यांमु
क्तामहाबाणाःकंकवर्हिणवांससः ॥ द्योतयंतोदिशःसर्वाःसंपेतुःस्वर्णभूषणाः ॥ १८ ॥ बाणांधकारमभवत्तयोराजन्महामृधे ॥ अन्योन्यस्यधनुश्चैवचिच्छिदुस्ते
महारथाः ॥ १९ ॥ ततःकुड्रोमहाराजसात्वतोयुद्धदुर्मदः ॥ धनुरन्यत्समादायसज्यंरुत्वाचंसंयुगे ॥ २० ॥ क्षुरप्रेणसुतीक्ष्णेनअनुविंदशिरोऽहरत् ॥ अपतत्त
च्छिरोराजनकुंडलोपचितंमहत् ॥ २१ ॥ शंबरस्यशिरोयद्वह्निहतस्यमहारणे ॥ शोचयंन्केकयान्सर्वान्जगामाश्रुवसुंधरां ॥ २२ ॥ तंदृष्ट्वानिहतंशूरंभ्राता
तस्यमहारथः ॥ सज्यमन्यद्भुःरुत्वाशैनेयंपर्यवारयत् ॥ २३ ॥ सषष्ठ्यासात्यकिंविध्वास्वर्णपुंखैःशिलाशितैः ॥ मनादबलवान्नादंतिष्ठतिष्ठेतिचाघवीत् ॥ २४ ॥
सात्यकिंचततस्तूर्णकैकयानांमहारथः ॥ शरैरनेकसाहसैर्बाहोरुरसिचार्पयत् ॥ २५ ॥ सशरैःक्षतसर्वांगःसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ रराजसमरेराजनसपुष्पद
बकिंशुकः ॥ २६ ॥ सात्यकिःसमरेविद्धःकैकेयेनमहात्मना ॥ कैकेयंपंचविंशत्याविव्याधप्रहसन्निव ॥ २७ ॥ तावन्योन्यस्यसमरेसंछिद्यधनुषीशुभे ॥ हत्वा
चसारथीतूर्णहयांश्चरथिन्नांवरौ ॥ २८ ॥

शोभनं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ उपचितमलंकृतं ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ ३९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अपहस्तेनतिर्यक्हस्तेन ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इतिकर्णप० नैल० भारतभा० त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ५ ॥ श्रुतकर्मेति ॥ १ ॥ अभि

विरथावसियुद्वायसमाजग्मतुराहवे ॥ शतचंद्रचितेगृह्यचर्मणीसुभुजौतथा ॥ २९ ॥ विरोचेतांमहारंगेनिस्त्रिशवरधारिणौ ॥ यथादेवासुरेयुश्चेजभशर्कम
हावली ॥ ३० ॥ मंडलानिततस्तौतुविचरंतौमहारणे ॥ अन्योन्यमभितस्तूर्णसमाजग्मतुराहवे ॥ ३१ ॥ अन्योन्यस्यवधेचैवचक्रतुर्यत्तमुत्तम ॥ कैकेयस्यद्वि
धाचर्मततश्चिच्छेदसात्वतः ॥ ३२ ॥ सात्यकेस्तुतयैवासौचर्मचिच्छेदपार्थिवः ॥ चर्मच्छित्त्वातुकैकेयस्तारागणशतैर्घृतं ॥ ३३ ॥ चचारमंडलान्येवगतप्रत्या
गतानिच ॥ तंचरंतंमहारंगेनिस्त्रिशवरधारिणं ॥ ३४ ॥ अपहस्तेनचिच्छेदशैनेयस्त्वरयात्नितः ॥ सवर्माकेकयोराजंनद्विधाछिन्नोमहारणे ॥ ३५ ॥ निपपात
महेश्वासोवज्राहतइवाचलः ॥ तंनिहत्यरणेशूरःशैनेयोरयसत्तमः ॥ ३६ ॥ युधामन्युरथंतूर्णमारुरोहपरंतपः ॥ ततोन्यरथमास्थायविधिवत्कल्पितंपुनः ॥ ३७ ॥
कैकयानांमहत्सैन्यव्यधमत्सात्यकिःशरैः ॥ सावध्यमानासमरेकैकयानांमहाचमूः ॥ तमुत्सृज्यरणेशत्रुं प्रदुद्रावदिशोदश ॥ ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णप०
विद्वानुविंदवधेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ५ ॥ संजयउवाच श्रुतकर्माततोरजंश्चित्रसेनंमहीपतिं ॥ आजघ्नेसमरेकुडःपंचाशद्भिःशिलीमुखैः
॥ १ ॥ अभिसारस्तुतराजन्नवभिर्नतपर्वभिः ॥ श्रुतकर्माणमाहृत्यसूतंविव्याधपंचभिः ॥ २ ॥ श्रुतकर्माततःकुडश्चित्रसेनंचमूमुखे ॥ नाराचेनमुतीक्ष्णेनम
र्ददेशेसमार्पयत् ॥ ३ ॥ सोतिविद्धोमहाराजनाराचेनमहात्मना ॥ मूर्छामंभिययौवीरःकश्मलंचाविवेशह ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नंतरेचैनंश्रुतकीर्तिर्महायशाः ॥
नवत्याजगतीपालंछादयामासपत्रिभिः ॥ ५ ॥ प्रतिलभ्यततःसंज्ञांचित्रसेनोमहारथः ॥ धनुश्चिच्छेदभलेनतंनविव्याधसप्तभिः ॥ ६ ॥ सोन्यत्कामुकमादा
यवेगग्रंरुक्मभूषितं ॥ चित्ररूपधरंचक्रेचित्रसेनंशरोर्मिभिः ॥ ७ ॥ सशरैश्चित्रितोरांजाचित्रमाल्यधरोयुवा ॥ युवेवसमरेऽशोभद्रोष्ठीमध्येस्वलंरुतः ॥ ८ ॥ श्रु
तकर्माणमथैवैनाराचेनस्तनांतरे ॥ विभेदतरसाशूरस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ ९ ॥ श्रुतकर्मापिसमरेनाराचेनसंमर्षितः ॥ सुसांवरुधिरंतंनगैरिकार्द्रइवाचलः
॥ १० ॥ ततःसरुधिराक्तांमोरुधरेणरुतच्छविः ॥ रराजसमरेवीरःसपुष्पइवकिंशुकः ॥ ११ ॥ श्रुतकर्माततोरजिनशत्रुणांसमभिद्रुतः ॥ शत्रुसंवारणंकुडो
द्विधाचिच्छेदकामुकं ॥ १२ ॥

सारोभिसाराधिपतिश्चित्रसेनः आहृत्यसंतीक्ष्य ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्छांअर्धनिद्रां कश्मलंचाविवेश ॥ ४ ॥ एनं
श्रुतकर्माणं ॥ ५ ॥ तंयुतकर्माणं ॥ ६ ॥ ७ ॥ सशरैरिति मूर्छांमोयूपःसोडोमहोक्षः सयथाभ्यासोअलंकृतएवंसशरैरुलंकृतइत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ रुतच्छविः आहितशोजः ॥ ११ ॥ १२ ॥

11934

अथैवास्त्रिधन्वा नमराचानां शतैस्त्रिभिः ॥ छादयन्समरे राजन् विव्याय च सुपत्रिभिः ॥ १३ ॥ ततोपरेण भस्त्रेण तीक्ष्णेन निशितेन च ॥ जहार स शिरस्त्राणं
शिरस्तस्य महात्मनः ॥ १४ ॥ तच्छिरो न्यपतद्भूमौ चित्रसेनस्य दीपिमन्तु ॥ यदृच्छया यथा चन्द्रश्रुतः स्वर्गान्महीतलं ॥ १५ ॥ राजानं निहतं दृष्ट्वा तेऽभिसारं तु मारि
ष ॥ अभ्यद्रवंत वेगेन चित्रसेनस्य सैनिकाः ॥ १६ ॥ ततः क्रुद्धो महेश्वासंस्तस्यै न्यं प्राद्रवच्छरैः ॥ अंतकाले यथा क्रुद्धः सर्वभूतानि प्रेतराट् ॥ १७ ॥ ते वध्यमानाः स
मरेतवपौ त्रेण धन्विना ॥ व्यद्रवंत दिशस्तूर्णदा वदग्धा इव द्विपाः ॥ १८ ॥ तांस्तु विद्रवतो दृष्ट्वा निरुत्साहान् द्विपजये ॥ द्रावयन्निषु भिस्तीक्ष्णैः श्रुतकर्मा व्यरोचत
॥ १९ ॥ प्रतिविध्यस्ततश्चित्रं भित्वा पंचभिराशुगैः ॥ सारथिं च त्रिभिर्विध्वा ध्वजमेकेषुणापि च ॥ २० ॥ तंचित्रो नवभिर्भुङ्क्ष्वैर्बाह्वोरुरसि चार्पयन् ॥ स्वर्णपुंखैः
प्रसन्नाग्रैः कंकवर्हिण वाजितैः ॥ २१ ॥ प्रतिविध्यो धनुश्छित्त्वा तस्य भारवसायकैः ॥ पंचभिर्निशितैर्घाणैरथैनं सहिजघ्नवान् ॥ २२ ॥ ततः शक्तिं महाराज स्वर्णधं
टांदुरांसदां ॥ प्राहिणोत्तवपौत्राय घोरा मग्निशिखामिव ॥ २३ ॥ तामापतन्तीं सहसामहोल्का प्रतिमां तदा ॥ द्विधा चिच्छेद समरे प्रतिविध्यो हसन्निव ॥ २४ ॥
सापपात द्विधा छिन्ना प्रतिविध्यशरैः शितैः ॥ युगांतिसर्वभूतानि त्रासयंती यथाऽशनिः ॥ २५ ॥ शक्तिं तां प्रहतां दृष्ट्वा चित्रो गृह्य महागदां ॥ प्रतिविध्या यच्चिक्षेप रु
क्मजालविभूषितां ॥ २६ ॥ सा जघान हयांस्तस्य सारथिं च महारणे ॥ रथं प्रमृद्य वेगेन धरणीमन्वपद्यत ॥ २७ ॥ एतस्मिन्नेव काले तुरंग्यादाप्लुत्य भारत ॥ शक्तिं चि
क्षेप चित्राय स्वर्णदंढामलंकृतां ॥ २८ ॥ तामापतन्तीं जग्राह चित्रो राजन्महामनाः ॥ ततस्तामेव चिक्षेप प्रतिविध्या यथार्थिवः ॥ २९ ॥ समासाद्यरणेशूरं प्रतिवि
ध्यं महाप्रभा ॥ निर्भिद्यदक्षिणं बाहुं निपपात महीतले ॥ पतिताभासयच्चैव तं देशमशनिर्यथा ॥ ३० ॥ प्रतिविध्यस्ततो राजन्तोमरं हेमभूषितं ॥ प्रेषयामास संकु
ञ्चश्चित्रस्य वधकाक्षया ॥ ३१ ॥ स तस्य गात्रावरणं भित्वा हृदयमेव च ॥ जगाम वरणीं तूर्णमहोरग इवाशयं ॥ ३२ ॥ स पपात तदाराजातोमरेण समाहतः ॥ प्र
सार्य विबुलौ बाहुपौ नौ परिघसन्निभौ ॥ ३३ ॥ चित्रं संप्रेक्ष्य निहतं तावत्कारणशोभिना ॥ अभ्यद्रवंत वेगेन प्रतिविध्यं समंततः ॥ ३४ ॥ सृजन्तो विविधान्बाणान् शं
तप्रींश्च सकिंकिणीः ॥ तमवच्छादयामास सूर्यमभ्रगणा इव ॥ ३५ ॥ तान्विधम्य महाबाहुः शरजालेन संयुगे ॥ व्यद्रावयत्तवचमूं वज्रहस्त इवासुरीं ॥ ३६ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ गात्रावरणकवचं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

कर्णपर्व

119311

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इतिकर्णप० नैल० भारतभा० चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ भीमेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ खड्गः गंडकः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

तेवध्यमानाः समरेतावकाः पांडवैर्नृप ॥ विप्रकीर्यतसहसावातनुन्नाघनाइव ॥ ३७ ॥ विप्रद्रुतेबलेतस्मिन्वध्यमानेसमंततः ॥ द्रौणिरेकोभ्ययात्तूणीभीमसे
नमहाबलं ॥ ३८ ॥ ततः समागमो घोरो बभूव सहसातयोः ॥ यथा देवांसुरे युद्धे वज्रवासवयोरिव ॥ ३९ ॥ इति श्री महाभारते कर्णप० चित्रवधे चतुर्दशोऽध्या
यः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच ॥ भीमसेनं ततो द्रौणीराजं विव्याध पत्रिणा ॥ परयात्वरया युक्तो दर्शयन्नखलाघवं ॥ १ ॥ अथैनं पुनराजघ्नेन वत्या
निशितैः शरैः ॥ सर्वमर्माणिसंप्रेक्ष्य मर्मज्ञो लघुहस्तवत् ॥ २ ॥ भीमसेनः समाकीर्णो द्रौणिनानि शितैः शरैः ॥ रराज समरे राजनूरश्मिवानिवभास्करः ॥ ३ ॥ त
तः शरसहसेण सुप्रयुक्तेन पांडवः ॥ द्रोणपुत्रमवच्छाद्य सिंहनादममुंचत ॥ ४ ॥ शरैः शरांस्ततो द्रौणिः संवार्य युधि पांडवं ॥ ललाटेभ्या हनद्राजन्नाराचेन स्मयन्नि
व ॥ ५ ॥ ललाटस्यंततो बाणैर्धारयामास पांडवः ॥ यथा शृंगं वने दृप्तः स्वद्रोधारयते नृप ॥ ६ ॥ ततो द्रौणिं रणे भीमो यतमानं पराक्रमीं ॥ त्रिभिर्विव्याध नाराचैर्ल
लाटे विस्मयन्निव ॥ ७ ॥ ललाटस्यैस्ततो बाणैर्बाहूणोसौ व्यशोभत ॥ प्रावृषीव यथा सित्कस्त्रिशृंगः पर्वतोत्तमः ॥ ८ ॥ ततः शरशतैर्द्रौणिं रदयामास पांडवः ॥ नचैनं
कंपयामास मातरि श्वेव पर्वतं ॥ ९ ॥ तथैव पांडवो युद्धे द्रौणिं शरशतैः शितैः ॥ नाकं पयतसं दृष्टो वार्यो घडवपर्वतं ॥ १० ॥ तावन्न्योन्यं शरैर्घोरैश्छादयानौ महार
थौ ॥ रथवर्षगतौ वीरौ शुशुभाते बलौ कटौ ॥ ११ ॥ आदित्याविवसंदीप्तौ लोकक्षयकरावुभौ ॥ स्वरश्मिभिरिवान्योन्यं तापयतौ शरोत्तमैः ॥ १२ ॥ ततः प्रतिकृ
तेयलंकुर्वाणौ तौ महारणे ॥ कृतप्रतिकृतेयतौ शरसंघैरभीतवत् ॥ १३ ॥ व्याघ्राविवच संग्रामे चेतुस्तौ नरोत्तमौ ॥ शरदंष्ट्रौ दुराघौ चापवक्रौ भयंकरौ ॥ १४ ॥
अभूता तावदृश्यौ च शरजालैः समंततः ॥ मेघजालैरिवच्छन्नौ गगने चंद्रभास्करौ ॥ १५ ॥ चकाशे ते मुहूर्त्तं न ततस्तावप्यरिदमौ ॥ विमुक्तावभ्रजालेन अंगारक
कुपाविव ॥ १६ ॥ अथ तत्रैव संग्रामे वर्त्तमाने सुदारुणे ॥ अपसव्यं ततश्चक्रे द्रौणिस्तत्र वक्रोदरं ॥ १७ ॥ किरञ्छुरशतैरुग्रैर्धाराभिरिव पर्वतं ॥ ननु तन्ममृषे भीमः
शत्रोर्विजयलक्षणं ॥ १८ ॥ प्रतिचक्रे ततो राजन पांडवोऽप्यपसव्यतः ॥ मंडलानां विभागेषु गतप्रत्यागतेषु च ॥ १९ ॥ यज्जुवंतुं मुलं युद्धं तयोः पुरुषसिंहयोः ॥ चरि
त्वाविविधान् मार्गान् मंडलस्थानमेव च ॥ २० ॥ शरैः पूर्णायतोस्तृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ अन्योन्यस्य वधे चैव चक्रतुर्यत्नमुत्तमं ॥ २१ ॥ ईषतुर्विरथं चैव कर्तुं
मन्योन्यमाहवे ॥ ततो द्रौणिर्महास्त्राणि प्रादुर्भवं क्रमं हारयः ॥ २२ ॥ कृतप्रतिकृते अन्योन्यास्त्रप्रक्षिपते ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ईषतुः इच्छां चक्रतुः ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ उत्कांतां अन्योन्याभिमुखं पातात्सैव तमिवेतिलुं मोपमा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तथैव दशनच्छदौ क्रोधात्संदष्टौ
 तान्यहैरेव समरे प्रतिजघ्रेथ पांडवः ॥ ततो घोरं महाराज अस्त्रयुद्धं मवर्तत ॥ २३ ॥ ग्रहयुद्धं यथा घोरं प्रजासंहरणे ह्यभूत् ॥ ते बाणाः समसज्जंत मुक्तास्ताभ्यां तु भार
 ता ॥ २४ ॥ द्योतयंतो दिशः सर्वास्तव सैन्यं समंततः ॥ बाणसंघैर्वृतं घोरमाकाशं समपद्यत ॥ २५ ॥ उत्कापातावृतं युद्धं प्रजानां संक्षये नृप ॥ बाणाभिघातात्संजज्ञे त
 त्रं भारतपावकः ॥ २६ ॥ संविस्फुलिंगो दीपार्चिर्योऽदहद्वाहिनीद्वयं ॥ तत्र सिद्धमिहाराज संपतंतो ब्रुवन्वचः ॥ २७ ॥ युद्धानामति सर्वेषां युद्धमेतदिति प्रभो ॥ सर्व
 युद्धानि चैतस्य कलां बार्हतिषोडशीं ॥ २८ ॥ नेदृशं च पुनर्युद्धं भविष्यति कदाचन ॥ अहो ज्ञानेन संपन्नावुभौ ब्राह्मणक्षत्रियो ॥ २९ ॥ अहो शौर्येण संपन्नावुभौ
 चोग्रपराक्रमौ ॥ अहो भीमबलो भीम एतस्य च कृतास्त्रता ॥ ३० ॥ अहो वीर्यस्य सारत्वं महोसौ पृथमेतयोः ॥ स्थितावेतौ हि समरे कालांतकयमोपमौ ॥ ३१ ॥ रु
 द्रौ द्वाविव संभूतौ यथा द्वाविव भास्करौ ॥ यमौ वां पुरुषव्याघ्रौ घोररूपावुभौरणे ॥ ३२ ॥ इति वाचः स्मश्रूयंते सिद्धानां वै मुहुर्मुहुः ॥ सिंहनादं च संजज्ञे समेतानां दि
 वौ कसां ॥ ३३ ॥ अद्भुतं चाप्यचित्यं च दृष्ट्वा कर्मतयोरणे ॥ सिद्धचारणसंघानां विस्मयः समपद्यत ॥ ३४ ॥ प्रशंसंति तदा देवाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ साधुद्रौणे
 महावीहो साधुभीमेति चांब्रुवन् ॥ ३५ ॥ तौ शूरो समरे राजन परस्परकृतागसौ ॥ परस्परमुदीक्षेतां क्रोधादुद्धृत्य च क्षुपी ॥ ३६ ॥ क्रोधरक्तेक्ष्णौ तौ तु क्रोधात्पस्फु
 रिता धरौ ॥ क्रोधात्संदष्टदशैर्नौ तथैव दशनच्छदौ ॥ ३७ ॥ अन्योन्यं छादयंतौ स्मंशरवृष्ट्या महारथौ ॥ शरांबुधारौ समरे शस्त्रविद्युत्प्रकाशिनौ ॥ ३८ ॥ तावन्यो
 न्यध्वजं विध्वांसारथिं च महारणे ॥ अन्योन्यस्य हयान्विध्वाविभिदाते परस्परं ॥ ३९ ॥ ततः क्रुद्धौ महाराज बाणौ गृह्य महाहवे ॥ उभौ चिक्षिपतुस्तूर्णमन्योन्यस्य
 वधैषिणौ ॥ ४० ॥ तौ सायकौ महाराज द्योतमानौ च मूमुखे ॥ आजघ्नतुः समासाद्य वज्रवेगौ दुरासदौ ॥ ४१ ॥ तौ परस्परवेगाच्च शराभ्यां च षट्शहता ॥ निपेततु
 र्महावीर्यौ रथोपस्थेतयोस्तदा ॥ ४२ ॥ ततस्तु सारथिर्जात्वा द्रोणपुत्रमचेतनं ॥ अपोवाहरणाद्राजन्सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ ४३ ॥ तथैव पांडवं राजन् विबुधं तं मुहु
 र्मुहुः ॥ अपोवाहरथेनाजौ सारथिः शत्रुतापनं ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णप० अश्वत्थामभीमसेनयोर्युद्धे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ धृतराष्ट्र
 उवाच यथा संशमकैः सार्धमर्जुनस्याभवद्रणः ॥ अन्येषां च महीपानां पांडवैस्तद्वीहिमे ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सरस्वतीनां गुणोत्तमकादियुक्तान् सरस्वतीति पाठे रत्निः कूर्परादाकनिष्ठांतः करः तत्सहिता ग्राणीन् ॥ ८ ॥ ९ ॥ सुसंरभ्या इत्युत्तमसंमर्दा इति पाठे शोभनः स्वर्गदः संमर्दो येषां
तथा भूताः वासिता पुष्पवती गौस्तदर्थं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ छिन्नेति त्रिवेणुः उभयतः काष्ठद्वयसहितो पूर्वदः अक्षश्च काष्ठरदंढः ॥ १३ ॥ योऽक्षणिबंधनरज्जवः रत्नमयः प्रपहाः विवक्षया प्रसूयगुणिरति

अश्वत्थास्तु यं युद्धमर्जुनस्य च संजय ॥ अन्येषां च महीपानां पाण्डवैस्तद्वीहि मे ॥ २ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराज न्यथा वृत्तं संग्रामं ब्रुवतो मम ॥ वीराणां श
त्रुभिः सार्धं देहपाप्मासु नाशनं ॥ ३ ॥ पार्थः संशप्तक बलं प्रविश्याणव सन्निभं ॥ व्यक्षोभयदमित्रघ्नो महाबात इवाण्वं ॥ ४ ॥ शिरां स्युन्मथ्य वीराणां शितैर्भक्ष्यै
नं जयः ॥ पूर्णचंद्रां भवकाणि स्वक्षिभूदशनानि च ॥ ५ ॥ संतस्तारक्षितिं क्षिप्रं विना लैर्न लिनैरिव ॥ सुवृत्तानां यतानां पुष्टानां चंदनागुरुभूषितान् ॥ ६ ॥ सायुधा
न्सतलत्रांश्च पंचास्योरगसन्निभान् ॥ बाहून्क्षुरैरमित्राणां चिच्छेद समरेर्जुनः ॥ ७ ॥ धुर्यान्धुर्येतरान्सूतान् ध्वजांश्चापानि सायकान् ॥ पाणीन्सरत्नान्सकृद्
ह्यैश्चिच्छेद पाण्डवः ॥ ८ ॥ रथान्द्विपान् हयांश्चैव सारोहान् जनुं नो युधि ॥ शरैरनेकसाहसैर्नित्यैराज न्यमक्षयं ॥ ९ ॥ तं प्रवीराः सुसंरभ्या नर्दमाना इव पर्षभाः ॥ वासि
तार्थमिव कृद्धमभिद्रुत्य मोक्षकटाः ॥ १० ॥ निघ्नन्तं मभिजघ्नुस्तेशरैः शृंगैरिव पर्षभाः ॥ तस्य तेषां च तद्युद्धमभवत्क्षोभहर्षणं ॥ ११ ॥ त्रैलोक्यविजये यद्वै तेषां सं
हवज्जिणा ॥ अस्त्रैरस्त्राणिसंवायं द्विषतां सर्वतोर्जुनः ॥ १२ ॥ इषुभिर्बहुभिस्तूर्णविध्या प्राणान्जहार सः ॥ छिन्नत्रिवेणुचक्राक्षान् हतयो धान्ससारथीन्
॥ १३ ॥ विध्वस्ता युधतूणीरान्समुन्मथितकेतनान् ॥ संचिन्नयोः क्ररश्मोकान् विवरुथान्विकूवरान् ॥ १४ ॥ विसस्तवं धुरयुगान् विसस्ताक्षप्रमंडलान् ॥ रथा
न्विशकलीकुर्वन् महाभ्राणी वमारुतः ॥ १५ ॥ विस्मापयन्नेक्षणीयं द्विषतां भयवर्धनं ॥ महारथसहस्रस्य समं कर्माकरो जयः ॥ १६ ॥ सिद्धदेवर्षिं संघाश्च चार
णाश्चापितुष्टुः ॥ देवं बुद्धुं संयोजेदुःपुष्पवर्षाणि चापतन् ॥ १७ ॥ केशवार्जुनं यो मूर्ध्नि प्राहवांश्चाशरीरिणी ॥ चंद्रांश्च निलसूर्याणां कांतिदीप्तिबलद्युतीः ॥ १८ ॥
यौ सदा विभ्रतुर्वीरा विमौ तौ केशवार्जुनौ ॥ ब्रह्मेशानां विवाजय्यौ वीरुवेकरथे स्थितौ ॥ १९ ॥ सर्वभूतवरौ वीरौ नरनारायणप्रविमौ ॥ इत्येतन्महदाश्चर्यं दृष्ट्वा श्रु
त्वा च भारत ॥ २० ॥ अश्वत्थामासु संयत्तः रुष्णावभ्यद्रवद्रणे ॥ अथ पाण्डवमस्य तस्य मित्रघ्नकराच्छरान् ॥ २१ ॥ सेषु पापाणिना हूय प्रहसन् द्रौणिरब्रवीत् ॥
यदि मां मन्यसे वीरप्रसिद्धमिहातिथिं ॥ २२ ॥ तान् कूबरः त्रिवेणोरप्यमासः ॥ १३ ॥ बंधुरं रथतस्यः युगंधूरपकाष्ठं अक्षपद्मं बलं रथनीडाक्षयोः संघावकाष्ठजातं विशकलीकुर्वन् विसेवेनरा
कलीकुर्वन् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ चंद्रादीनां कांत्यादीन् यथा तं स्वं विभ्रतुः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अमित्रघ्नः करः करः करमप्यफलं कंयेषां तान् अमित्रघ्नकरान् ॥ २१ ॥ अर्धपूर्वमिहोत्पत्तिः ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ अतस्तत्त्वम् ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ आयस्तः यत्नवान् ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ इषुषिप्रभृतिभ्यः शराः पेतुः लोमभ्योऽपि वर्मभ्योऽपि च पेतुस्तद्देतुः ब्रह्मवादिनः योगबलवत्तत्त्व
 ततः सर्वात्मना त्वद्युद्धातिथ्यं प्रयच्छमे ॥ एवमाचार्यपुत्रेण समाहूतोऽयुयुत्सया ॥ २३ ॥ बहुमेनेर्जुनोत्मानमिति चाहजनादनं ॥ संशप्तकाश्च मेव ध्याद्रौणिरा
 द्धुवसेवमां ॥ २४ ॥ यदत्रानंतरं प्राप्तं शंसमेतद्धिमाधव ॥ आतिथ्यकर्माभ्युत्थाय दीयतां यदि मन्यसे ॥ २५ ॥ एवमुक्तो बहूपार्थकृष्णो द्रोणात्मजातिके ॥ जैत्रे
 षविधिना हूतं वायुरिंद्रमिवाध्वरे ॥ २६ ॥ तमामं त्र्यैकमनसं केशवो द्रौणिमब्रवीत् ॥ अश्वत्थामन्स्थिरो भूत्वा प्रहराशुसहस्वच ॥ २७ ॥ निर्वेष्टुं भर्तृपिंडं हिका
 लोयमुपजीविनां ॥ सूक्ष्मो विवादो विप्राणां स्थूलौ क्षात्रौ जयाजयौ ॥ २८ ॥ यामभ्यर्थयसे मोहाद्व्यापार्थस्य सत्क्रियां ॥ तामाभुमिच्छन् युध्यस्व स्थिरो भूत्वा
 यपांडवं ॥ २९ ॥ इत्युक्तो वासुदेवेन तथेत्युक्त्वा द्विजोत्तमः ॥ विव्याध केशवं षष्ठ्या नाराचैर्जुनं त्रिभिः ॥ ३० ॥ तस्यार्जुनः सुसंकुद्धस्त्रिभिर्बाणैः शंशसनं ॥ चि
 न्छेद चान्यदादत्तद्रौणिर्घोरतरंधनुः ॥ ३१ ॥ संज्जंकृत्वानि मे पाञ्चविव्याधार्जुनकेशवौ ॥ त्रिभिः शतैर्वासुदेवं सहस्रेण च पांडवं ॥ ३२ ॥ ततः शरसहस्राणि प्रयु
 तान्यर्बुदानि च ॥ ससृजे द्रौणिरायस्तः संस्तभ्य चरणेर्जुनं ॥ ३३ ॥ इषुधेर्बनुषश्चैव ज्यायाश्चैवाथमारिष ॥ बाह्वोः कराभ्यां मुरसो वेदनघ्राणनेत्रतः ॥ ३४ ॥ कर्णा
 भ्यां शिरसो मेभ्यो लोमवर्मभ्य एव च ॥ रयध्वजेभ्यश्च शरानि ष्पेतुर्ब्रह्मवादिनः ॥ ३५ ॥ शरजालेन महता विध्वामाधव पांडवौ ॥ ननादमुदितो द्रौणिर्महामेघौ
 घनिः स्वनं ॥ ३६ ॥ तस्य तं निनदं श्रुत्वा पांडवोऽच्युतमब्रवीत् ॥ पश्य माधव दौरात्म्यं गुरुपुत्रस्य मां प्रति ॥ ३७ ॥ वधं प्राप्तौ मन्यते नौ प्रावेक्ष्य शरवेऽमनि ॥ एषो
 स्मिहं न्मिसंकल्पं शिक्षया च बलेन च ॥ ३८ ॥ अश्वत्थामः शरानस्तान्छित्वैकैकं त्रिधा त्रिधा ॥ व्यधमद्भरतश्रेष्ठो नीहारमिव मारुतः ॥ ३९ ॥ ततः संशप्तकान् भू
 यः साश्वसूतरथद्विपान् ॥ ध्वजपत्तिगणानुग्रैर्बाणैर्विव्याध पांडवः ॥ ४० ॥ ये ये ददृशिरेतं त्रयघद्रूपास्तदाजनाः ॥ ते ते तत्र शरैर्व्यासं मे निरेत्मानमात्मना ॥ ४१ ॥
 ते गांढीवप्रमुक्तास्तु नानारूपाः पतत्रिणः ॥ क्रोशे साग्रे स्थितान् घ्नंति द्विपांश्च पुरुषान्त्रणे ॥ ४२ ॥ भलैश्छिन्नाः कराः पेतुः करिणां मदवर्षिणां ॥ यथावने परशुभि
 र्भिरुक्ताः सुमहाद्रुमाः ॥ ४३ ॥ पश्चात्तु शैलवत्पेतुस्ते गजाः सहसादिभिः ॥ वज्रिवज्रप्रमथिता यथैवाद्रिचयास्तथा ॥ ४४ ॥ गंधर्वनगराकारान् रथांश्चैव सुक
 क्षिपताम् ॥ विनीतैर्जवनैर्बुक्तानां स्थितान् युद्धदुर्मदैः ॥ ४५ ॥ शरैर्विशंकलीकुर्वन्मित्रान् भ्यवीदृषत् ॥ स्वलंकृतान् भुसादीन् पत्तींश्चाह नृधनं जयः ॥ ४६ ॥ धनं
 अप्रयुक्तार्कः संशप्तकमदाणवं ॥ व्यशोषयत दुःशोषं तीक्ष्णैः शरैर्गभस्तिभिः ॥ ४७ ॥

वर्गः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

महाशक्तिशिलासूक्तोपनिषत्तमहारीलपर्वतमिव ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ पांडवेनामोत्यत्रकांडकोशादितिपाठेबाणानांकोशतुताचिफेगान्म्यवेदयत् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिवर्षेनेल ॥ भारतमाव ॥
पोषणेऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति नक्षत्रमभितःनक्षत्रंलक्षीकृत्य ॥ १ ॥ विमार्गस्थौवकातिचारगौ ॥ २ ॥ ३ ॥ रुष्णोरुष्णार्जुनौआस्तुःदीपयाचकतुः ॥ ४ ॥ सर्वतोधारसर्वतोधारारा

पुनर्द्रोणिमहारीलनाराचैर्वज्रसन्निभैः ॥ निर्विभेदमहावेगैस्त्वरन्वजीवपर्वतं ॥ ४८ ॥ तमाचार्यमुतःक्रुद्धःसाश्वयंतारमाशुगैः ॥ युयुत्सुरागमघोडुपार्यस्त
मच्छिनच्छरान् ॥ ४९ ॥ ततःपरमसंकुद्धःपांडवेऽस्त्राण्यवास्तजत् ॥ अश्वत्थामाभिरूपायगृहानतिथयेयथा ॥ ५० ॥ अयसंशप्तकांस्यत्कापांडवोद्रौणिमभ्य
यात् ॥ अपांकेयानिवत्यत्कादातापांकेयमर्थिनं ॥ ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णप ॥ अश्वत्थामार्जुनसंवादेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ५१ ॥ संजयउवाच
ततःसमभवद्युद्धंशुक्रांगिरसवर्चसोः ॥ नक्षत्रमभितोव्योमिशुक्रांगिरसयोरिव ॥ १ ॥ संतापयंतावन्योन्यंदासैःशरगभस्तिभिः ॥ लोकत्रासकरावास्तांविमा
गंस्थौग्रहाविव ॥ २ ॥ ततोविध्यद्रुवोर्मध्येनाराचेनार्जुनोभृशं ॥ सतेनविबभौद्रौणिरुर्ध्वरश्मिर्यथारविः ॥ ३ ॥ अथरुष्णौशरशर्तैरश्वत्थामादितौभृशं ॥ स्वर
श्मिजालविकंचौयुगांतर्काविवासतुः ॥ ४ ॥ ततोर्जुनःसर्वतोधारमखमवास्तजद्वासुद्रेवेभिभूते ॥ द्रौणायनिचाभ्यहनत्पृषत्कैर्वजाग्निवैवस्वतदंडकल्पैः ॥ ५ ॥
सकेशवंचार्जुनंचातितेजाविष्याधर्ममस्वतिरौद्रकर्मा ॥ बाणैःसुयुक्तैरतितीव्रवेगैर्यैराहतोमृत्युरपिव्यथेत ॥ ६ ॥ द्रौणेरिषूनर्जुनःसन्निवार्यव्यायच्छतस्तदि
गुणैःसुपुंस्वैः ॥ तंसाश्वसूतध्वजमेकवीरमावृत्यसंशप्तकसैन्यमाच्छतं ॥ ७ ॥ धनूंषिबाणानिषुधीर्धनुर्ज्याःपाणीन्भुजान्पाणिगतंचशस्त्रं ॥ छत्राणिकेतूंस्तुरगा
नुरयेषांवस्त्राणिमाल्यान्यथभूषणानि ॥ ८ ॥ चर्माणिवर्माणिमनोरमाणिप्रियाणिसर्वाणिशिरांसिनैव ॥ चिच्छेदपार्थोद्विषतांसुयुक्तैर्बाणैःस्थितांमामपराङ्मु
खानां ॥ ९ ॥ सुकल्पिताःस्यंदमवाजिबागाःसमास्थितांयत्नकृतैर्नृवीरैः ॥ पार्थैरितैर्बाणशतैर्निरस्तास्तैरेवसार्द्धनृवरानिपेतुः ॥ १० ॥ पद्मार्कपूर्णैर्दुनिभाननानिकि
रीटमाल्याभरणोज्ज्वलानि ॥ भस्त्रार्धचंद्रक्षुरकर्त्तितानिप्रपेतुरुर्व्यान्तृशिरांस्यजस्रं ॥ ११ ॥ अथद्विपैर्देवरिपुर्द्विपार्थैर्देवारिदर्पापहमत्युदग्रं ॥ कलिंगवंगांगनि
षादवोरजिघांसवःपांडवमभ्यधावन् ॥ १२ ॥ तेषांद्विपानांनिचकर्त्तपार्थोवर्माणिचर्माणिकरान्नियंतुन् ॥ ध्वजान्येताकांश्चततःप्रपेतुर्वजाहतानीवगिरिःशिरां
सि ॥ १३ ॥

वर्षकं वज्रकल्पैःअपोधैःअग्निं कल्पैःदाहकैःवैवस्वतदंडकल्पैःप्राणहरैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अध्यायच्छ
नोयतममस्यआर्चनंनक्तवार् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सुकल्पिताःसुसंयुक्ताःयत्नकृतैःस्त्रयस्तैःतैरेवबाणैरेव ॥ १० ॥ ११ ॥ देवरिपुर्बाणैर्द्विपैर्देवारिदर्पापहमत्युदग्रं ॥ १२ ॥ कलिंगवंगांगनि
षादवोरजिघांसवःपांडवमभ्यधावन् ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ तेषां शब्दव्याप्त्यान् तादृशदन्त्यान् तैः कृतं बाणां धकारं कृत्वा छित्वा कृती छेदने ॥ १६ ॥ संस्पृताः अन्योन्मत्तं घटवन्तः ॥ १७ ॥ १८ ॥ समाप्तविद्येन सवधनुर्बेदविदा ॥ १९ ॥ अक्रियावां न प्रक्रिया
ररहितः ॥ २० ॥ २१ ॥ अविकर्णेः अविकर्णतुल्यायैः ॥ २२ ॥ अंगिरसां अंगिरोगोघ्राणां मध्ये ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ओथनादिना जलौघवन्नावता ॥ २६ ॥ इतिकर्णप० नैल० भारतभाष्यदीपे
तेषु प्रभेदेषु गुरोस्तनूजं वाणैः किरीटी नवसूर्यवर्णैः ॥ प्रच्छादयामास महाभ्रजालैर्वायुः समुद्यन्मिवां शुभ्रमन्तं ॥ १४ ॥ ततोर्जुनेषु निषुभिर्निस्स्यद्रोणिः शितैरर्जुनवा
सुदेवौ ॥ प्रच्छादयित्वा दिवि चंद्रसूर्यौ ननादसो भोदइवा तपति ॥ १५ ॥ तमर्जुनस्तांश्च पुनस्त्वदीयानभ्यर्दितस्तैरभिसृज्य शस्त्रैः ॥ बाणां धकारं सहसैव कृत्वा वि
व्याध सर्वानिषुभिः सुपुंखैः ॥ १६ ॥ नाप्याददत्सं दधन्नैव मुंचन्वाणान् नथेदृश्यत सव्यसाची ॥ रथांश्च नागांस्तुरगान्पदातीन् संस्पृते देहान् ददृशुर्हतांश्च ॥ १७ ॥ संधा
य नाराचवरान्दशाशुद्रौणिस्त्वरन्नेकमिवोत्ससर्ज ॥ तेषां च पंचार्जुनमभ्यविध्यन् चान्युतं निर्विभिद्भुः सुपुंखाः ॥ १८ ॥ तैराहतौ सर्वमनुष्यमुख्यां बसूक्स्ववंतौ
धनदेद्रकल्पौ ॥ समाप्तविद्येन तथाभिभूतौ हतौ रणेताविति मे निरेन्ये ॥ १९ ॥ अथार्जुनं प्राह दशार्हनाथः प्रमाद्यसे किं जह्यो धमेतं ॥ कुर्याद्विदोपसमुपेक्षितोयं
कष्टो भवेद्वाधिरवाक्रियावान् ॥ २० ॥ तथेति चोक्त्वा च्युतमप्रमादीद्रौणिं प्रयत्नादिषुभिस्तं दक्ष ॥ भुजौ वरौ चंदनसारदिभ्यो वक्ष्ये शिरोया प्रतिमौ तथैरु ॥ २१ ॥
गांढीवमुक्तेः कुपितो विकर्णेद्रौणिं शरैः संयतिनिर्विभेद ॥ छित्वा तुरश्मींस्तुरगानविध्यं ते तं रणादूहुरतीव दूरं ॥ २२ ॥ सतैर्हतो वातजवैस्तुरगैर्द्रौणिर्दंडपार्थशरा
भिभूतः ॥ इयेपनावृत्य पुनस्तु योद्धुं पार्थेन सार्द्धं मतिमान्विमृश्य ॥ जानन्नजयं नियतं दृष्ट्वा वीरे धनं जयेचांगिरसां वरिष्ठः ॥ २३ ॥ नियम्य सहयान् द्रौणिः स
माश्वस्य चमारिष ॥ रथाश्च नरसंवाधं कर्णस्य प्राविशद्वलं ॥ २४ ॥ प्रतीपकारिणिरणादश्वत्थान् छित्ते हयैः ॥ मंत्रौषधिक्रियायोगैर्व्याधौ देहादिवाहते ॥ २५ ॥
संशप्तकानभिमुखौ प्रयातौ केशवार्जुनौ ॥ वातोद्धूतपताकेन स्यंदनेनौघनादिना ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभा० कर्णप० अश्वत्थामपराजये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
संजय उवाच अथोत्तरेण पांडूनां सेनायां ध्वनिरुत्थितः ॥ रथनागाश्च पत्नीनां दंडधारेण वध्यतां ॥ १ ॥ निवर्त्तयित्वा तुरथं केशवार्जुनमब्रवीत् ॥ काहयन्नेव तुर
गान् गरुडानिलरंहसः ॥ २ ॥ मागधोप्यतिविक्रान्तो द्विरदेन प्रमाथिना ॥ भगदत्तादनवरः शिक्षया च बलेन च ॥ ३ ॥ एनं हत्वानिहन्ता सिपुनः संशप्तकानिति ॥ वा
क्यमिति प्रापयत्पार्थं दंडधारां तिकं प्रति ॥ ४ ॥

ककुशापहृत्कृशापारवेहस्तिमुद्देश्यः बहेआदित्यादिपहृत्कृशमुद्देश्यः बहेअपससः विकचः कचोपलक्षितमिहोदितिकुम्भोपहृत्कृशः विकचोपलक्षितमिहोदितिकुम्भोपहृत्कृशः ॥ ५८ ॥
 सविष्णोः कचोपलक्षितमिहोदितिकुम्भोपहृत्कृशः ॥ ५९ ॥ रथान्पादैरधिष्ठाय आक्रम्य मन्देन र्वया मासेत्युत्तरार्द्धे स्थानुर्कः एवं करेण युद्धयानरादीन् पोथयदिति एवं द्विपोहंति रथानीति यथा ॥
 ॥ ५९ ॥ शुष्मिणा बलवता स्थूलमुषिरनलं दणविशेषं ॥ ८ ॥ संकुलेरणदेशे इति सामर्थ्यात्क्षेयं ॥ ९ ॥ १० ॥ सगुणेषु कार्मुकं मौर्वी बाणसहितं धनुः नियंतुं नियन्तारं ॥ ११ ॥ घनाघनोपातकमत्तदंतिनो
 समारपणानां प्रवरो कृशग्रहेग्रहेऽप्रसत्यो विकचो यथाग्रहः ॥ सपत्नसेनां प्रममाथदारुणो महीं समग्रां विकचो यथाग्रहः ॥ ५ ॥ सुकल्पितं दानवनागसन्निभमहा
 भ्रान्तिर्हादमभिन्नमर्दनं ॥ रथाश्वमातंगगणान्सहस्रशः समास्थितो हंति शरैर्नरानपि ॥ ६ ॥ रथानधिष्ठाय सवाजिसारथीन् नरांश्च पादैर्द्विरदो व्यपोथयत् ॥ द्विपां
 श्वपद्मान् मन्दे करेण द्विपोत्तमो हंति चकालचक्रवत् ॥ ७ ॥ नरांस्तुकाण्यसवर्मभूषणान्निपात्य साश्वानपिपत्तिभिः सह ॥ व्यपोथयदंतिवरेण शुष्मिणा सशस्त्र
 वत्स्थूलनलयथातया ॥ ८ ॥ अथार्जुनो ज्यातलनेमिनिः स्वने मृदंगभेरीबहुशं खनादिते ॥ रथाश्वमातंगसहस्रसंकुले रथोत्तमेनाभ्यमत द्विपोत्तमं ॥ ९ ॥ ततोर्जु
 नं द्वादशभिः शरोत्तमैर्जनार्दनं षोडशभिः समार्पयत् ॥ सदंडधारस्तुरगांस्त्रिभिस्त्रिभिस्तोननादप्रजहास चासकृत् ॥ १० ॥ ततोऽस्य पार्थः सगुणेषु कार्मुकं च क
 र्तृभलेर्ध्वजमप्यलंकृतं ॥ पुनर्नियंतुं सहपादगोभृस्ततः सचक्रो धगिरिव्रजेश्वरः ॥ ११ ॥ ततोर्जुनं भिन्नकटेन दंतिना घनाघनेनानिलतुल्यवर्चसा ॥ अतीव चुक्षो
 भयिपुर्जनार्दनं धनं जयं चाभिजघान तोमरैः ॥ १२ ॥ अथास्य बाहुद्विपहस्तसन्निभौ शिरश्च पूर्णेंदुनिभाननं त्रिभिः ॥ क्षुरैः प्रचिच्छेद सहैव पांडवस्ततो द्विपं बाण
 शतैः समार्पयत् ॥ १३ ॥ सपार्थबाणैस्तपनीयभूषणैः समाचितः कांचनवर्मभृद्विपः ॥ तथा च काशे निशिपर्वतो यथादावाग्निना प्रज्वलितो पथि हुमः ॥ १४ ॥ स
 वेदनात्तौ बुद्धनिस्वनो नंदंश्चरन् भ्रमन् प्रस्वलितान्तरोद्भवत् ॥ पपातरुणः सनियतं कस्तथायं यागिरिव्रजविदारितस्तथा ॥ १५ ॥ हिमावदातेन सुवर्णमालिना
 हिमाद्रिकूटप्रतिमेन दंतिना ॥ हतेरणेभ्यतरिदंडाव्रजजिघांसुरिद्रावरजं धनं जयं ॥ १६ ॥ सतोमरैर्ककरप्रभैस्त्रिभिर्जनार्दनं पंचभिर्जुनं शितैः ॥ समर्पयि
 त्वा विननाद नंदं यस्ततोऽस्य बाहुनिचकत्तं पांडवः ॥ १७ ॥ क्षुरप्ररुत्तौ सुभृशं सतोमरौ शुभांगदौ चंदनरूपितौ भुजौ ॥ गजात्यंतौ युगपद्विरेजतु र्यथा द्विशृंगाद्
 चिरौ महोरगौ ॥ १८ ॥

रिति विश्वः ॥ १२ ॥ सहैव युगपद् ॥ १३ ॥ १४ ॥ चरन् चक्रन् भ्रमन् भ्रांतिप्राप्तुम् अतएव प्रस्वलितान्तरः मध्ये स्तूलः नित्यर्थः सविष्यं चक्रः महामाप्रसहितं प्रसक्तं
 यमप्यनलोपममासं च तया चक्रः यमप्यनलोपममासं च तया चक्रः ॥ १५ ॥ सतोमरैर्ककरप्रभैस्त्रिभिर्जनार्दनं पंचभिर्जुनं शितैः ॥ १६ ॥ समर्पयि
 त्वा विननाद नंदं यस्ततोऽस्य बाहुनिचकत्तं पांडवः ॥ १७ ॥ क्षुरप्ररुत्तौ सुभृशं सतोमरौ शुभांगदौ चंदनरूपितौ भुजौ ॥ गजात्यंतौ युगपद्विरेजतु र्यथा द्विशृंगाद्
 चिरौ महोरगौ ॥ १८ ॥

तथा रथं च दृष्ट्वा हतकिरीटिनां पपातदंडस्य शिरःस्थितिं द्विपान् ॥ सशोणितां द्रौणिपतन्विरेजे दिवा करोस्तादिव पश्चिमां दिशं ॥ १९ ॥ अथ द्विपं श्वेव कराभ्यसन्निप्रं दि
वा करं क्षुप्रतिमैः शरीरैः ॥ बिभेदपार्यः सपपातनादयन् हिमाद्रिकूटकुलिशाहतं यथा ॥ २० ॥ ततो परेतत्प्रतिमा गजोत्तमा जिगीषवः संयतिसव्यसाचिवा ॥
तथा रुतास्ते च यथैव बौद्धिपोततः प्रभ्रं सुमहद्विपोर्बलं ॥ २१ ॥ गजारंथाश्वाः पुरुषाश्च संघशः परस्परघ्नाः परिपेतुराहवे ॥ परस्परं प्रस्वलिताः समाहिताश्च शंखि
पेतुर्बहुभाषिणो हताः ॥ २२ ॥ अथार्जुनं स्वेपरिवार्य सैनिकाः पुरंदरं देवगणा इवाब्रुवन् ॥ अभैष्वयस्मान्मरणादिव प्रजाः सूवीरदिष्टानिहतस्त्वयारिपुः ॥ २३ ॥
नयेदस्मिन्महं जनं भयं विषद्विरेवं बलिभिः प्रपीडितं ॥ तथा भविष्यद्विषतां प्रमोदनं यथा हतेष्वेहि नोरिसूदन ॥ २४ ॥ इतीव भूयश्च सुहृद्भिरीहितानि श
न्यवार्यः सुमनस्ततोर्जुनः ॥ यथानुरूपं प्रतिपूज्य तं जनं जगाम संशप्तकसंघहापुनः ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णप० दंडवधेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ५५ ॥
संनय उवाच ॥ प्रत्यागत्य पुनर्जिष्णुर्जघ्ने संशप्तकान् बहून् ॥ वक्रातिवक्रगमनादंगारक इव ग्रहः ॥ १ ॥ पार्थबाणहताराजन्नराश्वरथकुंजराः ॥ विचे लुर्बभ्रमुर्नेष्टुः पेतु
र्बहुभारत ॥ २ ॥ धुर्यान् धुर्यगतान्सूतान् ध्वजांश्चापानि सायकान् ॥ पाणीन्याणि गतं शस्त्रं बाहून्पिशिरांसि च ॥ ३ ॥ भलैः क्षुरैरर्थं च द्रैर्वत्सदंतैश्च पाण्डवः ॥ चि
च्छेदामि त्रयीसर्पांसमरे प्रतियुध्यतां ॥ ४ ॥ वासितार्थं युयुत्संतो वृषभा वृषभं यथा ॥ निपतंत्यर्जुनं शूराः शतशो यः सहस्रशः ॥ ५ ॥ तेषां तस्य च तद्युद्धमभवत्तो
महर्षणं ॥ त्रैलोक्यविजये यादृद्वेत्यानां सहवज्रिणा ॥ ६ ॥ तमविध्य चिभिर्बाणैर्ददशूकैरिवाहिभिः ॥ उग्रायुधसुतस्तस्य शिरः कायादपाहन् ॥ ७ ॥ तेर्जुनं सर्व
तपुः दाना माशस्त्रैर्वीर्यवन् ॥ मरुद्भिः प्रेरिता मेघा हिमवंतमिवोष्णगे ॥ ८ ॥ अस्त्रैश्चाणिसंवार्य द्विषतां सर्वतोर्जुनः ॥ सम्यगस्तैः शरैः सर्वानिहतान् हनन् ॥ ९ ॥ विषमिषेणुसंघातान् हताश्वान् पार्थिवसत्तथीन् ॥ विसस्तहस्तूणीरान् विचक्रथकेतनान् ॥ १० ॥

[illegible]

अथानुसूचनम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ निर्विघ्नं विविधं विविधं विविधं विविधं विविधं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

सति सरस्मिन् योकाद्यान्व्यनुकर्षयुगाग्रयान् ॥ विध्वस्त सर्वसम्प्राहान्वाणैश्चक्रेर्जुनस्तदा ॥ ११ ॥ तेरथास्तत्र विध्वस्ताः पराद्धा भ्रातृमेकशः ॥ वनिमामि
 बवेन्मानिहतां न्यप्यनिलां बुभिः ॥ १२ ॥ द्विपाः संभिद्यमर्माणो वजाशनिसमैः शरैः ॥ पेतुर्गिर्यग्रवेश्मानिवज्रपाताग्निभिर्यथा ॥ १३ ॥ सारोहास्तुरगाः पेतु
 र्बहवोर्जुनताडिताः ॥ निजिङ्कात्राः क्षितौ क्षीणारुधिरार्द्राः सुदुर्दशाः ॥ १४ ॥ नराश्वनागानाराचैः संस्पृताः सव्यसाचिना ॥ बभ्रमुश्वस्वलुः पेतुर्न दुर्मन्तुश्चमारि
 ष ॥ १५ ॥ अनेकैश्च शिलाधौतैर्वजाशनिविषोपमैः ॥ शरैर्निजघ्निवान्पार्योमहेंद्रहवदानवान् ॥ १६ ॥ महार्हवर्मभरणानानारूपावरायुधाः ॥ सरथाः सध्व
 आवीरहताः पार्येन शेरते ॥ १७ ॥ विजिताः पुष्यकर्माणो विशिष्टाभिजनश्रुताः ॥ गताः शरीरैर्वसुधामूर्जितैः कर्मभिर्दिवं ॥ १८ ॥ अथार्जुनं स्थवरे त्वदीयाः स
 मभिद्रवन् ॥ नानाजनपदाध्यक्षाः सगणा जातमन्यवः ॥ १९ ॥ उत्थमाना रथाश्वेभ्यः पत्तयैश्च जिघांसवः ॥ समभ्यधावन्नस्यंतो विविधं क्षिप्रमायुधं ॥ २० ॥
 तदा युधमहावर्षयुक्तयोधमहाबुधैः ॥ व्यधमन्निशितैर्बाणैः क्षिप्रमर्जुनमारुतः ॥ २१ ॥ साश्वपत्तिद्विपरथं महाशस्त्रौघसंप्लवं ॥ सहसा संतितीर्षतं पार्यशखासं
 तुना ॥ २२ ॥ अथाब्रवीद्वासुदेवः पार्यकिं क्रीडसेऽनघ ॥ संशमकान् प्रमथ्यैनां स्ततः कर्णवधेत्वर ॥ २३ ॥ तथेत्युक्त्वा र्जुनः कृष्णं शिष्टान्संशमकांस्तदा ॥ आक्षिप्य
 शस्त्रेण बलादित्यानि ब्रह्मावधीत् ॥ २४ ॥ आददत्संदधन्नेषून् दृष्टः कैश्चिद्रणेर्जुनः ॥ विमुंचन्वाशरान् शीघ्रं दृश्यते वहितैरपि ॥ २५ ॥ आश्चर्यमिति गोविंदः सम
 मभ्यतभास्त ॥ हंसां शुगौरास्ते सेनां हंसाः सरइवाविशन् ॥ २६ ॥ ततः सैग्रामभूमिं च वर्त्तमाने जनक्षये ॥ अवेक्षमाणो गोविंदः सव्यसाचिनमब्रवीत् ॥ २७ ॥ ए
 ष पार्थ महाशौरो व्रत्तते भरतं क्षयः ॥ पृथिव्यां पार्थिवानां वैदुर्यो धनरुते महान् ॥ २८ ॥ पश्य भारतचापानिरुक्मपृष्ठानि धन्विनां ॥ महतां चापविज्ञानिकलापानि
 पुर्वींस्तथा ॥ २९ ॥ जातरूपमयैः पुंसैः शरांश्च नतपर्वणः ॥ तैलयौतांश्च नाराचान् विमुक्तां निवपन्नगान् ॥ ३० ॥ आकीर्णांस्तोमरांश्चापिविचित्रान् हेमभूषिता
 न् ॥ चर्मभिर्वापविज्ञानिरुक्मपृष्ठानि भारत ॥ ३१ ॥ सुवर्णविरुतां प्रासान् शक्तीः कनकभूषिताः ॥ जांबूनदमयैः पट्टैर्बद्धाश्च त्रिपुल्लगन्दाः ॥ ३२ ॥ जातस्त्र
 मयैश्चर्माः पट्टिभिराहमभूषितान् ॥ दद्वैः कनकचित्रैश्च विप्रविज्ञान् परश्वधान् ॥ ३३ ॥ परिधानं भिदिपालांश्च भुशुंडीः कुणपानपि ॥ अयस्कृतांश्च पतितान् भुस
 तां निगुरुनिष ॥ ३४ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ कलापान् पृष्ठानि भारत ॥ २१ ॥ २२ ॥ आकीर्णांस्तोमरांश्चापिविचित्रान् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

11 9 211

तथार्थचन्द्रेण हतकिरीटिनां पपातदंडस्य शिरःस्मिर्तिद्विपात् ॥ सशोणिताद्रौ निपतन्विरेजे दिवाकरोस्तादिवपश्चिमांदिशं ॥ १९ ॥ अथ द्विपं श्वेतवराभ्रसन्निभं दि
वाकरांशुप्रतिमैः शरोत्तमैः ॥ बिभेदं पार्यः सपपातनादयन् हिमाद्रिकूर्तकुलिशाहतं बंधा ॥ २० ॥ ततो परेतत्प्रतिमा गजोत्तमा जिगोषवः संयतिसव्यसाचिना ॥
तथा कृतास्ते च यथैव द्विपौ ततः प्रभग्नं सुमहद्विपोर्बलं ॥ २१ ॥ गजारंथाश्वाः पुरुषाश्च संघशः परस्परघ्नाः परिपेतुराहवे ॥ परस्परं प्रस्वल्लिताः समाहिताश्च शंवि
पेतुर्बहुभाषिणो हताः ॥ २२ ॥ अथार्जुनं स्वेपरिवार्य सैनिकाः पुरंदरं देवगणा इवाब्रुवन् ॥ अभैष्मयस्मान्मरणादिव प्रजाः सूवीरदिष्ट्यानिहतस्त्वयारिपुः ॥ २३ ॥
न चैव रक्षिष्य इमं जनं भयाद्विषद्विरेवं बलिभिः प्रपीडितं ॥ तथा भविष्यद्विषतां प्रमोदनं यथा हतेष्वेहि नोरिसूदन ॥ २४ ॥ इतीव भूयश्च सुहृद्भिरीडितानि श
म्यवाचः सुमनास्ततोर्जुनः ॥ यथानुरूपं प्रतिपूज्य तं जनं जगाम संशप्तकसंघहापुनः ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपदंडवधेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥
संजय उवाच ॥ प्रत्यागत्य पुनर्जिष्णुर्जग्रे संशप्तकान् ब्रह्मन् ॥ वक्रातिवक्रगमनादंगारक इव ग्रहः ॥ १ ॥ पार्थबाणहताराजन्नराश्वरथकुंजराः ॥ विचे लुर्बभ्रमुर्नेशुः पेतु
र्मस्तुश्च भारत ॥ २ ॥ धुर्यान् धुर्यगतां न्सूतान् ध्वजांश्चापानि सायकान् ॥ पाणीन्याणि गतं शस्त्रं बाहून्पिशिरांसि च ॥ ३ ॥ भल्लैः क्षुरैरर्धं चंद्रैर्वत्सदंतैश्च पांडवः ॥ चि
च्छेदामित्रवीराणां समरे प्रतियुध्यतां ॥ ४ ॥ वासितार्थे युयुत्संतो वृषभा वृषभं यथा ॥ निपतंत्यर्जुनं शूराः शतशो य सहस्रशः ॥ ५ ॥ तेषां तस्य च तद्युद्धमभवत्तो
महर्षणं ॥ त्रैलोक्यविजये यादृग्देत्यानां सहवज्रिणा ॥ ६ ॥ तमविध्यन्निभिर्बाणैर्दंशूकैरिवाहिभिः ॥ उग्रायुधसुतस्तस्य शिरः कायादपाहन् ॥ ७ ॥ तेर्जुनं सर्व
तः कुद्धानानाशस्त्रैरवीर्यवन् ॥ मरुद्भिः प्रेरिता मेघा हिमवंतमिवोष्णगे ॥ ८ ॥ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यद्विषतां सर्वतोर्जुतः ॥ सम्यगस्तैः शरैः सर्वानहितानहन् हनु
॥ ९ ॥ छिन्नप्रिवेषु संघातान् हताश्वान् पार्थिवसारथीन् ॥ विस्मस्तहस्ततूणीरान् विचक्ररथकेतनान् ॥ १० ॥

वासिष्ठः । यथास्वयं वरस्यास्त्रियं प्राप्नुवन्नाश्व अष्टमाश्वतेषां यूथं दृषत्तारुणं श्रेष्ठं त्रयोदशकुलं अहंपूर्विकया निपतति एवं युद्धे । जूनां प्रामुराजान इत्यर्थः वासितं प्रति श्रेष्ठं राग्यादि केषां च स्तु
॥ ५ ॥ १ ॥ उष्णोऽग्नीष्मते सति प्राच्योत्यर्थः । उष्णोऽग्नीष्मतेऽतीतो यत्र स उष्णः कालविशेष इति विग्रहः ॥ ८ ॥ अस्तैः क्षिमैः ॥ ९ ॥ १० ॥

कलकत्ता

6

11 9 211

अनुकर्मरथाप्यनङ्गः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ निजिङ्गिः निर्गताः जिङ्गाः अङ्गानि चयेषां ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

संछिन्नरश्मियोक्ताक्षान्व्यनुकर्षयुगान्त्रयान् ॥ विध्वस्तसर्वसन्नाहान्बाणैश्चक्रेर्जुनस्तदा ॥ ११ ॥ तेरयास्तत्रविध्वस्ताः पराङ्घ्राभात्यनेकशः ॥ धनिनामि
ववेश्मानिहतान्यग्न्यनिलांबुभिः ॥ १२ ॥ द्विपाः संभिन्नमर्माणोवज्राशनिसमैः शरैः ॥ पेतुर्गिर्यग्रवेश्मानिवज्रपाताग्निभिर्यथा ॥ १३ ॥ सारोहास्तुरगाः पेतु
र्बहवोर्जुनताडिताः ॥ निजिङ्गात्राः क्षितौ क्षीणारुधिरार्द्राः सुदुर्दृशः ॥ १४ ॥ नराश्वनागानाराचैः संस्यूताः सव्यसाचिना ॥ बभ्रमुश्वस्वलुः पेतुर्नेदुर्मन्लुश्चमारि
ष ॥ १५ ॥ अनेकैश्चशिलाधौतैर्वज्राशनिविषोपमैः ॥ शरैर्निजघ्निवान्पार्थोमहेंद्रहवदानवान् ॥ १६ ॥ महार्हवमभरणानानारूपावरायुधाः ॥ सरथाः सध्व
जावीराहताः पार्येनशेरते ॥ १७ ॥ विजिताः पुण्यकर्माणो विशिष्टाभिजनश्रुताः ॥ गताः शरीरैर्वसुधामूर्जितैः कर्मभिर्दिवं ॥ १८ ॥ अथार्जुनस्थवरं त्वदीयाः स
मभिद्रवन् ॥ नानाजनपदाध्यक्षाः सगणाजातमन्यवः ॥ १९ ॥ उत्थमानारथाश्चेभैः पत्तयैश्चजिघांसवः ॥ समभ्यधावन्नस्यंतो विविधं क्षिप्रमायुधं ॥ २० ॥
तदायुधमहाघर्षयुक्तं योधमहां बुदैः ॥ व्यधमन्निशितैर्बाणैः क्षिप्रमर्जुनमारुतः ॥ २१ ॥ सांश्वपत्तिद्विपरथं महाशस्त्रौघसंप्लवं ॥ सहसा संतितीर्षतं पार्यशस्त्रास्त्रसे
तुना ॥ २२ ॥ अथाब्रवीद्वासुदेवः पार्यकिं क्रीडसेऽनघ ॥ संशमकान्प्रमथ्यैनांस्ततः कर्णवधेत्वर ॥ २३ ॥ तथेत्युक्त्वा र्जुनः कृष्णं शिष्टान्संशमकांस्तदा ॥ आक्षिप्य
शस्त्रेण बलाद्वैत्यानि ब्रह्मावंधीत् ॥ २४ ॥ आददन्संदधेन्नेषून् दृष्टः कैश्चिद्रणेर्जुनः ॥ विमुंचन्वाशरान्शीघ्रं दृश्यते वहितैरपि ॥ २५ ॥ आश्चर्यमिति गोविंदः सम
मन्यत भारत ॥ हंसां शुगौरास्ते सेनां हंसाः सरइवाविशन् ॥ २६ ॥ ततः सैग्रामभूमिं च वर्त्तमाने जनक्षये ॥ अवेक्षमाणो गोविंदः सव्यसाचिनमब्रवीत् ॥ २७ ॥ ए
ष पार्थ महारौद्रो वर्त्तते भरतं क्षयः ॥ पृथिव्यां पार्थिवानां वैदुर्यो धनरुते महान् ॥ २८ ॥ पश्य भारत चापानिरुक्मपृष्ठानि धन्विनां ॥ महतां चापविद्वानि कलापानि
धुर्मिस्तथा ॥ २९ ॥ जातरूपमयैः पुंसैः शरांश्च नतपर्वणः ॥ तैलधौतांश्च नाराचान् विमुक्तांस्त्रिपुल्लगन्तान् ॥ ३० ॥ आकीर्णांस्तोमरांश्चापिविचित्रान् हेमभूषिता
न् ॥ चर्मणिचापविद्वानिरुक्मपृष्ठानि भारत ॥ ३१ ॥ सुवर्णविरुतांश्चासान् शक्तीः कनकभूषिताः ॥ जांबूनदमयैः पट्टैर्वद्धाश्च त्रिपुल्लगन्दाः ॥ ३२ ॥ जातरूप
मयीश्चर्माः पट्टिशान् हेमभूषितान् ॥ दंष्ट्रैः कनकचित्रैश्च विप्रविद्वान् परश्वधान् ॥ ३३ ॥ परिधानं भिदिपालांश्च भुशुंडीः कुणपानपि ॥ अयस्कुंतांश्च पतितान् मुस
लानि गुरुणिष ॥ ३४ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ कलापान् अलङ्कृतान् ॥ २९ ॥ ३० ॥ आकीर्णान् सर्वतो विक्षिप्तान् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ बाजीनां शरीरितिसंबंधः देव्यर्मा ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इति कर्णपर्व ॥ नै. आरत्ना ॥
 नानाविधानि शस्त्राणि प्रगृह्य जयगृह्णिनः ॥ जीवंतद्वयं ते गतसत्त्वास्तरस्विनः ॥ ३५ ॥ गदाविमथितैर्गात्रैर्मुसलैर्भिन्नमस्तकान् ॥ गजवाजिरयैः क्षुण्णान्य
 श्ययोधान्सहस्रशः ॥ ३६ ॥ मनुष्यगजवाजीनां शरशक्त्युष्टितो मरैः ॥ निखिंशैः पट्टिशैः प्रासैर्नखैर्लंगुदैरपि ॥ ३७ ॥ शरीरैर्बहुधा छिन्नैः शोणितौघपरिप्लुतैः ॥
 गतासुभिरमित्रघ्नसंवतारणभूमयः ॥ ३८ ॥ बाहुभिश्चंदनादिग्धैः सांगदैः शुभभूषणैः ॥ सतलत्रैः सकेयूरैर्भाति भारतमेदिनी ॥ ३९ ॥ सांगुलित्रैर्भुजाग्रैश्च वि
 प्रविद्धैरलंकृतैः ॥ हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नैरुरुभिश्च तरस्विनां ॥ ४० ॥ बद्धचूडामणिवरैः शिरोभिश्च सकुंडलैः ॥ रथांश्च बहुधा भग्नान्हेमकिंकिणिनः शुभान् ॥ ४१ ॥
 अश्वांश्च बहुधा पश्य शोणितेन परिप्लुतान् ॥ अनुकर्षानुपासंगान्पताक्राविविधान्ध्वजान् ॥ ४२ ॥ योधानां च महाशंखान्पांडुरांश्च प्रकीर्णकान् ॥ निरस्त
 जिह्वाभ्यां तं गान् शयानान्पर्वतोपमान् ॥ ४३ ॥ वैजयंतीं विचित्रांश्च हतांश्च गजयोधिनः ॥ वारणानां परिस्तोमान् संयुक्तानेककंबलान् ॥ ४४ ॥ विपाटितवि
 चित्रांश्च रूपचित्राः कुयास्तथा ॥ भिन्नाश्च बहुधा घंटाः पतद्भिश्चूर्णिता गजैः ॥ ४५ ॥ वैदूर्यमणिदंडांश्च पतितांश्चांकुशान्भुवि ॥ अश्वानां च युगापीडान् रत्नचि
 त्रानुरश्च दान् ॥ ४६ ॥ विद्धाः सादिध्वजाग्रेषु सुवर्णविकृताः कुयाः ॥ विचित्रान्मणिचित्रांश्च जातरूपपरिष्कृतान् ॥ ४७ ॥ अश्वास्तरपरिस्तोमान् रांकवान्पति
 तान्भुवि ॥ चूडामणीन्नेत्राणां विचित्राः कांचनस्रजः ॥ ४८ ॥ छत्राणि चापविंदानि चामूरव्यजनानि च ॥ चंद्रनक्षत्रभासैश्च वंदनैश्चारुकुंडलैः ॥ ४९ ॥ कुम्भ
 श्मश्रुभिराकीर्णपूर्णचंद्रनिर्मही ॥ कुमुदोत्पलपद्मानां खंडैः फुल्लं यथासरः ॥ ५० ॥ तयामहीभृतां वक्रैः कुमुदोत्पलसन्निभैः ॥ तारागणविचित्रस्य निर्मलं दुग्ध
 तिल्विषः ॥ ५१ ॥ प्रश्येमान्भसस्तुल्यां शरन्नक्षत्रमालिनीं ॥ एतत्तवैवानुरूपं कर्मार्जुन महाहवे ॥ ५२ ॥ दिवि वा देवराजस्य त्वग्रायत्कृतमाहवे ॥ एवं तां दर्शयन्
 कृष्णो युद्धभूमिं किरीटिने ॥ ५३ ॥ गच्छन्नेवाशृणोच्छब्दं दुर्योधन वलेमहत् ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषं भेरीपणवनिःस्वनं ॥ ५४ ॥ रथाश्च गजनादांश्च शंखशब्दांश्च
 दारुणान् ॥ प्रविश्य तद्वलं कृष्णस्तुरगैर्वातवेगितैः ॥ ५५ ॥ पांडवेनाभ्यर्दितं सैन्यं त्वदीयं वीक्ष्य विस्मितः ॥ सहिनानां विधैर्बाणैरिष्वस्त्रप्रवरो युधि ॥ ५६ ॥ न्यहन
 त्सत्तां प्रयान्गतासूतं तकोयथा ॥ गजवाजिमनुष्याणां शरीराणि शितैः शरैः ॥ ५७ ॥ भित्त्वा प्रहरतांश्चेष्टो विदेहासूतपातयत् ॥ शत्रुप्रवीरैरसाणि नानाशस्त्रा
 नि स्राव्य कैः ॥ छित्वा तात वधीच्छत्रून्पांडवः शक्र इवासुरान् ॥ ५८ ॥ इति श्रीम. कर्णपर्व. संकुल युद्धे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ५९ ॥ एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

प्रोक्तइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पराभूतः प्रकोपितः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सपांढ्यः व्यसूनकरोदिति द्वयोः संबंधः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ मुष्टिश्चिष्टायतज्यं मुष्टिदेशेऽश्लिष्टा
चआयताचज्यायस्यतत्तथा एकस्मिन्नेवक्षणेयद्गुणमबलाकारं चिपिटाकारं च दृश्यतइति ज्ञावः ॥ १५ ॥ वर्षतः मत्तः ॥ १६ ॥ प्रमथसे प्रमथसि ॥ १७ ॥ सस्यहा अतिदृष्ट्या धान्यहा ज्हादीगर्जनं ॥ १८ ॥

धृतराष्ट्र उवाच प्रोक्तस्त्वया पूर्वमेव प्रवीरो लोकविश्रुतः ॥ न त्वस्य कर्म संग्रामे त्वया संजय कीर्तितं ॥ १ ॥ तस्य विस्तरशो ब्रूहि प्रवीरस्याद्यविक्रमं ॥ शिक्षां प्रभा
वं वीर्यं च प्रमाणं दर्पमेव च ॥ २ ॥ संजय उवाच भीष्मद्रोणकृपद्रौणिकर्णार्जुनजनाद नान् ॥ समाप्तविद्यान्धनुषिश्रेष्ठान्यान्मन्यसे रथान् ॥ ३ ॥ योऽत्याक्षिपति
वीर्येण सर्वानि तान्महारथान् ॥ न मेनेचात्मना तुल्यं कंचिदेव न रेश्वरं ॥ ४ ॥ तुल्यतां द्रोणभीष्माभ्यामात्मनो यो न मृष्यते ॥ वासुदेवार्जुनाभ्यां च न्यूनतां नैच्छतात्मनि
॥ ५ ॥ सपांढ्यो नृपतिश्श्रेष्ठः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ कर्णस्यानीकमहनत्परां भूतइवांतकः ॥ ६ ॥ तद्बुदीर्णरथाश्वं च पत्तिप्रवरसंकुलं ॥ कुलालचक्रवद्भातं पांढ्येनाभ्या
हतं बलात् ॥ ७ ॥ व्यश्वसृतध्वज रथान्विप्रविद्धायुधद्विपान् ॥ सम्यगस्त्रैः शरैः पांढ्यो वायुर्मघानि वाक्षिपत् ॥ ८ ॥ हिरदान् हिरदारोहान् विपताकायुधध्वजान् ॥ स
पांढरक्षानिह नंदजेणाद्रीनिवाद्रिहा ॥ ९ ॥ सशक्तिप्रासतूणीरानश्वारोहान् हयानपि ॥ पुलिंदस्वसवाह्वीकनिषादां ध्रुकुंतलान् ॥ १० ॥ दाक्षिणात्यांश्च भोजां
श्च शूरान् संग्रामकर्कशान् ॥ विशम्भकं च चान्वाणैः कृत्वा चैवाकरोद्भसून् ॥ ११ ॥ चतुरंगं बलं वाणैर्निघ्नंतं पांढ्यमाहवे ॥ दृष्ट्वा द्रौणि रसंभ्रांतमसंभ्रांतस्ततोभ्यया
त् ॥ १२ ॥ आभाष्य चैनं मधुरमभीतंतमभीतवत् ॥ प्राह प्रहरतां श्रेष्ठः स्मितपूर्वसमाद्वयत् ॥ १३ ॥ राजन् कमलपत्राक्ष त्रिशिष्टाभिजनश्रुत ॥ वज्रसह ननप्र
स्य प्रख्यातबलपौरुष ॥ १४ ॥ मुष्टिश्चिष्टायतज्यं च व्यायताभ्यां महद्भुजः ॥ दोभ्यां विस्फास्यन् भासिमहाजलदवद्भुजं ॥ १५ ॥ शरवर्षैर्महावेगैरभिघ्नानभिव
र्षतः ॥ मदन्यं नानुपश्यामि प्रतिवीरं तवाहवे ॥ १६ ॥ रथं हिरदपत्त्यश्वानेकः प्रमथसे वहुन् ॥ मृगसंघानि वारण्ये विभीभीमबलो हरिः ॥ १७ ॥ महतारथघोषे
ण दिवं भूमिं च नादयन् ॥ कपंतिसस्यहामेघो भासिहादीव पार्थिव ॥ १८ ॥ संस्पृशानः शरांस्तीक्ष्णांस्तूणादाशौ विषोपमान् ॥ मयैवैकं न युध्यस्व श्वं वकेनांघ
कोयथा ॥ १९ ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्ता प्रहरेति च नाडितः ॥ कर्णिना द्रोणतनयं विव्याध मलयध्वजः ॥ २० ॥ मर्मभिदिभिरंत्युग्रैर्वाणैरग्निशिखोपमैः ॥ स्मयन्
भ्रमन् द्रौणिः पांढ्यसाचार्यसत्तमः ॥ २१ ॥

॥ १९ ॥ नाडितः द्रौणिना मलयवत्कृत्रिमोऽप्यस्य मलयध्वज इति प्रवीरस्य वनामातरं वा ॥ २० ॥ २१ ॥

उन्मुख्यमिमुखीतिर्यङ्मंदागोमूत्रिकाधुवा स्वलितायमकाकांताकुटेतोषुगतीर्विदुः शिरोददयपाश्वदेशस्थस्तिस्रः मंदाईधद्रिजत्वक् गोमूत्रिकाकवचनिकुंतनीसव्यापसव्यगामिनी ध्रुवनि
यमेनलक्ष्मिमेदिनी स्वलितालक्ष्यच्युता यमकाकांतालक्ष्यजित्वाऽसकं निर्गता कुटालक्ष्यैकदेशस्यबाह्वादेर्हृत्वीतिनवगतयः दक्षमीगतिस्तुशिरसासहदूरपातिनी अतिकुष्टानाम तयागत्याप्रक्षिप्तानपिशरा

ततोपरान्नुतीक्ष्णाग्रान्नांराचान्मर्मभेदिनः ॥ गत्यादशम्यासंयुक्तान्श्वत्यामाप्यवास्तृजत् ॥ २२ ॥ तान्शरानच्छित्पांङ्गानवभिर्निशितैःशरैः ॥ चतुर्भिर्
दयञ्चाश्वानाश्रुतेव्यसवोभवन् ॥ २३ ॥ अथद्रोणसुतस्येषुस्तान्छित्वा निशितैःशरैः ॥ धनुर्ज्याविततांपांङ्गश्चिच्छेदादित्यतेजसः ॥ २४ ॥ दिव्यंधनुरथाधि
ज्यंरुत्वादौणिरमित्रहा ॥ प्रेक्ष्यचाशुरथेयुक्तान्नरैरन्याहयात्तमान् ॥ २५ ॥ ततःशरसहस्राणिप्रेषयामासवैद्विजः ॥ इषुसंवाधमाकाशमकरोद्दिशएवच ॥ २६ ॥
ततस्तानस्यतःसर्वान्द्रोणैर्वाणान्महात्मनः ॥ जानानोप्यक्षयान्पांङ्गोशातयत्पुरुषर्षभः ॥ २७ ॥ प्रयुक्तांस्तान्प्रयत्नेनछित्वादौणेरिपूनरिः ॥ चक्रंक्षौरणेतस्य
प्राणुदन्निशितैःशरैः ॥ २८ ॥ अथारेर्लाघवंदृष्ट्वा मंडलीकृतकार्मुकः ॥ प्रास्यद्रोणसुतोवाणान्दृष्टिंपूषानुजोयथा ॥ २९ ॥ अष्टवष्टगवान्यूहुःशकटानियदा
युधं ॥ अङ्गस्तदष्टभागेन्द्रोणिश्चिक्षेपमारिष ॥ ३० ॥ तमंतकमिवकुद्धमंतकस्यांतकोपमं ॥ येयेददृशिरतत्रविसंज्ञाःप्रायशोभेवन् ॥ ३१ ॥ पर्जन्यइवघमंति
दृष्ट्वासारिद्रुमांमहीं ॥ आचार्यपुत्रस्तांसेनांवाणदृष्ट्वाव्यवीर्यवत् ॥ ३२ ॥ द्रौणिपर्जन्यमुक्तांतांवाणदृष्टिसुदुःसहांवायव्यास्त्रेणसंक्षिप्यमुदापांङ्गानिलोनुद
त् ॥ ३३ ॥ तस्यनानदतःकेतुंचंदनागुरुहपितं ॥ मलयप्रतिमंद्रौणिश्छित्वाऽश्वांश्चतुरोहनत् ॥ ३४ ॥ सूतमंकेषुणाहत्वामहाजलदनिःस्वनं ॥ धनुश्छित्त्वार्धचंद्रेण
तिलशोव्यधमंद्रथं ॥ ३५ ॥ अक्षैरस्त्राणिसंवार्यछित्त्वासर्वायुधानिच ॥ प्राप्तमप्यहितंद्रौणिर्नजघानरणेप्सया ॥ ३६ ॥ एतस्मिन्नंतरेकर्णो गजानीकमुपाद्रवत् ॥
द्रावयामाससतदापांङ्गवानांमहद्वलं ॥ ३७ ॥ विरथान्रथिनश्चक्रे गजानश्वांश्चभारत ॥ गजान्वहुभिरानर्छच्छरैःसन्नतपर्वभिः ॥ ३८ ॥ अथद्रौणिर्महेष्वासः
पांङ्गंशत्रुनिवर्हणं ॥ विरथंरथिनांश्रेष्ठंनाहनद्युद्धकांसया ॥ ३९ ॥ हतेश्वरोदंतिवरःसुकल्पितस्त्वराभिस्तृष्टःप्रतिशब्दगोबली ॥ तमाद्रवद्रौणिशराहतस्त्वर
नूजवेनरुत्वाप्रतिहस्तिगर्जितं ॥ ४० ॥

नूनवसंख्याकानूनवभिःशरैःअच्छिनदितिसंबंधः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥
पूषानुजःपर्जन्यः पूषात्मजइतिपाठेपिसएवार्थः दृष्टेःसूर्यप्रभवत्वदर्शनात् ॥ २९ ॥ अष्टवष्टगवानिअष्टौशकटानियदायुधसंभारंऊहुःवहंतितत्सर्वंअङ्गोष्टमभागेनयामार्धेनक्षीणमित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥
॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ हतेश्वरोयःकश्चित्तत्पांङ्गं ॥ ४० ॥

मलयध्वजः पाण्ड्यस्तं दृष्ट्वा गतं वारणं समभ्यतिष्ठत् ॥ ४१ ॥ बलेन अससर्गेय उत्तमो यत्नस्तेन मन्युना चतैः परिपीडयन् अंकुशेन कोपयन् अद्रिपतिर्मलयस्तस्येश्वरः पाण्ड्यः ॥ ४२ ॥ द्रौणिः वरांगभूषणं किरीटतोमरेण पराहन्त् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इषून् समाददे द्रौणिरिति शेषः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ चतुरः चतुरंशः एवं सगजो दशधा भक्तो यथा दशहविष्कायामिष्टौ पिटपिडो दशधा क्रियते तथेत्यर्थः ॥ ४९ ॥

तं वारणं धारणयुद्धकोविदो द्विपोत्तमं पर्वतसानुसन्निभं ॥ समभ्यतिष्ठन् मलयध्वजस्त्वरन्यथा द्रिष्टुं गंहरिरुन्नदंस्तथा ॥ ४१ ॥ सतोमरं भास्कररश्मिवर्चसं बलात् सगोत्तमयत्नमन्युभिः ॥ ससर्जशीघ्रं परिपीडयन् गजंगुरोः सुताया द्रिपतीश्वरो नदन् ॥ ४२ ॥ मणिप्रवेकोत्तमवज्रहाटकैरलंकृतं चांशुकमाल्यमौक्तिकैः ॥ हतोहतोसीत्यसकृन्मुदानदपराहनद्रौणिवरांगभूषणं ॥ ४३ ॥ तदर्कचंद्रग्रहपावकत्विषं भृशातिपातात्पतितं विचूणितं ॥ महेंद्रवजाभिहतं महास्वनं यथा द्रिष्टुं गंधरणीतले तथा ॥ ४४ ॥ ततः प्रज्वालपरेण मन्युना पादाहतो नागपतिर्यथा तथा ॥ समाददे चांतकदंडसन्निभानि पूनमित्रातिकरांश्चतुर्दश ॥ ४५ ॥ द्विपस्य पादाग्रकरान्सपंचभिर्नृपस्य बाहू च शिरो यत्रिभिः ॥ जघान पद्भिः पडनुत्तमत्विपः सपांड्य राजानुचरान्महारथान् ॥ ४६ ॥ सुदीर्घवृत्तौ वरचंदनोक्षितौ सुवर्णमुक्तामणिवज्रभूषणौ ॥ भुजौ धरायां पतितौ नृपस्य तौ विचेष्टुं स्ताक्ष्यं हता विवोरंगौ ॥ ४७ ॥ शिरश्चतुर्गुणं शशिप्रभाननं सरोपनां धायतने च मुन्नसं ॥ क्षितावपि भ्राजतितत्सकुंडलं विशाखयोर्मध्यगतः शशीयथा ॥ ४८ ॥ सतु द्विपः पंचभिर्हृत्तमेषुभिः कृतः पडंशश्चतुरो नृपस्त्रिभिः ॥ कृतो दशांशः कुशलेन युध्यता यथा हविस्तदशदैवतं तथा ॥ ४९ ॥ सपादशोराक्षसभोजनान्वहूने प्रदाय पाण्ड्योश्च मन्युप्यकुंजरान् ॥ स्वधामिवाप्यज्वलनः पितृप्रियस्ततः प्रशांतः सलिलप्रवाहतः ॥ ५० ॥ समाप्रविद्यंतु गुरोः सुतं नृपः समाप्रकर्माणमुपेत्य ते सुतः ॥ सुहृदोऽत्यर्थमपूजयन् मुदा जिते बलौ विष्णुमिवामरेश्वरः ॥ ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णप० पाण्ड्यवधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ५२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच पाण्ड्ये हते किमकरो दर्जुनो युधिसंजय ॥ एकर्वारेण कर्णेन द्रावितेषु परेषु च ॥ १ ॥ समाप्रविद्यो बलवान्युक्तो वीरः सपांडवः ॥ सर्वभूतेष्वनुज्ञातः शंकरेण महात्मना ॥ २ ॥ तस्मान्महद्भयंतीव्रममित्रघ्नाद्धनं जयात् ॥ स यत्तत्राकरोत्पार्थस्तन्ममात्रक्ष्वसंजय ॥ ३ ॥ संजय उवाच हते पाण्ड्ये र्जुनं कृष्णस्त्वरत्नाहवचो हितं ॥ पश्यामि नाहं राजानमपग्रातांश्च पांडवान् ॥ ४ ॥

पाण्ड्योश्वादीनां दशः प्रदाय खंडं यित्वा प्रशांतः द्रौणिबाणैरिति शेषः यथा स्वधांप्रेतशरीररूपं हविः प्राप्य पितृप्रियो ज्वलनं दमशानाग्निः जलेन शास्यतितद्वदित्यर्थः ॥ ५० ॥ समाप्रविद्यं सम्यगाप्रविद्यं समाप्रकर्माणं कृतकृत्यं ॥ ५१ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ५२ ॥ पाण्ड्य इति ॥ १ ॥ अनुज्ञातः लं अजय्यो भविष्यसीत्यनुगृहीतः ॥ २ ॥ ३ ॥ राजानं युधिष्ठिरं ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ आतुःयुधिष्ठिरस्म ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ द्यांस्वर्गं वियत् अंतरिक्षं ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अंडजैर्जलपक्षिभिः सारसादिभिः आकीर्णं
 निवृत्तैश्च पुनः पार्थैर्भग्नं शत्रुबलं महत् ॥ अश्वत्थामश्च संकल्पाद्भताः कर्णेन सृजयाः ॥ ५ ॥ तथा श्वरयनागानां कृतं च कदनं महत् ॥ सर्वमाख्यातवान् वीरो वासुदे
 वः किरीटिने ॥ ६ ॥ एतच्छ्रुत्वा च दृष्ट्वा च भ्रातुर्घोरं महद्भयं ॥ बाह्याश्चान्नृपकेशक्षिप्रमित्याह पांडवः ॥ ५ ॥ ततः प्रायादूर्ध्वं किशोरयेनाप्रतियोधिना ॥ दारुणश्च
 पुनस्तत्र प्रादुरासीत् समागमः ॥ ८ ॥ ततः पुनः समाजग्मुर्भीताः कुरुपांडवाः ॥ भीमसेनमुखाः पार्थाः सूतपुत्रमुखो वयं ॥ ९ ॥ ततः प्रवृत्ते भूयः संग्रामो राजसत्तम ॥
 कर्णस्य पांडवानां च यमराष्ट्रविवर्धनः ॥ १० ॥ धनूंषि घाणान्परिधानं सिपटिशतो मरान् ॥ मुसलानि भुशुंडीश्च सशक्त्यृष्टिपरश्वधान् ॥ ११ ॥ गदाः प्रासान् शि
 तान् कुतान् भिदिपालान् महांकुशान् ॥ प्रगृह्य क्षिप्रमापेतुः परस्परजिघांसया ॥ १२ ॥ बाणज्यातलशब्देन द्यांदिशः प्रदिशो वियत् ॥ पृथिवीनेमि घोषेण नादयं
 तोभ्ययुः परान् ॥ १३ ॥ तेन शब्देन महता संदृष्टाश्च कुराद्वं ॥ वीरावीरैर्महाघोरकलहांतंति तीर्षवः ॥ १४ ॥ ज्यातलत्रधनुः शब्दकुंजराणां च बृंहतां ॥ पांदातानां
 च पततां नृणां नादो महान् भूत् ॥ १५ ॥ तालशब्दांश्च विविधान् शूराणां चाभिगजतां ॥ श्रुत्वा तत्र भृशं त्रेसुः पेतुर्मल्लश्च सैनिकाः ॥ १६ ॥ तेषां निनदतां चैव शस्त्र
 मर्षं च मुंचतां ॥ बहूनाधिं रथिर्वीरैः प्रममाथेषुभिः परान् ॥ १७ ॥ पंचपांचालवीराणां रथान्दशच पंचच ॥ साश्च सूतध्वजान् कर्णः शरैर्निन्येयमक्षयं ॥ १८ ॥ यो
 धमुस्यामहावीर्याः पांडूनां कर्णमाहवे ॥ शीघ्रास्त्रास्तूर्णमावृत्य परिवव्रुः समंततः ॥ १९ ॥ ततः कर्णो द्विपत्सेनां शरवर्षैर्विलोडयत् ॥ विजगाहं डजाकीर्णापद्मिनी
 मिव यूथपः ॥ २० ॥ द्विपन्मध्यमवस्कं घराधेयो धनुरुत्तमं ॥ विधुन्वानः शितैर्बाणैः शिरां स्युन्मथ्य पातयत् ॥ २१ ॥ चर्मवर्माणि संचिन्ना न्यपतन्भुवि देहिनां ॥
 विषेदुर्नास्य संस्पर्शं द्वितीयस्य पतत्रिणः ॥ २२ ॥ वर्मदेहासु मथनैर्धनुषः प्रच्युतैः शरैः ॥ मौर्व्यातलत्रे न्यहनत्कश्यावाजिनो यथा ॥ २३ ॥ पांडुसृजयपंचाला
 न्शरगोचरमागतान् ॥ ममर्दतरसा कर्णः सिंहो मृगगणानिव ॥ २४ ॥ ततः पांचालराजश्च द्रौपदेयाश्च मारिषः ॥ यमौ च युयुधानश्च सहिताः कर्णमभ्ययुः ॥ २५ ॥
 तेषु व्यामच्छमानेषु कुरुपांचालपांडुषु ॥ प्रियानमूत्रणे त्यक्त्वा योधा जघ्नुः परस्परं ॥ २६ ॥ सुसन्नद्धाः कवचिनः सशिरस्त्राणभूषणाः ॥ गदाभिर्मुसलैश्चान्येपरिघै
 श्च महाबलाः ॥ २७ ॥

व्याप्तां ॥ २० ॥ अवस्कं धनिपत्य उन्मथ्य मार्गान् दान्यत्र बूरे इत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ असुमथनैः असदः प्राणा उन्मथ्य भ्रंत्ये भित्तैः मौर्व्या मौर्वी व्युतैः शरैर्बाणैः तलत्रे
 स्यात्पातवारणस्थाने न्यहनत् यथा ते शरं संधातुं शक्नुवन्ति तथा चकारेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ व्यामच्छमानेषु यतमानेषु ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ विमस्तिष्केक्षणायुधाः हस्तिष्कं शिरोभांगस्थमांसपिंडः ॥ २९ ॥ ३० ॥ परश्वधैः तक्षुः पट्टिशैः सिभिश्चिच्छिदुः शक्तिभिर्विभिदुः भिदिपालैश्चिक्षिपुः नखैः संचकर्तुः प्रासतोमरैर्जघ्नुः ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ सुरसंस्निग्धं प्रकृताश्चिच्छिन्नाश्चंदनारक्तचंदनाः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ समापुत्यसंमुखमुत्पुत्य ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ पद्यानीववदनानि स्रजइवमात्राणि ॥ ३९ ॥ समुन्नानि क्षारक्षिप्यानि म

समभ्यधावंत भृशं कालदंडैरिवोद्यतैः ॥ नर्दतश्चाद्वयंतश्च प्रवल्गंतश्च मारिषः ॥ २८ ॥ ततो निजघ्नुरन्योन्यं पेतुश्चान्योन्यताडिताः ॥ वमंतोरुधिरंगात्रैर्विमस्तिष्के
क्षणायुधाः ॥ २९ ॥ दंतपूर्णैः सरुधिरैर्वक्रेर्दाडिमसन्निभैः ॥ जीवंतइव चाप्येके तस्थुः शस्त्रोपबृंहिताः ॥ ३० ॥ परश्वधैश्चाप्यपरे पट्टिशैरसिभिस्तथा ॥ शक्तिभिर्भि
दिपालैश्च नखरप्रासतोमरैः ॥ ३१ ॥ ततक्षुश्चिच्छिदुश्चान्ये विभिदुश्चिक्षिपुस्तथा ॥ संचकर्तुश्च जघ्नुश्च कुद्धारणमंहर्णवे ॥ ३२ ॥ पेतुरन्योन्यनिहता व्यसवोरु
धिरोक्षिताः ॥ क्षरंतः सुरसंरक्तं प्रकृताश्चंदना इव ॥ ३३ ॥ रथैरथाविनिहता हस्तिभिश्चापि हस्तिनः ॥ नरैर्नराहताः पेतुरश्वाश्चाश्वैः सहस्रशः ॥ ३४ ॥ ध्वजाः शिरां
सिच्छन्नाणि द्विपहस्तानृणां भुजाः ॥ क्षुरैर्भल्लार्धचंद्रैश्चिच्छिन्नाः पेतुर्महीतले ॥ ३५ ॥ नरांश्च नागीन्सरथान् हयान् मृदुराहवे ॥ अश्वारोहैर्हताः शूराश्चिच्छिन्नहस्ताश्च दं
त्तिनः ॥ ३६ ॥ सपताकाध्वजाः पेतुर्विशीर्णा इव पवंताः ॥ पत्तिभिश्च समापुत्य हिरदाः स्यंदनास्तथा ॥ ३७ ॥ हताश्च हन्यमानाश्च पतिताश्चैव सर्वशः ॥ अश्वारोहाः
समासाद्य त्वरिताः पत्तिभिर्हताः ॥ ३८ ॥ सादिभिः पत्तिसंघाश्च निहता युधि शेरते ॥ मृदिता नीवपद्यानि प्रम्लाना इव च स्रजः ॥ हतानां वदनान्यासन् गात्राणि
च महोहवे ॥ ३९ ॥ रूपाण्यत्यर्थकांतानि हिरदाश्च नृणां नृप ॥ समुन्नानां ववस्त्राणि ययुर्दुर्दर्शतां परां ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारतकर्णप० संकुलयुद्धे एकविंशोऽ
ध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ५३ ॥ संजय उवाच हस्तिभिस्तु महामात्रास्तव पुत्रेण चोदिताः ॥ धृष्टद्युम्नं जिघांसंतः क्रुद्धाः पार्षतमभ्ययुः ॥ १ ॥ प्राच्याश्च दाक्षि
णात्याश्च प्रवरा गजयेधिनः ॥ अंगावंगाश्च पुंड्राश्च मगधास्ताम्रलिप्तकाः ॥ २ ॥ मेकलाः कोशलामद्रादशाणि निषयास्तथा ॥ गजयुद्धेषु कुशलाः कलिंगैः सह
भारत ॥ ३ ॥ शरतोमरनाराचैर्दृष्टिमंत इवांबुदाः ॥ सिपिचुस्ते ततः सर्वे पंचालबलमाहवे ॥ ४ ॥ तान्संमिमर्दिपून्नागान् पाण्ड्यगुप्तां कुशैर्भृशं ॥ चोदिता न्या
पतो बाणैर्नाराचैरभ्यवीवृपत् ॥ ५ ॥ एकैकं दशभिः पद्भिरष्टाभिरपि भारत ॥ हिरदान् भिविष्याधक्षिणैर्गिरिभिर्भृशैः ॥ ६ ॥ प्रच्छाद्यमानं हिरदैर्मघैरिव दिवा
करं ॥ प्रययुः पांडुपांचालान् दंतो निशिता युधाः ॥ ७ ॥

लिनानि ॥ ४० ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ५३ ॥

हस्तिभिस्ति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पार्ष्णिः पादस्य परश्चाद्भागः अंगुष्ठः प्रसिद्धः अंकुरः प्रतोदः पाण्ड्यकुशः अंगुष्ठांकुराश्चेति द्वौ केवलांकुराश्चतैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रच्छाद्यमानं धृष्टद्युम्नं ॥ ७ ॥

॥ ८॥ १॥ १०॥ ११॥ १२॥ आर्वाजितः प्रहारवंचनेनरक्षितः क्लृप्तो येन तस्य ॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ इतिकर्णप०
 ताङ्गागानभिर्वर्षतो ज्यातं त्रीतलनादितैः ॥ वीरनृत्यं प्रनृत्यंतः शूरतालप्रचोदितैः ॥ नकुलः सहदेवश्च द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ॥ ८॥ सात्यकिश्च शिखंडी च चेकिता
 नश्च वीर्यवान् ॥ समंतात्सिंषिचुर्वीरामेघास्तोयैरिवाचलान् ॥ ९॥ ते म्लेच्छैः प्रेषितानागानरानश्चानरथानपि ॥ हस्तैराक्षिप्य ममृदुः पद्भिश्चाप्यतिमन्यवः ॥ १०॥
 विभिदुश्च विषाणाग्रैः समाक्षिप्य च क्षिपुः ॥ विषाणलघ्नाश्चाप्यन्ये पस्मिन् विभीषणाः ॥ ११॥ प्रमुखेवर्त्तमानं तु द्विपमंगस्य सात्यकिः ॥ नाराचेनोग्रवेगेन
 भित्त्वामर्माण्यपातयत् ॥ १२॥ तस्यावर्जितकायस्य हिरदा दुत्पतिष्यतः ॥ नाराचेनाहनद्वक्षः सात्यकिः सोपतद्भुवि ॥ १३॥ पुंड्रस्यापततो नागं चलंतमिव पर्व
 तं ॥ सहदेवः प्रयत्नात् नाराचैरहनत्रिभिः ॥ १४॥ विपतां वियंतारं विवर्मध्वजजीवितं ॥ तं कृत्वा हिरदं भूयः सहदेवो गमभ्ययात् ॥ १५॥ सहदेवं तु नकुलः
 वारयित्वांगमार्दयत् ॥ नाराचैर्यमदंडाभैस्त्रिभिर्नागं शतेनतं ॥ १६॥ दिवाकरकरप्रस्थानंगश्च क्षेपतो मरान् ॥ नकुलाय शतान्यष्टौ त्रिधैकैकं तु सोच्छिनत्
 ॥ १७॥ तथार्धचंद्रेण शिरस्तस्य चिच्छेदप्रांडवः ॥ सपपातहतो म्लेच्छस्तेनैव सहदंतिना ॥ १८॥ अथांगपुत्रे निहते हस्तिशिक्षाघिशारदे ॥ अंगाः क्रुद्धामहामा
 त्रानागैर्नकुलमभ्ययुः ॥ १९॥ चलत्पताकैः सुमुखैर्हमकक्षातनुच्छदैः ॥ मिमर्दिषंतस्त्वरिताः प्रदीपैरिव पर्वतैः ॥ २०॥ मेकलोत्कलकालिगानिषथास्तामलि
 सकाः ॥ शरतो मरवर्षाणि विमुंचंतो जिघांसवः ॥ २१॥ तैश्छाद्यमानं नकुलं दिवाकरमिवांबुदैः ॥ परिपेतुः सुसंरब्धाः पांडुप्रांचालसोमकाः ॥ २२॥ ततस्तदभं
 वद्युद्धं रथिनां हस्तिभिः सह ॥ संजतां शरवर्षाणितो मरांश्च सहस्रशः ॥ २३॥ नागानां प्रास्फुटनकुंभामर्माणिविविधानि च ॥ दंताश्चैवातिविद्वानां नाराचैर्भूष
 णानि च ॥ २४॥ तेषामष्टौ महानागांश्चतुःषष्ट्या सुतेजनैः ॥ सहदेवो जघानाश्रुतेऽपतनं सहसादिभिः ॥ २५॥ अंजो गतिभिरायम्य प्रयत्नादनुत्तमं ॥ नाराचैर
 हनन्नागान्नकुलः कुलनंदनः ॥ २६॥ ततः पांचालशैने यौद्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ॥ शिखंडी च महानागान् सिंषिचुः शरदृष्टिभिः ॥ २७॥ तेषां दुयोधां बुधरैः शत्रु
 हिरदपर्वताः ॥ बाणवर्षैर्हताः पेतुर्वज्रवर्षैरिवाचलाः ॥ २८॥ एवं हत्वा तव गजांस्ते पांडुरथकुंजराः ॥ द्रुतां सेनामवैक्षंत भिन्नकूलामिवापगां ॥ २९॥ ततिसेनां
 समालोक्ष्य पांडुपुत्रस्य सैनिकाः ॥ विक्षोभयित्वा च पुनः कर्णं समभिदुद्रुवुः ॥ ३०॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२॥ ॥ ७॥
 संजय उवाच ॥ सहदेवं तथा क्रुद्धं दहतं तव वाहिनीं ॥ दुःशासनो महाराज भ्राता भ्रातरमभ्ययात् ॥ १॥ नैल० भारतभा० द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२॥ ॥ ७॥ सहेति ॥ ३॥

आधुवुः भागितवतः ॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥ इति कर्णपर्वणः ॥ नैलः ॥ भारतमा ॥

तौ समेतौ महायुद्धे दृष्ट्वा तत्र महारथाः ॥ सिंहनादरवांश्चक्रुर्वासां स्यादधुवुश्च ह ॥ २॥ ततो भारतं क्रुद्धेन तव पुत्रेण धन्विना ॥ पांडुपुत्रं त्रिभिर्बाणैर्वक्षस्यभिहतो बली ॥ ३॥ सहदेवस्ततो राजन्नाराचेन तवात्मजं ॥ विध्वा विव्याध सप्तत्या सारथिं च त्रिभिः शरैः ॥ ४॥ दुःशासनस्ततश्चापं छित्त्वा राजन्महाहवे ॥ सहदेवं त्रि सप्तत्या बाह्वोरुरसि चार्पयत् ॥ ५॥ सहदेवस्तु संक्रुद्धः खड्गं गृह्य महाहवे ॥ आविध्य प्रास्तुजत्तूर्णं तव पुत्रं यं प्रति ॥ ६॥ समार्गणं गुणं चापं छित्त्वा तस्य महानसिः ॥ निपपात ततो भूमौ च्युतः सर्प इवांबरात् ॥ ७॥ अथान्यद्दुनुरादाय सहदेवः प्रतापवान् ॥ दुःशासनाय चिक्षेप बाणं मंतकरंततः ॥ ८॥ तमापतंतं विशिखं यमदंढो पमत्विषं ॥ खड्गेन शितधारेण द्विधा चिच्छेद कौरवः ॥ ९॥ ततस्तं निशितं खड्गमाविध्य युधि सत्वरः ॥ धनुश्चान्यत्समादाय शरं जग्राह वीर्यवान् ॥ १०॥ तमापतंतं सहस्रानि क्षिंशं निशितैः शरैः ॥ पातयामास समरे सहदेवो हसन्निव ॥ ११॥ ततो बाणांश्चतुःषष्टितव पुत्रो महारणे ॥ सहदेवं रथं तूर्णं प्रेषयामास भारत ॥ १२॥ बाह्वोरुरां समरे राजन्वेगेनापततो बहून् ॥ एकैकं पंचभिर्बाणैः सहदेवो न्यकृतत ॥ १३॥ संनिवार्य महाबाणांस्तव पुत्रेण प्रेषितान् ॥ अथास्मै सुबहून् बाणान् प्रेषयामास संयुगे ॥ १४॥ तान्वाणांस्तव पुत्रोऽपि छित्त्वैकैकं त्रिभिः शरैः ॥ ननाद सुमहानादं दारयाणो वसुंधरां ॥ १५॥ ततो दुःशासनो राजन् विध्वा पांडुसुतं रणे ॥ सारथिनं वभिर्बाणैर्मद्रियस्य समार्पयत् ॥ १६॥ ततः क्रुद्धो महाराज सहदेवः प्रतापवान् ॥ समाधत्त शरं घोरं मृत्युकालांतं कोपमं ॥ १७॥ विकृष्य बलवच्चार्पतव पुत्राय सोऽस्तु जत् ॥ सतं निर्भियवेगेन भित्त्वा चकवचं महत् ॥ १८॥ प्राविशद्दरणीं राजन् वल्मीकमिव पन्नगः ॥ ततः संमुमुहे राजंस्तव पुत्रो महारथः ॥ १९॥ मूढं चैनं समा लोक्य सारथिं स्वरितोरथं ॥ अपोवाह भृशं च स्तोवध्यमानः शितैः शरैः ॥ २०॥ पराजित्यरणे तं तु कौरव्यं पांडुनंदनः ॥ दुर्योधनं बलं दृष्ट्वा प्रममाथ स मंततः ॥ २१॥ पिपीलिकं पुटं राजन् यथा मृद्गन्नरोरुषा ॥ तथा साकौरवी सेवामृदिता तेन भारत ॥ २२॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि सहदेवदुःशासनयुद्धे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३॥ ॥ ७३॥ संजय उवाच ॥ नकुलं रभसं युद्धे द्रावयंतं वरुणिनीं ॥ कर्णो वै कर्त्तनो राजन्वारयामास वैरुषां ॥ १॥ नकुलस्तु ततः कर्णं प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ चिरस्य बत दृष्टो हं दैवतैः सौम्यचक्षुषा ॥ २॥ पश्य मां त्वरणे पापचक्षुर्विषयमागतं ॥ ब्रह्मि मूलमनर्थानां वैरस्य कलहस्य च ॥ ३॥ त्वदो पातकुरवः क्षीणाः संमासाद्य परस्परं ॥ त्वामद्य समरे हत्वा कृतकृत्योऽस्मि विज्वरः ॥ ४॥ त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३॥ ॥ ७३॥ नकुलमिति रभसं रणोत्तुकं ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

एवमुक्तः प्रत्युवाच नकुलं सूतनंदनः ॥ सदृशं राजपुत्रस्य धन्विनश्च विशेषतः ॥ ५ ॥ प्रहरस्व च मे वीरपश्यामस्तव पौरुषं ॥ कर्मकृत्वारणेशूरततः कथितुमर्हसि ॥ ६ ॥ अनुक्त्वा समरे तात शूरायुध्यंति शक्तितः ॥ प्रयुध्यस्व मया शक्त्या हं निष्येदर्पमेव ते ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा प्राहरत्तूर्णपांडुपुत्राय सूतजः ॥ धिव्याधचैनं समरे त्रिसप्त ॥ त्याशिलीमुखैः ॥ ८ ॥ नकुलस्तु ततो विद्धः सूतपुत्रेण भारत ॥ अशीत्यांशी विषप्रस्यैः सूतपुत्रमविध्यत ॥ ९ ॥ नस्य कर्णो धनुश्छित्वा स्वर्णपुंसैः शिलाशितैः ॥ त्रि ॥ शतापरमेष्वासः शरैः पांडवमर्दयत् ॥ १० ॥ ते तस्य कवचं भित्वा पपुः शोणितमाहवे ॥ आशी विषायथानागा भित्वा गांसु लिलंपपुः ॥ ११ ॥ अथान्यद्जनुरादाय ॥ हेमपृष्ठं दुरासदं ॥ कर्णं विव्याध सप्तत्यासारथिचत्रिभिः शरैः ॥ १२ ॥ ततः क्रुद्धो महाराज नकुलः परवीरहा ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन कर्णस्य धनुराच्छिनत् ॥ १३ ॥ अं ॥ यैनं छिन्नधन्वानं सायकानां शतैस्त्रिभिः ॥ आजघ्रे प्रहसन्वीरः सर्वलोकमहारथं ॥ १४ ॥ कर्णमभ्यर्दितं दृष्ट्वा पांडुपुत्रेण भारिष ॥ विस्मयं परमं जग्मूरथिनः सहदे ॥ वतैः ॥ १५ ॥ अथान्यद्जनुरादाय कर्णं वैकर्त्तनस्तदा ॥ नकुलं पंचभिर्बाणैर्जत्रुदेशे समार्पयत् ॥ १६ ॥ तत्र स्थैरयतैर्बाणैर्मोद्रीपुत्रो व्यरोचयत् ॥ स्वरश्मिभिरि ॥ वादित्यो भुंक्ते विस्मजन्त्रभां ॥ १७ ॥ नकुलस्तु ततः कर्णं विध्वासप्तभिराशुगैः ॥ अथास्य धनुषः कोटिपुनश्चिच्छेदमारिष ॥ १८ ॥ सोन्यत्कार्मुकमादाय समरे वे ॥ गवत्तरं ॥ नकुलस्य ततो बाणैः समंताच्छादय दिशः ॥ १९ ॥ संछाद्यमानः सहसा कर्णं चापच्युतैः शरैः ॥ चिच्छेद सशरांस्तूर्णशरैरेव महारथः ॥ २० ॥ ततो बाणं ॥ मयं जालं विततं व्योमिदृश्यते ॥ खद्योतानामिव व्रातैः संपतद्भिर्यथानभः ॥ २१ ॥ तैर्विमुक्तैः शरशतैश्छादितं गगनं तदा ॥ शलभानां यथा व्रातैस्तद्वदसीद्विशांप ॥ ते ॥ २२ ॥ तेशराहेमविकृताः संपतंतो मुहुर्मुहुः ॥ श्रेणीकृता व्यकाशं तक्रौंचाः श्रेणीकृता इव ॥ २३ ॥ बाणजालवृते व्योमिच्छादिते च दिवाकरे ॥ नस्मसंपतते भू ॥ म्यां किंचिदप्यंतरिक्षगं ॥ २४ ॥ निरुद्धे तत्र मार्गे च शरसंघैः समंततः ॥ व्यरोचेतां महात्मानो कालसूर्याविवोदितौ ॥ २५ ॥ कर्णं चापच्युतैर्बाणैर्वध्यमानास्तु सोम ॥ काः ॥ अवालीयंतराजेंद्रवेदना र्त्ताभृशार्दिताः ॥ २६ ॥ नकुलस्य तत्रावाणैर्हन्यमाना च मूस्तव ॥ व्यशीर्यत दिशो राजन्वातनुन्नां इवांबुदाः ॥ २७ ॥ ते सैनेह्न्यं ॥ मानेतुताभ्यां दिव्यैर्महाशरैः ॥ शरपातमपाक्रम्य तस्थतुः प्रेक्षिकेतदा ॥ २८ ॥ प्रोत्सारितजनेतस्मिन् कर्णपांडवयोः शरैः ॥ अविध्येतां महात्माना वयस्योऽन्यं शर ॥ दृष्टिभिः ॥ २९ ॥ विदर्शयंतौ दिव्यानि शस्त्राणि बलमूर्धनि ॥ छादयंतौ च सहसा परस्परवधैर्षिणौ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

नकुलेनशरामुक्ताःकंकर्षहिणवाससः॥सूतपुत्रमवच्छाद्यव्यतिष्ठंतयथांबरे॥३१॥तथैवसूतपुत्रेणप्रेषिताःपरमाहवे॥पांडुपुत्रमवच्छाद्यव्यतिष्ठतांबरेश-
राः॥३२॥शरवेश्मप्रविष्टौतौददृशातेनकैश्वन॥सूर्याचंद्रमसौराजनच्छाद्यमानौघनैरिव॥३३॥ततःक्रुद्धोरणेकर्णःकृत्वाघोरतरंवपुः॥पांडवंछादयामास
समंताच्छरवृष्टिभिः॥३४॥सोतिच्छन्नोमहाराजसूतपुत्रेणपांडवः॥नचकारव्यथाराजनभास्करोजलदैर्यथा॥३५॥ततःप्रहस्याधिरथिःशरजालानि
मारिष॥प्रेषयामाससमरेशंतशोथसहस्रशः॥३६॥एकच्छायमभूत्सर्वतस्यबाणैर्महात्मनः॥अभ्रच्छायेवसंजज्ञेसंपतद्भिःशरोत्तमैः॥३७॥ततःकर्णो
महाराजधनुश्छित्त्वामहात्मनः॥सारथिपातयामासरथनीडाद्वसन्निव॥३८॥ततोश्चाश्वतुरश्चास्यचतुर्भिर्निशितैःशरैः॥यमस्यभवनंतूर्णप्रेषयामासभा-
रत॥३९॥अथास्यंतरथंदिव्यंतिलशोव्यधमच्छरैः॥पताकांचक्ररक्षांश्वगदांस्वद्रंचमारिष॥४०॥शतचंद्रंचतच्चर्मसर्वोपकरणानिच॥हताश्वोविरथश्चै-
वविवर्माचविशांपते॥४१॥अवतीर्यरथात्तूर्णपरिघंगृह्यधिष्ठितः॥तमुद्यतंमहाघोरंपरिघंतस्यसूतजः॥४२॥व्यहनत्सायकैराजन्सुतीक्ष्णैर्भारसाधनैः॥
व्यायुधंचैनंमालक्ष्यशरैःसन्नतपर्वभिः॥४३॥आर्पयद्दृष्टुभिःकर्णोनचैनंसमपीडयत्॥सहंन्यमानःसमरेकताम्रेणवलीयसा॥४४॥प्राद्रवत्सहसाराजन्नकु-
लोव्याकुलेंद्रियः॥तमभिद्रुत्यराधेयःप्रहसन्वैपुनःपुनः॥४५॥सज्यमस्यधनुःकंठेव्यवास्तुजतभारता॥ततःसशुशुभैराजन्कंठसक्तंमहद्भुः॥४६॥परिवेषम-
नुप्राप्तेयथास्याह्योमिचंद्रमाः॥यथैवचासितोमेघःशक्रचापेनशोभितः॥४७॥तमब्रवीत्ततःकर्णोव्यर्थंव्याहृतवानसि॥वदेदानींपुनर्दृष्टोवध्यमानःपुनः
पुनः॥४८॥मायोत्सीःकुरुभिःसार्धंबलवद्भिश्चपांडव॥सदृशैस्तातयुध्यस्वव्रीडांभाकुरुपांडव॥४९॥गृहेवागच्छमाद्रेययत्रवारुणफाल्गुनौ॥एवमुक्त्वा
महाराजव्यसर्जयततंतदा॥५०॥वधप्राप्तंतुतंशूरोनाहनद्धर्मवित्तदा॥स्मृत्वाकुंत्यावचोरुजस्ततएनंव्यसर्जयत्॥५१॥विस्मष्टःपांडवोराजनसूतपुत्रेणध-
न्विना॥व्रीडन्निवजगामाथंयुधिष्ठिररथंप्रति॥५२॥आरुरोहरथंचापिसूतपुत्रप्रतापितः॥निःश्वसन्दुःखसंतप्तःकुंभस्यइवपन्नगः॥५३॥तंविजित्याथ-
कर्णोपिर्षचालांस्त्वरितोययौ॥रथेनातिपताकेनचंद्रवर्णहयेनच॥५४॥तत्राक्रंदोमहानासीत्पांडवानांविशांपते॥दृष्ट्वासेनापतियांतंपंचालानारथव्र-
जान्॥५५॥तत्राकरोन्महाराजकदनंसूतनंदनः॥मध्यंप्राप्तेदिनकरेचक्रवद्विचरन्प्रभुः॥५६॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

भग्नचक्रैरयैः कैश्चिच्छिन्नध्वजपताकिभिः ॥ हताश्वैर्हतसूतैश्च भग्नैश्चैव मारिष ॥ ५७ ॥ हियमाणानपश्यामपंचालानां रथव्रजान् ॥ तत्र तत्र च संभ्रांता वि
चेरुरथकुंजराः ॥ ५८ ॥ दावाग्निपरिदग्धां गाययैवस्युर्महावने ॥ भिन्नकुंभाद्रुधिरांश्चिन्नहस्ताश्च वारणाः ॥ ५९ ॥ छिन्नगात्रावराश्वैश्चिन्नवालधयोऽप
रे ॥ छिन्नाभ्राणीवसंपेतुर्हन्यमाना महात्मना ॥ ६० ॥ अपरेत्रासितानागानां राचशरतोमरैः ॥ तमेवाभिमुखं जग्मुः शलभा इव पावकं ॥ ६१ ॥ अपरे निष्ठनत
श्वव्यदृश्यं तमहाद्विपाः ॥ क्षस्तः शोणितं गात्रैर्नगा इव जलस्रवाः ॥ ६२ ॥ उरश्च दैर्वियुक्तांश्च वालबंधैश्च वाजिनः ॥ राजतैश्च तथाकांक्ष्यैः सौवर्णैश्चैव भूषणैः ॥ ६३ ॥
हीनांश्चाभरणैश्चैव खलीनैश्च विवर्जितान् ॥ चामरैश्च कुथाभिश्च तूणारैः पतितैरपि ॥ ६४ ॥ निहतैः सादिभिश्चैव शूरैराहवशोभितैः ॥ अपश्यामरणैस्तत्र भ्राम्य
माणान् हयोत्तमान् ॥ ६५ ॥ प्रांसैः खड्गैश्च रहितान् वृष्टिभिश्चापि भारत ॥ हंसादीनपश्यामकंचुकां णीषधारिणः ॥ ६६ ॥ निहतान्वध्यमानांश्च वेपमानांश्च भार
त ॥ नागां गावयवैर्हीनांस्तत्र तत्रैव भारत ॥ ६७ ॥ रथान् हेमपरिष्कारान्संयुक्तान् जवनैर्हयैः ॥ भ्राम्यमाणानपश्यामहतेपुरंथिषु द्रुतं ॥ ६८ ॥ भग्नक्षकूषराक्षां
श्चिद्रंघ्रचक्रांश्च भारत ॥ विपताकध्वजांश्चान्यान् छिन्नेषादंडबंधुरान् ॥ ६९ ॥ विहतान् रथिनस्तत्र धावमानांस्ततस्ततः ॥ सूतपुत्रशरैस्तीक्ष्णैर्हन्यमानान् वि
शांपते ॥ ७० ॥ विशस्त्रांश्च तथैवान्यान् सशस्त्रांश्च हतान्वहून् ॥ तारकाजालसंछिन्नान्वरघंटाविशोभितान् ॥ ७१ ॥ नानावर्णविचित्राभिः पताकाभिरलंकृतान् ॥
वारणाननुपश्यामधावमानान्समंततः ॥ ७२ ॥ शिरांसि बाहू नृहंश्चिन्नानन्यास्तथैव च ॥ कर्णचापच्युतैर्बाणैरपश्यामसमंततः ॥ ७३ ॥ महान्व्यतिकरोरौद्रो
यो धानामन्वपद्यत ॥ कर्णसायकनुन्नानां युध्यतां च शितैः शरैः ॥ ७४ ॥ तेवध्यमानाः समरे सूतपुत्रेण स्तंजयाः ॥ तमेवाभिमुखं यांति पतंगा इव पावकं ॥ ७५ ॥ तं
दहतमनीकानितत्र तत्र महारथं ॥ क्षत्रियावर्जयामासुर्युगांताग्निमिवोल्बणं ॥ ७६ ॥ हतशोपास्तुये वीराः पंचालानां महारथाः ॥ तान् भग्नान् द्रुतान्वीरः पृष्ठतो
षिकिरञ्छरैः ॥ ७७ ॥ अभ्यधावततेजस्वी विशीर्णकवचध्वजान् ॥ तापयामास तान् बाणैः सूतपुत्रो महाबलः ॥ मध्यं दिनमनुप्राप्तो भूतानीव तमोनुदः ॥ ७८ ॥
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णयुद्धे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७९ ॥ संजय उवाच युयुत्सुं तव पुत्रस्य द्रावयंतं बलं महत् ॥ उलूको न्यपतसूर्ण
तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ १ ॥

इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७९ ॥ युयुत्सुमिति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

युयुत्सुश्चततोरान्नशितधारेणपत्रिणा ॥ उलूकंताडयामासवज्जेणेवमहाबलं ॥ २ ॥ उलूकस्तुततःकुद्धस्तवपुत्रस्यसंयुगे ॥ क्षुरप्रेणधनुश्छित्वाताडयामास
कर्णिना ॥ ३ ॥ तदपास्यधनुश्छिन्नंयुयुत्सुर्वेगवत्तरं ॥ अन्यदादत्तसुमहच्चापंसंस्तलोचनः ॥ ४ ॥ शाकुनितुततःषष्ठ्याविध्याधभंरतर्षभ ॥ सारथिंत्रिभिरान
र्त्तसंचभूयोन्यविध्यत ॥ ५ ॥ उलूकस्तंतुविंशत्याविध्वास्वर्णविभूषितैः ॥ अथास्यसमरेकुद्धोध्वजंचिच्छेदकांचनं ॥ ६ ॥ सच्छिन्नयष्टिःसुमहान्शीर्यमाणोमं
हाध्वजः ॥ पपातप्रमुखेराजनयुयुत्सोःकांचनध्वजः ॥ ७ ॥ ध्वजमुन्मथितंदृष्ट्वायुयुत्सुःक्रोधमूर्छितः ॥ उलूकंपंचभिर्बाणैराजधानस्तनांतरे ॥ ८ ॥ उलूकस्त
स्यसमरेतैलधौतेनमारिष ॥ शिरश्चिच्छेदभलेनयंतुर्भरतसत्तम ॥ ९ ॥ तच्छिन्नमपतद्भूमौयुयुत्सोःसारथेस्तदा ॥ तारारूपंययाचित्रंनिपपातमहीतले ॥ १० ॥
जघानचतुरांश्वांश्चतंचविध्याधपंचभिः ॥ सोतिविद्धोबलवताप्रत्यपायाद्रथांतरं ॥ ११ ॥ तैर्निर्जित्यरणेराजन्नुलूकस्त्वरितोययौ ॥ पांचालान्स्तंजयांश्चैववि
भिन्ननिशितैःशरैः ॥ १२ ॥ शतानीकंमहाराजश्रुतंकर्मासुतस्तव ॥ व्यश्वसूतरथंचक्रैर्निमेषार्धादसंभ्रमः ॥ १३ ॥ हताश्वेतुरथेतिष्ठन्शतानीकोमहारथः ॥ ग
दांचिक्षेपसंकुद्धस्तवपुत्रस्यमारिष ॥ १४ ॥ साकृत्वास्यंदनंभस्महयांश्चैवससारथीन् ॥ पपातधरणींतूर्णंदारयंतीवभारत ॥ १५ ॥ तावुभौविरथौवीरौकुरु
णांकीर्तिवर्धनौ ॥ व्यपाक्रमेतांयुद्धात्तुप्रेक्षमाणौपरस्परं ॥ १६ ॥ पुत्रस्तुतवसंभ्रांतोविविंशोरथमारुहत् ॥ शतानीकोपित्वरितःप्रतिविध्यरथंगतः ॥ १७ ॥
सुतसोमंतुशकुनिर्विध्वांतुनिशितैःशरैः ॥ नाकंपयतसंकुद्धोवार्यौघद्वपर्वतं ॥ १८ ॥ सुतसोमस्तुतंदृष्ट्वापितुरत्यंतवैरिणं ॥ शरैरनेकसाहसैश्छादयामास
भारत ॥ १९ ॥ तानशरानंशकुनिस्तूर्णंचिच्छेदान्यैःपतत्रिभिः ॥ लध्वस्तश्चित्रयोधीचजितकांशीचसंयुगे ॥ २० ॥ निवार्यसमरेचापिशरांस्तान्निशितैःशरैः ॥ आं
जघानसुसंकुद्धःसुतसोमंत्रिभिःशरैः ॥ २१ ॥ तस्याश्वान्केतनंसूतंतिलशोव्यधमच्छरैः ॥ स्यालस्तवमहाराजततउच्चुक्रुश्रुर्जनाः ॥ २२ ॥ हताश्वोविरथश्चैव
छिन्नकेतुश्चमारिष ॥ धन्वीधनुर्वरंगृत्थरथाद्भूमावतिष्ठत ॥ २३ ॥ व्यस्तजत्सायकांश्चैवस्वर्णपुंस्वान्शिलाशितान् ॥ छादयामाससमरेतवस्यालस्यंतरथं ॥
॥ २४ ॥ शलभानामिचव्रांतान्शरव्रातान्महारथः ॥ रथोपगान्समीक्ष्यैवंविध्ययेनैवसौबलः ॥ २५ ॥ प्रममाथशरांस्तस्यशरव्रातैर्महायशाः ॥ तत्रातुष्यंतयोधा
श्चसिद्धाश्चापिदिंविस्थिताः ॥ २६ ॥ सुतसोमस्यतत्कर्मदृष्ट्वाश्रद्धेयमद्भुतं ॥ रथस्थंशकुनिंयस्तुपदातिःसमयोधयत् ॥ २७ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ मंडलानि भ्रांतमुद्धांतमित्यादीन्मार्गान् अनुलोमविलोमभेदेन द्विगुणतया चतुर्दश ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ मंडलानां आवर्तने अनुलोमविलोमाभ्यासे ॥ ३६ ॥
 तस्यैवैर्भवेगैर्भवेः सप्ततपर्वभिः ॥ व्यहनत्कार्मुकं राजन्तूणीरांश्चैव सर्वशः ॥ २८ ॥ सच्छिन्नधन्वाविरयः खड्गमुद्यम्य चानदत् ॥ वैदूर्योत्पलवर्णाभंदंति
 दंतमयत्सरं ॥ २९ ॥ भ्रास्यमाणं ततस्तंतुविमलं वरवर्चसं ॥ कालदंडोपमं मेने सुतसोमस्य धीमतः ॥ ३० ॥ सोचरत्संहसारं ब्रौमं डलानि संहसशः ॥ चतुर्दशमहा
 राजं शिखाबलसमन्वितः ॥ ३१ ॥ भ्रांतमुद्धांतमाविद्धमाप्नुतं विपुतं स्तृतं ॥ संपातसंमुदीर्णं च दर्शयामास संयुगे ॥ ३२ ॥ सौबलस्तु ततस्तस्य शरांश्चिक्षेप वीर्य
 वान् ॥ तानापतत एवाशुचिच्छेद परमासिना ॥ ३३ ॥ ततः क्रुद्धो महाराज सौबलः परवीरहा ॥ प्राहिणोत्सुतसोमं यशं रानां शीविषोपमान् ॥ ३४ ॥ चिच्छेद तां
 स्तुखड्गेन शिखया च बलेन च ॥ दर्शयन् लाघवं युद्धे तां क्ष्यतुल्यपराक्रमः ॥ ३५ ॥ तस्य संचरतो राजन्मंडलावर्तने तदा ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन खड्गं चिच्छेद सुप्रभं ॥
 ॥ ३६ ॥ सच्छिन्नः सहसा भूमौ निपपात महानसिः ॥ अर्धमस्य स्थितं हस्ते सुत्सरोस्तं त्रभारत ॥ ३७ ॥ छिन्नमाज्ञाय निस्त्रिशमवपुत्यपदानि षट् ॥ प्राविध्य ततः
 शेषं सुतसोमो महारथः ॥ ३८ ॥ तच्छिन्नात्सगुणं चापं रणे तस्य महात्मनः ॥ पपात धरणीं तूर्णं स्वर्णवज्रविभूषितं ॥ ३९ ॥ सुतसोमस्तोगच्छुतकीर्त्तं महारथं ॥
 सौबलोपि धमुर्गृह्य घोरमन्य सुदुर्जयं ॥ ४० ॥ अभ्ययात्पांडवानां कं निघ्नन् शत्रुगणान् बहून् ॥ तत्र नादो महानासीत्पांडवानां विशांपते ॥ ४१ ॥ सौबलं समरे
 दृष्ट्वा विचरंतमभीतवत् ॥ तान्यनीकानि दृष्ट्वा निशस्त्रवंति महान्ति च ॥ ४२ ॥ द्राव्यमाणान्यदृश्यंत सौबलेन महात्मना ॥ यथा दैत्यचमूं राजन् देवराजो ममर्द ह ॥
 तथैव पांडवीं सेनां सौबलेन व्यनाशयत् ॥ ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि सुतसोमसौबलयुद्धे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच
 धृष्टद्युम्नं कपोराजन् वारयामास संयुगे ॥ यथा दृष्ट्वा वने सिंहं शरभो वारयेद्युधि ॥ १ ॥ निरुद्धः पार्षतस्तेन गौतमेन बलीयसा ॥ पदात्पदं विचलितुं न शक्त तत्र भार
 त ॥ २ ॥ गौतमस्य रथं दृष्ट्वा धृष्टद्युम्नरथं प्रति ॥ वित्रैः सुः सर्वभूतानि क्षयं प्राप्नोच मे निरे ॥ ३ ॥ तत्रावोचन् विमनसो रथिनः सादिनस्तथा ॥ द्रोणस्य निधना नूनं स
 क्रुद्धो हि पदांवरः ॥ ४ ॥ शारद्वतो महातेजा दिव्यास्त्रविदुदारधीः ॥ अपि स्वस्ति भवेद्यधृष्टद्युम्नस्य गौतमात् ॥ ५ ॥ अपीयं वाहिनीं कृत्स्नामुच्येत महतो भयात् ॥ अ
 व्ययं बाहणः सर्वाङ्गो हन्यात्समागतान् ॥ ६ ॥

अस्य असेः सुत्सरोः शोभनमुष्टेः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ इति कर्णपर्वणि बैलकंडीये भारतप्रावदीपे पंच
 विंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ धृष्टेति शरभोऽष्टपादः सिंहपाती पशुपक्षिशरीरोऽसिहवन् द्यात्मा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ वर्मणः वर्मप्राप्य अभयं तं वदः वर्मवच्छिन्न इति पृथः

यास्तं हस्तैरुपमंतकप्रतिमं भृशं ॥ गमिष्यत्यपदवीं भारद्वाजस्य गौतमः ॥ ७ ॥ आचार्यः क्षिप्रहस्तश्च विजयी च सदा युधि ॥ अस्रवान्वीर्यसंपन्नः क्रोधेन च स
मन्वितः ॥ ८ ॥ पार्षतश्च महायुद्धे विमुखो घातिलक्ष्यते ॥ इत्येवं विविधा वाचस्तावकानां परैः सह ॥ ९ ॥ व्यश्रूयंत महाराज तयोस्तत्र समागमे ॥ विनिःश्वस्य ततः
क्रोधात्कृपः शारद्वतो नृप ॥ १० ॥ पार्षतं चार्दयामास निश्वेष्टं सर्वमर्मसु ॥ सहन्यमात्रः समरे गौतमेन महात्मना ॥ ११ ॥ कर्तव्यं न स्म जानाति मोहेन महता द
तः ॥ तमब्रवीत्ततोऽयं ताकच्चिंत्ये मंतु पार्षत ॥ १२ ॥ ईदृशं व्यसनं युद्धे न ते दृष्टं मया क्वचित् ॥ देवयोगात्तु ते बाणानां पतन्मर्मभेदिनः ॥ १३ ॥ प्रेषिता हि जमुस्येन
मर्माण्युद्दिश्य सर्वतः ॥ व्यावर्त्तयेरयं तूर्णं नदीवेगमिवार्णवात् ॥ १४ ॥ अवध्यं ब्राह्मणं मन्ये येन ते विक्रमो हतः ॥ घृष्टद्युम्नस्तो राजन् शनैरब्रवीद्वचः ॥ १५ ॥ मु
स्यते मे मनस्तांतगात्रं स्वेदश्च जायते ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च सारथे ॥ १६ ॥ वर्जयन् ब्राह्मणं युद्धे शनैर्याहियतोर्जुनः ॥ अर्जुनं भीमसेनं वा समरे प्राप्य सार
थे ॥ १७ ॥ क्षेममद्य भवेदेव मे पामे नैष्ठिकी मतिः ॥ ततः प्रायान्महाराज सारथिस्त्वरयन् हयान् ॥ १८ ॥ यतो भीमो महेश्वासो युयुधतव सैनिकैः ॥ प्रद्रुतं चरथं दृष्ट्वा
घृष्टद्युम्नस्यं मारिषा ॥ १९ ॥ किरन् शतशतान्येव गौतमो नुययौ तदा ॥ शंखं च पूरयामास मुहुर्मुहुर्दुरिंदमः ॥ २० ॥ पार्षतं चासयामास म्रहेन्द्रो न मुचिं यया ॥ शिखंडि
नंतु समरे भीष्ममृत्युंदुरासदं ॥ २१ ॥ हार्दिक्यं वारयामास स्मयन्निवमुहुर्मुहुः ॥ शिखंडी तु समासाद्य हृदिकानां महारथं ॥ २२ ॥ पंचभिर्निशितैर्भल्लैर्जनुदेशे स
माहनत् ॥ कृतवर्मा तु संक्रुद्धो भित्वा षष्ठ्या पतत्रिभिः ॥ २३ ॥ धनुरेकेन चिच्छेद हसनराजन्महारथः ॥ अथान्यद्दनुरादाय द्रुपदस्यात्मजो ब्रली ॥ २४ ॥ तिष्ठति
ष्ठेति संक्रुद्धो हार्दिक्यं प्रत्यभाषत ॥ ततोऽस्य नवतिं बाणान् रूक्मपुंस्वान्सुतेजनान् ॥ २५ ॥ प्रेषयामासं राजेन्द्र ते स्यात्प्रशंस्यं तव वर्मणः ॥ वितथांस्तान्समालक्ष्य पति
तांश्च महीतले ॥ २६ ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन कार्मुकं चिच्छिदे भृशं ॥ अथैनं छिन्नधन्वानं भग्नशृंगमिव र्षभं ॥ २७ ॥ अशीत्यामार्गणैः क्रुद्धो ब्राह्मो रुरसि चार्पयत् ॥
कृतवर्मा तु संक्रुद्धो मार्गणैः क्षतविंक्षतः ॥ २८ ॥ ववामरुधिरंगात्रैः कुंभवक्रादिवोदकं ॥ रुधिरं परिक्लिन्नः कृतवर्मा त्वराजत ॥ २९ ॥ वर्षेण क्लृदितो राजन् य
था गौरिर्कन्यवतः ॥ अथान्यद्दनुरादाय समार्गणगुणं प्रभुः ॥ ३० ॥ शिखंडिनं बाणगणैः स्कंधदेशे व्यताडयत् ॥ स्कंधदेशे स्थितैर्बाणैः शिखंडी तु व्यराजत ॥ ३१ ॥
शास्त्राप्रशास्त्राविपुलः सुमहान्पादपोयथा ॥ तावन्त्यो न्यभृशं विध्वारुधिरं समुक्षितौ ॥ ३२ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ववामवांतवान् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ शार्ङ्गशिखंडिनं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इ० क० नै० भा० षड्विंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ श्वेतंति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
 अन्योन्यशृङ्गाभिहतौरेजतुर्दशभावि ॥ अन्योन्यस्यवधेयत्वंकुर्वाणौतौमहारथौ ॥ ३३ ॥ रथाभ्यांचेरतुस्तत्रमंडलानिसहस्रशः ॥ कृतवर्मा महाराजपार्षतंनि
 शितैःशरैः ॥ ३४ ॥ रणेविंव्याधसप्तत्यास्वर्णपुंखैःशिलाशितैः ॥ ततोस्यसमरेवाणंभोजःप्रहरतांवरः ॥ ३५ ॥ जीवितान्तकरंघोरंव्यसृजत्वरयान्वितः ॥ सने
 नाभिहतोराजन्मूर्त्तामाशुसमाविशत् ॥ ३६ ॥ ध्वजयष्टिचसहसाशिश्चिकेकश्मल्लवतः ॥ अपोवाहरणात्तूर्णसारथीरथिनांवरं ॥ ३७ ॥ हार्दिक्यशरसंतमनिः
 श्वसंतपुनःपुनः ॥ पराजितेततःशूरेद्रुपदस्यात्मजेप्रभो ॥ व्यद्रवत्पांडवीसेनाव्यधमानासमंततः ॥ ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेष्वाड्विं
 शोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ४१ ॥ संजयउवाच श्वेतांश्वोयमहाराजव्यधमत्तावकंबलं ॥ यथावायुःसमासाद्यतूलराशिसमंततः ॥ १ ॥ प्रत्युद्ययुस्त्रिगर्त्तास्तं
 शिवयःकौरवैःसह ॥ शात्वाःसंशमकाश्चैव नारायणबलंचतत् ॥ २ ॥ सत्यसेनश्चंद्रदेवोमित्रदेवःसुतंजयः ॥ सौश्रुतिश्चित्रसेनश्चमित्रवर्माचभारत ॥ ३ ॥
 त्रिगर्त्तराजःसमरेभ्रातृभिःपरिवारितः ॥ पुत्रैश्चैवमहेश्वसैर्नानाशस्त्रविशारदैः ॥ ४ ॥ व्यसृजंतशरव्रातानूकिंरंतोर्जुनमाहवे ॥ अभ्यवर्त्ततसहसावार्योघाड
 बसागरं ॥ ५ ॥ तेत्वर्जुनंसमासाद्ययोधाःशतसहस्रशः ॥ अगच्छन्विलयंसर्वेतार्क्षदृष्ट्वेवपन्नगाः ॥ ६ ॥ तेहन्यमानाःसमरेनाजहुःपांडवरणे ॥ हन्यमानामहा
 राजशलभाडवपावकं ॥ ७ ॥ सत्यसेनस्त्रिभिर्वाणैर्विव्याधयुधिपांडवं ॥ मित्रदेवंस्त्रिपष्ट्यातुचंद्रसेनस्तुसप्तभिः ॥ ८ ॥ मित्रवर्मात्रिसप्तत्यासौश्रुतिश्चापिसप्त
 भिः ॥ शत्रुंजयस्तुविंशत्यासुशर्मानवभिःशरैः ॥ ९ ॥ सविद्धोबहुभिःसंख्येप्रतिविव्याधतान्नृपान् ॥ सौश्रुतिसप्तभिर्विध्वासत्यसेनंत्रिभिःशरैः ॥ १० ॥ शत्रुं
 जयंचविंशत्याचंद्रदेवंतथाष्टभिः ॥ मित्रदेवंशतेनैवश्रुतसेनंत्रिभिःशरैः ॥ ११ ॥ नवभिर्मित्रवर्माणंसुशर्माणंतथाष्टभिः ॥ शत्रुंजयंचराजानंहत्वातत्रशिला
 शितैः ॥ १२ ॥ सौश्रुतेःसशिरस्त्राणंशिरःकायादपाहरत् ॥ त्वरितश्चंद्रदेवंचशरैर्निन्येयमक्षयं ॥ १३ ॥ तथेतरान्महाराजंजयतमानान्महारथान् ॥ पंचभिःपंचभिर्वा
 णैरेकैकंप्रत्यवारयत् ॥ १४ ॥ सत्यसेनस्तुसंकुद्धस्तोमरंव्यसृजन्महत् ॥ समुद्दिश्यरणेरुष्णांसिहनादंननादच ॥ १५ ॥ सनिर्भिद्यभुजंसव्यंमाधवस्यमहात्मनः ॥
 अयस्मयोहेमदंडोजगामधरणीतदा ॥ १६ ॥ माधवस्यतुविद्धस्यतोमरेणमहारणे ॥ प्रतोदःप्रापतद्धस्ताद्रश्मयश्चविशांपते ॥ १७ ॥ वासुदेवंविभिन्नांगं
 ह्वापार्योधनंजयः ॥ क्रोधमाहारयत्तीव्रंरुष्णांचेदमुवाचह ॥ १८ ॥ प्रापयाश्चान्महाबाहोसत्यसेनंप्रतिप्रभो ॥ यावदेनंशरैस्तीक्ष्णैर्नयामियमसादनं ॥ १९ ॥

॥२०॥२१॥२२॥२३॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥ ध्वजादीनांशब्दोऽभ्युपेतमिष्टेनान्वयः ॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥ हस्त्यश्वं चास्यतः छिदंतः स्वानुगाइव यथास्वस्मिन्
 प्रतोदं गृह्यसोम्यत्तुरश्मीनपियथापुरा ॥ वाहयामासतानश्वान्सत्यसेनरथंप्रति ॥ २० ॥ विष्वक्सेनंतुनिर्भिन्नं दृष्ट्वा पार्थो धनं जयः ॥ सत्यसेनं शरैस्तीक्ष्णैर्वार
 यित्वामहारथः ॥ २१ ॥ ततः सुनिशितैर्भलैराज्ञस्तस्य महच्छिरः ॥ कुंडलोपचितं कायाच्चकर्त्त पृतनान्तरे ॥ २२ ॥ तन्निकृत्य शितैर्वाणैर्मित्रवर्माणमाक्षिपत् ॥
 वत्सदं तेन तीक्ष्णेन सारथिं चास्यमारिष ॥ २३ ॥ ततः शरशतैर्भूयः संशप्तकगणान्बली ॥ पातयामास संक्रुद्धः शतशोथसहस्रशः ॥ २४ ॥ ततोरजतपुंस्वेन राजन्
 शीर्षमहात्मनः ॥ मित्रसेनस्य चिच्छेदक्षुरप्रेण महारथः ॥ २५ ॥ सुशर्माणं सुसंकुद्धोजत्रुदेशे समाहनत् ॥ ततः संशप्तकाः सर्वे परिवार्य धनं जयं ॥ २६ ॥ शस्त्रौ
 घैर्ममृदुः क्रुद्धानादयंतो दिशो दश ॥ अभ्यर्दितस्तुतज्जिष्णुः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ २७ ॥ ऐंद्रमखममेयात्मा प्रादुश्चक्रे महारथः ॥ ततः शरसहस्राणि प्रादुरासन्वि
 शांपते ॥ २८ ॥ ध्वजानां छिद्यमानानां कार्मुकाणां चमारिष ॥ रथानां सपताकानां तूणीराणां युगैः सह ॥ २९ ॥ अक्षाणामथ चक्राणां योक्राणां रश्मिभिः सह ॥
 कूषराणां वरूथानां पृषत्कानां च संयुगैः ॥ ३० ॥ अश्वानां पततां चापि प्रासानामृष्टिभिः सह ॥ गदानां परिधानां च शक्तितोमरपट्टिशैः ॥ ३१ ॥ शतघ्नीनां सचक्रा
 णां भुजानां चोरुभिः सह ॥ कंठसूत्रांगदानां च केयूराणां चमारिष ॥ ३२ ॥ हाराणामथ निष्काणां तनुत्राणां च भारत ॥ छत्राणां व्यजनानां च शिरसां मुकुटैः स
 ह ॥ ३३ ॥ अश्रूयत महान् शब्दस्तत्र तत्र विशांपते ॥ सकुंडलानि स्वर्क्षीणि पूर्णचंद्रनिभानि च ॥ ३४ ॥ शिरांस्युर्व्यामदृश्यंत ताराजालमिवांबरे ॥ सुस्रग्धीनि सु
 वासांसि चंदनेनोक्षितानि च ॥ ३५ ॥ शरीराणि व्यदृश्यंत निहतानां महीतले ॥ गंधर्वनगराकारं घोरमायो धनं तदा ॥ ३६ ॥ निहतैराजपुत्रैश्च क्षत्रियैश्च महाव
 लैः ॥ हस्तिभिः पतितैश्चैव तुरंगैश्चाभवन्मही ॥ ३७ ॥ अगम्यरूपा समरे विशीर्णैरिव पर्वतैः ॥ नासीच्चक्रपथस्तत्र पांडवस्य महात्मनः ॥ ३८ ॥ निघ्नतः शान्नवान् भ
 लैर्हस्त्यश्वं चास्यतो महत् ॥ स्वानुगाइव सीदंति रथचक्राणि मारिष ॥ ३९ ॥ अरतस्तस्य संग्रामे तस्मिन् लोहितकर्दमे ॥ सीदमानानि चक्राणि समूहुस्तुरगाभ्रशं
 ॥ ४० ॥ अमेणं महता युक्ता मनांमारुतरंहसः ॥ वेध्यमानं तु तस्यै न्यपांडुपुत्रेण धन्विना ॥ ४१ ॥ प्रायशो विमुखं सर्वं नावतिष्ठत भारत ॥ तान् जित्वा समरे जिष्णुः
 संशप्तकगणान्बहून् ॥ विरं राजतदा पार्थो विधूमो गिरिवज्ज्वलन् ॥ ४२ ॥ इ० म० भा० क० संशप्तकजये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

नष्टेऽनुचराः सीदंति वेरं रथानां भग्नं दृष्ट्वा चक्राणि नश्यन्ति अक्षजगं विदिताः ॥ ३९ ॥ सीदमानानि पंकमं जनात् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इ० क० नै० भा० सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

म.भा.टी.

॥ २६ ॥

सुधिष्ठिरमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ आभरणं अववंतुः अक्षयं
संजय उवाच युधिष्ठिरं महाराज विस्मृतं शरान्वहन् ॥ स्वयंदुर्योधनो राजा प्रत्यगृह्णादभीतवत् ॥ १ ॥ तमापतंतं सहसा तव पुत्रं महारथं ॥ धर्मराजो द्रुतं विध्वा
तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ २ ॥ स तु तं प्रति विव्याध नवभिर्निशितैः शरैः ॥ सारथिं चास्य भस्त्रेण भृशं क्रुद्धो भ्यताडयत् ॥ ३ ॥ ततो युधिष्ठिरो राजन् स्वर्णपुंखान् शिली
मुखान् ॥ दुर्योधनाय चिक्षेप त्रयोदश शिलाशितान् ॥ ४ ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहांस्तस्य हत्वामहारथः ॥ पंचमेन शिरः कायात्सारथेश्च समाक्षिपत् ॥ ५ ॥ पष्ठेन तु
ध्वजं राज्ञः सप्तमेन तु कर्मुकं ॥ अष्टमेन तथा खड्गं पातयामास भूतले ॥ ६ ॥ पंचभिर्नृपतिं चापि धर्मराजो दयदृशं ॥ हताश्चातुरयात्तस्मादवपुत्यसुतस्तव ॥ ७ ॥
उत्तमं व्यसनं प्राप्नोभूमावेवावतिष्ठत ॥ तंतुरुच्छ्रगतं दृष्ट्वा कर्णद्रौणिकपादयः ॥ ८ ॥ अभ्यवर्त्तंतं सहसा परीप्संतो नराधिपं ॥ अथ पांडुसुताः सर्वे परिवार्य युधि
ष्ठिरं ॥ ९ ॥ अन्वयुः समरे राजंस्ततो युद्धमवर्त्तत ॥ ततस्तूर्यसहस्राणि प्राघाद्यंत महाहृद्ये ॥ १० ॥ ततः किल किलाशब्दाः प्रादुरासन्महीपते ॥ यत्राभ्यगच्छन्स
मरे पांचालाः कौरवैः सह ॥ ११ ॥ नरातरैः समाजग्मुर्वारिणां वरवारणैः ॥ रथाश्चरथिभिः सार्धं हयाश्च हयसादिभिः ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा न्यासन्महाराजप्रेक्षणीयानि सं
युगे ॥ विविधान्यप्यचित्यानि शस्त्रवंत्युत्तमानि च ॥ १३ ॥ तेशूराः समरे सर्वे चित्रं लघुच सुष्ठु च ॥ अयुध्यंत महावेगाः परस्परवधैषिणः ॥ १४ ॥ अन्योन्यं समरे
जघ्नुर्योधनं तमनुष्ठिताः ॥ न हिते समरं चक्रुः पृष्ठतो वै कथंचन ॥ १५ ॥ मुहूर्त्तमेव तं युद्धमासीन्मधुरदर्शनं ॥ तत उन्मत्तवद्राजन्निर्मर्यादमवर्त्तत ॥ १६ ॥ रथीनां
गंसमासाद्य दारयन्निशितैः शरैः ॥ प्रेषयामास कालाय शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ १७ ॥ नागाह्यान्समासाद्य विक्षिपंतो बहून्रणे ॥ दारयामासुरत्युग्रं तत्र तत्र तदा त
दा ॥ १८ ॥ हयारोहाश्च बहवः परिवार्य हयोत्तमान् ॥ तलशब्दरवांश्चक्रुः संपतंतस्ततस्ततः ॥ १९ ॥ धावमानांस्ततस्तांस्तुद्रवमाणान्महागजान् ॥ पार्श्वतः पृष्ठतश्चैव
निजघ्नुर्यसादिनः ॥ २० ॥ विद्राव्य च बहून्श्वान्नागाराजन्मदोल्कटाः ॥ विषाणैश्चापरेजघ्नुर्मृदुश्चापरेभृशं ॥ २१ ॥ साश्वारोहांश्चतुरगान् विषाणैर्विव्यधू
षा ॥ अपरे चिक्षिपुर्वेगात् प्रगृह्यातिबलास्तदा ॥ २२ ॥ पादातैराहता नागा विवरेषु समंततः ॥ चक्रुरार्त्तस्वरं घोरं दुद्रुवुश्च दिशो दश ॥ २३ ॥ पदातीनां तु सहसा
प्रभुतानां महाहवे ॥ उत्सृज्याभरणं तूर्णमववव्रूणाजिरे ॥ २४ ॥ निमित्तं मन्यमानास्तु परिणाम्य महागजाः ॥ जगृहुर्बिम्बिदुश्चैव चित्राण्याभरणानि च ॥ २५ ॥
स्युक्तं ॥ २४ ॥ निमित्तं जयहेतुं महान्तो गजा येषां ते महागजाः गजारोहाः जगृहुः इति निर्घाहयामासुः परिणाम्य विनाम्य हस्तिनमिति शेषः विम्बिदुश्च शत्रून् गजैरेव ॥ २५ ॥

कर्णपर्व

॥ २६ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रतिमानेषु जदंतांतरालेषु प्राप्तेः कुंभेषु तोमरे दंतवेषेषु शक्तिभिश्च निगृहीताः प्रतिमानं प्रतिच्छायागजदंतांतरालयोरिति मेदिनी ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

तांस्तु तत्र प्रसक्तान्वै परिवार्य पदातयः ॥ हस्त्यारोहान्निजघ्नस्ते महावेगावलोकटाः ॥ २६ ॥ अपरे हस्तिभिर्हस्तैः खं विक्षिप्तमहाहवे ॥ निपतंतो विषाणाग्रैर्भृशं वि
द्धाः सुशिक्षितैः ॥ २७ ॥ अपरे सहसा गृह्य विषाणैरेव सृदितां ॥ सेनांतरं समासाद्य केचित्तत्र महागजैः ॥ २८ ॥ क्षुण्णगात्रा महाराजं विक्षिप्य च पुनः पुनः ॥ अप
रे व्यजनानीव विभ्राम्य निहतान् मृधे ॥ २९ ॥ पुरः सराश्वनागानामपरे पां विशांपते ॥ शरीराण्यतिविद्वानितत्र तत्र रणाजिरे ॥ ३० ॥ प्रतिमानेषु कुंभेषु दंतवेषेषु
चापरे ॥ निगृहीतां भृशं नागाः प्रासतो मरशक्तिभिः ॥ ३१ ॥ निगृह्य च गजाः केचित्पार्श्वस्थैर्भृशदारुणैः ॥ रथाश्वसादिभिस्तत्र संभिन्नान्यपतन्भुवि ॥ ३२ ॥
सहयाः सादिनस्तत्र तोमरेण महामृधे ॥ भूमावमृद्भवेन सचर्मणं पदातिनं ॥ ३३ ॥ तथा सावरणा न्कांश्चित्तत्र तत्र विशांपते ॥ रथान्नागाः समासाद्य परिगृह्य
चमारिष ॥ ३४ ॥ व्याक्षिपन्सहसा तत्र घोररूपं भयानके ॥ नैराचैर्निहताश्चापि गजाः पेतुर्महाबलाः ॥ ३५ ॥ पर्वतस्येव शिखरं वज्ररुणं महीतले ॥ योधा योधा
न्समासाद्य मुष्टिभिर्व्यहनन्युधि ॥ ३६ ॥ केशेष्वन्योन्यमाक्षिप्य चिक्षिपुर्बिभिदुश्चह ॥ उद्यम्य च भुजानन्ये निक्षिप्य च महीतले ॥ ३७ ॥ पंदाचोरः समाक्रम्य
स्फुरतोऽपाहरच्छिरः ॥ पततश्चापरोराजं निजहारा सिनाशिरः ॥ ३८ ॥ जीवतश्च तथैवान्यः शस्त्रं कायेन्यमजयत् ॥ मुष्टियुद्धं महच्चासीद्योधानां तत्र भारत ॥ ३९ ॥
तथा केशग्रहश्चोग्रो बाहुयुद्धं च भैरवं ॥ समासक्तस्य चान्येन अविज्ञातस्तथापरः ॥ ४० ॥ जहार समरे प्राणान् नानाशस्त्रैर्नेकधा ॥ संसक्तेषु च योधेषु वर्तमाने च
संकुले ॥ ४१ ॥ कबंधान्युत्थितानि स्युः शतशो यस्य सहस्रशः ॥ शोणितैः सिच्यमानानि शस्त्राणि कवचानि च ॥ ४२ ॥ महारागानुरक्तानि वस्त्राणि वचकाशिरे ॥ ए
व मेतन्महद्युद्धं दारुणं शस्त्रसंकुलं ॥ ४३ ॥ उन्मत्तगंगा प्रतिमं शब्देनापूरयज्जगत् ॥ मैवस्वेन परेराजन् विज्ञायंते शराधुराः ॥ ४४ ॥ योद्धव्यमिति युध्यंते राजानो
जयगृह्णिनः ॥ स्वान्स्वे जघ्नमहाराजपरांश्चैव समागतान् ॥ ४५ ॥ उभयोः सेनयोर्वीरैर्व्यकुलं समपद्यत ॥ रथैर्भग्नैर्महाराजवारणैश्च निपातितैः ॥ ४६ ॥ हयैश्च पतितै
स्तत्र नरैश्च विनिपातितैः ॥ अगम्य रूपायुथिवीक्षणेन समपद्यत ॥ ४७ ॥ क्षणेनासीन्महीपालक्षतजौघप्रवर्तिनी ॥ पंचालामहनत्कर्णस्त्रिगर्ताश्च धनंजयः ॥ ४८ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

॥ ४९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेऽष्टादिशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ४९ ॥ अतीति ॥ १ ॥ २ ॥ विरथः कृतं तद्व्यक्तं तत्र युद्धे धर्मपुत्रः कथं च विरथं चक्रे तस्य तं च नृपतिर्दुर्योध

भीमसेनः कुरुनराजनहस्यनीकं च सर्वशः ॥ एवमेपक्षयो वृत्तः कुरुपांडवसेनयोः ॥ अपराह्णे गते सूर्ये कांक्षतां विपुलं यशः ॥ ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुल युद्धेऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ४९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच । अतितीव्राणि दुःखानि दुःसहानि धूनि च ॥ त्वत्तोहं संजया श्रौणु पुत्राणां चैव संक्षयं ॥ १ ॥ यथा त्वं मे कथयसे यथा युद्धमवर्त्तत ॥ न संति सूतकौरव्या इति मे निश्चिता मंतिः ॥ २ ॥ दुर्योधनश्च विरथः कृतस्तं ब्रमहारथः ॥ धर्मपुत्रः कथं चक्रे तस्य वानृपतिः कथं ॥ ३ ॥ अपराह्णे कथं युद्धमभवत् लोमहर्षणं ॥ तन्ममाचक्ष्वतत्त्वेन कुशलोऽसि संजय ॥ ४ ॥ संजय उवाच । संसक्तेषु तु सैन्येषु वध्यमानेषु भागशः ॥ रथमन्यं समास्थाय पुत्रस्तव विशांपते ॥ ५ ॥ क्रोधेन महता युक्तः स विष्णो भुजगो यथा ॥ दुर्योधनः समालक्ष्य धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ ६ ॥ प्रोवाच सूतं त्वरितो याहि याहीति भारत ॥ तत्र मां प्रापय क्षिप्रं सारथेय त्रपांडवः ॥ ७ ॥ ध्रियमाणां तपत्रेण राजां जाराजतिदं शितः ॥ समूतश्चोदितो राज्ञा राज्ञः स्यंदनमुत्तमं ॥ ८ ॥ युधिष्ठिरस्याभिमुखं प्रेषयामास संयुगे ॥ ततो युधिष्ठिरः क्रुद्धः प्रभिन्न इव कुंजरः ॥ ९ ॥ सारथिं चोदयामास याहिय त्रसुं योधनः ॥ तौ समाजग्मतुर्वीरौ भ्रातरौ रथसत्तमौ ॥ १० ॥ समेत्य च महावीरौ संरब्धौ युद्धदुर्मदौ ॥ ववर्षतुर्महेश्वासौ शरैरन्योन्यमाहवे ॥ ११ ॥ ततो दुर्योधनो राजा धर्मशीलस्य मारिष ॥ शिलाशितेन भले नयनुश्चिच्छेद संयुगे ॥ १२ ॥ तं नानृप्यत संक्रुद्धोऽत्यवमानं युधिष्ठिरः ॥ अपविध्य धनुश्छिन्नं क्रोधे संरक्तलोचनः ॥ १३ ॥ अन्यत्कार्मुकमादाय धर्मपुत्रश्च मूमुखे ॥ दुर्योधनस्य चिच्छेद ध्वजं कार्मुकमेव च ॥ १४ ॥ अथान्यद्दुनुरादाय प्राविध्य तयुधिष्ठिरं ॥ तावन्त्योन्यं सुसंकुद्धौ शस्त्रवर्षाण्यमुंचतां ॥ १५ ॥ सिंहाविव सुसंरब्धौ परस्परजिगीषया ॥ जघ्नतुस्तौ रणे न्योन्यं नर्दमानौ वृषाविव ॥ १६ ॥ अंतरं मार्गमाणां च चरतुस्तौ महारथौ ॥ ततः पूर्णाय तोत्सृष्टैः शरैस्तौ तुरुतव्रणौ ॥ १७ ॥ विरेजतुर्महाराज किंशुकाविव पुष्पितौ ॥ ततो राजं न्विमुंचतौ सिंहनादान्मुहुर्मुहुः ॥ १८ ॥ तलयोश्च तथा शब्दान् धनुषश्च महाहवे ॥ शंखशब्दवरांश्चैव चक्रतुस्तौ नरेश्वरौ ॥ १९ ॥ अन्योन्यं तौ महाराज पीडयां चक्रतुर्भृशं ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा पुत्रं तव शरैस्त्रिभिः ॥ २० ॥ आजघानोरसि क्रुद्धो वज्रवैगैर्दुरासदैः ॥ प्रतिविध्या धतंतूर्णतव पुत्रो महीपतिः ॥ २१ ॥ पंचभिर्निशितैर्बाणैः स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ ततो दुर्योधनो राजा शक्तिं चिक्षेप भारत ॥ २२ ॥

मः कथं युध्यत इति शेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अपविध्यत्यक्ता ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

सर्वपासवी सर्वविनाशिनीगौरादिः तिरस्कारविनाशोचपुंसिपासवः पुमानिति मेदिनी ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये

सर्वपासवीतीक्ष्णां महोल्काप्रतिमांतदा ॥ तामापतंतीं सहसा धर्मराजः शितैः शरैः ॥ २३ ॥ त्रिभिश्चिच्छेदसहसातंच विव्याध पंचभिः ॥ निपपातततः साथस्वर्णदं
डामहास्वना ॥ २४ ॥ निपतंती महोल्के व्यराजच्छिखिसन्निभा ॥ शक्तिविनिहतां दृष्ट्वा पुत्रस्तव विशांपते ॥ २५ ॥ नवभिर्निशितैर्भलैर्निजघानयुधिष्ठिरं ॥
सोतिविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रुतापनः ॥ २६ ॥ दुर्योधनं समुद्दिश्य बाणं जग्राह सत्वरः ॥ समाधत्त च तं बाणं धनुर्मध्ये महाबलः ॥ २७ ॥ चिक्षेप च महाराज ततः
क्रुद्धः पराक्रमी ॥ स तु बाणः समासाद्य तव पुत्रं महारथं ॥ २८ ॥ व्यामोहय त राजानं धरणीं च ददार ह ॥ ततो दुर्योधनः क्रुद्धो गदामुंघम्य वेगितः ॥ २९ ॥ विधित्सुः
कलहस्यांतं धर्मराजमुपाद्रवत् ॥ तमुद्यतगदं दृष्ट्वा दंडहस्तमिवांतकं ॥ ३० ॥ धर्मराजो महाशक्तिं प्राहिणोत्तवसूनवे ॥ दीप्यमानां महावेगां महोल्कां ज्वलितां मि
व ॥ ३१ ॥ रथस्थः स तया विद्धो वर्मभित्वा स्तनांतरे ॥ भृशं संविघ्नहृदयः पपात च मुमोह च ॥ ३२ ॥ भीमस्तमाह च ततः प्रतिज्ञां मनुचितयन् ॥ नायं वध्यस्तव नृप इ
त्युक्तः सत्यवर्त्तत ॥ ३३ ॥ तव स्त्वरितमांगम्य कृतवं मतिवात्मजं ॥ प्रत्यपद्य त राजानं निमग्नं व्यसनार्णवे ॥ ३४ ॥ गदामादाय भीमोऽपि हेमपट्टं परिष्कृतां ॥ अभि
दुद्राव वेगेन कृतवर्साणमाहवे ॥ ३५ ॥ एषंतदभवद्युद्धं त्वदीयानां परैः सह ॥ अपराद्धं महाराज कांक्षतां विजयं युधि ॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि
संकुलयुद्धे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच ॥ ततः कर्णपुरस्कृत्य त्वदीया युद्धदुर्मदाः ॥ पुनरावृत्य संग्रामं च कुर्देवासुरोपमं ॥ १ ॥ द्वि
रद नर रथाश्च शंखशब्दैः परितृपिता विविधैश्च शस्त्रपातैः ॥ द्विरद रथपदातिसादिसंघाः परिकुपिताभिमुखाः प्रजघ्निरेत ॥ २ ॥ शितपरश्वधसासिपद्भिर्गौरिपुभिरने
कविधैश्च सूदिताः ॥ द्विरद रथहयामहाहवे वरपुरुषैः पुरुषाश्च वाहनैः ॥ ३ ॥ कमलदिनकरैंदुसन्निभैः सितदशनैः सुमुखान्निनासिकैः ॥ रुचिरमुकुटकुंडलैर्महीपुरु
षशिरोभिरुपस्तृतावभौ ॥ ४ ॥ परिघमुसलशक्तितोमरैर्नखरभुशुं डिगदाशतैर्हताः ॥ द्विरद नर हयाः सहस्रशोरुधिरनदीप्रवहास्तदा भवन् ॥ ५ ॥ प्रहतरथनरा
श्च कुंजरं प्रतिभयदर्शनमुल्बणव्रणं ॥ तदहितहतमभवभौ बलं पितृपतिराष्ट्रमिव प्रजक्षये ॥ ६ ॥ अथ तव नरदेव सैनिकास्तव च सुताः सुरसूनु सन्निभाः ॥ अमित
बलपुरःसरं रणे कुरुष्व भ्रातृशनिपुत्रमभ्ययुः ॥ आतदतिरुधिरभीमं मावभौ पुरुषवराश्वरं द्विपाकुलं ॥ लवणजलसमुद्धतस्वनं बलमसुरामरमैव्यसप्रभं ॥ ८ ॥

भारतभाष्ये एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ लवणजलः क्षारसमुद्रः ॥ ८ ॥

त्रिदशवरावरजोपमं विष्णुतुल्यं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ सतावागतौ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

तिसमविक्रमस्ततस्त्रिदशवरावरजोपमं युधि ॥ दिनकरकिरणप्रभैः पृषत्कैरवितनयोभ्यहनच्छिनिप्रवीरं ॥ ९ ॥ तमपिसरथवाजिसारथिशिनिवृष
भो विविधैः शरैस्त्वरन् ॥ भुजगविपस्रमप्रभैरणपुरुषवरं समवास्तृणोत्तदा ॥ १० ॥ शिनिवृषभशरैर्निपीडितं तव सुहृदो वसुषेणमभ्ययुः ॥ त्वरितमतिरथारथ
पभंदिरदरथाश्वपदातिभिः सह ॥ ११ ॥ तदुदधिनिभमाद्रवद्वलं त्वरिततरैः समभिद्रुतं परैः ॥ द्रुपदसुतमुखैस्तदाभवत्पुरुषरथाश्वगजक्षयोमहान् ॥ १२ ॥ अथ
पुरुषवरौ कृतान्हिकौ भवमभिपूज्य यथाविधिप्रभुं ॥ अरिवधकृतनिश्चयौ द्रुतं तव बलमर्जुनकेशवोस्तौ ॥ १३ ॥ जलदनिनदनिःस्वनं रथं पवनविधूतपताकके
तनं ॥ सितहयमुपयांतमंतिकं कृतमनसो ददृशुस्तदारयः ॥ १४ ॥ अथ विस्फार्य गांडी वरं येनृत्यन्निवार्जुनः ॥ शरसंवाधमकरोत्खंदिशः प्रदिशस्तथा ॥ १५ ॥
रथान्विमानप्रतिमान्मज्जयन्सायुधध्वजान् ॥ ससारथितदावाणैरभ्राणीवानिलोवधीत् ॥ १६ ॥ गजान् गजप्रयंतं श्वैर्जयन्त्यायुधध्वजान् ॥ साधिनोश्वांश्च
पत्तींश्च शरैर्नियेयमक्षयं ॥ १७ ॥ तमंतकमिव क्रुद्धमनिवार्य महारथं ॥ दुर्योधनोभ्ययादेको निघ्नन्वाणैरजिह्वगैः ॥ १८ ॥ तस्यार्जुनो धनुःसूतमश्वान्केतुं च
सायकैः ॥ हत्वा सप्तभिरेकेन छत्रं चिच्छेदपत्रिणा ॥ १९ ॥ नवमंच समाधाय व्यसृजत्याणघातिनं ॥ दुर्योधनाये पुवरंतद्रौणिः सप्तधाच्छिनत् ॥ २० ॥ ततो द्रौ
णेर्धनुश्छित्वा हत्वा चाश्वरथान्शरैः ॥ रूपस्यापित दत्युग्रं धनुश्छिच्छेदपांडवः ॥ २१ ॥ हार्दिक्यस्य धनुश्छित्वा ध्वजं चाश्वांस्तदावधीत् ॥ दुःशासनस्येष्टसंनं छि
त्वा राधेयमभ्ययात् ॥ २२ ॥ अथ सात्यकिमुत्सृज्य त्वरन्कर्णार्जुनं त्रिभिः ॥ विध्वा विव्यांधं विंशत्या कृष्णं पार्थं पुनः पुनः ॥ २३ ॥ नग्लानिरासीत्कर्णस्य क्षिपतः
सायकान्वहून् ॥ रणे विनिघ्नतः शत्रून् क्रुद्धस्येव शतक्रतोः ॥ २४ ॥ अथ सात्यकिरागत्य कर्णं विध्वा शितैः शरैः ॥ न वत्यान वभिश्चोग्रैः शतेन पुनरार्पयत् ॥ २५ ॥
ततः प्रवीराः प्रार्थानां सर्वे कर्णमपीडयन् ॥ युधामन्युः शिखंडी च द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ॥ २६ ॥ उत्तमौजा युयुत्सुश्च यमौ पार्पत एव च ॥ चेदिकारूपमत्स्यानां केकं
यानां च यद्वलं ॥ २७ ॥ चेकितानश्च बलवान्धर्मराजश्च सुव्रतः ॥ एते रथाश्वद्विरदैः पत्तिभिश्चोग्रविक्रमैः ॥ २८ ॥ परिवार्य रणे कर्णं नानाशस्त्रैरवाकिरन् ॥ भा
षंतो वाग्भिरुग्राभिः सर्वे कर्णवधे धृताः ॥ २९ ॥ तां शस्त्रदृष्टिं बहुधा कर्णं छित्वा शितैः शरैः ॥ अपोवाहास्त्रवीर्येण द्रुमं भंक्ते वमारुतः ॥ ३० ॥ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ निष्कैवल्यं निश्चितकैवल्यं मर्त्यं यस्मिन् तत्तथा ॥ ३६ ॥ प्रत्यपद्यत प्रविष्टः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकं
ठीये भारतभावं दीपे त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ५ ॥ स्वेनच्छेदेन इच्छया आततायिनः शस्त्रपाणेः ॥ १ ॥ मद्रांसुभद्रां बलिभृतः करदान् ॥ २ ॥ २ ॥ अरक्षत् घोषयात्रायां भरतान् दुर्योधनादीन् ॥ ४ ॥

रथिनः समहामात्रान् गजानश्चान्ससादिनः ॥ पत्तिव्रातांश्च संकुद्धो निघ्नन् कर्णो व्यहस्यत ॥ ३१ ॥ तद्वध्यमानं पाण्डूनां बलं कर्णस्रवेजसा ॥ विशस्त्रपत्रदेहासु
प्राय आसीत् पराङ्मुखं ॥ ३२ ॥ अथ कर्णस्रमस्त्रेण प्रतिहृत्यार्जुनः स्मयन् ॥ दिशंस्त्वं च भूमिं च प्रावृणोच्छरवृष्टिभिः ॥ ३३ ॥ मुसलानीव संपेतुः परिघांश्च वचे
षवः ॥ शतघ्न इक्ष्वाप्यन्येवं जाण्युर्ग्राणि चापरे ॥ ३४ ॥ तैर्वध्यमानं तस्मै न्यसपत्न्यश्चरथद्विपं ॥ निमीलिताक्षमत्यर्थं बभ्राम च ननाद च ॥ ३५ ॥ निष्कैवल्यं तदा
युद्धं प्रापुरश्च नरद्विपाः ॥ हन्यमानाः शरैरात्तास्तदाभीताः प्रदुद्रुवुः ॥ ३६ ॥ त्वदीयानां तं दीयुद्धे संसक्तानां जयैषिणां ॥ गिरिमस्तं समासाद्य प्रत्यपद्यत भानुमान्
॥ ३७ ॥ तमं सांचमंहाराज रजसा च विशेषतः ॥ न किंचित्प्रत्यपस्याम शुभं वायदिवाऽशुभं ॥ ३८ ॥ ते त्रस्यंतो महेष्वासारात्रियुद्धस्य भारत ॥ अपयानं ततश्चक्रुः
सहिताः सर्वयोधिभिः ॥ ३९ ॥ कौरवेष्वपयाते पुतदाराजन्दिनक्षये ॥ जयं सुमनसः प्राप्य पार्थाः स्वशिविरं ययुः ॥ ४० ॥ वादित्रशब्दैर्विबिधैः सिंहनादैः सर्ग
जितैः ॥ परानुपहसंतश्च स्तुवंतश्चाच्युतार्जुनौ ॥ ४१ ॥ कृतेऽवहारे तैर्वीरैः सैनिकाः सर्व एव ते ॥ आशीर्वाचः पाण्डवेषु प्रायुज्यंत नरेश्वराः ॥ ४२ ॥ ततः कृतेऽवहारे च प्रहृ
ष्टास्तत्र पाण्डवाः ॥ निशायां शिविरं गत्वान्यवसंत नरेश्वराः ॥ ४३ ॥ ततो रक्षः पिशाचाश्च श्वापदाश्चैव संघशः ॥ जम्बुरायोधनं घोरं रुद्रस्याक्रीड सन्निभं ॥ ४४ ॥
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि प्रथमे युद्धदिवसे त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच स्वेनच्छेदेन नैः सर्वानवधीद्व्यक्तं मर्जुनः ॥ न त्यस्य स-
मरे मुच्येदंतकोप्याततायिनः ॥ १ ॥ पार्थश्चैको हरद्रुद्रामेकश्चाग्निमतर्पयत् ॥ एकश्चेमां महीं जित्वा च क्रेबलिभृतो नृपान् ॥ २ ॥ एको निवातकवचानहनदिव्य
क्रामुकः ॥ एकः किरातरूपेण स्थितं सर्वमयोधयत् ॥ ३ ॥ एको त्यरक्षद्ररतानेको भवमतोपयत् ॥ तेनैकेन जिताः सर्वे महीपात्युग्रतेजसा ॥ ४ ॥ न ते निघाः प्रश
स्यास्ते यत्ते चक्रुर्ब्रवीहितत् ॥ ततो दुर्योधनः सूतपश्चात्किमकरोत्तदा ॥ ५ ॥ संजय उवाच हतप्रहतविध्यस्ताविवर्मायुधवाहनाः ॥ दीनस्वरादूयमाना म्मा-
निनः शत्रुनिजिताः ॥ ६ ॥ ते अस्मदीयाः न निघाः तेशब्दस्याभ्यासाद्वाक्यत्रयमिदं तथा दुर्योधनोऽपि निघः अपितु ततः विस्तृतः तादृशं शत्रुं प्राप्य स्थितिगत इत्यर्थः ॥ ५ ॥ हताः नाहिताः प्रह

ताश्चिन्नावधवाः विध्यस्ताः बाह्वेभ्योऽधः पानिताः ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सहसा अर्कस्मात् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ मनेस्थितेनेतिशेषः प्रतीपकर्त्तारं शत्रूणां छेत्तारं प्रवीरं प्रकटवीरं ॥ १३ ॥ १४ ॥ आत्यधिकेषु प्राणसंकटेषु ॥ १५ ॥ अप्यपश्यत अपिः

शिथिरस्थाः पुनर्मंत्रमंत्रयंति स्म कौरवाः ॥ भग्नदंष्ट्राहतविषाः पादाक्रांता इवोरगाः ॥ ७ ॥ तानब्रवीत्ततः कर्णः क्रुद्धः सर्पइव श्वसन् ॥ करं करेण निष्पीड्य प्रेक्षमा
णस्तवात्मजं ॥ ८ ॥ यत्तोदृढश्वदंक्षश्च धृतिमानर्जुनस्तदा ॥ संबोधयति चाप्येनं यथाकालमधोक्षजः ॥ ९ ॥ सहसा स्रविसर्गेण वयं तेनाद्यवंचिताः ॥ श्वस्त्वहंत
स्य संकल्पं सर्वहंतामहीपते ॥ १० ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्ता सोऽनुजज्ञेनृपोत्तमान् ॥ तेऽनुज्ञातानृपाः सर्वे स्वानिवेशमानि भेजिरे ॥ ११ ॥ सुखोषितास्तां रजनीं दृष्ट्वा यु
द्धाय निर्ययुः ॥ तेऽपश्यन्विहितं व्यूहं धर्मराजेन दुर्जयं ॥ १२ ॥ प्रयत्नात् कुरुमुख्येन बृहस्पत्युशं नो मते ॥ अथ प्रतीपकर्त्तारं प्रवीरं परवीरहा ॥ १३ ॥ सस्मारदृषभ
स्कंधं कर्णं दुर्योधनस्तदा ॥ पुरंदरसमं युद्धे मरुद्गणसमं वले ॥ १४ ॥ कार्तवीर्यसमं वीर्ये कर्णं राज्ञोऽगमन्मनः ॥ सर्वेषां चैव सैन्यानां कर्णमेवागमन्मनः ॥ सूतपुत्रं
महेष्वांसं बंधुमात्ययिकेष्विव ॥ १५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ततो दुर्योधनः सूतपश्चात्किमकरोत्तदा ॥ यद्वोऽगमन्मनो मंदाः कर्णवैकर्त्तनं प्रति ॥ १६ ॥ अप्यपश्य
तराधेयं शीतार्तइव भास्करं ॥ कृतेऽवहारे सैन्यानां प्रवृत्ते चरणेषु पुनः ॥ १७ ॥ कथं वै कर्त्तनः कर्णस्तत्रायुध्यत संजय ॥ कथं च पांडवाः सर्वे युयुधुस्तत्र सूतजं ॥ १८ ॥
कर्णोऽत्येको महाबाहुर्हन्यात्पार्थान्संजयान् ॥ कर्णस्य भुजयोर्वीर्यं शक्रविष्णुसमं युधि ॥ १९ ॥ तस्य शस्त्राणि घोराणि विक्रमश्च महात्मनः ॥ कर्णमाश्रित्य सं
ग्रामे मत्तो दुर्योधनो नृपः ॥ २० ॥ दुर्योधनं ततो दृष्ट्वा पांडवेन भृशार्दितं ॥ पराक्रांतान्यां दुःसुतान् दृष्ट्वा चापि महारथः ॥ २१ ॥ कर्णमाश्रित्य संग्रामे मंदो दुर्योधनः
पुनः ॥ जेतुं मुत्सहते पार्थान्सपुत्रान्सहकेशवान् ॥ २२ ॥ अहो बत महदुःखं यत्र पांडुसुतान्त्रणे ॥ नातरद्रभसः कर्णोऽदिव नूनं परायणं ॥ २३ ॥ अहो घूतस्य निष्ठेयं
घोरासंप्रतिवर्तते ॥ अहो तीव्राणि दुःस्वानि दुर्योधनकृतान्यहं ॥ २४ ॥ सोढा घोराणि बहुशः शल्यभूतानि संजय ॥ सौवलं च तदा तात नीतिमानिति मन्यते ॥ २५ ॥
कर्णश्च रभसो नित्यं राजा तं चाप्यनुव्रतः ॥ यदेवं वर्तमानेषु महायुद्धेषु संजय ॥ २६ ॥ अश्रौपंनिहता न्युत्रान्नित्यमेव विनिर्जितान् ॥ न पांडवानां समरे कश्चिदस्ति
निवारकः ॥ २७ ॥

प्रश्ने ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ मत्तः कर्णाश्रयेण मूढः जाविनाशानवधानात् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ निष्ठाविपाकः ॥ २४ ॥ २५ ॥ कर्ण

अर्जुनो नित्यमन्यते इति पूर्वोक्तं ॥ २६ ॥ २७ ॥

स्त्रीमध्यमिवगाहंते सेनांमृदंतीत्यर्थः निमित्तानिधूतादीनिधर्मिष्ठानीतिस्त्रोपालंभंविद्वद्धानीत्यर्थः ॥२८॥ २९॥ कार्यैराज्यलाभाख्यंदूरप्राप्तंअत्यंतदुर्लभं यत्पुनः विजानतापित्वया प्राप्ताप्राप्तविचारणं युक्तायुक्तपरीक्षणंनकृतमित्यन्वयः ॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ शक्रशक्तौतिस्त्वस्यअर्जुनवधेसामर्थ्याभावंद्योतयति ॥ ३८॥ श्रेयंस्करंआत्मघाणकरं वीर्यसमानमिति

स्त्रीमध्यमिवगाहंतेदेवंतुवलवत्तरं॥ संजयउवाच राजन्यपूर्वमिमित्तानिधर्मिष्ठानिविचिंतय ॥ २८॥ अतिक्रांतंहियत्कार्यंपश्चाच्चिंतयतेनरः॥ तच्चास्यनभवेत्कार्यंचिंतयाचविनश्यति॥ २९॥ तदिदंतवकार्यंतुदूरप्राप्तंविजानता॥ नकृतयत्त्वयापूर्वंप्राप्ताप्राप्तविचारणं॥ ३०॥ उक्तोसिवहुधाराजन्मायुध्यस्वेतिपांडवैः॥ गृहीषेनचतन्मोहाद्वचनंचविशंपते॥ ३१॥ त्वयापापानिघोराणिसमाचीर्णानिपांडुषु॥ त्वत्कृतेवर्ततेघोरःपार्थिवानांजनक्षयः॥ ३२॥ तत्त्विदानीमतिक्रांतंमाशुचोभरतर्षभ॥ शृणुसर्वयथावृत्तंघोरंवैशसमच्युत॥ ३३॥ प्रभातायारंजन्यांतुकर्णोराजानमभ्ययात्॥ समेत्यचमहाबाहुर्दुर्योधनमथाब्रवीत्॥ ३४॥ कर्णउवाच अघराजन्समेप्यामिपांडवेनयशस्विना॥ निहनिष्यामिंतंवीरंसंबामांनिहनिष्यति॥ ३५॥ बंधुत्वान्ममकार्याणांतथापार्थस्यभास्त॥ नाभूत्समागमोराजन्ममचैवार्जुनस्यच॥ ३६॥ इदंतुमेयथाप्रज्ञंशृणुवाक्यंचविशंपते॥ अनिहत्यरणेपार्थनाहमेप्यामिभारत॥ ३७॥ हतप्रवीरेसैन्यस्मिन्मयिचावस्थितेयुधि॥ अभियास्यतिमांपार्थःशक्रशक्तिविनाकृतं॥ ३८॥ ततःश्रेयस्करंयच्चतन्निबोधजज्ञेश्वर॥ आयुधानांचमेवीर्यदिव्यानामर्जुनस्यच॥ ३९॥ कार्यस्यमहतोभेदलाघवेदूरपातने॥ सौष्ठवेचास्त्रपातेचसव्यसाचीनमत्समः॥ ४०॥ प्राणेशौर्येयविज्ञानेविक्रमेचापिभारत॥ निमित्तज्ञानयोगेचसव्यसाचीनमत्समः॥ ४१॥ सर्वायुधमहामात्रंविजयंनामतद्गुणः॥ इंद्रार्थप्रियकामेननिर्मितंविश्वकर्मणा॥ ४२॥ येनदैत्यगणान्प्राज्ञन्जितवान्वैशतक्रतुः॥ यस्यघोषेणदैत्यानांव्यामुत्थंतदिशोदश॥ ४३॥ तद्गार्गवायप्रायच्छुच्छुक्रःपरमसंमतं॥ तदिव्यंभार्गवोमत्स्यमददद्गुणरुत्तमं॥ ४४॥ तेनयोत्स्यमहाबाहुमर्जुनंजयतांवरं॥ ययेंद्रःसमरेसर्वान्दैतेयान्वैसमागतान्॥ ४५॥ धनुर्घोरंरामदत्तंगांडीवात्तद्विशिष्यते॥ त्रिस्तप्तकृत्वःपृथिवीधनुपायेननिर्जिता॥ ४६॥ धनुर्षोत्यस्यकर्माणिदिव्यानिप्राहभार्गवः॥ तद्रामोत्स्यददन्मत्स्यंतेमयोत्स्यमिपांडवं॥ ४७॥ अघदुर्योधनाहंत्वांनंदयिष्येसर्वांधवं॥ निहत्यसमरेवीरमर्जुनंजयतांवरं॥ ४८॥

शेषः ॥ ३९॥ कार्यस्यकर्तव्यस्यपरकीयस्यभेदेविनाशो लघवेरौघ्येसौष्ठवेकौशले ॥ ४०॥ प्राणेशारौरबलेशौर्येमानसबलेविज्ञानेअस्त्रशिक्षायां विक्रमेफलोपधानेऽस्त्राणां निमित्तज्ञानयोगेक्षसंबंधावधारणे ॥ ४१॥ महामात्रंश्रेष्ठं विजयाख्यंनामप्रसिद्धं ॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥

म.भा.टी.

॥ ३० ॥

॥ ४९ ॥ सिद्धिर्नोक्षः आत्मवतोजितचित्तस्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ शल्यः कृष्णतुल्यः बाणशकटबहुलतयाबाणानामक्षय्यत्वं ज्ञेयं एवं बद्धश्वत्वेन दिव्याश्वजयइत्याह अयं सपर्वतनवद्वीपाहतवीराससागरा ॥ पुत्रपौत्रप्रतिष्ठाते भविष्यत्यद्यपार्थिव ॥ ४९ ॥ नाशक्यं विद्यते मेघत्वत्पियार्थं विशेषतः ॥ सम्यग्धर्मानुरक्तस्य सिद्धिरात्मवतो यथा ॥ ५० ॥ नहि मांसमरे सोढुं संशक्तोऽग्निरुच्यते ॥ अवश्यं तु मया वाच्यं येन हीनोऽस्मि फाल्गुनात् ॥ ५१ ॥ ज्यातस्य धनुषो दिव्या तथा क्षय्ये महेषुधी ॥ सारथिस्तस्य गोविंदो मम तादृङ् विद्यते ॥ ५२ ॥ तस्य दिव्यं धनुः श्रेष्ठं गांडीवमजितं युधि ॥ त्रिजयं च महद्दिव्यं ममापि धनुरुत्तमं ॥ ५३ ॥ तत्राहमधिकः पार्था द्रुपदेन पार्थिव ॥ येन चाप्यधिको वीरः पांडवस्तन्निबोध मे ॥ ५४ ॥ रश्मिग्राहश्च दाशार्हः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ अग्निदत्तश्च वै दिव्योरथः कांचनभूषणः ॥ ५५ ॥ अन्द्रेयः सर्वतो वीरवाजिनश्च मनोजवाः ॥ ध्वजश्च दिव्योद्युतिमान् वानरो विस्मयंकरः ॥ ५६ ॥ कृष्णश्च सृष्टा जगतोरथं तमभिरक्षति ॥ एतैर्द्रव्यैरहं हीनोऽयं दुमिच्छामि पांडवं ॥ ५७ ॥ अयं तु सदृशः शौरैः शल्यः समिति शोभनः ॥ सारथ्यं यदि मे कुर्यात् ध्रुवस्ते विजयो भवेत् ॥ ५८ ॥ तस्य मे सारथिः शल्यो भवत्वसुकरः परैः ॥ नाराचान्गार्धपत्रांश्च शकटानि वहंतु मे ॥ ५९ ॥ रथाश्च मुख्या राजेंद्रयुक्ता वाजिभिर्रुत्तमैः ॥ आयांतु पश्वांस ततं मामेव भरतर्षभ ॥ ६० ॥ एवमभ्यधिकः पार्था द्रुपदं विष्यामि गुणैरहं ॥ शल्योऽप्यभ्यधिकः कृष्णादर्जुनादपि चाप्यहं ॥ ६१ ॥ यथाश्च हृदयं वेद दाशार्हः परवीरहा ॥ तथा शल्यो विजानीते हयज्ञानं महारथः ॥ ६२ ॥ बाहुवीर्ये समो नास्ति मद्राजस्य कश्चन ॥ तथास्त्रे मत्समो नास्ति कश्चिद्देवधनुर्धरः ॥ ६३ ॥ तथा शल्यसमो नास्ति हयज्ञाने हि कश्चन ॥ सोऽयमभ्यधिकः कृष्णाद्रुपदं विष्यति रथो मम ॥ ६४ ॥ एवं कृते रथस्यो हंगुणैरभ्यधिकोऽर्जुनात् ॥ भवेयुधिजयेयं च फाल्गुनं कुरुसत्तम ॥ ६५ ॥ समुद्यातुं न शक्यंति देवा अपि सवासवाः ॥ एतत्कृतं महाराज त्वयेच्छामि परं तप ॥ ६६ ॥ क्रियतामेपकामो मे मावः कालोऽत्यगादयं ॥ एवं कृते कृतं सद्यः सर्वकामैर्भविष्यति ॥ ३७ ॥ ततो द्रक्ष्यसि संग्रामे यत्करिष्यामि भारत ॥ सर्वथा पांडवान्संख्ये विजेष्ये वै समागतान् ॥ ६८ ॥ नहि मे समरेशक्ताः समुद्यातुं सुरासुराः ॥ किमु पांडुसुताराज नरणे मां नुष्यो नयः ॥ ६९ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तस्तव सुतः कर्णेनाहव शोभिना ॥ संपूज्य संप्रहृष्टात्मा ततो राधेयमब्रवीत् ॥ ७० ॥ दुर्योधन उवाच ॥ एवमेतत् करिष्यामि यथा त्वं कर्णमन्यसे ॥ सोपासंगारथाः साश्वाः स्वनुयास्यंति संयुगे ॥ ७१ ॥

मित्रादिना ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ भवे भवेयं भवेदिति पाठः प्राणादिकः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

कर्णपर्व

६.

॥ ३० ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ इति श्रीनैलकंठीये भारतभावंदीपे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ पुत्रेति विनयेन नत्वा प्रणयात्प्रकृष्टान्यायान्युक्तिरुक्तार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अभी
 नाराचान्गार्हपत्रांश्च शकटानिवहंतुते ॥ अनुयास्यामकर्णत्वां वयं सर्वे च पार्थिवाः ॥ ७२ ॥ संजय उवाच एष मुक्तामहाराज तव पुत्रः प्रतापवान् ॥ अ
 भिगम्या ब्रवीद्भ्राजामद्राजमिदं वचः ॥ ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णदुर्योधनसंवादे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच
 पुत्रस्तव महाराज मद्राजं महारथं ॥ विनयेनोपसंगम्य प्रणयाद्वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ सत्यव्रत महाभाग द्विषतां तापवर्धन ॥ मद्रेश्वर रणे शूरपरसैन्यभयंकरं ॥ २ ॥
 श्रुतवानसि कर्णस्य ब्रुवतो वदंतां वर ॥ यथानृपतिं सिंहानां मध्ये त्वां वरये स्वयं ॥ ३ ॥ तत्त्वामप्रति वीर्याद्यशत्रुपक्षक्षयावह ॥ मद्रेश्वर प्रयाचेऽहं शिरसां विनयेन च
 ॥ ४ ॥ तस्मात्पार्थ विनाशार्थं हितार्थं मम चैव हि ॥ सारथ्यं रथिनां श्रेष्ठं प्रणयात्कर्तुमर्हसि ॥ ५ ॥ त्वयि यंतरिराधेयो विद्विषो मे विजेष्यते ॥ अभीपूणां हि कर्णस्य
 ग्रहीतान्योनं विद्यते ॥ ६ ॥ ऋते हित्वां महाभाग वासुदेव समं युधि ॥ स पाहिसर्वथा कर्णं यथा ब्रह्मामहेश्वरं ॥ आयथा च सर्वथा पत्सुवाण्यः पाति पांडवं ॥ तथाम
 द्वेश्वराद्यत्वं राधेयं प्रतिपालय ॥ ८ ॥ भीष्मो द्रोणः रुपः कर्णो भवान् भोजश्च वीर्यवान् ॥ शकुनिः सौबलो द्रौणि र्हमेव च नो बलं ॥ ९ ॥ एवमेपकृतो भागो न वधापृ
 थिवीपते ॥ न च भागो त्रभीष्मस्य द्रोणस्य च महात्मनः ॥ १० ॥ ताभ्यामवीत्यतौ भागौ निहता मम शत्रवः ॥ दृढौ हितौ महेश्वा सौ छल्लेन निहतौ युधि ॥ ११ ॥ कृत्वा
 न सुकरं कर्म गतौ स्वर्गमिति नृप ॥ तथान्ये पुरुषव्याघ्राः परैर्विनिहता युधि ॥ १२ ॥ अस्मदीयाश्च बहवः स्वर्गायोपगतारणे ॥ त्यक्त्वा प्राणान्यथा शक्तिचेष्टां कृत्वा
 च पुष्कलां ॥ १३ ॥ तदिदं हतभूयिष्ठं बलं मनराधिप ॥ पूर्वमप्यत्यैः पार्थैर्हतं किमु तसांप्रतं ॥ १४ ॥ बलवंतो महात्मानः कैतियाः सत्यविक्रमाः ॥ बलं शेषं न ह
 न्युर्मयथा तत्कुरु पार्थिव ॥ १५ ॥ हतवीरमिदं सैन्यं पांडवैः समरे विभो ॥ कर्णोऽत्यैः कर्महाबाहु रस्मत्पिंयहितेरतः ॥ १६ ॥ भवांश्च पुरुषव्याघ्र सर्वलोकं महारथः ॥
 शल्यकर्णोर्जुनेनाद्ययोर्दुमिच्छति संयुगे ॥ १७ ॥ तस्मिन् जयाशा विपुला मद्राजतराधिप ॥ तस्याभीपुग्रहवरो नान्योऽस्ति भुविकश्चन ॥ १८ ॥ पार्थस्य समरे
 कृष्णो यथाभीपुग्रहो वरः ॥ तथा त्वमपि कर्णस्य रथेभीपुग्रहो भव ॥ १९ ॥ तेन युक्ते रणे पार्थो रक्षमाणश्च पार्थिव ॥ यानि कर्माणि कुरुते प्रत्यक्षाणि तथैव तत् ॥
 ॥ २० ॥ पूर्वतः समरेत्येवमेव धीदर्जुनो रिपून् ॥ इदानीं विक्रमोऽस्य कृष्णो न सहितस्य च ॥ २१ ॥

पूणां हयरश्मीनां ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ त्रातुचायतां ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ विश्रब्धं निःशंकं यथास्यात्तथा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ निधाय त्वत्कृतमपमानमिति शेषः प्रवर्तत इत्युक्तं
 रुणेन सहितः पार्थोधां तत्सर्पिर्महाचमूं ॥ अहन्यहन्ति मद्रेशद्रावयनदृश्यते युधि ॥ २२ ॥ भागोऽवशिष्टः कर्णस्य तत्र चैव महाद्युते ॥ तं भागं सह कर्णेन युगपन्नाश
 याद्यहि ॥ २३ ॥ अरुणेन यथा सार्द्धं तमः सूर्यो व्यपोहति ॥ तथा कर्णेन सहितो जहि पार्थ महाहवे ॥ २४ ॥ उद्यंतौ च यथा सूर्यो बालसूर्यसमप्रभौ ॥ कर्णशल्योरणे
 दृष्ट्वा विद्रवंतु महारथाः ॥ २५ ॥ सूर्यारुणौ यथा दृष्ट्वा तमो नश्यति मारिष ॥ तथानश्यंतु कौतेयाः सपंचालाः ससृजयाः ॥ २६ ॥ रथिनां प्रवरः कर्णो यंतृणां प्रवरो
 भवान् ॥ संयोगो युवयोर्लोकनाभून्न च भविष्यति ॥ २७ ॥ यथा सर्वास्ववस्था सुवांर्णयः पाति पांडवं ॥ तथा भवान्परित्रातु कर्णवैकर्तनरणे ॥ २८ ॥ त्वया सा
 रथिना ल्येप अप्रधृष्यो भविष्यति ॥ देवतानां मणिरणे सशक्राणां महीपते ॥ किंपुनः पांडवेयानां माविशं कीर्तव्यमम ॥ २९ ॥ संजय उवाच ॥ दुर्योधनवचः
 श्रुत्वा शल्यः क्रोधसमन्वितः ॥ त्रिशिखां भ्रुकुटिकृत्वा धुन्वन् हस्तौ पुनः पुनः ॥ ३० ॥ क्रोधरक्तमहानेत्रे परिवृत्य महाभुजः ॥ कुलैश्चर्य श्रुतवल्हेभ्यः शल्यो ब्रवीदिदं ॥
 ॥ ३१ ॥ शल्य उवाच ॥ अवमन्यसि गांधारे ध्रुवं च परिशंकसे ॥ यन्मां ब्रवीषि विश्रब्धं सारथ्यं क्रियतामिति ॥ ३२ ॥ अस्मत्तोभ्यधिकं कर्णमन्यमानः प्रशं
 संसि ॥ न चाहं युधिराधेयं गणयेतुल्यमात्मनः ॥ ३३ ॥ आदिश्यतां भ्यधिको ममांशः पृथिवीपते ॥ तमहंसमरेजित्वा गमिष्यामि यथागतं ॥ ३४ ॥ अथ वाप्ये
 क एवाहं योऽस्यामि कुरुनंदन ॥ पश्य वीर्यममाद्यत्वं संग्रामे दहतोरिपून् ॥ ३५ ॥ यथाभिमानं कौरव्यनिधाय हृदये पुमान् ॥ अस्मद्विधः प्रवर्तत मामांस्त्वमभि शं
 किथाः ॥ ३६ ॥ युधिवाप्यवमानो मे न कर्तव्यः कथंचन ॥ पश्य पीनो मम भुजो वज्रसंहननोपमौ ॥ ३७ ॥ धनुः पश्य च मे चित्रं शरोश्चाशौ विपोपमान् ॥ रथं पश्य
 च मे कंससदृशैर्वतिवेगितैः ॥ ३८ ॥ गदां च पश्य गांधारे हेमपटविभूषितां ॥ दारयेयं महीं कृत्स्नां विकिरेयं च पर्वतान् ॥ ३९ ॥ शोपयेयं समुद्रांश्च तेजसास्वेन पार्थि
 व ॥ तं मामेवं विधं राजन् समर्थमरिनिग्रहं ॥ ४० ॥ कस्माद्युनक्षि सारथ्ये नीचस्याधिरथेरणे ॥ न मामधुरिराजेन्द्रनियोक्तुं त्वमिहाहसि ॥ ४१ ॥ नहि पापीयसः
 श्रेयान् भूत्वा प्रेष्यत्वमुत्सहे ॥ योऽप्यभ्युपगतं प्रीत्या गरीयां संवशे स्थितं ॥ ४२ ॥ वशे पापीयसो धत्ते न त्यापमधरोत्तरं ॥ ब्रह्मणा ब्राह्मणाः सृष्टां मुखान् क्षत्रं च बाहु
 तः ॥ ४३ ॥ ऊरुभ्यामसृजद्वैश्यान् शूद्रान्पद्भ्यामिति श्रुतिः ॥ तेभ्यो वर्णविशेषाश्च प्रतिलोमानुलोमजाः ॥ ४४ ॥

मिति शेषः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अधुरिनीचे कर्मणि ॥ ४१ ॥ पापीयसः नीचयोनेः प्रेष्यत्वं दासत्वं कर्तुमिति शेषः ॥ ४२ ॥ वशे आज्ञायां ॥ अधरोत्तरं नीचोच्चयोर्वपरीत्य करणजं महत्पापं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कृतमिति ॥ कृतमेवअयनंआश्रयोयेषांतेकतायनास्तेषांगोत्रापत्यमार्तायनिस्त्वं ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

अथान्योन्यस्यंसंयोगाच्चातुर्वर्ण्यस्यभारत ॥ गोमरःसंगृहीतारोदातारःक्षत्रियाःस्मृताः ॥ ४५ ॥ याजनाध्यापनैर्विप्राविशुद्धैश्चंप्रतिग्रहैः ॥ लोकस्यानुग्रहा-
र्यायस्यापिताब्राह्मणाभुवि ॥ ४६ ॥ रुषिश्चपाशुपाल्यंचविशांदानंचधर्मतः ॥ ब्रह्मक्षत्रविशांशूद्राविहिताःपरित्जारकाः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मक्षत्रस्यविहिताःसूतावैप-
रिचारकाः ॥ नक्षत्रियोवैसूतानांशृणुयाच्चकथंचन ॥ ४८ ॥ अहंमूर्द्धाभिपिक्तोहिराजर्षिकुलजोऽनृपः ॥ महारथःसंमाख्यातःसंव्यःस्तुत्यश्चवंदिनां ॥ ४९ ॥ सो
हमेतादृशोभूत्वानेद्वारिवलसूदनः ॥ सूतपुत्रस्यसंग्रामेसारथ्यंकर्तुमुत्सहे ॥ ५० ॥ अवमानमहंप्राप्यनयोत्स्यामिकथंचन ॥ आपृच्छेत्वाऽद्यगांधारेगमिष्यामिगृ-
हायवै ॥ ५१ ॥ संजयउवाच एवमुक्त्वा महाराजशल्यःसमितिशोभनः ॥ उत्थायप्रययौतूर्णराजमध्यादमर्षितः ॥ ५२ ॥ प्रणयाद्दुमानाच्चतन्निगृह्य
शुतस्तव ॥ अब्रवीन्मधुसूताकथंमत्प्रासर्वार्थमाधकं ॥ ५३ ॥ यथाशल्यविजानीपेएवमेतदंसंशयं ॥ अभिप्रायस्तुमेकश्चित्तन्निबोधजनेश्वरं ॥ ५४ ॥ नकर्णो
भ्यधिकस्त्वत्तो नशंकत्वांचपार्थिव ॥ नहिमंद्रेश्वरंराजाकुर्याद्यद्वृत्तंभवेत् ॥ ५५ ॥ कृतमेवहिपूर्वास्तेवदंतिपुरुषोत्तमाः ॥ तस्मादार्तायनिःप्रोक्तोभवन्नितिमति-
र्मम ॥ ५६ ॥ शल्यभूतस्तुशत्रूणांयस्मात्त्वयुधिमानद ॥ तस्माच्छल्योहितेनामकथ्यतेपृथिवीतले ॥ ५७ ॥ यदेतद्व्याहृतंपूर्वंभवताभूरिदक्षिण ॥ तदेवकुरुधर्म-
ज्ञमदर्थयद्यदुच्यते ॥ ५८ ॥ नचत्वत्तोहिराधेयो नचाहमपिर्वीर्यवान् ॥ वृणेहंत्वांहयाय्याणांयंतारसिंहसंयुगे ॥ ५९ ॥ मन्येचाभ्यधिकंशल्यगुणैःकर्णधनंजया-
त् ॥ भवंतंवासुदेवाच्चलोकौयमितिमन्यते ॥ ६० ॥ कर्णोऽप्यभ्यधिकःपार्यादस्यैरेवंनरर्पभ ॥ भवानभ्यधिकःकृष्णादश्वज्ञानेवलेतथा ॥ ६१ ॥ यथाश्वद्वयंवे-
दवासुदेवोमहामनाः ॥ द्विगुणंत्वंतथावेस्मिद्राजेश्वरात्मज ॥ ६२ ॥ शल्यउवाच यन्मांब्रवीपिगांधारेमध्येसैन्यस्यकौरव ॥ विशिष्टंदेवकीपुत्रात्पी-
तिमानस्म्यहंत्वयि ॥ ६३ ॥ एषसाख्यमातिष्ठेराश्वेयस्ययशस्विनः ॥ युध्यतःपांडवाग्र्येणयथात्वंवीरमन्यसे ॥ ६४ ॥ समयश्चहिमेवीरकंश्चिद्वैकर्तनंप्रति ॥ उ-
त्सृजेयंयथाश्रद्धमहंवाचोस्यसन्निधौ ॥ ६५ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ मद्रेश्वरेत्यश्वोत्पच्छिदेशजत्वाद्विशेषेणतद्रुणाभिज्ञत्वंमुख्यते ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ वाचउत्सृजेयंतांःअनेनक्षंतव्यादितिभावः ॥ ६५ ॥

॥ ६६ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ५ ॥ भूय इति ॥ १ ॥ पितुः पुरतः प्रसंमम ॥ २ ॥ ३ ॥ तारकाक्षयः तारकाक्षुरएव आमयोरोगवत्पराभवहेतुर्न त्रसत
था ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ दमेन बाह्येन्द्रियजयेन तपसा चित्तस्यैकाग्र्येण नियमेन शौचादिना समाधिना अव्युत्थानेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ चक्रस्थं
संजय उवाच . तथेति राजन् पुत्रस्ते सहकर्णेन भारत ॥ अत्र वीन्मद्राजस्य मतं भरतसत्तम ॥ ६६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि शल्यसारथ्ये द्वात्रिंशो
ध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ५ ॥ दुर्योधन उवाच भूय एव तु मद्रेशयस्ते वक्ष्यामि तच्छृणु ॥ यथा पुरा वृत्तमिदं युद्धे देवासुरे विभो ॥ १ ॥ यदुक्तवान् पितुर्मत्स्यं मा
कंदेयो महानृषिः ॥ तदंशेषेण ब्रुवतो मम राजर्षि सत्तम ॥ २ ॥ निबोध मनसा चात्र न ते कार्या विचारणा ॥ देवानामसुराणां च परस्परजिगीषया ॥ ३ ॥ बभूव प्र
थमो राजन् संग्रामस्तारकामयः ॥ निर्जिताश्च तदा दैत्या दैवतैरिति नः श्रुतं ॥ ४ ॥ निर्जितेषु च दैत्येषु तारकस्य सुतास्त्रयः ॥ ताराक्षः कमलाक्षश्च विद्युन्माली च पा
थिव ॥ ५ ॥ तप उग्रं समास्थाय नियमे परमे स्थिताः ॥ तपसा कर्पयामासुर्देहान् स्वान् शत्रुवापन ॥ ६ ॥ दमेन तपसा चैव नियमेन समाधिना ॥ तेषां पिता महः प्री
तो वरदः प्रददौ वरं ॥ ७ ॥ अवध्यत्वं च ते राजन् सर्वभूतस्य सर्वदा ॥ सहितवरयामासुः सर्वलोकपितामहं ॥ ८ ॥ तान ब्रवीत्तदा देवोलोकानां प्रभुरीश्वरः ॥ नास्ति
सर्वामरत्वं वै निवर्त्तध्वमिंतो सुराः ॥ ९ ॥ अन्यं वरं वृणीध्वं वै यादृशं संप्ररोचते ॥ ततस्ते सहिताराजन्संप्रधार्या सकृत्प्रभुं ॥ १० ॥ सर्वलोकेश्वरं वाक्यं प्रणम्येदम
था ब्रुवन् ॥ अस्मभ्यस्त्वं वरं देव संप्रयच्छ पितामह ॥ ११ ॥ वयं पुराणि त्रीण्येव समास्थाय महीमिमां ॥ विचरिष्यामलोके स्मिन् त्वत्पसादधुरस्कृताः ॥ १२ ॥ त
तो वर्षसहस्रे तु समेष्यामः परस्परं ॥ एका भावंगमिष्यंति पुराण्येतानि चानघ ॥ १३ ॥ समागतानि चैतानि यो हन्याद्भगवंस्तदा ॥ एके पुणा देववरः स नो मृत्युर्भवि
ष्यति ॥ १४ ॥ एवमस्त्विति तान् देवः प्रत्युक्त्वा प्राविश दिवं ॥ ते तु लब्धवराः प्रीताः संप्रधार्य परस्परं ॥ १५ ॥ पुरत्र यस्मिंश्चिदर्थं मयं ब्रुमहासुरं ॥ विश्वकर्माणम
जरं दैत्यदानवपूजितं ॥ १६ ॥ ततो मयः स्वतपसा च क्रेधीमान् पुराणि च ॥ त्रीणि कांचनमेकं वै रौप्यं कार्णाय संतथा ॥ १७ ॥ कांचनं दिवितत्रासीदंतरिक्षे च रा
जतं ॥ आयसंचाभवद्गौमं चक्रस्थं पृथिवीपते ॥ १८ ॥ एकैकं योजनशतं विस्तारयामतः समं ॥ गृहादालकसंयुक्तं बहुप्राकारतोरणं ॥ १९ ॥ गृहप्रवरसंवाधम
संवाधमहापथं ॥ प्रासादैर्विविधैश्चापि द्वारैश्चैवोपशोभितं ॥ २० ॥ पुरेषु चाभवन् राजन राजानो वै पृथक् पृथक् ॥ कांचनं तारकाक्षस्य चित्रमासीन् महात्मनः ॥ २१ ॥

आज्ञावशं यद्येष्टं संचारीत्यर्थः चक्रस्थमित्यत्र तृतीयमिति पाठः प्रमादिकः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ आदित्यदेवाः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

राजतंकमलाक्षस्यविद्युन्मालिनआयसं ॥ त्रयस्तेदैत्यराजानस्त्रीलोकानस्रतेजसा ॥ २२ ॥ आक्रम्यतस्युरुचुश्चकश्चनामप्रजापतिः ॥ तेषांदानवमुख्यानांप्र
युतान्यर्बुदानिच ॥ २३ ॥ कोट्यश्वाप्रतिवीराणांसमाजमुस्ततस्ततः ॥ मांसाशिनःसुहृमाश्चसुरैर्विनिकृताःपुरा ॥ २४ ॥ महदैश्वर्यमिच्छंतस्त्रिपुरंदुर्गमाश्रि
ताः ॥ सर्वेषांचपुनश्चैषांसर्वयोगवहोमयः ॥ २५ ॥ तमाश्रित्यहितेसर्ववर्तयन्तेऽकुतोभयाः ॥ योहियन्मनसाकामंदध्यौत्रिपुरसंश्रयः ॥ २६ ॥ तस्मैकामंमयस्तंतं
विदधेमाययातदा ॥ तारकाक्षसुतोवीरोहरिर्नाममहाबलः ॥ २७ ॥ तपस्तेपेपरमकंयेनानुप्यतिनामहः ॥ संतुष्टमंष्ट्रणोदिवंपापीभवतुनःपुरे ॥ २८ ॥ शस्त्रैर्वि
निहतायत्रक्षिप्ताःस्युर्वलवत्तराः ॥ सतुलश्चावरंवीरस्तारकाक्षसुतोहरिः ॥ २९ ॥ ससृजेनत्रवापीतांमृतानांजीविनींप्रभो ॥ येनहृपेणदैत्यस्तुयेनवेपेणचैवह
॥ ३० ॥ मृतस्तस्यांपरिक्षिप्तस्तादृगेनैवजज्ञिवान् ॥ तांप्राप्यतेपुनस्तांस्तुलोकान्सर्वान्वधाधिरे ॥ ३१ ॥ महतातपसासिद्धाःसुराणांभयवर्धनाः ॥ नेतेषामभव
द्भजन्लस्योयुद्धेकदाचन ॥ ३२ ॥ ततस्तेल्लोभमोहाभ्यामभिभूताविचेतसः ॥ निर्दोषाःसंस्थिताःसर्वस्थापिताःसमल्लुपन् ॥ ३३ ॥ विद्रव्यसगणान्देवां
स्तत्रतत्रनदानदा ॥ विचेरुःस्वनकामेनवरदानेनदपिताः ॥ ३४ ॥ देवोद्यानानिमर्वाणिप्रियाणिचदिवौकसां ॥ ऋषीणामाश्रमांस्तुप्यान्रम्यान्जनपदांस्त
था ॥ ३५ ॥ व्यनाशयन्मर्यादादानवादुष्टचारिणः ॥ श्रीज्यमानेपुलोकैपुनतःशक्रामरुहतः ॥ ३६ ॥ पुराण्यायोधयांचक्रवर्जयानैःसमंततः ॥ नाशंकत्तान्य
भेद्यानियदाभेत्तुंपुरंदरः ॥ ३७ ॥ पुराणिवरदत्तानिधात्रानेननराधिप ॥ तदाभीतःसुरपतिर्मुक्कानानिपुराण्यथ ॥ ३८ ॥ तैरेवविवुधैःसार्धंपितामहमरिंदम ॥
जगामाथतदाख्यातुंविप्रकारंसुरेतरैः ॥ ३९ ॥ तेतत्त्वंसर्वमाख्यायशिरोभिःसंप्रणम्यच ॥ बधोपायमपृच्छंतभगवंतंपितामहं ॥ ४० ॥ श्रुत्वातद्रंगवान्देवोदे
वानिदमुवाचह ॥ ममापिसोपराध्नोतियोयुष्माकमसौम्यकृत् ॥ ४१ ॥ असुराहिदुरात्मानःसर्वएवसुरद्विपः ॥ अपराध्यंतिसततंयेयुष्मान्पीडयंत्युत ॥ ४२ ॥
अहंहितुल्यःसर्वेषांभूतानांनात्रसंशयः ॥ अधार्मिकास्तुहंतव्याइतिमेवतमाहितं ॥ ४३ ॥ एकंपुणाविभेद्यानिनानिदुर्गाणिनान्यथा ॥ नचस्याणुमृतेशंकोभे
त्तुमेकेपुष्पापुरः ॥ ४४ ॥ तेषूयंस्थाणुमीशानंजिष्णुमक्लिष्टकारिणं ॥ योद्धारंष्टुतादित्याःसतान्हंतासुरेतरान् ॥ ४५ ॥ इतितस्यैवचःश्रुत्वादेवाःशक्रपुरोग
माः ॥ ब्रह्माणमग्रतःकृत्वादृषांकंशरणंययुः ॥ ४६ ॥ तपोनियममास्यायगृणंतोब्रह्मशाश्वतं ॥ ऋषिभिःसहयर्मज्ञाभवंसर्वात्मनागताः ॥ ४७ ॥

आत्मिःरक्षोघ्नीभिःआम्रेव्यामं आत्मनाअनौपाधिकेन ॥ ४८ ॥ आत्मनःमनसः योगंसर्वदत्तिनिरोधं सांख्यंसम्यक्ख्यापनंआत्मनोजहवर्गात्पृथग्यहणं आत्मानः वशेआज्ञायां ॥ ४९ ॥ ५० ॥ भ
 मन्तेपड्विधैश्वर्यवन्तं एकमपितेतंयथायथोपासतइतिश्रुतेर्यथाभावनंशिवविष्णुरुद्रादिवेषेणनानारूपंअकल्पयन् आत्मनःचिन्तस्ययतिरूपाणिसंकल्पानुसारीणिप्रतिबिंबानिवापरस्परस्यचेतिइश्वरस्वरूपेसर्व
 तुष्टुवर्वाग्निरुप्राभिर्भयेष्वभयदंष्ट्रप ॥ सर्वात्मानंमहात्मानंयेनामंसर्वमात्मना ॥ ४८ ॥ तपोविशेषैर्विविधैर्योग्योवेदचात्मनः ॥ यःसांख्यमात्मनोवेत्तियस्य
 चात्मावशेसदा ॥ ४९ ॥ तंतेददृशुरीशानंतेजोराशिमुमापतिं ॥ अनन्यसदृशंलोकेभगवंतमकल्मषं ॥ ५० ॥ एकंचभगवंतंतेनानारूपमकल्पयन् ॥ आत्मनःप्र
 तिरूपाणिरूपाण्यथमहात्मनि ॥ ५१ ॥ परस्परस्यचापश्यन्सर्वेपरमविस्मिताः ॥ सर्वभूतमयंदृष्ट्वातमजंजगतःपतिं ॥ ५२ ॥ देवाब्रह्मर्षयश्चैवशिरोभिर्धरणीं
 गताः ॥ तान्स्वस्तिवादेनाभ्यर्च्यसमुत्थाप्यचशंकरः ॥ ५३ ॥ ब्रूतब्रूतेतिभगवान्स्मयमानोभ्यभाषत ॥ त्र्यंबकेणाभ्यनुज्ञातास्ततस्तेस्वस्थचेतसः ॥ ५४ ॥ नमो
 नमोनमस्तेस्तुप्रभोइत्यब्रुवन्वचः ॥ नमोदेवाधिदेवायधन्विनवनमालिने ॥ ५५ ॥ प्रजापतिमखग्रायप्रजापतिभिर्ह्रियते ॥ नमस्तुतायस्तुत्यायस्तूयमाना
 यशंभवे ॥ ५६ ॥ विलोहितायरुद्रायनीलग्रीवायशूलिने ॥ अमोघायमृगाक्षायप्रवरायुधयोधिने ॥ ५७ ॥ अर्हायचैवशुद्धायक्षयायऋथनायच ॥ दुर्वारणा
 यक्राथाचब्रह्मणेब्रह्मचारिणे ॥ ५८ ॥ ईशानायाप्रमेयायनियंत्रेचर्मवाससे ॥ तपोरतायपिंगायव्रदिनेरुत्तिवाससे ॥ ५९ ॥ कुमारपित्रेच्यक्षायप्रवरायुधधा
 रिणे ॥ प्रपन्नार्तिविनाशायब्रह्मद्विदसंघधातिने ॥ ६० ॥ वनस्पतीनांपतयेनराणांपतयेनमः ॥ गवांचपतयेनित्यंयज्ञानांपतयेनमः ॥ ६१ ॥ नमोस्तुतेससैन्यां
 यत्र्यंकायांमितौजसे ॥ मनोवाक्कर्मभिर्देवत्वांप्रपन्नान्भजस्वनः ॥ ६२ ॥ ततःप्रसन्नोभगवान्स्वागतेनाभिनंद्यच ॥ प्रोवाचव्येतुवस्त्रासोब्रूतकिंकरवाणि
 वः ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणित्रिपुराख्यानेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ दुर्योधनउवाच पितृदेवर्षिसंघेभ्योभयेदत्तेमहात्म
 ना ॥ सत्कृत्यशंकरंप्राहब्रह्मालोकहितंवचः ॥ १ ॥ तवातिसर्गादिवेशप्राजापत्यमिदंपदं ॥ मयाधितिष्ठतादत्तोदानंवेभ्योमहान्वरः ॥ २ ॥ तानतिक्रांतमर्यादान्
 नान्यःसंहर्तुमर्हति ॥ त्वामृतेभूतभव्येशत्वंत्येषांप्रत्यरिर्वधे ॥ ३ ॥ सत्तदेवप्रपन्नानांयाचतांचदिवौकसां ॥ कुरुप्रसादंदेशदानवान्जहिशंकर ॥ ४ ॥

आत्मानंपरांश्चापश्यन्नितिसार्धंश्लोकःएकंवाक्यं ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ईदृतेईदृयमानाय कर्मणीदमपौरुषं ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ऋथनायहिंसाय ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ भजस्वइष्टैः
 कामैः पूरयस्वा ॥ ६२ ॥ व्येतुव्यपगच्छतु ॥ ६३ ॥ इतिकर्णप० नैलकंठीयेभारतभावदीपेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ पित्रिति अभयेइतिच्छेदः ॥ १ ॥ २ ॥ वधेनिमित्तेप्रत्यरिः प्रतिकूलःशत्रुः ॥ ३ ॥ ४ ॥

ऐ धन अवर्धत तेषां सिद्धावयं शरणं गतास्वामिति शेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥ संहताः एकीभूताः यूयं ॥ ७ ॥ तेषां ते जोस्मत्तेजस्तो द्विगुणं दृष्टमेवेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अर्धं तेजसः ॥ १२ ॥ १३ ॥ महता
सर्वातिशायिना बलेन दीव्यति प्रकाशते इति महादेवः ॥ १४ ॥ १५ ॥ मूर्त्तिस्तेजोमात्राः समाधाय एकीकृत्य ॥ १६ ॥ विहितं अपूर्वज्ञापितं यथा तथैव विश्वकर्मणा कृतं ॥ १७ ॥ शृंगं शृंगाकारखटिकायु

त्वत्पसां दाज्जगत्सर्वं सुखमै धनमानदा ॥ शरण्यस्त्वं हिलो केशने वयं शरणं गताः ॥ ५ ॥ स्थाणु रुवाच हंतव्याः शत्रवः सर्वे युष्माकमिति मेमतिः ॥ न त्वेक उत्स
हे हंतुं बलस्या हि सुरद्विषः ॥ ६ ॥ ते यूयं संहताः सर्वे मदीयेनार्धं तेजसा ॥ जयध्वं युधितान् शत्रून् संहता हि महाबलाः ॥ ७ ॥ देवा ऊचुः अस्मत्तेजो बलं यावत्ता
व द्विगुणमाहवे ॥ तेषां मिति हि मन्या मो दृष्टे तेजो बला हि ते ॥ ८ ॥ श्री भगवानुवाच वध्यास्ते सर्वतः पापा ये युष्मास्व पराधिनः ॥ मम ते जेवला र्धेन सर्वां नि
घ्नत शत्रवान् ॥ ९ ॥ देवा ऊचुः विभर्तुं भवतार्धं तु न शक्यामो महेश्वर ॥ सर्वे पां नो बलार्धेन त्वमेव जहि शत्रवान् ॥ १० ॥ श्री भगवानुवाच यदि श
क्तिर्नवः काचिद्विभर्तुं मामकं बलं ॥ अहमेतान् हनिष्यामि युष्मत्तेजो र्धं बृंहितः ॥ ११ ॥ ततस्तथेति देवेश स्ते रुक्मो राजसत्तम ॥ अर्धमादाय सर्वपां तेजसाभ्यधि
क्रो भवन् ॥ १२ ॥ स तु देवो बलेनासीत्सर्वेभ्यो बलवन्तरः ॥ महादेव इति ख्यातस्ततः प्रभृति शंकरः ॥ १३ ॥ ततो ब्रवांन् महादेवो धनुर्वाणधरोत्थहं ॥ हनिष्यामि रथे
नाजौ तान् रिपून् वो दिवौ कसः ॥ १४ ॥ ते यूयं मे रथं चैव धनुर्वाणं तथैव च ॥ पश्यध्वं यावदधैतान् पातयामि महीतले ॥ १५ ॥ देवा ऊचुः मूर्त्तिः सर्वाः समाधा
य त्रैलोक्यस्य ततस्ततः ॥ रथं ते कल्पयिष्यामो देवेश्वर सुवेचसं ॥ १६ ॥ तथैव ब्रुव्या विहितं विश्वकर्म कृतं शुभं ॥ ततो विबुधशार्दूलस्ते रथं समकल्पयन् ॥ १७ ॥
विष्णु सोमं हुताशं च तस्ये पुंसमकल्पयन् ॥ शृंगमाग्निर्वभूवास्य भलः सोमो विशांपते ॥ १८ ॥ कुड्मलश्चाभवद्विष्णुस्तस्मिन्निपुवरतदा ॥ रथं वसुंधरां दिवीं विशाल
पुरमालिनीं ॥ १९ ॥ संपर्वतवनद्वीपांचक्रुर्भूतधरांतदा ॥ मंदरः पर्वतश्चाक्षं जंघातस्य महानदी ॥ २० ॥ दिशश्च प्रदिशश्चैव परिवारो रथस्य तु ॥ ईषानक्षत्रवंशश्च
युगः कृतयुगो भवन् ॥ २१ ॥ कूबरश्च रथस्यासीद्वासुकिर्भुजगोत्तमः ॥ अपस्करमधिष्ठाने हिमवान् विंध्यपर्वतः ॥ उदयास्तावधिष्ठाने गिरीचक्रे सुरोत्तमाः ॥ २२ ॥

क्तं कांठं भलः शस्यः कुड्मलस्तस्याभिरागस्तस्यैव दीक्षणागः सोमः शल्यो विष्णुस्तेजनमिति श्रुतेः ॥ १८ ॥ १९ ॥ अक्षश्च काधारदंडः जंघां अक्षाधारकांष्ठं महानदी गंगा ॥ २० ॥ ईषा युगाक्षसंधानं त्रि
वेणुमयं काष्ठं युगः धुर्ययो जनदंडः ॥ २१ ॥ कूबरः युगंधरः अपस्करं पश्चात्काष्ठं भुजगोत्तमः शेषः अधिष्ठाने चक्रे चक्रे अधिष्ठाने चक्राधारौ अधिष्ठानं पुरे चक्रे प्रभावे व्यासने पिचेति मेदिनी ॥ २२ ॥

अक्षबंधनपाशसमुदायः समुद्रः जलमयत्वेन चिक्कणत्वात् परिष्करः चक्ररक्षादिः ॥ २३ ॥ सिधुर्यमुनाख्यानदीति सृष्टिस्त्रिवेणुस्थानीयाभिः सहितमाकाशंधुरंधूभागः उपस्करः बंधादिसामग्री ॥ २४ ॥ अनुकर्षणस्थितदारु वस्तुयं रथगुप्ति ॥ २५ ॥ धर्मादयस्त्रिवेणुसदृशाबंधुरं रथतल्पं ॥ २६ ॥ पूर्वहिमवद्विध्यपर्वतौ चकत्वेनोक्तौ अत्र सूर्यचंद्रौ चकत्वेन दृष्टावतश्चतुश्चक्रोरथइति गम्यते अतः समुद्रोप्यक्षां तरमितिक्रजुरैवार्थः पूर्वः पक्षः पूर्वांगरात्रिः अपरः पक्षोऽपरांगअहः ॥ २७ ॥ २८ ॥ याद्वितीययुगंचतुश्चक्रत्वादथस्य संवर्तकबलाहकान्युगचर्माणि धुर्यस्कंधयुगयोरंतरस्थानि कशिपूनि ॥ २९ ॥ बाल

समुद्रमक्षमस्तजन्दान् बालयमुत्तमं ॥ समर्पिमंडलंचैव रथस्यासीत्परिष्करः ॥ २३ ॥ गंगासरस्वतीसिधुर्धुरमाकाशमेव च ॥ उपस्करोरथस्यासन्नापः सर्वाश्च निष्पगाः ॥ २४ ॥ अहोरात्रंकलाश्चैव काष्ठाश्चक्रवस्तथा ॥ अनुकर्षग्रहादीमावस्तुयंचापितारकाः ॥ २५ ॥ धर्मार्थकामसंयुक्तं त्रिवेणुंदारुबंधुरं ॥ ओषधीर्वीरुधश्चैव घटाः पुष्पफलोपगाः ॥ २६ ॥ सूर्याचंद्रमसौ कृत्वा चक्रे रथवरोत्तमे ॥ पक्षौ पूर्वापरौ तत्र कृते रात्र्यहनी शुभे ॥ २७ ॥ दशनागपतीनीषांधृत राष्ट्रमुखांस्तदा ॥ योक्त्राणि चक्रुर्नागांश्च निःश्वसतो महोरगान् ॥ २८ ॥ यां युगं युगचर्माणि संवर्तकबलाहकान् ॥ कालपृष्ठे यनद्रुषः कर्कोटकधनं जयौ ॥ २९ ॥ इतरेचाभवन्नागाहयानां बालबंधवाः ॥ दिशश्च प्रदिशश्चैव रश्मयोरथवाजिनां ॥ ३० ॥ संध्यांधृतिंच मेधांच स्थितिसन्नतिमेव च ॥ ग्रहनक्षत्रताराभिश्चर्मचित्रं नभस्तलं ॥ ३१ ॥ सुरांबुप्रेतवित्तानां पतीन् लोकेश्वरानहयान् ॥ सिनीवालीमनुमतिंकुहूराकांच सुव्रतां ॥ ३२ ॥ योक्त्राणि चक्रुर्वाहानां रोहकांस्तत्र कंटकान् ॥ धर्मः सत्यंतपोर्यश्च विहितास्तत्र रश्मयः ॥ ३३ ॥ अधिष्ठानं मनश्चासीत्परिरथ्यासरस्वती ॥ नानावर्णाश्च चित्राश्च पताकाः पवनेरिताः ॥ ३४ ॥ विद्युदिंद्रधनुर्नंदरथंदीपं व्यदीपयन् ॥ वपटकारः प्रतोदो भूद्रायत्रीशीर्षबंधना ॥ ३५ ॥ योयज्ञे विहितः पूर्वमीशानस्य महात्मनः ॥ संवत्सरोधनुस्तद्वैसावित्री ज्यामहास्वना ॥ ३६ ॥ दिव्यंच वर्मविहितं महाहरेरन्नभूषितं ॥ अभ्यं विरजस्कंधैकालचक्रवहिष्कृतं ॥ ३७ ॥ अध्वजयष्टिरभून्मेरुः श्रीमान् कनकपर्वतः ॥ पताकाश्चाभवन्मेघास्तडिद्रिः समलंकृताः ॥ ३८ ॥

बंधनाः अश्वकेसरबंधनाः ॥ ३० ॥ नभस्तलंचर्मरथस्य बाह्यमावरणंतच्च संध्यादिभिर्महादिभिश्च चित्रं ॥ ३१ ॥ सिनीवालीपूर्वामावास्यां अनुमतिपूर्वपौर्णमासीं कुहूउत्तरामावास्यां राकां उत्तरांपौर्णमासीं ॥ ३२ ॥ रोहकान्सिनीवाल्योऽधिष्ठातृपित्रादीन् कंटकान्प्रकीलकान् धर्मादयस्तत्र कंटकेषु रश्मयः ॥ ३३ ॥ मनः अधिष्ठानं रथाधारभूः मनोमयोरथइत्यर्थः परिरथ्याप्रचारमार्गः सरस्वतीवाग्देवीकल्पितः शब्दमात्रशरीरइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

अध्वर्युणामृत्विजांमध्येस्थिताः पावकाः विष्णुर्गोपाः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ गोवपं ध्वजत्वेन स्थापयामास ॥ ४२ ॥ परिस्कंदाः पार्श्वगोपाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ छायापूर्वोक्तांसावित्रीशब्द
ब्रह्मरूपत्वादात्मनस्तुल्या ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ धनुर्ज्याकालरात्रिरूपा तस्याः संस्पर्शनविषेदुः नसेहिरे तेऽमुराः ॥ ५० ॥ तिग्ममन्युतीक्ष्णसंकल्पं ॥ ५१ ॥ अजयमितिच्छेदः संधिरार्षः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

रेजुरध्वर्युर्मध्यस्थाज्वलंतद्वपावकाः ॥ कूर्मंतुंतरं यदृष्ट्वा विस्मिता देवता भवन् ॥ ३९ ॥ सर्वलोकस्य ते जांसि दृष्ट्वैकस्यानिमास्मि ॥ युक्तं निवेदयामासुर्दे
वास्तस्मै महात्मने ॥ ४० ॥ एव तस्मिन्महाराज कल्पिते रथसत्तमे ॥ देवैर्मनुजशार्दूलद्विपतामभिमर्दने ॥ ४१ ॥ स्वान्यायुधानि मुख्यानि न्यदधाच्छंकरो
रथे ॥ ध्वजयष्टिवियत्कृत्वा स्थापयामास गोवपं ॥ ४२ ॥ ब्रह्मदंडः कालदंडो रुद्रदंडस्तथाज्वरः ॥ परिस्कंदारथस्यासनं सर्वतो दिशमुद्यताः ॥ ४३ ॥ अथ
वीगिरमावास्तां चक्रक्षौमहात्मनः ॥ ऋग्वेदः सामवेदश्च पुराणं च पुरः सराः ॥ ४४ ॥ इतिहासयजुर्वेदोऽष्टपुरक्षौवभूवतुः ॥ दिव्यावाचश्च विद्याश्च परिपार्श्वच
राः स्थिताः ॥ ४५ ॥ स्तोत्रादयश्च राजेंद्रवपट्टकारस्तथैव च ॥ ओंकारश्च मुखे राजन्नतिशोभाकरो भवत् ॥ ४६ ॥ विचित्रमनुभिः पद्भिः कृत्वा संवत्सरोधनुः ॥ छा
यामेवात्मनश्च क्रेधनुर्ज्यामक्षयारणे ॥ ४७ ॥ कालोहिभगवानरुद्रस्तस्य संवत्सरोधनुः ॥ तस्माद्रौद्रीकालरात्रिर्ज्याकृता धनुर्पोजरा ॥ ४८ ॥ इषुश्चाप्यज्ञवद्वि
ष्णुर्ज्वलनः सोम एव च ॥ अग्नीषोमौ जगत्कृत्स्नं वैष्णवं रोच्यते जगत् ॥ ४९ ॥ विष्णुश्चात्मा भगवतां भवस्यामिततेजसः ॥ तस्माद्भनुर्ज्यामंस्पर्शनविषेदुर्हरस्य
ते ॥ ५० ॥ तस्मिन् शरे तिग्ममन्युमुमोचासद्यमीश्वरः ॥ भृग्वंगिरो मन्युभवं क्रोधाग्निमतिदुःसहं ॥ ५१ ॥ सनीललोहितो धूम्रः कृत्तिवासाऽभयंकरः ॥ आदि
त्यायुतसंकाशस्तेजो ज्वालावतो ज्वलन् ॥ ५२ ॥ दुश्श्यावच्यावतो जेत्यहंता ब्रह्मद्विपांहरः ॥ नित्यं त्राता च हंता च धर्माधर्मो श्रितान्तरान् ॥ ५३ ॥ प्रमाथिभिर्भी
मवलैर्भीमरूपैर्मनोजवैः ॥ विभाति भगवान्स्याणुस्त्वेरवात्मगुणैर्वृतः ॥ ५४ ॥ तस्यांगानि समाश्रित्य स्थितं विश्वमिदं जगत् ॥ जंगमाजंगमं राजं न शुशुभेऽद्भु
तदर्शनं ॥ ५५ ॥ दृष्ट्वा तुंतरं ययुक्तं कवचीं स शरासनी ॥ बाणमादाय तं दिव्यं सोमविष्णवग्निसंभवं ॥ ५६ ॥ तस्य राजंस्तदा देवाः कल्पयां चक्रिरे प्रभो ॥ पुण्यगंधव
हं राजन् श्वसनं देवसत्तमं ॥ ५७ ॥ तमास्याय महादेवस्त्रासय नैव तान्यपि ॥ आरुरोहतदाय ततः कंपयन्निव मेदिनीं ॥ ५८ ॥ तमारुरुत्सुं देवेशं तुष्टुवुः परमपयः ॥
गंधर्वादेव संघाश्च नयैवाप्सरसांगणाः ॥ ५९ ॥ ब्रह्मपिभिः स्तूयमानो वंद्यमानश्च वंदिभिः ॥ नयैवाप्सरसां दैर्दृष्ट्यद्रिर्नृत्यकोविदैः ॥ ६० ॥

तेरथादिभूतैः आत्मगुणैः आत्मनो भोक्तुं गुणं भूतैर्भोग्यैः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ बाणमादाय स्थितं तं दृष्ट्वा देवास्तस्यानुकूलं जयावहं श्वसनं कल्पयां चक्रिरे इत्यन्वयः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

सशोभमानोवरदः स्वङ्गीबाणीशरासनी ॥ हसन्निवात्रवीदेवान्सारथिः कोभविष्यति ॥ ६१ ॥ तमब्रुवन्देवगणायंभवान्संनियोक्ष्यते ॥ सभविष्यतिदेवेशंसार
थिस्तेनसंशयः ॥ ६२ ॥ तानब्रवीत्युनर्देवोमत्तः श्रेष्ठतरोहियः ॥ तंसारथिकुरुध्वमेस्वयंसंचित्यमाचिरं ॥ ६३ ॥ एतच्छ्रुत्वांततोदेवावाक्यमुक्तंमहात्मना ॥ ग
त्वापितामहं देवाः प्रसाद्येदं वचोब्रुवन् ॥ ६४ ॥ यथात्वत्कथितं देवत्रिदशारिर्विनिग्रहे ॥ तथाचक्रतमस्माभिः प्रसन्नो नोदपध्वजः ॥ ६५ ॥ रथश्चविहितोऽस्माभि
र्विचित्रायुधसंवृतः ॥ सारथिचनजानीमः कः स्यात्तस्मिन्नरथोत्तमे ॥ ६६ ॥ तस्माद्विधीयतां कश्चित्सारथिर्देवसंत्तमः ॥ संफलांतांगिरंदेवकर्तुमर्हसिनोविभो
॥ ६७ ॥ एवमस्मासुहिपुराभगवन्ब्रुक्तवानसि ॥ हितकर्तास्मिभवतामितितत्कर्तुमर्हसि ॥ ६८ ॥ सदेवयुक्तोरथसत्तमो नोदुराधरोद्रावणः शात्रवाणां ॥ पि
नाकपाणिर्विहितोत्रयोद्धाविभीषयनृदानवानुद्यतोसौ ॥ ६९ ॥ तथैववैदाश्वतुराहंयाग्यधरासशैलाचरथोमहात्मनः ॥ नक्षत्रवंशानुगतोवरूथीहरोयोद्धासा
रथिर्नाभिलक्ष्यः ॥ ७० ॥ तत्रसारथिरेष्टव्यः सर्वैरैर्विशेषवान् ॥ तत्प्रतिष्ठोरयोदेवहयायोद्धातथैवच ॥ ७१ ॥ कंचचानिसशस्त्राणिकार्मुकंचपितामहं ॥ त्वानृ
तेंसारथितंत्रनान्यंपश्यामहेवयं ॥ ७२ ॥ त्वंहिसर्वगुणैर्युक्तोदेवतेभ्योधिकः प्रभो ॥ सरथंतूर्णमारुह्यसंयच्छपरमानहयान् ॥ ७३ ॥ जयायत्रिदिवेशानांवधा
यत्रिदशद्विषां ॥ इतितेशिरसागत्वात्रिलोकेशंपितामहं ॥ देवाः प्रसादयामासुः सारथ्यायेतिनःश्रुतं ॥ ७४ ॥ पितामहउवाच ॥ नात्रकिंचिन्मृषावाक्यं
यदुक्तंत्रिदिवौकसः ॥ संयच्छामिहयानेषयुध्यतोवैकपर्दिनः ॥ ततःसभगवान्देवोलोकस्त्रष्टापितामहः ॥ ७५ ॥ सारथ्येकल्पितोदेवैरीशानस्यमहात्मनः ॥ त
स्मिन्नारोहतिद्विप्रस्यंदनेलोकपूजिते ॥ ७६ ॥ शिरोभिरगमन्भूमिंतेहयावातरंहसः ॥ आरुह्यभगवान्देवोदीप्यमानःस्वतेजसा ॥ ७७ ॥ अभीषून्हिप्रतोदं
चसंजग्राहपितामहः ॥ ततउत्थायभगवांस्तानहयांननिलोपमान् ॥ ७८ ॥ बभाषेचतदास्थाणुमारोहेतिसुरोत्तमः ॥ ततस्तमिषुमादायविष्णुसोमाग्निसंभवं ॥
॥ ७९ ॥ आरुरोहतदास्थाणुर्धनुषाकंपयन्परान् ॥ तमारुढंतुदेवेशंतुष्टुवुःपरमर्षयः ॥ ८० ॥ गंधर्वादेवसंघाश्चतथैवाप्सरसांगणाः ॥ सशोभमानोवरदः स्वङ्गी
बाणीशरासनी ॥ ८१ ॥ प्रदीपयन्नरथेतस्थौत्रीनलोकान्स्वेनतेजसा ॥ ततोभूयोब्रवीद्देवोदेवानिद्रपुरोगमान् ॥ ८२ ॥ नहन्यादितिकर्तव्योनशोकोवः कथंचन ॥
हतानित्येवजानीतबाणेनानेनचासुरान् ॥ ८३ ॥ तेदेवाः सत्यमित्याहुर्निहताइतिचाब्रुवन् ॥ नचतद्वचनंमिथ्यायदाहभगवान्प्रभुः ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥

इतिसंचित्यवैदेवाः परांतुष्टिमवाप्नुवन् ॥ ततः प्रयातो देवेशः सर्वैर्देवगणैर्वृतः ॥ ८५ ॥ रथेन महताराजन्नुपमानास्तियस्यह ॥ स्वैश्च पारिषदैर्देवः पूज्यमानो
महायशः ॥ ८६ ॥ नृत्यद्विरपरैश्चैव मांसभक्षैर्दुरासदैः ॥ धावमानैः समन्ताच्च तर्जमानैः परस्परं ॥ ८७ ॥ ऋषयश्च महाभागास्तपोयुक्ता महागुणाः ॥ आशंसु
र्वैजनादेवामहादेवस्य सर्वशः ॥ ८८ ॥ एवं प्रयाते देवेशे लोकानामभयं करे ॥ तुष्टमासीज्जगत्सर्वदेवताश्च नरोत्तम ॥ ८९ ॥ ऋषयस्तत्र देवेशं स्तुवंतो बहुभिः स्त
वैः ॥ तेजश्चास्मै वर्धयंतो राजन्नासन् पुनः पुनः ॥ ९० ॥ गंधर्वाणां सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ वादयन्ति प्रयाणे स्येवाद्यानि विविधानि च ॥ ९१ ॥ ततो धिरुढे
वरदे प्रयाते चासुरा न्रति ॥ साधुसाध्विति विश्वेशः स्मयमानोऽभ्यभाषत ॥ ९२ ॥ याहि देव यतो दैत्याश्चोदयाश्चानतंद्रितः ॥ पश्य बाहोर्बलं मेघनिघ्नतः शात्रवा
न्यणे ॥ ९३ ॥ ततोऽश्वंश्चोदयामास मनोमारुतरंहसः ॥ येन तत्रिपुरं राजन् दैत्यदानवरक्षितं ॥ ९४ ॥ पिवद्भिरिव चाकाशं तैर्हयैर्लोकपूजितैः ॥ जगाम भगवान्
क्षिप्रं जयाय त्रिदिवौकसां ॥ ९५ ॥ प्रयाते रयमास्थाय त्रिपुराभिमुखे भवे ॥ ननाद सुमहान्नादं वृषभः पूरयन्दिशः ॥ ९६ ॥ वृषभस्यास्य निनदं श्रुत्वा भयकरं म
हत् ॥ विनाशमगमंस्तत्र तारकाः सुरशत्रवः ॥ ९७ ॥ अपरे वा स्थितास्तत्र युद्धायाभिमुखं वास्तदा ॥ ततः स्थाणुर्महाराज शूलधृक् क्रोधमूर्छितः ॥ ९८ ॥ त्रस्तानि
सर्वभूतानि त्रैलोक्यं भूः प्रकंपते ॥ निमित्तानि च घोरानि तत्र संदधतः शरं ॥ ९९ ॥ तस्मिन् सोमाग्निविष्णुनां क्षोभेण ब्रह्मरुद्रयोः ॥ सरयोऽधनुषः क्षोभादतीव ह्य
वसीदति ॥ १०० ॥ ततो नारायणस्तस्माच्छरभागाद्विनिःसृतः ॥ वृषरूपं समास्थाय उज्जहार महारथं ॥ १०१ ॥ सीदमाने रथे चैव नर्दमानेषु शत्रुषु ॥ स संभ्रमा
त्तु भगवान्नादं चक्रे महाबलः ॥ २ ॥ वृषभस्य स्थितो मूर्ध्नि हयपृष्ठे च मानद ॥ तदा स भगवान् रुद्रो निरैक्ष हानवं पुरं ॥ ३ ॥ वृषभस्यास्थितो रुद्रो हयस्य च नरोत्तम ॥
स्तनांस्तदा शतयनखुरांश्चैव द्विधा करोत् ॥ ४ ॥ ततः प्रभृतिभद्रं ते गवां द्विधा कृताः खुराः ॥ हयानां च स्तनाराजं स्तदा प्रभृतिना भवन् ॥ ५ ॥ पीडितानां बलवता
रुद्रेणाद्भुतकर्मणा ॥ अथाधिज्यं धनुः कृत्वा शर्वः संधाय तं शरं ॥ ६ ॥ युक्तामशुपतां त्रिपुरं समचितयत् ॥ तस्मिन् स्थिते महाराज रुद्रे विधृतकामुके ॥ ७ ॥ पुरा
णितानि कालेन जम्भुरेवैकतां तदा ॥ एकीभावं गते चैव त्रिपुरं त्वमुपागते ॥ ८ ॥ बभूव तु मलो हंपे दिवतानां महात्मनां ॥ ततो देवगणाः सर्वे सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ ९ ॥
जयेति वाचो मुमुचुः संस्तुवंतो महेश्वरं ॥ ततोऽग्रतः प्रादुरभूत्त्रिपुरं निघ्नतो सुराज ॥ ११० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

अनिर्देश्योऽग्रवपुषो देवस्यामत्यतेजसः ॥ सतद्विकृत्य भगवान् दिव्यं लोकं श्वरोधनुः ॥ ११ ॥ त्रैलोक्यसारं तमिषुं मुमोच त्रिपुरं प्रति ॥ उत्सृष्टे वै महाभाग तस्मिन्नि
षु वरेतदा ॥ १२ ॥ महानातस्वरोऽद्यासीत्पुराणां पततां भुवि ॥ तान्सोऽसुरगणान् दग्ध्वा प्राक्षिपत्पश्चिमांशे ॥ १३ ॥ एवं तु त्रिपुरं दग्धं दानवाश्चाप्यशेषतः ॥ म
हेश्वरेण क्रुद्धेन त्रैलोक्यस्य हितैषिणा ॥ १४ ॥ सचात्मक्रोधजो बह्निर्हृदित्युक्ता निवारितः ॥ मां कार्पीर्भस्मसालोका निति च्यक्षो ब्रवीच्चतं ॥ १५ ॥ ततः प्रकृतिमा
पन्ना देवा लोकास्त्वथर्षयः ॥ तुष्टुर्वाग्भिरग्न्याभिः स्थाणुमप्रतिमौजसं ॥ १६ ॥ तेनुज्जाता भगवता जग्मुः सर्वे यथागतं ॥ कृतकामाः प्रयत्नेन प्रजाप्रतिमुखाः सु
राः ॥ १७ ॥ एवं स भगवान् देवा लोकास्त्रयमहेश्वरः ॥ देवासुरगणाध्यक्षो लोकानां विदधेशिवं ॥ १८ ॥ यथैव भगवान् ब्रह्मालोकधाता पितामहः ॥ सारथ्यमक
रोत्तत्र रुद्रस्य परमो व्ययः ॥ १९ ॥ तथा भवानपि क्षिप्रं रुद्रस्यैव पितामहः ॥ संयच्छेत्तु ह्यनस्य राधेयस्य महात्मनः ॥ २० ॥ त्वंहि कृष्णाच्च कर्णाच्च फाल्गुनाच्च वि
शेषतः ॥ विशिष्टो राजशार्दूलनास्तितत्र विचारणा ॥ २१ ॥ युद्धे त्वयं रुद्रकल्पस्त्वं च ब्रह्मसमो नये ॥ तस्माच्छक्तो भवान् जेतुं मच्छत्रं स्तानि वासुरान् ॥ २२ ॥ य
थैशं त्याग्रकर्णो यं श्वेताश्वं कृष्णसारथिं ॥ प्रमथ्य हन्यात्कौंतेयं तथा शीघ्रं विधीयतां ॥ २३ ॥ त्वयि मद्रे शराज्याशा जीविताशा तथैव च ॥ विजयश्च तथैवाग्रक
र्णसाचिव्यकारितः ॥ २४ ॥ त्वयि कर्णश्च रज्यं च वयं चैव प्रतिष्ठिताः ॥ विजयश्चैव संग्रामे संग्रच्छाग्रहयोत्तमान् ॥ २५ ॥ इमं चाप्यपरं भूय इति हासं निबोध मे ॥
पितुर्मम सकाशे यद्वाह्मणः प्राहं धर्मवित् ॥ २६ ॥ श्रुत्वा चैतद्वचश्चित्रं हेतुकार्यार्थसंहितं ॥ कुरुशल्यविनिश्चित्य माभूदत्र विचारणा ॥ २७ ॥ भार्गवाणां कुले
जातो जमदग्निर्महायशः ॥ तस्य रामेति विख्यातः पुत्रस्तेजो गुणान्वितः ॥ २८ ॥ सती व्रंतप आस्यायं प्रसादयितवान् भवं ॥ अश्वहेतोः प्रसन्नात्मानियतः संयते
द्रियः ॥ २९ ॥ तस्य तुष्टो महादेवो भक्त्या च प्रशमेन च ॥ ददतं चास्य विज्ञाय दर्शयामास शंकरः ॥ महेश्वर उवाच ॥ राम तुष्टोऽस्मि भद्रं ते विदितं मे तवैप्सितं ॥
कुरुष्व पूतमात्मनः सर्वमेतदवाप्स्यसि ॥ ३० ॥ दास्यामि ते तदास्त्राणि यदा पूतो भविष्यसि ॥ अपात्रमसमर्थं च दहंत्यस्त्राणि भार्गव ॥ ३१ ॥ इत्युक्तो जामदग्न्य
स्तु देवदेवेन शूलिना ॥ प्रत्युवाच महात्मानं शिरसावनतः प्रभुं ॥ ३२ ॥ यदा जानाति देवेशः पात्रं मामस्त्रधारणे ॥ तदा क्षुश्रूषवेस्त्राणि भवान्मे दातुमर्हति ॥ ३३ ॥
दुर्योधन उवाच ॥ ततः सतपसा चैव दमेन नियमेन च ॥ पूजोपहारबलिभिर्होममंत्रपुरस्कृतैः ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

आराधयितवान्शर्व्वबहुवर्षगणांस्तदा ॥ प्रसन्नश्चमहादेवोभार्गवस्यमहात्मनः ॥ ३५ ॥ अब्रवीत्तस्यबहुशो गुणान्देव्याः समीपतः ॥ भक्तिमानेषसततंमयि
रामोदृढव्रतः ॥ ३६ ॥ एवंतस्यगुणान्प्रीतोबहुशोऽकथयत्प्रभुः ॥ देवतानांपितॄणांचसमक्षमरिसूदन ॥ ३७ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुदैत्याद्यासन्महाबलाः ॥ तैस्त
दादर्पमोहाद्यैरबाध्यंतदिवौकसः ॥ ३८ ॥ ततःसंभूयविबुधास्तानहंतुंरुतनिश्चयः ॥ चक्रुःशत्रुवधेयत्नंशोकुर्जेतुमेवतान् ॥ ३९ ॥ अभिगम्यततोदेवामहेश्वर
मुमापतिं ॥ प्रासाद्रयस्तदाभक्त्याजहिशत्रुमणानिति ॥ ४० ॥ प्रतिज्ञायततोदेवोदेवतानारिपुक्षयं ॥ रामंभार्गवमाहूयसोभ्यभाषतशंकरः ॥ ४१ ॥ रिपून्भा
र्गवदेवानांजहिसर्वान्समागतान् ॥ लोकानांहितकार्यमत्पीत्यर्थतथैवच ॥ ४२ ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचत्र्यंबकंवरदं प्रभुं ॥ रामउवाच काशक्तिर्ममदे
वेशअकृतास्त्रस्यसंयुगे ॥ ४३ ॥ निहंतुंदानवान्सर्वान्कृतास्त्रानयुद्धदुर्मदान् ॥ महेश्वरउवाच गच्छत्वमदनुज्ञातोनिहनिष्यसिशात्रवान् ॥ ४४ ॥ वि
जित्यचरिपून्सर्वान्गुणान्प्राप्स्यसिपुष्कलान् ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंप्रतिगृह्यचसर्वशः ॥ ४५ ॥ रामःकृतस्वस्ययनःप्रययौदानवान्प्रति ॥ अब्रवीद्देवशत्रूंस्त
न्महादर्पबलान्वितान् ॥ ४६ ॥ ममयुद्धंप्रयच्छध्वदैत्यायुद्धमदोल्कटाः ॥ प्रेषितोदेवदेवेनवोविजेतुंमहासुराः ॥ ४७ ॥ इत्युक्ताभार्गवेणायदैत्यायुद्धंप्रचक्र
मुः ॥ संतान्निहत्यसमरेदैत्यान्भार्गवनंदनः ॥ ४८ ॥ वज्राशनिसमस्पर्शैःप्रहारैरेवभार्गवः ॥ सदानवैःक्षततनुर्जामिदम्योद्धिजोत्तमः ॥ ४९ ॥ संस्पृष्टःस्याणुना
सद्योनिर्ब्रणःसमजायत ॥ प्रीतश्चभगवान्देवःकर्मणातेनतस्यवै ॥ ५० ॥ धरान्प्रादाद्बहुविधान्भार्गवायमहात्मने ॥ उक्तश्चदेवदेवेनप्रीतियुक्तेनशूलिना ॥
॥ ५१ ॥ निपातात्तवशस्त्राणांशरीरेयाऽभवद्भुजा ॥ तयातेमानुपंकर्मव्यपोद्धृगुनंदन ॥ ५२ ॥ गृहाणास्त्राणिदिव्यनिमत्सकाशाद्ययेप्सितं ॥ दुर्योधनउ
वाच तन्मेस्त्राणिसमस्तानिवरांश्चमनसेप्सितान् ॥ ५३ ॥ लब्ध्वाबहुविधान्गमःप्रणम्यशिर्माभवं ॥ अनुज्ञांप्राप्यदेवेशाज्जगामसमहात्तपाः ॥ ५४ ॥ ए
वमेतत्पुराव्रतंतदाकथितवानृषिः ॥ भार्गवोपिददौदिव्यधनुर्वंदमहात्मने ॥ ५५ ॥ कर्णायपुरुषव्याघ्रसुप्रीतेनांतरात्मना ॥ वृजिनंहिभवेत्किंचिद्यदिकर्णस्य
पार्थिव ॥ ५६ ॥ नास्मैस्त्राणिदिव्यानिप्रादास्यद्गुनंदनः ॥ नापिसूतकुलेजातंकर्णमन्येकथंचन ॥ ५७ ॥ देवपुत्रमहंमन्येक्षत्रियाणांकुलोद्भवं ॥ विस्मृष्ट
मवबोधार्थंकुलस्मृतिमतिर्मम ॥ ५८ ॥ सर्वान्मत्पुत्रंशल्यकर्णःसूतकुलोद्भवः ॥ सकुंडलंसकवचंदीर्घबाहुंमहारथं ॥ ५९ ॥

॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभास्त्रंभावेदीपेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ नरसिंहयोः कृष्णार्जुनयोः अतस्तयोः साम्यं ममकी
 कथमादित्यसदृशं मृगीव्याघ्रं जनिष्यति ॥ यथा त्वस्य भुजौ पीनौ नागराजकरोपमौ ॥ ६० ॥ वलः पश्य विशालं च सर्वशत्रुनिवर्हणं ॥ न त्वेष प्राकृतः कश्चित् क
 र्णो वै कर्त्तनो वृषः ॥ ६१ ॥ महात्मा त्वेपराजेंद्ररामशिष्यः प्रतापवान् ॥ ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि त्रिपुरवधोपाख्याने चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥
 दुर्योधन उवाच ॥ एवं स भगवान् देवः सर्वलोकपितामहः ॥ सारथ्यमकरोत्तत्र ब्रह्मारुद्रो भवद्रथो ॥ १ ॥ रथिनोभ्यधिको वीरकर्त्तव्यो रथसारथिः ॥ तस्मात्त्वं
 पुरुषव्याघ्रनियच्छतुरंगान्युधि ॥ २ ॥ यथा देवगणैस्तत्र वृत्तो यत्नात्पितामहः ॥ तथा स्माभिर्भवान्यत्नात् कर्णादभ्यधिको वृतः ॥ ३ ॥ यथा देवैर्महाराज ईश्वरा
 दधिको वृतः ॥ तथा भवानपि क्षिप्रं रुद्रस्येव पितामहः ॥ ४ ॥ नियच्छतुरंगान्युद्धरायै यस्य महाद्युते ॥ शल्य उवाच ॥ मयाप्येतन्नरश्रेष्ठ बहुशो नरसिंहयोः
 ॥ ५ ॥ कथ्यमानं श्रुतं दिव्यमाख्यानमतिमानुषं ॥ यथा च चक्रे सारथ्यं भवस्य प्रपितामहः ॥ ६ ॥ यथाऽसुराश्च निहता इषुणैकेन भारत ॥ कृष्णस्य चापि विदितं
 सर्वमेतत्पुरा त्वभूत् ॥ ७ ॥ यथा पितानहो जज्ञे भगवान्सारथिस्तदा ॥ अनागतमतिक्लान्तं वेदकृष्णोऽपि तत्त्वतः ॥ ८ ॥ एतदर्थं विदित्वा पिसारथ्यमुपजग्मिवान् ॥
 स्वयं भूरिव रुद्रस्य कृष्णः पार्थस्य भारत ॥ ९ ॥ यदि हन्याच्च कौतियं सूतपुत्रः कथंचन ॥ दृष्ट्वा पार्थं हि निहतं स्वयं योत्स्यति केशवः ॥ १० ॥ शंखचक्रगदापाणिर्धक्ष्य
 ते तव वाहिनीं ॥ न चापितस्य क्रुद्धस्य वाणैर्यस्य महात्मनः ॥ ११ ॥ स्यास्यते प्रत्यनीकेषु कश्चिदत्र नृपस्तव ॥ संजय उवाच ॥ तं तथा भाषमाणं तु मद्राजम
 रिंदमः ॥ १२ ॥ प्रत्युवाच महाबाहुरदीनात्मा सुतस्तव ॥ मा वमं स्याम हावाहो कर्णो वै कर्त्तनं रणे ॥ १३ ॥ सर्वशस्त्रभृतां श्रेष्ठं सर्वशस्त्रार्थपारगं ॥ यस्य ज्यातलनि
 र्घोषं श्रुत्वा भयं कर्म हत् ॥ १४ ॥ पांडवेयानि सैन्यानि विद्रवंति दिशो दश ॥ प्रत्यक्षं ते महाबाहो यथारात्रौ घटोत्कचः ॥ १५ ॥ मायाशतानि कुर्वाणो हतो माया
 पुरस्कृतः ॥ न चातिष्ठत बीभत्सुः प्रत्यनीके कथंचन ॥ १६ ॥ एतांश्च दिवसान्सर्वान् भयेन महता वृतः ॥ भीमसेनश्च बलवान् धनुष्कोट्याभिचोदितः ॥ १७ ॥ उक्त
 श्वसंज्ञयाराजन्मूढौ दरिकौ यथा ॥ माद्रीपुत्रौ तथा शूरो येन जित्कामहारणे ॥ १८ ॥ कमप्यर्थं पुरस्कृत्य न हतौ युधिमारिष ॥ येन वृष्णिप्रवीरस्तु सात्यकिः सा
 त्वतांबरः ॥ १९ ॥ निर्जित्य समरेशूरो विरथश्च बलात्कृतः ॥ संजयाश्चेतरे सर्वे धृष्टद्युम्नपुरोगमाः ॥ २० ॥

र्तिकरमेवेति भावः ॥ नरसिंहयोरिति पाठे रुद्रपितामहयोः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ किमर्थमिति ॥ सारथ्यमात्रं प्रतिज्ञाय प्रातिभ्रं चैकृणः कुर्यात्तर्हि त्वं युध्यन्तद्वन्मिथ्यां प्रतिज्ञां न भविष्यतीति भावः ॥ २६ ॥ पदवीमानृण्यं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

असरुन्निर्जिताः संस्थेस्मयमानेन संयुगे ॥ तं कथं पांडवायुद्धे विजेष्यंति महारथं ॥ २१ ॥ यो ह न्यात्समरे क्रुद्धो वज्रहस्तं पुरंदरं ॥ त्वंच सर्वास्त्रविद्वीरः सर्वविद्या
स्वपारंगः ॥ २२ ॥ बाहुवीर्येण ते तुल्यः पृथिव्यां नास्ति कश्चन ॥ त्वं शल्यभूतः शत्रूणां विषयः पराक्रमे ॥ २३ ॥ ततस्त्वमुच्यसे राजन् शल्य इत्यरिसूदन ॥ तव
बाहुबलं प्राप्य न शोकः सर्वसात्वताः ॥ २४ ॥ तव बाहुबलाद्राजन् किंतु कृष्णो बलाधिकः ॥ यथा हि कृष्णेन बलं धार्य वै फाल्गुने हते ॥ २५ ॥ तथा कर्णात्पर्याभावे त्वं
या धार्य महद्वलं ॥ किमर्थं समरे सैन्यं वा सुदेवो न्यवारयत् ॥ २६ ॥ किमर्थं च भवान् सैन्यं न हनिष्यति मारिष ॥ त्वत्कृते पदवीं गंतुं मिच्छेयं युधि मारिष ॥ सो दराणां
च वीराणां सर्वेषां च महीक्षित्वं ॥ २७ ॥ शल्य उवाच यन्मां ब्रवीषि गांधारे अग्रे सैन्यं स्यमानद ॥ विशिष्टं देवकीपुत्रात् प्रीतिमान् स्म्यहं त्वयि ॥ २८ ॥ एष
सारथ्यमातिष्ठे राधेयस्य यशस्विनः ॥ युध्यतः पांडवाग्र्येण यथा त्वं वीरमन्यसे ॥ २९ ॥ समयश्च हि मे वीरकश्चिद्वै कर्तनं प्रति ॥ उत्सृजेयं यथा श्रद्धमहं वाचोस्य स
न्निधौ ॥ ३० ॥ संजय उवाच तथेति राजन् पुत्रस्ते सहकर्णेन मारिष ॥ अब्रवीन्मद्राजानं सर्वक्षत्रस्य सन्निधौ ॥ ३१ ॥ सारथ्यस्याभ्युषगमाच्छल्येनाश्वो
सितस्तदा ॥ दुर्योधनस्तदा दृष्टः कर्णं तमभिष्वजे ॥ ३२ ॥ अब्रवीच्च पुनः कर्णं स्तूयमानः सुतस्तव ॥ जहि पार्थान्नरणे सर्वान्महेंद्रो दानवानिव ॥ ३३ ॥ स शल्येना
भ्युपगते हयानां संनियच्छते ॥ कर्णो दृष्टमना भूयो दुर्योधनमभाषत ॥ ३४ ॥ नातिहृष्टमना त्वेष मद्राजो भिभाषते ॥ राजन्मधुरयावाचा पुनरेनं ब्रवीहि वै ॥
॥ ३५ ॥ ततो राजा महाप्राज्ञः सर्वास्त्रकुशलो वली ॥ दुर्योधनो ब्रवीच्छल्यं मद्राजं महीपतिं ॥ ३६ ॥ पूरयन्निव घोषेण मेघे गंभीरया गिरां ॥ शल्यकर्णोर्जुनेनाद्य-
योद्धव्यमिति मन्यते ॥ ३७ ॥ तस्य त्वं पुरुषव्याघ्रं नियच्छतुरगान् युधि ॥ कर्णो ह त्वेतरान्सर्वान् फाल्गुनं हंतुं मिच्छति ॥ ३८ ॥ तस्याभीषुग्रहे राजन् प्रयाचे त्वां पुनः
पुनः ॥ पार्थस्य सचिवः कृष्णो यथाभीषुग्रहो वरः ॥ तथा त्वमपि राधेयं सर्वतः परिपालय ॥ ३९ ॥ संजय उवाच ततः शल्यः परिष्वज्य सुतं ते वाक्यमब्रवीत् ॥
दुर्योधनमभिप्रपन्नं प्रीतो मद्राधिपं स्तदा ॥ ४० ॥ शल्य उवाच एवं चेन्मन्यसे राजन् गांधारे प्रियदर्शन ॥ तस्मात्ते यत्प्रियं किंचित्तत्सर्वं करवाण्यहं ॥ ४१ ॥ य-
त्रास्मिं भरंतश्चेष्टयोम्यः कर्मणि कर्हिचित् ॥ तत्र सर्वात्मना युक्तो वक्ष्ये कार्यं परंतप ॥ ४२ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ वक्ष्ये वोढास्मि ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ आत्मनिदापरस्तवावपिश्रेयसां निबोधौ किमुतात्मपूजापरनिदेतदुभयमहं करोमीति भावः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ अप्रमादोऽवधानं प्रयोगः अश्वप्रेरणं ॥ ज्ञानं अगामिदोषावेक्षणं विद्यां तत्परिहा
यत्तु कर्णमहं ब्रूयां हितकामः प्रिया प्रिये ॥ मम तत्क्षमतां सर्वं भवान्कर्णश्च सर्वशः ॥ ४३ ॥ कर्ण उवाच ईशानस्य यथा ब्रह्मा यथा पार्थस्य केशवः ॥ तथा
नित्यं हिते युक्तो मद्राज भवस्वनः ॥ ४४ ॥ शल्य उवाच आत्मनिदात्मपूजाचपरनिदापरस्तवः ॥ अनाचस्ति मार्याणां वृत्तमेतच्च नुर्विधं ॥ ४५ ॥ यत्तु वि
द्वन्प्रवक्ष्यामि प्रत्ययार्थमहंतव ॥ आत्मनस्तव संयुक्तं तन्निबोधयथा तथं ॥ ४६ ॥ अहंशक्रस्य सारथ्ये योग्यो मातलिवत्प्रभो ॥ अप्रमादात्प्रयोगाच्च ज्ञानविद्या
चिकित्सनैः ॥ ४७ ॥ ततः पार्थेन संग्रामे युध्यमानस्य तेन घ ॥ बाहयिष्यामि तुरगान् विज्वरो भवसूतज ॥ ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि शल्यसारथ्य
स्वीकारे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ दुर्योधन उवाच अयं ते कर्ण सारथ्यं मद्राजः करिष्यति ॥ कृष्णादभ्यधिको यं तादेवेशस्येव मातलिः ॥ १ ॥
यथा हरिहयैर्युक्तं संगृह्णाति समातलिः ॥ शल्यस्तथा तव व्यायं संयंतारथं वाजिनां ॥ २ ॥ सोधे त्वयिरथस्ये च मद्राजे च सारथौ ॥ रथश्रेष्ठो ध्रुवं संस्ये पार्थ न भिभ
विष्यति ॥ ३ ॥ संजय उवाच ततो दुर्योधनो भूयो मद्राजं तरस्विनं ॥ उवाच राजन् संग्रामेऽध्युषिते पर्युपस्थिते ॥ ४ ॥ कर्णस्य यच्छंसंग्रामे मद्राजहयोत्त
मान् ॥ त्वया भिगुमोराधेयो विजेष्यति धनं जयं ॥ ५ ॥ इत्युक्तो रथमास्थाय तथेति प्राह भारत ॥ शल्येऽभ्युपगते कर्णः सारथिं सुमना ब्रवीत् ॥ ६ ॥ त्वंसूतस्य दनं
मत्स्यं कल्पयेत्यसकृत्त्वरन् ॥ ततो जैत्रं रथवरं गंधर्वनगरोपमं ॥ ७ ॥ विधिवत्कल्पितं भद्रं जयेत्युक्तान्यवेदयत् ॥ तं रथं रथिनां श्रेष्ठः कर्णोऽभ्यर्चयथाविधि ॥ ८ ॥
संपादितं ब्रह्मविदा पूर्वमेव पुरोधसा ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं यत्नादुपस्थाय च भास्करं ॥ ९ ॥ समीपस्थं मद्राजमारोहत्वमथा ब्रवीत् ॥ ततः कर्णस्य दुर्धर्पस्य दनप्रवरं
महत् ॥ १० ॥ आरुरोहमहातेजाः शल्यः सिंह इवाचलं ॥ ततः शल्याश्रितं दृष्ट्वा कर्णः स्वरथमुत्तमं ॥ ११ ॥ अध्यतिष्ठ यथां भोदं विद्युत्वंतं दिवाकरः ॥ तावेकरथ
मारुतावादि त्याग्निसमत्विषौ ॥ १२ ॥ अभ्राजेतां यथामेघं सूर्याग्नीसहितौ दिवि ॥ संस्तूयमानौ तौ वीरौ तदास्तां द्युतिमत्तमौ ॥ १३ ॥ ऋत्विक्सदस्यैरिन्द्राग्नीस्तू
यमाना विवाध्वरे ॥ सशल्यसंगृहीताश्वे रथे कर्णः स्थितो बभौ ॥ १४ ॥ धनुर्विस्फारयन् घोरं परिवेपीव भास्करः ॥ आस्थितः सरथश्रेष्ठं कर्णः शरंगमस्तिमान् ॥ १५ ॥
रत्नापं चिकित्सनं दोषपरिहारसामर्थ्यं ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति नैलकंठीये भारतभाष्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ अयमिति ॥ १ ॥ हरिहयैः इंद्रतुरगैर्युक्तं रथं ॥ २ ॥ ३ ॥ अत्युषिते
प्रातःकाले ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीयेभारतभावदीपेषट्त्रिंशोऽध्यायः

प्रबभौपुरुषव्याघ्रोमंदरस्थइवांशुमान् ॥ तंरथस्थंमहाबाहुंयुद्धायामिततेजसं ॥ १६ ॥ दुर्योधनस्तुराधेयमिदं वचनमब्रवीत् ॥ अकृतद्रोणभीष्माभ्यांदुष्करं
कर्मसंयुगे ॥ १७ ॥ कुरुष्वाधिरथेवीरमिषतांसर्वधन्विनां ॥ मनोगतंममत्यासीद्भीष्मद्रोणौमहारथौ ॥ १८ ॥ अर्जुनंभीमसेनंचनिहतारावितिध्रुवं ॥ ताभ्यां
यदकृतंवीरवीरकर्ममहामृधे ॥ १९ ॥ तत्कर्मकुरुराधेयवज्रपाणिरिवापरः ॥ गृहाणधर्मराजंवाजहिवात्वंधनंजयं ॥ २० ॥ भीमसेनंचराधेयमाद्रीपुत्रौयमा
वपि ॥ जयश्रुतेऽस्तुभद्रंतेप्रयाहिपुरुषर्षभ ॥ २१ ॥ पांडुपुत्रस्यसैन्यानिकुरुसर्वाणिभस्मसात् ॥ ततस्तूर्यसहस्राणिभेरीणामयुंतानिच ॥ २२ ॥ वाद्यमानान्यरो
चंतमेघशब्दोयथादिवि ॥ प्रतिगृह्यतुतद्वाक्यंरथस्थोरथसत्तमः ॥ २३ ॥ अभ्यभापतराधेयःशल्यंयुद्धविशारदं ॥ चोदयाश्चान्महाबाहोयावद्वन्मिधनंजयं ॥ २४ ॥
भीमसेनंयमौचोभौराजानंचयुधिष्ठिरं ॥ अद्यपश्यतुमेशंल्यबाहुवीर्यधनंजयः ॥ २५ ॥ अस्यतःकंकपत्राणांसहस्राणिशतानिच ॥ अद्यक्षेप्स्याम्यहंशल्यशरा
न्परमतेजनान् ॥ २६ ॥ पांडवानांविनाशायदुर्योधनजयायच ॥ शल्यउवाच सूनपुत्रकथंनुत्वंपांडवानवमन्यसे ॥ २७ ॥ सर्वास्त्रज्ञान्महेष्वासान्स
र्वानेवमहाबलान् ॥ अनिवर्तिनोमहाभागानजय्यान्सत्यविक्रमान् ॥ २८ ॥ अपिसंतनयैर्युयुधेभ्यसाक्षाच्छतक्रतोः ॥ यदाश्रोष्यसिनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवा
शनेः ॥ २९ ॥ राधेयगांडिवस्याजौतदानैवंवदिष्यसि ॥ यदाद्रक्ष्यसिभीमेनकुंजशानीकमाहवे ॥ ३० ॥ विशीर्णदंतंनिहतंतदानैवंवदिष्यसि ॥ यदाद्रक्ष्यसिसं
ग्रामेधर्मपुत्रंयमौतथा ॥ ३१ ॥ शितैःपृथक्कैःकुर्वाणानभ्रच्छायांमिवांवरे ॥ अस्यतःक्षिप्वनश्चारीनलघुहस्तान्दुरासदान् ॥ पार्थिवानपिक्वत्प्रांस्त्वंतदानै
वंवदिष्यसि ॥ ३२ ॥ संजयउवाच अनादृत्यतुतद्वाक्यंमद्राजेनभाषितं ॥ ग्राहीत्येवाब्रवीत्कर्णोमद्राजंतरस्विनं ॥ ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्ण
पर्वणिशल्यसंवादेषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ५४ ॥ संजयउवाच दृष्ट्वाकर्णमहेष्वासंयुयुत्सुंसमवस्थितं ॥ चुक्रुशुःकुरवःसर्वेदृष्टरूपाःसमंवनः
॥ १ ॥ ततोदुंदुभिनिर्घोषैर्भेरीणांनिनदेनच ॥ बाणशब्दैश्चविविधैर्गर्जिष्वतस्विनां ॥ २ ॥ निर्ययुस्तावकायुद्धंमृत्युंरुत्वा निवर्तनं ॥ प्रयातंतुततःकर्णयोषे
षुमुदितेषुच ॥ ३ ॥ चचालंपृथिवीराजन्ववाशचसुविस्तरं ॥ निःसरंतोव्यदृशंतसूर्यास्सप्तमहाग्रहाः ॥ ४ ॥

॥ ३६ ॥ ॥ ५४ ॥ दृष्ट्वेति ॥ १ ॥ तरस्विनांअश्वादीनां ॥ २ ॥ ३ ॥ ववाशशब्देचकार स्रासेतिपाठेपिसर्वायः निःसरंतोयुद्धार्थमितिशेषः सूर्यात्सूर्यमारभ्य सूर्यादयोऽन्योन्यंबुध्यंतीत्यर्थः ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ भीष्मद्रोणौ अतिक्रान्तिर्वीर्ययोस्तावतिवीर्यौ समीक्ष्य स्वकृत्यमालोच्य जगादेत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ आभाष्य भीमशल्य इति संबोध्य ॥ १२ ॥ अस्थिरताजहातीत्यचं चलोस्तीत्यर्थः ॥ १३ ॥ ततोऽपि मेघसाध्वसं जयं न स्तीतियोजना ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ आतुरान् आसन्नमृत्यून् ॥ १७ ॥ विद्यां जानीयां भावं श्वोहं स्थास्यामीति निश्चयः ॥ १८ ॥ अस्त्रादीनि मनुष्यस्य उत्कापाताश्च संजज्ञुर्दिशां दाहास्तथैव च ॥ शुक्रांशान्यश्च संपेतुर्ववृताश्च भैरवाः ॥ १९ ॥ मृगपक्षिगणाश्चैव पृतनां बहुशस्तव ॥ अपसव्यं तदा च कुर्वेदयंतो महाभयं ॥ २० ॥ प्रथितस्य च कर्णस्य निपेतुस्तुरगाभुवि ॥ अस्थिर्वपच पतितमतरिक्षाद्भयानकं ॥ २१ ॥ जज्वलुश्चैव शस्त्राणि ध्वजाश्चैव चकपिरे ॥ अश्रूणि च व्यमुचं तवाहनानि विशांपते ॥ २२ ॥ एते चान्ये च बहव उत्पातास्तत्र दारुणाः ॥ समुत्पेतुर्विनाशाय कौरवाणां सुदारुणाः ॥ २३ ॥ न च तान् गणयामासुः सर्वे दैवेन मोहिताः ॥ प्रस्थितं सूतपुत्रं च जयेत्युचुर्नराधिपाः ॥ निर्जिता न्याण्डवांश्चैव मे निरेतत्र कौरवाः ॥ २४ ॥ ततोरथस्थः परवीरहंता भीष्मद्रोणावतिवीर्यौ समीक्ष्य ॥ समुज्ज्वलन् भास्करपावकाभां वैकर्तनो सौरथकुंजरो नृप ॥ २५ ॥ स शल्यमाभाष्य जगाद वाक्यं पार्थस्य कर्मातिशयं विचिंत्य ॥ मानेन दर्पेण विदह्यमानः क्रोधेन दीप्यन्नि वनिः श्वसंश्च ॥ २६ ॥ नाहं महेंद्रादपि वज्रपाणेः क्रुद्धाद्विभेम्यायुधवान्नथस्थः ॥ दृष्ट्वा हि भीष्मप्रमुखान् शयानान् नत्तीव मां त्यस्थिरताजहाति ॥ २७ ॥ महेंद्रविष्णुप्र विभावमिदितौरथाश्वनांगप्रवप्ररमायिनौ ॥ अवध्य कल्पौ निहतौ यदा परैस्ततो न मेऽप्यस्ति रणेऽद्य साध्वसं ॥ २८ ॥ समीक्ष्य संस्येति बलान्नराधिपान्ससूतमा तंगरथान् परैर्हतान् ॥ कथं न सर्वान् हितान् नृणो वधीन्महास्त्रविद्राह्मणपुंगवो गुरुः ॥ २९ ॥ स संस्मरन् द्रोणमहं महाहवे ब्रवीमि सत्यं कुरवो निबोधत ॥ न वामदन्यः प्रसहेद्रणेर्जुनं समागतं मृत्युमिवो ग्ररूपिणं ॥ ३० ॥ शिखाप्रसादश्च बलं धृतिश्च द्रोणे महास्त्राणि च संनतिश्च ॥ स चेदगान् मृत्युवशं महात्म्यं सर्वानन्यानां तुरानघ मन्ये ॥ ३१ ॥ नेह ध्रुवं किंचिदपि प्रचितयन् विद्यालोके कर्मणो दैवयोगात् ॥ सूर्योदये कोर्हि विमुक्तसंशयो भावं कुर्वीताद्यगुरौ निपातिते ॥ ३२ ॥ न नूनमस्त्राणि बलं पराक्रमः क्रियाः सुनीतं परमायुधानि वा ॥ अलं मनुष्यस्य सुखाय वर्तितुं तथा हियुद्धे निहतः परैर्गुरुः ॥ ३३ ॥ हुताशनादित्यसमानतेजसंपराक्रमे विष्णुपुरंद रोपमं ॥ न ये बृहस्पत्युशनोः सदा समं न चैनमस्त्रं तदुपास्तदुःसहं ॥ ३४ ॥ संप्राक्कुपेदुदितस्त्रीकुमारे पराभूते पौरुषे धार्तराष्ट्रे ॥ मया कृत्यमिति जानामि शल्यप्रया हितस्माद्विषतामनीकं ॥ ३५ ॥ यत्र राजा पाण्डवः सत्यसंधोऽव्यवस्थितो भीमसेनार्जुनौ च ॥ वासुदेवः सात्यकिः संजयाश्च यमौ च कस्तान् विषहेन्मदन्यः ॥ ३६ ॥

तुलनाय वर्तितुं नालमिति संबन्धः ॥ ३१ ॥ उशनोः उशनसोः उपास्त उपासिष्ठन चानुमिति शेषः अस्त्रं अस्त्रादि ॥ ३० ॥ संप्राक्कुपेदसम्यगाक्रोशवति पराभूते निरस्ते धार्तराष्ट्रे धृतराष्ट्रपुत्रसंबन्धिनि पौरुषेयत्वे ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

तस्मात्क्षिप्रं मद्रपते प्रयाहिरणे पंचालान्यां ढवान्संजयांश्च ॥ तान्वाहनिष्यामि समेत्य संस्येयास्यामि वाद्रोणपथाय माय ॥ २३ ॥ नन्वेवाहं निष्यामि मध्येते
 षां शूराणामिति मांशल्यविद्धि ॥ मित्रद्रोहो मर्षणीयो न मेऽयं त्यक्त्वा प्राणाननुयास्यामि द्रोणं ॥ २४ ॥ प्राज्ञस्य मूढस्य च जीवितांतेनास्ति प्रमोक्षो तं कंसकृत
 स्य ॥ अतो विद्वन्नभियास्यासि पार्था न्दिष्टं न शक्यं व्यतिवर्तितुं वै ॥ २५ ॥ कल्याणवृत्तः स ततं हिराजा वै चित्रवीर्यस्य सुतो ममासीत् ॥ तस्यार्थसिद्ध्यर्थं महं त्यजा
 मि प्रियान् भोगान् दुस्त्यजं जीवितं च ॥ २६ ॥ वैयाघ्रचर्मणमकूजनाक्षं हेमत्रिकोशं रजंतं त्रिवेणुं ॥ रथप्रवर्हतुरगप्रवर्हैर्युक्तं प्रादान्मत्प्रमि मंहिरामः ॥ २७ ॥
 धनूंषि चित्राणि निरीक्ष्य शल्यध्वजान् गदाः सायकांश्चोग्ररूपान् ॥ असिचढीं तं परमायुधं च शंखं च श्रुभ्रं स्व नवं तमुग्रं ॥ २८ ॥ पताकिनं वज्रनिपातनिःस्वनं सिता
 श्रुयुक्तं शुभतूणशोभितं ॥ इमं समास्थाय रथं रथर्षभं रणे हनिष्याम्यहमर्जुनं वलात् ॥ २९ ॥ तंचेन्मृत्युः सर्वहरो भिरक्षेत्सदाऽप्रमत्तः समरे पांडुपुत्रं ॥ तं वाहनि
 ष्यामि रणे समेत्य यास्यामि वा भीष्ममुखोयमाय ॥ ३० ॥ यमवरुणकुबेरवासवा वायदियुगपत्सगणामहाहवे ॥ जुगुपिषव इहाद्य पांडवं किं बहुना सह तैर्जयामि
 तं ॥ ३१ ॥ संजय उवाच ॥ इति रणरभसस्य कथं तस्तदुत निशम्य वृत्रः समद्राट् ॥ अवहंसदवमन्यवीर्यवान् प्रतिपिपिधे च जगाद चोत्तरं ॥ ३२ ॥ श
 ल्य उवाच ॥ विरम विरम कर्णकल्यनादतिरभसोऽप्यतिवाच मुक्तवान् ॥ क्वचिन्नरवरो धनं जयः कपुनरहो पुरुषा धमो भवो न ॥ ३३ ॥ यदुसंदनमुपेन्द्रपालितं त्रिद
 शमिधाम रराजरक्षितं ॥ प्रसभमतिविलोड्य कोहरेत्पुरुषवरावरजामृतेऽर्जुनात् ॥ ३४ ॥ त्रिभुवनविभुमीश्वरेश्वरं कडहपुमान्भवमाकूयेद्युधि ॥ मृगवधकल
 हेऽकृतेर्जुनात् सुरपतिवीर्यसमप्रभावतः ॥ ३५ ॥ असुरसुरमहोरगान्नरान्गरुडपिशाचसयत्सराक्षसान् ॥ इषुभिर्जयदग्निगौरवात्स्वभिलषितं च हविर्ददौ
 जयः ॥ ३६ ॥ स्मरसि ननु यदा परैर्दतः स च धृतराष्ट्रसुतोऽपि मोक्षितः ॥ दिनकरसदृशैः शरोत्तैर्युधाकुरुषु बहून्विनिहत्य तानरीन् ॥ ३७ ॥ प्रथममपि पलायिते
 त्वयि प्रिय कलहाधृतराष्ट्रसूनवः ॥ स्मरसि ननु यदा प्रमोचिताः स्वचरगणान् वजित्य पांडवैः ॥ ३८ ॥

स्य ॥ ३२ ॥ अतिरजसोऽपि त्वं अतिवाचं स्वसामर्थ्यादधिकं ॥ ३३ ॥ पुरुषवरस्य कृष्णस्यावरजां कनीयसीं सुभद्रां ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ स्मरसीति विषमं लुब्धः ॥ ३७ ॥ स्वचरगणात् संगंधर्वां ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ श्वेतयुजाश्वेताश्वयुजा ॥ ४५ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतत्रावदीपेसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
प्रयाणेइति ॥ १ ॥ २ ॥ अभिसन्धेतअल्पमित्यवजानीत ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अंजनकेशीभिः कृष्णकेशीभिरश्वनरीभिर्युवतीभिर्वायुक्तं ॥ ६ ॥ हस्तिषड्वहं हस्तिषड्वहं हस्तिषड्वहमिच्छंतिवीराः षडेचदंतिनामिति प्राचः

समुदितवलवाहनाः पुनः पुरुषवरेण जिताः स्थगो ग्रहे ॥ सगुरुगुरुसुताः सभोष्मकाः किमुन जितः सतदा त्वयार्जुनः ॥ ३९ ॥ इदमंपरमुपस्थितं पुनस्तव निधना
यस्य युद्धमद्य वै ॥ यदि न रिपुभयात्पलायसे समरगतो हतोसि सूतज ॥ ४० ॥ संजय उवाच ॥ इति बहुपरुषं प्रभपतिप्रमनसिमद्रपतौरिपुस्तवं ॥ भृशम
भिरुपितः परंतपः कुरुपुतनापतिराहमद्रपं ॥ ४१ ॥ कर्ण उवाच ॥ भवतु भवतु किं विक्लस्येन नु मम तस्य हियुद्धमुद्यतं ॥ यदि स जयति मामिहा हवेत तद्दम
स्तु मुक्लितं तव ॥ ४२ ॥ संजय उवाच ॥ एवमस्त्विति मद्रेश उक्त्वानोत्तरमुक्तवान् ॥ या हि शल्येति चाप्येनं कर्णः प्राह युयुत्सया ॥ ४३ ॥ सरथः प्रययौ शत्रू-
न् श्वेताश्वः शल्यसारथिः ॥ निघ्नन्न मित्रान्समरेत मोघ्नन्सविता यथा ॥ ४४ ॥ ततः प्रायासीति मान्वैरथेन वै याघ्रेण श्वेतयुजाथकर्णः ॥ स चालोक्य ध्वजिनीं पां-
डवानां धत्तं जयं त्वरं यापर्यपृच्छत् ॥ ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच ॥ प्रया-
णे च ततः कर्णो हर्षयन्वाहिनीं तव ॥ एकैकं समरेदृश्वपां डवान्यप्यपृच्छत् ॥ १ ॥ यो मामद्य महात्मानं दर्शयेच्छे तवाहनं ॥ तस्मै दद्यामभिप्रेतं धनं यन्मनसेच्छति
॥ २ ॥ न चेत्तदभिमन्येत तस्मै दद्यामहंपुनः ॥ शकटं रत्नसंपूर्णं यो मे ब्रूयाद्दनं जयं ॥ ३ ॥ न चेत्तदभिमन्येत पुरुषोर्जुनदर्शिवान् ॥ शतं दद्यां गवां तस्मै नैत्यकं कां-
स्य द्रोहनं ॥ ४ ॥ शतं ग्रामवरांश्चैव दद्यामर्जुनदर्शिने ॥ तथा तस्मै पुनर्दद्यां श्वेतमश्वतरीरथं ॥ ५ ॥ युक्तमंजनकेशीभिर्यो मे ब्रूयाद्दनं जयं ॥ न चेत्तदभिमन्येत पु-
रुषोर्जुनदर्शिवान् ॥ ६ ॥ अन्यं वास्मै पुनर्दद्यां सौवर्णं हस्तिषड्वहं ॥ तथाप्यस्मै पुनर्दद्यां स्त्रीणां शतमलंकृतं ॥ ७ ॥ श्यामानां निष्ककंठीनां गीतवाद्यविपश्चितां ॥
न चेत्तदभिमन्येत पुरुषोर्जुनदर्शिवान् ॥ ८ ॥ तस्मै दद्यां शतं नागान् शतं ग्रामान् शतं रथान् ॥ सुवर्णस्य च मुख्यस्य हं याग्याणां शतं शतान् ॥ ९ ॥ क्रद्धा गुणैः
सुदांतांश्च धुर्यवाहान्सुशिक्षितान् ॥ तथा सुवर्णशृंगीणां गोधेनूनां चतुःशतं ॥ १० ॥

अन्यं वा सौवर्णस्य मिति शेषः ॥ हस्तिषड्वहं षट्पादवक्त्राण्यस्मिन् ॥ षट् हस्तिषड्वहं षट्पादवक्त्राण्यस्मिन् ॥ ७ ॥ श्यामानां अप्रजातानां निष्कमुरो भूषणं ॥ ८ ॥ शतं शतान् दशसहस्राणि ॥ ९ ॥ क्रद्धा गुणैः
सुदांतांश्च धुर्यवाहान्सुशिक्षितान् ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ मांढमाभरणं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अपरांतेषुपश्चिमकच्छेषु ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रत्ययवयसांअभिनवयौवनानां ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

दद्यांतस्मैसवत्सानांयोमेब्रूयाद्भनंजयं ॥ नचेत्तदभिमन्येतपुरुषोर्जुनदर्शिवान् ॥ ११ ॥ अन्यदस्मैवरंदद्यांश्चेतान्पंचशतान्हयान् ॥ हेमभांडपरिच्छन्नान्सु
मृष्टमणिभूषणान् ॥ १२ ॥ सुदांतानपिचैवाहंदद्यामष्टादंशापरान् ॥ रथंचशुभ्रंसौवर्णदद्यांतस्मैस्वलंकृतं ॥ १३ ॥ युक्तंपरमकांबोजैर्योमेब्रूयाद्भनंजयं ॥ नचे
त्तदभिमन्येतपुरुषोर्जुनदर्शिवान् ॥ १४ ॥ अन्यदस्मैवरंदद्यांकुंजराणांशतानिषट् ॥ कांचनैर्विविधैर्भांडैराच्छन्नान्हेममालिनः ॥ १५ ॥ उत्पन्नानपरांतेषुवि
नीतानहस्तिशिक्षकैः ॥ नचेत्तदभिमन्येतपुरुषोर्जुनदर्शिवान् ॥ १६ ॥ अन्यदस्मैवरंदद्यांवैश्याग्रामांश्चतुर्दश ॥ सुस्फीतान्धवसंयुक्तान्प्रत्यासन्नवनोदकान् ॥
अकुतोभयान्सुसंपन्नान्राजभोज्यांश्चतुर्दश ॥ १७ ॥ दासीनांनिष्ककंठीनांमागधीनांशतंतथा ॥ प्रत्ययवयसांदद्यांयोमेब्रूयाद्भनंजयं ॥ १८ ॥ नचेत्तदभि
मन्येतपुरुषोर्जुनदर्शिवान् ॥ अन्यतस्मैवरंदद्यांयमसौकामयेत्स्वयं ॥ १९ ॥ पुत्रदारान्विहारांश्चयदन्यद्विदित्तमस्तिमे ॥ तच्चतस्मैपुनर्दद्यांयद्यच्चमनसेच्छति ॥
॥ २० ॥ हत्वाचसहितौरुण्यौतयोर्वित्तानिसर्वशः ॥ तस्मैदद्यामहंयोमेब्रूयात्केशवार्जुनौ ॥ २१ ॥ एतावाचःसुबहुशःकर्णउच्चारयन्युधि ॥ दध्मौसागरसं
भूतंसुस्वरंशंखमुत्तमं ॥ २२ ॥ तावाचःसूतपुत्रस्यतथायुक्तानिशम्यतु ॥ दुर्योधनोमहाराजसंदष्टःसानुगोभवत् ॥ २३ ॥ ततोदुंदुभिनिर्घोषोमृदंगानांचसर्वशः ॥
सिंहनादःसवादित्रःकुंजराणांचनिःस्वनः ॥ २४ ॥ प्रोदुरासीत्तदाराजसैन्येषुपुरुषर्षभ ॥ योधासांसंप्रहृष्टानांतथासमभवत्स्वनः ॥ २५ ॥ तथाप्रहृष्टेसैन्येतुष्ट
वमानंमहारथं ॥ विकत्यमानंचतदाराधेयमरिकर्पणं ॥ मद्वराजःप्रहस्येदंवचनंप्रत्यभाषत ॥ २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकर्णविलेपेऽष्टत्रिंशोऽध्या
यः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ शल्यउवाच मासूतपुत्रदानेनसौवर्णहस्तिषट्पदं ॥ प्रयच्छपुरुषायाद्यद्रक्ष्यसित्वंधनंजयं ॥ १ ॥ बाल्यादिहत्वंत्यजसिंवसुवैश्रवणो
यथा ॥ अयत्नेनैवराधेयद्रष्टास्यद्यधनंजयं ॥ २ ॥ परास्तजसियद्वित्तंकिंचित्त्वंबहुमूढवत् ॥ अपात्रदानेयेदोषास्तान्मोहांन्नावबुध्यसे ॥ ३ ॥ यत्त्वंप्रेरयसेवित्तं
हुतेनखलुत्वया ॥ शक्यंबहुविधैर्यज्ञैर्यपुंसूतयजस्वतैः ॥ ४ ॥ यच्चप्रार्थयस्वहंतुरुणौमोहांयैवतत् ॥ महिशुश्रुमसंमर्देकोप्रासिंहौनिपातितौ ॥ ५ ॥

पुत्रदानं प्रयत्नं ॥ २६ ॥ इति कर्णपर्वणिकर्णविलेपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ मासूतेति ॥ १ ॥ वसुविजं द्रष्टासिद्रक्ष्यसि ॥ २ ॥
परास्तजसिदथात्यजसि ॥ ३ ॥ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ अबद्धं अनर्थकं अकर्णोऽयं अनाकर्णनीयं ॥ ७ ॥ ८ ॥ सहितो युध्यस्वनत्वेकाकी ॥ ९ ॥ एवं श्रद्धास्त्वयि जिजीविषातेऽस्ति अन्यथा मरिष्यसि ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥
 अप्रार्थितं प्रार्थयसे सुहृदो न हि संति ते ॥ येत्वा निवारयन्त्याशु प्रपतन्तं दुताशने ॥ ६ ॥ कार्याकार्यं न जानीषे कालपकोस्य संशयं ॥ बद्धवद्धमकर्णीयं को हि ब्रू-
 याज्जिजीविषुः ॥ ७ ॥ समुद्रतरणं दोर्भ्यां किं ठेव ध्वायथा शिलां ॥ गिर्यग्राहो निपतन्तादृक् कृत्स्नचिकीर्षितं ॥ ८ ॥ सहितः सर्वयोधैस्त्वव्यूहानीकैः सुरक्षितः ॥ ध-
 नं जयेन युध्यस्व श्रेयश्चेत्यामुमिच्छसि ॥ ९ ॥ हितार्थं धातं राष्ट्रस्य ब्रवीमि त्वानि हिंसया ॥ श्रद्धास्त्वैवं मया प्रोक्तं यदि ते स्ति जिजीविषा ॥ १० ॥ कर्ण उवाच स्व-
 बाहुवीर्यमाश्रित्य प्रार्थयाम्यर्जुनं रणे ॥ त्वं तु मित्रमुखः शत्रुर्माभीषयितुमिच्छसि ॥ ११ ॥ न मामस्मादभिप्रायात्कश्चिदघनिवर्तयेत् ॥ अपीन्द्रो वज्रमुद्यम्य-
 किमुमर्त्यः कथंचन ॥ १२ ॥ संजय उवाच इति कर्णस्य वाक्यानि शल्यः प्राहोत्तरं वचः ॥ चुकोपयिषुरत्यर्थं कर्णमद्रेऽश्वरः पुनः ॥ १३ ॥ यदा वै त्वां फाल्गुन-
 वेगयुक्ता ज्याचोदिता हस्तवता विस्तृष्टाः ॥ अन्वेतारः कंकपत्राः शिताग्रस्तदा तप्स्यस्यर्जुनस्यानुयोगात् ॥ १४ ॥ यदा दिव्यं धनुरादाय पार्थः प्रतापयन् पृतनां स-
 व्यसाची ॥ त्वां मर्दयिष्यन्निशितैः पृषत्कैस्तदा पश्चात्तप्स्यसे सूतपुत्र ॥ १५ ॥ बालश्रद्धं मातुरं केशयानो यथा कश्चित्पार्थयते पदहर्तुं ॥ तद्वन्मोहात्घोतमानं रथस्थं
 संप्रार्थयस्यर्जुनं जेतुमद्यं ॥ १६ ॥ त्रिशूलमाश्रित्य सुतीक्ष्णधारं सर्वाणि गात्राणि विघर्षसित्वं ॥ सुतीक्ष्णधारोपमकर्मणा त्वं युयुत्ससे योर्जुनेनाद्यकर्ण ॥
 ॥ १७ ॥ क्रुद्धं सिंहं केसरिणं बृहन्तं बालो मूढः क्षुद्रमृगस्तस्वी ॥ समाद्वयेत्तद्वदेत्तत्तवाद्यसमाद्वानं सूतपुत्रार्जुनस्य ॥ १८ ॥ मासूतपुत्राद्वयराजपुत्रं महावीर्यं के-
 सरिणं यथैव ॥ वने शृगालः पिशितेन तप्तो मापार्थमासाद्य विनश्यसित्वं ॥ १९ ॥ ईषादुतं महानागं प्रभिन्नकरटामुखं ॥ शशकोद्वयसे युद्धे कर्णपार्थधनं जयं ॥
 ॥ २० ॥ बिलस्थं कृष्णसर्पं त्वं बाल्यात्काष्ठेन विध्यसि ॥ महाविषं पूर्णकोपं यत्पार्थयोत्थुमिच्छसि ॥ २१ ॥ सिंहं केसरिणं क्रुद्धमतिक्रम्याभिनर्दसे ॥ शृगाल इव मू-
 ढस्त्वं नृसिंहं कर्णपांडवं ॥ २२ ॥ सुपर्णपतगश्रेष्ठं वै न ते यंतरस्विनं ॥ भोगी वाद्वयसे पाते कर्णपार्थधनं जयं ॥ २३ ॥ सर्वो भिसां निधिर्भीमं मूर्तिमंतं ज्ञपायुतं ॥ चंद्रो-
 दये विवर्धतमप्लवः सन्ति तीर्षसि ॥ २४ ॥ ऋषभं दुंदुभिग्रीवं तीक्ष्णशृंगं प्रहारिणं ॥ वत्स आद्वयसे युद्धे कर्णपार्थधनं जयं ॥ २५ ॥ महामेघं महाघोरं ददुरः प्रति-
 नर्दसि ॥ कामतोयप्रदं लोके नरपर्जन्यमर्जुनं ॥ २६ ॥ यथा च स्वगृहस्थः श्वाध्याघ्नं वनगतं भेषत् ॥ तथा त्वं भेषसे कर्णं न रघ्याघ्नं धनं जयं ॥ २७ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ भोगी सर्पः पाते पतनार्थं ॥ २३ ॥ ज्ञपैर्भीमैरासमेतायुतं ज्ञपायुतं अप्लवः बाहुभ्यामित्यर्थः ॥ २४ ॥ दुंदुभिपीवं दुंदुभिस्त्वनकंठं ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अधीति वाक्शल्यत्वादेवायंश

शृगालोप्रिवनेकर्णशरीःपरिवृतोवमन् ॥ मन्यतेसिंहमात्मानंयावत्सिंहंनपश्यति ॥ २८ ॥ तथात्वमपिराधेयसिंहमात्मानमिच्छसि ॥ अपश्यन्शत्रुदमनंनर
व्याघ्रंयनंजयं ॥ २९ ॥ व्याघ्रंत्वंमन्यसेत्मानंयावत्कृष्णौनपश्यसि ॥ समास्थितावेकरथेसूर्याचंद्रमसाविव ॥ ३० ॥ यावद्गांढीवघोषंत्वंनशृणोषिमहाहवे ॥
तावदेवत्वयाकर्णशक्यंवक्तुंयथेच्छसि ॥ ३१ ॥ रथशब्दधनुःशब्देनादयंतंदिशोदश ॥ नर्दतमिवशार्दूलंदृष्ट्वाक्रोष्टाभविष्यसि ॥ ३२ ॥ नित्यमेवशृगालस्त्वं
नित्यंसिंहोयनंजयः ॥ वीरप्रद्वेषणान्मूढतस्मात्क्रोष्टेवलक्ष्यसे ॥ ३३ ॥ यथाखुःस्याद्विडालश्चाव्याघ्रश्चबलावलै ॥ यथाशृगालःसिंहश्चयथाचशशकुंजरौ ॥
॥ ३४ ॥ यथाऽनृतंचसत्यंचयथाचापिविषासृते ॥ तथात्वमपिपार्थश्चप्रख्यातावात्मकर्मभिः ॥ ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकर्णशल्याधिक्षेपेएको
नचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ संजयउवाच अधिक्षिप्तस्तुराधेयःशल्येनामिततेजसा ॥ शल्यमाहसुसंकुद्धोवाक्शल्यमवधारयन् ॥ १ ॥
कर्णउवाच गुणान्गुणबतांशल्यगुणवान्वेत्तिनागुणः ॥ त्वंतुशल्यगुणैर्हीनःकिंज्ञास्यसिगुणागुणं ॥ २ ॥ अर्जुनस्यमहास्त्राणिक्रोधवीर्यधनुःशरान् ॥ अहं
शल्यभिजानामिविक्रमंचमहात्मनः ॥ ३ ॥ तथाकृष्णस्यमहात्म्यमृषस्यमहीक्षितां ॥ यथाहंशल्यजानामिनत्वंजानासितत्तया ॥ ४ ॥ एवमेवात्मनोवीर्य
महंवीर्यंचपांडवे ॥ जानन्नेवाद्भयेयुद्धेशल्यगांढीवधारिणं ॥ ५ ॥ अस्तिवाऽयस्त्रिषुःशल्यसुपुंखोरक्तभोजनः ॥ एकतूणीशयःपत्रीसुधौतःसमलंकृतः ॥ ६ ॥
शेतेचंदनचूर्णेपुपूजितोवहुलाःसमाः ॥ आहेयोविषवानुग्रोनराश्चद्विपसंघहा ॥ ७ ॥ घोररूपोमहारौद्रस्तनुत्रास्थिविदारणः ॥ निर्भिद्यायेनरुष्टोहमपिमेरुमहा
गिरिं ॥ ८ ॥ तमेहंजातुंनास्येयमन्यस्मिन्फाल्गुनादृते ॥ कृष्णाद्वादेवकीपुत्रात्सत्यंचापिशृणुष्वमे ॥ ९ ॥ तेनाहमिषुणाशल्यवासुदेवधनंजयौ ॥ योत्स्येपरम
संकुद्धस्तत्कर्मसदृशंमम ॥ १० ॥ सर्वेप्रांरुणिवीराणांकृष्णोलक्ष्मीःप्रतिष्ठिताः ॥ सर्वेषांपांडुपुत्राणांजयःपार्थप्रतिष्ठितः ॥ ११ ॥ उभवंतुसमासाद्यकोनिवर्ति
तुमर्हति ॥ तावैतौपुरुषव्याघ्रौसमेतौस्यंदनेस्थितौ ॥ १२ ॥ मामेकमभिसंध्यातौसुजातंपश्यशल्यमे ॥ पितृष्वसामातुलजौभ्रातरावपराजितौ ॥ १३ ॥ मणी
सूत्रइवप्रोतौद्रष्टासिनिहतौमया ॥ अर्जुनेगांढिवंकृष्णेचक्रंताक्ष्यंकपिध्वजौ ॥ १४ ॥

ल्यनामेतिनिश्चिन्वन् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ आहेयःसर्पमयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ नास्येयंनक्षिपेयं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ सुजातंशोभनंजन्म ॥ १३ ॥ प्रोतौएकसूत्रेमणीइवप्रेमसंबद्धौ ॥ १४ ॥

त्रासजननमितिसमुदायापेक्षया सामान्येन निर्देशः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ जोषंतुष्णीं आस्वतिष्ठ क्रीडागताः लीलायां आगताः ॥ २० ॥ मद्रकेषु कुत्सितेषु मद्रदेशेषु ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
अनृतेन घरीत्यानृतिकः यावदंत्यं अंत्यजपर्यंतं मरणावधीति वा ॥ २४ ॥ २५ ॥ पुंभिः पुरुषैः विमिश्राः संगताः इच्छया मैथुनिनः अज्ञातवत्ज्ञाता अप्यविगीता इत्यर्थः ॥ २६ ॥ येषां मद्रकाणां सक्तुं मिथितम

भीरुणां त्रासजननं शल्यहर्षकरं मम ॥ त्वंतु दुष्प्रकृतिर्मूढो महायुद्धेष्वकोविदः ॥ १५ ॥ भयावदीर्णः संत्रासादबद्धं बहुभाषसे ॥ संस्तौपितौ तु केनापि हेतुना त्वंकुदे
शजः ॥ १६ ॥ तौ हत्वा समरे हंता त्वामद्य सह बांधवं ॥ पापदेशजदुर्बुद्धे क्षुद्रसत्रियपांसन ॥ १७ ॥ सुहृद्भूत्वा रिपुः किं मां रुष्णाभ्यां भीषयिष्यसि ॥ तौ वामाम
द्य हंतारौ हनिष्ये वा पिता वहं ॥ १८ ॥ नाहं विभेमि रुष्णाभ्यां विजानन्मात्मनो बलं ॥ वासुदेवसहस्रं वा फाल्गुनानां शितातिवा ॥ १९ ॥ अहमेको हनिष्यामि जोष
मास्वकुदेशजः ॥ स्त्रियोवालाश्ववृद्धाश्च प्रायः क्रीडागता जनाः ॥ २० ॥ यागाथाः संप्रगायंतिकुर्वतो ध्ययनं यथा ॥ तागाथाः शृणुमेशल्यमद्रके पटुं रात्मसु ॥ २१ ॥
ब्राह्मणैः कथिताः पूर्वयथा वद्राजसन्निधौ ॥ श्रुत्वा चैकमना मूढक्षमवां ब्रूहि चोत्तरं ॥ २२ ॥ मित्रधुङ्मद्रको नित्यं यो नो द्वेष्टि समद्रकः ॥ मद्रके संगतं नास्ति क्षुद्र
वाक्येन राधमे ॥ २३ ॥ दुरात्मा मद्रको नित्यं नित्यमानृतिकोऽनृजुः ॥ यावदंत्यं हि दौरात्म्यं मद्रकेष्विति नः श्रुतं ॥ २४ ॥ पिता पुत्रश्च माता च श्वश्रूश्च शुरमा तुलाः ॥
ज्यामाता दुहिता भ्रातान्माऽन्ये ते च बांधवाः ॥ २५ ॥ वयस्याभ्यागताश्चान्ये दासीदासं च संगतं ॥ पुंभिर्विमिश्रानार्यश्च ज्ञाताज्ञाताः स्वयेच्छया ॥ २६ ॥ येषां
गृहेष्वशिष्टानां सक्तुमत्स्याशिनां तथा ॥ पीत्वा सीधुसंगो मांसं क्रंदंति च हसंति च ॥ २७ ॥ गांयंति चाप्यबद्धानि प्रवर्तते च कामतः ॥ कामप्रलापिनोऽन्योन्यतेषु ध
र्मः कथं भवेत् ॥ २८ ॥ मद्रकेष्ववलिमेषु प्रस्थाता शुभकर्मसु ॥ नापि वैरं न सौहार्दं मद्रकेण समाचरेत् ॥ २९ ॥ मद्रके संगतं नास्ति मद्रको हि स दामलः ॥ मद्रकेषु च
संस्तृष्टं शौचं गांधारकेषु च ॥ ३० ॥ राजयाजकयाज्ये च नष्टं दत्तं हविर्भवेत् ॥ शूद्रसंस्कारको विप्रो यथायाति पराभवं ॥ ३१ ॥ यथा ब्रह्मद्विषो नित्यं गच्छंतीह परा
भवं ॥ यथैव संगतं कृत्वा नरः पतति मद्रकैः ॥ ३२ ॥ मद्रके संगतं नास्ति हतं वृश्चिकते विषं ॥ आथर्वणेन मंत्रेण यथाशांतिः कृता मया ॥ ३३ ॥ इति वृश्चिकदष्टस्य वि
प्रवेगहतस्य च ॥ कुर्वति भेषजं प्राज्ञाः सत्यं तच्चापि दृश्यते ॥ ३४ ॥ एवं विद्वन्जोषमास्व शृणु चात्रोत्तरं वचः ॥ वासांस्युत्सृज्य नृत्यंति स्त्रियो यामद्य मोहिताः ॥ ३५ ॥

त्स्याशिनां सीधुमद्य ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ मद्रकेषु संस्तृष्टं दत्तं गांधारकेषु शौचं नष्टं भवेत् ॥ ३० ॥ राजयाजको यस्य तस्मिन् याज्ये हविर्नष्टं भवेत् ॥ ३१ ॥ यथैवेति यथामद्रकैः संगतं कृत्वा पतति
यथा ब्रह्मद्विषो नित्यं गच्छंतीह पराभवं ॥ यथैव संगतं कृत्वा नरः पतति मद्रकैः ॥ ३२ ॥ मद्रके संगतं नास्ति हतं वृश्चिकते विषं ॥ आथर्वणेन मंत्रेण यथाशांतिः कृता मया ॥ ३३ ॥ इति वृश्चिकदष्टस्य वि
प्रवेगहतस्य च ॥ कुर्वति भेषजं प्राज्ञाः सत्यं तच्चापि दृश्यते ॥ ३४ ॥ एवं विद्वन्जोषमास्व शृणु चात्रोत्तरं वचः ॥ वासांस्युत्सृज्य नृत्यंति स्त्रियो यामद्य मोहिताः ॥ ३५ ॥

यथाकामं वरयंति ताः असंयता इति चेदः तासां पुत्रः संकरजात इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ प्रमेहंति मूत्रयंते देशेरकाः गर्दभाः ॥ ३७ ॥ सुवीरकं कांजिकं स्फिचौ कटिप्रोथौ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ निर्हीकाः निर्लज्जाः ॥ ४० ॥ घस्मराः बहुमक्षकाः ॥ ४१ ॥ वक्तव्येषु गर्हणीयेषु ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सांपराये समूहे संप्रामे इत्यर्थः मुख्येयं जीवितमिति शेषः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उपहितः उपजप्तः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

मैथुनेऽसंयताश्चापियथाकामवराश्च ताः ॥ तासां पुत्रः कथं धर्ममद्रको वक्तुमर्हति ॥ ३६ ॥ यास्तिष्ठंत्यः प्रमेहंति यथैवोष्ट्रदेशेरकाः ॥ तासां विश्रष्टधर्माणां निर्लज्जानां ततस्ततः ॥ ३७ ॥ त्वं पुत्रस्तादृशीनां हि धर्मं वक्तुमिहेच्छसि ॥ सुवीरकं याच्यमानां मदिका कर्षति स्फिचौ ॥ ३८ ॥ प्रदातुकामा वचनमिदं वदति दारुणं ॥ मामां सुवीरकं कश्चिद्याचतां दयितं मम ॥ ३९ ॥ पुत्रं दद्यां पतिं दद्यां न तु दद्यां सुवीरकं ॥ गौर्यो बृहत्यो निर्हीकां मदिकैः कंबलावृताः ॥ ४० ॥ घस्मरानष्टशौचाश्च प्राय इत्यनुशुश्रुम ॥ एवमादिमयाऽन्यैर्वा शक्यं वक्तुं भवेद्बहु ॥ ४१ ॥ आकेशाग्रान् खान् ग्राच्वक्तव्येषु कुकर्मसु ॥ मद्रकाः सिंधुसौवीराः धर्मं विद्युः कथं त्विह ॥ ४२ ॥ पापदेशो द्रवास्तेच्छाधर्माणां विचक्षणाः ॥ एष मुख्यतमो धर्मः क्षत्रियस्येति नः श्रुतं ॥ ४३ ॥ यदा जौ निहतः शेते स द्विः समभिपूजितः ॥ आयुधानां सांपरायेयं नुच्येयमहंततः ॥ ४४ ॥ ममैष प्रथमः कल्पो निधने स्वर्गमिच्छतः ॥ सोयं प्रियः सखा चास्मि धार्तराष्ट्रस्य धीमतः ॥ ४५ ॥ तदर्थं हि मम प्राणाय च मे विद्यते वसु ॥ व्यक्तं त्वमप्युपहितः पांडवैः पापदेशज ॥ ४६ ॥ यथा चामित्रवत्सर्वं त्वमस्मांसु प्रवर्तसे ॥ कामं न खलु शक्यो हं त्वद्विधानां शतैरपि ॥ ४७ ॥ संग्रामाद्विमुखः कर्तुं धर्मज्ञ इव नास्ति कैः ॥ सारंग इव धर्मात्तः कामं विलपशुष्य च ॥ ४८ ॥ नाहं भीषयितुं शक्यः क्षत्रवत्ते व्यवस्थितः ॥ तनुत्यजां नृसिंहानां महवेष्वनिवर्तिनां ॥ ४९ ॥ यागतिं गुरुणा प्रोक्ता पुरारामेण तां स्मरे ॥ तेषां त्राणार्थं मुद्यंतं वधार्थं द्विषतामपि ॥ ५० ॥ विद्धि मामास्थितं वृत्तं पौरुषवत्समुत्तमं ॥ न तद्रूपं पश्यामि त्रिपुल्लोकेषु मद्रप ॥ ५१ ॥ यो मामस्मादभिप्रायाद्धारयेदिति मे मतिः ॥ एवं विद्वन्जोषमास्व त्रासात् किं बहु भाषसे ॥ ५२ ॥ न त्वां हत्वा प्रदास्यामि कव्यां शोमद्रकाधम ॥ मित्रप्रतीक्षया शल्यं धृतराष्ट्रस्य चोभयोः ॥ ५३ ॥ अपवादविति क्षाभिस्त्रिभिरेतैर्हि जीवसि ॥ पुनश्चेदीदृशं वाक्यं मद्रसजवदिष्यसि ॥ ५४ ॥ शिरस्ते पातयिष्यामि गदया वज्रकल्पया ॥ श्रोतारस्त्विदमद्येह द्रष्टारो ब्राह्मणकुक्षिज ॥ ५५ ॥

॥ ४९ ॥ तेषां धार्तराष्ट्राणां ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ हत्वा अर्जुनेन घातयित्वा मित्रप्रतीक्षया मित्रकायविक्षणेन चातुर्यो धनस्य तयोरेवोभयोः ॥ ५३ ॥ अपवादो निदाति तिक्षा च तैस्त्रिभिर्हेतुभिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ मारिषद्वाराजन् ॥ १॥ २॥ वपःमहोक्षः ॥ ३ ॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ आयुधस्यास्तिनवविज्ञानं
परिज्ञानं रुतं जयपराजयसूचकं अतिभारोदुर्वहत्वं ॥ ८॥ निमित्तानिदिव्यांतरिक्षभौमानिषहायानुकूल्यप्रतिकूल्यादीनि ॥ ९ ॥ निदर्शनं दृष्टान्तं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अतिपातिनः गत्यति
कर्णवाजघ्नतुः कृष्णौ कर्णौ वानिजघानतौ ॥ एवमुक्त्वा तुराधेयः पुनरेव विशांपते ॥ अब्रवीन्महाराजानं याहियाहीत्यसंभ्रमो ॥ ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व
णिकर्णमद्राधिपसंवादे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ५७ ॥ संजय उवाच ॥ मारिषाधिरथेः श्रुत्वा वाचो युद्धाभिनंदिनः ॥ शल्यो ब्रवीत्युनः कर्णं निदर्शनमि
दं वचः ॥ १ ॥ जातो हं यज्वनां वंशे संग्रामेष्वनिवर्तिनां ॥ राज्ञां मूर्धाभिपिक्तानां स्वयंधर्मपरायणः ॥ २ ॥ यथैव मत्तो मद्येन त्वं तथा लक्ष्यसे वप ॥ तथा घत्वा प्रमा
द्यंतं चिकित्सेयं सुहृत्तया ॥ ३ ॥ इमां काकोपमां कर्णं प्रोच्यमानां निबोध मे ॥ श्रुत्वा यथेष्टं कुर्यास्त्वं निहीनकुलपांसन ॥ ४ ॥ नाहमात्मनि किंचिद्वै किंचिद्विपंकर्णसं
स्मरे ॥ येन मां त्वं महाबाहो हंतुमिच्छस्य नागसं ॥ ५ ॥ अवश्यं तु मया वाच्यं बुद्ध्या तां त्वं हितं ॥ विशेषतोरथस्येन राज्ञश्चैव हितैः पिणा ॥ ६ ॥ समंच विपमंचैव
रथिनश्च बलावलं ॥ श्रमः खेदश्च सततं हयानां रथिना सह ॥ ७ ॥ आयुधस्य परिज्ञानं रुतं च मृगपक्षिणां ॥ भारश्चाप्यतिभारश्च शल्यानां च प्रतिक्रिया ॥ ८ ॥ अ
स्त्रयोगश्च युद्धं च निमित्तानि तथैव च ॥ सर्वमेतन्मया ज्ञेयं रथस्यास्य कुटुंबिना ॥ ९ ॥ अतस्त्वां कथये कर्णं निदर्शनमिदं पुनः ॥ वैश्यः किल समुद्रांते प्रभूतधनधा
न्यवान् ॥ १० ॥ यज्वादानपतिः क्षांतः स्वकर्मस्थो भवच्छुचिः ॥ बहुपुत्रः प्रियापत्यः सर्वभूतानुकंपकः ॥ ११ ॥ राज्ञो धर्मप्रधानस्य राष्ट्रे वसतिर्निर्भयः ॥ पुत्राणां
तस्य बालानां कुमारानां यशस्विनां ॥ १२ ॥ काको बहूनामभवदुच्छिष्टकृतभोजनः ॥ तस्मै सदा प्रयच्छन्ति वैश्यपुत्राः कुमारकाः ॥ १३ ॥ मांसोदनं दधिर्क्षारं पा
यसं मधुसर्पिर्पी ॥ सचोच्छिष्टभृतः काको वैश्यपुत्रैः कुमारकैः ॥ १४ ॥ सदृशान्पक्षिणो दृप्तः श्रेयसश्चाधिचिक्षिपे ॥ अथ हंसाः समुद्रांते कदाचिदतिपातिनः ॥ १५ ॥
गैरुडस्य गतौ तुल्याश्चक्रांगादृष्टचेतसः ॥ कुमारकास्तदा हं सानुदृष्ट्वा काकमथाब्रुवन् ॥ १६ ॥ भवानेव विशिष्टो हि पतन्निभ्यो विहंगम ॥ प्रतार्यमाणस्तैः सर्वैर
त्यबुद्धिभिरंहुजः ॥ १७ ॥ तद्वचः सत्यमित्येव मौर्ख्यादिर्पाच्च मन्यते ॥ तान्सोभिपत्य जिज्ञासुः कण्ठांश्रेष्ठभागिति ॥ १८ ॥ उच्छिष्टदर्पितः काको बहूनां दूरपा
तिनां ॥ तेषां यं प्रवरं मे नेहं सानां दूरपातिनां ॥ १९ ॥ तमाह्वयत दुर्बुद्धिः पताव इति पक्षिणं ॥ तच्छ्रुत्वा प्राह स हंसा येतन्नासन्समागताः ॥ २० ॥

शय्यामिनः ॥ १५ ॥ चक्रांगाः मानसचारिणः ॥ १६ ॥ पतन्निभ्योऽन्येभ्यः प्रतार्यमाणोऽन्यथा प्रत्याव्यमानः ॥ १७ ॥ श्रेष्ठभाक् श्रेष्ठं अंगं भजते ॥ १८ ॥ १९ ॥ पतावः गच्छावः ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ दूरपातेनदूरगमनेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ पतितापतिप्यसि ॥ कथनःगुणश्लाघो ॥ २४ ॥ पतितास्मिपतिप्यामि ॥ २५ ॥ पातानांशतमेकंगणयति उडोनिमित्यादिना उडोनिमूर्ध्वगमनमवडी
 नमधोगतिः प्रडीनंसर्वतोयानंडीनंगमनमात्रकं निडीनंशनकैर्यानंसंडीनंललितंगतं तिर्यग्डीनंगतंप्राङ्गुस्तिरःप्रचरणंबुधाः तान्याशाभेदभिन्नानिचत्वाप्रतिजानते तानितिर्यक्डीनानि॥२६ ॥ विडंबितंवि
 डीनंस्यात्परिडीनंतुसर्वतः पश्चाद्गतिःपराडीनंस्वर्गगंतुसुडीनकं आभिमुख्येनगमनमभिडीनंप्रचक्षते यानंमहाडीनमाहुःपवित्रामूर्जितांगति निडीनंनिश्चलयानंप्रचंडमतिडीनकं विडंबितंमल्लव
 डुडोयोडोयगमनं ॥ २७ ॥ अवरोहोवडीनंस्यात्प्रडीनंचित्रमुच्यते गत्याललितयापूर्वमुपक्रम्यसमततः परिक्रम्यप्रपतनंसंडीनंडीनडीनकं संडीनोडोनीनडीनंस्यात्तदेवोर्ध्वप्रकल्पनात् गतौगत्यंतरो
 भापतोवहुकाकस्यवलिनःपततांवराः ॥ इदमूचुःस्मचक्रांगावचःकाकंविहंगमाः ॥ २१ ॥ हंसाऊचुः वयंहंसाश्वरामेमांपृथिवीमानसौकसः ॥ पक्षि
 णांचवयंनित्यंदूरपातेनपूजिताः ॥ २२ ॥ कथंहंसंतुवलिनंचक्रांगंदूरपातिनं ॥ काकोभूत्वानिपतनेसमावहयसिदुर्मते ॥ २३ ॥ कथंत्वंपतिनांकाकसहास्माभि
 र्वीहितत् ॥ अथहंसवचमूढःकुत्सयित्वापुनःपुनः ॥ प्रजगादोत्तरंकाकःकथनोजातिलाघवात् ॥ २४ ॥ काकउवाच शतमेकंचपातानांपतितास्मि
 नसंशयः ॥ शतयोजनेमेकंकंचिचित्रंविविधंतथा ॥ २५ ॥ उडोनिमवडीनंचप्रडीनंडीनमेवच ॥ निडीनमथसंडीनंतिर्यक्डीनगतानिच ॥ २६ ॥ विडोनिंपरि
 डीनंचपराडीनंसुडीनकं ॥ अभिडीनंमहाडीनंनिडीनंमतिडीनकं ॥ २७ ॥ अवडीनंप्रडीनंचसंडीनंडीनडीनकं ॥ संडीनोडोनीनडीनंचपुनर्डीनंविडीनकं ॥ २८ ॥
 संपातंसमुदीपंचततोन्मद्यतिरिक्तकं ॥ गतौगतंप्रतिगतंवद्वाश्वनिकुलीनकाः ॥ २९ ॥ कर्तास्मिपतितांवाद्यततोद्रक्ष्यथमेवर्त्त ॥ तेषामन्यतमेनाहंपतिप्या
 मिविहायसं ॥ ३० ॥ प्रदिशध्वंयथान्यायंकेनहंसाःपताम्यहं ॥ तेवैध्रुवंविनिश्चित्यपतध्वनंमयासह ॥ ३१ ॥ पतैरेभिःखलुखगाःपतितुंखेनिराश्रयं ॥ एषमुक्तेतु
 काकेनप्रहस्यैकोविहंगमः ॥ ३२ ॥ उवाचकाकंराधेयवचनंतन्निबोधमे ॥ हंसउवाच शतमेकंचपातानांत्वंकाकपतिताध्रुवं ॥ ३३ ॥ एकमेवनुयंपातंविदुः
 सर्वेविहंगमाः ॥ तमहंपतिताकाकनान्यंजानामिकंचन ॥ ३४ ॥ पत्स्वमपिताघातयैनपातेनमन्यसे ॥ अथकाकाःप्रजहसुर्येतत्रासन्समागताः ॥ ३५ ॥ कथमेके
 नपातेनहंसःपातशतंजयेत् ॥ एकेनैवशतस्यैवपातेनाभिपतिप्यति ॥ ३६ ॥ हंसस्यपतितंकांकोघ्नलवानाशुविक्रमः ॥ प्रपेततुःस्पर्धयाचततस्तौहंसवायसौ ॥ ३७ ॥
 द्वेदोभवेडीनविडीनकं ॥ २८ ॥ क्षणात्संगत्यनिक्रम्यपक्षसंपातमुच्यते ऊर्ध्वाधोगतिसंभेदःसमुदीपंचक्षते संकल्प्यपक्षगमनमुच्यतेव्यतिरिक्तकं पक्षिशक्तिरमीभेदाःपातानामिहदर्शिताः महाडीनंवि
 हायेषांपातानांत्रिविधागतिः - गतंत्रयथोद्विष्टमागतंपुनरागमः प्रत्यावृत्तिःप्रतिगतिरितिषट्सप्ततिःस्थिताः तेषांपाताःकथंवेप्रत्येकंपंचविंशतिः निकुलीनकाःनिपाताः ॥ २९ ॥ मिषतांपश्य
 तां ॥ ३० ॥ केनपातेन पतध्वनेतिशिरश्चालनेनकिनपतध्वमपितुपतध्वमेवेतिकाकूत्तयापरिहासः संपतध्वमितिवाफठः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ एकमुच्यं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ एकेनपातेन ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इदमब्रुवन्काका इत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ नमस आकाशात् ॥ ४७ ॥ गांभीर्याद्विग्नं हनन्त्वा दिगंबरं भसः दिश एवांबरं आवरणं यस्य तादृशं भोज्यं स्येत्या
 एकपाती च चक्रांगः काकः पातशतेन च ॥ पतिता वाथ चक्रांगः पतिता वाथ वायसः ॥ ३८ ॥ विसिस्मापयिषुः पातैराचक्ष्माणोत्पन्नः क्रियाः ॥ अथ काकस्य चि
 त्राणि पतिता निमुहुर्मुहुः ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वा प्रमुदिताः काका विनेदुरधिकैः स्वैः ॥ हंसांश्चावहंसं हि स्म प्रावदन्नप्रियोणि च ॥ ४० ॥ उत्पत्योत्पत्य च मुहुर्मुहुर्तमिति
 चेति च ॥ दृक्षाग्रेभ्यः स्वलेभ्यश्च निपतंत्युत्पतंति च ॥ ४१ ॥ कुर्वाणा विविधान् रावानाशं संतोजयन् तथा ॥ हंसस्तु मृदु नैकेन विक्रांतुमुपचक्रमे ॥ ४२ ॥ प्रत्यहीय
 तकाका च मुहुर्तमिव मारिष ॥ अवमन्य च हंसांस्तानिदं वचनमब्रुवन् ॥ ४३ ॥ योसावुत्पतितो हंसः सोसावेवं प्रहीयते ॥ अथ हंसः सतच्छ्रुत्वा प्रापतत्यश्रिमां
 दिशं ॥ ४४ ॥ उपर्युपरिवेगेन सागरं मकरालयं ॥ ततो भीः प्राविशत्काकं तदा तत्र विचेतसं ॥ ४५ ॥ द्वीपद्रुमानपश्यंतं निपातार्थं श्रमान्वितं ॥ निपतंत्यं क्वनुश्रांत इ
 तितस्मिन् जलार्णवे ॥ ४६ ॥ अविषत्यः समुद्रो हिव द्रुसत्त्वगणालयः ॥ महासत्त्वशतो द्राप्सीनभसोपिविशिष्यते ॥ ४७ ॥ गांभीर्याद्विसमुद्रस्य न विशेषं हि सूत
 ज ॥ दिगंबरं भसः कर्णसमुद्रस्याविदुर्जनीः ॥ ४८ ॥ विदूरपातात्तोयस्य किंपुनः कर्णवायसः ॥ अथ हंसोप्यतिक्रम्य मुहुर्तमिति चेति च ॥ ४९ ॥ अवेक्षमाणस्तं
 काकं नाशकं पसर्पितुं ॥ अतिक्रम्य च चक्रांगः काकं तं समुदैक्षत ॥ ५० ॥ यावद्ब्रुत्वा पतत्येष काको मामिति चिंतयन् ॥ ततः काको भृशं श्रांतो हंसमभ्यागमत्तदा
 ॥ ५१ ॥ तं तथा हीयमानं तु हंसो दृष्ट्वा ब्रवीदिदं ॥ उज्जिहीर्षुर्निमज्जंतं स्मरन् सत्पुरुषव्रतं ॥ ५२ ॥ हंस उवाच बहूनि पतिता निवमाचक्ष्माणो मुहुर्मुहुः ॥ पां
 तस्य व्याहरं श्वेदं न नो गुह्यं प्रभापसे ॥ ५३ ॥ किं नाम पतितं काकयत्त्वं पतसि सांप्रतं ॥ जलं स्पृशसि पक्षाभ्यां तुं डेन च पुनः पुनः ॥ ५४ ॥ प्रब्रूहिक तमेतत्र पाते वर्त
 सि वायस ॥ एत्येहिका कशीर्घ्वमेपत्वां प्रतिपालये ॥ ५५ ॥ शल्य उवाच सपक्षाभ्यां स्पृशन्नार्त्तं तुं डेन च जलं तदा ॥ दृष्टो हंसे न दुष्टात्मनि दं हंसं ततो ब्रवी
 त् ॥ ५६ ॥ अपश्यन्नं भसः पारं निपतंश्च श्रमान्वितः ॥ पातवेगप्रमथितो हंसं काको ब्रवीदिदं ॥ ५७ ॥ वयं काकाः कुतो नाम चरामः काकवाशिकाः ॥ हंसप्राणैः
 प्रपद्येत्वा मुदकां तं नयस्व मां ॥ ५८ ॥ सपक्षाभ्यां स्पृशन्नार्त्तं तुं डेन च महार्णवे ॥ काको दृढपरिश्रांतः सहसानिपपातह ॥ ५९ ॥ ..

काको भसः समुद्रस्य संबंधिनस्तोयस्य ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अपसर्पितुं चक्रांगं तुं दयावशत्वा न्नाशकत् ॥ ५० ॥ मामनुलक्ष्येति शेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ दुष्टात्मनितिकर्णसंबोधनं ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥ काकवाशिकाः काका इति वाशतः शब्दं कुर्वन्तः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

सागरांभसितं दृष्ट्वा पतितं दीनचेतसं ॥ वियमाणमिदं काकं हंसो वाक्यमुवाच ह ॥ ६० ॥ शतमेकं च पातानां पताम्यहमनुस्मर ॥ श्लाघमानस्त्वमात्मानं काकभा
षितवानसि ॥ ६१ ॥ सत्वमेकशतं पातं पतन्नभ्यधिको मया ॥ कथमेवं परिश्रांतः पतितोसिमहार्णवे ॥ ६२ ॥ प्रत्युवाच ततः काकः सीदमान इदं वचः ॥ उपरिष्ठं
दाहंसमभिवीक्ष्य प्रसादयन् ॥ ६३ ॥ काक उवाच उच्छिष्टदर्पितो हंसमन्येत्मानं सुपर्णवत् ॥ अवमन्यवहं श्लाघं काकानन्यांश्च पक्षिणः ॥ ६४ ॥ प्राणैर्हं
सप्रपद्येत्वां दीपांतं प्रापयस्व मां ॥ यद्यहं स्वस्तिमानहंसस्वदेशं प्राप्नुयां विभो ॥ ६५ ॥ न कंचिदवमन्येह मापदो मां समुद्र ॥ तमेवं वादिनं दीनं विलपंतमचेतनं ॥
॥ ६६ ॥ काककाकेति वाशंतं भिमजंतं महार्णवे ॥ रूपयादाय हंसस्तं जलक्लिन्नं सुदुर्दशं ॥ ६७ ॥ पद्भ्यामुत्क्षिप्य वेगेन पृष्ठमारोपयच्छनैः ॥ आरोप्य पृष्ठं हंसस्तं
काकं तूर्णं विचेतनं ॥ ६८ ॥ आजगाम पुनर्द्वीपं स्पर्धयापेततुर्यतः ॥ संस्थाप्य तं चापि पुनः समाश्वास्य च खेचरं ॥ ६९ ॥ गतो यथेप्सि तं देशं हंसो मन इवाशुगः ॥
एवमुच्छिष्टपुष्टः सकाको हंसपराजितः ॥ ७० ॥ बलं वीर्यं महत्कर्णत्यक्त्वा क्षांतिमुपागतः ॥ उच्छिष्टभोजनः काको यथा वैश्यकुलेपुरा ॥ ७१ ॥ एवं त्वमुच्छिष्टं
तो धार्तराष्ट्रैर्न संशयः ॥ संदृशान् श्रेयसश्चापि सर्वां कर्णावमन्यसे ॥ ७२ ॥ द्रोणद्रौणि कृपैर्गुप्तो भीष्मेणान्यैश्च कौरवैः ॥ विराटनगरे पार्थमेकं किनावधीस्तदा ॥
॥ ७३ ॥ यत्र व्यस्ताः समस्ताश्च निर्जिताः स्थकिरीटिना ॥ सृगाला इव सिंहेन कृते वीर्यमभूत्तदा ॥ ७४ ॥ भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा समरे सव्यसाचिना ॥ पश्यतां कुरुवी
राणां प्रथमं त्वं पलायितः ॥ ७५ ॥ तथा द्वैतवने कर्णगंधर्वैः समभिद्रुतः ॥ कुरुन्समग्रानुत्सृज्य प्रथमं त्वं पलायितः ॥ ७६ ॥ हत्वा जित्वा च गंधर्वांश्चिन्सेन मुखान्न
णे ॥ कर्णदुर्योधनपार्थः सभार्यं सममोक्षयत् ॥ ७७ ॥ पुनः प्रभावः पार्थस्य पौराणः केशवस्य च ॥ कथितः कर्णरामेण सभायां राजसंसदि ॥ ७८ ॥ सततं च त्वम
श्रौषीर्वचनं द्रोणभीष्मयोः ॥ अवध्यौ वदतः कृणौ सन्निधौ च महीक्षितां ॥ ७९ ॥ कियत्तत्तत्प्रवक्ष्यामियेन येन धनं जयः ॥ त्वत्तोतिरिक्तः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो ब्राह्म
णो यथा ॥ ८० ॥ इदानीमेव द्रष्टासि प्रधानेस्य दने स्थितौ ॥ पुत्रं च वसुदेवस्य कुंतीपुत्रं च पांडव ॥ ८१ ॥ यथाश्रयतः चक्रांगवायसो बुद्धिमास्थितः ॥ तथाश्रयस्व
वाष्पेयं पांडवं च यनं जयं ॥ ८२ ॥ यदा त्वं युधिविक्रान्तौ वासुदेवधनं जयौ ॥ द्रष्टास्येकरये कर्णतदनैवं व्रदिष्यसि ॥ ८३ ॥ यदा शरशतैः पार्थो दर्पतव वधिष्यति ॥
तदा त्वमंतरं द्रष्टा आत्मनश्चार्जुनस्य च ॥ ८४ ॥ देवासुरमनुष्येषु प्रस्थातौ यौ नरोत्तमौ ॥ तौ मां वमं स्यामौ स्यात्त्वं खद्योत इव रोचनौ ॥ ८५ ॥

॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५ ॥ मदेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ चेलिवान् चलितवान् ॥ ६ ॥ ७ ॥ सूतोपधौ सूतत्वविधां निमित्तं
सूर्याचंद्रमसौ यद्वत्तद्वर्जुनकेशवौ ॥ प्राकाशेनाभिविख्यातौ त्वंतु खद्योतवन्नृषु ॥ ८६ ॥ एवं विद्वन्मावमंस्थाः सूतपुत्राच्युतार्जुनौ ॥ नृसिंहौ तौ महात्मानौ जो
षमास्वविकल्पने ॥ ८७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणिकर्णशल्यसंवादे हंसकाकीयोपाख्याने एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥
संजय उवाच ॥ मद्राधिपस्याधिरथिर्महात्मावचो निशम्याप्रियमप्रतीतः ॥ उवाच शल्यं विदितं ममैतद्यथाविधावर्जुनवासुदेवौ ॥ १ ॥ शौरैरथं वाहयंतोर्जुन
स्य बलं महास्त्राणि च पाण्डवस्य ॥ अहं विजानामि यथावदद्य परोक्षभूतं तव तत्तु शल्य ॥ २ ॥ नौ चाप्यहं शस्त्रभृतांवरिष्ठौ व्यपेतभीर्यो धियिष्यामि कृष्णौ ॥ संतापय
त्यभ्यधिकं नुरामां च्छापोद्यमां ब्राह्मणसत्तमाच्च ॥ ३ ॥ अवसं वै ब्राह्मणच्छायां हं रामे पुरादिव्यमस्त्रं चिकीर्षुः ॥ तत्रापि मे द्रेवराजेन विघ्नो हितार्थिनां फाल्गुनस्यै
व शल्य ॥ ४ ॥ कृतो विभेदेन ममोरुमेत्यप्रविश्य कीटस्वतनुं विरूपां ॥ ममोरुमेत्यप्रविभेदकीटः सुमेगुरौ तत्र शिरो निधाय ॥ ५ ॥ ऊरुप्रभेदाच्च महान् बभूव शरी
रतो मे घनशोणितौघः ॥ गुरोर्भयाच्चापिनचेलिवानहंततो विबुद्धो ददृशे सविप्रः ॥ ६ ॥ स धैर्ययुक्तं प्रसर्माक्ष्यमां वै न त्वं विप्रः कोसिसत्यं वदेति ॥ तस्मै तं दात्मानम
हं यथावदास्यातवान् सूतवदेत्यशल्य ॥ ७ ॥ समां निशम्याथ महातपस्वी संशप्तवानुरोषपरीतचेताः ॥ सूतोपधावाप्तमिदं तवास्त्रं न कर्मकाले प्रतिभास्यति त्वां
॥ ८ ॥ अन्यत्र तस्मात्तव मृत्युकालाद्ब्राह्मणे ब्रह्म न हि ध्रुवं स्यात् ॥ तदद्य पर्याप्तमतीव चास्त्रमस्मिन् संग्रामे तु मुलेऽतीव भीमे ॥ ९ ॥ यो यं शल्यभरतेषूपपन्नः प्रकर्ष
णः सर्वहरोति भीमः ॥ सोऽभिमान्येक्षत्रियाणां प्रवीरान् प्रतापितावलवान् वै विमर्दः ॥ १० ॥ शल्योऽग्रधन्वानमहं वरिष्ठं तरस्विनं भीममसत्यवीर्यं ॥ सत्यप्रतिज्ञं
युधिपाण्डवे यं धनं जयं मृत्युमुखं न यिष्ये ॥ ११ ॥ अस्त्रं ततो न्यत्यतिपन्नमद्य येन क्षेप्ये समरेशत्रुपूगान् ॥ प्रतापिनं बलवंतं कृतास्त्रं तमुग्रधन्वानममितौजसंच ॥
॥ १२ ॥ क्रूरं शूरं रौद्रममित्रसाहं धनं जयं संयुगेऽहं न यिष्ये ॥ अपांपतिर्वै गवानप्रमेयोनिमज्जयिष्यन्बहुलाः प्रजाश्च ॥ १३ ॥ महावेगं संकुरुते समुद्रो वेलाचैनं
धारयत्यप्रमेयं ॥ प्रमुंचंतं बाणसंधानमेयान् मर्मच्छिदो वीरहणः सुपन्नान् ॥ १४ ॥ कुंतीपुत्रं यत्र योत्स्यामि युद्धे ज्याकर्षतामुत्तममघलोके ॥ एवं बलेनातिबलं
महस्त्रं समुद्रकल्पं सुदुरापमुग्रं ॥ १५ ॥ शरौघिणं पार्थिवान्मज्जयंतं वेलेव पार्थमिषुभिः संसहिष्ये ॥ अद्याहवेयस्य न तुल्यमन्यं मन्ये मनुष्यं घनुराददानं ॥ १६ ॥
कर्मकाले त्वमिति शरहणकाले ॥ ८ ॥ पर्याप्तं समाप्तं विस्मृतमित्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अस्त्रं ततो रावदत्तादस्त्रादन्यत्पि न प्राप्तं अहिबाणास्थमित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

नेमां प्रतिपद्यति ॥ १७ ॥ अस्मैरस्य तुल्यैः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ स्वाहवे स्वाहवे वाहे ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अर्जवे कर्तव्ये सति ॥ २९ ॥ अहं सिद्धिकांक्षमाणोऽस्मि
त्वं तु तस्मै न्यसेयत्र ऐकांत्यं सख्यं नास्ति अस्मत्पक्षीयोऽप्यन्यत्र स्नेहवानसीत्यर्थः तदेवाह मित्रमिति मिदयति मेदयति वा स्नेहार्थान्मिदेर्मिदेर्वा मित्रमिविरूपं नंदते स्त्रियत्र सदतेरिति पाठः मदीहर्षे इत्यस्य वारूपं

सुरासुरान्युधिवै योजयेत तेनाद्यमे पश्य युद्धं सुधोरं ॥ अतीव मानी पांडवो युद्धकामोऽत्यमानुषैरेष्यति मे महास्त्रैः ॥ १७ ॥ तस्यास्त्रमस्त्रैः प्रतिहत्य संस्ये बाणोत्तमैः
पातयिष्यामि पार्थ ॥ सहस्ररश्मिप्रतिमं ज्वलंतं दिशश्च सर्वाः प्रतपंतमुग्रं ॥ १८ ॥ तमांनुदं मे घड्वातिमात्रं धनं जंबुद्वीपं दयिष्यामि बाणैः ॥ वैश्वानरं धूमशिखं ज्व-
लंतं तेजस्विनं लोकमिमं दहंतं ॥ १९ ॥ पर्जन्यभूतः शरवर्षैर्यथाग्निं तथा पार्थ शमयिष्यामि युद्धे ॥ आशीविषं दुर्धरेभ्यः प्रमेयं सुतीक्ष्णदंष्ट्रं ज्वलनप्रभावं ॥ २० ॥
क्रोधप्रदीपं त्वहितं महांतं कुंतीपुत्रं शमयिष्यामि भल्लैः ॥ प्रमाथिनं बलवंतं प्रहारिणं प्रभंजनं मातरिश्चानमुग्रं ॥ २१ ॥ युद्धे सहिष्ये हिमवानिवाचलो धनं जयं क्रु-
द्धममृष्यमाणं ॥ विशारदं रथमार्गेषु शक्तं धुर्यनित्यं समरेषु प्रवीरं ॥ २२ ॥ लोके वरं सर्वधनुर्द्धराणां धनं जयं संयुगे संसहिष्ये ॥ अद्याहवे यस्य न तुल्यं मन्यं मन्ये म-
नुष्यं धनुराददानं ॥ २३ ॥ सर्वांमिमांशः पृथिवीं विजिग्ये तेन प्रयोद्धास्मि समेत्यं संस्ये ॥ यः सर्वभूतानि सदैव कानि प्रस्ये जयत्वां डवे सव्यसाची ॥ २४ ॥ को
जीवितं रक्ष्यमाणो हितेन युयुत्सेहै मानुषो मामृतेन्यः ॥ मानीरुतास्त्रः कृतहस्तयोगो दिव्यास्त्रं विच्छेत्त हयः प्रमाथी ॥ २५ ॥ तस्याहमद्यातिरथस्य कायाच्छिरोह-
रिष्यामि शितैः पृषक्तैः ॥ योऽस्याम्येनं शल्यधनं जयं वै मृत्युं पुरस्कृत्यरणे जयं वा ॥ २६ ॥ अन्यो हि न त्येकरथेन मर्त्यो युध्येत यः पांडवमिंद्रकल्पं ॥ तस्याहवे पौरुषं
पांडवस्य ब्रूयां दृष्टः समितौ क्षत्रियाणां ॥ २७ ॥ किं त्वं मूर्खः प्रसभं मूढचेता ममावोचः पौरुषं फाल्गुनस्य ॥ अप्रियो यः पुरुषो निष्ठुरो हि क्षुद्रः क्षेप्राक्षमिणश्चा-
क्षमावान् ॥ २८ ॥ हन्यामहं त्वाद्दशानां शतानि क्षमाम्यहं क्षमया कालयोगात् ॥ अवोचस्त्वं पांडवार्थं प्रियाणि प्रधर्षयन्मां मूढवत्पापकर्मन् ॥ २९ ॥ मया जवे जि-
ह्ममतिर्हतस्त्वं मित्रद्रोही सापदं हि मे त्रं ॥ कालस्त्वयं प्रत्युपयाति दारुणो दुर्योधनो युद्धमुपागमयत् ॥ ३० ॥ अस्यार्थं सिद्धित्वं भिकांक्षमाणस्तन्मन्यसे यत्र नै-
कांत्यमस्ति ॥ मित्रं मिदेर्नंदतेः प्रीयते र्वासं त्रायते र्मिनुते र्मां दिते र्वा ॥ ३१ ॥

मादयति तर्पयतोतिवामादयतेर्मित्रं मिदतेस्त्राणार्थस्य वा मिदेरिंद्रूपं नंदयतेः प्रीयतेः संत्रायते र्वाऽर्थे वर्तमानस्य मिदेर्मित्रमिति वार्थः मिनुते मानं करोति सर्वहितमस्य संगृह्णातीति वामोदतेऽस्य सुखेनेति वा मित्रमि-
त्येतेऽर्थाः नयिसंतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥

शत्रुरिति शदेः शातनार्थान् शास्तेः शासनार्थान् श्यते स्तनूकरणार्थान् शृणाते हिंसाार्थान् श्वसते रुच्छासार्थान् दंतर्भा वितण्यार्थान् सीदतेः सूदतेर्वा दंत्यस्थाने तालव्यस्योपसर्जनान् शत्रुरिति शब्द उत्पन्नस्तदर्थं श्वसते स्त्वय्य स्तीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ दुर्योधनस्य तत्र मम प्रीतिर्जयलाभेन यशसश्च प्राप्तिस्रयाणामपि ईश्वरप्रीतिः स्वधर्माचरणेनेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ अस्त्राणीति कालेऽस्त्रं प्रतिभास्यतीति पूर्वमुक्तापि आवेशात् स्वस्य विद्यमाना मस्त्रं ब्रवीमि ते सर्वमिदं ममास्ति तच्चापि सर्वममवेत्ति राजा ॥ शत्रुः शदेः शासतेर्वा श्यतेर्वा शृणातेर्वा श्वसतेः सीदतेर्वा ॥ ३२ ॥ उपसर्गाद्दुग्धासूदतेश्च प्रायेण सर्वं त्वयितच्च मत्स्यं ॥ दुर्योधनार्थं तव च प्रियार्थं यशोर्थं मात्मार्यं मपीश्वरार्थं ॥ ३३ ॥ तस्मादहं पीडयामासु देवौ योत्स्ये यत्नात् कर्म तत्पश्य मेऽद्य ॥ अस्त्राणि पश्याय म मोत्तमानि ब्राह्मणि दिव्यानि यथ मानुषाणि ॥ ३४ ॥ आसादयिष्याम्यहमुग्रवीर्यं द्विपो द्विपं मत्तमिवातिमत्तः ॥ अस्त्रं ब्राह्मं मनसा यज्य जेयं क्षेप्ये पार्थाया प्रमेयं जयाय ॥ तेनापि मे नैव मुच्येत युद्धे न चेत्पते द्विप मे मेऽद्य चक्रं ॥ ३५ ॥ वैवस्वता हं डहस्ता हरुणा ह्यापि पाशिनः ॥ सगदा ह्यधनपतेः सवजा ह्यपि वासवात् ॥ अन्य स्मादपि कस्माच्चिदमित्रादा ततायिनः ॥ ३६ ॥ इति शल्यविजानीहियथानाहं विभेम्यतः ॥ तस्मान्न मे भयं पार्थान्नापि चैव जनार्दननात् ॥ ३७ ॥ सहयुद्धं हि मे ताभ्यां सांपराये भविष्यति ॥ कदाचिद्विजयस्याहमस्महे तोरटनृष ॥ ३८ ॥ अज्ञानाद्विद्विषन्वाणान् घोररूपान् भयानकान् ॥ होमधेन्वा वत्समस्य प्रमत्त इपुणाऽह नं ॥ ३९ ॥ चरंतं विजने शल्यततो नु व्याजहार मां ॥ यस्मात्त्वया प्रमत्तेन होमधेन्वा हतः सुतः ॥ ४० ॥ श्वभ्रते पततां चक्रमिति मां ब्राह्मणो ब्रवीत् ॥ युध्यमानस्य संग्रामे प्राप्तस्यैकायनं भयं ॥ ४१ ॥ तस्माद्विभेमि बलवद्ब्राह्मणव्याहतादहं ॥ एते हि सोमराजान ईश्वराः सुखदुःखयोः ॥ ४२ ॥ अदांतस्मै गोसहस्रं बलीवर्दांश्च षट्शतान् ॥ प्रसादं न लभेशल्य ब्राह्मणान्मद्रकेश्वर ॥ ४३ ॥ ईपादंतान् समशतान् दासीदासशतानि च ॥ ददतां द्विजमुख्यो मे प्रसादं न चकार सः ॥ ४४ ॥ कृष्णानां श्वे तवत्सानां सहस्राणि चतुर्दश ॥ आहरं न लभेतस्मात्प्रसादं द्विजसत्तमात् ॥ ४५ ॥ ऋद्धं गृहं सर्वकामैर्यच्च मे वसुकिं च त्र ॥ तत्सर्वमस्मै सत्कृत्य प्रयच्छामि न चेच्छति ॥ ४६ ॥ ततो ब्रवीन्मां याचंतं मपराधं प्रयत्नतः ॥ व्याहृतं यन्मया सूत तत्तथा न तदन्यथा ॥ ४७ ॥ अनृतोक्तं प्रजां हन्यात्ततः पापमवाप्नुयां ॥ तस्मादहं मां भिरक्षार्थं नानृतं वक्तुमुत्सहे ॥ ४८ ॥ मात्वं ब्रह्म गतिं हिंस्याः प्रायश्चित्तं कृतं त्वया ॥ मद्वाक्यं नानृतं लोके कश्चित्कुर्यात्समाप्नुहि ॥ ४९ ॥

पद्मभिप्रेत्याह ब्राह्मणब्रह्मशिरादीनि दिव्यानि ऐंद्रवारुणांधर्वादीनि मानुषाणि भौमानि दिव्यधनुरादीनि ॥ ३४ ॥ अस्त्रमिति यत्तदिह प्रसिद्धं क्षेप्येतर्हि नैव मुच्येत शत्रुः परंतु यदि चक्रं विषमेन पतेदित्ययमपि द्वितीयो दोषो दर्शितः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अहं न हतवानस्मि ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ समाप्नुहि शापमनु भवस्वेत्यर्थः ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे द्वाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ५ ॥ ततः अनंतरं शल्येन वक्तव्यं वचः संनिवार्य स्वयमेवाहेत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ सखिभावेः सारध्येनोप
कास्त्वत्वं सौहार्दमदीयाक्षमा मित्रस्य दुर्योधनस्य भावः इष्टसिद्धिः हेतुरित्यर्थः ॥ ७ ॥ एतदेव त्रयं व्याचष्टे राज्ञश्चेत्यादिना ॥ ८ ॥ कृत इति शल्यसहस्रतुल्योहमेवास्मीत्यर्थः ॥ ९ ॥ इतिकर्णप० नै० भारत

इत्येतत्तेमया प्रोक्तं क्षिप्तेनापि सुहृत्तया ॥ जानामित्वां विक्षिपंतं जोषमास्वोत्तरं शृणु ॥ ५० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादे द्वाचत्वारिंशो
ध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ५ ॥ संजय उवाच ततः पुनर्महाराज मद्राजमरिंदमः ॥ अभ्यभाषतराधेयः संनिवार्योत्तरं वचः ॥ १ ॥ यत्त्वं निदर्शनार्थं मां शल्यजल्पि
तवानसि ॥ नाहं शक्यस्त्वया घाचा विभीषयितुमाहवे ॥ २ ॥ यदि मां देवताः सर्वा योधयेयुः सवासवाः ॥ तथापि मे भयं न स्यात्किमुपार्थात्सकेशवान् ॥ ३ ॥ नाहं
भीषयितुं शक्यो वा द्रुमात्रेण कथंचन ॥ अन्यं जानीहि यः शक्यस्त्वया भीषयितुं रणे ॥ ४ ॥ नौ च स्य बलमेतावत्पारुष्यं यत्त्वमात्थमां ॥ अशक्तो मद्रुणान् वक्तुं बल्ग
सेवद्बुद्धमते ॥ ५ ॥ नहिकर्णः समुद्रतो भयार्थमिह मद्रक ॥ विक्रमार्थमहं जातो यशोर्थं च तयात्मनः ॥ ६ ॥ सखिभावेन सौहार्दं मित्रभावेन चैव हि ॥ कारणैस्त्रि
भिरेतैस्त्वं शल्यजीवसि सांप्रतं ॥ ७ ॥ राज्ञश्च धार्तराष्ट्रस्य कार्यं सुमहदुद्यतं ॥ मयितच्चाहितं शल्यतेन जीवसि मेक्षणं ॥ ८ ॥ कृतश्च समयः पूर्वक्षंतव्यं विप्रियंतव ॥
ऋतेशल्यसहस्रेण विजयेयमहं परान् ॥ मित्रद्रोहस्तु पापीयानिति जीवसि सांप्रतं ॥ ९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः
॥ ४३ ॥ ॥ ५ ॥ शल्य उवाच ननु प्रलापाः कर्णे ते यान् ब्रवीषि पराश्रयति ॥ ऋते कर्णसहस्रेण शक्या जेतुं प्रेरयुधि ॥ १ ॥ संजय उवाच तथा ब्रुवंतं
परुषं कर्णो मद्राधिपंतदा ॥ परुषं द्विगुणं भूयः प्रोवाचाप्रियदर्शनं ॥ २ ॥ कर्ण उवाच इदं तु ते त्वमेकाग्रः शृणु मद्रजन्तधिप ॥ संनिधौ धृतराष्ट्रस्य प्रोच्यमा
नं मया श्रुतं ॥ ३ ॥ देशांश्च विविधांश्चित्रान् पूर्ववृत्तांश्च पार्थिवान् ॥ ब्राह्मणाः कथयन्ति स्म धृतराष्ट्रनिवेशने ॥ ४ ॥ तत्र वृद्धः पुरावृत्ताः कथाः कश्चिद्विजोत्तमः ॥ वा
हीकदेशं मद्रांश्च कुत्सयन्वाक्यमब्रवीत् ॥ ५ ॥ बहिष्कृता हि मवता गंगया च बहिष्कृताः ॥ सरस्वत्याय मुनया कुरुक्षेत्रेण चाप्रिय ॥ ६ ॥ पंचानां सिंधुषष्ठानां नदी
नां यैतराश्रिताः ॥ तान् धर्मवात्यानश्नुचीन्वाहीकानपि वर्जयेत् ॥ ७ ॥ गोवर्धनो नाभवत् सुभद्रं नाम च त्वरं ॥ एतद्राजकुलद्वारमाकुमाशस्मिराम्यहम् ॥ ८ ॥

भा० त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ नन्विति कर्णसहस्रेण विनापि परं जेतुं शक्याः मयेति शेषः कर्णसहस्रतुल्योहमेक एवास्मीति भावः ॥ १ ॥ भूयः द्विगुणं अधिकगुणं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥
पंचानां वक्ष्यमाणानां सिंधुः षष्ठीयास्तु अंतरमवकाशमाश्रिताः ॥ ७ ॥ गोवर्धनः गवां लोहस्थानं सुभद्रं च त्वरं सुराभां द्वाश्रयभूतं एतदुभयं राजकुलस्य राजगृहद्वारस्योपलक्षणं ॥ ८ ॥

म.भा.टी.

॥ ४७ ॥

॥ १॥ दत्तचरित्रं ॥ १० ॥ घानाभ्रष्टयाः गौड्यासवंसुराविशेषं बाढ्यवान्नं क्रीतान्नं वा बाढोदतोचमार्गेचवरं देगान्नमेदयोरिति विश्वः स्वार्थेऽप्यञ्ज आशिनः भक्षणशीलाः ॥ ११ ॥ वप्रेषु प्राकारभित्तिषु ॥ १२ ॥
अकर्णैः भगलिगादिविगीतशब्दैः अनादताः स्वपरपुरुषविवेकहीनाः कामचाराः यथेष्टचारिण्यः ॥ १३ ॥ सूक्तानि विनोदवचनानि हेहतेभोलिगताब्जिते इत्याक्रोशोद्विग्नं संधिश्छांदसः स्वामिहतेभर्तृहतेइ
कार्येणात्यर्थगूढेनवाहीकेषूपितंमया ॥ ततएषांसमाचारः संवासद्विदितोमम ॥ १॥ शाकलुं नामनगरमापगानांमनिघंगां ॥ जत्तिकानामवाहीकास्तेषांवत्तं
सुनिंदितं ॥ १० ॥ घानागौड्यासवंपीत्वागोमांसंलशुनैः सह ॥ अपूपमांसवाढ्यानांमाशिनः शीलवर्जिताः ॥ ११ ॥ गायंत्यथचनृत्यंतिस्त्रियोमत्ताविवाससः ॥
नगरागारवप्रेषुवहिर्माल्यानुलेपनाः ॥ १२ ॥ मत्तावगीतैर्विविधैः खरोष्ट्रनिनदोपमैः ॥ अनादतामैथुनेताः कामचाराश्चसर्वशः ॥ १३ ॥ आदुरन्योन्यसूक्तानि
प्रब्रुवाणामदोक्तताः ॥ हेहतेहेहतेत्येवंस्वामिभर्तृहतेतिच ॥ १४ ॥ आक्रोशंत्यः प्रनृत्यंतिब्रात्याः पर्वस्वसंयताः ॥ तासांकिलावलिप्तानांनिवसन्कुरुर्जांगले ॥ १५ ॥
कश्चिद्वाहीकदुष्टानांनानिहृष्टमनाजगौ ॥ सानूनं बृहतीगौरीसूक्ष्मकंबलंवासिनी ॥ १६ ॥ मामनुस्मरतीशेतेवाहीकंकुरुजांगले ॥ शतद्रुकामहंतीर्त्वातांचरम्या
मिरावती ॥ १७ ॥ गत्वास्वदेशं द्रक्ष्यामिस्थूलशंखाः शुभाः स्त्रियः ॥ मनःशिलोज्ज्वलापांग्योगौर्यस्त्रिकुदांजनाः ॥ १८ ॥ कंबलाजिनसंवीताः क्रंदंत्यः प्रियदर्श
नाः ॥ मृदंगानकशंखानांमर्दलानांचनिःस्वनैः ॥ १९ ॥ खरोष्ट्राश्चतरैश्चैवमत्तायास्यामहेसुखं ॥ शमीपीलुकरीराणां वनेषुसुखवर्त्मसु ॥ २० ॥ अपूपान्सक्तुपि
डांश्चप्राशंतोमथितान्वितान् ॥ पथिसुप्रबलाभूत्वाकदासंपततोध्वगान् ॥ २१ ॥ चेलापहारंकुर्वाणास्ताडयिष्यामभूयसः ॥ एवंशीलेषुब्रात्येषुवाहीकेषुदुरात्म
सु ॥ २२ ॥ कश्चेतयानोनिवसेन्मुहूर्तमपिमानवः ॥ ईदृशाब्राह्मणेनोक्तावाहीकामोघचारिणः ॥ २३ ॥ येषांपद्मागहर्तात्वमुभयोः शुभपापयोः ॥ इत्युक्त्वाब्राह्म
णः साधुरुत्तरंपुनरुक्तवान् ॥ २४ ॥ वाहीकेष्वविनीतेषुप्रोच्यमानंनिबोधत ॥ तत्रस्मराक्षसीगातिः सदाकृष्णचतुर्दशी ॥ २५ ॥ नगरेशाकलेस्फीतेआहत्यनि
शिदुंदुभिः ॥ कदावाहेयिकागाथाः पुनर्गास्यामिशाकले ॥ २६ ॥ गव्यस्यतृप्तार्मासस्यपीत्वागौडंसुरासवं ॥ गौरीभिः सहनारीभिर्बृहतीभिः स्वलंकृता ॥ २७ ॥
पलांडुगंडूषयुतान्खादंतीचैडकान्वहून् ॥ वाराहंकौकुटंमांसंगव्यंगार्दभमौष्टिकं ॥ २८ ॥

तिष्ठतइत् ॥ ४१ ॥ पर्वसुउत्सवदिनेषुआक्रोशंत्यः गालयंत्यः तासांपतिरितिशेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ मथितंतकं ॥ २१ ॥ भूयसः बहून् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥
॥ २५ ॥ बहोदशमः तस्येवंवषपर्वबाहंतप्रोचिताः वाहेयिकाः गाथाः गीताः ॥ २६ ॥ २७ ॥ खादंतीबलिरूपान् एडकान्वेषान् वाराहंविदुराहजं ॥ २८ ॥

कर्णपर्व.

८

॥ ४७ ॥

शाकलाः शाकलपुरवांसिनः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ गिरेः हिमादेः ॥ ३२ ॥ ब्रात्यानां उपनयनादिसंस्कारहीनानां दासमीयानां दासमदेशोद्भवानां दासगृहशृङ्गमिमेमानयन्ति मैथुनार्थिन्यस्ताः दासम्यः तज्जानां दासमीयानां वा ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कुण्डेषु महोदरपात्रेषु ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सर्वमन्नमदनीयं क्षीरं च भोजनं येनां ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ युगंधरेनगरे औद्रादिकमपिक्षीरं पीयते भक्ष्या भक्ष्यविवेकाभावात्तत्रावश्यमभक्ष्यमक्षणं आपत

ऐहं च येन खादन्ति तेषां जन्मनिरर्थकं ॥ इति गायन्ति ये मत्ताः सीधुना शाकलाश्च ये ॥ २९ ॥ सवालट्टाः क्रंदन्तस्ते पुधर्मः कथं भवेत् ॥ इति शल्यविजानी हि हंत भूयो ब्रवीमि ते ॥ ३० ॥ यदन्योप्युक्तवानस्मान् ब्राह्मणः कुरुसंसदि ॥ पंचनद्यो वहंत्येता यत्र पीलुवनान्युत ॥ ३१ ॥ शतद्रुश्च विपाशा च तृतीयैरावती तथा ॥ चंद्रभागा वितस्ता च सिंधुषष्ठा वहिर्गिरेः ॥ ३२ ॥ आरट्टानामते देशानष्टधर्मानतान् ब्रजेत् ॥ ब्रात्यानां दासमीयानां वाहैकानामयज्वनां ॥ ३३ ॥ न देवाः प्रतिगृहं तिपितरो ब्राह्मणास्तथा ॥ तेषां प्रनष्टधर्माणां वाहीकानामिति श्रुतिः ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणेन तथा प्रोक्तं विदुषा साधुसंसदि ॥ काष्ठकुण्डेषु वाहीका मृन्मयेषु च भुंजते ॥ ३५ ॥ सक्तुं मंघ्रावलिषेषु श्वावलीढेषु निर्धृणाः ॥ आविकंचौष्ट्रिकंचैव क्षीरं गार्दभमेव च ॥ ३६ ॥ तद्विकारांश्च वाहीकाः खादन्ति च पिबन्ति च ॥ पुत्रसंकरिणो जल्माः सर्वान् क्षीरभोजनाः ॥ ३७ ॥ आरट्टानामवाहीकावर्जनीया विपश्चिता ॥ हंत शल्यविजानी हि हंत भूयो ब्रवीमि ते ॥ ३८ ॥ यदन्योप्युक्तवान्मत्स्यं ब्राह्मणः कुरुसंसदि ॥ युगंधरेपयः पीत्वा प्रोष्यन्नाप्यच्युतस्थले ॥ ३९ ॥ तद्वद्भूतिलये स्नात्वा कथं स्वर्गं गमिष्यति ॥ पंचनद्यो वहंत्येता यत्र निःसृत्य पर्वतात् ॥ ४० ॥ आरट्टानामवाहीकानतेष्वार्योद्भवसेत् ॥ वहिश्च नामहीकश्च विपाशायां पिशाचकौ ॥ ४१ ॥ तयोरपत्यं वाहीकानैपास्तृष्टिः प्रजापतेः ॥ ते कथं विविधान् धर्मान् ज्ञास्यन्ते हीनयोनयः ॥ ४२ ॥ कारस्करान्माहिषकान्कालिङ्गान्केरलांस्तथा ॥ कर्कोटकान् वीरकांश्च दुर्धर्मांश्च विवर्जयेत् ॥ ४३ ॥ इति तीर्थानुसत्तारं राक्षसीकाचिदब्रवीत् ॥ एकरात्रशयीगेहे महोलूखलमेखला ॥ ४४ ॥ आरट्टानामते देशावाहीकं नाम तज्जलं ॥ ब्राह्मणापसदा यत्र तुल्यकालाः प्रजापतेः ॥ ४५ ॥ वेदानतेषां वेद्यश्च यज्ञायजनमेव च ॥ ब्रात्यानां दासमीयानामन्नं देवान् भुंजते ॥ ४६ ॥ प्रस्यत्नामद्रगांधारा आरट्टानामतः स्वशाः ॥ वसातिसिंधुसौवीरा इति प्रायोतिकुत्सिताः ॥ ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥

त्येव एवमच्युतस्थलेनगरे उषितस्यागम्यामन्नमवश्यं भाविता दृशानामेव तत्र सत्त्वात् ॥ ३९ ॥ भूतिलये हि चंडालब्राह्मणसाधारण एकोजलाशयस्तत्र च स्नातः कथं स्वर्गं गच्छेन्न कथं चिदित्यर्थः ॥ ४० ॥ ब्रह्मिणेकराववासेन दोष इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ कर्कोटकादयो देशाः ॥ ४३ ॥ एकरात्रशयी एकरात्रशायिनं ब्राह्मणमिति द्वितीयार्थे प्रयत्ना ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ इति कर्णपर्वणे भारतभा चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥

हतेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ इमाः अनुभूतपूर्वाः प्रजाः केनचकेनापि अर्थकामादिनानिमित्तेन धर्मेण सहन विरुध्यन्ते न केनचिदधर्मेणेति पाटे केनाप्यधर्मेणैतान विरुध्यन्ते न कंचिदन्यधर्मकृत्वाशास्त्रेण विरुध्यन्ते इत्यर्थः ॥ ४ ॥ निशामितं श्रुतं ॥ ५ ॥ ब्राह्मणो भूत्वेत्यादितज्जातीयकर्माचरणनिबन्धनं ॥ ६ ॥ ७ ॥ कुले एक एव विप्रो भवत्यन्ये भ्रातरः प्रसृष्टाः संकीर्णक्रिया इत्यर्थः ॥ ८ ॥ तत्र वाहीकेषु धर्मसंकरकारको विपर्ययः श्रुत इति लिङ्गविपरिणयेन विपर्ययो विहितवैपरीत्यं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ बन्धक्यो वेर्याः पञ्चमेव्यभिचारे बन्धक्यः ॥ १२ ॥ नचैवेति उत्तरत्रेदंबन्धकीत्वं सर्वत्रानुवर्तिष्यते यस्मात्मातुर्धनं दुहिताहरति

कर्ण उवाच हंतशल्यविजानीहि हंतभूयो ब्रवीमि ते ॥ उच्यमानं मया सम्यक्त्वमेकाग्रमनाः शृणु ॥ १ ॥ ब्राह्मणः किल नोगेह मध्यगच्छत्पुराऽतिथिः ॥ आचारंतत्र संप्रेक्ष्य प्रीतो वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ मया हि मवतः शृंगमेकेनाध्युषितं चिरं ॥ दृष्टाश्च बहवो देशानानाधर्मसमावृताः ॥ ३ ॥ नच केनचधर्मेण विरुध्यन्ते प्रजा इमाः ॥ सर्वहिते ब्रुवन् धर्मयदुक्तं वेदपारगैः ॥ ४ ॥ अटतातु ततो देशान् नानाधर्मसमाकुलान् ॥ आगच्छतामहाराज वाहीकेषु निशामितं ॥ ५ ॥ तत्र वै ब्राह्मणो भूत्वा ततो भवति क्षत्रियः ॥ वैश्यः शूद्रश्च वाहीकस्ततो भवति नापितः ॥ ६ ॥ नापितश्च ततो भूत्वा पुनर्भवति ब्राह्मणः ॥ द्विजो भूत्वा च तत्रैव पुनर्दासो भिजायते ॥ ७ ॥ भवंत्येककुले विप्राः प्रसृष्टाः कामचारिणः ॥ गांधारा मद्रकाश्चैव वाहीकाश्चाल्यचेतसः ॥ ८ ॥ एतन्मया श्रुतं तत्र धर्मसंकरकारकं ॥ कृत्स्नामटित्वा पृथिवीं वाहीकेषु विपर्ययः ॥ ९ ॥ हंतशल्यविजानीहि हंतभूयो ब्रवीमि ते ॥ यदप्यन्यो ब्रवीद्वाक्यं वाहीकानां च कुत्सितं ॥ १० ॥ सती पुरा हताकाचिदारदृक्किल दस्युभिः ॥ अधर्मतश्चोपयाता सा तानभ्यशपत्ततः ॥ ११ ॥ बालां बंधुमतीं यन्मामधर्मेणोपगच्छथ ॥ तस्मान्नार्यो भविष्यति बन्धक्यो वैकुलस्य च ॥ १२ ॥ नचैवास्मात्प्रमोक्षस्त्वं घोरात्पापान्नराधमाः ॥ तस्मात्तेषां भागं हराभाग्निनेयानसूनवः ॥ १३ ॥ कुरवः सहपंचालाः शात्वामत्स्याः सनैमिषाः ॥ कोसलाः काशपोद्गाश्च कालिं गामागधास्तथा ॥ १४ ॥ चेदयश्च महाभागा धर्मजानंति शाश्वतं ॥ नानादेशेष्वसंतश्च प्रायो वात्यनयादते ॥ १५ ॥ आमतस्येभ्यः कुरुपांचालदेश्या आनैमिषाच्चेदयो ये विशिष्टाः ॥ धर्मपुराणमुपजीवंति संतो मद्रादृतेषां च नदांश्च जिह्मान् ॥ १६ ॥ एवं विद्वान् धर्मकथासुराजं स्तूणीं भूतो जडवच्छल्यभूयः ॥ त्वंतस्य गोमाचजनस्य राजा षड्भागहर्ता शुभदुष्कृतस्य ॥ १७ ॥ अथ वा दुष्कृतस्य त्वंहर्ता तेषामरक्षिता ॥ रक्षिता पुण्यभागा राजा प्रजानां त्वंत्यपुण्यभाक् ॥ १८ ॥

पितुः पुत्रद्वयमनियमात् यद्यपि पुत्रो पुत्रश्च द्वावपि जातौ तथापि पितृत्व इव भ्रातृत्वे विसंवादाभावात् दौहित्र एव रिक्त्यहारी भवति न पुत्र इति भावः यतस्ते भगिनीष्वेवापत्यानि जनयन्ति न स्वदारेष्वतस्तेषां भाग्निनेयं भागं हरातिष्यन्त्यानं प्राचां ॥ १३ ॥ १४ ॥ असंतश्चात्संभवतीति परंतु वासनया दृते वाहीकनीति विना तत्र केवलमसंत एव वर्तते इत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

पूज्यमानेप्रशस्यमाने ॥ १९ ॥ कृतेकृतयुगेपिधर्मं वाहीकानामितिशेषः स्रवाहीकस्त्वं ॥ २० ॥ नाभ्यपूजयन्प्रशंसितवान् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ स्लेच्छाःपापताःधर्माधर्मविचारहीनाः स्लेच्छः
पापरतेजातिभेदेस्यादपघापणेइतिविश्वः उष्ट्रिकामृत्तिकाभांडभेदेपिकरभस्त्रियामितिविश्वः औष्ट्रिकःस्नेहभांडजीवीतैलिकइत्यर्थः पंढावर्षवराः राजयाजकाःक्षत्रियस्ययाज्यास्तेषामपियाज्याः राजपु
रोहितयाज्यावा ॥ २५ ॥ २६ ॥ रक्षोपष्टेपुरक्षसाउपद्वेतेषु गक्षसंक्षसानांशिकमिदंगक्षसं ॥ २७ ॥ ब्राह्मवेदसमूहं धर्म्यधर्मादनपेतंकर्ममानयंतीतिशेषः प्राच्यादास्मःशूद्रधर्माणः दाशाइतिपाठेमस्यजी

पूज्यमानेपुराधर्मसर्वदेशेषुशाश्वते ॥ धर्मपांचनदंष्ट्रवाधित्याहपितामहः ॥ ३९ ॥ ब्राह्मणांदासमीयानांरुतेष्वशुभकर्मणां ॥ ब्रह्मणानिदितेधर्मसत्त्वंलो
ककिमब्रवीः ॥ २० ॥ इतिपांचनदंधर्ममवमेनेपितामहः ॥ स्वधर्मस्येपुवर्णेपुमोप्येतान्नाभ्यपूजयत् ॥ २१ ॥ हंतशल्यविजानींहिंतभृयोब्रवीमिते ॥ कल्माष
पादःसरसिनिमज्जन्नात्सोब्रवीत् ॥ २२ ॥ क्षत्रियस्यमलंभैक्ष्यं ब्राह्मणस्याब्रतंमलं ॥ मलंपृथिव्यावाहीकाःस्त्रीणांमद्रक्षियोमलं ॥ २३ ॥ निमज्जमानमुद्ध
त्यकश्चिद्राजानिशाचरं ॥ आपृच्छतेनचास्यातंप्रोक्तवांस्तन्निबोधमे ॥ २४ ॥ मानुषाणामलंस्लेच्छास्लेच्छानामौष्ट्रिकामलं ॥ औष्ट्रिकाणामलंपंढाःपंढानां
राजयाजकाः ॥ २५ ॥ राजयाजकयाज्यानांमद्रकाणांचयन्मलं ॥ तद्रवेद्वैतवमलयधस्मान्निविमुंचसि ॥ २६ ॥ इतिरक्षोपष्टेपुविपर्वार्यहतेपुच ॥ राक्षसंभैष
र्जप्रोक्तंसंमिद्वचनोत्तरं ॥ २७ ॥ ब्राह्मपांचालाःकौरवेयास्तुधर्म्यसत्यंमत्स्याःशूरसेनाश्रयंजं ॥ प्राच्यादासावपलादाक्षिणात्याःस्तेनावाहीकाःसंक्रावैसुरा
ष्टाः ॥ २८ ॥ कृतघ्नतापरवित्तापहारोमघपानंगुरुदारावभर्दः ॥ वाक्पारुष्यंगोवधोरात्रिचर्यावहिर्गेहंपरवस्त्रोपभोगः ॥ २९ ॥ येषांधर्मस्तान्प्रतिनास्यधर्मो
त्यारहानांपंचनदान्धिगस्तु ॥ आपांचाल्येभ्यःकुरवोनैमिषाश्चमत्स्याश्चैतेप्ययजानंतिधर्मं ॥ अथोदीच्याश्चांगकामांगधाश्चशिष्टाधर्मानुपजीवंतिव
द्वाः ॥ ३० ॥ प्राचींदिशंश्चितादेवाजातवेदःपुरोगमाः ॥ दक्षिणांपितरोगुमांयमेनशुभकर्मणां ॥ ३१ ॥ प्रतीचींवरुणःपातिपालयानःसुरान्वली ॥ उदीचींभ
गवान्सोमोब्राह्मणैःसहरंक्षति ॥ ३२ ॥ तथारक्षःपिशाचाश्चहिमवंतंनगोत्तमं ॥ गुह्यकाश्चमहाराजपर्वतंगंधमादनं ॥ ३३ ॥

विन. उपधर्मलातिआदिदेतेवपलाः धर्मसंग्रहपराःधर्मद्रोहिणइतिशेषः ॥ २८ ॥ वहिर्गेहंरात्रिचर्याप्रच्छन्नचौर्यपारदायादि ॥ २९ ॥ आपांचाल्येभ्यःधर्मज्ञाः उदीच्यास्तुस्वयंधर्मस्वरूपमजानंतोपिशिष्टानु
गामिनइत्यर्थः आरंदास्तुभयभ्रष्टाइतिभावः ॥ ३० ॥ प्राचीमित्ययजानवेदइत्यनेनाग्नेयीसहिनाप्राचीदेवानामाश्रयः दक्षिणांपितृणां तत्रैवश्राद्धादिधर्मोदृश्यते ॥ ३१ ॥ एवंप्रतीचींवरुणः उदीचींसोमइतिकुबेरे
शानयोर्पहणं पश्चिमांक्षेत्रेकस्यावायव्यांचवाहीकाश्रयायनैर्कृतास्वादशावातृलाश्रयंतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ तथारक्षइतिहिमवतोप्यप्रशस्यजनाश्रयत्वमुक्तं गंधमादनस्तुभोगलोलुपानांगुह्यकादीनामाश्रयः ॥ ३३ ॥

म.भा.टी.

॥ ४९ ॥

एवमपिसवाहीकान्सनेकं तान्देशान् क्रिणुः पातिपजन्यवत्नदेशान्तेष्विववाहीकेषु विशेषतो देवानुपहोदश्यत इत्यभिप्रायः अतएवनेषामौघ्यं वर्णयति इंगितज्ञाश्चेति ॥ ३४ ॥ विषमाः दुःखमाध्याः ॥ ३५ ॥ सर्वं जानतोऽपि यवनां म्लेच्छाश्च स्वसंज्ञायाम् विधेयैः कृतो यो धर्मसंकेतस्तत्रैव नियताः वैदिकं धर्मं न मानयन्तीत्यर्थः इतरेष्वनुक्तं हितं नावबुध्यते ॥ ३६ ॥ प्रतिरथाः हितवादिनिप्रतिकूलाः गुरुद्रोहिण इत्यर्थः तादृशश्च त्वं

ध्रुवः सर्वाणि भूतानि विष्णुः पाति जनार्दनः ॥ इंगितज्ञाश्च मगधाः प्रेक्षितज्ञाश्च कोसल्याः ॥ ३४ ॥ अर्धोक्ताः कुरुपंचालाः शाल्वाः कल्हानुशासनाः ॥ पार्वती याश्च विषमा यथैव शिवस्तथा ॥ ३५ ॥ सर्वज्ञाय वनाराजन् शूराश्चैव विशेषतः ॥ म्लेच्छाः स्वसंज्ञानियतानानुक्तमितरेजनाः ॥ ३६ ॥ प्रतिरथास्तुवाहीकान् चक्रे च नमद्रकाः ॥ सत्वमेतादृशः शल्यनोत्तरं वक्तुमर्हसि ॥ पृथिव्यां सर्वदेशानां मद्रको मलमुच्यते ॥ ३७ ॥ सीधोः पानं गुरुतल्पावमर्दो भ्रूणहत्यापरवित्तापहारः ॥ येषां धर्मस्तान्प्रतिनास्य धर्म आरुद्रजान् पंचनदान्धिगस्तु ॥ ३८ ॥ एतज्ज्ञात्वा जोषमास्व प्रतीपं मास्म वै कृथाः ॥ मात्वां पूर्वमहं हत्वा हनिष्ये केशवार्जुनौ ॥ ३९ ॥ शल्य उवाच आतुराणां परित्यागः स्वदारसुतविक्रयः ॥ अंगे प्रवर्त्तते कर्णयेषामधिपतिर्भवान् ॥ ४० ॥ रथातिरथसंख्यायां यत्त्वां भीष्मस्तदा ब्रवीत् ॥ तान्विदित्वात्मनो दोषान्निर्मन्युर्भवमाक्रुधः ॥ ४१ ॥ सर्वत्र ब्राह्मणाः संतिसंतिसर्वत्र क्षत्रियाः ॥ वैश्याः शूद्रास्तथा कर्णश्चियः साध्यश्च सुव्रताः ॥ ४२ ॥ रमंते चोष्महासेन पुरुषाः पुरुषैः सह ॥ अन्योन्यमवरक्षन्तो देशे देशे समैथुनाः ॥ ४३ ॥ परवाच्ये पुंनिपुणः सर्वो भवति सर्वदा ॥ आत्मवाच्यं न जानातीति जानन्नपि च मुह्यति ॥ ४४ ॥ सर्वत्र संतिराजानः स्वस्वधर्ममनुव्रताः ॥ दुर्मनुष्यान्निगृह्णन्ति संति सर्वत्र धार्मिकाः ॥ ४५ ॥ न कर्णदेशसामान्यात् सर्वः पापं निपेवते ॥ यादृशाः स्वस्वभावेन देवा अपि न तादृशाः ॥ ४६ ॥ संजय उवाच ततो दुर्योधनो राजा कर्णशल्याववारयत् ॥ सखिभावेन राधेयं शल्यं स्वांजल्यकेन च ॥ ४७ ॥ ततो निवारितः कर्णो धार्तराष्ट्रेण मारिषः ॥ कर्णोऽपि नोत्तरं प्राह शल्योऽप्यभिमुखः परान् ॥ ततः प्रहस्य राधेयः पुनर्याहीत्यचोदयत् ॥ ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ संजय उवाच ततः परानीकसहं व्यूहमप्रतिमं कृतं ॥ समीक्ष्य कर्णः पार्थानां धृष्टद्युम्नाभिरक्षितं ॥ १ प्रययौ रथघोषेण सिंहनादरवेण च ॥ वादित्राणां च निनदैः कंपयन्निव मेदिनीं ॥ २ ॥

हितोपदेशारंभानिदसीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रतीपं प्रतिकूलं तेजोवधाख्यं ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ देवा अपीति वृत्तेन देवानप्यतिक्रामन्तीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ स्वांजल्यकेन स्वस्य अंजलिकर्मणा ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥

कर्णपर्व

८

॥ ४९ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

वेपमानइवक्रोधाद्युद्धशौडःपरंतपः ॥ प्रतिव्यूह्यमहातेजायथावद्भरतर्षभ ॥ ३ ॥ व्यधमत्पांडवींसेनामासुरीमघवानिव ॥ युधिष्ठिरंचाभ्यहनदपसव्यंचका
रह ॥ ४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच कथंसंजयराधेयःप्रत्यव्यूहतपांडवान् ॥ धृष्टद्युम्नमुखान्सर्वानभीमसेनाभिरक्षितान् ॥ ५ ॥ सर्वानेवमहेष्वासानजय्यानमरै
रपि ॥ केचप्रपक्षौपक्षौवाममसैन्यस्यसंजय ॥ ६ ॥ प्रविभज्ययथान्यायंकथंवासमवस्थिताः ॥ कथंपांडुमुताश्चापिप्रत्यव्यूहतमामकान् ॥ ७ ॥ कथंचैवमह
द्युद्धंप्रावर्ततसुदारुणं ॥ कचवीभत्सुरभवद्यत्कर्णोऽयाद्युधिष्ठिरं ॥ ८ ॥ कोत्थर्जुनस्यसान्निध्येशक्तोभ्येतुंयुधिष्ठिरं ॥ सर्वभूतानियोत्येकःखांडवेजितवान्पुरा ॥
कस्तमन्यस्तुराधेयात्प्रतियुद्धेजिजीविषुः ॥ ९ ॥ संजय उवाच शृणुव्यूहस्यरचनामर्जुनश्रवयागतः ॥ परिवार्यनृपंस्वस्वसंग्रामश्चाभवद्यथा ॥ १० ॥
कृपःशारद्वताराजन्मागधाश्वतरस्विनः ॥ सान्वतःकृतवर्माचदक्षिणंपक्षमाश्रिताः ॥ ११ ॥ तेषांप्रपक्षेशकुनिरुलूकश्चमहारथः ॥ सादिभिर्विमलप्रासैस्तवा
नोकमरक्षतां ॥ १२ ॥ गांधारिभिरसंभ्रांतैःपार्वतीयैश्चदुर्जयैः ॥ शलभानामिवव्रातैःपिशाचैरिवदुर्दृगैः ॥ १३ ॥ चतुर्विंशत्सहस्राणिरथानामनिवर्तिनां ॥
संग्रामकायुद्धशौडावामंपार्श्वमपालयन् ॥ १४ ॥ समन्वितास्तवसुतैःकृष्णार्जुनजिघांसवः ॥ तेषांप्रपक्षाःकांयोजाःशकाश्चयवनैःसह ॥ १५ ॥ निदेशात्सू
तपुत्रस्यसरथाःसांश्चपत्तयः ॥ आद्वयंतोर्जुनंतस्युःकेशवंचमहाबलं ॥ १६ ॥ मध्येसेनामुखेकर्णोप्यवातिष्ठतदंशितः ॥ चित्रवंर्मांगदःसग्वीपालयन्वाहिनी
मुखं ॥ १७ ॥ रक्षमाणैःसुसंरक्ष्यैःपुत्रैःशस्त्रभृतांवरः ॥ वाहिनींप्रमुखेवीरःसंप्रकर्षन्नशोभत ॥ १८ ॥ अभ्यवर्तन्महाबाहुःसूर्यवैश्वानरप्रभः ॥ महाद्विषस्कंधग
तःपिंगाक्षःप्रियदर्शनः ॥ १९ ॥ दुःशासनोदृतःसैन्यैःस्थितोव्यूहस्यपृष्ठतः ॥ तमन्वयान्महाराजस्वयंदुर्योधनोदृष्टः ॥ २० ॥ चित्रास्रैश्चित्रसन्नाहैःसोदर्यै
रभिरक्षितः ॥ रक्ष्यमाणोमहावीर्यैःसहितैर्मद्रकेकर्यैः ॥ २१ ॥ अशोभतमहाराजदेवैरिवशतक्रतुः ॥ अश्वत्यामाकुरुणांचयेप्रवीरामहारथाः ॥ २२ ॥ नि
त्यमत्ताश्चमात्तंगाःशूरैर्मल्लैश्छैःसमन्विताः ॥ अन्वयुस्तद्रथानीकंक्षरंतइवतोयदाः ॥ २३ ॥ देव्यजैर्वैजयंतीभिर्ज्वलद्भिःपरमायुधैः ॥ सादिभिश्चास्थितारेजुर्द्रुम
वंतइवाचलाः ॥ २४ ॥ तेषांपदोतिनागानांपादरक्षाःसहस्रशः ॥ पट्टिशामिधराःशूरावभृवुरनिवर्तिनः ॥ २५ ॥ सादिभिःस्यंदनैर्नागैरधिकंसमलंकृतैः ॥ स
व्यूहराजोविवर्भादेवासुरचमूपमः ॥ २६ ॥ बार्हस्पत्यःसुविहितोनायकेनविपश्चिता ॥ नृत्यतीवमहाव्यूहःपरंपांभयमादधत् ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अग्निरिति योयं वैश्वानरो विश्वस्य नेता अग्निः स ब्रह्मा ब्राह्मणः प्रजापतिमुखो ब्रह्मत्वसाम्यात् स एव इंदुः उन्नीतिव्युत्पत्तेर्जलापी
 राः सोमरसश्च स एव सप्तितामश्वत्वंतः वाणो वा अश्व इति श्रुतेः सोमोऽप्यश्वत्वेन सूयते अयं मृजंति कलशे दशक्षिप इत्यादौ अत्यं अश्वं कलशे द्रोणकलशे क्षिपोगुल्यः तमश्वदेवाः ब्राह्मणाश्च विदुः स एक एव
 तस्य पक्षप्रपक्षेभ्यो निष्पतंति युयुत्सवः ॥ हस्यश्चरथमातंगाः प्रावृषीव बलाहकाः ॥ २८ ॥ ततः सेनामुखे कर्णद्वारा जायुधिष्ठिरः ॥ धनंजयमं मित्रघ्नमेकवी
 रमुवाच ह ॥ २९ ॥ पश्चार्जुनमहाव्यूहं कर्णेन विहितं रणे ॥ युक्तं पक्षैः प्रपक्षैश्च परानीकं प्रकाशते ॥ ३० ॥ तदेतद्वै समालोक्य प्रत्यमित्रं महद्वलं ॥ यथानाभिभवत्य
 स्मांस्तथानीति विधीयतां ॥ ३१ ॥ एवमुक्तोर्जुनो राज्ञा प्राजलिर्नृपमब्रवीत् ॥ यथाभवानाहतथा तत्सर्वं न तदन्यथा ॥ ३२ ॥ यस्त्वस्य विहितो घातस्तं करिष्यामि
 भारत ॥ प्रधानवध एवास्य विनाशस्तं करोम्यहं ॥ ३३ ॥ युधिष्ठिर उवाच तस्मात्त्वमेव राधेयं भीमसेनः सुयोधनं ॥ वृषसेनं च नकुलः सहदेवोऽपि सौबलं ॥
 ॥ ३४ ॥ दुःशासनं शतानीको हार्दिक्यं शिनिपुंगवः ॥ धृष्टद्युम्नो द्रोणस्तुतं स्वयं योत्स्याम्यहं रूपं ॥ ३५ ॥ द्रौपदेया धार्तराष्ट्रान् शिशुनांसह शिखंडिना ॥ ते ते च तांस्ता
 न हितानस्माकं घ्नंतु मामकाः ॥ ३६ ॥ संजय उवाच इत्युक्तो धर्मराजेन तथेत्युक्त्वा धनंजयः ॥ व्यादिदेश स्वसैन्यानि स्वयं चांगाञ्च मूमुखं ॥ ३७ ॥ अग्निर्वै
 श्वानरः पूर्वाब्रह्मेदुः सप्तितांगतः ॥ तस्माद्यः प्रथमं जातस्तं देवा ब्राह्मणा विदुः ॥ ३८ ॥ ब्रह्मेशानेन्द्रवरुणान् क्रमशो यो वहतपुरा ॥ तमाद्यं रथमास्याय प्रयातौ केश
 वार्जुनौ ॥ ३९ ॥ अथ तं रथमायातं दृष्ट्वा त्यद्भुतदर्शनं ॥ उवाचाधिरथिंशल्यः पुनस्तं युद्धदुर्मदं ॥ ४० ॥ अयं सरथ आयातः श्वेताश्वः कृष्णसारथिः ॥ दुर्वारः सर्वसै
 न्यानां विपाकः कर्मणामिव ॥ ४१ ॥ निघ्नन्नमित्रान् कौंतेयो यं कर्णपरिपृच्छसि ॥ श्रूयते तु मुलः शब्दो यथामेघस्वनो महान् ॥ ४२ ॥ ध्रुवमेतौ महात्मानौ वासुदे
 व धनंजयौ ॥ एपरेणुः समुद्रतो दिवमावृत्य तिष्ठति ॥ ४३ ॥ चक्रनेमिप्रणुन्नेव कं पते कर्णमेदिनी ॥ प्रवात्येपमहावायुरभितस्तव वाहिनीं ॥ ४४ ॥ क्रव्यादा व्या
 हरंत्येते मृगाः क्रंदंति भैरवं ॥ पश्य कर्णमहाघोरं भयदं लोमहर्षणं ॥ ४५ ॥ कबंधं मेघसंकाशं भानुमावृत्य संस्थितं ॥ पश्य यूयैर्वद्भुविधैर्मृगाणां सर्वतो दिशं ॥ ४६ ॥
 बलिभिर्दंशदूलैरादित्योभिर्निरीक्ष्यते ॥ पश्य कंकां श्वगृध्रांश्च समवेतान्सहस्रशः ॥ ४७ ॥

देवश्चतुर्धात्मानं व्यूह्यार्जुनं रथं वाहयंतीत्यर्थः ब्रह्मेद्वइति पाठे ब्रह्मणा वेदेन इद्धः स्तुत्या प्रदीप्तः स एवाश्वत्वंत इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ एवमश्वान्स्तुत्वारथं स्तौति ब्रह्मेति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अयं सरथः कौंतेय आयात
 इति द्वयोः संबंधः ॥ ४१ ॥ शब्दोरथस्येति शेषः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ प्रवातीत्यादिपराजयलक्षणमहातेजोभंगार्थमेव ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ कबंधं केतुं मृगादिभिरादित्यावेक्षणं क्रियमाणं मृत्युसूचकं ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

चामराः रथे वलंबं तोरथाक्षचक्रयोः संघर्षजैः स्फुल्लिगैर्ज्वलन्तीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ज्यातलत्रेषुकर्णानिति पाठे कर्णोवाद्यविशेषः तेषां ध्वनीन् शिल्पिनो रंजकाः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

स्थितानभिमुखान् घोरानन्योन्यमभिभाषतः ॥ रंजिताश्चामरा युक्तास्तव कर्णमहारये ॥ ४८ ॥ प्रवराः प्रज्वलन्त्येते ध्वंजश्चैव प्रकंपते ॥ सवेपथून् हयान्यश्च महा
कायान् महाजवान् ॥ ४९ ॥ प्लवमानान् दर्शनीयानाकाशे गरुडानिव ॥ ध्रुवमेषु निमित्तेषु भूमिमाश्रित्य पार्थिवाः ॥ ५० ॥ स्वप्स्यंति निहताः कर्णशतशो यः सहस्र
शः ॥ शंखानां तु मुलः शब्दः श्रूयते लोमहर्षणः ॥ ५१ ॥ आनकानां च राधेयमृदंगानां च सर्वशः ॥ वाणशब्दान्वद्बुविधान्नराश्वगजवाजिनां ॥ ५२ ॥ ज्यातलत्रे
पुशब्दांश्च शृणुकर्णमहात्मनां ॥ हेमरूप्यप्रसृष्टानां वाससां शिल्पिनिर्मिताः ॥ ५३ ॥ नानावर्णारयेभ्योऽतिश्वसनेन प्रकंपिताः ॥ सहेमचंद्रतारार्काः पताकाः किं
किर्णायुताः ॥ ५४ ॥ पश्य कर्णार्जुनस्यैताः सौदामन्यद्वान्बुदे ॥ ध्वजाः कणकणायंते वातेनाभिसमीरिताः ॥ ५५ ॥ विभ्राजन्ति रथे कर्णविमाने देवते यथा ॥
सपताकारथाश्चैते पंचालानां महात्मनां ॥ ५६ ॥ पश्य कुंतो सुतं वीरं वीभत्सुमपराजितं ॥ प्रथमं यितुमायांतं कपिप्रवरकेतनं ॥ ५७ ॥ एष ध्वजाग्रपार्थस्य प्रेक्षणी
यः समंततः ॥ दृश्यते वानरो भीमो द्विपतामघवर्धनः ॥ ५८ ॥ एतच्चक्रं गदाशार्ङ्गं शंखः कृष्णस्य धीमतः ॥ अत्यर्थं भ्राजते कृष्णे कौस्तुभस्तुमणिस्तनः ॥ ५९ ॥ ए
ष शार्ङ्गगदापाणिर्वसुदेवोतिवीर्यवान् ॥ वाहयन्नेति तुरमान्पांडुरान्वातरंहसः ॥ ६० ॥ एतत्कृजनिगांढीवं विरुष्टं सव्यसाचिना ॥ एते हस्तवता मुक्ताग्रंत्य मित्रा
न शिताशराः ॥ ६१ ॥ विशालायतनाघ्राक्षैः पूर्णचंद्रनिभाननैः ॥ एषाभूः कीर्यते राजन् शिरोभिरपलायिनां ॥ ६२ ॥ एते सुपरिघाकाराः पुण्यगंधानुलेपनाः ॥
उद्यतायुधशौंडानां पात्यंते सायुधाभुजाः ॥ ६३ ॥ निरस्तनेत्रजिह्वाश्च वाजिनः सहसादिभिः ॥ पतिताः पान्यमानाश्च क्षितौ क्षीणाश्च शेरने ॥ ६४ ॥ एते पर्वतशृं
गाणां तुल्यरूपा हताद्विपाः ॥ संचिन्नाभिन्नाः पार्थेन प्रचरन्त्यद्रयो यथा ॥ ६५ ॥ गंधर्वनगराकारा रथाहतनरेश्वराः ॥ विमानानीव पुण्यानि स्वर्गिणां निपतंत्यमी ॥
॥ ६६ ॥ व्याकुलीकृतमंत्यर्थं पश्य सैन्यं किरीटिना ॥ नानासृगसहस्राणां यूथं केसरिणायथा ॥ ६७ ॥ ग्रन्थेते पार्थिवान्वीराः पांडवाः समभिद्रुताः ॥ नागाश्च रथप
त्यौघांस्तावकांसमभिघ्नतः ॥ ६८ ॥ एष सूर्यद्वान्भोदैश्चुन्नः पार्थो न दृश्यते ॥ ध्वजाग्रं दृश्यते त्वस्य ज्याशब्दश्चापि श्रूयते ॥ ६९ ॥ अद्य दृश्यसितं वीरं श्वेताश्वं कृ
ष्णसारथिं ॥ निघ्नंतं शात्रवान्संस्थेयं कर्णपरिपृच्छसि ॥ ७० ॥ अद्य तौ पुरुषव्याघ्रौ लोहिताक्षौ परंतपौ ॥ वासुदेवार्जुनौ कर्णद्रष्टास्येकरथे स्थितौ ॥ ७१ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ अधवर्धनः दुःखं वर्धयिता ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीयेभारतभाष्ये दीपेष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ७८ ॥
 सारथिर्यस्य वाण्यो गां डीवं यस्मिन् कार्मुकं ॥ तंच दंतासिराधेयत्वं नो राजा भविष्यसि ॥ ७२ ॥ एष संशप्तकाद्वृत्तस्तानेवाभिमुखो गतः ॥ करोति कदनं चैषां संग्रा
 मे द्विषतां वली ॥ ७३ ॥ इति ब्रुवाणं मद्रेशं कर्णः प्राहाति मन्युना ॥ पश्य संशप्तकैः क्रुद्धैः सर्वतः समभिद्रुतः ॥ ७४ ॥ एष सूर्य इवां भो दे श्छन्नः पार्थो न दृश्यते ॥ एतदंतो
 र्जुनः शल्यनिमग्नो यो धसागरे ॥ ७५ ॥ शल्य उवाच वरुणं कौंभसाह न्यादिधनेन च पावकं ॥ को वाऽनिलं निगृह्णीयात्पिवेद्वा को महार्णवं ॥ ७६ ॥ ईदृग्रूपम
 हं मन्ये पार्थस्य युधि विग्रहं ॥ न हि शक्यो र्जुनो जेतुं युधि सेंद्रैः सुरासुरैः ॥ ७७ ॥ अथ वापरितोपस्ते वाचोक्त्वा सुमना भव ॥ न स शक्यो युधा जेतुं मन्यं कुरुमनोरथं ॥
 ७८ ॥ बाहुभ्यामुद्धरेद्भूमिं दहेत्कुद्वहमाः प्रजाः ॥ पातयेत्त्रिदिवा देवान्यो र्जुनं समरे जयेत् ॥ ७९ ॥ पश्य कुंती सुतं वीरं भीममक्लिष्टकारिणं ॥ प्रभासंतं महाबाहुं
 स्थितं मेरुमिवापरं ॥ ८० ॥ अमर्षो नित्यं संरज्यश्चिरं वैरमनुस्मरन् ॥ एष भीमो जयप्रेप्सुर्युधि तिष्ठति वीर्यवान् ॥ ८१ ॥ एष धर्मभृतां श्रेष्ठो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥
 तिष्ठत्यसुकरः संस्ये परैः परपुरंजयः ॥ ८२ ॥ एतौ च पुरुषव्याघ्रावश्चिनाविव सोदरौ ॥ न कुलः सह देवश्च तिष्ठतो युधि दुर्जयौ ॥ ८३ ॥ अमीं स्थिता द्रौपदेयाः पंच
 पैवाचला इव ॥ व्यवस्थिता योद्धुकामाः सर्वे र्जुनसमा युधि ॥ ८४ ॥ एते द्रुपदपुत्राश्च धृष्टद्युम्नपुत्रो गमाः ॥ स्फोताः सत्यजितो वीरास्तिष्ठंति परमौजसः ॥ ८५ ॥
 असाविद्र इवा सत्यः सात्यकिः सात्वतां वरः ॥ युयुत्सुरुपयात्यस्मान् क्रुद्धांतकसमः पुरः ॥ ८६ ॥ इति संवदतो रेवतयोः पुरुषसिंहयोः ॥ ते सेने समसज्जेतां गंगायमु
 नवद्भृशं ॥ ८७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ७८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच तथा व्यूढेष्वनीकेषु संसक्तेषु
 च संजय ॥ संशप्तकान् कथं पार्थो गतः कर्णश्च पांडवान् ॥ १ ॥ एतद्विस्तरशो युद्धं प्रब्रूहि कुशलं त्यसि ॥ न हितृष्यामि वीराणां शृण्वानो विक्रमान्नये ॥ २ ॥ संज
 य उवाच तदा स्थितमवज्ञाय प्रत्यमित्रबलं महत् ॥ अव्यूहता र्जुनो व्यूहं पुत्रस्य तव दुर्नये ॥ ३ ॥ तत्सादिनागकलिलं पदातिरथ संकुलं ॥ धृष्टद्युम्नमुखं व्यूहमशो
 भतमहद्वलं ॥ ४ ॥ पारावतसवर्णाश्च श्वं द्रादित्यसमद्युतिः ॥ पार्षतः प्रथमो धन्वी कालो विग्रहवानिव ॥ ५ ॥ पार्षतं जुगुपुः सर्वे द्रौपदेबायुयुत्सवः ॥ दिव्यवर्मा युध
 धराः शार्दूलसमविक्रमाः ॥ ६ ॥ सानुगादीन् वपुषश्चंद्रंतारा गणा इव ॥ अथ व्यूढेष्वनीकेषु प्रेक्ष्य संशप्तकान्नये ॥ ७ ॥
 तथेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ क्षत्रविट्शूद्रवीराणामित्यनेन ब्राह्मणाद्वैद्युद्धं सर्वेषां श्रेयस्करमित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ युक्तायोजयि
 क्रुद्धोर्जुनोभिदुद्राव व्याक्षिपन्गांडिवं धनुः ॥ अथ संशप्तकाः पार्थमभ्यधावन्वधैषिणः ॥ ८ ॥ विजये धृतसंकल्पामृत्युं कृत्वाऽनिवर्त्तनं ॥ तन्नराश्वौघबहुलं म
 त्तागरथाकुलं ॥ ९ ॥ पत्तिमच्छूरवीरौ घट्टुतमर्जुनमार्दयत् ॥ ससंप्रहारस्तुमुलस्तेषामासीत्किरीटिना ॥ १० ॥ तस्यैव नः श्रुतो यादृङ्निवातकवचैः सह ॥ रथानश्वा
 न्ध्वजान्नागान्यत्तीव्रणगतानपि ॥ ११ ॥ इषून् धनूंषि खड्गांश्चक्राणि च परश्वधान् ॥ सायुधानुघतान्बाहून्विधायान्सायुधानि च ॥ १२ ॥ चिच्छेदद्विपंतां पार्
 थः शिरांसि च सहस्रशः ॥ तस्मिन्सैन्यमहावत्तपातालतलसन्निभे ॥ १३ ॥ निमग्नंतरथं मत्वानेदुः संशप्तकास्तथा ॥ सपुनस्तानरीहृत्वा पुनरुत्तरतो वधीत् ॥
 ॥ १४ ॥ दक्षिणेन च पश्चाच्चक्रुद्धोरुद्रः पशूनि व ॥ अथ पंचालचेदीनां संजयानां च मारिषं ॥ १५ ॥ त्वदीयैः सह संग्रामासीत्परमदारुणः ॥ रूपश्चरुतवर्मा च
 शकुनिश्चापिसौबलः ॥ १६ ॥ लष्टसेनाः सुसंरन्ध्या रथानीकप्रहारिणः ॥ कोसलैः काश्यपस्यैश्चकारुषैः केकयैरपि ॥ १७ ॥ शूरसेनैः शूरवरैर्युधुयुर्दुर्मदाः ॥
 त्रेषामंतकरं युद्धं देहपाप्मासुनाशनं ॥ १८ ॥ क्षत्रविट्शूद्रवीराणां धर्म्यस्वर्ग्ययशस्करं ॥ दुर्योधनोऽथ सहितो भ्रातृभिर्भरतर्षभ ॥ १९ ॥ गुप्तः कुरुप्रवीरैश्च मद्रा
 णां च महारथैः ॥ पांडवैः सह पंचालैश्चेदिभिः सात्यकेन च ॥ २० ॥ युध्यमानं रणे कर्णं कुरुवीरोऽभ्यपालयत् ॥ कर्णोऽपि निशितैर्बाणैर्विनिहत्य महाचमूं ॥ २१ ॥
 प्रमृद्य च रथश्रेष्ठान्युधिष्ठिरमपीडयत् ॥ विवस्त्रायुधदेहांसून् कृत्वा शत्रून् सहस्रशः ॥ २२ ॥ युक्तास्वर्गयशोभ्यां च स्वेभ्यो मुदमुदावहत् ॥ एवं मारिषसंग्रामो नर
 वाजिगजक्षयः ॥ कुरूणां संजयानां च देवासुरसमो भवत् ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥
 धृतराष्ट्र उवाच ॥ यत्तत्प्रविश्य पार्थानां सैन्यं कुर्वन् जनक्षयं ॥ कर्णो राजानमभ्येत्य तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ १ ॥ केच प्रवीराः पार्थानां युधिकर्णमवारयन् ॥ कांश्च
 प्रमथ्याधिरथिर्युधिष्ठिरमपीडयत् ॥ २ ॥ संजय उवाच ॥ धृष्टद्युम्नमुखान् पार्थानि हृत्वा कर्णो व्यवस्थितान् ॥ समभ्यधावत्त्वरितः पंचालाञ्छत्रुकर्षिणः ॥
 ॥ ३ ॥ तंतूर्णमभिधावंतं पंचालाजितं काशिनः ॥ प्रत्युद्युर्महात्मानं हंसा इव महार्णवं ॥ ४ ॥ ततः शंखसहस्राणां निःस्वनोत्तदयंगमः ॥ प्रादुरासीदुभयतो भेरी
 शब्दश्चंदरुणः ॥ ५ ॥ नानावाणनिपाताश्च द्विपाश्वरथनिःस्वनः ॥ सिंहनादश्च वीराणामभवद्दारुणस्तदा ॥ ६ ॥
 त्वा ॥ २३ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठे भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ यत्तदिति अभ्येत्य दकरोत्तन्ममाचक्ष्वेत्यन्वयः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ धिमर्दतं विमृद्वतं ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

साद्रिद्रुमार्णवाभूमिः सवातांबुदंभंवरं ॥ साकेंदुग्रहनक्षत्राद्यौश्वव्यक्तं विधूणिता ॥ ७ ॥ इति भूतानि तं शब्दं मे निरेते च विव्यथुः ॥ यानि चाप्यल्पसत्त्वानि प्राय
स्तानि मृतानि च ॥ ८ ॥ अथ कर्णेभ्यः शक्रुद्धः शीघ्रमस्त्रमुदीरयन् ॥ जघान पाण्डवीं सेनां मासुरीं मघवानिव ॥ ९ ॥ स पाण्डवं लंकर्णः प्रविश्य विस्तृज ऊछरान् ॥ प्र
भद्रकाणां प्रवरानहनत्सप्तसप्ततिं ॥ १० ॥ ततः सुपुंखैर्निशितैरथ श्रेष्ठोरथेषुभिः ॥ अवधीत्पंचविंशत्यापंचालान् पंचविंशतिं ॥ ११ ॥ सुवर्णपुंखैर्नाराचैः परका
यविदारणैः ॥ चेदिकान्वधीहीरः शतशोथसहस्रशः ॥ १२ ॥ तंतथा समरे कर्मकुर्वाणमतिमानुप ॥ परिवव्रुर्महाराजपंचालान् रथव्रजाः ॥ १३ ॥ ततः संधाय वि
शिखान्यंच भारतदुःसहान् ॥ पंचालान्वधीत्पंचकर्णो वै कर्तनो वृषः ॥ १४ ॥ भानुदेवं चित्रसेनं सेनाविंदुं च भारत ॥ तपनं शूरसेनं च पंचालानहनद्रणे ॥ १५ ॥
पंचालेषु च शूरेषु वध्यमानेषु सायकैः ॥ हाहाकारो महानासीत्पंचालानां महाहवे ॥ १६ ॥ परिवव्रुर्महाराजपंचालान् रथादश ॥ पुनरेव च तान् कर्णो जघानाशुप
तत्रिभिः ॥ १७ ॥ चक्ररक्षौ तु कर्णस्य पुत्रौ मारिपदुर्जयौ ॥ सुपेणः सत्यसेनश्च त्यक्त्वा प्राणान्युध्यतां ॥ १८ ॥ पृष्ठगोमातु कर्णस्य ज्येष्ठः पुत्रो महारथः ॥ वृषसेनः
स्वयंकर्णं पृष्ठतः पर्यपालयत् ॥ १९ ॥ धृष्टद्युम्नः सात्यकिश्च द्रौपदेया वृकोदरः ॥ जनमेजयः शिखंडी च प्रवीराश्च प्रभद्रकाः ॥ २० ॥ चेदिके कयपंचालाय मौम
त्स्याश्च दंशिताः ॥ समभ्यधा वनराधेयं जिघांसतः प्रहारिणः ॥ २१ ॥ तएनं विविधैः शस्त्रैः शरधाराभिरेव च ॥ अभ्यवर्षन्विमर्दतं प्रावृषीवांबुदागिरिं ॥ २२ ॥ पि
तरंतु परीप्संतः कर्णपुत्राः प्रहारिणः ॥ त्वदीयाश्चापरे राजन्वीरावीरानवारयन् ॥ २३ ॥ सुपेणो भीमसेनस्य च्छित्त्वा भलेन कार्मुकं ॥ नाराचैः सप्तभिर्विध्वात्तु दिभी
मननादह ॥ २४ ॥ अथान्यद्दुनुरादाय सुहृदं भीमविक्रमः ॥ स ज्यं वृकोदरः कृत्वा सुपेणस्याच्छिन्नदनुः ॥ २५ ॥ विव्याध चैनं दशभिः क्रुद्धो नृत्यन्निवेषुभिः ॥
कर्णं चतूर्णं विव्याध त्रिसप्तत्या शितैः शरैः ॥ २६ ॥ भानुसेनं च दशभिः साश्वसूतायुधध्वजं ॥ पश्यतां सुहृदामध्ये कर्णपुत्रं मपातयत् ॥ २७ ॥ क्षुरप्रणुन्नंतत्तस्य शि
रश्चंद्रनिभाननं ॥ शुभदर्शनमेवासीन्नालभ्रमिवांबुजं ॥ २८ ॥ हत्वा कर्णसुतं भीमस्तावकान्पुनरार्दयत् ॥ रूपहार्दिक्ययोश्छित्त्वा चामौतावप्यथार्दयत् ॥ २९ ॥
दुःशासनं त्रिभिर्विध्वाशकुनिं षड्विरायसैः ॥ उलूकं च पतत्रिचकार विरथाबुधौ ॥ ३० ॥ सुपेणं च हतो सीति ब्रुवन्नादत्तसायकं ॥ तमस्य कर्णश्चिच्छेद त्रिभिश्चै
नमताडयत् ॥ ३१ ॥ अथान्यं परिजग्राह सुपर्वाणं सुतेजनं ॥ सुपेणायास्तृजद्वीमस्तमप्यस्याच्छिन्नदनुः ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

पुनःकर्णस्त्रिसप्तत्याभीमसेनमथेषुभिः ॥ पुत्रंपरीप्सन्विव्याध कूरंकूरैर्जिघांसया ॥ ३३ ॥ सुपेणस्तुधनुर्गृह्यभारसाधनमुत्तमं ॥ नकुलंपंचभिर्वाणैर्वाहोरुर
सिचार्पयत् ॥ ३४ ॥ नकुलस्तंतुविंशत्याविध्वाभारसहैद्वैः ॥ ननादयलवान्नादं कर्णस्यभयमादधत् ॥ ३५ ॥ तंसुपेणोमहाराजविध्वादशभिराशुगैः ॥ चिच्छे
दचधनुःशीघ्रंक्षुरप्रेणमहारथः ॥ ३६ ॥ अथान्यद्दनुरादायनकुलः क्रोधमूर्छितः ॥ सुपेणंनवभिर्वाणैर्वारयामाससंयुगे ॥ ३७ ॥ सतुवाणैर्दिशोराजन्नाच्छाद्य
परवीरहा ॥ आजघ्रेसारथिंचास्यसुपेणंचततस्त्रिभिः ॥ ३८ ॥ चिच्छेदचास्यमुद्वंथनुर्भल्लैस्त्रिभिस्त्रिधा ॥ अथान्यद्दनुरादायसुपेणः क्रोधमूर्छितः ॥ ३९ ॥ आ
विध्यन्नकुलंपट्यासहदेवंचसप्तभिः ॥ तद्युद्धंसुमहद्वोरमासीद्देवामुरोपमं ॥ ४० ॥ निघ्नतांसायकैस्तूर्णमन्योन्यस्यवधंप्रति ॥ सात्यकिर्वपसेनस्यसृतंहत्वात्रि
भिःशैरैः ॥ ४१ ॥ धनुश्चिच्छेदभल्लेनजघानाश्वान्श्वसप्तभिः ॥ ध्वजमेकेपुणोन्मथ्यत्रिभिस्तल्लघ्यताडयत् ॥ ४२ ॥ अथावसन्नःस्वरथेमुहूर्तात्पुनरुत्थितः ॥ सर
णेषुयुधानेनविसृताश्वरथध्वजः ॥ ४३ ॥ कृतोजिघांसुःशैनेयंखड्गचर्मधृगभ्ययात् ॥ तस्यचापततःशीघ्रंवपसेनस्यसात्यकिः ॥ ४४ ॥ वाराहकर्णैर्दशभिरवि
ध्यदसिचर्मणी ॥ दुःशासनस्तुतद्वद्वात्रिरथंव्यायुधं कृतं ॥ ४५ ॥ आरोप्यस्वरथंतूर्णमपोवाहरणातुरं ॥ अथान्यंरथमास्थायवपसेनोमहारथः ॥ ४६ ॥ द्रौपदे
यांस्त्रिसप्तत्यायुयुधानंचपंचभिः ॥ भीमसेनंचतुःपट्यासहदेवंचपंचभिः ॥ ४७ ॥ नकुलंविंशतावाणैःशतानीकंचसप्तभिः ॥ शिखंडिनंचदशभिर्धर्मरा
जंशतेनच ॥ ४८ ॥ एतांश्वान्यांश्चराजेंद्रप्रवीरान्जयगृह्णिनः ॥ अभ्यर्दयन्महेश्वासःकर्णपुत्रोविशांपते ॥ ४९ ॥ कर्णस्ययुधिदुर्धर्पस्ततःशृष्टमपालयत् ॥ दुः
शासनंचशैनेयोनवैर्नवभिरायसैः ॥ ५० ॥ विसृताश्वरथंरुत्वाललाटेत्रिभिरार्पयत् ॥ सत्वन्यंरथमास्थायविधिवत्कल्पितंपुनः ॥ ५१ ॥ युयुधेपांडुभिःसार्थं
कर्णस्याप्याययन्बलं ॥ धृष्टद्युम्नस्ततःकर्णमविध्यदशभिःशैरैः ॥ ५२ ॥ द्रौपदेयास्त्रिसप्तत्यायुयुधानस्तुसप्तभिः ॥ भीमसेनश्चतुःपट्यासहदेवश्चसप्तभिः ॥ ५३ ॥
नकुलंविंशतावाणैःशतानीकस्तुसप्तभिः ॥ शिखंडीदशभिर्वीरोधर्मराजःशतेनतु ॥ ५४ ॥ एतचान्यंचराजेंद्रप्रवीराजयगृह्णिनः ॥ अभ्यर्दयन्महेश्वासंसूतपुत्रं
महामृधे ॥ ५५ ॥ तान्सूतपुत्रोविद्वांसैर्दशभिर्दशभिःशैरैः ॥ रथेनानुचरन्वीरःप्रत्यविध्यदरिंदमः ॥ ५६ ॥ तत्राश्ववीर्यकर्णस्यलाघवंचमहात्मनः ॥ अपश्याम
महाभागतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ५७ ॥ नत्वादद्वानंददृशुःसंदधानंचसायकान् ॥ विमुंचंतंचसंरंभादपश्यंतहतानरीन ॥ ५८ ॥

॥ ५१ ॥ ६० ॥ विवरं अंतरंददुःप्रसूता इत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावेर्दोषे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥

घौर्वियद्गुर्दिशश्चैव प्रपूर्णानि शितैः शरैः ॥ अरुणा भ्रातृताकारं तस्मिन्देशे बभौ चियत् ॥ ५१ ॥ नृत्यन्निवहिराधेयश्चापहस्तः प्रतापवान् ॥ यैर्विद्धः प्रत्यविद्ध्य
त्तानेकैकं त्रिगुणैः शरैः ॥ ६० ॥ शतैश्च दशभिश्चैतान् पुनर्विध्वाननाद च ॥ साश्वसूतरथाश्च न्नास्त तस्ते विवरंददुः ॥ ६१ ॥ तान्प्रमथ्य महेश्वासान् राधेयः शरव
ष्टिभिः ॥ गजानीकमसंबाधं प्राविशच्छत्रुकर्शनः ॥ ६२ ॥ सरथांश्चिशतं हत्वा चेदीनामनिवर्तिनां ॥ राधेयो निशितैर्वाणैस्ततो भ्याच्छुधिष्ठिरं ॥ ६३ ॥ त
तस्ते पांडवाराज जिह्मं खंडी च संसात्य किः ॥ राधेयात्परिरक्षंतो राजानं पर्यवारयन् ॥ ६४ ॥ तथैव तावकाः सर्वे कर्णं दुर्वारणं रणे ॥ यत्ताः शूरामहेश्वासाः पर्यरक्षं
त सर्वशः ॥ ६५ ॥ नानावादित्रयोषाश्च प्रादुरासन्विशांपते ॥ सिंहनादश्च संजज्ञे शूराणामभिगर्जतां ॥ ६६ ॥ ततः पुनः समाजग्मुरभीताः कुरुपांडवाः ॥ युधिष्ठि
रमुखाः पार्थाः सूतपुत्रमुखा वयं ॥ ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ संजय उवाच
विदार्य कर्णस्तांसेनां युधिष्ठिरमथाद्रवन् ॥ रथहस्यश्चपत्तीनां सहस्रैः परिवारितः ॥ १ ॥ नानायुधसहस्राणि प्रेरितान्यरिभिर्वपः ॥ छित्वा बाणशतैरुग्रैस्तानवि
ध्यद्दसंभ्रमात् ॥ २ ॥ निचकर्त शिरांस्येषां वाहनूहंश्च सूतजः ॥ तेहतावसुधांपेतुर्भग्नश्चाभ्येविदुर्बुधुः ॥ ३ ॥ द्राविडास्तु निपादास्तु पुनः सात्यकिचोदिताः ॥ अभ्य
द्रवन् जिघांसंतः पत्तयः कर्णमाहवे ॥ ४ ॥ ते विबाहु शिरस्त्राणाः प्रहताः कर्णसायकैः ॥ पेतुः पृथिव्यां युगपच्छिन्नं शालवनं यथा ॥ ५ ॥ एवं योधशतान्याजौ सह
स्त्राण्ययुतानि च ॥ हतानीयुर्महीदेहैर्यशसा पूरयन्दिशः ॥ ६ ॥ अथ वै कर्तनं कर्णं रणे क्रुद्धमिवांतकं ॥ रुरुधुः पांडुपंचालाव्याधिं मंत्रौ पथैरिव ॥ ७ ॥ संताम्रमृद्या
भ्यपतत्युनरेव युधिष्ठिरं ॥ मंत्रौ पधिक्रियातीतो व्याधिरत्युल्वणो यथा ॥ ८ ॥ सराजगृद्धिभीरुद्वः पांडुपंचालके कयैः ॥ नाशकत्तानतिक्रांतुं मृत्युर्ब्रह्मविदो यथा
॥ ९ ॥ ततो युधिष्ठिरः कर्णमदूरस्थं निवारितं ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नं क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ १० ॥ कर्णकण्ठं दृष्ट्वा दृष्टे सूतपुत्रं वचः शृणु ॥ सदास्पर्धसि संग्रामे फाल्गुने
नतरस्विना ॥ ११ ॥ तथास्मान्बाधसे नित्यं धार्तराष्ट्रमते स्थितः ॥ यद्वलयच्च ते वीर्यं प्रदेषो यस्तु पांडुषु ॥ १२ ॥ तत्सर्वं दर्शय स्वाद्य पौरुषं महदास्थितः ॥ युद्धश्रद्धां
च ते दद्याहं विनेष्यामि महाहवे ॥ १३ ॥ एवमुक्त्वा महाराज कर्णं पांडुसुतस्तदा ॥ सुवर्णपुंखैर्दशभिर्विव्याधाय स्मयैः शरैः ॥ १४ ॥

विदार्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

तंसूतपुत्रोदशभिःप्रत्यक्त्थ्यदरिंदमः॥वत्सदंतैर्महेश्वासःप्रहसन्निवभारत॥१५॥सोवज्ञायतुनिर्विद्धःसूतपुत्रेणमारिष॥प्रजज्वालततःक्रोधाद्विपेवहुता
शनः॥१६॥ज्वालामालापरिक्षिमोराज्ञोदेहोव्यदृश्यत॥युगातिदग्धुकामस्यसंवर्ताग्निरिवापरः॥१७॥ततोविस्फार्यसुमहच्चापहेमपरिष्कृतं॥समाधत्तशितंवाणं
गिरीणामपिदारणं॥१८॥ततःपूर्णायतोल्हृष्टंयमदंडनिभंशरं॥मुमोचत्वरितोराजासूतपुत्रजिघांसया॥१९॥सतुवेगवतामुक्तोवाणोवज्राशनिस्वनः॥वि
वेशसहसाकर्णसव्येपार्श्वेमहारथं॥२०॥सतुतेनप्रहारेणपीडितःप्रमुमोहवै॥स्रस्तगात्रोमहाबाहुर्धनुरुत्सुज्यस्यंदने॥२१॥गतासुरिवनिश्चेतःशल्यस्याभिमु
खोपतत्॥राजापिभूयोनाजघ्नेकर्णपार्थहितेप्सया॥२२॥ततोहाहाकृतंसर्वधार्तराष्ट्रबलंमहत्॥विवर्णमुखभूयिष्ठंकर्णदृष्ट्वातथागतं॥२३॥सिंहनादश्वसं
जज्ञेक्ष्वेलाःकिलकिलास्तथा॥पांडवानांमहाराजदृष्ट्वा राज्ञःपराक्रमं॥२४॥प्रतिलभ्यतुराधेयःसंज्ञानातिचिरादिव॥दधेराजबिनाशायमनःक्रूरपराक्र
मः॥२५॥सहेमविरुतंचापविस्फार्यविजयंमहत्॥अवाकिरदमेयात्मापांडवंनिशितैःशरैः॥२६॥ततःसुराभ्यांपांचाल्यौचक्ररक्षौमहात्मनः॥जघानचं
द्रदेवंचदंडधारंचसंयुगे॥२७॥तावुभौथमंराजस्यप्रवीरौपरिपार्श्वतः॥रथाभ्याशेचकांशेतेचंद्रस्येवपुनर्वसू॥२८॥युधिष्ठिरःपुनःकर्णमब्रित्थ्यत्रिंशताशरैः॥
सुषेणंसत्यसेनंचत्रिभिस्त्रिभिरताडयत्॥२९॥शल्यंनवंत्याविव्याधत्रिसप्तत्याचसूतजं॥सांस्तस्यगोमृन्विव्याधत्रिभिस्त्रिभिरजिह्वगैः॥३०॥ततःप्रहस्याधि
रथिर्विधुन्वानःसकार्मुकं॥भित्वाभलेनराजानंविध्वापष्ट्यानदत्तदा॥३१॥ततःप्रवीराःपांडूनामभ्यधावन्नमर्षिताः॥युधिष्ठिरंपरीप्संतःकर्णमभ्यर्दयञ्छ
रैः॥३२॥सात्यकिश्चेकितानश्चयुयुत्सुःपांड्वएवच॥धृष्टद्युम्नःशिखंडीचद्रौपदेयाःप्रभद्रकाः॥३३॥यमौचभीमसेनश्चशिशुपालस्यचात्मजः॥कारुषा
मत्स्यशेषाश्चेकयाःकाशिकोसलाः॥३४॥एतेचत्वरितावीरावसुषेणमताडयन्॥जनमेजयश्चपांचाल्यःकर्णविव्याधसायकैः॥३५॥वाराहकर्णनाराचै
र्नालीकैर्निशितैःशरैः॥वत्सदंतैर्विपाठैश्चसुरप्रैश्चद्रकामुखैः॥३६॥नानाप्रहरणैश्चोद्गैरयहस्यश्चसादिभिः॥सर्वतोभ्यद्रवत्कर्णपरिवार्यजिघांसया॥३७॥
सपांडवांनांप्रवरैःसर्वतःसमभिद्रुतः॥उदीरयन्ब्राह्ममखंशरैरापूरयन्दिशः॥३८॥ततःशरमहाज्वालोवीर्योप्माकर्णपावकः॥निर्दहन्पांडववनंवीरःपर्यचर
द्रणे॥३९॥ससंधायमहाग्निमहेश्वासोमहामनाः॥प्रहस्यपुरुषेन्द्रस्यशरैश्चिच्छेदकार्मुकं॥४०॥

पुरुषेन्द्रस्ययुधिष्ठिरस्य ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

ततः संधायनवतिनिमेषान्नतपर्वणां ॥ विभेदकवचंराज्ञोरणे कर्णः शितैः शरैः ॥ ४१ ॥ तद्वर्महेमविकृतरत्नचित्रं वभौपतत् ॥ सविद्युदभ्रं सवितुः श्लिष्टं वातहतं
यथा ॥ ४२ ॥ तदंगात्पुरुषेद्रस्य भ्रंष्टं वर्मव्यरोचत ॥ रत्नैरलंकृतं चित्रैर्व्यभ्रं निशियथानभः ॥ ४३ ॥ छिन्नवर्माशरैः पार्थो रूधिरेण समुक्षितः ॥ ततः सर्वायसीं श
क्तिं चिक्षेपाधिरयि प्रति ॥ ४४ ॥ तां ज्वलेतीमिवाकाशेशरैश्चिच्छेद सप्तभिः ॥ सा छिन्नाभूमिमगमन्महेष्वासस्य सायकैः ॥ ४५ ॥ ततो धाद्वोलं लंटाटिचहृदि चै
व युधिष्ठिरः ॥ चतुर्भिस्तोमरैः कर्णं ताडयित्वा नदन्मुदा ॥ ४६ ॥ उद्भिन्नरूधिरः कर्णः क्रुद्धः सर्पइव श्वसन् ॥ ध्वजं चिच्छेद भङ्गेन त्रिभिर्विव्याध पांडवं ॥ ४७ ॥ इ
पुधी चास्य चिच्छेद रथं च तिलशोच्छिन्नत् ॥ कालवालास्तु ये पार्थ दंतवर्णा वहन् हयाः ॥ ४८ ॥ तैर्युक्तरथमास्थाय प्रायाद्राजा पराङ्मुखः ॥ एवं पार्थोभ्युपायात्स नि
हतः पार्णि सारथिः ॥ ४९ ॥ अशक्नुवन् प्रमुखतः स्यातुं कर्णस्य दुर्मनाः ॥ अभिद्रुत्य तुराधेयः पांडुपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ ५० ॥ वज्रच्छत्रां कुशैर्मत्स्यैर्ध्वजकूर्मांबुजादि
भिः ॥ लक्ष्णैरुपपन्नेन पांडुना पांडुनंदनं ॥ ५१ ॥ पवित्रो कर्तुमात्मानं स्कंधे संस्पृश्य पाणिना ॥ ग्रहीतुमिच्छन् सर्वलातुं तीवाक्यं च सोऽस्मरन् ॥ ५२ ॥ तं शल्यः
प्राह माकर्ण गृहीथाः पार्थिवोत्तमं ॥ गृहीतमात्रो हत्वा त्वां माकरिष्यति भस्मसात् ॥ ५३ ॥ अब्रवीत्प्रहसन् राजन् कुत्सयन्निव पांडवं ॥ कथं नाम कुले जातः क्षत्रधर्मे
व्यवस्थितः ॥ ५४ ॥ प्रजत्यात्समं रंभातः प्राणान्न क्षन्महाहवे ॥ न भवान् क्षत्रधर्मे पुरुषो लोहीति मे मतिः ॥ ५५ ॥ ब्राह्मेव लेभवान् युक्तः स्वाध्याये यज्ञकर्मणि ॥
मास्मयुद्धं स्वकौंतेय मास्मवीरान्समासदः ॥ ५६ ॥ माचैतान् प्रियं ब्रूहि मावैव्रजमहारणं ॥ वक्तव्यामारिपान्येतु न वक्तव्यास्तु मादृशाः ॥ ५७ ॥ मादृशान् विब्रुव
न्युद्धे एतदन्यच्च लप्स्यसे ॥ स्वगृहं गच्छ कौंतेय यत्र तौ केशवार्जुनौ ॥ ५८ ॥ न हित्वां समरे राजन् हन्यात्कर्णः कथंचन ॥ एवमुक्त्वा ततः पार्थं विस्तज्य च महारथः ॥
॥ ५९ ॥ न्यहनत्पांडवीं सेनां वज्रहस्त इवासुरीं ॥ ततो पायाद्दुतराजन् व्रीडन्निवनरेश्वरः ॥ ६० ॥ अथापयातराजानं मत्वा न्वीयुस्तमच्युतं ॥ चेदि पांडवपंचालाः सा
त्यकिश्च महारथः ॥ ६१ ॥ द्रौपदेयास्तथा शूरामाद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ ततो युधिष्ठिरानीकं दृष्ट्वा कर्णः पराङ्मुखः ॥ ६२ ॥ कुरुभिः सहितो वीरः प्रहृष्टः पृष्ठतो न्वगात् ॥
भेरीशं खट्वा दंगानां कार्मुकाणां च निःस्वनः ॥ ६३ ॥ बभूव धातं राष्ट्राणां सिंहनादरवस्तथा ॥ युधिष्ठिरस्तु कौरव्यरथमारुह्य सत्वरं ॥ ६४ ॥ श्रुतकीर्तं महाराजदृष्ट्वा
न्कर्णविक्रमं ॥ काल्यमानं बलं दृष्ट्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ ६५ ॥ स्वान्यो धानव वीकुब्धो निघ्नतैतान् किमासत ॥ ततो राज्ञाभ्यनुज्ञाताः पांडवानां महारथाः ॥ ६६ ॥

॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥

भीमसेनमुखाः सर्वे पुत्रांस्ते प्रत्युपाद्रवन् ॥ अभवत्तु मुलः शब्दो यो धानां तत्र भारत ॥ ६७ ॥ रथहस्यश्वपत्तीनां शस्त्राणां च ततस्ततः ॥ उत्तिष्ठत प्रहरत प्रैताभिपत
तेतिच ॥ ६८ ॥ इति ब्रुवाणात्त्यन्योन्यं जघुर्यो धामहारणे ॥ अभ्रच्छायेव तत्रासीच्छरवृष्टिभिरं वरे ॥ ६९ ॥ समावृतैर्नरवरैर्निघ्नद्विरिन्तरेतरं ॥ विपत्ताकध्वजच्छ
त्राव्यश्वसूतायुधारण ॥ ७० ॥ व्यंगांगावयवाः पेनुः क्षितौ क्षीणाः क्षितीश्वराः ॥ प्रवणादिव शैलानां शिखराणि द्विप्रोत्तमाः ॥ ७१ ॥ सारोहानिहताः पेतुर्वज्र
भिन्ना इवाद्रयः ॥ छिन्नभिन्नविपर्यस्तैर्वर्मालंकारभूषणैः ॥ ७२ ॥ सारोहास्तुरगाः पेतुर्हतवीराः सहस्रशः ॥ विप्रविद्धायुधाश्चैव विरथाश्चरथैर्हताः ॥ ७३ ॥ प्र
तिवीरैश्च संमर्दपत्तिसंघाः सहस्रशः ॥ विशालायतताघाक्षैः पद्मेन्दुसदृशाननैः ॥ ७४ ॥ शिरोभिर्युद्धशौंडानां सर्वतः संवृता मही ॥ यथाभुवितथाव्योमिनिः स्व
नंशुश्रुवुर्जनाः ॥ ७५ ॥ विमानैरप्सरःसंघैर्गीतवादित्रनिःस्वनैः ॥ हतानभिमुखान्वीरान्वीरैः शतसहस्रशः ॥ ७६ ॥ आरोप्यारोप्यगच्छन्ति विमानेष्वप्सरोग
णमः ॥ तदृष्ट्वामहदाश्चर्यप्रत्यक्षं स्वर्गलिप्सया ॥ ७७ ॥ प्रहृष्टमनसः शूराः क्षिप्रं जघ्नुः परस्परं ॥ रथिनोरथिभिः सार्धं चित्रयुधधुराहवे ॥ ७८ ॥ पत्तयः पत्तिभिर्ना
गाः सह नागैर्हयैर्हयाः ॥ एवं प्रवृत्ते संग्रामे गजवाजिनरक्षये ॥ ७९ ॥ सैन्येन रजसावृत्ते स्वे स्वां जघ्नुः परे परान् ॥ कचाकचियुद्धमासीद तादंतिनखानखि ॥ ८० ॥
मुष्टियुद्धं न्युद्धं च देहपाप्मासुनाशनं ॥ तथा वर्तत संग्रामे गजवाजिनरक्षये ॥ ८१ ॥ नराश्वनागदेहेभ्यः प्रसृता लोहितापगा ॥ गजाश्वनरदेहान्साव्युवाहपतिता
न्यहून् ॥ ८२ ॥ नराश्वगजसंवाधेनराश्वगजसादिनां ॥ लोहितोदामहाघोरामांसशोणितकर्दमा ॥ ८३ ॥ नराश्वगजदेहानां वहन्ती भीरुभीषणा ॥ तस्याः पारम
पारं च व्रजन्ति विजयैषिणः ॥ ८४ ॥ गाधेन चोत्प्लुवंतश्च निमज्ज्योन्मज्ज्यचापरे ॥ ते तु लोहितदिग्धांगारक्तवर्मायुधां वराः ॥ ८५ ॥ सस्रुस्तस्यां पपुश्चास्यां मस्तुश्च
भरतर्षभ ॥ रथानश्चान्नशान्नागानायुधाभरणानि च ॥ ८६ ॥ वसनान्यथ वर्माणि वध्यमानान् हतानपि ॥ भूमिं खंघां दिशश्चैव प्रायः पश्यामलोहितं ॥ ८७ ॥
लोहितस्य तु गंधेन स्पर्शेन च रसेन च ॥ रूपेण चातिरक्तेन शब्देन च विसर्पता ॥ ८८ ॥ त्रिपादः सुमहानासीत्प्रायः सैन्यस्य भारत ॥ तत्तु विप्रहतं सैन्यं भीमसेनमु
खास्तदा ॥ ८९ ॥ भूयः समाद्रवन्वीराः सात्यकिप्रमुखास्तदा ॥ तेषामापततां वेगमविपद्यं निरीक्ष्य च ॥ ९० ॥ पुत्राणां ते महासैन्यमासीद्राजन्पराङ्मुखं ॥ तस्य
कीर्णरथाश्चेभं नरवीजिसमाकुलं ॥ ९१ ॥

॥ १२ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठेऽभिभारतभावेदीपेऊनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ तानिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
विध्वस्तवर्मकवचंप्रवित्थायुधकामुकं ॥ व्यद्रवत्तावकंसैन्यं लोड्यमानं समंततः ॥ सिंहादितमिवारण्येयथा गजकुलंतथा ॥ १२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व
णिसंकुलयुद्धेऊनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ संजय उवाच ॥ तानभिद्रवतो दृष्ट्वा पाण्डवांस्तावकं वलं ॥ दुर्योधनो महाराज वारयामास
सर्वशः ॥ १ ॥ योधांश्च स्ववलं चैव समं तां दूरतर्पभ ॥ क्रोशतस्तव पुत्रस्य न स्मराज न्यवर्तत ॥ २ ॥ ततः पक्षः प्रपक्षश्च शकुनिश्चापि मौवलः ॥ तदा स शस्त्राः कुरवो
भीममभ्यद्रवन्नणे ॥ ३ ॥ कर्णोऽपि दृष्ट्वा द्रवतो धार्तराष्ट्रान्सराजकान् ॥ मद्राजमुवाचे दंयाहि भीमरथं प्रति ॥ ४ ॥ एवमुक्तश्च कर्णेन शल्यो मद्राधिपस्तदा ॥ हं
सवर्णाह्नयानग्न्यान्प्रीयन्नृकोदरः ॥ ५ ॥ ते प्रेरिता महाराज शल्येनाहवशो भिना ॥ भीमसेनरथं प्राप्य समसज्जंत वाजिनः ॥ ६ ॥ दृष्ट्वा कर्णसमस्यांतं भीमः
क्रोधसमन्वितः ॥ मतिं चक्रे विनाशाय कर्णस्य भरतर्पभ ॥ ७ ॥ सोऽब्रवीत्सात्यकिं वीरं धृष्टद्युम्नं च पार्षतं ॥ यूयं रक्षत राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरं ॥ ८ ॥ संश
यान्महतो मुक्तं कथंचित्सेक्षतो मम ॥ अग्रतो मे कृतो राजा छिन्नसर्वपरिच्छदः ॥ ९ ॥ दुर्योधनस्य प्रीत्यर्थं राधेयेन दुरात्मना ॥ अंतमद्यगमिष्यामि तस्य दुः
स्वस्य पार्षत ॥ १० ॥ हंतास्म्यद्यरणे कर्णसवामां निहनिष्यति ॥ संग्रामेण सुधोरेण सत्यमेतदब्रवीमि ते ॥ ११ ॥ राजानमद्य भवतां न्यासभूतं ददामि वै ॥ तस्य संर
क्षणे सर्वेयत ध्वं विगतज्वराः ॥ १२ ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुः प्रायादाधिरथिं प्रति ॥ सिंहनादेन महता सर्वाः सन्नादयन्दिशः ॥ १३ ॥ दृष्ट्वा त्वरितमायांतं भीमं युद्धा
भिनंदिनं ॥ सूतपुत्रमथोवाच मद्राणामीश्वरो विभुः ॥ १४ ॥ शल्य उवाच ॥ पश्य कर्ण महाबाहुं संक्रुद्धं पाण्डुनंदनं ॥ दीर्घकालाजितं क्रोधं मोक्तुकामं त्वयि
ध्रुवं ॥ १५ ॥ इदं शान्त्यारूपं मे दृष्ट्वैव पूर्वकदाचन ॥ अभिमन्यौ हते कर्णराक्षसे च घटोत्कचे ॥ १६ ॥ त्रैलोक्यस्य समस्तस्य शक्तः क्रुद्धो निवारणे ॥ विभर्त्तिसदृशं रू
पं युगांताग्निसमप्रभं ॥ १७ ॥ संजय उवाच ॥ इति ब्रुवति राधेयं मद्राणामीश्वरे नृप ॥ अभ्यवर्तत वै कर्णं क्रोधदीप्तो दृष्टकोदरः ॥ १८ ॥ अथागतं तु संप्रेक्ष्य भी
मं युद्धाभिनंदिनं ॥ अब्रवीद्वचनं शल्यं राधेयः प्रहसन्निव ॥ १९ ॥ यदुक्तं वचनं मे दत्तव्यामद्रजनेश्वर ॥ भीमसेनं प्रति विभो तत्सत्यं नात्र संशयः ॥ २० ॥ एष शूर
श्च वीरश्च क्रोधनश्च दृष्टकोदरः ॥ निरपेक्षः शरीरे च प्राणतश्च बलाधिकः ॥ २१ ॥ अज्ञातवासं वसता विराटनगरे तदा ॥ द्रौपद्याः प्रियकामेन केवलं बाहुसंश्रयात् ॥
॥ २२ ॥ गूढभावं समाश्रित्य कीचकः सगणोहतः ॥ सोऽद्य संग्रामशिरसि सन्नद्धः क्रोधमूर्छितः ॥ २३ ॥ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

किंकरोद्यतदंडेन करेणोद्यतोदंडोयेनतेनमृत्युनासंमः किंशब्द उपमार्थे ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

किंकरोद्यतदंडेनमृत्युनापित्रजेद्रणं ॥ चिरकालाभिलपितोममायंतुमनोरथः ॥ २४ ॥ अर्जुनंसमरेहत्यांमांवाहन्याद्धनंजयः ॥ समेकदाचिदयैवभवेद्भीमस
मागमात् ॥ २५ ॥ निहतेभीमसेनेवायदिवाविरथीकृते ॥ अभियास्यतिमांपार्थस्तन्मेसाधुभविष्यति ॥ २६ ॥ अत्रयन्मन्यसेप्राप्तंतच्छीघ्रंसंप्रधारय ॥ एत
च्छ्रुत्वातुवचनंराधेयस्यामितौजसः ॥ २७ ॥ उवाचवचनंशल्यःसूतपुत्रंतथागतं ॥ अभियाहिमहाबाहोभीमसेनंमहाबलं ॥ २८ ॥ निरस्यभीमसेनंतुततःप्रा
प्यसिफाल्गुनं ॥ यस्तेकामोभिलपितश्चिरात्प्रभृतिहृदतः ॥ २९ ॥ सर्वसंपत्स्यतेकर्णसत्यमेतद्रवामिते ॥ एवमुक्तेततःकर्णःशल्यंपुनरभापत ॥ ३० ॥ हंताहम
र्जुनंसंख्येमांवाहन्याद्धनंजयः ॥ युद्धे मनःसमाधाययाहियत्रवृकोदरः ॥ ३१ ॥ संजय उवाच ततःप्रायाद्रथेनाशुशल्यस्तत्रविशांपते ॥ यत्रभीमोमहे
ष्वासोव्यद्रावयतवाहिनीं ॥ ३२ ॥ ततस्तूर्यनिनादश्चभेरीणांचमहास्वनः ॥ उदतिष्ठच्चराजेंद्रकर्णभीमसमागमे ॥ ३३ ॥ भीमसेनोयसंकुद्धस्तस्यसैन्यंदुरास
दं ॥ नाराचैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्दिशःप्राद्रावयद्वली ॥ ३४ ॥ समन्निपातस्तुमुल्लोघोररूपोविशांपते ॥ आसीद्रौद्रोमहाराजकर्णपांडवयोर्मध्ये ॥ ३५ ॥ ततोमुहूर्त्ताद्रा
जेंद्रपांडवंकर्णमाद्रवत् ॥ समापतंतंसंप्रेक्ष्यकर्णोवैकर्त्तनोवृषः ॥ ३६ ॥ आजघानसुसंकुद्धो नाराचैनस्तनांतरे ॥ पुनश्चैनममेयाभागरवर्पेरवाकिरत् ॥ ३७
सविद्धःसूतपुत्रेणच्छादयामासपत्रिभिः ॥ विव्याधनिशितैःकर्णनवभिर्नतपर्वभिः ॥ ३८ ॥ तस्यकर्णोधनुर्मध्येद्विधाचिच्छेदपत्रिभिः ॥ अथैनंछिन्नधन्वानं
प्रत्यविध्यस्तनांतरे ॥ ३९ ॥ नाराचैनस्तुतीक्ष्णेनसर्वावरणभेदिना ॥ सोन्यत्कार्मुकमादायसूतपुत्रंवृकोदरः ॥ ४० ॥ राजन्मर्मसुमर्मज्ञोविव्याधनिशितैः
शरैः ॥ ननादवलवन्नाटकंपयन्निवरोदसी ॥ ४१ ॥ तंकर्णःपंचविंशत्यानाराचैनसमार्पयत् ॥ मदोत्कटेवनेदृप्तमुल्काभिरिवकुंजरं ॥ ४२ ॥ ततःसायकभि
न्नांगःपांडवःक्रोधमूर्छितः ॥ संरंभामर्पताघातःसूतपुत्रवधेष्मया ॥ ४३ ॥ सकार्ष्णमुक्तेमहावेगंभारसाधनमुत्तमं ॥ गिरीणामपिभेत्तारंसायकंसमयोजयत् ॥
॥ ४४ ॥ विकृष्यवलवद्वापमाकर्णदितिमारुतिः ॥ तंमुमोचमहेष्वासःक्रुद्धःकर्णजिघांसया ॥ ४५ ॥ सविस्मृतोवलवतावाणोवजाशानिस्वनः ॥ अदारयद्रणे
कर्णवज्रवेगोयथाचलं ॥ ४६ ॥ स भीमसेनाभिरनमनपत्रकहृद ॥ निपसादरथोपस्थेविसंज्ञःपृतनापतिः ॥ ४७ ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

म.भा.टी.

॥ ५६ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इतिकर्णपर्वणिर्नलकंठीयेभारतभावदीपेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ सुदुष्करमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
ततोमद्राधिपोदृष्ट्वाविसंज्ञं सृतनंदनं ॥ अपोवाहरथेनाजौ कर्णमाहवशौभिनं ॥ ४८ ॥ ततः पराजिते कर्णे धार्तराष्ट्रीं महाचमूं ॥ व्यद्रावयद्भीमसेनो यथेंद्रोदान
वान्पुरा ॥ ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणिकर्णपियाने पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच सुदुष्करमिदं कर्म कृतं
भीमेन संजय ॥ येन कर्णो महाबाहुरथोपस्ये निपातितः ॥ १ ॥ कर्णोऽत्येकोरणे हंता पांडवान्सृजयैः सह ॥ इति दुर्योधनः सृतप्रात्रवीन्मां मुहुर्मुहुः ॥ २ ॥ पराजितं
तुराधेयं दृष्ट्वा भीमेन संयुगे ॥ ततः परं किमकरोत्पुत्रो दुर्योधनो मम ॥ ३ ॥ संजय उवाच विमुखं प्रेक्ष्य राधेयं सृतपुत्रं महाहवे ॥ पुत्रस्तव महाराज सोदर्या
न्समभापत ॥ ४ ॥ शीघ्रं गच्छत भद्रं वीराधेयं परिरक्षत ॥ भीमसेन भयागाधे मज्जंतं व्यसनार्णवे ॥ ५ ॥ ते तुराज्ञां समादिष्टा भीमसेनं जिघांसवः ॥ अभ्यवर्तंत सं
क्रुद्धाः पतंगाः पावकं यथा ॥ ६ ॥ श्रुतवां दुर्धरः क्राथो विविस्नुर्विकटः समः ॥ निपंगीकवचीपाशो तथानंदोपनंदकौ ॥ ७ ॥ दुःप्रधर्पः सुबाहुश्च वातवेगसुवर्चसौ ॥
धनुर्ग्राहो दुर्मदश्च जलसंघः शलः सह ॥ ८ ॥ एते रथैः परिहृता वीर्यवंता महाबलाः ॥ भीमसेनं समासाद्य समं तात्पर्यं वारयन् ॥ ९ ॥ ते व्यमुंच ऊचुरवातान्नानालिं
गान्समंततः ॥ सैते रथैर्धमानस्तु भीमसेनो महाबलः ॥ १० ॥ तेषामापततां क्षिप्रं सुतानां तेजनाधिप ॥ रथैः पंचदशैः सार्द्धं पंचाशदहनद्रथान् ॥ ११ ॥ विविस्नो
स्तु ततः क्रुद्धो भलेनापाहरच्छिरः ॥ भीमसेनो महाराज तत्पतहतं भुवि ॥ १२ ॥ सकुंडलशिरस्त्राणं पूर्णचंद्रोपमं तथा ॥ तं दृष्ट्वा निहतं शूरं भ्रातरः सर्वतः प्रभो ॥
॥ १३ ॥ अभ्यद्रवंत समरे भीमं भीमपराक्रमं ॥ ततो पराभ्यां भट्टाभ्यां पुत्रयोस्ते महाहवे ॥ १४ ॥ जहार समरे प्राणान् भीमो भीमपराक्रमः ॥ तौ धरामनुपद्येतां वा
तरुणा विवद्भुमौ ॥ १५ ॥ विकटश्च सहस्रो भौ देवपुत्रोपमौ नृप ॥ ततस्तु त्वरितो भीमः क्राथं निन्येयमक्षयं ॥ १६ ॥ नाराचेन सुतीक्ष्णेन सह तोन्यपतद्भुवि ॥ हा
हाकारस्ततस्तीव्रः संवभूवजनेश्वर ॥ १७ ॥ वध्यमाने पूर्वा रेपुतवपुत्रे पुधन्विषु ॥ तेषां सुलुलिते सैन्ये पुनर्भीमो महाबलः ॥ १८ ॥ नंदोपनंदौ समरे प्रैषयद्यमसाद
नं ॥ ततस्ते प्राद्रवन्भीताः पुत्रास्ते विह्वलीकृताः ॥ १९ ॥ भीमसेनं रणे दृष्ट्वा कालांतक्यमोपमं ॥ पुत्रांस्ते निहतान् दृष्ट्वा सृतपुत्रः सुदुर्मनाः ॥ २० ॥ हंसवर्णान्ह
यान्भूयः प्रैषयद्यत्र पांडवः ॥ तेषेपिता महाराज मद्राजेन वाजिनः ॥ २१ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

कर्णपर्व

८

॥ ५६ ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

भीमसेनमहर्षिः ॥ ससन्निपातस्तुमुत्तमोचोरस्योविशंपते ॥ २२ ॥ आसीद्रौद्रोमहाराजकर्णपांडवयोर्द्वये ॥ दृष्ट्वा मम महाराजतौ समेतौ
सहस्यौ ॥ २३ ॥ आसीदुद्धिः कथं युद्धमेतदधमविप्यति ॥ ततो भीमोरणश्लाघीछादयामासपत्रिभिः ॥ २४ ॥ कर्णस्नेमहाराजपुत्राणां तव वसता ॥ वता क
र्णो भ्रांशुकुडो भीमं न वन्निरापसे ॥ २५ ॥ विव्याध परमासन्नो भलैः संनतपर्वभिः ॥ आहतः समहाबाहुर्भीमो भीमपराक्रमः ॥ २६ ॥ आकर्णपूर्णैर्विशिलैः क
र्णविध्यापसंभभिः ॥ ततः कर्णो महाराज आशीविषद्वयश्च सन् ॥ २७ ॥ शरवर्षेण महता छादयामास पांडवं ॥ भीमो पितंशरघातैश्छादयित्वा महारथं ॥ २८ ॥ प
त्न्यां कौरवेयाणां विन नर्द महायलः ॥ ततः कर्णो भ्रांशुकुडो दृढमादाय कार्मुकं ॥ २९ ॥ भीमं विव्याध दशभिः कंकपत्रैः शिलाशितैः ॥ कार्मुकं चास्य चिच्छेद म
हेव निशितेन च ॥ ३० ॥ ततो भीमो महाबाहुर्हमपटुविभूषितं ॥ परिघं घोरमादाय मृत्पुदंडमिवापरं ॥ ३१ ॥ कर्णस्य निधना कंक्षी चिक्षेपातिष्ठत् ॥ तमा
यं कं परिघं वज्राशनिसमस्वनं ॥ ३२ ॥ चिच्छेद बहुधा कर्णः शरैराशीविषोपमैः ॥ ततः कार्मुकमादाय भीमो दृढतरंतदा ॥ ३३ ॥ छादयामास विशिलैः कर्णपरं
बलार्दवं ॥ ततो युद्धमभूद्रौ कर्णपांडवयोर्द्वये ॥ ३४ ॥ हरींद्रयोरिव मुहुः परस्परवयैषिणोः ॥ ततः कर्णो महाराज भीमसेनं त्रिभिः शरैः ॥ ३५ ॥ आकर्णमूलं वि
व्याध दंडमायम्य कार्मुकं ॥ सोतिविद्रोमहेष्वासः कर्णेन बलिनां वरः ॥ ३६ ॥ घोस्मादस विशिखं कर्णकायावदारणं ॥ तस्य भित्वा तनुं प्राणं भित्वा कायं च साय
कः ॥ ३७ ॥ प्राविशद रणीराजन्वल्मीकमिव पन्नगः ॥ सतेनातिप्रहारेण व्यथितो विह्वलन्निव ॥ ३८ ॥ संचालरथे कर्णः क्षितिकं पेयचां च लः ॥ ततः कर्णो महा
रथारोषामर्षसमन्वितः ॥ ३९ ॥ पांडवं पंचविंशत्यानास चानां समार्पयत् ॥ आजग्रे बहुभिर्वाणैर्ध्वजमेकेषुणाहनत् ॥ ४० ॥ सारथिं चास्य भलेन प्रेषयामास
अथ वे ॥ छित्वा च कार्मुकं तूर्णं पांडवस्याशुपत्रिणा ॥ ४१ ॥ ततो मुहुर्ताद्राजेंद्रनातिकृच्छ्राद सन्निव ॥ विरथं भीमकर्माणं भीमं कर्णं चकार ह ॥ ४२ ॥ विरथो भ
रतश्चेष्टप्रसन्नानिलोपमः ॥ यदा पृथ्वा महाबाहुरपतत्स्यंदनोत्तमान् ॥ ४३ ॥ अवपुत्य श्वमेन तव सैन्यं विशंपते ॥ व्यध मद्दद्या भीमशरन्मेघानिमानिलः ॥ ४४ ॥
सुभां संतशमाद्या भीमं दंतं प्रहारिणः ॥ व्यध मत्सहसा भीमः कुडूरुपः प्रस्तपः ॥ ४५ ॥ दंतवेष्टे पुनेष्टे कुभुष्टे कुभुष्टे कुभुष्टे ॥ मर्मस्थिचर्ममर्महास्वाद्यानवधी
हृत् ॥ ४६ ॥ ततो म्हाबाहुर्भीमः प्रसीपं प्रहिताः पुनः ॥ यदा मात्रैश्चमावदुर्मेषा इव दिवाकरं ॥ ४७ ॥

तान्सप्तशतान्नागान्सारोहायुधकेतनान् ॥ भूमिष्ठोगदयाजघ्नेवज्रेणैद्रुवाचलान् ॥ ४८ ॥ ततः सुबलपुत्रस्य नागानतिबलान्मुनः ॥ पोथयामास कौतेयो द्वि
पञ्चाशदरिंदमः ॥ ४९ ॥ तथारथं शतं साग्रं पत्नींश्च शतशोपरान् ॥ न्यहनत्पाण्डवो युद्धे तापयंस्तव वाहिनीं ॥ ५० ॥ प्रताप्यमानं सूर्येण भीमेन च महात्मना ॥ तव
सैन्यं संचुकोच चर्माग्रावाहितं यथा ॥ ५१ ॥ ते भीमभयसंघस्तास्तावका भरतर्षभ ॥ विहाय समरे भीमं दुद्रुवुर्वैदिशो दश ॥ ५२ ॥ रथाः पञ्चशताश्चाप्येहादिन
श्वर्मवर्मिणः ॥ भीममभ्यद्रवन् प्रतः शरपूगैः समंततः ॥ ५३ ॥ तान्सप्तशतान्वीरान्सपताकध्वजायुधान् ॥ पोथयामास गदया भीमो विष्णुरिवासुरान् ॥ ५४ ॥
ततः शकुनिनिर्दिष्टाः सादिनः शूरसंमताः ॥ त्रिसाहस्राभ्युर्भीमं शक्त्युष्टिप्रासपाणयः ॥ ५५ ॥ प्रत्युद्रम्यजवेनाशुसाश्चारोहांस्तदारिहा ॥ विविधान्विचरन्मा
गान् गदया समपोथयत् ॥ ५६ ॥ तेषामासीन्महाजुह्वस्तडितानां च सर्वशः ॥ अश्मभिर्विध्यमानानां नगानामिव भारत ॥ ५७ ॥ एवं सुबलपुत्रस्य त्रिसाह
सान् हयोत्तमान् ॥ हत्वान्यं रथमास्थाय कुद्गोराधेयमभ्ययात् ॥ ५८ ॥ कर्णोपि समरे राजन् धर्मपुत्रमरिंदमं ॥ सशरैश्छादयामास सारथिं चाप्यपातयत् ॥ ५९ ॥
ततः सप्रद्रुतः संख्येरथं हृष्टामहारथः ॥ अन्वधावत्किरन्वाणैः कंकपत्रैरजिह्वगैः ॥ ६० ॥ राजानमभिधावंतं शरैरावृत्य रोदसी ॥ क्रुद्धः प्रच्छादयामास शरजा
लेन मारुतिः ॥ ६१ ॥ सन्निवृत्तस्ततस्तूर्णराधेयः शत्रुकर्शनः ॥ भीमं प्रच्छादयामास समंतान्निशितैः शरैः ॥ ६२ ॥ भीमसेनरथव्यग्रं कर्णभारतस्त्यकिः ॥ अ
भ्यर्दयदमेयात्मा पाणिग्रहणकारणात् ॥ ६३ ॥ अभ्यवर्तत कर्णस्तमर्दितोपिशरैर्भृशं ॥ तावन्योन्यं समासाद्य वृषभौ सर्वधन्विनां ॥ ६४ ॥ विस्तृतौ शरान्दीप्ता
न्विभ्राजतां मनस्विनौ ॥ ताभ्यां वियतिराजेंद्रविततं भीमदर्शनं ॥ ६५ ॥ क्रौंचपृष्ठारुणं रौद्रं बाणजालं व्यदृश्यत ॥ नैव सूर्यप्रभासजन्मदिशः प्रदिशस्तथा ॥ ६६ ॥
प्राज्ञासिम्भवयंते वा शरैर्मुक्तैः सहस्रशः ॥ मध्याह्ने तपतो राजन् भास्करस्य महाप्रभाः ॥ ६७ ॥ हताः सर्वाः शरौघैस्तैः कर्णपाण्डवयोस्तदा ॥ सौबलं कृतवर्माणं द्रौ
णिमाधिरथिं कृपं ॥ ६८ ॥ संसक्तान्पाण्डवैर्दृष्ट्वा निवृत्ताः कुरवः पुनः ॥ तेषामापततां शब्दस्तीव्र आसीद्विशांपते ॥ ६९ ॥ उद्धतानां यथा दृष्ट्या सागराणां भयावहः ॥
केसेवो भृशसंसक्ते दृष्ट्वा न्योन्यं महाहवे ॥ ७० ॥ हर्षेण महता युक्ते परिगृह्य परस्परं ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं मध्यं प्राप्ते दिवाकरे ॥ ७१ ॥ तादृशं न कदाचिद्विदुष्टपूर्वनचश्रु
तं ॥ बलौघस्तु समासाद्य बलौघं सहस्रारणे ॥ ७२ ॥ उपासर्पत वेगेन वार्यो घडवसागरं ॥ आसीन्निनादः सुमहान्वाणौ घानां परस्परं ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ क्षत्रियाइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ दृष्ट्यः दृष्टयः
गर्जनांसागरौघाणांयथास्यान्निःस्वनोमहान् ॥ तेतुसेनेसमासाद्यवेगवत्यौपरस्परं ॥ ७४ ॥ एकीभावमनुप्राप्तेनद्याविवसमागमे ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंघोररूपं
विशंपते ॥ ७५ ॥ कुरूणांपांडवानांचलिप्सतांसुमहघशः ॥ शूराणांगर्जतांतत्रत्यविच्छेदकृतागिः ॥ ७६ ॥ श्रूयतेविविधाराजघ्नान्यानुहिश्यभारत ॥ यस्य
यद्विरणेव्यंगंपितृतोमातृतोपिवा ॥ ७७ ॥ कर्मतःशीलतोवापिसतच्छ्रावयतेयुधि ॥ तान्दृष्ट्वासमरेशूरांस्तर्जमात्तान्परस्परं ॥ ७८ ॥ अभवन्मेमतीराजंनैषा
मस्तीतिजीवितं ॥ तेषांदृष्ट्वातुकुद्धानांवपूंष्यमिततेजसां ॥ ७९ ॥ अभवन्मेभयंतीव्रंकथमेतद्भविष्यति ॥ ततस्तेपांडवाराजन्कौरवाश्चमहारथाः ॥ ८० ॥ तत
क्षुःसायकैस्तीक्ष्णैर्निघ्नंतोहिपरस्परं ॥ ८१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ संजयउवाच
क्षत्रियास्तेमहाराजपरस्परवधैपिणः ॥ अन्योन्यंसमरेजघ्नुःकृतवैराःपरस्परं ॥ १ ॥ रथौघाश्चहयौघाश्चनरौघाश्चसमंततः ॥ गजौघाश्चमहाराजसंसक्ताश्चपर
स्परं ॥ २ ॥ गदानांपरिघाणांचकणपानांचक्षिप्यतां ॥ प्रासानांभिदिपालानांभुशुंडीनांचसर्वशः ॥ ३ ॥ संपातंचानुपश्यामसंग्रामेभृशदारुणे ॥ शलभाइवसं
पेतुःशरदृष्ट्यःसमंततः ॥ ४ ॥ नागान्नागाःसमासाद्यव्यधमंतपरस्परं ॥ हयाहयांश्चसमरेरथिनोरथिनस्तथा ॥ ५ ॥ पत्तयःपत्तिसंघांश्चहयसंघांश्चपत्तयः ॥ प
त्तयोरथमातंगान्रथाहस्यश्चमेवच ॥ ६ ॥ नागाश्चसमरेव्यंगमच्छुःशीघ्रगानृप ॥ वध्यतांतत्रशूराणांक्रोशतांचपरस्परं ॥ ७ ॥ घोरमायोधनंजज्ञेपशूनांवै
शसंयथा ॥ रुधिरेणसमास्तीर्णाभातिभारतमेदिनो ॥ ८ ॥ शक्रगोपगणाकीर्णांप्रावृषीवयथाधरा ॥ यथावावाससीशुक्लेमहारंजनरंजिते ॥ ९ ॥ विभ्रयाद्युवती
श्यामातद्वदासीद्वसुंधस ॥ मांसशोणितचित्रेवशातकुंभमयीवच ॥ १० ॥ भिन्नानांचोत्तमांगानांवाहूनांचोरुभिःसह ॥ कुंडलानांप्रवृद्धानांभूषणानांचभा
रत ॥ ११ ॥ निष्काणांमथशूराणांशरीराणांचधन्विनां ॥ चर्मणांसपताकानांसंघास्तत्रापतन्मुवि ॥ १२ ॥ गजागजान्समासाद्यविपण्णैरादयन्नुप ॥ विषाणा
भिहतास्तत्रभ्राजंतेद्विरदास्तथा ॥ १३ ॥ रुधिरेणावसिक्तांगागैरिकप्रस्रवाइव ॥ यथाभ्राजंतिस्स्यंदंतःपर्वताधातुमंडिताः ॥ १४ ॥ तोमरान्सादिभिर्मुक्तान्प्रती
पानास्थितान्बहून् ॥ हस्तैर्विचेरुस्तेनागावभंजुश्चापरतथा ॥ १५ ॥ नाराचैश्छिन्नवर्माणोभ्राजंतिस्मगजोत्तमाः ॥ हिमागमेययाराजनव्यभ्राइवमहीधराः ॥
॥ १६ ॥ शरैःकनकपुंसैश्चचित्रैर्जुगजोत्तमाः ॥ उल्काभिःसंप्रदीपाग्राःपर्वताइवभारता ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥

नगनिभोपमाः नमेषुनितरांभांतितेनगनिभाः पर्वतोत्तमास्तेउपमायेषामित्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ धनुःशरंगदाएवभा

केचिदभ्याहतानागैर्नागानगनिभोपमाः ॥ विनेशुःसमरेतस्मिन्पक्षवंतइवाद्रयः ॥ १८ ॥ अपरेप्राद्रवन्नागाःशल्यार्त्ताव्रणपीडिताः ॥ प्रतिमानैश्चकुम्भैश्चपे
तुरुर्व्यामहाहवे ॥ १९ ॥ विनेदुःसिंहवच्चान्येनदंतोभैरवान्नवान् ॥ बभ्रुर्बहवोराजंश्रुकुशुश्चापरेगजाः ॥ २० ॥ हयाश्चनिहतावाणैर्हैमभांडविभूषिताः ॥ नि
षेदुश्चैवमम्लुश्चबभ्रुमुश्चदिशोदश ॥ २१ ॥ अपरेरुप्यमाणाश्चविचेष्टंतोमहीतले ॥ भावान्वद्भुविधांश्चक्रुस्ताडिताःशरतोमरैः ॥ २२ ॥ नरास्तुनिहताभूमौकू
जंतस्तत्रमारिष ॥ दृष्ट्वाचबांधवानन्येपितृनन्येपितामहान् ॥ २३ ॥ धावमानान्परांश्चान्येदृष्ट्वान्येतत्रभारत ॥ गोत्रनामानिख्यातानिशशंसुरितरेतरं ॥ २४ ॥
तेषांछिन्नामहाराजभुजाःकनकभूषणाः ॥ उद्वेष्टंतेविचेष्टंतेपतंतंचोत्पतंतंच ॥ २५ ॥ निपतंतितथैवान्येस्फुरंतंचसहस्रशः ॥ वेगांश्चान्येरणेचक्रुःपंचास्याइ
वपन्नगाः ॥ २६ ॥ तेभुजाभोगिभोगाभाश्चंदनाक्ताविशांपते ॥ लोहितार्द्राभृशंरजुस्तपनीयध्वजाइव ॥ २७ ॥ वर्तमानेतथाघोरेसंकुलेसर्वतोदिशं ॥ अवि
ज्ञाताःस्मयुध्यंतेविनिघ्नंतःपरस्परं ॥ २८ ॥ भौमेनरजसाकीर्णेशस्त्रसंपातसंकुले ॥ नैवस्वेनपरेराजनव्यज्ञायंततमोवृताः ॥ २९ ॥ तथातदभवद्युद्धंघोररूपंभ
यामकं ॥ लोहितोदामहानघःप्रससुःस्तत्रचासरुत् ॥ ३० ॥ शीर्षपापाणसंछन्नाःकेशशैवलशाद्वलाः ॥ अस्थिमीनसमाकीर्णाधनुःशरगदोदुपाः ॥ ३१ ॥
मांसशोणितपंकिन्योघोररूपाःसुदारुणाः ॥ नदीःप्रवर्तयामासुःशोणितौघविवर्धिनीः ॥ ३२ ॥ भीरुवित्रासकारिण्यःशूराणांहर्षवर्धनाः ॥ तानद्योघोररूपास्तु
नयंत्योयमसादनं ॥ ३३ ॥ अवगाढान्मज्जयंत्यःक्षत्रस्याजनयन्भयं ॥ क्रव्यादानांनरव्याघ्रनर्दतांतत्रतत्रह ॥ ३४ ॥ घोरमायोधनंजज्ञेप्रेतराजपुरोपमं ॥
उत्थितान्यगणायानिकबंधानिसमंततः ॥ ३५ ॥ नृत्यंतिवैभूतगणाःसुहृन्नामांसशोणितैः ॥ पीत्वाचशोणितंतत्रवसांपीत्वाचभारत ॥ ३६ ॥ मेदोमज्जावसा
मत्तास्तृन्नामांसस्यचैवह ॥ धावमानाःस्मदृश्यंतेकाकगृध्रवकास्तथा ॥ ३७ ॥ शूरास्तुसमरेराजनभयंत्यत्कासुदुस्त्यजं ॥ योधव्रतसमाख्याताश्चक्रुःकर्माण्यभी
तवत् ॥ ३८ ॥ शरशक्तिस्समाकीर्णैर्क्रव्यादगणसंकुले ॥ व्यचरंतरणेशूराःख्यापयंतःस्वपौरुषं ॥ ३९ ॥ अन्योन्यंश्रावयंतिस्मनामगोत्राणिभारत ॥ पितृनामा
निष्करणेगोत्रनामानिवाविभो ॥ ४० ॥ श्रावयाणाश्चबहवस्तत्रयोधाविशांपते ॥ अन्योन्यमवच्छ्रद्धंतःशक्तितोमरपट्टिशैः ॥ ४१ ॥ स्वरत्नद्वन्द्वचक्रसदृशीःपांतीन्युदुपाः

धनुरादिबहुपःशोभायासंताडित्वा उदुपस्तुडवेचंद्रेप्रतापेस्वेदतेजसोः शोभायांचेतिबिभ्वः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अगणेयानिगणयितुमशक्यानि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतमीवदीपेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ वर्तमानेइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

वर्तमानेतथायुद्धेघोररूपेसुदारुणे ॥ व्यपीदत्कौरवीमेनाभिन्नानौरिवसागरे ॥ ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥
संजयउवाच वर्तमानेतथायुद्धेक्षत्रियाणांनिमज्जने ॥ गांडीवस्यमहाघोषःश्रूयतेयुधिमारिप ॥ १ ॥ संशप्तकानांकदनमकरोद्यत्रपांडवः ॥ कोसलानांत
थाराजन्नारायणवलस्यच ॥ २ ॥ संशप्तकास्तुसमरेशरवृष्टीःसमंततः ॥ अपातयन्पार्थमूर्ध्निजयगृद्धाःप्रमन्यवः ॥ ३ ॥ तावृष्टीःसहसाराजंस्तरसाधारयन्प्रभुः ॥
व्यगाहतरणेपार्योविनिघ्नन्नथिनांवरान् ॥ ४ ॥ विगाह्यतद्रथानीकंकंकपत्रैःशिलाशितैः ॥ आससादततःपार्थःसुशर्माणंवरायुधं ॥ ५ ॥ सतस्यशरवर्षाणि
ववर्परथिनांवरः ॥ तयामंशप्तकाश्चैवपार्थवाणैःसमार्पयन् ॥ ६ ॥ सुशर्मातुततःपार्थविध्वादशभिराशुगैः ॥ जनार्दनंत्रिभिर्वाणैरहनदक्षिणेभुजे ॥ ७ ॥ ततो
परेणभल्लेनकेतुंविध्वाधमारिप ॥ सवानरवरोराजन्विश्वकर्मकृतोमहान् ॥ ८ ॥ ननादसुमहानादंभीषयाणोजगर्जच ॥ कपेस्तुनिनदंश्रुत्वासंत्रस्तानववाहिनी
॥ ९ ॥ भयंविपुलमाधायनिश्चेष्टासमपद्यन् ॥ ततःसाशुशुभेसेनानिश्चेष्टावस्थितानृप ॥ १० ॥ नानापुष्पसमाकीर्णयथाचैत्ररथंवनं ॥ प्रतिलभ्यततःसंज्ञायो
धास्तेकुरुमत्तम ॥ ११ ॥ अर्जुनंसिपिचुर्वाणैःपर्वतंजलदादिव ॥ परिव्युस्ततःसर्वेपांडवस्यमहारथं ॥ १२ ॥ निगृह्यतंप्रचुक्रुशुर्वध्यमानाःशितैःशरैः ॥ तेहया
न्नथचक्रचरथेपांचापिमारिप ॥ १३ ॥ निगृहीतुमुपाक्रामन्क्रोधाविष्टाःसमंततः ॥ निगृह्यतंरथंतस्ययोधास्तेतुमहस्रशः ॥ १४ ॥ निगृह्यवलवत्सर्वेसिंहना
दमथानदन् ॥ अपरेजगृद्धुश्चैवकेशवस्यमहाभुजौ ॥ १५ ॥ पार्थमन्येमहाराजरथंस्यंजगृद्धुर्मुदा ॥ केशवस्तुततोवाहूविधुन्वन्नमृधनि ॥ १६ ॥ पातयामास
तान्सर्वानदुष्टहस्तीवहस्तिपान् ॥ ततःक्रुद्धोरणेपार्थःसंवृतस्तैर्महारथैः ॥ १७ ॥ निगृहीतंरथंदृष्ट्वाकेशवंचाप्यभिद्रुतं ॥ रथारूढांस्तुसुवहृन्पदार्तांश्चाप्यपातयन्
॥ १८ ॥ आसन्नांश्चतथायोधानशरैरामन्नयोधिभिः ॥ छादयामासममरेकेशवंचेदमब्रवीत् ॥ १९ ॥ पश्यरुणमहाबाहोसंशप्तकगणान्वहून् ॥ कुर्वाणान्दारु
णंकर्मवध्यमानान्सहस्रशः ॥ २० ॥ रथबंधमिमंघोरंष्ट्रियव्यानास्तिकश्चन ॥ यःसहेतपुमांल्लोकेमदन्योयदुपुंगव ॥ २१ ॥ इत्येवमुक्त्वात्रीभन्मुदेवदत्तमथाध
मन् ॥ पांचजन्यंचक्रुणोपिपूरयन्निवरोदसी ॥ २२ ॥ तंतुशंखस्वनंश्रुत्वासंशप्तकवहूयिनी ॥ संचचालमहाराजवित्रस्ताचाद्रवदृशं ॥ २३ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारते

पादबंधंततश्चक्रपांडवः परवीरहा ॥ नागमन्त्रमहाराजसंप्रकीर्यमुहुर्मुहुः ॥ २४ ॥ तेवद्धाः पादबंधेन पांडवेन महात्मना ॥ निश्चेष्टाश्वाभवनराजन्मसारमया
इव ॥ २५ ॥ निश्चेष्टास्तुततो योधानवधीत्यांडुनंदनः ॥ यथेन्द्रः समरे दत्यांस्तारकस्य वधे पुरा ॥ २६ ॥ तेवध्यमानाः समरे मुमुचुस्तंरयोत्तमं ॥ आयुधानि च सर्वा
णि विस्मृमुपचक्रमुः ॥ २७ ॥ तेवद्धाः पादबंधेन न शकुश्चेष्टितुं नृप ॥ ततस्तानवधीत्यार्थः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ २८ ॥ सर्वयोधा हि समरे भुजगैर्वेष्टिता भवन् ॥ या
नुहि स्वरणपार्थः पादबंधं च कारह ॥ २९ ॥ ततः सुशर्मा राजेन्द्रगृहीतां वीक्ष्य वाहिनीं ॥ सौपर्णमश्वत्थरितः प्रादुश्वक्रे महारथः ॥ ३० ॥ ततः सुपर्णाः संपेतुर्भक्षयंतो
भुजंगमान् ॥ ते वै विदुः सुनागा दृष्ट्वा तान् गवचरान् नृप ॥ ३१ ॥ बभौ बलंतद्विमुक्तं पादबंधाद्विशांपते ॥ मेघदंदाद्यथामुक्तो भास्करस्तापयत्प्रजाः ॥ ३२ ॥ विप्रमु
क्तास्तुततो योधाः फाल्गुनस्य रथं प्रति ॥ ससृजुर्वाणसंघांश्च शस्त्रसंघांश्च मारिष ॥ ३३ ॥ विविधानि च शस्त्राणि प्रत्यविध्यंत सर्वशः ॥ तां महाश्वमयीं वृष्टिं संचिद्य श
रवृष्टिभिः ॥ ३४ ॥ न्यवर्धाच्च ततो योधान्वासविः परवीरहा ॥ सुशर्मा तु ततो राजन्वाणेनानतपर्वणा ॥ ३५ ॥ अर्जुनं हृदये विध्वा विव्याधान्यैस्त्रिभिः शरैः ॥ स
गाह्विद्वो व्यथितारथोपस्य उपाविशत् ॥ ३६ ॥ तत उच्चुक्रुशुः सर्वे हतः पार्थ इति स्मह ॥ ततः शंखनिनादाश्च भेरीशब्दाश्च पुष्कलाः ॥ ३७ ॥ नानावादित्रनिनदाः
सिंहनादाश्च जजिरे ॥ प्रतिलभ्यततः संज्ञांश्चेताश्चः कृष्णसारथिः ॥ ३८ ॥ ऐंद्रमश्वममेयात्मा प्रादुश्वक्रे त्वरान्वितः ॥ ततो वाणसहस्राणि समुत्पन्ना निमारिष ॥
॥ ३९ ॥ सर्वदिक्षु व्यदृश्यंत निघ्नंति तव वाहिनीं ॥ हयानूरथांश्च समरेशस्रैः शतसहस्रशः ॥ ४० ॥ वध्यमाने ततः सैन्ये भयं सुमहदा विशत् ॥ संशप्तकगणानां च
गोपालानां च भारत ॥ ४१ ॥ न हितत्रपुमान्कश्चिद्योर्जुनं प्रत्यविध्यत ॥ पश्यतां तत्र वीराणामहं न्यतवलंतव ॥ ४२ ॥ हन्यमानमपश्यंश्च निश्चेष्टं स्मपराक्रमे ॥
अयुतं तत्र योधानां हत्वा पांडुसुतारणे ॥ ४३ ॥ व्यभ्राजत महाराज विधृमो ग्निरिव ज्वलन् ॥ चतुर्दशसहस्राणि यानि शिष्टानि भारत ॥ ४४ ॥ रथानामयुतं चै
व त्रिसहस्राश्च दंतिनः ॥ ततः संशप्तकाभूयः परिवव्रुर्धनं जयं ॥ ४५ ॥ मर्तव्यमिति निश्चित्य जयं वाप्यनिवर्तनं ॥ तत्र युद्धं महत्त्वासीत्तावकानां विशांपते ॥
शूरेण वलिना सार्धं पांडवेन किरीटिना ॥ ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

संजय उवाच कृतवर्माकृपोद्रौणिःसूतपुत्रश्चमारिष ॥ उत्कःसौवलश्चैवराजाचसहसोदरैः ॥ १ ॥ सीदमानांचमृदुस्त्रापांडुपुत्रभयार्दितां ॥ समुज्जद्गुःस्मवे
गेनभिन्नांनावमिवार्णवे ॥ २ ॥ ततोयुद्धमतीवामीन्सुहृत्तमिवभारत ॥ भीरुणांत्रासजननंशराणांहर्षवर्धनं ॥ ३ ॥ रूपेणशरवर्षाणिप्रतिमुक्तानिसंयुगं ॥ स्तं
जयांश्छादयामासुःशलभानां ब्रजाडव ॥ ४ ॥ शिखंडीचतनःक्रुद्धो गौतमं त्वरितो ययौ ॥ ववर्षशरवर्षाणि समं तां द्विजपुंगवं ॥ ५ ॥ रूपस्तुशरवर्षतद्विनिहृत्यम
हास्रवित् ॥ शिखंडिनंरणेक्रुद्धोविव्याधदशभिःशरैः ॥ ६ ॥ ततःशिखंडीकुपितःशरैःसमभिराहवे ॥ रूपंविव्याधकुपितंकंकपत्रैरजिह्वगैः ॥ ७ ॥ ततःरूपःशरै
स्तीक्ष्णैःसोतिविद्धोमहारथः ॥ व्यश्वसूतंरथंचक्रेशिखंडिनमथोद्विजः ॥ ८ ॥ हताश्वात्तुततोयानादवपुत्यमहारथः ॥ खट्वंचर्मतथागृह्यसत्वरं ब्राह्मणं ययौ ॥ ९ ॥
तमापतंतंसहसाशरैःमन्त्रतपर्वभिः ॥ छादयामासममेतदद्भुतमिवाभवत् ॥ १० ॥ तत्राद्भुतमपस्यामशिलानांपुवनं यथा ॥ निश्चेष्टस्तद्रणेराजञ्छिखंडीस
मतिष्ठत् ॥ ११ ॥ रूपेणच्छादितंदृष्ट्वा नृपोत्तमशिखंडिनं ॥ प्रत्युद्ययौरूपंतूर्णधृष्टद्युम्नोमहारथः ॥ १२ ॥ धृष्टद्युम्नंतोयांतंशारहतंरथंप्रति ॥ प्रतिजग्राहवेगेन
कृतवर्मांमहारथः ॥ १३ ॥ युधिष्ठिरमथायांतंशारहतंरथंप्रति ॥ सपुत्रंसहसैन्यंचद्रौणपुत्रोन्यवारयत् ॥ १४ ॥ नकुलंसहदेवंचत्वरमाणौमहारथौ ॥ प्रतिजग्रा
हतेपुत्रःशरवर्षेणवारयत् ॥ १५ ॥ भीमसेनंकृपांश्चक्रेकयान्सहस्रंजयैः ॥ कर्णेवैकत्तनोयुद्धेवारयामासभारत ॥ १६ ॥ शिखंडिनस्ततोवाणान्कृपःशारहतो
युधि ॥ प्राहिणोत्त्रयायुक्तोदिधक्षुरिवमारिष ॥ १७ ॥ ताञ्छुरान्येपितांस्तेनसमंतात्स्वर्णभृपितान् ॥ चिच्छेदस्वदृमाविध्यभ्रामयंश्चपुनःपुनः ॥ १८ ॥ शत
चंद्रंचतच्चर्मगौतमस्तस्यभारत ॥ व्यधमत्सायकैस्तूर्णततउच्चक्रुशुर्जनाः ॥ १९ ॥ सविचर्मामहाराजखड्गपाणिरुपाद्रवत् ॥ रूपस्यवगमापन्नामृत्योरास्यमि
वातुरः ॥ २० ॥ शारहतंशरैर्ग्रस्तंक्लिश्यमानंमहाबलः ॥ चित्रकेतुस्तोराजन्मुकेतुस्त्वरितो ययौ ॥ २१ ॥ विकिरन्ब्राह्मणंयुद्धेवदुभिनिमित्तैःशरैः ॥ अभ्यापत
दमेयात्मागौतमस्यरथंप्रति ॥ २२ ॥ दृष्ट्वाचयुक्तंतंयुद्धेब्राह्मणंचरितव्रतं ॥ अपयातस्ततस्तूर्णशिखंडीराजसत्तम ॥ २३ ॥ सुकेतुस्तुततोराजनगौतमंनवभिः
शरैः ॥ विध्वाविध्वाधममत्पापुनश्चैनंत्रिभिःशरैः ॥ २४ ॥ अथास्यसभरंचापंपुनश्चिच्छेदमारिष ॥ सार्थंचशरेणास्यभृगंमर्मस्वताडयत् ॥ २५ ॥ गौतमस्तुत
तःक्रुद्धोयनुर्गृह्यनवंदं ॥ सुकेतुंत्रिशतावाणैःसर्वमर्मस्वताडयत् ॥ २६ ॥ सविह्वलितसर्वांगःप्रचचालरथोत्तमं ॥ भूमिकंपेयथावक्षश्चचालकंपितोभृशं ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥

चलनस्तस्यकायात्तुगिरोज्वलितकुंडलं ॥ मोष्णीपंसगिरिस्त्राणक्षुरप्रेणत्वपातयत् ॥ २८ ॥ तच्छिरःप्रापतद्भूमौस्थेनाहतमिवामिपं ॥ ततोस्यकायोवसुधांप
 श्वात्प्रापतदच्युत ॥ २९ ॥ तस्मिन्महतमहाराजत्रस्तास्तस्यपुरोगमाः ॥ गौतमंसमरेत्यक्कादुद्रुवुस्तेदिशोदश ॥ ३० ॥ धृष्टद्युम्नंतुसमरेसंनिवार्यमहारथः ॥ कृत
 वंमंत्रिवीहृष्टस्तिष्ठतिष्ठेतिभारत ॥ ३१ ॥ तदभूत्तुमुल्लंघ्युद्धंष्टणिपार्पतयोरणे ॥ आमिपार्थेयथायुद्धंस्थेनयोः क्रुद्धयोनृप ॥ ३२ ॥ धृष्टद्युम्नस्तुसमरेहादिक्यंनव
 भिःशरैः ॥ आजघानोरसिकुद्धःपीडयन्तद्विक्रामजं ॥ ३३ ॥ कृतवर्मानुसमरेपार्पतेनदृढाहतः ॥ पार्पतंसरथंमाश्वंछादयामाससायकैः ॥ ३४ ॥ सरथश्छादि
 तोराजनधृष्टद्युम्नो न दृश्यते ॥ मेघैरिवपरिच्छिन्नोभास्करोजलधारिभिः ॥ ३५ ॥ विधूयतंवाणगणंशरैःकनकभूषणैः ॥ व्यरोचतरणराजनधृष्टद्युम्नःकृतव्रणः ॥
 ॥ ३६ ॥ ततस्तुपार्पतःक्रुद्धःशस्त्रवृष्टिसुदारुणां ॥ कृतवर्माणमासाद्यव्यसृजत्पृतनापतिः ॥ ३७ ॥ तामापतंतीसहसाशस्त्रवृष्टिसुदारुणां ॥ शरैरनेकसाहसैर्हादि
 क्योऽवारयद्युधि ॥ ३८ ॥ दृष्ट्वातुवारितांयुद्धेशस्त्रवृष्टिदुरासदां ॥ कृतवर्माणमासाद्यवारयामासपार्पतः ॥ ३९ ॥ सारथिंचास्यतस्माप्राहिणोद्यमसांदनं ॥ भ
 लेमगितधारणमहतःप्रापतद्रथात् ॥ ४० ॥ धृष्टद्युम्नस्तुवलवान्जित्वाशत्रुंमहाबलं ॥ कौरवान्समरेतूर्णवारयामाससायकैः ॥ ४१ ॥ ततस्तेनावकायोधाधृष्टद्यु
 ममुपाद्रवन् ॥ सिंहनादरवंकृत्वाततोयुद्धमवर्तत ॥ ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥
 संजयउवाच द्रौणिर्युधिष्ठिरंदृष्ट्वाशैनेयेनाभिरक्षितं ॥ द्रौपदेयैस्तथाशूरैरभ्यवर्तततदृष्टवत् ॥ १ ॥ किरन्निपुगणान्धोरान्स्वर्णपुंग्वान्शिलाशितान् ॥ दर्शय
 न्विविधान्मार्गान्गिक्षाश्वलघुहस्तवत् ॥ २ ॥ ततःखंपूरयामासशरैर्दिव्यास्त्रमंत्रितैः ॥ युधिष्ठिरंचसमरेपरिवार्यमहास्रवित् ॥ ३ ॥ द्रोणायनिशरच्छन्नंनप्रा
 जायतकिंचन ॥ वाणभूतमभूत्सर्वमायोधनगिरिमहत् ॥ ४ ॥ वाणजालंदिविच्छन्नंस्वर्णजालविभूषितं ॥ शुशुभेभरतश्रेष्ठवितानमिवधिष्ठितं ॥ ५ ॥ तेनच्छ
 न्नंनभोराजन्याणजालेनभास्वता ॥ अभ्रच्छायेवसंजज्ञेवाणरुद्धेनभस्तले ॥ ६ ॥ तत्राश्वर्यमपश्यामवाणभूतेतथाविधे ॥ नस्मसंपततेभूतंकिंचिदेवांतरिक्ष
 मं ॥ ७ ॥ सात्यकिर्यतमानस्तुधर्मराजश्वपांडवः ॥ तथेतराणिसैन्यानिनस्मचक्रुःपराक्रमं ॥ ८ ॥

॥ १॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

साप्रबन्धोऽपुत्रस्य दृष्ट्वा तत्र महारथाः ॥ व्यस्मयन्त महाराजन चैनं प्रत्युदीक्षितुं ॥ ९ ॥ शेकुस्ते सर्वराजानस्तपन्तमिव भास्करं ॥ वध्यमाने ततः सैत्ये द्रौपदेयामहा
रथाः ॥ १० ॥ सात्यकिर्यर्मराजश्च पंचालाश्चापि संगताः ॥ त्यक्त्वा मृत्युभयं घोरं द्रौणाय निमुषा द्रवन् ॥ ११ ॥ सात्यकिः सप्तविंशत्या द्रौणि विध्वा शिलीमुखैः ॥
पुनर्विव्याध नाराचैः सप्तभिः स्वर्णभूषितैः ॥ १२ ॥ युधिष्ठिरस्त्रिसप्तत्या प्रतिविध्यश्च सप्तभिः ॥ श्रुतकर्मात्रिभिर्बाणैः श्रुतकीर्त्तिश्च सप्तभिः ॥ १३ ॥ सुतसोमस्तु
नवभिः शतानीकश्च सप्तभिः ॥ अन्ये च बहवः शूरा विव्यधुस्तं समन्ततः ॥ १४ ॥ स तु क्रुद्धस्त तो राजन्नाशी विषद्वश्च सन् ॥ सात्यकिं पंचविंशत्या प्राविध्य त शिली
मुखैः ॥ १५ ॥ श्रुतकीर्त्तिं च नवभिः सुतसोमं च पंचभिः ॥ अष्टभिः श्रुतकर्माणं प्रतिविध्यं त्रिभिः शरैः ॥ १६ ॥ शतानीकं च नवभिर्धर्मपुत्रं च पंचभिः ॥ तयेतरां
स्ततः शूरान् द्वाभ्यां द्वाभ्याम ताडयत् ॥ १७ ॥ श्रुतकीर्त्तं स्तथा चापं चिच्छेद निशितैः शरैः ॥ अथान्यद्दुरादाय श्रुतकीर्त्तिर्महारथः ॥ १८ ॥ द्रौणाय नित्रिभिर्विध्वा
विव्याधान्यैः शितैः शरैः ॥ ततो द्रौणिर्महारजशरवर्षेण मारिष ॥ १९ ॥ छादयामास तं सैन्यं समन्ताद्भरतर्षभ ॥ ततः पुनरमेयात्मा धर्मराजस्य कार्मुकं ॥ २० ॥
द्रौणिश्चिच्छेद विहसन् विव्याध च शरैस्त्रिभिः ॥ ततो धर्मसुतो राजन् प्रगृह्यान्महद्भुजः ॥ २१ ॥ द्रौणिं विव्याध सप्तत्या बाह्वोरुरसि चार्पयत् ॥ सात्यकिस्तु ततः क्रुद्धो
द्रौणेः प्रहरतोरणे ॥ २२ ॥ अर्धचंद्रेण तीक्ष्णेन धनुश्छित्त्वा नदद्भृशं ॥ छिन्नधन्वा ततो द्रौणिः शक्त्या शक्तिमतां वरः ॥ २३ ॥ सारथिपातयामास शैनेयस्य रथाद्
तं ॥ अथान्यद्दुरादाय द्रोणपुत्रः प्रतापवान् ॥ २४ ॥ शैनेयं शरवर्षेण च्छादयामास भारत ॥ तस्याश्वाः प्रद्रुताः संस्ये पतिते रथसारथौ ॥ २५ ॥ तत्र तत्रैव धाव
तः समदृश्यन्त भारत ॥ युधिष्ठिरपुरोगास्तु द्रौणिं शस्त्रभृतां वरं ॥ २६ ॥ अभ्यवर्षन्त वेगेन विस्मृतजंतः शिताञ्छरान् ॥ आगच्छमानां स्तान् दृष्ट्वा क्रुद्धरूपान्पतपः ॥
॥ २७ ॥ प्रहसन्प्रतिजग्राह द्रोणपुत्रो महारणे ॥ ततः शरशतज्वालः सेनाकक्षं महारथः ॥ २८ ॥ द्रौणिर्ददाह समरे कक्षमग्निर्यथावने ॥ तद्वत्पांडुपुत्रस्य द्रोणपुत्र
प्रतापितं ॥ २९ ॥ चुक्षुभे भरत श्रेष्ठतिमिने वनदीमुखं ॥ दृष्ट्वा चैव महाराज द्रोणपुत्रपराक्रमं ॥ ३० ॥ निहतान्मे निरेसर्वा न्यां दून द्रोणसुतेन वै ॥ युधिष्ठिरस्तु त्वरि
तो द्रोणशिष्यो महारथः ॥ ३१ ॥ अब्रवीद्द्रोणपुत्राय रोषामर्षसमन्वितः ॥ नैव नाम तव प्रीतिर्नैव नाम कृतज्ञता ॥ ३२ ॥ यतस्त्वं पुरुष व्याघ्रमा मे वायजिष्ठां ससि
ब्राह्मणे न तपः कार्यं दानमध्ययनं तथा ॥ ३३ ॥ क्षत्रियेण धनुर्नाम्यं स भवान्ब्राह्मणभुवः ॥ म्रियतस्ते महाबाहो युधिजेष्ठ्यामि कौरवान् ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ भिमसेनमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

कुरुष्वसमरे कर्मब्रह्मबंधुरसिधुवं ॥ एवमुक्ते महाराजद्रोणपुत्रः स्मयन्निव ॥ ३५ ॥ युक्तं तत्त्वं च संचिंत्य नोत्तरं किंचिदब्रवीत् ॥ अनुक्त्वा च ततः किंचिच्छरवर्षे
ण पांडवं ॥ ३६ ॥ छादयामास समरे क्रुद्धो तं कइव प्रजाः ॥ सच्छाद्यमानस्तु तदा द्रोणपुत्रेण मारिष ॥ ३७ ॥ पार्थोऽपयातः शीघ्रं वै विहाय महतीं चमूं ॥ अपयाते
ततस्तस्मिन् धर्मपुत्रे युधिष्ठिरे ॥ ३८ ॥ द्रोणपुत्रस्ततो राजन्त्यगात्समहामनाः ॥ ततो युधिष्ठिरो राजंस्त्यक्त्वा द्रौणिमहाहवे ॥ प्रययौ तावकं सैन्यं युक्तः क्रूराय क
र्मणे ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि पार्थाष्याने पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ संजय उवाच ॥ भीमसेनं च पांचाल्यं चेदिकं कथं सं
वृतं ॥ वैकर्त्तनः स्वयं रुध्वा वारयामास सायकैः ॥ १ ॥ ततस्तु चेदिकारूपान्संजयांश्च महारथान् ॥ कर्णो जघान समरे भीमसेनस्य पश्यतः ॥ २ ॥ भीमसेनस्ततः क
र्णं विहाय रथसत्तमं ॥ प्रययौ कौरवं सैन्यं कक्षमग्निरिव ज्वलन् ॥ ३ ॥ सूतपुत्रोऽपि समरे पंचालान्के कथांस्तथा ॥ संजयांश्च महेष्वान्निजं जघान सहस्रशः ॥ ४ ॥
संशप्तकेषु पार्थश्च कौरवेषु वृकोदरः ॥ पंचालेषु तथा कर्णः क्षयं च क्रुर्महारथाः ॥ ५ ॥ ते क्षत्रिया दत्तमानास्त्रिभिस्तैः पावकोपमैः ॥ जम्मुर्विनाशं समरे राजन्दुर्मन्त्रि
तेन व ॥ ६ ॥ ततो दुर्योधनः क्रुद्धो नकुलं नवभिः शरैः ॥ विव्याध भरतश्रेष्ठं चतुरश्रास्य वाजिनः ॥ ७ ॥ ततः पुनरमेयात्मा तव पुत्रो जनाधिप ॥ हुरेण सह देवस्य
ध्वजं चिच्छेद कांचनं ॥ ८ ॥ नकुलस्तु ततः क्रुद्धस्तव पुत्रं च सप्तभिः ॥ जघान समरे राजन्सह देवश्च पंचभिः ॥ ९ ॥ तावुभौ भरतश्रेष्ठौ ज्येष्ठौ सर्वधनुष्मतां ॥ विध्याथो
रसि संक्रुद्धः पंचभिः पंचभिः शरैः ॥ १० ॥ ततो पराभ्यां भृष्टाभ्यां धनुषी समकृतता ॥ यमयोः सहसारा जन्वि व्याध च त्रिसप्तभिः ॥ ११ ॥ ताव न्ये धनुषी श्रेष्ठे शक्रचाप
निभे शुभे ॥ प्रगृह्य रेजतुः शूरौ देवपुत्रसमौ युधि ॥ १२ ॥ ततस्तौ रभसौ युद्धे भ्रातरौ भ्रातरं युधि ॥ शरैर्वदपतुर्धोरैर्महामेघौ यथा चलं ॥ १३ ॥ ततः क्रुद्धो महारथ
जतव पुत्रो महारथः ॥ पांडुपुत्रो महेष्वान् सौ वारयामास पत्रिभिः ॥ १४ ॥ धनुर्मंडलमेवास्य दृश्यते युधि भारत ॥ सायकाश्चैव दृश्यन्ते निश्चरन्तः समन्ततः ॥ १५ ॥
आच्छादयन्दिशः सर्वाः सूर्यस्येवांशवो यथा ॥ घाणभूते ततस्तस्मिन्संछन्ने च नभस्तले ॥ १६ ॥ यमाभ्यां ददृशे रूपं कालांतकमपमं ॥ पशक्रमंतु तदृष्ट्वा तव सू
त्रोर्महार्थाः ॥ १७ ॥ नृत्योरुपांतिकं प्राप्नौ माद्रीपुत्रौ स्ममे निरे ॥ ततः सेनापती राजन् पांडवस्य महारथः ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥

पार्षतःप्रययौतत्रयत्रराजासुयोधनः॥ माद्रीपुत्रौततःशूरौव्यतिक्रम्यमहारथौ॥ १९॥ धृष्टद्युम्नस्तवसुतंवारयामाससायकैः॥ तमविध्यदमेयात्मातवपुत्रोत्थ
मर्षणः॥ २०॥ पांचाल्यंपंचविंशत्याप्रहस्यपुरुषर्षभः॥ ततःपुनरमेयात्मातवपुत्रोत्थमर्षणः॥ २१॥ विध्वाननादपांचाल्यंषष्ठ्यापंचभिरेवच॥ तथास्यसशरं
चापंहस्तावापंचमारिष॥ २२॥ क्षुरप्रेणसुतीक्ष्णेनराजाचिच्छेदसंयुगे॥ तदपास्यधनुश्छिन्नंपांचाल्यःशत्रुकर्शनः॥ २३॥ अन्यदादत्तवेगेनधनुर्भारिसहंन
वं॥ प्रज्वलन्निववेगेनसंरंभाद्रुधिरेक्षणः॥ २४॥ अशोभतमहेष्वासोधृष्टद्युम्नःकृतव्रणः॥ सपंचदशनाराचान्श्वसतःपन्नगानिव॥ २५॥ जिघांसुर्भरतश्रेष्ठं
धृष्टद्युम्नोव्यपास्तृजत्॥ तेवर्महेमविकृतंभित्वाराज्ञःशिलाशिताः॥ २६॥ विविशुर्वसुधांवेगात्कंकर्वाहिणवाससः॥ सोतिविद्धोमहाराजपुत्रस्तेतिव्यराजत॥
॥ २७॥ वसंतकालेसुमहान्प्रफुल्लइवकिंशुकः॥ सछिन्नवर्मानाराचप्रहारैर्जर्जरीकृतः॥ २८॥ धृष्टद्युम्नस्यभलेनकुद्धश्चिच्छेदकर्णमुकं॥ अथैर्नछिन्नधन्वा
नन्वरमाणोमहीपतिः॥ २९॥ सायकैर्दशभीराजनश्रुवोर्मध्येसमार्पयत्॥ तस्यतेऽशोभयन्वंकंकर्मारपरिमार्जिताः॥ ३०॥ प्रफुल्लंपंकजंयद्भूमरामधुलिप्सं
वः॥ तदपास्यधनुश्छिन्नंधृष्टद्युम्नोमहामनाः॥ ३१॥ अन्यदादत्तवेगेनधनुर्भलांश्वषोडश॥ ततोदुर्योधनस्याश्वान्हत्वासूतंचपंचभिः॥ ३२॥ धनुश्चिच्छेदभ
लेनजांतरूपपरिष्कृतं॥ रथंश्लोपस्कृष्टंशक्तिखट्वाङ्गदोध्यजं॥ ३३॥ भलैश्चिच्छेददशभिःपुत्रस्यतवपार्षतः॥ तपनीयांगदंचित्रंनागंमणिमयंशुभं॥ ३४॥
ध्वजंकुरुपतेश्छिन्नंददृशुःसर्वपार्थिवाः॥ दुर्योधनंतुविरयंछिन्नवर्मायुधंरणे॥ ३५॥ आतरःपर्वरक्षंतसोदराभरतर्षभ॥ तमारोप्यरथेराजन्दंढधारोजनाधि
पः॥ ३६॥ अपाहरदसंभ्रांतोपुष्टद्युम्नस्यपश्यतः॥ कर्णस्तुसात्यकिंजित्स्वराजगृद्धीमहाबलः॥ ३७॥ द्रोणहंतारमुग्रेषुससाराभिमुखोरणे॥ तंष्टुतोभयान्तू
र्णशैनेयोवितुदञ्जुरैः॥ ३८॥ वारणंजघनोपांतेविषाणाभ्यामिबद्धिपः॥ सभारतमहानासीद्योधानांसुमहात्मनां॥ ३९॥ कर्णपार्षतयोर्मध्येत्वदीयानांमहा
रणः॥ नपांडवानानास्माकंयोधःकश्चित्पराङ्मुखः॥ ४०॥ प्रत्यदृश्यत्ततःकर्णःपंचालांस्त्वरितोययौ॥ तस्मिन्क्षणेनरश्रेष्ठगजवाजिजनक्षयः॥ ४१॥ प्रादु
रासीदुभयतोरान्मध्यगतेहनि॥ पंचालास्तुमहाद्यज्जत्वरिताविजिगीषवः॥ ४२॥ तेसर्वेभ्यद्रवन्कर्णपतत्रिणइवद्रुमं॥ तांस्तथाधिरथिःकुद्ध्योयतमानान्मम
स्त्रिणः॥ ४३॥ विचिन्वन्निवबाणौषैःसमासादधदधगान्॥ व्याघ्रकेतुंसुशर्माणंचित्रचोघायुधंजयं॥ ४४॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

शुक्लचरोचमानंचसिंहसेनंचदुर्जयं ॥ तेवीरारथमार्गेणपरिवव्रुर्नरोत्तमं ॥ ४५ ॥ सृजंतंसायकान्कुड्मकणमाहवशोभिनं ॥ युध्यमानांस्तुतान्दूरान्मनुजेष्वप
तापवान् ॥ ४६ ॥ अष्टाभिरष्टौराधेयोऽभ्यर्दयन्निशितैःशरैः ॥ अथापरान्महाराजसूतपुत्रःप्रतापवान् ॥ ४७ ॥ जघानबहुसाहसान्योधान्युद्धविशारदान् ॥
जिष्णुंचजिष्णुकर्माणंदेवार्पिभद्रमेवच ॥ ४८ ॥ दंडुंचराजन्समरेचित्रंचित्रायुधंहरिं ॥ सिंहकेतुरोचमानंशलभंचमहारथं ॥ ४९ ॥ मिजघानमुसंक्रुद्धश्वेदी
नांचमहारथान् ॥ तेषामाददतःप्राणानासीदाधिरथेवपुः ॥ ५० ॥ शोणिताभ्युक्षितांगस्यरुद्रस्येवोर्जितंमहत् ॥ तत्रभारतकर्णेनमातंगास्ताडिताःशरैः ॥ ५१ ॥
सर्वतोभ्यद्रवन्भीताःकुर्वतोमहदाकुलं ॥ निपेतुरुर्व्यांसमरेकर्णसायकताडिताः ॥ ५२ ॥ कुर्वतोविविधान्नादान्वज्जनुन्नाइवाचलाः ॥ गजवाजिमनुष्यैश्चमि
पतद्भिःसमंततः ॥ ५३ ॥ रथैश्चाधिरथेमार्गिसमास्तौर्यतमेदिनी ॥ नैवभीष्मोनचद्रोणोनान्येयुधिचतावकाः ॥ ५४ ॥ चक्रुःस्मतादृशंकर्मयादृशंवेदितरणे ॥ सू
तपुत्रेणनागेषुहयेषुचरथेषुच ॥ ५५ ॥ नरेषुचमहाराजरुतंस्मकदनंमहत् ॥ मृगमध्येयथासिंहोदृश्यतेनिर्भयश्चरन् ॥ ५६ ॥ पंचालानांतथामध्येकर्णेवस्वभी
तवन् ॥ यथामृगगणांस्तान्सिंहोद्रावयतेदिशः ॥ ५७ ॥ पंचालानारथव्रातान्कर्णोव्यद्रावयत्तथा ॥ सिंहास्यंचयथाप्राप्यनजीवंतिमृगाःकचिम् ॥ ५८ ॥ त
थाकर्णमनुप्राप्यनजिजीवुर्महारथाः ॥ वैश्वानरंयथाप्राप्यप्रतिदत्त्यंतिवैजनाः ॥ ५९ ॥ कर्णाग्निनीवनेतद्वदग्धाभारतसृजयाः ॥ कर्णेनचेदिकैकेयपांचालेषुच
भारत ॥ ६० ॥ विश्राव्यनामनिहतावहवःशूरसंमताः ॥ ममचासीन्मतीराजदृष्ट्वाकर्णस्यविक्रमं ॥ ६१ ॥ नैकोप्याधिरथेर्जीवन्पांचाल्योमोक्षतेयुधि ॥ पंचा
लान्व्यधमत्संस्येसूतपुत्रःपुनःपुनः ॥ ६२ ॥ पंचालानथनिघ्नंतंकर्णेदृष्ट्वाभारणे ॥ अभ्यधावत्सुसंक्रुद्धोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ ६३ ॥ धृष्टद्युम्नश्चसधेयंद्रौपदेय
श्चमारिष ॥ परिवव्रुर्मित्रघ्नंशतशश्चापरेजनाः ॥ ६४ ॥ शिखंडीसहदेवश्चनकुलोनाकुलिस्तथा ॥ जनमेजयःशिनेर्नमावहवश्चप्रभद्रकाः ॥ ६५ ॥ एतेपुरोम
माभूत्वाधृष्टद्युम्नश्चसंयुगे ॥ कर्णमस्यंतमिष्वत्तैर्विचेरुर्मितौजसः ॥ ६६ ॥ तांस्तत्राधिरथिःसंस्येचेदिपांचालपांडवान् ॥ एकोबहुभ्यपतद्रुत्माप्यन्नमागिव
॥ ६७ ॥ तैःकर्णस्याभवद्युद्धंघोररूपंविशांपते ॥ तादृश्याद्वपुरावृत्तंदेवानांदानवैःसह ॥ ६८ ॥ तान्समेतान्महेष्वासान्शरवर्षीयवर्षिणः ॥ एकोव्ययमव्ययस
मांसीवदिवाकरः ॥ ६९ ॥ भीमसेनस्तुसंसक्तेराधेयेपांडवैःसह ॥ सर्वतोभ्यहनत्कुड्यमदंडनिभैःशरैः ॥ वाहीकान्केकयान्मत्स्यान्वासात्यान्मत्स्येयवान् ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥

एकः संख्ये महेष्वासो यो घयन्बद्धशोभत ॥ तत्र मर्मसुभीमे न नाराचैस्ताडिता गजाः ॥ ७१ ॥ प्रपतंतो हतारोहाः कंपयन्ति स्म मेदिनीं ॥ वाजिनश्च हतारोहाः पत्तय
श्वगतासवः ॥ ७२ ॥ शेरते युधिनिर्भिन्नावमंतोरुधिरं बहु ॥ सहस्रशश्चरथिनः पातिताः पतिता युधाः ॥ ७३ ॥ तेक्षताः समदृश्यन्त भीमभीता गतासवः ॥ रथिभिः
सादिभिः सृतैः पादानैर्वाजिभिर्गजैः ॥ ७४ ॥ भीमसेनशरैश्चिन्नैराच्छन्नावसुधाभवत् ॥ तस्मिन्भितमिवातिष्ठद्भीमसेनभयार्दितं ॥ ७५ ॥ दुर्योधनवलं सर्वं नि
रुत्साहं कृतव्रणं ॥ निश्चेष्टुं मुलं दीनं बभौ तस्मिन्महारणे ॥ ७६ ॥ प्रसन्नसलिले काले यथा स्यात्सागरोत्थप ॥ तद्वत्तव वलं तद्वै निश्चलं समवस्थितं ॥ ७७ ॥ मन्युवी
र्यवलोपेतं दर्पात्पत्यवरोपितं ॥ अभवत्तव पुत्रस्य तस्मै न्यनिप्रभंतदा ॥ ७८ ॥ तद्वलं भरतश्रेष्ठवध्यमानं परस्परं ॥ रुधिरौघपरिक्लिन्नं रुधिरार्द्रवभूवह ॥ ७९ ॥ ज
गाम भरतश्रेष्ठवध्यमानं परस्परं ॥ सूतपुत्रोरणे क्रुद्धः पांडवानामनीकिनी ॥ ८० ॥ भीमसेनः कुरुंश्चापि द्रावयन्तौ विरेजतुः ॥ वर्तमानेन थारोद्रे संग्रामे द्रुतदर्शने
॥ ८१ ॥ निहत्य पृतना मध्ये संशप्तकगणान्बहून् ॥ अर्जुनो जयतां श्रेष्ठो वासुदेवमथाब्रवीत् ॥ ८२ ॥ प्रभग्नं वलमेतद्विद्योत्स्यमानं जनार्दन ॥ एते द्रवन्ति सगणाः
संशप्तकमहारथाः ॥ ८३ ॥ अपारयन्तो मद्वाणान् सिंहशब्दं मृगा इव ॥ दीर्यते च महत्सैन्यं संजयानां महारणे ॥ ८४ ॥ हस्तिकक्षोत्स्य सौरुष्णकेतुः कर्णस्य धीमतः ॥
दृश्यते राजसैन्यस्य मध्ये विचरतो मुदा ॥ ८५ ॥ न च कर्णरणे शक्ता जेतुमन्ये महारथाः ॥ जानीते हि भवान् कर्णवीर्यवंतं पराक्रमे ॥ ८६ ॥ तत्र याहियतः कर्णो द्राव
यत्येप नो वलं ॥ वर्जयित्वा रणे याहि मृतपुत्रं महारथं ॥ ८७ ॥ एतन्मे रोचते कृष्ण यथा वातवरोचते ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य गोविंदः प्रहमन्निव ॥ ८८ ॥ अब्रवीदर्जु
नं तूर्णं कौरवान् जहि पांडव ॥ ततस्तव महासैन्यं गोविंद प्रेरिता हयाः ॥ ८९ ॥ हंसवर्णाः प्रविविशुर्वहंतः कृष्णपांडवौ ॥ केशवप्रेरितैरश्वैः श्वेतैः कांचनभूषणैः ॥ ९० ॥
प्रविशद्भिस्तव वलं चतुर्दिशं भिद्यत ॥ मेघस्तनितनिर्द्रादः सरथो वानरध्वजः ॥ ९१ ॥ चलत्पताकस्तां सेनां विमानं ग्रामिवाविशत् ॥ तौ विदार्य महासेनां प्रवि
ष्टौ केशवार्जुनौ ॥ ९२ ॥ क्रुद्धौ संरुग्भरतगक्षौ विभ्राजतां महायुतौ ॥ युद्धशौंडी समाहूता वागतौ तौरणाध्वरं ॥ ९३ ॥ यज्वभिर्विधिना हूतौ मग्ने देवा विवाश्विनौ ॥
क्रुद्धौ तौ नुरव्याघ्रौ योगवतौ बभूवतुः ॥ ९४ ॥ तलशब्देन रुषितौ यथानागौ महावने ॥ विगात्थतुरथानीकमश्वसंघांश्च फाल्गुनः ॥ ९५ ॥ व्यचरत्पृतना मध्ये
पाशहस्तद्वान्तकः ॥ तं दृष्ट्वा युधिविक्रांतं सेनायां तव भारत ॥ ९६ ॥ संशप्तकगणान्भूयः पुत्रस्ते मम च चूदत ॥ ततो रथमहमेण द्दिग्दानां त्रिभिः शतैः ॥ ९७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ किकरवहं विभक्तिं किकरनामानं वाहं विभक्तिः
 चतुर्दशमहस्रस्तुतुरगाणां महाहवे ॥ द्वाभ्यां गतमहस्याभ्यां पदातीनां च धन्विनां ॥ १८ ॥ शूराणां लब्धलक्षाणां विदितानां समंततः ॥ अभ्यवर्तनकौतेयं छादयं
 तोमहागयाः ॥ १९ ॥ शरवर्षं महीराजसर्वतः पांडुनंदनं ॥ मच्छाद्यमानः समरेशैः परवलादतः ॥ १०० ॥ दर्शयन् रौद्रमात्मानं पाशहस्त इवांतकः ॥ निघ्नन् संगतका
 न्यार्थः प्रेक्षणीयतरो भवतु ॥ १०१ ॥ ततो विद्युत्प्रभैर्वाणैः कर्तस्वरविभूषितैः ॥ निरंतरमिवाकाशमासीच्छन्नं किरीटिना ॥ २ ॥ किरीटिभुजनिर्मुक्तैः संपतद्भि
 र्महाशरैः ॥ समान्छन्नं वभौ सर्वकाद्रवेयै र्विप्रभौ ॥ ३ ॥ स्वमपुंगवान्प्रमन्नाग्राज्जगन्मन्त्रतपर्वणः ॥ अवास्तजदमेयात्मा दिक्षु सर्वासु पांडवः ॥ ४ ॥ महीविय
 द्द्विगः सर्वाः समुद्रागिरयोऽपि वा ॥ स्फुटंतीति जनाजङ्गुः पार्थस्य तलनिःस्वनात् ॥ ५ ॥ हत्वा दशमहस्याणि पार्थिवानां महारथः ॥ संगतकानां कौतेयः प्रत्यक्षं त्वरि
 तोभ्ययात् ॥ ६ ॥ प्रत्यक्षं च समामाद्य पार्थः कां वोजरक्षितं ॥ प्रममाथ वलाद्याणैर्दानवानिववाभवः ॥ ७ ॥ प्रचिच्छेदाशुभहेन द्विपतामाततायिनां ॥ शस्त्रं पा
 णितया वाहुं तथापि च गिरां स्युत ॥ ८ ॥ अंगांगावयवैश्चिच्छेन्नैर्व्याधुधास्तेऽपतन्भुवि ॥ विष्वग्वाताभिर्मभग्रावद्दुशाखा इव द्रुमाः ॥ ९ ॥ हंस्यश्चरथपत्तीनां ब्रा
 तान्निघ्नन्ते मर्जुनं ॥ सुदक्षिणादवरजः शरवृष्ट्याभ्यवीर्यपत् ॥ १० ॥ तस्यास्य तोर्दचंद्राभ्यां बाहू परिघमन्निभौ ॥ पूर्णचंद्राभवक्रंचक्षुरेणाभ्यहरच्छिरः ॥ ११ ॥
 सपपात ततो वाहान्मुलं हितपरिभवः ॥ मनःगिलागिरैः शृंगं वज्रेण वा वदारितं ॥ १२ ॥ सुदक्षिणादवरजं कां वोजं ददृशुर्हतं ॥ प्रांशुकमलपत्राक्षमत्यर्थप्रियद
 र्शनं ॥ १३ ॥ कांचनस्तम्भमदृगं भिन्नं हेमगिरियथा ॥ ततो भवत्पुनर्युद्धं घोरमत्यर्थमद्भुतं ॥ १४ ॥ नानावस्थाश्च योधानां वभूवुस्तत्र युध्यतां ॥ एके पुनिहतैरश्वैः
 कां वोजैर्यवनैः शकैः ॥ १५ ॥ शोणितैस्तदारक्तैः सर्वमार्मादिशांपते ॥ रथैर्हताश्च स्मृतैश्च हतारो ह्यैश्च वाजिभिः ॥ १६ ॥ द्विरदंश्च हतारो हर्महामात्रैर्हतद्विपैः ॥ अ
 न्योन्येन महाराजकृतो घोरं जनक्षयः ॥ १७ ॥ तस्मिन्प्रपक्षपक्षे च निहतं स व्यसाचिना ॥ अर्जुनं जयतां श्रेष्ठं त्वरितं द्रौणिरभ्ययात् ॥ १८ ॥ विधुन्वानो महच्छा
 पं कर्तस्वरविभूषितं ॥ आददानः शरान् घोरान्स्वरश्मन्निवभास्करः ॥ १९ ॥ क्रोधामर्षविरता स्यो लोहिताक्षो वभौ वली ॥ अंतकाले यथा कुद्रोमस्त्युः किकरदं
 डभूत् ॥ २० ॥ ततः प्रास्तजदुग्राणि शरवर्षाणि संघशः ॥ तैर्विस्तृष्टैर्महाराजव्यद्रवत्पांडवीचमूः ॥ २१ ॥ सदृशैव तु दाशार्हस्यंदनस्यं विशांपते ॥ पुनः प्रास्तजदुग्रा
 णि शरवर्षाणि मारिष ॥ २२ ॥ तैः पतद्भिर्महाराजद्रौणिमुक्तैः समंततः ॥ संछादितौरथस्यौतावुभौरुणधनं जया ॥ २३ ॥ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ इतिकर्णपर्व

ततःशरगतैस्तीक्ष्णैरश्वत्थामाप्रतापवान् ॥ निश्चेष्टीतावुभौयुद्धेकृत्यामाधवपाण्डवौ ॥ २४ ॥ द्वाहाकृतमभृत्सर्वस्यावरंजंगमंतथा ॥ चराचरस्यगोमारौदृष्ट्वा
संछादितौशरैः ॥ २५ ॥ सिद्धचारणसंघाश्चसंपेतुस्तेसमंततः ॥ चिंवयंतोभवेदद्यलोकानांस्वस्यपीतिच ॥ २६ ॥ नमयातादृशोरजनदृष्टपूर्वःपराक्रमः ॥ संग्रा
मेयादृशोद्रौणेःकृष्णौसंछादयिष्यतः ॥ २७ ॥ द्रौणेस्तुधनुषःगन्धमहितत्रासनंरणे ॥ अश्रौपंवहुशोगजनसिंहस्यनिनदोयथा ॥ २८ ॥ ज्याचास्यचरंतोयुद्धे
सव्यदक्षिणमस्यतः ॥ विद्युदंबुदमध्यस्थाभ्राजमानेवमाभवत् ॥ २९ ॥ सतयाक्षिप्रकारीचदृढहस्तश्चपाण्डवः ॥ प्रमोहंपरमंगत्वाप्रेक्ष्यतंद्रौणजंततः ॥ ३० ॥
विक्रमंविहतंमेनेआत्मनःसमहायशाः ॥ तस्यास्यसमंरराजन्वपुरामीन्सुदुर्दृशं ॥ ३१ ॥ द्रौणिपाण्डवयोरैवंवर्तमानेमहारणे ॥ वर्धमानेचराजेंद्रद्रौणपुत्रेमहाव
ले ॥ ३२ ॥ हीयमानेचकौंतेयैकृष्णरोपःसमाविशत् ॥ सरोपान्निःश्वसनराजन्निर्दहन्निवचक्षुषा ॥ ३३ ॥ द्रौणिंत्यपश्यसंग्रामेफाल्गुनंचमुद्गुर्महुः ॥ ततःकुद्धो
ब्रवीत्कृष्णःपार्थसप्रणयंतदा ॥ ३४ ॥ अत्यद्भुतमिदंपार्थतवपश्यामिसंयुगे ॥ अतिशैतेहियत्रत्वांद्रौणपुत्रोद्यभास्त ॥ ३५ ॥ कच्चिदीर्ययथापूर्वंभुजयोर्वावलंन
व ॥ कच्चित्तेगांडिवंहस्तेरथेतिष्ठमिच्चार्जुन ॥ ३६ ॥ कच्चिकुशलिनोवाहूमुष्टिर्वानव्यशीर्यत ॥ उदीर्यमाणंहिरण्यपश्यामिद्रौणिमाहवे ॥ ३७ ॥ गुरुपुत्रइति
त्येनंमानयन्भरतर्षभ ॥ उपेक्षांकुरुमापार्थनायंकाल उपेक्षितुं ॥ ३८ ॥ एवमुक्तस्तुकृष्णेनगृह्यभल्यांश्चतुर्दश ॥ त्वरमाणस्त्वगकालेद्रौणधनुरथाच्छिनत् ॥
॥ ३९ ॥ ध्वजंछत्रंपताकाश्चरथंशक्तिगदांतथा ॥ जत्रुदशेचसुभृशंवत्सदौतरताडयत् ॥ ४० ॥ समृद्धीपरमांगत्वाध्वजयष्टिममाश्रितः ॥ तंविमंजंमहाराजग
त्रुणाभृशपीडितम् ॥ ४१ ॥ अपोवाहरणात्सूतारक्षमाणोधनंजयात् ॥ एतस्मिन्नेवकालेचविजयःशत्रुतापनः ॥ ४२ ॥ व्यहनत्तावकंमैन्यंगतगोथमहमगः
पश्यतस्तस्यर्वारस्यतंवपुत्रस्यभारत ॥ ४३ ॥ एवमेपक्षयोवृत्तस्तावकानांपरैःसह ॥ क्रूरोविशसनोघोरोगजनदुर्मित्रितेव ॥ ४४ ॥ संगमकांश्चकौंतेयःकुरुं
श्चापिवृकोदरः ॥ वसुपेणश्चपंचालानक्षणेनव्यधमद्रणे ॥ ४५ ॥ वर्त्तमानेतयारौद्रराजन्वीरवरक्षये ॥ उत्थितान्यगणयानिकबंधानिस्ममंततः ॥ ४६ ॥ युधि
ष्ठिरोपिसंग्रामेप्रहारैर्गाढवेदनः ॥ क्रोशमात्रमपक्रम्यतस्योभरतसज्जम् ॥ ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेपट्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

णिनैलकंठीयेभारतभावंदीपेपट्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

॥ ५ ॥

॥ ५ ॥

॥ ५ ॥

॥ ५ ॥

॥ ५ ॥

दुर्योधनइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पांडवा अपि कौरवान्भ्यद्रवन्ति शेषः ॥ ११ ॥ कालयुगांतः महाप्रलयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ स्वकर्म आभिमुख्येन प्रहार सहनादि उद्धृतो निर्बोद्धुः संजय उवाच दुर्योधनस्ततः कर्णमुपेत्य भरतर्षभ ॥ अब्रवीन्मद्राजं चतथैवान्यांश्च पार्थिवान् ॥ १ ॥ यदृच्छयैतत्संप्राप्तं स्वर्गद्वारमपावृतं ॥ सुखिनः क्षत्रियाः कर्णलभन्ते युद्धमादृशं ॥ २ ॥ सद्योः क्षत्रियैः शूरैः शूराणां युध्यतां युधि ॥ इष्टं भवति राधेयतदिदं समुपस्थितम् ॥ ३ ॥ हत्वा च पांडवान्युद्धे स्फीता मुर्वीमवाप्स्यथ ॥ निहता वा परैर्युद्धे वीरलोकमवाप्स्यथ ॥ ४ ॥ दुर्योधनस्य तच्छ्रुत्वा वचनं क्षत्रियर्षभाः ॥ तृष्टानादानुदक्रोशन्वादित्राणि च सर्वशः ॥ ५ ॥ ततः प्रमुदिते तस्मिन् दुर्योधनवलेतदा ॥ हर्षयं स्तावकान्यो धानद्रौणिर्वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ प्रत्यक्षं सर्वसैन्यानां भवतां चापि पश्यतां ॥ न्यस्तशस्त्रो मम पिता धृष्टद्युम्नेन पातितः ॥ ७ ॥ स तनाहममर्षेण मित्रार्थे चापि पार्थिवाः ॥ मत्संवः प्रतिजानामि तद्वाक्यं मे निबोधत ॥ ८ ॥ धृष्टद्युम्नमहत्वाहं न विमोक्ष्यामि दंशनं ॥ अनृतायां प्रतिज्ञायां नाहं स्वर्गमवाप्नुयां ॥ ९ ॥ अर्जुनो भीमसेनश्च यो धो योरक्षितारणे ॥ धृष्टद्युम्नस्य तं संख्ये निहनिष्यामि सायकैः ॥ १० ॥ एवमुक्ते ततः सर्वासहिता भारता च मृः ॥ अभ्यद्रवन् कौतियांस्तथा ते चापि पांडवाः ॥ ११ ॥ समं निपातो रथयुथपानां बभूव राजन्मतिर्भीमरूपः ॥ जनक्षयः कालयुगांतकल्यः प्रावर्त्तताग्रे कुरुसंजयानां ॥ १२ ॥ ततः प्रवृत्ते युधिसं प्रहारे भूतानि सर्वाणि सदैवतानि ॥ आसन्समेतानि सहासरोभिर्दिदृक्षमाणानि नरप्रवीरान् ॥ १३ ॥ दिव्यैश्च माल्यैर्विविधैश्च गंधैर्दिव्यैश्च रत्नैर्विविधैर्नराग्र्यान् ॥ रणे स्वकर्मोद्धृतः प्रवीरानवाकिरन् प्रसरसः प्रहृष्टः ॥ १४ ॥ समीरणस्तांश्च निषेव्य गंधान् सिपेव सर्वानपि योधमुख्यान् ॥ निषेव्यमाणास्त्वनिलेनयोधाः परस्परग्राधरणीं निपेतुः ॥ १५ ॥ सा दिव्यमाल्यैरवकीर्यमाणा सुवर्णपुंगवैश्च शरैर्विचित्रैः ॥ नक्षत्रसंघैरिव चित्रिता यौः क्षितिर्वभौ योधवरैर्विचित्रा ॥ १६ ॥ ततोऽंतरिक्षादपि साधुवादैर्वादित्रघोषैः समुदीर्यमाणः ॥ ज्याघोपनेमिस्वननादचित्रः समाकुलः सो भवत्सं प्रहारः ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि अश्वत्थामप्रतिज्ञायां सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ संजय उवाच एवमेव महानासीत् संग्रामः पृथिवीक्षिताम् ॥ क्रुद्धैर्जुने तथा कर्णे भीमसेने च पांडवे ॥ १ ॥ द्रोणपुत्रं पराजित्य जित्वा चान्यान्महारथान् ॥ अब्रवीदर्जुनो राजन्वासुदेवमिदं वचः ॥ २ ॥ पश्य कृष्णमहाबाहो द्रवन्तीं पांडवीचमृं ॥ कर्णपश्य च संग्रामे कालयन्तं महारथान् ॥ ३ ॥ न च पश्यामि दाशार्हधर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ नापि केतुर्युधांश्चेष्टधर्मराजस्य दृश्यते ॥ ४ ॥

॥ १४ ॥ समीरणः सिषेवेत्यन्वयः परस्परं घ्नन्ति परस्परं मारिता इत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ एवमिति ॥ १॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ किंकिणिनः किंकिणीमंतः व्रीसादित्वादिभिः ॥ २५ ॥ २६ ॥

त्रिभायश्चावशिष्टोयंदिवसस्यजनार्दन ॥ नचसांधात्तराप्रेषुकश्चिद्युध्यतिसंयुगे ॥ ५ ॥ तस्मात्त्वमप्ययंकुर्वन्त्याहियत्रयुधिष्ठिरः ॥ दृष्ट्वाकुशालिनंयुद्धेधर्मपुत्रं
सहानुजं ॥ ६ ॥ पुनर्योद्धास्मिवाण्यशत्रुभिः सहसंयुगे ॥ ततः प्रायाद्रथेनाशुर्वीभत्सोर्वचनाद्धरिः ॥ ७ ॥ यतोयुधिष्ठिरोराजास्तंजवाश्वमहारथाः ॥ अयुध्यंस्ता
वकैः सार्धंमृत्युंरुत्वानिवर्तनम् ॥ ८ ॥ ततः संग्रामभूमिंतावर्तमानेजनक्षये ॥ अवेक्षमाणो गोविंदः सव्यसाचिनमब्रवीत् ॥ ९ ॥ पश्यपार्थमहारौद्रोवर्ततेभ
रतक्षयः ॥ पृथिव्यांक्षत्रियाणां वैदुर्योधनरुतेमहान् ॥ १० ॥ पश्यभारतचापानिरुद्धमपृष्ठानिधन्विनाम् ॥ मृतानामपविद्धानिकलापांश्चमहाधनान् ॥ ११ ॥
जातरूपमयैः पुंस्त्रैः शरांश्चानतपर्वणः ॥ तैलधौतांश्चनाराचान्निर्मुक्तान्यन्नगानिव ॥ १२ ॥ हस्तिदंतस्सरुखद्भान्जातरूपपरिष्कृतान् ॥ वर्माणिचापविद्धानि
रुद्धमगर्भाणिभारत ॥ १३ ॥ सुवर्णविकृतान्प्रासान्शक्तीः कनकभूषणाः ॥ जांबूनदमयैः पट्टैर्वद्वाश्चविपुलागदाः ॥ १४ ॥ जातरूपमयीश्चर्षीः पट्टिशानहे
मभूषणान् ॥ दंडैः कनकचित्रैश्चविप्रविद्धान्यरश्चधान् ॥ १५ ॥ अयःकुंतांश्चपतितान्मुसलानिगुरुणिच ॥ शतघ्नीः पश्यचित्राश्चविपुलान्यरिघांस्तथा ॥ १६ ॥
चक्राणिचापविद्धानितोमरांश्चमहारणे ॥ नानाविधानिशस्त्राणिप्रगृह्यजयगृद्धिनः ॥ १७ ॥ जीवंतद्वदृश्यंतेगतसत्वास्तरस्विनः ॥ गदाविमश्रितैर्गात्रैर्मुस
लैर्भिन्नमस्तकान् ॥ १८ ॥ गजवाजिरथक्षुण्णान्यश्वयोधान्सहस्रशः ॥ मनुष्यहयनागानां शरशक्त्यष्टिपट्टिशैः ॥ १९ ॥ परिघैरायसैर्घोरैरयस्कृतैः परश्वधैः ॥
शरैर्वद्भुभिश्चिह्नैः शोणितौघपरिप्लुतैः ॥ २० ॥ गतासुभिरमित्रघ्नसंवृतारणभूमयः ॥ बाहुभिश्चंदनादिग्धैः सांगदैर्हमभूषितैः ॥ २१ ॥ सतलत्रैः सकेयूरैर्भा
तिभारतमेदिनी ॥ सांगुलित्रैर्भुजाग्रैश्चविप्रविद्धैरलंकृतैः ॥ २२ ॥ हस्तिहस्तोपमैश्चिह्नैरुद्धुभिश्चतरस्विनां ॥ बद्धचूडामणिवरैः शिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ २३ ॥
पतितैर्ऋषभाक्षाणां विराजतिवसुंधरा ॥ कवचैः शोणितादिग्धैश्चिह्नैर्गताशिशिरोधरैः ॥ २४ ॥ भूर्भातिभरतश्रेष्ठशांतार्चिर्भिरिवाग्निभिः ॥ रथांश्चबहुधाभग्नान्
हंमकिंकिणिनः शुभान् ॥ २५ ॥ वाजिनश्चहतान्यश्वनिष्कीर्णान्त्रान्शराहतान् ॥ अनुकर्षानुपासंगान्यताकाविविधध्वजान् ॥ २६ ॥ रथिनांचमहाशंखान्
पांडुरांश्चप्रकीर्णकान् ॥ निरस्तजिह्वान्मातंगान्शयानान्यर्वतोपमान् ॥ २७ ॥

प्रकीर्णकान्चामरान् प्रकीर्णकंचामरेस्याद्विस्तरैर्नातुरंगमेदितिमेदिनी ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

वैजयंतीविचित्राश्चहतांश्चगजत्राजिनः ॥ वारणानांपरिस्तोमांस्तथैवाजिनकंबलान् ॥ २८ ॥ विपाटितविचित्रांश्चरूप्यचित्रान्कुथांकुशान् ॥ भिन्नाश्चबहुधा
घंटामहद्भिः पतितैर्गजैः ॥ २९ ॥ वैदूर्यदंडांश्चशुभान्पतितानंकुशान्भुवि ॥ बद्धाः स्यादिभुजाग्रेषुसुवर्णविकृताः कशाः ॥ ३० ॥ विचित्रमणिचित्रांश्चजातरूप
परिष्कृतान् ॥ अश्वास्तरपरिस्तोमान्त्रांकवान्पतितान्भुवि ॥ ३१ ॥ चूडामणीन्नेत्रेन्द्राणां विचित्राः कांचनसजः ॥ छत्राणिचापविद्वानिचामरव्यजनानिच ॥
॥ ३२ ॥ चंद्रनक्षत्रभासैश्चवदनैश्चारुकुंडलैः ॥ कूर्मश्मश्रुभिरत्यर्थवीराणांसमलंकृतैः ॥ ३३ ॥ वदनैः पश्यसंचुन्नामहीशोणितकर्दमां ॥ सजीवांश्चापरान्य
स्यकूजमानान्समंततः ॥ ३४ ॥ उपास्यमानान्बहुशोन्यस्तशस्त्रैर्विशांपते ॥ ज्ञातिभिः सहितांस्तत्रोदमानैर्मुहुर्मुहुः ॥ ३५ ॥ व्युक्तांतानपरान्याधांश्छादयि
त्वातरस्विनः ॥ पुनर्बुद्धायगच्छंतिजयगृह्णाः प्रमन्यवः ॥ ३६ ॥ अपरेतत्रतत्रैवपरिधावंतिमानवाः ॥ ज्ञातिभिः पतितैः शूरैर्याच्यमानास्तथोदकं ॥ ३७ ॥ जला
र्थंचगताः केचिन्निष्प्राणाबहवोर्जुन ॥ सन्निवृत्ताश्चतेशूरास्तान्वैदृष्ट्वाविचेतसः ॥ ३८ ॥ जलंत्यक्त्वाप्रधावंतिक्रोशमानाः परस्परं ॥ जलंपीत्वामृतान्यस्यपिवं
तो न्यांश्चमारिष ॥ ३९ ॥ परित्यज्यप्रियानन्येवांधवान्वांधवप्रियाः ॥ व्युक्तांताः समदृश्यंततत्रतत्रमहारणे ॥ ४० ॥ तथापरान्नरश्रेष्ठसंदष्टौष्ठपुटान्मुनः ॥ भ्रुकु
टांकुटिलैर्वकैः प्रेक्षमाणान्समंततः ॥ ४१ ॥ एवंब्रुवंस्तदारुणोययौयत्रयुधिष्ठिरः ॥ अर्जुनश्चापिनृपतेर्दर्शनार्थंमहारणे ॥ ४२ ॥ याहियाहीतिगोविंदंमुहुर्मुहु
रचोदयत् ॥ तांयुद्धभूमिपार्थस्यदर्शयित्वाचमाधवः ॥ ४३ ॥ त्वरमाणस्ततःरुणः पार्थमाहशनैरिदं ॥ पश्यपांडवराजानमुपयानांश्चपार्थिवान् ॥ ४४ ॥ कर्ण
पश्यमहारंगेज्वलंतमिवपावकं ॥ असौभीमोमहेष्वासः सन्निवृत्तोरणंप्रति ॥ ४५ ॥ तमेतेविनिवर्तंतधृष्टद्युम्नपुरोगमाः ॥ पांचालस्तंजयानांचपांडवानांचयेमु
खं ॥ ४६ ॥ निवृत्तैश्चपुनः पार्थैर्भग्नशत्रुवलंमहत् ॥ कौरवान्द्रवतोत्थेषकर्णोरोधयतेर्जुन ॥ ४७ ॥ अंतकप्रतिमोवेगेशक्रतुल्यपरक्रमः ॥ असौगच्छतिकौरव्य
द्रौणिः शस्त्रभृतांवरः ॥ ४८ ॥ तमेवप्रद्रुतंसंख्येधृष्टद्युम्नोमहारथः ॥ अनुप्रयातिसंग्रामेहतान्यस्यचस्तंजयान् ॥ ४९ ॥ सर्वमाहसुदुर्धपोवासुदेवः किरीटिने ॥ त
तोराजन्महाघोरः प्रादुरासीन्महारणः ॥ ५० ॥ सिंहनादरवाश्चैवप्रादुरासन्समागमे ॥ उभयोः सेनयोराजन्मृत्युंरुत्वानिवर्त्तनं ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ इतिकर्णपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ७३ ॥ ततःपुनःसमाजगुरिति॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

एवमेषक्षयोवृत्तःपृथिव्यांपृथिवीपते॥तावकानांपरेपांचराजन्दुर्मन्त्रितेतवा॥५२॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णप०वासुदेववाक्येअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः॥५८॥
संजयउवाच ततःपुनःसमाजगुरर्भाताःकुरुस्तंजयाः॥युधिष्ठिरमुखाःपार्थःसूतपुत्रमुखावयं॥१॥ततःप्रवदतेभीमःसंग्रामोलोमहर्षणः॥कर्णस्यपां
डवानांचयमराष्ट्रविवर्धनः॥२॥तस्मिन्प्रवृत्तसंग्रामेतुमुलेशोणितोदके॥संशक्तपुशूरपुकिंचिच्छिष्टेषुभारता॥३॥धृष्टद्युम्नोमहाराजसहितःसर्वराजंभिः॥
कर्णमेवाभिदुद्रावपांडवाश्चमहारथाः॥४॥आगच्छमानांस्तान्संख्येप्रहृष्टान्विजयैपिणः॥दधारैकारणेकर्णोजलघानिवपर्वतः॥५॥समासाद्यतुतेकर्णं
व्यशीर्यतमहारथाः॥यथाचलंसमासाद्यवार्योघाःसर्वतोदिशं॥६॥तयोरासीन्महाराजसंग्रामोलोमहर्षणः॥धृष्टद्युम्नस्तुराधेयंशरेणानतपर्वणा॥७॥ताड
यामाससमरेतिष्ठतिष्ठेतिचात्रवीत्॥विजयंचधनुःश्रेष्ठंविधुन्वानोमहारथः॥८॥पार्षतस्यधनुश्छित्वाशरांश्चाशीविषोपमान्॥ताडयामाससंकुद्धःपार्षतंन
वभिःशरैः॥९॥तेवर्महमविकृतंभित्वातस्यमहात्मनः॥शोणिताक्ताव्यराजंतशक्रगोपाडवानघ॥१०॥तदपास्यधनुश्छिन्नंधृष्टद्युम्नोमहारथः॥अथान्य
द्धनुरादायशरांश्चाशीविषोपमान्॥११॥कर्णंविव्याधसप्तत्याशरैःसन्नतपर्वभिः॥तथैवराजन्कर्णोपिपार्षतंशत्रुतापनं॥१२॥छादयामाससमरेशरैरा
शीविषोपमैः॥द्रोणंशत्रुर्महेश्वासोविव्याधनिशितैःशरैः॥१३॥तस्यकर्णोमहाराजशरंकनकभूषणं॥प्रेषयामाससंकुद्धोमृत्युदंडमिवापरं॥१४॥तमाप
तंतंसहसाघोररूपंविशंपते॥चिच्छेदशतधाराजनूशैनेयःकृतहस्तवत्॥१५॥दृष्ट्वाविनिहतंघाणंशरैःकर्णोविशंपते॥सात्यकिंशरवर्षेणसमंतात्पयैवारयत्
॥१६॥विव्याधचैनंसमरेनाराचैस्तत्रसप्तभिः॥तंप्रत्यविध्यच्छेनेयःशरैर्मपरिष्कृतैः॥१७॥ततोयुद्धंमहाराजचक्षुःश्रोत्रभयानकं॥आप्सीद्वोरंचचित्रंच
प्रेक्षणीयंसमंततः॥१८॥सर्वेषांतत्रभूतानांलोमहर्षोभ्यजायत॥तदृष्ट्वासमरेकर्मकर्णशैनेययोर्नृप॥१९॥एतस्मिन्नंतरेद्रोणिरभ्ययात्सुमहाबलं॥पार्षतं
शत्रुदमनंशत्रुवीर्यासुनाशनं॥२०॥अभ्यजापतसंकुद्धोद्रोणिःपरपुरंजयः॥तिष्ठतिष्ठाद्यब्रह्मघ्ननमेर्जावन्विमोक्ष्यसे॥२१॥इत्युक्त्वासुभृगंवीरंभीष्मकृन्नि
शितैःशरैः॥पार्षतंछादयामासघोररूपैःसुतेजनैः॥२२॥यतमानंपरंशक्त्यायतमानांमहारथः॥यथाहिसमरेद्रोणःपार्षतंवीक्ष्यमारिप॥२३॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

तथाद्रौणिंरणेदृष्ट्वापार्षतः परवीरहा ॥ नातिहृष्टमनाभूत्वामन्यतेमृत्युमात्मनः ॥ २४ ॥ सज्ञात्वासमरेत्मानंशस्त्रेणावध्यमेवतु ॥ जवेनाभ्याययौद्रौणिकालः
कालमिवक्षये ॥ २५ ॥ द्रौणिस्तुद्वाराजेंद्रधृष्टद्युम्नमवस्थितं ॥ क्रोधेननिःश्वसन्वीरःपार्षतंसमुपाद्रवत् ॥ २६ ॥ तावन्योन्यंतुदृष्ट्वैवसंरंभंजग्मतुःपरं ॥ अथाब्र
वीन्महाराजद्रोणपुत्रःप्रतापवान् ॥ २७ ॥ धृष्टद्युम्नंसर्मापस्थंत्वरमाणोविशांपते ॥ पंचालापसदाद्यत्वांप्रेपयिष्यामिमृत्यवे ॥ २८ ॥ पाषांहियत्स्वयाकर्मघ्नताद्रो
णंपुराकृतं ॥ अद्यत्वांतप्स्यतेतद्वैयथानकुशलंतथा ॥ २९ ॥ अरक्ष्यमाणःपार्षतेनयदितिष्ठसिसंयुगे ॥ नापक्रामसिवामूढसत्यमेतद्वीमिते ॥ ३० ॥ एवमुक्तःप्र
त्युवाचधृष्टद्युम्नःप्रतापदान् ॥ प्रतिवाक्यंसएवासिर्मांमकोदास्यतेतव ॥ ३१ ॥ येनैवतेपितुर्दत्तंयतमानस्यसंयुगे ॥ यदितावन्मयाद्रोणोनिहतोब्राह्मणब्रुवः ॥
॥ ३२ ॥ त्वामिदानीकथंयुद्धेनहनिष्यामिविक्रमात् ॥ एवमुक्त्वामहाराजसेनापतिरमर्पणः ॥ ३३ ॥ निशितेनातिवाणेनद्रौणिंविश्याधपार्षतः ॥ ततोद्रौणिः
सुसंकुद्धःशरैःसंनतपर्वभिः ॥ ३४ ॥ आच्छादयद्विशोराजन्धृष्टद्युम्नस्यसंयुगे ॥ नैवांतरिक्षंनदिशोनापियोधाःसमंततः ॥ ३५ ॥ दृश्यंतैवमहाराजशरैश्छन्नाः
सहस्रशः ॥ तथैवपार्षतोराजन्द्रौणिमाहवशोभिनं ॥ ३६ ॥ शरैःसंछादयामाससूतपुत्रस्यपश्यतः ॥ राधेयोपिमहाराजपंचालान्सहपांडवैः ॥ ३७ ॥ द्रौपदेया
न्युधामन्युंसात्यकिंचमहारथं ॥ एकःसंवारयामासप्रेक्षणीयःसमंततः ॥ ३८ ॥ धृष्टद्युम्नस्तुसमरेद्रौणेऽश्विच्छेदकार्मुकं ॥ तदपास्यधनुर्द्रौणिरन्यदादायकार्मुकं
॥ ३९ ॥ वेगवान्समरेघोरेशरांश्चाशीविषोपमान् ॥ सपार्षतस्यराजेंद्रधनुःशक्तिगदांध्वजं ॥ ४० ॥ हयान्सूतरथंचैवनिमेपाद्यधमच्छरैः ॥ सच्छिन्नधन्वाविर
थोहताश्वोहतसारथिः ॥ ४१ ॥ खड्गमादत्तविपुलंशतचंद्रं चभानुमत् ॥ द्रौणिस्तदपिराजेंद्रभलैःक्षिप्रमहारथः ॥ ४२ ॥ चिच्छेदसमरेवीरःक्षिप्रहस्तोदृढायुधः ॥
रथादनवरुढस्यतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ४३ ॥ धृष्टद्युम्नंहिविरथंहताश्वंछिन्नकार्मुकं ॥ शरैश्चबहुधाविद्धमस्रैश्चशकलीकृतं ॥ ४४ ॥ नाशकद्वरतश्रेष्ठयतमानोम
हारथः ॥ तस्यांतमिषुभीराजनयदाद्रौणिर्नजग्मिवान् ॥ ४५ ॥ अथस्यक्काधनुर्वीरःपार्षतंत्वरितोन्वगात् ॥ आसीदाप्लवतोवेगस्तस्यराजन्महात्मनः ॥ ४६ ॥ ग
रुढस्येवपततोजिघृक्षोःपन्नगोत्तमं ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुमाधवोर्जुनमब्रवीत् ॥ ४७ ॥ पश्यपार्थयथाद्रौणिःपार्षतस्यवधंप्रति ॥ यत्नं करोतिविपुलंहन्याच्चैनं
संशयः ॥ ४८ ॥ तंमोचयमहाबाहोपार्षतंशत्रुकर्शनं ॥ द्रौणेरास्यमनुप्राप्तंमृत्योरास्यगतंयथा ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनेलकंदीयेभारतभाष्येऊनपठितमो

एवमुक्तामहाराजवासुदेवःप्रतापवान् ॥ प्रपयत्तुरगांस्तत्रयत्रद्रौणिर्व्यवस्थितः ॥ ५० ॥ तेहयाश्वंद्रसंकाशाःकेशवेनप्रचोदिताः ॥ आपिबंतइवव्यामजम्मु
द्रौगिरथंप्रति ॥ ५१ ॥ दृष्ट्वायानौमहावीर्यावुभौकृष्णधनंजयौ ॥ धृष्टद्युम्नवधेयतंचक्रेराजन्महाबलः ॥ ५२ ॥ विकृप्यमाणंदृष्ट्वैवधृष्टद्युम्नंनरेश्वर ॥ शरांश्चिक्षे
पवैपार्थोद्रौणिं प्रतिमहाबलः ॥ ५३ ॥ तेशराहमविकृतागांडीवप्रेषिताभृशं ॥ द्रौणिमासाद्यविविशुर्वर्त्माकमिवपन्नगाः ॥ ५४ ॥ सविद्वस्तैःशरैर्घोरैर्द्रोणपु
त्रःप्रतापवान् ॥ उत्सृज्यममरेराजस्यांचाल्यममितौजसं ॥ ५५ ॥ रथमारुरुहेवीरोधनंजयशरादितः ॥ प्रगृह्य चधनुःश्रेष्ठंपार्थंविध्याधमायकैः ॥ ५६ ॥ एतस्मि
न्नंतरेवीरःसहदेवोजनाधिप ॥ अपोवाहरथेनाजौपार्षतंशत्रुतापनं ॥ ५७ ॥ अर्जुनोपिमहाराजद्रौणिंविध्याधपत्रिभिः ॥ तंद्रोणपुत्रःसंकुद्धोवाहोरुगमिचार्प
यत् ॥ ५८ ॥ क्रोधितस्तुरणंपार्थोनाराचंकालसंमितं ॥ द्रोणपुत्रायचिक्षेपकालदंडमिवापरं ॥ ५९ ॥ ब्राह्मणस्यांसदंगेमनिपपातमहाद्युतिः ॥ सविद्वल्लोमहा
राजगरवेगेनसंयुगे ॥ ६० ॥ निपसादरथोपस्थेवैक्लव्यंचपरंययौ ॥ ततःकर्णोमहाराजव्याक्षिपद्विजयंधनुः ॥ ६१ ॥ अर्जुनंसमरेकुदःप्रक्षमाणोमुदुर्मुदुः ॥ हे
रथंचापिपार्थेनकामयानौमहारेणे ॥ ६२ ॥ विद्वलंतंतुवीक्ष्याथद्रोणपुत्रंचसारथिः ॥ अपोवाहरथेनाजौत्वरमाणोरणाजिरात् ॥ ६३ ॥ अथोक्कुप्यंमहाराजपं
चालैर्जितकागिभिः ॥ मोक्षितंपार्षतंदृष्ट्वाद्रोणपुत्रंचर्षादितं ॥ ६४ ॥ वादित्राणिचदिव्यानिप्रावाद्यंतमहम्भगः ॥ सिंहनादांश्चचक्रुस्तदृष्ट्वासंख्येतदद्भुतं ॥ ६५ ॥
एवंकृत्वात्रवीत्यार्थोवासुदेवंधनंजयः ॥ याहिसंगमकानकृष्णकार्यमेतत्परंमम ॥ ६६ ॥ ततःप्रयातोदाशार्हःश्रुत्वापांडवभाषितं ॥ रथेनातिपताकेनमनोमा
रुतगंहसा ॥ ६७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिद्रौण्यपयानेऊनपठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ संजयउवाच एतस्मिन्नंतरेकृष्णः
पार्थवचनमब्रवीत् ॥ दर्शयन्निवकौतेयंधर्मराजंयुधिष्ठिरं ॥ १ ॥ एषपांडवनेभ्राताधार्तराष्ट्रैर्महाबलैः ॥ जिघांसुभिर्महेष्वासैर्दुतंपार्थोनुमार्चते ॥ २ ॥ तंचानु
यांतिसंख्याःपंचालायुद्धदुर्मदाः ॥ युधिष्ठिरंमहात्मानंपरीप्संतोमहाबलाः ॥ ३ ॥ एषदुर्योधनःपार्थरथानीकेनदंशितः ॥ राजासर्वस्यलोकास्यराजानमनुधाव
ति ॥ ४ ॥ जिघांसुःपुरुषव्याघ्रभ्रातृभिःसहितोवली ॥ आशीविपसमस्पर्शैःसर्वयुद्धविशारदैः ॥ ५ ॥

ध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ एतस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

म.भा.टी.

॥ ६७ ॥

नरोत्तमं वदान्यं रत्नोत्तममिति पाठे कांचनं तद्विउत्कृष्टानां मध्येऽत्युत्तमं ॥ ६ ॥ जिहीर्षवो युधिष्ठिरं हर्तुं मिच्छन्तः निरुद्धाः संतोऽपि अधिष्ठिताः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥
तस्य युधिष्ठिरस्य कर्मकर्तव्यं पराजयाख्यं एभिर्दुर्योधनादिभिः कृतं निष्पादितं ॥ १६ ॥ तत्र हेतुः ब्राह्मेवलेक्षमायां क्षात्रेवलेनिष्ठुरत्वे ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ हतनाशयनेतिकर्णश्चोदयतीति संबंधः ॥ २१ ॥

एते जिघृक्षुः सवोयांति द्विपाश्वरथपत्तयः ॥ युधिष्ठिरं धार्तराष्ट्रानरोत्तममिवार्थिनः ॥ ६ ॥ पश्य सात्यतर्भाभाभ्यां निरुद्धाधिष्ठिताः पुनः ॥ जिहीर्षवोऽमृतं दैत्याः श
क्राग्निभ्यामिवासकृत् ॥ ७ ॥ एते बहुत्वात्त्वरिताः पुनर्गच्छन्ति पांडवं ॥ समुद्रमिव वार्योधाः प्रावृट्काले महारथाः ॥ ८ ॥ नदंतः सिंहनादांश्च धर्मं तश्चापिवारिजा
न ॥ बलवंतो महेश्वामाविधुन्वन्तो धनं पिच ॥ ९ ॥ मृत्योर्मुखगतं मन्ये कुंतो पुत्रं युधिष्ठिरं ॥ द्रुतमग्नौ च कौंतेयं दुर्योधनवशंगतं ॥ १० ॥ यथाविधमनीकं तु धार्तरा
ष्ट्रस्य पांडव ॥ नास्य शक्रोऽपि मुच्येत संप्राप्तो वाणगोचरं ॥ ११ ॥ दुर्योधनस्य वीरस्य शरीरान् शीघ्रमस्यतः ॥ संकुदस्यांतकस्येव कोवेगं संसहेद्रणे ॥ १२ ॥ दुर्यो
धनस्य वीरस्य द्रौणेः शरद्वतस्य च ॥ कर्णस्य च पुवेगो वै पर्वतानपि शातयेत् ॥ १३ ॥ कर्णेन च कृतो राजा विमुखः शत्रुतापनः ॥ बलवान् लघुहस्तश्च कृतीयुद्धविशा
रदः ॥ १४ ॥ राधेयः पांडवश्चेष्टं शक्तः पांडयितुरणे ॥ सहितो धृतराष्ट्रस्य पुत्रैः शूरैर्महाबलैः ॥ १५ ॥ तस्यैभिर्युध्यमानस्य संग्रामे गंस्मितात्मनः ॥ अन्यैरपि च पा
र्थस्य कृतं कर्म महारथैः ॥ १६ ॥ उपवासकृत् शोराजा भृगं भरतसत्तमः ॥ ब्राह्मेवले स्थितोऽत्येष न क्षात्रे हि वले विभुः ॥ १७ ॥ कर्णेन चाभियुक्तो यं भूपतिः शत्रुताप
नः ॥ संशयं समनुप्राप्तः पांडवो वै युधिष्ठिरः ॥ १८ ॥ न जावति महाराजो मन्ये पार्थ युधिष्ठिरः ॥ यद्भीमसेनः सहते सिंहनादममप्रेणः ॥ १९ ॥ नदन्तां धार्तराष्ट्राणां
पुनः पुनरिंदमः ॥ धर्मतां च महाशंखान्संग्रामे जितकाशिनः ॥ २० ॥ युधिष्ठिरं पांडवेयं हतेति भरतप्रेभ ॥ संचोदयत्यसौ कर्णो धार्तराष्ट्रान् महाबलान् ॥ २१ ॥ स्थू
णाकर्णेन्द्रजालेन पार्थपाशुपतेन च ॥ प्रच्छादयन्ति राजानं शस्त्रजालैर्महारथाः ॥ २२ ॥ आतुरो हि कृतो राजा सन् निपेव्यश्च भारत ॥ अथैनमनुवर्तते पंचालाः सह पां
डवैः ॥ २३ ॥ त्वरमाणास्त्वरकाले सर्वशस्त्रभृतां वसः ॥ मज्जन्तमिव पातालैर्बलिनोऽप्युज्जिहीर्षवः ॥ २४ ॥ न केतुर्दृश्यते राज्ञः कर्णेन निहतः शरैः ॥ पश्य तोर्यमयोः
पार्थसात्यकेश्वगिखंडिनः ॥ २५ ॥ धृष्टद्युम्नस्य भीमस्य गतानीकस्य वाविभो ॥ पंचालानां च सर्वे पांचेदीनां चैव भारत ॥ २६ ॥ एष कर्णो रणे पार्थपांडवानां म
नीकिनी ॥ शरैर्विध्वंसयति वै नलिनीमिव कुंजरः ॥ २७ ॥ एते द्रवन्ति रथिनस्त्वदीयाः पांडुनंदन ॥ पश्य पश्य यथा पार्थगच्छन्त्येते महारथाः ॥ २८ ॥

स्थूणाकर्णो गंधर्वस्तस्याश्च स्थूणाकर्णो गंधर्व इन्द्रजालमयं तत् ॥ २२ ॥ निपेव्यः चिकित्सकैरागध्यः सन्निषण्ण इति पाठे अवसन्नः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

कर्णपर्व

८

॥ ६७ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ हस्तिकक्ष्यांकेतुमिति संबंधः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ लवणेपलक्षितः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ प्रार्थयन्नुद्वमिति शेषः ॥ ४४ ॥

एतेभारतमातंगाः कर्णेनाभिहताः शरैः ॥ आर्तनादान् विकुर्वाणा विद्रवंति दिशो दश ॥ २९ ॥ रथानां द्रवते दंदमेतच्चैव समंततः ॥ द्राव्यमाणं रणे पार्थ कर्णेनामि
त्रकर्षिणा ॥ ३० ॥ हस्तिकक्ष्यां रणे पश्य चरंतीं तत्र तत्र ह ॥ रथस्यं सृतपुत्रस्य केतुं केतुमतां वर ॥ ३१ ॥ अस्माधावतिराधेयो भीमसेन रथं प्रति ॥ किरन् शरशतान्ये
व विनिघ्नंस्तव वाहिनीं ॥ ३२ ॥ एतान् पश्य च पंचालान् द्राव्यमाणान् महारथान् ॥ गच्छेण वयथा दैत्या हन्यमानान् महाहवे ॥ ३३ ॥ एककर्णो रणे जित्वा पंचाला
न्यां दुस्तंजयान् ॥ दिशो विप्रेक्षते सर्वास्त्वदर्थमिति मेमतिः ॥ ३४ ॥ पश्य पार्थ धनुः श्रेष्ठं विकर्षन्साधुगोभते ॥ शत्रुं जित्वा यथाशक्नो देवसंघैः समावृतः ॥ ३५ ॥
एतेन र्दतिकौरव्या दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमं ॥ त्रासयंतोरणे पांडून् दुस्तंजयांश्च समंततः ॥ ३६ ॥ एष सर्वात्मना पांडुं द्वांसयित्वा महारणे ॥ अभिभाषतिराधेयः सर्वमेन्या
निमानद ॥ ३७ ॥ अभिद्रवत भद्रं बोद्धुं तं द्रवत कौरवाः ॥ यथाजीवन्नवः कश्चिन्मुच्येत युधिस्तंजयः ॥ ३८ ॥ तथा कुरुत संयत्ता वयं यास्याम पृथुतः ॥ एवमुक्त्वा
गतो ह्येष पृष्ठतो विकिरञ्छुरान् ॥ ३९ ॥ पश्य कर्णं रणे पार्थ श्वेतच्छत्रविराजितं ॥ उदयं पर्वतं ब्रह्मच्छत्रां किनाभिगोभितं ॥ ४० ॥ पूर्णचंद्रनिकाशेन मूर्ध्निच्छत्रे
ण भारत ॥ ध्रियमाणेन समरे श्रौमच्छत्रशलाकिना ॥ ४१ ॥ एष त्वां प्रेक्षते कर्णः सकटाक्षं विंशापते ॥ उत्तमं जवमास्या यधुवमेव्य त्रिसंयुगे ॥ ४२ ॥ पश्य त्वेनं
महाबाहो विधुन्वानं महद्भनुः ॥ शरांश्चाग्नीविपाकारान्विच्छ्रजंतं महारणे ॥ ४३ ॥ अस्मै निवृत्तो राधेयो दृष्ट्वा तेवानरध्वजं ॥ प्रार्थयन्समरे पार्थ त्वया सह परंतप ॥
॥ ४४ ॥ वधाय चात्मनोभ्येति दीमास्यं गलभोयथा ॥ कर्णमेकाकिनं दृष्ट्वा रथानोकेन भारत ॥ ४५ ॥ रिग्विपुः सुमं वृत्तो धार्तराष्ट्रानिवर्तते ॥ सर्वैः सहैभिर्दुष्टा
त्मावध्यतां च प्रयत्नतः ॥ ४६ ॥ त्वया यशश्च राज्यं च सुखं चोत्तममिच्छता ॥ अदीनयोर्विश्रुतयोर्युवयोर्योन्म्यमानयोः ॥ ४७ ॥ देवांसु रपार्थ मृधे देवदानवयोरि
व ॥ पश्यंतु कौरवाः सर्वे तव पार्थ पराक्रमं ॥ ४८ ॥ त्वांच दृष्ट्वा तिस्रं रथ्यं कर्णं च भरतर्षभ ॥ अस्मौ दुर्योधनः क्रुद्धो नोत्तरं प्रतिपद्यते ॥ ४९ ॥ आत्मानं च कृतात्मानं मर्मा
क्ष्य भरतर्षभ ॥ कृतागसंचराधेयं धर्मात्मनियुधिष्ठिरे ॥ प्रतिपद्यस्व कौन्तेय प्राप्तकालमनंतरं ॥ ५० ॥ आर्यायुद्धे मतिं कृत्वा प्रत्येहि रथयूथपं ॥ पंचत्येतानि मुस्या
निरथानां रथसत्तम ॥ ५१ ॥ शतान्यायांति समरे बलिनांति ग्मते जसां ॥ पंचनागसहस्राणि द्विगुणावाजिनस्तथा ॥ ५२ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ युवयोः कर्णजुनयोः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥
 अभिमह्यकौन्तेयपदानिप्रयुतानिच ॥ अन्योन्यरक्षितंवीरवलंत्वामभिवर्तते ॥ ५३ ॥ द्रोणपुत्रंपुरस्कृत्यतच्छीघ्रं सन्निपद्य ॥ निकृत्यैतद्रथानीकंवलिनंलोक
 विश्रुतं ॥ ५४ ॥ सूतपुत्रंमहेष्वासंदर्शयात्मानमात्मना ॥ उत्तमंजवमास्यायप्रत्यहिभरतर्षभ ॥ ५५ ॥ असौकर्णःसुसंरध्यःपंचालानभिधावति ॥ केतुमस्यहिप
 श्यामिधृष्टद्युम्नरथं प्रति ॥ ५६ ॥ समुपैष्यतिपंचालानितिमन्यपरंतप ॥ आचक्ष्वेप्रियं पार्थ तवेदंभरतर्षभ ॥ ५७ ॥ राजासौकुशलीश्रीमान्धर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः
 असौभीमोमहाबाहुःसन्निवृत्तश्चमृग्वे ॥ ५८ ॥ वृत्तःसृजयमैन्यनशैनेयेनचभारत ॥ वध्यंन एतेसमरेकौरवानिगितैःशैः ॥ ५९ ॥ भीमसेनेनकौन्तेयपंचा
 लैश्चमहात्मभिः ॥ सेनाहियार्तराष्ट्रस्यविमुखाविस्मरद्रणा ॥ ६० ॥ विप्रधावतिवेगेनभीमस्याभिहताशैः ॥ विपन्नसस्येवमहीरुधिरणसमुक्षिता ॥ ६१ ॥ भा
 रतीभरतश्रेष्ठसेनारूपणदर्शना ॥ निवृत्तं पश्यकौन्तेयभीमसेनंयुधांपतिं ॥ ६२ ॥ आशीविषमिवकुदंद्रावयंतंवरूथिनीं ॥ पीतरकासितंमितास्ताराचंद्रार्कमं
 ढिताः ॥ ६३ ॥ पताकाविप्रकीर्यतेच्छुचाण्येतानिचार्जुन ॥ मौवर्णाराजनाश्वैवतैजसाश्वपृथग्विधाः ॥ ६४ ॥ केनवाभिनिपात्यंतेहस्यश्वंचप्रकीर्यते ॥ रथेभ्यः
 प्रपतंत्येतेरथिनोविगतासवः ॥ ६५ ॥ नानावर्णेहतावाणैःपंचालैरपलायिभिः ॥ निर्मनुष्यान्गजानश्चान्नथांश्चैवधनंजय ॥ ६६ ॥ समाद्रवंतिपंचालाधार्तरा
 ष्टांस्तरस्विनः ॥ विमृदंतिनरव्याघ्राभीमसेनबलाश्रयात् ॥ ६७ ॥ बलंपरेपांदुर्द्धर्पास्यक्काप्राणानरिंदम ॥ एतेनदतिपंचालाध्मापयंतिचवारिजान् ॥ ६८ ॥ अ
 भिद्रवंतिचरणेमृदंतःसायकैःपरान् ॥ पश्यस्वैपांचमाहान्यंपंचालाहिपराक्रमात् ॥ ६९ ॥ धार्तराष्ट्रान्विनिघ्नंतिकुद्धाःसिंहाडवद्विपान् ॥ शम्भुमाच्छिद्यशत्रूणां
 सायुधानांनिरायुधाः ॥ ७० ॥ तेनैवतानमोघास्त्रानिघ्नंतिचनदंतिच ॥ शिरांस्येतानिपात्यंतेशत्रूणांवाहवापिच ॥ ७१ ॥ रथनागहयावीरायशस्याःसर्वेएव
 च ॥ सर्वतश्चाभिपन्नैपाधार्तराष्ट्रीमहाचमूः ॥ ७२ ॥ पंचालैर्मनसादेत्यहंसैर्गंगेववेगितैः ॥ सुभृशंचपराक्रांताःपंचालानांनिवारणे ॥ ७३ ॥ रूपकर्णादयोवी
 राक्रपभाणामिवर्षभाः ॥ भीमास्त्रेणसुनिर्भग्नान्धार्तराष्ट्रान्महारथान् ॥ ७४ ॥ धृष्टद्युम्नमुखावीराग्रंतिशत्रून्महस्रशः ॥ पंचालेष्वभिभूतेषुद्विपद्विरपभीर्नदन्
 ॥ ७५ ॥ शत्रुपक्षमवस्कंयशरानस्यतिमारुतिः ॥ विपण्णभूयिष्ठतराधार्तराष्ट्रीमहाचमूः ॥ ७६ ॥ रथाश्चैतेसुवित्रस्ताभीमसेनभयार्दिताः ॥ पश्यभीमेननाराचै
 भिन्नानागाःपतंत्यमी ॥ ७७ ॥ वज्रिवज्राहतानीवशिखराणिधराभृतां ॥ भीमसेनस्यनिर्विद्धावाणैःसन्नतपर्वभिः ॥ ७८ ॥

॥७९॥८०॥८१॥८२॥८३॥८४॥८५॥८६॥८७॥८८॥८९॥९०॥९१॥९२॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्यदीपेष्टितमोऽध्यायः ॥६०॥ ॥७॥ निवृत्तइति॥१॥२॥३॥४॥

स्वान्यनीकानिमृद्वंतोद्रवंत्येतेमहागजाः ॥ अभिजानीहिभीमस्यसिंहनादंसुदुःसहं ॥ ७९ ॥ नदतोरुनसंग्रामेवीरस्यजितकाशिनः ॥ एषनैपादिरभ्येतिद्विप
मुख्येनपांडवं ॥ ८० ॥ जिघांसुस्तोमरैःक्रुद्धोदंडपाणिरिवांतकः ॥ सतोमरावस्यभुजौछिन्नाभीमेनगर्जतः ॥ ८१ ॥ तीक्ष्णैरग्निरविप्रस्यैर्नराचैर्दशभिर्हतः ॥
हत्वैनंपुनरायातिनागानन्यान्प्रहारिणः ॥ ८२ ॥ पश्यनीलांबुदनिभान्महामात्रैरधिष्ठितान् ॥ शक्तितोमरसंघातैर्विनिघ्नंतं वृकोदरं ॥ ८३ ॥ समसप्तचनागां
स्तान्वैजयंतोश्चसध्वजाः ॥ निहत्यनिशितैर्वाणैश्छिन्नाःपार्थाग्रजेनते ॥ ८४ ॥ दशभिर्दशभिश्चैकोनाराचैर्निहतोगजः ॥ नचासौधार्तराष्ट्राणांश्रयतेनिनदस्त
था ॥ ८५ ॥ पुरंदरसमेक्रुद्धेनिवृत्तेभरतर्षभ ॥ अक्षौहिण्यस्तथातिसोधार्तराष्ट्रस्यसंहताः ॥ क्रुद्धेनभीमसेनेननरसिंहेनवारिताः ॥ ८६ ॥ नशक्रुवंतिवैपार्थपा
र्थिवाःसमुदीक्षितुं ॥ मध्यंदिनगतंसूर्ययथादुर्बलचक्षुषः ॥ ८७ ॥ एतेभीमस्यसंत्रस्ताःसिंहस्येवेतरेष्टगाः ॥ शरैःसंत्रासिताःसंख्येनलभंतं सुखंकंचित् ॥ ८८ ॥
संजयउवाच एतच्छ्रुत्वामहाबाहुर्वासुदेवाद्धनंजयः ॥ भीमसेनेनतत्कर्मकृतं दृष्ट्वासुदुष्करं ॥ ८९ ॥ अर्जुनोव्यथमच्छिष्टानहितान्निशितैःशरैः ॥ ते
वध्यमानाःसमरेसंशोकगणाःप्रभो ॥ ९० ॥ प्रभग्नाःसमरेर्भातादिशोदशमहाबलाः ॥ शक्रस्यातिथिनांगत्वाविशोकाल्यभवंस्तदा ॥ ९१ ॥ पार्थश्चपुरुषव्या
घ्रःशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ जघानधार्तराष्ट्रस्यचतुर्विधबलंचमूं ॥ ९२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिरुण्यार्जुनसंवादेपष्टितमोऽध्यायः ॥६०॥ ॥७॥
धृतराष्ट्रउवाच निवृत्तेभीमसेनेचपांडवेचयुधिष्ठिरे ॥ वध्यमानेवलेचापिमामकेपांडुसंजयैः ॥ १ ॥ द्रवमाणेवलौघेचनिरानंदमुद्गुर्मुद्गुः ॥ किमकुर्वतकुर
वस्तन्ममाचक्ष्वसंजय ॥ २ ॥ संजयउवाच दृष्ट्वाभीमंमहाबाहुंसूतपुत्रःप्रतापवान् ॥ क्रोधरक्तेक्षणोराजन्भीमसेनमुपाद्रवत् ॥ ३ ॥ तावकंतुबलं दृष्ट्वा
भीमसेनात्पराङ्मुखं ॥ यत्नेनमहताराजन्यवस्थापयद्वली ॥ ४ ॥ व्यवस्थाप्यमहाबाहुस्तवपुत्रस्यवाहिनीं ॥ प्रत्युद्ययौतदाकर्णःपांडवान्युद्धदुर्मदान् ॥ ५ ॥
प्रत्युद्ययुस्तुराग्रेयंपांडवानांमहारथाः ॥ धुन्वानाःकार्मुकाण्याजौविद्विपंतश्चसायंकान् ॥ ६ ॥ भीमसेनःशिनेर्नभाशिखंडीजनमेजयः ॥ धृष्टद्युम्नश्चबलवान्स
र्वेचापिप्रभंद्रकाः ॥ ७ ॥ जिघांसंतोनरव्याघ्राःसमंतात्तववाहिनीं ॥ अभ्यद्रवंतसंकुद्धाःसमरेजितकाशिनः ॥ ८ ॥ तथैवतावकाराजन्यां डवानामनीकिनीं ॥ अ
भ्यद्रवंतत्वरिताजिघांसंतोमहारथाः ॥ ९ ॥ रथनागाश्चकलिलंपत्तिध्वजसमाकुलं ॥ बभूवपुरुषव्याघ्रसैन्यमद्भुतदर्शनं ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
 शिखंडीचययौकर्णधृष्टद्युम्नःसुतंतव ॥ दुःशासनंमहाराजमहत्यासंगयावृतं ॥ ११ ॥ नकुलोवपसेनंतुचित्रसेनंतुधिष्ठिरः ॥ इलुकंसमरेराजन्सहदेवःसमभ्य
 यान् ॥ १२ ॥ मात्यकिःशकुनिचापिद्रौपद्याश्चकौरवान् ॥ अर्जुनंचरणेयत्तोद्रोणपुत्रामहारथः ॥ १३ ॥ युधामन्युमहेष्वासंगौतमोभ्यपतद्रणे ॥ कृतवर्माच
 यलवानुतमोजनमाद्रवत् ॥ १४ ॥ भीमसेनःकृष्णसर्वाशुत्रांश्चतवमारिप ॥ सहानोकान्महाबाहुरेकण्वन्यवारयत् ॥ १५ ॥ शिखंडीतुततःकर्णविचरंतमभीत
 वत् ॥ भीष्महंतामहाराजवारयामासपत्रिभिः ॥ १६ ॥ प्रतिरुद्धस्ततःकर्णोरोपात्स्फुरिताधरः ॥ शिखंडिनंत्रिभिर्बाणैर्ध्रुवोर्मध्यभ्यनाडयत् ॥ १७ ॥ धारयंस्तु
 मनान्वाणान्शिखंडीवद्भगोभित ॥ राजतःपर्वतायद्वित्रिभिःशृंगैरिवोन्धितैः ॥ १८ ॥ सोतिविद्धोमहेष्वासःसूतपुत्रेणसंभुगे ॥ कर्णविव्याधसमरेनवत्यानिशितैः
 शरैः ॥ १९ ॥ तस्यकर्णोहयान्हवामारथिचत्रिभिःशरैः ॥ उन्ममायध्वजंचास्यक्षुरप्रेणमहारथः ॥ २० ॥ हताश्वानुतनायानादवपुत्यमहारथः ॥ अकिंचिद्वे
 पकर्णायसंकुद्धःअनुतापनः ॥ २१ ॥ तांछित्वासमरेकर्णम्विभिर्भारतसायकैः ॥ शिखंडिनमयाविध्यन्नवभिर्निशितैःशरैः ॥ २२ ॥ कर्णचापच्युतान्वाणान्व
 र्जयंस्तुनरोत्तमः ॥ अययातस्ततस्तूर्णशिखंडीभृगुविक्षतः ॥ २३ ॥ ततःकर्णोमहाराजपांडुसैन्यान्यशातयत् ॥ नृलराशिं समासाद्ययथाबाधुर्महाबलः ॥ २४ ॥
 धृष्टद्युम्नोमहाराजनवपुत्रेणपीडितः ॥ दुःशासनंत्रिभिर्बाणैःप्रत्यविध्यस्तनांतरं ॥ २५ ॥ तस्यदुःशासनोवाहुंसव्यंविद्याधमारिप ॥ सेनेनरुक्मपुंसेनभलेना
 नतपर्वणा ॥ २६ ॥ धृष्टद्युम्नस्तुनिर्विद्धःशरंघोरममर्षणः ॥ दुःशासनायसंकुद्धःप्रेषयामासभारत ॥ २७ ॥ आपतंतंमहावेगंधृष्टद्युम्नसमीरितं ॥ शरैश्चिच्छेदपु
 त्रस्तेत्रिभिरेवविशांपते ॥ २८ ॥ अथापरैःसनदशैर्भलेःकनकभूषणैः ॥ धृष्टद्युम्नसमासाद्यबाहोरुरसिचार्पयत् ॥ २९ ॥ ततःसप्रापतःकुद्धोऽधनुश्चिच्छेदमारिप ॥
 क्षुरप्रेणसुतीक्ष्णेनततउच्चुकुशुर्जनाः ॥ ३० ॥ अथान्यद्वनुरादायपुत्रस्तेप्रहसन्निव ॥ धृष्टद्युम्नंशरव्रातैःसमंतात्पर्यवारयत् ॥ ३१ ॥ तवपुत्रस्यतेदृष्ट्वाविक्रमंसु
 महात्मनः ॥ व्यस्मयंतरणेयोधाःसिद्धाश्वाप्सरसांगणाः ॥ ३२ ॥ धृष्टद्युम्नंनपश्यामघटमानंमहाबलं ॥ दुःशासनेनसंकुद्धंसिंहेनेवमहागजं ॥ ३३ ॥ ततःसरथ
 नागाश्वाःपंचालाःपांडुपूर्वज ॥ सेनापतिंपरीप्संतोरुधुस्तनयंतव ॥ ३४ ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतावकानांपरःसह ॥ घोरंप्राणभृतांकालेभीमरूपंपरंतप ॥ ३५ ॥ न
 कुलं वपसेनस्तुभित्वापंचभिरायसैः ॥ पितुःसमीपेतिष्ठन्त्रिभिरन्यैरविध्यत ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

नकुलस्तुततःशूरोत्पसेनंहसन्निव ॥ नाराचेनसुतीक्ष्णेनविव्याधहृदयेभृशं ॥ ३७ ॥ सोतिविद्धीवलवताशत्रुणाशत्रुकर्षण ॥ शत्रुंविव्याधविंशत्यासचतंपं
चभिःशरैः ॥ ३८ ॥ ततःशरसहस्रेणतावुभौपुरुषर्षभौ ॥ अन्योन्यमाच्छादयतामथोभज्यतवाहिनी ॥ ३९ ॥ सदृष्ट्वाप्रद्रुतांसेनांधार्तराष्ट्रस्यसूतजः ॥ निवारया
मासबलादनुसृत्यविशांपते ॥ ४० ॥ निवृत्तेतुततःकर्णेनकुलःकौरवान्ययौ ॥ कर्णपुत्रस्तुसमरेहित्वानकुलमेवतु ॥ ४१ ॥ जुगोपचक्रंत्वरिताराधेयस्यैवमारि
ष ॥ उलूकस्तुरणेकुद्धःसहदेवेनवारितः ॥ ४२ ॥ तस्याश्वांश्चतुरोहत्वासहदेवःप्रतापवान् ॥ सारथिंप्रेषयामासयमस्यसदनंप्रति ॥ ४३ ॥ उलूकस्तुततोयानाद
वपुत्यविशांपते ॥ त्रिगर्तानांवलंतूर्णजगामपितृनंदनः ॥ ४४ ॥ सात्यकिःशकुनिंविध्वाविंशत्यानिशितैःशरैः ॥ ध्वजंचिच्छेदभृशेनसौवलस्यहसन्निव ॥ ४५ ॥
सौवलस्तस्यसमरेकुद्धोराजप्रतापवान् ॥ विदार्यकवचंभूयोध्वजंचिच्छेदकांचनं ॥ ४६ ॥ तथैनंनिशितैर्याणैःसात्यकिःप्रत्यविध्नत ॥ सारथिंचमहाराजत्रि
भिरेवसमार्पयत् ॥ ४७ ॥ अथास्यवाहंस्वरितःशरैर्नियेयमक्षयं ॥ ततोवपुत्यसहसाशकुनिर्भरतर्षभ ॥ ४८ ॥ आरुरोहरथंतूर्णमुलूकस्यमहात्मनः ॥ अपोवा
हाथशीघ्रंमशैनेयाद्युद्धशालिनः ॥ ४९ ॥ सात्यकिस्तुरणोराजंस्तावकानामनीकिनीं ॥ अभिदुद्राववेगेनततोनीकमभज्यत ॥ ५० ॥ शैनेयशरसंछन्तवसैन्यं
विशांपते ॥ भेजेदशदिशस्तूर्णन्यपतच्चगतासुवत् ॥ ५१ ॥ भीमसेनंतवसुतोवारयामाससंयुगे ॥ तंतुभीमोमुहूर्त्तेनव्यश्वसूतयध्वजं ॥ ५२ ॥ चक्रंलोकेश्वरं
त्रतेनातुप्यंतवैजनाः ॥ ततोपायान्पुस्तत्रभीमसेनस्यगोचरात् ॥ ५३ ॥ कुरुसैन्यंततःसर्वभीमसेनमुपाद्रवत् ॥ तत्रनाडोमहानासीद्भीमसेनंजिघांसतां ॥ ५४ ॥
युधामन्युःकपंविध्वाधनुरस्याशुचिच्छिदे ॥ अथान्यद्दनुरादायरूपःशस्त्रभृतांवरः ॥ ५५ ॥ युधामन्योर्ध्वजंसूतंछत्रंचापातयत्क्षितौ ॥ ततोपायाद्रथेनैवयुधा
मन्युर्महारथः ॥ ५६ ॥ उत्तमौजाश्चहार्दिक्यंभीमंभीमपराक्रमं ॥ छादयामाससहसामेघोत्थेवपर्वतं ॥ ५७ ॥ अतद्युद्धमासीत्सुमहद्वोररूपंपरंतप ॥ यादृशंतमया
युद्धदृष्टपूर्वविशांपते ॥ ५८ ॥ कृतवर्मातितोराजस्तुतमौजममाहवे ॥ हृदिविव्याधसहस्रारयोपस्यउपाविशत् ॥ ५९ ॥ सारथिस्तमपोवाहरथेनरथिनांवरं ॥
कुरुसैन्यंततःसर्वभीमसेनमुपाद्रवत् ॥ ६० ॥ दुःशासनःसौवलश्चगजानीकेनपांडवं ॥ महतापरिवार्यैवक्षुद्रकैरभ्यताडयत् ॥ ६१ ॥ ततोभीमःशरशतैर्दुर्योध
नममर्षणं ॥ विमुखीकृत्यतरसागजानीकमुपाद्रवत् ॥ ६२ ॥ तमापतंतंसहसागजानीकंद्रकोदरः ॥ दृष्ट्वैवसुभृशंकुद्धोदिव्यमस्रमुदैरयत् ॥ ६३ ॥

म.भा.टी.

॥ ७० ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

गजैर्गजानभ्यहनद्वजेणेंद्रइवासुरान् ॥ ततोतरिक्षंवाणौघैःशलभैरिवपादपं ॥ ६४ ॥ छादयामाससमरेगजान्निघ्ननटकांदरः ॥ ततःकुंजरयूथानिसमेतानि
सहस्रशः ॥ ६५ ॥ व्यधमत्तरसाभीमोमेघसंघानिवानिलः ॥ सुवर्णजालापिहितामणिजालैश्चकुंजराः ॥ ६६ ॥ रेजुरभ्यधिकंसंख्येविद्युत्वंतइवांबुदाः ॥ तेव
ध्यमानाभीमेनगजाराजविदुद्रुवुः ॥ ६७ ॥ केचिद्विभिन्नहृदयाःकुंजरान्यपतन्भुवि ॥ पतितैर्निपतद्भिश्चगजैर्हमविभूषितैः ॥ ६८ ॥ अगोभितमहीतत्रविशी
णैरिवपर्वतैः ॥ दीमाभैरत्नवद्भिश्चपतितैर्गजयोधिभिः ॥ ६९ ॥ रराजभूमिःपतितैःक्षीणपुण्यैरिवग्रहैः ॥ ततोभिन्नकटानागाभिन्नकुंभकरास्तथा ॥ ७० ॥ दु
द्रुवुःशतशःसंख्यंभीमसेनशराहताः ॥ केचिद्वमंतोरुधिरंभयार्ताःपर्वतोपमाः ॥ ७१ ॥ व्यद्रवञ्छरविद्धांगायातुचित्राइवाचलाः ॥ महांभुजगसंकाशौचंदना
गुरुहपितौ ॥ ७२ ॥ अपश्यंभीमसेनस्यधनुर्विस्त्रिपतोभुजौ ॥ तस्यज्यातलनिर्घोषंश्रुत्वाशनिसमस्वनं ॥ ७३ ॥ विमुंचंतःशरुन्मृत्रंगजाःप्रादुद्रुवुर्भृशं ॥ भीम
सेनस्यतत्कर्मराजन्नेकस्यधीमतः ॥ निघ्नतःसर्वभूतानिरुद्रस्येवचनिर्वभौ ॥ ७४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेएकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
संजयउवाच ततःश्वेताश्वसंयुक्तेनारायणसमाहिते ॥ तिष्ठन्नथवरेश्रीमानर्जुनःसमपद्यत ॥ १ ॥ तद्वलंनृपतिश्रेष्ठतावकंविजयोरणे ॥ व्यक्षोभयदुदीर्णाश्वं
महोदधिमिवानिलः ॥ २ ॥ दुर्योधनस्तवसुतःप्रमत्तेश्वेतवाहने ॥ अभ्येत्यसहसाक्रुद्धःसैन्यार्थेनाभिसंवृतः ॥ ३ ॥ पर्यवारयदायातंयुधिष्ठिरमर्मणं ॥ क्षुरप्रा
णांत्रिसप्तत्याततोविध्यतपांडवं ॥ ४ ॥ अक्रुध्यतभृशंतत्रकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ सभह्लांस्त्रिशतस्तूर्णतवपुत्रेन्यवेशयत् ॥ ५ ॥ ततोधावंतकौरव्याजिघृक्षंतोयुधि
ष्ठिरं ॥ दुष्टभावान्परान्ज्ञात्वासमवेतामंहारथाः ॥ ६ ॥ आजग्मुस्तंपरीप्संतःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरं ॥ नकुलःसहदेवश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्पतः ॥ ७ ॥ अक्षौहिण्यापरिवृ
तास्तेभ्यधावन्युधिष्ठिरं ॥ भीमसेनश्चसमरेमृद्वंस्तवमहारथान् ॥ ८ ॥ अभ्यधावदभिप्रप्सुराजानंशत्रुभिर्वृतं ॥ तांस्तुसर्वान्महेष्वासान्कर्णवैकर्तनोन्मृप ॥ ९ ॥
शरवर्षेणमहताप्रत्यवारयदागतान् ॥ शरौघान्विस्तृजंतस्तेप्रेरयंतश्चेतोमरान् ॥ १० ॥ नशंकुर्यत्नवंतोपिराधेयंप्रतिवीक्षितुं ॥ तांश्चसर्वान्महेष्वासान्सर्वशस्त्रा
स्त्रपारगः ॥ ११ ॥ महताशरवर्षेणराधेयःप्रत्यवारयत् ॥ दुर्योधनंचविंशत्याशीघ्रमस्त्रमुदीरयत् ॥ १२ ॥

ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

कर्णपर्व

८

॥ ७० ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठी

अविध्यत्तूर्णमभ्येत्यसहदेवःप्रतापवान् ॥ सविद्धःसहदेवेनरराजाचलसन्निभः ॥ १३ ॥ प्रभिन्नइवमातंगोरुधिरेणपरिप्लुतः ॥ दृष्ट्वातवसुतंतत्रगाढविद्धंसु
तेजनैः ॥ १४ ॥ अभ्यधावदृढंकुद्धोराधेयोरथिनांवरः ॥ दुर्योधनंतथादृष्ट्वाशीघ्रमखमुदैरयत् ॥ १५ ॥ तेनयौधिष्ठिरंसैन्यमवधीत्यार्षतंतया ॥ ततोयौधिष्ठि
रंसैन्यंवध्यमानंमहात्मना ॥ १६ ॥ सहसाप्राद्रवद्राजन्सूतपुत्रशरार्दितं ॥ विविधाविशिखास्तत्रसंपतंतःपरस्परं ॥ १७ ॥ फलैःपुंखान्समाजघ्नःसूतपुत्रधनु
श्र्युताः ॥ अंतरिक्षेशरौघाणांपततांचपरस्परं ॥ १८ ॥ संघर्षेणमहाराजपावकःसमजायत ॥ ततोदशदिशःकर्णःशलभैरिवग्रायिभिः ॥ १९ ॥ अभ्यघ्नंस्तरसा
राजन्शरैःपरशरीरगैः ॥ रक्तचंदनसंदिग्धौमणिहेमविभूषितौ ॥ २० ॥ बाहूव्यत्यक्षिपत्कर्णःपरमाखंविदर्शयत् ॥ ततःसर्वादिशोराजन्सायकैर्विप्रमोहयत् ॥
॥ २१ ॥ अपीडयदृशंकर्णोधर्मराजंयुधिष्ठिरं ॥ ततःक्रुद्धोमहाराजधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ २२ ॥ निशितैरिषुभिःकर्णपंचाशद्भिःसमार्पयत् ॥ वाणांधकारमभव
त्तद्युद्धंघोरदर्शनं ॥ २३ ॥ हाहाकारोमहानासीत्तावकानांविशांपते ॥ वध्यमानेतदासैन्येधर्मपुत्रेणमारिष ॥ २४ ॥ सायकैर्विविधैस्तीक्ष्णैःकंकपत्रैःशिला
शितैः ॥ जलैरनेकैर्विविधैःशक्त्यष्टिमुसलैरपि ॥ २५ ॥ यत्रयत्रसधर्मात्मादुष्टांष्टिंष्यसर्जयत् ॥ तत्रतत्रव्यशीर्यततावकाभरतर्षभ ॥ २६ ॥ कर्णोपिभृशसं
क्रुद्धोधर्मराजंयुधिष्ठिरं ॥ नाराचैरर्धचंद्रैश्चवत्सदंतैश्चसंयुगे ॥ २७ ॥ अमर्षीक्रोधनश्चैवरोपप्रस्फुरिताननः ॥ सायकैरप्रमेयात्मायुधिष्ठिरमभिद्रवत् ॥ २८ ॥
युधिष्ठिरश्चापिशतंस्वर्णपुंखैःशितैःशरैः ॥ प्रहंसन्निवतंकर्णःकंकपत्रैःशिलाशितैः ॥ २९ ॥ उरस्यविध्यद्राजानंत्रिभिर्भलैश्चपांडवं ॥ सपीडितोभृशंतेनधर्मरा
जोयुधिष्ठिरः ॥ ३० ॥ उपविश्यरथोपस्येसूतंयाहीत्यनोटयत् ॥ अक्रोशंतततःसर्वेधार्तराष्ट्राःसराजकाः ॥ ३१ ॥ गृह्णीध्वमितिराजानमभ्यधावंतसर्वशः ॥ त
तःशतासप्तदशकेकयानांप्रहारिणां ॥ ३२ ॥ पंचालैःसहिताराजन्धार्तराष्ट्रान्यवारयत् ॥ तस्मिन्सुतुमुलेयुद्धेवर्तमानेजनदस्ये ॥ ३३ ॥ दुर्योधनश्चभीमश्च
समेयातांमहाबलौ ॥ ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ संजयउवाच कर्णोपिशरजालेनैकेकयानांमहार
थान् ॥ व्यधमत्परमेष्वासांनग्रतःपर्यवस्थितान् ॥ १ ॥ तेषांप्रयतमानानाराधेयस्यनिवारणे ॥ रथान्यंचशतान्कर्णःप्राहिणोद्यमसादनं ॥ २ ॥

येभारतभावदीपेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥

॥ १ ॥

॥ २ ॥

॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

कर्णइति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

अविपत्यंततोहृद्वाराधेयं युधिषां धिनः ॥ भीमसेनमुपागच्छन्कर्णवाणप्रपीडिताः ॥ ३ ॥ रथानीकं विदार्यैव शरजालैरनेकधा ॥ कर्ण एकरथे नैव युधिष्ठिरमु
पाद्रवत् ॥ ४ ॥ सेनानिवेशमार्छतं मार्गणैः क्षतविक्षतं ॥ यमयोर्मध्यगं वीरं शनैर्यतं विचेतसं ॥ ५ ॥ समासाद्य तुराजानंदुर्योधनहितेप्सया ॥ सूतपुत्रस्त्रिभिस्ती
क्ष्णैर्विव्याध परमेपुभिः ॥ ६ ॥ तथैव राजाराधेयं प्रत्यविध्यस्तनांतरं ॥ शरैस्त्रिभिश्च यन्तारं चतुर्भिश्च तुरां हयान् ॥ ७ ॥ चक्ररत्नौ तु पार्थस्य माद्रीपुत्रौ परंतपौ ॥ ता
वप्यधावतां कर्णराजनं मावधीरिति ॥ ८ ॥ तौ पृथक् शरवर्षाभ्यां राधेयमभ्यवर्षतां ॥ नकुलः सहदेवश्च परमं यत्नमास्थितौ ॥ ९ ॥ तथैव तौ प्रत्यविध्यं सूतपुत्रः
प्रतापवान् ॥ भल्लाभ्यां शितधाराभ्यां महात्मानावरिंदमौ ॥ १० ॥ दंतवर्णास्तुराधेयो निजघानमनोजवान् ॥ युधिष्ठिरस्य संग्रामे कालवांलान् हयोत्तमान् ॥ ११ ॥
ततोपरेण भलेन शिरस्त्राणमपातयत् ॥ कौंतेयस्य महेश्वासः प्रहसन्निवसूतजः ॥ १२ ॥ तथैव नकुलस्यापि हयान् हत्वा प्रतापवान् ॥ ईपांधनुश्च चिच्छेद माद्रीपुत्र
स्य धीमतः ॥ १३ ॥ तौ हताश्चाहतरथौ पांडवौ भृगुविक्षतौ ॥ भ्रातरावारुरुहनुः सहदेवरथं तदा ॥ १४ ॥ तौ हृद्वामातुलस्तत्र विरथौ परवीरं हा ॥ अभ्यभापतरा
धेयं मद्रराजानुकंपया ॥ १५ ॥ योद्धव्यमद्य पार्थेन फाल्गुनेन त्वया सह ॥ किमर्थं धर्मराजे मयुध्यसे भृशरोपितः ॥ १६ ॥ क्षीणशस्त्रास्त्रकवचः क्षीणवाणो विवाण
धिः ॥ श्रान्तसारथिवाहश्च न्नो म्रैररिभिस्तथा ॥ १७ ॥ पार्थमासाद्य राधेय उपहास्यो भविष्यसि ॥ एवमुक्तोऽपि कर्णस्तु मद्रराजेन संयुगं ॥ १८ ॥ तथैव कर्णः संरन्ध्रो
युधिष्ठिरमतीडयत् ॥ शरैस्तीक्ष्णैः पराविध्य माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ १९ ॥ प्रहस्य समरे कर्णश्चकार विमुखं शरैः ॥ ततः शल्यः प्रहस्य दं कर्णं पुनरुवाच ह ॥ २० ॥ र
थस्थमति संरन्ध्रं युधिष्ठिरवधे धृतं ॥ यदर्थं धार्तराष्ट्रेण सततं मानितो भवान् ॥ २१ ॥ तं पार्थं जहिराधेयं किं ते हत्वा युधिष्ठिरं ॥ शंखयोर्ध्मायितोः शब्दः सुमहान्
पुरुषयोः ॥ २२ ॥ श्रूयते चापघोपो यं प्रावृषीवांबुदस्य ह ॥ असौ निघ्नन्वथोदारानर्जुनः शरवृष्टिभिः ॥ २३ ॥ सर्वाग्रसतिनः सेनां कर्णपश्येन माहवे ॥ पृष्ठरक्षौ
च शूरस्य युधामन्युत्तमौ जसौ ॥ २४ ॥ उत्तरं चास्य वैशूरश्चक्रं रक्षति सात्यकिः ॥ धृष्टद्युम्नस्तथा चास्य चक्रं रक्षति दक्षिणं ॥ २५ ॥ भीमसेनश्च वैराज्ञा धार्तराष्ट्रे
ण युध्यते ॥ यथानहन्यात्तं भीमः सर्वेषां नोद्यपश्यतां ॥ २६ ॥ तथाराधेयं क्रियतां राजा मुच्येत नो यथा ॥ पश्येनं भीमसेनेन ग्रस्तमाहवशो भिनं ॥ २७ ॥ यदि त्वा
साद्य मुच्येत विस्मयः सुमहान् भवेत् ॥ परित्रात्येन मभ्येत्य संशयं परमंगतं ॥ किं नु माद्रीसुतौ हत्वा राजानं च युधिष्ठिरं ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ • इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्यदीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ द्रौणिरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

इतिशल्यवचःश्रुत्वा राधेयः पृथिवीपते ॥ दृष्ट्वा दुर्योधनं चैव भीमप्रसूतं महाहवे ॥ २९ ॥ राजगृद्धीभृशं चैव शल्यवाक्यप्रचोदितः ॥ अजातशत्रुमुत्सृज्य माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ ३० ॥ तव पुत्रं परित्रातुमभ्यधावत वीर्यवान् ॥ मदराजप्रणुदितैरश्वैराकाशगैरिव ॥ ३१ ॥ गते कर्णे तु कौंतेयः पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अप्रायाज्जनैरश्वैः सह देवश्चमारिष ॥ ३२ ॥ ताभ्यां स सहितस्तूर्णव्रीडन्निवनरेश्वरः ॥ प्राप्य सेनानिवेशं च मार्गणैः क्षतविक्षतः ॥ ३३ ॥ अवतीर्णोरयात्तूर्णमाविशच्छयनं शुभं ॥ अपनीतशल्यः सुभृशं हृच्छल्याभिनिपीडितः ॥ ३४ ॥ सोऽब्रवीद्वातरौ राजामाद्रीपुत्रौ महारथौ ॥ अनीकं भीमसेनस्य पांडवावाशुगच्छतां ॥ ३५ ॥ जीमूतइव नर्दन्त्युध्यते स वृकोदरः ॥ ततो न्यरथमास्थाय न कुलो रथपुंगवः ॥ ३६ ॥ सहदेवश्च तेजस्वी भ्रातरौ शत्रुकर्षणौ ॥ तुरगैरग्निरंहोभिर्यात्वा भीमस्य शुष्मिणौ ॥ अनीकैः सहितौ तत्र भ्रातरौ समवस्थितौ ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि धर्माप्याने त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच द्रौणिस्तुरथवंशेन महता परिवारितः ॥ अपतत्सहसाराजन्यत्रपार्थो व्यवस्थितः ॥ १ ॥ तमापतंतं सहसा शूरः शौरि सहायधान् ॥ दधार सहसार्थो विलंबमकरालयं ॥ २ ॥ ततः क्रुद्धो महाराजद्रोणपुत्रः प्रतापवान् ॥ अर्जुनं वासुदेवं चच्छादयामास सायकैः ॥ ३ ॥ अवच्छन्नौ ततः कृष्णौ दृष्ट्वा तत्र महारथाः ॥ विस्मयं परमं गत्वा प्रैक्षंत कुरवस्तदा ॥ ४ ॥ अर्जुनस्तु ततो दिव्यमस्त्रं चक्रे हसन्निव ॥ तदस्त्रं वारयामास ब्राह्मणो युधिभारत ॥ ५ ॥ यद्यद्विव्याक्षिपद्युद्धे पांडवोऽस्त्रं जिघांसया ॥ तत्तदस्त्रं मे हृष्यासो द्रोणपुत्रो व्यशातयत् ॥ ६ ॥ अस्त्रयुद्धे ततो राजन्वर्तमाने महाभये ॥ अपश्यामरणे द्रौणिं व्यात्ताननमिवांतकं ॥ ७ ॥ सदिशः प्रदिशश्चैव दृष्ट्वा दयित्वा त्यजि ह्यगैः ॥ वासुदेवं त्रिभिर्वाणैरविध्यद्वक्षिणे भुजे ॥ ८ ॥ ततोर्जुनो हयान् हत्वा सर्वास्तस्य महात्मनः ॥ चकार समरे भूमिं शोणितौ घतरंगिणीं ॥ ९ ॥ सर्वलोकं वहारौ द्रां परलोकं वहान् दीं ॥ सरथान् यथिनः सर्वान् पार्थ चापच्युतैः शरैः ॥ १० ॥ द्रौणे रपहतान् संस्येद दृशुः सच तां तथा ॥ प्रावर्तयन् महाघोरां नदीं परवहां तदा ॥ ११ ॥ तयोस्तु व्याकुले युद्धे द्रौणेः पार्थस्य दारुणे ॥ अमर्यादं यो धयंतः पर्यधावंत पृष्ठतः ॥ १२ ॥ रथैर्हता श्वसूतैश्च हतारो ह्यैश्ववाजिभिः ॥ हिरदैश्च हतारो ह्यैर्महामात्रैर्हत द्विपैः ॥ १३ ॥ पार्थेन समरे राजन् क्रुतो घोरो जनक्षयः ॥ निहतारथिनः पेतुः पार्थ चापच्युतैः शरैः ॥ १४ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ द्रौणेः संबन्धिनो रथिनः शौरपहतान् दृशुरित्युत्तरश्लोकेन संबंधः लोका इति शेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

हयाश्वपर्यधावंतमुक्तयोक्तास्ततस्ततः ॥ तद्वद्वाकर्मपार्थस्यद्रौणिराहवशोभिनः ॥ १५ ॥ अर्जुनं जयतां श्रेष्ठं त्वरितोभ्येत्यवीर्यवान् ॥ विधुन्वानो महच्चापं कार्त्तस्व
रविभूषितं ॥ १६ ॥ अवाकिरत्ततोद्रौणिः समंतान्निशितैः शरैः ॥ भूयोर्युनं महाराजद्रौणिरायस्यपत्रिणा ॥ १७ ॥ वक्षोदेशेभ्यः पार्थ ताडयामास निर्दयं ॥ सो
तिविद्भोरणे तेन द्रोणपुत्रेण भारत ॥ १८ ॥ गांडीवधन्वा प्रसभं शरवर्षैरुदारधीः ॥ संछाद्य समरे द्रौणिं चिच्छेदस्य च कार्मुकं ॥ १९ ॥ स छिन्नधन्वा परिघं वज्र
स्पर्शसमं युधि ॥ आदाय चिक्षेप तदा द्रोणपुत्रः किरीटिने ॥ २० ॥ तमापतंतं परिघं जांबूनदपरिष्कृतं ॥ चिच्छेद सहसाराजप्रहसन्निव पांडवः ॥ २१ ॥ स पपात
तदा भूमौ निरुत्तः पार्थसायकैः ॥ विकीर्णः पर्वतो राजन्यथा वज्रेण ताडितः ॥ २२ ॥ ततः क्रुद्धो महाराजद्रोणपुत्रो महारथः ॥ ऐंद्रेण चास्त्रवेगेन वीभत्सुं समवाकि
रत् ॥ २३ ॥ तस्येंद्रजालावतंतं समीक्ष्य पार्थो राजन् गांडिवमाददे सः ॥ ऐंद्रं जालं प्रत्यहरत्तस्वीवरास्त्रमादाय महेंद्रसृष्टं ॥ २४ ॥ विदार्येत ज्वालमयेंद्रमुक्तं पार्थ
स्ततो द्रौणिरयं क्षणेन ॥ प्रच्छादयामास ततोभ्युपेत्य द्रौणिस्तदा पार्थ शराभिभूतः ॥ २५ ॥ विगात्थतां पांडवबाणदृष्टिं शरैः परं नप्सततः प्रकाश्य ॥ शतेन कृष्णं
सहसाभ्यविध्य त्रिभिः शतैरर्जुनं क्षुद्रकाणां ॥ २६ ॥ ततोर्जुनः सायकानां शतेन गुरोः सुतं मर्मसुनिर्विभेद ॥ अश्वांश्च सूतं च तथा धनुर्ज्यामवाकिरत्यश्वतांताव
कानां ॥ २७ ॥ स विध्वामर्मसुद्रौणिं पांडवः परवीरहा ॥ सारथिं चास्य भलेन रथनीडादपातयत् ॥ २८ ॥ स संगृह्य स्वयं वाहान् कृष्णौ प्राच्छादयच्छरैः ॥ तत्राद्रु
तमपश्यामद्रौणेराशुवराकर्म ॥ २९ ॥ प्रायच्छत्तुरगान्यच्च फाल्गुनं चाप्ययोधयत् ॥ तदस्य समरे राजन् सर्वे योधा अपूजयन् ॥ ३० ॥ ततः प्रहस्य वीभत्सुद्रौणि
पुत्रस्य संयुगे ॥ क्षिप्रं रश्मीनथाश्वानां क्षुरप्रैश्चिच्छिदे जयः ॥ ३१ ॥ प्राद्रवंस्तुरगास्ते तु शरवेगप्रपीडिताः ॥ ततोभून्निनदो घोरस्तव सैन्यस्य भारत ॥ ३२ ॥ पां
डवास्तु जयं लब्ध्वा तव सैन्यं समाद्रवन् ॥ समंतान्निशितान्वाणान् विमुंचंतो जयैषिणः ॥ ३३ ॥ पांडवैस्तु महाराज धार्तराष्ट्री महाचमूः ॥ पुनः पुनरथो वीरैः संयुगे
जितकाशिभिः ॥ ३४ ॥ पश्यतांति महाराजपुत्राणां चित्रयोधिनां ॥ शकुनेः सौवलेयस्य कर्णस्य च विशापते ॥ ३५ ॥ वार्यमाणामहासेनापुत्रैस्तव जनेश्वर ॥ न
चातिष्ठत संग्रामे पीड्यमाना समंततः ॥ ३६ ॥ ततो योधैर्महाराजपलायद्भिः समंततः ॥ अभवद्वाकुलं भीतं पुत्राणांति महद्वलं ॥ ३७ ॥ तिष्ठतिष्ठेति च ततः सूतपुत्र
स्य जल्पतः ॥ नावतिष्ठतिसासेनावध्यमाना महात्मभिः ॥ ३८ ॥ अयोक्नुवन् महाराज पांडवैर्जितकाशिभिः ॥ धार्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा विद्रुतं वै समंततः ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ कर्णप्रतिलक्षी

ततोदुर्योधनःकर्णमववीक्षणयादिव ॥ पश्यकर्णमहासेनापंचालैरर्दिताभृशं ॥ ४० ॥ त्वयितिष्ठतिसंचासात्पलायनपरायणा ॥ एतज्ज्ञात्वामहाबाहोःकुरुप्रा
तमरिंदम ॥ ४१ ॥ सहस्राणिचयोधानांत्वामेवपुरुषोत्तम ॥ क्रोशंतिसमरेवीरद्राव्यमाणानिपांडवैः ॥ ४२ ॥ एतच्छ्रुत्वापिराधेयोदुर्योधनवचोमहान् ॥ मद्र
राजमिदंवाक्यमववीक्ष्यहसन्निव ॥ ४३ ॥ पश्यमभुजयोर्वीर्यमस्त्राणांचजनेश्वर ॥ अद्यहन्मिरणेसर्वान्यंचालात्पांडुभिःसह ॥ ४४ ॥ बाह्याश्चान्नरव्याघ्रभद्रे
णैवनसंगयः ॥ एवमुक्त्वामहाराजसूतपुत्रःप्रतापवान् ॥ ४५ ॥ प्रगृह्यविजयंवीरोधनुःश्रेष्ठंपुगतनं ॥ सज्जं कृत्वामहाराजसंगृह्यचपुनःपुनः ॥ ४६ ॥ सन्निवा
र्यचयोधान्सत्येनशपथेनच ॥ प्रायोजयदमेयात्माभार्गवास्त्रमहाबलः ॥ ४७ ॥ ततोराजन्सहस्राणिप्रयुतान्वर्षुदानीच ॥ कोटिश्वशस्त्रीक्ष्णानिरगच्छ
न्महासूते ॥ ४८ ॥ ज्वलितैस्तैःशरैर्घोरैःकंकवर्हिणवाजितैः ॥ संछन्नापांडवसेनानप्राज्ञायतकिंचन ॥ ४९ ॥ हाहाकारोमहानासीत्पंचालानांविभांपते ॥ पी
डितानांवलवताभार्गवास्त्रेणसंयुगे ॥ ५० ॥ निपतद्भिर्गजैराजन्त्रैश्चापिसहस्रगः ॥ रथैश्चापिनरव्याघ्रनरैश्चैवसमंततः ॥ ५१ ॥ प्राकंपतमहीराजन्निहतैस्तैः
समंततः ॥ व्याकुलं सर्वमभवत्पांडवानांमहद्वलं ॥ ५२ ॥ कर्णस्त्वेकोयुधांश्रेष्ठोविधुमद्वयावकः ॥ दहनगच्छन्नरव्याघ्रशुभेसदृशतपः ॥ ५३ ॥ तेवध्यमानाः
कर्णेनपंचालाश्चैदितिःसह ॥ तत्रतत्रव्यसृत्यंतवनदाहपथादिपाः ॥ ५४ ॥ चुक्रुशुश्चनरव्याघ्रयथाव्याघ्रानरोत्तमाः ॥ तेषांतुक्रोशतासामीदीनानांणसृष्ट
नि ॥ ५५ ॥ धावतांचतनोराजंस्त्वानांचसमंततः ॥ आर्तनादोमहांस्तत्रभूतानामिवसंप्लवे ॥ ५६ ॥ वध्यमानांस्तुतान्दृष्ट्वास्तपुत्रेणनारिप ॥ वित्रेसुःसर्वभू
तानितिर्यग्योनिगतास्तपि ॥ ५७ ॥ तेवध्यमानाःसमरेस्तपुत्रेणसंजयाः ॥ अर्जुनंवासुदेवंचक्रोशंतिचमुहुर्मुहुः ॥ ५८ ॥ प्रेतगजपुरंयहतप्रेतगजंविचेतसः ॥
श्रुत्वातुनिनदंतेपांवध्यतांकर्णमायकैः ॥ ५९ ॥ अथाववीक्षासुदेवंकुंतीपुत्रोऽधनंजयः ॥ भार्गवास्त्रमहाघोरंदृष्ट्वातत्रसमीरितं ॥ ६० ॥ पश्यकृष्णमहाबाहोभा
र्गवास्त्रस्यविक्रमं ॥ नैनदस्त्रं हि समरेऽग्र्यं दंतुं कथंचन ॥ ६१ ॥ सूतपुत्रंचसंरथ्यंपश्यकृष्णमहारेण ॥ अंतकप्रतिमंवीर्यं कुर्वाणं कर्मदासणं ॥ ६२ ॥ अर्भीक्ष्णं चो
दयन्नश्वास्त्रेऽन्तेमांमुहुर्मुहुः ॥ तत्रपश्यामिसमरेकर्णं प्रतिपलायितुं ॥ ६३ ॥ जीवत्याप्नोतिपुरुषःसंख्येजयपराजयौ ॥ मृतस्यतुल्यपीकं गङ्गां गणवकुतो जयः ॥
॥ ६४ ॥ एवमुक्तस्तुपार्थनरुणोमतिमतावरं ॥ धनंजयमुवाचेदंप्राप्तकालमरिंदमं ॥ ६५ ॥

कृत्यपलायितुं न पश्यामिति पिहृत्वात् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इतिकर्णपर्वणिनैरुक्तयेभारतभावदीपेचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ द्रौणिमिति ततोऽग्रथन्वाविस्तारितोऽपचापः ॥ ७३ ॥

कर्णेन हि दृढं राजा कुंतीपुत्रः परिक्षितः ॥ तं दृष्ट्वा श्वास्य च पुनः कर्णं पार्थवधिप्यसि ॥ ६६ ॥ एवमुक्त्वा पुनः प्रायाद्वपुर्मिच्छन् युधिष्ठिरं ॥ श्रमेण ग्राहयिष्यंश्च युद्धे कर्णं विशांपते ॥ ६७ ॥ ततोऽधनं जयोद्वपुः राजानं वाणपीडितं ॥ रथेन प्रययौ क्षिप्रं संग्रामालेशवाज्ञया ॥ ६८ ॥ गच्छन्नेव तु कौन्तेयो धर्मराज दिदृक्षया ॥ सैन्यमालोकयामास तपस्यतत्र चाग्रजं ॥ ६९ ॥ युद्धं कृत्वा तु कौन्तेयो द्रोणपुत्रेण भारत ॥ दुःस्महं वज्रिणा संख्ये पराजित्य गुरोः सुतं ॥ ७० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि धर्मराजशोधने चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७१ ॥ संजय उवाच द्रौणिपराजित्य ततोऽग्रथन्वा कृत्वा महदुष्करं शूरकर्म ॥ आलोकयामास ततः स्वसैन्यं धनं जयः शत्रुभिरप्रवृष्यः ॥ ७२ ॥ अयुध्यमानान् नृपतनामुखस्थान् शूरः शूरान् हर्षयन्मव्यसार्च्य ॥ पूर्वप्रहारैर्मथितान् प्रशंसन् स्थितान् महात्मा सरथाननेकान् ॥ ७३ ॥ अपश्यमानस्तु किरीटमालीयुधिष्ठिरं भ्रातरमाजमीढं ॥ उवाच भीमं तस्माभ्युपेत्य गजः प्रवृत्तिं त्विह कुत्र राजा ॥ ७४ ॥ भीमसेन उवाच अपयानुद्वपुः राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ कर्णवाणाभितमां गोयदि जीवेत्कथंचन ॥ ७५ ॥ अर्जुन उवाच तस्माद्भवानर्गो घमितः प्रयातुराज्ञः प्रवृत्त्यै कुरुमत्तं सम्य ॥ नूनं स विद्वोति भृशं पृथक्कैः कर्णेन राजा शिविरं गतोऽसौ ॥ ७६ ॥ यः संप्रहारं निशितैः पृथक्कैर्द्रोणेन विद्वोति भृशं तस्वी ॥ तस्यौ स तत्रापि जयप्रतीक्षो द्रोणोऽपि यावन्महतः किलासीत् ॥ ७७ ॥ संशयं गमितः पांडवाग्र्यः संख्येद्य कर्णेन महानुभावः ॥ ज्ञातुं प्रयात्याशु तमद्य भीमस्यास्याम्यहं शत्रुगणान् निरुद्ध ॥ ७८ ॥ भीमसेन उवाच त्वमेव जानीहि महानुभाव राजा प्रवृत्तिं भरतर्षभस्य ॥ अहं हि यद्यर्जुनयाम्यमित्रावदंति मां भीत इति प्रवीराः ॥ ७९ ॥ ततोऽब्रवीदर्जुनो भीमसेनं संगमकाः प्रत्यनीकस्थिता मे ॥ एतान् हत्वा घमयान् गम्यमित्रोऽपयातुं रिपुसंघं गोप्रात् ॥ ८० ॥ अथाब्रवीदर्जुनं भीमसेनः स्ववीर्यमामाद्य कुरुप्रवीर ॥ संगमकाः प्रतियोत्स्यामि संख्ये सर्वानहं वाहिधनं जयत्वं ॥ ८१ ॥ तद्भीमसेनस्य वचो निशम्य सुदुष्करं भ्रातुरमित्रमध्ये ॥ संशयकानीकमसत्यमेकः सुदुष्करं धारयामीति पार्थः ॥ ८२ ॥ उवाच नारायणमप्रमेयं कपिध्वजः सत्यपराक्रमस्य ॥ श्रुत्वा वचो भ्रातुरदीनसत्त्वस्तदा हवे सत्यवचो महात्मा ॥ द्रुपंकुरुश्रेष्ठमभिप्रयास्य त्वां वाचवृणिप्रवरं तदानीं ॥ ८३ ॥ अर्जुन उवाच चोदया श्वान् दृपीकेशविहायैतद्वलार्णवं ॥ अजातशत्रुं राजानं द्रुपुमिच्छामि केशव ॥ ८४ ॥

अनेकान् बहून् ॥ ८५ ॥ उवाच तं पप्रच्छ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रत्यनीकेशचुसैन्यसर्मापे ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचपटितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥
स्वागतमिति नोअच्युतार्जुनौयुवयोर्दर्शनमेगादं प्रियं कुशलमिति पाठेयुवयोः कुशलं यत्तन्मेगादं प्रियमितियोज्यं ॥ १ ॥ अरिष्टाभ्यां शुभाभ्यां ॥ २ ॥ ३ ॥ अनुज्ञातं अनुगृहीतं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनला

संजय उवाच ततो ह्यान्सर्वदागार्हमुख्यः प्रचोदयन् भीममुवाच चेदं ॥ नैतच्चित्रंतव कर्माद्यभीमयास्याम्यहं जहि पार्थारि संघान् ॥ १४ ॥ ततो ययौ लृप्ते केशो
यत्र राजायुधिष्ठिरः ॥ गीघ्राच्छीघ्रतरं राजन्वाजिभिर्गुरुदोषमैः ॥ १५ ॥ प्रत्यनीके व्यवस्थाप्य भीमसेनमरिंदमं ॥ संदिश्य चैनं राजेन्द्र युद्धं प्रति वक्रोदरं ॥ १६ ॥
ततस्तु गत्वा पुरुषप्रवीरैराजानमासाद्य गयानमेकं ॥ रथादुभौ प्रत्यवरुह्य तस्माद्वंदतुर्धर्मराजस्य पादौ ॥ १७ ॥ तं दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रं क्षेमिणं पुरुषपथं ॥ मुदाभ्यु
पगतौ कृष्णावश्विनाविववामव ॥ १८ ॥ तावभ्यनंदद्राजापिविवस्वानश्विनाविव ॥ हतमहामुरेजं भेशक्रविष्णूयथागुरुः ॥ १९ ॥ मन्यमानो हतं कर्णधर्मरा
जो युधिष्ठिरः ॥ हर्षगददयावाचा प्रीतः प्राह परंतपः ॥ २० ॥ संजय उवाच अथोपधातौ पृथुलो हितालौ गराचितांगौ रुधिरप्रदिग्धौ ॥ समीक्ष्य सेनाग्रनर
प्रवीरौ युधिष्ठिरौ वाक्यमिदं वभाषे ॥ २१ ॥ महामत्स्यौ हि तौ दृष्ट्वा सहितौ केशवार्जुनौ ॥ हतमाधिरथिमेनेमं ख्येगां दीवधन्वता ॥ २२ ॥ तावभ्यनंदत् कौन्तेयः सा
क्षापरमर्वन्गुना ॥ स्मितपूर्वममित्रघ्नं पूजयन् भरतपथं ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वण्युधिष्ठिरं प्रति कृष्णार्जुनगमेपंचपटितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥
युधिष्ठिर उवाच स्वागतं देवकीमातः स्वागतं ते धनं जये ॥ प्रियं भेदं दर्शनं गाढं युवयोराच्युतार्जुनौ ॥ १ ॥ अक्षताभ्यामरिष्टाभ्यां हतः कर्णो महारथः ॥ आर्गावि
पममं युद्धे सर्वशस्त्रविशारदं ॥ २ ॥ अग्रगंधार्तराष्ट्राणां सर्वेषां गर्भवर्मच ॥ रक्षितं वृषसेनेन सुपणेन च धन्विना ॥ ३ ॥ अनुज्ञातं महावीर्यसमेणास्त्रेण दुर्जयं ॥ अ
य्यं सर्वस्य लोकस्य रथिनं लोकविश्रुतं ॥ ४ ॥ चानारं धर्तराष्ट्राणां गंतारं वाहिनीमुखे ॥ हंतारं परसैन्यानाममित्रगणमर्दनम् ॥ ५ ॥ दुर्योधनहिते युक्तमस्मद्व्या
यचोद्यतं ॥ अप्रभृष्यं महायुद्धे वैरपिसवामवैः ॥ ६ ॥ अनलानिलयोस्तुल्यं ते जसोऽनावलेन च ॥ पातालमिव गंभीरं सुहृदां नंदिवर्धनं ॥ ७ ॥ अंतकं मम मित्रा
णां हत्वा कर्णमहावृषे ॥ द्रिष्ट्वा युवामनुप्राप्तौ जित्वा सुरमिवामरौ ॥ ८ ॥ घोरं युद्धमर्दनेन मया त्वद्युतार्जुनौ ॥ कृतं तेनांतकेनैव प्रजाः सर्वा जिघांसता ॥ ९ ॥
तेन केतुं श्रमेच्छिन्नो हतौ च पाणिं सारथी ॥ हतवाहस्ततश्चास्मियुयुधानस्य पश्यतः ॥ १० ॥

निलयोरितिक्रमानेजोबलाभ्यां ॥ ७३ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ मरणे उपस्थिते सति यानः पलायितोस्मि वाध्रीणसः मेषविशेषः यस्य नासापुटयोर्वध्रीसदृशं चर्म भवति द्विपः द्वाभ्यां वक्त्रकणाभ्यां पिवतीति द्विज इति पाठे कृष्णपीवो
धृष्टद्युम्नस्य यमयोर्वगिस्व च गिग्वं डिनः ॥ पश्यतां द्रौपदेयानां पंचालानां च सर्वशः ॥ ११ ॥ एतान् जित्वा महावीर्यः कर्णः शत्रुगणान् बहून् ॥ जितवान्मां महाबा
हो यतमानो महारणे ॥ १२ ॥ अस्मिन्त्य च मां युद्धे रूपाण्युक्तवान्बहु ॥ तत्र तत्र युधांश्चेष्टपरिभूय न संग्रयः ॥ १३ ॥ भीमसेनप्रभावात्तु यज्जीवामि धनं जय ॥
बहुना च किमुक्तेन नाहं तस्माद्बुद्धिमुत्सहे ॥ १४ ॥ त्रयोदशाहं वर्षाणि यस्माद्भीतो धनं जय ॥ न स्मनिद्रालभेरात्रौ न चाहनि सुखं क्वचित् ॥ १५ ॥ तस्य ह्येव संयुक्तः प
रिदत्ये धनं जय ॥ आत्मनो मरणयातो वाध्रीणमहवद्विपः ॥ १६ ॥ तस्यायमगमत्कालं श्वितयानस्य मे चिरं ॥ कथं कर्णो मया शक्यो युद्धे क्षपयितुं भवेत् ॥ १७ ॥
जाग्रत्स्वपंश्च कौन्तेय कर्णमेव सदा त्यहे ॥ पश्यामि तत्र तत्रैव कर्णभूतमिदं जगत् ॥ १८ ॥ यत्र यत्र हि गच्छामि कर्णाद्भीतो धनं जय ॥ तत्र तत्र हि पश्यामि कर्णमेवा
ग्रतः स्थितं ॥ १९ ॥ मोहते नैव वीरेण समरेष्वपलायिना ॥ सहयः सरथः पार्थ जित्वा जीवन् विसर्जितः ॥ २० ॥ को नु मे जीविते नार्थो राज्ये नार्थो भवेत्पुनः ॥ ममै
वं विद्वत्स्याद्य कर्णेनाहवशो भिना ॥ २१ ॥ न प्राप्तं पूर्व यद्भीष्मात्कृपाद्वोणाच्च संयुगे ॥ तस्यामम धमे युद्धे मृतपुत्रान्महारथात् ॥ २२ ॥ सत्वांश्च दृष्ट्वा भि कौन्तेय य
थाद्य कुशलं तथा ॥ तन्ममाचक्ष्व कालं येन यथा कर्णो हतस्त्वया ॥ २३ ॥ शक्रतुल्यबलौ युद्धे यमतुल्यः पराक्रमे ॥ रामतुल्यस्तथाश्वेण सकथं वै निपूढितः ॥ २४ ॥
महारथः समाख्यातः सर्वयुद्धविगारदः ॥ धनुर्धराणां प्रवरः सर्वेषामेकपूरुषः ॥ २५ ॥ पूजितो धृतराष्ट्रेण सपुत्रेण विशांपते ॥ त्वदर्थमेव राधेयः सकथं निहतस्त्व
या ॥ २६ ॥ धार्तराष्ट्रो हियोधेपुः सर्वेष्वेव सदा र्जुन ॥ तव मृत्युरणे कर्णमन्यते पुरुषर्षभ ॥ २७ ॥ सत्वया पुरुषव्याघ्रकथं युद्धे निपूढितः ॥ तन्ममाचक्ष्व कौन्तेय यथा
कर्णो हतस्त्वया ॥ २८ ॥ युध्यमानस्य च गिरः पश्यतां सुहृदां हतं ॥ त्वया पुरुषशार्दूलसिंहेन वयथारुरोः ॥ २९ ॥ यः पर्युपासीत् प्रदिगो दिशश्च त्वां मृतपुत्रः सम
रे प्रगीप्सन् ॥ दिन्मूः कर्णः समरे हस्तिपद्मवंसहीदानीं कंकपत्रैः सुतीक्ष्णैः ॥ ३० ॥ त्वयारणे निहतः मृतपुत्रः कच्चिच्छेते भूमितले दुरात्मा ॥ प्रियश्च मे परमो वै कृतोयं
त्वयारणे मृतपुत्रं निहत्य ॥ ३१ ॥ यः सर्वतः पर्यपतत्त्वदर्थं सदा चित्तो गर्वितः मृतपुत्रः ॥ स शूरमानी समरे समेत्य कच्चित्त्वयानिहतः संयुगे मौ ॥ ३२ ॥ रौक्मं वरं ह
स्ति गजाश्च युक्तं रथं प्रदिन्मूर्यः परेभ्यस्त्वदर्थं ॥ सदारणे स्पर्धते यः स पापः कच्चित्त्वयानिहतस्तान् युद्धे ॥ ३३ ॥

रक्तशिराः श्वेतपक्षो विहंगमः सर्वे वाध्रीणसः प्रोक्तो याज्ञिकैः पितृकर्मणीति पांचः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ अयं मृतपुत्रः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ विहंगैर्बाणैः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ बाणेभ्यः समर्पितेन कर्णबाणैरत्यंतं प्रविद्धेनेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीवे भारतभावादीषेष्टपष्टित

योसौ सदाशूरमदेन मत्तो विकृत्य ते संसदिकौरवाणां ॥ प्रियोत्यर्थं तस्य सुयोधनस्य कश्चित्सपापो निहतस्त्वयाद्य ॥ ३४ ॥ कश्चित्समागम्य धनुः प्रयुक्तैस्त्वत्पि
तैर्लोहितागैर्विहंगैः ॥ शेते सपापः सुविभिन्नगात्रः कश्चिद्रघौ धार्तराष्ट्रस्य बाहू ॥ ३५ ॥ योसौ सदाश्लाघते राजमध्ये दुर्योधनं हर्षयद्दर्पपूर्णः ॥ अहं हंता फाल्गु
नस्येति मोहात् कश्चिद्वचस्तस्य न वै तया तत् ॥ ३६ ॥ नाहं पादौ धावयिष्ये कदाचिद्वावस्थितः पार्थ इत्यल्पबुद्धेः ॥ व्रतंतस्यैतत्सर्वदा शक्रसूनो कश्चित्त्वयानिहतः सो
द्यकर्णः ॥ ३७ ॥ योसौ रुष्णामब्रवीदुष्टबुद्धिः कर्णः सभायां कुरुवीरमध्ये ॥ किंपांडवांस्त्वं न जहासिरुष्णे सुदुर्वलान्यतितान्हीनसत्त्वान् ॥ ३८ ॥ योसौ कर्णः प्रत्य
जानात्वदर्थे नाहं हत्वा सह रुष्णेन पार्थ ॥ इहोपयातेति सपापबुद्धिः कश्चिच्छेतेशरसंभिन्नगात्रः ॥ ३९ ॥ कश्चित्संग्रामो विदितो वै तवायं समागमे संजय कौरवा
णां ॥ यत्रावस्थामीदृशीं प्रापितो हं कश्चित्त्वया सोद्यहतो दुरात्मा ॥ ४० ॥ कश्चित्त्वया तस्य सुमंदबुद्धेर्गांडीवमुक्तैर्विशिखैर्ज्वलद्भिः ॥ सकुंडलं भानुमदुत्तमांगं का
यात्प्रकृतं युधिसव्यसाचिन् ॥ ४१ ॥ यत्तन्मया बाणसमर्पितेन ध्यातोऽसि कर्णस्य वधाय वीर ॥ तन्मे त्वया कश्चिदमोघमग्रध्यानं कृतं कर्णनिपातनेन ॥ ४२ ॥ यद्
दर्पपूर्णः स सुयोधनोऽस्मानुदीक्षते कर्णसमाश्रयेण ॥ कश्चित्त्वया सोद्यसमाश्रयोऽस्य भग्नः पराक्रम्य सुयोधनस्य ॥ ४३ ॥ योनः पुरा पट्टतिलानवोचत्सभामध्ये कौ
रवाणां समक्षं ॥ सदुर्मतिः कश्चिदुपेत्य संख्ये त्वया हतः सूतपुत्रोऽत्यमपी ॥ ४४ ॥ यः सूतपुत्रः प्रहसन् दुरात्मा पुरा ब्रवीन्निर्जितां सौवलेन ॥ स्वयं प्रसत्यानं ययाज्ञसे
नीमपीह कश्चित्सहतस्त्वयाद्य ॥ ४५ ॥ यः शस्त्रं भृच्छ्रेष्ठतमं पृथिव्यां पितामहं व्याक्षिपदल्पचेताः ॥ संख्यायमानोऽर्द्धरथः सकश्चित्त्वया हतो द्याधिरथिर्महात्मन् ॥
॥ ४६ ॥ अमर्षजं निरुतिसमीरणेरितं हृदि स्थितं ज्वलन्मिमं सदामम ॥ हतो मया सोद्यसमेत्य कर्ण इति ब्रुवन् प्रशमयसेद्य फाल्गुन ॥ ४७ ॥ ब्रवीहि मे दुर्लभमे
तद्यकथं त्वयानिहतः सूतपुत्रः ॥ अनुध्यायेत्वांसततं प्रवीरवृत्ते हतं सौभगवानिवेंद्रः ॥ ४८ ॥ इ० महाभारते कर्णपर्वणियुधिष्ठिरवाक्येष्टपष्टितमोऽध्यायः ६६
संजय उवाच तद्धर्मशीलस्य वचो निशम्य राज्ञः क्रुद्धस्यातिरथो महात्मा ॥ उवाच दुर्धर्मदीनसत्त्वं युधिष्ठिरं जिष्णुरनंतवीर्यः ॥ १ ॥ अर्जुन उवाच सं
शप्तैर्युध्यमानस्य मेघसेनाग्रयार्या कुरुसैन्यं पुरा जन् ॥ आशीविषा भानुखगमान् प्रमुंचन् द्रौणिः पुरस्तात्सहसाभ्यतिष्ठत् ॥ २ ॥

मोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

॥ १ ॥

॥ २ ॥

॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

तद्धर्मेति ॥ १ ॥ खगमाप्रबाणान् ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ वध्यतां वध्यमानानां कौरवाणां उज्जिहीर्षा उद्धर्तुमिच्छामकार्षात् ॥ ४ ॥ ५ ॥ अष्टौ गावो यस्मिन् तदष्टागवंशकटेनेषामष्टागवामष्ट अष्टसंख्या निशकटानि नुडभावा आर्षः ॥ शेतानि बाणान् अनेकशतसंख्या
दृष्ट्वा रथं मेघरवं समैव समस्त सेनावरणेभ्यतिष्ठत् ॥ तेषामहंपंचशतानि हत्वा ततो द्रौणिमगमं पार्थिवाय ॥ ३ ॥ समां समासाद्य नरेन्द्र यत्तः समभ्ययात्सिंहमिव द्वि
पेद्रः ॥ अकार्षीच्च रथिना मुज्जिहीर्षा महाराज वध्यतां कौरवाणां ॥ ४ ॥ ततो रणे भारत दुष्प्रकंप्य अचार्यपुत्रः प्रवरः कुरुणां ॥ मामर्दयामास शितैः पृषत्कैर्जनार्द
नं चैव विपात्रिकल्पैः ॥ ५ ॥ अष्टागवामष्टशतानि बाणान्मया प्रयुद्धस्य वहंतितस्य ॥ तांस्तेन मुक्तान् हमस्य बाणैर्व्यनाशयं वायुरिवाभ्रजालं ॥ ६ ॥ ततो परा
भ्याणसंघाननेकानां कर्णपूर्णयत विप्रमुक्तान् ॥ ससर्ज शिखास्त्रवलप्रयत्नैस्तथा यथा प्रावृषिकालमेघः ॥ ७ ॥ नैवा ददानं न च संदधानं जानीमहे कतरेणास्यती
ति ॥ वामेन वायदिवा दक्षिणेन सद्राणपुत्रः समरे पर्यवर्तत् ॥ ८ ॥ तस्या ततं मंडलमेव सज्यं प्रदृश्यते कार्मुकंद्रोणसूनोः ॥ सो विध्यन्मां पंचभिर्द्रोणपुत्रः शितैः शरैः
पंचभिर्वासुदेवं ॥ ९ ॥ अहं हितं त्रिंशता वज्रकल्पैः समर्दयं निमिषस्यांतरेण ॥ क्षणात् श्वावित्समरूपो बभूव समादिं तोमद्विष्टपैः पृषत्कैः ॥ १० ॥ स विक्षरन्नुधि
रंसर्वगात्रे रथानीकं सूतसूनोर्विवेश ॥ मयाभिभूतान्सैनिकानां प्रवर्हानसौ प्रपश्यन्नुधिरप्रदिग्धान् ॥ ११ ॥ ततोभिभूतं युधिर्वीक्ष्य सैन्यं वित्रस्तयोधं द्रुतवाजि
नागं ॥ पंचाशतारथमुख्यैः समेत्य कर्णस्त्वरन्मामुपयात्प्रमाथी ॥ १२ ॥ तान्सूदयित्वा हमपास्य कर्णं द्रष्टुं भवंतं त्वरयाभियातः ॥ सर्वे पंचालात्पुद्गिजं ते स्म कर्णं दृ
ष्ट्वा गावः केसरिणं यथैव ॥ १३ ॥ मृत्योरास्यं व्यात्तमिवाभिपद्य प्रभद्रकाः कर्णमासाधराजन् ॥ रथांस्तु तान्समशतान्निमग्नांस्तदा कर्णः प्राहिणो मृत्युसद्य ॥
॥ १४ ॥ न चाप्यभूत्क्लान्तमनाः सराजन् यावन्नास्मान् दृष्टवान्सूतपुत्रः ॥ श्रुत्वा तु त्वां तेन दृष्टं समेतमश्च तथाप्रापूर्वतरं क्षतं च ॥ १५ ॥ मन्ये कालमपयानस्य राजन्
क्रूरात्कर्णात्तेहमचित्य कर्मन् ॥ मया कर्णस्यास्त्रमिदं पुरस्ताद्युद्धदृष्टं पांडवचित्ररूपं ॥ १६ ॥ न त्वन्ययोद्वा विद्यते स्तंजयानां महारथं योद्यसहेत कर्णं ॥ शैने यो मे
सात्यकिश्च करक्षौ धृष्टद्युम्नश्चापितथैव राजन् ॥ १७ ॥ युधामन्युश्चोत्तमौ जाश्वशूरौ पृष्ठतो मां रक्षतां राजपुत्रौ ॥ रथप्रवीरेण महानुभावद्विषत्सैन्ये वर्ततादुस्तरणे
॥ १८ ॥ समेत्याहं सूतपुत्रेण संस्ये वृत्रेण वज्रीव नरेन्द्रमुख्य ॥ योत्स्याम्यहं भारतसूतपुत्रमस्मिन् संग्रामे यदि वै दृश्यतेद्य ॥ १९ ॥ आयाहि पश्चाद्युयुत्समानं मां सू
तपुत्रस्यरणे जयाय ॥ महर्षभस्येव मुखं प्रपन्नाः प्रभद्रकाः कर्णमभिद्रवंति ॥ २० ॥

नहंति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रुत्वाकर्णमितिस्पष्टार्थोऽष्टपष्ठितमः ॥ १॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥१०॥

षट्साहस्राभारतराजपुत्राःस्वर्गायलोकायरणेनिमग्नाः ॥ कर्णनचेदद्यनिहन्मिराजन्सवांधवंयुध्यमानंप्रसह्य ॥ २१ ॥ प्रतिश्रुत्याकुर्वंतोवैगतिर्याकष्टायाताता
महंराजसिंह ॥ आमंत्रयेत्वांब्रूहिजयरणेमेपुराभीमंधार्तराष्ट्राग्रसंते ॥ २२ ॥ सौतिहनिष्यामिनरेन्द्रसिंहसैन्यंतथाशत्रुगणांश्चसर्वान् ॥ २३ ॥ इतिश्रीमहाभा
रतेकर्णपर्वणिअर्जुनवाक्येसप्तपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ संजयउवाच श्रुत्वाकर्णकल्पमुदारवीर्यंकुद्धःपार्थःफाल्गुनस्यामितौजाः ॥ धनं
जयंवाक्यमुवाचचेदंयुधिष्ठिरःकर्णशराभितमः ॥ १ ॥ विप्रद्रुतातातचमूस्त्वदीयातिरस्कृताचाद्ययथानसाधु ॥ भीतोभीमंत्यज्यचायास्तथात्वंयन्नाशकःक
र्णमथोनिहंतुं ॥ २ ॥ स्नेहस्त्वयापार्थकृतःपृथायागर्भसमाविश्ययथानसाधु ॥ त्यक्त्वारणेयदपायाःसभीमंयन्नाशकःसूतपुत्रंनिहंतुं ॥ ३ ॥ यत्तद्वाक्यंद्वैतवनेत्व
योक्तंकर्णंहंतास्म्येकरथेनसत्यं ॥ त्यक्त्वातंवैकथमद्यापयातःकर्णाद्भीतोभीमसेनंविहाय ॥ ४ ॥ इदंयदिद्वैतवनेप्यक्षःकर्णयोद्धुंनप्रशक्ष्येनृपेति ॥ वयंततःप्रा
प्तकलंचसर्वेरुत्यान्युपैष्यामतथैवपार्थ ॥ ५ ॥ मयिप्रतिश्रुत्यवधंहितस्यनवैरुतंतच्चतथैववीर ॥ आनीयनःशत्रुमध्यंसकस्मात्समुक्षिप्यस्थंडिलेप्रत्यपिष्ठाः
॥ ६ ॥ अप्याशिष्मवयमर्जुनत्वयियियासवोबहुकल्याणमिष्टं ॥ तन्नःसर्वविफलंराजपुत्रफलार्थिनांविफलइवातिपुष्पः ॥ ७ ॥ प्रच्छादितंबटिशमिवामिषेण
संच्छादितंगरलमिवाशनेन ॥ अनर्थकमेदर्शितवानसित्वंराज्यार्थिनोराज्यरूपंविनाशं ॥ ८ ॥ त्रयोदशेमाहिसमाःसदावयंत्वामन्वजीविष्मधनंजयाशया ॥
कालेवर्षंदेवमिवोत्तवीजंतन्नःसर्वान्नरकेत्वंन्यमज्जः ॥ ९ ॥ यत्तत्पृथांवागुवाचांतरिक्षेसमाहजातेत्वयिमंदबुद्धौ ॥ जातःपुत्रोवासवविक्रमोयंसर्वान्शूरान्शा
त्रवान्जेयतीति ॥ १० ॥ अयंजेताखांडवेदेवसंधान्सर्वाणिभूतान्यपिचोत्तमौजाः ॥ अयंजेतामद्रकलिंगकेकयानयंकुरुन्नाजमध्येनिहंता ॥ ११ ॥ अस्मा
त्परोत्तोभविताधनुर्धरोनैनंभूतंकिंचनजानुजेता ॥ इच्छन्नयंसर्वभूतानिकुर्याद्दशेशीसर्वसमामविद्यः ॥ १२ ॥ कांत्याशशांकस्यजवेनवायोःस्थैर्येणमेरोः
क्षमयापृथिव्याः ॥ सूर्यस्यभासाधनदस्यलक्ष्म्याशौर्येणशक्रस्यबलेनविष्णोः ॥ १३ ॥ तुल्योमहात्मातवकुंतिपुत्रोजातोऽदितेर्विष्णुरिवारिहंता ॥ स्वेषांजयाय
द्विषतांवधायस्यातोमितौजाःकुलतंतुकर्ता ॥ १४ ॥ इत्यंतरिक्षेशतशृंगमूर्ध्नितपस्विनांशृण्वतांवागुवाच ॥ एवंविधंतच्चनाभूतथाचदेवापिनूनमनृतंवदन्ति ॥
॥ १५ ॥ तथापरेपामृपिसत्तमानांश्रुत्वागिरःपूजयतांसदात्वां ॥ नसंनतिंप्रैमिसुयोधनस्यनत्वांजानाम्याधिरथेर्भयार्तं ॥ १६ ॥ ॥ १११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥

म.भा.टी.

॥ ७६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ . इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ७७ ॥

पूर्वयदुक्तं हि सुयोधनेन न फाल्गुनः प्रमुखे स्थास्यतीति ॥ कर्णस्य युद्धे हि महाबलस्य मौर्ख्या तु तन्नावबुद्धं मया सीत् ॥ १ ॥ अतेनाद्य तस्येभृशमप्रमेयं यच्छत्रुवर्गे
नरकं प्रविष्टः ॥ तदैव वाच्योऽस्मिन्नुत्तयाहं नयोत्स्येहं सूतपुत्रं कथंचित् ॥ १८ ॥ ततो नाहं संजयान्के कयांश्च समानयेयं सुहृदोरणाय ॥ एवं गते किंच मया घशक्यं का
र्यं कर्तुं विग्रहे स तजस्य ॥ १९ ॥ तथैव राज्ञश्च सुयोधनस्य ये वापि मां योद्धुकामाः समेताः ॥ धिगस्तु मज्जीवितमघरुण्यो हं वशं सूतपुत्रस्य यातः ॥ २० ॥ मध्ये कुरुणां
सुहृदां च मध्ये ये चाप्यन्ये योद्धुकामाः समेताः ॥ यदि स्म जीवेत्स भवेन्निहंता महारथानां प्रवरो रथोत्तमः ॥ तवाभि मम्युस्तनयो घपार्थनचास्मि गंता समरे पराभ
वं ॥ २१ ॥ अथापि जीवेत्स मरे घटोत्कचस्तथापि नाहं समरे पराङ्मुखः ॥ मम त्वभाग्यानि पुरा कृतानि पापानि नूनं बलवन्ति युद्धे ॥ २२ ॥ तृणं च कृत्वा समरे भवन्तं
तोहमेवं निरुतो दुरात्मना ॥ वैकर्तने नैव तथा कृतो हं यथा त्वशक्तः क्रियते त्यवांधवः ॥ २३ ॥ आपद्रुतं कश्चन यो विमोक्षेत्स वांधवः स्नेहयुक्तं सुहृच्च ॥ एवं पुराणा
मुनयो वदन्ति धर्मः सदा सद्भिर्नुष्ठितश्च ॥ २४ ॥ त्वष्टा कृतं वाहमकूजनाक्षं शुभं समास्थाय कपिध्वजं तं ॥ खड्गं गृहीत्वा हेमपट्टानुबद्धं धनुश्चेदंगां दिवं तालमात्रं
॥ २५ ॥ सकेशवेनोत्थमानः कथं त्वं कर्णाद्रीतो व्यपयातो सिपार्थ ॥ धनुश्च तत्केशवाय प्रयच्छयं ताभविष्यस्त्वं रणे केशवस्य ॥ २६ ॥ तदा ह निष्यत्केशवः कर्णमुग्रं
मरुत्पतिर्वत्र मिवात्तवज्रः ॥ राधेयमेतं यदि नाद्यशक्तश्चरन्तमुग्रं प्रतिवाधनाय ॥ २७ ॥ प्रयच्छान्यस्मै गां दिवमेतदद्य त्वत्तोयो खैरभ्यधिको वानरेंद्रः ॥ अस्मा
न्नैवं पुत्रदारैर्विहीनान् सुखाद्ब्रह्मनराज्यनाशाच्च भूयः ॥ २८ ॥ द्रष्टालोकः पतितानप्यगाधे पापैर्जुष्टे नरके पांडवेय ॥ मासेऽपतिष्यः पंचमेत्वं सुरुच्छेन वा गर्भे आभ
विष्यः पृथायाः ॥ २९ ॥ तत्ते श्रेयो राजपुत्रा भविष्यन्ने चेत्संग्रामादपयानं दुरात्मन् ॥ धिग्गां दीवं धिक्च ते बाहुवीर्यमसंख्येयान् बाणगणांश्च धिक्ते ॥ धिक्ते केतुं के स
रिणः सुतस्य रुशानुदत्तं चरथं च धिक्ते ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि युधिष्ठिरक्रोधवाक्ये अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ७७ ॥ संजय उवाच
युधिष्ठिरेणैव मुक्तः कौन्तेयः श्वेतवाहनः ॥ असिं जग्राह संक्रुद्धो जिघां सुभरतर्षभं ॥ १ ॥ तस्य कोपं समुद्दीक्ष्य चित्तज्ञः केशवस्तदा ॥ उवाच किमिदं पार्थ गृहीतः
खड्ग इत्युत ॥ २ ॥ न हि पश्यामि योद्धव्यं त्वया किंचिद्दनं जय ॥ तेन स्ता धार्तराष्ट्रा हि भीमसेनेन धीमता ॥ ३ ॥

युधिष्ठिरेणेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

कर्णपर्व

८

॥ ७६ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ भवान्यत्सरंभं अगात्तत्कालेन अकाले इत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कर्तुमयोग्यानां कर्मणां संयोगं कर्तुं योग्यानामपि अक्रियाणां नि
अपयातो सिकौ ते यराजा द्रष्टव्य इत्यपि ॥ सराजा भवता दृष्टः कुशलं च युधिष्ठिरः ॥ ४ ॥ सदृशानृपशार्दूलं शार्दूलसमविक्रमं ॥ हर्षकाले च संप्राप्ते किमिदं मोहका
रितं ॥ ५ ॥ नतं पश्यामि कौ ते यस्ते वध्यो भविष्यति ॥ प्रहर्तुमिच्छसे कस्मात्किं वा ते चित्तविभ्रमः ॥ ६ ॥ कस्माद्भवान्महाखड्गं परिगृह्णातिसत्वरः ॥ तत्त्वां पृच्छा
मि कौ ते य किमिदं ते चिकीर्षितं ॥ ७ ॥ परामृशसि यत्क्रुद्धः खड्गमद्भुतविक्रम ॥ एवमुक्तस्तुरुष्णेन प्रेक्षमाणो युधिष्ठिरः ॥ ८ ॥ अर्जुनः प्राह गोविंदं क्रुद्धः सर्प इव
श्वसन् ॥ अन्यस्मै देहि गां डीवमिति मां यो भिचो दयेत् ॥ ९ ॥ भिद्यामहंतस्य शिर इत्युपांशुव्रतं मम ॥ तदुक्तं मम चानेन राजा मितपराक्रम ॥ १० ॥ समक्षं तव गो
विंद न तत्क्षंतुमिहोत्सहे ॥ तस्मादेनं वधिष्यामि राजानं धर्मभीरुकं ॥ ११ ॥ प्रतिज्ञां पालयिष्यामि हत्वैनं नरसत्तमं ॥ एतदर्थं मया खड्गो गृहीतो यदुनं द्रन ॥ १२ ॥
सोहं युधिष्ठिरं हत्वा सत्यस्यानृण्यतां गतः ॥ विगोको विज्वरश्चापि भविष्यामि जनार्दन ॥ १३ ॥ किं वा त्वं मन्यसे प्राप्तमस्मिन्काल उपस्थितं ॥ त्वमस्य जगतस्त
तकं थ सर्वगतागतं ॥ १४ ॥ तत्तथा प्रकरिष्यामि यथामां वक्ष्यते भवान् ॥ संजय उवाच धिगधिगित्येव गोविंदः पार्थ मुक्त्वा ब्रवीत्पुनः ॥ १५ ॥ कृष्ण
उवाच इदानीं पार्थ जानामि न वृद्धाः सेवितास्त्वया ॥ कालेन पुरुषव्याघ्रसंरंभं यद्भवानगात् ॥ १६ ॥ न हि धर्मविभागज्ञः कुर्याद्वै वंधनं जय ॥ यथा त्वं पांडवा
ये ह धर्मभीरुरपंडितः ॥ १७ ॥ अकार्याणां क्रियाणां च संयोगं यः करोति वै ॥ कार्याणामक्रियाणां च सपार्थपुरुषाधमः ॥ १८ ॥ अनुसृत्य तु ये धर्मकथयेयुरुप
स्थिताः ॥ समासविस्तरविदां न ते पांवेत्सि निश्चयं ॥ १९ ॥ अनिश्चयज्ञो हि नरः कार्याकार्यविनिश्चये ॥ अवशो मृत्युते पार्थ यथा त्वं मूढ एव तु ॥ २० ॥ न हि कार्य
मकार्यवासुखं ज्ञातुं कथंचन ॥ श्रुतेन ज्ञायते सर्वतश्च त्वं नावबुध्यसे ॥ २१ ॥ अविज्ञानाद्भवान्यच्च धर्मरक्षति धर्मवित् ॥ प्राणिनां त्वं वधं पार्थ धार्मिको नावबुध्य
से ॥ २२ ॥ प्राणिनामवधस्तां सर्वज्यायान्मतो मम ॥ अनृतां वा वदेद्वाचं न तु हिंस्यात्कथंचन ॥ २३ ॥ मकथं भ्रानरं ज्येष्ठं राजानं धर्मकोविदं ॥ हन्याद्भवान्नरश्रे
ष्ठप्राकृतान्यः पुमानिव ॥ २४ ॥ अयुध्यमानस्य वधस्तथाऽशत्रोश्च मानद ॥ पराङ्मुखस्य द्रवतः शरणं चापि गच्छतः ॥ २५ ॥

पिद्धक्रियाणां संयोगं यः करोति स पुरुषाधम इत्याह अकार्याणामिति ॥ १८ ॥ उपस्थिताः शिष्यैरनुमृताः गुरुवः ॥ १९ ॥ २० ॥ सुखं अनधीत्येत्यर्थः श्रुतेन शास्त्रेण ॥ २१ ॥ यत्तु भवान् धर्मरक्षति न इति विज्ञा
नान् अधर्ममेव धर्ममनुषे इत्यर्थः यतः प्राणिनां वधं दोषकरं इत्येतन्नावबुध्यसे ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अशत्रोः अगान्तीयस्य अवध्यस्य ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ सत्यं तत्त्वेन याथातथ्येन मुदुर्ज्ञेयं पश्य क्वचित्सत्यमप्यधर्माय भवतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ यस्य येन हेतुना सत्यमेव सत्यतया अनुष्ठितं तादृशमेव पश्यति सत्यवा
कृतांजलः प्रपन्नस्य प्रमत्तस्य तथैव च ॥ न वधः पूज्यते सद्भिस्तच्च सर्वगुरौ तव ॥ २६ ॥ त्वया चैवं व्रतं पार्थ बालेनेव कृतं पुरा ॥ तस्मादधर्ममयुक्तं मौर्ख्यात्कर्मव्यव
स्यसि ॥ २७ ॥ मगुरुं पार्थ कस्मात्त्वं हेतुकामो भिधां वसि ॥ असंप्रधार्य धर्माणां गतिं मृक्ष्मां दुरत्ययां ॥ २८ ॥ इदं धर्मरहस्यं च तव वक्ष्यामि पांडव ॥ यद्भूयात्तव
भोर्माहि पांडवो वायुधिष्ठिरः ॥ २९ ॥ विदुरो वा तया क्षत्ता कुंती वापि यशस्विनी ॥ तरो वक्ष्यामि तत्त्वेन निबोधैतद्धनं जय ॥ ३० ॥ सत्यस्य वदिता साधुर्न सत्याद्वि
द्यते परं ॥ तत्त्वेनैव मुदुर्ज्ञेयं पश्य सत्यमनुष्ठितं ॥ ३१ ॥ भवेत्सत्यमवक्तव्यं वक्तव्यमनृतं भवेत् ॥ यत्रानृतं भवेत्सत्यं सत्यं चाप्यनृतं भवेत् ॥ ३२ ॥ विवाहकाले रति
संप्रयोगे प्राणान्त्यये सर्वधनापहारे ॥ विप्रस्य चार्थं त्यनृतं वदेत् पंचानृतान्यादुरपात्कानि ॥ ३३ ॥ सर्वस्वस्यापहारे तु वक्तव्यमनृतं भवेत् ॥ तत्रानृतं भवेत्सत्यं स
त्यं चाप्यनृतं भवेत् ॥ तादृशं पश्यते बालो यस्य सत्यमनुष्ठितं ॥ ३४ ॥ भवेत्सत्यमवक्तव्यं न वक्तव्यमनुष्ठितं ॥ सत्यानृतं विनिश्चित्य ततो भवति धर्मवित् ॥ ३५ ॥
किमाश्चर्यं कृतप्रज्ञः पुरुषोऽपि सुदारुणः ॥ सुमहत्याप्नुयात्पुण्यं बलाकौंधवधादिव ॥ ३६ ॥ किमाश्चर्यं पुनर्मूढो धर्मकामोऽप्यपंडितः ॥ सुमहत्याप्नुयात्पापमाप
गास्त्रिवर्गकौशिकः ॥ ३७ ॥ अर्जुन उवाच आचक्ष्व भगवन्नेतद्यथा विदाम्यहं तथा ॥ बलाकस्यानुसंबद्धं नदीनां कौशिकस्य च ॥ ३८ ॥ वासुदेव उ
वाच पुरा व्याधो भवत्कश्चिद्बलाकानां भारत ॥ यात्रार्थं पुत्रदारस्य मृगानहंति न कामतः ॥ ३९ ॥ वृद्धौ च माना पितरौ विभर्त्य न्यांश्च संश्रितात् ॥ स्वधर्म
निरतानित्यं सत्यवाग नमृयकः ॥ ४० ॥ सकदा चिन्मृगं लिप्सुर्नाभ्यविदन्मृगं क्वचित् ॥ अपः पिवंतं दृष्ट्वा पदं घ्राणचक्षुषं ॥ ४१ ॥ अदृष्टपूर्वमपि तत्सत्त्वं ते न ह
तं तदा ॥ अंधे ह ते ततोऽयोऽन्नः पुष्पवर्षपपात च ॥ ४२ ॥ अप्सरोगीतवादित्रैर्नादितं च मनोरमं ॥ विमानमगमन्स्वर्गान्मृगव्याधनिनीपया ॥ ४३ ॥ तद्भूतं सर्वभूता
नामभावाय किलार्जुन ॥ तपस्तप्त्वावरं प्रातं कृतमंधं स्वयं भुवा ॥ ४४ ॥ तद्धत्वा सर्वभूतानां भावरुत निश्चयं ॥ ततो बलाकः स्वरगादेवं धर्मः सुदुर्विदः ॥ ४५ ॥
कौशिकोऽप्यभवद्विप्रस्तपस्वी नो बहुश्रुतः ॥ नदीनां संगमे ग्रासाददूरात्स किलावसत् ॥ ४६ ॥ सत्यं मया सदा वाच्यमिति तस्या भवद्वत् ॥ सत्यवादीनि विख्यातः
स तदा सीद्धं न जय ॥ ४७ ॥ अथ दस्युभयां क्वचित्तदा तद्धनमाविशन् ॥ तत्रापि दस्यवः क्रुद्धास्तानमार्गतयन्तः ॥ ४८ ॥

दितया तेन हेतुना बालः अज्ञः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तपस्वीनः तपस्विनामिनः श्रेष्ठः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ श्वभ्रमिवनरकमिव अपृष्ठाप्रश्मकृत्वाहति तत्रधर्माधर्मयोस्तत्त्वेनिश्चेतव्यलक्षणस्य उद्देशः वचनं भविष्यति ॥ ५४ ॥ क्वचित्तर्केणापि धर्मस्वरूपं निर्णयमित्याह दुष्करमिति ॥ ५५ ॥ न प्रत्यसूयामिनदूषयामि अनुमानतोपि धर्मो ज्ञेय इत्याशयेनाह नचेति लक्षणोद्देशमाह प्रभवेति ॥ ५६ ॥ अहिंसैव धारणाधर्म इत्याह हिंसार्थायेति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ न्यायेन संतोषं जनयेत्याज्ञस्तदेवेश्वरपूजनमित्यादि वाक्यावष्टेन अन्योन्यमुखहेतुत्वात्पारदार्यादिकमपि धर्म इति वदंतो धर्मापहारमिच्छन्ति ते अकृजनेन वेदशब्दराहित्येन तद्विरुद्धधर्ममोक्षं वा वेदवाह्यमिच्छन्ति तान्प्रतिनानुकृजेतैः

अथ कौशिकमभ्येत्य प्रादुस्ते सत्यवादिनं ॥ कतमेन पथायाता भगवन्बहवो जनाः ॥ ४९ ॥ सत्येन पृष्टः प्रवृहियदितान्वेत्य शंसनः ॥ स पृष्टः कौशिकः सत्यं वचनं तानुवाच ॥ ५० ॥ बहु वृक्षलतागुल्ममेतद्वनमुपाश्रिताः ॥ इति तान्स्यापयामास ते भ्यस्तत्त्वं सकौशिकः ॥ ५१ ॥ ततस्तान् समासाद्य कृराजघ्नुरिति श्रुतिः ॥ ते नाधर्मेण महता वाग्दुरुक्तेन कौशिकः ॥ ५२ ॥ गतः सकष्टं नरकं सूक्ष्मधर्मेष्वकोविदः ॥ यथाचात्यश्रुतो मूढो धर्माणामविभागवित् ॥ ५३ ॥ वृद्धान् पृष्ठासंदेहं महच्छ्रुभ्रमिवार्हति ॥ तत्र ते लक्षणोद्देशः कश्चिदेवं भविष्यति ॥ ५४ ॥ दुष्करं परमं ज्ञानं तर्केणानुव्यवस्यति ॥ श्रुतेर्धर्म इति त्येके वदन्ति बहवो जनाः ॥ ५५ ॥ तत्ते न प्रत्यसूयामिन च सर्वं विधीयते ॥ प्रभवार्थाय भूतानां धर्मप्रवचनं कृतं ॥ ५६ ॥ यस्यादहिंसासंयुक्तं स धर्म इति निश्चयः ॥ अहिंसार्थाय हिंसाणां धर्मप्रवचनं कृतं ॥ ५७ ॥ धारणाद्धर्ममित्यादुर्धर्मो धारयते प्रजाः ॥ यस्याद्वारणसंयुक्तं स धर्म इति निश्चयः ॥ ५८ ॥ येन्यायेन जिहीर्षतो धर्ममिच्छन्ति कर्हिचित् ॥ अकृजनेन मोक्षं वानानुकृजेत्कथं चन ॥ ५९ ॥ अवश्यं कृजितव्यं वाशं केरन्नप्यकृजतः ॥ श्रेयस्तत्रानृतं वक्तुं तत्सत्यमविचारितं ॥ ६० ॥ यः कार्येभ्यो व्रतं कृत्वा तस्य ना नोपपादयेत् ॥ न तत्फलमवाप्नोति एवमाहुर्मनीषिणः ॥ ६१ ॥ प्राणान्ये विवाहे वा सर्वज्ञातिवधात्यये ॥ नर्मण्यभिप्रवृत्ते वा न च प्रोक्तं सृपा भवेत् ॥ ६२ ॥ अधर्मनात्र पश्यन्ति धर्मतत्त्वार्थदर्शिनः ॥ यस्तेनैः सह संवंधान्मुच्यते शपथैरपि ॥ ६३ ॥ श्रेयस्तत्रानृतं वक्तुं तत्सत्यमविचारितं ॥ न च तेभ्यो धनं दयं शक्यं सति कथं चन ॥ ६४ ॥ पापेभ्यो हि धनं दत्तं दानारमपि पीडयेत् ॥ तस्माद्धर्मार्थमनृतमुक्तानानृतं भागं भवेत् ॥ ६५ ॥

सहसंवादमपि न कुर्यादसंभाष्यास्ते तेन वेदाविरोधे मतिरन्यस्य मुखकरं तद्धर्म इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ यच्च नु धर्मसंदेहे वेदशब्दो नास्ति नापि लौकिकी युक्तिरस्ति तत्र किं कर्तव्यमित्याशंक्याह अवश्यमिति यत्र ब्राह्मणस्तेन त्वेन ज्ञातः तत्रेतेषां स्तेनो यमस्तेनो वेति संशये पक्षद्वयेऽपि हिंसाप्रामौमौनमेवाश्रयेत् मौनेनाप्यसि द्वौ अनृतमपि वदेदित्यर्थः ॥ ६० ॥ यदिति कार्येभ्यः यत्किंचित्कार्यमनस्युद्दिश्य व्रतं कृत्वा तस्य व्रतस्य नाना अन्येन प्रकारेणोपपादनं करोति सदांजिको व्रतफलं नाप्नोतीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ तेभ्यः स्तेनेभ्यः पीडयेत् नरकं प्रापयेत् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ अविदितमितिच्छेदः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अनुग्रहं अवधेन प्रतिज्ञारक्षणं ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ तृवरकः बहुभोजनः ॥ ७३ ॥ तंहन्यामितिस्थाताननस्थास्ये एनसामुक्तोपिकृतप्राय
 एपतेलक्षणोद्देशोमयोद्दिष्टोयथाविधि ॥ यथाधर्मयथावुद्धिमयाद्यवैहितार्थिना ॥ ६६ ॥ एतच्छ्रुत्वाब्रूहिपार्थयदिवध्योयुधिष्ठिरः ॥ अर्जुनउवाच यथा
 ब्रूयान्महाप्राज्ञोयथाब्रूयान्महामतिः ॥ ६७ ॥ हितंचैवयथास्माकंतथैतद्वचनंतव ॥ भवान्मातृसमोस्माकंतथापितृसमोपिच ॥ ६८ ॥ गतिश्चपरमाकृष्णत्व
 मेवचपरायणं ॥ नहितंत्रिपुलोकेपुविद्यतेऽविदितंकचिन् ॥ ६९ ॥ तस्माद्ब्रवान्परं धर्मंविदसर्वयथातथं ॥ अवध्यं पांडवं मन्ये धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ ७० ॥ अस्मि
 स्तुममसंकल्पे ब्रूहि किंचिदनुग्रहं ॥ इदं वा परमत्रैव शृणु तत्स्थं विवक्षितं ॥ ७१ ॥ जानासि दाशार्हममव्रतं त्वं यो मां ब्रूयात्कश्चनमानुषेपु ॥ अन्यस्मै त्वंगां डिवंदे
 हि पार्थ त्वत्तोमैर्वावीर्यतो वा विशिष्टः ॥ ७२ ॥ हन्यामहं केशव तं प्रसत्य भीमो हन्यात्तृवरकेति चोक्तः ॥ तन्मे राजा प्राक्तवांस्ते समक्षं धनुर्देहीत्यसंरुद्धिणीवीर ॥
 ॥ ७३ ॥ तंहन्यांचेकेशवजीवलोके स्थातानाहं कालमप्यल्पमात्रं ॥ ध्यात्वा नूनं त्येन साचापि मुक्तो बंधराज्ञो भ्रष्टवीर्यो विचेताः ॥ ७४ ॥ यथा प्रतिज्ञाममलोक
 बुद्धौ भवेत्सत्याधर्मभृतां वरिष्ठ ॥ यथा जीवेत्पांडवो हंच कृष्णतथा बुद्धिदा तुमप्यर्हसि त्वं ॥ ७५ ॥ वासुदेव उवाच राजा श्रांतो विक्षतो दुःखितश्च कर्णेन सं
 ख्ये निशितैर्वाणसंघैः ॥ यश्चानिशंसूतपुत्रेण वीरशरैर्भृशं ताडितो युध्यमानः ॥ ७६ ॥ अतस्त्वमेतेन सरोपमुक्तो दुःखान्वितेन दमयुक्तरूपं ॥ अकोपितो त्येष यदि
 स्म संख्ये कर्णेन हन्यादिति चाब्रवीत्सः ॥ ७७ ॥ जानाति तं पांडव एष चापि पापलोके कर्णमसत्यमन्यैः ॥ ततस्त्वमुक्तो भृशरोपितेन राज्ञा समक्षं परुषाणि पार्थ ॥
 ॥ ७८ ॥ नित्योद्युक्ते सततंचाप्रसत्ये कर्णेन तं त्यघरणे निवद्धं ॥ तस्मिन्हते कुरवो निर्जिताः स्युरेवं बुद्धिः पार्थिवे धर्मपुत्रे ॥ ७९ ॥ ततो बंधनार्हति धर्मपुत्रस्त्वया प्रति
 ज्ञा अर्जुन पालनीया ॥ जीवन्नयं येन मृतो भवेद्वितन्मे निबोधे हतवानुरूपं ॥ ८० ॥ यदा मानं लभते माननार्हस्तदा स वै जीवति जीवलोके ॥ यदा वमानं लभते महांतं
 तदा जीवन्मृत इत्युच्यते सः ॥ ८१ ॥ संमानितः पार्थिवो यस्य सदैव त्वया च भीमेन तथा यमाभ्यां ॥ वृद्धैश्च लोके पुरुषैश्च शूरैस्तस्यापमानं कलया प्रयुंक्ष्व ॥ ८२ ॥ त्व
 मित्यत्र भवंतं हि ब्रूहि पार्थ युधिष्ठिरं ॥ त्वमित्युक्तो हि निहतो गुरुर्भवति भारत ॥ ८३ ॥ एवमाचर कौंतेय धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ अधर्मयुक्तं संयोगं कुरुष्वैनं कुरुद्वह ॥ ८४ ॥
 श्वित्तोपिनस्थास्ये इत्यर्थः ॥ किरुत्वा राज्ञो बंधं ध्यात्वा ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ समक्षं आवयोरिति शेषः ॥ ७८ ॥ कर्णे पणीकृतं द्यूतं युद्धरूपं ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अत्र भवंतं मान्यं
 त्वमिति ब्रूहि तावतैव तद्वचः कृतो भवतीत्यर्थः ॥ ८३ ॥ एवं पूज्यावमानरूपं संयोगं आत्मनानुष्ठितं कुरुष्व ॥ ८४ ॥

तत्रमानमाह अथर्वेति ॥ ८५ ॥ यत्तुगुस्त्वमितिप्रोक्तस्तत्तु अवधेनशस्त्रपाननमन्तरेणैववधःवधकरंभवतीत्यर्थः ॥ ८६ ॥ अयुक्तमेवंत्वन्नोवधेवैत्यनेनेनाहंतइतिज्ञास्यतीत्यर्थः समंवैषम्यपरिहारं ॥ ८७ ॥

अथर्वागिरसात्येषाश्रुतीनामुत्तमाश्रुतिः ॥ अविचार्यैवकार्येषाश्रेयस्कामैर्नरैःसदा ॥ ८५ ॥ अवधेनवधःप्रोक्तोयद्गुरुस्त्वमितिप्रभुः ॥ तद्गृहित्वंयन्मयोक्तंय
मराजस्यधर्मवित् ॥ ८६ ॥ वधंत्ययंपांडुवधमराजस्त्वत्तोऽयुक्तंवेत्स्यतेचैवमेव ॥ ततोस्यपादावभिवाद्यपश्चात्समं व्रूयाःसांत्वयित्वाचपार्थ ॥ ८७ ॥ भ्राताप्रा
ज्ञस्तवकोपंनजानुकुर्याद्राजाधर्ममवेक्ष्यचापि ॥ मुक्तोन्मत्ताद्वातवधाच्चपार्थदृष्टःकर्णत्वंजहिसूतपुत्रं ॥ ८८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकृष्णार्जुनसंवा
देऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ संजयउवाच इत्येवमुक्तस्तुजनादेननपार्थःप्रशस्याथसुहृद्वचस्तत् ॥ ततोब्रवीदर्जुनोधर्मराजम
नुक्तपूर्वंपरुषंप्रमत्त्य ॥ १ ॥ अर्जुनउवाच मात्वंराजन्याहर्व्याहरस्वयस्तिष्ठसेक्रोशमात्रेणहृद्वि ॥ भीमस्तुमामर्हतिगर्हणाययोजुध्यतेसर्वलोकप्रवीरैः
॥ २ ॥ कालेहिशत्रून्परिर्षाद्व्यसंख्येहत्वाचशूरान्पृथिवीपतींस्तान् ॥ रथप्रधानोत्तमनागमुख्यान्सादिप्रवेकानमितांश्चवीरान् ॥ ३ ॥ यःकुंजराणामधिकंसह
संहृत्वातदंस्तुमुलंसिंहनादं ॥ कांयोजानामयुतंपार्वतीचान्मृगान्सिंहोविनिहत्येवचाजौ ॥ ४ ॥ सुदुष्करंकर्मकरोतिवीरःकर्तुंयथानार्हसित्वंकदाचिन् ॥ रथाद्
वपुत्यगदापगच्छंस्तयानिहत्यश्वरथद्विपान्त्रणे ॥ ५ ॥ वरासिनावाजिरथाश्वकुंजरांस्तथारथागैर्धनुपादहत्यरीन् ॥ प्रगृह्यपद्मान्निहतान्निहंतिपुनस्तुदोभ्यां
शतमन्युविक्रमः ॥ ६ ॥ महाबलवैश्रवणांतकोपमःप्रसृत्यहंताद्विपतामनीकिनीं ॥ सभोमसेनोर्हतिगर्हणामेनत्वंनित्यंरक्ष्यसेयःसुहृद्भिः ॥ ७ ॥ महारथान्ना
गवराह्यांश्चपदानिमुख्यानिपिचप्रमथ्य ॥ एकोभीमोधातृराष्ट्रेषुमग्नःसमामुपालब्धुमरिंदमोर्हति ॥ ८ ॥ कलिगवंगांगनिपादमागधानसदामदान्नीलवलाह
कोपमान् ॥ निहंतियःअत्रुगणाननेकान्समामुपालब्धुमरिंदमोर्हति ॥ ९ ॥ सयुक्तमास्यायरथंहिकालेधनुर्विधुन्वनशरपूर्णमुष्टिः ॥ सृजत्यसौगरवर्षाणिवी
रंमहाहवेमेघइवांबुधांगः ॥ १० ॥ शतान्यष्टौवारणानामवस्यंविशातिनैःकुंभकराग्रहस्तैः ॥ भीमेनाजौनिहतान्यद्यवाणैःसमांक्रूरंवक्तुमेर्हत्यरिघ्नः ॥ ११ ॥ व
लंतुवाचिद्विजसत्तमानांत्वात्रंबुधावाहुवलंवदंति ॥ त्वंवाग्यलोभारतनिपुरश्चत्वमेवमांविन्ययथाऽवलोकं ॥ १२ ॥ यतेहनित्यंतवकर्तुमिष्टदारैःसुतैर्जीवितेना
त्मनाच ॥ एवंयन्मांवाग्विशिखेनहंसित्यत्तःसुखंनवयंविघ्नकिंचित् ॥ १३ ॥ ॥ ८८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंटीयेभारतभावंदीपेऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥

इत्येवमिति ॥ १ ॥ व्याहर्ग्याहरस्ववचनं क्रोशमात्रेनतिष्ठतेअपितुतोपिदूरेइत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ सत्यसंधेन जीप्मेण ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अनुनेपे अनुतापं प्राप्तवान् उद्वर्हको शान्तिष्कासितवान् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ आत्मस्तिवादात्महत्यापरहत्यास्यकु
 मांमावमंस्थाद्रौपदीतल्यमंस्थोमहारथात्रतिहन्मिदर्थे ॥ तेनाभिशांकीभारतनिपुणोसित्वत्तः सुखं नाभिजानामि किंचित् ॥ १४ ॥ प्रोक्तः स्वयंसत्यसंधेन नृ
 त्युस्तवप्रियाधनरदेवयुद्धे ॥ वीरः गिखंडीद्रौपदोसौमहात्मा मयाभिगुमेन हतश्च तेन ॥ १५ ॥ नचाभिनंदा मितवाधिराज्यं यतस्त्वमक्षेप्य हितयसक्तः ॥ स्वयंकृत्वा
 पापमनार्यजुष्टमस्माभिर्वातर्तुमिच्छस्यर्गस्त्वं ॥ १६ ॥ अक्षेपुद्रोपावहवोविधर्माः श्रुतास्त्वया सह देवो ब्रवीद्यान् ॥ तान्नैपित्यंत्यक्तुमसाधुजुष्टं स्तेनस्म सर्वे निर
 यंप्रपन्नाः ॥ १७ ॥ सुखं त्यक्तो नाभिजानामि किंचिद्यतस्त्वमक्षेप्य वितुंसंप्रवृत्तः ॥ स्वयंकृत्वा व्यसनं पांडवत्वमस्मांस्तीव्राः श्रावयस्यद्यवाचः ॥ १८ ॥ शेतेस्मा
 भिर्निहता गच्छसे नाछिन्नैर्गात्रैर्भूमितले न दंती ॥ त्वया हितकर्मकृतं नृशंसं यस्मादोषः कौरवाणां वधश्च ॥ १९ ॥ हता उदीच्यानिहताः प्रतीच्यानष्टाः प्राच्यादा
 क्षिणान्याविगस्ताः ॥ कृतंकर्माप्रतिरूपं महद्भिस्ते पांथो धैरस्मदीयैश्च युद्धे ॥ २० ॥ त्वंदेवि तावत्कृते राज्यानां शस्त्वसंभवं नो व्यसनं नरेन्द्र ॥ मांस्मान् कूरैर्वाक्प्रतो
 दैस्तुदंस्त्वं भूयोगजल्कोपयेस्त्वल्पभाग्यः ॥ २१ ॥ संजय उवाच एतावाचः परुषाः सव्यमाचीस्थिरप्रज्ञः श्रावयित्वा तु रुद्धाः ॥ बभूवामौ विमना धर्मभी
 रुः कृत्वा प्राज्ञः पातकं किंचिदेवं ॥ २२ ॥ तदानुनेपे सुरराजपुत्रो विनिःश्वसंश्वासिमथोद्वर्ह ॥ तमाह कृष्णः किमिदं पुनर्भवान्विकोशमाकाशनिभं करोत्यसि ॥
 ॥ २३ ॥ ब्रवीहि मां त्वं पुनरुत्तरं वचस्तथा प्रवक्ष्याम्यहमर्थसिद्धये ॥ इत्येवमुक्तः पुरुषोत्तमेन सुदुःखितः केशवमर्जुनो ब्रवीत् ॥ २४ ॥ अहं हनिष्ये स्वशरीरमेव प्र
 सत्ययेनाहितमाचरं वै ॥ निशम्य तत्पार्थ वचो ब्रवीदिदं धनं जयं धर्मभृतां वरिष्ठः ॥ २५ ॥ राजानमेतं त्वमितीदमुक्त्वा किंकटमलं प्राविशः पार्थ घोरं ॥ त्वंचात्मानं
 हंतुमिच्छस्यसि घनेदं मद्विः सेवितं वैकिरीटिन ॥ २६ ॥ धर्मात्मानं भ्रातरं ज्येष्ठमद्य खड्गेन चैनं यदि हन्यान् वीर ॥ धर्माद्वीरस्तत्कथं नाम ते स्यात्किंचोत्तरं वा करि
 ष्यस्त्वमेव ॥ २७ ॥ मृक्ष्मो धर्मो दुर्विदश्चापि पार्थ विशेषतोऽज्ञैः प्रोच्यमानं निबोध ॥ हत्वात्मानमात्मना प्राप्नुयास्त्वं वधाद्वा तु नरकं चातिघोरं ॥ २८ ॥ ब्रवीहि वा
 चाद्यगुणानि हात्मनस्तथा हतात्मा भविता सिपार्थ ॥ तथास्तु कृष्णेत्यभिनंद्य तद्वचो धनं जयः प्राह धनुर्विनाम्य ॥ २९ ॥ युधिष्ठिरं धर्मभृतां वरिष्ठं शृणुष्व राजन्नि
 निशक्रमूनुः ॥ न मादृशो न्योनरदेव विद्यते धनुर्धरो देवमृतेऽपि नाकिनं ॥ ३० ॥

तनादित्यध्यायनात्यर्थं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

अहंहितेनानुमतोमहात्माक्षणेनहन्त्यामचराचरंजगत् ॥ मयाहिराजन्मदिगीश्वरादिशोविजित्यसर्वाभवतःकृतावशे ॥ ३१ ॥ सराजसूयश्चसमाप्तदक्षिणःस
भाचदिव्याभवतोममोजसा ॥ पाणौपृथक्कानिगिताममैवधनुश्चसज्यंविनतंसवाणं ॥ ३२ ॥ पादौचमेसरथौमध्यजौचनमादृशंयुद्धगतंजयंति ॥ हताउदी
च्यानिहताःप्रतीच्याःप्राच्यानिरस्तादाक्षिणात्यात्रिशस्ताः ॥ ३३ ॥ संग्रामकानांकिंचिदेवास्तिशिष्टंसर्वस्यसैन्यस्यहतंमयार्थं ॥ शेतेमयानिहताभारतीयंचमूरा
जन्देवचमप्रकाशा ॥ ३४ ॥ येचास्रजास्तानहंहन्मिचास्रैस्तस्माह्लोकानेपकरोमिभस्म ॥ जैत्रंरथंभीममास्यायकृण्णयावःर्गाघ्नंसूतपुत्रंनिहतुं ॥ ३५ ॥ राजाभ
वत्वघमुनिर्वतोयंकर्णरणेनाशयितास्मिवाणैः ॥ इत्येवमुक्त्वापुनराहपार्थोयुधिष्ठिरंधर्मभृतांवरिष्ठं ॥ ३६ ॥ अद्यापुत्रासूतमाताभवित्रीकुंतीवाथोवामयातेन
वापि ॥ सत्यंवदाम्यद्यनकर्णमाजौगैरहत्वाकवचंविमोक्ष्ये ॥ ३७ ॥ संजयउवाच इत्येवमुक्त्वापुनरेवपार्थोयुधिष्ठिरंधर्मभृतांवरिष्ठं ॥ विमुच्यशस्त्राणि
धनुर्विस्तृज्यकंशेचखट्वाङ्गंविनिधायतूर्णं ॥ ३८ ॥ सत्रीडयानघशिराःकिरीटीयुधिष्ठिरंप्रांजलिरभ्युवाच ॥ प्रसीदराजनक्षमयन्मयोक्तंकालेभवान्वत्स्यनितन्न
मस्त ॥ ३९ ॥ प्रमाद्यराजानममित्रमाहंस्थितोत्रवीचैवपुनःप्रवीरः ॥ नेदंचिराद्विप्रमिदंभविष्यत्यावर्ततेसाध्यभियामिचैनं ॥ ४० ॥ याम्येपभीमंसमरास्य
मोक्तुंमर्वात्मनासूतपुत्रंचहतुं ॥ तवप्रियार्थममर्जावितंहिब्रवीमिसत्यंतदेवेहिराजन ॥ ४१ ॥ इतिप्रयास्यन्नुपगृह्यपादौममुत्थितोदीपतेजाःकिरीटी ॥ एतच्छ्रु
त्वापांडवोधर्मराजोभ्रान्तुर्वीक्ष्यंपरुषंफाल्गुनस्य ॥ ४२ ॥ उत्थायतस्मान्छुयनादुवाचपार्थततोदुःखपरीतचेताः ॥ कृतंमयापार्थयथानसाधुयेनप्राप्तंव्यसनं
वःसुघोरं ॥ ४३ ॥ तस्मान्छिरंशुचिममेदमद्यकुलांतकस्यायमपूरुषस्य ॥ पापस्यपापव्यसनान्वितस्यविमृद्वुद्धेरत्नस्यभीरोः ॥ ४४ ॥ वृद्धावमंतुःपरुष
स्यचैवकिंचित्चिरमेत्यनुसृत्यरुक्षं ॥ गच्छाम्यहंवनेवाद्यपापःसुखंभवान्वत्ततांमहिहीनः ॥ ४५ ॥ योग्योराजाभीममेनोमहात्माह्नीवस्यधाममकिंराज्यकृत्यं ॥
नचापिगक्तःपरुषाणिमाहुंपुनस्तवेमानिरुषान्वितस्य ॥ ४६ ॥ भीमोस्तुराजाममर्जावितेननकार्यमद्यावमतस्यवीर ॥ इत्येवमुक्त्वासहस्रोत्पपातराजानत
स्तच्छुयनंविहाय ॥ ४७ ॥ इत्येपनिर्गतुमथोवनायतंवासुदेवःप्रणतोभ्युवाच ॥ ४८ ॥ राजन्विदितमेतद्वैयथागांडीवधन्वनः ॥ प्रतिज्ञासत्यसंधस्यगांडीवंप्रति
विश्रुता ॥ वृथाद्यत्वंगांडीवमन्यस्मैदेयमित्युत ॥ ४९ ॥ बध्योस्यसपुमोह्लोकेत्वयाचोक्तोयमीदृशं ॥ ततःसत्यांप्रतिज्ञांतांपार्थेनप्रतिरक्षता ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

मच्छंदादवमानो यं कृतस्तव महीपते ॥ गुह्यणामवमानो हिव धइत्यभिधीयते ॥ ५१ ॥ तस्मात्त्वैव महाबाहो मम पार्थस्य चोभयोः ॥ व्यतिक्रममिमं राजन्सत्यसं
रक्षणं प्रति ॥ ५२ ॥ अरण्यं त्वामहाराजं प्रपन्नौ स्व उभावपि ॥ क्षंतुमर्हमिमे राजन् प्रणतस्याभियाचतः ॥ ५३ ॥ राधेयस्याद्यपापस्य भूमिः पांस्यति शोणितं ॥ स
त्यं ते प्रतिजानामि हतं विद्वद्यस्मृतजं ॥ ५४ ॥ यस्येच्छसि वधं तस्य गतमप्यस्य जीवितं ॥ इतिकृष्णवचः श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ ५५ ॥ स संभ्रमं हृषीकेशमु
त्थाप्य प्रणतं तदा ॥ कृतांजलिस्ततो वाक्यमुवाचानंतरं वचः ॥ ५६ ॥ एवमेव यथा त्वमस्येपोतिक्रमो मम ॥ अनुर्नातोऽस्मि गोविंद नारितश्चास्मि माधव ॥
॥ ५७ ॥ मोचिता व्यसनाहोराह्वयमद्य त्वया च्युत ॥ भवंतं नाथ मामाद्यत्वा वां व्यसन्नसागरात् ॥ ५८ ॥ घोरादद्य समुत्तीर्णा वृथा ज्ञानमोहितौ ॥ त्वंदुर्द्धिष्ठवमा
साद्य दुःखगोकार्णवाह्वयं ॥ ५९ ॥ समुत्तीर्णाः सहामात्याः सनाथाः स्म त्वया च्युत ॥ ६० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि युधिष्ठिरसमाश्वासने सप्ततितमो
ध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ संजय उवाच धर्मराजस्य तच्छ्रुत्वा प्रीतियुक्तं वचस्ततः ॥ पार्थप्रोवाच धर्मात्मा गोविंदो यदुनंदनः ॥ १ ॥ इति स्मरु
णं वचनात्प्रत्युच्चार्य युधिष्ठिरं ॥ बभूव विमताः पार्थः किंचित्कृत्वैव पातकं ॥ २ ॥ ततो ब्रवीद्वासुदेवः प्रहसन्निव पांडवं ॥ कथं नाम भवेदेतद्यदित्वं पार्थ धर्मजं ॥ ३ ॥
असिना तीक्ष्णधारणहृन्वाधर्मे व्यवस्थितं ॥ त्वमित्युक्त्वाथ राजानमं वंकश्मलमाविशः ॥ ४ ॥ हत्वा तु नृपतिं पार्थ आकरिष्यः किमुत्तरं ॥ एवं हि दुर्विदो धर्मो मंद
प्रज्ञैर्विगेषतः ॥ ५ ॥ स भवान् धर्मभीरुत्वाद्भुवमैष्यन्महत्तमः ॥ नरकं घोररूपं च भ्रातुर्ज्येष्ठस्य वैवधात् ॥ ६ ॥ स त्वं धर्मभृतां श्रेष्ठं राजानं धर्मसंहितं ॥ प्रसादय कु
रुश्रेष्ठ मेतदत्र मतं मम ॥ ७ ॥ प्रसाद्य भक्त्याराजानं प्रीते चैव युधिष्ठिरे ॥ प्रयावस्त्वरितो यो दुर्मृतपुत्ररथं प्रति ॥ ८ ॥ हत्वा तु समरे कर्णं त्वमद्य निशितैः शरैः ॥ वि
पुलां प्रीतिमाधत्स्व धर्मपुत्रस्य मानद ॥ ९ ॥ एतदत्र महाबाहो प्रापकालं मतं मम ॥ एवं कृते कृतं चैव तव कार्यं भविष्यति ॥ १० ॥ ततोर्जुनो महाराज लज्जया वै स
मन्वितः ॥ धर्मराजस्य चरणौ प्रपद्य शिरसानतः ॥ ११ ॥ उवाच भरतश्रेष्ठं प्रसीदेति पुनः पुनः ॥ क्षमस्व राजन्यस्योक्तं धर्मकामेन भीरुणा ॥ १२ ॥

धर्मराजस्येति स्पष्टार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

इति स्मेत्यारभ्य भ्रातुर्ज्येष्ठस्य वैवधादित्यंतं श्लोकपंचकं क्षिप्रं पार्थप्रोवाचेत्यस्य ततो ब्रवीदित्यनेन पौनरुक्त्यात्किंचित्युक्तकान्तरेष्वनुपलंभाच्च पूर्वमेव राजानमेतत्त्वमितीदमित्यादि श्लोकैरेवैतदर्थस्य कोटीकाराच्च

पञ्चापादयोः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

दृष्ट्वा तु पतितं पद्मां धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ धनं जयममित्रघ्नं रुदं तं भरतर्षभ ॥ १३ ॥ उत्थाप्य भ्रातरं राजा धर्मराजो धनं जयं ॥ समाश्लिष्य च सस्नेहं प्ररुद महीप
निः ॥ १४ ॥ रुदित्वा सुचिरं कालं भ्रातरौ सुमहाद्युतौ ॥ कृतशौचौ महाराजप्रीतिमंतौ बभूवतुः ॥ १५ ॥ तत आश्लिष्य तं प्रेम्णामृद्धिचांघ्राय पांडवः ॥ प्रीत्या पर
मया युक्तो विस्मयं श्वपुनः पुनः ॥ अत्र वीक्ष्य तं महेष्वासं धर्मराजो धनं जयं ॥ १६ ॥ कर्णेन मे महाबाहो सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ कवचं च ध्वजं चैव धनुः शक्तिर्हयाः शराः
॥ १७ ॥ शरैः कृत्ता महेष्वासयतमानस्य संयुगे ॥ सोऽहं जात्वारणे तस्य कर्मदृष्ट्वा च फाल्गुन ॥ १८ ॥ व्यवसीदामि दुःखेन न च मे जीवितं प्रियं ॥ न च दद्यहि तं वीरं
निहनिष्यसि संयुगे ॥ १९ ॥ प्राणानेव परित्यज्य जीवितार्थो हि को मम ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच विजयो भरतर्षभ ॥ २० ॥ सत्येन ते शपे राजन् प्रसादेन तथैव च ॥ भी
मेन च न रथे प्रयमाभ्यां च महीपते ॥ २१ ॥ यथाद्य मम रेकर्णं हनिष्यामि हतं पिवा ॥ महीतले पतिष्यामि सत्येनायुधमालभे ॥ २२ ॥ एष माभाष्य राजानमब्रवी
न्मभ्यवंच चः ॥ अद्य कर्णं रणे कृष्णमृदयिष्ये न संग्रयः ॥ २३ ॥ तव दुष्ट्या हि भद्रं ते वधस्तस्य दुरात्मनः ॥ एवमुक्तो ब्रवीत्यर्थकेशवो राजसत्तम ॥ २४ ॥ शक्तो सि
भरत रथे प्रहंतुं कर्णं महाबलं ॥ एष चापि हि मे कामो नित्यमेव महारथ ॥ २५ ॥ कथं भवान्न रणे कर्णं निहन्यादिति सत्तम ॥ भूयश्चोवाच मतिमान्माधवो धर्मनंदनं ॥
॥ २६ ॥ युधिष्ठिरे संप्रीभस्सु त्वं सान्वयितुमर्हसि ॥ अनुजातुं च कर्णस्य वधाया दुरात्मनः ॥ २७ ॥ श्रुत्वा त्वहमयं चैव त्वां कर्णगरपीडितं ॥ प्रवृत्तिं जानुमायाना
विहावां पांडुनंदन ॥ २८ ॥ दिष्ट्या मिराजन्न हतो दिष्ट्या न ग्रहणं गतः ॥ परि सान्वय वीभस्सुं जयमाशाधिचानघ ॥ २९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एत्थं हि पार्थ वीभ
त्सो मां परिष्वज पांडव ॥ वक्तव्यमुक्तोऽस्मि हितं त्वया त्वां तं च तन्मया ॥ ३० ॥ अहं त्वामनुजानामि जहिकर्णं धनं जयं ॥ मन्युं च माकृथाः पार्थ यन्मयोक्तो मिदा
रुणं ॥ ३१ ॥ संजय उवाच ॥ ततो धनं जयो राजन् शिरसा प्रणतस्तदा ॥ पादौ जग्राह पाणिभ्यां भ्रातुर्ज्येष्ठस्य मारिष ॥ ३२ ॥ तमुत्थाप्य ततो गजापरिष्वज्य च पी
डितं ॥ सृष्ट्युपाघ्राय चैवैनं निदं पुनरुवाच ह ॥ ३३ ॥ धनं जयमहाबाहो मानितोऽस्मि दृष्ट्वा त्वया ॥ माहात्म्यं विजयं चैवं भूयः प्राप्नुहि गाश्वतं ॥ ३४ ॥ अर्जुन उवाच
अद्य तं पापकर्मणिं सानुबंधं रणे शरैः ॥ नयाम्यंतं समासाद्य राधेयं वलगर्भितं ॥ ३५ ॥ येन त्वं पीडितो वाणैर्दृढमायम्य कार्मुकैः ॥ तस्याद्यं कर्मणः कर्णः फलमाप्स्यति
दारुणं ॥ ३६ ॥ अद्य त्वामनुपश्यामि कर्णं हत्वा महीपते ॥ सभाजयितुमाक्रं द्वादि नित्यं ब्रवीमि ते ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ३९ ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ प्रसाद्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

नाह्वाविनिवर्त्तिप्येकर्णमधरणाजिरात् ॥ इतिसत्येनतेपादौस्पशामिजगतीपते ॥ ३८ ॥ संजयउवाच इतिब्रुवाणंमुमनाःकिरीटिनंयुधिष्ठिरः
प्राह्वचोवृहन्तरं ॥ यशोऽक्षयंजावितमीप्सितंतेजयंसदावीर्यमरिद्वयंतदा ॥ ३९ ॥ प्रयाहिद्विचदिशंतुदेवतायथाहमिच्छामितवास्तुतत्तथा ॥ प्रयाहि
शीघ्रंजहिकर्णमाहवेपुरंदरोवृत्रमिवात्मवृद्धये ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि अर्जुनप्रतिज्ञायां एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ संजयउवाच
प्रसाद्यधर्मराजानंप्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ पार्थःप्रोवाचगोविंदंसूतपुत्रवधोद्यतः ॥ १ ॥ कल्पतांमेरथोभूयोयुज्यतांचहयोत्तमाः ॥ आयुधानिचसर्वाणिसज्जतांमे
महारथे ॥ २ ॥ उपावृत्ताश्चतुरगाःशिक्षिताश्चाश्वसादिभिः ॥ रथोपकरणैःसज्जाउपायांतुत्वरान्विताः ॥ ३ ॥ प्रयाहिशीघ्रंगोविंदंसूतपुत्रजिघांसया ॥ एवमुक्तोम
हाराजफाल्गुनेनमहात्मना ॥ ४ ॥ उवाचदारुकंरुणःकुरुसर्वयथाव्रवीत् ॥ अर्जुनोभरतःश्रेष्ठश्रेष्ठःसर्वधनुष्मतां ॥ ५ ॥ आज्ञप्तस्त्वथरुणेनदारुकोराजस
त्तम ॥ योजयामाससरथंवैयाघ्रंशत्रुतापनं ॥ ६ ॥ सज्जंनिवेदयामासपांडवस्यमहात्मनः ॥ युक्तंतुंतरथंदृष्ट्वादारुकेणमहात्मना ॥ ७ ॥ आपृच्छयधर्मराजा
नंब्राह्मणान्स्वस्तिवाच्यच ॥ सुमंगलंस्वस्ययनमारुरोहरथोत्तमं ॥ ८ ॥ तस्यराजामहाप्राज्ञोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ आशिषोऽयुक्तसततःप्रायान्कर्णरथंप्रति ॥
॥ ९ ॥ तमायांतमहेष्वासंदृष्ट्वाभूतानिभारत ॥ निहतंमेनिरेकर्णपांडवेनमहात्मना ॥ १० ॥ बभूवुर्विमलाःसर्वादिशोराजन्समंततः ॥ चापाश्चशत्पत्राश्चक्रौ
चाश्चैवजनेश्वर ॥ ११ ॥ प्रदक्षिणमकुर्वततदावैपांडुनंदनं ॥ बहवःपक्षिणोराजन्पुन्नामानःशुभाःशिवाः ॥ १२ ॥ त्वरयंतोर्जुनंयुद्धेदृष्टृरूपाववाशिरे ॥ कंकागृ
धावकाःश्वेतावायसाश्चविशांपते ॥ १३ ॥ अग्रतस्तस्यगच्छंतिमांसहेतोर्भयानकाः ॥ निमित्तानिचधन्यानिपांडवस्यशशंसिरे ॥ १४ ॥ विनाशमरिसैन्या
नांकर्णस्यचवधंप्रति ॥ प्रयातस्याथपार्थस्यमहान्स्वेदोव्यजायत ॥ १५ ॥ चिंताचविपुलाजज्ञेकथंचेदंभविष्यति ॥ ततोगांडीवधन्वानमब्रवीन्मधुसूदनः ॥
दृष्ट्वापार्थतथायांतंचिंतापरिगतंतदा ॥ १६ ॥ वासुदेवउवाच गांडीवधन्वन्संग्रामेयत्त्वयाधनुपाजिताः ॥ नतेपांमानुपोजेनात्वदन्यइहविद्यते ॥ १७ ॥
दृष्टाहिवहवःशूराःशक्रतुल्यपराक्रमाः ॥ त्वांप्राप्यसमरेशूरंतेगताःपरमांगतिं ॥ १८ ॥ कोहिद्रोणंचभीष्मंचभगदत्तंचमारिप ॥ विंदानुविंदावावंत्यौकांबोजंच
सुदक्षिणं ॥ १९ ॥ श्रुतायुपमहावीर्यमच्युतायुपमेवच ॥ प्रत्युद्गम्यभवेत्क्षेमीयोनस्यात्वमिवप्रभो ॥ २० ॥ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अष्टरत्निरित्यस्यविवरणं महाबाहुर्व्यूढोरस्क इति तथा हि सर्वस्य पुरुषस्य व्याममात्रं दैर्घ्यं तच्च पंचहस्तं विशत्यधिकं शतांगुलं
 रत्नस्वेकविशत्यंगुलः अष्टानारत्नीनां अष्टपद्यधिकं शतं अंगुलानि च भवन्ति आजानुबाहुपुरुषस्य व्यामं अष्टरत्नमितं भवति अष्टाचत्वारिंशदंगुला तत्र द्धिः तत्रापि पंचमांशेन वक्षसि विशालता शेषं अंसादार
 तवत्यस्त्राणि दिव्यानि लाघवं बलमेव च ॥ असंमोहश्च युद्धेषु विज्ञानस्य च संनतिः ॥ २१ ॥ वेधः पातश्च लक्ष्ये पुंयोगश्चैव तथार्जुन ॥ भवान्देवान्सगंधर्वान्हन्या
 त्सहचराचरान् ॥ २२ ॥ पृथिव्यां तुरणे पार्थ न योद्धा त्वत्समः पुमान् ॥ धनुर्ग्राहाहियं केचिद्वस्त्रिया युद्धदुर्मदाः ॥ २३ ॥ आदेवा त्वत्समं ते पांन पश्यामि शृणोमि
 च ॥ ब्रह्मणा च प्रजाः सृष्टा गां डीवं च महद्भुतः ॥ २४ ॥ येन त्वं युध्यसे पार्थ तस्मान्नास्ति त्वया समः ॥ अवस्थंतु मया वाच्यं यत्पथ्यं तव पांडव ॥ २५ ॥ मावमंस्था
 महाबाहो कर्णमाहवशो भिनं ॥ कर्णो हि बलवान्दमः कृतास्त्रश्च महारथः ॥ २६ ॥ कृती च चित्रयोधी च देशकालस्य कोविदः ॥ बहुना च किमुक्तेन संक्षेपाच्छृणु पां
 डव ॥ २७ ॥ त्वत्समं त्वद्विशिष्टं वा कर्णमन्यमहारथं ॥ परमं यत्नमास्थाय त्वया बध्यो महाहवे ॥ २८ ॥ तेजसा वह्निसदृशो वायुवंगसमोज्ज्वल ॥ अंतकप्रतिमः क्रो
 धे सिंहसंहननो बली ॥ २९ ॥ अष्टरत्नमहाबाहुर्व्यूढोरस्कः सुदुर्जयः ॥ अभिमानो च शूरश्च प्रवीरः प्रियदर्शनः ॥ ३० ॥ सर्वयोधगुणैर्युक्तो मित्राणामभयंकरः ॥
 सततं पांडवे द्वेषी धार्तराष्ट्रहिते रतः ॥ ३१ ॥ सर्वैरवध्यो राधेयो देवैरपि सवासवैः ॥ क्रते त्वामिति मे बुद्धिस्तदद्य जहि सूनजं ॥ ३२ ॥ देवैरपि हि संयत्तैर्विश्रद्धिर्मांस
 शोणितं ॥ अशक्यः संयोजेतुं सर्वैरपि युयुत्सुभिः ॥ ३३ ॥ दुरात्मानं पापवृत्तं नृशंसं दुष्टप्रज्ञं पांडवे पुनित्यं ॥ हीनस्वार्थं पांडवे यैर्विरोधे हत्वा कर्णं निश्चितार्थो
 भवाद्य ॥ ३४ ॥ तं सूनपुत्रं रथिनां वरिष्ठं निष्कालिकं कालवशं नयाद्य ॥ तं सूनपुत्रं रथिनां वरिष्ठं हत्वा प्राप्तिं धर्मराजे कुरुष्व ॥ ३५ ॥ जानामि ते पार्थ वीर्यं यथा बहु
 वारणीयं च सुरासुरैश्च ॥ सदा वजानां निहि पांडुपुत्रानसौ दर्पात्सूनपुत्रो दुरात्मा ॥ ३६ ॥ आत्मानं मन्यते वीरं येन पापः सुयोधनः ॥ तमद्य मूलं पापानां जहि सौंति
 धनं जय ॥ ३७ ॥ खड्गजिह्वं धनुरास्यं शरदं प्रंतरस्त्रिनं ॥ इमं पुरुषशार्दूलं जहि कर्णधनं जय ॥ ३८ ॥ अहं त्वामनु जानामि वीर्येण च बलेन च ॥ जहि कर्णं रणे शूरमा
 तंगमिव केसरी ॥ ३९ ॥ यस्य वीर्येण वीर्यं ते धार्तराष्ट्रो वमन्यते ॥ तमद्य पार्थ संग्रामे कर्णं वै कर्तनं जहि ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कृष्णार्जुनसंवा
 दे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

भ्यवाद्दोर्द्धिरिति ज्ञेयं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ निष्कालिकं निर्गतः कालयिता जेनास्येति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥

नतदिति ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

मंजय उवाच ततः पुनरमेयात्मा केशवोर्जुनमब्रवीत् ॥ कृतसंकल्पमायां तं वधे कर्णस्य भारत ॥ १॥ अद्य सप्तदशाहानि वर्तमानस्य भारत ॥ विनाशस्यातिघो-
रस्य नरवारणवाजिनां ॥ २॥ भूत्वा हि विपुला मेनातावकानां परैः सह ॥ अन्योन्यं समरं प्राप्य किंचिच्छेपाविशांपते ॥ ३॥ भूत्वा वै कौरवाः पार्थ प्रभृतगजवाजि-
नः ॥ त्वां वै शत्रुं समामाद्य विनष्टारणमूर्धनि ॥ ४॥ एते ते पृथिवीपालाः स्तंजयाश्च समागताः ॥ त्वां समामाद्य दुर्धर्षपांडवाश्च व्यवस्थिताः ॥ ५॥ पंचालैः पांडवै-
र्मत्स्यैः कुरुपैश्च दिभिः सह ॥ त्वया गुप्तैर्मित्रघ्नैः कृतः शत्रुगणक्षयः ॥ ६॥ कोहिशक्तेरणे जेतुं कौरवांस्ततः संयुगे ॥ अन्यत्र पांडवान्युद्धे त्वया गुप्तान्महारथान् ॥
॥ ७॥ शक्तस्त्वं हिरणे जेतुं समुराजुरमानुपान् ॥ त्रीनलोकान्समरे युक्तान्किपुनः कौरवं वलं ॥ ८॥ भगदत्तं च राजानं कोन्यः शक्तस्त्वया विना ॥ जेतुं पुरुषशार्दूल-
योपि स्याद्दामवोपमः ॥ ९॥ तथेमां विपुलां सेनां गुप्तां पार्थ त्वया नघ ॥ नशे कुः पार्थिवाः सर्वे च क्षुभिरपि वीक्षितुं ॥ १०॥ तथैव सततं पार्थ रक्षिताभ्यां त्वयारणे ॥
धृष्टद्युम्नगिम्हं डिभ्यां भीष्मद्रोणौ निपातितौ ॥ ११॥ कोहिशक्तेरणे पार्थ भारतानां महारथौ ॥ भीष्मद्रोणौ युधाजेतुं शक्रतुल्यपराक्रमौ ॥ १२॥ कोहिशांतनवं
भीष्मद्रोणं वै कर्तनं कृपं ॥ द्रौणिचमौ मदत्तिं च कृतवर्माणमेव च ॥ १३॥ सैंधवं मद्राजानं राजानं च सुयोधनं ॥ वीरान्कृतास्त्रान्समरं सर्वानिवानिवर्तिनः ॥ १४॥
अक्षौहिणीपतीनुग्रान्संहतान्युद्धदुर्मदान् ॥ त्वामृते पुरुषव्याघ्रजेतुं शक्तः पुमानिह ॥ १५॥ श्रेण्यश्च बहुलाः क्षीणाः प्रदीर्णाश्च रथद्विपाः ॥ नानाजनपदाश्चोग्राः
क्षत्रियाणाममर्षिणां ॥ १६॥ गोवामदासमीयानां वसातीनां च भारत ॥ प्राच्यानां वाटधानानां भोजानां चाभिमानिनां ॥ १७॥ उदीर्णाश्च गजासेनासर्वक्ष-
त्रस्य भाग्न ॥ त्वां समामाद्य निधनं गताभीमं च भारत ॥ १८॥ उग्राश्च भीमकर्माणस्तुपारायवनाः खशाः ॥ दार्वाभिसारादरदाः शंकामाठरर्तगणाः ॥ १९॥
आंध्रकाश्च पुलिंदाश्च किराताश्चोग्रविक्रमाः ॥ म्लेच्छाश्च पर्वतीयाश्च सागरानूपवासिनः ॥ २०॥ संरंभिणो युद्धशौंढावलिनादंडपाणयः ॥ एते सुयोधनस्यार्थे
संरथ्याः कुरुभिः सह ॥ २१॥ नशे क्वया युधिनिर्जेतुं त्वदन्येन परंतप ॥ धार्तराष्ट्रमुदग्रं हि व्यूढं दृष्ट्वा महद्वलं ॥ २२॥ यदित्यं न भवेन्वाताप्रतीयात्कोनुमानवः ॥ तत्सा-
गरमिवोद्धृतं रजसा संवृतं वलं ॥ २३॥ विदार्य पांडवैः कुदैस्त्वया गुप्तैर्हतं विभो ॥ मागधानामधिपतिर्जयसे नो महाबलः ॥ २४॥ अद्य सप्तैव चाहानिहतः संख्ये-
भिमन्युना ॥ ततो दशमहस्त्राणि गजानां भीमकर्मणां ॥ २५॥ जघान गदया भीमस्तस्य राज्ञः परिच्छदं ॥ ततो न्येभिहतानागारथाश्च शतशो वलात् ॥ २६॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ त्वांहीति क्षणेन सर्वं भस्मीकर्तुं
तदेवं समरेपार्यवर्तमाने महाभये ॥ भीमसेनं समासाद्य त्वांच पांडवकौरवाः ॥ २७ ॥ सवाजिरथमातंगान् त्युलोकमितोगताः ॥ तथासेनामुखे तत्र निहते पार्थ
पांडवैः ॥ २८ ॥ भीष्मः प्रास्तुजदुग्राणि शरजालानि मारिष ॥ सचेदिकाशिपांचालान् करुषान् मत्स्यके कयान् ॥ २९ ॥ शरैः प्रच्छाद्य निधनमनयत्परमास्त्रवित् ॥
तस्य चापच्युतैर्बाणैः परदेहविदारणैः ॥ ३० ॥ पूर्णमाकाशमभवद्भुक्मपुंखैरजिह्वगैः ॥ हन्याद्रथसहस्राणि एकैकेनैव मुष्टिना ॥ ३१ ॥ लक्षं नरद्विपाहृत्वा समेता
न्समहावलान् ॥ गत्यादशम्याते गत्वा जघ्नुर्वाजिरथद्विपान् ॥ ३२ ॥ हित्वा नवगतीर्दुष्टाः सबाणानाहवेत्यजन् ॥ दिनानि दशभीष्मेण निघ्नता नावकं वलं ॥ ३३ ॥
शून्याः कृतारथोपस्थाहताश्च गजवाजिनः ॥ दर्शयित्वात्मनोरुपंरुद्रोपेन्द्रसमं युधि ॥ ३४ ॥ पांडवानामनीकानि प्रगृह्या सौव्यशतयन् ॥ विनिघ्नन्पृथिवीपा
लां श्वेदिपांचालके कयान् ॥ ३५ ॥ अदहत्पांडवीं सेनां रथाश्च गजसंकुलां ॥ मज्जंतमप्लवे मंदमुज्जिहीर्षुः सुयोधनं ॥ ३६ ॥ तथाचरंतं समरे तपंतमिव भास्करं
पद्मातिकोटिसाहस्राः प्रवरा युधपाणयः ॥ ३७ ॥ नशेकुः स्तंजयाद्रष्टुं तथैवान्ये महीक्षितः ॥ विचरंतं तथातंतुसंग्रामे जितकाशिनं ॥ ३८ ॥ सर्वोद्यमेन महता पांड
वान्समभिद्रवन् ॥ सतु विद्राव्य समरे पांडवान् स्तंजयानपि ॥ ३९ ॥ एकएवरणे भीष्म एकवीरत्वमागतः ॥ तं शिखंडी समासाद्य त्वया गुप्तो महाव्रतं ॥ ४० ॥ जघा
न पुरुषव्याघ्रं शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ स एष पतितः शेतेशस्तल्पे पितामहः ॥ ४१ ॥ त्वां प्राप्य पुरुषव्याघ्रं तत्र प्राप्येव वासवं ॥ द्रोणः पंचदिनान्युग्रो विधम्य रिपुवा
हिनीं ॥ ४२ ॥ कृत्वा व्यूहमभेद्यं च पातयित्वा महारथान् ॥ जयद्रथस्य समरे कृत्वा रक्षां महारथः ॥ ४३ ॥ अंतकप्रतिमश्चोग्रात्रियुद्धेऽदं हत्यजाः ॥ दग्ध्वा योधा
ऊर्तुरैर्वीरो भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ ४४ ॥ धृष्टद्युम्नं समासाद्य सगतः परमांगतिं ॥ यदि वाद्यभवान्युद्धे सृतपुत्रमुखान्नथान् ॥ ४५ ॥ नावारयिष्यः संग्रामे न स्मद्रो
णो व्यनश्यत ॥ भवता तु वलं सर्वं धार्तराष्ट्रस्य वारितं ॥ ४६ ॥ ततो द्रोणो हतो युद्धे पार्षतेन धनं जय ॥ एवं वाकोरणे कुर्यात्त्वदन्यः क्षत्रियो युधि ॥ ४७ ॥ यादृशं ते कृतं
पार्थ जयद्रथवधं प्रति ॥ निवार्य सेनां महतीं हत्वा शूरांश्च पार्थिवान् ॥ ४८ ॥ निहतः संधवो राजा त्वया स्रवले जसा ॥ आश्चर्यं सिंधुराजस्य वधं ज्ञानंति पार्थिवाः
॥ ४९ ॥ अनाश्चर्यं हितत्वं तत्स्वं हि पार्थ महारथः ॥ त्वां हि प्राप्य रणे क्षत्रमेकाहादिति भारत ॥ ५० ॥

समर्थत्वांश्चाप्युकाहान् श्यमानं क्षत्रं युक्तं बलवत्तरं मन्येयं जानीयां क्षणेन नाशयामि पूर्णैः काहपथं नं स्थायित्वादिति भावः ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

नश्यमानमहंयुक्तं मन्येयमिति मेमतिः ॥ सेयं पार्थ चमूर्धो राधार्तराष्ट्रस्य संयुगे ॥ ५१ ॥ हत सर्वस्व वीरा हि भीष्मद्रोणौ यदाहतौ ॥ शीर्णप्रवरयो धाधहतवाजिरथ
द्विपा ॥ ५२ ॥ हीनासूर्ये दुर्नक्षत्रैर्घोरिवाभाति भारतौ ॥ विध्वस्ता हिरणे पार्थ सेनेयं भीमविक्रम ॥ ५३ ॥ आसुरीव पुरा सेना शक्रस्येव पराक्रमैः ॥ तेषां हतावशि
ष्टास्तु संति पंचमहारथाः ॥ ५४ ॥ अश्वत्थामा कृतवर्मा कर्णो मिद्राधिपः रुपः ॥ तांस्त्वमघ्न नरव्याघ्रहत्वा पंचमहारथान् ॥ ५५ ॥ हताभिः प्रयच्छोर्वीरा ज्ञेसही
पपत्तनां ॥ साकाशजलपातालां सपर्वतमहावनां ॥ ५६ ॥ प्राप्नोत्वमितवीर्यश्रोरघपार्थो वसुंधरां ॥ एतां पुरा विष्णुरिव हत्वा दैतेयदानवान् ॥ ५७ ॥ प्रयच्छ मे दि
नैराज्ञे शक्रायैव हरिर्यथा ॥ अघमोदं तु पंचाला निहतेष्वरिपुत्रया ॥ विष्णुना निहतेष्वेव दानवे ये पुदेवताः ॥ ५८ ॥ यदि वा द्विपदां श्रेष्ठद्रोणं मानयंतो गुरुं ॥ अश्व
त्थामि रुपा ते स्तिरुपे वाचार्यगौरवान् ॥ ५९ ॥ अत्यंतापचितान् धून्मानयन्मातृवांधवान् ॥ कृतवर्माणमासाद्य न नेप्यसियमक्षयं ॥ ६० ॥ भ्रातरं मातुरासाद्य
शल्यं मद्रजनाधिपं ॥ यदित्वमरविंदाक्षदयावान्न जिघांससि ॥ ६१ ॥ इमं पापमतिं क्षुद्रमत्यंतं पांडवान् प्रति ॥ कर्णमघ्न नरश्रेष्ठ ज्ञेयाः सुनिशितैः शरैः ॥ ६२ ॥
एतत्ते सुरुतं कर्म नात्र किंच न युज्यते ॥ वयमप्यनुजानीमो नात्र दोषोऽस्ति कश्चन ॥ ६३ ॥ दहनेयस्स पुत्राया निशिमा तुस्तवानघ ॥ द्यूतार्थे यच्च युष्मासु प्रावर्त्तत
सुयोधनः ॥ ६४ ॥ तस्य सर्वस्य दुष्टात्मा कर्णो विमूलमित्युत ॥ कर्णाद्धिमन्यते त्राणं नित्यमेव सुयोधनः ॥ ६५ ॥ ततो मामपि संख्यो निग्रहीतुं प्रचक्रमे ॥ स्थिराबु
द्धिर्नरेन्द्रस्य धार्तराष्ट्रस्य मानद ॥ ६६ ॥ कर्णः पार्थान्न रणे सर्वांस्त्रिजेत्यतिन संशयः ॥ कर्णमाश्रित्य कौंतेय धार्तराष्ट्रेण विग्रहः ॥ ६७ ॥ राचितो भवता सार्धं जानता
पिबलंतव ॥ कर्णो हि भाषते नित्यमहं पार्थान्समागतान् ॥ ६८ ॥ वासुदेवं च दाशार्हं विजेष्यामि महारथं ॥ प्रोत्साहयन् दुरात्मानं धार्तराष्ट्रं सुदुर्मतिं ॥ ६९ ॥ समि
तौ गर्जते कर्णस्तमघ्न जहि भारत ॥ यच्च युष्मासु पापं वै धार्तराष्ट्रः प्रयुक्तवान् ॥ ७० ॥ तत्र सर्वत्र दुष्टात्मा कर्णः पापमतिं मुखं ॥ यच्च तद्धारतराष्ट्रस्य क्रूरैः पद्भिर्महार
थैः ॥ ७१ ॥ अपश्यं निहतं वीरं सौभद्रमृषभेक्षणं ॥ द्रोणद्रौणि कृपान्वीरान्कर्षयंतं नरर्षभान् ॥ ७२ ॥ निर्मनुष्यांश्च मातंगान्विरथाश्च महारथान् ॥ व्यश्वारोहांश्च
तुरगान्पत्नीन्व्यायुधजीविनः ॥ ७३ ॥ कुर्वतमृषभस्कंधं कुरुवृष्णि यशस्करं ॥ विधमंतमनीकानि व्यथयंतं महारथान् ॥ ७४ ॥ मनुष्यवाजिमातंगान्प्राहिण्वंतं
यमक्षयं ॥ शरैः सौभद्रमायातं दहतमिव वाहिनीं ॥ ७५ ॥ तन्मे दहति गात्राणि सखे सत्येन ते शपे ॥ यत्तत्रापि च दुष्टात्मा कर्णो भ्यद्रुत्यत प्रभो ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥

अशक्रुवंश्चाभिमन्योः कर्णः स्यात्तुरणेग्रतः ॥ सौभद्रशरनिर्भिन्नो विसंज्ञः शोणितोक्षितः ॥ ७७ ॥ निःश्वसन्क्रोधसंदीर्घो विमुखः सायकादितः ॥ अपयान
रुनोत्साहो निराशश्चापि जीविते ॥ ७८ ॥ तस्यौसुविह्वलः संख्येप्रहारजनितश्रमः ॥ अथद्रोणस्य समरेतत्कालसदृशं तदा ॥ ७९ ॥ श्रुत्वा कर्णो विचः क्रूरं ततश्चि
च्छेदकार्मुकं ॥ ततश्चिच्छन्नायुधं तेन रणे पंचमहारथाः ॥ ८० ॥ तंचैव निरुतिप्रज्ञाः प्राहरुः उरवृष्टिभिः ॥ तस्मिन्विनिहते वीरे सर्वे पांडुः खमाविशत् ॥ ८१ ॥ प्राह
ससत्तु दुष्टात्मा कर्णः स च सुयोधनः ॥ यच्च कर्णो ब्रवीत्कृष्णां सभायां परुषं वचः ॥ ८२ ॥ प्रमुखे पांडवेयानां कुहणां च नृशंसवत् ॥ विनष्टाः पांडवाः कृष्णेशाश्वतं
रकंगताः ॥ ८३ ॥ पतिमन्यं पृथुश्रोणि वृणीष्व मृदुभापिणि ॥ एषा त्वं धृतराष्ट्रस्य दासी भूतानिवेशनं ॥ ८४ ॥ प्रविशारालपद्माक्षिन संतिपतयस्तव ॥ न पांडवाः
प्रभवन्ति तव कृष्णे कथंचन ॥ ८५ ॥ दासभार्या च पांचालि स्वयं दासी च शोभने ॥ अद्य दुर्योधनोऽत्येकः पृथिव्यां नृपतिः स्मृतः ॥ ८६ ॥ सर्वे चास्य महीपाला योग
क्षेममुपासते ॥ पश्येदानीं यथा भद्रे विनष्टाः पांडवाः समं ॥ ८७ ॥ अन्योन्यं समुदीक्षन्ते धार्तराष्ट्रस्य तेजसा ॥ व्यक्तं पंडुतिलात्येतेन पुरेव निमंज्जिताः ॥ ८८ ॥ प्रे
प्यवच्चापिराजानमुपस्थास्यंति कौरवं ॥ इत्युक्तवान धर्मज्ञस्तदा परमदुर्मतिः ॥ ८९ ॥ पापः पापवचः कर्णः शृण्वन्तस्तव भारत ॥ अद्य पापस्य तद्वाक्यं सुवर्णविकृ
ताः शराः ॥ ९० ॥ शमयन्तु शिलाधौ तास्त्वया स्ता जीवितच्छिदः ॥ यानि चान्यानि दुष्टात्मा पापानि कृतवांस्त्वयि ॥ ९१ ॥ तान्यद्य जीवितं चास्य शमयन्तु शरास्त
व ॥ गांडीवप्रहितान् घोरान् यगात्रैः स्पृशन्तु शरान् ॥ ९२ ॥ कर्णः स्मरन्तु दुष्टात्मा वचनं द्रोणभीष्मयोः ॥ सुवर्णपुंगवानाराचाः शत्रुघ्ना वैद्युतप्रभाः ॥ ९३ ॥ त्वयाऽस्ता
स्तस्य वर्माणि भित्वा पास्यंति शोणितं ॥ उग्रास्त्वद्भुजनिर्मुक्तमर्म भित्वा महाशराः ॥ ९४ ॥ अद्य कर्णं महावेगाः प्रेपयन्तु यमक्षयं ॥ अद्य हाहा कृतादीनां विपण्णा
स्त्वच्छरादिताः ॥ ९५ ॥ प्रपतन्तं रथात् कर्णं पश्यन्तु वसुधाधिपाः ॥ अद्य शोणितं संग्रंशयानं पतितं भुवि ॥ अपविद्धायुधं कर्णं दीनाः पश्यन्तु बांधवाः ॥ ९६ ॥ ह
स्तिकक्षोमहानस्य भलेनोन्मथितस्त्वया ॥ प्रकंपमानः पतन्तु भूमावपिरथ ध्वजः ॥ ९७ ॥ त्वया शरगतैश्चिच्छन् रथं हेमविभूषितं ॥ हतयो धाश्वमुत्सृज्य भीतः शल्यः
पलायन्तां ॥ ९८ ॥ न चेत्कर्णमुतं पार्थभूतपुत्रस्य पश्यतः ॥ प्रतिज्ञावारणार्थाय निहनिष्यसि सायकैः ॥ ९९ ॥ हतं कर्णं स्तुतं दृष्ट्वा प्रियं पुत्रं दुरात्मवान् ॥ स्मरन्तं द्रो
णभीष्माभ्यां वचः क्षत्तुश्च मानद ॥ १०० ॥ ततः सुयोधनो दृष्ट्वा हतमाधिरथित्वया ॥ निराशो जीविते त्वद्यस्यैव भवत्वरिः ॥ १०१ ॥

॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ १२५ ॥
 एतेद्रवंतिपंचालावध्यमानाःशितैःशरैः ॥ कर्णेनभरतश्रेष्ठपांडवानुजिहीर्षवः ॥ १०२ ॥ पंचालानद्रौपदेयांश्चधृष्टद्युम्नशिखंडिनौ ॥ धृष्टद्युम्नतनूजांश्चशतानीकं
 चनाकुलिं ॥ १०३ ॥ नकुलंसहदेवंचदुर्मुखंजनमेजयं ॥ सुधर्माणंसात्यकिंचविद्विक्कर्णवशंगतान् ॥ १०४ ॥ अभ्याहतानांकर्णेनपंचालानामसौरणे ॥ श्रूय-
 तेनिनदाघोरस्त्वद्रंधूनांपरंतप ॥ १०५ ॥ नत्वेवभीताःपंचालाःकथंचित्स्युःपराङ्मुखाः ॥ नहिमृत्युमहेष्वासागणयंतिमहारणे ॥ १०६ ॥ यएकःपांडवींसेनांश-
 रौघैःसमवेष्टयत् ॥ तंसमासाद्यपंचालाभीष्मान्नासन्पराङ्मुखाः ॥ १०७ ॥ तेकथंकर्णमासाद्यविद्रवेयुर्महारथाः ॥ यस्त्वेकःसर्वपंचालानहन्यहनिनाशयन्-
 ॥ १०८ ॥ कालवच्चरतेवीरःपंचालानांरथव्रजे ॥ तमप्यासाद्यसमरेमित्रार्थेमित्रवत्सलाः ॥ १०९ ॥ तथाज्वलंतमस्त्राग्निगुरुंसर्वधनुष्मतां ॥ निर्दहंतंचसमरेदु-
 र्धर्षद्रोणमोजसा ॥ ११० ॥ तेनित्यमुदिताजेतुंमृधेशत्रूनरिंदम ॥ नजात्वाधिरथेभीताःपंचालाःस्युःपराङ्मुखाः ॥ १११ ॥ तेषामापततांशूरःपंचालानांतर-
 स्विनां ॥ आदत्तासूनृशरैःकर्णःपतंगानामिवानलः ॥ ११२ ॥ एतेद्रवंतिपंचालाद्राव्यंतेयोधिभिर्ध्रुवं ॥ कर्णेनभरतश्रेष्ठपश्यपश्यतथाकृतान् ॥ ११३ ॥ तांस्तथा
 भिमुखान्वीरान्मित्रार्थेत्यक्तजीवितान् ॥ क्षयंनयतिराधेयःपंचालाञ्छतशोरणे ॥ ११४ ॥ तद्भारतमहेष्वासानगाधेमज्जतोऽपुवे ॥ कर्णाणिवेष्टुवोभूत्वापंचालां
 स्वातुमर्हसि ॥ ११५ ॥ अश्वंहिरामात्कर्णेनभार्गवाहपिसत्तमात् ॥ यदुपात्तंमहाघोरंतस्यरूपमुदीर्यते ॥ ११६ ॥ तापनंसर्वसैन्यानांघोररूपंसुदारुणं ॥ समावृत्यम-
 हासेनांज्वलंतंस्वेनतेजसा ॥ ११७ ॥ एतेचरंतिसंग्रामेकर्णचापच्युताःशराः ॥ भ्रमराणामिवव्रातास्तापयंतिस्मतावकान् ॥ ११८ ॥ एतेद्रवंतिपंचालादिदुःसर्वा-
 सुभारत ॥ कर्णास्वंसमरेप्राप्यदुर्निवार्यमनात्मभिः ॥ ११९ ॥ एषभीमोदृढक्रोधोदतःपार्थसमंततः ॥ संजयैर्योधयन्कर्णपीड्यतेनिशितैःशरैः ॥ १२० ॥ पांडवा-
 न्संजयांश्चैवपंचालांश्चैवभारत ॥ हन्यादुपेक्षितःकर्णोरागादेहमिवागतः ॥ १२१ ॥ नान्यंत्वत्तोहिपश्यामियोधंयौधिष्ठिरवले ॥ यःसमासाद्यराधेयंस्वस्तिमाना-
 व्रजेद्बृहं ॥ १२२ ॥ तमद्यनिशितैर्बाणैर्विनिहत्यनरर्षभ ॥ यथाप्रतिज्ञंपार्थत्वंकृत्वाकीर्तिमवाप्नुहि ॥ १२३ ॥ त्वंहिशक्नोरणेजेतुंसकर्णानपिकौरवान् ॥ नान्योयु-
 धियुधांश्चेष्टसत्यमेतद्वीमिमे ॥ १२४ ॥ एतत्कृत्वामहत्कर्महत्वाकर्णमहारथं ॥ कृतार्थःसफलःपार्थःसुखीभवनरोत्तम ॥ १२५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णप-
 र्वणिरुष्णवाक्येत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

सकेशवस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ज्वलंतं पुंस्त्वमायं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ स्मरतां स्मरतु ॥ १४ ॥ मंडलं द्यूने गरीस्थापनपटं दुर्गेदरं पाशं ॥ १५ ॥ १६ ॥

संजय उवाच सकेशवस्य वीभत्सुः श्रुत्वा भारतभाषितं ॥ विगोकः संप्रहृष्टश्चक्षणेन समपद्यत ॥ १ ॥ ततो ज्यामभिनृज्याशुव्याक्षिपद्गंडिवंधनुः ॥ दध्रे कर्णं विनाशाय केशवं चाभ्यभाषत ॥ २ ॥ त्वयानाथेन गोविंदध्रुव एव जयामम ॥ प्रसन्नो यस्य मेघत्वं लोके भूत भविष्य कृत् ॥ ३ ॥ त्वत्सहायां त्वहं कृष्ण त्रीलोकान्वै समागतान् ॥ प्रापयेयं परं लोकं किमु कर्णमहाहवे ॥ ४ ॥ पश्यामि द्रवतींसेनां पंचालानां जनार्दन ॥ पश्यामि कर्णसमरे विचरंतमभीतवत् ॥ ५ ॥ भार्गवास्त्रंच पश्यामि ज्वलंतं कृष्ण सर्वशः ॥ स्तुष्टं कर्णेन वार्ष्णेय गच्छेत्तं वयथा गतिं ॥ ६ ॥ अयं खलु स संग्रामो यत्र कर्णमया हतं ॥ कथयिष्यंति भूतानि यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ ७ ॥ अद्य कृष्णविकर्णामे कर्णेनेष्यंति मृत्यवे ॥ गांडीवमुक्ताः क्षिप्वन्तो मम हस्तप्रचोदिताः ॥ ८ ॥ अद्य राजा धृतराष्ट्रः स्वां बुद्धिं मम संस्यते ॥ दुर्योधनमगज्याहं यथा राज्येभ्योपचयत् ॥ ९ ॥ अद्य राज्यान्मुखाच्चैव श्रियो राष्ट्रात्तथा पुरात् ॥ पुत्रेभ्यश्च महाबाहो धृतराष्ट्रो विमोक्ष्यति ॥ १० ॥ गुणवंतं हि यो दृष्टिनिर्गुणं कुरुते प्रभुं ॥ स गोचरं तिनृपः कृष्णक्षिप्रमेवागते क्षये ॥ ११ ॥ यथा च पुरुषः कश्चिच्छ्रित्वा चाश्रवणं महत् ॥ फले दृष्ट्वा भृगुदुःखी भविष्यति जनार्दन ॥ १२ ॥ अद्य दुर्योधनो राज्याज्जीविताच्च निराशकः ॥ भविष्यति हते कर्णे कृष्णमत्यं ब्रवीमि ते ॥ १३ ॥ अद्य दृष्ट्वा मया कर्णं गौरं विगोकलीकृतं ॥ स्मरतां तव वाक्यानि शमं प्रति जनेश्वरः ॥ १४ ॥ अद्य भौमौवलः कृष्णग्लहान् जानातु वैशरान् ॥ दुर्गेदरं च गांडीवं मंडलं च रथं प्रति ॥ १५ ॥ अद्य कुंती सुतस्याहं दृष्टं गजः प्रजागरं ॥ व्यपनेष्यामि गोविंदहत्याकर्णं शनैः शरैः ॥ १६ ॥ अद्य कुंती सुतो राजा हतमृतसुतमया ॥ सुप्रहृष्टमनाः प्रातश्चिरं सुखमवाप्स्यति ॥ १७ ॥ अद्य चाहमना धृप्यं केशवा प्रतिमं शरं ॥ उत्सव्यामीह यः कर्णं जीविता द्वांशयिष्यति ॥ १८ ॥ यस्य चैतद्व्रतं मत्स्यं बंधकिल दुरात्मनः ॥ पादौ न थावयेतावद्यावद्वन्यां न फान्गुनं ॥ १९ ॥ मृपा कृत्वा व्रतं तस्य पापस्य मधुसूदन ॥ पातयिष्ये रथात्कायं शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ २० ॥ यो सौरणे नरं नान्यं पृथिव्या मनुमन्यते ॥ तस्याद्य मृतपुत्रस्य भूमिः पास्यति शोणितम् ॥ २१ ॥ अपतित्यमि कृष्णे निमृतपुत्रो यदब्रवीत् ॥ धृतराष्ट्रमने कर्णः श्लाघमानः स्वकान् गुणान् ॥ २२ ॥ अमृतं तत्कणिष्यंति मामका निशि तोः शराः ॥ आर्शा विपाडवकुट्टास्तस्य पास्यंति शोणितं ॥ २३ ॥ मया हस्तवता मुक्तानां राचा वैद्युतन्विपः ॥ गांडीवस्तृष्टादास्यंति कर्णस्य परमां गतिं ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

अद्यतप्यतिराधेयः पांचालीयत्तदावर्षीत् ॥ सभामध्येवचः कूरंकुत्सयत्पांडवाग्रति ॥ २५ ॥ येवैपंदतिलास्तत्र भवितारो घनेतिलाः ॥ हतेवैकर्तनेकर्णे सृतपुत्रेदु
रात्मनि ॥ २६ ॥ अहंवः पांडुपुत्रेभ्यश्चास्यार्मातियदवर्षीत् ॥ धृतराष्ट्रसुतान्कर्णः श्लाघमानोत्मनोगुणान् ॥ अतृप्तं तत्करिष्यंति मामकानि शिताः शराः ॥ २७ ॥
उद्योगः पांडुपुत्राणां समाभिमुपयाम्यति ॥ हंताहं पांडवान्सर्वान्सपुत्रानितिन्योत्रवीत् ॥ २८ ॥ तमद्यकर्णं हंतास्मि मपतां सर्वधन्विनां ॥ यस्य वीर्यं समाश्रित्य धा
र्तराष्ट्रो महामनाः ॥ २९ ॥ अवामन्यत दुर्बुद्धिर्नित्यमस्मान् दुरात्मवान् ॥ हत्वाहं कर्णमाजौ हितोपयिष्यामि भ्रातरं ॥ ३० ॥ शरान्नानाविधान्मुक्त्वा त्रासयिष्या
मि गात्रवान् ॥ आकर्णमुक्तैरिपुभिर्यमराष्ट्रविवर्धनैः ॥ ३१ ॥ भूमिशोभां करिष्यामि पातिनैरथ कुंजरैः ॥ तत्राहं वै महामंस्त्र्यसंपन्नं युद्धदुर्मदं ॥ ३२ ॥ अद्यकर्ण
महं घोरं सृदयिष्यामि सायकैः ॥ अद्यकर्णं हंतं रुण्णधार्तराष्ट्राः मराजकाः ॥ ३३ ॥ विद्वंस्तु दिशोभीताः सिंहत्रस्तान्मगाडव ॥ अद्यदुर्योधनो राजा आत्मानं चानुशो
चतां ॥ ३४ ॥ हतेकर्णे मया मंस्त्र्ये सपुत्रे ससुहृज्जने ॥ अद्यकर्णं हंतं दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रोत्यमर्षणः ॥ ३५ ॥ जानातु मारणे रुण्णप्रवरं सर्वधन्विनां ॥ सपुत्रपौत्रं सामात्यं
सहृद्यं च निराशिपं ॥ ३६ ॥ अद्यराज्यं करिष्यामि धृतराष्ट्रं जनेश्वरं ॥ अद्यकर्णस्य चक्रांगाः क्रव्यादाश्च पृथग्विधाः ॥ ३७ ॥ शरैश्छिन्नानि गात्राणि विचरिष्यंति
केशव ॥ अद्यराधासुतस्याहं संग्रामे मधुसूदन ॥ ३८ ॥ शिरश्छेत्स्यामि कर्णस्य मपतां सर्वधन्विनां ॥ अद्यतीक्ष्णैर्विपाठैश्चक्षुरैश्च मधुसूदन ॥ ३९ ॥ रणे छेत्स्या
मि गात्राणि राधेयस्य दुरात्मनः ॥ अद्यराजामहत्कृच्छ्रं संत्यक्ष्यति युधिष्ठिरः ॥ ४० ॥ संतापमानसं वीरश्चिरसंभृतमात्मनः ॥ अद्य केशवराधेयमहं हत्वा सवांधवं
॥ ४१ ॥ नंदयिष्यामि राजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ अद्याहमनुगान् रुण्णकर्णस्य कृपणान्युधि ॥ ४२ ॥ हंता ज्वलनसंकाशैः शरैः सर्पविषोपमैः ॥ अद्याहं मकवचै
रावद्धमणि कुंडलैः ॥ ४३ ॥ संस्तरिष्यामि गोविंदं वसुधां वसुधाधिपैः ॥ अद्याभि मन्योः शत्रूणां सर्वेषां मधुसूदन ॥ ४४ ॥ प्रमथिष्यामि गात्राणि सिरां शिचशि
तैः शरैः ॥ अद्यनिर्धार्तराष्ट्रां च भ्रात्रेदास्यामि मेदिनीं ॥ ४५ ॥ निरर्जुनां वापृथिवीं केशवानुचरिष्यसि ॥ अद्याहमनृणः रुण्णभविष्यामि धनुर्भृतां ॥ ४६ ॥ कोप
स्य च कुरूणां च शराणां गां डिवस्य च ॥ अद्यदुःखमहं मोक्ष्ये त्रयोदशमार्जितं ॥ ४७ ॥ हत्वा कर्णं रणे रुण्णशंवरं मघवानिव ॥ अद्यकर्णं हते युद्धे सोमकानां महा
रथाः ॥ ४८ ॥ कृतं कार्यं च मन्यंतां मित्रकार्यं प्रसवो युधि ॥ मम चैव कथं प्रीतिः शैनेयस्याग्रमाधव ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ . इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७५ ॥

भविष्यतिहतेकर्णेमयिचापिजयाधिके ॥ अहंहत्वारणेकर्णपुत्रंचास्यमहारथं ॥ ५० ॥ प्रीतिंदास्यामिभीमस्ययमयोःसात्यकस्यच ॥ धृष्टद्युम्नशिखंडिभ्यांपं
चालानांचमाधव ॥ ५१ ॥ अधानृण्यंगमिष्यामिहत्वाकर्णमहाहवे ॥ अद्यपश्यंतुसंग्रामेधनंजयममर्पणं ॥ ५२ ॥ युध्यंतंकौरवान्संख्यघातयंतंचमृतजं ॥ भव
त्सकाशेवक्ष्येचपुनरेवात्मसंस्तवं ॥ ५३ ॥ धनुर्वेदेमन्ममांतास्तिलोकेपराक्रमेवाममकोस्तितुल्यः ॥ कौवाप्यन्योमन्ममोस्तिक्षमावांस्तथाक्रोधेमहोन्नो न मे
स्ति ॥ ५४ ॥ अहंधनुष्मानसुरान्सुरांश्चसर्वाणिभूतानिचसंगतानि ॥ स्वबाहुवीर्याद्गमयेपराभवंमत्पौरुषंविद्धिपरंपरेभ्यः ॥ ५५ ॥ गरार्चिषागांडिवेनाहमेकः
सर्वान्कुरुन्वाह्मिकांश्चाभिहत्य ॥ हिमात्ययेकक्षगतोयथाग्निस्तथादेह्यंसगणान्प्रमत्त्य ॥ ५६ ॥ पाणौपृष्ठाकालिग्विनाममैतेधनुश्चदिव्यं विततंसत्राणं ॥ पादौ
चमेसरथौसंख्यजौचनमादृशंयुद्धगतंजयंति ॥ ५७ ॥ इत्येवमुक्त्वाजुनमेकवीरःक्षिप्रंरिपुघ्नःक्षतजोपमाक्षः ॥ भीमंमुमुक्षुःसमरप्रयातःकर्णस्यकायाच्चगिरो
जिहीर्षुः ॥ ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिअर्जुनवाक्येचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच समागमेपांडवस्तंजयानां
महाभयेमामकानामगाधे ॥ धनंजयेतातरणाययांतकर्णेनतद्युद्धमयोत्रकीदृक् ॥ १ ॥ संजय उवाच तेषामनीकानिवृद्धाश्चजानिरणेममृद्धानिममाग
तानि ॥ गर्जतिभेरीनिनदोन्मुग्वानिनादैर्यथामेघगणास्तपांते ॥ २ ॥ महागजाभ्राकुलमस्रतोयंवादित्रनेमीतलशब्दवच्च ॥ हिरण्यचित्रायुधविद्युतंचगराभि
नाराचमहाश्वधारं ॥ ३ ॥ तद्भीमवेगरुधिर्गघवाहिखट्वाकुलंक्षत्रियजीवघाति ॥ अनार्तवंकूरमनिष्टवर्षवभुवतस्संहरणंप्रजानां ॥ ४ ॥ एकंरथंसंपरिवार्यमृत्युं
नयंत्यनेकेचरथाःसमेताः ॥ एकस्तथैकंरथिनंरथाग्न्यांस्तथारथश्चापिरथाननेकान् ॥ ५ ॥ रथंसमृतंमहयंचकंचित्कश्चिद्रथोमृत्युवशंतिनाय ॥ तिनायचाप्ये
कगजेनकश्चिद्रथान्वहून्मृत्युवगेतथाश्वान् ॥ ६ ॥ रथान्समृतान्सहयागजांश्चसर्वानरीन्मृत्युवशंशरौघैः ॥ निन्येहयांश्चैवतयाममादौ न्यदातिमंघांश्चतथैव
पार्थः ॥ ७ ॥ कृपःशिखंडीचरणेसमेतौदुर्योधनंसात्यकिरथ्यगच्छन् ॥ श्रुतस्तथाद्रोणपुत्रेणसार्धयुधामन्युश्चित्रसेनेनसार्धं ॥ ८ ॥ कर्णस्यपुत्रंतुर्गथानुपेणंस
मागतंसंजयश्चोत्तमौजाः ॥ गांधारराजंसहदेवःक्षुधानोमहर्षभंसिंहइवाभ्यधावन् ॥ ९ ॥

समागमेइति समागमेकर्णेनसहकीदृग्युद्धमभूदितिशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

पांचालेयं पांचालीतनयं नाकुलि ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतजावंदीपे पंचमः तितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥

शतानीको नाकुलिः कर्णपुत्रं युवायुवानं वृषमेनं शरौघैः ॥ समार्पयत् कर्णपुत्रश्च शूरः पांचालेयं शरवर्षैरनेकैः ॥ १० ॥ रथपभः कृतवर्माणमाद्यन्माद्रीपुत्रो नकुल
श्चित्रयोधी ॥ पंचालानामधिपो याज्ञमेतिः सेनापतिः कर्णमाद्यन्समैव ॥ ११ ॥ दुःशासनो भारतभारती च संगतकानां पृतनामृद्धा ॥ भीमं रणे शस्त्रभृतां वरि
ष्ठं भीमं समाद्यन्तममत्यवेगं ॥ १२ ॥ कर्णात्मजं तत्र जघान वीरस्तथाच्छिनच्चोत्तमौजाः प्रसज्य ॥ तस्यात्तमांगं निपपात भूमौ निनादयद्वां निनदेनखंच ॥ १३ ॥
सुपेणर्गिर्पतिनं पृथिव्यां विलोक्य कर्णो यतदार्तस्थः ॥ क्रोधाद्दयांस्तस्य रथं ध्वजं च वाणैः सुधारैर्निशितैरकृतत् ॥ १४ ॥ स तूत्तमौ जानिगितैः पृथक्कैर्विव्याध ख
द्वेन च भास्वरेण ॥ पाणिग्रहांश्चैव रूपस्य हत्वा गिखंडिवाहं स ततोऽध्यरोहत् ॥ १५ ॥ रूपं तु दृष्ट्वा विरथं रथस्यो नैच्छच्छुरैस्ताडयितुं शिखंडी ॥ तद्रौणिरावार्य रथं क
पस्य समुज्जहे पंकगतां यथागां ॥ १६ ॥ हिरण्यवर्मानि गितैः पृथक्कैस्तवात्मजानामनिलात्मजावै ॥ अतापयत्सैन्यसती वभीमः काले शुचौ मध्यगतो यथार्कः ॥
॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलद्वंद्वयुद्धे पंचमः तितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ संजय उवाच अथ त्विदानीं तु मुले विमर्दं द्विप
द्विरेको बहुभिः समावृतः ॥ महारणे सारथिमित्युवाच भीमश्च मृवाहय धार्तराष्ट्री ॥ १ ॥ त्वं सारथेया हि जवेन वाहैर्नयास्येतां धार्तराष्ट्रान्यमाय ॥ संचोदितो भी
मसेनेन चैवं स सारथिः पुत्रवलं त्वदीयं ॥ २ ॥ प्रायात्ततः स त्वरमुग्रवेगो यतो भीमस्तद्वलं गंतुं मेच्छत ॥ ततोऽपरं नागरथाश्च पत्तिभिः प्रत्युद्ययुस्तं कुर्वः समंतात् ॥
॥ ३ ॥ भीमस्य वाहाय्यमुदारवेगं समंततो वाणगणैर्निजघ्नः ॥ ततः शरानापततो महात्मा चिच्छेदवाणैस्तपनीयपुंग्वैः ॥ ४ ॥ ते वै निपेतुस्तपनीयपुंखा द्विधा त्रिधा
भीमशरैर्निरुक्ताः ॥ ततो राजन्नागरथाश्च यूनां भीमाहतानां वरराजमध्ये ॥ ५ ॥ घोरो निनादः प्रवभौ नरैर्द्रवजाहतानां मिव पर्वतानां ॥ ते वध्यमानाश्च नरैर्द्रमु
ख्यानिर्भिद्यंतो भीमशरप्रवेकैः ॥ ६ ॥ भीमं समंतात्समरेऽभ्यरोहन् वक्षंशकुंताडवपुष्पहेतोः ॥ ततो भियाते तव सैन्ये समभीमः प्रादुश्चक्रे वेगमनंतवेगः ॥ ७ ॥ य
थांतकाले क्षपयन्दिधत्सुर्भूतांतकालद्वत्तदंडः ॥ तस्यातिवेगस्यरणेति वेगं नाशकुर्वन्धारयितुं त्वदीयाः ॥ ८ ॥ व्यात्तान तस्यापततो यथैव कालस्य काले हर
तः प्रजावै ॥ ततोऽवलं भारतभारतानां प्रदत्त्यमानं समरे महात्मना ॥ ९ ॥ भीतं दिशोऽकीर्य तभीमनुन्नं महानिलेनाभ्रगणायथैव ॥ ततोऽधीमान् सारथिमववीद्वली
सभीमसेनः पुनरेव हृष्टः ॥ १० ॥

अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रदरावाणविशेषाः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

सूताभिजानीहिस्वकान्परांस्वारथान्ध्वजांश्चापततःसमेतान् ॥ युद्धान्त्यहंनभिजानामि किंचिन्मासैन्यंस्वच्छादयिष्येपृषत्कैः ॥ ११ ॥ अरीन्विशोकाभिनिरीक्ष्य सर्वतोरथो ध्वजाग्राणि धुनोति मे भृशं ॥ राजातुरो नागमद्यत्किरीटो बहूनि दुःखान्यभियातोस्मि सूत ॥ १२ ॥ एतद्दुःखं सारथे धर्मराजो यन्मां हित्वा यातवान् शत्रुमध्ये ॥ नैनं जीवं नायजानाम्य जीवं बीभत्सुं वा तन्ममाद्याति दुःखं ॥ १३ ॥ सोऽहं द्विषत्सैन्यमुदग्रकल्पं विनाशयिष्ये परमप्रतीतः ॥ एतन्निहत्या जिमध्ये समेतं प्रीतो भविष्यामि सहत्वयाद्य ॥ १४ ॥ सर्वास्तूणान्सायकानामवेक्ष्य किं शिष्टं स्यात्सायकानां रथे मे ॥ कावाजातिः किं प्रमाणं च ते पांज्ञात्वा व्यक्तं तत्समाचक्ष्व सूत ॥ १५ ॥ विशोक उवाच पण्मार्गणानामयुतानि वीरक्षुराश्च भल्लाश्च तथा युता स्याः ॥ नाराचानां द्वे सहस्रे च वीरघ्नीष्ये वच प्रदराणां स्मपार्थ ॥ १६ ॥ अस्यायुधं पाण्डवे याव शिष्टं न यद्वहेच्छकटं पद्मवीयं ॥ एतद्विद्वन्मुचसहस्रशोपि गदासि बाहुद्रविणं च ते स्ति ॥ १७ ॥ प्रासाश्च मुद्रराः शक्तयस्तोमराश्च माभैपीस्त्वं संक्षयादायुधानां ॥ १८ ॥ भीमसेन उवाच सूताद्यैनं पश्य भीमप्रयुक्तैः संछिदद्भिः पार्थिवानां सुवेगैः ॥ छन्नं वाणैराहवंधोरूपं नष्टादित्यं मृत्युलोके न तुल्यं ॥ १९ ॥ अद्यैतद्वै विदितं पार्थिवानां भविष्यति त्याकुमारं च सूत ॥ निमग्नो वा समरे भीमसेन एकः कुरुन्वा समरे व्यजैपीत् ॥ २० ॥ सर्वे संख्ये कुरवो निष्पतंतु मां वा लोकाः कीर्तयंत्वा कुमारं ॥ सर्वानेकस्तानहं पातयिष्ये ते वा सर्वे भीमसेनं तु दंतु ॥ २१ ॥ आशास्तारः कर्मचाप्युत्तमं ये तन्मे देवाः केवलं साधयंतु ॥ आयात्विहाद्यार्जुनः शस्त्रघातो शक्रस्तूर्णयज्ञ इवोपहृतः ॥ २२ ॥ ईक्षस्वैतां भारती दीर्यमाणामेते कस्मां द्विद्रवंते न रेन्द्राः ॥ व्यक्तं धीमान्सव्यसाची नराग्र्यः सैन्यं त्येतच्छादयत्याशुवाणैः ॥ २३ ॥ पश्य ध्वजांश्च द्रवतां विशोक नागाहयान्यत्ति संघांश्च संख्ये ॥ रथान्विकीर्णान् शरशक्तिताडितान् पश्य स्वैतान् रथिनश्चैव सूत ॥ २४ ॥ आपूर्यते कौरवी चाप्यभीक्ष्णं सेनात्यसौ सुभृशं हन्यमाना ॥ धनं जयस्याशानि तुल्यवेगैर्ग्रस्ता शरैः कांचनवर्हिजालैः ॥ २५ ॥ एते द्रवंति स्म रथाश्च नागाः पदाति संघानतिमर्दयंतः ॥ संमुख्यमानाः कौरवाः सर्वे एव द्रवंति नागा इव दाहभीताः ॥ २६ ॥ हाहाकृताश्चैव रणे विशोक मुंचंति नादान्विपुलान् गजेंद्राः ॥ २७ ॥ विशोक उवाच किं भीममैनं त्वमिहाशृणोषि विस्फारितं गांडिवस्यातिघोरं ॥ क्रुद्धेन पार्थेन विरुप्यतोद्यकच्चिन्ने मौतवकर्णौ विनष्टौ ॥ २८ ॥ सर्वे कामाः पाण्डवते समृद्धाः कपित्थं सौहृश्यते हस्ति सैन्ये ॥ नीलाह्वनाद्विद्युतमुच्चरंतीं तथा पश्य विस्फुरंतीं धनुर्ज्या ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ असितप्रयुक्तैः कृष्णप्रयुक्तैः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥
 कपित्थं मौवीक्षते सर्वतो वै ध्वजाग्रमारुह्य धनं जयस्य ॥ वित्रासयन् रिपुसंघान् विमर्दे विभेद्यस्मादात्मनैवाभिवीक्ष्य ॥ ३० ॥ विभ्राजते चातिमात्रं किरीटं विचित्रमेतच्च धनं जयस्य ॥ दिवांकराभो मणिरपदिव्यो विभ्राजते चैव किरीटसंस्थः ॥ ३१ ॥ पार्श्वे भीमपांडुराभ्रप्रकाशं पश्य स्वशंखं देवदत्तं सुघोषं ॥ अभीषुहस्तस्य जनार्दनस्य विगाहमानस्य च मूं परेषां ॥ ३२ ॥ रविप्रभं वज्रनाभं क्षुरांतं पार्श्वे स्थितं पश्य जनार्दनस्य ॥ चक्रं यशोवर्धनं केशवस्य सदा स्मितं यदुभिः पश्य वीर ॥ ३३ ॥ महाद्विपानां सरलद्रुमोपमाः करानि कृत्ताः प्रपतंत्य मीक्षुरैः ॥ किरीटिना तेन पुनः ससादिनः शरैर्निरुक्ताः कुलिशैरिवाद्रयः ॥ ३४ ॥ तथैव कृष्णस्य च पांचजन्यं महार्हमेतं द्विजराजवर्णं ॥ कौंतेय पश्योरसिकौस्तुभं च जाज्वल्यमानं विजयां स्रजं च ॥ ३५ ॥ ध्रुवं रथाग्र्यः समुपैति पार्यो विद्रावयन् सैन्यमिदं परेषां ॥ सिताभ्रवर्णे रसितप्रयुक्तैर्हयैर्महाहैरथिनां वरिष्ठः ॥ ३६ ॥ रथान् हयान्पत्तिगणांश्च सायकैर्विदारितान् पश्य पतंत्य मीयथा ॥ तवानुजेनामरराजते जसामहावनानीव सुपर्णवायुना ॥ ३७ ॥ चतुःशतान्पश्य रथानि मान्हतान् सवाजिसूतान् समरे किरीटिना ॥ महेषुभिः सप्तशतानि दंतिनां पदाति सार्दींश्च रथाननेकशः ॥ ३८ ॥ अयं समभ्येतितवांति कं वलीनिघ्नं कुहंश्चित्रइव ग्रहोर्जुनः ॥ समृद्धकामो सिंहतास्तवाहितावलंतवायुश्च चिरायवर्धतां ॥ ३९ ॥ भीमसेन उवाच ददानि ते ग्रामवरांश्च तुर्दशप्रियाख्याने सारथे सुप्रसन्नः ॥ दासीशतं चापिरथांश्च विंशतिं यदर्जुनं वेदयसे विशोक ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि भीमसेनविशोकसंवादे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ संजय उवाच श्रुत्वां तुरथ निर्धोषं सिंहनादं च संयुगे ॥ अर्जुनः प्राह गोविंदं शीघ्रं नोदय वाजिनः ॥ १ ॥ अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा गोविंदोर्जुनमब्रवीत् ॥ एष गच्छामि सुक्षिप्रं यत्र भीमो व्यवस्थितः ॥ २ ॥ तं यांतमश्वैर्हिमशंखवर्णैः सुवर्णमुक्तामणिजालनदैः ॥ जंभं जिघांसुं प्रगृहीतवज्रं जयाय देवेंद्रमिवोग्रमन्युं ॥ ३ ॥ रथाश्च मातंगपदाति संघावाणस्वनैर्नैमिखुरस्वनैश्च ॥ संनादयंतो वसुधां दिशश्च क्रुद्धान् सिंहाजयमभ्युदीयुः ॥ ४ ॥ तेषां च पार्थस्य च मारिपासी देहासु पापक्षपणं सुयुद्धं ॥ त्रैलोक्यहेतोरसुरैर्यथासीदेवस्य विष्णोर्जयतां वरस्य ॥ ५ ॥ तैरस्तमुच्चावचमायुधं तदेकः प्रचिच्छेद किरीटमाली ॥ क्षुरार्धं च द्वैर्निशितैश्च भलैः शिरांसितेषां बहुधा च बाहून् ॥ ६ ॥ छत्राणि वालव्यजनानि केतूनश्चान्नथान्पत्तिगणान् द्विपांश्च ॥ तेषु तुरुर्व्याबहुधा विरूपावातप्रणुन्नानि यथावनानि ॥ ७ ॥

श्रुत्वेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

सुवर्णजालावततामहागजाःसर्वैजयंतीध्वजयोधकल्पिताः ॥ सुवर्णपुंखैरिषुभिःसमाचिताश्चकाशिरेप्रज्वलितायथाचलाः ॥ ८ ॥ विदार्यनागाश्वरथान्ध
नंजयःशरोत्तमैर्वासववज्रसन्निभैः ॥ द्रुतंययौकर्णजिघांसयातथायथामरुत्वान्बलभेदनेपुरा ॥ ९ ॥ ततःसपुरुषव्याघ्रस्तवसैन्यंमरिंदमः ॥ प्रविवेशमहा
बाहुर्मकरःसागरंयथा ॥ १० ॥ तंहृष्टास्तावकाराजन्त्रपत्तिसमन्विताः ॥ गजाश्वसादिवहुलाःपांडवंसमुपाद्रवन् ॥ ११ ॥ तेषामापततांपार्थमारावःसुमहान
भून् ॥ सागरस्येवक्षुब्धस्ययथास्यात्सलिलस्वनः ॥ १२ ॥ तेतुतंपुरुषव्याघ्रंव्याघ्राइवमहारथाः ॥ अभ्यद्रवंतसंग्रामेत्यक्त्वाप्राणकृतंभयं ॥ १३ ॥ तेषामापत
तांतत्रशरवर्षाणिमुंचतां ॥ अर्जुनोव्यधमत्सैन्यंमहावातोघनानिव ॥ १४ ॥ तेर्जुनंसहिताभूत्वारथवंशैःप्रहारिणः ॥ अभियायमहेष्वासाविव्यधुर्निशितैःश
रैः ॥ १५ ॥ ततोर्जुनःसहस्राणिरथवारणवाजिनां ॥ प्रेषयामासविशिखैर्यमस्यसदनंप्रति ॥ १६ ॥ तेवध्यमानाःसमरेपार्थचापच्युतैःशरैः ॥ तत्रतत्रस्मलीय
तेभयेजातेमहारथाः ॥ १७ ॥ तेषांचतुःशतान्वीरान्यतमानान्महारथान् ॥ अर्जुनोनिशितैर्वाणैरनयद्यमसादनं ॥ १८ ॥ तेवध्यमानाःसमरेनानालिंगैःशितैः
शरैः ॥ अर्जुनंसमभित्यज्यदुद्रुवुर्वैदिशोदश ॥ १९ ॥ तेषांशब्दोमहानासीद्वतांवाहिर्नामुखे ॥ महौघस्येवजलधेर्गिरिमासाद्यदीर्यतः ॥ २० ॥ तांतुसेनांभृशं
विध्वांद्रावयित्वार्जुनःशरैः ॥ प्रायादभिमुखःपार्थःसूतानीकंहिनारिषः ॥ २१ ॥ तस्यशब्दोमहानासीत्परानभिमुखस्यैव ॥ गरुडस्येवपततःपन्नगार्थयथापुरा
॥ २२ ॥ तंतुशब्दमभिश्रुत्यभीमसेनोमहाबलः ॥ बभूवपरमप्रीतःपार्थदर्शनलालसः ॥ २३ ॥ श्रुत्वैवपार्थमायांतंभीमसेनःप्रतापवान् ॥ त्यक्त्वाप्राणान्महारा
जसेनांतवममर्दह ॥ २४ ॥ सवायुवीर्यप्रतिमांवायुवैगसमोजवे ॥ वायुवद्वचरद्भीमोवायुपुत्रःप्रतापवान् ॥ २५ ॥ तेनार्घ्यमानाराजेंद्रसेनातवविशांपते ॥
व्यभ्रश्यतमहाराजभिन्नानौरिवसागरं ॥ २६ ॥ तांतुसेनांतदाभीमोदर्शयन्पाणिलाघवं ॥ शरैरवचकर्तोग्रैःप्रेषयिष्यन्मक्षयं ॥ २७ ॥ तत्रभारतभीमस्यव
लंदेष्ट्रातिमानुपं ॥ व्यभ्रमंतरणेयोधाःकालस्येवयुगक्षये ॥ २८ ॥ तयार्दितान्भीमबलान्भीमसेनेनभारत ॥ दृष्ट्वादुर्योधनोराजाइदंवचनमब्रवीत् ॥ २९ ॥ सै
निकार्श्वमहेष्वासान्योधांश्चभरतर्षभ ॥ समादिशनूरणेसर्वान्हतभीममितिस्मह ॥ ३० ॥ तस्मिन्हतेहतंमन्येपांडुसैन्यमशेषतः ॥ प्रतिगृह्यचतामाज्ञांतवपुत्र
स्यपार्थिवाः ॥ ३१ ॥ भीमंप्रच्छादयामासुःशरवर्षैःसमंततः ॥ गजाश्वबहुलाराजन्त्राश्चजयगृह्णिनः ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

रथेस्थिताश्चराजेंद्रपरिववृद्धकोदरं ॥ सतैःपरिवृतःशूरैःशूरोराजन्समैततः ॥ ३३ ॥ शुशुभेभरतश्रेष्ठो नक्षत्रैरिवचंद्रमाः ॥ परिवेपीयथासोमःपरिपूर्णोविराज
ते ॥ ३४ ॥ सरराजतथासंख्येदर्शनीयोनरोत्तमः ॥ निर्विशेषोमहाराजयथाहिविजयस्तथा ॥ ३५ ॥ तस्यतेपार्थिवाःसर्वेशरवृष्टिसमासृजन् ॥ क्रोधरक्तेक्षणाः
शूराहंतुकामावृकोदरं ॥ ३६ ॥ तांविदार्यमहासेनांशूरैःसन्नतपर्वभिः ॥ निश्चक्रामरणाद्भीमोमत्स्योजालादिवांभसि ॥ ३७ ॥ हत्वाद्दशसहस्राणिगजानाम
निवर्तिनां ॥ नृणांशतसहस्रेद्देशेतेचैवभारत ॥ ३८ ॥ पंचचाश्वसहस्राणिरथानांशतमेवच ॥ हत्वाप्रास्यंदयद्भीमो नदींशोणितवाहिनीं ॥ ३९ ॥ शोणितोदां
रथावर्ताहस्तिग्राहसमाकुलां ॥ नरमीनाश्चनक्रांतांकिशौवलशाहलां ॥ ४० ॥ संचिन्नभुजनागेंद्रांबहुरत्नापहारिणीं ॥ ऊरुग्राहांमज्जपंकंशीर्षोपलसमावृतां
॥ ४१ ॥ धनुःकाशांशरावापांगदापरिघकेतनां ॥ हंसछत्रध्वजोपेतामुष्णीषवरफेनितां ॥ ४२ ॥ हारपद्माकरांचैवभूमिरेणूमिमालिनीं ॥ आर्यवृत्तवतींसं
ख्येसुतरांभीरुदुस्तरां ॥ ४३ ॥ योधग्राहवतींसंख्येवहंतींपितृसादनं ॥ क्षणेनपुरुषव्याघ्रःप्रावर्तयतनिम्नगां ॥ ४४ ॥ यथावैतरणीमुग्रांदुस्तरामरुतात्मभिः ॥
तथादुस्तरणींघोरांभीरूणांभयवर्धनीं ॥ ४५ ॥ यतोयतःपांडवेयःप्रविष्टोरथसत्तमः ॥ ततस्ततोघातयतयोधान्शतसहस्रशः ॥ ४६ ॥ एवंहृत्वाकृतंकर्मभीमसे
नेनसंयुगे ॥ दुर्योधनोमहाराजशकुनिंवाक्यमब्रवीत् ॥ ४७ ॥ जयमातुलसंग्रामेभीमसेनंमहाबलं ॥ अस्मिन्जितंजितंमन्येपांडवेयंमहाबलं ॥ ४८ ॥ ततः
प्रायान्महाराजसौबलेयःप्रतापवान् ॥ रणायमहतेयुक्तोभ्रातृभिःपरिवारितः ॥ ४९ ॥ ससमासाद्यसंग्रामेभीमंभीमपराक्रमं ॥ वारयामासतंवीरोबेलेवमक
रालयं ॥ ५० ॥ संन्यवर्तततंभीमोवार्यमाणःशितैःशूरैः ॥ शकुनिस्तस्यराजेंद्रवामपार्श्वेस्तनांतरे ॥ ५१ ॥ प्रेषयामासनाराचान् रुक्मपुंखान्शिलाशितान् ॥
वर्मभित्वातुतेघोराःपांडवस्यमहात्मनः ॥ ५२ ॥ न्यमज्जंतमहाराजकंकवाह्णिणवाससः ॥ सोतिविद्धोरणेभीमःशरंरुक्मविभूषितं ॥ ५३ ॥ प्रेषयामाससरुपा
सौबलंप्रतिभारत ॥ तमायांतंशरंघोरंशकुनिःशत्रुतापनः ॥ ५४ ॥ चिच्छेदसमधाराजन्कृतहस्तोमहाबलः ॥ तस्मिन्निपतितेभूमौभीमःकुद्धोविशांपते
॥ ५५ ॥ धनुश्चिच्छेदभलेनसौबलस्यहसन्निव ॥ तदपास्यधनुश्चिन्नंसौबलेयःप्रतापवान् ॥ ५६ ॥ अन्यदादायवेगेनधनुर्भृष्टांश्वषोडश ॥ तैस्तस्यतुमहारा
जभलैःसन्नतपर्वभिः ॥ ५७ ॥ द्वाभ्यांससारथित्याछेद्भीमंसमभिरेवच ॥ ध्वजमेकेनचिच्छेदद्वाभ्यांछत्रंविशांपते ॥ ५८ ॥

॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकण्ठे
 चतुर्भिश्चतुरोवाहान्विव्याध सुवलात्मजः ॥ ततः क्रुद्धो महाराज भीमसेनः प्रतापवान् ॥ ५९ ॥ शक्तिं चिक्षेप समरे रुक्मदंडामयस्मर्यां ॥ सा भीमभुजनिर्मुक्ता
 नागजिह्वेव चंचला ॥ ६० ॥ निपपातरणे तूर्णमौवलस्य महात्मनः ॥ ततस्तमेव संगृह्य शक्तिकनकभूषणां ॥ ६१ ॥ भीमसेनाय चिक्षेप क्रुद्धरूपो विशांपते ॥ सा
 निर्भिद्य भुजं मय्यं पांडवस्य महात्मनः ॥ ६२ ॥ निपपाततदा भूमौ यथा विद्युन्मभश्च्युता ॥ अयोक्त्वष्टं महाराज धार्तराष्ट्रैः समंततः ॥ ६३ ॥ ननु तं ममैव भीमः सिंह
 नादंतरस्विनां ॥ अन्यद्वृत्त्यधनुः सज्यं त्वरमाणो महाबलः ॥ ६४ ॥ मुहूर्तादिवराजेंद्रच्छादयामास सायकैः ॥ सौवलस्य बलं संख्येत्यक्त्वात्मानं महाबलः ॥ ६५ ॥
 तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा मृतं चैव विशांपते ॥ ध्वजं चिच्छेद भृशेन त्वरमाणः पराक्रमी ॥ ६६ ॥ हताश्वं रथमुत्सृज्य त्वरमाणो नरोत्तमः ॥ तस्यौ विस्फारयंश्च पंक्रोध
 रक्तेक्षणः श्वसन् ॥ ६७ ॥ शैरश्च बहुधारा जन भीममार्तं समंततः ॥ प्रतिहत्य तु वेगेन भीमसेनः प्रतापवान् ॥ ६८ ॥ धनुश्चिच्छेदं संक्रुद्धो विव्याध चर्गितैः शैरैः ॥
 संभतिविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रुकर्गनः ॥ ६९ ॥ निपपाततदा भूमौ किंचित्प्राणो न राधिपः ॥ ततस्तं विह्वलं ज्ञात्वा पुत्रस्तव विशांपते ॥ ७० ॥ अपोवाहयेनाजौ
 भीमसेनस्य पश्यतः ॥ रथस्येतु न रव्याघ्रे धार्तराष्ट्राः पराङ्मुखाः ॥ ७१ ॥ प्रदुद्रुवुर्दिशो भीता भीमा ज्ञाते महाभये ॥ सौवले निजिते राजन् भीमसेनेन धन्विता ॥
 ॥ ७२ ॥ भयेन महता विष्टः पुत्रादुर्योधनस्तव ॥ अपायाः ज्वनैरश्वैः सापेक्षं मातुलं प्रति ॥ ७३ ॥ पराङ्मुखं तुराजानं दृष्ट्वा मैत्र्या निभारत ॥ विप्रजग्मुः समुत्सृ
 ज्यैरथानि समंततः ॥ ७४ ॥ तान दृष्ट्वा विह्वलान् सर्वान् धार्तराष्ट्रान् पराङ्मुखान् ॥ जवेनाभ्यापतद्भीमः किरनशरशतान्वहन् ॥ ७५ ॥ तव ध्यमाना भीमेन धार्तरा
 ष्ट्राः पराङ्मुखाः ॥ कर्णमासाद्य समरे स्थिता राजन्ममंततः ॥ ७६ ॥ सहितपां महावीर्यो दीपो भूत्सु महाबलः ॥ भिन्ननौका यथा राजन्दीपमासाद्य निर्वृताः ॥ ७७ ॥
 भवंति पुरुषव्याघ्रताविकाः कालपर्यये ॥ तथा कर्णं ममासाद्य तावकाः पुरुषपथ ॥ ७८ ॥ समाश्वन्ताः स्थिताराजन्मं प्रहृष्टाः परस्परं ॥ समाजग्मुश्च युदाय मृत्युं
 कृत्वा निवर्तते ॥ ७९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि शकुनिपराजये सप्तमस्तोत्रमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ततो भूमे
 पुसैन्ये पुंभीमसेनेन संयुगे ॥ दुर्योधनो ब्रवीत्किनुर्मौवलो वापि संजय ॥ १ ॥ कर्णो वा जयतां श्रेष्ठेयो वा वामासमाकायुधि ॥ कृपो वा कृतवर्मा वा द्रोणि दुःशामनो
 पिवा ॥ २ ॥ अत्युत्तमहं मन्ये पांडवे यस्य विक्रमः ॥ यदेकः समरे सर्वान्यो धयामास मामकान् ॥ ३ ॥ भारतमावदीपे सप्तमस्तोत्रमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

यथाप्रतिज्ञं यो धानां राधेयः कृतवानपि ॥ कुरूणामथ सर्वेषां कर्णः शत्रुनिपूदनः ॥ ४ ॥ शर्मवर्मप्रतिष्ठाचजीविताशाचसंजय ॥ तत्प्रभं वलं दृष्ट्वा कौंतेयेनामि
तौजसा ॥ ५ ॥ राधेयो वाप्याधिरथिः कर्णः किमकरोद्युधि ॥ पुत्रावाममदुर्धराजानो वामहारथाः ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वकुशलोद्यमिसंजया ॥ ६ ॥ संजय उवाच
अपराह्ममहाराजसूतपुत्रः प्रतापवान् ॥ जघानमोमकान्सर्वान्भीमसेनस्य पश्यतः ॥ ७ ॥ भीमोप्यतिवलं सैन्यं धार्तराष्ट्रं व्यपोथयन् ॥ अथ कर्णो ब्रवीच्छल्यं पं
चालान्प्रापयस्व मां ॥ ८ ॥ द्राव्यमाणं वलं दृष्ट्वा भीमसेनेन धीमता ॥ यन्तारमब्रवीत्कर्णः पंचालानेव मां वह ॥ ९ ॥ मद्वराजस्ततः शल्यः श्वेतानश्चान्महाजवान् ॥
प्राहिणोश्चेदिपंचालान्करुपांश्च महाबलः ॥ १० ॥ प्रविश्य च महत्सैन्यं शल्यः परवलार्दनः ॥ न्ययच्छतुरगान् दृष्ट्वा यत्र यत्रैच्छदग्रणीः ॥ ११ ॥ तं रथं मेघसंकाशं वै
याघ्रपरिवारणं ॥ संहस्य पांडुपंचालास्त्रस्तास्त्यासन्विशांपते ॥ १२ ॥ ततोरथस्य निनदः प्रादुरासीन्महारणं ॥ पर्जन्यसमनिर्घोषः पर्वतस्येव दीर्यतः ॥ १३ ॥ ततः
शरशतैर्स्ताक्ष्णैः कर्ण आकर्णनिःसृतैः ॥ जघान पांडववलं शतशोथसहस्रशः ॥ १४ ॥ तत्तथा समरे कर्म कुर्वाणमपराजितं ॥ परिवव्रुर्महेश्वासाः पांडवानां महार
थाः ॥ १५ ॥ तं शिखंडी च भीमश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्पतः ॥ नकुलः सहदेवश्च द्रौपदेयाश्च सात्यकिः ॥ १६ ॥ परिवव्रुर्जिघांसंतो राधेयं शरवृष्टिभिः ॥ सात्यकिस्तु नदा
कर्णं विंशत्यानि शितैः शरैः ॥ १७ ॥ अनाड्यद्रणेशूरो जनुदेशेन रोत्तमः ॥ शिखंडी पंचविंशत्या धृष्टद्युम्नश्च समभिः ॥ १८ ॥ द्रौपदेयाश्चतुःपट्या सहदेवश्च सम
भिः ॥ नकुलश्च शतेनाजौ कर्णं विव्याध सायकैः ॥ १९ ॥ भीमसेनस्तुराधेयं नवत्यानतपर्वणां ॥ विव्याध समरे क्रुद्धो जनुदेशे महाबलः ॥ २० ॥ अथ प्रहस्याधि
रथिव्याक्षिपद्गुरुत्तमं ॥ मुमोच निशितान्वाणान् पीडयन्मुमहाबलः ॥ २१ ॥ तान्प्रत्यविध्य द्राधेयः पंचभिः पंचभिः शरैः ॥ सात्यकस्तु धनुश्छित्वा ध्वजं च भरत
र्षभ ॥ २२ ॥ तं तथानवभिर्वाणैराजघानस्तनांतरे ॥ भीमसेनं ततः क्रुद्धो विव्याध त्रिंशता शरैः ॥ २३ ॥ सहदेवस्य भस्मेन ध्वजं चिच्छेदमारिष ॥ सारथिं च त्रिभि
र्वाणैराजघानपरंतपः ॥ २४ ॥ विरथा द्रौपदेयांश्च चकार भरतर्षभ ॥ अक्ष्णोर्निमेषमात्रेण तदद्भुतमिवाभवत् ॥ २५ ॥ विमुखीकृत्य तान्सर्वान् शरैः सन्नतपर्व
भिः ॥ पंचालानहनच्छूरांश्चेदीनां च महारथान् ॥ २६ ॥ तेवध्यमानाः समरे चेदिमत्स्याविशांपते ॥ कर्णमेकमभिद्रुत्य शरसंघैः समार्पयन् ॥ २७ ॥ तानजघान
शितैर्वाणैः सूतपुत्रो महारथः ॥ तेवध्यमानाः समरे चेदिमत्स्याविशांपते ॥ २८ ॥ प्राद्रवंत रणे भ्राताः सिंहत्रस्तान्मृगा इव ॥ एतदत्यद्भुतं कर्म दृष्टवानस्मि भारत ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

यदेकः समरेशूरांस्तपुत्रः प्रतापवान् ॥ यतनानान्यरंशक्त्यायोधयानां श्वधन्विनः ॥ ३० ॥ पांडवेयान्महाराजशरैर्वारितवान्रणे ॥ तत्रभारतकर्णस्यलाघवे
नमहात्मनः ॥ ३१ ॥ तुतुपुर्देवताः सर्वाः सिद्धाश्च सहचारणैः ॥ अपूजयन्महेष्वासाधार्तराष्ट्रानरोत्तमं ॥ ३२ ॥ कर्णरथवरश्रेष्ठं श्रेष्ठं सवधं नुष्मतां ॥ ततः कर्णो महा
राजददाहरिपुवाहिनीं ॥ ३३ ॥ कक्षमिद्धो यथा वह्निर्निदाघे ज्वलितो महान् ॥ तेवध्यमानाः कर्णेन पांडवेयान्स्ततस्ततः ॥ ३४ ॥ प्राद्रवंत रणे भीताः कर्णदृष्ट्वा महा
रथं ॥ तत्राक्रंदो महानासीत्पंचालानां महारणे ॥ ३५ ॥ वध्यतां सायकैस्तीक्ष्णैः कर्णचापवरच्युतैः ॥ तेन गच्छेन विचस्ता पांडवानां महाचमूः ॥ ३६ ॥ कर्णमेकं र
णयोधं मे निरेतत्र गात्रवाः ॥ तत्राद्भुतं पुनश्च केगधेयः शत्रुकर्गनः ॥ ३७ ॥ यदेनं पांडवाः सर्वे न गे कुरन्निर्वाक्षितुं ॥ यथौघः पर्वतश्रेष्ठमासाद्याभिप्रदीयते ॥ ३८ ॥
तथा तत्पांडवं सैन्यं कर्णमासाद्यदीयते ॥ कर्णोऽपि समरे राजन्विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ ३९ ॥ ददंस्तस्यो महोद्वाहः पांडवानां महाचमूः ॥ शिरांश्चिचमहाराजकर्णा
श्चैव सकुंडलान् ॥ ४० ॥ बाहुंश्च वीरो वीराणां चिच्छेद लघुचेपुभिः ॥ हस्तिदंतस्स हन्य खड्गान्ध्यानशर्कर्यान् गजान् ॥ ४१ ॥ रथांश्च विविधान् राजन्यताकाव्य
जनानि च ॥ अक्षं च युगयोक्त्राणि चक्राणि विविधानि च ॥ ४२ ॥ चिच्छेद बहुधा कर्णो योधव्रतमनुष्ठितः ॥ तत्रभारतकर्णेन निहतैर्गजवाजिभिः ॥ ४३ ॥ अग
म्यरूपां पृथिवीमां स गौणितकर्दमा ॥ विषमं च समं चैव हतैश्च पदातिभिः ॥ ४४ ॥ रथैश्च कुंजरैश्चैव न प्राज्ञायत किंचन ॥ नापि स्येन परयोधाः प्राज्ञायत परस्परं
॥ ४५ ॥ घोरैश्च शरैश्च कर्णैश्च विजृम्भिते ॥ राधेयचापनिर्मुक्तैः शरैः कांचनभूषणैः ॥ ४६ ॥ संछादिता महाराजपांडवानां महारथाः ॥ ते पांडवेयाः समे र
धेयेन पुनः पुनः ॥ ४७ ॥ अभज्यंत महाराजयतमाना महारथाः ॥ मृगसंघान्यथा क्रुद्धः सिंहो द्रावयते वने ॥ ४८ ॥ पंचालानां रथश्रेष्ठान् द्रावयन् गात्रवांस्तथा ॥
कर्णस्तु समरयोधांश्चास्यन्सुमहायगाः ॥ ४९ ॥ कालयामास तसैन्यं यथापशुगणान् वृकः ॥ दृष्ट्वा तु पांडवीमेनां धार्तराष्ट्राः पगङ्गुर्षी ॥ ५० ॥ तत्राजग्मुर्महे
ष्वासा रुवंतो भैरवान्प्रवात ॥ दुर्योधनो हिराजेंद्रमुद्रापरमयायुतः ॥ ५१ ॥ वादयामास संहृष्टो नानावाद्यानि सर्वशः ॥ पंचालापि महेष्वासाभग्नान्तरनरोत्त
माः ॥ ५२ ॥ न्यवर्तत यथा शूरं मृत्युं कृत्यानिवर्तनं ॥ तान्निवृत्तान् रणेशूरांश्च धेयः शत्रुतापनः ॥ ५३ ॥ अनेकगो महाराजवभंजपुरुषपदभिः ॥ तत्रभारतकर्णेन पं
चालाविशतीरथाः ॥ ५४ ॥ निहताः सायकैः क्रोधाच्चेदयश्च परंशताः ॥ कृत्याशून्यान् रथोपस्थान्वाजिपृष्ठांश्च भारत ॥ ५५ ॥

म.भा.टी.

॥ ९० ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतजावदीपेअष्टमनितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ अर्जुनइति ॥ १ ॥
निर्मनुष्यान्गजस्कंधान्पादातांश्चैवविद्रुतान् ॥ आदित्यइवमध्याङ्गेदुर्निरीक्ष्यःपरंतपः ॥ ५६ ॥ कालांतकवपुःशूरःसूतपुत्रोभ्यराजत ॥ एवमेतन्महाराजनर
वाजिरथद्विपान् ॥ ५७ ॥ हत्वातस्योमहंस्वासःकर्णोरिगणसूदनः ॥ यथाभूतगणान्हत्वाकालस्तिष्ठेन्महाबलः ॥ ५८ ॥ तथासमोमकान्हत्वातस्यावेकमहारथः ॥
तत्राद्रुतमपश्यामपंचालानांपराक्रमं ॥ ५९ ॥ वध्यमानापियत्कर्णनाजहूरणमूर्धनि ॥ राजादुःशामनश्चैवरूपःगारहतस्तथा ॥ ६० ॥ अश्वत्थामाकृतवर्मा
शकुनिश्चमहाबलः ॥ न्यहनन्यांडवीमेनांशतशोथमहस्वशः ॥ ६१ ॥ कर्णपुत्रौतुराजेंद्रभ्रातरौसत्यविक्रमौ ॥ निजघ्रातेवलंकुद्धौपांडवानामितस्ततः ॥ ६२ ॥
तत्रयुद्धंमहत्त्वासीत्कूरंविशमनंमहत ॥ तथैवपांडवाःशूराधृष्टद्युम्नशिखंडिनौ ॥ ६३ ॥ द्रौपदेयाश्चसंकुद्धाअभ्यघ्नंस्तावकंवलं ॥ एवमेपक्षयोवृत्तःपांडवानांतत
स्ततः ॥ तावकानामपिरणेभीमंप्राप्यमहाबलं ॥ ६४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेअष्टमनितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥
संजयउवाच अर्जुनस्तुमहाराजहत्वामैन्यंचतुर्विधं ॥ सूतपुत्रंचसंकुद्धंदृष्ट्वाचैवमहारणे ॥ १ ॥ शोणितोदांसहीकृत्वामांसमज्जास्थिपंकिलां ॥ मनुष्यशी
र्षपापाणांहस्यश्चकृतगोधमं ॥ २ ॥ शूरास्थिचयसंकीर्णाकाकगृध्रानुनादितां ॥ छत्रहंसप्लवोपेतांवीरवृक्षापहारिणीं ॥ ३ ॥ हारपद्माकरवर्तामुष्णीपवरफेनिलां ॥
धनुःशरध्वजोपेतांनरक्षुद्रकपालिनीं ॥ ४ ॥ चर्मवर्मभ्रमोपेतांरथोदुपसमाकुलां ॥ जयैपिणांचसुतरांभीरूणांचसुदुस्तरां ॥ ५ ॥ नदींप्रावर्तयित्वाचर्वाभस्तुः
परवीरहा ॥ वासुदेवमिदंवाक्यमब्रवीत्पुरुषर्षभः ॥ ६ ॥ अर्जुनउवाच एपकेतूरणेरुणसूतपुत्रस्यदृश्यते ॥ भीममेनादयश्चैतेयोधंयनिमहारथं ॥ ७ ॥ ए
तेद्रवंतिपंचालाःकर्णत्रस्ताजनार्दन ॥ एपदुर्योधनोराजाश्वेतच्छत्रेणधार्यता ॥ ८ ॥ कर्णेनभग्नान्यंचालानद्रावयन्वहुशोभते ॥ रूपश्चकृतवर्माचद्रौणिश्चैवम
हारथः ॥ ९ ॥ एतेरक्षंतिराजानंसूतपुत्रेणरक्षिताः ॥ अवध्यमानास्तेस्माभिर्घातयिष्यंतिसोमकान् ॥ १० ॥ एपगत्त्योरथोपस्थेरश्मिसंचारकोविदः ॥ सूतपुत्र
रथंरुणवाहयन्वहुशोभते ॥ ११ ॥ तत्रमेवुद्धिरुत्पन्नावाहयात्रमहारथं ॥ नाहत्वासमरेकर्णनिवर्तिष्येकथंचन ॥ १२ ॥ राधेयोत्थन्ययापार्यान्सृजयांश्चम
हारथान् ॥ निःशेषान्समरेकुर्यात्पश्यतांनोजनार्दन ॥ १३ ॥ ततःप्रायाद्रथेनाशुकेशवस्तववाहिनीं ॥ कर्णप्रतिमहंस्वासंदैरथेसव्यसाचिना ॥ १४ ॥ प्रयातश्च
महाबाहुःपांडवानुज्ञयाहरिः ॥ आश्वासयन्त्रथेनैवपांडुसैन्यानिसर्वशः ॥ १५ ॥ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

कर्णपर्व

८

॥ ९० ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥
 रथघोषःससंग्रामेपाण्डवेयस्यसंवभौ ॥ वासवागनितुल्यस्यमेघौघस्येवमारिप ॥ १६ ॥ महतारथघोषेणपाण्डवःसत्यविक्रमः ॥ अभ्ययादप्रमेयात्मानिर्जयं
 स्तववाहिनीं ॥ १७ ॥ तमायांतंसमीक्ष्यैवश्वेताश्वंरुणसारथिं ॥ मदराजोब्रवीत्कर्णकेतुंदृष्ट्वा महात्मनः ॥ १८ ॥ अयंसरथआयांतिश्वेताश्वःरुणसारथिः ॥
 निघ्नन्नमित्रान्समरेयंकर्णपरिपृच्छसि ॥ १९ ॥ एपतिष्ठतिकौंतेयःसंस्पृशन्गांडिवंधनुः ॥ तंहनिप्यसिचेदद्यतन्नःश्रेयोभविष्यति ॥ २० ॥ धनुर्ज्याचंद्रतारांका
 पताकाकिंकिणीयुता ॥ पश्यकर्णार्जुनस्यैषामौदामन्यवरेयथा ॥ २१ ॥ एषध्वजाग्रपार्थस्यप्रेक्षमाणःसमंततः ॥ दृश्यतेवानरोभीमोवीराणांभयवर्धनः ॥ २२ ॥
 एतच्चक्रंगदाशंखःशार्ङ्गरुणस्यचप्रभो ॥ दृश्यतेपाण्डवरथेवाहयानस्यवाजिनः ॥ २३ ॥ एतत्कूजतिगांडीवविष्टपृंसव्यसाचिना ॥ एतहस्तवतामुक्ताग्रंत्यमि
 त्रान्शिनाःशराः ॥ २४ ॥ विशालायतनास्त्राक्षैःपूर्णचंद्रनिभाननैः ॥ एषाभूःकीर्यतेराजांशिराभिरपलायिनां ॥ २५ ॥ एतेपरिघसंकशाःपुण्यगंधानुलेपनाः ॥
 उद्धतारणशूराणांपात्यन्तेसायुधाभुजाः ॥ २६ ॥ निरस्तजिह्वानेत्रांतावाजिनःसहमादिभिः ॥ पतिताःपात्यमानाश्चक्षितौक्षीणाविशेरते ॥ २७ ॥ एतेपर्वत
 शृंगाणांतुल्याहमवतगजाः ॥ मंछिन्नकुंभाःपार्थेनप्रपतंत्यद्रयोयथा ॥ २८ ॥ गंधर्वनगराकारायथावातेनरेश्वराः ॥ विमानादिवपुण्यातिस्वर्गिणोनिपतंत्य
 मी ॥ २९ ॥ व्याकुलीकृतमत्यर्थपरसैन्यंकिरीटिना ॥ नानाचक्रसहस्राणायुथंकेसरिणांयथा ॥ ३० ॥ त्वामभिप्रेप्सुरायानिकर्णनिघ्नन्वरानरथान् ॥ असह्यमा
 नोराधेयतंयाहिप्रतिभारत ॥ ३१ ॥ एषाविदीर्यतेसेनाधार्तराष्ट्रीसमंततः ॥ अर्जुनस्यभयात्तूर्णनिघ्नतःशात्रवान्वहून् ॥ ३२ ॥ वर्जयन्सर्वसैन्यानिस्वरतेहिध
 नंजयः ॥ त्वदर्थमितिमन्येहंयथास्यादीर्यतेवपुः ॥ ३३ ॥ नत्यवस्थास्यतेपार्थोयुयुत्सुःकेनचित्सह ॥ त्वामृतेक्रोधदीपाहिपीड्यमानेवक्रोदरे ॥ ३४ ॥ विरथंधर्म
 राजंतुदृष्ट्वासुदृढविक्षतं ॥ शिखंडिनंमात्यकिंचधृष्टद्युम्नंचपार्पतं ॥ ३५ ॥ द्रौपदेयान्युधामन्युमुत्तमौजसमेवच ॥ नकुलंसहदेवंचभ्रातरौद्वौसमीक्ष्यच ॥ ३६ ॥
 महसैकरथःपार्थस्त्वामभ्येतिपतंतपः ॥ क्रोधरक्तेक्षणःक्रुद्धोजिघांसुःसर्वपार्थिवान् ॥ ३७ ॥ त्वरितोभिपतत्यस्मांस्यक्कासैन्यान्यसंशयं ॥ त्वंकेर्णप्रतियात्ये
 ननास्यन्योहिधनुर्वरः ॥ ३८ ॥ नतपश्यामिलोकेस्मिंस्त्वत्तोद्यन्यंधनुर्वरं ॥ अर्जुनंममरेकुदंयोवेलामिवधारयेत् ॥ ३९ ॥ नचास्यरक्षांपश्यामिपार्थतानच
 पृष्ठतः ॥ एकएवाभियातिन्वांपश्यसाफल्यमात्मनः ॥ ४० ॥ त्वंहिकृणोर्प्रेषाक्तःसंसाधयितुमाहवे ॥ तवैवभारोराधेयप्रत्युद्याहिधनंजयं ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

समानोत्थसिर्भाष्मेणद्रोणद्रौणिक्रुपेणच ॥ मय्यस्माच्चिनमायांतंनिवारयमहारणे ॥ ४२ ॥ लेलिहानंयथासर्पिर्गर्जतमृषभंयथा ॥ वनस्थितंयथाव्याघ्रंजहिक
र्णधनंजयं ॥ ४३ ॥ एतेद्रवंतिममरेधार्तराष्ट्रामहारथाः ॥ अर्जुनस्यभयात्तूर्णनिरपेक्षाजनाधिपाः ॥ ४४ ॥ द्रवनामयतेपांतुनान्योस्तियुधिमानवः ॥ भयहा
योभवेद्वारस्त्वामृतमृततंदन ॥ एतेत्वांकुरवःसर्वेद्वीपमासाद्यसंयुगे ॥ ४५ ॥ धिष्ठिताःपुरुषव्याघ्रत्वत्तःशरणकांक्षिणः ॥ वैदेहांवपुकांवाजास्तथानभ्रजितस्त्व
या ॥ ४६ ॥ गांधाराश्चयथाधृत्याजिताःसंख्येसुदुर्जयाः ॥ तांधृतिंकुरुराधेयतनःप्रत्येहिपांडवं ॥ ४७ ॥ वासुदेवंचवार्णेयंप्रीयमाणंकिरीटिना ॥ प्रत्युद्याहिम
हावाहोपौरुषंमहतिस्थितः ॥ ४८ ॥ कर्णउवाच प्रकृतिस्त्योसिमेशल्यइदानींसंमतस्तथा ॥ प्रतिभासिमहाबाहोमाभैपीस्त्वंधनंजयात् ॥ ४९ ॥ पश्यवा
ह्मार्त्तलंमेघशिखिनस्यचपश्यमे ॥ एकाग्रनिहनिप्यामिपांडवानांमहाचमूं ॥ ५० ॥ कृणोच्चपुरुषव्याघ्रतनःसत्यंवर्षामिते ॥ नाह्वायुधितौवीरौव्यपयास्येक
यंचन ॥ ५१ ॥ शिखेवानिहतस्ताभ्यामनित्योहिरणेजयः ॥ कृतार्थोद्यभविप्यामिहत्वावाप्यथवाहतः ॥ ५२ ॥ शल्यउवाच अजय्यमेतंप्रवदंतियुद्धे
हारंथाःकर्णरथप्रवीरं ॥ एकाकिनंकिमुकृणाभिगुमंविजेतुमेतंकडहोत्सहेत ॥ ५३ ॥ कर्णउवाच नैतादृशोजातुवभूवलोकैरथोत्तमोयावदुपश्रुतंनः ॥
तस्मादृशंप्रतियोत्स्यामिपार्थमहाहवंपश्यचपौरुषंमे ॥ ५४ ॥ रणेचरत्येपरथप्रवीरःसितैर्हयैःकौरवराजपुत्रः ॥ सवाद्यमानेप्यतिकृच्छ्रमेतत्कर्णस्त्रांतादेतदंता
स्तुसर्वे ॥ ५५ ॥ अस्वेदिनौराजपुत्रस्यहस्तावेपमानौजातकिणौवृहतौ ॥ दृढायुधःकृतिमानक्षिप्रहस्तोनपांडवेयेनसमोस्तियोधः ॥ ५६ ॥ गृह्णात्यनेकानपिकं
कपत्रानेकंयथाताम्रनियोज्यचाशु ॥ तेक्रोशमात्रेनिपतंत्यमोघाःकस्तेनयोधांस्तिसमःपृथिव्यां ॥ ५७ ॥ अतोपयत्वांडवेयोदुताशंकृष्णद्वितीयोतिरथस्तर
स्वी ॥ लेभेचक्रंयत्रकृष्णोमहात्माधनुर्गाढीवंपांडवःसव्यसाची ॥ ५८ ॥ श्वेताश्वयुक्तंचसुघोषमुग्रंरथंमहाबाहुरदीनसत्वः ॥ महेपुधीचाक्षयेदिव्यरूपेशस्त्रा
णिदिव्यानिचहव्यवाहात् ॥ ५९ ॥ तथेद्रलोकेनिजघानदैत्यानसंख्येयान्कालकेयांश्चसर्वान् ॥ लेभेगंखंदेवदत्तंस्मत्तत्रकोनामतेनाभ्यधिकःपृथिव्यां ॥ ६० ॥
महादेवंतोपयामासयोस्त्रैःसाक्षान्सुयुद्धेनमहानुभावः ॥ लेभेततःपाशुपतंसुघोरंत्रैलोक्यसंहारकरंमहाश्वं ॥ ६१ ॥ पृथक्पृथक्लोकपालाःसमेताददुर्महास्त्राण्य
प्रमेयाणिसंख्ये ॥ यैस्तान्जघानाशुरणेनृसिंहःसकालकेयानसुरान्समेतान् ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ शुचिशुक्रयोःआपादज्येष्ठयोर्मध्यगतः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

तथा विराट्स्वपुरे समेतान्सर्वानि स्मानेकरथेन जित्वा ॥ जहार तद्गोधनमाजिमध्ये वस्त्राणि चादत्त महारथेभ्यः ॥ ६३ ॥ तर्मादृशं वीर्यगुणोपपन्नं कृष्णद्वितीयं पर
मं नृपाणां ॥ तमाद्वयन्साहसमुत्तमं वैजाने स्वयं सर्वलोकस्य शल्य ॥ ६४ ॥ अनंतवीर्येण च केशवेन नारायणेनाप्रतिमेन गुप्तः ॥ वर्षायुतैर्यस्य गुणानशक्याव
क्तुं समंतैरपि सर्वलोकैः ॥ ६५ ॥ महात्मनः शंखचक्रासिपाणेर्विष्णोर्जिष्णोर्वसुदेवात्मजस्य ॥ भयं च मे जायते माध्वसंचदृष्ट्वा कृष्णविकरथे समेतौ ॥ ६६ ॥ अ
तो वपार्यो युधिकारमुकिभ्यो नारायणश्चाप्रतिचक्र युद्धे ॥ एवं विधौ पांडववासुदेवौ चलेत्स्वदेशादिमवान्नरुष्णौ ॥ ६७ ॥ उभौ हि शूरो वलिनौ दृढायुधौ महारथौ
संहननोपपन्नौ ॥ एतादृशौ फाल्गुनवासुदेवौ कोन्यः प्रतीयात्मदृतेनौ तु शल्य ॥ ६८ ॥ मनोरथो यस्तु ममाद्यतम्यमद्रे शयुद्धं प्रति पांडवस्य ॥ नैतच्चिरादांशुभवि
प्यतीदमत्यद्भुतं चित्रमनुत्तरूपं ॥ ६९ ॥ एतौ च हत्वा युधियानयिष्ये मां वापि कृष्णो निहनिष्यतोद्य ॥ इति ब्रुवन् शल्यममित्रहंताकर्णोरणे मेघइवोन्ननाद ॥ ७० ॥
अभ्येत्य पुत्रेण तवाभितं दितः समेत्य चोवाच कुरुप्रवीरं ॥ कृपंच भोजं च महाभुजावुभौ तथैव गांधारपतिं सहानुजं ॥ ७१ ॥ गुरोः सुतं वावरजं तथात्मनः पदाति
नो यद्विषमादिनश्च तान् ॥ निरुध्यताभिद्रवताच्युतार्जुनौ श्रमेण संयोजयतां शुसर्वशः ॥ ७२ ॥ यथा भवद्भिर्भृशविक्षितावुभौ सुखेन हन्यामहमद्य भूमिपाः ॥ त
थेति चोक्त्वा त्वरिताः स्मतेर्जुनं जिघांसवो वीरतराः समा ययुः ॥ ७३ ॥ शरैश्च जघ्र्युयुधितं महारथाधनं जयंकर्णनिदेशकारिणः ॥ नदीनदं भूरिजलो महार्णवो यथा
तथा तान् समरेर्जुनो ग्रसन् ॥ ७४ ॥ न संदधानो न तथा शरोत्तमान प्रमुंचमानो रिपुभिः प्रदृश्यते ॥ धनं जयास्यैस्तु शरैर्विदारिता हतानि पेतुर्न रवाजिकुंजराः ॥ ७५ ॥
शरार्चिपंगां दिवचारुमंडलं युगांतसूर्यप्रतिमान तेजसं ॥ न कौरवाः शेकुरुदीक्षितुं जयं यथारविं व्याधितचक्षुषो जनाः ॥ ७६ ॥ शरोत्तमानं संप्रहितान् महारथैश्चि
च्छेदपार्थः प्रहसन् दृष्ट्वा शैः ॥ भूयश्च तान हनद्वाणसंघान् गांडीवधन्वा यतपूर्णमंडलं ॥ ७७ ॥ यथोग्ररश्मिः शुचिशुक्रमध्यगः सुखं विवस्वान् हरते जलौघान् ॥ त
थार्जुनो वाणगणान् निरस्य दृढाहसेनां तव पार्थिवेन्द्र ॥ ७८ ॥ तमभ्यधावद्विस्तृजन् रूपः शरांस्तथैव भोजस्तव चात्मजः स्वयं ॥ महारथो द्रोणस्तु त्वसायकैरवाकिरं
स्तो यधंगयथा चलं ॥ ७९ ॥ जिघांसुभिस्तान् कुशलः शरोत्तमानं महाहवे संप्रहितान् यत्नतः ॥ शरैः प्रचिच्छेद स पांडवस्त्वरत्नपराभिनंदं क्षमि च पुंभिः शिभिः ॥
॥ ८० ॥ सगां दिव व्यायतपूर्णमंडलस्तपनरिपून् जनुनभास्करो वभौ ॥ शरोग्ररश्मिः शुचिशुक्रमध्यगो यथैव सूर्यः परिवेषवांस्तथा ॥ ८१ ॥

॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ आयुधं आयुधजातं उपनिकीर्य निषंगकोशादिभ्यो निष्काशयन् भूतले भूतलतुल्ये हताश्वसारथिष्वजस्य रथस्योपस्थे ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥
 अथाश्ववाणैर्दशभिर्धनं जयं पराभिनद्वोणमुतोच्युतं त्रिभिः ॥ चतुर्भिश्चांश्चतुरः कपिततः शरैश्च नाराचवरैरवाकिरत् ॥ ८२ ॥ तथापि तं प्रस्फुरद्वात्तकार्मुकं त्रि-
 भिः शरैर्यत् शिरःत्वरण ॥ हयांश्चतुर्भिश्च पुनस्त्रिभिर्ध्वजं धनं जयोद्गोणिरथादपातयत् ॥ ८३ ॥ सरोपपूर्णो मणिवज्रहाटकैरलंकृतं तत्क्षकभोगवर्चसं ॥ महाध-
 नं कार्मुकमन्यदाददेयथामहाहिप्रवरं गिरस्तटान् ॥ ८४ ॥ स्वमायुधं चोपनिकीर्य भूतले धनुश्चकृत्वासगुणं गुणाधिकः ॥ समार्दयत्तावजितौ नरोत्तमौ शरोत्तमौ
 द्रौणिरविध्यदंतिकान् ॥ ८५ ॥ कृपश्च भोजश्च नवात्मजश्च तेशरैरनेकैर्युधिपांडवपुंजं ॥ महारथाः संयुगमूर्धनि स्थितास्तमोनुदंवारिधराडवापतन् ॥ ८६ ॥ कृप-
 स्यपार्थः सशरं शरासनं हयान् ध्वजान्मारथिमेव पत्रिभिः ॥ समार्पयद्वाहुमहम्न विक्रमस्तथायथावज्रधरः पुरावलेः ॥ ८७ ॥ सपार्थवाणैर्विनिपातितायुधो ध्व-
 जावमर्दे चकृतं महाहवे ॥ कृतः कृपो वाणमहस्यं त्रितोयथापगेयः प्रथमं किरीटिना ॥ ८८ ॥ शरैः प्रचिच्छेदतवात्मजस्य ध्वजं धनुश्च प्रचकर्त नदतः ॥ जघान चा-
 श्वान्कृतवर्मणः शुभान् ध्वजं च चिच्छेदततः प्रतापवान् ॥ ८९ ॥ सवाजिसूतेष्वसनात्सकतनान् जघान नागाश्च रथांस्त्वरंश्च सः ॥ ततः प्रकीर्णं सुमहद्वलं तव प्रदारि-
 तं मेतुरिवांभसायथा ॥ ९० ॥ ततोर्जुनस्याशुरथेन केशवश्चकार शत्रून्पसव्यमातुरान् ॥ ततः प्रयातं त्वरितं धनं जयं शतक्रतुं वृत्रनिजघ्नपं यथा ॥ ९१ ॥ समन्व-
 धावन्पुनरुत्थितैर्ध्वजैरथैः सुयुक्तैरपरयुयुन्मवः ॥ अथाभिस्तृत्य प्रतिवार्यतानरीन् धनं जयस्याभिमुखं महारथाः ॥ ९२ ॥ शिखंडिशैनेययमाः शितैः शरैर्विदार-
 यंतो व्यनदन्मुभैरवं ॥ ततोभिजघ्नः कुपिताः परस्परं शरैस्तदांजोगतिभिः सुतेजनैः ॥ ९३ ॥ कुरुप्रवीराः सहस्रं जयैर्यथाऽसुराः पुरादेव गणैस्तथाहवे ॥ जयेप्सवः
 स्वर्गमनाय चोत्सुकाः पतंति नागाश्च रथाः परंतप ॥ ९४ ॥ जगर्जुरुच्चैर्बलवच्च विव्यधुः शरैः सुमुक्तैरितरेतरं पृथक् ॥ शरांधकारे तु महात्मभिः कृते महामृधेयो धव-
 रैः परस्परं ॥ चतुर्दिशो वै विदिशश्च पार्थिवप्रभाचमूर्यस्य तमो वृता भवत् ॥ ९५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुल युद्धे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥
 संजय उवाच राजन् कुरुणां प्रवरैर्वलैर्भीममभिद्रुतं ॥ मज्जंतमिव कौंतेय मुज्जिहीर्षुर्धनं जयः ॥ १ ॥ विमृद्य सूतपुत्रस्य सेनां भारतसायकैः ॥ प्राहिणोन्मृत्युलो-
 काय परवीरान् धनं जयः ॥ २ ॥ ततोऽस्यां वरमाश्रित्य शरजालानि भागशः ॥ अदृश्यं ततथान्ये च निजघ्नस्तव वाहिनीं ॥ ३ ॥

॥ ९४ ॥ ९५ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ राजन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ विनिर्दहन्नित्यत्राहभावआर्षः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

सपक्षिसंघाचरितमाकाशं पूरयन् शरैः ॥ धनंजयो महाबाहुः कुरूणामंतको भवत् ॥ ४ ॥ ततो भलैः क्षुरप्रैश्च नाराचैर्विमलैरपि ॥ गात्राणि प्राच्छिन्नत्पार्थः शिरां
सिचचकर्तह ॥ ५ ॥ छिन्नगात्रैर्विकवचैर्विशिरस्कैः समंततः ॥ पातितैश्च पतद्भिश्च योधैरासीत्समावृता ॥ ६ ॥ धनंजयशराभ्यस्तैः स्यंदनाश्चरथद्विपैः ॥ संचि
न्नभिन्नविध्वस्तैर्व्यंगां गावयवैस्तृता ॥ ७ ॥ सुदुर्गमा सुविषमा घोरात्यर्थं सुदुर्दशा ॥ रणभूमिरभूद्राजन्महावैतरणीयया ॥ ८ ॥ ईषाचक्राक्षभलैश्च व्यश्वैः सा
श्वैश्च युध्यतां ॥ ससूतैर्हतसूतैश्चरथैस्तीर्णा भवन्मही ॥ ९ ॥ सुवर्णवर्णसन्नाहैर्योधैः कनकभूषणैः ॥ आस्थिताः कम्बवर्माणो भद्रानित्यमदाहिपाः ॥ १० ॥ क्रुद्धाः
क्रूरैर्महामात्रैः पाण्यैर्गुप्तप्रचोदिताः ॥ चतुःशताः शरवरेहताः पेतुः किरीटिना ॥ ११ ॥ पर्यस्तानीव शृंगाणि समृद्धानि महागिरेः ॥ धनंजयशराभ्यस्तैस्तीर्णा भूव
रवारणैः ॥ १२ ॥ समंताज्जलदप्रख्यान्वारणान्मदवर्षिणः ॥ अभिपेदेर्जुनरथो घनान्भिदन्निवांश्चुमान् ॥ १३ ॥ हतैर्गजमनुष्याश्चैभिन्नैश्च बहुधारयैः ॥ विश
ख्यं चक्रवचैर्युद्धशौडैर्गतासुभिः ॥ १४ ॥ अपविद्धायुधैर्मार्गः स्तीर्णो भूत्फाल्गुनेन वै ॥ व्यस्फारयद्वैगां डीवं सुमहद्वैरवारवं ॥ १५ ॥ घोरवज्रविनिष्पेपंस्तनयि
त्पुरिवांबरे ॥ ततः प्रादीर्यत च मूर्धनं जयशराहता ॥ १६ ॥ महावातसमाविद्धामहानौरिव सागरे ॥ नानारूपाः प्राणहराः शरागां डीवचोदिताः ॥ १७ ॥ अलातो
ल्का शनिप्रख्यास्तव सैन्यं विनिर्दहन् ॥ महागिरौ वेणुवनं निशि प्रज्वलितं यथा ॥ १८ ॥ तथा तव महासैन्यं प्रास्फुरच्छरपीडितं ॥ संपिष्टगंधविध्वस्तं तव सैन्यं कि
रीटिना ॥ १९ ॥ रूतं प्रविहतं वाणैः सर्वतः प्रद्रुतं दिशः ॥ महावनं मृगगणादावाग्नित्रासिता यथा ॥ २० ॥ कुरवः पर्यवर्तत निर्दग्धाः सव्यसाचिना ॥ उत्सृज्य च म
हाबाहुं भीमसेनं तथारणे ॥ २१ ॥ बलं कुरूणामुद्दिग्गं सर्वमासीत्पराङ्मुखं ॥ ततः कुरुपुत्रेण पुत्री भूत्सुरपराजितः ॥ २२ ॥ भीमसेनं समासाद्य मुहूर्तसौभ्यवर्तत ॥
समागम्य च भीमेन मृगं यित्वा च फाल्गुनः ॥ २३ ॥ विशल्य मरुजं चास्मै कथयित्वा युधिष्ठिरं ॥ भीमसेनाभ्यनुज्ञातस्ततः प्रायाद्धनंजयः ॥ २४ ॥ नादयन् रथ
घोषेण पृथिवीं घांच भारत ॥ ततः परिवृतो वीरैर्दशभिर्योधपुंगवैः ॥ २५ ॥ दुःशासनादवरजैस्तव पुत्रैर्धनंजयः ॥ ते तमभ्यर्दयन्वाणैरुल्काभिरिव कुंजरं ॥ २६ ॥
आततेष्वसनाः शूरानृत्यन्त इव भारत ॥ अपसव्यांस्तुतांश्चक्रेरथेन मधुसूदनः ॥ २७ ॥ नियुक्ता हिसताम्नेनेयमाया शुकिरीटिना ॥ ततस्ते प्राद्रवन् शूराः पराङ्मु
खरथेर्जुने ॥ २८ ॥ तेषामापततां केतून् श्वांश्चापानि सायकान् ॥ नाराचैर्यधैश्चैश्चक्षिप्रं पार्थो न्यपातयत् ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्यदीपेअशीतितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

अथान्यैर्दशभिर्भलैः शिरांस्येषामपातयत् ॥ रोपसंरक्तनेत्राणिसंदष्टौष्ठानिभूतले ॥ ३० ॥ तानिवक्त्राणिविवभुः कमलानीवभूरिशः ॥ तांस्तुभलैर्महावेगैर्दश
भिर्देशकैरवान् ॥ ३१ ॥ रुक्मांगदान् रुक्मपुंखैर्हत्वा प्रायादमित्रहा ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ७ ॥
संजय उवाच तं प्रेक्षंतं महावेगैरश्वैः कपिवरध्वजं ॥ युद्धायाभ्यद्रवन्वीराः कुरुणां नवतीरथाः ॥ १ ॥ कृत्वासंशप्तकाघोरं शपथं पारलौकिकं ॥ परिवव्रुर्नरव्या
घ्नानरव्याघ्रं रणेर्जुनं ॥ २ ॥ कृष्णः श्वेतान्महावेगानश्वान्कांचनभूषणान् ॥ मुक्ताजालप्रतिच्छन्नान्मेषीत्कर्णरथं प्रति ॥ ३ ॥ ततः कर्णरथं यातमरिघ्नं तं धनं जयं ॥
वाणवर्षैरभिघ्नंतः संशप्तकरथाययुः ॥ ४ ॥ त्वरमाणांस्तुतान्सर्वान्समूतेष्वसनध्वजान् ॥ जघाननवतिं वीरानर्जुनो निशितैः शरैः ॥ ५ ॥ वेपतंत हतां वाणैर्नानारू
पैः किरीटिना ॥ मविमानायथासिद्धाः स्वर्गात्पुण्यक्षयतथा ॥ ६ ॥ ततः सरथनागाश्वाः कुरवः कुरुसत्तमं ॥ निर्भया भरतश्रेष्ठमभ्यवर्तत फाल्गुनं ॥ ७ ॥ तदाय
स्तमनुष्याश्च मुदीर्णवरवारणं ॥ पुत्राणां ते महासैन्यं समरौत्सीद्धनं जयं ॥ ८ ॥ शक्त्यृष्टिर्तोमरप्रासैर्गदानिस्त्रिंशसायकैः ॥ प्राच्छादयन्महेश्वासाः कुरवः कुरुनंद
नं ॥ ९ ॥ तामंत रिक्षे विततां शस्त्रवृष्टिं समंततः ॥ व्यधमत्पांडवो वाणैस्तमः सूर्यइवांशुभिः ॥ १० ॥ ततो म्लेच्छाः स्थितामत्तैस्त्रयोदशशतैर्गजैः ॥ पार्श्वतो व्यहन
न्यार्थं तव पुत्रस्य शासनात् ॥ ११ ॥ कर्णिनालीकनाराचैस्तोमरप्रासशक्तिभिः ॥ मुसलैर्भिदिपालैश्च रथस्थं पार्थमार्दयन् ॥ १२ ॥ तां शस्त्रवृष्टिमतुलां द्विपहस्तैः
प्रवेरितां ॥ चिच्छेद निशितैर्भलैरध्वं च द्रैश्च फाल्गुनः ॥ १३ ॥ अथ तान् द्विरदान्सर्वान्नानालिंगैः शरोत्तमैः ॥ सपताकध्वजारोहान् गिरीन् वज्रैरिवाहनत् ॥ १४ ॥ ते
हेमपुंखैरिपुभिरदिता हेममालिनः ॥ हताः पेतुर्महानागाः साग्निज्वाला इवाद्रयः ॥ १५ ॥ ततो गांडीवनिर्घोषो महानासीद्विशांपते ॥ स्तनतां कूजतां चैव मनुष्यग
जवाजिनां ॥ १६ ॥ कुंजराश्च हताराजन् दुद्रुवुस्ते समंततः ॥ अश्वाश्च पर्यधावंत हतारोहादिशोदश ॥ १७ ॥ रथाहीना महाराजरथिभिर्वाजिभिस्तथा ॥ गंधर्व
नगराकारादृश्यं ते स्म सहस्रशः ॥ १८ ॥ अश्वारोहामहाराजधावमाना इतस्ततः ॥ तत्र तत्रैव दृश्यं ते निहताः पार्थसायकैः ॥ १९ ॥ तस्मिन्क्षणे पांडवस्य बाह्वोर्ब
लमदृश्यत ॥ यत्सादिनो वारणांश्च रथांश्चैको जयद्युधि ॥ २० ॥ ततरुयंगेण महता बलेन भरतर्षभ ॥ दृष्ट्वा परिवर्तं राजन्भीमसेनः किरीटिनं ॥ २१ ॥ हतावशेषानु
त्सृज्य त्वदीयान्कतिचिद्रथान् ॥ जवेनाभ्यद्रवद्राजन् धनं जयरथं प्रति ॥ २२ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

ततस्तत्प्राद्रवत्सैन्यं हतभूयिष्ठमातुरं ॥ दृष्ट्वा र्जुनं तदा भीमो जगाम भ्रातरं प्रति ॥ २३ ॥ हतावशिष्टांस्तुरगान् र्जुनेन महाबलान् ॥ भीमो व्यध मद्भ्रांतो गदापाणिर्महाहवे ॥ २४ ॥ कालरात्रिर्मिवात्युग्रान्नरनागाश्च भोजनां ॥ प्राकाराद्वपुरद्वारदारणीमतिदारुणां ॥ २५ ॥ ततो गदान् नृनागाश्चेष्वशुभीमो व्यवास्तजत् ॥ साजघान बहून् श्वानश्च आरोहांश्च मारिष ॥ २६ ॥ काष्ण्याय स तनुत्राणान्नरानश्चांश्च पांडवः ॥ पोथयामास गदया स शब्दं तेऽपतन् हताः ॥ २७ ॥ दत्तैर्दशंतो वसुधां शेरते क्षतजोक्षिताः ॥ भग्नभूर्धास्यि चरणाः क्रव्यादगणभोजनाः ॥ २८ ॥ अस्तुङ्मांसवसाभिश्च तृप्तिमभ्यागता गदा ॥ अस्थीन्यप्यश्रती तस्थौ कालरात्री वदुर्दशा ॥ २९ ॥ सहस्राणि दशाश्वानां हत्वा पत्तींश्च भूयसः ॥ भीमो भ्यधावत्संकुद्भोगदापाणिरितस्ततः ॥ ३० ॥ गदापाणिं ततो भीमं दृष्ट्वा भारततावकाः ॥ मे निरे समनुप्राप्तं कालदं डोद्यतं यमं ॥ ३१ ॥ समत्त इव मातंगः संकुद्भः पांडुनंदनः ॥ प्रविवेश गजानीकं मकरः सागरं यथा ॥ ३२ ॥ विगात्थ च गजानीकं प्रगृह्य महतीं गदां ॥ क्षणेन भीमः संकुद्भस्तन्निन्येयमसादनं ॥ ३३ ॥ गजान्सकंठकान्मत्तान्सारोहान्सपताकिनः ॥ पततः समपश्याम सपक्षान्यवतानिव ॥ ३४ ॥ हत्वा तु तद्गजानीकं भीमसेनो महाबलः ॥ पुनः स्वरथमास्थाय पृष्ठतो र्जुनमभ्ययात् ॥ ३५ ॥ हतं पराङ्मुखं प्रायं निरुत्साहं परं वलं ॥ व्यालं वत महाराज प्रायशः शस्त्रवेष्टितं ॥ ३६ ॥ विलंबमानं तं सैन्यमप्रगल्भमवस्थितं ॥ दृष्ट्वा प्राच्छादयद्वाणैर् र्जुनः प्राणतापनैः ॥ ३७ ॥ नराश्च रथमातंगा युधिगांडीवधन्वनाः ॥ शस्त्रातैश्चितारे जुः कदंबा इव केसरैः ॥ ३८ ॥ ततः कुरुणामभवदार्तनादो महानृप ॥ नराश्च नागा सुहृदैर्वध्यतामर्जुनेषुभिः ॥ ३९ ॥ हाहा कृतं भृशं त्रस्तं लीयमानं परस्परं ॥ अलातचक्रवत्सैन्यं तदा भ्रमत तावकं ॥ ४० ॥ ततस्तद्युद्धमभवत्कुरुणां सुमहद्वलैः ॥ नत्थत्रासीदनिर्भिन्नोरथः सादीहयोगजः ॥ ४१ ॥ आदीप्तमिव तसैन्यं शरैश्छिन्नतनुच्छदं ॥ आसीत्सुशोणितक्लिन्नफुल्लशोकवनं यथा ॥ ४२ ॥ तं दृष्ट्वा कुरवस्तत्र विक्रांतं सव्यसाचिनं ॥ निराशाः समपद्यंत सर्वे कर्णस्य जीविते ॥ ४३ ॥ अविपत्यंतु पार्थस्य शरसंपातमाहवे ॥ मत्त्वान्यवर्तन्कुरवो जिता गांडीवधन्वनाः ॥ ४४ ॥ ते हित्वा समरे कर्णवध्यमनाश्च सायकैः ॥ प्रदुद्रुवुर्दिशो भीताश्चुकुशुश्चापिसूतजं ॥ ४५ ॥ अभ्यद्रवत तान्पार्थः किरनशरशतान्बहून् ॥ हर्षयन्पांडवान्योधान् भीमसेनपुरोगमान् ॥ ४६ ॥ पुत्रास्तु ते महाराज जग्मुः कर्णरथं प्रति ॥ अगार्धमज्जतांते पांड्वीपः कर्णो भवत्तदा ॥ ४७ ॥ कुरवो हि महाराज निर्विषाः पन्नगा इव ॥ कर्णमेवोपलीयंत भयाद्गांडीवधन्वनः ॥ ४८ ॥

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥५७॥ ॥५८॥ ॥५९॥ ॥६०॥ ॥६१॥

यथासर्वाणिभूतानिमृत्योर्भीतानिमारिष ॥ धर्ममेवोपलीयंतेकर्मवंतिहियानिच ॥ ४९ ॥ तथाकर्णमहेष्वासंपुत्रास्तवनराधिप ॥ उपालीयंतसंत्रासात्पांडव
स्यमहात्मनः ॥ ५० ॥ तान्शोणितपरिक्लिन्नान्विषमस्थान्शरातुरान् ॥ माभैष्टेत्यब्रवीत्कर्णोत्थभीतोमामितेतिच ॥ ५१ ॥ संभ्रमं हिवलं दृष्ट्वा धर्मात्पार्थेन ताव
कं ॥ धनुर्विस्फारयन्कर्णस्तस्यौशत्रुजिघांसया ॥ ५२ ॥ तान्प्रद्रुतान्कुरुदृष्ट्वाकर्णः शस्त्रभृतांवरः ॥ संचितयित्वापार्थस्यवधेदधेमनःश्वसन् ॥ ५३ ॥ विस्फार्य
सुमहच्चापंततश्चाधिरथिर्वधः ॥ पंचालान्पुनराधावत्पश्यतःसव्यसाचिनः ॥ ५४ ॥ ततःक्षणेनक्षितिपाःक्षतजप्रतिमेक्षणाः ॥ कर्णववर्षुर्वाणौघैर्यथामेघा
महीधरं ॥ ५५ ॥ ततःशरसहस्राणिकर्णमुक्तानिमारिष ॥ व्ययोजयंतपंचालान्प्राणैःप्राणभृतांवरः ॥ ५६ ॥ तत्रशब्दोमहानासीत्पंचालानांमहामंते ॥ वध्यतां
सूतपुत्रेणमित्रार्येमित्रगृद्धिना ॥ ५७ ॥ इतिश्रीम०कर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥५७॥ ॥५८॥ ॥५९॥ संजयउवाच ततःकर्णःकु
रुषुप्रद्रुतेपुवरुथिनाश्वेतहयेनराजन् ॥ पांचालपुत्रान्व्यधमत्सूतपुत्रोमहेषुभिर्वातिइवाभ्रसंघान् ॥ १ ॥ सूतंरथादंजलिकैर्निपात्यजघानचाश्वान्जनमेजया
स्व ॥ शतानीकंसुतसोमंचभहैरवाकिरद्भनुषीचाप्यकृतत् ॥ २ ॥ धृष्टद्युम्ननिर्विभेदाथपद्भिर्जघानाश्वांस्तरसातस्यसंख्ये ॥ हत्वाचाश्वान्सात्यकेःसूतपुत्रःकैके
यपुत्रंन्यवधीद्विशोक्कं ॥ ३ ॥ तमभ्यधावन्निहतेकुमारेकैकेयसेनापतिरुग्रकर्मा ॥ शरैर्विधुन्वन्भृशमुग्रवेगैःकर्णात्मजंचाप्यहनत्प्रसेनं ॥ ४ ॥ तस्यार्धचंद्रैस्त्रि
भिरुच्चकर्तप्रहस्यबाहूचशिरश्चकर्णः ॥ सस्यंदनाद्रामगमद्रतासुःपरश्वधैःशालइवावरुणः ॥ ५ ॥ हताश्वमंजोगतिभिःप्रसेनःशिनिप्रवीरंनिशितैःषष्ठैः ॥
प्रच्छाद्यनृत्यन्निवकर्णपुत्रःशौनेयवाणाभिहतःपपात ॥ ६ ॥ पुत्रेहतेक्रोधपरीतचेताःकर्णःशिनीनामृषभंजिघांसुः ॥ हतोसिशौनेयइतिब्रुवन्सव्यवास्तजद्वाणम
मित्रसाहं ॥ ७ ॥ तमस्यचिच्छेदशरंशिखंडोत्रिभिस्त्रिभिश्चप्रतुतोदकर्णं ॥ शिखंडिनःकार्मुकंचध्वजंचछित्वाक्षुराभ्यांन्यपतत्सुजातः ॥ ८ ॥ शिखंडिनंपद्भिरवि
ध्यदुग्रोधार्ष्ट्युघ्रेःसशिरश्चोच्चकर्त ॥ तथाभिनत्सुतसोमंशरेणसुसंशितेनाधिरथिर्महात्मा ॥ ९ ॥ अथाक्रंदेतुमुलेवर्तमानेधार्ष्ट्युघ्रेनिहतेतत्ररुणः ॥ अपांचाल्यं
क्रियतेयाहिपार्थकर्णंजहीत्यब्रवीद्राजसिंह ॥ १० ॥ ततःप्रहस्याशुनरप्रवीरोरथंरथेनाधिरथेर्जगाम ॥ भयेतेषांत्राणमिच्छन्सुबाहुरभ्याहतानारथयूथपेन ॥ ११ ॥

ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अंजोगतिभिःपूर्णयतोत्सृष्टैः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ प्रतिश्रुतःप्रतिस्वनः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

विस्फार्यगांडीवमथोग्रघोषंज्ययासमाहृत्यतलेभृशंच ॥ बाणांधंकारंसहसैवकृत्वाजघाननागाश्वरथध्वजांश्च ॥ १२ ॥ प्रतिश्रुतःप्राचरदंतरिक्षेगुहागिरीणा
मपतन्वयांसि ॥ यन्मंडलज्येनविजृम्भमाणोरौद्रेमुहूर्तेभ्यपतत्किरीटी ॥ १३ ॥ तंभीमसेनोनुययौरथेनपृष्ठेरक्षन्पांडवमेकवीरः ॥ तौराजपुत्रौत्वरितौरथाभ्यां
कर्णाययातावरिभिर्विपक्तौ ॥ १४ ॥ तत्रांतरेसुमहान्सूतपुत्रश्चक्रेयुद्धंसोमकान्संप्रगृह्य ॥ रथाश्वमातंगगणान्जघानप्रच्छादयामासशरैर्दिशश्च ॥ १५ ॥
तमुत्तमौजाजनमेजयश्चकुड्युधामन्युशिखंडिनौच ॥ कर्णविभेदुःसहिताःपृथक्कैःसन्नर्दमानाःसहपार्षतेन ॥ १६ ॥ तेषंचपंचालरथप्रवीरावैकर्तनंकर्णमभि
द्रवंतः ॥ तस्माद्रथाङ्ग्यावयितुंशेकुर्वन्पुत्रात्मानमिवेंद्रियार्थाः ॥ १७ ॥ तेषांधनूंषिध्वजवाजिसूतांस्तूर्णपताकाश्चनिकृत्यवाणैः ॥ तान्पंचभिस्त्वभ्यहनत्पृ
थक्कैःकर्णस्ततःसिंहइवोन्ननाद ॥ १८ ॥ तस्यास्यतस्तानभिनिघ्नतश्चज्यावाणहस्तस्यधनुःस्वनेन ॥ साद्रिद्रुमास्यात्पृथिवीविशीर्णेत्यतीवमत्वाजनताव्यपीद
त् ॥ १९ ॥ सशक्रचापप्रतिमेनधन्वनाभृशायतेनाधिरथिःशरान्त्तजन् ॥ वभौरणेदीपमरीचिमंडलोयथांशुमालीपरिवेषवांस्तथा ॥ २० ॥ शिखंडिनंद्वादश
भिःपराभिनच्छितैःशरैःपद्भिरथोत्तमौजसं ॥ त्रिभिर्युधामन्युमविध्यदाशुगैस्त्रिभिस्त्रिभिःसोमकपार्षतात्मजौ ॥ २१ ॥ पराजितःपंचमहारथास्तुतेमहाहवेसू
तसुतेनमारिप ॥ निरुधमास्तस्थुरमित्रनंदनायथेंद्रियार्थात्मवतापराजिताः ॥ २२ ॥ निमज्जतस्तानथकर्णसागरेविपन्ननावांविजोयथार्णवे ॥ उद्धिरेनौ
भिरिवाणवद्रथैःसुकल्पितैर्द्रौपदिजाःस्वमातुलान् ॥ २३ ॥ ततःशिनीनामृपभःशितैःशरैर्निकृत्यकर्णप्रहितानिपृन्वहून् ॥ विदार्यकर्णेनिशितैरयस्मयैस्तवा
त्मजंज्येष्ठमविध्यदृष्टभिः ॥ २४ ॥ कृपोयभोजश्चतवात्मजस्तथास्वयंचकर्णोनिशितैरताडयत् ॥ सतैश्चतुर्भिर्युधैर्युद्धमोदिगीश्वरैर्देत्यपतिर्यथातथा ॥ २५ ॥
समाततेनेष्वसनेनक्रुजताभृशायतेनामितवाणवर्षिणा ॥ वभूवदुर्धर्पतरःससात्यकिःशरन्नभोमध्यगतायथारविः ॥ २६ ॥ पुनःसमास्थायरथान्सुदंशिताः
शिनिप्रवीरंजुगुपुःपरंतपाः ॥ समेत्यपंचालमहारथारणेमरुद्गणाःशक्रमिवारिनिग्रहे ॥ २७ ॥ ततोभवद्युद्धमतीवदारुणंतवाहितानांतवसैनिकैःसह ॥ रथा
श्वमातंगविनाशनंतथायथासुराणामसुरैःपुराभवत् ॥ २८ ॥ रथाद्विपावाजिपदातयस्तथाभवंतिनानाविधशस्त्रवैष्टिताः ॥ परस्परेणाभिहताश्चचस्वलुर्विने
दुरार्ताव्यसवांपतंस्तथा ॥ २९ ॥ तथागतंभीममभीस्तवात्मजःससारराजावरजःकिरन्शरैः ॥ तमभ्यधावत्त्वरितोवृकोदरोमहारुरुंसिंहइवाभिपेदिवान् ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येद्विंशतिमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तत्रेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

वृक्षस्तयोर्युद्धमतीवदारुणं प्रदीव्यतां प्राणदुरोदरद्वयोः ॥ परस्परेणाभिनिविष्टरोषयोरुदग्रयोः शंबरशक्रयोर्यथा ॥ ३१ ॥ शरैः शरीरार्तिकरैः सुतेजनैर्निजघ्नतु
स्त्रावितरेतरं भृशं ॥ सकृत्प्रभिक्षाविववासितांतरं महागजौ मन्मथसक्तचेतसौ ॥ ३२ ॥ तवात्मजस्याथ वृकोदरस्त्वरन्धनुः क्षुराभ्यां ध्वजमेव चान्छिनत् ॥ ललाट
मप्यस्य बिभेदपत्रिणा शिरश्च कायात्प्रजहार सारथेः ॥ ३३ ॥ सराजपुत्रो न्यदवाप्य कर्मुकं वृकोदरं द्वादशभिः पराभिनत् ॥ स्वयं नियच्छंस्तुरगानजिह्वगैः शरैश्च
भीमं पुनरप्यवीचत् ॥ ३४ ॥ ततः शरं सूर्यमरीचिसप्रभं सुवर्णवज्रोत्तमरत्नभूषितं ॥ महेंद्रवज्राशनिपातदुःसहं मुमोच भीमांगविदारणक्षमं ॥ ३५ ॥ स तेन
निर्विद्धतनुर्वृकोदरो निपातितः सस्तनुर्गतासुवत् ॥ प्रसार्य बाहूरथवर्यमाश्रितः पुनः स संज्ञामुपलभ्य चानदत् ॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि दुःशा
सनभीमसेनयुद्धे द्विंशतिमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच तत्राकरोदुष्करं राजपुत्रो दुःशासनस्तु मुलं युद्धमानः ॥ चिच्छेदभी
मस्य धनुः शरेण पट्या शरैः सारथिमप्यविध्यत् ॥ १ ॥ स तल्लवाराजपुत्रस्तरस्वी विव्याध भीमं नवभिः पृषत्कैः ॥ ततो भिनद्धुभिः क्षिप्रमेव वरेषु भीमं मसेनं
महात्मा ॥ २ ॥ ततः क्रुद्धो भीमसेनस्तरस्वी शक्तिचोग्रां प्राहिणोत्ते सुताय ॥ तामापतंतीं सहसा तिघोरां दृष्ट्वा सुतस्तेज्वलितामिवोल्कां ॥ ३ ॥ आकर्णपूर्णैरिषुभि
र्महात्मा चिच्छेदपुत्रो दशभिः पृषत्कैः ॥ दृष्ट्वा तु तत्कर्म कृतं सुदुष्करं प्रापूजयन् सर्वयोधाः प्रहृष्टाः ॥ ४ ॥ अथाशुभीमं च शरेण भूयोगादं स विव्याध सुतस्त्वदीयः ॥
चुक्रोध भीमः पुनराशुतस्मै भृशं प्रजज्वालरुषाभिवीक्ष्य ॥ ५ ॥ विद्धोस्मि वीराशुभृशं त्वया घसहस्वभूयोपि गदाप्रहारं ॥ उक्तैव मुञ्चैः कुपितो यभीमो जग्राह तां भी
मगदां वधाय ॥ ६ ॥ उवाच चाद्याहमहं दुरात्मन् पास्यामि ते शोणितमाजिमध्ये ॥ अथैव मुक्तस्तनयस्तवोग्रां शक्तिवेगात् प्राहिणोन्मृत्युरुपां ॥ ७ ॥ आविध्यभी
मोपि गदां सुघोरां विचिक्षिपे रोपपरीतमूर्तिः ॥ सा तस्य शक्तिसहसा विरुज्य पुत्रं तवाजौ ताडयामास मूर्ध्नि ॥ ८ ॥ स विक्षरन्नाग इव प्रभिन्नो गदामस्मै तु मुले प्रा
हिणोद्वै ॥ तथा हरदशधन्वंतराणि दुःशासनं भीमसेनः प्रसज्य ॥ ९ ॥ तथा हतः पतितो वेपमानो दुःशासनो गदया वेगवत्या ॥ विध्वस्तवर्माभिरणां वरस्रक् विचेष्टमा
नो भृशवेदनातुरः ॥ १० ॥ हयाः ससूतानिहतानरेन्द्रचूर्णीकृतश्चास्य रथः पतंत्या ॥ दुःशासनं पांडवाः प्रेक्ष्य सर्वे हृष्टाः पंचालाः सिंहनादानमुंचन् ॥ ११ ॥ तं पात
यित्वा यवकोदरो यजगर्जहर्षेण विनादयन् दिशः ॥ नादेन तेनाखिलपार्श्ववर्तिनो मूर्च्छाकुलाः पतितास्त्वाजमीढाः ॥ १२ ॥ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

भीमोपिवेगादवतीर्ययानाहुःशासनंवेगवानभ्यधावत् ॥ ततःस्मृत्वाभीमसेनस्तरस्वीसापब्रकंयत्प्रयुक्तं सुतैस्ते ॥ १३ ॥ तस्मिन्सुघोरेतुमुलेवर्तमानेप्रधानभू
यिष्ठतरैःसमंतात् ॥ दुःशासनंतत्रसमीक्ष्यराजन्भीमोमहाबाहुरचिंत्यकर्मा ॥ १४ ॥ स्मृत्वाथकेशग्रहणंचदेव्यावस्त्रापहारंचरजस्वलायाः ॥ अनागसोभर्त्सप
राङ्मुखायादुःखानिदत्तान्यपिविप्रचिंत्य ॥ १५ ॥ जज्वालक्रोधादथभीमसेनआज्यप्रसिक्तोहियथाहुताशः ॥ तत्राहकर्णंचसुयोधनंचरूपद्रौणिंरुतवर्माण
मेव ॥ १६ ॥ निहन्मिदुःशासनमद्यपापंसंरक्ष्यतामद्यसमस्तयोधाः ॥ इत्येवमुक्त्वासहसाभ्यधावन्निहंतुकामोतिबलस्तरस्वी ॥ १७ ॥ तथातुविक्रम्यरणेवकोद
रोमहागजंकेशरिकोयथैव ॥ निगृह्यदुःशासनमेकवीरःसुयोधनस्याधिरथेःसमक्षं ॥ १८ ॥ रथादवपुत्यगतःसभूमौयत्नेनतस्मिन्प्रणिधायचक्षुः ॥ असिसमु
द्यम्यसितंसुधारंकंठेपदाक्रम्यचवेपमानं ॥ १९ ॥ उवाचतद्रौरितियद्दुवाणोदृष्टोवदेःकर्णसुयोधनाभ्यां ॥ येराजसूयावभृथेपवित्राजाताःकचायाज्ञसेन्यादु
रात्मन् ॥ २० ॥ तेषाणिनाकतरेणावरुष्टास्तद्वृहत्त्वांश्छतिर्भीमसेनः ॥ श्रुत्वातुतद्भीमवचःसुघोरंदुःशासनोभीमसेनंनिरीक्ष्य ॥ २१ ॥ जज्वालभीमंसतदा
स्मयेनसंश्रृण्वतांकौरवसोमकानां ॥ उक्तस्तदाजौसतथासरोषंजगादभीमंपरिवर्तनेत्रः ॥ २२ ॥ अयंकरिकराकारःपीनस्तनविमर्दनः ॥ गोसहस्रप्रदाताचक्ष
त्रियांतकरःकरः ॥ २३ ॥ अनेनयाज्ञसेन्यामेभीमकेशाविकर्षिताः ॥ पश्यतांकुरुमुख्यानांयुष्माकंचसभासदां ॥ २४ ॥ एवंचसौराजसुतंतिशम्यब्रुवंतमा
जौविनिपीड्यवक्षः ॥ भीमोवलात्तंप्रतिगृह्यदोभ्यामुच्चैर्ननादाथसमस्तयोधान् ॥ २५ ॥ उवाचयस्यास्तिबलंसरक्षत्वसौभवेदयनिरंस्तबाहुः ॥ दुःशासनंजी
वितंप्रोत्सृजंतमाक्षिप्ययोधांस्तरसामहाबलः ॥ २६ ॥ एवंचक्रुद्धोभीमसेनःकरेणउत्पाटयामासभुजंमहात्मा ॥ दुःशासनंतेनसर्वोरमध्येजघानवज्राशानिस
न्निभेन ॥ २७ ॥ उर्लक्ष्यवक्षःपतितस्यभूमावथापिवच्छोणितमस्यकोष्णं ॥ ततोनिपात्यास्यशिरोपकृत्यतेनासिनातवपुत्रस्यराजन् ॥ २८ ॥ सत्यांचिकीर्षु
मंतिमान्प्रतिज्ञांभीमोपिवच्छोणितमस्यकोष्णं ॥ आस्वाद्यचास्वाद्यचवीक्षमाणःक्रुद्धोहिचैनंनिजगादवाक्यं ॥ २९ ॥ स्तन्यस्यमातुर्मधुसर्पिषोर्वामाध्वीकपा
नस्यचसत्कृतस्य ॥ दिव्यस्यवातोयरसस्यपानात्पयोदधिभ्यामथिताच्चमुख्यात् ॥ ३० ॥ अन्यानिपानानिचयानिलोकेसुधावृतस्वादुरंसानितेभ्यः ॥ सर्वेभ्य
एवाभ्यधिकोरसोयंममाद्यचास्याहितलोहितस्य ॥ ३१ ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंदीयेभारतभाष्येद्वितीयोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तत्रेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

वदस्तयोर्युद्धमतोवदारुणंप्रदीव्यतोः प्राणदुरोदरंद्वयोः ॥ परस्परेणाभिनिविष्टरोषयोरुदग्रयोः शंबरशक्रयोर्यथा ॥ ३१ ॥ शरैः शरीरार्तिकरैः सुतेजनैर्निजघ्नतु
स्त्रावितरेतरंभृशं ॥ सकृद्यभिन्नाविववासितांतरेमहागजौमन्मथसक्तचेतसौ ॥ ३२ ॥ तवात्मजस्याथवकोदरस्त्वरन्धनुः क्षुराभ्यां ध्वजमेव चार्द्धिनत् ॥ ललाट
मप्यस्य बिभेदपत्रिणाशिरश्चकायात्प्रजहारसारथेः ॥ ३३ ॥ सराजपुत्रोन्यदवाप्यकार्मुकंवकोदरं द्वादशभिः पराभिनत् ॥ स्वयं नियच्छंस्तुरगानजिह्वगैः शरैश्च
भीमं पुनरप्यवीचषत् ॥ ३४ ॥ ततः शरंसूर्यमरीचिसप्रभंसुवर्णवज्रोत्तमरत्नभूषितं ॥ महेंद्रवज्राशनिपातदुःसहं मुमोच भीमांगविदारणक्षमं ॥ ३५ ॥ स तेन
निर्विद्धतनुर्वकोदरो निपातितः सस्तनुर्गतासुवत् ॥ प्रसार्य बाहूरथवर्यमाश्रितः पुनः संज्ञामुपलभ्य चानदत् ॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणिदुःशा
सनभीमसेनयुद्धे द्वितीयोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच तत्राकरोदुष्करं राजपुत्रोदुःशासनस्तुमुलं युध्यमानः ॥ चिच्छेदभी
मस्य धनुः शरेण पृष्ठाशरैः सारथिमप्यविध्यत् ॥ १ ॥ सतत्कृत्वा राजपुत्रस्तरस्वीविव्याधभीमं नवभिः पृषत्कैः ॥ ततोभिनदद्दुभिः क्षिप्रमेव वरेषुभिर्भीमसेनं
महात्मा ॥ २ ॥ ततः क्रुद्धोभीमसेनस्तरस्वीशक्तिचोग्रां प्राहिणोत्ते सुताय ॥ तामापतंतीं सहसा तिघोरां दृष्ट्वा सुतस्तेज्वलितामिवोल्कां ॥ ३ ॥ आकर्णपूर्णैरिषुभि
र्महात्मा चिच्छेदपुत्रोदशभिः पृषत्कैः ॥ दृष्ट्वा तु तत्कर्म कृतं सुदुष्करं प्रापूजयन् सर्वयोधाः प्रहृष्टाः ॥ ४ ॥ अथाशुभीमं च शरेण भूयोगादं स विव्याध सुतस्त्वदीयः ॥
चुक्रोधभीमः पुनराशुतस्मै भृशं प्रजज्वालरूपाभिवीक्ष्य ॥ ५ ॥ विद्धोस्मि वीराशुभृशं त्वया घसहस्वभूयोपि गदाप्रहारं ॥ उक्तैव मुञ्चैः कुपितोऽथ भीमो जग्राह तांभी
मगदां वधाय ॥ ६ ॥ उवाच चाद्याहमहंदुरात्मन्पास्यामि ते शोणितमाजिमध्ये ॥ अथैव मुक्तस्तनयस्तवोग्रां शक्तिवेगात्प्राहिणोन्मृत्युरूपां ॥ ७ ॥ आविध्यभी
मोपि गदां सुघोरां विचिक्षिपे रोपपरीतमूर्तिः ॥ सातस्य शक्तिसहसा विरुज्य पुत्रं तवाजौ ताडयामास मूर्ध्नि ॥ ८ ॥ स विक्षरन्नाग इव प्रभिन्नो गदामस्मै तुमूले प्रा
हिणोद्वै ॥ तया हरदशधन्वंतराणि दुःशासनं भीमसेनः प्रसत् ॥ ९ ॥ तया हतः पतितो वेपमानो दुःशासनो गदया वेगवत्या ॥ विध्वस्तवर्माभिरणां वरस्रक् विचेष्टमा
नो भृशवेदनातुरः ॥ १० ॥ हयाः ससूतानिहतानरेन्द्रचूर्णीकृतश्चास्य रथः पतंत्या ॥ दुःशासनं पांडवाः प्रेक्ष्य सर्वे हृष्टाः पंचालाः सिंहनादानमुचन् ॥ ११ ॥ तं पात
यित्वा यवकोदरोऽथ जगर्ज हर्षेण विनादयन् दिशः ॥ नादेन तेनाखिलपार्श्ववर्तिनो मूर्च्छाकुलाः पतितास्त्वाजमीढाः ॥ १२ ॥ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

भीमोपिवेगादवतीर्ययानाहुःशासनंवेगवानभ्यधावत् ॥ ततःस्मृत्वाभीमसेनस्तरस्वीसापन्नकंयत्प्रयुक्तंमुतैस्ते ॥ १३ ॥ तस्मिन्सुघोरेतुमुलेवर्तमानेप्रधानभू
यिष्ठतरैःसमंतात् ॥ दुःशासनंतत्रसमीक्ष्यराजन्भीमोमहाबाहुरचिंत्यकर्मा ॥ १४ ॥ स्मृत्वाथकेशग्रहणंचदेव्यावस्त्रापहारंचरजस्वलायाः ॥ अनागसोभर्तृप
राङ्मुखायादुःखानिदत्तान्यपिविप्रचिंत्य ॥ १५ ॥ जज्वालक्रोधादथभीमसेनआज्यप्रसिक्तोहियथाहुताशः ॥ तत्राहकर्णंचसुयोधनंचरूपद्रौणिंरुतवर्माण
मेव ॥ १६ ॥ निहन्मिदुःशासनमद्यपापंसंरक्ष्यतामद्यसमस्तयोधाः ॥ इत्येवमुक्त्वासहसाभ्यधावन्निहंतुकामोतिबलस्तरस्वी ॥ १७ ॥ तथातुविक्रम्यरणेवकोद
रोमहागजंकेशरिकोयथैव ॥ निगृह्यदुःशासनमेकवीरःसुयोधनस्याधिरथेःसमक्षं ॥ १८ ॥ रथादवपुत्यगतःसभूमौयत्नेनतस्मिन्प्रणिधायचक्षुः ॥ असिसमु
द्यम्यसितंसुधारंकंठेपदाक्रम्यचवेपमानं ॥ १९ ॥ उवाचतद्रौरितियद्दुवाणोदृष्टोवदेःकर्णसुयोधनाभ्यां ॥ येराजसूयावभृथेपवित्राजाताःकचायाज्ञसेन्यादु
रात्मन् ॥ २० ॥ तेषाणिनाकतरेणावरुष्टास्तद्वृहत्त्वापृच्छतिभीमसेनः ॥ श्रुत्वातुतद्भीमवचःसुघोरंदुःशासनोभीमसेनंनिरीक्ष्य ॥ २१ ॥ जज्वालभीमंसतदा
स्मयेनसंश्लेष्यतांकौरवसोमकानां ॥ उक्तस्तदाजौसतथासरोषंजगादभीमंपरिवर्तनेत्रः ॥ २२ ॥ अयंकरिकराकारःपीनस्तनविमर्दनः ॥ गोसहस्रप्रदाताचक्ष
त्रियांतकरःकरः ॥ २३ ॥ अनेनयाज्ञसेन्यामेभीमकेशाविकर्षिताः ॥ पश्यतांकुरुमुस्यानांयुष्माकंचसभासदां ॥ २४ ॥ एवंचसौराजसुतंनिशम्यब्रुवंतमा
जौविनिपीड्यवक्षः ॥ भीमोवलात्तंप्रतिगृह्यदोभ्यामुच्चैर्ननादाथसमस्तयोधान् ॥ २५ ॥ उवाचयस्यास्तिबलंसरक्षत्वसौभवेदयनिरंस्तबाहुः ॥ दुःशासनंजी
वितंप्रोत्सृजंतमाक्षिप्ययोधांस्तरसामहाबलः ॥ २६ ॥ एवंचक्रुद्धोभीमसेनःकरेणउत्पाटयामासभुजंमहात्मा ॥ दुःशासनंतेनसर्वोरमध्येजघानवज्राशनिस
न्निभेन ॥ २७ ॥ उद्धृत्यवक्षःपतितस्यभूमावथापिवच्छोणितमस्यकोष्णं ॥ ततोनिपात्यास्यशिरोपकृत्यतेनासिनातवपुत्रस्यराजन् ॥ २८ ॥ सत्यांचिकीषु
र्मंतिमान्प्रतिज्ञांभीमोपिवच्छोणितमस्यकोष्णं ॥ आस्वाद्यचास्वाद्यचवीक्षमाणःक्रुद्धोहिचैनंनिजगादवाक्यं ॥ २९ ॥ स्तन्यस्यमातुर्मधुसर्पिषोर्वामाध्वीकपा
नस्यचसत्कृतस्य ॥ दिव्यस्यवातोयरसस्यपानात्पयोदधिभ्यामथिताच्चमुस्यात् ॥ ३० ॥ अन्यानिपानानिचयानिलोकेसुधाशृतस्वादुरंसानितेभ्यः ॥ सर्वेभ्य
एवाभ्यधिकोरसोयंममाद्यचास्याहितलोहितस्य ॥ ३१ ॥

॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥५२॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेच्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥

अथाहभीमः पुनरुग्रकर्मादुःशासनं क्रोधपरीतचेताः ॥ गतासुमालोक्यविहस्यसुस्वरं किंवाकुर्यान्मृत्युनारक्षितोसि ॥ ३२ ॥ एवंब्रुवाणं पुनराद्रवंतमास्वाद्यमानं
तमनिप्रहृष्टं ॥ येभीमसेनं ददृशुस्तदानीं भयेनतेपि व्यथितानिपेतुः ॥ ३३ ॥ येचापि नासन्व्यथितामनुप्यास्तेपांकरेभ्यः पतितं हि शखं ॥ भयाच्चसंचुक्रुशुरस्वरैस्ते
निर्मोलितास्वाददृशुर्भूमंततः ॥ ३४ ॥ तंतत्रभीमं ददृशुः समंताद्दौःशासनं तद्रुधिरं पिवंतं ॥ सर्वेपलायंत भयाभिपन्नानवैमनुप्यायमिति ब्रुवाणाः ॥ ३५ ॥ त
स्मिन्नृतेभीमसेनेन रूपेद्व्राजनाः शोणितं पीयमानं ॥ संप्राद्रवंश्चित्रसेनेन सार्धं भीमं रक्षोभापमाणा भयार्ताः ॥ ३६ ॥ युधामन्युः प्रद्रुतं चित्रसेनं सहानीक
स्त्वभ्ययाद्राजपुत्रः ॥ विव्याधचैनं निशितैः पृषत्कैर्व्यपेतभीः सप्तभिराशुमुक्तैः ॥ ३७ ॥ संक्रांतभोगइवलेलिहानो महोरगः क्रोधविपंसिस्तुः ॥ निवृत्त्यपांचा
लजमभ्यविध्यत्रिभिः शरैः सारथिमस्य पद्भिः ॥ ३८ ॥ ततः सुपुंखेन सुयंत्रितेन सुसंशिताग्रेण शरेण शूरः ॥ आकर्णमुक्तेन समाहितेन युधामन्युस्तस्य शिरोजहा
र ॥ ३९ ॥ तस्मिन्हते भ्रातरि चित्रसेने क्रुद्धः कर्णः पौरुषं दर्शयानः ॥ व्यद्रावयत्पांडवानामनीकं प्रत्युद्यातो नकुलेनामितौजाः ॥ ४० ॥ भीमोपि हत्वा तत्रैव दुः
शांसनममर्पणं ॥ पूरयित्वा जलिभूयो रुधिरस्यो ग्रनिः स्वनः ॥ ४१ ॥ शृण्वतां लोकवीराणामिदं वचनमब्रवीत् ॥ एष ते रुधिरं कंठात्पिबामि पुरुषाधम ॥ ४२ ॥
बृहीदानीं तु संहृष्टः पुनर्गौरिति गौरिति ॥ येतदास्मान्प्रनृत्यंति पुनर्गौरिति गौरिति ॥ ४३ ॥ तान्वयं प्रतिनृत्यामः पुनर्गौरिति गौरिति ॥ प्रमाणकोट्यां शयनं काल
कूटस्य भोजनं ॥ ४४ ॥ दंशनं चाहिभिः कृष्णैर्दाहं च जतुवेदमनि ॥ द्यूतेन राज्यहरणं मरणं येवसति श्रया ॥ ४५ ॥ द्रौपद्याः केशपक्षस्य ग्रहणं च सुदारुणं ॥ इष्वस्त्रा
णि च संग्रामेष्वसुखानि च वेदमनि ॥ ४६ ॥ विराट्भवेन ये श्रक्लेशोऽस्माकं पृथग्विधः ॥ शकुनेर्धातृराष्टस्य राधेयस्य च मंत्रिते ॥ ४७ ॥ अनुभूतानि दुःखानि तेषां
हेतुस्त्वमेव हि ॥ दुःखान्येतानि जानीमो न सुखानि कदाचन ॥ धृतराष्ट्रस्य दौरात्म्यात्स पुत्रस्य सदा वयं ॥ ४८ ॥ इत्युक्त्वा वचनं राजन् जयं प्राप्य वृकोदरः ॥ पुनरा
हमहाराज स्मयंस्तौ केशवार्जुनौ ॥ ४९ ॥ अस्तु ग्दिग्धो विस्ववल्लो हितास्यः क्रुद्धोत्यर्थं भीमसेनस्तरस्वी ॥ दुःशासने यद्रणे संश्रुतं मे तद्वै सत्यं कृतमद्ये हवीरौ ॥ ५० ॥
अत्रैव दास्याम्यपरं द्वितीयं दुर्योधनं यज्ञपशुं विशस्य ॥ शिरोऽदित्वा च पदादुरात्मनः शांतिलप्स्ये कौरवाणां समक्षं ॥ ५१ ॥ एतावदुक्त्वा वचनं प्रहृष्टो ननाद चो
च्चैरुधिराद्रंगात्रः ॥ न नर्दचैव विबलो महात्मा वृत्रनिहत्येव सहस्रनेत्रः ॥ ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि दुःशासनवधे च्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥

दुःशासने इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

संजय उवाच ॥ दुःशासने तु निहते तव पुत्रा महारथाः ॥ महाक्रोधविपावीराः समरेष्वपलायिनः ॥ १ ॥ दशराजन्महर्षीर्भीमं प्राच्छादयन् शरैः ॥ निषंगी
कवचीपांशीदंडधारोधनुर्धरः ॥ २ ॥ अलोलुपः सहः पटोवातवेगमुवर्चसौ ॥ एते समेत्य सहिता भ्रातृव्यसनकर्षिताः ॥ ३ ॥ भीमसेनं महाबाहुं मार्गणैः समवार
यन् ॥ सवार्यमाणो विशिखैः सनंतात्तैर्महारथैः ॥ ४ ॥ भीमः क्रोधाग्निरकाक्षः क्रुद्धः कालइवावभौ ॥ तांस्तु भैरुर्महावेगैर्दशभिर्दशभारतान् ॥ ५ ॥ रुक्मांगदा
नरुक्मपुंखैः पार्थो निन्येयमक्षयं ॥ हते पुते पुवीरे पुप्रदुद्राववलंतव ॥ ६ ॥ पश्यतः सूनपुत्रस्य पांडवस्य भयादितं ॥ ततः कर्णो महाराजप्रविवेश सहद्वयं ॥ ७ ॥ द
ध्वाभीमस्य विक्रान्तमंतकस्य प्रजास्त्रिव ॥ तस्य त्वाकारभावज्ञः शल्यः समितिशोभनः ॥ ८ ॥ उवाच वचनं कर्णं प्राप कालमरिंदमं ॥ माव्यथांकुरुराधेय नैवं त्व
य्युपपद्यते ॥ ९ ॥ एते द्रवंति राजानो भीमसेनभयादिताः ॥ दुर्योधनश्च समूढो भ्रातृव्यसनकर्षितः ॥ १० ॥ दुःशासनस्य रुधिरपीयमानं महात्मज ॥ व्यापन्न
चेतसश्चैव गोकोपहतचेतसः ॥ ११ ॥ दुर्योधनमुपासंते परिवार्यममंततः ॥ रूपप्रभृतयश्चैते हतशेषाः सहोदराः ॥ १२ ॥ पांडवालव्यलक्ष्माश्च धनंजयपुरोगमाः ॥
त्वामेवाभिमुखाः शूरा युद्धाय समुपस्थिताः ॥ १३ ॥ सत्वं पुरुषशार्दूलपौरुषेण समास्थितः ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य प्रत्युद्यद्वाहिधनंजय ॥ १४ ॥ भारोहिधार्तराष्ट्रेण त्व
यि सर्वः समाहितः ॥ तमुद्धमहाबाहो यथाशक्तियथावलं ॥ १५ ॥ जयेस्यादिपुलाकीर्तिध्रुवः स्वर्गः पराजये ॥ वृषसेनश्च राधेयसंकुहस्तनयस्तव ॥ १६ ॥ त्वयि
मोहं समापन्ने पांडवानां निधावति ॥ एतच्छुच्यतु वचनं शल्यस्यामिततेजसः ॥ हृदि चावश्यं कंभावं च क्रेयुद्धाय सुस्थिरं ॥ १७ ॥ ततः क्रुद्धो वृषसेनो भ्यधावदव
स्थितं प्रमुखे पांडवंतं ॥ वृकोदरं कालमिवात्तदंडगदाहस्तं योधयंतं त्वदीयान् ॥ १८ ॥ तमभ्यधावन्नकुलः प्रवीरो रं पादमित्रं प्रतुदन्त्यपत्कः ॥ कर्णस्य पुत्रं समरे
प्रहृष्टं पुराजिघांसुर्मन्त्रविवर्जं ॥ १९ ॥ ततो ध्वजं स्फाटिकचित्रकंचुकं चिच्छेद वीरो नकुलः क्षुरेण ॥ कर्णात्मजस्यैव मनंच दिव्यं जलं न जायत दचित्रनदं ॥ २० ॥
अथान्यदादाय धनुः सश्रीघ्रं कर्णात्मजः पांडवमभ्यविध्यत् ॥ दिव्यैरश्वैरभ्यवर्षच्च सोपिकर्णस्य पुत्रानकुलं कृताश्रुः ॥ २१ ॥ अशमिषात्वाच्च रुपाच्च राजन स्वयाच्च
भालास्त्रममीरणाच्च ॥ जज्वाल कर्णस्य सुतोतिमात्रमिदो यथा ज्वाहुतिभिर्दुताशः ॥ २२ ॥ कर्णस्य पुत्रानकुलस्य राजन्सर्वानश्वानक्षिणोदुत्तमाश्रैः ॥ वनायु
जान्वैनकुलस्य शुभ्रानुदग्रगान्हेमजालावनद्धान् ॥ २३ ॥

म.भा.टी.

॥ ९७ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीयेभारतभाष्ये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥
ततोहताश्वादवरुह्ययानादादायचर्मामलरुक्मचंद्रं ॥ आकाशसंकांशमसिं प्रगृह्यदोधूयमानः खगवच्चचार ॥ २४ ॥ ततोंतरिक्षे चस्थाश्वनागंचिच्छेदतूर्ण
नकुलश्चित्रयोधी ॥ तेषांपतन्नासिनागां विशस्तायं याश्वमेधे पशवः शमित्रा ॥ २५ ॥ द्विसाहस्राः पातितायुद्धशौडानानादेश्याः सुभृताः मत्स्यसंधाः ॥ एकेन सं
स्येन कुलेन कृत्ता जयेप्सु नानुत्तमचंदनांगाः ॥ २६ ॥ तमापतंतं नकुलं सोभिपत्य समंततः सायकैः प्रत्यविज्यत् ॥ स तु घमानो नकुलः पृथक् कैर्विव्याध वीरं सचुको
पविद्धः ॥ २७ ॥ महाभयैरक्ष्यमाणो महात्मा भ्रात्राभीमेनाकरोत्तत्र भीमं ॥ तं कर्णपुत्रो व्यध मंतमकं नराश्वमातंगरथाननेकान् ॥ २८ ॥ क्रीडंतमष्टादशभिः पृ
थक् कैर्विव्याध वीरं नकुलं सरोपः ॥ स तेन विद्धांति भृशं तरस्वी महाहवे वृषसेने नराजन् ॥ २९ ॥ क्रुद्धेन धावन्समरे जिघांसुः कर्णात्मजं पांडुसुतो नृवीरः ॥ वितत्य प
क्षौ सहसा पतंतं स्येन यथैवामिपलुब्धमाजौ ॥ ३० ॥ अवाकिरदृपसेनस्तनस्तं शितैः शरैर्नकुलमुदारवीर्यं ॥ स तान्मोघांस्तस्य कुर्वन् शरौघान् चचार मार्गान्नकुल
श्चित्ररूपान् ॥ ३१ ॥ अथास्यतूर्णचरतो नरेन्द्रखड्गेन चित्रं नकुलस्य तस्य ॥ महपुभिर्यधमत्कर्णपुत्रो महाहवे च मंसहस्रतारं ॥ ३२ ॥ तंचायमं निशितं तीक्ष्णधा
रं विकोशमुग्रं गुरुभारसाहं ॥ द्विपच्छरीरांतकरं सुघोरमाधुन्वतः सर्पमिवोग्ररूपं ॥ ३३ ॥ क्षिप्रं शरैः पद्भिरमित्रसाहस्यकर्तृखड्गं निशितैः सुवेगैः ॥ पुनश्च दीपैर्नि
शितैः पृथक्कैः स्तनांतरे गाढमथाभ्यविज्यत् ॥ ३४ ॥ कृत्वा तु तदुष्करमार्यजुष्टमन्यैर्नरैः कर्मरणे महात्मा ॥ ययौरयं भीमसेनस्य राजन् शराभितप्तो नकुलस्त्वं रावा
न् ॥ ३५ ॥ स भीमसेनस्य रथं हताश्वो माद्रीसुतः कर्णसुताभितप्तः ॥ आपुपुवंसिंह इवाचलाग्रं संप्रेक्ष्यमाणस्य धनं जयस्य ॥ ३६ ॥ ततः क्रुद्धो वृषसेनो महात्मा व
वर्षता विपुजालेन वीरः ॥ महारथावेकरथे समेतौ शरैः प्रभिदन्निव पांडवे यौ ॥ ३७ ॥ तस्मिन् न्यथे निहते पांडवस्य क्षिप्रं च खड्गे विशिखैर्निरुक्ते ॥ अन्ये च संहत्य कुरु
प्रवीरास्ततो न्यघ्नन् शरवर्षैरुपेत्य ॥ ३८ ॥ तौ पांडवे यौ परितः समेतान्संहूयमाना विवहव्यवाहौ ॥ भीमार्जुनौ वृषसेनाय क्रुद्धौ ववर्षतुः शरवर्षं सुघोरं ॥ ३९ ॥ अ
थाब्रवीन्मारुतिः फाल्गुनं च पश्यस्वैनं नकुलं पीड्यमानं ॥ अयंचनो बाधते कर्णपुत्रस्तस्माद्भवात्प्रत्यपयातु कार्णि ॥ ४० ॥ स तन्निशम्यैव वचः किरीटीरथं समासा
द्य वक्रोदरस्य ॥ अथाब्रवीन् नकुलो वीक्ष्य वीरमुपागतं शातयशीघ्रमेनं ॥ ४१ ॥ इत्येवमुक्तः सहसा किरीटीभ्रात्रा समक्षं नकुलेन संस्ये ॥ कपिध्वजकेशवसंगृहीतं
प्रेषादुदग्रो वृषसेनायवाहम् ॥ ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि वृषसेनयुद्धेन कुलपराजये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९७ ॥

कर्णपर्व

८

॥ ९७ ॥

नकुलमिति॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

संजय उवाच नकुलमथ विदित्वा छिन्नबाणासनासि विरथमरिशरार्तकर्णपुत्रास्त्रभ्रं ॥ पवनधुतपताकाहादिनोवल्गिताश्वावरपुरुषनियुक्तास्तेरयैः शो
घमीयुः ॥ १ ॥ द्रुपदसुतवरिष्ठाः पंचशौनेयषष्ठाद्रुपददुहितपुत्राः पंचचामित्रसाहाः ॥ हिरदरथनराश्वांसूदयंतस्त्वदीयान्भुजगपतिनिकाशैर्मार्गिणैरात्तशस्त्राः
॥ २ ॥ अथ तवरथमुख्यास्तान्प्रतीयुस्त्वरंतः कुरुपट्टिकसुतौ च द्रौणिदुर्योधनौ च ॥ शकुनिमुत वक्रौ च काथदेवावृथौ च हिरदजलदघोषैः स्यंदनैः कार्मुकैश्च ॥ ३ ॥
तवनृपरथिवीरास्तान्द्रौकंचवीरान्नुवरशरवराग्रैस्ताडयंतोभ्यसंधन् ॥ नवजलदसवर्णेर्हस्तिभिस्तानुदीयुर्गिरिशिखरनिकाशैर्भीमवेगैः कुलिंदाः ॥ ४ ॥ सुक
ल्पिताहैमवतामदोत्कटारणाभिकामैः रुतिभिः समास्थिताः ॥ सुवर्णजालैर्विततावभुर्गजास्तथायथाखजलदाः सविद्युतः ॥ ५ ॥ कुलिंदपुत्रोदशभिर्महायसैः
कृपंससूताश्चमपीडयद्द्रुशं ॥ ततः शरद्वसुतसायकैर्हतः सहैव नागेन पपात भूतले ॥ ६ ॥ कुलिंदपुत्रावरजस्तुतोमरैर्दिवाकरांशुप्रतिमैरयस्मयैः ॥ रथंच विद्वोभ्य
नन्नादनर्दतस्ततोस्यगांधारपतिः शिरोऽहरत् ॥ ७ ॥ ततः कुलिंदपुत्रेपुत्रे च प्रहृष्टरूपास्तवतमहारथाः ॥ भृगुप्रदं भुलवणां वुसंभवात्परांश्च बाणासनपाणयो
भ्ययुः ॥ ८ ॥ अथाभवद्युद्धमतीवदारुणं पुनः कुरुणां सहपांडुसंजयैः ॥ शरासिगत्कृष्टिगदापरश्वधैर्नराश्च नागांसुहरंभृशकुलं ॥ ९ ॥ रथाश्च मातंगपदातिभि
स्ततः परस्परं विप्रहताः पतन्क्षितौ ॥ यथामविद्युस्तनितावलाहकाः समाहतादिग्न्यड्वोग्रमारुतैः ॥ १० ॥ ततः गतानीकमतान्महागजांस्तथारथान्यत्तिगणां
श्चतानवहून् ॥ जघानभोजस्तुह्यानथापतन्क्षणाद्विशस्ताः कृतवर्मणः गौरैः ॥ ११ ॥ अथापरद्रौणिहतामहाद्विपात्रयः समर्वायुधयोधंकेतनाः ॥ निपेतुरुर्व्या
व्यसवो निपातितास्तथायथावज्जहतामहाचलाः ॥ १२ ॥ कुलिंदराजावरजादनंतरः स्तनान्तरे पत्रिवरैरताडयत् ॥ तवात्मजंतस्य तवात्मजः गौरैः गितैः शरीरं व्यहन
द्विपंचतं ॥ १३ ॥ सज्जगिराजः सहराजमनुनापपातरक्तं बहुसर्वतः क्षरन् ॥ सहैन्द्रवज्रप्रहतो वुदागमेयथाजलंगैरिक्पर्वतस्तथा ॥ १४ ॥ कुलिंदपुत्रप्रहितोपगोहि
पः काथंससूताश्च रथं व्यपोथयत् ॥ ततोपतक्काथशराभिघातितः सहैश्वरो वज्रहतो यथा गिरिः ॥ १५ ॥ रथोद्विपस्य नहतोपतच्छरैः काथाधिपः पर्वतजेन दुर्जयः ॥
सवाजिसूतेष्वमनध्वजस्तथायथामहावातहतो महाद्रुमः ॥ १६ ॥ वक्रोद्विपस्य गिरिराजवासिनं भृगुं शरैर्द्वादशभिः पराभिनत् ॥ ततो वक्रं साश्चर्यं महाद्विपोद्भु
तंचतुर्भिश्चरणैर्व्यपोथयत् ॥ १७ ॥ सनागराजः सनियं वक्रोपतत्तथाहतो वभ्रुसुतेपुभिर्भृशं ॥ सचापि देवावृधसूनुरर्दितः पपातनुन्नः सहैव सूनुना ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

विषाणगात्रावरयोधपातिनागजेनहंतुंशकुनिकुलिंदजः ॥ जगामवेगेनभृशार्दयंश्वतंततोस्यगांधारपतिःशिरोहरत् ॥ १९ ॥ ततःशतानीकहतामहागजाः
हयारथाःपत्तिगणाश्वतावकाः ॥ सुपर्णवानप्रहतायथोरगास्तथागतागांविशविचूर्णिताः ॥ २० ॥ ततोभ्यविद्यद्वदुभिःशितैःशरैःकलिंगपुद्गोनकुलात्मजं
स्मयन् ॥ ततोस्यकोपेद्विचकर्तनाकुलिःशिरःक्षुरेणांयुजसन्निभाननं ॥ २१ ॥ ततःशतानीकमविध्यदायसैस्त्रिभिःशरैःकर्णसुतोजुनंत्रिभिः ॥ त्रिभिश्चर्मा
मनकुलंचसतभिर्जनार्दनंद्वादशभिश्चस्माथकैः ॥ २२ ॥ तदस्यकर्मातिमनुष्यकर्मणःसमीक्ष्यदृष्टाःकुरवाभ्यपूजयन् ॥ पराक्रमज्ञास्तुधनंजयस्यबहुतोयम
ग्रावितितेतुमेनिरे ॥ २३ ॥ ततःकिरीटीपरवीरघाताहताश्वमालोक्यनरप्रवारः ॥ माद्रीसुतंकुलंलोकमध्येसमीक्ष्यकृष्णंभृशविक्षतंच ॥ २४ ॥ समभ्यधावद्व
पसेनमाहवससूतजस्यप्रमुखेस्थितस्तदा ॥ तमापतंतनरवीरमुग्रंमहादेवाणसहस्रधारिणं ॥ २५ ॥ अभ्यापतत्कर्णसुतोमहारथंयथामहेंद्रंनमुचिःपुरातथा ॥
ततोद्भुतंचैकशरेणपार्थशितंनविधायुधिकर्णपुत्रः ॥ २६ ॥ ननादनादंसुमहानुभावोविध्वेषाक्रान्तमुचिःसर्वारं ॥ पुनःसपार्थवपसेनउग्रैर्वाणिरविद्यद्वजम्
लेतुमये ॥ २७ ॥ तथैवकृष्णंनवभिःसमार्दयत्युनश्चपार्थदशभिर्जघान ॥ पूर्वयथावपसेनप्रयुक्तैरभ्याहतःश्वेतहयःशरैस्तैः ॥ २८ ॥ संरंभमीषद्वमितोवधाय
कर्णात्मजस्याथमनःप्रदधे ॥ ततःकिरीटीरणमृध्रिकोपात्कृत्वात्रिशाखांभ्रुकुटिललाटे ॥ २९ ॥ मुमोचनूर्णविशिखान्महात्मावधेयतःकर्णसुतस्यसंख्ये ॥
आरक्तनेत्रोतकशत्रुहंताउवाचकर्णभृशमुत्स्मयंस्तदा ॥ ३० ॥ दुर्योधनंद्रौणिमुखोश्चसर्वानहरणंवपसेनंतमुग्रं ॥ संपश्यतःकर्णतवाधसंख्येनयामिलोकंनि
शितैःपृपत्कैः ॥ ३१ ॥ ऊनंचतावद्विजनावदंतिसर्वेभवंद्रिर्ममसूनुर्हतोसौ ॥ एकारथोमहिर्हीनस्तरस्त्रीअहंहनिष्येभवतांसमक्षं ॥ ३२ ॥ संरक्ष्यतांरथसंस्थाःसुतो
यंअहंहनिष्येवपसेनमुग्रं ॥ पश्चाद्विष्येत्त्वामपिसंप्रमूढमहंहनिष्येजुनआजिमध्ये ॥ ३३ ॥ तमघमूलंकलहस्यसंख्येदुर्योधनापाश्रयजातदर्पं ॥ त्वामघहं
तास्मिरणेप्रसह्यअस्यैवहंतायुधिर्भामसेनः ॥ ३४ ॥ दुर्योधनस्याधमपूरुषस्ययस्यानयादेपमहानुक्षयोभवत् ॥ सएवमुक्ताविनिमृज्यचापंलक्ष्यंहिकृत्वाव
पसेनमाजौ ॥ ३५ ॥ ससर्जवाणान्विशिखान्महात्मावधायराजन्कर्णसुतस्यसंख्ये ॥ विव्याधचैनंदशभिःपृपत्कैर्मर्मस्वशंकंप्रहसन्किरीटी ॥ ३६ ॥ चिच्छेदचा
स्येष्वसनंभुजौचक्षुरैश्चतुर्भिर्निशितैःशिरश्च ॥ सपार्थवणाभिहतःपपातरथाद्विबाहुर्विशिरायरायां ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ तमायांतमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

सुपुष्पितो वृक्षवरोतिकायोवातेरितः शालद्ववाद्रिशृंगात् ॥ संप्रेक्ष्यवाणाभिहतं पतंतं रथात्सुतं सूतजः क्षिप्रकारी ॥ ३८ ॥ रथं रथेनाशुजगामरोपात्किरीटिनः पु
त्रवधाभितमः ॥ ततः समक्षं स्वसुतं विलोक्य कर्णो हतं श्वेतहयेन संख्ये ॥ संरंभमागम्य परं महात्मारुणार्जुनौ सहसैवाभ्यधावत् ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते क
र्णपर्वणि वृषसेनवधे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच तमायांतमभिप्रेक्ष्य वेलोद्वृत्तमिवार्णवं ॥ गर्जंतं सुमहाकायं दुर्निवारं सु
रैरपि ॥ १ ॥ अर्जुनं प्राह दागार्हः प्रहस्य पुरुषर्षभः ॥ अयं सरथ आयाति श्वेताश्वः शल्यसारथिः ॥ २ ॥ येन ते सह योद्धव्यं स्थिरो भव धनं जय ॥ पश्य चैनं समायुक्तं
रथं कर्णस्य पांडव ॥ ३ ॥ श्वेतवाजि समायुक्तं युक्तं राधासुतेन च ॥ नानापताका कलिलं किंकिणीजालमालिनं ॥ ४ ॥ उद्यमानमिवाकाशे विमानं पांडुरैर्हयैः ॥
ध्वजं च पश्य कर्णस्य नागक्षं महात्मनः ॥ ५ ॥ आखंडलधनुः प्रस्य मुहुरिखंतमिवांबरं ॥ पश्य कर्णं समायांतं धार्तराष्ट्रप्रियैषिणं ॥ ६ ॥ शरधाराविमुंचंतं धारासा
रम्विवांबुदं ॥ एष मद्रेश्वरो राजारयाग्रे पर्यवस्थितः ॥ ७ ॥ नियच्छति ह्यानस्य राधेयस्यामितौजसः ॥ शृणु दुंदुभिनिर्घोषं शंखशब्दं च दारुणं ॥ ८ ॥ सिंहनादां
श्रविविधान् शृणु पांडव सर्वतः ॥ अंतर्धाय महाशब्दान् कर्णेनामिततेजसा ॥ ९ ॥ दोधूयमानस्य भृशं धनुषः शृणु निःस्वनं ॥ एते दीर्यति स गणाः पंचालानां महा
रथाः ॥ १० ॥ दृष्ट्वा केसरिणं क्रुद्धं मृगाइव महावने ॥ सर्वयत्नेन कौन्तेय हंतुमर्हसि सूतज ॥ ११ ॥ नहिकर्णशरानन्यः सोढुमुत्सहेतनरः ॥ स देवासुरगंधर्वास्त्रीहो
कान्सचराचरान् ॥ १२ ॥ त्वंहि जेतुरणेशक्तस्तथैव विदितं मम ॥ भीममुग्रं महात्मानं त्र्यक्षं शर्वकपर्दिनं ॥ १३ ॥ नशक्ताद्रुषीशानं किंपुनर्यो धितुं प्रभुं ॥ त्व
यासाक्षान्महादेवः सर्वभूतशिवः शिवः ॥ १४ ॥ युद्धे नाराधितः स्थाणुर्देवाश्च वरदास्तव ॥ तस्य पार्थ प्रसादेन देवदेवस्य शूलिनः ॥ १५ ॥ जहिकर्णं महाबाहो न
मुचि वृत्रहायथा ॥ श्रेयस्तेस्तु मदापार्थ युद्धे जयमवाप्नुहि ॥ १६ ॥ अर्जुन उवाच ध्रुव एव जयः कृष्णमम नाम्यत्र संशयः ॥ सर्वलोकगुरुर्यस्त्वं तुष्टोसिम
धुमूदन ॥ १७ ॥ चोदयाश्चानहृषीके गरथं मम महारथ ॥ नाहत्वासमरे कर्णं निवर्तिष्यति फाल्गुनः ॥ १८ ॥ अद्य कर्णं हतं पश्य मच्छरैः शकलीकृतं ॥ मां वा द्रक्ष्यसि
गोविंद कर्णेन निहतं शरैः ॥ १९ ॥ उपस्थितमिदं घोरं युद्धं त्रैलोक्यमोहनं ॥ यज्जनाः कथयिष्यंति यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ २० ॥ एवं ब्रुवंस्तदापार्थः कृष्णमक्लिष्ट
कारिणं ॥ प्रत्युद्ययौ रथेनाशुगजं प्रतिगजो यथा ॥ २१ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥
 विशःशूद्राश्चसूताश्चयेचसंकरजातयः॥सर्वशस्तेमहाराजराधेयमभजंस्तदा॥४८॥देवास्तुपितृभिःसार्धसगणाःसपदानुगाः॥यमोवैश्रवणश्चैववरुणश्चय
 तोर्जुनः॥४९॥ब्रह्मक्षत्रं चयज्ञाश्चदक्षिणाश्चार्जुनंश्रिताः॥प्रेताश्चैवपिशाचाश्चक्रव्यादाश्चमृगांडजाः॥५०॥राक्षसाःसहयादोभिःश्वस्तृगालाश्चकर्णतः॥
 देवब्रह्मनृपर्षीणांगणाःपांडवतोभवन्॥५१॥तुवुरुप्रमुखाराजनगंधर्वाश्चयतोर्जुनः॥प्राधेयाःसहमौनेयागंधर्वाप्सरसांगणाः॥५२॥ईहामृगाःपक्षिग
 णाद्विपाश्चरथपत्तिभिः॥उत्थमानास्तथामेघैर्वायुनाचमनीषिणः॥५३॥दिदृक्षवःसमाजग्मुःकर्णार्जुनसमागमं॥देवदानवगंधर्वानागयक्षाःपतत्रिणः
 ॥५४॥महर्षयोवेदविदःपितरश्चस्वधाभुजः॥तपोविद्यास्तथौषध्यानारूपवलान्विताः॥५५॥अंतरिक्षेमहाराजविनदंतोवतस्त्रिरे॥ब्रह्माब्रह्मर्षिभिःसा
 र्धप्रजापतिभिरेवच॥५६॥भवश्चैवस्थितोयानेदिव्यंतदेशमागमत्॥समेतौतौमहात्मानौदृष्ट्वाकर्णधनंजयौ॥५७॥अर्जुनोजयतांकर्णमितिशक्रोब्रवी
 त्तदा॥जयतामर्जुनंकर्णइतिसूर्योभ्यभापत॥५८॥हत्वार्जुनंममसुतःकर्णोजयतुसंयुगे॥हत्वाकर्णजयत्वद्यममपुत्रोधनंजयः॥५९॥इतिसूर्यस्यचैवासीद्वि
 वादेवासवस्यच॥पक्षसंस्थितयोस्तत्रतयोर्विबुधसिंहयोः॥द्वैपक्ष्यमासीद्देवानामसुराणांचभारत॥६०॥समेतौतौमहात्मानौदृष्ट्वाकर्णधनंजयौ॥अकंपत
 त्रयोलोकाःसहदेवर्षिचारणाः॥६१॥सर्वेदेवगणाश्चैवसर्वभूतानियानिच॥यतःपार्थस्ततोदेवायतःकर्णस्ततोसुराः॥६२॥रथयूथपयोःपक्षौकुरुपांडवं
 वीरयोः॥दृष्ट्वाप्रजापतिंदेवाःस्वयंभुवमचोदयन्॥६३॥कोनयोर्विजयीदेवकुरुपांडवयोधयोः॥समोस्तुविजयोदेवएतयोर्नरसिंहयोः॥६४॥कर्णार्जुनवि
 वादेनसर्वसंशयितंजगत्॥स्वयंभोब्रूहिनस्तथ्यमेतयोर्विजयंप्रभो॥६५॥स्वयंभोब्रूहितद्वाक्यंसमोस्तुविजयोनयोः॥तदुपश्रुत्यमघवाप्रणिपत्यपितामहं॥
 ॥६६॥व्यज्ञापयतदेवेशमिदंमतिमतांवरः॥पूर्वभगवताप्रोक्तंरुणयोर्विजयोधुवः॥६७॥तत्तथास्तुनमस्तेस्तुप्रसीदभगवन्मम॥ब्रह्मेशानावथोवाक्य
 मूचतुस्त्रिदशेश्वरं॥६८॥विजयोधुवमेवास्यविजयस्यमहात्मनः॥खांडवेयेनद्रुतभुक्तोषितःसव्यसाचिना॥६९॥स्वर्गचसमनुप्राप्यसाहाय्यंशक्रतैरुतं॥
 कर्णश्चदानवःपक्षअतःकार्यःपराजयः॥७०॥एवंरुतेभवेत्कार्यंदेवानामेवनिश्चितं॥आत्मकार्यंचसर्वेषांगरीयस्त्रिदशेश्वर॥७१॥महात्माफाल्गुनश्चापि
 सत्यधर्मरतःसदा॥विजयस्तस्यनियतंजायतेनात्रसंशयः॥७२॥तोषितोभगवान्येनमहात्मावृषभध्वजः॥कथंवातस्यनजयोजायतेशतलोचन॥७३॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ दिष्टमपि देवविहितमपि ॥ ७७ ॥ व्यवस्थानं मर्यादा ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥
 यस्य च क्रेस्वयं विष्णुः सारथ्यं जगतः प्रभुः ॥ मनस्वी बलवान् शूरः कृताश्रयतपो धनः ॥ ७४ ॥ विभर्ति च महातेजा धनुर्वेदमशेषतः ॥ पार्थः सर्वगुणोपेतो देवकार्यमिदं यतः ॥ ७५ ॥ क्लिश्यंते पाण्डवानित्यं वनवासादिभिर्भृशं ॥ संपन्नस्तपसा चैव पर्याप्तः पुरुषर्षभः ॥ ७६ ॥ अतिक्रमेच्च माहात्म्यादिष्टमप्यर्थपर्ययं ॥ अतिक्रान्ते च लोकानामभावो नियतं भवेत् ॥ ७७ ॥ न विद्यते व्यवस्थानं कुदयोः कृष्णयोः क्वचित् ॥ सप्तारौ जगतश्चैव सततं पुरुषर्षभौ ॥ ७८ ॥ नरनारायणावेतौ पुराणावपि सत्तमौ ॥ अनियम्यौ नियन्तारवेतौ तस्मात्परंतपौ ॥ ७९ ॥ नैतयोस्तु समः कश्चिद्विविधमनुपेषुवा ॥ अनुगम्यास्त्रयो लोकाः सह देवर्षिचारणैः ॥ ८० ॥ सर्वदेवगणाश्चापि सर्वभूतानि यानि च ॥ अनयोस्तु प्रभावेन वर्तते निखिलं जगत् ॥ ८१ ॥ कर्णो लोकानयं मुस्यानाप्नोतु पुरुषर्षभः ॥ कर्णो वै कर्तनः शूरो विजयस्त्वस्तु कृष्णयोः ॥ ८२ ॥ वसूनां समलोकत्वं मरुतां वासमाप्नुयात् ॥ सहितो द्रोणभीष्माभ्यां नाकलोकमवाप्नुयात् ॥ ८३ ॥ इत्युक्तो देवदेवाभ्यां सहस्राक्षो ब्रवीद्वचः ॥ आमं व्यसर्वभूतानि ब्रह्मेशानानुशासनं ॥ ८४ ॥ श्रुतं भवद्भिर्यत्प्रोक्तं भगवद्भ्यां जगद्धितं ॥ तत्तथानान्यथा तद्विनिष्ठं विगतज्वराः ॥ ८५ ॥ इति श्रुत्वेन्द्रवचनं सर्वभूतानि मारिष ॥ विस्मिता न्यभवन् राजन् पूजयां च किरितदा ॥ ८६ ॥ व्यस्तजं श्रुत्वा सुगंधीनि पुष्पवर्षाणि हर्षिताः ॥ नानारूपाणि विबुधा देवतूर्याण्यवा दयन् ॥ ८७ ॥ दिदृक्षुः श्वा प्रतिमं दैत्यं नरसिंहयोः ॥ देवदानवगंधर्वाः सर्वे एवावतस्थिरे ॥ ८८ ॥ रथौ तयोः श्वेतहयौ दिव्यौ युक्तौ महात्मनोः ॥ यौ तौ कर्णार्जुनौ राजन् प्रहृष्टौ व्यवतिष्ठतां ॥ ८९ ॥ समागतौ लोकवीराः शंखान्दध्नुः पृथक् पृथक् ॥ वासुदेवार्जुनौ वीरौ कर्णशल्यौ च भारत ॥ ९० ॥ तद्भीरुसंघासकरं युद्धं समभवत्तदा ॥ अन्योन्यस्पर्धिनो रुग्रं शक्रशंवरयोरिव ॥ ९१ ॥ तयोर्ध्वजौ वीतमलौ शुशुभाने रथे स्थितौ ॥ राहुकेतूयथाकाशे उदितौ जगतः क्षये ॥ ९२ ॥ कर्णस्यार्शो विपनिभारक्षसारमथो दृढा ॥ पुरंदरधनुः प्रख्याहस्तिकक्ष्याविराजते ॥ ९३ ॥ कपिश्रेष्ठस्तु पार्थस्य व्यादितास्य इवांतकः ॥ दंष्ट्राभिर्भीषयन् भाभिर्दुर्निरीक्ष्योरविर्यथा ॥ ९४ ॥ युद्धाभिलाषुको भूत्वा ध्वजो गांडीवधन्वनः ॥ कर्णध्वजमुपातिष्ठ स्वस्यानाहं गवान्कपिः ॥ ९५ ॥ उत्पपात महावंगः कक्ष्यामभ्याहनत्तदा ॥ नखैश्च दशनैश्चैव गरुडः पन्नगं यथा ॥ ९६ ॥ साकिं किंणीकाभरणा कालपाशोपमायसी ॥ अभ्यद्रवत्सु संख्याहस्तिकक्ष्यायतं कपिं ॥ ९७ ॥ तयोर्घोरतरं युद्धं दैत्यैर्घृतआहितं ॥ प्राकुर्वतां ध्वजौ युद्धं पूर्वं पूर्वतरंतदा ॥ ९८ ॥ हयाह्वानभ्यर्हन् स्पर्धमानाः परस्परं ॥ अविध्यत् पुंडरीकाक्षः शल्यं नयनसायकैः ॥ ९९ ॥

म.भा.टी.

॥ ३०० ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥
विशःशूद्राश्चसूताश्चयेचसंकरजातयः॥सर्वशस्त्रे महाराजराधेयमभजंस्तदा ॥ ४८ ॥ देवास्तुपितृभिःसार्धसगणाःसपदानुगाः॥यमोवैश्रवणश्चैववरुणश्चय
तोरुनः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मक्षत्रं च यज्ञाश्चदक्षिणाश्चार्जुनंश्रिताः॥प्रेताश्चैवपिशाचाश्चक्रव्यादाश्चमृगांडजाः ॥ ५० ॥ राक्षसाःसहयादोभिःश्चसृगालाश्चकर्णतः॥
देवब्रह्मनृपर्षीणांगणाःपांडवतोभवन् ॥ ५१ ॥ तुवुरुप्रमुखाराजनगंधर्वाश्चयतोरुनः॥प्राधेयाःसहमौनेयागंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ ५२ ॥ ईहामृगाःपक्षिग
णाद्विपाश्चरथपत्तिभिः॥उत्थमानास्तथामेघैर्वायुनाचमनीषिणः ॥ ५३ ॥ दिदृक्षवःसमाजग्मुःकर्णार्जुनसमागमं ॥ देवदानवगंधर्वानागयक्षाःपतत्रिणः
॥ ५४ ॥ महर्षयोवेदविदःपितरश्चस्वधाभुजः॥तपोविद्यास्तथौषधोनानारूपबलान्विताः ॥ ५५ ॥ अंतरिक्षेमहाराजविनदंतोवतस्थिरे ॥ ब्रह्माब्रह्मर्षिभिःसा
र्धप्रजापतिभिरेवच ॥ ५६ ॥ भवश्चैवस्थितोयानेदिव्यंतदेशमागमत् ॥ समेतौतौमहात्मानौदृष्ट्वाकर्णधनंजयौ ॥ ५७ ॥ अर्जुनोजयतांकर्णमितिशक्रोब्रवी
त्तदा॥जयतामर्जुनंकर्णइतिसूर्योभ्यभापत ॥ ५८ ॥ हत्वार्जुनंममसुतःकर्णोजयतुसंयुगे ॥ हत्वाकर्णंजयत्वद्यममपुत्रोधनंजयः ॥ ५९ ॥ इतिसूर्यस्यचैवासीद्वि
वादेवासवस्यच ॥ पक्षसंस्थितयोस्तत्रतयोर्विवुधसिंहयोः ॥ द्वैपश्यमासीद्देवानामसुराणांचभारत ॥ ६० ॥ समेतौतौमहात्मानौदृष्ट्वाकर्णधनंजयौ ॥ अकंपत
त्रयोलोकाःसहदेवर्षिचारणाः ॥ ६१ ॥ सर्वदेवगणाश्चैवसर्वभूतानियानिच ॥ यतःपार्थस्ततोदेवायतःकर्णस्ततोसुराः ॥ ६२ ॥ रथयूथपयोःपक्षौकुरुपांडवं
वीरयोः ॥ दृष्ट्वाप्रजापतिदेवाःस्वयंभुवमचोदयन् ॥ ६३ ॥ कोनयोर्विजयीदेवकुरुपांडवयोधयोः ॥ समोस्तुविजयोदेवएतयोर्नरसिंहयोः ॥ ६४ ॥ कर्णार्जुनवि
वादेनसर्वसंशयितंजगत् ॥ स्वयंभोब्रूहिनस्तथ्यमेतयोर्विजयंप्रभो ॥ ६५ ॥ स्वयंभोब्रूहितद्वाक्यंसमोस्तुविजयोनयोः ॥ तदुपश्रुत्यमघवाप्रणिपत्यपितामहं ॥
॥ ६६ ॥ व्यज्ञापयतदेवेशमिदंमतिमतांवरः ॥ पूर्वभगवताप्रोक्तंरुणयोर्विजयोधुवः ॥ ६७ ॥ तत्तथास्तुनमस्तेस्तुप्रसीदभगवन्मम ॥ ब्रह्मेशानावथोवाक्य
मूचतुस्त्रिदशेश्वरं ॥ ६८ ॥ विजयोधुवमेवास्यविजयस्यमहात्मनः ॥ खांडवेयेनद्रुतभुक्तोषितःसव्यसाचिना ॥ ६९ ॥ स्वर्गचसमनुप्राप्यसाहाय्यंशक्रतेरुतं ॥
कर्णश्चदानंवःपक्षअतःकार्यःपराजयः ॥ ७० ॥ एवंरुतेभवेत्कार्यदेवानामेवनिश्चितं ॥ आत्मकार्यंचसर्वेषांगरीयस्त्रिदशेश्वर ॥ ७१ ॥ महात्माफाल्गुनश्चापि
सत्यधर्मरतःसदा ॥ विजयस्तस्यनियतंजायतेनात्रसंशयः ॥ ७२ ॥ तोषितोभगवान्येनमहात्मादृपभध्वजः ॥ कथंवातस्यनजयोजायतेशतलोचन ॥ ७३ ॥

कर्णपत्रं

८

॥ ३०० ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ दिष्टमपि देवविहितमपि ॥ ७७ ॥ व्यवस्थानं मर्यादा ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥
 यस्य च क्रेस्वयं विष्णुः सारथ्यं जगतः प्रभुः ॥ मनस्वी बलवान् शूरः कृताश्रयतपो धनः ॥ ७४ ॥ विभर्ति च महातेजा धनुर्वेदमशेषतः ॥ पार्थः सर्वगुणोपेतो देवका
 र्यमिदं यतः ॥ ७५ ॥ क्लिश्यंते पाण्डवानित्यं वनवासादिभिर्भृशं ॥ संपन्नस्तपसा चैव पर्याप्तः पुरुषर्षभः ॥ ७६ ॥ अतिक्रमेच्च माहात्म्यादिष्टमप्यर्थपर्ययं ॥ अतिक्रं
 ते च लोकानामभावो नियतं भवेत् ॥ ७७ ॥ न विद्यते व्यवस्थानं क्रुद्धयोः रुणयोः क्वचित् ॥ सृष्टारौ जगतश्चैव सततं पुरुषर्षभौ ॥ ७८ ॥ नरनारायणावेतौ पुराणा
 वृषिसत्तमौ ॥ अनियम्यौ नियन्तारवेतौ तस्मात्परंतपौ ॥ ७९ ॥ नैतयोस्तु समः कश्चिद्विविवा मानुषेषु वा ॥ अनुगम्यान्मयो लोकाः सह देवर्षिचारणैः ॥ ८० ॥ सर्व
 देवगणाश्चापि सर्वभूतानि यानि च ॥ अनयोस्तु प्रभावेन वर्तन्ते निखिलं जगत् ॥ ८१ ॥ कर्णो लोकानयं मुस्यानाप्नोतु पुरुषर्षभः ॥ कर्णो वै कर्तनः शूरो विजय
 स्वस्तुरुणयोः ॥ ८२ ॥ वसूनां समलोकत्वं मरुतां वासमाप्नुयात् ॥ सहितो द्रोणभीष्माभ्यां नाकलोकमवाप्नुयात् ॥ ८३ ॥ इत्युक्तो देवदेवाभ्यां सहस्राक्षो ब्रवीद्व
 चः ॥ आमं च्य सर्वभूतानि ब्रह्मेशानानुशासनं ॥ ८४ ॥ श्रुतं भवद्भिर्यत्प्रोक्तं भगवद्भ्यां जगद्धितं ॥ तत्तथानान्यथा तद्विधिं पृथ्विं विगतज्वराः ॥ ८५ ॥ इति श्रुत्वेन्द्र
 वचनं सर्वभूतानि मारिष ॥ विस्मितान्य भवन्नाजन्पूजयांचक्रिरे तदा ॥ ८६ ॥ व्यसृजंश्च सुगंधीनि पुष्पवर्षाणि हर्षिताः ॥ नानारूपाणि विबुधा देवतूर्याण्यवा
 दयन् ॥ ८७ ॥ दिदृक्षुश्चाप्रतिमं दैत्यं नरसिंहयोः ॥ देवदानवगणैर्वाः सर्वे एवावतस्थिरं ॥ ८८ ॥ रथौ तयोः श्वेतहयौ दिव्यौ युक्तौ महात्मनोः ॥ यौ तौ कर्णार्जुनौ
 राजन् प्रहृष्टौ च्यवतिष्ठतां ॥ ८९ ॥ समागतौ लोकवीराः शंखान्दध्नुः पृथक् पृथक् ॥ वासुदेवार्जुनौ वारौ कर्णशल्यौ च भारत ॥ ९० ॥ तद्भीरुसंघासकरं युद्धं समभ
 वत्तदा ॥ अन्योन्यस्पर्धिनोरुग्रं शक्रशंवरयोरिव ॥ ९१ ॥ तयोर्ध्वजौ वीतमलौ शुशुभान् रथे स्थितौ ॥ राहुकेतूयथाकाशे उदितौ जगतः क्षयं ॥ ९२ ॥ कर्णस्यार्था
 विपनिभारद्वसारमर्थादृढा ॥ पुरंदरधनुः प्रख्याहस्तिकक्ष्याविराजते ॥ ९३ ॥ कपिश्रेष्ठस्तु पार्थस्य व्यादितास्य इवांतकः ॥ दंष्ट्राभिर्भीषयन् भाभिर्दुर्निराक्ष्योरवि
 र्यथा ॥ ९४ ॥ युद्धाभिलाषु को भूत्वा ध्वजो गांडीवधन्वनः ॥ कर्णध्वजमुपातिष्ठस्वस्थानाद्द्वेगवान्कपिः ॥ ९५ ॥ उत्पपात महावंगः कक्ष्यामभ्याहनत्तदा ॥ न खै
 श्वदशनैश्चैव गरुडः पन्नगं यथा ॥ ९६ ॥ साकिं किंणीकाभरणाकालपाशोपमायसी ॥ अभ्यद्रवत्सु संख्याहस्तिकक्ष्यायतं कपिं ॥ ९७ ॥ तयोर्घोरतरं युद्धं दैत्यै
 घूत आहितं ॥ प्राकुर्वतां ध्वजौ युद्धं पूर्वं पूर्वतरंतदा ॥ ९८ ॥ हयाह्वानभ्यर्हन्त्यर्धमानाः परस्परं ॥ अविध्यत् पुंडरीकाक्षः शल्यं नयनसायकैः ॥ ९९ ॥

॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनेलकंठीयेभारतभाषदीपेसंताशीतितमोऽध्यायः ॥८७॥

शल्यश्चपुंडरीकाक्षंतथैवाभिसमैक्षत ॥ तत्राजयद्वासुदेवःशल्यंनयनसायकैः ॥१००॥ कर्णचाप्यजयदृष्ट्याकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ अथाब्रवीत्सूतपुत्रःशल्यमा
भाष्यमस्मितं ॥ १०१ ॥ यदिपार्थेगिणेहन्त्यादद्यमामिहकहिंचित् ॥ किंकरिष्यसिसंग्रामेशल्यसत्यमयोच्यतां ॥१०२॥ शल्यउवाच यदिकर्णरेणहन्यां
दंघत्वांश्चेतवाहनः ॥ उभावेकरथेनाहंहन्त्यांमाधवपांडवौ ॥ ३ ॥ संजयउवाच एवमेवतुगोविंदमर्जुनःप्रत्यभाषत ॥ तंप्रहस्याब्रवीत्कृष्णःसत्यंपार्थमि
दंवचः ॥ ४ ॥ पतेद्विवाकरःस्यानाच्छुष्येदपिमहोदधिः ॥ शैत्यमग्निरियान्नत्वांहन्यात्कर्णोधनंजय ॥ ५ ॥ यदिचैतत्कथंचित्स्याल्लोकपयांसनंभवेत् ॥ हन्यांक
र्णंतथाशल्यंवाद्भ्यामेवसंयुगे ॥ ६ ॥ इतिकृष्णवचःश्रुत्वाप्रहसनकपिकेतनः ॥ अर्जुनःप्रत्युवाचेदंकृष्णमक्लिष्टकारिणं ॥ ७ ॥ ममतावदपर्याभौकर्णशल्यौ
जनार्दन ॥ सपताकध्वजंकर्णसशल्यरथवाजिनं ॥ ८ ॥ सच्छत्रकवचंचैवसशक्तिशरकार्मुकं ॥ द्रष्टास्यघरणेकृष्णशरैश्छिन्नमनेकथा ॥ ९ ॥ अद्यैवमरथंमा
श्वंसशक्तिकवचायुधं ॥ संचृणितमिवारण्येपादपदंतिनायथा ॥ १० ॥ अघराधेयभार्याणांवैधव्यंसमुपस्थितं ॥ ध्रुवंस्वप्नेष्वनिष्ठानिताभिर्दृष्टानिमाधव ॥
॥ ११ ॥ द्रष्टामिध्रुवमद्यैवविधवाःकर्णयोपितः ॥ नहिमेशाम्यतेमन्युर्यदनेनपुराकृतं ॥ १२ ॥ कृष्णांसभागतांदृष्ट्वाभूदेनादीर्घदर्शिना ॥ अस्मांस्तथावहसताक्षि
पताचपुनःपुनः ॥ १३ ॥ अद्यद्रष्टामिगोविंदकर्णमुन्मथितंमया ॥ वारणेनेवमत्तेनपुष्पितंजगतीरुहं ॥ १४ ॥ अद्यतामधुरसवाचःश्रान्तासिमधुसूदन ॥ दिष्ट्या
जयसिवाण्यइतिकर्णेनिपातिते ॥ १५ ॥ अद्याभिमन्युजननींप्रलृष्टःसांत्वयिष्यसि ॥ कुंतींपितृष्वसारंचप्रलृष्टःसन्जनार्दन ॥ १६ ॥ अद्यवाप्यमुखींकृष्णां
सांत्वयिष्यमिमाधव ॥ वाग्भिश्चासृतकल्याभिर्धर्मराजंचपांडवं ॥ १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकर्णार्जुनसमागमेद्वैरथेसमार्शानितमोऽध्यायः ॥८७॥
संजयउवाच तदेवनागासुरमिद्वयक्षैर्गंधर्वरक्षोप्सरसांचसंघैः ॥ ब्रह्मपिराजर्षिसुपर्णजुष्टंवभौवियद्विस्मयनीयरूपं ॥ १ ॥ नानघमानंनिनदैर्मनोजैर्वादि
त्रगातस्तुतिनृत्यहामैः ॥ सर्वेतरिक्षंददद्भुर्मनुष्याःखस्थाश्चतद्विस्मयनीयरूपं ॥ २ ॥ ततःप्रलृष्टाःकुरुपांडुयोधावादित्रशंखस्वनसिंहनादैः ॥ विनादयन्तांवसुधां
दिग्धश्चस्वनेनसर्वान्द्विषतोनिजघ्नुः ॥ ३ ॥ नराश्चमातंगरथैःसमाकुलंशरासिशक्त्यृष्टिनिपातदुःसहं ॥ अभीरुजुष्टंहतदेहसंकुलंरणाजिरंलोहितमावभौतदा ॥
॥ ४ ॥ बभूवयुद्धंकुरुपांडवानांयथासुराणामसुरैःसहाभवत् ॥ तथाप्रवृत्तेतुमुलेसुदारुणेधनंजयस्याधिरथेश्वसायकैः ॥ ५ ॥ तदिति ॥ १ ॥ २ ॥ द्विपतःशत्रून् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ एकौमुख्यैरथैरथिनैर्कणार्जुनैः एकौचतैरथैश्चेतिविषयः ॥ ५ ॥ तमोनुदौमुख्येचंद्रौनच अभिसर्तव्यंतापयातव्यमिति नियमेन प्रचोदिताः प्रेरिताः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ विसस्रुः
दिशश्चमैत्यंचशितैरजिह्वगैः परस्परं प्रावृणुतां सुदंशितैः ॥ ततस्त्वदीयाश्च परे च सायकैः कृतैश्चकारेददृशुर्न किंचन ॥ ६ ॥ भयातुरा एकरथी समाश्रयंस्ततोऽभव
त्त्वद्भुतमेव सर्वतः ॥ ततोऽस्त्रमस्त्रेण परस्परं तौ विधूयवाताविव पूर्वपश्चिमौ ॥ ७ ॥ घनांधकारे विततं तमोनुदौ यथादितौ तद्वदतीवरजतुः ॥ नचाभिसर्तव्यमिति प्र
चोदिताः परे त्वदीयाश्च तथावतस्थिरे ॥ ८ ॥ महारथौ तौ परिवार्य सर्वतः सुरासुराः शंदरवासवाविव ॥ नृदंगभेरीपणवानकस्वनैः ससिंहनादैर्नदतुर्नरोत्तमौ ॥ ९
शशांकसूर्याविव मेघनिःस्वनैर्विरजतुस्तौ पुरुषपभौ तदा ॥ महाधनुर्मंडलमध्यगावुभौ सुवर्चसौ वाणसहस्रदीधिति ॥ १० ॥ दिधक्षमाणौ सचराचरं जगद्युगां
तसूर्याविव दुःसहोरणे ॥ उभावजेयावहितांतकावुभावुभौ जिघांसूकृतिनौ परस्परं ॥ ११ ॥ महाहवेवीतभयौ समीयतुर्महेंद्रजं भाविव कर्णपांडवौ ॥ ततो महा
स्त्राणि महाधनुर्धरौ विमुचमाना विपुभिर्भयानकैः ॥ १२ ॥ नराश्च नागानमितान्निजघ्नतुः परस्परं चापिमहारथौ नृप ॥ ततो विसस्रुः पुनरदितानरा नरोत्तमाभ्यां
कुरुपांडवाश्च याः ॥ १३ ॥ सनागपर्यश्वर्यादिशोदशतया यथासिंहहतावनौ कसः ॥ ततस्तु दुर्योधनभोजसौ बलाः रूपेण शारद्वतमृनुना सह ॥ १४ ॥ महार
थाः पंचधनं जयाच्युतौ शरैः शरीरार्तिकैरताडयन् ॥ धनं पितेपामिपुधीन्ध्वजाह्वयास्त्रथांश्च सूतांश्च धनं जयः शरैः ॥ १५ ॥ समंप्रमथ्या शुपरान्समंततः शरो
त्तमैर्द्वादशभिश्च सुतजं ॥ अथाभ्यधावंस्वरिताः शतरथाः शतंगजाश्चार्जुनमाततायिनः ॥ १६ ॥ शकाम्बुपारायवनाश्च सादिनः सहैव कांजवरेर्जिघांसवः ॥
वरायुधान्पाणिगतेः शरैः सहस्रैरन्यकृतस्त्रपतन् शिरांसि च ॥ १७ ॥ हयांश्च नागांश्च रथांश्च युध्यतो धनं जयः शत्रुगणान् क्षितौ क्षिणोत् ॥ ततो तं रिक्षे सुरतूर्यनिः
स्वनाः ससाधुवादाहपितैः समारिताः ॥ १८ ॥ निपेतुरप्युत्तमपुष्पवृष्टयः संगंधिगंधाः पवनेरिताः शुभाः ॥ तदद्भुतं देवमनुष्यसाक्षिकं समीक्ष्य भूतानि विमिस्मि
युस्तदा ॥ १९ ॥ तवात्मजः मृतसुतश्च न च्यथां न विस्मयं जग्मतुरेक निश्चयौ ॥ अथाब्रवीद्वीर्यवान् सुतस्तवात्मजं करं करेण प्रतिपीडयसां वयन् ॥ २० ॥ प्रसीददुर्योध
नशाम्य पांडवैरलं विरोधेन धिगस्तु विग्रहं ॥ हतौ गुरुर्वह्मसमो महास्त्रवित्तयैव भीष्मप्रमुखामहारथाः ॥ २१ ॥ अहं च वध्यो मम चापि मानुलः प्रशाधिराज्यं सह
पांडवैश्चिरं ॥ धनं जयः शान्त्यतिवार्गितो मया जनार्दनो नैव विरोधमिच्छति ॥ २२ ॥

विप्रहृताः ॥ १३ ॥ पंचैवावशिष्टा इत्याह तदिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ निसर्गनइतिसहजमित्रत्वोपपादनं साम्राज्योत्था प्रसन्नैराज्या धेदानेन हितं अर्जुनकोपशमनेनेति चतुर्धापक्षोपिविद्वतः ॥ २९ ॥ ३० ॥ वचः दुर्योधनस्य हतस्य शिरः पराता
युधिष्ठिरो भूतहिते रतः सदा वृकोदरस्तद्वशागस्तथायमौ ॥ त्वया तु पाथैश्चरुते च संविदं प्रजाः शिवं प्राप्नुयुरिच्छया तव ॥ २३ ॥ ब्रजंतु शेषाः स्वपुराणि शोधयानि
वृत्तयुद्धाश्च भवंतु सैनिकाः ॥ न च ह्यचः श्रोप्यसि मे नराधिप ध्रुवं प्रतप्तासि हतोरिभिर्युधि ॥ २४ ॥ इदं च दृष्टं जगता सह त्वया कृतं यदेकेन किरीटमालिना ॥ यथा न
कुर्याद्वलभिन्नं चांतको न चापि धाता भगवान्नयक्षराट् ॥ २५ ॥ अतोऽपि भूयान् स्वगुणैर्धनं जयोनं चातिवर्तिष्यति मे वचोऽखिलं ॥ तवानुयात्रां च सदा करिष्यति
प्रसीदराजेंद्रशमं त्वमाप्नुहि ॥ २६ ॥ ममापि मानः परमः सदा त्वयि ब्रवीम्यतस्त्वां परमाच्च सौहृदात् ॥ निवारयिष्यामि च कर्णमप्यहं यदा भवान्सप्रणयो भविष्य
ति ॥ २७ ॥ वदंति मित्रं सहजं विचक्षणास्तथैव साम्राज्यधनेन चार्जितं ॥ प्रतापतश्चोपनतं चतुर्विधं तदस्ति सर्वं तव पांडवेषु ॥ २८ ॥ निसर्गतस्ते तव वीरवांधवाः
पुनश्च साम्राज्यमवाप्नुहि प्रभो ॥ त्वयि प्रसन्ने यदि मित्रतां गते हितं कृतं स्याज्जगतस्त्वया तुलं ॥ २९ ॥ स एव मुक्तः सुहृदावचो हितं विचिंत्य निःश्वस्य च दुर्मना ब्रवी
त् ॥ यथा भवानाहस्रं खेत्यैव तन्ममापि विज्ञापयतो वचः शृणु ॥ ३० ॥ निहत्य दुःशासनमुक्तवान्वचः प्रसत्य शार्दूलवदेष दुर्मतिः ॥ वृकोदरस्तद्धृदयं मम स्थितं
न तत्परोक्षं भवतः कुतः शमः ॥ ३१ ॥ न चापि कर्णं प्रसहेद्रणेर्जुनो महागिरिं मे रुमिवो ग्रमारुतः ॥ न चाश्वसिष्यंति पृथात्मजामयि प्रसत्य वैरं बहुशो विचिंत्य ॥ ३२ ॥
न चापि कर्णं गुरुपुत्रसंयुगादुपारमेत्यर्हसि वक्तुमच्युत ॥ श्रमेण युक्तो महता घफालगुनस्तमे पकर्णः प्रसभं हनिष्यति ॥ ३३ ॥ तमेव मुक्त्वा प्यनुनीय चासकृत्तवा
त्मजः स्वाननुशास्ति सैनिकान् ॥ समाहिताभिद्रवता हि तान्मम सवाणहस्ताः किमु ज्ञोपमासत ॥ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि अश्वत्थामवाक्ये अष्टाशी
तितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच ॥ तौ शंखभेरीनिनदं स मृदे समीयतुः श्वेतहयौ नराश्वौ ॥ वैकर्तनः सूतपुत्रोर्जुनश्च
दुर्मित्रिते तव पुत्रस्य राजन् ॥ १ ॥ यथा गजौ हेमवतौ प्रभिन्नौ प्रवृद्धदंता विववासितार्यौ ॥ तथा समाजग्मतुरुग्रवीर्यौ धनंजयश्चाधिरथिश्च वीरौ ॥ २ ॥ बलाहकेनेवम
हा बलाहको यदृच्छया वागिरिणायथागिरिः ॥ तथा धनुर्ज्यातलने मिनिः स्वनैः समीयतुस्ता विपुर्वर्षवर्षिणौ ॥ ३ ॥ प्रवृद्धशृंगद्रुमवीरुदोषधी प्रवृद्धनानाविधानि
झरौ कसौ ॥ यथा चलावाचलितौ महाबलौ तथा महास्रैरितरेतरंहतः ॥ ४ ॥

इति प्यामीत्येवं रूपं ॥ ३१ ॥ यथा जूनः कर्णं प्रसहेत्तदपि भवतः परोक्षं नेति पूर्वोक्तान्वयः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंडीये भारतभाष्ये दीपे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ताविति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ केतार्यं स्थानार्थं नदिपक्षिगणादवदेहेबाणालीयंतइत्यर्थः ॥ १५ ॥ संघान्बाणसंघान् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३

ससन्निपातस्तुतयोर्महानभूसुरेशवैरोचनयोर्यथापुरा ॥ शरैर्विनुन्नांगनियंतवाहयोः सुदुःसहो न्यैः कटुशोणितोदकः ॥ ५ ॥ प्रभुतपद्योत्पलमत्स्यकच्छपौम
हाहदौपक्षिगणैरिवावृतौ ॥ सुसन्निरुष्टावनिलोद्धतौ यथातथारथौ तौ ध्वजिनौ समीयतुः ॥ ६ ॥ उभौ महेंद्रस्य समानविक्रमावुभौ महेंद्रप्रतिमौ महारथौ ॥ म
हेंद्रवज्रप्रतिमैश्च सायकैर्महेंद्रवज्राविवसंप्रजघ्नतुः ॥ ७ ॥ सनागपत्स्यश्वरयेशु भेवलं विचित्रवर्माभिरणां वरायुधे ॥ चकंपतुर्विस्मयनीयरूपे वियद्वताश्चार्जुन
कर्णसंयुगे ॥ ८ ॥ भुजाः सवस्त्रांगुलयः समच्छ्रिताः ससिंहनादं तर्पितैर्दिहक्षुभिः ॥ यदर्जुनो मत्तइव द्विपो द्विपंसमभ्यधादाधिरथिं जिघांसया ॥ ९ ॥ उदक्रोशन्सो
मकास्तत्र पार्थपुरः सराश्चार्जुनभिधिकर्ण ॥ छिद्यस्य मूर्धानमलं चिरेण श्रद्धां च राज्याद्दतराष्ट्रसूनोः ॥ १० ॥ तथास्माकं बहवस्तत्र योधाः कर्णतथायां हियाही
त्यवोचन् ॥ जल्यर्जुनं कर्णशरैः सुतीक्ष्णैः पुनर्वनं यांतु चिराय पार्थाः ॥ ११ ॥ तथाकर्णः प्रथमतः पार्थमहेषुभिर्देशभिः प्रत्यविध्यत् ॥ तंचार्जुनः प्रत्यविध्यच्छ्रिता
ग्रैः कक्षांतरं दशभिः संप्रहस्य ॥ १२ ॥ परस्परंतौ विशिखैः सुपुंखैस्ततस्ततः सतपुत्रोर्जुनश्च ॥ परस्परंतौ विभिदुर्विमर्दं सुभाममभ्यापततुश्च हृष्टौ ॥ १३ ॥ ततो
र्जुनः प्रासृजदुग्रधन्वा भुजावुभौ गांढिवं चानुमृज्य ॥ नाराचनालीकवराहकर्णान् सुरांस्तथासां जलिकार्थं चंद्रान् ॥ १४ ॥ ते सर्वतः समकीर्य तराजन् पार्थेषवः क
र्णरथं विशंतः ॥ अवाङ्मुखाः पक्षिगणादिनां तं विशंतिकेतार्यमिवाशुवृक्षं ॥ १५ ॥ यानर्जुनः सभ्रुकुटीकटाक्षं कर्णाय राजन्नसृजजितारिः ॥ तान्सायकैर्ग्रस
ते सूनपुत्रः क्षिप्तान् क्षिप्तान् पाण्डवस्याशुसंघान् ॥ १६ ॥ ततोऽस्त्रमाग्रेयममित्रसाधनं मुमोच कर्णाय महेंद्रसूनुः ॥ भूम्यंतरिक्षे च दिशोऽर्कं मार्गं प्रावृत्य देहोऽस्य बभू
वदीमः ॥ १७ ॥ योधाश्च सर्वे ज्वलितां वराभृशं प्रदुद्रुवुस्तत्र विदग्धवस्त्राः ॥ शब्दश्च घोरोतिबभूव तत्र यथावने वणुवनस्य दत्यतः ॥ १८ ॥ तद्वीक्ष्य कर्णो ज्वलना
स्त्रमुद्यतं सवारुणं तत्प्रशमार्थमाहवे ॥ समुत्सृजन् सूतसुतः प्रतापवान् मतेन वद्विंशमयां वभूव ॥ १९ ॥ बलाहको घश्च दिशस्तस्वीचकार सर्वास्तिमिरेण संवृ
ताः ॥ ततो धरित्री धरतुल्यरोधसः समंततोऽपि परिवार्य वारिणा ॥ २० ॥ तैश्चातिवंगास्तथा विधोऽपि नीतः शमं वद्विरिति प्रचंडः ॥ बलाहकैरेव दिगंतराणि व्याप्ता
नि सर्वाणि यथानभश्च ॥ २१ ॥ तथा च सर्वास्तिमिरेण वै दिशो मेघैर्वृतान् प्रहस्येत किंचित् ॥ अथापोवात्याभ्रसंघान्समस्तान्वायव्यास्त्रेणापततः सकर्णात् ॥ २२ ॥
ततोऽप्यखंदयितं देवराज्ञः प्रादुश्चक्रे वज्रमतिप्रभावं ॥ गांढीवं ज्यां विशिखांश्चानुमंत्रय धनं जयः शत्रुभिरप्रवृष्यः ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ततः क्षुरप्रांजलिकार्धचंद्रानालीकनाराचवराहकर्णाः ॥ गांडीवतः प्रादुरासन्सुतीक्ष्णाः सहस्रशो वज्रसमानवेगाः ॥ २४ ॥ ते कर्णमासाद्य महाप्रभावाः सुतेज
नैर्ध्वजैः सुवेगाः ॥ गात्रेषु सर्वेषु हयेषु चापिशरासने युगचक्रे ध्वजे च ॥ २५ ॥ निर्भिद्यतूर्णविविशुः सुतीक्ष्णास्तार्क्ष्यत्रस्ताभूमिभिवोरगास्ते ॥ शराचितां
गोरुधिरार्द्रगात्रः कर्णस्तदारोपवित्तनेत्रः ॥ २६ ॥ दृढज्यमानाम्यसमुद्रघोषं प्रादुश्वक्रे भार्गवास्त्रं महात्मा ॥ महेंद्रशस्त्राभिमुखान्विमृक्तांश्छित्त्वा कर्णः पाण्डव
स्येषु संघान् ॥ २७ ॥ तस्यास्त्रमन्त्रेण निहत्य सोऽथ जघान संस्येरथ नागपत्तान् ॥ असृप्यमाणश्च महेंद्रकर्माभिहारणे भार्गवास्त्रप्रतापान् ॥ २८ ॥ पंचालानां प्रवरांश्चापि
योऽधानक्रोधाविष्टः सूतपुत्रस्तरस्वी ॥ वाणैर्विव्याधा हवे सुप्रमुक्तैः शिलाशितैरुक्मपुंखैः प्रसृत्य ॥ २९ ॥ तत्पंचालाः सोमकाश्चापिराजन्कर्णेनाजौ पीड्यमानाः
शरौघैः ॥ क्रोधाविष्टाविव्यधुस्तंसमंतात्तीक्ष्णैर्वाणैः सूतपुत्रं समेताः ॥ ३० ॥ तान्सूतपुत्रो निजघान वाणैः पंचालानां रथनागाश्च संघान् ॥ अभ्यर्दयद्वाणगणैः
प्रसृत्य विध्वाहर्पात्संगरे सूतपुत्रः ॥ ३१ ॥ तेभिन्नदेहाव्यसवो निपेतुः कर्णे पुभिर्भूमितले स्वनंतः ॥ क्रुद्धेन सिंहेन यथेभ्युत्थामहावने भीमवलेन तदृत् ॥ ३२ ॥ पंचा
लानां प्रवरान्संनिहत्य प्रसृत्य योऽधानखिलानदीनः ॥ ततः सराजन्विरराज कर्णो यथां वरेभास्कर उग्ररश्मिः ॥ ३३ ॥ कर्णस्य मत्वा तु जयं त्वष्टीयाः परां मुदं सिंह
नादांश्च चक्रुः ॥ सर्वेत्यमन्यंत भृशाहतौ च कर्णेन रुष्णावितिकौरवेन्द्र ॥ ३४ ॥ तत्तादृशं प्रेक्ष्य महारथस्य कर्णस्य वीर्यं च परैरसृत्य ॥ दृष्ट्वा च कर्णेन धनं जयस्य त
थाजिमध्ये निहतं तदस्त्रं ॥ ३५ ॥ ततस्त्वमर्पी क्रोधसंदीपने त्रोवातात्मजः पाणिना पाणिमाच्छत् ॥ भो मो ब्रवीदर्जुनं सत्यसंधममर्षितो निःश्वसन् जातमन्युः ॥
॥ ३६ ॥ कथं नु पापो यमपेतधर्मः सूतात्मजः समरेऽयं प्रसृत्य ॥ पंचालानां योऽधमुख्यानने कान्निजघ्निवांस्तव जिष्णोः समक्षं ॥ ३७ ॥ पूर्वदेवैरजितं कालकेयैः सा
क्षात्स्थाणोर्वाहुसंस्पर्शमेत्य ॥ कथं नु त्वांसूतपुत्रः किरीटिन्नयेषुभिर्दशभिः प्रागविध्यत् ॥ ३८ ॥ त्वया क्षिमांश्चाग्रसद्वाणसंघानां श्रयमेतत्प्रतिभाति मेघ ॥ रु
ष्णापरिक्लेशं नु स्मरत्वं यथा ब्रवीत्पंडुतिलान् स्मवाचः ॥ ३९ ॥ रुक्षाः सुतीक्ष्णाश्च हि पापबुद्धिः सूतात्मजोऽयं गतभीर्दुरात्मा ॥ संसृज्य सर्वं तदिहाद्यपापं जंत्याशु
कर्णयुधिसव्यसाचिन् ॥ ४० ॥ कस्मादुपेक्षां कुरुषे किरीटिन्नुपेक्षितुं नायमिहाद्यकालः ॥ यया धृत्या सर्वभूतान्यजैर्पीर्त्तासि ददत्वां डवेऽवकाय ॥ ४१ ॥ तथा
धृत्या सूतपुत्रं जहित्व महंचैनं गदया पोथयिष्ये ॥ अथा ब्रवीद्वासुदेवोऽपि पार्थ दृष्ट्वा रथेषून्प्रतिहन्यमानान् ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आत्मनो नरस्य चात् नारायणस्य च इह भूमौ प्रयोजनं भूभारावतरणं विदित्वा स्मृत्वा ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

अमीमृदत्सर्वपातेद्यकर्णोत्थस्त्रैरस्रं किमिदं भो किरीटिन् ॥ सवीरकिमुत्थसिनावधत्सेनदंत्येते कुरवः संप्रहृष्टाः ॥ ४३ ॥ कर्णपुरस्कृत्य विदुर्हि सर्वे तवास्त्रमस्त्रैर्वि
निपात्यमानं ॥ ४४ ॥ धृत्या निहतं तामसास्रं युगे युगे राक्षसाश्चापि घोराः ॥ ४४ ॥ दंभोद्भवाश्चासुराश्चाहवेषु तया धृत्या जहिकर्णत्वमयं ॥ अनेन चास्य दुरनेमि
नाद्यसंछिदिमृधानमरेः प्रसृत्य ॥ ४५ ॥ मया विस्फुरेत् सुदर्शनेन वज्रेण शक्रो नमुचेरिवारेः ॥ किरातरूपी भगवान्सुधृत्या त्वयामहात्मा परितोपितो भूत् ॥ ४६ ॥
तां त्वं पुनर्वीर्यं धृतिं गृहीत्वा सहानुबंधं जहिसूतपुत्रं ॥ ततो महीं सागरमेखलां त्वं सपत्तनां ग्रामवतीं सन्दृष्ट्वा ॥ ४७ ॥ प्रयच्छ राज्ञे निहतारि संधाय शश्वपार्था तुलमा
मुहित्वं ॥ स एव मुक्तो त्विलोमहात्मा चकार बुद्धिदिवधाय सौतेः ॥ ४८ ॥ स चादितो भीमजनार्दनाभ्यां स्मृत्वा तथात्मानमवेक्ष्य सर्वं ॥ इहात्मनश्चागमने विदि
त्वा प्रयोजनं केशवमित्युवाच ॥ ४९ ॥ प्रादुष्करोम्येपमहास्त्रमुग्रं शिवाय लोकस्य वधाय सौतेः ॥ तस्मै नुजाना तु भवान्सुराश्च ब्रह्मा भवो वेदविदश्च सर्वे ॥ ५० ॥
इत्युच्य देवं स तु सव्यसाची नमस्कृत्वा ब्रह्मणे सोमितात्मा ॥ तदुत्तमं ब्राह्ममसत्यमस्रं प्रादुश्चक्रे मनसा यद्विधेयं ॥ ५१ ॥ तदस्य हत्वा विरराज कर्णो मुक्ताशरान्मेघ
इवांबुधाराः ॥ समीक्ष्य कर्णेन किरीटिनस्तु तथा जिमध्ये निहतं तदस्रं ॥ ५२ ॥ ततो मपीवलवान् क्रोधदीप्तो भीमो ब्रवीदर्जुनं सत्यसंधं ॥ ननु त्वाद्गुर्वदितारं महास्रं
ब्राह्मं विधेयं परमं जनांस्तत् ॥ ५३ ॥ तस्मादन्यद्योजयसव्यसाचि न्निति स्मोक्तो योजयसव्यसाची ॥ ततो दिशः प्रदिशश्चापि सर्वाः समावृणोत्सायकैर्भूरितेजाः
॥ ५४ ॥ गांडीवमुक्तैर्भुजगैरिवोग्रैर्दिवाकरांशुप्रतिमैर्ज्वलद्भिः ॥ सृष्टास्तु बाणा भरतर्षभेण शतं शतानीव सुवर्णपुंखाः ॥ ५५ ॥ प्राच्छादयन् कर्णरथं क्षणं न यु
गांतवद्दुर्धरकरप्रकाशाः ॥ ततश्च शूलानि परश्वधानि चक्राणि नाराचशश्चतानि चैव ॥ ५६ ॥ निश्चक्रमुर्धोरतराणि योधास्ततो ह्यन्यंत समंततोऽपि ॥ छिन्नं शिरः
कस्यचिदाजिमध्ये पपात यो धस्य परस्य कायात् ॥ ५७ ॥ भयेन सोप्याशु पपात भूमावन्यः प्रनष्टः पतितं विलोक्य ॥ अन्यस्य सासिर्निपपात रुक्तो यो धस्य बाहुः
करिहस्ततुल्यः ॥ ५८ ॥ अन्यस्य सव्यः सहवर्मणा च दुरप्रकृतः पतितो धरण्यां ॥ एवं समस्तानपि यो धमुख्यान् विध्वंसयामास किरीटमाली ॥ ५९ ॥ शरैः शरीरां
तकरैः सुघोरैर्दौर्धनं सैन्यमशेषमेव ॥ वैकर्तनेनापि तथा जिमध्ये सहस्रशो बाणगणा विस्फृष्टाः ॥ ६० ॥ तेषोषिणः पांडवमभ्युपेयुः पर्जन्यमुक्ता इव वारिधाराः ॥
ततः सकृष्णां च किरीटिनं च वृकोदरं चाप्रतिमप्रभावः ॥ ६१ ॥

म.भा.टी.

॥ १०४ ॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

त्रिभिस्त्रिभिर्भीमबलोनिहत्यननादघोरं महतास्वरेण ॥ सकर्णबाणाभिहतः किरीटीभीमंतथाप्रेक्ष्यजनार्दनं च ॥ ६२ ॥ अमृष्यमाणः पुनरेवपार्थः शराद्दशाष्टौ
चसमुद्बर्ह ॥ सकेतुमेकं नशरेण विध्वाशल्यं चतुर्भिस्त्रिभिरेव कर्णं ॥ ६३ ॥ ततः समुक्तैर्दशभिर्जघान सभापतिकां च नवर्मनद्धं ॥ सराजपुत्रो विशिरा बिबाहुर्वि
वाजिसूतो विधनुर्विकेतुः ॥ ६४ ॥ हतोरथाग्रादपतत्सरुग्णः परश्वधैः शालइवावरुत्तः ॥ पुनश्च कर्णं त्रिभिरष्टभिश्च द्वाभ्यां चतुर्भिर्दशभिश्च विध्वा ॥ ६५ ॥ चतुः
शतान् द्विरदान्सायुधान्वैहत्वारथानष्टशतान् जघान ॥ सहस्रशोश्वांश्च पुनः ससादीनष्टौ सहस्राणि च पत्तिवीरान् ॥ ६६ ॥ कर्णं ससूतं सरयं सकेतुमदृश्यमंजोगति
भिः प्रचक्रे ॥ अथाक्रोशन् कुरवो बध्यमाना धनं जयेनाधिरथि समंतात् ॥ ६७ ॥ मुंचाभिविध्वार्जुनमाशु कर्णबाणैः पुराहंतिकुरुन्समग्रान् ॥ सचोदितः सर्वयत्ने
न कर्णो मुमोच बाणान्मुबहू नभीक्ष्णं ॥ ६८ ॥ तेषां दुपांचालगणान्निजघ्नुर्मर्मच्छिदः गोणितपांसुदिग्धाः ॥ तावुत्तमौ सर्वधनुर्धराणां महाबलौ सर्वसपत्नसाहौ
॥ ६९ ॥ निजघ्नतुश्चाहितसैन्यमुग्रमन्यान्वमप्यस्त्रविदौ महासैः ॥ अथोपयातस्त्वरितो दिदृक्षुर्मत्रौ पथीभिर्निरुजो विशल्यः ॥ ७० ॥ कृतः सुहृद्भिर्भिषजां वरिष्ठै
र्युधिष्ठिरस्तत्र सुवर्णवर्मा ॥ तथापयातं युधिधर्मराजं दृष्ट्वा मुदा सर्वभूतान्यनंदन् ॥ ७१ ॥ राहोर्विमुक्तं विमलं समग्रं चंद्रयथैवाभ्युदितं तथैव ॥ दृष्ट्वा तु मुस्यावथ
युध्यमानौ दिदृक्षुः शूरवरावरिष्ठौ ॥ ७२ ॥ कर्णं च पार्थं च विलोकयंतः स्वस्थामहीस्थाश्च जनावतस्थुः ॥ सकार्मुकज्यातलसंनिपातः सुमुक्तबाणस्तु मुलो बभूव
॥ ७३ ॥ घ्नतोस्तथान्योन्यमिषु प्रवेकैर्धनं जयस्याधिरथे श्वतत्र ॥ ततो धनुर्ज्यासहसातिरुष्टा सुघोषमच्छिद्य तपांडवस्य ॥ ७४ ॥ तस्मिन् क्षणे पांडवं सूतपुत्रः स
माचिनोत् क्षुद्रकाणां शतेन ॥ निर्मुक्तसर्पप्रतिमैरभीक्ष्णं तैलप्रधौतैः खगपत्रवाजैः ॥ ७५ ॥ पष्ट्या विभेदाशुचवासुदेवमनंतरं फाल्गुनमष्टभिश्च ॥ पूषात्मजो
मर्मसुनिर्बिभेदमरुत्सुतं चायुतशः शराग्रैः ॥ ७६ ॥ रुग्णं च पार्थं च तथा ध्वजं च पार्थानुजान्सोमकान्यातयंश्च ॥ प्राच्छादयंस्ते विशिखैः पृषत्कैर्जीमूतसंघान
भसीवसूर्य ॥ ७७ ॥ आगच्छतस्तान्विशिखैरनेकैर्व्यष्टं भयत्सूतपुत्रः कृतास्त्रः ॥ तैरस्तमस्त्रं विनिहत्य सर्वजघान तेषां रथवाजिनाग्नन् ॥ ७८ ॥ तथा तु सैन्यप्रवरां
श्च राजन्नभ्यर्दयन् मार्गणैः सूतपुत्रः ॥ तेभिन्नदेहाव्यसवो निपेतुः कर्णेभुभिर्भूमितले स्वनंतः ॥ ७९ ॥ सिंहेन कुड्गेन यथाश्वयूथ्या महाबलाभीमबलेन तद्वत् ॥ पुन
श्च पांचालवरास्तथान्येतदंतरे कर्णधनं जयाभ्यां ॥ ८० ॥

कर्णपर्व

८

॥ १०४ ॥

॥८१॥८२॥८३॥८४॥८५॥८६॥८७॥८८॥ स्नात्वेत्यनेन प्रातालगंगायास्तलं प्राप्य तदभिधानेन परावृत्ता इत्यर्थः ॥ ८९ ॥ तक्षकपुत्रपक्षा इति तेषां वाणाः अश्वसेनप्रयुक्ताः ॥ ९० ॥ ९१ ॥

प्रस्कंदंतो वलिना साधुमुक्तैः कर्णेन वाणैर्निहताः प्रसज्य ॥ जयं मत्वा विपुलं वै त्वदीयास्तलान्निजघ्नः मिहनादांश्च नेदुः ॥ ८९ ॥ सर्वे त्वमन्वन्तवशं कृतौ तौ कर्णेन
कृष्णाविति ते विमर्दे ॥ ततो धनुर्ज्यामवनाम्यर्गो घंशरानस्तानाधिरथे विधम्य ॥ ९० ॥ सुसंरथः कर्णशरक्षतांगोरणे पार्थः कौरवान् प्रत्यगृह्णात् ॥ ज्यांचानुमृ
ज्याभ्यहनत्तलत्रेवाणां धकारं सहसा च चक्रे ॥ ९१ ॥ कर्णं च गत्यं च कुरुंश्च सर्वानवाणैर्विध्यत्प्रसभं किरीटां ॥ न पक्षिणो वभ्रमुरंतरिक्षे तदामहावेण कृतं धकारे
॥ ९२ ॥ वायुर्वियस्यैरीरितो भूतसंघैरुवाह दिव्यः सुरभिस्तदानीं ॥ शल्यं च पार्थोदगभिः पृथक् कैर्भूतं नु त्रेप्रहसन्नविध्यत् ॥ ९३ ॥ ततः कर्णं द्वादशभिः सुमु
क्तैर्विध्वापुनः सप्तभिरभ्यविध्यत् ॥ स पार्थवाणां स न वेगमुक्तैर्देहाहतः पत्रिभिरुग्रवेगैः ॥ ९४ ॥ विभिन्नगात्रः क्षतजोक्षितांगः कर्णो वभ्रोरुद्रइवा ततेपुः ॥ प्र
क्राडमानो यद्मगानमध्वरैर्द्रुमुहूर्तैरुधिराद्रगात्रः ॥ ९५ ॥ ततस्त्रिभिस्तं त्रिदशाधिपां पमंगरैर्विभेदाधिरथि र्धनं जयं ॥ शरांश्च पंचज्वलितानि वारगान् प्रवेग
यामास जिघांसयाऽच्युतं ॥ ९६ ॥ तवर्मभित्वा पुरुषोत्तमस्य सुवर्णचित्रान्यपतन्सुमुक्ताः ॥ वेगेन गामाविविशुः सुवेगाः स्नात्वा च कर्णादिमुखाः प्रतीयुः ॥ ९७ ॥
तानं पंचभलैर्दशभिः सुमुक्तैस्त्रिधाधिधैकैकमथोच्चकर्तुं ॥ धनं जयायै न्यपतन्पृथिव्यां महाहयस्तक्षकपुत्रपक्षाः ॥ ९८ ॥ ततः प्रजज्वालकिरीटमालीक्रोधेन क
क्षं प्रहन्निवाग्निः ॥ तथा विनुन्नांगमवेक्ष्य कृष्णं सर्पपुच्छिः कर्णभुजप्रसृष्टैः ॥ ९९ ॥ सकर्णमाकर्णविकृष्टैः शरैः शरीरांतकरैर्ज्वलद्भिः ॥ मर्मस्वविध्यन्सच
चालदुःखाद्वैवा दवातिष्ठत धैर्यवृद्धिः ॥ १०० ॥ ततः शरैर्घैः प्रदिशो दिशश्चरवेः प्रभाकर्णरथश्च राजन् ॥ अदृश्यमासीत्कुपिते धनं जयेतु पारं नीहारवन्त्यथानभः ॥
॥ १०१ ॥ सच करक्षान्तथ पादरक्षान् पुरः शरान् वृष्टगोपांश्च सर्वान् ॥ दुर्योधनेनानुमतानरिघ्नः समुद्यतान्सरथान्सारभूतान् ॥ १०२ ॥ द्विमाहस्त्रान्समरे स व्यसाची
कुरुप्रवीरानुपभः कुरुणां ॥ क्षणेन सर्वान्सरथाश्च मृतान्निनायराजन् क्षयमेकवीरः ॥ १०३ ॥ ततोऽपलायन्त विहाय कर्णतयात्मजाः कुरवो येऽवशिष्टाः ॥ दत्तानपा
कीर्यं गेरक्षतांश्च लालप्यमानांस्तनयानपितृंश्च ॥ १०४ ॥ स सर्वतः प्रेक्ष्य दिशो विशून्या भयावदीर्णैः कुरुभिर्विहीनः ॥ न विव्यथेत्तारतत्र कर्णः प्रहृष्ट एवाजुन
मभ्यधावत् ॥ १०५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णार्जुनद्वये ऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥

॥ १०२ ॥ ॥ १०३ ॥ ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे ऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वागजालैकमयं दृष्टेति शेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

संजय उवाच ततः प्रयाताः शरपातमात्रमवस्थिताः कुरवो भिन्नसेनाः ॥ विद्युत्काशं ददुः समं तादृशं जयाश्वं समुदीर्यमाणं ॥ १ ॥ तदजुनाश्वं सति स्म कर्णो विचदन्तं घोरतरैः शरैस्तत् ॥ कुक्षेन पार्थेन भृशं भिस्तृपं धाय कर्णस्य महाविमर्दं ॥ २ ॥ उदीर्यमाणं स्म कुरुदहन्तं सुवर्णपुंखैर्विशिखैर्ममर्दं ॥ कर्णस्त्वमौघेष्वसनं दृज्यं विस्फारयित्वा विस्तज्ज उरौ घानं ॥ ३ ॥ रामादुपात्तेन महामहिम्ना त्यायवर्णेनारिविनाशनेन ॥ तदजुनाश्वं व्यधमदहन्तं कर्णस्तुवाणैर्निशितैर्महात्मा ॥ ४ ॥ ततो विमर्दः सुमहान् भूवतत्राजुं न स्यादिरये श्वराजन् ॥ अन्योन्यमामादयतोः पृथक्कैर्विपाणघातैर्द्विपयोरिवोघैः ॥ ५ ॥ तत्राश्वसंघातसमावृतं तदावभूवराजं स्तुभुलं स्म सर्वतः ॥ तत्कर्णपार्थो गरवृष्टि संधैर्निरंतरंचक्रतुरंवरंतदा ॥ ६ ॥ ततो जालं वाणमयं महांतं सर्वेऽद्राक्षुः कुरवः सोमकाश्च ॥ नान्यं च भूतं ददुः स्तदा तेषाणां धकारेतुमुले यत्किंचित् ॥ ७ ॥ तौ संधधानावनिशंचराजन्समस्यंतौ चापिशराननेकान् ॥ संदर्शयेतां युधि मार्गान्विचित्रान् धनुर्धरौ नो विविधैः कृताश्चैः ॥ ८ ॥ तयोरेवं युत्थ्य तौ राजिमध्ये मृतात्मजाभूदधिकः कदाचिन् ॥ पार्थः कदाचित्त्वधिकः किरीटीवीर्यास्त्रमायावलपौरुषेण ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा तयोस्तं युधिसंप्रहारं परस्परस्यांतरमीक्षमाणयोः ॥ घोरंतयोर्दुर्विपहरणेऽन्ययोः धाः सर्वे विस्मयमभ्यगच्छन् ॥ १० ॥ ततो भूतान्यंतरिक्षस्थितानि तौ कर्णपार्थौ प्रशशंसुर्नरेन्द्र ॥ भोः कर्णसाध्वर्जुनसाधुचेति वियन्मुवाणी श्रूयन्तं सर्वतोऽपि ॥ ११ ॥ तस्मिन्विमर्दं रयवाजिनागैस्तदाभिघातैर्दलिते हि भूतले ॥ ततस्तु पातालतले गयानां नागोऽश्वसेनः कृतवैराजुनेन ॥ १२ ॥ राजंस्तदा खांडवदाहमुक्तो विवेश कोपादभुयातले यः ॥ अथोत्पपातोर्ध्वगतिर्जवेन संदृश्य कर्णार्जुनयोर्विमर्दं ॥ १३ ॥ अयं हि कालोऽस्य दुरात्मनो वै पार्थस्य वैरप्रतियातनाय ॥ संचित्य तृणं प्रविवेश चैव कर्णस्य राजन्शररूपधारी ॥ १४ ॥ ततोऽश्वसंघातसमाकुलं तदावभूवज न्यविततां शुजालं ॥ तत्कर्णपार्थो शरसंघवृष्टिभिर्निरंतरंचक्रतुरंवरंतदा ॥ १५ ॥ तद्वाणजालैकमयं महांतं सर्वत्र सन्कुरवः सोमकाश्च ॥ नान्यत्किंचिददुः संपतद्वाणां धकालं ॥ तत्कर्णपार्थो शरसंघवृष्टिभिर्निरंतरंचक्रतुरंवरंतदा ॥ १६ ॥ ततस्तौ पुरुषव्याघ्रौ सर्वलोकधनुर्धरौ ॥ त्यक्तप्राणौ रणे वीरौ युद्धश्रममुपागतौ ॥ समुत्क्षेपैर्वीक्षमाणौ सितैश्चंदनवारिणा ॥ १७ ॥ सरेतुमुलेति मात्रं ॥ १८ ॥ ततस्तौ पुरुषव्याघ्रौ सर्वलोकधनुर्धरौ ॥ त्यक्तप्राणौ रणे वीरौ युद्धश्रममुपागतौ ॥ समुत्क्षेपैर्वीक्षमाणौ सितैश्चंदनवारिणा ॥ १९ ॥ सरेतुमुलेति मात्रं ॥ २० ॥ ततस्तौ पुरुषव्याघ्रौ सर्वलोकधनुर्धरौ ॥ त्यक्तप्राणौ रणे वीरौ युद्धश्रममुपागतौ ॥ समुत्क्षेपैर्वीक्षमाणौ सितैश्चंदनवारिणा ॥ २१ ॥ शरविक्षतां गोदधे मनोऽत्येकशयस्य तस्य ॥ २२ ॥ ततोरिपुघ्नं समधत्त कर्णः सुसंचितं सर्पमुखं ज्वलंतं ॥ रौद्रं शरं सन्नतमुग्रधौतं पार्थार्थमत्यर्थचिराभिगुणं ॥ २३ ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अथेति मूर्धः सकाशात् व्यालास्यसर्गश्चोत्तमयत्नश्चमन्युत्थनैः प्रयुक्तेन शरणात्तमगात्रभूषणमुत्तमांगभूषणं प्रजहार इति द्वयोः संबन्धः ॥ २२ ॥
 सदाचित्तं चंदनचूर्णशायितं सुवर्णनूणीरगायं महार्चिषं ॥ आकर्णपूर्णचविकल्पकणः पार्थोन्मुखः संदधे चोत्तमौजाः ॥ २३ ॥ प्रदीपमरावतवंशसंभवं शिरोजि
 हीर्षयुधिसव्यसाचिनः ॥ ततः प्रजज्वालदिशो नभश्च उल्काश्च घोराः गतशः प्रपेतुः ॥ २४ ॥ तस्मिन्नुनागे धनुषि प्रयुक्ते हाहाकृता लोकपालाः भगक्राः ॥ नचा
 पितंबुधेभूतपुत्रोवाणे प्रविष्टं योगवलेन नागं ॥ २५ ॥ दशगतनयनो हिंदुस्त्रवाणे प्रविष्टं निहत इति सुतो मेखस्तगात्रावभूव ॥ जलजकुसुमयोनिः श्रेष्ठभावा
 जिनात्मा त्रिदशपतिमवाच त्माव्यथिष्ठा जये श्रीः ॥ २६ ॥ ततो ब्रवीन्मद्राजो महात्मा दृष्ट्वा कर्णं प्रहितं पुंनमुग्रं ॥ न कर्णग्रीवामिपुरे पलप्य न समीक्ष्य संधत्स्व ग
 रंगिरोग्रं ॥ २७ ॥ अथाब्रवीत्क्रोधमंरक्तनेत्रो मद्राधिपं सूनपुत्रस्तरन्वी ॥ तसंधत्ते हिः शरं शल्यकर्णो न मादृशा जिह्वयुद्धा भवन्ति ॥ २८ ॥ इतीदमुक्त्वा विस्मयं
 तं शरं प्रयत्नतो वपगणाभिपूजितं ॥ इतो सिर्वेफालगुण्डत्यथि क्षिपन्नुवाच चोच्चैर्गिरमूर्जितां वपः ॥ २९ ॥ आससायकः कर्णभुजप्रसृष्टो हुतागना कं प्रतिमः सुघोरः ॥
 गुणच्युतः कर्णधनुः प्रमुक्तो वियद्वतः प्राज्वलदं तरिक्षं ॥ ३० ॥ तं प्रेक्ष्य दानं युधिमाधवस्तु त्वरान्वितं मत्वरयैव लीलया ॥ पदाविनिष्पिप्य रथोत्तमं संप्रावेगवत्पृ
 थिवीं किंचिदेव ॥ ३१ ॥ क्षितिगता जानुभिस्तेऽथवाहो हेमच्छन्नाश्चंद्रमरीचिवर्णाः ॥ ततो तरिक्षेणुमहान्निनादः संपूजनार्थं मधुसूदनस्य ॥ ३२ ॥ दिव्याश्चवा
 चः सहसा बभूवुर्दिव्यानि पुष्पाण्यथ सिंहनादाः ॥ तस्मिन् तथा वैधरगीति नम्रे रथे प्रयत्नान्मधुसूदनस्य ॥ ३३ ॥ ततः शरः सोऽभ्यहनत् किरीटं तस्येंद्रदत्तं सुदृढं च धी
 मतः ॥ अथानुत्तमगात्रभूषणं धरावियत्तयो मलिलेषु विश्रुतं ॥ ३४ ॥ व्यालास्यसर्गोत्तमयत्नमन्युभिः शरणात्तमगात्रभूषणमुत्तमांगभूषणं प्रजहार मूनजः ॥ दिवाकरेन्दुज्वलनप्रभ
 वितं सुवर्णमुक्तामणिवज्रभूषितं ॥ ३५ ॥ पुरंदरार्थं तन्ममाप्रयत्नतः स्वयं कृतं यद्विभुना स्वयं भुवा ॥ महाहस्ते हि पतां भयंकरं विभुर्गुण्यर्थं सुखं सुगंधिनं ॥ ३६ ॥
 जिघांसते देवरिपुंस्तुरेश्वरः स्वयंददौ यस्तु मनाः किरीटिने ॥ हरां वुपायं डलवित्तगानृभिः पिनाकपाशागतिमायकोत्तमैः ॥ ३७ ॥ नृगेत्तमैरप्यविपत्यमर्दितुं
 प्रमत्थनागेन जहार यद्वपः ॥ सदुष्टभावा विनयप्रतिज्ञः किरीटमत्यदुतमर्जुनस्य ॥ ३८ ॥ नागो महाहृतपनीयचित्रं पार्थोत्तमांगात्प्रहरत्तरन्वी ॥ मृदेमजालाव
 डलः ॥ ३९ ॥ सर्वकिरीटं वदुरत्नभूषितं जहार नागो जुनमृधतो यत्नात् ॥ गेरं सुजातां कुरपुष्पितदुमं महेन्द्रवज्रः गिर्यरोत्तमं यथा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

म.भा.टी.

॥ १०६ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ गोकर्णामुकुटं जहारेत्यन्वयः अर्जुनस्य मुकुटं जहारेत्यन्वयः किमहं कर्म ते सूचयन्मुकुटं विगिनष्टि गविचक्षुः पिकर्णो यस्य सा गोकर्णाचक्षुः श्रवाः सर्पिणी अर्जुनेन खाड्वे निहता सर्वा इह निमित्तवृत्ता तस्य मुकुटमेव जहार तवर्ताननुशिरः कथं हतायाह न निमित्तत्वमत्र आह सुमुखीकृतं न इषुणा गोपुत्रमप्रेषिता संशिरविवाक्षितत्वान्न भवति शोभनं पुत्रजीवनकरं मुखं यस्य सा सुमुखी सा हि पुत्रं निगोयय मानात्स्वादिवाहुस्तं तं शिरोदेशे अर्जुनेन च्छिन्ना सर्वा मय्यन्तु नापुत्रं चरक्षितवर्तत्यादिपवण्युपाय्यते कृतं न स्वयं निमित्तं पुत्रेण चानेन इषुणा इषुजावगतेन आत्मा विपुत्रनामासीति श्रुतेरिष्वकारपुत्ररूपेण संपन्ना सर्वा गोमतो रश्मिमतोऽर्कस्य पुत्रेण कर्णेन प्रेषिता इषुणेन स्थिता देवतीया गोपुत्रेति मनुव्लोपार्पः किं कृत्वा मुकुटं जहारेत्यत्र आह मुख्यकर्णोऽमुप्रभं गोमतकं दृष्ट्वा मुख्यकर्णः अतिशयेन विवृताः गावो रश्मयस्ते जइति यावत् मुख्यकर्णोक्तिश्च प्रकरणेण सा समाननिरतिशयेन जोबलमर्जुनं गोमतकं गोशब्देन ह्यरश्मोनां प्रदेशो लक्ष्यते तत्र गतं विद्यमानं कं शिरोयस्यतं अर्जुनेन स्पर्शवादेशं कर्णेन लक्ष्यं कृतं विज्ञायमानं

कर्णपत्रं

महीवियत्तृष्यैः सलिलं च वायुना प्रमत्त्य मुग्रं विनिष्पृणितं यथा ॥ अतीव शब्दो भुवनं पुर्वतदा जनाध्यवस्यन्व्ययिताश्च स्वतुः ॥ ४० ॥ विनाकिरीटं शुभे स पार्थः श्यामो युवानील इवोद्भृष्टगः ॥ ततः समुद्रव्यमितेन वासमास्वमृधं जानव्ययितस्तदार्जुनः ॥ विभासितः सूर्यमरीचिना दृढं शिरो गतेनोदयपर्वतो यथा ॥ ४१ ॥ गोकर्णामुमुखीकृतं न इषुणा गोपुत्रमप्रेषिता गोशब्दात्मजभूषणं सुविहितं सुव्यक्तगोऽमुप्रभं ॥ दृष्ट्वा गोमतकं जहार मुकुटं गोशब्दगोपूरिवै गोकर्णामनमर्दनश्च नययावप्राप्य नृत्योर्वगं ॥ ४२ ॥ मयायकः कर्णभुजप्रसृष्टो हुतागनाकं प्रतिमो महाहः ॥ महोरगः कृतवैरोर्जुनेन किरीटमाहत्य ततो व्यतीयात् ॥ ४३ ॥ तं चापि दग्ध्वा तपनीयचित्रं किरीटमाकृष्य तदार्जुनस्य ॥ इयेपगंतुं पुनरेव तूणं दृष्ट्वा कर्णेन ततो व्रीत्तं ॥ ४४ ॥

गवताम्वभारेण अश्वेषु जातुभ्यामवनीगमिते पुण्ड्रमणिः समसूत्रदेशे अर्जुनेन शिरो दृष्ट्वा विप्रेगातिशयात्स्वयं नीची भवितुमशक्ता सर्वा तद्देशस्थं मुकुटं जहारेत्यर्थः गोशब्दात्मजभूषणं सुविहितमिति गौः पृथिवीतया गव्यते गोशब्दादिति उयं वा अदिति रिति पृथिव्या अदितेर्निर्देशात् तस्या आत्मजस्येन्द्रस्य भूषणं सुविहितं वेधसेति शेषः तथा चात्रैवोक्तं पुरंदरार्थं तपसा प्रयत्नतः स्वयं कृतं यद्विधिना स्वयं भुवेति कीदृशं मुकुटं वै निश्चितं प्रसिद्धं वा गोशब्दगोपूरि गोमिः रश्मिमणिः शब्दयते रश्मिमणितिकथ्यत इति सूर्यः तस्यैव भुवनगर्भव्यापिनो गावः किरणास्तं भुवनं पूरयितुं शीलमस्य तत्तथा सूर्यसमप्रभमित्यर्थः ननु चेत्तनाधिष्ठितो बाणः पुनरेत्यार्जुनं कुतो न हतवानित्यत्र आह गोकर्णामनमर्दनश्च नययावप्राप्य नृत्योर्वगमिति गोकर्णसंपुनरर्जुनं हंतुं इच्छंतं असेन बाणक्षेपेण मर्दयति यः स तथा भूतोऽर्जुनश्च तमेव संपुनवाप्य नृत्योर्वगं नययौ सर्पस्य पुनरागमनं वधश्चात्रैव कीर्त्यते गौर्नादित्येवली वदेकतुभेदपि भेदयोः स्त्रातुस्यादिशिभारत्या भूमौ च सुरभावपि वृत्तियोः स्वर्गवज्रां वुरश्मिदग्ध्वाणलौमस्वितिकोशः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

॥ १०६ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कर्णेनवाक्यं उक्तः संस्तद्वाक्यमसह्य असहमानः स्वयंप्रायादित्युत्तरेणान्वयः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ महोल्कामिति पाठे इवेत्यध्याहृत्य योज्यं ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

मुक्तस्त्वयाहं त्वसमीक्ष्य कर्णशिरोहृतं यन्नमयार्जुनस्य ॥ समीक्ष्य मां मुंचरणे त्वमाशुहंतास्मि शत्रुंतवचात्मनश्च ॥ ४५ ॥ स एव मुक्तो युधि स तपुत्रस्तमब्रवीत्को
भवानुग्रहः ॥ नागो ब्रवीद्विद्विक्तागसं मां पार्थेन मातुर्वधजातवैरं ॥ ४६ ॥ यदि स्वयं वज्रधरोस्य गोभातथापियाता पितराजवेर्मनि ॥ कर्ण उवाच न
नागकर्णोद्यरणे परस्य वलं समास्थाय जयं बुभूषेत् ॥ ४७ ॥ न संदध्यां द्विः शरं चैव नागयद्यर्जुनानां शतमेव हन्यां ॥ तमाह कर्णः पुनरवनागंतदाजिमध्येरविसूनु
सत्तमः ॥ ४८ ॥ व्यालास्यसर्गोत्तमयत्नमन्युभिर्हतास्मि पार्थ सुसुखी ब्रजत्वं ॥ इत्येव मुक्तो युधि नागराजः कर्णेन रोपादसहंस्तस्य वाक्यं ॥ ४९ ॥ स्वयंप्रायात्पार्थ
वधाय राजन् कृत्वा स्वरूपं विजिघांसु रघुः ॥ ततः कृष्णः पार्थमुवाच संस्येमहोरगं कृत्वैरंज हित्वं ॥ ५० ॥ स एव मुक्तो मधुसूदनेन गांडीवधन्वारिपुवीर्यसाहः ॥ उ
वाच कोट्येपममाद्यनागः स्वयं यथायादुरुडस्य वक्रं ॥ ५१ ॥ कृष्ण उवाच यो सौ त्वया खांडवे चित्रभानुं संतर्पयाणं न धनुर्धरेण ॥ वियद्गतो जननीगुप्तदे
हो भ्रतृकरूपं निहतास्यमाता ॥ ५२ ॥ स एव तद्वैरमनुस्मरन्वैत्वां प्रार्थयत्यात्मवधाय नूनं ॥ न भश्च्युतां प्रज्वलितामिवोल्कां पश्येन मायांतममित्रसाह ॥ ५३ ॥
संजय उवाच ततः मजिष्णुः परिवृत्य रोपाच्चिच्छेदपट्विनिशितैः सुधारैः ॥ नागं वियत्तिर्यगिवोत्पतंतं सच्छिन्नगात्रो निपप्रातभूमौ ॥ ५४ ॥ गते च तस्मिन् भु
जगे किरीटिना स्वयं वैभुः पार्थिवभूतलादथ ॥ समुज्जहाराशुपुनः पतंतं रथं भुजाभ्यां पुरुषोत्तमस्ततः ॥ ५५ ॥ तस्मिन्मुहूर्ते दशभिः पृथक्कैः शिलाशितैर्वर्हिणवर्ह
वाजितैः ॥ विव्याध कर्णः पुरुषप्रवीरो धनं जयंतिर्यगवेक्षमाणः ॥ ५६ ॥ ततोर्जुनो द्वादशभिः सुमुक्तैर्वराहकर्णैर्निशितैः समर्प्य ॥ नाराचमाशो विपतुल्यवेग
माकर्णपूर्णयितमुत्समर्ज ॥ ५७ ॥ स चित्रवर्मे पुवरो विदार्य प्राणान्निरस्यन्निवसाधुमुक्तः ॥ कर्णस्य पीत्वारुधिरं विवेश वसुंधरां शोणितदिग्धवाजः ॥ ५८ ॥ त
तो वृषो वाणनिपातकोपितो महोरगो दंडविघटितो यथा ॥ तदा शुकारो व्यसृजच्छरोत्तमान् महाविपः सर्पद्वोत्तमं विपं ॥ ५९ ॥ जनार्दनं द्वादशभिः पराभिनन्न
वैरं वत्याच शरैस्तथार्जुनं ॥ शरेण घोरैण पुनश्च पांडवं विदार्य कर्णो व्यनदज्जहास च ॥ ६० ॥ तमस्य हर्षममृपेन पांडवो विभेदमर्माणिततोस्य मर्मवित् ॥ परः शतैः
पत्रिभिर्निद्रविक्रमस्तथायथैद्रावलमोजसारणे ॥ ६१ ॥ ततः शराणां नवतितदार्जुनः ससर्ज कर्णं तक्रदंडं संनिभां ॥ तैः पत्रिभिर्विद्धतनुः स विव्यथेतथा यथा वज्र
विदारितो चलः ॥ ६२ ॥ गते गमिने विभुः समर्थः ॥ ५५ ॥ बर्हिणां बर्हा एव वाजाः पक्षाः संजाता येषां तैर्बर्हिणवर्हवाजितैः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अग्रिजः कार्तिकेयः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ईषिवान्मनसिकृतवान् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

मणिप्रवेकोत्तमवज्रहाटकैरलंकृतं चास्य वरांगभूषणं ॥ प्रविद्धमुर्व्यानिपपातपत्रिभिर्धनं जयेनोत्तमकुण्डलेपि च ॥ ६३ ॥ महाधनं शिल्पिवरैः प्रयत्नतः कृतं यदस्योत्तमवर्मभास्वरं ॥ सुदीर्घकालेन ततोऽस्य पाण्डवः क्षणेन बाणैर्वहुधा व्यशातयत् ॥ ६४ ॥ सतं विवर्माणमथोत्तमेषुभिः शितैश्चतुर्भिः कुपितः पराभिनत् ॥ स विव्यथेऽत्यर्थमरिप्रताडितो यथातुरः पित्तकफानिलज्वरैः ॥ ६५ ॥ महाधनुर्मण्डलनिःसृतैः शितैः क्रियाप्रयत्नप्रहितैर्वलेन च ॥ ततश्च कर्णवहुभिः शरोत्तमैर्विभेदमर्मस्वपि चार्जुनस्त्वरन् ॥ ६६ ॥ दृढाहतः पत्रिभिरुग्रवेगैः पार्थेन कर्णो विविधैः शिताग्रैः ॥ वभौ गिरिगैरिकधातुरक्तः क्षरन् प्रपातैरिव रक्तमंभः ॥ ६७ ॥ ततोर्जुनः कर्णमवक्रगैर्नवैः सुवर्णपुंखैः सुदृढैरयस्मयैः ॥ यमाग्निदंडप्रतिमैस्तनांतरे पराभिनत् कौंचमिवाद्रिमग्निजः ॥ ६८ ॥ ततः शरावापमपास्य सूतजोधनुश्चतच्छक्रशरासनोपमं ॥ ततो रथस्यः समुमोहं च स्खलनप्रशीर्णमुष्टिः सुभ्रशाहतः प्रभो ॥ ६९ ॥ न चार्जुनस्तं व्यसनेन तदेषिवान्निहंतुमार्यः पुरुषव्रते स्थितः ॥ ततस्तमिन्द्रावरजः सुसंभ्रमादुवाच किं पाण्डव हे प्रमाद्यसे ॥ ७० ॥ नैवाहितानां सततं विपश्चितः क्षणं प्रतीक्षं त्यपि दुर्वलीयसां ॥ विशेषतः त्रीन्यसनेषु पण्डितो निहत्य धर्मं च यशश्च विंदते ॥ ७१ ॥ तदेकवीरं तव चाहितं सदा त्वरस्व कर्णं सहसा भिमर्दितुं ॥ पुरा समर्थः समुपैति सूतजो भिधित्व मे न न मुच्यिष्या हरिः ॥ ७२ ॥ ततस्तदेवेत्यभिपूज्य सत्वरं जनार्दनं कर्णमविध्य दर्जुनः ॥ शरोत्तमैः सर्वकुरुत्तमस्त्वरं स्तथा यथाशंकरहापुरावलिं ॥ ७३ ॥ साश्वंतुकर्णसरथं किरीटी समाचिनोद्धारत वत्सदंतैः ॥ प्रच्छादयामास दिशश्च बाणैः सर्वप्रयत्नात्तपनीयपुंखैः ॥ ७४ ॥ स वत्सदंतैः पृथुपीनवक्षाः समाचितः सोधिरथिर्विभाति ॥ सुपुष्पिताशोकपलाशशाल्मलिर्यथाऽचलश्चंदनकाननायुतः ॥ ७५ ॥ शरैः शरीरे बहुभिः समर्पितैर्विभाति कर्णः समरे विशांपते ॥ महोरुहैराचितसानुकंदरो यथा गिरिंद्रः स्फुटकर्णिकारवान् ॥ ७६ ॥ स बाणसंघान् बहुधा व्यवास्तृजन् विभाति कर्णः शरजालरश्मिवान् ॥ सलोहितोरक्तगभस्तिमंडलो दिवाकरो स्ताभिमुखो यथा तथा ॥ ७७ ॥ बाह्वंतरादाधिरये विमुक्तान् बाणान् महाहीनिव दीप्यमानान् ॥ व्यध्वंसयन् नर्जुनबाहुमुक्ताः शराः समासाद्य दिशः शिताग्राः ॥ ७८ ॥ ततः सकर्णः समवाप्य धैर्यं वाणान्विमुचन् कुपिताहिकल्पान् ॥ विव्याध पार्थं दशभिः पृषत्कैः कृष्णं च षड्भिः कुपिताहिकल्पैः ॥ ७९ ॥ ततः किरीटी भ्रशमुग्रनिःस्वनं महाशरं सर्पविषानलोपमं ॥ अयस्मयं रौद्रमहास्त्रं संभृतं महाहवेक्षेभुमना महामतिः ॥ ८० ॥

काल इति हेतुषः कर्णवधं अभिलक्ष्येति शेषः ब्रुवाणः वक्ता ॥ ८१ ॥ वामं च कर्णं सते नृवरित्यत्रात्ति सौतेरिति पाठे सते अत्ति च न तु निगीर्णमुद्धमतीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ चैत्यः सवेदिकोपासकसूचको महाद्वि
 कालो ह्यदृश्यो नृपविप्रकोपान्निदर्शयन् कर्णवधं ब्रुवाणः ॥ भूमिस्तु चक्रं ग्रसतीत्यवोचत् कर्णस्य तस्मिन्वधकाल आगते ॥ ८३ ॥ ततस्तदस्त्रं मनसः प्रनष्टं यद्गार्ग
 वोस्मै प्रददौ महात्मा ॥ चक्रं च वामं ग्रसते भूमिरस्य प्राप्ते तस्मिन्वधकाले नृवीर ॥ ८२ ॥ ततो रथो घूर्णितवान्नरैर्द्रशापात्तदा ब्राह्मणस्तत्तमस्य ॥ ततश्चक्रमपतत्
 स्य भूमौ सविबलः समरे सुतपुत्रः ॥ ८३ ॥ सवेदिकश्चैत्य इवातिमात्रः सुपुष्पितो भूमितले निमग्नः ॥ घूर्णेरथे ब्राह्मणस्याभिशापाद्रामादुपात्ते त्वविभातिचाखे
 ॥ ८४ ॥ छिन्नशरे सर्पमुखे च घोरपार्ये न तस्मिन्विषसादकर्णः ॥ अमृष्यमाणो व्यसनानितानि हस्तौ विधुन्वन्सविगर्हमाणः ॥ ८५ ॥ धर्मप्रधानं किल पाति धर्म इ
 त्यब्रुवन् धर्मविदः सदैव ॥ वयं च धर्मे प्रयताम नित्यं चर्तुं यथाशक्तियथाश्रुतं च ॥ ८६ ॥ सचापि निघ्नान्ति न पाति भक्तान् मन्येन नित्यं परिपाति धर्मः ॥ एवं ब्रुवन्
 रस्वलिताश्च सृतो विचाल्यमानोर्जुनबाणपातैः ॥ मर्माभिघाताच्छ्रितिलः क्रिया सुपुनः पुनर्धर्ममसौ जगर्ह ॥ ८७ ॥ ततः शरैर्भीमतरैरविध्यन्निभिराहवे ॥ हस्ते
 कृष्णान् तथा पार्थमभ्यविध्य च सप्तभिः ॥ ८८ ॥ ततोर्जुनः सप्तदशानि गमवेगानजिह्वगान् ॥ इंद्राशानि समान् घोरानस्तजत्पावकोपमान् ॥ ८९ ॥ निर्भिद्यते भीमवे
 गात्पतन् पृथिवीतले ॥ कंपितात्मा ततः कर्णः शक्त्या चेष्टामदर्शयत् ॥ ९० ॥ वलेनाथसंस्तभ्य ब्रह्मास्त्रं समुदैरयत् ॥ ऐंद्रं ततोर्जुनश्चापितं दृष्ट्वाभ्युपमंत्रयत् ॥
 ॥ ९१ ॥ गांडीवं ज्यांच बाणांश्च सोनुमंत्र्य परंतपः ॥ व्यस्तजच्छरवर्षाणि वपर्षाणीव पुरंदरः ॥ ९२ ॥ ततस्तेजो मया बाणारथात्पार्थस्य निःसृताः ॥ प्रादुरासन्महा
 वीर्याः कर्णस्य रथमंतिकात् ॥ ९३ ॥ तान् कर्णस्त्वग्रतो न्यस्तान् मोघांश्चक्रमहारथः ॥ ततो ब्रवीद्दृष्ट्वा वीरस्तस्मिन् न खेविनाशिते ॥ ९४ ॥ त्रिस्तजास्त्रं परंपार्थराधे
 यो ग्रसतेशरान् ॥ ततो ब्रह्मास्त्रमत्युग्रं समंत्र्य समयोजयत् ॥ ९५ ॥ छादयित्वा ततो बाणैः कर्णं प्रत्यस्यदर्जुनः ॥ ततः कर्णः शितैर्बाणैर्ज्यांचिच्छेद सुतेजनैः ॥ ९६ ॥
 द्वितीयां च तृतीयां च चतुर्थीं च पंचमीं तथा ॥ षष्ठीं तथास्य चिच्छेद सप्तमीं च तथा ष्टमीं ॥ ९७ ॥ नवमीं दशमीं चास्य तथा चैकादशीं विषः ॥ ज्याशतं शतसंधानः स
 कर्णो नावबुध्यते ॥ ९८ ॥ ततो ज्यां विनिधायान्यामभिमंत्र्य च पांडवः ॥ शरैरवाकिरत् कर्णं दीप्यमानैरिवाहिभिः ॥ ९९ ॥ तस्य ज्याच्छेदनं कर्णो ज्यावधानं च
 संयुगे ॥ नान्वबुध्यत शीघ्रत्वात्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १०० ॥ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्य प्रनिघ्नन्सव्यसाचिन्नः ॥ चक्रं चाप्यधिकं पार्थात्स्ववीर्यमतिदर्शयन् ॥ १॥
 मः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ अभ्युपमंत्रयत् गांडीवमित्युत्तरान्वयि ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ प्रत्यस्यत् प्रतिप्राक्षिपत् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १॥

अभ्यसपुनः पुनः असंआतिष्ठव्रजप्रेरयेत्यब्रवीदितियोजना ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठी

ततः कृष्णोर्जुनं दृष्ट्वा कर्णास्त्रेण च पीडितं ॥ अभ्यसेत्यब्रवीत्पार्थमातिष्ठास्व व्रजेति च ॥ १० ॥ २ ॥ ततोऽग्निसदृशं घोरं शरं सर्पविषोपमं ॥ अद्मसारमयं दिव्यमभि
मंज्यपरंतपः ॥ ३ ॥ रौद्रमखं समाधाय क्षेमकामः किरीटवान् ॥ ततोऽग्रसन्महीचक्रं राधेयस्य तदानृप ॥ ४ ॥ ततो वतीर्य राधेयोरथादाशु समुद्यतः ॥ चक्रं भुजा
भ्यामालंब्य समुत्क्षेपुमियेषसः ॥ ५ ॥ स तद्दीपावसुमतीसशैलवनकानना ॥ गीर्णचक्रासमुत्क्षिप्ताकर्णेन चतुरंगुलं ॥ ६ ॥ ग्रस्तचक्रस्तुराधेयः क्रोधादश्रूण्यव
र्तयत् ॥ अर्जुनं वीक्ष्य संरब्धमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ७ ॥ भो भो पार्थ महेष्वासमुद्धूतं परिपालय ॥ यावच्चक्रमिदं ग्रस्तमुद्धरामिमहीतलात् ॥ ८ ॥ सव्यं चक्रं महीग्रस्तं
दृष्ट्वा देवादिदं मम ॥ पार्थकापुरुषाचीर्णमभिसंधिविसर्जय ॥ ९ ॥ न त्वं कापुरुषाचीर्णमार्गमास्यातुमर्हसि ॥ स्यात्स्त्वमसि कौंतेय विशिष्टोरणकर्मसु ॥ १० ॥
विशिष्टतरमेव त्वं कर्तुमर्हसि पांडव ॥ प्रकीर्णकेशे विमुखे ब्राह्मणे थरुतांजलौ ॥ ११ ॥ शरणागतेन्यस्तशस्त्रेयाचमानं तयार्जुन ॥ अवाणेऽष्टकवचेऽष्टभग्न्यायु
धेतया ॥ १२ ॥ न विमुंचंति शस्त्राणि शूराः साधुव्रते स्थिताः ॥ त्वंच शूरतमो लोके साधुव्रतश्च पांडव ॥ १३ ॥ अभिज्ञो युद्धधर्माणां वेदांतावभृथापुतः ॥ दिव्यास्त्र
विद्ध मे यात्मा कार्तवीर्यसमो युधि ॥ १४ ॥ यावच्चक्रमिदं ग्रस्तमुद्धरामिमहाभुज ॥ न मां रथस्योभूमिष्ठं विकलं हंतुमर्हसि ॥ १५ ॥ न वा सुदेवात्त्वत्तो वा पांडवेयवि
भेम्यहं ॥ त्वं हि क्षत्रियदायादो महाकुलविवर्धनः ॥ अतस्त्वां प्रब्रवीम्येषमुद्धूतं क्षमपांडव ॥ १६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णरथचक्रग्रसनेन वतितमो
ऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच तमब्रवीद्वासुदेवोरथस्योराधेयदिष्ट्यास्मरसीहधर्मं ॥ प्रायेण नीचाव्यसने पुमग्नानि दंति देवं कुरुतं न तु
स्वं ॥ १ ॥ यद्वौपदीमेकवस्त्रांसभायामानायये स्त्वं च सुयोधनश्च ॥ दुःशासनः शकुनिः सौवलश्च न ते कर्णप्रत्यभात्तत्र धर्मः ॥ २ ॥ यदा सभायां राजानमनक्ष
ज्ञं युधिष्ठिरं ॥ अजैषीच्छकुनिर्ज्ञानात्कृते धर्मस्तदागतः ॥ ३ ॥ वनवासे व्यर्तते च कर्णवर्षे त्रयोदशे ॥ न प्रयच्छसि यद्राज्यं कृते धर्मस्तदागतः ॥ ४ ॥ यद्भीमसेनं
सर्पैश्च विपयुक्तैश्च भोजनैः ॥ आचरत्वन्मते राजा कृते धर्मस्तदागतः ॥ ५ ॥ यद्धारणावते पार्थांस्तुमान्जतुगृहेतदा ॥ आदीपयस्त्वं राधेयकृते धर्मस्तदागतः ॥ ६ ॥
यद्धारजस्वलां कृष्णांदुःशासनवशे स्थितां ॥ सभायां प्राहसः कर्णकृते धर्मस्तदागतः ॥ ७ ॥

ये भारतभावादीपेन वतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ नमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

यदनायैःपुराकृष्णांस्त्रिंशमानामनागमं ॥ उपप्रेक्षसिराधेयकृतेधर्मस्तदागतः ॥ ८ ॥ विनष्टाःपांडवाःकृष्णेशाश्वतंतनरकंगताः ॥ पतिमन्यवृणीष्वेतिवदंस्त्वं
गजगामिनीं ॥ ९ ॥ उपप्रेक्षसिराधेयकृतेधर्मस्तदागतः ॥ राज्यलुब्धःपुनःकर्णसमाह्वयसिपांडवान् ॥ १० ॥ यदागकुनिमाश्रित्यकृतेधर्मस्तदागतः ॥ यदा
भिमन्युंवहवोयुद्धेजघ्नुर्महारथाः ॥ परिवार्यरणेवालंकृतेधर्मस्तदागतः ॥ ११ ॥ यद्येधर्मस्तत्रनविद्यतेहि किंमवथातालुविशोपणेन ॥ १२ ॥ अद्येहधर्म्याणिवि
धत्स्वमृततथापिजीवन्तविमोक्ष्यसेहि ॥ नलोत्थक्षैर्निर्जितःपुष्करेणपुनर्यगोराज्यमवापवीर्यात् ॥ १३ ॥ प्राप्तास्तथापांडवायाहुवीर्यात्मवैःसमेताःपरिवृत्तलो
भाः ॥ निहत्यशत्रून्समरेप्रवृद्धान्ममोमकाराज्यमवाप्नुयुस्ते ॥ १४ ॥ तथागताधार्तराष्ट्राविनाशंधर्माभिगुणैःसततंनृसिंहैः ॥ संजयउवाच एवमुक्तस्त
दाकर्णोवाल्मुदेवेनभारत ॥ १५ ॥ लज्जयावनतोभूत्वानांत्तरंकंचिदुक्तवान् ॥ क्रोधात्प्रस्फुरमाणौप्रोधतुरुद्यम्यभारत ॥ १६ ॥ योधयामासवैप्राथम्यमाहावेगप
राक्रमः ॥ ततोब्रवीद्वाल्मुदेवःफाल्गुनंपुरुषर्षभ ॥ १७ ॥ दिव्यास्त्रेणैवनिर्भिद्यपातयस्वमहाबल ॥ एवमुक्तस्तुदेवेनक्रोधमागात्तदार्जुनः ॥ १८ ॥ मन्युमभ्याविश
द्वारंभृत्वातत्तुधनंजयः ॥ तस्यकुदस्यसर्वेभ्यःश्रोतोभ्यस्तेजसोर्चिपः ॥ १९ ॥ प्रादुरासंस्तदाराजंस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ तन्ममोक्ष्यततःकर्णोब्रह्मास्त्रेणधनंज
यं ॥ २० ॥ अभ्यवर्षत्पुनर्यत्नमकरोद्रथमर्जने ॥ ब्रह्मास्त्रेणैवतंपार्थोववर्षशरवृष्टिभिः ॥ २१ ॥ तदस्त्रमस्त्रेणावार्यप्रजहारचपांडवः ॥ ततोऽन्यदस्त्रंकोतेयोदयितं
जातवेदसः ॥ २२ ॥ मुमोचकर्णमुद्दिश्यतत्प्रजज्वालतेजसा ॥ पारुणेनततःकर्णःशमयामासपावकं ॥ २३ ॥ जीमूतैश्चदिशःसर्वाश्चक्रेतिमिरदुर्दिनाः ॥ पांडवे
यस्त्वमंभ्रांतोवायव्यास्त्रेणवीर्यवान् ॥ २४ ॥ अपोवाहतदाभ्राणिराधेयस्यप्रपश्यतः ॥ ततःशरंमहाघोरंज्वलंतमिवपावकं ॥ २५ ॥ आददेर्पांडुपुत्रस्यसूतपु
त्रोजिघांसया ॥ योज्यमानेततलस्मिन्वाणेधनुर्पिपृजिते ॥ २६ ॥ चचालपृथिवीराजनमगैलवनकानना ॥ बवौसगर्करोवायुर्दिशंश्चरजमावृताः ॥ २७ ॥
हाहाकारश्चमंजुसुराणांदिबिभारत ॥ तमिपुंसंधितंद्ब्रह्मासूतपुत्रेणमारिप ॥ विपादंपरमंजग्मुःपांडवादीनचेतमः ॥ २८ ॥ समायकःकर्णभुजप्रमुक्तःशक्रा
शक्तिप्रणयरुचिःशिताग्रः ॥ २९ ॥ भुजांतरंप्राप्यधनंजयस्यविवेशवल्मीकमिवोरगोत्तमः ॥ सगाढविद्धःसमरेमहात्माविघूर्णमानःश्लथहस्तगांडिवः ॥ ३० ॥
चचालवीर्यमुरमित्रमर्दनःक्षितेःप्रकंपेचयथाचलोत्तमः ॥ तदंतरंप्राप्यवृषोमहारथोरथांगमुर्वीगतमुज्जिहीर्षुः ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

रथादवपुत्यनिगृह्यदेभ्यांशशाकदैवान्नमहाबलापि ॥ ततःकिरीटीप्रतिलभ्यसंज्ञांजग्राहवाणंयमदंडकल्पं ॥ ३२ ॥ ततोर्जुनःप्रांजलिकंमहात्माततोब्रवीद्वा
सुदेवोपिपार्थ ॥ छिद्यस्यमूर्धानमरेशरेणनयावंदारोहतिवैरथंष्टपः ॥ ३३ ॥ तथैवसंपूज्यसनद्वचःप्रभोस्ततःशरंप्रज्वलितंप्रगृह्य ॥ जघानकक्षाममलार्कव
र्णमहारथेरथचक्रंविमग्ने ॥ ३४ ॥ तंहस्तिकक्षाप्रवरंचकेतुंसुवर्णमुक्तामणिवज्रपृष्ठं ॥ ज्ञानप्रकर्षोत्तमशिल्पियुक्तैःकृतंसुरूपंतपनीयचित्रं ॥ ३५ ॥ जयास्प
दंतवसैन्यस्यनित्यममित्रवित्रासनभीज्यरूपं ॥ विस्त्रातमादित्यसमंस्मलोकेत्विपासमंपावकभानुचंद्रैः ॥ ३६ ॥ ततःक्षुरप्रणसुसंशितेनसुवर्णपुंखेनद्रुताग्नि
वर्चसा ॥ श्रियाज्वलंतंध्यजमुन्ममाथमहारयस्याधिरथैःकिरीटी ॥ ३७ ॥ यशश्चदर्पश्चतथाप्रियाणिसर्वाणिकार्याणिचतेनकेतुना ॥ साकंकुरुणांहृदयानि
चापतनूवभूवहाहेतिचनिःस्वनामहान् ॥ ३८ ॥ दृष्ट्वाध्वजंपातितमाशुकारिणाकुरुप्रवीरेणनिरुत्तमाहवे ॥ नाशंसिरेसूतपुत्रस्यसर्वेजयंतदाभारतयेत्वदीयाः
॥ ३९ ॥ अथत्वरन्कर्णवधायपार्थोमहेंद्रवज्जानलदंडसन्निभं ॥ आदत्तचायांजलिकंनिपंगात्सहस्ररश्मेरिवरश्मिमुत्तमं ॥ ४० ॥ मर्मच्छिदंशोणितमांसदिग्धं
वैश्वानरार्कप्रतिमंमहार्हं ॥ नराश्वनागासुहरंश्चरत्तिपट्वाजमंजोगतिमुग्रवेगं ॥ ४१ ॥ सहस्रनेत्राशनितुल्यवीर्यकालानलंव्यात्तमिवातिघोरं ॥ पिनाकनारा
यणचक्रसन्निभंभयंकरंप्राणभृतांविनाशनं ॥ ४२ ॥ जग्राहपार्थःसशरंप्रहृष्टोयंदेवसंघैरपिदुर्निवार्यः ॥ संपूजितोयःसनतंमहात्मादेवासुरान्योविजयेन्महे
पुः ॥ ४३ ॥ तंवैप्रमृष्टंप्रसर्माक्षयुद्धेचचालसर्वसचराचरंजगत् ॥ स्वस्तिजगत्स्यादृपयःप्रचुक्रुशुस्तमुद्यतंप्रेक्ष्यमहाहवेपुं ॥ ४४ ॥ ततस्तुतवैशरमप्रमेयंगांडीव
धन्वाधनुषिव्ययोजयत् ॥ युक्तामहास्रणपरेणचापंविकृष्यगांडीवमुवाचसत्वरं ॥ ४५ ॥ अयंमहास्रप्रहितोमहाशरःशरीरहृत्चासुहरश्चदुर्हृदः ॥ तपोस्तिसंगु
रवश्चतोपितामयायदीष्टंसुहृदांश्रुतंतथा ॥ ४६ ॥ अनेनसत्येननिहंत्ययंशरःसुसंश्रितःकर्णमरिममोजितं ॥ इत्यूचिवांस्तंप्रमुमोचवाणंधनंजयःकर्णवधाय
घोरं ॥ ४७ ॥ कृत्यामथवांगिरसीमिवाग्रांटीनामसत्यांयुधिष्ठत्युनापि ॥ ब्रुवन्किरीटीतमतिप्रहृष्टोत्थयंशरोमेविजयावहोस्तु ॥ ४८ ॥ जिघांसुरकेंदुसमप्र
भावःकर्णमयास्तोनयतांयमाय ॥ तेनेपुर्वयेणकिरीटमालीप्रहृष्टरूपोविजयावहेन ॥ ४९ ॥ जिघांसुरकेंदुसमप्रभेणचक्रंविपक्वंरिपुमाततायी ॥ तथाविमुक्तो
बलिनार्कतेजाःप्रज्वालयामासदिशोनभश्च ॥ ततोर्जुनस्तस्यशिरोजहारवृत्रस्यवज्रेणययामहेंद्रः ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ अपराह्णेदिवसस्य पश्चिमेभागे अपरंचरमं अहःमरणदिनेयस्य ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

शरोत्तमेनां जलिकेन राजन्तदामहास्यप्रतिमंचितेन ॥ पार्थोपराह्णे गिर उच्चकर्तवैकर्तनस्याथमहेंद्रमनुः ॥ ५१ ॥ तस्यापतच्चां जलिकेन छिन्नमपास्य कायोनि
पपात पश्चात् ॥ तदुद्यतादित्यसमानं तेजसं शरन्नभोमध्यगभास्करोपमं ॥ ५२ ॥ वरांगमुर्व्यामपतच्चमूमुखे दिवाकरोस्तादिवरक्तमंडलः ॥ ततोस्य देहं सततं सु
खाचितं नुरूपमत्यर्थमुदारकर्मणः ॥ ५३ ॥ परेण रुद्धेण शिरः समत्यजद्देहं मर्ध्वीं विसुसंगमोश्चरः ॥ शरैर्विभिन्नं व्यसृतत्सुवर्चमः पपात कर्णस्य शरीरमुच्छ्रितं
॥ ५४ ॥ स्वदृष्टं गैरिकतोयविस्त्रवं गिरैर्यथावज्जहतं महाशिरः ॥ देहाच्च कर्णस्य निपातितस्य तेजः सूर्यं खं वितत्याविवेश ॥ ५५ ॥ तदद्भुतं सर्वमनुप्ययोधाः संदृष्ट
वंतो निहते स्म कर्णे ॥ ततः शंखान्पांडवादध्मुरुच्चैर्दृष्ट्वा कर्णपातितं फाल्गुनेन ॥ ५६ ॥ तथैव रुष्णश्च धनं जयश्च तथैव मोदध्मतुर्वारिजातौ ॥ तं सोमकाः प्रेक्ष्य ह
नं शयानं सैन्यैः सार्धं मिहनादाभ्यचक्रुः ॥ ५७ ॥ तूर्याणि संजघ्नुरतीव दृष्ट्वा वासांसि चैवाधुधुर्भुजांश्च ॥ संवर्धयंतश्च नरेंद्रयोधाः पार्थसमाजग्मुरतीव हृष्टाः ॥
॥ ५८ ॥ बलान्विताश्चापरेत्यप्यनृत्यन्नन्योन्यमाश्लिप्य नदंत ऊचुः ॥ दृष्ट्वा तु कर्णं भुवि वा विपन्नं रुक्तरथात्सायकैर्जुनस्य ॥ ५९ ॥ महानिलेनाद्रिमिवापविद्धं
यज्ञावसाने मिमिव प्रशांतं ॥ रराज कर्णस्य शिरोनिरुत्तमस्तंगतं भास्करस्यैव विवं ॥ ६० ॥ शरैराचितसर्वांगः शोणितौघपरिप्लुतः ॥ विभानि देहः कर्णस्य स्वर
श्मिभिरिवांशुमान् ॥ ६१ ॥ प्रताप्यसेना मामित्रीर्दामैः शरगभस्तिभिः ॥ बलिनार्जुनकाले नतीतोस्तं कर्णभास्करः ॥ ६२ ॥ अस्तंगच्छन् यथादित्यः प्रभामा
दाय गच्छति ॥ तथा र्जावितमादाय कर्णस्य पुर्जगाम सः ॥ अपराह्णेऽपराह्णेऽस्य मृतपुत्रस्य मारिप ॥ ६३ ॥ छिन्नमंजलिकेनाजौ सोमसंधमपतच्छिरः ॥ उपर्युप
रि सैन्यानामस्य गत्रोस्तदंजसा ॥ शिरः कर्णस्य सोमसंधमिपुः सोप्यहरद्भुतं ॥ ६४ ॥ कर्णं तु शूरपतिर्नृपयिव्यांशगचितं शोणितदिग्धगत्रं ॥ दृष्ट्वा शयानं भुवि मं
द्रराजश्छिन्नध्वजेनाथययौरथेन ॥ ६५ ॥ हते कर्णे कुरवः प्राद्रवंत भयादितागाद्विद्धाश्च संख्ये ॥ अवेक्षमाणा मुदुरजुनस्य ध्वजं महांतं वपुषा ज्वलंतं ॥ ६६ ॥
सहस्रनेत्रप्रतिमानकर्मणः सहस्रपत्रप्रतिमाननं शुभं ॥ सहस्ररश्मिर्दिनसंक्षये यथा तथा पतत्कर्णगिरौ वसुंधरां ॥ ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्ण
वधे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ संजय उवाच शल्यस्तु कर्णार्जुनयोर्विमर्दं बलानि दृष्ट्वा मृदितानि वाणैः ॥ ययौ हते चाधिरथौ पदा
नुगेरथेन संछिन्नपरिच्छेदेन ॥ ९३ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ शल्य इति रथेन यस्तचक्रेण हेतुना पदानुगे पदचारिणि ॥ ९३ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ प्रहृष्टा अर्जुनादयः विचस्ता भीरवः विषण्णाः शत्रवः विस्मिताः प्रेक्षकाः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥
 निपातितस्य दनवाजिनां वलं च दृष्ट्वा हतसूतपुत्रं ॥ दुर्योधनोऽश्रुप्रतिपूरणनेत्रो दीनो मुहुर्निश्चमं श्वार्तरूपः ॥ २ ॥ कर्णतु शूरं पतितं दृथिष्ठांशराचितं शोणितदि
 ग्धगात्रं ॥ यदृष्ट्वा सूर्यमिवावनिस्थं दिदृक्षुः सर्पपरिवार्यतस्युः ॥ ३ ॥ प्रहृष्टविचस्तविषण्णविस्मितास्तथा परेऽगोकहता इवाभवन् ॥ परे त्वदीयाश्च परस्परं य
 थायथैषां प्रकृतिल्लथाऽभवन् ॥ ४ ॥ प्रविद्धवर्माभरणां वरायुधं धनं जयेनाभिहतं महौजसं ॥ निशाम्य कर्णकुरवः प्रदुर्बुधैर्तर्पभागावड्वाजनेवने ॥ ५ ॥ भीम
 श्वर्भीमेन तदा स्यनेन नादं कृत्वा गेदसी कंपयानः ॥ आस्फोटयन् वल्गानेनृत्यते च हते कर्णे त्रासयन् धार्तराष्ट्रान् ॥ ६ ॥ तथैव राजन् सोमकाः स्तंजयाश्च शंखान् दध्नुः
 सस्वजुश्चापि सर्वे ॥ परस्परं क्षत्रियात् पृथुपाः सूतात्मजैर्बहिहेतवदानीं ॥ ७ ॥ कृत्वा विमर्दं महदुर्जनेन कर्णो हतः केसरिणे वनागः ॥ तीर्णा प्रतिज्ञा पुरुषपभेण
 वैरस्यांतं गतवांश्चापि पार्थः ॥ ८ ॥ मद्राधिपश्चापि विभूद्वचेता स्तूर्णरथेनापकृतध्वजेन ॥ दुर्योधनस्यांतिकमेत्य राजन्सवाप्पदुःखाद्वचनं वभाषे ॥ ९ ॥ विशीर्ण
 नागाश्चरथप्रवीरं वलं त्वदीयं यमराष्ट्रकल्पं ॥ अन्योन्यमासाद्य हतं महद्भिर्नराश्च नागैर्गिरिकूटकल्पैः ॥ १० ॥ नैतादृशं भारत युद्धमासीद्यथा तु कर्णार्जुनयोर्वभूव ॥
 प्रस्तौहि कर्णेन समेत्य कृष्णावन्त्येव सर्वे तव शत्रवो ये ॥ ११ ॥ देवं ध्रुवं पार्थ वशात्पटत्तं यत्पांडवान्यातिहिनस्ति चास्मान् ॥ तवार्थमिद्वर्थाकरास्तु सर्वे प्रमत्तवी
 रानिहता द्विपद्भिः ॥ १२ ॥ कुबेरवैवस्वतवासवानां तुल्यप्रभावान् पते सुवीराः ॥ वीर्येण शौर्येण वलेन ते जसतांस्तैस्तु युक्ता विविधैर्गुणैः ॥ १३ ॥ अवध्यकल्पा
 निहता नरेन्द्रास्तवार्थकामायुधिपांडवैः ॥ तान्माशुचो भारत दिष्टमेतत्पर्याश्वसत्वं मसदास्ति सिद्धिः ॥ १४ ॥ एतद्वचो मद्रपते निशम्य स्वंचाप्यनीतं मनसा निरी
 क्ष्य ॥ दुर्योधनो दीनमना विसंज्ञः पुनः पुनर्न्यश्वसदार्तरूपः ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥
 धृतराष्ट्र उवाच तस्मिंस्तुकर्णार्जुनयोर्विमर्दं दग्धस्य रौद्रेहनिविद्रुतस्य ॥ वभूवरूपं कुरुस्तंजयानां वलस्य बाणोन्मथितस्य कीदृक् ॥ १ ॥ संजय उवाच शृ
 णुराजन् न वदितो यथा वृत्तां महाक्षयः ॥ घोरं मनुष्यदेहानामाजौ च गजवाजिनां ॥ २ ॥ यत्र कर्णे हते पार्थः सिंहनादमथाकरोत् ॥ तदा तव सुतान्नाजन्ना विवेश म
 हद्भयं ॥ ३ ॥ न संधातुमनीकानि न चैवाशु पराक्रमे ॥ आसीदुद्धिहते कर्णे तव योधस्य कर्हिचित् ॥ ४ ॥ वणिजो नाविभिन्ना यामगाधे विप्लवे यथा ॥ अपारं पारमि
 द्युतो हते द्वीपे किरीटिना ॥ ५ ॥ सूतपुत्रे हते राजन् विचस्ताः शम्भुविक्षताः ॥ अनाथानाथमिच्छन्तो मृगाः सिंहैरिवादिताः ॥ ६ ॥ तस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

भग्नशृङ्गावृषायद्वद्भग्नदंष्ट्राइवारगाः ॥ प्रत्यपायामसायाद्वेनिर्जिताः सव्यसाचिना ॥ ७ ॥ हतप्रवीराविध्वस्तानिरुक्तानिशितैः शरैः ॥ सूतपुत्रेहतेराजन्पुत्रास्ते
दुद्रुवुर्भयात् ॥ ८ ॥ विस्रस्तयंत्रकवचाः कांदिग्भृताविचेतसः ॥ अन्योन्यमवमृद्वंतोवीक्षमाणाभयार्दिताः ॥ ९ ॥ मामेवनूनंवीभुस्तुमामिवचवृकोदरः ॥ अभि
यातीतिमन्वानाः पेतुर्मस्तुश्वसंभ्रमात् ॥ १० ॥ हयानन्येगजानन्येयानन्येमहारथाः ॥ आरुह्यजवसंपन्नाः पदातीत्यजदुर्भयात् ॥ ११ ॥ कुंजरैः स्यंदनाः स्तु
ण्णाः सादिनश्चमहारथैः ॥ पदातिसंघाश्चाश्वौघैः पलायद्विर्भयादितैः ॥ १२ ॥ व्यालतस्करसंकीर्णसार्थहीनायथावने ॥ सूतपुत्रेहतेराजंस्तवयांथास्तथाभवन्
॥ १३ ॥ हतारोहायथानागाश्छिन्नहस्तायथानराः ॥ सर्वेपार्थमयंलोकंसंपश्यंतोभयार्दिताः ॥ १४ ॥ संप्रेष्यद्रवतः सर्वान्भीमसेनभयार्दितान् ॥ दुर्योधनोथ
स्वसूतंहाहाकृत्वेदमब्रवीत् ॥ १५ ॥ नातिक्रमेच्चमांपार्थोधनुष्पाणिमवस्थितं ॥ जघनेसर्वसैन्यानांशनैरश्वात्प्रचोदय ॥ १६ ॥ युध्यमानंहिकोत्रयहनिष्यामि
न्नसंशयः ॥ नोत्सहेन्मामतिक्रान्तुंवेलामिवमहोदधिः ॥ १७ ॥ अघाजुनंसगोविंदमानिनंचवृकोदरं ॥ हन्यांशिष्टांस्तथागच्छन्कणस्यानृण्यमानुष्यां ॥ १८ ॥
तच्छ्रुत्वाकुरुराजस्यशूरार्यसदृशंवचः ॥ मृतोहमपरिच्छन्नान्शनैरश्वानचोदयत् ॥ १९ ॥ रथाश्चनागहीनास्तुपादातास्तवमारिप ॥ पंचविंशतिमाहसायुद्धा
यैवव्यवस्थिताः ॥ २० ॥ तान्भीमसेनः संकुद्धोधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ बलेनचतुरंगेणसंवृत्याजघ्नतुःशरैः ॥ २१ ॥ प्रत्ययुध्यंतममरेभीमसेनंसपार्षते ॥ पार्थपा
र्षतयोश्चान्येजगद्गुहस्तत्रनामनी ॥ २२ ॥ अकुध्यतरणेभीमस्तैस्तदापर्यवस्थितैः ॥ सोवनीर्यरथात्तूर्णगदापाणिरयुध्यत ॥ २३ ॥ नतान्नयस्योभूमिष्ठानधर्मा
पेक्षीवृकोदरः ॥ याधयामासकौंतयोभुजवीर्यव्यपाश्रयः ॥ २४ ॥ जानरूपपरिच्छन्नांप्रगृह्यमहतीं गदां ॥ अवधीत्तावकान्मर्वान्दंडपाणिरिवांतकः ॥ २५ ॥
पदातिनोपिसंत्यक्काप्रियंजीवितमात्मनः ॥ भीममभ्यद्रवन्संख्येपतंगाज्वलनंयथा ॥ २६ ॥ आसाद्यभीमसेनंतुमंरश्वायुद्धदुर्मदाः ॥ विनेशुः सहसादृष्ट्वा
भूतग्रामाइवांतकं ॥ २७ ॥ श्वेनवद्विचरन्भीमो गदाहस्तोमहाबलः ॥ पंचविंशतिसाहस्रांस्तावकानवपोथयत् ॥ २८ ॥ इत्यातपुरुषानीकंभीमः सत्यपराक्रमः ॥
धृष्टद्युम्नपुरस्कृत्यतस्थौतत्रमहाबलः ॥ २९ ॥ धनंजयोरथानीकमभ्यवर्ततवीर्यवान् ॥ माद्रीपुत्रौतुशकुनिसात्यकिश्चमहारथः ॥ ३० ॥ जवेनाभ्यपतन्हृष्टा
घ्नंतोदौर्योधनंबलं ॥ तस्याश्वसादीन्सुवहूंस्तेनिहत्यशितैः शरैः ॥ ३१ ॥ समभ्यधावंस्त्वरितास्तत्रयुद्धमभून्महतं ॥ धनंजयोपिचाभ्येत्यरथानीकंतवप्रभो ॥ ३२ ॥

म.भा.टी.

॥ १११ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥
विश्रुतं त्रिपुल्लोके पुगांडीवं विक्षिपन् धनुः ॥ कृष्णसारथिमायांतं दृष्ट्वा श्वेतहयं रथं ॥ ३३ ॥ अर्जुनं चापियोद्धारं त्वदीयाः प्राद्रवन् भयात् ॥ विप्रहीणरथाश्चैव शरैः
श्वपरिकर्षिताः ॥ ३४ ॥ पंचविंशतिसाहस्राः कालमार्त्तन् पदातयः ॥ हत्वा तान् पुरुषव्याघ्रः पंचालानां महारथः ॥ ३५ ॥ पुत्रः पांचालराजस्य धृष्टद्युम्नो महामनाः ॥
भीमसेनं पुरस्कृत्य न चिरात्प्रत्यदृश्यत ॥ ३६ ॥ महाधनुर्धरः श्रीमानमित्रगणतापनः ॥ पारावतसवर्णाश्वं कोविदारमयध्वजं ॥ ३७ ॥ धृष्टद्युम्नं रणे दृष्ट्वा त्वदीयाः
प्राद्रवन् भयात् ॥ गांधारराजं शीघ्रास्त्रमनुसृत्य यशस्विनौ ॥ ३८ ॥ न चिरात्प्रत्यदृश्येतां माद्रीपुत्रौ ससात्यकौ ॥ चेकितानः शिखंडी च द्रौपदेयाश्च मारिषा ॥ ३९ ॥
हत्वा त्वदीयं सुमहत्सैन्यं शंखांस्तथा धमन् ॥ ते सर्वे तावकान् प्रेक्ष्य द्रवन्तोऽपि पराङ्मुखान् ॥ ४० ॥ अभ्यवर्तत संख्यान् वृषान् जित्वा यथावृषाः ॥ सेनावशेषं तं दृष्ट्वा
तव सैन्यस्य पांडवः ॥ ४१ ॥ व्यवस्थितः स व्यसाची चुक्रोध बलवान्नृप ॥ धनं जयोरथानीकमभ्यवर्तत वीर्यवान् ॥ ४२ ॥ विश्रुतं त्रिपुल्लोके पुण्याक्षि पद्मांडिवं ध
नुः ॥ तत एनान् शरव्रतैः सहसा समवाकिरत् ॥ ४३ ॥ तमसा संवृतेनाथ न स्म किंचिद् दृश्यत ॥ अंधकारीरुते लोके रजोभूते महीतले ॥ ४४ ॥ योधाः सर्वे महारा
जतावकाः प्राद्रवन् भयात् ॥ संभज्यमाने सैन्ये तु कुरुराजो विशांपते ॥ ४५ ॥ परानभिमुखांश्चैव सुतस्ते समुपाद्रवन् ॥ ततो दुर्योधनः सर्वानाजुहावाथ पांडवान्
॥ ४६ ॥ युद्धाय भरतश्रेष्ठ देवानिव पुरावलिः ॥ त एनमग्निगर्जतः सहिताः समुपाद्रवन् ॥ ४७ ॥ नानाशस्त्रभृतः क्रुद्धा भर्त्सयन्तो मुहुर्मुहुः ॥ दुर्योधनोऽप्यसंभ्रांतस्तान्
न्त्रणे निशितैः शरैः ॥ ४८ ॥ तत्रावर्धत ततः क्रुद्धः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ तत्सैन्यं पांडवेयानां योधयामास सर्वतः ॥ ४९ ॥ तत्राद्रुतमप्यस्यामतव पुत्रस्य पौरुषं ॥ यदे
कः सहितान्सर्वान् रणे युध्यत पांडवान् ॥ ५० ॥ ततोऽप्यन्महात्मा सस्व सैन्यं भृशदुःस्वितं ॥ ततोऽवस्थाप्य राजेंद्रकृतबुद्धिस्तवात्मजः ॥ ५१ ॥ हर्षयन्निव तान् यो
धानिदं वचनमब्रवीत् ॥ न तं देवं प्रपश्यामि यत्र याता भयार्दिताः ॥ ५२ ॥ गतानां यत्र वै मोक्षः पांडवाः किं गते नवः ॥ अल्पं च बलमेतेषां कृष्णौ च भृशविक्षतौ ॥
॥ ५३ ॥ अद्य सर्वाहं निष्यामि ध्रुवो हिविजयो भवेत् ॥ विप्रयातांस्तु वो भिन्नान् पांडवाः कृतकिल्बिषान् ॥ ५४ ॥ अनुसृत्य वधिष्यंति श्रेयान्नः समरे वधः ॥ सुखं
सांग्रामिको मृत्युः क्षत्रधर्मेण युध्यतां ॥ ५५ ॥ मृतो दुःखं न जानीते प्रेत्य चानंत्यमश्नुते ॥ शृणु ध्वं क्षत्रियाः सर्वे यावन्तः स्य समागताः ॥ ५६ ॥ यदा शूरं च भौरुचं
मारयत्यंतकोयमः ॥ कोनमृद्धान् युध्येत मादृशः क्षत्रियव्रतः ॥ ५७ ॥ द्विपतो भीमसेनस्य क्रुद्धस्य वशमेप्यय ॥ पितामहैराचरितं न धर्महातुमर्हय ॥ ५८ ॥

कर्णपर्व

८

॥ १११ ॥

॥ ५९ ॥ ६० ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचित्रवर्णितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

नत्यधर्मोस्तिपार्षीयान्क्षत्रियस्यपलायनात् ॥ नयुद्धधर्माच्छ्रेयोहिपंथाःस्वर्गस्यकौरवाः ॥ अचिरेणहतालोकान्सद्योयोधाःसमश्रुतः ॥ ५९ ॥ संजयउवाच
एवंब्रुवतिपुत्रेतेसैनिकाभृशविक्षताः ॥ अनवक्ष्यैवतद्वाक्यंप्राद्रवन्सर्वतोदिशः ॥ ६० ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकौरवसैन्यपलायनेचित्रवर्णित
मोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजयउवाच दृष्ट्वातुसैन्यंपरिवृत्यमानंपुत्रेणतेमद्रपतिस्तदानीं ॥ संचलस्वरूपःपरिमृढचेतादुर्योध
नंवाक्यमिदंभाषे ॥ १ ॥ शल्यउवाच पश्येदमुग्रंनरवाजिनागैरायोधनंवीरशतैःसुपूर्णं ॥ महीधराभैःपतितैश्चनागैःसरुखभिन्नैःशरभिन्नदेहैः ॥ २ ॥
संविह्वलद्विश्वगतासुभिश्चप्रध्वस्तवर्मायुधचर्मखट्वैः ॥ वज्रापविद्धैरिवचाचलोत्तमैर्विभिन्नपापाणमहाद्रुमौपधैः ॥ ३ ॥ प्रविद्धघंटांकुशतोमरध्वजैःसहैम
जालैरुधिरैर्घसंप्लुतैः ॥ शरावभिन्नैःपतितैस्तुरंगमैःश्वसद्भिरातैःक्षतजंभमद्भिः ॥ ४ ॥ दीनंस्तनद्भिःपरिवृत्तनेत्रैर्महीदंशद्भिःरुपणंनदद्भिः ॥ तथापविद्धैर्गज
वाजियोधैर्वलापविद्धैरथवीरसंघैः ॥ ५ ॥ मंदासुभिश्चैवगतासुभिश्चनराश्चनागैश्चरथैश्चमर्दितैः ॥ मंदांशुभिश्चैवमह्यमहाहवेनूनंयथावैतरणीवभाति ॥ ६ ॥
गजैर्निकृत्तैर्वरहस्तगात्रैरुद्वेपमानैःपतितैःपृथिव्यां ॥ विशीर्णदंतैःक्षतजंभमद्भिःस्फुरद्भिरातैःकरुणंनदद्भिः ॥ ७ ॥ निकृत्तचक्रेषुयुगैःसयोक्तृभिःप्रविद्धतूणी
रपताककेतुभिः ॥ सुवर्णजालावतनैर्भृशाहतैर्महारथैर्घैर्जलदैरिवावृता ॥ ८ ॥ यशस्विभिर्नागरथाश्चयोधिभिःपदानिभिश्चाभिमुखैर्हतैःपरैः ॥ विशीर्णवर्मा
भरणांवरायुधैर्वृताप्रशांतैरिवपावकैर्मही ॥ ९ ॥ शरप्रहाराभिहतैर्महावलैरवेक्षमाणैःपतितैःसहस्रशः ॥ दिवश्च्युतैर्भृगतिर्दापिमद्भिर्नक्तंघ्नैर्घोरमलप्रदंभैः ॥
॥ १० ॥ प्रनष्टसंज्ञैःपुनरुच्छुसद्भिर्महीवभूवानुगतैर्वार्चिभिः ॥ कर्णार्जुनाभ्यांशरभिन्नगात्रैर्हतैःप्रवीरैःकुरुसंजयानां ॥ ११ ॥ शरास्तुकर्णार्जुनवाहुमुक्तां
विदार्यनागाश्चमनुष्यदेहान् ॥ प्राणान्निरस्याशुमहीप्रतीयुर्महोरगावासमिवाभिनघाः ॥ १२ ॥ हतैर्मनुष्याश्चगजैश्चसंख्येशरापविद्धैश्चरथैर्नरेन्द्र ॥ धनंजय
स्याधिरथश्चमार्गणेरगम्यरूपावसुधावभूव ॥ १३ ॥ रथैर्वरपुन्मथितैःसुकल्पैःसयोधशस्त्रैश्चवरायुधैर्ध्वजैः ॥ विशीर्णयोक्त्रैर्विनिकृत्यबंधनैर्निकृत्तचक्राक्षयु
गत्रिवेणुभिः ॥ १४ ॥ विमुक्तशस्त्रैश्चतथाव्युपस्करैर्हतानुकर्षैर्विनिपंगबंधनैः ॥ प्रभग्ननीडैर्मणिहंमभूपितैस्तृतामहीघोरिवशारदैर्घनैः ॥ १५ ॥

दृष्ट्वेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 विरुप्यमाणैर्जवनेस्तुरंगमैर्हतेश्वरैराजरथैः सुकल्पितैः ॥ मनुष्यमातंगरथाश्वराशिभिर्द्रुतं व्रजंतो बहुधा विचूर्णिताः ॥ १६ ॥ सहेमपद्माः परिघाः परश्वधाः शि
 ताश्वशूलामुसलानि मुद्राः ॥ पेतुश्च खट्वा विमला विकोशा गदाश्च जावूनदपट्टनद्धाः ॥ १७ ॥ चापानिरुक्मांगदभूषणानिशराश्च कार्तस्वरचित्रपुंखाः ॥ क
 प्यश्वपीता विमला विकोशाः प्रासाश्च दंडैः कनकावभासैः ॥ १८ ॥ छत्राणि वालव्यजनानि शंखाश्छिन्नापविद्धाश्च स्वजो विचित्राः ॥ कुथाः पताकां वरभूषणा
 निकिरीटमालामुकुटाश्च शुभ्राः ॥ १९ ॥ प्रकीर्णका विप्रकीर्णाश्च राजन्प्रवालमुक्तातरलाश्च हाराः ॥ आपीडकेयूरवरांगदानि ग्रैवेयनिष्काः मसुवर्णसूत्राः ॥
 ॥ २० ॥ मण्युत्तमा वज्रसुवर्णमुक्ता रत्नानि चोच्चावचमंगलानि ॥ गात्राणि चाल्यंत सुखोचितानि शिरांसि चेंदुप्रतिमाननानि ॥ २१ ॥ देहांश्वभोगांश्च परि
 च्छदांश्च त्यक्त्वा मनोज्ञानि सुखानि चैव ॥ स्वधर्मनिष्ठां महतीं मवाप्य व्याप्याशु लोकान्यशसागतास्ते ॥ २२ ॥ निवर्तदुर्योधनयांतु सैनिका व्रजस्वराजन्शि
 विरायमानद ॥ दिवाकरोप्ये पविलं वते प्रभो पुनस्त्वमेवात्र नरेन्द्र कारणं ॥ २३ ॥ इत्येवमुक्त्वा विरराम शल्यो दुर्योधनं शोकपरीतचेताः ॥ हाकर्णहाकर्ण इति ब्रुवा
 णमार्तविसंज्ञं भृशमश्रुनेत्रं ॥ २४ ॥ तंद्रोणपुत्रप्रमुखानरेन्द्राः सर्वे समाश्वास्य मुहुः प्रयांति ॥ निरीक्षमाणामुद्वर्जुनस्य ध्वजं महांतं यशसा ज्वलंतं ॥ २५ ॥ न
 राश्वमातंगशरीरजेन रक्तेन सिक्तां च तथैव भूमिं ॥ रक्तां वरसक्तपनीययोगान्नारीं प्रकाशामिव सर्वगम्यां ॥ २६ ॥ प्रच्छन्नरूपां रुधिरेण राजन्त्राद्रे मुहूर्तेति विरा
 जमाने ॥ नैवावतस्युः कुरवः समीक्ष्य प्रव्राजिता देवलोकाय सर्वे ॥ २७ ॥ वधेन कर्णस्य तु दुःखितास्ते हाकर्णहाकर्ण इति ब्रुवाणाः ॥ द्रुतं प्रयाताः शिविराणि राज
 न्दिवाकरं रक्तमवेक्षमाणाः ॥ २८ ॥ गांडीवमुक्तैस्तु सुवर्णपुंखैः शिलाशितैः शोणितदिग्धवाजैः ॥ शरैश्चितां गोयुधिभातिकर्णोहतोपिसन्नूर्य इवां शुमाली ॥
 ॥ २९ ॥ कर्णस्य देहं रुधिरावसिक्तं भक्तानुकर्षा भगवान्विवस्वान् ॥ स्पृष्ट्वां शुभिलोहितरक्तरूपः सिष्णासुरभ्येति परं समुद्रं ॥ ३० ॥ इतीव संचित्य सुरपि संघाः सं
 प्रास्थितायां नित्यथानिकेतनं ॥ संचितयित्वा जनता विससुर्यथा सुखं खंचमहीतलंच ॥ ३१ ॥ तदद्भुतं प्राणभृतां भयंकरं निशाम्य पुद्गं कुरुवीरमुख्ययोः ॥ धनं ज
 यस्याधिरथे श्वविस्मिताः प्रशंसमानाः प्रययुस्तदा जनाः ॥ ३२ ॥ शरसंरुत्तवर्माणं रुधिरोक्षितवाससं ॥ गतासुमपिराधेयं नैवलक्ष्मीं विमुंचति ॥ ३३ ॥ तमजां
 वूनदनिभं ज्वलनार्कसमप्रभं ॥ जावंतमिव तं शूरं सर्वभूतानि मे निरे ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

हतस्यापिमहाराजसूतपुत्रस्यसंयुगे ॥ वित्रेसुःसर्वतोयाधाःसिंहस्येवेतरंरुगाः ॥ ३५ ॥ हतोपिपुरुषव्याघ्रोर्जीववानिवलक्ष्यते ॥ नाभवद्विकृतिःकाचिद्धतस्या
पिमहात्मनः ॥ ३६ ॥ चारुवपथरंवीरंचारुमौलिशिरोधरं ॥ तन्मुखंमृतपुत्रस्यपूर्णचंद्रसमद्युति ॥ ३७ ॥ नानाभरणवान्राजंस्तर्जंजानदंगदः ॥ हतोवैकर्त
नःशेतेपादपोंकुरवानिव ॥ ३८ ॥ कनकोत्तमसंकाशोज्वलन्निवविभावसुः ॥ सशांतःपुरुषव्याघ्रपार्थसायकवारिणा ॥ ३९ ॥ यथाहिज्वलनोदीप्तोजलमासा
द्यगाम्यति ॥ कर्णाग्निःसमरेतद्वपार्थमेघेनशामितः ॥ ४० ॥ आहत्यचयगोदीप्तंसुयुद्धेनात्मनोभुवि ॥ विमृज्यगरवर्षाणिप्रताप्यचदिशोदश ॥ ४१ ॥ सपु
त्रःसमरेकर्णःसशांतःपार्थतेजसा ॥ प्रताप्यपांडवान्सर्वान्यंचालांश्चाश्रतेजसा ॥ ४२ ॥ वर्षित्यागरवर्षेणप्रताप्यरिपुवाहिनीं ॥ श्रीमानिवमहत्वांशुर्जगत्सर्वं
प्रताप्यच ॥ ४३ ॥ हतोवैकर्तनःकर्णःसपुत्रःमहवाहनः ॥ अर्थिनांपक्षिमंघस्यकल्पवृक्षोनिपातितः ॥ ४४ ॥ ददानीत्येवयोऽवोचन्ननास्तीत्यर्थितोयिभिः ॥ स
द्भिःसदासत्पुरुषःमहतोद्वैरथेवपः ॥ ४५ ॥ यस्यब्राह्मणमात्सर्ववित्तमार्मीन्महात्मनः ॥ नादेयंब्राह्मणेष्वामोघस्यस्वमपिजीवितं ॥ ४६ ॥ सशस्त्रीणांप्रियोनित्यं
दाताचैवमहारथः ॥ सर्वपार्थास्वनिर्दग्धोगतःपरमिकांगति ॥ ४७ ॥ यमाश्रित्याकरोद्वैरंपुत्रस्तेसगतादिवं ॥ आदायतवपुत्राणांजयाशांशर्मवर्मच ॥ ४८ ॥
हनेकर्णंसरितो न प्रसस्तुर्जगामचास्तं सवितादिवाकरः ॥ ग्रहश्चनिर्यकज्वलनार्कवर्णःसोमस्यपुत्रोभ्युदियायनिर्यक ॥ ४९ ॥ नभःपफालेवननादचोर्वीववुश्च
वाताःपरुषःसुघोराः ॥ दिशोवभूवृज्वलिताःसधृमामहार्णवाःसम्बनुश्रुतुभुश्च ॥ ५० ॥ सकाननाश्चाद्रिचयाश्चकंपिरेप्रविव्यथुर्भूतगणाश्चसर्वे ॥ बृहस्पतिः
संपरिवार्यरोहिणींवभूवचंद्रार्कसमाविगांपते ॥ ५१ ॥ हतेनुकर्णेविदिशोपिजज्वलुस्तमोवताग्रौविचचालभूमिः ॥ पपातचोल्काज्वलनप्रकाशानिशाचरा
श्चाप्यभवन्प्रलयाः ॥ ५२ ॥ शशिप्रकाशाननमर्जुनोयदाक्षुरेणकर्णस्यशिरोन्यपातयत् ॥ तदांतरिक्षेसहस्रैवगच्छोवभूवहाहतिसुरैर्विमुक्तः ॥ ५३ ॥ सदेवगं
धर्वमनुष्यपूजितंनिहत्यकर्णंपुमाहवेर्जुनः ॥ रराजराजनपरमेणवर्चसायथापुरावप्रवधेशतक्रतुः ॥ ५४ ॥ ततो रयेनांबुददंननादिनागरन्नभोमध्यदिवाकरा
चिपा ॥ पताकिनाभीमनिनादकेतुनाहिमेदुशंखस्फटिकावभासिना ॥ ५५ ॥ महेंद्रवाहप्रतिमेनतावुभौमहेंद्रवीर्यप्रतिमानपौरुषौ ॥ सुवर्णमुक्तामणिवज्रवि
द्रुमैरलंकृतावप्रतिमेनरंहसा ॥ ५६ ॥ नरोत्तमोकिंशवपांडुनंदनोतदाहिनावग्निदिवाकराविव ॥ रणाजिरेवीतभयौविरेजतुःसमानयानाविवविष्णुवासवौ ॥ ५७ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्यदीपेचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ३॥ हतेइति ॥ १॥ ॥ ३॥

ततोऽधनुर्ज्यातलवाणनिःस्वनैःप्रसह्यकृत्वाचरिपूतहतप्रभान् ॥ संछादयित्वातुकुरुनगरंत्तमैःकपिध्वजःपक्षिवरध्वजश्च ॥ ५८ ॥ ततोऽतस्तत्तावमितप्रभावो
मनांस्यरीणामवदारयंतौ ॥ सुवर्णजालावततौमहास्वनौहिमावदतौपरिगृह्यपाणिभिः ॥ चुचुवतुःशंखवरौनृणांवरौवराननाभ्यांयुगपच्चदध्मतुः ॥ ५९ ॥ पां
चजन्यस्यनिर्घोषोदेवदत्तस्यचोभयोः ॥ पृथिवीचांतरिक्षंचदिशश्चैवान्वनादयत् ॥ ६० ॥ वित्रस्ताश्चाभवन्सर्वेकौरवाराजसत्तम ॥ शंखशब्देनतेनाथमाधव
स्यार्जुनस्यच ॥ ६१ ॥ तौशंखशब्देनतिनादयंतौवनानिगैलान्सरितोगुहाश्च ॥ वित्रासयंतौतवपुत्रमेनांयुधिष्ठिरंनंदयतांवरिष्ठौ ॥ ६२ ॥ ततःप्रयाताःकुरवो
जवेनश्रुत्यैवशंखंस्वनमरीर्यमाणं ॥ विहायमद्राधिपतिपतिचदुर्योधनंभारतभारतानां ॥ ६३ ॥ महाहवेतंवदुगेचमानंधनंजयंभूतगणाःसमेताः ॥ तदन्वमो
दंतजनार्दनंचदिवक्रावभ्युदितौयथैव ॥ ६४ ॥ समाचितौकर्णशरैःपरंतपावुभौव्यभातांसमरेच्युतार्जुनौ ॥ तमोनिहत्याभ्युदितौयथामलौंगगांकसूर्यौदि
विगदिममालिनौ ॥ ६५ ॥ विहायतानवाणगणानथागतौमुहृतावप्रतिमानविक्रमौ ॥ सुखंप्रविष्टौगिविरंस्वमीश्वरौमदस्यदूताविवविष्णुवासवौ ॥ ६६ ॥
तौदेवगंधर्वमनुष्यचारणैर्महर्षिभिर्यक्षमहोरगैरपि ॥ जयाभिवृद्ध्यापरयाभिपूजितौहतेतुकर्णेपरमाहवेतदा ॥ ६७ ॥ यथानुरूपंप्रतिपूजितावुभौप्रशस्यमानौ
स्वरुतैर्गुणैः ॥ ननंदतुस्तौसमुद्दृष्टौतदावलंनियम्येवमुरेशकेशवौ ॥ ६८ ॥ इतिश्रीम०कर्णपर्वणिरणभूमिवर्णनंनामचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥
संजयउवाच हतेवैकर्तनेराजनकुरवोभयपीडिताः ॥ वीक्षमाणादिशःसर्वाःपर्यापितुःसहस्रशः ॥ १ ॥ कर्णतुनिहतंदृष्ट्वाशत्रुभिःपरमाहवे ॥ भीतादिशोव्य
कीर्यततावकाःक्षतविक्षताः ॥ २ ॥ ततोऽवहारंचक्रुस्तेयोधाःसर्वेसमंततः ॥ निवार्यमाणाश्चोद्दिग्नास्तावकाभृशदुःखिताः ॥ ३ ॥ तेषांतन्मतमाज्ञायपुत्रोदुर्यो
धनस्तव ॥ अवहारंततश्चक्रेशल्यस्यानुमतेनृप ॥ ४ ॥ कृतवर्मरथैस्तूर्णवतोभारततावकैः ॥ नारायणावशेषैश्चगिरिगैवदुद्रुवे ॥ ५ ॥ गांधाराणांसहस्रण
शकुनिःपरिवारितः ॥ हतमाधिरथिदृष्ट्वाशिविरायैवदुद्रुवे ॥ ६ ॥ कृपःशारद्वतोराजन्नागानीकेनभारत ॥ महामेघनिभेनाशुशिविरायैवदुद्रुवे ॥ ७ ॥ अश्विन्या
माततःशूराविनिःश्वस्यपुनःपुनः ॥ पांडवानांजयंदृष्ट्वाशिविरायैवदुद्रुवे ॥ ८ ॥ मंशनकावशिष्टेनबलेनमहतावतः ॥ सुगर्मापिययौराजनवीक्षमाणोभया
दितः ॥ ९ ॥ दुर्योधनोपिनृपतिर्हतसर्वस्वबांधवः ॥ ययौशांकसमाविष्टश्चिंतयन्विमनावह ॥ १० ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनेलकंठीयंभारतभाष्येपंचनवतितमोऽध्यायः १५ ॥ ॥ ७ ॥ तथेति ॥ १॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

छिन्नध्वजेनशल्यस्तुरयेनरथिनांवरः ॥ प्रययौगिविरायैवर्षाक्षमाणोदिशोदश ॥ ११ ॥ ततोपरिसुवहवोभारतानांमहारथाः ॥ प्राद्रवंतभयत्रस्ताद्रियावि
ष्टाविचेतसः ॥ १२ ॥ अस्तकक्षरंतःसोद्विग्नावेपमानास्तथातुराः ॥ कुरवोदुद्रुवुःसर्वेदृष्ट्वाकर्णंनिपातितं ॥ १३ ॥ प्रगंमंतोर्जुनंकंचिल्केचिल्कर्णंमहारथाः ॥
व्यद्रवंतदिशोर्भाताःकुरवःकुरुसत्तम ॥ १४ ॥ तपांयोधसहस्राणांतावकानांमहामृपे ॥ नामोत्तत्रपुमानकश्चिद्योयुद्धायमनोदधे ॥ १५ ॥ हनेकर्णेमहाराज
निरागाःकुरवोभवन् ॥ जीवितेष्वपिराज्येपुदारेषुचधनेपुच ॥ १६ ॥ तान्समानीयपुत्रस्तेयत्नेनमहताविभुः ॥ निवेगायमनोदधेदुःखगोकममन्वितः ॥ १७ ॥
तस्याज्ञांशिरमायोधाःपरिगृह्यविगांपते ॥ विवर्णवदनागजद्वयविशंतमहारथाः ॥ १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिगिविरप्रयाणंपंचनवतितमो
ऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजयउवाच तथानिपातितेकर्णेपरमैत्येचविद्वते ॥ आश्लिष्यपार्थदाशार्होहर्षाहचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ हतोवज्र
भृतावृत्रस्त्वयाकर्णोधनंजय ॥ वृत्रकर्णवधंघोरंकथयिष्यंतिमानवाः ॥ २ ॥ वज्रेणनिहतोवृत्रःसंयुगेभूरितेजसा ॥ त्वयानुनिहतःकर्णोधनुपानिगितैःशरैः ॥
॥ ३ ॥ तमिमंविक्रमंलोकेप्रथितंतेयशम्करं ॥ निवेदयावःकौतियकुरुराजस्यधीमतः ॥ ४ ॥ वधंकर्णस्यसंग्रामेदीर्घकालचिकीर्षितं ॥ निवेद्यधर्मराजायत्वमानृण्यं
गमिष्यमि ॥ ५ ॥ वर्तमानेमहायुद्धेतवकर्णस्यचोभयोः ॥ दृष्टुमायोधनंपूर्वमागतोधर्मनंदनः ॥ ६ ॥ भृशंतुगाद्विद्वत्पान्नाशकस्यातुमाहवे ॥ ततःसगिवि
रंगत्वास्थितवान्पुरुषर्षभः ॥ ७ ॥ तथेत्युक्तःकेशवस्तुपार्थेनयदुपुंगवः ॥ पर्यावर्तयदव्यग्रोरथंरथवरस्यतं ॥ ८ ॥ एवमुक्त्वार्जुनंरुग्णःसैनिकानिदमब्रवीत् ॥
परानभिमुखायत्तास्तिप्रध्वंभद्रमस्तुवः ॥ ९ ॥ धृष्टद्युम्नयुधामन्युमाद्रीपुत्रौवृकोदरं ॥ युयुधानंचगोविंदइदंचवनमब्रवीत् ॥ १० ॥ यावदावेद्यनेगजेहतःकर्णो
र्जुनेनवै ॥ तावद्रवद्विर्यत्तैस्तुभवितव्यंनगधिपैः ॥ ११ ॥ सतैःशूरैरनुजातोययौराजनिवेगनं ॥ पार्थमादायगोविंदोददगंचयुधिष्ठिरं ॥ १२ ॥ गयानंगज
शार्दूलकांचनेगयनोत्तमे ॥ अगृहीतांचमुदितौचरणौपार्थिवस्यतौ ॥ १३ ॥ तयोःप्रहर्षमालक्ष्यहर्षादश्रूण्यवर्तयत् ॥ राधेयंनिहतंमत्वास्ममुत्तस्थौयुधिष्ठि
रः ॥ १४ ॥ उवाचचमहाबाहुःपुनःपुनररिंदमः ॥ वासुदेवार्जुनौप्रेम्णानाबुभौपरिपस्वजे ॥ १५ ॥ तत्तस्मैतद्यथावृत्तंवासुदेवःसहार्जुनः ॥ कथयामासकर्णस्य
निधनंयदुपुंगवः ॥ १६ ॥ इपदुस्मयमानस्तुरुग्णोराजानमब्रवीत् ॥ युधिष्ठिरंहतामित्रंरुतांजलिरथाच्युतः ॥ १७ ॥ ॥ ८ ॥ ११ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

म.भा.टी.

॥ ११४ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥
दिष्ट्यागांढीवधन्वाचपांडवश्चक्रोदरः ॥ त्वंचापिकुशलीराजन्माद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ १८ ॥ मुक्तावीरक्षयादस्मात्संग्रामालोमहर्षणात् ॥ क्षिप्रमुत्तरकालानि
कुरुकार्याणिपांडव ॥ १९ ॥ हनोवैकर्तनोगजन्मूतपुत्रोमहारथः ॥ दिष्ट्याजयसिराजेंद्रदिष्ट्यावर्धसिभारत ॥ २० ॥ यस्तुघ्नतजितांकृष्णांप्राहमत्पुरुषमाधमः ॥
तस्याद्यसूतपुत्रस्यभूमिःपिवतिशोणितं ॥ २१ ॥ शोतेसौगरपूर्णगिःशत्रुस्तेकुरुपुंगव ॥ तंपश्यपुरुषव्याघ्रविभिन्नंवहुभिःशरैः ॥ २२ ॥ हतामित्रामिमामुर्वी
मनुगाधिमहाभुज ॥ यतोभृत्यामहास्माभिर्भुक्त्वभंगांश्चपुष्कलान् ॥ २३ ॥ संजयउवाच इतिश्रुत्वावचस्तस्यकेशवस्यमहात्मनः ॥ धर्मपुत्रःप्रहृष्ट
त्मादागार्हवाक्यमब्रवीत् ॥ २४ ॥ दिष्ट्यादिष्ट्येतिराजेंद्रवाक्यंचेदमुवाचह ॥ नैतच्चित्रंमहाबाहोत्वयिदेवकिनंदन ॥ २५ ॥ त्वयामारथिनापार्थीयत्नवानहनच्च
तं ॥ नतच्चित्रंमहाबाहोयुष्मद्वृद्धिप्रसादजं ॥ २६ ॥ प्रगृह्यचकुरुश्रेष्ठसांगदंदक्षिणंभुजं ॥ उवाचधर्मभृत्यार्थउभौतौकेशवार्जुनौ ॥ २७ ॥ नरनारायणौदेवौ
कथितौनारदेनमे ॥ धर्मात्मानौमहात्मानौपुगणावृषिसत्तमौ ॥ २८ ॥ अमरुच्चापिमैथावीकृष्णद्वैपायनौमम ॥ कथामेतांमहाभागांकथयामासतत्त्ववित ॥
॥ २९ ॥ तवकृष्णप्रसादेनपांडवोयंधनंजयः ॥ जिगायाभिमुखःशत्रून्त्रचासीद्विमुखःकचित् ॥ ३० ॥ जयश्चैवध्रुवोस्माकंनत्वस्माकंपराजयः ॥ यदात्वंयुधिपा
र्यस्यमारथ्यमुपजग्मिवान् ॥ ३१ ॥ भीष्मोद्रोणश्चकर्णश्चमहात्मागौतमःरुपः ॥ अन्येचयहवःशूरायेचनेपांपदानुगाः ॥ ३२ ॥ त्वद्वृद्ध्यानिहतंकर्णेहतागोविंद
सर्वथा ॥ इत्युक्त्वाधर्मराजस्तुरथंहेमविभूषितं ॥ ३३ ॥ श्वेतवर्णैर्हयैर्युक्तंकालवालैर्मनोजवैः ॥ आस्थायपुरुषव्याघ्रःस्ववलेनाभिसंवृतः ॥ ३४ ॥ प्रययौसमहा
बाहुर्द्रुमायाधनंतदा ॥ कृष्णार्जुनाभ्यांवीराभ्यामनुमंथ्यततःप्रियं ॥ ३५ ॥ आभापमाणस्तौवीरावुभौमाधवफाल्गुनौ ॥ सददर्शरणेकर्णशयानंपुरुषपर्वभं ॥
॥ ३६ ॥ यथाकदंबकुसुमकेसरैःसर्वतोवृतं ॥ चित्रंशरगतैःकर्णधर्मराजोददर्शसः ॥ ३७ ॥ गंधनैलावसिकाभिःकांचनीभिःसहस्रशः ॥ दीपिकाभिःकृताद्यो
तंपश्यंतैवैवंपतदा ॥ ३८ ॥ संलुप्तभिन्नकवचंवाणैश्चविदलीकृतं ॥ सपुत्रंनिहतंदृष्ट्वाकर्णराजायुधिष्ठिरः ॥ ३९ ॥ संजातप्रत्ययोतीववीक्ष्यचैवंपुनःपुनः ॥
प्रशशंसनरव्याघ्रावुभौमाधवपांडवौ ॥ ४० ॥ अथराजास्मिगोविंदपृथिव्यांभ्रातृभिःसह ॥ त्वयानाथेनवीरेणविदुषापारिपालितः ॥ ४१ ॥ हतंश्रुत्वा नरव्या
घ्रंराधेयमतिमानिनं ॥ निराशोद्यदुरात्मासौधानरप्रांभविष्यति ॥ ४२ ॥ जीवितेचैवराज्येचहतेराधात्मजेरणे ॥ त्वत्प्रसादाद्वयंचैवकृतार्थाःपुरुषपर्वभ ॥ ४३ ॥

कर्णपर्व

८

॥ ११४ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

दिष्ट्याजयसिगोविंददिष्ट्याशत्रुनिपातिनः ॥ दिष्ट्यागां डीवधन्वाचविजयीपांडुनंदनः ॥ ४४ ॥ त्रयोदशसमास्तीर्णाजागरेणसुदुःखिताः ॥ स्वप्स्यामोद्यसुखं
रात्रौत्वत्प्रसादान्महाभुज ॥ ४५ ॥ एवंसबहुशोराजाप्रशशंसजनार्दनं ॥ अर्जुनंचकुश्रेष्ठं धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ ४६ ॥ संजयउवाच दृष्ट्वाचनिहतंक
र्णसपुत्रंपार्थसायकैः ॥ पुनर्जातमिवात्मानं मेनेचसमर्हापतिः ॥ ४७ ॥ समेत्यचमहाराजकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरं ॥ हर्षयंतिस्मराजानंहर्षयुक्तामहारथाः ॥ ४८ ॥ न
कुलःसहदेवश्चपांडवश्चवृकोदरः ॥ मात्यकिश्चमहाराजवृष्णीनांप्रवरोरथः ॥ ४९ ॥ धृष्टद्युम्नःशिखंडीचपांडुपांचालस्तंजयाः ॥ पूजयंतिस्मकौतेयंनिहतैर्मृत
नंदनैः ॥ ५० ॥ तेवर्धयित्वानृपतिंधर्मात्मानंयुधिष्ठिरं ॥ जितकाशिनोऽलव्यलक्ष्यायुद्धशौंडाःप्रहारिणः ॥ ५१ ॥ नृवंतस्तवयुक्ताभिर्वाग्भिःकृष्णोपरंतपौ ॥ ज
ग्मुःस्वशिधिरायैवमुदायुक्तामहारथाः ॥ ५२ ॥ एवमेपक्षयोवृत्तःसुमहोहोमहर्षणः ॥ तवदुर्मित्रेराजनकिमर्थमनुगोचसि ॥ ५३ ॥ ब्रह्मपायनउवाच
श्रुत्वातदप्रियंराजाधृतराष्ट्रोविकासुतः ॥ पपातभूमौनिश्चेष्टश्छिन्नमूलइवद्रुमः ॥ ५४ ॥ तथासापतितादेवीगांधारीदीर्घदृशिनी ॥ शुशोचवहुलालापैःकर्णस्य
निधनंयुधि ॥ ५५ ॥ तांपर्यगृह्णाद्विदुरेनृपतिंसंजयस्तथा ॥ पर्याश्रामयतांचैवतावुभावेवभूमिपं ॥ ५६ ॥ तथैवात्थापयामासुर्गांधारिकुर्यापितः ॥ सदैवंप
रमंमत्वाभयितव्यंचपार्थिवः ॥ ५७ ॥ परांपीडांसमाश्रित्यनष्टचित्तोमहानपाः ॥ चिंताशोकपरीतात्मानजज्ञेमोहपीडितः ॥ ससमाश्रामितोराजातृष्णीमार्मी
द्विचेतनः ॥ ५८ ॥ इमंमहायुद्धमखंमहात्मनोर्धनंजयस्याधिरथेश्वयःपठेत् ॥ समस्यगिष्टस्यमग्वस्ययत्फलंतदाप्नुयात्संश्रवणाच्चभारत ॥ ५९ ॥ मग्वोद्विष्यन्
भृगवान्सनातनोवदंतितच्चाप्यनिलेंदुभानवः ॥ अतोऽनसूयुःशृणुयात्पठेच्चयःसमर्वलोकानुचरःसुखीभवेत् ॥ ६० ॥ तांसर्वदाभक्तिमुपागतानराःपठंतिपु
ण्यांवरसंहितामिमां ॥ धनेनधान्येनयशसाचमानुषानंदंनितेनात्रविचारणास्ति ॥ ६१ ॥ अतोऽनसूयुःशृणुयात्सदानुवैनरःसमर्वाणिसुखानिचाप्नुयात् ॥ वि
ष्णुःस्वयंभृगवान्भवश्चतुष्यंतितेतस्यनरोत्तमस्य ॥ ६२ ॥ वेदावानिर्ब्राह्मणस्येहदृष्टारणेवलंक्षत्रियाणांजयोयुधि ॥ धनज्येष्ठाश्चापिभवंतिवैश्याःशूद्रांगयं
प्राप्नुवंतीहसर्वे ॥ ६३ ॥ तथैवविष्णुर्भगवान्सनातनःसचात्रदेवःपरिकीर्त्यतेयवः ॥ ततःसकामानलभतेसुखीनरोमहामुनेस्तस्यवचांचित्तंयथा ॥ ६४ ॥

म.भा.टी.

॥ ११५ ॥

कपिलानांमवन्मानां वर्षमेकं निरंतरं ॥ योऽद्यात्सुकृतं न हि श्रवणात्कर्णपर्वणः ॥ ६५ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां विंशत्यध्यायैः कर्णपर्वणि यु
धिष्ठिरहर्षे पणवतितमोऽध्यायः ॥ १६ ॥ कर्णपर्वसमानं ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
अतः परं शल्यपर्वभविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः जनमेजय उवाच एवं निपातिते कर्णे समं संस्रव्यसाचिना ॥ अल्पावशिष्टाः कुरवः किमकुर्वन्त वै द्विज ॥ १ ॥
अत्रादिपर्वोक्ताध्यायसंख्यावैपम्यं श्लोकसंख्यावैपम्यं लिपिकरप्रमादादिना द्रष्टव्यं

कर्णपर्व

८

इदं कर्णपर्वे मुद्रय्याख्यराजधान्यां गणपतकृष्णाजीन्यजिधानां मुद्रायंत्रालये मुद्रितं शकाब्दाः १७८५

॥ ११५ ॥

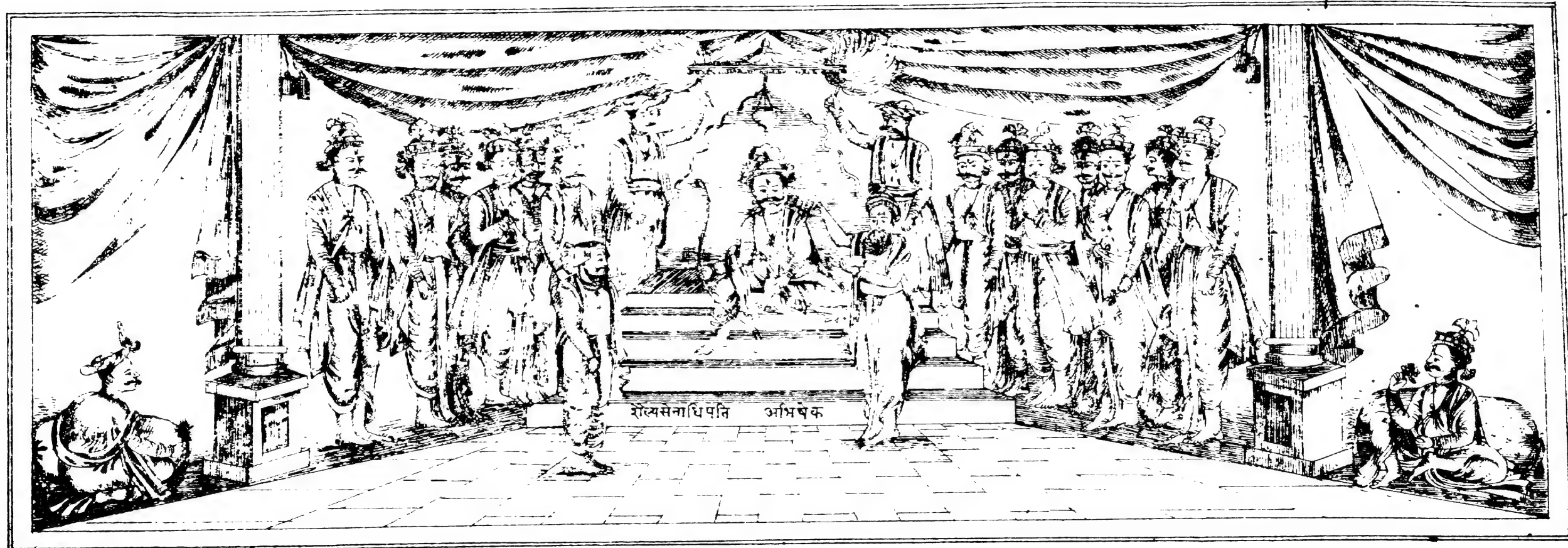
॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते शल्यपर्व प्रारभ्यते ॥

शैल्यसेनाधिपति अभिषेक

श्रीगणेशायनमः ॥ उक्तासंगतिः कर्णपर्वदौ एवं निपातित इति उद्यमं पलायनं वाचकुरिति प्रष्टुरभिप्रायः अल्पाः अवशिष्टा इति च्छेदः अत्राकारलोप आर्षः ॥ १ ॥ तत्र द्वितीयमेवमत्वाह उदीर्यमाणमिति पांडव बलस्योत्कर्षं दृष्ट्वा किंप्रापद्यत पलायनमेवास्य श्रेय इति भावः ॥ २ ॥ ३ ॥ कृत्स्नसैन्यवधेन दुर्योधनः पलायनमेव कृतवानित्याह ततः कर्णे हते इत्यादिना प्राङ्मुखः प्राद्वद्गयादित्यनेन पथेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजय उवाच एवं निपातिते कर्णे समरे सव्यसाचिना ॥ अल्पावशिष्टाः कुरवः किमकुर्वत वै द्विज ॥ १ ॥ उदीर्यमाणं च बलं दृष्ट्वा राजा सुयोधनः ॥ पांडवैः प्राप्तकालं च किंप्रापद्यत कौरवः ॥ २ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तदा चक्षुर्द्विजोत्तम ॥ न हितुं प्यामि पूर्वे पांशुष्वानश्चरितं महत् ॥ ३ ॥ वैशंपायन उवाच ततः कर्णे हते राजन्यार्त्तराष्ट्रः सुयोधनः ॥ भृशं शोकार्णवे मग्नो निराशः सर्वतो भवत् ॥ ४ ॥ हा कर्ण हा कर्ण इति शोचमानः पुनः पुनः ॥ रुच्छ्रास्व शिविरं प्राप्तो हतशो पैर्नृपैः सह ॥ ५ ॥ स समाश्वास्य मानो पिहेतुः भिशाम्नि श्रितैः ॥ राजभिर्नालभच्छर्मसूतपुत्रवधं स्मरन् ॥ ६ ॥ सदैवं बलवन्मत्वा भवितव्यं च पार्थिवः ॥ संग्रामे निश्चयं कृत्वा पुनर्युद्धाय निर्ययौ ॥ ७ ॥ शल्यं सेनापतिं कृत्वा विधिवद्राजपुंगवः ॥ रणाय निर्ययौ राजा हतशो पैर्नृपैः सह ॥ ८ ॥ ततः सुतुमुलं युद्धं कुरुपांडवसंनयोः ॥ बभूव भरतश्चेष्टुदेवासुररणोपमं ॥ ९ ॥ ततः शल्यो महाराज कृत्वा कदनमाहवे ॥ स सैन्याथ समध्याक्ते धर्मराजेन घातितः ॥ १० ॥ ततो दुर्योधनो राजा हतबन्धू रणाजिरात् ॥ अपस्तृत्य द्रुपदं घोरं विवेश रिपुजां द्रयात् ॥ ११ ॥ अथापराहृतस्याङ्गः परिवार्य सुयोधनः ॥ द्रुपदादहूय युद्धाय भीमसेनेन पातितः ॥ १२ ॥ तस्मिन् हते महेश्वासे हतशिष्टास्त्रयोरथाः ॥ संरंभान्निशिराजेंद्रजघ्नुः पांचालसोमकान् ॥ १३ ॥ ततः पूर्वाह्नसमये शिविरादत्यसंजयः ॥ प्रविवेश पुरीं दीनो दुःखशोकसमन्वितः ॥ १४ ॥ स प्रविश्य पुरीं सूतोभुजाबुद्धितुल्यदुःखितः ॥ वेपमानस्ततो राज्ञः प्रविवेश निकेतनं ॥ १५ ॥ रुरोद च नरव्याघ्रहाराज न्निति दुःखितः ॥ अहो वत विनष्टाः स्मनिधनेन महात्मनः ॥ १६ ॥ विधिश्च बलवानत्र पौरुषं तु निरर्थकं ॥ शक्रतुल्यबलाः सर्वे यथाऽवध्यंत पांडवैः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वैव च पुरे राजन् जनः सर्वः स संजयं ॥ क्लेशेन महता युक्तं सर्वतो राजसत्तमं ॥ १८ ॥ रुरोद च भृशो द्विग्राहाराज न्निति विस्वरं ॥ आकुमारं नरव्याघ्रतत्र तत्र समंततः ॥ १९ ॥ आर्त्तनादं ततश्च केश्रुत्वा विनिहतं नृपं ॥ धावतश्चाप्यपश्यामस्तत्र तान् पुरुषपमान् ॥ २० ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ एवं सर्वान् घातयित्वा पलायने दुर्योधनो लब्ध्वापि मरणमेव प्रापेत्याह अथेति अपराह्णे अहर्षे ॥ १२ ॥ १३ ॥ ततः रात्रिदत्तदर्शनानंतरं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ जनः रुरोदेति दुयोरन्वयः ॥ १८ ॥ १९ ॥ अपश्यामः अडागमो विसर्गो वा आर्षः वैशंपायनश्चाक्यमिदं ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ वाक्येनवचनेनसंदिग्धयावाक्यसंदिग्धया ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
 नष्टचित्तानिवोन्मत्तान्शोकेनभृशपीडितान् ॥ तथासविद्रुलःसूतःप्रविश्यनृपतिक्षयं ॥ २१ ॥ ददर्शनृपतिश्रेष्ठंप्रज्ञाचक्षुषमीश्वरं ॥ तथाचासीनमनघंसमंता
 त्परिवारितं ॥ २२ ॥ स्नुपाभिर्भरतश्रेष्ठगांधार्याविदुरेणच ॥ तथान्यैश्चसुहृद्भिश्चज्ञातिभिश्चहितैषिभिः ॥ २३ ॥ तमेवचार्थध्यायंतकर्णस्यनिधनंप्रति ॥ रुदं
 न्नेवाब्रवीद्वाक्यंराजानंजनमेजय ॥ २४ ॥ नातिल्लष्टमनाःसूतोवाक्यसंदिग्धयागिरा ॥ संजयोहंनरव्याघ्रनमस्तेभरतर्षभ ॥ २५ ॥ मद्राधिपोहतःशल्यःशकु
 निःसौवलस्तथा ॥ उलूकःपुरुषव्याघ्रकैतव्योदृढविक्रमः ॥ २६ ॥ संशमकाहताःसर्वेकांजोजाश्चशकैःसह ॥ म्लेच्छाश्चपार्वतीयाश्चयवनाविनिपातिताः ॥ २७ ॥
 प्राच्याहतामहाराजदाक्षिणात्याश्चसर्वशः ॥ उदीच्याश्चहताःसर्वेप्रतीच्याश्चनरोत्तमाः ॥ २८ ॥ राजानोराजपुत्राश्चसर्वेतेनिहतानृप ॥ दुर्योधनोहतोराजाय
 थोक्तंपांडवेनह ॥ २९ ॥ भग्नसकथामहाराजशेतेपांसुपुरुषपितः ॥ धृष्टद्युम्नोमहाराजशिखंडीचापराजितः ॥ ३० ॥ उत्तमौजायुधामन्युस्तथाराजश्रमभद्रकाः ॥ पं
 चालश्चनरव्याघ्रचेदयश्चनिपूदिताः ॥ ३१ ॥ तवपुत्राहताःसर्वेद्रौपदेयाश्चभारत ॥ कर्णपुत्रोहतःशूरोदपसेनःप्रतापवान् ॥ ३२ ॥ नराविनिहताःसर्वेगजाश्च
 विनिपातिताः ॥ रथिनश्चनरव्याघ्रहयाश्चनिहतायुधि ॥ ३३ ॥ किंचिच्छेपंचशिविरंतावकानांरुतंप्रभो ॥ पांडवानांकुरुणांचसमासाद्यपरस्परं ॥ ३४ ॥ प्रायः
 स्त्रीशेषमभवज्जगत्कालेनमोहितं ॥ सप्तपांडवतःशेषाधार्तराष्ट्रास्त्रयोरथाः ॥ ३५ ॥ तेचैवभ्रातरःपंचवासुदेवोथसात्यकिः ॥ रूपश्चरुतवर्माचद्रौणिश्चजयतांवरः
 ॥ ३६ ॥ तथाप्येतेमहाराजरथिनोनृपसत्तम ॥ अक्षौहिणीनांसर्वासांसमेतानांजनेश्वर ॥ ३७ ॥ एतेशेषामहाराजसर्वेन्येनिधनंगताः ॥ कालेननिहतंसर्वज
 गद्वैभरतर्षभ ॥ ३८ ॥ दुर्योधनंवैपुरतःरुत्वावैरंचभारत ॥ वैशंपायनउवाच एतच्छ्रुत्वावचःक्रूरंधृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ ३९ ॥ निपपातसराजेंद्रोगतसत्त्वो
 महीतले ॥ तस्मिन्निपतितेभूमौविदुरोपिमहायशाः ॥ ४० ॥ निपपातमहाराजशोकव्यसनकर्षितः ॥ गांधारीचनृपश्रेष्ठसर्वाश्चकुरुयोपितः ॥ ४१ ॥ पतिताः
 सहसाभूमौश्रुत्वाक्रूरंवचस्तदा ॥ निःसंज्ञंपतितंभूमौतदासीद्राजमंडलं ॥ ४२ ॥ प्रलापयुक्तामहतीचित्रन्यस्तापटेयथा ॥ रुच्छ्रेणतुततोराजाधृतराष्ट्रोमहीप
 तिः ॥ ४३ ॥ शनैरलभतप्राणान्पुत्रव्यसनकर्षितः ॥ लब्ध्वातुसनृपःसंज्ञांवेपमानःसुदुःखितः ॥ ४४ ॥ उदीक्ष्यचदिशःसर्वाःक्षत्तारंवाक्यमब्रवीत् ॥ विद्वन्
 क्षत्तर्महाप्राज्ञत्वंगतिर्भरतर्षभ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ इतिशाल्यपर्वणिनैलकंठीयैभारतभावदीपेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ विस्तृष्टास्त्रि

ममानायस्यसुभृशंपुत्रैर्हीनस्यसर्वशः ॥ एवमुक्त्वाततोभूयोविसंज्ञोनिपपातह ॥ ४६ ॥ तंतथापतितंदृष्ट्वाबांधवायेस्यकेचन ॥ शीतैस्तेसिपिचुस्तोयैर्विष्यजु
र्व्यजनैरपि ॥ ४७ ॥ सतुदीर्घेणकालेनप्रत्याश्वस्तोनराधिपः ॥ तूष्णींद्ध्यौमहीपालःपुत्रव्यसनकर्षितः ॥ ४८ ॥ निःश्वसनजिह्मगद्वकुंभक्षिप्तोविशांपते ॥ सं
जयोप्यरुदत्तत्रदृष्ट्वा राजानंमातुरं ॥ ४९ ॥ तथासर्वाःस्त्रियश्चैवगांधारीचयशस्विनी ॥ ततोदीर्घेणकालेनविदुरंवाक्यमब्रवीत् ॥ ५० ॥ धृतराष्ट्रो नरश्रेष्ठमुत्थ
मानोमुहुर्मुहुः ॥ गच्छंतुयोपितःसर्वागांधारीचयशस्विनी ॥ ५१ ॥ तथेमेसुहृदःसर्वेभ्राम्यतेमेमनोभृशं ॥ एवमुक्तस्ततःक्षत्ताताःस्त्रियोभरतर्षभ ॥ ५२ ॥ विस
र्जयामासशनैर्वपमानःपुनःपुनः ॥ निश्चक्रमुत्ततःसर्वाःस्त्रियोभरतसत्तम ॥ ५३ ॥ सुहृदश्चतथासर्वेदृष्ट्वा राजानमातुरं ॥ ततो नरपतितूर्णलब्धसंज्ञपरंतप ॥
॥ ५४ ॥ अवैक्षत्संजयोदीनरोदमानंभृशातुरं ॥ प्रांजलिर्निःश्वसंतंचतनैरेंद्रमुहुर्मुहुः ॥ समाश्वासयतक्षत्तावचसामधुरणच ॥ ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेश
ल्यपर्वणिधृतराष्ट्रप्रमोहेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ वैशंपायनउवाच विस्तृष्टास्त्रिनारीपुधृतराष्ट्रोविकासुतः ॥ विललापमहाराजदुः
खादुःखांतरंगतः ॥ १ ॥ सधूममिवनिःश्वस्यकरौधुन्वन्पुनःपुनः ॥ विचिंत्यचमहाराजवचनंचेदमब्रवीत् ॥ २ ॥ धृतराष्ट्रउवाच अहोवतमहदुःखंयदहंपां
डवानुरणे ॥ क्षेमिणश्चाव्ययांश्चैवत्वत्तःसूतशृणोमिवै ॥ ३ ॥ वज्रसारमयंनूनंददयंसुदृढंमम ॥ यच्छ्रुत्वानिहतान्पुत्रान्दीर्यतेनसहस्रधा ॥ ४ ॥ चिंतयित्वाव
यस्तेपांवालक्रीडांचसंजय ॥ हतान्पुत्रानशेषेणदीर्यतेमेभृशंमनः ॥ ५ ॥ अनेत्रत्वाद्यदेतेपांनमेरूपनिदर्शनं ॥ पुत्रस्नेहकृताप्रीतिर्नित्यमेतेपुधारिता ॥ ६ ॥ वा
लभावमतिक्रम्ययौवनस्थांश्चतानहं ॥ मध्यप्रासांस्तथाश्रुत्वाहृष्टआमंतदानघ ॥ ७ ॥ तानघनिहतान्श्रुत्वाहृष्टैश्वर्यान्हृतौजसः ॥ नलभेयंकचिच्छांतिपुत्रा
धिभिरभिप्लुतः ॥ ८ ॥ एत्येहिपुत्रराजेंद्रममानायस्यसाप्रतं ॥ त्वयाहीनोमहाबाहोकांनुयास्याम्यहंगतिं ॥ ९ ॥ कथंत्वंपृथिवीपालांस्यक्तातातसमागतान् ॥
शेषविनिहतोभूमौप्राकृतःकुन्तपोयथा ॥ १० ॥ गतिर्भूत्वामहाराजज्ञातीनांसुहृदांतथा ॥ अंधं दृष्ट्वांवीरविहायकनुयास्यसि ॥ ११ ॥

ति ॥ १ ॥ सधूममिव अत्युष्णमित्यर्थः ॥ २ ॥ पांडवाःक्षेमिणइत्येकंदुःखंस्वीयाश्चसर्वेनिहताइत्यपरंतद्वेआहृद्वाभ्यां अहोइति ॥ ३ ॥ ४ ॥ वयःएतावत्कालपर्यंतंप्रौढत्वं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
प्राकृतोनीचः कुन्तपःकुत्सितान्जरान्पातीतिनीचपरिजनइत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ तत्पागुक्तं साधुयथास्यात्तथा मेमां प्रतिवद पुनरिति शेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
 साकृपासाचते प्रीतिः साचराजन्सुमानिता ॥ कथं विनिहतः पार्थैः संयुगेष्वपराजितः ॥ १२ ॥ कोनुमामुत्थितं वीरताततातेति वक्ष्यति ॥ महाराजेति सततं लोकना
 येति चासकृत् ॥ १३ ॥ परिष्वज्य च मां कंठे स्नेहेन क्लिन्नलोचनः ॥ अनुशार्धातिकौरव्यतत्साधुवदमेव च ॥ १४ ॥ ननु नामाहमश्रौषं वचनं तव पुत्रक ॥ भूयसी
 मम पृथ्वीयं यथा पार्थस्य नो तथा ॥ १५ ॥ भगदत्तः रूपः शल्य आ वं त्यो यजयद्रथः ॥ भूरिश्रवाः सोमदत्तो महाराजश्च बाह्लिकः ॥ १६ ॥ अश्वत्थामा च भोजश्च
 मागधश्च महाबलः ॥ बृहद्वलश्च काशीशः शकुनिश्चापि सौबलः ॥ १७ ॥ म्लेच्छाश्च शतसाहस्राः शकाश्च यवनैः सह ॥ सुदक्षिणश्च कां वोजस्त्रिगर्ताधिपतिस्तथा ॥
 ॥ १८ ॥ भीष्मः पितामहश्चैव भारद्वाजोऽथ गौतमः ॥ श्रुतायुश्चायुतायुश्च शतायुश्चापि वीर्यवान् ॥ १९ ॥ जलसंधोऽथार्थशृंगीराक्षसश्चाप्यलायुधः ॥ अलंबुषो
 महाबाहुः सुबाहुश्च महारथः ॥ २० ॥ एते चान्ये च बहवो राजानो राजसत्तम ॥ मदर्थमुद्यताः सर्वे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ॥ २१ ॥ तेषां मध्ये स्थितो युद्धे भ्रातृ
 भिः परिवारितः ॥ योधयिष्याम्यहं पार्थान्यंचालांश्चैव सर्वशः ॥ २२ ॥ चेदींश्च नृपशार्दूलद्रौपदेयांश्च संयुगे ॥ सात्यकिं कुंतिभोजं च राक्षसं च घटोत्कचं ॥ २३ ॥
 एकोप्येषां महाराज समर्थः सन्निवारणे ॥ समरे पांडवेयानां संक्रुद्धोऽप्यभिधावतां ॥ २४ ॥ किंपुनः सहिता वीराः कृतवैराश्च पांडवैः ॥ अथ वा सर्व एवैते पांडवस्या
 नुयायिभिः ॥ २५ ॥ योऽस्यंते सहराजेंद्रहनिष्यंति च तान् मध्ये ॥ कर्ण एको मया सार्द्धं निहनिष्यति पांडवान् ॥ २६ ॥ ततो नृपतयो वीराः स्थास्यंति मम शासने ॥ य
 श्वते पां प्रणेता वै वासुदेवो महाबलः ॥ २७ ॥ न स संनत्यते राजन्नि ति मामब्रवीद्वचः ॥ तस्याथ वदतः सूतबहुशो मम सन्निधौ ॥ २८ ॥ शक्तितोऽहं नुपश्यामि नि
 हतान् पांडवान् रणे ॥ तेषां मध्ये स्थिता यत्र हन्यंते मम पुत्रकाः ॥ २९ ॥ व्यायच्छमानाः समरे किमन्यद्भागधेयतः ॥ भीष्मश्च निहतो यत्र लोकनाथः प्रतापवान् ॥
 ॥ ३० ॥ शिखंडिनं समासाद्य मृगेंद्र इव जंबुकं ॥ द्रोणश्च ब्राह्मणो यत्र सर्वशस्त्रास्त्रपारगः ॥ ३१ ॥ निहतः पांडवैः संख्ये किमन्यद्भागधेयतः ॥ कर्णश्च निहतः सं
 ख्ये दिव्यास्त्रज्ञो महाबलः ॥ ३२ ॥ भूरिश्रवा हतो यत्र सोमदत्तश्च संयुगे ॥ बाह्लिकश्च महाराज किमन्यद्भागधेयतः ॥ ३३ ॥ भगदत्तो हतो यत्र गजयुद्धविशार
 दः ॥ जयद्रथश्च निहतः किमन्यद्भागधेयतः ॥ ३४ ॥ सुदक्षिणो हतो यत्र जलसंधश्च पौरवः ॥ श्रुतायुश्चायुतायुश्च किमन्यद्भागधेयतः ॥ ३५ ॥ महाबलस्तथा
 पांडवः सर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ निहतः पांडवैः संख्ये किमन्यद्भागधेयतः ॥ ३६ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

प्रतिमानं केतुभूतं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ सम्यगवेक्ष्य निपुणं विभाव्या

बृहदलोहतो यत्र मागधश्च महाबलः ॥ उग्रायुधश्च विक्रांतः प्रतिमानं धनुष्मतां ॥ ३७ ॥ आवंत्यो निहतो यत्र त्रैगर्तश्च जनाधिपः ॥ संशप्तकाश्च निहताः किम
न्यद्वागधेयतः ॥ ३८ ॥ अलंबुपस्तथाराज नराक्षसश्चाप्यलायुधः ॥ आर्यशृंगिश्च निहतः किमन्यद्वागधेयतः ॥ ३९ ॥ नारायणाहता यत्र गोपालायुद्धदु
र्मदाः ॥ स्लेच्छाश्च बहुसाहस्राः किमन्यद्वागधेयतः ॥ ४० ॥ शकुनिः सौवलो यत्र कैतव्यश्च महाबलः ॥ निहतः सवलो वीरः किमन्यद्वागधेयतः ॥ ४१ ॥ एते चान्ये
च बहवः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ॥ राजानो राजपुत्राश्च शूराः परिघवाहवः ॥ ४२ ॥ निहता बहवो यत्र किमन्यद्वागधेयतः ॥ यत्र शूरामहेष्वासाः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः
॥ ४३ ॥ बहवो निहता सूतमहेंद्रसमविक्रमाः ॥ नानादेशसमावृत्ताः क्षत्रिया यत्र संजय ॥ ४४ ॥ निहताः समरे सर्वे किमन्यद्वागधेयतः ॥ पुत्राश्च मे विनिहताः
पौत्राश्चैव महाबलाः ॥ ४५ ॥ वयस्या भ्रातरश्चैव किमन्यद्वागधेयतः ॥ भागधेयसमायुक्तो ध्रुवमुत्पद्यते नरः ॥ ४६ ॥ यस्तु भाग्यसमायुक्तः स शुभं प्राप्नुयान्न
रः ॥ अहं वियुक्तः स्तैर्भाग्यैः पुत्रैश्चैव हसंजय ॥ ४७ ॥ कथमद्य भविष्यामि वृद्धः शत्रुवशंगतः ॥ नान्यदत्र परं मन्ये वनवासाद्वते प्रभो ॥ ४८ ॥ सोऽहं वनंगमिष्या
मिनिर्वधुर्ज्ञातिसंक्षये ॥ नहि मेऽन्यद्भवेच्छ्रेयो वनाभ्युपगमाद्वते ॥ ४९ ॥ इमामवस्थां प्राप्तस्य लूनपक्षस्य संजय ॥ दुर्योधनाहता यत्र शल्यश्च निहतो युधि ॥ ५० ॥
दुःशासना विविंशश्च विकर्णश्च महाबलः ॥ कथं हि भीष्मसेनस्य श्रोत्रे हंशब्दमुत्तमं ॥ ५१ ॥ एकेन समरे येन हतं पुत्रशतं मम ॥ असकृद्वदतस्तस्य दुर्योधनवधे
न च ॥ ५२ ॥ दुःखशोकाभिसंतप्तो न श्रोत्रे परुषागिरः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं वृद्धश्च संतप्तः पार्थिवो हतवां धवः ॥ ५३ ॥ मुहुर्मुहुर्मुल्यमानः पुत्राधिभि
रभिप्लुतः ॥ विलप्य सुचिरं कालं धृतराष्ट्रो विक्रासुतः ॥ ५४ ॥ दीर्घमुष्णं सनिः श्वस्य चिंतयित्वा पराभवं ॥ दुःखेन महाराज संतप्तो भरतर्षभः ॥ ५५ ॥ पुनर्गा
वल्गणिं मृतं पर्यपृच्छद्यथा तथं ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वा सूतपुत्रं च घातितं ॥ ५६ ॥ सेनापतिं प्रणेतारं कमकुर्वतमामकाः ॥ यं यं सेनाप्रणे
तारं युधिकुर्वति मामकाः ॥ ५७ ॥ अचिरेणैव काले न तं तं निघ्नंति पांडवाः ॥ रणमूर्ध्नि हतो भीष्मः पश्यतां वः किरीटिना ॥ ५८ ॥ एवमेव हतो द्रोणः सर्वपाप्मेव पश्य
तां ॥ एवमेव हतः कर्णः सूतपुत्रः प्रतापवान् ॥ ५९ ॥ सराजकानां सर्वेषां पश्यतां वः किरीटिना ॥ पूर्वमेवाहमुक्तो वै विदुरेण महात्मना ॥ ६० ॥ दुर्योधनापराधेन प्र
जयं विनशिष्यति ॥ केचिन्न सम्यक् पश्यंति मूढाः सम्यगवेक्ष्य च ॥ ६१ ॥

पिमृदास्तथाभूतं तद्वचः केचिन्न पश्यंतीत्युत्तरेण संबन्धः ॥ ६१ ॥

तथाभूतंयथार्थं ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठोयेभारतभावदोषेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ शृण्विति ॥

तदिदंमममूढस्यतथाभूतंवचःस्मत्तन् ॥ यदब्रवीत्सधर्मात्माविदुरोदीर्घदर्शिवान् ॥ तत्तथासमनुप्राप्तंवचनंसत्यवादिनः ॥ ६२ ॥ दैवोपहतचित्तेनयन्मयात
कृतंपुरा ॥ अनयस्यफलंतस्यब्रह्मिगावल्गणेपुनः ॥ ६३ ॥ कोवामुखमनीकानामासीत्कर्णेनिपातिते ॥ अर्जुनंवाष्पुदेवंचकोवाप्रत्युद्ययोरथी ॥ ६४ ॥ केऽर
क्षन्दक्षिणंचक्रंमद्रराजस्यसंयुगे ॥ वामंचयोद्गुकामस्यकेवावीरस्यपृष्ठतः ॥ ६५ ॥ कथंचवःसमेतानांमद्रराजोमहारथः ॥ निहतःपांडवैःसंख्येपुत्रोवामम
संजय ॥ ६६ ॥ ब्रह्मिर्वयथातत्वंभरतानांमहाक्षयं ॥ यथाचनिहतःसंख्येपुत्रोदुर्योधनोमम ॥ ६७ ॥ पंचालाश्रयथासर्वेनिहताःसपदानुगाः ॥ धृष्टद्युम्नःशि
खंडीचद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ॥ ६८ ॥ पांडवाश्रयथामुक्तास्तथोभौमाधवौयुधि ॥ रुपश्चकृतवर्माचिभारद्वाजस्यचात्मजः ॥ ६९ ॥ यद्यथायादृशंचैवयुद्धं
वृत्तंचसांप्रतं ॥ अखिलंश्रोतुमिच्छामिकुशलोत्थसिसंजय ॥ ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिधृतराष्ट्रविलापेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
संजयउवाच शृणुराजन्नवहितोयथावृत्तमहानक्षयः ॥ कुरुणांपांडवानांचसमासाद्यपरस्परं ॥ १ ॥ निहतेसूतपुत्रेतुपांडवेनमहात्मना ॥ विद्रुतेषुचसैन्ये
पुंसमानीतेषुचासकृत् ॥ २ ॥ घोरेमनुष्यदेहानामाजौनरवरक्षये ॥ यत्तत्कर्णेहतेपार्थःसिंहनादमथाकरोत् ॥ ३ ॥ तदातवसुतान्राजन्नाविशंत्सुमहद्भयं ॥ नसं
धातुमनीकानिनचैवाथपराक्रमे ॥ ४ ॥ आसीदुद्धिर्हतेकर्णेनवयोधस्यकस्यचित् ॥ वणिजोनाविभिन्नायामगाधेऽविष्टवाइव ॥ ५ ॥ अपारेपारमिच्छंतोहते
द्वीपेकिरीटिना ॥ सूतपुत्रेहतेराजन्वित्रस्ताःशरविक्षताः ॥ ६ ॥ अनाथानाथमिच्छंतोमृगाःसिंहादिताइव ॥ भग्नशृंगाइववृषाःशीर्णदंष्ट्राइवोरगाः ॥ ७ ॥ प्रत्यु
पायामसायाङ्गेनिर्जिताःसव्यसाचिना ॥ हतप्रवीराविध्वस्तानिकृत्तानिशितैःशरैः ॥ ८ ॥ सूतपुत्रेहतेराजन्पुत्रास्तेप्राद्ववंस्ततः ॥ विध्वस्तकवंचाःसर्वेकांदिशी
काविचेतसः ॥ ९ ॥ अन्योन्यमभिनिघ्नंतोवीक्षमाणाभयादिशः ॥ मामेवनूनंवीभत्सुर्मामेवचवृकोदरः ॥ १० ॥ अभियातीतिमन्वानाःपेतुर्मस्तुश्चभारत ॥
अश्वानन्येगजानन्येरथानन्येमहारथाः ॥ ११ ॥ आरुह्यजवसंपन्नाःपादातान्प्रजहुर्भयात् ॥ कुंजरैःस्यंदनाभग्नाःसादिनश्चमहारथैः ॥ १२ ॥ पदातिसंघा
श्चाश्वौघैःपलायद्विर्भूतैःहताः ॥ व्यालतस्करसंकीर्णैःसार्थहीनायथावने ॥ १३ ॥ तथात्वदीयानिहतेसूतपुत्रेतदाभवन् ॥ हतारोहास्तथानागाश्चिन्नहस्तास्तथा
परे ॥ १४ ॥

॥ १ ॥ समानीतेषुयुद्धोन्मुखीकृतेषु ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ जघनेअंते प्राणपणेनयुध्यंतमित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 सर्वपार्थम्यंलोकमपश्यन्वैभयादिताः ॥ तान्प्रेक्ष्यद्रवतःसर्वान्भीमसेनभयार्दितान् ॥ १५ ॥ दुर्योधनोथस्वसृतंहाहाकृत्यैवमब्रवीत् ॥ नातिक्रमिष्यतेपार्थोऽथ
 नुष्पाणिमवस्थितं ॥ १६ ॥ जघनेयुध्यमानंमांतूर्णमश्वान्प्रचोदय ॥ समरेयुध्यमानंहिकोतेयोमांधनंजयः ॥ १७ ॥ नोत्सहेताप्यतिक्रांतुंवेलामिवमहार्ण
 वः ॥ अद्यार्जुनंसगोविंदंमानिनंचटकोदरं ॥ १८ ॥ निहत्यशिष्टान्शत्रून्श्वकर्णस्यानृण्यमाप्नुयां ॥ तच्छ्रुत्वाकुरुराजस्यशूरार्यसदृशंवचः ॥ १९ ॥ सूतोहमप
 रिच्छन्मान्शनैरश्वानचोदयत् ॥ गजाश्वरथहीनास्तुपादाताश्चैवमारिषः ॥ २० ॥ पंचविंशतिसाहस्राःप्राद्रवन्शनकैरिव ॥ तान्भीमसेनःसंकुद्धोऽधृष्टद्युम्नश्च
 पार्षतः ॥ २१ ॥ बलेनचतुरंगेणपरिक्षिप्याहनच्छरैः ॥ प्रत्ययुध्यंस्तुतेसर्वेभीमसेनंसपार्षतं ॥ २२ ॥ पार्थपार्षतयोश्चान्येजगद्गुह्यस्तत्रनामनी ॥ अक्रुध्यतरणे
 भीमस्तैर्मध्येप्रत्यवस्थितैः ॥ २३ ॥ सोवतीर्यरथात्तूर्णगदापाणिरयुध्यत ॥ नतानूरथस्योभूमिष्ठान्धमपिक्षीटकोदरः ॥ २४ ॥ योधयामासकौतेयोभुजवीर्यमु
 पाश्रितः ॥ जातरूपपरिच्छन्नांप्रगृह्यमहतींगदां ॥ २५ ॥ न्यवधीत्तावकान्सर्वान्दंडपाणिरिवांतकः ॥ पदातयोहिसंरज्यास्यक्तर्जावितवांधवाः ॥ २६ ॥ भीम
 मभ्यद्रवन्संख्येपतंगाडवपावकं ॥ आसाद्यभीमसेनंतेसंरज्यायुद्धदुर्मदाः ॥ २७ ॥ विनेदुःसहसादृष्ट्वाभूतग्रामाडुवांतकं ॥ श्येनवद्वचंरद्रीमःखड्गेनगदयातया
 ॥ २८ ॥ पंचविंशतिसाहस्रांस्तावकानांव्यपोथयत् ॥ हत्वातत्पुरुषानीकंभीमःसत्यपराक्रमः ॥ २९ ॥ धृष्टद्युम्नपुरस्कृत्यपुनस्तस्योमहाबलः ॥ धनंजयोरथानी
 कमन्वपद्यतवीर्यवान् ॥ ३० ॥ माद्रीपुत्रौचशकुनिसात्यकिश्चमहाबलः ॥ जवेनाभ्यपतन्तृष्टाघ्नतोदौर्योधनंवलं ॥ ३१ ॥ तस्याश्ववाहान्सुबहून्तेनिहत्यशि
 तैःशरैः ॥ तमन्वधावंस्त्वरितास्तत्रयुद्धमवर्तत ॥ ३२ ॥ ततोऽधनंजयोरान्नरथानीकमगाहत ॥ विश्रुतंत्रिपुलोकेपुगांडीवंव्याक्षिपन्धनुः ॥ ३३ ॥ कृष्णसार
 थिमायांतदृष्ट्वाश्वेतहयंरथं ॥ अर्जुनंचापियोद्धारंत्वदीयाःप्राद्रवन्भयात् ॥ ३४ ॥ विप्रहीनरथाश्चाश्वशरैश्चपरिवारिताः ॥ पंचविंशतिसाहस्राःपार्थमादुर्न्यदा
 तयः ॥ ३५ ॥ हत्वातत्पुरुषानीकंपंचालानांमहारथः ॥ भीमसेनंपुरस्कृत्यनचिरात्प्रत्यदृश्यत ॥ ३६ ॥ महाधनुर्धरःश्रीमानमित्रगणमर्दनः ॥ पुत्रःपंचालराजस्य
 धृष्टद्युम्नोमहायशः ॥ ३७ ॥ पारावतसवर्णाश्वंकोविदारवरध्वजं ॥ धृष्टद्युम्नरणेदृष्ट्वात्वदीयाःप्राद्रवन्भयात् ॥ ३८ ॥ गांधारराजंशीघ्राश्वमनुसृत्ययशस्विनौ ॥
 अचिरात्प्रत्यदृश्येतांमाद्रीपुत्रौससात्यकी ॥ ३९ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥
 चेकितानःशिखंडीचद्रौपदेयाश्चमारिष ॥ हत्वात्वदीयं सुमहत्सैन्यं शंखानथाधमन् ॥ ४० ॥ ते सर्वे तावकांश्चेक्ष्य द्रवतो वै पराङ्मुखान् ॥ अभ्यधावंत निघ्नंतो वृ
 पान् जित्वा वृषा इव ॥ ४१ ॥ सेनावशो पतंत दृष्ट्वा तव पुत्रस्य पांडवः ॥ अवस्थितं सव्यसाचीं चुक्रोध बलवन् नृप ॥ ४२ ॥ तत एनं शरैराजसहसा समवाकिरत् ॥ रज
 सा चोद्गतेनाथनस्म किंचन दृश्यते ॥ ४३ ॥ अंधकारीकृतलोकेशरीभूते महीतले ॥ दिशः सर्वा महाराजतावकाः प्राद्रवन् भयात् ॥ ४४ ॥ भज्यमाने पु सर्वे पुं कुरुरा
 जा विशांपते ॥ परेपामात्मनश्चैव सैन्ये ते समुपाद्रवन् ॥ ४५ ॥ ततो दुर्योधनः सर्वानाजुहावाथ पांडवान् ॥ युद्धाय भरतश्रेष्ठ देवानिव पुरा वलिः ॥ ४६ ॥ त एनम
 भिगर्जतं सहिताः समुपाद्रवन् ॥ नानाशस्त्रसृजः क्रुद्धा भर्त्सयंतो मुहुर्मुहुः ॥ ४७ ॥ दुर्योधनोऽप्यसंभ्रांतस्तान् रीन्यवधमच्छरैः ॥ तत्राद्रुतमपश्याम तव पुत्रस्य पौ
 रूपं ॥ ४८ ॥ यदेनं पांडवाः सर्वे न शकुरतिवर्त्तितुं ॥ नातिदूरापयातं च कृतबुद्धिपलायने ॥ ४९ ॥ दुर्योधनः स्वकं सैन्यमपश्य दृशविक्षतं ॥ ततो वस्थाप्य राजेंद्रक
 तबुद्धिस्तवात्मजः ॥ ५० ॥ हर्षयन्निवतान्योधास्ततो वचनमब्रवीत् ॥ न तद्देशं प्रपश्यामि पृथिव्यां पर्वतेषु च ॥ ५१ ॥ यत्र यातान्न वो हन्युः पांडवाः किं स्तुते नवः ॥
 स्वस्यैव वलंते पांशुणां च भृशविक्षताः ॥ ५२ ॥ यदि सर्वे त्रतिष्ठामो ध्रुवं नो विजयो भवेत् ॥ विप्रयातांस्तु वो भिन्नान्यां डवाः कृतकिल्बिषान् ॥ ५३ ॥ अनुसृत्य
 हनिष्यंति श्रेयो नः समरे वधः ॥ सुखः सांग्रामिको मृत्युः क्षत्रधर्मेण युध्यतां ॥ ५४ ॥ मृतो दुःखं न जानाति प्रेत्य चानंत्यमश्नुते ॥ शृण्वंतु क्षत्रियाः सर्वे यावन्तोत्र स
 मागताः ॥ ५५ ॥ द्विपतो भीमसेनस्य वशमेप्यथ विद्रुताः ॥ पितामहैराचरितं न धर्महातुमर्हथ ॥ ५६ ॥ नान्यत्कर्मास्ति पापीयः क्षत्रियस्य पलायनात् ॥ न यु
 द्धधर्माच्छ्रेयान् हि पंथाः स्वर्गस्य कौरवाः ॥ ५७ ॥ सुचिरेणार्जितोऽहो कान्सद्यो युद्धात् समश्नुते ॥ तस्य तद्वचनं राज्ञः पूजयित्वा महारथाः ॥ ५८ ॥ पुनरेवाभ्यवर्त्तत
 क्षत्रियाः पांडवान् प्रति ॥ पराजयममृत्युं तः कृतचित्ताश्च विक्रमे ॥ ५९ ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं पुनरेव सुदारुणं ॥ तावकानां परेषां च देवासुररणोपमं ॥ ६० ॥ युधि
 ष्ठिरपुरोगांश्च सर्वसैन्येन पांडवान् ॥ अन्वधावन् महाराज पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ ६१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि कौरवसैन्यापयाने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच पतितान् रथनीडांश्च रथांश्चापि महात्मनां ॥ रणे च निहतान् नागान् दृष्ट्वा पत्नींश्च मारिष ॥ १ ॥

इति शल्यपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ पतितानिति ॥ १ ॥

अप्रस्थातिमित्यत्रप्रत्याख्यातिमितिपाठेपितुन्योर्यः ॥ २ ॥ भृशेत्यत्रदशेतिपाठेदशादृष्ट्यात्रेण ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ मन्युवशादुर्योधनस्यैदन्यवशात् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४

आयोधनंचानिघोरंरुद्रस्याक्रीडसन्निभं ॥ अप्रस्थातिगतानांतुराहांशतसहस्रशः ॥ २ ॥ विमुखेतवपुत्रेतुशोकोपहतचेतसि ॥ भृशोद्विग्रेषुसैन्येषुदृष्ट्वापार्थ
स्यविक्रमं ॥ ३ ॥ ध्यायमानेषुसैन्येषुदुःखंप्राप्तेषुभारत ॥ बलानांमथ्यमानानांश्रुत्वानिनदमुत्तमं ॥ ४ ॥ अभिज्ञानंनरैर्द्राणांविक्षतंप्रेक्ष्यसंयुगे ॥ कृपाविष्टः
रूपोराजन्वयःशीलसमन्वितः ॥ ५ ॥ अब्रवीत्तत्रतेजस्वीसोभित्यजनाधिपं ॥ दुर्योधनंमन्युवशाद्वाक्यंवाक्यविशारदः ॥ ६ ॥ दुर्योधननिबोधेदयत्त्वाविद्या
मिकौरव ॥ श्रुत्वाकुरुमहाराजयदितेरोचतेनघ ॥ ७ ॥ नयुद्धयर्मान्छ्रेयान्वैपथ्याराजेंद्रविद्यते ॥ यंसमाश्रित्ययुद्धंतेक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभ ॥ ८ ॥ पुत्रोभ्रातापि
ताचैवस्वस्त्रीयोमातुलस्तथा ॥ संबन्धिबांधवाश्चैवयोद्धावैक्षत्रजीविना ॥ ९ ॥ वधेचैवपरोधर्मस्तथाऽधर्मःपलायने ॥ तेस्मघोरांसमापन्नाजीविकांजीविता
थिनः ॥ १० ॥ तदत्रप्रतिवक्ष्यामि किंचिदेवहितंवचः ॥ हतेभीष्मेचद्रोणेचकर्णेचैवमहारथे ॥ ११ ॥ जयद्रथेचनिहतेतवभ्रातृपुत्रानघ ॥ लक्ष्मणेतवपुत्रेच
किंशेषंपर्युपास्महे ॥ १२ ॥ येषुभारंसमासाधराज्येमतिमकुर्महि ॥ तेसंत्यज्यतनूर्याताःशूराब्रह्मविदांगति ॥ १३ ॥ वयंत्विहविनाभूतागुणवद्भिर्महारथैः ॥
रूपणवर्त्तयिष्यामपातयित्वानृपान्वहून् ॥ १४ ॥ सर्वैरथचजीवद्विर्भीमसुरपराजितः ॥ कृष्णनेत्रोमहाबाहुर्देवैरपिदुरासदः ॥ १५ ॥ इंद्रकार्मुकतुल्याभामिंद्र
केतुमिवोच्छ्रितं ॥ वानरकेतुमासाधसंचचालमहाचसूः ॥ १६ ॥ सिंहनादाच्चभीमस्यपांचजन्यस्वनेनच ॥ गांडीवस्यचनिर्घोषात्संहृथंतिमनांसिनः ॥ १७ ॥
चरंतीवमहविद्युन्मुष्णंतीनयनप्रभां ॥ अलातमिवचाविद्वंगांडीवंसमदृश्यत ॥ १८ ॥ जांबूनदविचित्रंचधूयमानंमहद्भुजः ॥ दृश्यतेदिक्षुसर्वासुविद्युदभ्रघ
नेष्विव ॥ १९ ॥ श्वेताश्ववेगसंपन्नाःशशिकाशसमप्रभाः ॥ पिवंतइवचाकाशंरथेयुक्तास्तुवाजिनः ॥ २० ॥ उत्थमानांश्चरुष्णेनवायुनेवबलाहकाः ॥ जां
बूनदविचित्रांगावहंतेचार्जुनंरणे ॥ २१ ॥ तावकंतद्वल्लंराजन्नर्जुनोब्रविशारदः ॥ गहनंशिशिरेकक्षंददाहाग्निरिवोल्बणः ॥ २२ ॥ गाहमानमनीकानिमहं
द्रसदृशप्रभं ॥ धनंजयमपश्यामचतुर्दंष्ट्रमिवद्विपं ॥ २३ ॥ विक्षोभयंतंसेनतित्रासयंतंचपार्थिवान् ॥ धनंजयमपश्यामनलिनीमिवकुंजरं ॥ २४ ॥ त्रासयं
तंतुयाग्नोधान्यनुर्घोषेणपांडवं ॥ भूयएनमपश्यामसिंहंमृगगणानिव ॥ २५ ॥

कृष्णनेत्रोमहाबाहुर्देवैरपिदुरासदः ॥ १५ ॥ १६ ॥ संहृथंति संहृथंति इतिभावार्थः मनांसिआत्मनंसंहृथंति मूढानिअविष्यंतीत्यर्थः समुसंतीतिपाठांतरं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ वर्तमानस्यसंप्रपामस्य अभितोवध्यतां वध्यमानानां च अद्यसप्तदशाहानि जातानीत्यन्वयः जातानीति शेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

सर्वलोकमहेष्वासौष्टभौसर्वधन्विनां ॥ आमुक्तकवचौरुष्णौलोकमध्ये विचेरतुः ॥ २६ ॥ अद्यसप्तदशाहानि वर्तमानस्य भारत ॥ संग्रामस्यातिघोरस्य वध्यतां चाभितो युधि ॥ २७ ॥ वायुनेव विधूतानितवसैन्यानि सर्वतः ॥ शरदंभोदजालानिव्यशीर्यत समंततः ॥ २८ ॥ तांनावमिव पर्यस्तां वातधूतां महार्णवै ॥ तवसेनां महाराजसव्यसाची व्यकंपयत् ॥ २९ ॥ कनुतेसूतपुत्रो भूक्तनुद्रोणः सहानुगः ॥ अहंकचक्रचात्मा ते हार्दिक्यश्च तथा कनु ॥ ३० ॥ दुःशासनश्च ते भ्राता भ्रातृभिः सहितः कनु ॥ बाणगोचरसंप्राप्तं प्रेक्ष्य चैव जयद्रथं ॥ ३१ ॥ संबन्धिनस्ते भ्रातृश्वसहायान्मातुलांस्तथा ॥ सर्वान्विक्रम्य मिषतो लोकमाक्रम्य मूर्धनि ॥ ३२ ॥ जयद्रथो ह तोराजं किनुशेषमुपास्महे ॥ कोहीहसपुमानस्ति यो विजेष्यति पांडवं ॥ ३३ ॥ तस्य चास्त्राणि दिव्यानि विविधानि महात्मनः ॥ गांडीवस्य च निर्घोषो धैर्याणि हरते हिनः ॥ ३४ ॥ नष्टचंद्रायथारात्रिः सेनेयं हतनायका ॥ नागभग्नद्रुमाशुष्कानदीवाकुलतांगता ॥ ३५ ॥ ध्वजिन्यां हतनेत्रायां यथेष्टं श्वेतवाहनः ॥ चरिष्यति महाबाहुः कक्षेष्वग्निरिव ज्वलन् ॥ ३६ ॥ सात्यकेश्वैव यो वेगो भीमसेनस्य चोभयोः ॥ दारयेच्च गिरीन्सर्वान् शोषयेच्चैव सागरान् ॥ ३७ ॥ उवाच वाक्यं यद्भीमः सभामध्ये विशांपते ॥ कृतंतत्सफलं तेन भूयश्चैव करिष्यति ॥ ३८ ॥ प्रमुखस्थे तदाकर्णे बलं पांडवरक्षितं ॥ दुरासदंतदागुप्तं व्यूढं गांडीवधन्वना ॥ ३९ ॥ युष्माभिस्तानि चीर्णानि यान्यसाधूनि साधुषु ॥ अकारणकृतान्येव तेषां वः फलमागतं ॥ ४० ॥ आत्मनो र्यत्त्वया लोको यत्नतः सर्वं आहृतः ॥ स ते संशयितस्ताव आत्मा वै भरतर्षभ ॥ ४१ ॥ रक्षदुर्योधनात्मानमात्मा सर्वस्य भाजनं ॥ भिन्ने हि भाजने तात दिशो गच्छति तद्गतं ॥ ४२ ॥ हीयमानेनैव संधिः पर्येष्यत्यः समेन वा ॥ विग्रहो वर्धमानेन मतिरेषा बृहस्पतेः ॥ ४३ ॥ ते वयं पांडुपुत्रेभ्यो हीनाः स्मबलशक्तितः ॥ तदत्र पांडवैः सार्धं संधिं मन्येक्षमं प्रभो ॥ ४४ ॥ न जानीते हियः श्रेयः श्रेयसश्चावमन्यते ॥ सक्षिप्रं भ्रश्यते राज्यान् च श्रेयो नु विंदति ॥ ४५ ॥ प्रणिपत्य हिराजानं राज्यं ददिलभे महि ॥ श्रेयः स्यान्न तु मौढ्येन राजवर्गंतुः पराभवं ॥ ४६ ॥ वैचित्रवीर्यवचनात्कृपाशीलो युधिष्ठिरः ॥ विनियुंजीतराज्येत्वांगो विंदवचनेन च ॥ ४७ ॥ यद्रूपाद्रिहृषीकेशो राजानमपराजितं ॥ अर्जुनं भीमसेनं च सर्वैक्युर्गुरुरसंशयं ॥ ४८ ॥ नातिक्रमिष्यते कृष्णो वचनं कौरवस्य तु ॥ धृतराष्ट्रस्य मन्येह नापि कृष्णस्य पांडवः ॥ ४९ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अतंशयंस्तवैरमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिशल्यपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ एवमुक्तस्तोराजेतिस्पष्टार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

एतत्क्षेममहंमन्येनचपार्थैश्चविग्रहं ॥ नत्वाब्रवीमिकार्षण्यान्नप्राणपरिरक्षणात् ॥ ५० ॥ पथ्यंराजन्ब्रीमित्वांतपरासुःस्मरिष्यसि ॥ इतिब्रह्मोविलप्येतत्क
पःशारदृतोवचः ॥ दीर्घमुष्णंचनिःश्वस्यशुशौचचमुमोहच ॥ ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिरूपवाक्येचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥
संजयउवाच एवमुक्तंस्तोराजागौतमेनतपस्विना ॥ निःश्वस्यदीर्घमुष्णंचतूष्णीमासीद्विशांपते ॥ १ ॥ ततोमुहूर्त्तसध्यात्वाधार्तराष्ट्रोमहामनाः ॥ कृपंशार
द्वतंवाक्यमित्युवाचपरंतपः ॥ २ ॥ यत्किंचित्सुहृदावाच्यंतत्सर्वंश्रावितोत्यहं ॥ कृतंचभवतासर्वंप्राणान्संत्यज्ययुध्यता ॥ ३ ॥ गाहमानमनीकानियुध्यमानं
महारथैः ॥ पांडवैरतितेजोभिर्लोकस्त्वामनुदृष्टवान् ॥ ४ ॥ सुहृदायदिदंवाक्यंभवताश्रावितोत्यहं ॥ नमांप्रीणातितत्सर्वमुमूर्षोरिवभेषजं ॥ ५ ॥ हेतुकारण
संयुक्तंहितंवचनमुत्तमं ॥ उच्यमानंमहाबाहोनमेविप्राय्यरोचते ॥ ६ ॥ राज्याद्विनिरुतोस्माभिःकथंसोस्मासुविश्वसेत् ॥ अक्षयूतेचक्षुमतिर्जितोस्माभिर्म
ह्यधनः ॥ ७ ॥ सकथंममवाक्यानिश्रद्धयाद्रूपएवतु ॥ तथादौत्येनसंप्राप्तःकृष्णःपार्थहितेरतः ॥ ८ ॥ प्रलब्धश्चक्षुषीकेशस्तच्चकर्माविचारिवं ॥ सचमेवचनंब्र
ह्मन्कथमेवाभिमन्यते ॥ ९ ॥ विललापचयत्कृष्णासभामध्येसमेयुपी ॥ नतन्मर्षयतेकृष्णोनराज्यहरणंतथा ॥ १० ॥ एकप्राणाकुभौकृष्णावन्योन्यमभिसंश्रि
तौ ॥ पुरायच्छ्रुतमेवासीद्रघपश्यामित्यभो ॥ ११ ॥ स्वस्तीयंनिहतंश्रुत्वादुःखंस्वपितिकेशवः ॥ कृतागसोवयंतस्यसमदर्थंकथंक्षमेत् ॥ १२ ॥ अभिमन्योर्विनाशे
ननशर्मलभतेर्जुनः ॥ सकथंमद्वितेयत्नंप्रकरिष्यनियाचितः ॥ १३ ॥ मध्यमःपांडवस्तीक्ष्णोभीमसेनोमहाबलः ॥ प्रतिज्ञातंचतेनोग्रंभज्येतापितसंनमेत् ॥ १४ ॥
उभौतौबद्धनिस्त्रिंशवुभौचावद्धकंकटौ ॥ कृतवैरावुभौवीरौयमावपियमोपमौ ॥ १५ ॥ धृष्टद्युम्नःशिखंडीचकृतवैरौमयासह ॥ तौकथंमद्वितेयत्नंकुर्यातांदिज
सत्तम ॥ १६ ॥ दुःशासनेनयत्कृष्णाएकवस्त्रारजस्वला ॥ परिक्लिष्टासभामध्येसर्वलोकस्यपश्यतः ॥ १७ ॥ तथाविवसनांदीनांस्मरंत्यद्यापिपांडवाः ॥ ननिवार
यितुंशक्याःसंग्रामात्तेपरंतपाः ॥ १८ ॥ यदाचद्रौपदीक्लिष्टामद्विनाशायदुःखिता ॥ स्यंडिलेनित्यदाशेतेपावद्वैरस्ययातनं ॥ १९ ॥ उग्रंतेपेतपःकृष्णाभर्तृणा
मर्थसिद्धये ॥ निक्षिप्यमानंदर्पचवासुदेवसहोदरा ॥ २० ॥ कृष्णायाःप्रेष्यवद्ध्वाशुश्रूषांकुरुतेसदा ॥ इतिसर्वंसमुन्नद्धंननिर्वातिकथंचन ॥ २१ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

अग्निमन्त्रोर्विनाशेनसंश्लेषः कथंमया ॥ कथंचराजाभुक्केसांपृथिवीसागरांकरां ॥ २२ ॥ पांडवानांप्रसादेनभोक्ष्येराज्यमहंकथं ॥ उपर्युपरिराज्ञांवेज्जलि
 त्वाभास्करोयथा ॥ २३ ॥ युधिष्ठिरंकथंपश्चादनुयास्यामिदासवत् ॥ कथंभुक्तास्त्वमंभोगान्दत्त्वादायांश्वपुष्कलान् ॥ २४ ॥ रूपणंवर्तयिष्यामिरूपणैःसह
 जीविकां ॥ नाभ्यसूयामितेवाक्यमुक्तंस्निग्धंहितंत्वया ॥ २५ ॥ नतुसंधिमहंमन्येप्राप्तकालंकथंचन ॥ सुनीतमनुपश्यामिसुयुद्धेनपरंतप ॥ २६ ॥ नायंक्लीबयितुं
 कालःसंयोद्धुंकालएवतः ॥ इष्टमेवदुर्भिर्यज्ञैर्दत्ताविशेषदक्षिणाः ॥ २७ ॥ प्राप्ताःकामाःश्रुतावेदाःशत्रूणांमूर्ध्निचस्थितं ॥ भृत्यामेसुभृतास्तातदीनश्चाभ्युदितो ज
 वः ॥ २८ ॥ नोत्सहेऽद्यद्विजश्रेष्ठपांडवान्वक्तुमीदृशं ॥ जितानिपरराष्ट्राणिस्वराष्ट्रमनुपालितं ॥ २९ ॥ भुक्ताश्चविविधाभोगास्त्रिवर्गःसेवितोमया ॥ पितृणांगत
 मान्दण्यंस्त्रधर्मस्यचोभयोः ॥ ३० ॥ नध्रुवंसुखमस्तीतिकुतोराष्ट्रंकृतोयशः ॥ इहकीर्तिर्विधातव्यासाचयुद्धेननान्यथा ॥ ३१ ॥ गृहेयत्क्षत्रियस्यापिनिधनं
 तदिगर्हितं ॥ अधर्मःसुमहानेषयच्छय्यामरणंगृहे ॥ ३२ ॥ अरण्येयाविमुच्येतसंग्रामेवातनुंनरः ॥ क्रतूनाहृत्यमहतोमहिमानंसगच्छति ॥ ३३ ॥ रूपणंवि
 लपन्नात्तोजरयाभिपरिपुतः ॥ प्रियतेरुदतांमध्येज्ञातीनांसपूरुषः ॥ ३४ ॥ त्यक्त्वातुविविधान्भोगान्प्राप्तानांपरमांगतिं ॥ अपीदानींसुयुद्धेनगच्छेयंयत्सलो
 क्यं ॥ ३५ ॥ शूराणामार्यवृत्तानांसंग्रामेष्वनिवर्तिनां ॥ धीमतांसत्यसंधानांसर्वेषांक्रतुयाजिनां ॥ ३६ ॥ शस्त्रावधृत्यपूतानांध्रुवंवासस्त्रिविष्टपे ॥ मुदानूनं
 प्रपश्यंतियुद्धेत्यप्सरसांगणाः ॥ ३७ ॥ पश्यंतिनूनंपितरःपूजितान्सुरसंसदि ॥ अप्सरोभिःपरिवृतान्मोदमानास्त्रिविष्टपे ॥ ३८ ॥ पंथानममरैर्यातंशूरैश्चैवानि
 वर्त्तिभिः ॥ अपितत्संगतंमार्गवयमध्यारुहेमहि ॥ ३९ ॥ पितामहेनवृद्धेनतथाचार्येणधीमता ॥ जयद्रथेनकर्णेनतथादुःशासनेनच ॥ ४० ॥ घटमानासदयै
 स्मिन्दताःशूराजनाधिपाः ॥ शेरतेलोहिताक्तांगाःसंग्रामेशरविक्षताः ॥ ४१ ॥ उत्तमास्त्रविदःशूरायथोक्तक्रतुयाजिनः ॥ त्यक्त्वाप्राणान्यथान्यायमिदंममसु
 धिष्ठिताः ॥ ४२ ॥ तैःस्वयंरचितोमार्गोदुर्गमोहिपुनर्भवेत् ॥ संपतद्भिर्महावेगैर्यास्यद्भिरिहसद्गतिं ॥ ४३ ॥ येमदर्येहताःशूरास्तेषांरुतमनुस्मरन् ॥ कृपांतप्यति
 यन्नो जरा न्ये स न आदये ॥ ४४ ॥ घातयित्वावयस्यांश्वभ्रातृनयपितामहान् ॥ जीवितंयदिरक्षेयंलोकोमांगहयेत्ध्रुवं ॥ ४५ ॥ कीदृशंचभवेद्वाज्यंममदीनस्यबंध
 णिः ॥ सखिभिश्चविशेषेणप्रणिपत्यचपांडवं ॥ ४६ ॥ सोऽहमेवादृशंरुत्वाजगतोस्यपराभवं ॥ सुयुद्धेनततःस्वर्गप्राप्त्यामिनवर्दन्यथा ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्यदीपेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ अथेति प्रस्थेशिखरे ॥ १ ॥ २ ॥ ततःतत्र ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

एवंदुर्योधनेनोक्तंसर्वसंपूज्यतद्वचः ॥ साधुसाध्वितिराजानंक्षत्रियाःसंबभाषिरे ॥ ४८ ॥ पराजयमशोचंतःकृतचित्ताश्रविक्रमे ॥ सर्वसुनिश्चितायोद्धुमुद
ग्रमनसोभवन् ॥ ४९ ॥ ततोवाहान्समाश्वास्यसर्वयुद्धाभिनंदिनः ॥ ऊनेद्वियोजनेगत्वाप्रत्यतिष्ठंतकौरवाः ॥ ५० ॥ आकाशेविद्रुमेपुण्येप्रस्थेहिमवतःशुभे ॥
अरुणांसरस्वतींप्राप्यपुःसस्तुश्रुतेजलं ॥ ५१ ॥ तवपुत्रकृतोत्साहाःपर्यवर्तततेततः ॥ पर्यवस्थाप्यचात्मानमन्योन्येनपुनस्तदा ॥ सर्वराजन्यवर्ततक्षत्रियाः
कालचोदिताः ॥ ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिदुर्योधनवाक्येपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ संजयउवाच अथहैमवतेप्रस्थे
स्थित्वायुद्धाभिनंदिनः ॥ सर्वएवमहायोधास्तत्रतत्रसमागताः ॥ १ ॥ शल्यश्चचित्रसेनश्चशकुनिश्चमहारथः ॥ अश्वत्थामारुपश्चैवकृतवर्माचसात्वतः ॥ २ ॥
सुपेणोरिष्टसेनश्चधृतसेनश्चवीर्यवान् ॥ जयत्सेनश्चराजान्स्तेरात्रिमुपितास्ततः ॥ ३ ॥ रणेकर्णेहतेवीरेत्रासिताजितकाशिभिः ॥ नालभनूशर्मतेपुत्राहिमवं
तमृतेगिरिं ॥ ४ ॥ तब्रुवन्सहितास्तत्रराजानंशल्यसन्निधौ ॥ कृतयत्नारणेराजन्संपूज्यविधिवत्तदा ॥ ५ ॥ कृत्वासेनाप्रणेतारंपरांस्त्वयोद्धुमर्हसि ॥ येनाभिगु
प्ताःसंग्रामेजयेमासुहृदोवयं ॥ ६ ॥ ततोदुर्योधनःस्थित्वारथेरथवरोत्तमं ॥ सर्वयुद्धविभावज्ञमंतकप्रतिमंयुधि ॥ ७ ॥ स्वंगंप्रच्छन्नशिरसंकंबुग्रीवंप्रियंवदं ॥
व्याकोशपद्मपत्राक्षंव्याघ्रास्यंमेरुगौरवं ॥ ८ ॥ स्थाणोर्वृषस्यसदृशंस्कंधनेत्रगतिस्वरैः ॥ पुष्टश्लिष्टायतभुजंसुविस्तीर्णवरोरसं ॥ ९ ॥ बलेजवेचसदृशमरुणा
नुजवातयोः ॥ आदित्यस्यार्चिपातुल्यंबुद्ध्याचोशनसासमं ॥ १० ॥ कांतिरूपमुखैश्चयैस्त्रिभिश्चंद्रमसासमं ॥ कांचनोपलसंघातैःसदृशंश्लिष्टसंधिकं ॥ ११ ॥
सुवृत्तोरुकटीजंघंसुपादंस्वंगुलीनखं ॥ स्मृत्वास्मृत्वेवतुगुणान्यात्रायत्नाद्विनिर्मितं ॥ १२ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नंनिपुणंश्रुतिसागरं ॥ जेतारंतरसारीणामजेय
मरिभिर्वलात् ॥ १३ ॥ दशांगंयश्चतुष्पादमिष्वस्त्रंवेदतत्त्वतः ॥ सांगांस्तुचतुरोवेदान्सम्यगाख्यानपंचमान् ॥ १४ ॥ आराध्यव्यंकयत्नाद्भूतैरुग्रैर्महातपाः ॥
अयोनिजायामुत्पन्नोद्रोणेनायोनिजेनयः ॥ १५ ॥ तमप्रतिमकर्माणिरूपेणाप्रतिमंभुवि ॥ पारगंसर्वविद्यानांगुणार्णवमनिर्दितं ॥ १६ ॥

सर्वेषांयुद्धगतामांविधानांभावानामभिप्रायाणांज्ञसंवेयुद्धविभावज्ञं ॥ ७ ॥ स्वंगंशोभनांगं ॥ ८ ॥ स्थाणोःसंबंधिनोदृष्टस्य ॥ ९ ॥ अर्चिषाज्योतिपातुल्यंतुल्यतेजसं अर्चिषाआदित्यस्यतुल्यमितिवा ॥ १० ॥
॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ दशांगं ज्ञतंप्रामिर्धृतिःपुष्टिःस्मृतिःक्षेपोरिभेदनं चिकित्सोद्धीपनंकुष्टिरिष्वस्त्रंस्यादशांगकं दीक्षाशिक्षात्मरक्षाचणत्साधनमेवच धनुर्वेदस्यचत्वारण्येपादाःप्रकीर्तिताः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

तुभ्यंतव ॥१७॥१८॥१९॥ महासेनइवकार्तिकेयइव महतीसेनायस्यसमहासेनः ॥२०॥२१॥२२॥२३॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेषष्ठो
तमभ्येत्यात्मजस्तुभ्यमश्वत्थामानमब्रवीत् ॥ यंपुरस्कृत्यसहितायुधिजेप्यामपांडवान् ॥ १७॥ गुरुपुत्रोद्यसर्वेषामस्माकंपरमागतिः ॥ भवांस्तस्मान्नियोगा
त्तेकोस्तुसेनापतिर्मम ॥ १८॥ द्रौणिरुवाच अयंकुलेनरूपेणतेजसायशसाश्रिया ॥ सर्वैर्गुणैःसमुदितःशल्योनेस्तुचमूपतिः ॥ १९॥ भागिनेयान्नि
जांस्यत्काकृतज्ञोस्मानुपागतः ॥ महासेनामहाबाहुर्महासेनइवापरः ॥ २०॥ एनंसेनापतिंकृतवानृपतिंनृपसत्तम ॥ शक्यःप्राप्तुंजयोस्माभिर्देवैःस्कंदमिवा
जितं ॥ २१॥ तथोक्तेद्रोणपुत्रेणसर्वएवनराधिपाः ॥ परिवार्यस्थिताःशल्यंजयशब्दांश्चचक्रिरे ॥ २२॥ युद्धायचमतिंचक्रुरावेशंचपरंययुः ॥ ततोदुर्योधनो
भूमौस्थित्वारथवरेस्थितं ॥ २३॥ उवाचप्रांजलिर्भूत्वाद्रोणभीष्मसमंरणे ॥ अयंसकालःसंप्राप्तोमित्राणांमित्रवत्सल ॥ २४॥ यत्रमित्रममित्रंवापरीक्षंते
बुधाजनाः ॥ सभवानस्तुनःशूरःप्रणतावाहिनीमुखे ॥ २५॥ रणंयातेचभवतिपांडवामंदचेतसः ॥ भवियंतिसहामात्याःपंचालाश्चनिरुद्यमाः ॥ २६॥ दुर्यो
धनवचःश्रुत्वाशल्योमद्राधिपस्तदा ॥ उवाचवाक्यंवाक्यज्ञोराजानंराजसन्निधौ ॥ २७॥ शल्यउवाच यत्तुमांमन्यसेराजन्कुरुराजकरोमितत् ॥ त्वत्पि
यार्थंहिमेसर्वंप्राणाराज्यंधनानिच ॥ २८॥ दुर्योधनउवाच सैनापत्येनवरयेत्वामहंमातुलातुलं ॥ सोस्मान्याहियुधांश्चेष्टस्कंदोदेवानिवाहवे ॥ २९॥
अभिपिच्यस्वराजेंद्रदेवानामिवपावकिः ॥ जहिशत्रून्रणेदीरमहेंद्रोदानवानिव ॥ ३०॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशल्यदुर्योधनसंवादेपष्ठोऽध्यायः
॥६॥ ॥७॥ ॥७॥ संजयउवाच एतच्छ्रुत्वावचोराज्ञोमद्राज्ञःप्रतापवान् ॥ दुर्योधनंतदाराजन्वाक्यमेतदुवाचह ॥ १॥ दुर्योधनमहाबाहो
शृणुवाक्यविदांवर ॥ यावेतौमन्यसेरुणौरथस्यौरथिनांवरौ ॥ २॥ नमेतुल्याबुभावेतौवाहुवीर्यकथंचन ॥ उद्यतांपृथिवींसर्वाससुरासुरमानवां ॥ ३॥ यो
धयेयंरणमुखेसंकुद्धःकिमुपांडवान् ॥ विजेप्यामिरणेपार्थान्सोमकांश्चसमागतान् ॥ ४॥ अहंसेनाप्रणेतानेभविष्यामिनसंशयः ॥ तंचव्यूहंविधास्यामिन
तरिष्यंतियंपरे ॥ ५॥ इतिसत्यंब्रवीम्येपदुर्योधननसंशयः ॥ एवमुक्तस्ततोराजामद्राधिपतिमंजसा ॥ ६॥ अभ्यपिंचतसेनायामध्येभरतसत्तम ॥ विधिनाशा
स्वदृष्टेनक्लिष्टरूपोविशांपते ॥ ७॥ अभिषिक्तेततस्तस्मिन्सिंहनादोमहानभूत् ॥ तवसैन्येभ्यवाद्यंतवादित्राणिचभारत ॥ ८॥

॥६॥ ॥७॥ एतच्छ्रुत्वेति ॥१॥२॥३॥४॥ नतरिष्यंतीत्यत्रनभविष्यंतीतिपाठेयंप्राप्यनभविष्यंतिमरिष्यंतीत्यध्याहृत्ययोज्यं ॥ ५॥ ६॥ क्लिष्टरूपःपराजयनिश्चयात् ॥ ७॥ ८॥

कुष्टाआहूताः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ मर्त्यधर्माणःमर्त्यधर्मणः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

कुष्टाश्वासंस्तथायोधामद्रकाश्चमहारयाः ॥ तुष्टुवुश्चैवराजानंशैल्यमाहवशोभिनं ॥ ९ ॥ जयराजंश्चिरंजीवजहिशत्रून्समागतान् ॥ तवबाहुबलंप्राप्यधार्तराष्ट्रमहाबलाः ॥ १० ॥ निखिलाःपृथिवीं सर्वांप्रशासंतुहतद्विपः ॥ त्वंहिशक्तेरणेजेतुंससुरासुरमानवान् ॥ ११ ॥ मर्त्यधर्माणइह तु किमुस्तंजयसोमकान् ॥ एवंसंपूज्यमानस्तुमद्राणामधिपोवली ॥ १२ ॥ हर्षंप्रापतदावीरोदुरापमरुतात्मभिः ॥ शल्यउवाच अद्यचाहंरणेसर्वानपंचालान्सहपांडवैः ॥ १३ ॥ निहनिष्यामिवाराजन्स्वर्गयास्यामिवाहतः ॥ अद्यपश्यंतुमांलोकाविचरंतमभीतवत् ॥ १४ ॥ अद्यपांडुसुताःसर्वेवासुदेवःससात्यकिः ॥ पंचालाश्चदयश्चैवद्रौपदेयाश्चसर्वशः ॥ १५ ॥ धृष्टद्युम्नःशिखंडीचसर्वेचापिप्रभद्रकाः ॥ विक्रमंममपश्यंतुधनुषश्चमहद्वलं ॥ १६ ॥ लाघवंचास्त्रवीर्यंचभुजयोश्चवलंयुधि ॥ अद्यपश्यंतुमेपार्थाःसिद्धाश्चसहचारणैः ॥ १७ ॥ यादृशंमेवलंवाह्नोःसंपदमेपुयाचमे ॥ अद्यमेविक्रमंदृष्ट्वापांडवानांमहारयाः ॥ १८ ॥ प्रतीकारपराभूत्वाचेष्टं तांविविधाःक्रियाः ॥ अद्यसैन्यानिपांडूनांद्रावयिष्येसमंततः ॥ १९ ॥ द्रोणभीष्मावतिविभोसूतपुत्रंचसंयुगे ॥ विचरिष्येरणेयुध्यन्प्रियार्थं तवकौरव ॥ २० ॥ संजयउवाच अभिपिक्तेतथाशल्येतवसैन्येषुमानद ॥ नकर्णव्यसनंकिंचिन्मेनिरेतत्रभारत ॥ २१ ॥ दृष्टाःसुमनसश्चैववभूवुस्तत्रसैनिकाः ॥ मेनिरेनिहता न्यार्थान्मद्राजवशंगतान् ॥ २२ ॥ प्रहर्षंप्राप्यसेनातुताक्कीभरतर्षभ ॥ तंरात्रिमुपितासुमाहर्षचित्ताचसाभवत् ॥ २३ ॥ सैन्यस्यतवतंशब्दंश्रुत्वाराराजायुधिष्ठिरः ॥ वाष्णेयमव्रवीद्वाक्यंसर्वक्षत्रस्यपश्यतः ॥ २४ ॥ मद्राजःकृतःशल्योधात्तराष्ट्रेणमाधव ॥ सेनापतिर्महेष्वासःसर्वसैन्येषुपूजितः ॥ २५ ॥ एतज्ज्ञात्वायथाभूतंकुरुमाधवयत्नमं ॥ भवान्नेताचगोप्ताचविधस्त्वयदनंतरं ॥ २६ ॥ तमव्रवीन्महाराजवासुदेवोजनाधिपं ॥ आर्त्तायनिमहंजानेयथातत्त्वेनभारत ॥ २७ ॥ वीर्यवांश्चमहातेजामहात्माचविशंपतः ॥ कृतींचचित्रयोधींचसंयुक्तांलाघवेनच ॥ २८ ॥ यादृग्भीष्मस्तथाद्रोणोयादृक्कर्णश्चसंयुगे ॥ तादृशस्तद्विशिष्टांवामद्राजोमतोमम ॥ २९ ॥ युद्ध्यमानस्यतस्याहंचितयानश्चभारत ॥ योद्धारंनाधिगच्छामितुल्यरूपंजनाधिप ॥ ३० ॥ शिखंड्यर्जुनभीमानांसात्वतस्यचभारत ॥ धृष्टद्युम्नस्यचतथावलेनाभ्यधिकारणे ॥ ३१ ॥ मद्राजोमहाराजःसिंहद्विरदविक्रमः ॥ विचरिष्यत्यभीःकालेकालःक्रुद्धःप्रजास्विव ॥ ३२ ॥ तस्याद्यनप्रपश्यामिप्रतियोद्धारमाहवे ॥ त्वामृतेपुरुषव्याघ्रशार्दूलसमविक्रमं ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इतिशल्यप० नै० भारतभा० सममोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ व्यतीतायामिति ॥ १ ॥

सदेवलोकेकृत्स्नेस्मिन्नान्यस्त्वत्तः पुमान्भवेत् ॥ मद्रराजंरणेकुड्मयोहन्यात्कुरुनंदन ॥ ३४ ॥ अहन्यहनियुध्यंतंक्षोभयंतंवलंतव ॥ तस्माज्जहिरणेशल्यंमघवा
निवशंवरं ॥ ३५ ॥ अजेयश्चाप्यसौवीरोधात्तराष्ट्रेणसल्लुतः ॥ तवैवहिजयोनुनंहतेमद्रेश्वरेयुधि ॥ ३६ ॥ तस्मिन्हतेहतंसर्वधात्तराष्ट्रवलंमहत् ॥ एतच्छ्रुत्वाम
हाराजवचनंममसांप्रतं ॥ ३७ ॥ प्रत्युद्याहिरण्यपार्थमद्रराजंमहारथं ॥ जहिचैनंमहाबाहोवासवानमुचियथा ॥ ३८ ॥ नचैवात्रदयाकार्यामातुलोयंममेति
वै ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्यजहिमद्रजनेश्वरं ॥ ३९ ॥ द्रोणभीष्माणवंतीर्त्वाकर्णपातालसंभवं ॥ मानिमज्जस्वसगणःशल्यमासाद्यगोष्पदं ॥ ४० ॥ यच्चतेतपसोवी
र्ययच्चक्ष्मात्रंवलंतव ॥ तद्दर्शयरणेसर्वजहिचैनंमहारथं ॥ ४१ ॥ एतावदुक्तावचनंकेशवःपरवीरहा ॥ जगामशिविरंसायंपूज्यमानोथपांडवैः ॥ ४२ ॥ केशवे
तुतदायातेधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ विसृज्यसर्वान्भ्रातृश्वपंचालानथसोमकान् ॥ ४३ ॥ सुष्वापरजनींतांतुविशल्यइवकुंजरः ॥ तेचसर्वमहेष्वासाःपंचालाः
पांडवास्तथा ॥ ४४ ॥ कर्णस्यनिधनेदृष्टाःसुपुपुस्तानिशांतदा ॥ गतज्वरंमहेष्वासंतीर्णपारंमहारथं ॥ ४५ ॥ बभूवपांडवेयानांसैन्यंचमुदितंनृप ॥ सूतपुत्र
स्यनिधनेजयंलब्ध्वाचमारिप ॥ ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशल्यसैनापत्याभिषेकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
संजयउवाच व्यतीतायारजन्यांतुराजादुर्योधनस्तदा ॥ अब्रवीत्तावकान्सर्वान्सन्नत्यंतांमहारथाः ॥ १ ॥ राज्ञश्चमतमाज्ञायसमनत्यतसाचमूः ॥ अयो
जयनूरथांस्तूर्णपर्यधावंस्तथापरे ॥ २ ॥ अकल्प्यंतचमातंगाःसमनत्यंतपत्तयः ॥ रथानास्तरणोपेतांश्चक्रुरन्येसहस्रशः ॥ ३ ॥ वादित्राणांचनिनदःप्रादुरासीद्वि
शांपते ॥ आयोधनार्थयोधानांबलानांचाप्युदीर्यतां ॥ ४ ॥ ततोवलानिसर्वाणिसेनाशिष्टानिभारत ॥ प्रस्थितानिव्यदृश्यंतमृत्युंरुत्वानिवर्त्तनं ॥ ५ ॥ शल्यं
सेनापतिंरुत्वामद्रराजंमहारथाः ॥ प्रविभज्यवलंसर्वमनीकेपुव्यवस्थिताः ॥ ६ ॥ ततःसर्वसमागम्यपुत्रेणतवसैनिकाः ॥ रूपश्चरुतवर्माचद्रौणिःशल्योथ
सौबलः ॥ ७ ॥ अन्येचपार्थिवाःशेषाःसमयंचक्रुरादृताः ॥ ननएकेनयोद्धव्यंकथंचिदपिपांडवैः ॥ ८ ॥ योत्येकःपांडवैर्युध्योवायुध्यंतमुत्सृजेत् ॥ सपंचभिर्भ
वेद्युक्तःपातकैश्चोपपातकैः ॥ ९ ॥ अन्योन्यंपरिरक्षद्विर्योद्धव्यंसहितैश्चह ॥ एवंप्रसमयंरुत्वासर्वतत्रमहारथाः ॥ १० ॥ मद्रराजंपुरस्कृत्यतूर्णमभ्यद्रवन्परान् ॥
तथैवपांडवाराजनव्यत्यसैन्यंमहारणे ॥ ११ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

अभ्ययुःकौरवान् राजन्योत्स्यमानाः समंततः ॥ तद्वलं भरतश्रेष्ठदुष्यार्णवसमस्वनं ॥ १२ ॥ समुद्रतार्णवाकारमुद्धूत रथकुंजरं ॥ धृतराष्ट्र उवाच द्रो
णस्य चैव भीष्मस्य राधेयस्य च मे श्रुतं ॥ १३ ॥ पातनं शंसमेभूयः शल्यस्याथ सुतस्य मे ॥ कथं रणे हतः शल्यो धर्मराजन संजय ॥ १४ ॥ भीमेन च महाबाहुः
पुत्रो दुर्योधनो मम ॥ संजय उवाच क्षयं मनुष्यदेहानां तथा नागाश्वसंक्षयं ॥ १५ ॥ शृणु राजन् स्थिरो भूत्वा संग्रामं शंसतो मम ॥ आशावलवर्ताराजन् पु
त्राणां ते भवत्तदा ॥ १६ ॥ हते द्रोणे च भीष्मे च सूतपुत्रे च पातिते ॥ शल्यः पार्थान्नणे सर्वान्निह निप्यति मारिष ॥ १७ ॥ तामाशां हृदयं कृत्वा समाश्वस्य च भार
त ॥ मद्राजं च समरे समाश्रित्य महारथं ॥ १८ ॥ नाथ वतंतदात्मानममन्यंत सुतास्तव ॥ यदा कर्णे हते पार्थाः सिंहनादं प्रचक्रिरे ॥ १९ ॥ तदा तु तावकान् राज
न्नाविवेश महद्भयं ॥ तान् समाश्वस्य योधांस्तु मद्राजः प्रतापवान् ॥ २० ॥ व्यूढ्य व्यूहं महाराज सर्वतो भद्रमृद्धिमत् ॥ प्रत्युद्ययौ रणे पार्थान् मद्राजः प्रतापवान्
॥ २१ ॥ विधुन्वन् कार्मुकं चित्रं भारघ्नं वेगवत्तरं ॥ रथप्रवरमास्थाय सैन्धवाश्च महारथः ॥ २२ ॥ तस्य सूतो महाराज रथस्थोऽशोभयद्रथं ॥ स तेन संवृता वीरो रथे
नामित्रकर्षणः ॥ २३ ॥ तस्यौशूरो महाराज पुत्राणां ते भयप्रणुत् ॥ प्रयाणे मद्राजो भून्मुखं व्यूहस्य दंशितः ॥ २४ ॥ मद्रकैः सहितो वीरैः कर्णपुत्रैश्च दुर्जयैः ॥
सव्येभूत्तवर्मा चित्रिगर्तैः परिवारितः ॥ २५ ॥ गौतमो दक्षिणे पार्श्वे शकैश्च यवनैः सह ॥ अश्वत्थामा पृष्ठतो भूत्कां वोजैः परिवारितः ॥ २६ ॥ दुर्योधनो भवन्म
ध्ये रक्षितः कुरुपुंगवैः ॥ हयानीकेन महता सौवलश्चापि संवृतः ॥ २७ ॥ प्रययौ सर्वसैन्येन कैतव्यश्च महारथः ॥ पांडवाश्च महेष्वसा व्यूढ्य सैन्यमरिंदमाः ॥ २८ ॥
त्रिधा भूता महाराज तव सैन्यमुपाद्रवन् ॥ धृष्टद्युम्नः शिखंडी च सात्यकिश्च महारथः ॥ २९ ॥ शल्यस्य वाहिनीं हंतुमभिदुद्रुवुराहवे ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा स्वैनानी
केन संवृतः ॥ ३० ॥ शल्यमेवाभिदुद्राव जिघांसुर्भरतर्षभः ॥ हार्दिक्यं च महेष्वसा मर्जुनः शत्रुसैन्यहा ॥ ३१ ॥ संशप्तकगणांश्चैव वेगितो भिविदुद्रुवे ॥ गौत
मं भीमसेनो वै सोमकाश्च महारथाः ॥ ३२ ॥ अभ्यद्रवंतराजेंद्रजिघांसंतः परान्युधि ॥ माद्रीपुत्रौ तु शकुनिमुलूकं च महारथं ॥ ३३ ॥ ससैन्यौ सह सैन्यौ ताकुपतस्य तु
राहवे ॥ तथैवायुतशो योधास्तावकाः पांडवान् रणे ॥ ३४ ॥ अभ्यवर्तंत संक्रुद्धा विविधायुधपाणयः ॥ धृतराष्ट्र उवाच हते भीष्मे महेष्वसा द्रोणे कर्णमहारथे
॥ ३५ ॥ कुरुष्वत्पावशिष्टेषु पांडवेषु च संयुगे ॥ सुसंरब्धेषु पार्थेषु पराक्रांतिषु संजय ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ पत्तिकोटीइतिद्विवचनं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति
 मामकानांपरेपांचकिंशिष्टमभवद्वलं ॥ संजयउवाच यथावयंपरेराजन्युद्धायसमुपस्थिताः ॥ ३७ ॥ यावच्चासीद्वलंशिष्टंसंग्रामेतन्निबोधमे ॥ एका
 दशसहस्राणिरथानांभरतर्षभ ॥ ३८ ॥ दशदंतिसहस्राणिसप्तचैवशतानिच ॥ पूर्णशतसहस्रेद्देहयानांतत्रभारत ॥ ३९ ॥ पत्तिकोटीस्तथातिस्रोबलमेतत्तवा
 भवत् ॥ रथानांपटसहस्राणिपटसहस्राश्चकुंजराः ॥ ४० ॥ दशचाश्वसहस्राणिपत्तिकोटीचभारत ॥ एतद्वलंपांडवानामभवच्छेषमाहवे ॥ ४१ ॥ एतएवसमा
 जग्मुर्युद्धायभरतर्षभ ॥ एवंविभज्यराजेंद्रमद्रराजवशेस्थिताः ॥ ४२ ॥ पांडवान्प्रत्युदीयुस्तेजयगृद्धाःप्रमन्यवः ॥ तथैवपांडवाःशूराःसमरेजितकाशिनः ॥
 ॥ ४३ ॥ उपयातानरव्याघ्राःपंचालाश्चयशस्विनः ॥ इमेतेचवलौघेनपरस्परवधैषिणः ॥ ४४ ॥ उपयातानरव्याघ्राःपूर्वासंध्यांप्रतिप्रभो ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंघो
 ररूपंभयानकं ॥ तावकानांपरेपांचनिघ्नतामितरंतरं ॥ ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिव्यूहनिर्माणेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 संजयउवाच ततःप्रवृत्तेयुद्धंकुरुणांभयवर्धनं ॥ संजयैःसहराजेंद्रघोरंदेवासुरोपमं ॥ १ ॥ नरारथागजांघाश्वसादिनंश्वसहस्रशः ॥ वाजिनश्चपराक्रां
 ताःसमाजग्मुःपरस्परं ॥ २ ॥ गजानांभीमरूपाणांद्रवतांनिःस्वनोमहान् ॥ अश्रूयतयथाकालेजलदानानंभस्तले ॥ ३ ॥ नागैरंभ्याहताःकेचित्सरथारथिनो
 पतन् ॥ व्यद्रवंतरणेवीराद्राव्यमाणामदोल्कटैः ॥ ४ ॥ हयौघान्पादरक्षांश्चरथिनस्तत्रशिक्षिताः ॥ शरैःसंप्रेषयामासुःपरलोकायभारत ॥ ५ ॥ सादिनःशिक्षि
 ताराजन्यपरिवार्यमहारथान् ॥ विचरंतोरणेभ्यघ्नन्प्रासशक्त्यृष्टिभिस्तथा ॥ ६ ॥ धन्विनःपुरुषाःकेचित्परिवार्यमहारथान् ॥ एकंवहवआसाद्यप्रययुर्यमसादनं
 ॥ ७ ॥ नागान्रथवरांश्चान्येपरिवार्यमहारथाः ॥ सांतरायोधिनंजघ्नुर्द्रवमाणंमहारथं ॥ ८ ॥ तथाचरथिनंकुद्वंकिरंतंशरान्वहून् ॥ नागाजघ्नुर्महाराजपरिवा
 र्यसमंततः ॥ ९ ॥ नागोनागमभिद्रुत्यरथीचरथिनंरणे ॥ शक्तितोमरनाराचैर्निजघ्नेतत्रभारत ॥ १० ॥ पादातानवमृदंतोरथवारणवाजिनः ॥ रणमध्येव्यदृश्यंतकु
 र्वंतोमहदाकुलं ॥ ११ ॥ हयाश्चपर्यधावंतचामरैरुपशोभिताः ॥ हंसाहिमवतःप्रस्येपिबंतइवमेदिनीं ॥ १२ ॥ तेषांतुवाजिनांभूमिःखुरैश्चित्राविशांपते ॥ अ
 शोभतयथानारीकरजैःक्षतविक्षता ॥ १३ ॥ वाजिनांखुरशब्देनरथनेमिस्वनेनच ॥ पत्तीनांचापिशब्देननागानांवृंहितेनच ॥ १४ ॥ वादित्राणांचघोषेणशं
 खानांनिनदेनच ॥ अभवन्नादिताभूमिर्निर्घातैरिवभारत ॥ १५ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ तालानां तालफलानां ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ननिवर्त्तिरेननिवर्तिताः
 धनुषांकूजमानानां शस्त्रौघानांच दीप्यतां ॥ कवचानां प्रभाभिश्चनप्राज्ञायतकिंचन ॥ १६ ॥ बहवो वाहवश्छिन्नानागराजकरोपमाः ॥ उद्दृष्टंते विचेष्टंते वेगं
 कुर्वन्ति दारुणं ॥ १७ ॥ शिरसांच महाराजपततां धरणीतले ॥ च्युतानामिव तालेभ्यस्तालानां श्रूयते स्वनः ॥ १८ ॥ शिरोभिः पतितैर्भातिरुधिराद्रैर्वसुंधरा ॥ तपनी
 यनिभैः कालेन लिनैरिव जारत ॥ १९ ॥ उद्धतनयनैस्तैस्तुगतसत्त्वैः सुविक्षतैः ॥ व्यभ्राजत महीराज न्युंडरीकैरिवावृता ॥ २० ॥ बाहुभिश्चंदनादिभ्यैः सकेयूरैर्म
 हाधनैः ॥ पतितैर्भातिराजेंद्रमहाशक्रध्वजैरिव ॥ २१ ॥ ऊरुभिश्चनरेंद्राणां विनिरुक्तैर्महाहवे ॥ हस्तिहस्तोपमैरस्यैः संवृतं तद्रणांगनं ॥ २२ ॥ कबंधशतसंकीर्णं छ
 त्रचामरसंकुलं ॥ सेनावनंतच्छुशुभेवनं पुष्पाचितं यथा ॥ २३ ॥ तत्र यो धामहाराज विचरंतो ह्यभीतवत् ॥ दृश्यंते रुधिराक्तांगाः पुष्पिता इव किंशुकाः ॥ २४ ॥
 मातंगाश्चाप्यदृश्यंते शरतो मरपीडिताः ॥ पतंतस्तत्र तत्रैव छिन्नाभ्रसदृशारणे ॥ २५ ॥ गजानीकं महाराजवध्यमानं महात्मभिः ॥ व्यदीर्यत दिशः सर्वा वातनु
 न्नाघना इव ॥ २६ ॥ ते गजाघनसंकाशाः पेतुरुर्व्यासमंततः ॥ वज्रनुन्ना इव वभुः पर्वतायुगसंक्षये ॥ २७ ॥ हयानां सादिभिः सार्धं पतितानां महीतले ॥ राशयः
 स्मप्रदृश्यंते गिरिमात्रास्तनस्ततः ॥ २८ ॥ संजज्ञेरणभूमौ तु परलोकवहानदी ॥ शोणितोदारथावर्ता ध्वजवक्षास्थिशर्करा ॥ २९ ॥ भुजनक्राधनुः सोता हस्ति
 शैला हयोपला ॥ मेदोमज्जाकर्दमिनी छत्रहंसा गदोदुषा ॥ ३० ॥ कवचोष्णीपसंछन्नापताकारुचिरद्रुमा ॥ चक्रचक्रावलीजुष्टा त्रिवेणुदंडकावृता ॥ ३१ ॥ शू
 राणां हर्षजननी भीरुणां भयवर्धनी ॥ प्रावर्त्तत नदीरौद्रा कुरुस्तंजयसंकुला ॥ ३२ ॥ तानदीं परलोकाय वहंती मतिभैरवां ॥ ते रुर्वाहननौभिस्ते शूराः परिघवाहवः
 ॥ ३३ ॥ वर्त्तमाने तदा युद्धे निर्मर्यादे विशांपते ॥ चतुरंगक्षये घोरे पूर्वदवासुरोपमे ॥ ३४ ॥ व्याक्रोशन्वांधवानन्येतत्र तत्र परंतप ॥ क्रोशद्भिर्दयितैरन्ये भयार्ता
 ननिवर्त्तिरे ॥ ३५ ॥ निर्मर्यादे तथा युद्धे वर्त्तमाने भयानके ॥ अर्जुनो भीमसेनश्च मोहयांचक्रतुः परान् ॥ ३६ ॥ सावध्यमाना महती सेना तवनराधिप ॥ अमुत्थ
 तत्र तत्रैव योपि न्मदवशादिव ॥ ३७ ॥ मोहयित्वा च तां सेनां भीमसेनधनंजयौ ॥ दम्भतुर्वारिजौ तत्र सिंहनादांश्च चक्रतुः ॥ ३८ ॥ श्रुत्वैव तु महाशब्दं पृष्ठद्युष्मशि
 खंडिनौ ॥ धर्मराजं पुरस्कृत्य मद्रराजमभिद्रुतौ ॥ ३९ ॥ तत्राश्चर्यमपश्यामघोररूपं विशांपते ॥ शल्येन संगताः शूरा यदयुद्धं तभागशः ॥ ४० ॥ माद्रीपुत्रौ तुरभ
 सौरुतास्रौ युद्धदुर्मदौ ॥ अभ्ययातां त्वरायुक्तौ जिगीषंतौ परंतप ॥ ४१ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावद्वीपेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तत्त्वभ्रममिति अध्यायःस्पष्टार्थः ॥ १ ॥ २ ॥
 ततो न्यवर्त्ततवलंतावकंभरतर्षभ ॥ शरैःप्रणुन्नं बहुधापांडवैर्जितकाशिभिः ॥ ४२ ॥ वध्यमानाचमूःसातुपुत्राणांप्रेक्षतांतव ॥ भेजेदिशोमहाराजप्रणुन्नाशर
 दृष्टिभिः ॥ ४३ ॥ हाहाकारोमहान्जज्ञेयोधानांतत्रभारत ॥ तिष्ठतिष्ठेतिचाप्यासीद्वावितानांमहात्मनां ॥ ४४ ॥ क्षत्रियाणांसहान्योन्यंसंयुगेजयमिच्छतां ॥
 प्राद्रवन्नेवसंभग्नाःपांडवैस्तवसैनिकाः ॥ ४५ ॥ त्यक्त्वायुद्धेप्रियान्पुत्रान्भ्रातृनथपितामहान् ॥ मातुलान्भागिनेयांश्चवयस्यानपिभारत ॥ ४६ ॥ हयान्द्विपां
 स्त्वरयंतोयोधाजग्मुःसमंततः ॥ आत्मत्राणकृतोत्साहास्तावकाभरतर्षभ ॥ ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिसंकुलयुद्धेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥
 संजयउवाच तत्त्वभ्रमंवलंदृष्ट्वामद्रराजःप्रतापवान् ॥ उवाचसारथिंतूर्णंचोदयाश्वान्महाजवान् ॥ १ ॥ एषतिष्ठतिवैराजापांडुपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ छत्रेणधिय
 माणेनपांडुरेणविराजता ॥ २ ॥ अत्रमांप्रापयक्षिप्रंपश्यमेसारथेवलं ॥ नसमर्थोहिमेपार्थःस्यातुमद्यपुरोयुधि ॥ ३ ॥ एवमुक्तस्ततःप्रायान्मद्रराजस्यसारथिः ॥
 यत्रराजासत्यसंधोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ ४ ॥ प्रापतत्तच्चसहसापांडवानांमहद्वलं ॥ दधारैकोरणेशल्योवेलोद्वत्तमिवार्णवं ॥ ५ ॥ पांडवानांवलौघस्तुशल्यमा
 सांघमारिष ॥ व्यतिष्ठततदायुद्धेसिंधोर्वेगइवाचलं ॥ ६ ॥ मद्रराजंतुसमरेदृष्ट्वायुद्धायधिष्ठितं ॥ कुरवःसहयवर्त्ततमृत्युंरुत्वानिवर्त्तनं ॥ ७ ॥ तेषुराजन्निवृत्तेषु
 व्यूढानीकेषुभागशः ॥ प्रावर्त्ततमहारौद्रःसंग्रामःशोणितोदकः ॥ ८ ॥ समाच्छिन्नसेनंतुनकुलोयुद्धदुर्मदः ॥ तौपरस्परमासाद्यचित्रकार्मुकधारिणौ ॥ ९ ॥ मे
 घाविवयथोद्वत्तौदक्षिणोत्तरवर्षिणौ ॥ शरतोयैःसिपिचतुस्तौपरस्परमाहवे ॥ १० ॥ नांतरंतत्रपश्यामिपांडवस्येतरस्यच ॥ उभौकृतास्त्रौवलिनौरयचर्याविशा
 रदौ ॥ ११ ॥ परस्परवधेयत्तौछिद्रान्वेपणतत्परौ ॥ चित्रसेनस्तुभल्लेनपीतेननिशितेनच ॥ १२ ॥ नकुलस्यमहाराजमुष्टिदेशेऽच्छिन्नद्वनुः ॥ अथैनंछिन्नधन्वानं
 रुक्मपुंखैःशिलाशितैः ॥ १३ ॥ त्रिभिःशरैरसंभ्रांतोललाटेवैसमार्पयत् ॥ हयांश्चास्यशरैस्तीक्ष्णैःप्रेषयामासमृत्यवे ॥ १४ ॥ तथाध्वजंसारथिंचत्रिभिस्त्रि
 भिरपातयत् ॥ सशत्रुभुजनिर्मुक्तैर्ललाटस्यैस्त्रिभिःशरैः ॥ १५ ॥ नकुलःशुशुभेराजंस्त्रिभृंगइवपर्वतः ॥ सच्छिन्नधन्वाविरयःखड्गमादायचर्मच ॥ १६ ॥ रथा
 दवातरद्वीरःशैलाग्रादिवकेसरी ॥ पद्भ्यामापततस्तस्यशरदृष्टिसमासृजत् ॥ १७ ॥ नकुलोप्यग्रसत्तावैचर्मणालघुविक्रमः ॥ चित्रसेनरथंप्राप्यचित्रयोधीजि
 तश्रमः ॥ १८ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ चित्रसेनःकर्णपुत्रः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

आरुरोहमहाबाहुः सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ सकुण्डलं समुकुटं सुनसंस्वायतेक्षणं ॥ १९ ॥ चित्रसेनशिरःकायादपाहरतपांडवः ॥ सपपातरथोपस्थे दिवाकरसम
युतिः ॥ २० ॥ चित्रसेनं विशस्तु दृष्ट्वा तत्र महारथाः ॥ साधुवादस्वनां श्रुतुः सिंहनादां श्रुत्वा पुष्कलान् ॥ २१ ॥ विशस्तं भ्रातरं दृष्ट्वा कर्णपुत्रो महारथौ ॥ सुषेणः
सत्यसेनश्च मुच्यंतौ विविधान् शरान् ॥ २२ ॥ ततोभ्यधावतां तूर्णं पांडवं रथिनां वरं ॥ जिघांसंतौ यथानागं व्याघ्रौ राजन्महावने ॥ २३ ॥ तावभ्यधावतां तीक्ष्णौ
द्वावप्येनं महारथं ॥ शरौघान्सम्यगस्यंतौ जीमूतौ सलिलं यथा ॥ २४ ॥ सशरैः सर्वतो विद्धः प्रहृष्ट इव पांडवः ॥ अन्यत्कार्मुकमादाय रथमारुह्य वेगवान् ॥ २५ ॥
अतिष्ठतरणे वीरः क्रुद्धरूप इवांतकः ॥ तस्य तौ भ्रातरौ राजन्शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ २६ ॥ रथं विशकलीकर्तुं समारब्धौ विशांपते ॥ ततः प्रहस्य नकुलश्चतुर्भिश्चतु
रोरणे ॥ २७ ॥ जघान निशितैर्वाणैः सत्यसेनस्य वाजिनः ॥ ततः संधाय नाराचं रुक्मपुंखं शिलाशितं ॥ २८ ॥ धनुश्चिच्छेदराजेंद्रस्य सत्यसेनस्य पांडवः ॥ अथा
म्यं रथमास्थाय धनुरादाय चापरं ॥ २९ ॥ सत्यसेनः सुषेणश्च पांडवं पर्यधावतां ॥ अविध्यत्तावसंभ्रांतौ माद्रीपुत्रः प्रतापवान् ॥ ३० ॥ द्वाभ्यां द्वाभ्यां महाराजश
राभ्यां रणमूर्धनि ॥ सुषेणस्तु ततः क्रुद्धः पांडवस्य महद्भुजः ॥ ३१ ॥ चिच्छेद प्रहसन् युद्धे क्षुरप्रेण महारथः ॥ अथान्यद्भनुरादाय नकुलः क्रोधमूर्च्छितः ॥ ३२ ॥
सुषेणं पंचभिर्विध्वाध्वजमेकेन चिच्छिदे ॥ सत्यसेनस्य सधनुर्हस्तावापंचमारिषः ॥ ३३ ॥ चिच्छेद तरसा युद्धे तत उच्चुक्रुश्रुर्जनाः ॥ अथान्यद्भनुरादाय वेगघ्नं भा
रसाधनं ॥ ३४ ॥ शरैः संछादयामास समं तात्पांडुनंदनं ॥ सन्निवार्य तु तान्वाणान् नकुलः परवीरहा ॥ ३५ ॥ सत्यसेनं सुषेणं च द्वाभ्यां द्वाभ्यामविध्यत ॥ तावेनं प्र
त्यविध्येतां पृथक् पृथक् गजिह्वगैः ॥ ३६ ॥ सारथिं चास्य राजेंद्रशितैर्विव्यधतुः शरैः ॥ सत्यसेनो रथे पांतुनकुलस्य धनुस्तथा ॥ ३७ ॥ पृथक् शराभ्यां चिच्छेद रुं
तहस्तः प्रतापवान् ॥ सरथेति रथस्तिष्ठन् रथशक्तिपरां मृशत् ॥ ३८ ॥ स्वर्णदंढामकुंठाग्रतैलधौ तां सुनिर्मलां ॥ लेलिहानामिव विभोनागकन्यां महाविषां ॥
॥ ३९ ॥ समुद्यम्य च चिक्षेप सत्यसेनस्य संयुगे ॥ सातस्य हृदयं संख्ये विभेदशतधानृप ॥ ४० ॥ सपपातरथाद्भूमिं गतसत्त्वो लपचेतनः ॥ भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा सुषे
णः क्रोधमूर्च्छितः ॥ ४१ ॥ अभ्यवर्षच्छरैस्तूर्णपादां तं पांडुनंदनं ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहान् ध्वजं छित्वा च पंचभिः ॥ ४२ ॥ त्रिभिर्वै सारथिं हत्वा कर्णपुत्रो ननादह ॥
नकुलं विरथं दृष्ट्वा द्रौपदेयो महारथं ॥ ४३ ॥ सुतसो मोभिदुद्राव परीप्सन् पितरं रणे ॥ ततो धिरुत्थ नकुलः सुतसो मस्यंतरथं ॥ ४४ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
 शुशुभे भरतश्रेष्ठो गिरिस्थ इव केसरी ॥ अन्यत्कार्मुकमादाय सुपेणं समयोधयत् ॥ ४५ ॥ तावुभौ शरवर्षाभ्यां समासाद्य परस्परं ॥ परस्परवधेयत्वं च क्रतुः सु
 महारथौ ॥ ४६ ॥ सुपेणस्तु ततः क्रुद्धः पांडवं विशिखैस्त्रिभिः ॥ सुतसोमंतुविंशत्यावाहोरुरसि चार्पयत् ॥ ४७ ॥ ततः क्रुद्धो महाराज नकुलः परवीरहा ॥ शरस्त
 स्यदिशः सर्वाश्छादयामास वीर्यवान् ॥ ४८ ॥ ततो गृहीत्वा तीक्ष्णाग्रमर्धचंद्रं सुतेजनं ॥ सुवेगवंतं चिक्षेप कर्णपुत्राय संयुगे ॥ ४९ ॥ तस्य तेन शिरः कायाज्जहार
 नृपसत्तम ॥ पश्यतां सर्वसैन्यानां तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ५० ॥ सहतः प्रापतद्राजन्नकुलेन महात्मना ॥ नदीवेगादिवारुणस्तीरजः पादपोमहान् ॥ ५१ ॥ कर्णपु
 त्रवधं दृष्ट्वा नकुलस्य च विक्रमं ॥ प्रदुद्राव भयात्सेनातावकी भरतर्षभ ॥ ५२ ॥ तांतुसेनां महाराज मद्रराजः प्रतापवान् ॥ अपालय द्रणेशूरः सेनापतिर रिंदमः
 ॥ ५३ ॥ विभीक्ष्ण्यौ महाराज व्यवस्थाप्य च वाहिनीं ॥ सिंहनादं भृशं कृत्वा धनुःशब्दं च दारुणं ॥ ५४ ॥ तावकाः समरे राजनूरक्षिता दृढधन्वना ॥ प्रत्युद्युश्वतां
 स्ते तु समं ताद्विगतव्यथाः ॥ ५५ ॥ मद्रराजं महेष्वासं परिवार्य समंततः ॥ स्थिताराजन्महासेना योद्धुकामा समंततः ॥ ५६ ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्च माद्रीपुत्रौ च
 पांडवौ ॥ युधिष्ठिरं पुरस्कृत्य द्वाढीनिषेव मरिंदमं ॥ ५७ ॥ परिवार्य रणे वीराः सिंहनादं प्रचक्रिरे ॥ बाणशंखरवांस्तीव्रान्क्ष्वेडाश्च विविधा दधुः ॥ ५८ ॥ तथैव ताव
 काः सर्वे मद्राधिपतिमंजसा ॥ परिवार्य सुसंख्याः पुनर्युद्धमरोचयन् ॥ ५९ ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं भीरूणां भयवर्धनं ॥ तावकानां परेषां च मृत्युं कृत्वा निवर्तनं ॥
 ॥ ६० ॥ यथा देवासुरं युद्धं पूर्वमासीद्विशांपते ॥ अभीतानां तथाराज नूयमराष्ट्रविवर्धनं ॥ ६१ ॥ ततः कपिध्वजो राजन्हत्वा संशप्तकान् रणे ॥ अभ्यद्रव ततांसेनां
 कौरवीं पांडुनंदनः ॥ ६२ ॥ तथैव पांडवाः सर्वे धृष्टद्युम्नपुरोगमाः ॥ अभ्यधावंत तांसेनां विस्तृजंतः शितान् शरान् ॥ ६३ ॥ पांडवैरवकीर्णानां संमोहः समं जाय
 त ॥ न च जनुस्वनीकानि दिशो वा विदिशस्तथा ॥ ६४ ॥ आपूर्यमाणानि शितैः शरैः पांडवचोदितैः ॥ हतप्रवीरा विध्वस्ता वार्यमाणा समंततः ॥ ६५ ॥ कौरव्यवध्य
 त च मूः पांडुपुत्रैर्महारथैः ॥ तथैव पांडवं सैन्यं शरैराजन्समंततः ॥ ६६ ॥ रणे हन्यत पुत्रैस्ते शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ते सेने भृशं संतप्तं वध्यमाने परस्परं ॥ ६७ ॥ व्याकुले
 समपद्येतां वर्षासु सरिताविव ॥ आविवेश ततस्तीव्रं तावकानां महद्भयं ॥ पांडवानां च राजेंद्रतथाभूते महाहवे ॥ ६८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि संकु
 लयुद्धे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

इति शल्यपर्व • नै • भारतभा • दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥

तस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ऋग्विति सर्वभूभुजां कृत्स्नपृथ्वीपतिनां पांडुपुत्राणां पांडवानां चरमं विलोमगणनया प्रथमं युधिष्ठिरमभिलक्ष्य शुक्रभीम

संजय उवाच तस्मिन्विलुलिते सैन्ये वध्यमाने परस्परं ॥ द्रवमाणेषु योधेषु विद्रवत्सु च दंतिषु ॥ १ ॥ कूजतांस्तनतांचैव पदातीनां महाहवे ॥ निहतेषु महाराज हये
पुबहुधा तदा ॥ २ ॥ प्रक्षयेदारुणे घोरे संहारे सर्वदेहिनां ॥ नानाशस्त्रसमावाये व्यतिषत्करथद्विपे ॥ ३ ॥ हर्षणेषु दृशोऽनांभीरूणां भयवर्धने ॥ गाहमानेषु योधे
षु परस्परवधैषिषु ॥ ४ ॥ प्राणादाने महाघोरे वर्तमाने दुरोदरे ॥ संग्रामे घोररूपे तु यमराष्ट्रविवर्द्धने ॥ ५ ॥ पांडवास्तावकं सैन्यं व्यधमन्निशितैः शरैः ॥ तथैव ताव
का योधा जघ्नुः पांडवसैनिकान् ॥ ६ ॥ तस्मिंस्तथा वर्तमानेषु द्धे भीरुभयावहे ॥ पूर्वाह्णे चापि संप्राप्ते भास्करोदयनं प्रति ॥ ७ ॥ लब्धलक्षाः परे राजनूरक्षितास्तु
महात्मना ॥ अयोधयंस्तव वलं मृत्युं कृत्वा निवर्त्तनं ॥ ८ ॥ बलिभिः पांडवैर्दृष्टैर्लब्धलक्षैः प्रहारिभिः ॥ कौरव्यसीदत्पृतनामृगीवाग्निसमाकुला ॥ ९ ॥ तां दृष्ट्वा सीद
तीं सेनां पंकेगामिषदुर्वलां ॥ उज्जिहीर्षुस्तदा शल्यः प्रायात्पांडुसुतान् प्रति ॥ १० ॥ मद्राजः सुसंकुद्धो गृहीत्वा धनुरुत्तमं ॥ अभ्यद्रवत संग्रामे पांडवानां ततापि
नः ॥ ११ ॥ पांडवा अपि भूपालसमरे जितकाशिनः ॥ मद्राजं समासाद्य विभिदुर्निशितैः शरैः ॥ १२ ॥ ततः शरशतैस्तीक्ष्णैर्मद्राजो महारथः ॥ अर्दयामास तां
सैन्यां धर्मराजस्य पश्यतः ॥ १३ ॥ प्रादुरासन्निमित्तानि नाना रूपाण्यनेकशः ॥ चचाल शब्दं कुर्वाणामही चापि सपर्वता ॥ १४ ॥ स दं डशूलादीनां ग्रादीर्यमाणाः स
मंततः ॥ उल्काभूमिं दिवः पेतुराहत्य रविमंडलं ॥ १५ ॥ मृगाश्च महिषाश्चापि पक्षिणश्च विशांपते ॥ अपसव्यं तदा चक्रुः सेनां ते बहुशो नृप ॥ १६ ॥ ऋगुसूनुधरापु
त्रौ शशिजे न्समन्वितौ ॥ चरमं पांडुपुत्राणां पुरस्तात् सर्वभूभुजां ॥ १७ ॥ शस्त्राग्रेष्वभवज्वालानेत्राण्याहत्य वर्षती ॥ शिरःस्वलीयंत भृशं काकोलूकाश्च केतुषु ॥
॥ १८ ॥ ततस्तद्युद्धमत्युग्रमभवत्सहचारिणां ॥ तथा सर्वाण्यनीकानि सन्निपत्य जनाधिप ॥ १९ ॥ अभ्ययुः कौरवाराज्यां डवानां मनीकिनीं ॥ शल्यस्तु शर
वर्षेण वर्षन्निवसहस्रदृक् ॥ २० ॥ अभ्यवर्षत धर्मात्मा कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ भीमसेनं शरैश्चापिरुक्मपुंखैः शिलाशितैः ॥ २१ ॥ द्रौपदेयांस्तथा सर्वान्माद्रीपुत्रौ
च पांडवौ ॥ धृष्टद्युम्नं च शौनेयं शिखंडिनमथापि च ॥ २२ ॥ एकैकं दशभिर्वाणैर्विव्याध समहाबलः ॥ ततोऽसृजद्वाणवर्षं घर्मांतिमघवानिव ॥ २३ ॥ ततः प्रभद्रका
राजन्सोमकाश्च सहस्रशः ॥ पतिताः पात्यमानाश्च दृश्यंते शल्यसायकैः ॥ २४ ॥

बुधाः सममस्थाने बलावहाः आसन् एतच्च सर्वभूभुजामिति फलस्य जनकमित्यर्थः ॥ १७ ॥ आहत्य स्पृष्ट्वा वर्षती भुवि पतन्ती कर्षन्ती निपाठे आहत्य बलेन कर्षयती ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 भ्रमराणामिवव्राताःशलभानामिवव्रजाः ॥ क्रादिन्यइवमेघेभ्यःशल्यस्यन्यपतनशराः ॥ २५ ॥ द्विरदास्तुरगाश्चार्त्ताःपत्तयोरथिनस्तथा ॥ शल्यस्यबाणैरपत
 न्वभ्रमुर्व्यनदंस्तथा ॥ २६ ॥ आविष्टइवमद्रेशोमन्युनापौरुषेणच ॥ प्राच्छादयदरीन्संस्थेकालस्तृष्टइवांतकः ॥ २७ ॥ विनर्दमानोमद्रेशोमेघक्रादोमहाबलः ॥
 सावेध्यमानाशल्येनपांडवानामनीकिनी ॥ २८ ॥ अजातशत्रुंकोतियमभ्यधावद्युधिष्ठिरं ॥ तांसमर्घ्यत्ततःसंस्थेलघुहस्तःशितैःशरैः ॥ २९ ॥ बाणवर्षेणमहता
 युधिष्ठिरमताडयत् ॥ तमापतंतंपत्त्यश्वैःक्रुद्धोराजायुधिष्ठिरः ॥ ३० ॥ अवारयच्छरैस्तीक्ष्णैर्महाद्विपमिवांकुशैः ॥ तस्यशल्यःशरंघोरंमुमोचाशीविषोपमं ॥
 ॥ ३१ ॥ सन्निभिद्यमहात्मानंवेगेनाभ्यपतच्चगां ॥ ततोवृकोदरःक्रुद्धःशल्यंविष्याधसमग्निः ॥ ३२ ॥ पंचभिःसहदेवस्तुनकुलोदशभिःशरैः ॥ द्रौपदेयाश्चशत्रु
 ग्रंशूरमार्तायनिशरैः ॥ ३३ ॥ अभ्यवर्षन्महाराजमेघाइवमहीधरं ॥ ततोदृष्ट्वावार्यमाणंशल्यंपार्थैःसमंततः ॥ ३४ ॥ कृतवर्माकृपश्चैवसंकुद्धावभ्यधावतां ॥
 उलूकश्चमहावीर्यःशकुनिश्चापिसौवलः ॥ ३५ ॥ समागम्याथशनकैरश्वत्थामामहाबलः ॥ तवपुत्राश्चकाल्मर्येनजुगुपुःशल्यमाहवे ॥ ३६ ॥ भीमसेनंत्रिभि
 र्विध्वाकृतवर्माशिलीमुखैः ॥ बाणवर्षेणमहताक्रुद्धरूपमवारयत् ॥ ३७ ॥ धृष्टद्युम्नंततःक्रुद्धोबाणवर्षैरपीडयत् ॥ द्रौपदेयांश्चशकुनिर्यमौचद्रौणिरभ्ययात्
 ॥ ३८ ॥ दुर्योधनोयुधांश्रेष्ठआहवेकेशवार्जुनौ ॥ समभ्ययादुग्रतेजाःशरैश्चाप्यहनद्वली ॥ ३९ ॥ एवंद्वंद्वशतान्यासंस्त्वदीयानांपरैःसह ॥ घोररूपाणिचित्रा
 णितत्रतत्रविशांपते ॥ ४० ॥ ऋक्षवर्णान्जघानाश्वान्भोजोभीमस्यसंयुगे ॥ सौवतीर्यरथोपस्थाद्वताश्वत्पांडुनंदनः ॥ ४१ ॥ कालोदंडमिवोद्यम्यगदापा
 णिरयुध्यत ॥ प्रमुखेसहदेवस्यजघानाश्वान्समद्रराट् ॥ ४२ ॥ ततःशल्यस्यतनयंसहदेवोसिनाऽवधीत् ॥ गौतमःपुनराचार्योऽधृष्टद्युम्नमयोधयत् ॥ ४३ ॥ अ
 संभ्रांतमसंभ्रांतोयत्नवानूयत्नवत्तरं ॥ द्रौपदेयांस्तथावीरानेकैकंदशभिःशरैः ॥ ४४ ॥ अविद्यादाचार्यसुतोनातिक्रुद्धोहसन्निव ॥ पुनश्चभीमसेनस्यजघाना
 श्वांस्तथाहवे ॥ ४५ ॥ सोवतीर्यरथात्तूर्णहताश्वःपांडुनंदनः ॥ कालोदंडमिवोद्यम्यगदांक्रुद्धोमहाबलः ॥ ४६ ॥ पोथयामासतुरगांतरथंचकृतवर्मणः ॥ कृतव
 र्मात्वपुत्यरथात्तस्मांदपाक्रमत् ॥ ४७ ॥ शल्योपिराजन्संकुद्धोनिघ्नन्सोमकपांडवान् ॥ पुनरेवशितैर्बाणैर्युधिष्ठिरमपीडयत् ॥ ४८ ॥ तस्यभीमोरणेक्रुद्धःसंद
 श्यदशनच्छदं ॥ विनाशायाभिसंधायगदामादायवीर्यवान् ॥ ४९ ॥ यमदंडप्रतीकाशांकालरात्रिमिवोद्यतां ॥ गजवाजिमनुष्याणांदेहांतकरणीमति ॥ ५० ॥

परिक्षिप्तापरिच्छिन्ना ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ वासवीऐंद्री रासनीमितिपाठशब्दवर्ती ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ महेश्वरसखंकुबेरं ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इतिशल्यपर्वणिनै

हेमपट्टपरिक्षिप्तामुल्कांप्रज्वलितामिव ॥ शैक्यांव्यालीमिवात्युग्रांवज्रकल्पामयोमयीं ॥ ५१ ॥ चंदनागुरुपंकाक्तांप्रमदामीप्सितामिव ॥ वसामेदोपदि
ग्धांगींजिह्वांवैवस्वतीमिव ॥ ५२ ॥ पटुघंटाशतरवांवासवीमशनीमिव ॥ निर्मुक्ताशीविषाकारांपृक्तांगजमदैरपि ॥ ५३ ॥ त्रासनींसर्वभूतानांस्वसैन्यपरिहर्षि
णीं ॥ मनुष्यलोकेविख्यातांगिरिशृंगविदारणीं ॥ ५४ ॥ ययाकैलासभवनेमहेश्वरसखंबली ॥ आकृत्यामासयुद्धायभीमसेनोमहाबलः ॥ ५५ ॥ ययामायामयान्
दृष्टान्सुबहून्धनदालये ॥ जघानगुह्यकान्क्रुद्धोनदन्यार्थोमहाबलः ॥ ५६ ॥ निवार्यमाणोबहुभिद्रौपद्याःप्रियमास्थितः ॥ तांवज्रमणिरत्नौघकल्माषांवज्र
गौरवां ॥ ५७ ॥ समुद्यम्यमहाबाहुःशल्यमभ्यपतद्रणे ॥ गदयायुद्धकुशलस्तयादारुणनादया ॥ ५८ ॥ पोथयामासशल्यस्यचतुरोश्चान्महाजवान् ॥ ततःश
ल्योरणेक्रुद्धःपीनेवक्षसितोमरं ॥ ५९ ॥ निचखाननदन्वीरोवर्मभित्वाचसोभ्ययात् ॥ वृकोदरस्त्वसंभ्रांतस्तमेवोद्धृत्यतोमरं ॥ ६० ॥ यंतारंमद्रराजस्यनिर्विभेद
तवोद्धृदि ॥ सभिन्नवर्मारुधिरंवमन्वित्रस्तमानसः ॥ ६१ ॥ पपाताभिमुखोदीनोमद्रराजस्त्वपाक्रमत् ॥ कृतप्रतिकृतं दृष्ट्वाशल्योविस्मितमानसः ॥ ६२ ॥ गदा
माश्रित्यधर्मात्माप्रत्यमित्रमवैक्षत ॥ ततःसुमनसःपार्थाभीमसेनमपूजयन् ॥ तेदृष्ट्वाकर्मसंग्रामेघोरमक्लिष्टकर्मणः ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्व
णिभीमसेनशल्ययुद्धेएकदशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ संजयउवाच पतितंप्रेक्ष्ययंतारंशल्यःसर्वायसींगदां ॥ आदायतरसाराजंस्त
स्यौगिरिरिवाचिलः ॥ १ ॥ तंदीप्तमिवकालाग्निपाशहस्तमिवांतकं ॥ सशृंगमिवकैलासंसवज्रमिववासवं ॥ २ ॥ सशूलमिवहर्यक्षंवनेमत्तमिवद्विपं ॥ जवे
नाभ्यपतद्भीमःप्रगृह्यमहतींगदां ॥ ३ ॥ ततःशंखप्रणादश्चतूर्याणांचमहत्स्रशः ॥ सिंहनादश्चसंजज्ञेशूराणांहर्षवर्धनः ॥ ४ ॥ प्रेक्षंतःसर्वतस्तौहियोधायोधम
हाद्विपौ ॥ तावकाश्चापरेचैवसाधुसाध्वित्यपूजयन् ॥ ५ ॥ नहिमद्राधिपादन्योरामाहायदुनंदनात् ॥ सोढुमुत्सहतेवेगंभीमसेनस्यसंयुगे ॥ ६ ॥ तथामद्राधिप
स्यापिगदावेगंमहात्मनः ॥ सोढुमुत्सहतेनान्योयोधोयुधिष्ठिरकोदरात् ॥ ७ ॥ तौवृषाविवनर्दतौमंडलानिविचरेतुः ॥ आवर्त्तितौगदाहस्तौमद्रराजवृकोदरो ॥
॥ ८ ॥ मंडलावर्त्तमार्गेपुगदाविहरणेषुच ॥ निर्विशेषमभूद्युद्धंतयोःपुरुषसिंहयोः ॥ ९ ॥

लकंठीयेभारतभावदीपेएकदशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ पतिनमिति ॥ १ ॥ २ ॥ हर्यक्षंरुद्रं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

शुभ्रैर्दामिमद्भिः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
तमहेममयैः शुभ्रैर्वभूवभयवर्धिनी ॥ अग्निज्वालैरिवावद्वापटैः शल्यस्य सागदा ॥ १० ॥ तथैव चरतो मार्गान्मंडलेषु महात्मनः ॥ विद्युदभ्रप्रतीकाशाभीमस्य
शुशुभे गदा ॥ ११ ॥ ताडिता मद्राजेन भीमस्य गदाया गदा ॥ दत्तमानेव खेराजन्साऽस्तजत्पावकाचिर्षः ॥ १२ ॥ तथा भीमेन शल्यस्य ताडिता गदाया गदा ॥
अंगारवर्षमुमुचे तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १३ ॥ दंतैरिव महानागौ शृंगैरिव महर्षभौ ॥ तत्रैरिव तदान्योन्यं गदाग्राभ्यां निजघ्नतुः ॥ १४ ॥ तौ गदाभिहतैर्गात्रैः क्षणेन
रुधिरोक्षितौ ॥ प्रेक्षणीयतरावास्तां पुष्पिताविव किंशुकौ ॥ १५ ॥ गद्यामद्राजस्य सव्यदक्षिणमाहतः ॥ भीमसेनो महाबाहुर्न च चालाचलो यथा ॥ १६ ॥ तथा
भीमगदावेगैस्ताड्यमानो मुहुर्मुहुः ॥ शल्यो न विव्यथे राजदंतिनेव महागिरिः ॥ १७ ॥ शुश्रुवे दिक्षु सर्वासु तयोः पुरुषसिंहयोः ॥ गदानि पातसंहादो वज्रयोरिव
निःस्वनः ॥ १८ ॥ निवृत्य तु महावीर्यौ समुच्छ्रितमहागदौ ॥ पुनरंतरमार्गस्थौ मंडलानि विचरेतुः ॥ १९ ॥ अथाभ्येत्यपदान्यष्टौ सन्निपातो भवत्तयोः ॥ उद्यम्य लो
हदंढाभ्यप्सतिमानुपकर्मणोः ॥ २० ॥ पोययंतौ तदान्योन्यं मंडलानि विचरेतुः ॥ क्रियाविशेषं कृतिनौ दर्शयामास तुस्तदा ॥ २१ ॥ अथोद्यम्य गदेषोरे सशृंगा
र्विवपर्वतौ ॥ तावाजघ्नतु रन्योन्यं मंडलानि विचरेतुः ॥ २२ ॥ क्रियाविशेषं कृतिनौ रणभूमितले चलौ ॥ तौ परस्परसंरंभाद्गदाभ्यां सुभ्रशाहतौ ॥ २३ ॥ युगपत्पेतु
र्वीरावुभाविं द्रध्वजाविव ॥ उभयोः सेनयोर्वीरास्तदा हाहाकृतौ भवन् ॥ २४ ॥ भ्रशं मर्माण्यभिहतावुभावास्तां सुविक्कलौ ॥ ततः स्वरथमारोप्य मद्राणामृषभं रणे
॥ २५ ॥ अपावाह रूपः शल्यं तूर्णमायोधनादथ ॥ क्षीववद्विक्कलत्वात्तु निमेषात्पुनरुत्थितः ॥ २६ ॥ भीमसेनो गदापाणिः समाकृत्य तमद्रपं ॥ ततस्तु तावकाः शूरा ना
नाशस्त्रसमायुताः ॥ २७ ॥ नानावादित्रशब्देन पांडुसेनामयोधयन् ॥ भुजावुच्छ्रित्य शस्त्रं च शब्देन महता ततः ॥ २८ ॥ अभ्यद्रवन्महाराज दुर्योधन पुरोगमाः ॥ त
दनीकमभिप्रेक्ष्य ततस्ते पांडुनंदनाः ॥ २९ ॥ प्रययुः सिंहनादेन दुर्योधन पुरोगमान् ॥ तेषामापततां तूर्णपुत्रस्ते भरतर्षभ ॥ ३० ॥ प्रासेन चेकितानं वै विव्याध हृदये
भ्रशं ॥ सपपातरथोपस्येतव पुत्रेण ताडितः ॥ ३१ ॥ रुधिरौघपरिक्लिन्नः प्रविश्य विपुलं तमः ॥ चेकितानं हतं दृष्ट्वा पांडवेयामहारथाः ॥ ३२ ॥ असक्तमभ्यवर्षत शरव
र्षाणि भागशः ॥ तावकानामनीकेषु पांडवाजितकाशिनः ॥ ३३ ॥ व्यचरंत महाराज प्रेक्षणीयाः समंततः ॥ रूपश्च कृतवर्मा च सौवलश्च महारथः ॥ ३४ ॥ अयोधयन्
मराजं मद्राजपुरस्कृताः ॥ भारद्वाजस्य हंतारं भूरिवीर्यपराक्रमं ॥ ३५ ॥ दुर्योधनो महाराज वृष्टद्युम्नमयोधयत् ॥ त्रिसाहस्रास्तथाराजंस्तव पुत्रेण चोदिताः ॥ ३६ ॥

॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥५२॥५३॥५४॥५५॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥

अयोधयंतविजयंद्रोणपुत्रपुरस्कृताः॥ विजयेधृतसंकल्पाःसमरेत्यक्तजीविताः॥ ३७॥ प्राविशंस्तावकाराजहंसाइवमहत्सरः॥ ततोयुद्धमभूद्दोरंपरस्परवधैषि
णां॥ ३८॥ अन्योन्यवधसंयुक्तमन्योन्यप्रीतिवर्धनं॥ तस्मिन्प्रवृत्तेसंग्रामेराजन्वीरवरक्षये॥ ३९॥ अनिलेनेरितंघोरमुत्तस्थौपार्थिवंरजः॥ श्रवणान्नामधेया
नांपांडवानांचकीर्तनात्॥ ४०॥ परस्परंविजानीमोयद्युद्धन्नभीतवत्॥ तद्रजःपुरुषव्याघ्रशोणितेनप्रशामितं॥ ४१॥ दिशश्चविमलाजातास्तस्मिंस्तमसि
नाशिते॥ तथाप्रवृत्तेसंग्रामेघोररूपेभयानके॥ ४२॥ तावकानांपरेपांचनासीत्कश्चित्पराङ्मुखः॥ ब्रह्मलोकपराभूत्वाप्रार्थयंतोजयंयुधि॥ ४३॥ सुयुद्धेनपरा
क्रांतानराःस्वर्गमभीप्सवः॥ भर्तृपिंडविमोक्षार्थंभर्तृकार्यविनिश्चिताः॥ ४४॥ स्वर्गसंसक्तमनसोयोधायुधिरेतदा॥ नानारूपाणिशस्त्राणिविस्तृजंतोमहा
रथाः॥ ४५॥ अन्योन्यमभिगर्जंतःप्रहरंतःपरस्परं॥ हतविध्यतगृहीतप्रहरध्वंनिरुंतत॥ ४६॥ इतिस्मवाचःश्रूयंतेतवतेपांचवैवले॥ ततःशल्योमहाराजधर्म
पुत्रंयुधिष्ठिरं॥ ४७॥ विव्याधनिशितैर्वाणैर्हंतुकामोमहारथं॥ तस्यपार्थोमहाराजनाराचान्वैचतुर्दश॥ ४८॥ मर्माण्युद्दिश्यमर्मज्ञोनिचखानहसन्निव॥
आवार्यर्पाडवंवाणैर्हंतुकामोमहाबलः॥ ४९॥ विव्याधसमरेकुट्टोवहुभिःकंकपत्रिभिः॥ अथभूयोमहाराजशरेणानतपर्वणा॥ ५०॥ युधिष्ठिरंसमाजघ्रेस
र्वसैन्यस्यपश्यतः॥ धर्मराजोपिसंकुट्टोमद्राजंमहायशाः॥ ५१॥ विव्याधनिशितैर्वाणैःकंकवर्हिणवाजितैः॥ चंद्रसेनंचसप्तत्यासूतंचनवभिःशरैः॥ ५२॥
द्रुमसेनंचतुःषष्ट्यानिजघानमहारथः॥ चक्ररक्षेहतेशल्यःपांडवेनमहात्मना॥ ५३॥ निजघानततोराजंश्वेदीनैपंचविंशतिं॥ सात्यकिंपंचविंशत्याभीमसे
नंचपंचभिः॥ ५४॥ माद्रीपुत्रौशतेनाजौविव्याधनिशितैःशरैः॥ एवंविचरतस्तस्यसंग्रामेराजसत्तम॥ ५५॥ संप्रैषयच्छितान्यार्थःशरानाशीविपोपमान्॥
ध्वजाग्रंचास्यसमरेकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः॥ ५६॥ प्रमुखेवर्तमानस्यभलेनापहरद्रथात्॥ पांडुपुत्रेणवैतस्यकेतुंछिन्नंमहात्मना॥ ५७॥ निपतंतमपश्यामगिरि
शृंगमिवाहतं॥ ध्वजंनिपतितंदृष्ट्वापांडवंचव्यवस्थितं॥ ५८॥ संकुट्टोमद्राजोभूच्छरवर्षमुमोचह॥ शल्यःसायकंवर्षेणपर्जन्यइववृष्टिमान्॥ ५९॥ अभ्य
वर्षदमेयात्माक्षत्रियान्क्षत्रियर्षभः॥ सात्यकिंभीमसेनंचमाद्रीपुत्रौचपांडवौ॥ ६०॥ एकैकंपंचभिर्विध्वायुधिष्ठिरमपीडयत्॥ ततोवाणमयंजालंविततं
पांडवोरसि॥ ६१॥ अपश्याममहाराजमेघजालमिवोद्गतं॥ तस्यशल्योरणेकुट्टःशरैःसन्नतपर्वभिः॥ ६२॥

॥ ६३ ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

दिशःसंछादयामासप्रदिशश्चमहारयः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजावाणजालेनपीडितः ॥ बभूवादुतविक्रांतोजंभोदृत्रहणायथा ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेश
ल्यपर्वणिसंकुलयुद्धेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ संजयउवाच पीडितेधर्मराजेतुमद्राजेनमारिष ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्चमाद्रीपु
त्रौचपांडवौ ॥ १ ॥ परिवार्यरथैःशल्यंपीडयामासुराहवे ॥ तमेकंबहुभिर्दृष्ट्वापीड्यमानंमहारथैः ॥ २ ॥ साधुवादोमहान्जज्ञेसिद्धाश्वासन्प्रहर्षिताः ॥ आश्चर्यमि
त्यभापंतमुनयश्चापिसंगताः ॥ ३ ॥ भीमसेनोरणेशल्यंशल्यभूतंपराक्रमे ॥ एकेनवित्त्वावाणेनपुनर्विव्याधसप्तभिः ॥ ४ ॥ सात्यकिश्चशतेनैनंधर्मपुत्रपरी
प्सया ॥ मद्रेश्वरमवाकीर्यसिंहनादमथानदत् ॥ ५ ॥ नकुलःपंचभिश्चैनंसहदेवश्चपंचभिः ॥ वित्त्वातंतुपुनस्तूर्णततोविव्याधसप्तभिः ॥ ६ ॥ सतुशूरोरणयत्तः
पीडितस्तैर्महारथैः ॥ विरुप्यकार्मुकंघोरंवेगघ्नंभारसाधनं ॥ ७ ॥ सात्यकिंपंचविंशत्याशल्योविव्याधमारिष ॥ भीमसेनंतुसप्तत्यांनकुलंसप्तभिस्तथा ॥
॥ ८ ॥ ततःसविशिखंचापंसहदेवस्यधन्विनः ॥ छित्वाभस्तेनसमरेविव्याधैनंत्रिसप्तभिः ॥ ९ ॥ सहदेवस्तुसमरेमातुलंभूरिवर्चसं ॥ सज्ज्यमन्यद्भुतःकृत्वापं
चभिःसमताडयत् ॥ १० ॥ शरैराशीविषाकारैर्ज्वलज्वलनसन्निभैः ॥ सारथिंचास्यसमरेशरणानतपर्वणा ॥ ११ ॥ विव्याधभृशसंकुद्धस्तंवैभूयस्त्रिभिःशरैः ॥
भीमसेनस्तुसप्तत्यासात्यकिर्नवभिःशरैः ॥ १२ ॥ धर्मराजस्तथापष्ट्यागात्रेशल्यंसमार्पयत् ॥ ततःशल्योमहाराजनिर्विद्धस्तैर्महारथैः ॥ १३ ॥ सुखावरुधिरं
गात्रैर्गौरिकंपर्वतोयथा ॥ तांश्चसर्वान्महेष्वासान्यंचभिःपंचभिःशरैः ॥ १४ ॥ विव्याधतरसाराजंस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ततोऽपरेणभस्तेनधर्मपुत्रस्यमारिष ॥
॥ १५ ॥ धनुश्चिच्छेदसमरेसज्ज्यंससुमहारथः ॥ अथान्यद्भनुरादायधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ १६ ॥ साश्वसूतध्वजरथंशल्यंप्राच्छादयच्छरैः ॥ सच्छाद्यमानःस
मरेधर्मपुत्रस्यसायकैः ॥ १७ ॥ युधिष्ठिरमथाविध्यद्दशभिर्निशितैःशरैः ॥ सात्यकिस्तुततःकुद्धोधर्मपुत्रेशरादिते ॥ १८ ॥ मद्राणामधिपंशूरंशरैर्विव्याधपंच
भिः ॥ ससात्यकैःप्रचिच्छेदक्षुरप्रणमहद्भुतः ॥ १९ ॥ भीमसेनमुखांस्तांश्चत्रिभिस्त्रिभिःशरैः ॥ तस्यकुद्धोमहाराजसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ २० ॥ तोमरं
प्रेषयामासस्वर्णदंडंमहाधनं ॥ भीमसेनोथनाराचंज्वलंतमिवपन्नगं ॥ २१ ॥

प्रहर्षिताआसन्इतिसंबंधः ॥ २ ॥ साधुवादोजज्ञेअर्थास्तिद्धानां ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सहदेवेनप्रेषितामितिपूर्वस्मात्संवध्यते ॥ २६ ॥ २७ ॥ सारथिचविव्याधेत्युत्तरस्मादपकृष्यते ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
नकुलःसमरेशक्तिसहदेवोगदांशुभां ॥ धर्मराजःशतघ्नींचजिघांसुःशल्यमाहवे ॥ २२ ॥ तानापततएवाशुपंचानांवैभुजच्युतान् ॥ वारयामाससमरेशखसं
घैःसमद्रराट् ॥ २३ ॥ सात्यकिप्रहितंशल्योभहैश्चिच्छेदतोय्रं ॥ प्रहितंभीमसेनेनशरंकनकभूषणं ॥ २४ ॥ द्विधाचिच्छेदसमरेरुतहंस्तःप्रतापवान् ॥ नकुल
प्रेषितांशक्तिहेमदंडांभयावहां ॥ २५ ॥ गदांचसहदेवेनशरौघैःसमवारयत् ॥ शराभ्यांचशतघ्नींतांराज्ञश्चिच्छेदभारत ॥ २६ ॥ पश्यतांपांडुपुत्राणांसिंहना
दंननादच ॥ नामृष्यत्तत्रशैनेयःशत्रोर्विजयमाहवे ॥ २७ ॥ अथान्यद्वनुरादायसात्यकिःक्रोधमूर्छितः ॥ द्वाभ्यामद्रेश्वरंविध्वासारथिचत्रिभिःशरैः ॥ २८ ॥
ततःशल्योरणेरान्सर्वास्तान्दशभिःशरैः ॥ विव्याधभृशसंकुद्धस्तोत्रैरिवमहाद्विपान् ॥ २९ ॥ तैवार्यमाणाःसमरेमद्रराज्ञामहारथाः ॥ नशेकुःसंमुखंस्थातुं
तस्यशत्रुनिषृदनाः ॥ ३० ॥ ततोदुर्योधनोराजादृष्ट्वाशल्यस्यविक्रमं ॥ निहतान्यांडवान्मेनेपंचालानथसृजयान् ॥ ३१ ॥ ततोराजन्महाबाहुर्भीमसेनःप्रता
पवान् ॥ संत्यज्यमनसाप्राणान्मद्राधिपमथोधयत् ॥ ३२ ॥ नकुलःसहदेवश्चसात्यकिश्चमहारथः ॥ परिवार्यतदाशल्यंसमंताद्वकिरन्शरैः ॥ ३३ ॥ सचतु
र्भिर्महेष्वासैःपांडवानांमहारथैः ॥ वृत्तस्तान्योधयामासमद्रराजःप्रतापवान् ॥ ३४ ॥ तस्यधर्मसुतोराजनक्षुरप्रेणमहाहवे ॥ चक्ररक्षंजघानाशुमद्रराजस्यपा
थिवः ॥ ३५ ॥ तस्मिंस्तुनिहतेशूरेचक्ररक्षेमहारथे ॥ मद्रराजोपिवलवान्सैनिकानावृणोच्छुरैः ॥ ३६ ॥ समावृतांस्ततस्तांस्तुराजन्वीक्ष्यस्वसैनिकान् ॥ चितया
माससमरेधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ ३७ ॥ कथंनुसमरेशक्यंतन्माधववचोमहत् ॥ नहिकुद्धोरणेरान्क्षपयेतवलंमम ॥ ३८ ॥ ततःसरथनांगाश्वाःपांडवाःपांडुपू
र्वज ॥ मद्रराजंसमासेदुःपीडयंतःसमंततः ॥ ३९ ॥ नानाशस्त्रौघबहुलांशस्त्रवृष्टिसमुद्यतां ॥ व्यधमत्समरेराजामहाभ्राणीवमारुतः ॥ ४० ॥ ततःकनकपुंखां
तांशल्यक्षिप्तांवियद्गतां ॥ शरवृष्टिमपश्यामशल्यभानामिवायति ॥ ४१ ॥ तेशरामद्रराजेनप्रेषितारणमूर्धनि ॥ संपतंतःस्मदृश्यंतेशलभानांब्रजाइव ॥ ४२ ॥
मद्रराजधनुर्मुक्तैःशरैःकनकभूषणैः ॥ निरंतरमिवाकाशंसंवभूवजनाधिप ॥ ४३ ॥ नपांडवानांनास्माकंतत्रकिंचिद्वदृश्यत ॥ वाणांधकारेमहतिकृततत्र
महाहवे ॥ ४४ ॥ मद्रराजेनवलिनालापवाच्छरवृष्टिभिः ॥ चाल्यमानंतुतंहृष्टापांडवानांवलार्णवं ॥ ४५ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंटीयेभारतभाष्येचयोदशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ अर्जुनइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

विस्मयं परमं जग्मुर्देवगंधर्वदानवाः ॥ सतुतान्सर्वतोयत्तान् शरैः संछाद्यमारिषः ॥ ४६ ॥ धर्मराजमवच्छाद्य सिंहवद्वनदन्मुहुः ॥ तेच्छन्नाः समरे तेन पांडवा-
नां महारथाः ॥ ४७ ॥ नाशक्रवंस्तदा युद्धे प्रत्युद्युतां महारथं ॥ धर्मराजपुरोगास्तु भीमसेनमुखारथाः ॥ नजहुः समरेशूरं शल्यमाहवशो जिनं ॥ ४८ ॥ इति-
श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशल्ययुद्धे च योदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ संजय उवाच अर्जुनो द्रौणिना विद्धो युद्धे बहुभिरायसैः ॥ तस्य चा-
नुचरैः शूरैश्चिगर्तानां महारथैः ॥ १ ॥ द्रौणिं विव्याध समरे त्रिभिरेव शिलां मुखैः ॥ तथेतरान्महेष्वासान् द्वाभ्यां द्वाभ्यां धनंजयः ॥ २ ॥ भूयश्चैव महाराज शरवर्षैरवा-
किरत् ॥ शरकंठकितास्ते तु तावका भरतर्षभ ॥ ३ ॥ नजहुः पार्थमासाद्य तां ज्वमानाः शितैः शरैः ॥ अर्जुनं रथवंशेन द्रोणपुत्रपुरोगमाः ॥ ४ ॥ अयोधयंत समरे परि-
वार्य महारथाः ॥ तैस्तु क्षिप्ताः शराराजन्कार्तस्वरविभूषिताः ॥ ५ ॥ अर्जुनस्य रथोपस्थं पूरयामासुरंजसा ॥ तथा कृष्णो महेष्वासौ वपभौ सर्वधन्विनां ॥ ६ ॥
शरैर्वीक्ष्य विनुन्नांगौ प्रहृष्टा युद्धदुर्मदाः ॥ कूवरं रथचक्राणि ईपायोक्त्राणि वा विभो ॥ ७ ॥ युगंचैवानुकर्षचशरभूतमभूत्तदा ॥ नैतादृशं दृष्टपूर्वराज नैव च नः-
श्रुतं ॥ ८ ॥ यादृशं तत्र पार्थस्य तावकाः संप्रचक्रिरे ॥ सरयः सर्वतोभातिचित्रपुंखैः शितैः शरैः ॥ ९ ॥ उल्काशतैः संप्रदीप्तं विमानमिव भूतले ॥ ततोर्जुनो महारा-
जशरैः सन्नतपर्वभिः ॥ १० ॥ अवाकिरत्तां पृतनां मेघोच्छेद्येव पर्वतं ॥ तेवध्यमानाः समरे पार्थनामां कितैः शरैः ॥ ११ ॥ पार्थभूतममन्यंत प्रेक्षमाणास्तथा वि-
धं ॥ कोपोद्धूतशरज्वालो धनुः शब्दानिलो महान् ॥ १२ ॥ सैन्ये धनं ददाहाश्रुतावकं पार्थपावकः ॥ चक्राणां पततां चापियुगानां च धरातले ॥ १३ ॥ तूणीराणां
पताकानां ध्वजानां चरथैः सह ॥ ईपाणामनुकर्षाणां त्रिवेणूनां च भारत ॥ १४ ॥ अक्ष्णाणामथ योक्त्राणां प्रतोदानां च सर्वशः ॥ शिरसां पततां चापिकुंडलोष्णी-
पधारिणां ॥ १५ ॥ भुजानां च महाभागस्कंधानां च समंततः ॥ छत्राणां व्यजनैः सार्धं मुकुटानां च राशयः ॥ १६ ॥ समदृश्यंत पार्थस्य रथमार्गेषु भारत ॥ ततः क्रु-
द्धस्य पार्थस्य रथमार्गे विशापते ॥ १७ ॥ अगम्य रूपापृथिवीमां स शोणितकर्दमा ॥ भीरूणां त्रासजननी शूराणां हर्षवर्धिनी ॥ १८ ॥ बभूव भरतश्चेष्टरुद्रस्या-
क्रीडनं यथा ॥ हत्वा तु समरे पार्थः सहस्रे द्वे परंतपः ॥ १९ ॥ रथानां सवरूथानां विधूमो ग्निरिव ज्वलन् ॥ यथा हि भगवानग्निर्जगद्भवाचराचरं ॥ २० ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥
 विधूमोदृश्यतेराजंस्तथापार्थो धनं जयः ॥ द्रौणिस्तु समरे दृष्ट्वा पाण्डवस्य पराक्रमं ॥ २१ ॥ रथेनातिपताकेन पाण्डवं प्रत्यवारयत् ॥ तावुभौ पुरुषव्याघ्रौ तावुभौ ध
 न्विनां वरौ ॥ २२ ॥ समीयतुस्तदान्योन्यं परस्परवधैः पिणौ ॥ तयोरासीन्महाराजवाणवर्षसुदारुणं ॥ २३ ॥ जीमूतयो र्यथा दृष्टिस्तप्रांते भरतर्षभ ॥ अन्योन्यस्य
 धिनौ तौ तु शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ २४ ॥ ततस्तुस्तदान्योन्यं शृंगाभ्यां दृपभावि ॥ तयोर्युद्धं महाराजचिरं सममिवाभवत् ॥ २५ ॥ शस्त्राणां संगमश्चैव घोरस्तत्रा
 भवत्पुनः ॥ ततार्जुनं द्वादशभीरुक्मपुंखैः सुतेजनैः ॥ २६ ॥ वासुदेवं च दशभिर्द्रौणिर्विव्याध भारत ॥ ततः प्रहर्षाद्भीमसुव्याधिपद्गंडिवं धनुः ॥ २७ ॥ मानयि
 त्वा मुहूर्तं तु गुरुपुत्रं महाहवे ॥ व्यश्वसूत रथं चक्रे सव्यसाची परंतपः ॥ २८ ॥ मृदुपूर्वततश्चैनं पुनः पुनरताडयत् ॥ हताश्वेतुरथेतिष्ठन् द्रोणपुत्रस्त्वयस्मयं ॥ २९ ॥
 मुसलं पाण्डुपुत्राय चिक्षेप परिघोपमं ॥ तमापतंतं सहसा हेमपट्टविभूषितं ॥ ३० ॥ चिच्छेद सप्तधा वीरः पार्थः शत्रुनिवर्हणः ॥ सच्छिन्नं मुसलं दृष्ट्वा द्रौणिः परमको
 पतः ॥ ३१ ॥ आददेपरिघं घोरं नगेंद्रशिखरोपमं ॥ चिक्षेप चैव पार्थाय द्रौणिर्युद्धविशारदः ॥ ३२ ॥ तमंतकमिव क्रुद्धं परिघं प्रेक्ष्य पाण्डवः ॥ अर्जुनस्त्वरितो जघ्ने
 पंचभिः सांयकोत्तमैः ॥ ३३ ॥ सच्छिन्नः पतितो भूमौ पार्थवाणैर्महाहवे ॥ दारयन् पृथिवीं द्राणां मनांसीव च भारत ॥ ३४ ॥ ततोपरैस्त्रिभिर्भैर्द्रौणिर्विव्याध पां
 ङवः ॥ सोतिविद्धो बलवता पार्थेन सुमहात्मना ॥ ३५ ॥ नाकं पतत द्राणिः पौरुषेण व्यवस्थितः ॥ सुरथं च ततो राजन् भारद्वाजो महारथं ॥ ३६ ॥ अवांकिरच्छ
 रत्रातैः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ ततस्तु सुरथोऽप्याजौ पंचालानां महारथः ॥ ३७ ॥ रथेन मेघघोषेण द्रौणिमेवाभ्यधावत् ॥ विकर्षन् वै धनुः श्रेष्ठं सर्वभारसहं दृढं ॥
 ॥ ३८ ॥ ज्वलनाग्नीविपनिभैः शरैश्चैनमवाकिरत् ॥ सुरथं तंततः क्रुद्धमापतंतं महारथं ॥ ३९ ॥ चुकोप समरे द्रौणिर्दंडाहत इवोरगः ॥ त्रिशिखां भ्रुकुटीं कृत्वा स्त
 क्षिणीं परिसंलिहन् ॥ ४० ॥ उद्दीक्ष्य सुरथं रोपाद्भुज्यामिव मृज्य च ॥ मुमोच तीक्ष्णं नाराचं यमदंडोपमद्युतिं ॥ ४१ ॥ सतस्य हृदयं भित्वा प्रविवेशातिवेगितः ॥
 शक्राशनिरिवोत्सृष्टो विदार्य धरणीतलं ॥ ४२ ॥ ततः सपतितो भूमौ नाराचं न समाहतः ॥ वज्रेण च यथा शृंगं पर्वतस्यैव दीर्यतः ॥ ४३ ॥ तस्मिन्विनिहतो वीरे द्रौ
 णपुत्रः प्रतापवान् ॥ आरुरोहरथं तूर्णतमे वरथिनां वरः ॥ ४४ ॥ ततः सज्जो महाराज द्रौणिराहवदुर्मदः ॥ अर्जुनं योधयामास संशतकवृत्तोरणे ॥ ४५ ॥ तत्र युद्धं
 महच्च आसीदर्जुनस्य परैः सह ॥ मध्यं दिनं गते सूर्ये यमराष्ट्रविवर्धनं ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ दुर्योधनइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 तत्राश्रयमपश्यामदृष्ट्वातेषांपराक्रमं ॥ यदेकोयुगपद्दीरान्समयोधयदर्जुनः ॥ ४७ ॥ विमर्दःसुमहानासीदेकस्यबहुभिःसह ॥ शतक्रतोर्यथापूर्वमहत्या
 दैत्यसेनया ॥ ४८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिसंकुलयुद्धेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजयउवाच दुर्योधनोमहा
 राजयुष्ट्युग्नश्चपार्षतः ॥ चक्रतुःसुमहद्युद्धंशरशक्तिसमाकुलं ॥ १ ॥ तयोरासन्महाराजशरधाराःसहस्रशः ॥ अंबुदानांयथाकालेजलधाराःसमततः ॥ २ ॥
 राजाचपार्षतंविध्वाशरैःपंचभिराशुगैः ॥ द्रोणहंतारमुपेपुनर्विव्याधसप्तभिः ॥ ३ ॥ युष्ट्युग्नस्तुसमरेवलवान्दृढविक्रमः ॥ सप्तत्याविशिखानांवैदुर्योधनमपी
 डयत् ॥ ४ ॥ पीडितंवीक्ष्यराजानंसोदर्याभरतर्षभ ॥ महत्यासेनयासार्धपरिवबुःस्मपार्षतं ॥ ५ ॥ सतैःपरिवृतःशूरःसर्वतोतिरयैर्भृशं ॥ व्यचरत्समरेराजन्दर्श
 यन्नखलाघवं ॥ ६ ॥ शिखंडीकृतवर्माणंगौतमंचमहारथं ॥ प्रभद्रकैःसमायुक्तोयोधयामासधन्विनौ ॥ ७ ॥ तत्रापिसुमहद्युद्धंघोररूपंविशांपते ॥ प्राणान्सं
 त्यजतांयुद्धेप्राणघूताभिदेवने ॥ ८ ॥ शल्यःसायकवर्षाणिविमुंचन्सर्वतोदिशं ॥ पांडवान्पीडयामासससात्यकिंविकोदरान् ॥ ९ ॥ तथातौतुयमौयुद्धेयमतु
 ल्यंपराक्रमौ ॥ योधयामासराजेंद्रवीर्येणास्त्रवलेनच ॥ १० ॥ शल्यसायकनुन्नानांपांडवानांमहामृधे ॥ त्रातारंनाध्यगच्छंतकेचित्तत्रमहारथाः ॥ ११ ॥
 ततस्तुनकुलःशूरोधर्मराजंप्रपीडिते ॥ अभिदुद्राववेगेनमातुलंमातुनंदनः ॥ १२ ॥ संछाद्यसमरेवीरंनकुलःपरवीरहा ॥ विव्याधचैनंदशभिःस्मयमानःस्त
 नांतरे ॥ १३ ॥ सर्वपारसवैर्वाणैःकर्मारपरिमार्जितैः ॥ स्वर्णपुंखैःशिलाधैतैर्धनुयंत्रप्रचोदितैः ॥ १४ ॥ शल्यस्तुपीडितस्तेनस्वस्त्रीयेणमहात्मना ॥ नकुलंपीड
 यामासपत्रिभिर्नतपर्वभिः ॥ १५ ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाभीमसेनोथसात्यकिः ॥ सहदेवश्चमाद्रेयोमद्रराजमुपाद्रवन् ॥ १६ ॥ तानापततएवाशुपूरयाणानूर
 यस्वनैः ॥ दिशश्चविदिशश्चैवकंपयानांश्वमेदिनीं ॥ १७ ॥ प्रतिजग्राहसमरेसेनापतिरमित्रजित् ॥ युधिष्ठिरंत्रिभिर्विध्वाभीमसेनंचपंचभिः ॥ १८ ॥ सात्य
 किंचशतेनाजौसहदेवंत्रिभिःशरैः ॥ ततस्तुसशरंचापंनकुलस्यमहात्मनः ॥ १९ ॥ मद्रेश्वरःक्षुरप्रेणतदामारिपचिच्छिदे ॥ तदर्शयितविच्छिन्नंधनुःशल्यस्य
 सायकैः ॥ २० ॥ अथान्यद्दुनुरादायमाद्रीपुत्रोमहारथः ॥ मद्रराजरथंतूर्णंपूरयामासपत्रिभिः ॥ २१ ॥ युधिष्ठिरस्तुमद्रेशंसहदेवश्चमारिष ॥ दशभिर्दशभिर्वा
 णैरुरस्येनमविध्यतां ॥ २२ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठीये
 भीमसेनस्तुतंपट्यासात्यकिर्दशभिःशरैः॥ मद्रराजमभिद्रुत्यजघ्नतुःकंकपत्रिभिः॥ २३ ॥ मद्रराजस्ततःक्रुद्धःसात्यकिंनवभिःशरैः॥ विव्याधभूयःसप्तत्याश
 राणांनतपर्वणां॥ २४ ॥ अथास्यसशरंचापमुष्टौचिच्छेदमारिप॥ हयांश्चचतुरःसंख्येप्रेषयामासमृत्यवे॥ २५ ॥ विरथंसात्यकिंकृत्वामद्रराजोमहारथः॥ विशि
 खानांशतेनैनमाजघानसमंततः॥ २६ ॥ माद्रीपुत्रौचसंख्यौभीमसेनंचपांडवं॥ युधिष्ठिरंचकौरव्यविव्याधदशभिःशरैः॥ २७ ॥ तत्राद्भुतमपश्याममद्ररा
 जस्यपौरुषं॥ यदेनंसहिताःपार्थानाभ्यवर्त्ततसंयुगे॥ २८ ॥ अथान्यंरथमास्थायसात्यकिःसत्यविक्रमः॥ पीडितान्पांडवान्दृष्ट्वामद्रराजवशंगतान्॥ २९ ॥
 अभिदुद्राववेगेनमद्राणामधिपंवलात्॥ आपतंतंरथंतस्यशल्यःसमितिशोभनः॥ ३० ॥ प्रत्युद्ययोरथेनैवमत्तोमत्तमिवद्विपं॥ ससन्निपातस्तुमुलोवभूवादु
 तदर्शनः॥ ३१ ॥ सात्यकेश्चैवशूरस्यमद्राणामधिपस्यच॥ यादृशोवैपुरावृत्तःशंवरामरराजयोः॥ ३२ ॥ सात्यकिःप्रेक्ष्यसमरेमद्रराजमवस्थितं॥ विव्याध
 दशभिर्वाणैस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत्॥ ३३ ॥ मद्रराजस्तुमुभृशंविद्वस्तेनमहात्मना॥ सात्यकिंप्रतिविव्याधचित्रपुंखैःशितैःशरैः॥ ३४ ॥ ततःपार्थामहेष्वासाः
 सात्वताभिस्तनंनृपं॥ अभ्यवर्त्तनरथैस्तुर्णमातुलंवधकांक्षया॥ ३५ ॥ ततआसीत्परामर्दस्तुमुलःशोणितोदकः॥ शूराणांयुध्यमानानांसिंहानामिवनर्दतां॥
 ॥ ३६ ॥ तेषामासीन्महाराजव्यधिक्षेपःपरस्परं॥ सिंहानामामिपेप्सूनांकूजतामिवसंयुगे॥ ३७ ॥ तेषांवाणसहस्रौघैराकीर्णावसुधाभवत्॥ अंतरिक्षंचसह
 सावाणभूतमभूत्तदा॥ ३८ ॥ शरांधकारंसहसाकृतंतेनसमंततः॥ अभ्रच्छायेवसंजज्ञेशरैर्मुक्तैर्महात्मभिः॥ ३९ ॥ तत्रराजनशरैर्मुक्तैर्निर्मुक्तैरिवपन्नगैः॥
 स्वर्णपुंखैःप्रकाशद्विव्यरोचंतदिशस्तदा॥ ४० ॥ तत्राद्भुतंपरंचकेशल्यःशत्रुनिवर्हणः॥ यदेकःसमरेशूरोयोधयामासवैवहून्॥ ४१ ॥ मद्रराजभुजांस्तृष्टैःकं
 कवर्हिणवाजितैः॥ संपतद्भिःशरैर्घोरैरवाकीर्यतमेदिनीं॥ ४२ ॥ तत्रशल्यरथंराजन्विचरंतंमहाहवे॥ अपश्यामयथापूर्वंशक्रस्यासुरसंक्षये॥ ४३ ॥ इति
 श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिसंकुलयुद्धेपंचदशोऽध्यायः॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ संजयउवाच ततःसैन्यास्तवविभोमद्रराजपुरस्कृताः॥ पुनरभ्य
 द्रवन्पार्थानवेगेनमहतारणे॥ १ ॥ पीडितास्तावकाःसर्वेप्रधावंतोरणोत्कटाः॥ क्षणेनचैवपार्थास्तेबहुत्वान्समलोडयन्॥ २ ॥ तेवध्यमानाःसमरेपांडवानाव
 तस्थिरे॥ निवार्यमाणाभीमंनपश्यतोःरुणयोस्तदा॥ ३ ॥

भारतभावदीपेपंचदशोऽध्यायः॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ततइति॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

ततो धनं जयः क्रुद्धः रूपं सहपदानुगैः ॥ अवाकिरच्छुरौ घेण रुतवर्माणमेव च ॥ ४ ॥ शकुनिसहदेवंस्तु सहसैन्यमवाकिरत् ॥ नकुलः पार्श्वतः स्थित्वा मद्राजं
मवैक्षत ॥ ५ ॥ द्रौपदेयानरेद्रांश्च भूयिष्ठान् समवारयन् ॥ द्रोणपुत्रं च पांचाल्यः शिखंडी समवारयत् ॥ ६ ॥ भीमसेनस्तुराजानं गदापाणिरवारयत् ॥ शल्यं तु
सहसैन्येन कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ ७ ॥ ततः समभवत्सैन्यं संसक्तं तत्र तत्र ह ॥ तावकानां परेषां च संग्रामेष्वनिवर्तिनां ॥ ८ ॥ तत्र पश्चाम्यहं कर्म शल्यस्यातिमह-
द्रणे ॥ यदेकः सर्वसैन्यानि पांडवानामयोधयत् ॥ ९ ॥ व्यदृश्यत तदा शल्यो युधिष्ठिरसमीपतः ॥ रणे चंद्रमसो भ्याशेशनैश्चरद्वग्रहः ॥ १० ॥ पीडयित्वा तुराजा-
नं शरैराशीविषोपमैः ॥ अभ्यधावत्युनर्भीमं शरवर्षैरवाकिरत् ॥ ११ ॥ तस्य तद्वाघवंदद्वातथैव चरुतास्त्रतां ॥ अपूजयन्ननीकानि परेषां तावकानि च ॥ १२ ॥
पीड्यमानास्तु शल्येन पांडवा भूशविक्षताः ॥ प्राद्रवंतरणं हित्वा क्रोशमाने युधिष्ठिरे ॥ १३ ॥ वध्यमानेष्वनीकेषु मद्राजेन पांडवः ॥ अमर्षवशमापन्नो धर्मराजो
युधिष्ठिरः ॥ १४ ॥ ततः पौरुषमास्थाय मद्राजमताडयत् ॥ जयो वास्तुवधो वास्तु रुतबुद्धिर्महारथः ॥ १५ ॥ समाहूया ब्रवीत्सर्वान् भ्रातृन् रुष्णं च माधवं ॥
भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्च ये चान्ये पृथिवीक्षितः ॥ १६ ॥ कौरवार्थं पराक्रांताः संग्रामे निधनं गताः ॥ यथा भागं यथोत्साहं भवंतः रुतपौरुषाः ॥ १७ ॥ भागो वशिष्ठ
एकोयं मम शल्यो महारथः ॥ सोऽहमद्युधाजे तु मां शंसे मद्रकाधिपं ॥ १८ ॥ तत्र यन्मानसं मत्सर्वं निगदामिवः ॥ चक्ररक्षाविमौ वीरौ मम मां द्रवती सुतौ ॥
॥ १९ ॥ अजेयौ वासवेनापि समरेशूरसंमतौ ॥ साध्विमौ मातुलं युद्धे क्षत्रधर्मपुरस्कृतौ ॥ २० ॥ मदर्थं प्रतियुद्धेतां मानाहौ सत्यसंगरौ ॥ मां वा शल्ये रणे हंता
तं वाहं भद्रमस्तु वः ॥ २१ ॥ इति सत्यामि मां वाणीं लोकवीरानिवोधत ॥ योत्स्येह मातुलेनाद्यक्षात्रधर्मेण पार्थिवाः ॥ २२ ॥ स्वमंशमभिसंधाय विजयायेतराय
च ॥ तस्य मेऽप्यधिकं शस्त्रं सर्वोपकरणानि च ॥ २३ ॥ संसज्जंतुरथेक्षिप्रं शास्त्रवद्रथयाजकाः ॥ शैने यो दक्षिणं चक्रं धृष्टद्युम्नस्तथोत्तरं ॥ २४ ॥ पृष्ठगोपो भवत्वद्य
मम पार्थो धनं जयः ॥ पुरःसरो ममाद्यास्तु भीमः शस्त्रभृतां वरः ॥ २५ ॥ एवमभ्यधिकः शल्याद्रविष्यामिमहा मृधे ॥ एवमुक्तास्तथा चक्रुस्तदाराजः प्रियैषिणः ॥
॥ २६ ॥ ततः प्रहर्षः सैन्यानां पुनरासीत् तदा मृधे ॥ पंचालानां सोमकानां मत्स्यानां च विशेषतः ॥ २७ ॥ प्रतिज्ञां तां तदाराजा कृत्वा मद्रेशमभ्ययात् ॥ ततः शंखां
श्च भेरीश्च शतशश्चैव पुष्कलान् ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ रथशक्त्यारथस्थयाशक्त्या ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 अवाद्यंतपंचालाः सिंहनादांश्चनेदिरे ॥ तेभ्यधावंतसंख्यामद्रराजंतरस्विनं ॥ २९ ॥ महताहर्षजेनाथनादेनकुरुपुंगवाः ॥ द्वादेनगजघंटानांशंखानांनिनदे
 नच ॥ ३० ॥ तूर्यशब्देनमहतानाद्यंतश्चमेदिनीं ॥ ताम्रत्यगृह्णात्युत्रस्तेमद्रराजश्चवीर्यवान् ॥ ३१ ॥ महामेघानिववहून्शैलावस्तोदयावुभौ ॥ शल्यस्तुसमर
 श्लाघीधर्मराजमरिंदमं ॥ ३२ ॥ ववर्षशरवर्षेणशंवरेमघवाइव ॥ तथैवकुरुराजोपिप्रगृह्यरुचिरंधनुः ॥ ३३ ॥ द्रोणोपदेशान्विविधान्दर्शयानोमहामनाः ॥
 ववर्षशरवर्षाणिचित्रंलघुचसुपुच ॥ ३४ ॥ नचास्यविवरंकश्चिद्दर्शचरतोरणे ॥ तावुभौविविधैर्वाणैस्ततक्षातेपरस्परं ॥ ३५ ॥ शार्दूलावामिपप्रेप्सूपराक्रां
 ताविवाहवे ॥ भीमस्तुतवपुत्रेणयुद्धशौडिनसंगतः ॥ ३६ ॥ पांचाल्यः सात्यकिश्चैवमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ शकुनिप्रमुखान्वीरान्प्रत्यगृह्णन्समंततः ॥ ३७ ॥
 तदासीत्तुमुलंयुद्धं पुनरेवजयैषिणां ॥ तावकानांपरेषांचराजन्दुर्मंत्रितेतव ॥ ३८ ॥ दुर्योधनस्तुभीमस्यशरेणानतपर्वणा ॥ चिच्छेदादिश्वसंग्रामेध्वजहेमप
 रिष्कृतं ॥ ३९ ॥ सकिंकिणीकजालेनमहताचारुदर्शनः ॥ पपातरुचिरः संख्येभीमसेनस्यपश्यतः ॥ ४० ॥ पुनश्चास्यधनुश्चित्रंगजराजकरोपमं ॥ क्षुरेणशि
 तधारेणप्रचकर्त्तनराधिपः ॥ ४१ ॥ सच्छिन्नधन्वातेजस्वीरथशक्त्यासुतंतव ॥ विभेदोरसिविक्रम्यसरथोपस्थआविशत् ॥ ४२ ॥ तस्मिन्मोहमनुप्राप्तेपुनरेव
 वृकोदरः ॥ यंतुरेवशिरःकायात्क्षुरप्रेणाहरत्तदा ॥ ४३ ॥ हतसूताहयास्तस्यरथमादायभारत ॥ व्यद्रवंतदिशोराजह्वाहाकारस्तदाभवत् ॥ ४४ ॥ तमभ्यधाव
 त्त्राणार्थद्रोणंपुत्रोमहारथः ॥ रूपश्चरुतवर्माचपुत्रंतेपिपरीप्सवः ॥ ४५ ॥ तस्मिन्विलुलितेसैन्येत्रस्तास्तस्यपदानुगाः ॥ गांडीवधन्वाविस्फार्यधनुस्तानहन
 च्छुरैः ॥ ४६ ॥ युधिष्ठिरस्तुमद्रेशमभ्यधावदमर्षितः ॥ स्वयंसन्नोदयन्नश्चान्दंतवर्णान्मिनोजवान् ॥ ४७ ॥ तत्राश्चर्यमपश्यामकुंतीपुत्रेयुधिष्ठिरे ॥ पुराभूत्वा
 मृदुर्दातोयत्तदादारुणोभवत् ॥ ४८ ॥ विवृताक्षश्चकौतियोवेपमानश्चमन्युना ॥ चिच्छेदयोधान्निशितैःशरैःशतसहस्रशः ॥ ४९ ॥ यांयांप्रत्युद्ययौसनांतांतां
 ज्येष्ठःसपांडवः ॥ शरैरपातयद्राजन्गिरीन्वज्रैरिवोत्तमैः ॥ ५० ॥ साश्चसूतध्वजरथानुरथिनःपातयन्वहून् ॥ अक्लीडदेकोवलवान्पवनस्तोयदानिव ॥ ५१ ॥
 साश्चारोहांश्चतुरगान्पत्नींश्चैवसहस्रधा ॥ व्यपोथंयतसंग्रामेकुद्धोरुद्रःपशूनिव ॥ ५२ ॥ शून्यमायोधनंरुत्वाशरवर्षैःसमंततः ॥ अभ्यद्रवतमद्रेशंतिष्ठशल्ये
 तिचाब्रवीत् ॥ ५३ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ इति शल्यपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६॥ ॥३॥ ॥५॥

तस्य तच्चरितं दृष्ट्वा संग्रामे भीमकर्मणः ॥ वित्रे सुस्तावकाः सर्वे शल्यस्त्वेन समभ्ययात् ॥ ५४ ॥ ततस्तौ भृशसंकुद्धौ प्रभायसलिलोद्भवौ ॥ समाहूय तदान्योन्यं
भर्त्सयंतौ समीयतुः ॥ ५५ ॥ शल्यस्तु शरवर्षेण पीडयामास पांडवं ॥ मदराजं तु कौतेयः शरवर्षैस्वाकिरत् ॥ ५६ ॥ अदृश्येतां तदाराजकं कपत्रिभिराचितौ ॥ उ
द्भिन्नरुधिरो शूरो मदराजयुधिष्ठिरौ ॥ ५७ ॥ पुष्पितौ शुभ्राते वैवसंते किंशुको यथा ॥ दीप्यमानौ महात्मानौ प्राणघूतेन दुर्मदौ ॥ ५८ ॥ दृष्ट्वा सर्वाणि सैन्यानि
नाध्यवस्यंस्तयार्जयं ॥ हत्वामद्राधिपं पार्थो भोक्ष्यते घवसुंधरां ॥ ५९ ॥ शल्यो वा पांडवं हत्वा दद्यादुर्याधनायगां ॥ इतीव निश्चयो नाभ्युधानां तत्र भारत ॥
॥ ६० ॥ प्रदक्षिणमभूत्सर्वधर्मराजस्य युध्यतः ॥ ततः शरशतं शल्यो मुमोचाथ युधिष्ठिरे ॥ ६१ ॥ धनुश्चास्य शिताग्रेण वाणेन निरकृतं तत् ॥ सोन्यत्कार्मुकमादा
य शल्यं शरशतैस्त्रिभिः ॥ ६२ ॥ अविध्यत्कार्मुकं चास्य क्षुरेण निरकृतं तत् ॥ अथास्य निजघानाश्वांश्चतुरो न तपर्वभिः ॥ ६३ ॥ द्वाभ्यामतिशिताग्राभ्यामुभौ त
त्पार्णिसारथी ॥ ततोऽस्य दीप्यमानेन पीतेन निशितेन च ॥ ६४ ॥ प्रमुखे वर्त्तमानस्य भस्तेनापाहरत् ध्वजं ॥ ततः प्रभग्नं तस्मै न्यदौर्याधनमरिंदम ॥ ६५ ॥ ततो मद्रा
धिपं द्रौणिरभ्यधावत्तथाकृतं ॥ आरोप्य चैनं स्वरथे त्वरमाणः प्रदुद्रुवे ॥ ६६ ॥ मुहूर्त्तमिव तौ गत्वानर्दमाने युधिष्ठिरे ॥ स्मित्वा ततो मद्रपतिरन्यस्यंदनमास्थितः
॥ ६७ ॥ विधिवत्कल्पितं शुभ्रं महाबुदनिनादिनं ॥ सज्जयंत्रोपकरणं द्विपतालो महर्षण ॥ ६८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि शल्ययुधिष्ठिरयुद्धे षोडशो
ऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥३॥ ॥५॥ संजय उवाच ॥ अथान्यद्दुरादायवलवान्वेगवत्तरं ॥ युधिष्ठिरं मद्रपतिं भित्वा सिंहद्वान् दत् ॥ १ ॥ ततः सशर
वर्षेण पर्जन्यद्ववदृष्टिमान् ॥ अभ्यवर्षदमेयात्मा क्षत्रियं क्षत्रियर्षभः ॥ २ ॥ सात्यकिं दशभिर्विध्वा भीमसेनं त्रिभिः शरैः ॥ सहदेवं त्रिभिर्विध्वा युधिष्ठिरमपी
दयत् ॥ ३ ॥ तांस्तानन्यान्महेष्वासान्साश्वान्सरथकृवरान् ॥ अर्दयामास विशिखैरुल्काभिरिव कुंजरान् ॥ ४ ॥ कुंजरान् कुंजरारोहान्श्चानश्च प्रयायिनः ॥ र
थांश्चरथिनः सार्धं जघान रथिनां वरः ॥ ५ ॥ बाहूश्चिच्छेदतरसासायुधान्केतनानि च ॥ चकार चमहीयो धैस्तीर्णां विदीकुशैरिव ॥ ६ ॥ तथा तमरिसैन्यानि घ्नंतं मृत्यु
मिवांतकं ॥ परिववृर्भृशं क्रुद्धाः पांडुपांचालसोमकाः ॥ ७ ॥ तं भीमसेनश्च शिनेश्च नमामाद्राश्च पुत्रौ पुरुषप्रवीरौ ॥ समागतं भीमबलेन राजापार्याप्तमन्योन्य
मथाद्वयंत ॥ ८ ॥

अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ संहननीयोदृढसंधिकोमध्योयस्यतस्मात्कायात् ॥ २७ ॥

ततस्तुशूराः समरेनरेंद्रनरेश्वरंप्राप्ययुधांवरिष्ठं ॥ आचार्यचैनंसमरेनृवीराजघ्नः शरैः पत्रिभिरुग्रवेगैः ॥ ९ ॥ संरक्षितोभीमसेनेनराजामाद्रीसुताभ्यामथमा
धवेन ॥ मद्राधिपंपत्रिभिरुग्रवेगैस्तनांतरेधर्मसुतोनिजघ्ने ॥ १० ॥ ततोरणेतावकानारथौघाः समीक्ष्यमद्राधिपतिंशरार्त्तं ॥ पर्यावद्बुः प्रवरास्तेसुसज्जादुर्यो
धनस्यानुमतेपुरस्तात् ॥ ११ ॥ ततोद्भुतंमद्रजनाधिपोरणेयुधिष्ठिरंसमभिरभ्यविद्धत् ॥ तंचापिपार्थोनवभिः पृपत्कैर्विव्याधराजंस्तुमुलेमहात्मा ॥ १२ ॥
आकर्णपूर्णायतसंप्रयुक्तैः शरैस्तदासंयतितैलधौतैः ॥ अन्योन्यमाच्छादयतांमहारथौमद्राधिपश्चापियुधिष्ठिरश्च ॥ १३ ॥ ततस्तुतूर्णसमरेमहारथौपरस्पर
स्यांतरमीक्षमाणौ ॥ शरैर्भृशंविष्यधतुर्नृपोत्तमौमहाबलौशत्रुभिरप्रयुष्यौ ॥ १४ ॥ तयोर्धनुर्ज्यातलनिःस्वनोमहान्महेंद्रवज्राशनितुल्यनिःस्वनः ॥ परस्परं
बाणगणैर्महात्मनोः प्रवर्षतोर्मद्रपपांडुवीरयोः ॥ १५ ॥ तौचेरतुर्व्याघ्रिशिशुप्रकाशौमहावनेष्वामिपगृद्धिनाविव ॥ विपाणिनौनागवराविब्रोभौततक्षतुःसंय
त्रिजातदर्पा ॥ १६ ॥ ततस्तुमद्राधिपतिर्महात्मायुधिष्ठिरंभीमबलंप्रसह्य ॥ विव्याधवीरंरुद्धयेतिवेगंशरेणसूर्याग्निसमप्रभेण ॥ १७ ॥ ततोतिविद्धोथयुधिष्ठि
रोपिसुसंप्रयुक्तेनशरेणराजन् ॥ जघानमद्राधिपतिंमहात्मा मुदंचलेभेः कृपभः कुरुणां ॥ १८ ॥ ततोमुहूर्त्तादिवपार्थिवेंद्रोलब्ध्वासंज्ञांक्रोधसंरक्तनेत्रः ॥ शतेन
पार्थत्वरितोजघानसहस्रनेत्रप्रतिमप्रभावः ॥ १९ ॥ त्वरंस्ततोधर्मसुतोमहात्माशल्यस्यकोपान्नवभिः पृपत्कैः ॥ भित्वात्युरस्तपनीयंचवर्मजघानपङ्क्तिस्त्वप
रैः पृपत्कैः ॥ २० ॥ ततस्तुमद्राधिपतिः प्ररुपंधनुर्विकृप्यव्यसृजत्पृपत्कान् ॥ द्वाभ्यांशराभ्यांचतथैवराज्ञश्चिच्छेदचापंकुरुपुंगवस्य ॥ २१ ॥ तवंतोन्यत्सम
रेप्रगृह्यराजाधनुर्घोरतरंमहात्मा ॥ शल्यंतुविव्याधशरैः समंताद्यथामहेंद्रोनमुचिंशिताग्रैः ॥ २२ ॥ ततस्तुशल्येनवभिः पृपत्कैर्भीमस्यराज्ञश्चयुधिष्ठिरस्य ॥
निकृत्यरौक्मेपटुवर्मणीतयोर्विदारयामासभुजौमहात्मा ॥ २३ ॥ ततोपरेणज्वलनार्कतेजसाक्षुरेणराज्ञोऽधनुरुन्ममाथ ॥ रूपश्चतस्यैवजघानसूतंपङ्क्तिः शरैः
सोभिमुखः पपात ॥ २४ ॥ मद्राधिपश्चापियुधिष्ठिरस्यशरैश्चतुर्भिर्निजघानवाहान् ॥ वाहांश्चहत्वाव्यकरोन्महात्मांयोधक्षयंधर्मसुतस्यराज्ञः ॥ २५ ॥ तथाकृ
तेराजनिभीमसेनोमद्राधिपस्यायततोमहात्मा ॥ छित्वाधनुर्वेगवताशरेणद्वाभ्यामविध्यत्सुभृशंनरेंद्रं ॥ २६ ॥ तथापरेणास्यजहारयंतुः कायाच्छिरःसंहननी
यमध्यात् ॥ जघातचाश्वांश्चतुरः सुशीघ्रंतथाभृशंकुपितोभीमसेनः ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कर्मयुद्धरूपं अवशिष्टं स्वस्य भागं च निशम्या लोच्य शल्यवधे मनः कृत्वा इंद्रावरजस्य कृष्णस्य यथोक्तं वचनं च केदित्यन्वयः
तमग्रणीः सर्वधनुर्धराणामेकं चरंतं समरेति वेगं ॥ भीमः शतेन व्यकिरच्छराणां माद्रीपुत्रः सहदेवस्तथैव ॥ २८ ॥ तैः सायकैर्मोहितं वीक्ष्य शल्यं भीमः शरैरस्य च
कर्त्तवर्म ॥ स भीममेनेन निरुत्तवर्मा मद्राधिपश्चर्मसहस्रतारं ॥ २९ ॥ प्रगृह्य खड्गं चरथान्महात्मा प्रस्कंद्य कुंतीसुतमभ्यधावत् ॥ छित्त्वारथेषां न कुलस्य सोऽथ
युधिष्ठिरं भीमवलोभ्यधावत् ॥ ३० ॥ तं चापिराजानमथोत्पतंतं क्रुद्धं यथैवांतकमापतंतं ॥ धृष्टद्युम्नाद्रौपदेयाः शिखंडी शिनेश्वरनासहसापरीयुः ॥ ३१ ॥ अ
थास्य चर्माप्रतिमं न्यकृतं द्रौमोमहात्मानवभिः पृथक्कैः ॥ खड्गं च भल्लैर्निचकर्त्तमुष्टौ नदं प्रहृष्टवसैन्यमध्ये ॥ ३२ ॥ तत्कर्म भीमस्य समीक्ष्य दृष्ट्वा स्ते पांडवानां
प्रवरारथौघाः ॥ नादं च चक्रुर्भृगुमुस्मयंतः शंखांश्च दध्नुः शशिसन्निकाशान् ॥ ३३ ॥ तेनाथ शब्देन विभीषणेन तथाभित्तं बलमप्रधृष्यं ॥ कांदिभूतं रुधिरे
णोक्षितांगं विमंज्ज कल्पं च नदाविपण्णं ॥ ३४ ॥ समद्राजः सहसा विकीर्णो भीमाग्रैः पांडवयोधमुख्यैः ॥ युधिष्ठिरस्याभिमुखं जवेन सिंहो यथा भृगो हृतोः प्रया
तः ॥ ३५ ॥ स धर्मराजो निहताश्वसूतः क्रोधेन दीप्तो ज्वलनप्रकाशः ॥ दृष्ट्वा च मद्राधिपतिं स्म तूर्णं समभ्यधावत्तमं रिवलेन ॥ ३६ ॥ गोविंदवाक्यं त्वरितं विचिं
त्यं दध्मे मतिं शल्यविनाशनाय ॥ स धर्मराजो निहताश्वसूतोरथेति पुनः शक्तिमेवाभ्यकांसत् ॥ ३७ ॥ तच्चापिशल्यस्य निशम्य कर्म महात्मनो भागमथावशिष्टं ॥
कृत्वा मनः शल्यवधे महात्मा यथोक्तं मिद्रावरजस्य चक्रे ॥ ३८ ॥ स धर्मराजो मणिहेमदंडांजग्राहशक्तिकनकप्रकाशां ॥ नेत्रे च दीप्ते सहसा विद्यत्यमद्राधिपं कु
द्धमनानिरैक्षत् ॥ ३९ ॥ निरीक्षितो सौ नरदेवराज्ञापूतात्मनानिर्दहतकल्मषेण ॥ आसीन्न यद्रस्मसां न्मद्राजस्तदद्भुतं मे प्रतिभाति राजन् ॥ ४० ॥ ततस्तु शक्तिं
रुचिरो ग्रदंडां मणिप्रवेको ज्वलितां प्रदीप्तां ॥ चिक्षेप वेगात्सुभृशं महात्मा मद्राधिपायप्रवरः कुरुणां ॥ ४१ ॥ दीप्तमथैनां प्रहितां वलेन स विस्फुलिगां सहसापतं
तीं ॥ प्रैक्षंत सर्वे कुरवः समेता दिवो युगांते महतीमिवोल्कां ॥ ४२ ॥ तां कालरात्रीमिव पाशहस्तां यमस्य धात्रीमिव चोग्ररूपां ॥ स ब्रह्मदंडप्रतिमाममोघांसस
र्जयत्तो युधिधर्मराजः ॥ ४३ ॥ गंधस्रगव्यासनपानभोजनैरभ्यर्चितां पांडुसुतैः प्रयत्नात् ॥ सांवर्त्तकाग्निप्रतिमां ज्वलंतीं कृत्यामथ र्वागिरसीमिवोग्रां ॥
॥ ४४ ॥ ईशानहेतोः प्रतिनिर्मितां तां त्वष्टारिपूणामसुदेहभक्ष्यां ॥ भूम्यंतरिक्षादिजलाशयानि प्रसृत्य भूतानि निहतुमीशां ॥ ४५ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अंतरिक्षादीत्यादिनाग्निवायू ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ तोयमिवमुप्रवेशां अप्रसक्ताअप्रतिहता नृपतेःशल्यस्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥
 घंटापताकांमणिवज्रनालां वैदूर्यचित्रांतपनीयदंडां ॥ त्वष्ट्राप्रयत्नान्नियमेनकुसांब्रह्मद्विपामंतकरीममोघां ॥ ४६ ॥ बलप्रयत्नादधिरूढवेगांमंत्रैश्चघोरैरभिमं
 व्ययत्नात् ॥ ससर्जमार्गेणचतांपरेणवधायमद्राधिपतेस्तदानीं ॥ ४७ ॥ हतोसिपापेत्यभिगर्जमानोरुद्रोऽधकायांतकरंयथेपुं ॥ प्रसार्यवाहुंसुदृढंसुपाणिंक्रो
 धेननृत्यन्निवधर्मराजः ॥ ४८ ॥ तांसर्वशक्त्याप्रहितांसुशक्तियुधिष्ठिरेणाप्रतिवार्यवोर्यां ॥ प्रतिग्रहायाभिन्ननर्दशल्यःसम्यग्धुतामग्निरिवाज्यधारां ॥ ४९ ॥
 सातस्यमर्माणिविदार्यशुभ्रमुरोविशालंचतथैवभित्वा ॥ विवेशगांतोयमिवाप्रसक्तायशोविशालंनृपतेर्दहंती ॥ ५० ॥ नासाक्षिकर्णास्यविनिःसृतेनप्रस्यं
 दताचव्रणसंभवेन ॥ संसिक्तगात्रोरुधिरेणसोभूक्कोचोयथास्कंदहतोमहाद्रिः ॥ ५१ ॥ प्रसार्यवाहूचरथाद्गतोगांसंछिन्नवर्माकुरुनंदनेन ॥ महेंद्रवाहंप्रतिमो
 महात्मावज्राहतंशृंगमिवाचलस्य ॥ ५२ ॥ बाहूप्रसार्याभिमुखोऽधर्मराजस्यमद्राट् ॥ ततोनिपतितोभूमाविंध्यजइवोच्छ्रितः ॥ ५३ ॥ सतथाभिन्नसर्वा
 मोरुधिरेणसमुक्षितः ॥ प्रत्युद्गतइवप्रेम्णाभूम्यासनरपुंगवः ॥ ५४ ॥ प्रिययाकांतयाकांतःपतमानइवोरसि ॥ चिरंभुक्त्वावसुमतींप्रियांकांतामिवप्रभुः ॥
 ॥ ५५ ॥ सर्वैरंगैःसमाश्लिष्यप्रसुप्तइवचाभवत् ॥ धर्म्यधर्मात्मनायुद्धेनिहतेधर्मसूनुना ॥ ५६ ॥ सम्यग्धुतइवस्विष्टःप्रशांतोऽग्निरिवाध्वरे ॥ शक्त्याबिभिन्नह
 दयंकिंप्रविद्धायुधध्वजं ॥ ५७ ॥ संशांतमपिमद्रेशंलक्ष्मोर्नैवविमुंचति ॥ ततोयुधिष्ठिरश्चापमादायेंद्रधनुश्रभं ॥ ५८ ॥ व्यधमद्विपतःसंख्येखगराडिवपन्नगा
 न् ॥ देहान्मुनिंशितैर्भ्रैरिपूणांनाशयनक्षणात् ॥ ५९ ॥ ततःपार्थस्यवाणौघैरावृताःसैनिकास्तव ॥ निर्मालिताक्षाःक्षिप्वंतोभृशमन्योन्यमर्दिताः ॥ ६० ॥
 क्षरंतोरुधिरंदेहैर्विपन्नायुधजीविताः ॥ ततःशल्येनिपतितेमद्रराजानुजोयुवा ॥ ६१ ॥ भ्रातुस्तुल्योगुणैःसर्वैरयीपांडवमभ्ययात् ॥ विव्याधचनरश्रेष्ठोनारा
 चैर्वहुभिस्त्वरन् ॥ ६२ ॥ हतस्यापचितिंभ्रातुश्चिकीर्षुर्युद्धदुर्मदः ॥ तंविव्याधाशुगैःपंड्विधर्मराजस्त्वरन्निव ॥ ६३ ॥ कार्मुकंचास्यचिच्छेददुराभ्यांध्वजमेव
 च ॥ ततोस्यदीप्यमानेनसुदृढेनशितेनच ॥ ६४ ॥ प्रमुखेवत्तमानस्यभलेनापाहरच्छिरः ॥ सकुंडलंतद्दृशेपतमानंशिरोरथात् ॥ ६५ ॥ पुण्यक्षयमनुप्राप्यपं
 तनृस्वर्गादिवच्युतः ॥ तस्यापकृतर्शार्पणुशरीरंपतितंरथात् ॥ ६६ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ स्वर्गात्स्वर्गमुखात्च्युतोऽष्टःअतएवपतनृत्स्मादेव ॥ ६६ ॥

॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥

रुधिरेणावसिक्तांगदृष्ट्वा सैन्यमभज्यत ॥ विचित्रकवचेतस्मिन्हतेमद्रुपानुजे ॥ ६७ ॥ हाहाकारं प्रकुर्वाणाः कुरवोऽभिप्रदुद्रुवुः ॥ शल्यानुजं हतं दृष्ट्वा तावकां
स्यक्तजीविताः ॥ ६८ ॥ वित्रेसुः पांडवभयाद्रजोध्वस्तास्तदाभृशं ॥ तांस्तथाभज्यमानांस्तु कौरवान् भरतर्षभ ॥ ६९ ॥ शिनेर्नृपाकिरन्वाणैरभ्यवर्तत सात्य
किः ॥ तमायांतं महेष्वासंदुःप्रसह्यंदुरासदं ॥ ७० ॥ हार्दिक्यस्त्वरितो राजन् प्रत्यगृह्णादभीतवत् ॥ तौ समेतौ महात्मानौ वार्ष्णेयौ वरवाजिनौ ॥ ७१ ॥ हार्दिक्यः
सात्यकिश्चैव सिंहाविवल्लोत्कटौ ॥ इषुभिर्विमलाभासैश्छादयंतौ परस्परं ॥ ७२ ॥ अर्चिर्भिरिव सूर्यस्य दिवाकरसमप्रभौ ॥ चापमार्गबलोद्धूतान् मार्गणान् वृ
णिसिंहयोः ॥ ७३ ॥ आकाशगानपश्यामपतंगानिव शीघ्रगान् ॥ सात्यकिं दशभिर्विध्वाहयांश्चास्य त्रिभिः शरैः ॥ ७४ ॥ चापमेकेन चिच्छेद हार्दिक्यो न तप
र्वणा ॥ तन्निरुत्तंधनुः श्रेष्ठमपास्य शिनिपुंगवः ॥ ७५ ॥ अन्यदा दत्तवेगेन वेगवत्तरमायुधं ॥ तदा दायधनुः श्रेष्ठं वरिष्ठः सर्वधन्विनः ॥ ७६ ॥ हार्दिक्यं दशभि
र्वाणैः प्रत्यविध्यस्तनांतरे ॥ ततो रथं युगेपांच छित्त्वा भलैः सुसंयतैः ॥ ७७ ॥ अश्वांस्तस्यावधीत्तूर्णमुभौ च पाणिं सारथी ॥ ततस्तं विरथं दृष्ट्वा रूपः शारद्वतः प्र
भो ॥ ७८ ॥ अपोवाहततः क्षिप्रं रथमारोप्य वीर्यवान् ॥ मद्रराजे हते राजन्विरथे कृतवर्मणि ॥ ७९ ॥ दुर्योधनबलं सर्वपुनरासीत्पराङ्मुखं ॥ तत्परेनान्वबुध्यंत सै
न्ये नरजसावते ॥ ८० ॥ बलंतुहतभूयिष्ठं तत्तदासीत्पराङ्मुखं ॥ ततो मुहूर्त्तान्ते पश्यन् रजोभौमं समुत्थितं ॥ ८१ ॥ विविधैः शोणितस्त्रावः प्रशांतं पुरुषर्षभ ॥ ततो
दुर्योधनो दृष्ट्वा भग्नं स्वबलमंतिकात् ॥ ८२ ॥ जवेनापततः पार्थानेकः सर्वानवारयत् ॥ पांडवान्सरथान् दृष्ट्वा पृष्ट्युधं च पार्पतं ॥ ८३ ॥ आनतं च दुराधर्षं शितैर्वा
णैरवारयत् ॥ तं परेनाभ्यवर्त्तत मर्त्यामृत्युमिवागतं ॥ ८४ ॥ अथान्यं रथमास्थाय हार्दिक्योऽपिन्यवर्त्तत ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा त्वरमाणो महारथः ॥ ८५ ॥ चतु
र्भिर्निजघानाश्चान्यत्रिभिः कृतवर्मणः ॥ विव्याध गौतमं चापि पद्भिर्भलैः सुतेजनैः ॥ ८६ ॥ अश्वत्थामा ततो राजा हताश्वं विरथीकृतं ॥ तमपोवाह हार्दिक्यं स्वरथे
न युधिष्ठिरात् ॥ ८७ ॥ ततः शारद्वतः पद्भिः प्रत्यविध्य युधिष्ठिरं ॥ विव्याध चाश्वान्निशितैस्तस्याष्टाभिः शिलीमुखैः ॥ ८८ ॥ एवमेतन्महाराज युद्धशेषमवर्त्तत ॥
तव दुर्मित्रे राजन्सहपुत्रस्य भारत ॥ ८९ ॥ तस्मिन्महेष्वासधरे विशस्ते संग्राममध्ये कुरुपुंगवेन ॥ पार्थाः समेताः परमप्रहृष्टाः शंखान्प्रदधुर्हतमीक्ष्य शल्यं ॥ ९० ॥

॥ ११ ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ शल्येइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
 युधिष्ठिरंचप्रशशंसुराजौपुराकृतेवृत्रवधेयथेंद्रं ॥ चक्रुश्चनानाविधवाद्यशब्दान्निनादयंतोवसुधांसमेताः ॥ ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशल्यव
 धेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ संजयउवाच शल्येथनिहतेराजन्मद्राजपदानुगाः ॥ रथाःसप्तशतावीरानिर्ययुर्महतोबलात् ॥ १ ॥
 दुर्योधनस्तुद्विरदमारुत्याचलसन्निभं ॥ छत्रेणध्रियमाणेनवीज्यमानश्चचामरैः ॥ २ ॥ नगंतव्यंनगंतव्यमितिमाद्रानवारयत् ॥ दुर्योधनेनतेवीरावार्यमा
 णाःपुनःपुनः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिरंजिघांसंतःपांडूनांप्राविशन्बलं ॥ तेतुशूरामहाराजकृतचित्ताश्चयोधने ॥ ४ ॥ धनुःशब्दमहत्कृत्वासहायुध्यंतपांडवैः ॥ श्रुत्वाच
 निहतंशल्यंधर्मपुत्रंचपीडितं ॥ ५ ॥ मद्राजप्रियेयुक्तैर्मद्रकाणामहारथैः ॥ आजगामततःपार्थोगांडीवंविक्षिपन्धनुः ॥ ६ ॥ पूरयन्रथघोषेणदिशःसर्वाम
 हारथः ॥ ततोर्जुनश्चभीमश्चमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ ७ ॥ सात्यकिश्चनरव्याघ्रोद्रौपदेयाश्चसर्वशः ॥ धृष्टद्युम्नःशिखंडीचपंचालाःसहसोमकैः ॥ ८ ॥ युधिष्ठिरंप
 रीप्संतःसमंतात्पर्यवारयन् ॥ तेसमंतात्परिवृताःपांडवाःपुरुपर्षभाः ॥ ९ ॥ क्षोभयंतिस्मतांसेनामकराःसागरंयथा ॥ वक्षानिवमहावाताःकंपयंतिस्मतावका
 न् ॥ १० ॥ पुरोवातेनगंगेवक्षोभ्यमाणामहानदी ॥ अक्षोभ्यततदाराजन्यांढूनांध्वजिनीततः ॥ ११ ॥ प्रस्कंद्यसेनामहतीमहात्मानोमहारथाः ॥ बहवश्चक्रुश्च
 स्तत्रक्षमराजायुधिष्ठिरः ॥ १२ ॥ भ्रातरोवास्यतेशूरादृश्यंतेनेहकेनच ॥ धृष्टद्युम्नोथशैनेयोद्रौपदेयाश्चसर्वशः ॥ १३ ॥ पंचालाश्चमहावीर्याःशिखंडीचमहार
 थः ॥ एवंतान्वादिनःशूरान्द्रौपदेयामहारथाः ॥ १४ ॥ अभ्यघ्नन्युयुधानश्चमद्राजपदानुगान् ॥ चक्रैर्विमथितैःकेचित्केचिच्छिन्नैर्महाध्वजैः ॥ १५ ॥ तेदृ
 श्यंतेपिसमरेतावकानिहंताःपरैः ॥ आलोक्यपांडवान्युद्देयोधाराजन्समंततः ॥ १६ ॥ वार्यमाणाययुर्वेगात्पुत्रेणतवभारत ॥ दुर्योधनश्चतान्वीरान्वारयामा
 ससांत्त्रयन् ॥ १७ ॥ नचास्यशासनंकेचित्तत्रचक्रुर्महारथाः ॥ ततोगांधारराजस्यपुत्रःशकुनिरब्रवीत् ॥ १८ ॥ दुर्योधनंमहाराजवचनंवचनक्षमः ॥ किंनःसं
 प्रेक्षमाणानांमद्राणांहन्यतेवलं ॥ १९ ॥ नयुक्तमेतस्मरेत्वयितिष्ठतिभारत ॥ सहितैश्चापियोद्धव्यमित्येपसमयःकृतः ॥ २० ॥ अथकस्मात्परानेवघ्नतोमर्ष
 यसेनृप ॥ दुर्योधनउवाच वार्यमाणामयापूर्वनैतेचक्रुर्वचोमम ॥ २१ ॥ एतेविनिहताःसर्वेप्रस्कन्नाःपांडुवाहिनीं ॥ शकुनिरुवाच नभर्तुःशासनं
 वीरारणकुर्वन्मर्षिताः ॥ २२ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रस्कन्नाःप्रपन्नाः ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टादशो
 अलंक्रोद्धमयैतेपांनायंकालउपेक्षितुं ॥ यामःसर्वेचसंभूयसवाजिरथकुंजराः ॥ २३ ॥ परित्रातुंमहेष्वासान्मद्रराजपदानुगान् ॥ अन्योन्यंपरिरक्षामोयत्नेनम
 हतानृप ॥ २४ ॥ एवंसर्वेनुसंचित्यप्रययुर्वत्रसैनिकाः ॥ संजयउवाच एवमुक्तस्तदाराजावलेनमहतावृतः ॥ २५ ॥ प्रययौसिंहनादेनकंपयन्निवमेदि
 नीं ॥ हतविद्धतगृहीतप्रहरध्वंनिकृतत ॥ २६ ॥ इत्यासीत्तुमुलःशब्दस्तवसैन्यस्यभारत ॥ पांडवास्तुरणेदृष्ट्वामद्रराजपदानुगान् ॥ २७ ॥ सहितानभ्यवर्त्ततगु
 ल्ममास्यायमध्यमं ॥ तेमुहूर्त्ताद्रणेवीराहस्ताहस्तिविशांपते ॥ २८ ॥ निहताःप्रत्यदृश्यंतमद्रराजपदानुगाः ॥ ततोःसंप्रयातानांहतामद्रास्तरस्विनः ॥ २९ ॥
 हृष्टाःकिलकिलाशब्दमकुर्वन्सहिताःपरे ॥ उत्थितानिकबंधानिसमदृश्यंतसर्वशः ॥ ३० ॥ पपातमहतीचोल्कामध्येनादित्यमंडलं ॥ स्यैर्भग्नैर्युगाक्षैश्चनिहतै
 श्चमहारथैः ॥ ३१ ॥ अश्वैर्निपतितैश्चैवसंघुन्नाभृदसुंधरा ॥ वातायमानैस्तुरगैर्युगासक्तैस्ततस्ततः ॥ ३२ ॥ अदृश्यंतमहाराजयोधास्तत्ररणाजिरे ॥ भग्नच
 क्रान्तरथान्केचिदहरंस्तुरगारणे ॥ ३३ ॥ रथार्थकेचिदादायदिशोदशविषभ्रमुः ॥ तत्रतत्रव्यदृश्यंतयोक्त्रैःश्लिष्टाःस्मवाजिनः ॥ ३४ ॥ रथिनःपतमानाश्चदृश्यं
 तेस्मनरोत्तमाः ॥ गगनात्प्रच्युताःसिद्धाःपुण्यानामिवसंक्षये ॥ ३५ ॥ निहतेपुचशूरेषुमद्रराजानुगेषुवै ॥ अस्मानापततश्चापिदृष्ट्वापार्थामहारथाः ॥ ३६ ॥
 अभ्यवर्त्ततवेगेनजयगृद्धाःप्रहारिणः ॥ बाणशब्दरवान्कृत्वाविमिश्रान्शंखनिःस्वनैः ॥ ३७ ॥ अस्मांस्तुपुनरासाद्यलब्धलक्षाःप्रहारिणः ॥ शरासंनानिधुन्वा
 नाःसिंहनादात्प्रचुक्रुशुः ॥ ३८ ॥ ततोहतमभिप्रेक्ष्यमद्रराजवलंमहत् ॥ मद्रराजंचसंमरेदृष्ट्वाशूरंनिपातितं ॥ ३९ ॥ दुर्योधनवलंसर्वपुनरासीत्पराङ्मुखं ॥ व
 ध्यमानंमहाराजपांडवैर्जितकाशिभिः ॥ दिशोभेजेयसंभ्रांतंभ्रामितंदृढधन्विभिः ॥ ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिसंकुलयुद्धेअष्टादशोऽध्यायः
 ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ संजयउवाच पातितेयुधिदुर्धर्पेमद्रराजेमहारथे ॥ तावकास्तवपुत्राश्चप्रायशोविमुखाभवन् ॥ १ ॥ वणिजोनाविभिन्नायां
 यथागाधेऽपुर्वेर्णवे ॥ अपारेपारमिच्छंतोहतेशूरेमहात्मना ॥ मद्रराजेमहाराजवित्रस्ताःशरविक्षताः ॥ २ ॥ अनाथानाथमिच्छंतोमृगाःसिंहार्दिताइव ॥ वृषा
 यथाभग्नशृंगाःशीर्णदंतायथागजाः ॥ ३ ॥ मध्याह्नेप्रत्यपायामनिर्जिताजातशत्रुणा ॥ नसंधातुमनीकानिनचराजन्यराक्रमे ॥ ४ ॥ आसीदुद्धिर्हतेशल्ये
 भूयोयोधस्यकस्यचित् ॥ भीष्मेद्राणेचनिहतेसूतपुत्रेचभारत ॥ ५ ॥

ध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ पातितेइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 यदुःखंतवयोधानां भयं चासीद्विशांपते ॥ तद्भयं सचनः शोको भूय एवाभ्यवर्तत ॥ ६ ॥ निराशाश्च जयेतस्मिन्हृते शल्ये महारथे ॥ हतप्रवीरा विध्वस्तानि रुक्ता
 श्वशितैः शरैः ॥ ७ ॥ मद्वराजं हते राजन्योधास्ते प्राद्रवन्भयात् ॥ अश्वानन्ये गजानन्ये रथानन्ये महारथाः ॥ ८ ॥ आरुह्य जवसंपन्नाः पादाताः प्राद्रवंस्तथा ॥ द्वि
 साहस्राश्च मातंगागिरिरूपाः प्रहारिणः ॥ ९ ॥ संप्राद्रवन् हते शल्ये अंकुशांगुष्ठनोदिताः ॥ ते रणाद्भरतश्रेष्ठनावकाः प्राद्रवन्दिशः ॥ १० ॥ धावतश्चाप्यपश्यामश्च
 समानान् शराहतान् ॥ तान्प्रभग्नान् द्रुतान् दृष्ट्वा हतोत्साहान् पराजितान् ॥ ११ ॥ अभ्यवर्तत पंचालाः पांडवाश्च जयैषिणः ॥ बाणशब्दरवाश्चापि सिंहनादाश्च पु
 ष्कलाः ॥ १२ ॥ शंखशब्दश्च शूराणां दारुणः समपद्यत ॥ दृष्ट्वा तु कौरवं सैन्यं भयत्रस्तं प्रविद्रुतं ॥ १३ ॥ अन्योन्यं समभाषंत पंचालाः पांडवैः सह ॥ अघं राजा स
 त्वधृतिर्हता मित्रा युधिष्ठिरः ॥ १४ ॥ अघदुर्योधनो हीनो दीनो दानवान्पतिश्रियः ॥ अघश्रुत्वा हतं पुत्रं धृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ १५ ॥ विह्वलः पतितो भूमौ किल्बिषं प्रति
 पद्यतां ॥ अघजानातु कौंतेयं समर्थं सर्वधन्विनां ॥ १६ ॥ अघात्मानं च दुर्मैधा गर्हयिष्यति पापकृत् ॥ अघक्षत्तुर्वचः सत्यं स्मरतां ब्रुवतो हितं ॥ १७ ॥ अघप्रभृति
 पार्थ च प्रेष्यं भूत इवाचरन् ॥ विजानातु नृपो दुःखं यस्यासं पांडुनंदनैः ॥ १८ ॥ अघरुणस्य माहात्म्यं विजानातु महीपतिः ॥ अघार्जुन धनुर्घोषं घोरं जानातु संयुगे
 ॥ १९ ॥ अस्त्राणां च बलं सर्वं वा द्वाजं श्वबलमाहव ॥ अघज्ञास्यति भीमस्य बलं घोरं महात्मनः ॥ २० ॥ हते दुर्योधने युद्धे शक्रेण वासुरेवले ॥ यत्कृतं भीमसेनेन दुः
 शासनवधेतदा ॥ २१ ॥ नान्यः कर्ता स्तिलोके स्मिन्हृते भीमान्महाबलान् ॥ अघज्येष्ठस्य जानीतां पांडवस्य पराक्रमं ॥ २२ ॥ मद्वराजं हतं श्रुत्वा देवैरपि सुदुःसहं ॥
 अघज्ञास्यति संग्रामे माद्रीपुत्रौ सुदुःसहौ ॥ २३ ॥ निहते सौवले वीरे प्रवीरे पुत्रसर्वशः ॥ कथं जयोनते पांस्याघे पांचोद्धाधनं जयः ॥ २४ ॥ सात्यकि भीमसेनं
 श्वधृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ द्रौपद्यास्तनयाः पंचमाद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ २५ ॥ शिखंडी च महेष्वासो राजा चैव युधिष्ठिरः ॥ येषां च जगतो नाथो नाथः रुणोजनार्दनः
 ॥ २६ ॥ कथं ते पांजयोनस्याघे पांधर्मो व्यपाश्रयः ॥ भीष्मद्रोणं च कर्णं च मद्वराजानमेव च ॥ २७ ॥ तथा न्यान्पतीन्वीरान्गतशोथसहस्रशः ॥ कोन्यः शर्त्त
 रणे जेतुमृते पार्था युधिष्ठिरात् ॥ २८ ॥ यस्य नाथो हर्षो केशः सदा सत्ययशोनिधिः ॥ इत्येवं वदमानास्ते हर्षेण महता युताः ॥ २९ ॥ प्रभग्नान्तावकान्योधान् संदृष्ट्वा
 पृष्ठतो न्वयुः ॥ धनं जयोरथानीकमभ्यवर्तत वीर्यवान् ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥
 माद्रीपुत्रौ च शकुनिं सात्यकिश्च महारथः ॥ तान्प्रेक्ष्य द्रवतः सर्वान्भीमसेन भयार्दितान् ॥ ३१ ॥ दुर्योधनस्तदा सूतमब्रवीद्विजयाय च ॥ मामतिक्रमते पार्थो धनु-
 प्पाणिमवस्थितं ॥ ३२ ॥ जघने सर्वसैन्यानां ममाश्वान्प्रतिपादय ॥ जघने युध्यमानं हिकौंतियो मांसमंततः ॥ ३३ ॥ नोत्सहेदभ्यतिक्रान्तुं वेला मिव महोदधिः ॥
 पश्य सैन्यं महत्सूतपांडवैः समभिद्रुतं ॥ ३४ ॥ सैन्यरेणुं समुद्रूतं पश्य स्वैनं समंततः ॥ सिंहनादां श्रवद्गुशः शृणु घोरान्भयावहान् ॥ ३५ ॥ तस्माद्याहिशनैः सूत-
 जघनं परिपालय ॥ मयि स्थिते च समरे निरुद्धे पुच पांडुपु ॥ ३६ ॥ पुनरावर्त्तते नूर्णं मामकं बलमोजसा ॥ तच्छ्रुत्वा तव पुत्रस्य शूरार्यसदृशं वचः ॥ ३७ ॥ सारथि-
 र्हेमसंछन्ना नृशनैरश्वानचोदयत् ॥ गजाश्वरथिभिर्हीनास्त्यक्तात्मानः पदातयः ॥ ३८ ॥ एकविंशतिसाहस्राः संयुगायावतस्थिरे ॥ नानादेशसमुद्रूतानानान-
 गरवासिनः ॥ ३९ ॥ अवस्थितास्तदा योधाः प्रार्थयन्तो महद्यशः ॥ तेषामापततां तत्र संदृष्टानां परस्परं ॥ ४० ॥ संमर्दः सुमहान् जज्ञे घोररूपो भयानकः ॥ भीम-
 सेनस्तदाराजन्धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ ४१ ॥ बलेन चतुरंगेण नानादेशानवारयत् ॥ भीममेवाभ्यवर्त्ततरणे न्येतु पदातयः ॥ ४२ ॥ प्रक्ष्वेज्यास्फोट्य संदृष्टा वीरलो-
 कं यियासवः ॥ आसाद्य भीमसेनं तु संरब्धायुद्धदुर्मदाः ॥ ४३ ॥ धार्तराष्ट्रा विने दुर्हिना न्यामकथयन्कथां ॥ परिवार्यरणे भीमं निजं गृस्ते समंततः ॥ ४४ ॥ सव-
 ध्यमानः समरे पदातिगणसंवृतः ॥ न च चालततः स्थानान्मैनाक इव पर्वतः ॥ ४५ ॥ ते तु क्रुद्धा महाराज पांडवस्य महारथं ॥ निग्रहीतुं प्रवृत्ता हियो धांश्चान्यानवा-
 रयत् ॥ ४६ ॥ अक्रुध्य तरणे भीमस्तैस्तदा पर्यवस्थितैः ॥ सोवतीर्य रथात्तूर्णं पदातिः समवस्थितः ॥ ४७ ॥ जातरूपप्रतिच्छन्नां प्रगृह्य महतीं गदां ॥ अवधीत्तावका-
 न्यो धान्दं डपाणि रिवान्तकः ॥ ४८ ॥ विप्रहीणरथाश्चांस्तानवधीत्पुरुषपभः ॥ एकविंशतिसाहस्रान्यदातीन्समपोथयत् ॥ ४९ ॥ हत्वा तत्पुरुषानीकं भीमः सत्य-
 पराक्रमः ॥ धृष्टद्युम्नपुरस्कृत्य न चिरात्पश्यत्यतः ॥ ५० ॥ पादातानि हताभूमौ शिस्थिरेरुधिरोक्षिताः ॥ संभग्रा इव वातेन कर्णिकाराः सुपुष्पिताः ॥ ५१ ॥ नाना-
 शस्त्रसमायुक्तानानाकुण्डलधारिणः ॥ नानाजात्या हतास्तत्र नानादेशसमागताः ॥ ५२ ॥ पताकाध्वजसंछन्नां पदातीनां महद्वलं ॥ निरुत्तं विवभौरौद्रं घोररूपं
 भयावहं ॥ ५३ ॥ युधिष्ठिरपुरोगाश्च सहसैन्यामहारथाः ॥ अभ्यधावन्महात्मानं पुत्रं दुर्योधनं तव ॥ ५४ ॥ ते सर्वे तावकान् दृष्ट्वा महेष्वासान्पराङ्मुखान् ॥ नात्य-
 वर्त्तते पुत्रं वेलेव मकरालयं ॥ ५५ ॥ तदद्भुतमपश्याम तव पुत्रस्य पौरुषं ॥ यदेकं सहिताः पार्यान्शेकुरतिवर्त्तितुं ॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ इति शल्यपर्वणि नैलकंठीये भारत भाव दीपे ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ सन्निवृत्ते इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

नातिदूरापयातंतु कृतबुद्धिपलायने ॥ दुर्योधनः स्वकं सैन्यमब्रवीद् दृशविक्षतं ॥ ५७ ॥ नतदेशं प्रपश्यामि पृथिव्यां पर्वतेषु च ॥ यत्र यातान्न वाहन्युः पांडवाः किं
सृतेनवः ॥ ५८ ॥ अल्यंच वलमेतेषां कृष्णौ च भृशविक्षतौ ॥ यदि सर्वे त्रतिष्ठामो ध्रुवं नो विजयो भवेत् ॥ ५९ ॥ विप्रयातांस्तु वोभिन्नान् पांडवाः कृतविप्रियाः ॥
अनुसृत्य हनिष्यंति श्रेयान्नः समरे वधः ॥ ६० ॥ शृण्वंतु क्षत्रियाः सर्वे यावंतोत्र समागताः ॥ यदा शूरं च भीरुं च मारयत्यंतकः सदा ॥ ६१ ॥ को न मृदो न युध्येत पु
रुषः क्षत्रियो ध्रुवं ॥ श्रेयो नो भीमसेनस्य क्रुद्धस्याभिमुखे स्थितं ॥ ६२ ॥ सुखः सांग्रामिको मृत्युः क्षत्रधर्मेण युध्यतां ॥ मर्त्येनावश्यमर्तव्यं गृहेष्वपि कदाचन ॥
॥ ६३ ॥ युध्यतः क्षत्रधर्मेण मृत्युरेव सनातनः ॥ हत्वे ह सुखमाप्नोति हतः प्रेत्य महत्फलं ॥ ६४ ॥ न युद्धधर्मान्छ्रेयान्वैपथाः स्वर्गस्य कौरवाः ॥ अचिरेणैव तां ह्यो
कान्हतो युद्धे समभ्रुंते ॥ ६५ ॥ श्रुत्वा तद्वचनं तस्य पूजयित्वा च पार्थिवाः ॥ पुनरेवाभ्यवर्त्तत पांडवानां ततायिनः ॥ ६६ ॥ तानापतत एवाशु व्यूढा नीकाः प्रहारि
णः ॥ प्रत्युद्युस्तदा पार्था जयगृह्णाः प्रमन्यवः ॥ ६७ ॥ धनं जयोरथेना जावभ्यवर्त्तत वीर्यवान् ॥ विश्रुतं त्रिपुलोके पुण्याक्षि पन्थां डिवं धनुः ॥ ६८ ॥ माद्रीपुत्रौ च
शकुनिं सात्यकिश्च महाबलः ॥ जवेनाभ्यपतन् दृष्टाय त्तवैतावकं बलं ॥ ६९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि संकुल युद्धे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥
संजय उवाच सन्निवृत्ते जनौ घेतु शाल्वो म्लेच्छगणाधिपः ॥ अभ्यवर्त्तत संक्रुद्धः पांडवानां महद्बलं ॥ १ ॥ आस्थाय सुमहानागं प्रभिन्नं पर्वतोपमं ॥ दृप्तमैरा
वत प्रस्थममित्रगणमर्दनं ॥ २ ॥ यो सौ महान् भद्रकुलप्रसूतः सुपूजितो धार्तराष्ट्रेण नित्यं ॥ सुकल्पितः शास्त्रविनिश्चयज्ञैः स दोषवात्यः समरे पुराजन् ॥ ३ ॥ त
मास्थितो राजवरो बभूव यथोदयस्थः सविता क्षपांते ॥ स तेन नागप्रवरेण राजन् भुद्ययौ पांडुसुतान्समेतान् ॥ ४ ॥ सितैः पृथक् कैर्विददारवे गैर्महेंद्रवज्रप्रतिमैः
सुघोरैः ॥ ततः शरान्वैस्तजतो महारणे योधांश्च राजन् यतो यमालयं ॥ ५ ॥ नास्यां सरंददृशुः स्वपरे वा यथापुरा वज्रधरस्य दैत्याः ॥ ऐरावणस्थस्य च मूविमर्देऽदै
त्याः पुरावासवस्येव राजन् ॥ ६ ॥ तेषां पांडवाः सोमकाः स्तंजयाश्च तमेकनागं ददृशुः समंतात् ॥ सहस्रशो वै विचरंत मेकं यथामहेंद्रस्य गजं समीपे ॥ ७ ॥ सद्राव्य
माणं तु बलं फरेषां परीतकल्पं विवभौ समंततः ॥ नैवावतस्थे समरे भृशं भयाद्विमृद्यमानं तु परस्परं तदा ॥ ८ ॥

पुरापूर्ववज्रधरस्य ऐरावणस्थस्य वासवस्य पुराप्रथमे च मूविमर्दे दैत्या अदैत्या देवाश्च यथा अंतर्नंददृशुस्तथा स्वेप्ते च अस्थशाल्वस्यांतरं नंददृशुरित्यन्वयः इव शब्दो वाक्यालंकारे ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

ततःप्रभग्रासहसामहाचमूःसापांडवीतेननराधिपेन ॥ दिशश्चतस्रःसहसाविधावितागजैर्द्रवेगंतमपारयंती ॥ ९ ॥ दृष्ट्वाचतांवेगवतींप्रभग्रांसर्वेत्वदीयायुधि
योधमुख्याः ॥ अपूजयंस्तेतुनराधिपंतं दध्मुश्चशंखान्शशिसन्निकाशान् ॥ १० ॥ श्रुत्वानिनादंत्वथकौरवाणांहर्षाद्विमुक्तंसहशंखशब्दैः ॥ सेनापतिःपांडव
स्तंजयानांपांचालपुत्रोममृपेनकोपात् ॥ ११ ॥ ततस्तुतंवैद्विरदंमहात्माप्रत्युद्ययौत्वरमाणोजयाय ॥ जंभोयथाशक्रसमागमेवनागैर्द्रमेरावणमिंद्रवाद्यं ॥
॥ १२ ॥ तमापतंतंसहसातुदृष्ट्वापांचालपुत्रंयुधिराजसिंहः ॥ तंवैद्विपंप्रेषयामासतूर्णवधायराजन्द्रुपदात्मजस्य ॥ १३ ॥ सतंद्विपेद्रंसहसापतंतमविध्यदग्नि
प्रतिमैःपृषत्कैः ॥ कर्मारधौतैर्निशितैर्ज्वलद्भिर्नाराचमुख्यैस्त्रिभिरुग्रवेगैः ॥ १४ ॥ ततोपरान्यंचशतान्महात्मानाराचमुख्यान्विससर्जकुंभे ॥ सतैस्तुविद्धःपर
मद्विपोरणेतदापरावृत्यभृशंप्रदुद्रुवे ॥ १५ ॥ तंनागराजंसहसाप्रणुन्नंविद्राव्यमाणंविनिवर्त्यशाल्वः ॥ तोत्रांकुशैःप्रेषयामासतूर्णपंचालराजस्यरथंप्रदिश्य
॥ १६ ॥ दृष्ट्वापतंतंसहसातुनागंघृष्टद्युम्नःस्वरथाच्छीघ्रमेव ॥ गदांप्रगृह्योग्रजवेनवीरोभूमिंप्रपन्नोभयविह्वलांगः ॥ १७ ॥ सतंरथंहेमविभूषितांगंसाश्वंससूतं
सहसाविमृद्य ॥ उल्लिप्यहस्तेननदन्महाद्विपोविपोथयामासवसुंधरातले ॥ १८ ॥ पांचालराजस्यसुतंचदृष्ट्वातदादितंनागवरेणतेन ॥ तमभ्यधावत्सहसाजवे
नभीमःशिखंडीचशिनेश्वनमा ॥ १९ ॥ शरैश्चवेगंसहसानिगृह्यतस्याभितोव्यापततोगजस्य ॥ ससंगृहीतोरथिभिर्गजैर्वैचचालतैर्वार्यमाणश्चसंख्ये ॥ २० ॥
ततःपृषत्कान्प्रववर्पराजासूर्योयथारश्मिजालंसमंतान् ॥ तैरायुगैर्वद्व्यमानारथौघाःप्रदुद्रुवुःसहितास्तत्रतत्र ॥ २१ ॥ तत्कर्मशाल्वस्यसमीक्ष्यसर्वेपांचाल
पुत्रानृपस्तंजयाश्च ॥ हाहाकारैर्नादयंतिस्मयुद्धेद्विपंसमंताद्गुरुधुर्नराय्याः ॥ २२ ॥ पांचालपुत्रस्त्वरितस्तुशूरोगदांप्रगृह्याचलशृंगकल्पां ॥ ससंभ्रमंभारतशत्रु
घातीजवेनवीरोनुससारनागं ॥ २३ ॥ ततस्तुनागंधरणीधराभमदंसवंतंजलदप्रकाशं ॥ गदांसमाविध्यभृशंजघानपंचालराजस्यसुतस्तरस्वी ॥ २४ ॥ सभि
न्नकुंभःसहसाविनद्यमुखात्प्रसूतंक्षतजंविमुंचन् ॥ पपातनागोधरणीधराभःक्षितिप्रकंपाच्चलितोयथाद्रिः ॥ २५ ॥ निपात्यमानेतुतदागजैर्द्रहाहाकृततवपु
त्रस्यसैन्ये ॥ सशाल्वराजस्यशिनिप्रवीरोजहारभल्लेनशिरःशितेन ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ इतिशाल्यपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ सात्वतंरुतवर्माणं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

ल्लतोत्तमांगोयुधिसात्वतेनपपातभूमौसहनागराज्ञा ॥ यथाद्रिशृंगंसुमहत्पणुन्नं वज्रेणदेवाधिपचोदितेन ॥ २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशाल्यपर्वणिशाल्व
वधेविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजयउवाच तस्मिंस्तुनिहतेशूरेशाल्वेसमितिशोभने ॥ तवाभज्यद्वलंवेगाद्वातेनेव
महाद्रुमः ॥ १ ॥ तत्प्रभ्रंवलं दृष्ट्वाकृतवर्मामहारथः ॥ दधारसमरेभूरःशत्रुसैन्यमहावलः ॥ २ ॥ सन्निवृत्तास्तुतेशूरादृष्ट्वासात्वतमाहवे ॥ शैलोपमंस्थिरंरा
जनूकीर्यमाणंशरैर्युधि ॥ ३ ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकुरुणांपांडवैःसह ॥ निवृत्तानांमहाराजमृत्युं कृत्वानिवर्तनं ॥ ४ ॥ तत्राश्चर्यमभूद्युद्धंसात्वतस्यपरैःसह ॥ य
देकोवारयामासपांडुसेनांदुरासदां ॥ ५ ॥ तेषामन्योन्यमुद्धां कृतेकर्मणिदुष्करे ॥ सिंहनादःप्रहृष्टानांदिविस्मृकसुमहानभूत् ॥ ६ ॥ तेनशब्देनवित्रस्तान्यं
चालान्भरतर्षभ ॥ शिनेर्नमामहाबाहुरन्वपद्यतसात्यकिः ॥ ७ ॥ ससमासाधराजानंक्षेमधूर्तिमहावलं ॥ समभिर्निशितैर्वाणैरनयद्यमसादनं ॥ ८ ॥ तमायां
तंमहाबाहुंप्रवपंतंशितानशरान् ॥ जवेनाभ्यपतद्भीमान्हादिक्पयःशिनिपुंगवं ॥ ९ ॥ सात्वतौचमहावीर्यौधन्विनौरथिनांवरो ॥ अन्योन्यमभिधावेतांशस्त्रप्रव
रंधारिणौ ॥ १० ॥ पांडवाःसहपंचालायोधाश्चान्येनृपोत्तमाः ॥ प्रेक्षकाःसमपद्यंततयोधैरिसमागमे ॥ ११ ॥ नाराचैर्वत्सदैतैश्चवृष्णयंधकमहारथौ ॥ अभिज
घ्नतुरन्योन्यंप्रहृष्टाविवकुंजरौ ॥ १२ ॥ चरंतौविविधाभ्यागान्हादिक्पयशिनिपुंगवौ ॥ मुहुरंतर्दधातेतौवाणवृष्ट्यापरस्परं ॥ १३ ॥ चापवेगवलोद्धूतान्मार्गणान्
वृष्णिसिंहयोः ॥ आकाशेसमपश्यामपतंगानिवशीघ्रगान् ॥ १४ ॥ तमेकंसत्यकर्माणमासाद्यलृदिकात्मजः ॥ अविध्यन्निशितैर्वाणैश्चतुर्भिश्चतुर्गहयान् ॥ १५ ॥
सदीर्घबाहुःसंकुद्धस्तोत्रादितइवद्विपः ॥ अष्टभिःकृतवर्माणमविध्यत्परमेपुभिः ॥ १६ ॥ ततःपूर्णायतोत्सृष्टैःकृतवर्माशिलाशितैः ॥ सात्यकिंत्रिभिराहत्यध
नुरेकेनचिच्छिदे ॥ १७ ॥ निरुत्तंतद्धनुःश्रेष्ठमपास्यशिनिपुंगवः ॥ अन्यदादत्तवेगेनशैनेयःसशरंधनुः ॥ १८ ॥ तदादायधनुःश्रेष्ठंवरिष्ठःसर्वधन्विनां ॥ आरो
प्यचधनुःशीघ्रंमहावीर्योमहावलः ॥ १९ ॥ अमृत्युमाणोधनुपश्छेदनंकृतवर्मणा ॥ कुपितोतिरथःशीघ्रंकृतवर्माणमभ्ययात् ॥ २० ॥ ततःसुनिशितैर्वाणै
र्दशभिःशिनिपुंगवः ॥ जघानमूतंचाश्वांश्चध्वजंचकृतवर्मणः ॥ २१ ॥ ततोराजन्महेश्वासःकृतवर्मामहारथः ॥ हताश्वसूतंसंप्रेक्ष्यरथंहेमपरिष्कृतं ॥ २२ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

म.भा.टी

॥२४॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इतिशल्यप० नै० भारतभा० एकविंशोऽध्यायः २१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
रोषेणमहताविष्टःशूलमुद्यम्यमारिष ॥ चिक्षेपभुजवेगेनजिघांसुःशिनिपुंगवं ॥ २३ ॥ तच्छूलंसात्वतोल्याजौनिभिद्यनिशितैःशरैः ॥ चूर्णितंपातयामासमो
हयन्निवमाधवं ॥ २४ ॥ ततोऽपरेणभलेनलघेनंसमताडयत् ॥ युयुधेयुयुधानेनहताश्वोहतसारथिः ॥ २५ ॥ कृतवर्माकृतस्तेनधरणीमन्वपद्यत ॥ तस्मिन्सा
त्यकिनार्वरिहैरयेविरथीकृते ॥ २६ ॥ समपद्यतसर्वेषांसैन्यानांसुमहद्भयं ॥ पुत्रस्यतवचात्यर्थंविपादःसमजायत ॥ २७ ॥ हतसूतेहताश्वेतुविरथेकृतवर्मणि ॥
हताश्वंचसमालक्ष्यहतसूतमरिंदम ॥ २८ ॥ अभ्यधावल्कपोराजन्जिघांसुःशिनिपुंगवं ॥ तमारोप्यरथोपस्थेमिपतांसर्वधन्विनां ॥ २९ ॥ अपोवाहमहाबाहुं
तूर्णमायोधनादपि ॥ शैनयेधिष्ठितेराजनिरथेकृतवर्मणि ॥ ३० ॥ दुर्योधनवलंसर्वपुनरासीत्पराङ्मुखं ॥ तत्परेनान्वबुध्यंतसैन्येनरजसावृताः ॥ ३१ ॥ ताव
काःप्रद्रुताराजन्दुर्योधनमृतेनृपं ॥ दुर्योधनस्तुसंप्रेक्ष्यभग्नंस्वबलमंतिकात् ॥ ३२ ॥ जवेनाभ्यपतत्तूर्णसर्वाश्वेकोन्यवारयत् ॥ पांडुश्चसर्वान्संकुद्धोऽपृष्टद्युध्नंच
पार्षतं ॥ ३३ ॥ शिखंडिनंद्रौपदेयान्यंचालानांचयेगणाः ॥ केकयान्सोमकांश्चैवसृजयांश्चैवमारिष ॥ ३४ ॥ असंभ्रमंदुराधर्षःशितैर्वाणैरवाकिस्त् ॥ अति
पृदाहवेयत्तःपुत्रस्तवमहाबलः ॥ ३५ ॥ यथायज्ञेमहानग्निर्मत्रपूतःप्रकाशवान् ॥ तथादुर्योधनोराजासंग्रामेसर्वतोभवत् ॥ ३६ ॥ तंपरेनाभ्यवर्त्ततमर्त्यामृ
त्युमिवाहवे ॥ अथान्यंरथमास्थायहार्दिक्यःसमपद्यत ॥ ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिसात्यकिकृतवर्मयुद्धेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥
संजयउवाच पुत्रस्तुतेमहाराजरथस्थोरथिनावरः ॥ दुरुत्सहोवभौयुद्धेयथारुद्रःप्रतापवान् ॥ १ ॥ तस्यवाणसहस्रैस्तुप्रच्छन्नात्यभवन्मही ॥ परांश्चसिपि
चेबाणैर्धाराभिरिवपर्वतान् ॥ २ ॥ नचसोस्तिपुमान्कश्चित्पांडवानांवलार्णवे ॥ हयोगजोरथोवापियःस्याद्वाणैरविक्षतः ॥ ३ ॥ यंयंहिसमरेयोधंप्रपश्यामि
विशांपते ॥ ससवाणैश्चितोभृद्वैपुत्रेणतवभारत ॥ ४ ॥ यथासैन्येनरजसासमुद्धूतनवाहिनी ॥ प्रत्यदृश्यतसंच्छन्नातथावाणैर्महात्मनः ॥ ५ ॥ वाणभूतामपश्या
मपृथिवीपृथिवीपते ॥ दुर्योधनेनप्रकृतांसिप्रहस्तेनधन्विना ॥ ६ ॥ तेषुयोधसहस्रेषुतावकेषुपरेषुच ॥ एकोदुर्योधनोल्यासीत्पुमानितिमतिर्मम ॥ ७ ॥ तत्रा
द्भुतमपश्यामतवपुत्रस्यविक्रमं ॥ यदेकंसहिताःपार्थानाभ्यवर्त्ततभारत ॥ ८ ॥ युधिष्ठिरंशतेनाजौविव्याधभरतर्षभ ॥ भीमसेनंचसप्तत्यासहदेवंचपंचभिः
॥ ९ ॥ नकुलंचचतुःषष्ट्याधृष्टद्युध्नंचपंचभिः ॥ सप्तभिर्द्रौपदेयांश्चत्रिभिर्विव्याधसात्यकिं ॥ १० ॥

पुत्रइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

शल्यपर्व

९

॥२४॥

[illegible]

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 तेहृद्वाधर्मराजानंकौरवेयैस्तथाकृतं ॥ नानृत्यंतसुसंख्याःशिखंडिप्रमुखारथाः ॥ १२ ॥ रथैरश्ववरैर्युक्तैःकिंकिणीजालसंवृतैः ॥ आजगुरुरक्षंतःकुंतीपु
 त्रंयुधिष्ठिरं ॥ १३ ॥ ततःप्रवृत्तेरौद्रःसंग्रामःशोणितोदकः ॥ पांडवानांकुरुणांचयमराष्ट्रविवर्धनः ॥ १४ ॥ रथान्सप्तशतान्दत्त्वाकुरुणामात्रतायिनां ॥ पांड
 वाःसहपंचालैःपुनरेवाभ्यवारयन् ॥ १५ ॥ तत्रयुद्धमहत्त्वासीत्तवपुत्रस्यपांडवैः ॥ नचतत्तादृशंदृष्टंनैवचापिपरिश्रुतं ॥ १६ ॥ वर्त्तमानेतदायुद्धेनिर्मर्या
 देसमंततः ॥ वध्यमानेषुयोधेषुतावकेष्वितरेषुच ॥ १७ ॥ विनदत्सुचयोधेषुशंखवर्यैश्चपूरितैः ॥ उक्कुपैःसिंहनादैश्चगर्जितैश्चैवधन्विनां ॥ १८ ॥ अतिप्र
 वृत्तेयुद्धेचष्टिद्यमानेषुमर्मसु ॥ धावमानेषुयोधेषुजयगृद्धिषुमारिषु ॥ १९ ॥ संहारेसर्वतोजातेषुयिव्यांशोकसंभवे ॥ बद्धीनामुत्तमस्त्रीणांसीमंतोद्धरणे
 या ॥ २० ॥ निर्मर्यादेमहायुद्धेवर्त्तमानेषुदारुणे ॥ प्रादुरासन्विनाशायतदोत्पाताःसुदारुणाः ॥ २१ ॥ चचालशब्दंकुर्वाणासपर्वतवनामही ॥ सदंढाःसो
 ल्लुकाराजन्कीर्यमाणाःसमंततः ॥ २२ ॥ उल्काःपेतुर्दिवोभूमावाहत्यरविमंडलं ॥ विष्वग्वाताःप्रादुरासन्नीचैःशर्करवर्षिणः ॥ २३ ॥ अश्रूणिमुमुचुर्नागावे
 पयुंचास्मृशन्भृशं ॥ एतान्घोराननादृत्यसमुत्पातान्सुदारुणान् ॥ २४ ॥ पुनर्युद्धायसंयत्ताःक्षत्रियास्तस्युरव्याथाः ॥ रमणीयेकुरुक्षेत्रेपुण्येस्वर्गयियासवः ॥
 ॥ २५ ॥ ततोगांधारराजस्यपुत्रःशकुनिर्ब्रवीत् ॥ युद्धध्वमग्रतोयावत्पृष्ठतोहन्मिपांडवान् ॥ २६ ॥ ततोऽनःसंप्रयातानांमद्रयोधास्तरस्विनः ॥ दृष्टाःकिलकिला
 शब्दमकुर्वंतपरेतया ॥ २७ ॥ अस्मांस्तुपुनरासाद्यलब्धलक्ष्मादुरासदाः ॥ शरासनानिधुन्वतःशरवर्षैरवाकिरन् ॥ २८ ॥ ततोहतंपरैस्तत्रमद्रराजवलंतदा ॥ दु
 र्योधनबलंदृष्ट्वापुनरासीत्यराड्भुखं ॥ २९ ॥ गांधारराजस्तुपुनर्वाक्यमाहततोबली ॥ निवर्त्तध्वमधर्मज्ञायुध्यध्वंकिंस्तेनवः ॥ ३० ॥ अनीकंदशसाहस्रमश्व
 नांभरतर्षभ ॥ आसीद्गांधारराजस्यविशालप्रासयोधिनां ॥ ३१ ॥ बलेनतेनविक्रम्यवर्त्तमानेजनक्षये ॥ पृष्ठतःपांडवानीकमभ्यग्ननिशितैःशरैः ॥ ३२ ॥ त
 दभ्रमिववातेनक्षिप्यमाणंसमंततः ॥ अजय्यतमहाराजपांडूनांसुमहद्वलं ॥ ३३ ॥ ततोयुधिष्ठिरःप्रेक्ष्यभग्नंस्वबलमंतिकात् ॥ अभ्यनोदयदध्यग्रःसंहदेवंगहा
 बलं ॥ ३४ ॥ असौसुबलपुत्रोनोजघनंपांड्वदंशितः ॥ सैन्यानिसूदयत्येषपश्यपांडवदुर्मतिं ॥ ३५ ॥ गच्छत्वद्रौपदेयैश्चशकुनिंसौवलंजहि ॥ रथानीकमहंघ
 क्षेपंचालसहितोनघ ॥ ३६ ॥ गच्छंतुकुंजराःसर्वेवाजिनश्चसहत्वयां ॥ पादातःशत्रुसिंहाःशकुनिर्तैर्हतोजहि ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥
 ततो गजाः सप्तशताश्चापपाणिभिरास्थिताः ॥ पञ्चाश्वसहस्राणिसहदेवश्च वीर्यवान् ॥ ३८ ॥ पादाताश्च त्रिसाहस्राद्रौपदेयाश्च सर्वशः ॥ रणे त्यभ्यद्रवन्सेतु
 शकुनियुद्धदुर्मदं ॥ ३९ ॥ ततस्तु सौबलो राजन् भ्यतिक्रम्य पाण्डवान् ॥ जघान पृष्ठतः सेनां जयगृहः प्रतापवान् ॥ ४० ॥ अश्वारोहास्तु संख्याः पाण्डवानां तस्वि
 नां ॥ प्राविशन्सौबलानीकमभ्यतिक्रम्य तान् रथान् ॥ ४१ ॥ ते तत्र सादिनः शूराः सौबलस्य महद्वलं ॥ रणमध्ये व्यतिष्ठन्त शरवर्षैरवाकिरन् ॥ ४२ ॥ तदुद्यतगदा
 प्रासमकापुरुषसेवितं ॥ प्रावर्त्तत महद्युद्धं राजन्दुर्मन्त्रिते तव ॥ ४३ ॥ उपारमन्त ज्याशब्दाः प्रेक्षकारयिनो भवन् ॥ न हि स्वेषां परेषां वा घिशेषः प्रत्यदृश्यत ॥ ४४ ॥
 शूरबाहुविस्मृष्टानां शक्तीनां भरतर्षभ ॥ ज्योतिषामिव संपातमपश्यन्कुरुपाण्डवाः ॥ ४५ ॥ ऋषिभिर्विमलाभिश्च तत्र तत्र विशांपते ॥ संपतन्तीभिराकाशमावृतं
 बद्धसो भवत ॥ ४६ ॥ प्रासानांपतन्तं राजन् रूपमासीत्समन्ततः ॥ शलभानामिवाकाशे तदा भरतसत्तम ॥ ४७ ॥ रुधिरोक्षितसर्वांगा विप्रविद्धैर्नियन्तृभिः ॥ हयाः
 परिपतन्ति स्म शतशो यस्य सहस्रशः ॥ ४८ ॥ अन्योन्यं परिपिष्टाश्च समासाद्य परस्परं ॥ आविक्षताः स्मदृश्यन्ते वमन्तोरुधिरं मुखैः ॥ ४९ ॥ ततो भवत्तमो योरसैन्येन
 रजसावृते ॥ तानपाक्रमतो द्राक्षन्तस्माद्देशादरिन्दम ॥ ५० ॥ अश्वान् राजन्मनुष्यांश्च रजसा संवृते सति ॥ भूमौ निपतिताश्चान्ये वमन्तोरुधिरं बहु ॥ ५१ ॥ केशा
 केशिसमालम्बानशे कुश्वेष्टितुं नराः ॥ अन्योन्यमश्वपृष्ठेभ्यो विकर्षन्तो महाबलाः ॥ ५२ ॥ मल्ला इव समासाद्य निजघ्नुरितरेतरं ॥ अश्वैश्च व्यपकृष्यन्त बहवो त्रगता
 सवः ॥ ५३ ॥ भूमौ निपतिताश्चान्ये बहवो विजयैषिणः ॥ तत्र तत्र व्यदृश्यन्त पुरुषाः शूरमानिनः ॥ ५४ ॥ रक्तोक्षितैश्चिन्नभुजैरवकृष्टशिरोरुदैः ॥ व्यदृश्यन्त मही
 कीर्णाशतशो यस्य सहस्रशः ॥ ५५ ॥ दूरं न शक्यन्त त्रासीद्गन्तुमश्वेन केनचित् ॥ साश्वारोहैर्हतैरश्वैरावृते वसुधातले ॥ ५६ ॥ रुधिरोक्षितसन्नाहैरात्तशस्त्रैरुदायुधैः ॥
 नानाप्रहरणैर्घोरैः परस्परवधैः पिभिः ॥ ५७ ॥ सुसन्निरुष्टैः संग्रामे हतभूयिष्ठसैनिकैः ॥ समुहूर्त्तन्तो युध्वासौबलो य विशांपते ॥ ५८ ॥ षट्साहस्रैर्हयैः शिष्टैरपा
 याच्छकुनिस्ततः ॥ तथैव पाण्डवानां कंरुधिरेण समुक्षितं ॥ ५९ ॥ षट्साहस्रैर्हयैः शिष्टैरपायाच्छ्रान्तवाहनं ॥ अश्वारोहाश्च पाण्डूनामब्रुवन् रुधिरोक्षिताः ॥ ६० ॥
 सुसन्निरुष्टैः संग्रामे भूयिष्ठेत्यक्तजीविताः ॥ न हि शक्यन् रथैर्योद्धुकुत एव महागजैः ॥ ६१ ॥ रथानेव रथायां तु कुंजराः कुंजरानपि ॥ प्रतियातो हि शकुनिः स्वमनी
 कमवस्थितः ॥ ६२ ॥ न पुनः सौबलो राजायुद्धमभ्यागमिष्यति ॥ ततस्तु द्रौपदेयाश्च ते च मत्ता महाहिपाः ॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥
 प्रययुर्ब्रूपांचाल्योदृष्ट्युषोमहारयः ॥ सहदेवोपिकौरव्यरजोमेघेसमुत्थिते ॥ ६४ ॥ एकाकीप्रययौवत्रयत्रराजायुधिष्ठिरः ॥ तत्तत्तेषुप्रयतेषुशकुनिःसो-
 बलःपुनः ॥ ६५ ॥ पार्श्वतोभ्यहनकुद्धोदृष्ट्युषस्यवाहिनीं ॥ तत्पुनस्तुमुलंयुद्धंप्राणांस्यत्काऽभ्यवर्त्तत ॥ ६६ ॥ तावकानांपरेषांचपरस्परवधैषिणां ॥ तेषां
 न्योन्यमवैक्षंततस्मिन्वीरसमागमे ॥ ६७ ॥ योधाःपर्यपतनराजन्शतशोथसहस्रशः ॥ असिभिश्छिद्यमानानांशिरसांलोकसंक्षये ॥ ६८ ॥ प्रादुरासीन्महा-
 नशब्दस्तालानांपततामिव ॥ विमुक्तानांशरीराणांछिन्नानांपततांभुवि ॥ ६९ ॥ सायुधानांचबाहूनामरूणांचविशांपते ॥ आसीत्कटकटाशब्दःसुमहाह्वी-
 महर्षणः ॥ ७० ॥ निघ्नंतोनिशितैःशस्त्रैर्भ्रातृपुत्रान्सखीनपि ॥ योधाःपरिपतंतस्मयथामिषकृतेखगाः ॥ ७१ ॥ अन्योन्यंप्रतिसंरब्धाःसमासाद्यपरस्परं ॥
 अहंपूर्वमहंपूर्वमितिनिघ्नन्सहस्रशः ॥ ७२ ॥ संघातेनासनभ्रष्टैरश्वारोहैर्गतासुभिः ॥ हयाःपरिपतंतस्मशतशोथसहस्रशः ॥ ७३ ॥ स्फुरतांप्रतिपिष्टानामश्व-
 नांशांघ्रगामिनां ॥ स्तनतांचसनुष्याणांसन्नद्धानांविशांपते ॥ ७४ ॥ शक्त्यृष्टिप्रासशब्दश्चतुमुलःसमपद्यत ॥ भिदतांपरमर्माणिराजन्दुर्मंत्रितेतव ॥ ७५ ॥
 श्रमाभिभूताःसंरब्धाःश्रांतवाहाःपिपासवः ॥ विक्षताश्चशितैःशस्त्रैरभ्यवर्त्तततावकाः ॥ ७६ ॥ मत्तारुधिरगंधेनबहवांचविचेतसः ॥ जघ्नुःपरान्स्वकांश्चैवप्राप्ता-
 न्प्राप्तानन्तरान् ॥ ७७ ॥ बहवश्चगतप्राणाःक्षत्रियाजयगृद्धिनः ॥ भूमावभ्यपतनराजन्शरवृष्टिभिरावृताः ॥ ७८ ॥ वृकगृध्रशृगालानांतुमुलेमोदनेहनि ॥
 आसीद्वलक्षंयोघोरस्तवपुत्रस्यपश्यतः ॥ ७९ ॥ नराश्वकायैःसंछन्नाभूमिरासीद्विशांपते ॥ रुधिरोदकचित्राचभीरूणांभयवर्धिनी ॥ ८० ॥ असिभिःपट्टिशैः
 शूलैस्तक्षमाणाःपुनःपुनः ॥ तावकाःपांडवेयाश्चनन्यवर्त्ततभारत ॥ ८१ ॥ प्रहरंतोयथाशक्तियावत्प्राणस्यधारणं ॥ योधाःपरिपतंतस्मवमतोरुधिरंघ्नैः ॥
 ॥ ८२ ॥ शिरोमृहीत्वाकेशेषुकबंधःस्मप्रदृश्यते ॥ उद्यम्यचशितंस्वङ्गरुधिरेणपरिप्लुतं ॥ ८३ ॥ तथोत्थितेषुबहुषुकबंधेषुनरापिप ॥ तथारुधिरगंधेनयोधाःक-
 रमलमाविशन् ॥ ८४ ॥ मंदीभूतेततःशब्देपांडवानांमहद्वलं ॥ अल्पावशिष्टैस्तुरगैरभ्यवर्त्ततसौबलः ॥ ८५ ॥ ततोभ्यधावंस्त्वरिताःपांडवाजयगृद्धिनः ॥ म-
 द्यतयश्चनागाश्चसादिनश्चोद्यतायुधाः ॥ ८६ ॥ कोष्टकीकृत्यचाप्येनंपरिक्षिप्यचसर्वशः ॥ शस्त्रैर्नानाविधैर्जघ्नुर्गुह्यपारंतितीर्षवः ॥ ८७ ॥ त्वदीयास्तांस्तुसंप्रे-
 क्ष्यसर्वतःसमभिद्रुतान् ॥ रथाश्चपत्तिद्विरदाःपांडवानभिद्रुतुः ॥ ८८ ॥

॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ इति शल्यपर्वणि नैलकंठोये भारतभाष्ये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ तस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
 केचित्पदातयः पद्भिर्मुष्टिभिश्च परस्परं ॥ निजघ्नः समरे शूराः क्षीणशस्त्रास्ततोपतन् ॥ ८९ ॥ रथेभ्योरथिनः पेतुर्द्विपेभ्यो हस्ति सादिनः ॥ विमानेभ्यो दिवोभ्रष्टाः
 सिद्धाः पुण्यक्षयादिव ॥ ९० ॥ एवमन्योन्यमायत्तायोधा जग्मुर्महाहवे ॥ पितृन्भ्रातृन्वयस्यांश्च पुत्रानपितथापरे ॥ ९१ ॥ एवमासीदमर्यादं युद्धं भरतसत्तम ॥
 प्रासासिधाणकलिलं वर्त्तमाने सुदारुणे ॥ ९२ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि संकुलयुद्धे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
 संजय उवाच ॥ तस्मिन् शब्देऽदौ जाते पांडवैर्निहते बले ॥ अश्वैः समशतैः शिष्टैरुपावर्त्तत सौबलः ॥ १ ॥ सयात्वा वाहिनीं तूर्णमब्रवीत्स्वरयन्युधि ॥ युद्धाध्वमि
 तिसंल्लष्टाः पुनः पुनररिंदमाः ॥ २ ॥ अपृच्छत्क्षत्रियांस्तत्र कनुराजामहाबलः ॥ शकुनेस्तद्वचः श्रुत्वा तमूचुर्भरतर्षभ ॥ ३ ॥ असौ तिष्ठति कौरव्योरणमध्ये महाबलः ॥
 यस्मै तत्सुमहच्छत्रं पूर्णचंद्रसमप्रभं ॥ ४ ॥ यत्र ते सतनुत्राणारथास्तिष्ठन्ति दंशिताः ॥ यत्रैष तु मुलः शब्दः पर्जन्यनिनदोपमः ॥ ५ ॥ तत्र गच्छद्भुतं राजंस्ततो द्रक्ष्य
 सिकौरवं ॥ एवमुक्तस्तु तैर्योधैः शकुनिः सौबलस्तदा ॥ ६ ॥ प्रययौ तत्र यत्रासौ पुत्रस्तवनराधिप ॥ सर्वतः संवृता वीरैः समरे चित्रयोधिभिः ॥ ७ ॥ ततो दुर्योधनं
 दृष्ट्वा रथानीके व्यवस्थितं ॥ सरथांस्तावकान्सर्वाद्दर्पयन् शकुनिस्ततः ॥ ८ ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यं हृष्टरूपो विशांपते ॥ कृतकार्यमिवात्मानं मन्यमानो ब्रवीन्भूप ॥
 ॥ ९ ॥ जहिराज नृथानीकमश्वैः सर्वजितामया ॥ नात्यक्काजीवितं संस्ये शक्यो जेतुं युधिष्ठिरः ॥ १० ॥ हते तस्मिन् रथानीके पांडवेनाभिपालिते ॥ गजानेता
 न्हनिष्यामः पदातींश्चेतरांस्तथा ॥ ११ ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्य तावकाजयगृहिनः ॥ जवेनाभ्यपतन् दृष्ट्वा पांडवानामनीकिनीं ॥ १२ ॥ सर्वे विवृततूणीराः प्रगृही
 तशरासनाः ॥ शरासनानि धुन्वानाः सिंहनादान्प्रणेदिरे ॥ १३ ॥ ततो ज्यातलनिर्घोषः पुनरासीद्विशांपते ॥ प्रादुरासीच्छराणां च समुत्क्रानां सुदारुणः ॥ १४ ॥
 तान्समीपगतान् दृष्ट्वा जवेनोद्यतकर्मकान् ॥ उवाच देवकीपुत्रं कुंतीपुत्रो द्युधनं जयः ॥ १५ ॥ चोदयाश्चानसंभ्रांतः प्रविशैतद्दलार्णवं ॥ अंतमघगमिष्यामिशत्रू
 णां निशितैः शरैः ॥ १६ ॥ अष्टादश दिनान्यघयुद्धस्यास्य जनार्दन ॥ वर्त्तमानस्य महतः समासाघपरस्परं ॥ १७ ॥ अनंतकल्पाध्वजिनी भूत्वा तेषां महात्मनां ॥
 स्वयमघगता युद्धे पश्यदेवं यथाविधं ॥ १८ ॥ समुद्रकल्पं च बलं यत्तं राष्ट्रस्य माधव ॥ अस्मान्नासाद्य संजातं गोष्पदोपममच्युत ॥ १९ ॥ हते भीष्मे तु संदध्याच्छि
 बं स्यादिह माधव ॥ न च तत्कृतवान्मूढो धातृराष्ट्रः सुबालिशः ॥ २० ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पापकंप्रचरिष्यति आचरिष्यति चार्त्तं राष्ट्रं हतिषेयः
 उक्तं भीष्मेण यद्वाक्यं हितं तथ्यं च माधव ॥ तच्चापि नासौ कृतवान्वा तबुद्धिः सुयोधनः ॥ २१ ॥ तस्मिंस्तु तुमुले भीष्मे प्रच्युते धरणीतले ॥ न जाने कारणां किंतु येन यु-
 द्धमवर्त्तत ॥ २२ ॥ मृदांस्तु सर्वथामन्ये धार्त्तराष्ट्रान्सुबालिशान् ॥ पतितेशांतनोः पुत्रे येऽकार्षुः संयुगं पुनः ॥ २३ ॥ अनंतरं च निहते द्रोणे ब्रह्मविदां वरे ॥ राधेये च
 विकर्णे च नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २४ ॥ अल्पावशिष्टे सैन्ये स्मिन्सूतपुत्रे च पातिते ॥ सपुत्रे वै नरव्याघ्रे नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २५ ॥ श्रुतायुषि हते वीरे जलसंधे च प्रौ-
 रवे ॥ श्रुतायुधे च नृपतौ नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २६ ॥ भूरिश्रवसि शल्ये च शाल्वे चैव जनार्दन ॥ आवंत्येषु च वीरेषु नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २७ ॥ जयद्रथे च निहते
 राक्षसे चाप्यलायुधे ॥ बाह्लिके सोमदत्ते च नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २८ ॥ भगदत्ते हते शूरे कांबोजे च सुदारुणे ॥ दुःशासने च निहते नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २९ ॥ दृष्ट्वा वि-
 निहतान् शूरान् पृथङ्मांडलिकान् नृपान् ॥ बलिनश्चरणेरुण्ण नैवाशाम्यत वैशसं ॥ ३० ॥ अक्षौहिणीपती न दृष्ट्वा भीमसेन निपातितान् ॥ मोहाद्वायदिवालोभा
 न्नैवाशाम्यत वैशसं ॥ ३१ ॥ कोनुराजकुले जातः कौरवे यो विशेषतः ॥ निरर्थकं महद्वैरं कुर्यादन्यः सुयोधनात् ॥ ३२ ॥ गुणतो भ्यधिकान् ज्ञात्वा बलतः शौर्यतो-
 पिवा ॥ अमूढः को न युद्धोत्तजानन् प्राज्ञो हिताहितं ॥ ३३ ॥ यन्न तस्य मनो त्यासीत्त्वयोक्तस्य हितं वचः ॥ प्रशमे पांडवैः सार्धं सौम्यस्य शृणुयात्कथं ॥ ३४ ॥ येन
 शांतनवो वीरो द्रोणो विदुर एव च ॥ प्रत्याख्याताः शमं स्यार्थं किं नु तस्याद्यभेषजं ॥ ३५ ॥ मौख्यायेन पिता वृद्धः प्रत्याख्यातो जनार्दन ॥ तथामाता हितं वाक्यं भा-
 षमाणा हितैषिणी ॥ ३६ ॥ प्रत्याख्याता त्वसत्कृत्य सकस्मै रोचयेद्ददन् ॥ कुलांतकरणो व्यक्तं जात एष जनार्दन ॥ ३७ ॥ तथास्य दृश्यते चेष्टानीति श्रैव त्रिशांपते ॥
 नैष दास्यति नो राज्यमिति मे मतिरच्युत ॥ ३८ ॥ उक्तो हं बहूशस्तात विदुरेण महात्मना ॥ न जीवन्दास्यते भागं धार्त्तराष्ट्रं तु मानद ॥ ३९ ॥ यावत्प्राणा धरिष्यन्ति
 धार्त्तराष्ट्रस्य दुर्मते ॥ तावद्युष्मास्वपापेषु प्रचरिष्यति पापकं ॥ ४० ॥ न च युक्तो न्यथा जेतुं मृते युद्धे न माधव ॥ इत्यब्रवीत्सदामां हि विदुरः सत्यदर्शनः ॥ ४१ ॥ त-
 त्सर्वमद्यजानामिव्यवसायं दुरात्मनः ॥ यदुक्तं वचनं तेन विदुरेण महात्मना ॥ ४२ ॥ यो हि श्रुत्वा वचः पथ्यं जामदग्न्यायथा तथं ॥ अवामन्यत दुर्बुद्धिर्धुवं नाश-
 मुखे स्थितः ॥ ४३ ॥ उक्तं हि बहूशः सिद्धैर्जातमात्रे सुयोधने ॥ एनं प्राप्य दुरात्मानं क्षयं क्षत्रंगमिष्यति ॥ ४४ ॥ तदिदं वचनं तेषां निरुक्तं वै जनार्दन ॥ क्षयं प्राप्ता-
 हिराजानो दुर्योधनकृते भृशं ॥ ४५ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ इति शल्यप. वै. भारतभा. १

सोयसर्वान् रणे यो धान्निह निष्यामि माधव ॥ क्षत्रियेषु हतेष्वशुशून्येषु शिबिरेकते ॥ ४६ ॥ वधाय चात्मनो स्माभिः संयुगं रोचयिष्यति ॥ तदंतं हि भवेद्दैरमनु
मानेन माधव ॥ ४७ ॥ एवं पश्चात्सामिवाण्येयं चितयन् प्रज्ञया स्वया ॥ विदुरस्य च वाक्येन चेष्टया च दुरात्मनः ॥ ४८ ॥ तस्माद्याहि च मूं वीरया बद्धन्मिशितैः शरैः ॥
दुर्योधनं महाबाहो वाहिनीं चास्य संयुगे ॥ ४९ ॥ क्षेममद्य करिष्यामि धर्मराजस्य माधव ॥ हत्वैतदुर्बलं सैन्यं धार्तराष्ट्रस्य पश्यतः ॥ ५० ॥ संजय उवाच अ
भीषुहस्तो दाशार्हस्तथोक्तः सव्यसाचिना ॥ तद्दलौघममित्राणामभीतः प्राविशद्दलात् ॥ ५१ ॥ कुन्तरवद्भ्रशरैर्घोरं शक्तिकंठकसंकुलं ॥ गदापरिघपंथानं रथनागं
महाद्रुमं ॥ ५२ ॥ हयपत्तिलताकीर्णगाहमानो महायशः ॥ व्यचरत्तत्र गोविंदोरथेनातिपताकिना ॥ ५३ ॥ तेहयाः पांडुराराजन्वहतोर्जुनमाहवे ॥ दिक्षु सर्वा
स्वदृश्यं तदा शार्हेण प्रचोदिताः ॥ ५४ ॥ ततः प्रायाद्रथेनाजौ सव्यसाचिं परंतपः ॥ किरन् शरशतां स्तीक्ष्णान्वारिधाराघनां यथा ॥ ५५ ॥ प्रादुरासीन्महानशब्दः
शराणां नतपर्वणां ॥ इषुभिश्छाद्यमानानां समरे सव्यसाचिना ॥ ५६ ॥ असंजतस्तनुत्रेषु शरैर्घाः प्रापत नभुवि ॥ इंद्राशनिसमस्पर्शागां डीवप्रेषिताः शराः ॥
॥ ५७ ॥ नरान्नागान्समाहृत्य हयांश्चापि विशांपते ॥ अपतन्तरणे वाणाः पतंगा इव घोषिणः ॥ ५८ ॥ आसीत्सर्वमवच्छन्नं गां डीवप्रेषितैः शरैः ॥ न प्राज्ञायंत सम-
रे दिशो वा प्रदिशोऽपि वा ॥ ५९ ॥ सर्वमासीज्जगत्पूर्णपार्थनामांकितैः शरैः ॥ रुक्मपुंखैस्तैलधौतैः कर्मारपरिमार्जितैः ॥ ६० ॥ ते दृश्यमानाः पार्थेन पावकेनेव कुं-
जराः ॥ पार्थेन प्राजदुर्घोरा बध्यमानाः शितैः शरैः ॥ ६१ ॥ शरचापधरः पार्थः प्रज्वलन्निव भास्करः ॥ ददाहसमरे यो धान्कक्षमग्निरिव ज्वलन् ॥ ६२ ॥ यथाव
नांते वनपैर्विस्तृष्टः कक्षं दहेत्कृष्णगतिः सुघोषः ॥ भूरिद्रुमं शुष्कलतावितानं भृशं समृद्धोज्ज्वलनः प्रतापी ॥ ६३ ॥ एवं स नाराचगणप्रतापी शरार्चिरुच्चावचति-
म्भते जाः ॥ ददाहसर्वांतवपुत्रसेनामसृप्यमाणस्तरसातरस्वी ॥ ६४ ॥ तस्यैष वः प्राणहराः सुमुक्तानां सज्जनैर्वर्मसुरुक्मपुंखाः ॥ न च द्वितीयं प्रमुमोच कण्ठं नरे
हये वा परमदिपे वा ॥ ६५ ॥ अनेकरूपाकृतिभिर्हिवाणैर्महारथानीकमनुप्रविश्य ॥ स एव एकस्तवपुत्रस्य सेनां जघान दैत्यानि ववज्जपाणिः ॥ ६६ ॥ इति श्री
महाभारतेशल्यपर्वणिसंकुलबुद्धेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ संजय उवाच पश्यतां धर्ममानानां शराणां मन्त्रि-
त्तिनां ॥ संकल्पमकरोन्मोघं गां डीवेन धनं जयः ॥ १ ॥ चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ५३ ॥ पश्यतामिति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

इंद्राशनिसमस्पर्शानविषत्यान्महौजसः ॥ विस्तृजन् हस्यते वाणान्यारामुंचन्निवांबुदः ॥ २ ॥ तत्सैन्यं भरतश्रेष्ठवध्यमानं किरीटिना ॥ संप्रदुद्रावसंग्रामात्तवपु
त्रस्य पश्यतः ॥ ३ ॥ पितृन् भ्रातृन् परित्यज्य वयस्यानपि चापरे ॥ हतधुर्यारिथाः केचिद्धतसूतास्तथापरे ॥ ४ ॥ भग्नक्षयुगचक्रेषाः केचिदासन्विशांपते ॥ अन्ये
पांसायकाः क्षीणास्तथान्ये वाणपीडिताः ॥ ५ ॥ अक्षतायुगपत्केचित्पाद्रवन्भयपीडिताः ॥ केचित्पुत्रानुपादाप्यहतभूयिष्ठबांधवाः ॥ ६ ॥ विचुक्रुशुः पितृस्त्व
न्ये सहायानपरे पुनः ॥ बांधवांश्च नरव्याघ्रभ्रातृन् संबंधिनस्तथा ॥ ७ ॥ दुद्रुवुः केचिदुत्सृज्य तत्र तत्र विशांपते ॥ बहवोत्र भृशं विद्धामुत्थमानामहारथाः ॥ ८ ॥
निःश्वसंति स्म दृश्यंते पार्थवाण हतानराः ॥ तानन्ये रथमारोप्यत्याश्वास्य च मुहूर्तकं ॥ ९ ॥ विश्रांताश्च वितृष्णाश्च पुनर्युद्धाय जग्मिरे ॥ तानपांस्यगताः केचित्पुन
रेव युयुत्सवः ॥ १० ॥ कुर्वंतस्तवपुत्रस्य शासनं युद्धदुर्मदाः ॥ पानीयमपरे पीत्वा पर्याश्वास्य च वाहनं ॥ ११ ॥ वर्माणिच समारोप्य केचिद्भरतसत्तम ॥ समा
श्वास्य अपरे भ्रातृन् निक्षिप्य शिविरेपि च ॥ १२ ॥ पुत्रानन्ये पितृनन्ये पुनर्युद्धमरोचयन् ॥ सज्जयित्वा रथान् केचिद्यथामुख्यं विशांपते ॥ १३ ॥ आपुत्य पांडवा
नीकं पुनर्युद्धमरोचयन् ॥ तेशूराः किंकिणीजालैः समान्छन्ना वभासिरे ॥ १४ ॥ त्रैलोक्यविजये युक्ता यथादैते यदानवाः ॥ अगम्य सहसा केचिद्रथैः स्वर्णविभू
षितैः ॥ १५ ॥ पांडवानामनीकेषु धृष्टद्युम्नमयोधयन् ॥ धृष्टद्युम्नोपि पांचाल्यः शिखंडी च महारथः ॥ १६ ॥ नाकुलिस्तु शतानीको रथानीकमयोधयन् ॥ पांचा
ल्यस्तु ततः क्रुद्धः सैन्येन महतावृतः ॥ १७ ॥ अभ्यद्रवत्सु संक्रुद्धं स्तावकान् हंतुमुद्यतः ॥ ततस्त्वापततस्तस्य तवपुत्रो जनाधिप ॥ १८ ॥ वाणसंघाननेकान्वैप्रेषया
श्च चतुशो हत्वा बाह्वोरुरसि चार्पयत् ॥ संतिविद्धो महेष्वासस्तोत्रादित इव द्विपः ॥ १९ ॥ तस्याश्वांश्चतुरो वाणैः प्रेषयामास मृत्यवे ॥ सारथेश्चास्य भलेन शिरः का
यादपाहरत् ॥ २० ॥ ततो दुर्योधनो राजा पृष्ठमारुह्य वाजिनः ॥ अपाक्रामद्धतरथो नातिदूरमरिंदमः ॥ २१ ॥ दृष्ट्वा तु हतविक्रान्तं स्वमनीकं महाबलः ॥ तवपुत्रो
महाराज प्रययौ यत्र सौबलः ॥ २२ ॥ ततोरथेषु भग्नैः पुत्रिसाहस्रमहाद्विपाः ॥ पांडवान् रथिनः सर्वान्समंतात्पर्यवारयन् ॥ २३ ॥ तेवताः समरे पंचगजानीकेन
भारत ॥ अशोभंत महाराज ग्रहा व्याघ्रा घनैरिव ॥ २४ ॥

॥२७॥ ॥२८॥ ॥२९॥ ॥३०॥ ॥३१॥ ॥३२॥ ॥३३॥ ॥३४॥ ॥३५॥ ॥३६॥ ॥३७॥ ॥३८॥ ॥३९॥ ॥४०॥ ॥४१॥ ॥४२॥ ॥४३॥ ॥४४॥ ॥४५॥ ॥४६॥ ॥४७॥ ॥४८॥ ॥४९॥ ॥५०॥ ॥५१॥ ॥५२॥
 ततोर्जुनोमहाराजलब्धलक्ष्मोमहाभुजः ॥ विनिर्ययौरथेनैवश्वेताश्वःकृष्णसारथिः ॥ २७ ॥ तैःसर्मतात्परिवृतःकुंजरैःषर्वतोपमैः ॥ नाराचैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्ग
 जानीकमयोधयत् ॥ २८ ॥ तत्रैकवाणनिहतानपश्याममहागजान् ॥ पतिताप्यात्यमानांश्चनिर्भिन्नान्सव्यसाचिना ॥ २९ ॥ भीमसेनस्तुतान्दृष्ट्वाभानागन्म
 त्तगजोपमः ॥ करेणादायमहतींगदामभ्यपतद्दली ॥ ३० ॥ अथाप्लुत्यरथात्तूर्णदंडपाणिरिवांतकः ॥ तमुद्यतगदं दृष्ट्वापांडवानांमहारथं ॥ ३१ ॥ वित्रेसुस्ताव
 काःसैन्याःशरुन्मूत्रेचमुसुवुः ॥ आविघ्नंचवलंसर्वगदाहस्तेवृकोदरे ॥ ३२ ॥ गदयाभीमसेनेनभिन्नकुंभानरजस्वलान् ॥ धावमानानंपश्यामकुंजरान्पर्वतोप
 मान् ॥ ३३ ॥ प्राद्रवन्कुंजरास्तेतुभीमसेनगदाहताः ॥ पेतुरार्त्तस्वरंकृत्वाछिन्नपक्षाइवाद्रयः ॥ ३४ ॥ प्रभिन्नकुंभांस्तुवद्दृष्ट्वावमाणानितस्ततः ॥ पतमानांश्च
 संप्रेक्ष्यवित्रेसुस्तवसैनिकाः ॥ ३५ ॥ युधिष्ठिरोपिसंकुद्धामाद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ गार्धपत्रैःशितैर्वाणैर्निन्युर्वैयमसादनं ॥ ३६ ॥ धृष्टद्युम्नस्तुसमरेपराजित्यन
 राधिपं ॥ अपक्रांतितवसुतेहयपृष्ठंसमाश्रिते ॥ ३७ ॥ दृष्ट्वाचपांडवान्सर्वान्कुंजरैःपरिवारितान् ॥ धृष्टद्युम्नोमहाराजंसहसासमुपाद्रवत् ॥ ३८ ॥ पुत्रःपांचाल
 राजस्यजिघांसुःकुंजरान्ययौ ॥ अदृष्ट्वातुरथानीकेदुर्योधनमरिंदमं ॥ ३९ ॥ अश्वत्थामारुपश्चैवकृतवर्माचिसात्वतः ॥ अपृच्छन्क्षत्रियांस्तत्रकनुदुर्योधनो
 गतः ॥ ४० ॥ तेषामनाराजानंवर्त्तमानेजनक्षये ॥ मम्बानानिहतंतत्रतवपुत्रंमहारथाः ॥ ४१ ॥ विवर्णवदनाभूत्वापर्यपृच्छंततेसुतं ॥ आहुःकेचिद्भूतेसूतेप्र
 यातोयत्रसौबलः ॥ ४२ ॥ हित्वापांचालराजस्यतदनीकंदुरुत्सहं ॥ अपरेत्वब्रुवंस्तत्रक्षत्रियाभृशविक्षताः ॥ ४३ ॥ दुर्योधनेनकिंकार्यद्रक्ष्यध्वंयदिजीवति ॥ यु
 द्धध्वंसहिताःसर्वेकिंवोराजाकरिष्यति ॥ ४४ ॥ तेक्षत्रियाःक्षतैर्गात्रैर्हतभूयिष्ठवाहनाः ॥ शरैःसंपीड्यमानास्तुनातिव्यक्तमथाब्रुवन् ॥ ४५ ॥ इदंसर्वबलंहन्मो
 येनस्मपरिवारिताः ॥ एतेसर्वेगजान्दृष्ट्वाउपयांतिस्मपांडवाः ॥ ४६ ॥ श्रुत्वातुवचनंतेषामश्वत्थामामहाबलः ॥ भित्वापांचालराजस्यतदनीकंदुरुत्सहं ॥
 ॥ ४७ ॥ रूपश्चकृतवर्माचिप्रययौयत्रसौबलः ॥ रथानीकंपरित्यज्यशूराःसुदृढधन्विनः ॥ ४८ ॥ ततस्तेषुप्रयातेषुधृष्टद्युम्नपुरस्कृताः ॥ आययुःपांडवाराजन्विनि
 घ्नंतःस्मतावकान् ॥ ४९ ॥ दृष्ट्वातुतानापततःसंप्रहृष्टान्महारथान् ॥ पराक्रांतास्ततोवीरानिराशाजीविततदा ॥ ५० ॥ विवर्णमुखभूयिष्ठमभवत्तावकंबलं ॥ प
 रिक्षीणायुधान्दृष्ट्वातानहंपरिवारितान् ॥ ५१ ॥ राजन्यलेबव्यंगेनत्यक्काजीवितमात्मनः ॥ आत्मनापंचमोयुद्धंपांचालस्यबलेनह ॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इति शल्यपर्वणि नैलकंठीये भारतभाबरीपेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ गजानीके इति ॥ १ ॥
 तस्मिन्देशे व्यवस्थाय यत्र शारद्वतः स्थितः ॥ संप्रवृत्ता वयं पंचकिरीटिशरपीडिताः ॥ ५३ ॥ धृष्टद्युम्नं महारौद्रं तत्र नाभूद्रणो महान् ॥ जितास्ते न वयं सर्वे व्यपया
 मरणात्ततः ॥ ५४ ॥ अथापश्यं सात्यकिं तमुपायातं महारथं ॥ रथैश्चतुःशतैर्वीरो मामभ्यद्रवदाहवे ॥ ५५ ॥ धृष्टद्युम्ना दहं मुक्तः कथंचिच्छ्रांतवाहनात् ॥ पतितो
 माधवानीकं दुष्कृती नरकं यथा ॥ ५६ ॥ तत्र युद्धमभूद्रोरमुहूर्तमतिदारुणं ॥ सात्यकिस्तु महाबाहुर्महत्वापरिच्छदं ॥ ५७ ॥ जीवग्राहमगृह्णान्मां मूर्छितं पति
 तं भुवि ॥ ततो मुहूर्तादिव तद्रजानीकमविध्यत ॥ ५८ ॥ गदया भीमसेनेन नाराचैर्जुनेन च ॥ अभिपिष्टैर्महानागैः समं तात्पर्वतोपमैः ॥ ५९ ॥ नातिप्रसिद्धै
 व गतिः पांडवानामजायत ॥ रथमार्गततश्चक्रे भीमसेनो महाबलः ॥ ६० ॥ पांडवानां महाराजव्यपाकर्षन्महागजान् ॥ अश्वत्थामाकृपश्चैव कृतवर्मा च सात्व
 तः ॥ ६१ ॥ अपश्यंतोरथानीके दुर्योधनमरिंदमं ॥ राजानं मृगयामासुस्तवपुत्रं महारथं ॥ ६२ ॥ परित्यज्य च पांचाल्यं प्रयाताय त्रसौवलः ॥ राज्ञो दर्शनसंविग्रा
 वर्त्तमाने जनक्षये ॥ ६३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि दुर्योधनापयाने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच गजानी
 के हते तस्मिन्पांडुपुत्रेण भारत ॥ वध्यमाने वले चैव भीमसेनेन संयुगे ॥ १ ॥ चरंतं च तथा दृष्ट्वा भीमसेनमरिंदमं ॥ दंडहस्तं यथा क्रुद्धं तं कं प्राणहारिणं ॥ २ ॥ स
 मेत्यसमरे राजहृतशेषाः सुतास्तव ॥ अदृश्यमाने कौरव्ये पुत्रे दुर्योधने तव ॥ ३ ॥ सोदर्याः सहिता भूत्वा भीमसेनमुपाद्रवन् ॥ दुर्मर्षणः श्रुतांतश्च जैत्रो भूरिव
 लोरविः ॥ ४ ॥ जयत्सेनः सुजातश्च तथा दुर्विषहोरिहा ॥ दुर्विमोचननामा च दुश्प्रधर्षस्तथैव च ॥ ५ ॥ श्रुतवाचमहाबाहुः सर्वयुद्धविशारदाः ॥ इत्येते सहिता भू
 त्वा तव पुत्राः समंततः ॥ ६ ॥ भीमसेनमभिद्रुत्य रुरुधुः सर्वतो दिशं ॥ ततो भीमो महाराजस्वरथं पुनरास्थितः ॥ ७ ॥ मुमोच निशिता न्याणान्पुत्राणां तव मर्मसु ॥
 ते कीर्त्तमाणा भीमेन पुत्रास्तव महारणे ॥ ८ ॥ भीमसेनमुपासेदुःप्रवणादिव कुंजरं ॥ ततः क्रुद्धारणे भीमः शिरो दुर्मर्षणस्य ह ॥ ९ ॥ क्षुरप्रेण प्रमथ्या शुपातया
 मास भूतले ॥ ततोपरेण भलेन सर्वाविरणभेदिना ॥ १० ॥ श्रुतांतमवधीद्रीमस्तवपुत्रं महारथः ॥ जयत्सेनं ततो विध्वानाराचेन हसन्निव ॥ ११ ॥ पातयामास
 कौरव्यं रथोपस्थादरिंदमः ॥ सपपातरथाद्राजन् भूमौ तूर्णममारच ॥ १२ ॥ श्रुतवांस्तु ततो भीमं क्रुद्धो विव्याध मारिष ॥ शतेन गृध्रवाजानां शराणां न तपर्वणां ॥
 ॥ १३ ॥ ततः क्रुद्धारणे भीमो जैत्रं भूरिवलं रविं ॥ त्रीनेतां स्त्रिभिरानर्त्तद्विषाग्निप्रतिमैः शरैः ॥ १४ ॥ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
 तेहतान्यपतनभूमौस्यंदनेभ्योमहारथाः ॥ वसंतेपुष्पशबलानिरुक्ताइवकिंशुकाः ॥ १५ ॥ ततोपरेणभलेनतीक्ष्णेनचपरंतपः ॥ दुर्विमोचनमाहत्यप्रेषयामा
 समृत्यवे ॥ १६ ॥ सहतःप्रापतद्भूमौस्वरथाद्रथिनावरः ॥ गिरेस्तुकूटजोभग्नोमारुतेनेवपादपः ॥ १७ ॥ दुष्प्रथर्षततश्चैवसुजातंचसुतंतव ॥ एकैकंम्यहनत्सं
 स्येद्वाभ्यांद्वाभ्यांचमूमुखे ॥ १८ ॥ तौशिलीमुखविद्धांगौपेततूरथसत्तमौ ॥ ततःपतंतंसमरेअभिवीक्ष्यसुतंतव ॥ १९ ॥ भलेनपातयामासभीमोदुर्विपहरणे ॥ स
 पपातहतोवाहात्यश्वतांसर्वधन्विनां ॥ २० ॥ दृष्ट्वातुनिहतान्भ्रातृन्बहूनेकेनसंयुगे ॥ अमर्षवंशमापन्नःश्रुतर्वाभीममभ्ययात् ॥ २१ ॥ विक्षिपन्सुमहच्चापं
 कार्तस्वरविभूषितं ॥ विस्तृजन्सायकांश्चैवविषाग्निप्रतिमान्बहून् ॥ २२ ॥ सतुराजन्यनुच्छित्त्वापाण्डवस्यमहामृधे ॥ अथैनंछिन्नधन्वानंविंशत्यासमवाकिरत्
 ॥ २३ ॥ ततो न्यदुनुरादायभीमसेनोमहाबलः ॥ अवाकिरत्तवसुतंतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ २४ ॥ महदासीत्तयोर्युद्धंचित्ररूपंभयानकं ॥ यादृशंसमरेपूर्वजंभ
 वासवयोर्युधि ॥ २५ ॥ तयोस्तत्रशितैर्मुक्तैर्यमदंडनिभैःशरैः ॥ समान्छन्नाधरासर्वाखंदिशोविदिशस्तथा ॥ २६ ॥ ततःश्रुतर्वासंकुद्धोधनुरादायसायकैः ॥
 भीमसेनंरणेराजन्वाङ्कोरुरसिचार्पयत् ॥ २७ ॥ सोतिविद्धोमहाराजतवपुत्रेणधन्विना ॥ भीमःसंचुक्षुभेकुद्धःपर्वणीवमहोदधिः ॥ २८ ॥ ततोभीमोरुषाविष्टःपु
 त्रस्यतवमारिष ॥ सारथिंचतुरश्वश्चान्शरैर्निन्येयमक्षयं ॥ २९ ॥ विरथंतंसमालक्ष्यविशिखैर्लोमवाहिभिः ॥ अवाकिरदमेयात्मादर्शयन्पाणिलाघवं ॥
 ॥ ३० ॥ श्रुतर्वाविरथोराजन्नाददेखद्गर्जचर्मणी ॥ अथास्याददतःखड्गंशतचंद्रंचभानुंमत् ॥ ३१ ॥ क्षुरप्रेणशिरःकायात्पातयामासपाण्डवः ॥ छिन्नोत्तमांगस्य
 ततःक्षुरप्रेणमहात्मना ॥ ३२ ॥ पपातकायःसरथाद्वसुधामनुनादयन् ॥ तस्मिन्निपतितेवीरेतावकाभयमोहिताः ॥ ३३ ॥ अभ्यद्रवंतसंग्रामेभीमसेनंयुयुत्स
 वः ॥ तानापततएवाशुहतशेषाद्वलार्णवात् ॥ ३४ ॥ दंशितान्प्रतिजग्राहभीमसेनःप्रतापवान् ॥ तेतुतंवैसमासाद्यपरिववुःसमंततः ॥ ३५ ॥ ततस्तुसंवृतोभीम
 ज्ञावक्रान्निशितैःशरैः ॥ पीडयामासतान्सर्वान्सहस्राक्षइवासुरान् ॥ ३६ ॥ ततःपंचशताहत्वासवरूथान्महारथान् ॥ जघानकुंजरानीकंपुनःसप्तशतंयुधि ॥
 ॥ ३७ ॥ हत्वाशतसहस्राणिपत्तीनांपरमेषुभिः ॥ वाजिनांचशवान्यष्टौपाण्डवःस्मविराजते ॥ ३८ ॥ भीमसेनस्तुकोतेयोहत्वायुद्धेसुतांस्तव ॥ मेनेकृतार्थमात्मा
 वंसफलंजन्मचप्रभो ॥ ३९ ॥ तंतथायुधमानंचविनिघ्नंतंचतावकान् ॥ ईक्षितुंनोत्सहंतेस्मत्तवसैन्यानराधिप ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंडीयेभारतभाबहीषेष्टद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ५ ॥ दुर्योधनइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
 विद्राव्यचकुरुन्सर्वास्तांश्वहत्वापदानुगान् ॥ दोभ्यांशब्दंततश्चक्रेत्रासयानोमहाद्विपान् ॥ ४१ ॥ हतभूयिष्ठयोधानुतवसेनाविशांपते ॥ किंचिच्छेषामहाराज
 रूपणंसमपद्यत ॥ ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिएकादशधार्तराष्ट्रवधेपट्टिंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ संजयउवाच दुर्योधनो
 महाराजसुदर्शश्चापितेसुतः ॥ हतशेषौतदासंस्वैवाजिमध्येव्यवस्थितौ ॥ १ ॥ ततोदुर्योधनंदृष्ट्वावाजिमध्येव्यवस्थितं ॥ उवाचंदेवकीपुत्रःकुंतीपुत्रंधनंज
 यं ॥ २ ॥ शत्रवोहतभूयिष्ठाज्ञातयःपरिपालिताः ॥ गृहीत्वासंजयंचासौनिवृत्तःशिनिपुंगवः ॥ ३ ॥ परिश्रान्तश्चनकुलःसहदेवश्चभारत ॥ योधयित्वारणेपा
 पान्धारत्तराष्ट्रान्सहानुगान् ॥ ४ ॥ दुर्योधनमभित्यज्यत्रयण्तेव्यवस्थिताः ॥ रूपश्चरुतवर्माचद्रौणिश्वैवमहारथः ॥ ५ ॥ असौतिष्ठतिपांचाल्यःश्रियापरमयायु
 तः ॥ दुर्योधनवलंहत्वासहसर्वैःप्रभद्रकैः ॥ ६ ॥ असौदुर्योधनःपार्यवाजिमध्येव्यवस्थितः ॥ छत्रेणधियमाणेनप्रेक्षमाणोमुहुर्मुहुः ॥ ७ ॥ प्रतिव्यूह्यवलंसर्व
 रणमध्येव्यवस्थितः ॥ एनंहत्वाशिनैर्वाणैःकृतकृत्योभविष्यसि ॥ ८ ॥ गजानीकंहतंदृष्ट्वात्वांचप्राप्तमरिंदम ॥ यावन्नविद्रवंत्येततावज्जहिमुयोधनं ॥ ९ ॥
 यातुकश्चित्तुपांचाल्यंक्षिप्रमागम्यतामिति ॥ परिश्रान्तवलस्तातनैपमुच्येतकिल्बिपी ॥ १० ॥ हत्वातववलंसर्वसंग्रामेधृतराष्ट्रजः ॥ जिताभ्यांदुसुतान्स्त्वारूपं
 धारयन्तमहत् ॥ ११ ॥ निहतंस्ववलंहत्वापीडितंचापिपांडवैः ॥ ध्रुवमेष्यतिसंग्रामेवधायैवात्मनोवृषः ॥ १२ ॥ एवमुक्तःफाल्गुनस्तुरुष्णंवचनमब्रवीत् ॥ धृतरा
 ष्ट्रमुताःसर्वेहतांभीमेनमाधव ॥ १३ ॥ यावेतावास्थितौकृष्णतावद्यनभविष्यतः ॥ हतोभीष्मोहतोद्रोणःकर्णोवैकर्त्तनोहतः ॥ १४ ॥ मद्राजोहतःशल्योहतः
 कृष्णजयद्रथः ॥ हयाःपंचशताःशिष्टाःशकुनैःसौवलस्यच ॥ १५ ॥ रथानांतुशतेशिष्टेष्टेएवतुजनादन ॥ दंतिनांचशतंमाग्रंत्रिमाहस्याःपदानयः ॥ १६ ॥ अश्व
 त्यामारुपश्चैवत्रिगर्त्ताधिपतिस्तथा ॥ उलूकःशकुनिश्चैवरुतवर्माचस्रावतः ॥ १७ ॥ एतद्वलमभूच्छेषंधार्तराष्ट्रस्यमाधव ॥ मांक्षाननृनंकालात्तुविद्यतेभुवि
 कस्यचित् ॥ १८ ॥ तथाविनिहतेसैन्येपश्यदुर्योधनंस्थितं ॥ अद्याक्काहिमहाराजोहतामित्रोभविष्यति ॥ १९ ॥ नहिमेमोक्ष्यतेकश्चित्परमिहचिन्तये ॥ यत्न
 यसमरंकृष्णनदास्यन्तिमदोत्कटाः ॥ २० ॥ तान्वैसर्वाहनिप्यामिद्यपिस्युर्नमानुषाः ॥ अद्ययुद्धेसुसंकुद्धोदीर्घराजःप्रजागरं ॥ २१ ॥ अपनेप्यामिगांधारं
 घातयित्वागितैःशरैः ॥ निरुत्यावैदुराचारोयानिरत्नानिस्सौवलः ॥ २२ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
 सभायामहरद्व्युतेपुनस्तान्वाहगम्यहं ॥ अद्यताअपिरोत्स्यंति सर्वानागपुरेस्त्रियः ॥ २३ ॥ श्रुत्वापतींश्चपुत्रांश्चपांडवैर्निहतान्युधि ॥ समाप्तमद्यवैकर्मसर्वकृष्ण
 भविव्यति ॥ २४ ॥ अद्यदुर्योधनोदीमांश्चयंप्राणांश्चमोक्ष्यति ॥ नापयातिभियात्कृष्णसंग्रामाद्यदिचेन्मम ॥ २५ ॥ निहतंविद्विवाण्येयधार्तराष्ट्रं सुवालिशं ॥
 ममत्येतदशक्तं वैवाजिदं दमरिंदम ॥ २६ ॥ सोढुं ज्यातलं निर्घोपं याहियावन्निहन्म्यहं ॥ एवमुक्तस्तुदागार्हः पांडवेन यशस्विना ॥ २७ ॥ अचोदयद्वयान् राजन्
 दुर्योधनवलंप्रति ॥ तदनीकमभिप्रेक्ष्य त्रयः सज्जामहारथाः ॥ २८ ॥ भीमसेनोर्जुनश्चैव सहदेवश्चमारिप ॥ प्रययुः सिंहादेन दुर्योधनजिघांसया ॥ २९ ॥ ता
 न्प्रक्ष्य महितान्सर्वान् जवेनोद्यतकामुकान् ॥ सौवलोभ्यद्रवद्युद्धे पांडवानां तनायिनः ॥ ३० ॥ सुदर्शनस्तव सुतो भीमसेनं समभ्ययात् ॥ सुशर्मांगकुनिश्चैव यु
 युधानेकिरीटिना ॥ ३१ ॥ सहदेवं तव सुतो हयपृष्ठगतोभ्ययात् ॥ ततो हियत्नतः क्षिप्रं तव पुत्रां जनाधिप ॥ ३२ ॥ प्रामेन सहदेवस्य गिरमि प्राहरदृशं ॥ सोपा
 विशद्रथोपस्येतव पुत्रेण ताडितः ॥ ३३ ॥ रुधिराणुतमर्वांग आशी विपद्वश्मन् ॥ प्रतिलभ्यततः सज्जां सहदेवो विगांपते ॥ ३४ ॥ दुर्योधनं गैरस्तीक्ष्णैः संकुण्डः
 समं वाकिरन् ॥ पार्थोपियुधिविक्रम्य कुन्तीपुत्रो धनं जयः ॥ ३५ ॥ शूराणामश्वपृष्ठेभ्यः गिरांमिनिचकर्तह ॥ तदनीकं तदा पार्थो व्यधमद्वहुभिः शरैः ॥ ३६ ॥ पा
 तयित्वा हयान्सर्वांश्चिगर्तानां रथान्यया ॥ ततस्ते सहिता भूत्वा त्रिगर्तानां महारथाः ॥ ३७ ॥ अर्जुनं वा सुदेवं च शरवैर्परवाकिरन् ॥ सत्यकर्माणमाक्षिप्य क्षुरप्रेण
 महायगाः ॥ ३८ ॥ ततोऽस्य स्यंदनस्येपां चिच्छिदे पांडुनंदनः ॥ शिलाशितेन च विभोक्षुरप्रेण महायगाः ॥ ३९ ॥ गिरश्चिच्छेदमहमातमकुण्डलभृपणं ॥ सत्येपु
 मथ चादत्तयोधानां मिपतांततः ॥ ४० ॥ यथासिंहो वने राजन्मृगं परिव्रुभुक्षितः ॥ तं निहत्य ततः पार्थः सुशर्माणं त्रिभिः शरैः ॥ ४१ ॥ विध्वातानहनन् सर्वान् रथा
 न् रूक्मविभृपितान् ॥ ततः प्रायात्क्षरन् पार्थो दीर्घकालं सुसंवृतं ॥ ४२ ॥ मुंचन् क्रोधविप्रेतीक्ष्णं प्रस्थलाधिपतिं प्रति ॥ तमर्जुनः पृपल्कानां शतेन भरतपुत्र ॥ ४३ ॥
 पूरयित्वा ततो वाहाप्राहरत्तस्य धन्विनः ॥ ततः शरं समादाय यमदंडोपमंतदा ॥ ४४ ॥ सुशर्माणं समुद्दिश्य चिक्षेपाशुहसन्निव ॥ सशरः प्रेषितस्तेन क्रोधदीपेन
 धन्विना ॥ ४५ ॥ सुशर्माणं समासाद्य विभेदद्वयं रणे ॥ सगतामुर्महाराजपपातधरणीतले ॥ ४६ ॥ नंदयत्यां डवान्सर्वान् व्यथयंश्चापितावकान् ॥ सुशर्माणं
 रणे हत्वा पुत्रानस्य महारथान् ॥ ४७ ॥ समचाष्टौ च त्रिंशच्च सायकैरनयत्क्षयं ॥ ततोऽस्य निशितैर्वाणैः सर्वान् हत्वा पदानुगान् ॥ ४८ ॥

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इति शाल्यपर्वणि नैलकंठोद्ये भारतमावदीपे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अभ्यगाद्भारतींसेनां हतगोपां महारथः ॥ भीमस्तु समरे क्रुद्धः पुत्रं तव जनाधिप ॥ ४९ ॥ सुदर्शनमदृश्यं तं शरैश्च केह सन्निव ॥ ततोऽस्य प्रहमन क्रुद्धः शिरः कायादपा
हरत् ॥ ५० ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन सहतः प्राप तद्भुवि ॥ तस्मिंस्तु निहतो वर्गितस्तस्य पदानुगाः ॥ ५१ ॥ परिववृरणे भीमं किरंतो विविधान् शरान् ॥ तनस्तु निशितै
र्वाणैस्तवार्त्ताकैश्च कोदरः ॥ ५२ ॥ इंद्रागनिममस्पर्शैः समं तात्पर्यं वाकिरत् ॥ ततः क्षणेन तद्भीमोऽन्यहनद्भरतपुंज ॥ ५३ ॥ तेषु तृत्साद्यमानेषु मेनाध्यक्षामहार
थाः ॥ भीममेतं समासाद्य ततो युद्धं तं भारत ॥ ५४ ॥ सतान्मर्वान् शरैर्घोरैरवाकिरत् पांडवः ॥ तथैव तावकाराज न्यां डवेयान्महारथान् ॥ ५५ ॥ शरवर्षेण मह
ताममं तात्पर्यं वारयत् ॥ व्याकुलेन तद्भीमं सर्वपांडवानां परैः सह ॥ ५६ ॥ तावकानां च समरे पांडवेयैर्युयुत्सनां ॥ तत्र योधास्तदापे नुः परस्परं समाहताः ॥ उभयोः मे
नयोराजन्मंगोचं तः स्मवांधवान् ॥ ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते शाल्यपर्वणि मुग्धमेवधे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच
तस्मिन्प्रवृत्ते संग्रामे गजवाजिन रक्षये ॥ शकुनिः सौवर्लागजन्महदेवं समभ्ययात् ॥ १ ॥ ततोऽस्यापतत स्मूर्णं सहदेवः प्रतापवान् ॥ शरोघात्येपयामास पतंगा
निवर्गीघ्रमान् ॥ २ ॥ उत्कृश्वरणे भीमं विव्याध दग्धिः शरैः ॥ शकुनिश्च महाराज भीमं विव्याध त्रिभिः शरैः ॥ ३ ॥ सायकानां नवव्याधैः सहदेवमवाकिरत् ॥ ते
शूराः समरे राजन्ममासाद्य परस्परं ॥ ४ ॥ विव्यधुनि गितैर्वाणैः कंकवर्हिणवाजिनैः ॥ स्वर्णपुंग्वैः शिलाधौतैः कर्णप्रहितैः शरैः ॥ ५ ॥ तेषां चापभुजांस्तंष्टा शरव
ष्टिर्विगांधवैः ॥ आच्छादयद्दिशः सर्वाधाराडवपयामुचः ॥ ६ ॥ ततः क्रुद्धारणे भीमः सहदेवश्च भारत ॥ चरतुः कदनं संख्ये कुर्वता सुमहाबलौ ॥ ७ ॥ ताभ्यां शरश
तैश्चुन्नं तद्वलं तव भारत ॥ सांधकारमिवाकाशमभवत्तत्र तत्रह ॥ ८ ॥ अथैविपरिधावद्भिः शरच्छन्नैर्विगांधवैः ॥ तत्र तत्र ततो मार्गो विकर्षद्भिर्हता न्वहत् ॥ ९ ॥
निहतानां हयानां च महैव हयमादिभिः ॥ वर्मभिविनिकृते श्वप्रामैश्चिन्नैश्चमारिप ॥ १० ॥ ऋषिभिः शक्तिभिश्चैव सामिप्रासपरश्वधैः ॥ मंछन्नापृथिवीजले
कुसुमैः शवलाडव ॥ ११ ॥ योधास्तत्र महागजसमामासाद्य परस्परं ॥ व्यचरन्तरणे क्रुद्धा विनिघ्नतः परस्परं ॥ १२ ॥ उहत्तनयनैः गोपांस्तदपौष्टपुष्टैर्मुग्धैः ॥ स्रकुंडलै
र्महीच्छन्नापृथिवीजल्मसन्निभैः ॥ १३ ॥ भुजैश्चिन्नैर्महाराजनागराजकरोपमैः ॥ सांगदैः सतनुत्रैश्च सामिप्रासपरश्वधैः ॥ १४ ॥ कबंधैः सन्धितैश्चिन्नैर्नृत्य
द्भिश्चापैर्युधि ॥ क्रव्यादगणसंछन्ना घोराभूत्पृथिवीविभो ॥ १५ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ गणैर्वीरशब्दविशिष्टे ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥
 अल्पावशिष्टमैव्यनुकौरेव्यान्महाहवे ॥ प्रहृष्टाः पांडवाभूत्वा निव्यिरेयमसादनं ॥ १६ ॥ एतस्मिन्नंतरे शूरः सौबलेयः प्रतापवान् ॥ प्राप्तेन सहदेवस्य शिरसि
 प्राहरद्गं ॥ १७ ॥ सविद्वल्लोमहाराजरोपस्य उपाविशत् ॥ सहदेवं तथा दृष्ट्वा भीमसेनः प्रतापवान् ॥ १८ ॥ सर्वसैन्यानि संक्रुद्धो वारयामास भारत ॥ निर्वि
 भेदचनाराचैः शतगोथसहस्रशः ॥ १९ ॥ विनिर्भिद्याकरोच्चैव सिंहनादमरिंदमः ॥ वेनशब्देन विचित्रस्ताः सर्वे सहयवारणाः ॥ २० ॥ प्राद्रवन्सहसाभीताः शकुने
 श्वपदानुगाः ॥ प्रभग्नान् यतान् दृष्ट्वा राजा दुर्योधनो ब्रवीत् ॥ २१ ॥ निवर्तन्ध्वमधर्मज्ञायुध्यध्वं किं स्तुते नवः ॥ इह कीर्तिसमाधाय प्रेत्य लोकान्समश्नुते ॥ २२ ॥
 प्राणान् जहाति यो र्धरो युद्धे पृष्ठमदर्शयन् ॥ एवमुक्तास्तु ते राजा सौबलस्य पदानुगाः ॥ २३ ॥ पांडवान् भवत्तं तमृत्युं कृत्वा निवर्तनं ॥ द्रवद्भिस्तत्र राजेंद्रकृतः
 शब्दोतिदारुणः ॥ २४ ॥ क्षुब्धसागरसंकाशाः क्षुभिताः सर्वतो भवन् ॥ तांस्ततः पुरतो दृष्ट्वा सौबलस्य पदानुगान् ॥ २५ ॥ प्रत्युद्युर्महाराज पांडवा विजयोद्यताः ॥
 प्रत्याश्वस्य च दुर्योधनः सहदेवो विशांपते ॥ २६ ॥ शकुनिं दशभिर्विध्वाहयांश्चास्य त्रिभिः शरैः ॥ धनुश्चिच्छेद च शरैः सौबलस्य हसन्निव ॥ २७ ॥ अथान्यद्दुरादा
 यशकुनिर्युद्धदुर्मदः ॥ विव्याध नकुलं पट्या भीमसेनं च सप्तभिः ॥ २८ ॥ उलूकोपि महाराज भीमं विव्याध सप्तभिः ॥ सहदेवं च ममत्यापरीप्सन्पितरं रणे ॥ २९ ॥
 तं भीमसेनः समरे विव्याध नवभिः शरैः ॥ शकुनिं च चतुः पट्या पार्श्वस्थांश्च त्रिभिः ॥ ३० ॥ तेहन्यमाना भीमेन नाराचैस्तैलपायितैः ॥ सहदेवं रणे क्रुद्धा
 श्छादयन् शरवृष्टिभिः ॥ ३१ ॥ पर्वतं वारिधाराभिः सविद्युत इवांबुदाः ॥ ततोऽस्यापततः शूरः सहदेवः प्रतापवान् ॥ ३२ ॥ उलूकस्य महाराज भलेनापाहरच्छिरः ॥
 सजगाम रथाद्भीमसहदेवेन पातितः ॥ ३३ ॥ रुधिराप्नुत सर्वाङ्गो नंदयन्यां डवान्युधि ॥ पुत्रं तु निहतं दृष्ट्वा शकुनिस्तत्र भारत ॥ ३४ ॥ साश्रुकंठो विनिःश्वस्य क्ष
 तुर्वाक्यमनुस्मरन् ॥ चिंतयित्वा मुहूर्त्तं सवाप्यपूर्णक्षणः श्वसन् ॥ ३५ ॥ सहदेवं समासाद्य त्रिभिर्विव्याध सायकैः ॥ तानपास्य शरान्मुक्तान् शरसंघैः प्रतापवान्
 ॥ ३६ ॥ सहदेवो महाराज धनुश्चिच्छेद संयुगे ॥ छिन्ने धनुषि राजेंद्र शकुनिः सौबलस्तदा ॥ ३७ ॥ प्रगृह्य विपुलं खड्गं सहदेवाय प्राहिणोत् ॥ तमापतंतं सहसा घो
 ररूपं विशांपते ॥ ३८ ॥ द्विधा चिच्छेद समरे सौबलस्य हसन्निव ॥ असिं दृष्ट्वा तथाच्छिन्नं प्रगृह्य महतीं गदां ॥ ३९ ॥ प्राहिणोत् सहदेवाय सामोघान्यपतद्भुवि ॥ त
 तः शक्तिं महाघोरां कालरात्रीमिवाद्यतां ॥ ४० ॥ प्रेषयामास संक्रुद्धः पांडवं प्रति सौबलः ॥ तामापतंतीं सहसा शरैः कनकभूषणैः ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

त्रिधाचिच्छेदममरमहदेवोहमन्निव ॥ सापपातत्रिधाच्छिन्नाभूमौकनकभूषणा ॥ ४२ ॥ शीर्यमाणायथादीनागगनाद्वैशतक्रदा ॥ शक्तिविनिहतांष्ट्रवा
सौवलं च भयार्दितं ॥ ४३ ॥ दुद्रुवुस्तावकाः सर्वे भयं जाते ससौवलाः ॥ अथोक्नुपुंमहच्चासीत्पांडवैजितकाशभिः ॥ ४४ ॥ धार्तराष्ट्रास्ततः सर्वे प्रायशो विमुखा भव
न् ॥ तान्वै विमनमोदुष्टामाद्रीपुत्रः प्रतापवान् ॥ ४५ ॥ शीरनेकसाहसैर्वारयामास संयुगे ॥ ततो गांधारकैर्गुप्तपुष्टैरश्वैर्जयेधृतं ॥ ४६ ॥ आमसादरणयांतं स
हदेवोयसौवलं ॥ स्वमंगमवशिष्टं संस्मृत्य शकुनिं नृप ॥ ४७ ॥ रथेन कांचनांगेन सह देवः समभ्ययात् ॥ अधिज्यं वलवत्कृत्वा व्याक्षिपन्सुमहदनुः ॥ ४८ ॥ स
सौवलमभिद्रुत्य गार्धपत्रैः गिलाशितैः ॥ भृशमभ्यहनकुदस्तात्रैरिव महाद्विपं ॥ ४९ ॥ उवाच चैनं मे धार्वा विगृह्य स्मारयन्निव ॥ तत्र धर्मस्थिगं भूत्वा युध्य
स्वपुरुषो भव ॥ ५० ॥ यत्तदा लघ्वमेमृदुलहन्नक्षैः सभातले ॥ फलमद्य प्रपश्य स्वकर्मणस्तस्य दुर्मते ॥ ५१ ॥ निहतास्ते दुरात्मानां ये स्मानवहमन्युग ॥ दुर्याध
नः कुलांगारः शिष्टस्त्वं चास्य मातुलः ॥ ५२ ॥ अद्य ते निहनिष्यामि क्षुरेणोन्मथितं शिरः ॥ वृक्षाफलमिवाविद्वलं गुडेन प्रमाथिना ॥ ५३ ॥ एवमुक्त्वा महागजम
हदेवो महावलः ॥ संकुदोरणगादृष्टो वेगेनाभिजगाम तं ॥ ५४ ॥ अभिगम्य सुदुर्यधः सहदेवो युधांपतिः ॥ विकृप्य वलवच्चापं क्रोधेन प्रज्वलन्निव ॥ ५५ ॥ श
कुनिं दशभिर्विध्वाचतुर्भिश्चास्य वाजिनः ॥ छत्रं ध्वजं धनुश्चास्य सिद्धत्वा सिंहद्वानदत् ॥ ५६ ॥ छिन्नध्वजधनुश्छत्रः सहदेवेन सौवलः ॥ कृतो विद्वश्च बहुभिः
सर्वमर्मसुमार्यकैः ॥ ५७ ॥ ततो भूयो महाराज सहदेवः प्रतापवान् ॥ शकुनेः प्रपयामास गरव्यं पिंदुरासदां ॥ ५८ ॥ ततस्तु क्रुद्धः सुवलस्य पुत्रो माद्रीसुतं सहदेवं
विमर्दं ॥ प्राप्तेन जांबूनदं भूषणेन जिघांसुरेकोभिपपात गोघ्नं ॥ ५९ ॥ माद्रीसुतस्तस्य समुद्यतं तं प्रांसुवृत्तौ च भुजौ गणाग्रं ॥ भलैस्त्रिभिर्युगपत्संचकत्तनना
दचोच्चैस्तस्माजिमध्ये ॥ ६० ॥ तस्याशु कारीसु समाहितेन सुवर्णपुंगवेन दृढायसेन ॥ भलेन सर्वावरणातिगेन शिरः शरीरात्प्रमथ्य भूयः ॥ ६१ ॥ शरणागतं
स्वरभृपितं तदिवाकराभेण सुगंहितेन ॥ ततोत्तमांगो युधिपांडवेन पपात भूमौ सुवलस्य पुत्रः ॥ ६२ ॥ सतच्छिरावेगवता शरणागतं सुवर्णपुंगवेन गिलाशितेन ॥ प्रावे
रयत्कुपितः पांडुपुत्रो यत्तत्कुक्ष्यामनस्य मूलं ॥ ६३ ॥ भुजौ सुवृत्तौ प्रचकत्त वीरः पश्चात्कबंधं रुधिगवमिकं ॥ विस्मदमानं निपपात घोरं शोच्योत्तमायाधि
वपार्थिवस्य ॥ ६४ ॥ हतोत्तमांगं शकुनिः समीक्ष्य भूमौ शयानं रुधिरार्द्रगात्रं ॥ योधास्त्वदीया भयनपृसत्वादिगः प्रजग्मुः प्रगृहीतशस्त्राः ॥ ६५ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ इतिशल्यपर्वणिनेलकडीयेभारतभावदीपेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततःकुडइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
 प्रविहृताःशुष्कमुखाविसंज्ञागांडीवधोपेणममाहवाश्व ॥ भयार्दिताभग्नरथाश्वनागाःपदातयश्चैवसंधात्तराष्ट्राः ॥ ६६ ॥ ततोरथान्छकुनिपातयित्वामुदात्रि
 ताभारतपांडवेयाः ॥ शंखान्प्रदध्मुःसमरेतिहृष्टाःसंकशवाःसैनिकान्हर्यंतः ॥ ६७ ॥ तंचापिसर्वेप्रतिपूजयन्तादृष्ट्वापुत्रवाणाःसहदेवमार्जो ॥ दिष्ट्याहर्तानैरुति
 क्रोमहात्मासहात्मजोवीररणेन्येति ॥ ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशकुन्युत्कवधेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ अथहृदप्रवेशपर्व ॥ संजयउवाच ततःकुडामहाराजसौवलस्यपदानुगाः ॥ त्यक्त्वाजीवितमाक्रंदेपांडवान्पर्यवारयन् ॥ १ ॥ तानर्जुनःप्रत्यगृह्णासं
 हदेवजयेधृतः ॥ भीमसेनश्चनेजस्वीकुडाशीविपदर्शनः ॥ २ ॥ शक्यृष्टिप्रासहस्तानांसहदेवंजिघांसतां ॥ संकल्पमकरोन्मोघंगांडीवेनयनंजयः ॥ ३ ॥ संगृही
 तायुधान्वाहून्योधानामभिधावतां ॥ भट्टैश्चिच्छेदवीभन्तुःगिरांस्यपिहयानपि ॥ ४ ॥ तेहयाःप्रत्यपद्यंतवसुधांविगतासवः ॥ चरतालोकवीरेणप्रहताःसव्य
 साचिना ॥ ५ ॥ ततोदुर्योधनोराजादृष्ट्वास्त्रवलमंक्षयं ॥ हतशेषान्समानीयकुडोरथगणान्वहन् ॥ ६ ॥ कुंजरांश्चहयांश्चैवपादातांश्चसमंततः ॥ उवाचमहितां
 न्सर्वान्धात्तराष्ट्रदंडवचः ॥ ७ ॥ समामाघरणेसर्वान्पांडवान्समुल्लङ्घनान् ॥ पांचाल्यंचापिसवलंहत्वाशीघ्रंन्यवर्तत ॥ ८ ॥ तस्यनेगिरसागृत्यवचनंयुद्धदुर्मदाः ॥
 अभ्युद्ययरणेपार्थास्तवपुत्रस्यशामनान् ॥ ९ ॥ तानभ्यापंततःशीघ्रंहतशेषान्सहारणे ॥ शरैराशीविपाकारैःपांडवाःसमवाकिरन् ॥ १० ॥ तस्मैन्यंभरतश्रेष्ठमु
 हूर्त्तेनमहात्मभिः ॥ अवध्यतरणंप्राप्यत्रातारंनाभ्यविंदत ॥ ११ ॥ प्रतिष्ठमानंतुभयान्नावतिष्ठतिदंशितं ॥ अश्वैर्विपरिधावद्भिःसैन्येनरजसावते ॥ १२ ॥ न
 प्राज्ञायंतसमरेदिशःसप्रदिशस्तथा ॥ ततस्तुपांडवानीकान्निःसृत्यवहोजनाः ॥ १३ ॥ अभ्यघ्नंस्तावकान्युद्धेमुहूर्त्तादिवभारत ॥ ततोनिःशेषमभवत्तस्मैन्यं
 तवभारत ॥ १४ ॥ अक्षौहिण्यःसमेतास्तुतवपुत्रस्यभारत ॥ एकादशहतायुद्धेताःप्रभोपांडुस्तंजयैः ॥ १५ ॥ तेषुराजसहस्रेपुतावकमुमहात्मसु ॥ एकोदुर्योधनो
 राजन्नदृश्यतभृगंक्षतः ॥ १६ ॥ ततोवीक्ष्यदिशःसर्वादृष्ट्वाशून्यांचमेदिनीं ॥ विहीनःसर्वयोधैश्चपांडवान्वीक्ष्यसंयुगे ॥ १७ ॥ मुदितान्सर्वतःसिद्धान्नर्दमाना
 न्समंततः ॥ वाणशब्दरवांश्चैवश्रुत्वातेपांमहात्मनां ॥ १८ ॥ दुर्योधनोमहाराजकश्मलेनाभिसंवृतः ॥ अपयानेमनश्चक्रेविहीनवलवाहनः ॥ १९ ॥ धृतरा
 ष्टुवाच निहतेमामकेसैन्येनिःशेषेशिविरकृते ॥ पांडवानांबलेसूतकिंनुशेषमभूत्तदा ॥ २० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

एतन्मेष्टुतो बृहिकुशलोत्थसिमंजय ॥ यच्चदुर्योधनोमंदः कृतवांस्तनयोमम ॥ २१ ॥ बलक्षयं तथा दृष्ट्वा स एकः पृथिवीपतिः ॥ संजय उवाच स्थानां
द्वे महमेतु समना गतानि च ॥ २२ ॥ पंचचाश्व महस्त्राणि पत्नीनां च शतं शताः ॥ एतच्छेपमभूद्राजन्यां डवानां महद्वलं ॥ २३ ॥ परिगृह्य हियद्युद्धे धृष्टद्युम्नो व्यव
स्थितः ॥ एकाकी भरत श्रेष्ठततो दुर्योधनो नृपः ॥ २४ ॥ नापश्यत्समरे कंचित्सहायं रथिनां वरः ॥ नर्दमानात्परां दृष्ट्वा स्वबलस्य च संक्षयं ॥ २५ ॥ तथा दृष्ट्वा म
हाराज एकः स पृथिवीपतिः ॥ हतं स्वहयमुत्सृज्य प्राङ्मुखः प्राद्रवद्गयात् ॥ २६ ॥ एकादश च मृभर्ता पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ गदामादाय ते जस्त्रोपद्रातिः प्रस्थितो
द्रुपः ॥ २७ ॥ नातिदुरंतो गत्वा पद्भ्यामेव नराधिपः ॥ सस्मारवचनं क्षतुर्धर्मशीलस्य धीमतः ॥ २८ ॥ इदं नृनं महाप्राज्ञो विदुरो दृष्टवान्पुरा ॥ महद्देशमस्माकं
क्षत्रियाणां च संयुगं ॥ २९ ॥ एवं विचिंतयानस्तु प्रविबुद्धं दंष्ट्रपः ॥ दुःखसंतपत्तदयो दृष्ट्वा राजन्वलक्षयं ॥ ३० ॥ पांडवान्मुमहाराज धृष्टद्युम्नपुंगवमाः ॥
अभ्यद्रवंतमंकुद्वास्तवराजन्वलं प्रति ॥ ३१ ॥ शक्त्यष्टिप्रासहस्तानां वलानामभिगर्जतां ॥ संकल्पमकरोन्मोघं गांढीवेन धनंजयः ॥ ३२ ॥ तान्दृष्ट्वा निगितैर्वा
णैः सामात्यान्सहवंधुभिः ॥ रथेष्वेतद्वेति पुनर्जुनो वदुःशोभत ॥ ३३ ॥ सुबलस्य हते पुत्रे सषाजिरथकुंजरे ॥ महावनमिवच्छिन्नमभवत्तावकं वलं ॥ ३४ ॥
अनेकशतमाहमेव लदुर्योधनस्य ह ॥ नान्यो महारथो राजन्जीवमानो व्यदृश्यत ॥ ३५ ॥ द्रोणपुत्रा हते वीरास्तथैव कृतवर्मणः ॥ रुपाच्च गौतमाद्राजन्याधिवाच्च
तवात्मजात् ॥ ३६ ॥ धृष्टद्युम्नस्तु मां दृष्ट्वा हसन्सात्यकिमब्रवीत् ॥ किमनेन गृहीते न नानेनार्थोऽस्ति जीवता ॥ ३७ ॥ धृष्टद्युम्नवचः श्रुत्वा गिनेर्न मामहारथः ॥ उद्य
म्यनिशितं खड्गं दंतुं मामुद्यतस्तदा ॥ ३८ ॥ तमागम्य महाप्राज्ञः कृष्णद्वैपायनो ब्रवीत् ॥ मुच्यतां संजयो जीवन्नहंतव्यः कथंचन ॥ ३९ ॥ द्वैपायनवचः श्रुत्वा गि
नेर्न मां कृतांजलिः ॥ ततो मामब्रवीन्मुक्त्वा स्वस्तिमंजयमाधय ॥ ४० ॥ अनुज्ञातस्त्वहं तेन न्यस्तवर्मानिरायुधः ॥ प्रातिपुंयेन नगरं सायाङ्के रुधिरोक्षितः ॥ ४१ ॥
क्रोशमात्रमपक्रांतं गदापाणिमवस्थितं ॥ एकं दुर्योधनं गजन्नपश्यं भृगुविक्षतं ॥ ४२ ॥ स तु मामश्रु पूर्णाक्षो नाशक्रोदभिर्वीक्षितुं ॥ उपप्रेक्षत मां दृष्ट्वा तथा
दीनमवस्थितं ॥ ४३ ॥ तंचाहमपिशोचं तं दृष्ट्वा काकिनमाहवे ॥ मुहूर्त्तनाशकं वक्तुमतिदुःखपरिपुनः ॥ ४४ ॥ ततोऽस्मै तदहं सर्वमुक्तवान्ग्रहणं तदा ॥ द्वैपायन
प्रसादाच्च जीवतो मोक्षमाहवे ॥ ४५ ॥ समुहूर्त्तमिव ध्यात्वा प्रतिलभ्य च चेतनां ॥ भ्रातृं श्वसर्वसैन्यानि पर्यृच्छतमांततः ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

तस्मैतदहमाचक्षे सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ भ्रान्तंश्चनिहतान्सर्वान्सैन्यंचविनिपातितं ॥ ४७ ॥ त्रयः किल रथाः शिष्टास्तावकानां नराधिप ॥ इति प्रस्थानकाले मां
 कृष्णं द्वैपायनो ब्रवीत् ॥ ४८ ॥ सदीर्घमिव निःश्वस्य प्रत्यवेक्ष्य पुनः पुनः ॥ असौ मां पाणिना स्पृष्ट्वा पुत्रस्ते पर्यभाषत ॥ ४९ ॥ त्वदन्यो नेह संग्रामे कश्चिज्जीवति
 संजय ॥ द्वितीयं नेह पश्यामि समहायाश्च पांडवाः ॥ ५० ॥ त्रयाः संजय राजानं प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरं ॥ दुर्योधनस्तव सुतः प्रविष्टो द्रुपदसित्युत ॥ ५१ ॥ सुहृदि स्तादृ
 शे हीनिः पुत्रैर्भ्रातृभिरेव च ॥ पांडवैश्च त्वेते राज्ञ्येको नु जीवेत मादृशः ॥ ५२ ॥ आचक्षीथाः सर्वमिदं मां च मुक्तं महाहवात् ॥ अस्मिंस्तोयद्रुपदं गुप्तं जीवंतं भृगुविक्ष
 तं ॥ ५३ ॥ एवमुक्त्वा महाराज प्राविशत्तं महाद्रुपदं ॥ अस्तंभयत तोयं च मां ययामनु जाधिपः ॥ ५४ ॥ तस्मिन् द्रुपदं प्रविष्टुं त्रीन रथान् श्रान्तवाहनान् ॥ अपश्यं
 हितानेकस्तंदगं समुपेयुषः ॥ ५५ ॥ कृपंगारद्वतं वीरं द्रौणिचरथिनां वरं ॥ भोजं च कृतवर्माणं सहितान्शरविक्षतान् ॥ ५६ ॥ ते सर्वे मामभिप्रेक्ष्य नृणामश्वाननो
 दयन् ॥ उपयाय नुमानं चुदिष्ट्या जीवसि संजय ॥ ५७ ॥ अपृच्छंश्चैव मां सर्वं पुत्रं तव जनाधिपं ॥ कच्चिदुर्योधनो राजा स नो जीवति संजय ॥ ५८ ॥ आख्यातवा
 नं हं तेभ्यस्तदा कुशलिनं नृपं ॥ तच्चैव सर्वमाचक्षं यन्मां दुर्योधनो ब्रवीत् ॥ ५९ ॥ द्रुपदं चैवाहमाचक्षं यं प्रविष्टो नराधिपः ॥ अश्वत्थामा तु तद्राजन्निगम्य वचनं म
 म ॥ ६० ॥ तं द्रुपदं विपुलं प्रेक्ष्य करुणं पर्यदवयन् ॥ अहो धिक् स न जानाति जीवतोऽस्मान्नराधिपः ॥ ६१ ॥ पर्याभाहिवयं ते न सहयो धियितुं परान् ॥ नेतु तत्र चिरं का
 लं विलप्य च महारथाः ॥ ६२ ॥ प्राद्रवन् रथिनां श्रेष्ठा दृष्ट्वा पांडुसुतान् रणे ॥ नेतु मां रथमारोप्य करुणस्य सुपरिष्कृतं ॥ ६३ ॥ मेना निवेगमाजग्मुर्हतगोपास्त्रयोर
 थाः ॥ तत्र गुल्माः परित्रस्ताः सूर्ये चास्तमिते सति ॥ ६४ ॥ सर्वे विचुक्रुधुः श्रुत्वा पुत्राणां तव संक्षयं ॥ ततो वृद्धा महाराज योऽपि तारक्षिणो नराः ॥ ६५ ॥ राजदारा
 नुपादाय प्रययुर्नगरं प्रति ॥ तत्र विक्रोशमानां रुदतीनां च सर्वशः ॥ ६६ ॥ प्रादुरासीन्महान् शब्दः श्रुत्वा तद्वलमंक्षयं ॥ ततस्तयोऽपि ते राजन रुदत्यो वै मुहुर्मु
 हुः ॥ ६७ ॥ कुर्यइव शब्देन नादयं त्यो महीतलं ॥ आजघ्नुः करजैश्चापि पाणिभिश्च शिरांस्युत ॥ ६८ ॥ लुलुचुश्च तदा केगान् क्रोशं त्यस्तत्र तत्र ह ॥ हाहाकारविना
 दिव्यो विनिघ्नं त्यउरांसि च ॥ ६९ ॥ शोचं त्यस्तत्र रुरुदुः कंदमाना विशांपते ॥ ततो दुर्योधनामात्याः साश्रुकंठा भृगतुराः ॥ ७० ॥ राजदारानुपादाय प्रययुर्नगरं प्र
 ति ॥ वेत्रव्यासकहस्ताश्च द्वाराध्यक्षा विशांपते ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

शयनीयानिशुभ्राणिस्पर्ध्वस्तरणवन्ति च ॥ समादाय ययुस्त्तूर्णनगरंदाररक्षिणः ॥ ७२ ॥ आस्यायाश्वतरीयुक्तानस्यंदनानपरेपुनः ॥ स्वान्स्वान्दरानुपादाय
प्रययुर्नगरंप्रति ॥ ७३ ॥ अदृष्टपूर्वायानार्योभास्करेणापिवेश्मसु ॥ ददृशुस्तमहाराजजनायाताः पुरंप्रति ॥ ७४ ॥ ताः स्त्रियोभरतश्रेष्ठसौकुमार्यसमन्विताः ॥
प्रययुर्नगरंतूर्णहतस्वजनयांधवाः ॥ ७५ ॥ आगोपालाविपालेभ्याद्रवन्तोनगरंप्रति ॥ ययुर्मनुष्याः संभ्रांताभीमसेनभयार्दिताः ॥ ७६ ॥ अपिचैपांभयंतीव्रपा
र्थेभ्योभृत्सुदारुणं ॥ प्रेतमाणास्तदान्योन्यमाधावन्नगरंप्रति ॥ ७७ ॥ तस्मिंस्तथावर्त्तमानेविद्रवेभृशदारुणे ॥ युयुत्सुः शोकसंमूढः प्राप्तकालमचिंतय
त् ॥ ७८ ॥ जितोदुर्योधनः संख्येपांडवैर्भीमविक्रमैः ॥ एकादशचमृभर्त्ताभ्रातरश्चास्यमृदिताः ॥ ७९ ॥ हताश्वकुरवः सर्वभीष्मद्रोणपुरःसराः ॥ अहमेकौविमु
क्तस्तुभाग्ययोगाद्यदृच्छया ॥ ८० ॥ विद्रुतानिचसर्वाणिशिविराणिममंततः ॥ इतस्ततः पलायंतहतनाथाहतौजसः ॥ ८१ ॥ अदृष्टपूर्वादुःखार्त्ताभयव्याकुल
लोचनाः ॥ हरिणाइवविच्रस्तावीक्षमाणादिशोदश ॥ ८२ ॥ दुर्योधनस्यसचिवायेकेचिदवशेषिताः ॥ राजदारानुपादायप्रययुर्नगरंप्रति ॥ ८३ ॥ प्राप्तकाल
महंमन्येप्रवेशंतैः सहप्रभो ॥ युधिष्ठिरमनुजायभीमसेनंतथैवच ॥ ८४ ॥ एतमर्थमहाबाहुरुभयोः सन्यवेदयत् ॥ तस्यप्रीतोभवद्राजानित्यंकरुणवेदिता ॥
॥ ८५ ॥ परिष्वज्यमहाबाहुर्वैश्यापुत्रं व्यसर्जयत् ॥ ततः सरथमास्थाय द्रुतमश्वानचोदयत् ॥ ८६ ॥ संवाहयितवांश्चापिराजदारान्पुरंप्रति ॥ तैश्चैवसहितः क्षिप्र
मस्तंगच्छतिभास्करे ॥ ८७ ॥ प्रविष्टोहास्तिनपुरंवाप्यकंठोश्रुलोचनः ॥ अपश्यतमहाप्राज्ञंविदुरंसाश्रुलोचनं ॥ ८८ ॥ राज्ञः समीपान्निष्क्रान्तंशोकोपहतचेत
सं ॥ तमब्रवीत्सत्यधृतिः प्रणतंत्वग्रतः स्थितं ॥ ८९ ॥ दिष्ट्याकुरुक्षयेवृत्ते अस्मिंस्त्वंपुत्रजीवसि ॥ विनाराज्ञः प्रवेशोद्वैकिमसित्वमिहागतः ॥ ९० ॥ एतद्वैकार
णंसर्वविस्तरेणनिवेदय ॥ युयुत्सुरुवाच निहतेशकुनोतत्रसज्ञातिसुतयांधवे ॥ ९१ ॥ हतशेषपरिवारोराजादुर्योधनस्ततः ॥ स्वकंसहयमुन्मत्त्यप्राङ्मु
खः प्राद्रवद्गयात् ॥ ९२ ॥ अपक्रान्तुनृपनौस्कंधावारनिवेशनात् ॥ भयव्याकुलितंसर्वप्राद्रवन्नगरंप्रति ॥ ९३ ॥ तनाराज्ञः कलत्राणिभ्रातृणांचास्यसर्वतः ॥
वाहनेपुसमारोप्यअध्यक्षाः प्राद्रवन्भयात् ॥ ९४ ॥ ततोहंसमनुजाप्यराजानंसहकेशवं ॥ प्रविष्टोहास्तिनपुरंरक्षन्लोकान्प्रधावितान् ॥ ९५ ॥ एतच्छ्रुत्वानुवच
नंवैश्यापुत्रेणभाषितं ॥ प्राप्तकालमितिज्ञात्वाविदुरः सर्वधर्मवित् ॥ ९६ ॥

म.भा.टी.

॥३५॥

॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ १०५ ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अपूजयदमेयात्मायुयुत्सुंवाक्यमब्रवीत् ॥ प्राप्तकालमिदं सर्वं ब्रुवता भरतक्षये ॥ ९७ ॥ रक्षितः कुलधर्मश्चसानुक्रोशतयात्वया ॥ दिष्ट्यात्वामिह संग्रामाद
स्माद्दीरक्षयात्पुरं ॥ ९८ ॥ समागतमपश्यामत्यंशुमंतमिव प्रजाः ॥ अंधस्य नृपतेर्यष्टिर्लुब्धस्यादीर्घदर्शिनः ॥ ९९ ॥ बहुशोयाच्यमानस्यैवोपहतचेतसः ॥
त्वमेको व्यसनार्तस्य धिप्रसेपुत्रसर्वथा ॥ १०० ॥ अद्य त्वमिह विश्रांतः श्वोभिर्गतायुधिष्ठिरं ॥ एतावदुक्तावचनं विदुरः साश्रुलोचनः ॥ १ ॥ युयुत्सुं समनुप्रा
प्यप्रविवेश नृपक्षयं ॥ पौरजानपदैर्दुःखाद्वाहेति भृशनादितं ॥ २ ॥ निरानंदं गतश्रीकंहताराममिवाशयं ॥ शून्यरूपमपध्वस्तं दुःखाद्दुःखंतरो भवत् ॥ ३ ॥ वि
दुरः सर्वधर्मज्ञो विह्वलेनांतरात्मना ॥ विवेश नगरे राजन्निशश्वासशनैःशनैः ॥ ४ ॥ युयुत्सुरपितांरात्रिस्वगृहे न्यवसत्तदा ॥ वंद्यमानः स्वकैश्चापि नाभ्यनंदत्सुदुः
खितः ॥ चिंतयानः क्षयंतीं ब्रह्मरतानां परस्परं ॥ १०५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिहृदप्रवेशपर्वणि एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ समाप्तं
च हृदप्रवेशपर्व ॥ अतः परंगदायुद्धपर्व ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

शल्यपर्व

९

॥३५॥

हतेषु सर्वसैन्येषु पांडुपुत्रैरेणाजिरे इत्यारभ्य शोकसंविग्रमनसश्चिन्ताध्यानपराभवान्नित्यंतःशल्यपर्वशेषो गदापर्वाख्यस्तस्य तात्पर्यं सर्वनाशोपि जीवितंदुस्संजं पराभूतमपिशङ्कुं शूरानत्यजंतीति च ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
 धृतराष्ट्र उवाच हतेषु सर्वसैन्येषु पांडुपुत्रैरेणाजिरे ॥ मम सैन्यावशिष्टास्ते किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥ रुतवर्मा कृपश्चैव द्रोणपुत्रश्च वीर्यवान् ॥ दुर्योधनश्च मंदा
 त्मा गजाकिमकरोत्तदा ॥ २ ॥ संजय उवाच संप्राद्रवत्सुदारेषु क्षत्रियाणां महात्मनां ॥ विद्रुतेशिविरं शून्ये भृशो द्विग्रास्योरथाः ॥ ३ ॥ निशम्य पांडुपुत्रा
 णांतदा वै जयिनां स्वनं ॥ विद्रुतेशिविरं दृष्ट्वा सायान्हेराजगृह्णिनः ॥ ४ ॥ स्यान्नंतरोचयंस्तत्र ततस्ते हृदमभ्ययुः ॥ युधिष्ठिरोपि धर्मात्मा भ्रातृभिः सहितोरणे ॥ ५ ॥
 हृष्टः पर्यचरद्राजन दुर्योधनवधेऽप्यया ॥ मार्गमाणास्तु संक्रुद्धास्तव पुत्रं जयैषिणः ॥ ६ ॥ यत्नतो न्वपमाणास्तैर्वापश्यन् जननाधिपं ॥ सहितीव्रेण वेगेन गदापा
 णिरपाक्रमत् ॥ ७ ॥ तं हृदं प्राविश च्चापिविष्टभ्यापः स्वमायया ॥ यदा तु पांडवाः सर्वे सुपरिश्रान्तवाहनाः ॥ ८ ॥ ततः स्वशिविरं प्राप्य व्यतिष्ठंत स्वसैनिकाः ॥ ततः कृ
 पश्च द्रोणिश्च रुतवर्मा च मात्वतः ॥ ९ ॥ सन्निविष्टेषु पार्थेषु प्रयातास्तं हृदं गतैः ॥ तं हृदं समासाद्य यत्र शेते जनाधिपः ॥ १० ॥ अभ्यभाषंत दुर्यधराजानं सुममं भ
 ष्मि ॥ राजन्नुत्तिष्ठ युद्धस्वसहास्माभिर्युधिष्ठिरं ॥ ११ ॥ जित्वा वापृथिवीं भुंक्त्वहो वा स्वर्गमाप्नुहि ॥ तेषामपि वलं सर्वं हतं दुर्योधनत्वया ॥ १२ ॥ प्रतिविद्धाश्च भूयि
 ष्यं ये शिष्टास्तत्र सैनिकाः ॥ न ते वेगं विपहितुं गतास्तव विशांपते ॥ १३ ॥ अस्माभिरपि गुप्तस्य तस्मादुत्तिष्ठ भारत ॥ दुर्योधन उवाच दिष्ट्या पश्यामि वामुक्ता
 नीदृशात्पुरुषत्वयात् ॥ १४ ॥ पांडुकौरवसंमर्दा जीवमानान्न रर्षभान् ॥ विजेष्यामो वयं सर्वे विश्रान्ता विगतक्लमाः ॥ १५ ॥ भवंतश्च परिश्रान्ता वयं च भृशवि
 क्षताः ॥ उदीर्णं च वलं तेषां तेन युद्धं न रोचये ॥ १६ ॥ न त्वेतद्द्रुतं वीराय द्दोमहदिदं मनः ॥ अस्मासु च परागतिर्न तु कालः पराक्रमे ॥ १७ ॥ विश्रम्येकां निशाम
 य भवद्भिः सहितोरणे ॥ प्रतियात्स्याम्य हं शत्रून् श्वोनमेस्य त्रमंशयः ॥ १८ ॥ संजय उवाच एवमुक्ता ब्रवीद्वीर्यवीरा राजानं युद्धदुर्मदं ॥ उत्तिष्ठ राजन् भद्रं ते विज
 ष्यामो वयं परान् ॥ १९ ॥ इष्टापूर्तेन दानेन सत्येन च जयेन च ॥ शपेराज न्यथा त्वयि हनिष्यामि मम कान् ॥ २० ॥ मां स्मयन्न कृतां प्रीतिमाप्नुयां मज्जनोचितां ॥
 यदीमां रजनीं व्युष्टां न हि हन्मि परानृणं ॥ २१ ॥ नाहत्यामर्षपांचालान् विमोक्ष्ये कवचं दिभो ॥ इति सत्यं ब्रवीम्येतत्तन्मेशृणु जनाधिप ॥ २२ ॥ तेषु संभाषमाणेषु व्या
 धास्तं देगमाययुः ॥ मांसभारपरिश्रान्ताः पानीयार्थं यदृच्छय ॥ २३ ॥ ते हि नित्यं महाराज भीमसेनस्य लुब्धकाः ॥ मांसभारानुपाजद्बुभक्ष्या परमया विभो ॥ २४ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यत्नतो न्वपमाणास्तैर्वापश्यन् जननाधिपं ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ नष्टं अदृश्यत्वं गतं लीनमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 तेन त्रिधिष्ठितास्तेषां सर्वतद्वचनं रहः ॥ दुर्योधनवचश्चैव शुश्रुवुः संगता मिथः ॥ २५ ॥ तेषां सर्वं महेश्वासा अयुद्धार्थिनि कौरवे ॥ निर्वधं परमं च क्रुस्तदा वै युद्ध
 कांक्षिणः ॥ २६ ॥ तांस्तथा समुदीक्ष्याथ कौरवाणां महारथान् ॥ अयुद्धमनसं चैव राजानं स्थितमंभसि ॥ २७ ॥ तेषां श्रुत्वा च संवादं राजश्वसलिलं सतः ॥ व्याधा
 भ्यजानन राजेन्द्रसलिलस्थं सुयोधनं ॥ २८ ॥ तेषां पूर्वपांडुपुत्रेण पृष्टा व्यासनसुतं तव ॥ यदृच्छोपगतास्तत्र राजानं परिमार्गता ॥ २९ ॥ ततस्तेषां पुत्रस्य स्मृत्वा त
 द्वापितं तदा ॥ अन्योन्यमब्रुवन् राजनमृगव्याधाः शनैरिव ॥ ३० ॥ दुर्योधनं स्थापयामो धनं दास्यति पांडवः ॥ अव्यक्तमिह नः स्थातो हृदे दुर्योधनो नृपः ॥ ३१ ॥
 तस्माद्दृष्ट्वा महेश्वरं यत्र राजायुधिष्ठिरः ॥ आख्यातुं सलिले सुमं दुर्योधनममर्षणं ॥ ३२ ॥ धृतराष्ट्रमजंतस्मै भीमसेनाय धीमते ॥ शयानं सलिले सर्वे कथयामो
 धनुर्धते ॥ ३३ ॥ मनो दास्यति सुप्रीतो धनानि बहुलान्युत ॥ किं नो मांसेन शुष्केण परिक्लिष्टेन गोपिणा ॥ ३४ ॥ एवमुक्त्वा तु ते व्याधाः संप्रहृष्टा धनार्थिनः ॥ मांस
 भारानुपादाय प्रययुः शिविरं प्रति ॥ ३५ ॥ पांडवापि महाराजलब्धलक्षाः प्रहारिणः ॥ अपश्यमानाः समरे दुर्योधनमवस्थितं ॥ ३६ ॥ निरुतेस्तस्य पापस्य ते पारं
 गमने ष्ववः ॥ चारान्संप्रेषयामासुः समं तात्तद्रणजिरे ॥ ३७ ॥ आगम्य तु ततः सर्वे नष्टं दुर्योधनं नृपं ॥ न्यवेदयंत सहिता धर्मराजस्य सैनिकाः ॥ ३८ ॥ तेषां तद्वच
 नं श्रुत्वा चाराणां भरतर्षभ ॥ चिंतामभ्यगमतीव्रांति शश्वासच पार्थिवः ॥ ३९ ॥ अथ स्थितानां पांडूनां दीनानां भरतर्षभ ॥ तस्माद्देशादपक्रम्य त्वरिता लुब्धका
 विभो ॥ ४० ॥ आजग्मुः शिविरं हृष्टा दृष्ट्वा दुर्योधनं नृपं ॥ वार्यमाणाः प्रविष्टाश्च भीमसेनस्य पश्यतः ॥ ४१ ॥ तेषां पांडवमासाद्य भीमसेनं महाबलं ॥ तस्मै तत्सर्वं
 माचक्षुर्यदृत्तं यच्च वै श्रुतं ॥ ४२ ॥ ततो वृकोदरो राजन् दत्त्वा तेषां धनं बहु ॥ धर्मराजाय तत्सर्वमाचक्षे परंतपः ॥ ४३ ॥ असौ दुर्योधनो राजन् विज्ञातो मम लु
 ब्धकैः ॥ संस्तभ्य सलिलं शोतेयस्यार्थं परितप्यसे ॥ ४४ ॥ तद्वचो भीमसेनस्य प्रियं श्रुत्वा विशांपते ॥ अजातशत्रुः कौंतियो हृष्टो भूत्सहसोदरैः ॥ ४५ ॥ तं च श्रुत्वा म
 हेश्वरं संप्रविष्टं सलिलहृदे ॥ क्षिप्रमेव ततोऽगच्छन् पुरस्कृत्य जनार्दनं ॥ ४६ ॥ ततः किल किलाशब्दः प्रादुरासीद्विशांपते ॥ पांडवानां प्रहृष्टानां पंचालानां च सर्व
 शः ॥ ४७ ॥ सिंहनादांस्ततश्चक्रुः क्ष्वेडाश्च भरतर्षभ ॥ त्वरिताः क्षत्रियाराजन् जग्मुर्द्वैपायनं हृदं ॥ ४८ ॥ ज्ञातः पापो धार्तराष्ट्रो हृष्टश्चेत्यसकृद्रणे ॥ प्राक्रोशन् सो
 मकास्तत्र लष्टरूपाः समंततः ॥ ४९ ॥ तेषां माशु प्रयातानां रथानां तत्र वेगिनां ॥ बभूवुस्तु मुलः शब्दो दिवस्पृक् पृथिवीपते ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अपयास्यामहेत्वदन्वेषणमिया ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ इति श्रीशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि
 दुर्योधनं परीक्ष्य तस्तत्र तत्र युधिष्ठिरं ॥ अन्वयुस्त्वरितास्ते वै राजानं श्रान्तवाहनाः ॥ ५१ ॥ अर्जुनो भीमसेनश्च माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ धृष्टद्युम्नश्च पांचाल्यः शिखंडी
 चापराजितः ॥ ५२ ॥ उत्तमौजा युधामन्युः सात्यकिश्च महारथः ॥ पंचालानां च येशिष्टाद्रौ पदेयाश्च भारत ॥ ५३ ॥ हयाश्च सर्वे नागाश्च शतशश्च पदातयः ॥ ततः
 प्राप्तो महाराजधर्मराजः प्रतापवान् ॥ ५४ ॥ द्वैपायनं हृदं घोरं यत्र दुर्योधनो भवत् ॥ शीतामलजलं हृदं द्वितीयमिव सागरं ॥ ५५ ॥ मायया सलिलं स्तभ्यत्रा
 भूते स्थितः सुतः ॥ अत्यद्भुतेन विधिना दैवयोगेन भारत ॥ ५६ ॥ सलिलांतर्गतः शेते दुर्दर्शः कस्यचित्प्रभो ॥ मानुषस्य मनुष्येन्द्रगदाहस्तोजनाधिपः ॥ ५७ ॥ त
 तां दुर्योधनो राजा सलिलांतर्गतो वसन् ॥ शुश्रुवे तु मुलं शब्दं जलदोपमनिःस्वनं ॥ ५८ ॥ युधिष्ठिरश्च राजेन्द्र तं हृदं सहसोदरैः ॥ आजगाम महाराजतव पुत्रवधाय
 वै ॥ ५९ ॥ महता शंखनादेन रथनेमिस्वनेन च ॥ ऊर्ध्वधुन्वन्महारेणुं कंपयंश्चापि मेदिनीं ॥ ६० ॥ यौधिष्ठिरस्य सैन्यस्य श्रुत्वा शब्दं महारथाः ॥ कृतवर्मां कृपो द्रौणी
 राजानमिदमब्रुवन् ॥ ६१ ॥ इमेत्यायांति संहृष्टाः पांडवाजितकागिनः ॥ अपयास्यामहेतावदनुजाना तु नो भवान् ॥ ६२ ॥ दुर्योधनस्तु तच्छ्रुत्वा तेषां तत्र तर
 स्विनां ॥ तथेत्युक्त्वा हृदं तं वै माययाऽस्तं भयत्प्रभो ॥ ६३ ॥ ते त्वनुजाप्य राजानं भृशं गोकपरायणाः ॥ जग्मुर्दूरं महाराजकृपप्रभृतयोरथाः ॥ ६४ ॥ ते गत्वा दूरं
 ध्वानं त्यग्राधं प्रेक्ष्य मारिष्य ॥ न्यविशंत भृशं श्रान्ताश्चितयंतो नृपं प्रति ॥ ६५ ॥ विष्टभ्यसलिलं सुनो धार्तराष्ट्रं महाबलः ॥ पांडवाश्चापि संप्राप्तास्तं दर्शयुद्धमीप्स
 वः ॥ ६६ ॥ कथं नु युद्धं भविता कथं राजा भविष्यति ॥ कथं नु पांडवाराज नृपतिपत्स्यंति कौरवं ॥ ६७ ॥ इत्येवं चिंतयानास्तुर्येभ्यो श्वान्विमुच्यते ॥ तत्रासांचक्रि
 रे राजन कृपप्रभृतयोरथाः ॥ ६८ ॥ इति श्रीमहाभारतशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ संजय उवाच ततस्तेष्वप
 याते पुरथे पुत्रिषु पांडवाः ॥ ते हृदं प्रत्यपद्यंत यत्र दुर्योधनो भवत् ॥ १ ॥ आसाद्य च कुरुश्रेष्ठ तदा द्वैपायनं हृदं ॥ स्तंभितं धार्तराष्ट्रं दृष्ट्वा तं सलिलाशयं ॥ २ ॥ वासु
 देवमिदं वाक्यमब्रवीत् कुरुनंदनः ॥ पश्य मां धार्तराष्ट्रेण मायामप्सु प्रयोजितां ॥ ३ ॥ विष्टभ्यसलिलं शेते नास्य मानुषतां भयं ॥ दैवीं मायामिमां कृत्वा सलिलांत
 र्गतोऽस्य ॥ ४ ॥ निरुत्या निरुतिप्रज्ञानमं जीवन्मिमांक्ष्यते ॥ यद्यस्य समरे सत्यं कुरुते वज्रभृत्स्वयं ॥ ५ ॥

नेलकंठीये भारत भावदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥

॥ ७५ ॥

॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥

॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥

॥ ८० ॥

॥ ८१ ॥

॥ ८२ ॥

॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥

जीवितेषु दुर्योधनं विज्ञाय कदाचिद्राज्यार्थं पुथिष्ठिरस्तस्मै दास्यतीत्याशंक्य भगवांस्तं बोधयति दुर्योधनवधार्थं मायाविन इत्यादिना ॥ ६ ॥ क्रियाभ्युपायैः शत्रुक्रियानुरूपैः प्रतीकारैर्धर्म्यैरधर्म्यैर्वेत्यर्थः एते
 तथाप्येनं हतं युद्धे लोकाद्रक्ष्यंति माधव ॥ वासुदेव उवाच मायाविभइमां मायां मायया जहि भारत ॥ ६ ॥ मायावी मायया बध्यः सत्यमेतद्युधिष्ठिर ॥ क्रि
 याभ्युपायैर्वहुभिर्मायामप्नु प्रयोज्य च ॥ ७ ॥ जहिवं भरत श्रेष्ठ मायात्मानं सुयोधनं ॥ क्रियाभ्युपायैरिद्रेण निहता दैत्यदानवाः ॥ ८ ॥ क्रियाभ्युपायैर्वहुभिर्वलिर्व
 द्वा महात्मना ॥ क्रियाभ्युपायैर्वहुभिर्हिरण्याक्षो महासुरः ॥ ९ ॥ हिरण्यकशिपुश्चैव क्रिययैव निपूढितौ ॥ दृत्रश्च निहतो राजन् क्रिययैव न संशयः ॥ १० ॥ तथा
 पौलस्त्यतनयो रावणो नाम राक्षसः ॥ रामेण निहतो राजन् सानुबंधः सहानुगः ॥ ११ ॥ क्रियया यांगमास्थाय तथा त्वमपि विक्रमः ॥ क्रियाभ्युपायैर्निहतौ मया
 राजन् पुरातनौ ॥ १२ ॥ तारकश्च महादैत्यो विप्रचित्तिश्च वीर्यवान् ॥ वातापिरित्थलश्चैव त्रिशिराश्च तथा विभो ॥ १३ ॥ सुंदोप सुंदावसुरौ क्रिययैव निपूढितौ ॥
 क्रियाभ्युपायैरिद्रेण त्रिदिवं भुज्यते विभो ॥ १४ ॥ क्रियावलवती राजन् नान्यत्किंचिद्युधिष्ठिर ॥ दैत्याश्च दानवाश्चैव राक्षसाः पार्थिवास्तथा ॥ १५ ॥ क्रियाभ्यु
 पायैर्निहताः क्रियांतस्मात्समाचर ॥ संजय उवाच इत्युक्तो वासुदेवेन पांडवः संशितव्रतः ॥ १६ ॥ जलस्थं तं महाराज तव पुत्रं महाबलं ॥ अभ्यभाषंत कौंतेयः
 प्रहसन्निव भारत ॥ १७ ॥ सुयोधन किमर्थं यमारंभोऽप्यकृतस्त्वया ॥ सर्वक्षत्रं घातयित्वा स्वकुलं च विभाषते ॥ १८ ॥ जलाशयं प्रविष्टो घवांश्च न जीवितमात्मनः
 ॥ उत्तिष्ठ राजन् युध्यस्व सहास्माभिः सुयोधन ॥ १९ ॥ संतदप्येनं रश्रेष्ठ सच मानः कृते गतः ॥ यस्त्वं संस्तभ्यसलिलं भीतो राजन् व्यवस्थितः ॥ २० ॥ सर्वे त्वां शूर इत्ये
 वं जना जल्पन्ति संमदि ॥ व्यर्थं तद्भवतो मन्ये शौर्यं सलिलशायिनः ॥ २१ ॥ उत्तिष्ठ राजन् युध्यस्व क्षत्रियोसि कुलोद्भवः ॥ कौरवे यो विशेषेण कुलं जन्म च संस्मर ॥
 ॥ २२ ॥ सकथं कौरवेवंशे प्रशंसन् जन्म चात्मनः ॥ युद्धाद्भीतस्ततस्तोयं प्रविश्य प्रतिनिष्ठसि ॥ २३ ॥ अयुद्धमव्यवस्थानं नैष धर्मः सनातनः ॥ अनार्यजुषमस्व
 र्ग्यं रणे राजन्यलायनं ॥ २४ ॥ कथं पारमगत्वा हियुद्धे त्वं वैजि जीविषुः ॥ इमान्निपतितान् दृष्ट्वा पुत्रान् भ्रातॄन्पितॄन्स्तथा ॥ २५ ॥ संबंधिनो वयस्यांश्च मातुलान्वा
 धवांस्तथा ॥ घातयित्वा कथं तात हृदे तिष्ठसि सांप्रतं ॥ २६ ॥ शूरमानी न शूरस्त्वं मृपावदसि भारत ॥ शूरो ह मिति दुर्बुद्धे सर्वलोकस्य शृण्वतः ॥ २७ ॥

तुललकारिणश्चलैरेव हंतव्या इति भावः ॥ ७ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विक्रमविक्रमं कुरुष्व ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अयुद्धं युद्धव
 जनं अव्यवस्थानं विशेषेण अवस्थानं राज्ये वा स्वर्गे वा स्थितिर्व्यवस्थानं तदभावश्चैतत्तद्वयं क्षत्रियस्य न धर्म इत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

ब्रूहीति हेतुगतेन साधिक्षेपसंबोधनं यथाष्टचानिमित्तभूतया वानप्रस्थत्वेन वान्यस्तशस्त्रत्वेन वा क्रीवत्वेन वा त्वंसंगरं त्यजसितां वृत्तिवृद्धि न त्वं वानप्रस्थोसिराज्यार्थित्वात् नापिन्यस्तशस्त्रो गदाधारित्वात् परिशे
पान् क्रीवोस्मीति माभापस्य युद्धं कुर्विति भावः ॥ २८ ॥ विनायत्यक्ता ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पौरुषं यत्नः विक्रान्तता शौर्यं विस्फूर्जितं गर्जनं ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ नैतदिति

न हि शूराः पलायंते शत्रून् दृष्ट्वा कथंचन ॥ ब्रूहि वा त्वं यथा वृत्त्या शूरस्य जसि संगरं ॥ २८ ॥ सत्वमुत्तिष्ठ युध्यस्व विनीय भयमात्मनः ॥ घातयित्वा सर्वसैन्यं भ्रातृ
श्रेयसु योधन ॥ २९ ॥ न दानीं जीविते बुद्धिः कार्या धर्मचिकीर्षया ॥ क्षत्रधर्ममुपाश्रित्य त्वद्विधेन सुयोधन ॥ ३० ॥ यत्तु कर्णमुपाश्रित्य शकुनिं चापि मौवलं ॥ अ
मर्त्य इव संमोहात्त्वमात्मानं न बुद्धवान् ॥ ३१ ॥ तत्पापं गुमहं कृत्वा प्रतियुद्ध्य स्वभारत ॥ कथं हित्व द्विधो मोहाद्रोचयेत पलायनं ॥ ३२ ॥ कृते तत्पौरुषं यातं क्वच
मानः सुयोधन ॥ क्वच विक्रान्तता याता क्वच विस्फूर्जितं महत् ॥ ३३ ॥ कृते कृतास्त्रता याता किंच शोपे जलागये ॥ सत्वमुत्तिष्ठ युध्यस्व क्षत्रधर्मेण भारत ॥ ३४ ॥ अ
स्मांस्तु वापराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमां ॥ अथ वानिहतोस्माभिर्भूमौ स्वप्स्यसि भारत ॥ ३५ ॥ एष ते परमो धर्मः सृष्टांश्चात्रामहात्मना ॥ तं कुरुष्व यथा तथ्यं राजा
भवमद्वारथ ॥ ३६ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तो महाराज धर्मपुत्रेण धीमता ॥ सलिलस्य स्तवसु तद्दं वचनमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ नैतच्चित्रं
महाराज यद्भीः प्राणिनमाविशेत् ॥ न च प्राणभया द्भीतो व्यपयातोस्मि भारत ॥ ३८ ॥ अरथश्चानिपंगी च निहतः पाणि सारथिः ॥ एकश्चाप्यगणः संस्ये प्रत्या
श्याममरोचयं ॥ ३९ ॥ न प्राणहेतोर्न भयान्न विपादाद्विगां पते ॥ इदमंभः प्रविष्टोस्मि श्रमात्विदमनुष्ठितं ॥ ४० ॥ त्वं चाश्वसिद्धिर्को नैतयये चाप्यनुगतास्तव ॥
अहमुत्थाय कः सर्वाप्रतियोम्यामि संयुगे ॥ ४१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आश्वस्ता एव सर्वे स्म चिरं त्वां मृगयामहे ॥ नदिदानीं सत्वमुत्तिष्ठ युध्यस्व हस्तु योधन ॥ ४२ ॥
हत्वा वाममरे पार्थान् स्कीतं राज्यमवाप्नुहि ॥ निहतो वारणेस्माभिर्वीरलोकमवाप्स्यसि ॥ ४३ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ यदर्थं राज्यमिच्छामि कुरुणां कुरुनंदन ॥
तदु मे निहताः सर्वे भ्रातरो मे जनेश्वर ॥ ४४ ॥ क्षीणरत्नां च पृथिवीं हतक्षत्रियपुंगवां ॥ न त्युत्सहाम्य हं भोक्तुं विधवामि वयोपितं ॥ ४५ ॥ अद्यापि त्वहमागंसेत्वां
विजेतुं युधिष्ठिर ॥ भंक्ता पांचालपांडूनामुत्साहं भरतर्षभ ॥ ४६ ॥ न त्विदानीं महं मन्ये कार्यं युद्धेन कर्हि चित् ॥ द्रोणे कर्णे च संशान्तिं निहते च पितामहे ॥ ४७ ॥ अ
स्त्विदानीं मियंग जनके वलापृथिवी तव ॥ अस्मदायो हिको राजा राज्यमिच्छेत्पशासितुं ॥ ४८ ॥ प्राणेन रक्षितव्येन हेतुना भो भयं मामा मनुष्यं आविशेदिति ब्रुवन्नैतच्चित्रं मपि
तु प्राणिनां म्याभा वि को यं धर्मः पंगुमय्येन न्नास्तीत्याह न चेति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्राणहेतोर्जीवितार्थित्वात् नृयातृबंधनादिचामातृ विपादान् शोकाभिभूतत्वात् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

॥ २१ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

सुहृदस्तादृशान्हित्वापुत्रान्भ्रातृनपितृनपि ॥ भवद्विश्वत्तेराज्येकोनुजीवेतमादृशः ॥ ४९ ॥ अहंवनंगमिप्यामित्यजिनैःप्रतिवासितः ॥ रतिर्हिनास्तिमेरा
ज्यहनपक्षस्यभारत ॥ ५० ॥ हतवांधवभूयिष्ठाहताश्वाहनकुंजरा ॥ एषान्पृथिवीराजन्भुंक्ष्वैनांविगतज्वरः ॥ ५१ ॥ वनमेवगमिप्यामिवसानोमृगचर्मणी ॥
नहिमेनिर्जनस्यास्तिजीवितेद्यस्पृहाविभो ॥ ५२ ॥ गच्छत्यंभुंक्ष्वराजेंद्रपृथिवींनिहतेश्वरां ॥ हतयोधान्पृरत्नांक्षीणवृत्तिर्यथासुखं ॥ ५३ ॥ संजयउवाच दुर्यो
धनंतवसुतंसलिलस्यमहायशाः ॥ श्रुत्वातुकुरुणंवाक्यमभापतयुधिष्ठिरः ॥ ५४ ॥ युधिष्ठिरउवाच आर्तप्रलापान्मातातसलिलस्यःप्रभापिथाः ॥ नैतन्म
नसिमेराजन्वाशितंशकुनेरिव ॥ ५५ ॥ यदिवापिसमर्थःस्यास्त्वंदानायमुयोधन ॥ नाहमिच्छेयमवनिंत्वयादत्तांप्रशासितुं ॥ ५६ ॥ अधर्मेणनगृह्णीयांत्व
यादत्तांमहीमिमां ॥ नहिधर्मःस्मृतेराजन्क्षत्रियस्यप्रतिग्रहः ॥ ५७ ॥ त्वयादत्तांनचेच्छेयंपृथिवीमखिलामहं ॥ त्वांतुयुद्धेविनिर्जित्यभोक्तांस्सिधुधामि
मां ॥ ५८ ॥ अनीश्वरश्चपृथिवीकथंत्वंदानुनिच्छसि ॥ त्वयेयंपृथिवीराजन्किन्नदत्तातदैवहि ॥ ५९ ॥ धर्मतांयाचमानानांप्रशमार्थंकुलस्यनः ॥ वार्ण्येयंप्रथ
मंराजन्प्रत्याख्यायमहाबलं ॥ ६० ॥ किमिदानींददासित्वंकोहितेचित्तविभ्रमः ॥ अभियुक्तस्तुकोराजादातुमिच्छेद्विमेदिनीं ॥ ६१ ॥ नत्वमद्यमहीदातुमी
शःकौरवनंदन ॥ आच्छेत्तुंवावलाद्राजन्सकथंदानुमिच्छसि ॥ ६२ ॥ मांतुनिर्जित्यसंग्रामपालयेमांवसुंधरां ॥ सूच्यग्रेणापियद्वृमरपिभिद्येतभारत ॥ ६३ ॥
तन्मात्रमपितन्मत्यंनददातिपुराभवान् ॥ सकथंपृथिवीमेतांप्रददासिविशांपते ॥ ६४ ॥ सूच्यग्रंनात्यजःपूर्वसकथंत्यजसिक्षितिं ॥ एवमैश्वर्यमासाद्यप्रशास्य
पृथिवीमिमां ॥ ६५ ॥ कोहिमूढोव्यवस्येतशत्रोर्दातुंवसुंधरां ॥ त्वंतुकेवलमौर्ख्येणविमूढोनावबुध्यसे ॥ ६६ ॥ पृथिवींदातुकामोपिजीवितेनविमोक्ष्यसे ॥ अ
स्मान्वात्वंपराजित्यप्रशाधिपृथिवीमिमां ॥ ६७ ॥ अथवानिहतोस्माभिर्ब्रजलोकाननुत्तमान् ॥ आवयांजीवितोराजन्मयिचत्वयिचध्रुवं ॥ ६८ ॥ संशयःस
र्वभूतानांविजयेनोभविष्यति ॥ जीवितंतवदुष्प्रज्ञमयिसंप्रतिवर्तते ॥ ६९ ॥ जीवयेयमहंकामंनतुत्वंजीवितुंक्षमः ॥ दहनेहिकृतायत्नस्त्वयास्मासुविशेषतः ॥
॥ ७० ॥ आशीविपैर्विपैश्चापिजलेचापिप्रवेशनैः ॥ त्वयाविनिरुताराजन्राज्यस्यहरणेनच ॥ ७१ ॥ अप्रियाणांचवचनैर्द्रोपद्याःकर्पणेनच ॥ एतस्मात्कार
णात्पापजीवितंतेनविद्यते ॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥ इति शल्यांतर्गतगदापर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ यस्येति आतपत्रेण दुर्योधनः सूर्याद्रक्षित इत्येष प्रवादोऽपि यस्य न सहते इ
उत्तिष्ठोत्तिष्ठ युध्यस्व युद्धे श्रेयो भविष्यति ॥ एवं तु विविधा वाचो जययुक्ताः पुनः पुनः ॥ कीर्तयन्ति स्म ते वीरास्तत्र तत्र जनाधिप ॥ ७३ ॥ इति श्रीमत्शल्यांतर्गतग
दापर्वणिसुयोधनयुधिष्ठिरसंवादे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं संतर्ज्यमानस्तु मम पुत्रो महीपतिः ॥ प्रकृत्या मनुमान्वीरः कथमासीत्प
रंतपः ॥ १ ॥ न हि संतर्जना तेन श्रुतपूर्वा कथंचन ॥ राजभावेन मान्यश्च सर्वलोकस्य सो भवत् ॥ २ ॥ यस्यात्पत्रच्छायापि स्वकाभानोस्तथा प्रभा ॥ खेदायैवाभि
मानित्वात्सहस्रैव कथंगिरः ॥ ३ ॥ इयंच पृथिवी सर्वासं स्लेच्छादविकाभृशं ॥ प्रसादादधियते यस्य प्रत्यक्षं तं वसंजय ॥ ४ ॥ स तथा तर्ज्यमानस्तु पांडुपुत्रे विंशे प
तः ॥ विहीनश्च स्वकैर्भृत्यैर्निर्जने चावृतो भृशं ॥ ५ ॥ स श्रुत्वा कटुकावाचो जययुक्ताः पुनः पुनः ॥ किमब्रवीत्पांडवेयांस्तन्ममाचक्ष्वसंजय ॥ ६ ॥ संजय उवाच
तर्ज्यमानस्तदाराजन्नुदकस्थस्तवात्मजः ॥ युधिष्ठिरेण राजेंद्र भ्रातृभिः सहितेन ह ॥ ७ ॥ श्रुत्वा सकटुकावाचो विपमस्योनराधिपः ॥ दीर्घमुष्णं च निःश्वस्य सलिल
स्यः पुनः पुनः ॥ ८ ॥ सलिलांतर्गतो राजा धुन्वन् हस्तौ पुनः पुनः ॥ मनश्चकार युद्धाय राजानं चाभ्यभाषत ॥ ९ ॥ यूयं ममुददः पार्थाः सर्वे सरयवाहनाः ॥ अहमेकः प
रिद्युनो विरयो हतवाहनः ॥ १० ॥ आत्तशस्त्रेणोपेतैर्बहुभिः परिवारितः ॥ कथमेकः पदातिः सन्नशस्त्रो योद्धुमुत्सहे ॥ ११ ॥ एकैकेन तु मां यूयं योधयध्वं युधिष्ठिर ॥
न त्व्यको बहूभिर्वीरैर्न्याय्यो योधयितुं युधि ॥ १२ ॥ विशेषतो विक्रवचः श्रान्तश्चापसमाश्रितः ॥ भृशं विक्षतगात्रश्च श्रान्तवाहनसैनिकः ॥ १३ ॥ न मे त्वत्ताभयं राज
न्न च पार्था हि कोदरात् ॥ फाल्गुना द्वासुदवा द्वापंचालेभ्यो यवा पुनः ॥ १४ ॥ यमाभ्यां युयुधाना द्वायंचान्येतव सैनिकाः ॥ एकः सर्वानहंकुद्वावारयिष्ये युधिस्थि
तः ॥ १५ ॥ धर्ममूला सतां कीर्तिर्मनुष्याणां जनाधिप ॥ धर्मचैव हर्कातिचपालयन् ब्रवीम्यहं ॥ १६ ॥ अहमुत्थाय सर्वान्वैप्रतियोत्स्यामि संयुगे ॥ अनुगम्याग
तान्सर्वानृतून् संवत्सरो यथा ॥ १७ ॥ अद्य वः सरथान्साश्वानशस्त्राविरथोपिसन् ॥ न क्षत्राणीव सर्वाणि सवितारात्रिमंक्षये ॥ १८ ॥ तेजसानाशयिष्यामि स्थि
री भवत पांडवाः ॥ अद्यानृण्यंगमिष्यामि क्षत्रियाणां यशस्विनां ॥ १९ ॥ बाह्वीकद्रोणभीष्माणां कर्णस्य च महात्मने ॥ जयद्रथस्य शूरस्य भगदत्तस्य चोभयोः ॥
॥ २० ॥ मद्रराजस्य शल्यस्य भूरिश्रवस एव च ॥ पुत्राणां भरतश्रेष्ठशकुनेः सौवलस्य च ॥ २१ ॥

तिभावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ परिद्युनः परिश्रान्तः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ हत्वैकं अस्माकंपंचानांमथ्येकमपिहत्वात्वंगज्यंप्राप्स्यसीत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
 मित्राणांमुत्तदांचैववांधवानांतथैवच ॥ आनृण्यमद्यगच्छामिहत्वात्वांभ्रातृभिःसह ॥ २२ ॥ एतावदुक्तावचनंविशमजनाधिपः ॥ युधिष्ठिरउवाच. दि-
 प्यात्वमपिजानीपक्षत्रधर्मसुयोधन ॥ २३ ॥ दिप्यांतवर्ततेबुद्धिर्युद्धायैवमहाभुज ॥ दिप्याशूरोमिकौरव्यदिप्याजानामिसंगरं ॥ २४ ॥ यस्त्वमेकोहिनःसुर्वा-
 न्संगरेयोद्धुमिच्छसि ॥ एकएकेनसंगम्ययत्तेसंमतमायुधं ॥ २५ ॥ तत्त्वमादाययुध्यस्वप्रेक्षकास्तेवयंस्थिताः ॥ स्वयमिष्टंतेकामंवीरभूयोददाम्यहं ॥ २६ ॥
 हत्वैकंभवताराज्यंहतोवास्वर्गमाप्नुहि ॥ दुर्योधनउवाच एकश्चेद्योद्धुमाक्रंदशूरोद्यममदीयतां ॥ २७ ॥ आयुधानामियंचापिदृतात्वस्संमतेगदा ॥ हंतैकंभवं
 तामेकःशक्यंमांयोभिमन्यते ॥ २८ ॥ पदानिर्गदयामंख्यंमयुध्यतुमयामह ॥ वृत्तानिरथयुद्धानिविचित्राणिपदेपदे ॥ २९ ॥ इदमेकंगदायुद्धंभवत्वद्याद्धुतंम-
 हत ॥ अस्त्राणामपिपर्यायंकर्तुमिच्छंतिमानवाः ॥ ३० ॥ युद्धानामपिपर्यायोभवत्वनुमतेनव ॥ गदयात्वांमहाबाहोविजेष्यामिमहानुजं ॥ ३१ ॥ पंचालान्
 संजयांश्चैवयचान्यतवभैतिकाः ॥ नहिमेसंभ्रमांजातुगक्रादपियुधिष्ठिर ॥ ३२ ॥ युधिष्ठिरउवाच उत्तिष्ठोत्तिष्ठगांधारेमांयोधयसुयोधन ॥ एकएकेन
 संगम्यसंयुगेगदयावली ॥ ३३ ॥ पुरुषोभवगांधारेयुध्यस्वसुममाहितः ॥ अद्यतेजीवितंनस्ति यदींद्रोपितवाश्रयः ॥ ३४ ॥ संजयउवाच एतस्सनरशार्दूलो-
 नामृष्यतनवात्मजः ॥ सलिलांतगतःश्वश्रेमहानागइवश्वसन् ॥ ३५ ॥ तथासौवाक्प्रतोदैनतुद्यमानःपुनःपुनः ॥ वचोतममृपेराजन्नुत्तमाश्वःकशामिव ॥ ३६ ॥
 संक्षोभ्यसलिलंवेगाद्गदामादायवीर्यवान् ॥ अद्रिमारमयींगुर्वीकांचनांगदभूपर्णा ॥ ३७ ॥ अंतर्जलात्ममुत्तस्यौनागेन्द्रइवनिःश्वसन् ॥ सभित्वास्तंभितंनोयं
 स्कंधेकृत्वायसींगदां ॥ ३८ ॥ उदतिष्ठतपुत्रस्तेप्रतपन्रश्मिवानिव ॥ ततःशैक्यायसींगुर्वीजातरूपपरिष्कृतां ॥ ३९ ॥ गदांपरामृशद्दीमान्धारतराष्ट्रमहाबलः ॥
 गदाहस्तंतुतंदृष्ट्वासशृंगमिवपर्वतं ॥ ४० ॥ प्रजानामिवसंकुद्धंशूलपाणिमिवस्थितं ॥ सगदोभारतोभातिप्रतपन्भास्करोयथा ॥ ४१ ॥ तमुत्तीर्णमहाबाहुंग-
 दाहस्तमरिंदमं ॥ मेनिरेसर्वभूतानिदंडपाणिमिवांतकं ॥ ४२ ॥ वज्रहस्तंयथाशक्रंशूलहस्तंयथाहरं ॥ ददृशुःसर्वपंचालाःपुत्रंतवजनाधिप ॥ ४३ ॥ तमुत्तीर्णं
 तुसंप्रेक्ष्यसमदृष्यंतमर्वशः ॥ पंचालाःपांडवेयाश्वतेन्यान्यस्यतलान्ददुः ॥ ४४ ॥ अवहासंतुतंमत्वापुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ उदृत्यनयनेकुद्धोदिधक्षुरिवपांडवा-
 न् ॥ ४५ ॥ त्रिशिखांभ्रुकुटींकृत्वासंदंष्ट्रदशनच्छदः ॥ प्रत्युवाचततस्तान्वैपांडवानमहकेशवान् ॥ ४६ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ क्षत्रधर्मोऽस्तीतिरोषः धर्मोऽस्तीत्युच्यतेऽतिथेर्विनी ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥
 दुर्योधन उवाच ॥ अस्यावहासस्य फलं प्रतिभोक्ष्यथ पांडवाः ॥ गमिष्यथ हताः सद्यः सपंचालाय मक्षयं ॥ ४७ ॥ संजय उवाच ॥ उर्यितश्च जलात्तस्मात्पुत्रो
 दुर्योधनस्तव ॥ अतिष्ठत गदापाणी रुधिरेण समुक्षितः ॥ ४८ ॥ तस्य शोणितदिग्भ्यस्य सलिलेन समुक्षितं ॥ शरीरं स्मृतदाभाति सवन्निव महीधरः ॥ ४९ ॥ तमु
 दयत गदं वीरं मे निरेत त्रपांडवाः ॥ वैवस्वतमिव क्रुद्धं किं करोयत पाणिनः ॥ ५० ॥ समेधनि न दोहर्षा न दर्दनि वच गोवृषः ॥ आजुहावंत तः पार्यान् गदया युधिषीर्य
 वान् ॥ ५१ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ एकैकेन च मां यूयमासीदत युधिष्ठिर ॥ न त्येको बद्धुभिर्न्याय्यो वीरो यो धंयितुं युधि ॥ ५२ ॥ न्यस्तवर्मा विशेषेण श्रान्तश्चाप्सु
 परिप्लुतः ॥ धृशं विक्षतगात्रश्च हतवाहनसैनिकः ॥ ५३ ॥ अवश्यमेव योद्धव्यं सर्वैरेव मया सह ॥ युक्तं त्वयुक्तमित्येतद्वेत्सित्वं चैव सर्वदा ॥ ५४ ॥ युधिष्ठिर उवा
 च ॥ मा भूदियंतव प्रज्ञा कथमेवं सुयोधन ॥ यदा भिमन्युं बहवो जघुर्युधिमहारथाः ॥ ५५ ॥ क्षत्रधर्मं धृशं कूरं निरपेक्षं सुनिर्घृणं ॥ अन्यथा तु कथं हन्युरभिमन्युं त
 थागतं ॥ ५६ ॥ सर्वे भवंतो धर्मज्ञाः सर्वे शूरास्तनुत्यजः ॥ न्यायेन युध्यतां प्रोक्ता शक्रलोकगतिः परा ॥ ५७ ॥ यद्येकस्तु न हंतव्यो बद्धुभिर्धर्म एव तु ॥ तदा भिमन्युं
 बहवो निजं घृस्त्वन्मते कथं ॥ ५८ ॥ सर्वो विमृशते जंतुः रुच्छस्यो धर्मदर्शनं ॥ पदस्यः पिहितं द्वारं परलोकस्य पश्यति ॥ ५९ ॥ आमुं चक्रवर्चं वीरमूर्धं जानूयमयं स्व
 च ॥ यच्चान्यदपितेनास्ति तदप्यादत्स्व भारत ॥ ६० ॥ इमे मे कंचते कामं वीरभूयो ददाम्यहं ॥ पंचानां पांडव्यानां येन त्वं योद्धुमिच्छसि ॥ ६१ ॥ तं हत्वा वैभवान्
 राजाहतो वास्त्वर्गमाप्नुहि ॥ ऋते च जीविताद्दीरयुद्धे किं कुर्मते प्रियं ॥ ६२ ॥ संजय उवाच ॥ ततस्तव सुतो राजन् वर्मजग्राहकांचनं ॥ विचित्रं च शिरस्त्राणं जां
 बूनदपरिष्कृतं ॥ ६३ ॥ सो व बद्ध शिरस्त्राणः शुभकांचनवर्मभृत् ॥ रराज राजन्पुत्रस्तेकांचनः शैलराडिव ॥ ६४ ॥ सन्नद्धः सगदो राजन्सज्जः संग्राममूर्धनि ॥ अ
 ब्रवीत्पांडवान्सर्वान्पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ ६५ ॥ भ्रातृणां भवता मे को युध्यतां गदयामया ॥ सहदेवेन वा योत्स्ये मीमेन न कुलेन वा ॥ ६६ ॥ अथवा फाल्गुनेनाद्यत्वं
 यावा भरतर्षभ ॥ योत्स्येहं संगरं प्राप्य विजेष्ये चरणजिरे ॥ ६७ ॥ अहमद्य गमिष्यामि वैरस्यांतं सुदुर्गमं ॥ गदया पुरुषं व्याघ्रहं मपह्निवद्धया ॥ ६८ ॥ गदायुद्धेन मे
 कश्चित्सहशोऽस्तीति चिंतये ॥ गदया वोहनिष्यामि सर्वानेव समागतान् ॥ ६९ ॥ न मे समर्थाः सर्वे योद्धुं न्यायेन केचन ॥ न युक्तमात्मनावकुमेवं गवोद्धतं वज्रः ॥
 अथवासफलं त्येतत्करिष्ये भवतां पुरः ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ इति श्रुत्वा तर्गतगदापर्वणि नैलकंठीये भारतभावेदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७३ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ योग्या अभ्यासः योग्यः प्रवीणेत्याद्युपक्रम्य ह्यभ्यासार्कयोषितोरिति
 अस्मिन्मुहूर्ते सत्यं वामिथ्या वैतद्भविष्यति ॥ गृह्णानुचगदां यो वै योत्स्यते घमया सह ॥ ७१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशाल्यपर्वतर्गतगदापर्वणियुधिष्ठिरदुर्योधनसं
 वादे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच एवं दुर्योधने राजन् गर्जमाने मुहुर्मुहुः ॥ युधिष्ठिरस्य संक्रुद्धो वासुदेवो ब्रवीदिदं ॥ १ ॥ यदि नाम त्व
 यं युद्धे वरयेत्वां युधिष्ठिर ॥ अर्जुनं न कुलं चैव सह देवमथापि वा ॥ २ ॥ किमिदं साहसं राजंस्त्वया व्याहृतमीदृशं ॥ एकमेव निहत्या जौ भवराजा कुरुष्विति ॥ ३ ॥ न
 समर्थानहं मन्ये गदाहस्तस्य संयुगे ॥ एतेन हिरुता योग्या वर्षाणीह त्रयोदश ॥ ४ ॥ आयसे पुरुषे राजन् भीमसेन जिघांसया ॥ कथं तामभवेत्कार्यमस्माभिर्भरत
 र्षभ ॥ ५ ॥ साहसं कृतवांस्त्वं तुल्यनुक्रोशान् नृपोत्तम ॥ नान्यमस्यानुपस्थामि प्रतियोद्धारमाहवे ॥ ६ ॥ क्रते वृकोदरात्पार्थात्स च नातिकृतश्रमः ॥ तदिदं द्यूतमार
 व्यं पुनरेव यथापुरा ॥ ७ ॥ विषमं शकुने श्वेतेन वचैव विशांपते ॥ बलीभीमः समर्थश्च कृती राजा सुयोधनः ॥ ८ ॥ बलवान्वाकृतीवेति कृती राजन् विशिष्यते ॥ सो
 यं राजंस्त्वया शत्रुः समेपथि निवेशितः ॥ ९ ॥ न्यस्तश्चात्मा सुविषमे कच्छमापादिता वयं ॥ को नु सर्वांस्त्रिनिर्जित्यं शत्रून् केनैवैरिणा ॥ १० ॥ कच्छप्राप्तेन च तथा
 हारं ये द्राज्यमागतं ॥ पणित्वा चैकपाणेन रोचयेदेवमाहवं ॥ ११ ॥ न हि पश्यामि तं लोके यो घदुर्योधनं रणे ॥ गदाहस्तं विजेतुं वै शक्तः स्यादमरोपि हि ॥ १२ ॥ न त्वं
 भीमो न न कुलः सह देवो थफाल्गुनः ॥ जेतुं न्यायेन शक्तो वै कृती राजा सुयोधनः ॥ १३ ॥ सकयं वदसे शत्रुं युध्यस्व गदयेति हि ॥ एकं च नो निहत्या जौ भवराजेति
 भारत ॥ १४ ॥ वृकोदरं समासाद्य संशयो वै जयेहिनः ॥ न्यायतो युध्यमानानां कृतीत्येष महाबलः ॥ १५ ॥ एकं वा स्मान्निहत्य त्वं भवराजे विवै पुनः ॥ नूनं नराज्य
 भागेषां पांडोः कुंत्याश्च संततिः ॥ १६ ॥ अत्यंतं वनवासाय सृष्टा भैक्ष्याय वा पुनः ॥ भीमसेन उवाच मधुसूदनमाकर्षीं विषादं यदुनंदन ॥ १७ ॥ अद्य पा
 रंगमिष्यामि वैरस्य भृशदुर्गमं ॥ अहं सुयोधनं संस्येह निप्यामि न संशयः ॥ १८ ॥ विजयो वै ध्रुवः कृष्णधर्मराजस्य दृश्यते ॥ अध्यर्धेन गुणेनेयं गदा गुरुतरी मम ॥
 ॥ १९ ॥ न तथा धार्तराष्ट्रस्य माकर्षी माधवव्यथा ॥ अहमेनं हि गदया संयुगे योद्धुमुत्सहे ॥ २० ॥ भवंतः प्रेक्षकाः सर्वे मम संतु जनार्दन ॥ सामं रानपि लोकां स्त्री
 आनाशखधरान्युधि ॥ २१ ॥ योधयेयं रणे कृष्णकिमुता य सुयोधनं ॥ संजय उवाच तथा संभाषमाणं तु वासुदेवो वृकोदरं ॥ २२ ॥
 मेदिनी ॥ ३ ॥ ५ ॥ ६ ॥ शकुने श्वेतवच यथापुरा तथैवेदमिति द्वयोः संबंधः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इति कथं वदसे इत्यनुकर्षणीयं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
 तृष्टः संपूजयामास वचनं चेदमब्रवीत् ॥ त्वामाश्रित्य महाबाहो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ २३ ॥ निहतारिः स्वकां दीप्तां श्रियं प्राप्नोम संशयः ॥ त्वया विनिहताः सर्वे धृतरा-
 ष्ट्रसुतारणे ॥ २४ ॥ राजानो राजपुत्राश्च नागाश्च विनिपातिताः ॥ कलिं गामागधाः प्राच्यागांधाराः कुरवस्तथा ॥ २५ ॥ त्वामासाद्य महायुद्धे निहताः पांडुनंदन ॥
 हत्वा दुर्योधनं चापि प्रयच्छोर्वी ससागरां ॥ २६ ॥ धर्मराजाय कौंतेय यथा विष्णुः शचीपते ॥ त्वांच प्राप्यरणे पापो धार्तराष्ट्रो विनश्यति ॥ २७ ॥ त्वमस्य सक्थिनी
 भक्ता प्रतिज्ञां पालयिष्यसि ॥ यत्नेन तु सदा पार्ययोद्धव्यो धृतराष्ट्रजः ॥ २८ ॥ कृती च बलवांश्चैव युद्धशौंढश्च नित्यदा ॥ ततस्तु सात्यकी राजन् पूजयामास पांडवं ॥
 ॥ २९ ॥ पंचालाः पांडवेयाश्च धर्मराजपुरोगमाः ॥ तद्वचो भीमसेनस्य सर्व एवाभ्यपूजयन् ॥ ३० ॥ ततो भीमबलो भीमो युधिष्ठिरमथाब्रवीत् ॥ संजयैः सह तिष्ठं-
 तं तपंतमिव भास्करं ॥ ३१ ॥ अहमेतेन संगम्य संयुगे योद्धुमुत्सहे ॥ न हि शक्नोरे जेतुं मामेव पुरुषाधमः ॥ ३२ ॥ अद्य क्रोधं विमोक्ष्यामि निहितं हृदये भृशं ॥ सु-
 ग्रोधने धार्तराष्ट्रे खांडवे मिमिवार्जुनः ॥ ३३ ॥ शल्यमघोद्धरिष्यामि तव पांडव तच्छयं ॥ निहत्य गदया पापमघराजम् सुखी भव ॥ ३४ ॥ अद्य कीर्तिमयीं मालां
 प्रतिमोक्ष्येतवानघ ॥ प्राणान् श्रियंच राज्यंच मोक्ष्यते घसु योधनः ॥ ३५ ॥ राजा च धृतराष्ट्रो घश्रुत्वा पुत्रं मया हतं ॥ स्मरिष्यत्यशुभं कर्म यत्तच्छकुनिबुद्धिजं ॥
 ॥ ३६ ॥ इत्युक्त्वा भरतश्रेष्ठो गदामुग्रम्य वीर्यवान् ॥ उदंतिष्ठत युद्धाय शक्रो वृत्रमिवाङ्कयन् ॥ ३७ ॥ तदा द्धानममृष्यन् वैतवपुत्रोति वीर्यवान् ॥ प्रत्युपस्थित एवा-
 शुभतो मत्तमिव द्विपं ॥ ३८ ॥ गदाहस्तं तव सुतं युद्धाय समुपस्थितं ॥ ददृशुः पांडवाः सर्वे कैलासमिव शृंगिणं ॥ ३९ ॥ तमेकाकिनमासाद्य धार्तराष्ट्रं महाबलं ॥ वि-
 यूथमिव मातंगं समहृष्यंत पांडवाः ॥ ४० ॥ न संभ्रमो न च भयं न च ग्लानिर्न च व्यथा ॥ आसीदुर्योधनस्यापि स्थितः सिंह इवाहवे ॥ ४१ ॥ समुद्यतगदं दृष्ट्वा कैला-
 समिव शृंगिणं ॥ भीमसेनस्तदाराजन् दुर्योधनमथाब्रवीत् ॥ ४२ ॥ राज्ञापि धृतराष्ट्रेण त्वया चास्मासु यत्कृतं ॥ स्मरत दुष्कृतं कर्म यद्भूतं वारणावते ॥ ४३ ॥ द्रौपदी-
 च परिक्लिष्टा स भामध्ये रजस्वला ॥ द्यूते यद्विजितो राजा शकुनेर्बुद्धिनिश्चयात् ॥ ४४ ॥ यानि चान्यानि दुष्टात्मनो पापानि कृतवानसि ॥ अनागः सुचचार्येषु तस्य
 पश्य महफलं ॥ ४५ ॥ त्वत्कृते निहतः शैतेशरतल्ये महायशाः ॥ गांगेयो भरतश्रेष्ठः सर्वपांनः पितामहः ॥ ४६ ॥ हतो द्रोणश्च कर्णश्च हतः शल्यः प्रतापवान् ॥ चैर-
 स्य चादिकर्ता सौशकुनिर्निहतोरणे ॥ ४७ ॥ भ्रातरस्ते हताः शूराः पुत्राश्च सहसैनिकाः ॥ राजानिश्च हताः शूराः समरेष्वनिवर्तिनः ॥ ४८ ॥

॥ ३३ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इतिशल्यांतर्गतगदाप० नैलकंडीयेभारतभा० त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ५९ ॥ तस्मिन्नुद्देति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥ चत्वारिंशदहान्यघदेचमेनिःसृतस्यवै पुष्येणसंप्रयातोस्मि श्रवणेपुनरागतइति ननुश्रवणेऽत्रयुद्धसमाप्तिर्दृश्यते नैदनुपातेनयुद्धारंभोमृगशीर्षेभविंत्युज्यते अष्टादशाहानियुद्धमभूदितिचचनात् एवंचयु
 द्धारंभप्रकृत्यभीष्मपर्वणिसंजयवाक्यंमघाविषयगःसोमस्तद्धिनंसंप्रपद्यतेइतिमघायांयुद्धारंभप्रदर्शकंविरोध्यते तथात्वेरेवत्यांयुद्धसमाप्तापत्तेरित्युपक्रमोपसंहारयोर्विरोधोदुःसमाधेयइतिचेत् सत्यं उपसंहार

एतेचान्येचनिहताबहवःक्षत्रियर्षभाः ॥ प्रातिकामीतथापापोद्रौपद्याःक्लेशकृद्धतः ॥ ४९ ॥ अवशिष्टस्त्वमेवैकःकुलगोधमपूरुषः ॥ त्वामप्यघहनिष्यामिगद
 यानात्रसंशयः ॥ ५० ॥ अद्यतेहंरणेदर्पसर्वनाशयितानृप ॥ राज्याशांविपुलाराजनपांडवेषुचदुष्कृतं ॥ ५१ ॥ दुर्योधनउवाच किंकर्त्यतेनबहुनायुद्ध
 स्वाघमयासह ॥ अद्यतेहंविनेष्यामियुद्धश्रद्धांरुकोदर ॥ ५२ ॥ किंनपश्यसिमांपापगदायुद्धेव्यवस्थितं ॥ हिमवच्छिखराकारांप्रगृह्यमहतींगदां ॥ ५३ ॥ गदि
 नंकोयमांपापहंतुमुत्सहतेरिपुः ॥ न्यायतोयुद्धमानस्यदेवेष्वपिपुरंदरः ॥ ५४ ॥ मावथागर्जकौंतेयशारदाभ्रमिवाजलं ॥ दर्शयस्वबलयुद्धेयावत्तत्तेघविद्यते ॥
 ॥ ५५ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वापांडवाःसहस्रंजयाः ॥ सर्वेसंपूजयामासुस्तद्वचोविजिगीषवः ॥ ५६ ॥ उन्मत्तमिवमातंगंतलशब्देनमानवाः ॥ भूयःसंहर्षयामासू
 राजनदुर्योधनंनृपं ॥ ५७ ॥ बृंहतिकुंजरास्तत्रहयाहेषंतिचासकृत् ॥ शस्त्राणिसंप्रदीप्यंतेपांडवानांजयैषिणां ॥ ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदाप
 र्वणिभीमसेनदुर्योधनसंवादेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ५९ ॥ संजयउवाच तस्मिन्नुद्देमहाराजसुसंवृत्तेसुदारुणे ॥ उपविष्टेषुसर्वेषुपांडवेषुमहा
 त्मसु ॥ १ ॥ ततस्तालध्वजोरामस्तयोर्युद्धउपस्थिते ॥ श्रुत्वातच्छिष्ययोराजन्नाजंगामहलायुधः ॥ २ ॥ तदृष्ट्वापरमप्रीताःपांडवाःसहकेशवाः ॥ उपगम्योप
 संगृह्यविधिवत्पूजयन् ॥ ३ ॥ पूजयित्वाततःपश्चादिदंवचनमब्रुवन् ॥ शिष्ययोःकौशलंयुद्धेपश्यरामेतिपार्थिव ॥ ४ ॥ अब्रवीच्चतदारामोदृष्ट्वाकृष्णंसपांड
 वं ॥ दुर्योधनंचकौरव्यंगदापाणिमवस्थितं ॥ ५ ॥ चत्वारिंशदहान्यघदेचमेनिःसृतस्यवै ॥ पुष्येणसंप्रयातोस्मि श्रवणेपुनरागतः ॥ ६ ॥ शिष्ययोर्वैगदायुद्धं
 कामोस्मिमाधव ॥ ततस्तदागदाहस्तौदुर्योधनरुकोदरौ ॥ ७ ॥

स्यनिर्णीतार्थकत्वात्तदुनरोधेनोपक्रमस्यनेयत्वान्मघाविषयगइत्यस्यायमर्थः अत्रमघाशब्देनतत्सहचराःपि
 तरोलक्ष्यंते मघानक्षत्रंपितरोदेवतेतिश्रुतेरितिमघायांपितृसंबन्धित्वावधारणात् तेनयुद्धेभूतानांउत्तमदेहप्रदानार्थंचंद्रस्तदापितृलोकेसन्निहितोभूदिति स्वर्गिणांदिव्यदेहलाभश्चंद्राधीनइतिशास्त्रमसिद्धं युद्धं
 रंभसुमृगशीर्षेइतिभीष्मपर्वणिनिपुणतरमुपपादिततन्त्रविस्मर्तव्यं ॥ ६ ॥ ७ ॥

रराजतुःरेजतुः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इतिशल्यांतर्गतगदापर्वणिने० भारतभा० चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥

युद्धभूमिगतौवीरावुभावेवरराजतुः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजपरिष्वज्यहलायुधं ॥ ८ ॥ स्वागतंकुशलंचास्मैपर्यपृच्छयथातयं ॥ कृष्णौचापिमहेष्वासावभिवाद्य
हलायुधं ॥ ९ ॥ सस्वजातेपरिप्रीतौप्रियमाणौयशस्विनौ ॥ माद्रीपुत्रौतथाशूरौद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ॥ १० ॥ अभिवाद्यस्थिताराजनरौहिणेयंमहाबलं ॥ भी
मसेनोयबलवान्पुत्रस्तवजनाधिप ॥ ११ ॥ तथैवचोद्यतगदौपूजयामासतुर्वलं ॥ स्वागतेनचतेतत्रप्रतिपूज्यसमंततः ॥ १२ ॥ पश्ययुद्धंमहाबाहोइतितेरामम
ब्रुवन् ॥ एवमूचुर्महात्मानंसौहिणेयंनराधिपाः ॥ १३ ॥ परिष्वज्यतदारामःपांडवान्सहस्रंजयान् ॥ अपृच्छकुशलंसर्वान्पार्थिवांश्चामितौजसः ॥ १४ ॥ तथै
वतंसमासाद्यपप्रच्छुस्तमनामयं ॥ प्रत्यभ्यर्च्यहलीसर्वान्क्षत्रियांश्चमहात्मनः ॥ १५ ॥ कृत्वाकुशलसंयुक्तांसंविदंचयथावयः ॥ जनार्दनंसात्यकिंचप्रेम्णास
परिपस्वजे ॥ १६ ॥ मूर्ध्निचैताबुपाध्यायकुशलंपर्यपृच्छत ॥ तौचतंविधिवद्राजन्पूजयामासतुर्गुरुं ॥ १७ ॥ ब्रह्माणमिवदेवेशमिन्द्रोपेंद्रौमुदान्वितौ ॥ ततोब्रवी
द्धर्मसुतोरौहिणेयमरिदमं ॥ १८ ॥ इदंभ्रात्रोर्महायुद्धंपश्यरामेतिभारत ॥ तेषांमध्येमहाबाहुःश्रीमान्केशवपूर्वजः ॥ १९ ॥ न्यविशत्यरमप्रीतःपूज्यमानोमहा
रथैः ॥ सर्वंभौराजमध्यस्थोनीलवासाःसितप्रभः ॥ २० ॥ दिवीवनक्षत्रगणैःपरिकीर्णोनिशाकरः ॥ तनस्तयाःसंनिपातस्तुमुलोलोमहर्षणः ॥ २१ ॥ आसीदंत
करोराजन्वैरस्यतवपुत्रयोः ॥ २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणिवलदेवागमनेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७३ ॥ जनमेजयउवाच
पूर्वमेवयदारामस्तस्मिन्युद्धउपस्थिते ॥ आमंच्यकेशवंयातौवृणिभिःसहितःप्रभुः ॥ १ ॥ साहाय्यंधार्तराष्ट्रस्यनचकर्तास्मिकेशव ॥ नचैवपांडुपुत्राणांगमि
प्यामियथागतं ॥ २ ॥ एवमुक्त्वातदारामोयातःक्षत्रनिवर्हणः ॥ तस्यचागमनंभूयोब्रह्मन्शंसितुमर्हसि ॥ ३ ॥ आख्याहिमेविस्तरशःकथंरामउपस्थितः ॥ कथं
चदृष्टवान्युद्धंकुशलोत्थसिसत्तम ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच उपप्लव्येनिविष्टपुपांडवेपुमहात्मसु ॥ प्रेषितोयृतराष्ट्रस्यसमीपंमधुसूदनः ॥ ५ ॥ शमंप्रतिम
हाबाहोहितार्थंसर्वदेहिनां ॥ सगत्वाहास्तिनपुरंयृतराष्ट्रंममेत्यच ॥ ६ ॥ उक्तवान्वचनंतथ्यंहितंचैवविशंपतः ॥ नचतत्कृतवान्राजायथाख्यातंहितपुरा ॥ ७ ॥ अन
वाप्यशमंतत्रकृष्णःपुरुषसत्तमः ॥ आगच्छतमहाबाहुरुपप्लव्यंजनाधिप ॥ ८ ॥ ततःप्रत्यागतःकृष्णोधार्तराष्ट्रविसर्जितः ॥ अक्रियायांनरव्याघ्रपांडवानिदंम
ब्रवीत् ॥ ९ ॥

पूर्वमेवेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अक्रियायांसंधिकार्यानिष्पत्तौ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ मैत्रनक्षत्रयोगे अनुगधायां भोजः कनवर्मा ॥ १४ ॥ पुष्येण हि पांडवेभ्यः प्रयाणं अनुराधा तस्तीर्थयात्रार्थमिति विवेकः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
 न कुर्वन्ति वचो मत्स्यं कुरवः कालनोदिताः ॥ निर्गच्छन् पांडवेभ्यः पुष्येण सहिता मया ॥ १० ॥ ततो विभज्यमाने पुवले पुवल्लिनां वरः ॥ प्रोवाच भ्रातरं कृष्णं रौहिणे
 यो महामनाः ॥ ११ ॥ तेषामपि महाबाहो साहाय्यं मधुसूदन ॥ क्रियतामिति तत्कृष्णो नास्य चक्रे वचस्तदा ॥ १२ ॥ ततो मन्युपरीतात्मा जगाम यदुत्तमः ॥ ती
 र्थयात्रां हलधरः सरस्वत्यां महायगाः ॥ १३ ॥ मैत्रनक्षत्रयोगे स्म सहितः सर्वयादवैः ॥ आश्रयामास भोजस्तु दुर्योधनमरिंदमः ॥ १४ ॥ युयुधानेन सहितो वांसु
 देवस्तु पांडवान् ॥ रौहिणेये गते शूरे पुष्येण मधुसूदनः ॥ १५ ॥ पांडवेभ्यः पुरस्कृत्य यथावत् अभिमुखः कुरुत् ॥ गच्छन् नवपथि स्थस्तुरामः प्रेष्यन्नुवाच ह ॥ १६ ॥ संभारां
 स्तीर्थयात्रायां सर्वोपकरणानि च ॥ आनयन् ध्वं द्वारकायामग्नीन्वैयाजकांस्तथा ॥ १७ ॥ सुवर्णं रजतं चैव धनं नृवासां सिवाजिनः ॥ कुंजरांश्च रथांश्चैव खरोष्ठं वाहनानि
 च ॥ १८ ॥ क्षिप्रमानीयतां सर्वतीर्थहताः परिच्छदं ॥ प्रतिस्रोतः सरस्वत्या गच्छन् ध्वं शीघ्रगामिनः ॥ १९ ॥ ऋत्विजश्चानयन् ध्वं वैशतशश्च द्विजपंथान् ॥ एवं संदिश्यतु
 प्रेष्यान्वलदेवो महाबलः ॥ २० ॥ तीर्थयात्रायै राजकुलं वैशसेतदा ॥ सरस्वतीं प्रतिस्रोतः समंतादभिजग्मिन्वान् ॥ २१ ॥ ऋत्विग्भिश्च सुहृद्भिश्च तथा न्यै
 द्विजसत्तमैः ॥ रथैर्गजैस्तथाश्चैव प्रेष्यैश्च भरतपंथ ॥ २२ ॥ गोखरोष्ठं प्रयुक्तैश्च यानैश्च बहुभिर्वृतः ॥ श्रान्तानां क्लान्तवपुषां शिशूनां विपुलायुषां ॥ २३ ॥ देशे देशे
 तु दयानिदानानि विविधानि च ॥ अर्चयै चार्थिनां राजन कुमानि बहुशस्तथा ॥ २४ ॥ नानियानीह देशेषु प्रतीक्षन्ति स्म भारत ॥ बुभुक्षितानां मर्त्या यः कुतमन्त्रं स
 मंततः ॥ २५ ॥ यो यो यत्र द्विजो भोज्यं भोक्तुं कामयते तदा ॥ तस्य तस्य तु तत्रैव मुपजह्नुस्तदानृप ॥ २६ ॥ तत्र तत्र स्थिताराज न रौहिणेयस्य शासनान् ॥ भक्ष्यपेय
 स्य कुर्वन्ति राशींस्तत्र मंततः ॥ २७ ॥ वासांसि च महार्हाणि पर्यकास्तरणानि च ॥ पूजार्थं तत्र कुमानि विप्राणां सुखमिच्छतां ॥ २८ ॥ यत्र यः स्वदत्ते विप्रः क्षत्रि
 यो वापि भारत ॥ तत्र तत्र तु तस्यैव सर्वं कुतमदृश्यत ॥ २९ ॥ यथा सुखं जनः सर्वो याति तिष्ठति वै तदा ॥ यातुं कामस्य यानानि पानानि तृपितस्य च ॥ ३० ॥ बुभुक्षि
 तस्य चान्नानि स्वादूनि भरतपंथ ॥ उपजह्नुर्नरास्तत्र वस्त्राण्याभरणानि च ॥ ३१ ॥ सपंथाः प्रवृत्ता राजन सर्वस्यैव सुखावहः ॥ स्वर्गोपमस्तदा वीरनराणां तत्र ग
 च्छतां ॥ ३२ ॥ नित्यं प्रमुदितोपेतः स्वादुभक्ष्यः शुभान्वितः ॥ विपण्यापणपण्यानां नानाजनशतैर्वृतः ॥ नानाद्रुमलतोपेतो नानारत्नविभूषितः ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ विपणिः पण्यवीथिका आपणाः हटाः पण्यानि विक्रेयद्रव्याणि ॥ ३३ ॥

॥३४॥३५॥३६॥३७॥ गुणान्तरमणीयत्वादीन् उत्पत्तिसंभवं कर्मनिर्वृत्तितीर्थयात्राविधिसिद्धिः ॥३८॥ यथाक्रमेण तीर्थक्रमापेक्षया अनुपूर्वशः गुणोत्पत्त्यादिक्रमापेक्षया ॥३९॥४०॥४१॥ प्रभासः प्रभासत्वं
 ततो महात्मानियमे स्थितात्मा पुण्येषु तीर्थेषु वसूनि राजन् ॥ ददौ द्विजेभ्यः क्रतुदक्षिणां श्वदुप्रवीरो हलभृत्पतीतः ॥३४॥ दोग्ध्रीं श्वधेनूश्च सहस्रशो वै सुवाससः
 कांचनवद्धशृंगीः ॥ ह्यांश्च नानाविधदेशजातान्यानां निदासांश्च शुभान् द्विजेभ्यः ॥३५॥ रत्नानि मुक्तामणिविद्रुमंचाप्यग्र्यं सुवर्णं रजतं सुशुद्धं ॥ अयस्मयं
 ताम्रमयंच भांडं ददौ द्विजातिप्रवरं पुरामः ॥३६॥ एवं सवित्तं प्रददौ महात्मा सरस्वतीतीर्थं वरं पुनरि ॥ ययौ क्रमेणा प्रतिमप्रभां वस्ततः कुरुक्षेत्रमुदारवृत्तिः ॥
 ॥३७॥ जनमेजय उवाच सारस्वतानां तीर्थानां गुणोत्पत्तिवदस्वमे ॥ फलंच द्विपदांश्चैष्टक्यं कर्मनिर्वृत्तिमेव च ॥३८॥ यथाक्रमेण भगवंस्तीर्थानामनुपूर्व
 शः ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मविदांश्चैष्टक्यं परं कौतूहलं हि मे ॥३९॥ वैशंपायन उवाच तीर्थानां च फलं राजन् गुणोत्पत्तिच सर्वशः ॥ मया च्यमानं वै पुण्यं शृणु स जेंद्रकृत्स्न
 शः ॥४०॥ पूर्वमहाराज यदुप्रवीरकृत्विग्नुहद्विप्रगणैश्च सार्धं ॥ पुण्यं प्रभासं समुपाजगाम यत्रादुराज्यक्ष्मणा क्लिश्यमानः ॥४१॥ विमुक्तशपः पुनराप्यतेजः
 सर्वजगद्भासयते नरेन्द्र ॥ एवं तु तीर्थप्रवरं पृथिव्यां प्रभासनात्तस्य ततः प्रभासः ॥४२॥ जनमेजय उवाच कथं तु भगवान्सोमो यक्ष्मणा समगृह्यत ॥ कथं
 च तीर्थप्रवरं तस्मिंश्चंद्रो न्यमज्जत ॥४३॥ कथमाप्लुत्य तस्मिंस्तु पुनराप्यायितः शशी ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्व विस्तरेण महामुने ॥४४॥ वैशंपायन उवाच दक्ष
 स्य तनयास्तात प्रादुरासन्विशांपते ॥ सममविंशतिकं न्यादक्षः सोमाय वै ददौ ॥४५॥ नक्षत्रयोगनिरताः संख्या नार्थं च ता भवन् ॥ पत्न्यो वै तस्य राजेंद्र सोमस्य
 शुभकर्मणः ॥४६॥ तास्तु सर्वा विगालाक्ष्यारूपेणा प्रतिमाभुवि ॥ अत्यरिच्यत तासां तुरोहिणीरूपसंपदा ॥४७॥ ततस्तस्यां स भगवान्प्रीतिचक्रे निशाकरः ॥ मा
 स्पृष्ट्वा वभूवाथ तस्मात्तां वुभुजे सदा ॥४८॥ पुरा हि सोमो राजेंद्रो रोहिण्यामवसत्परं ॥ ततस्ताः कुपिताः सर्वानक्षत्राख्यामहात्मनः ॥४९॥ तागत्वा पितरं प्राहुः
 प्रजापतिमंतं त्रिताः ॥ सोमो वसतिनास्मात्तुरोहिणीं भजते सदा ॥५०॥ तावयं सहिताः सर्वास्त्वत्सकाशे प्रजे श्वर ॥ वत्स्यामो नियताहारास्तपश्चरणतत्पराः ॥
 ॥५१॥ श्रुत्वा तासां तु वचनं दक्षः सोममथाब्रवीत् ॥ समं वर्तस्व भार्या सुमात्वाऽधर्मो महान् स्पृशेत् ॥५२॥ तास्तु सर्वा ब्रवीद्वक्षो गच्छध्वं शशिनो न्तिकं ॥ समं व
 त्स्यति सर्वासु चंद्रमाममशासनात् ॥५३॥ विष्टष्टास्तास्तथा जग्मुः शीतां शुभवनंतदा ॥ तथापि सोमो भगवान्पुनरेवमर्हपते ॥५४॥ रोहिणीं निवंसत्येव प्रीतिमा
 णो मुहुर्मुहुः ॥ ततस्ताः सहिताः सर्वाभूयः पितरमब्रुवन् ॥५५॥

॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥ त्वात्वां अधर्मः मा स्पृशेत् ॥५२॥५३॥५४॥५५॥

॥ ५६ ॥ विरोचनेहविशेषणरोचमान त्वांमाशप्स्ये तवरोचनांयथाहंशापेननहरामितथायतस्वेत्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ शापस्य
 तवशुश्रूषणयुक्तावस्यामोहितवांतिके ॥ सोमोवसतिनास्मासुनाकरोद्वचनंतव ॥ ५६ ॥ तासांतद्वचनंश्रुत्वादक्षःसोममथाब्रवीत् ॥ समंवर्तस्वभार्यासुमात्वां
 शप्स्येविगेचन ॥ ५७ ॥ अनादृत्यतुतद्वाक्यंदक्षस्यभगवान्गशी ॥ रोहिण्यासार्धमवसत्तनस्ताःकुपिताःपुनः ॥ ५८ ॥ गत्वाचपितरंप्राहुःप्रणम्यशिरसातंदा ॥
 सोमोवसतिनास्मासुतस्मान्नःशरणंभव ॥ ५९ ॥ रोहिण्यामेवभगवान्सदावसतिचंद्रमाः ॥ नत्वद्वचंगणयतिनास्मासुसहमिच्छति ॥ ६० ॥ तस्मान्नस्वाहि
 मर्वावैयथानःसोमआविशेत् ॥ तच्छ्रुत्वाभगवान्कुड्यक्ष्माणं पृथिवीपते ॥ ६१ ॥ ससर्जरोपासोमायसचोदुपतिमाविशत् ॥ सयक्ष्मणाभिभृतात्माक्षीयतां
 हरहःगशी ॥ ६२ ॥ यत्तंचाप्यकरोद्राजन्मोक्षार्थतस्ययक्ष्मणः ॥ इष्ट्वेष्टिभिर्महाराजविविधाभिनिंशाकरः ॥ ६३ ॥ नचामुच्यतशापाद्वैक्षयंचैवाभ्यगच्छत ॥
 क्षीयमाणेततःसोमोपध्यानप्रजज्ञिरे ॥ ६४ ॥ निरास्वादरसाःसर्वाहतवीर्याश्चसर्वशः ॥ ओषधीनांक्षयेजातेप्राणिनामपिसंक्षयः ॥ ६५ ॥ कंशाश्वासप्रजाः
 सर्वाःक्षीयमाणेनिशाकरे ॥ ततोदेवाःसमागम्यसोममूचुर्महीपते ॥ ६६ ॥ किमिदंभवतोरुपमीदृशंनप्रकाशते ॥ कारणंब्रूहिनःसर्वयेनेदंतेमहद्भयं ॥ ६७ ॥ श्रु
 त्वातुवचनंत्वत्तोविधास्यामस्ततोवयं ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचसर्वास्तान्गशलक्षणः ॥ ६८ ॥ शापस्यलक्षणंचैवयक्ष्माणंचतथात्मनः ॥ देवास्तथावचःश्रुत्वाग
 त्वादक्षमथाब्रुवन् ॥ ६९ ॥ प्रसीदभगवन्सोमेशापोयंविनिवर्त्यतां ॥ अमौहिचंद्रमाःक्षीणःकिंचिच्छेपोहिलक्ष्यते ॥ ७० ॥ क्षयाच्चैवास्येदंवैशप्रजाश्चैवगताः
 क्षयं ॥ वीरुदोपधयश्चैववीजानिविविधानिच ॥ ७१ ॥ तेषांक्षयेक्षयोस्माकंविनास्माभिर्जगच्चकिं ॥ इतिज्ञात्वालोकगुरोप्रसादंकर्तुमर्हसि ॥ ७२ ॥ एवमुक्त
 स्ततोदेवान्प्राहवाक्यंप्रजापतिः ॥ नैतच्छ्रुत्वायमवचोव्यावर्तयितुमन्यथा ॥ ७३ ॥ हेतुनातुमहाभागानिवर्तिप्यतिकेनचित् ॥ समंवर्ततुसर्वासुशशीभार्यासु
 नित्यशः ॥ ७४ ॥ सरस्वत्यावरंतीर्थेउन्मज्जनंशशलक्षणः ॥ पुनर्वर्धिष्यतेदेवास्तद्वैसत्यंवचोमम ॥ ७५ ॥ मासार्धंचक्षयंसोमोनित्यमेवगमिष्यति ॥ मासार्धंतु
 सदाष्टद्विसत्यमेतद्वचोमम ॥ ७६ ॥ समुद्रंपश्चिमंगत्वासरस्वत्यब्धिसंगमं ॥ आराधयतुदेवेशंततःकांतिमवाप्स्यति ॥ ७७ ॥ सरस्वतींततःसोमःसजगामर्षि
 शासनात् ॥ प्रभासंप्रथमंतीर्थेसरस्वत्याजगामह ॥ ७८ ॥ अमावास्यामहातेजास्तत्रोन्मज्जन्महाद्युतिः ॥ लोकान्प्रभासयामासर्शातांशुत्वमवापच ॥ ७९ ॥
 देवास्तुसर्वेराजेंद्रप्रभासंप्राप्यपुष्कलं ॥ सोमेनसहिताभूत्वादक्षस्यप्रमुखेभवन् ॥ ८० ॥ लक्षणंकारणं ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ इति शल्यांतर्गतमहापर्वणि नैलकंठीये भारते आतदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ९ ॥ तस्मादिति ॥ १ ॥ २ ॥
 ततः प्रजापतिः सर्वाविससर्जाथ देवताः ॥ सोमं च भगवान्प्रीतो भूयो वचनमब्रवीत् ॥ ८१ ॥ मावमं स्याः स्त्रियः पुत्रमाच विप्रान्कदाचन ॥ गच्छ युक्तः सदा भूत्वा कु
 रुवैशासनं मम ॥ ८२ ॥ सविस्त्रष्टो महाराज जगामाथ स्वमालयं ॥ प्रजाश्च मुदिता भूत्वा पुनस्तस्थुर्यथापुरा ॥ ८३ ॥ एव ते सर्वमाख्यातं यथा शमो निशाकरः ॥ प्र
 भासं च यथा तीर्थं तीर्थानां प्रवरं महत् ॥ ८४ ॥ अमावास्यां महाराज नित्यशः शशलक्षणः ॥ स्नात्वा त्याप्यायते श्रीमान् प्रभासे तीर्थ उत्तमे ॥ ८५ ॥ अतश्चैनस्य
 वंति प्रभासमिति भूमिषु ॥ प्रभां हि परमं लेभेतस्मिन्नुन्मज्यचंद्रमाः ॥ ८६ ॥ ततस्तु चमसो द्भेदमच्युतस्त्वगमं दूली ॥ चमसो द्भेद इत्येवं यजनाः कथयंत्युत ॥ ८७ ॥
 तत्र दत्त्वा च दानानि विशिष्टानि हलायुधः ॥ उपित्वारजनीमेकां स्नात्वा च विधिवत्तदा ॥ ८८ ॥ उदपानमथा गच्छत् त्वरा वान्केशवाग्रजः ॥ आद्यं स्वस्य यतं चैव
 यत्रावाप्य महत्फलं ॥ ८९ ॥ स्निग्धत्वादोषधीनां च भूमे श्वजनमेजय ॥ जानंति सिद्धाराजेंद्र नष्टामपि सरस्वतीं ॥ ९० ॥ इति श्री महाभारतेशल्यांतर्गतगदाप
 र्वणि बलदेव तीर्थयात्रायां प्रभासोत्पत्तिकथने पंचविंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच तस्मान्नदीगतं चापि त्युदपानं यशस्विनः ॥ त्रित
 स्य च महाराज जगामाथ हलायुधः ॥ १ ॥ तत्र दत्त्वा बहुद्रव्यं पूजयित्वा तथा द्विजान् ॥ उपस्पृश्य च तत्रैव प्रदृष्टो मुसलायुधः ॥ २ ॥ तत्र धर्मपरो भूत्वा त्रितः स सुम
 हातपाः ॥ कूपे च वसता तेन सोमः पीतो महात्मना ॥ ३ ॥ तत्र चैनं समुत्सृज्य भ्रातरौ जग्मतुर्गृहान् ॥ ततस्तौ वैशंपायन त्रितो ब्राह्मणसत्तमः ॥ ४ ॥ जनमेजय
 उवाच उदपानं कथं ब्रह्मन् कथं च सुमहातपाः ॥ पतितः किंच संत्यक्तो भ्रातृभ्यां द्विजसत्तम ॥ ५ ॥ कूपे कथं च हित्वैनं भ्रातरौ जग्मतुर्गृहान् ॥ कथं च याजयामा
 स पपौ सोमं च वै कथं ॥ ६ ॥ एतदा च क्षवमे ब्रह्मन् श्रोतव्यं यदि मन्यसे ॥ वैशंपायन उवाच आसन् पूर्वजो राजन्मुनयो भ्रातरस्त्वयः ॥ ७ ॥ एकतश्च द्वितश्चैव
 त्रितश्चादित्यसन्निभाः ॥ सर्वे प्रजापति समाः प्रजावंतस्तथैव च ॥ ८ ॥ ब्रह्मलोकजिताः सर्वे तपसा ब्रह्मवादिनः ॥ तेषां तु तपसा प्रीतो नियमेन दमेन च ॥ ९ ॥ अं
 भवद्वौ तमो नित्यं पिता धर्मरतः सदा ॥ स तु दीर्घेण कालेन तेषां प्रीतिमवाप्य च ॥ १० ॥ जगाम भगवान्स्थानमनुरूपमिवात्मनः ॥ राजानस्तस्य येत्यासन् याज्या
 राजन्महात्मनः ॥ ११ ॥ ते सर्वे स्वर्गं ततस्मिंस्तस्य पुत्रान् पूजयन् ॥ तेषां नु कर्मणाराजंस्तथा चाध्ययनेन च ॥ १२ ॥ त्रितः स श्रेष्ठतां प्रापयथैवास्त्यपिता तस्य ॥
 तस्मात्सर्वं महाभागामुनयः पुण्यलक्षणाः ॥ १३ ॥ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ याज्यास्त स्वार्थेण च यागं कृतवान् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ पशुपतिपर्वण्यं दक्षिणार्थागाः प्राप्नुवन्त्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
 अपूजयन्महाभागं यथास्य पितरं तथा ॥ कदाचिद्धिततोर राजन् भ्रातरावेकतद्वितौ ॥ १४ ॥ यज्ञार्थं च क्रतुश्चित्तांतथा विचार्य मेव च ॥ तयोर्बुद्धिः समभवत्त्रितं गृ-
 त्यपरंतप ॥ १५ ॥ याज्यान्सर्वानुपादाय प्रतिगृह्य पशूंस्ततः ॥ सोमं पास्यामहे हृष्टाः प्राप्य यज्ञं महाफलं ॥ १६ ॥ चक्रुश्चैवं तथा राजन् भ्रातरस्त्रय एव च ॥ तथा ते
 तु परिक्रम्य याज्यान्सर्वान् पशून् प्रति ॥ १७ ॥ याजयित्वा ततो याज्यान् लब्ध्वा तु सुबहुं न्यशून् ॥ याज्येन कर्मणा तेन प्रतिगृह्य विधानतः ॥ १८ ॥ प्राचीं दिशं महात्म-
 न आजग्मुस्ते महर्षयः ॥ त्रितस्तेषां महाराजपुरस्ताद्यातिदृष्टवत् ॥ १९ ॥ एकतश्च द्वितश्चैव पृष्ठतः कालयन् पशून् ॥ तयोश्चित्ता समभवद्दृष्ट्वा पशुगणं महत् ॥ २० ॥
 कथंचस्युरिमा गाव आवाभ्यां हि विना त्रितं ॥ तावन्योन्यं समाभाष्य एकतश्च द्वितश्च ह ॥ २१ ॥ यदूचतुर्मिथः पापौ तन्निबोध जनेश्वर ॥ त्रितो यज्ञेषु कुशलस्त्रितो
 वेदेषु निष्ठितः ॥ २२ ॥ अन्यास्तु बहुला गावस्त्रितः समुपलप्स्यते ॥ तदा वांसहितौ भूत्वा गाः प्रकाल्य ब्रजावहे ॥ २३ ॥ त्रितोऽपि गच्छतां काममावाभ्यां वै विना कृ-
 तः ॥ तेषां मा गच्छतां रात्रौ पथि स्थानां वृको भवत् ॥ २४ ॥ तत्र कूपो विदूरे भूत्सरस्वत्यास्तटे महान् ॥ अथ त्रितो वृकं दृष्ट्वा पथि तिष्ठंतमग्रतः ॥ २५ ॥ तद्गयादपस-
 र्पन्वै तस्मिन् कूपे पपात ह ॥ अगाधे सुमहायोरे सर्वभूतभयं करे ॥ २६ ॥ त्रितस्ततो महाराज कूपस्थो मुनिसत्तमः ॥ आर्तनादं ततश्च केतौ तु शुश्रुवतुर्मुनी ॥ २७ ॥ तं
 ज्ञात्वा पतितं कूपे भ्रातरावेकतद्वितौ ॥ वृकत्रासाच्च लोभाच्च समुत्सृज्य प्रजग्मतुः ॥ २८ ॥ भ्रातृभ्यां पशुलुब्धाभ्यामुत्सृष्टः समहातपाः ॥ उदपाने तदाराजन्निर्ज-
 लेषां सुसंवृते ॥ २९ ॥ त्रित आत्मानमालक्ष्य कूपे वीरुत्तृणावृते ॥ निमग्नं भरतश्चेष्टनरके दुष्कृतीयथा ॥ ३० ॥ स बुद्ध्या गणयत्याज्ञो मृत्योर्भीतो ह्यसोमपः ॥ सोमः
 कथं तु पातव्य इह स्थेनमया भवेत् ॥ ३१ ॥ स एव मग्निं निश्चित्य तस्मिन् कूपे महान्तपाः ॥ ददर्श वीरुधं तत्र लंबमानां यदृच्छया ॥ ३२ ॥ पांशुं ग्रस्ते ततः कूपे विचिंत्य
 सलिलं मुनिः ॥ अग्नीन्संकल्पयामास होत्रे चात्मानमेव च ॥ ३३ ॥ ततस्तां वीरुधं सोमं संकल्प्य सुमहातपाः ॥ क्रचो यजूं पिसामानि मनसा चितयन् मुनिः ॥ ३४ ॥
 ग्रावीणः शर्कराः कृत्वा प्रचक्रे भिषवं नृप ॥ आज्यं च सलिलं च क्रेभागांश्च त्रिदिवौ कसां ॥ ३५ ॥ सोमस्याभिषवं कृत्वा चकार विपुलं ध्वनिं ॥ स चाविश दिवराज-
 न्युनः शब्दस्त्रितस्य वै ॥ ३६ ॥ समवाप्य च तं यज्ञं यथोक्तं ब्रह्मवादिभिः ॥ वर्तमाने महायज्ञे त्रितस्य सुमहात्मनः ॥ ३७ ॥ आविग्नं त्रिदिवं सर्वकारणं च न बुध्यते ॥
 ततः सुतुमुलं शब्दं शुश्रावा यदृहस्पतिः ॥ ३८ ॥ श्रुत्वा चैवाब्रवीत्सर्वा देवान् देवपुरोहितः ॥ त्रितस्य वर्तते यज्ञस्तत्र गच्छामहे सुराः ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ - इति शल्यांतर्गतगदाप० नैलकंठीयेभारतभा० षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ५५ ॥

सहिकुद्धः सृजेदन्यान् देवानपि महातपाः ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्य सहिताः सर्वदेवताः ॥ ४० ॥ प्रययुस्तत्र यत्रासौ त्रितयज्ञः प्रवर्तते ॥ ते तत्र गत्वा विबुधास्तं कृष्यं य
त्र सत्रितः ॥ ४१ ॥ ददृशुस्तं महात्मानं दीक्षितं यज्ञकर्मसु ॥ दृष्ट्वा चैनं महात्मानं श्रिया परमया युतं ॥ ४२ ॥ ऊचुश्चैनं महाभागं प्राप्ता भागार्थिनो वयं ॥ अथाब्रवी
द्विदेवान्यश्च ध्वं मां दिवौ कसः ॥ ४३ ॥ अस्मिन् प्रतिभये कूपे निमग्नं नष्टचेतसं ॥ ततस्त्रितो महाराज भागांस्ते प्राप्यथाविधि ॥ ४४ ॥ मंत्रयुक्तान्समददत्ते च प्रीतास्त
दाभवन् ॥ ततो यथाविधि प्राप्तान् भागान् प्राप्य दिवौ कसः ॥ ४५ ॥ प्रीतात्मानो ददुस्तस्मै वरान्यान् मनसेच्छति ॥ स तु वब्रुवर्देवांस्तुमर्ह्यमामितः ॥ ४६ ॥ यश्चेहो
पस्पृशेत्कूपे स सोमपगतिलभेत् ॥ तत्र चोर्मिमती राजन्नुत्पपात सरस्वती ॥ ४७ ॥ तत्रोत्क्षिप्तः समुत्तस्थौ पूजयंस्त्रिदिवौ कसः ॥ तथेति चोक्ता विबुधा जग्मूराजन्य
थागताः ॥ ४८ ॥ त्रितश्चाभ्यागमत्प्रीतः स्वमेव निलयंतदा ॥ क्रुद्धस्तु स समासाद्य तावृषीभ्रातरौ तदा ॥ ४९ ॥ उवाच परुषं वाक्यं शशाप च महातपाः ॥ पशुलुब्धौ
युवां यस्मान्मा मुत्सृज्य प्रधावितौ ॥ ५० ॥ तस्माद्दृकाकृतीरौ द्रौदृष्टिणावभितश्चरौ ॥ भवितारौ मया शसौ पापेनानेन कर्मणा ॥ ५१ ॥ प्रसवश्चैव युवयोर्गोलां
गूलक्ष्मवां नराः ॥ इत्युक्तेन तदा तेन क्षणादेव विशांपते ॥ ५२ ॥ तथाभूतावदृश्येतां वचनात्सत्यवादिनः ॥ तत्राप्यमितविक्रान्तः स्पृष्ट्वा तोयं हलायुधः ॥ ५३ ॥ द
त्वा च विविधान् दायां न पूजयित्वा च वैद्विजान् ॥ उदपानं च तं वीक्ष्य प्रशस्य च पुनः पुनः ॥ नदी गतमदीनात्मा प्राप्नो विनशनंतदा ॥ ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते
शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि बलदेवती० त्रिताल्याने षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ५५ ॥ वैशंपायन उवाच ततो विनशनं राजन् जगामाथ हलायुधः ॥ शु
द्राभीरान् प्रतिद्वेषाद्यत्र नष्टा सरस्वती ॥ १ ॥ तस्मात्तु क्रपयो नित्यं प्राहुर्विनशनेति च ॥ यत्राप्युपस्पृश्य बलः सरस्वत्यां महाबलः ॥ २ ॥ सुभूमिकं ततो गच्छत्सरस्व
त्यास्तटे वरे ॥ तत्र चाप्सरसः शुभ्रानित्यकालमतंद्रिजाः ॥ ३ ॥ क्रीडाभिर्विमलाभिश्च क्रीडन्ति विमलाननाः ॥ तत्र देवाः सगंधर्वा मासि मासि जनेश्वर ॥ ४ ॥ अ
भिगच्छन्ति तत्तीर्थं पुण्यं ब्राह्मणसेवितं ॥ तत्रादृश्यंतं गंधर्वास्तथैवाप्सरसां गणाः ॥ ५ ॥ समेत्य सहिताराजन्यथा प्राप्तं यथा सुखं ॥ तत्र मोदन्ति देवाश्च पितरश्च स
वीरुधः ॥ ६ ॥ पुण्यैः पुण्यैः सदा दिव्यैः कीर्यमाणाः पुनः पुनः ॥ आक्रीडन् भूमिः साराजं स्तासामप्सरसां शुभा ॥ ७ ॥ सुभूमिकेति विख्याता सरस्वत्यास्तटे वरे ॥ तत्र
स्नात्वा च दत्त्वा च वसुविप्राय माधवः ॥ ८ ॥

तदिति ॥ १ ॥ २ ॥ शुभाः शुचयः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ १॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कालज्ञानप्रतिकालज्ञानार्थं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ शंखं शंखनामानं ॥ २० ॥ नगदंष्ट्रं ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
 श्रुत्वासीतंचतद्विव्यंवादित्राणांचनिःस्वनं ॥ छायाश्रविपुलादृष्ट्वादेवगंधर्वरक्षसां ॥ १॥ गंधर्वाणांततस्तीर्थमागच्छद्रोहिणीसुतः ॥ विश्वावसुमुखास्तत्रगं
 धर्वास्तपसान्विताः ॥ १० ॥ नृत्यवादित्रगीतंचकुर्वतिसुमनोरमं ॥ तत्रदत्त्वाहलयरोविप्रेभ्योविविधंवसु ॥ ११ ॥ अजाविकंगोखरोष्ट्रसुवर्णरजतंतथा ॥ भो
 जयित्वादिजान्कामैः संतर्प्यचमहाधनैः ॥ १२ ॥ प्रययौसहितोविप्रेस्तूयमानश्चमधवः ॥ तस्माद्वंधर्वतीर्थाच्चमहाबाहुरस्दिमः ॥ १३ ॥ गर्गस्रोतोमहातीर्थमा
 जगामैककुंडली ॥ तत्रगर्गेणदृष्टेनतपसाभावितात्मना ॥ १४ ॥ कालज्ञानगतिश्चैवज्योतिषांचव्यतिक्रमः ॥ उत्पातादारुणाश्चैवशुभाश्चजनमेजय ॥ १५ ॥
 सरस्वत्याः शुभेतीर्थेविदितावैमहात्मना ॥ तस्यनाम्नाचततीर्थगर्गस्रोतइतिस्मृतं ॥ १६ ॥ तत्रगर्गमहाभागंऋषयः सुव्रतानृप ॥ उपासांचक्रिरेनित्यंकालज्ञानं
 प्रतिप्रभो ॥ १७ ॥ तत्रगत्वामहाराजबलः श्वेतानुलेपनः ॥ विधिवद्विधनंदत्वामुनीनांभावितात्मनां ॥ १८ ॥ उच्चावचांस्तथाभक्ष्यान्विप्रेभ्योविप्रदायसः ॥ नी
 लवासास्तदाऽगच्छच्छंखतीर्थमहायशाः ॥ १९ ॥ तत्रापश्यन्महाशंखंमहामेरुमिवोच्छ्रितं ॥ श्वेतपर्वतसंकाशंऋषिसंघेर्निषेवितं ॥ २० ॥ सरस्वत्यास्तटेजा
 तंनगतालध्वजोवली ॥ यक्षाविद्याधराश्चैवराक्षसाश्चामितौजसः ॥ २१ ॥ पिशाचाश्चामितबलायत्रसिद्धाः सहस्रशः ॥ तेसर्वेत्यशनंत्यक्त्वाफलंतस्यवनस्पतेः
 ॥ २२ ॥ व्रतैश्चनियमैश्चैवकालेकालेस्मभुंजते ॥ प्रामैश्चनियमैस्तैस्तैर्विचरंतः पृथक्पृथक् ॥ २३ ॥ अदृश्यमानामनुजैर्व्यचरन्पुरुषर्षभा ॥ एवंस्थ्यातो नरव्याघ्रलोके
 स्मिन्सवनस्पतिः ॥ २४ ॥ ततस्तीर्थसरस्वत्याः पावनंलोकविश्रुतं ॥ तस्मिंश्चयदुशार्दूलोदत्वातीर्थेपयस्विनीः ॥ २५ ॥ ताम्रायसानिभांडानिवस्त्राणिविविधा
 निच ॥ पूजयित्वादिजांश्चैवपूजितश्चतपोधनैः ॥ २६ ॥ पुण्यद्वैतवनंराजन्नाजगामहलायुधः ॥ तत्रगत्वामुनीनृदृष्ट्वानानावेषधरान्वलः ॥ २७ ॥ आपुत्यसल्लि
 लेचापिपूजयामासवैदिजान् ॥ तथैवदत्त्वाविप्रेभ्यः परिभोगानसुपुष्कलान् ॥ २८ ॥ ततः प्रायाद्वलोराजन्दक्षिणेनसरस्वतीं ॥ गत्वाचैवंमहाबाहुर्नातिदूरेमहाप
 शाः ॥ २९ ॥ धर्मात्मानागधन्वानंतीर्थमागमदच्युतः ॥ यत्रपन्नगराजस्यवासुकेः सन्निवेशनं ॥ ३० ॥ महाद्युतेर्महाराजबहुभिः पन्नगैर्वृतं ॥ ऋषीणांहिसहस्रा
 णितत्रनित्यंचतुर्दश ॥ ३१ ॥ यत्रदेवाः समागम्यवासुकिंपन्नगोत्तमं ॥ सर्वपन्नगराजानमभ्यर्षिचन्यथाविधि ॥ ३२ ॥ पन्नगेभ्योभ्यर्चयंतत्रविद्यतेनस्मधीस्वा
 दत्रापिविधिवदत्त्वाविप्रेभ्योस्तसंचयान् ॥ ३३ ॥

॥३४॥३५॥३६॥ अवेक्षार्थेदृष्टमित्यर्थः ॥३७॥३८॥ इच्छामिश्रोतुमिति शेषः ॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥ यज्ञोपवीतैः यज्ञसूत्रैः तीर्थवेताग्नीनामुत्तरभागंती
 प्रायात्प्राचीं दिशं तत्र तत्र तीर्थान्यनेकशः ॥ महस्रशतसंख्यानि प्रथितानि पदे पदे ॥३४॥ आपुन्यतत्र तीर्थेषु यथोक्तं तत्र चर्षिभिः ॥ कृत्वा पवामन नियमं दत्वा दा
 नानि सर्वशः ॥३५॥ अभिवाद्य मुनींस्तान्वै तत्र तीर्थनिवासिनः ॥ उद्दिष्टमार्गः प्रययौ यत्र भूयः सरस्वती ॥३६॥ प्राङ्मुखं वै निवृत्ते दृष्टिर्वा तहता यथा ॥ कृपी
 णानैमिपेयाणामवेक्षार्थं महात्मनां ॥३७॥ निवृत्तांतां सरिच्छ्रेष्ठां तत्र दृष्ट्वा तुलांगली ॥ बभूव विस्मितो राजन्वलः श्वेतानुलेपनः ॥३८॥ जनमेजय उवाच
 कस्मान्न सरस्वती वलन्निवृत्ता प्राङ्मुखी भवत् ॥ व्याख्यातमेतदिच्छामि सर्वमध्वर्युसत्तम ॥३९॥ कस्मिंश्चिच्छिंकारेण तत्र विस्मितो यदुनंदनः ॥ निवृत्ता हेतुना के
 न कथमेव सरिद्वरा ॥४०॥ वैशंपायन उवाच पूर्वकृतयुगे राजन् नैमिपेयास्तपस्विनः ॥ वर्तमाने सुविपुले मन्त्रे द्वादश वार्षिके ॥४१॥ कृपया बहवो राजंस्त
 सत्रमभिपेदिरे ॥ उपित्वा च महाभागास्तस्मिन् मन्त्रे यथाविधि ॥४२॥ निवृत्ते नैमिपेये वै मन्त्रे द्वादश वार्षिके ॥ आजग्मुर्कृपयस्तत्र बहवस्तीर्थकारणान् ॥४३॥
 कृपीणां बहुलत्वात्तु सरस्वत्याविशांपते ॥ तीर्थानि नगरां यंत कूले वै दक्षिणे तदा ॥४४॥ समंतपंचकं यावत्तावत्ते द्विजसत्तमाः ॥ तीर्थलोभाच्च रय्याघ्नघास्तीरं
 ममाश्रिताः ॥४५॥ जुहुतां तत्र ते पातु मुनीनां भावितात्मनां ॥ स्वाध्यायेनातिमहता बभूवुः पुरितादिशः ॥४६॥ अग्निहोत्रैस्तत्संपां क्रियमाणैर्महात्मनां ॥ अ
 शोभत सरिच्छ्रेष्ठा दीप्यमानैः समंततः ॥४७॥ वालखिल्या महा राज अश्मकुट्टाश्च तापसाः ॥ दंतो लूखलिनश्चान्ये प्रसंख्यामास्तथा परे ॥४८॥ वायुभक्षजला
 हाराः पर्णभक्षश्च तापसाः ॥ नानानियमयुक्ताश्च तथास्यंडिलशायिनः ॥४९॥ आसन्वै मुनयस्तत्र सरस्वत्याः समीपतः ॥ गोभयंतः सरिच्छ्रेष्ठां गंगामिव
 दिवौकसः ॥५०॥ गतशश्च समापेतुर्कृपयः सत्रयाजिनः ॥ तेवकाशं न ददृशुः सरस्वत्या महाव्रताः ॥५१॥ ततो यज्ञोपवीतैस्तत्तीर्थनिर्मिमायवै ॥ जुहुवुश्चा
 ग्निहोत्रांश्च कुशविधिभिः क्रियाः ॥५२॥ ततस्तपि संघातं निराशं चिंतयान्वितं ॥ दर्शयामास राजेंद्रतेपामर्थं सरस्वती ॥५३॥ ततः कुंजान् बहून्कृत्यामन्त्रि
 रत्तां सरस्वती ॥ कृपीणां पुण्यतपसां कारुण्या ज्ञनमेजय ॥५४॥ ततो निवृत्त्य राजेंद्रतेपामर्थं सरस्वती ॥ भूयः प्रतीच्य भिमुर्ग्वी प्रसुप्ता व सरिद्वरा ॥५५॥ अमो
 घागमने कृत्याते पांभूयो ब्रजाम्यहं ॥ इत्यद्भुतं महच्च केतदाराजन्महानदी ॥५६॥ एवं सकुंजो राजन्वै नैमिपीयडुतिस्मृतः ॥ कुरुश्रेष्ठ कुरुक्षेत्रे कुरुष्व महतीं क्रि
 यां ॥५७॥

र्थत्वेन श्रोते प्रसिद्धं निर्मिमाय निर्मायेत्यर्थः ॥५२॥ निराशं सरस्वती जललाभे इत्यर्थः ॥५३॥ कुंजान् आत्मनो वासस्थानानि तीर्थविशेषानित्यर्थः ॥५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ इतिशल्यां तगेतगदापर्वणिनेलकंठीयेभारतजावदोपेसमत्रिशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥३॥ समेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
 तत्रकुंजान्वहूतद्वानिवृत्तांचसरस्वतीं ॥ वभूवविस्मयस्तत्ररामस्याथमहात्मनः ॥ ५८ ॥ उपसृश्यतुतत्रापिविधिवद्यदुनंदनः ॥ दत्वादायान्द्विजातिभ्यांभां
 डानिविविधानिच ॥ ५९ ॥ भक्ष्यंभोज्यंचविविधं ब्राह्मणेभ्यः प्रदायच ॥ ततः प्रायाद्वलोराजमूज्यमानोद्विजातिभिः ॥ ६० ॥ सरस्वतीतीर्थवरंनानांद्विजगणा
 युतं ॥ वदरेंगुदकाश्मर्यपुष्पाश्चत्यविर्भातकैः ॥ ६१ ॥ कंकोलैश्चपलागैश्चकरैः पीलुभिस्तथा ॥ सरस्वतीतीर्थरुहैस्तरुभिर्विविधैस्तथा ॥ ६२ ॥ करूपकवरै
 श्चैवविल्वैराघातकैस्तथा ॥ अतिमुक्तकपंडैश्चपारिजातैश्चशोभितं ॥ ६३ ॥ कदलीवनभूयिष्ठं दृष्टिकांतं मनोहरं ॥ वार्ध्वं वृक्षफलपर्णादिर्दंतोलूखलिकैरपि ॥
 ॥ ६४ ॥ तथाश्मकुट्टैर्वानैर्मुनिभिर्वहुभिर्वृतं ॥ स्वाध्यायघोषसंघुष्टं भृगूयशनाकुलं ॥ ६५ ॥ अहिंसैर्धर्मपरमैर्नृभिरत्यर्थसेवितं ॥ समसारस्वतं तीर्थमाजगा
 महलायुधः ॥ यत्रमंकणकः सिद्धस्तपस्तेपेमहामुनिः ॥ ६६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणिवलदेवतीर्थः ॥ सारस्वतीपाख्यानेसमत्रिशोऽध्या
 यः ॥ ३७ ॥ ॥३॥ जनमेजयउवाच समसारस्वतंकस्मात्कश्चमंकणकोमुनिः ॥ कथं सिद्धः स भगवान् कश्चास्यनियमोभवत् ॥ १ ॥ कस्यवंशेसमुत्प
 न्नः किंचाधीतं द्विजोत्तम ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विधिवद्विजसत्तम ॥ २ ॥ वैशंपायनउवाच राजन्समसरस्वत्यायाभिव्यामिमिदं जगत् ॥ आहूतावलवद्वि
 हितत्रतत्रसरस्वती ॥ ३ ॥ सुप्रभाकांचनाक्षीचविशालाचमनोरमा ॥ सरस्वतीचौघवतीसुरेणुर्विमलोदका ॥ ४ ॥ पितामहस्यमहतोवर्तमानेमहामखे ॥ वितते
 यज्ञवाटेचसंसिद्धेपुद्विजातिपु ॥ ५ ॥ पुण्याहघोषैर्विमलैर्वेदानांनिनंदैस्तथा ॥ देवेषुचैवव्यग्रेषुतस्मिन्यज्ञविधौतदा ॥ ६ ॥ तत्रचैवमहाराजदीक्षितेप्रपितामहे ॥
 यजनस्तस्यसत्रेणसर्वकामंसमृद्धिना ॥ ७ ॥ मनसाचिंतितात्यर्थाधर्मार्थकुशलैस्तदा ॥ उपतिष्ठतिराजेंद्रद्विजातीस्तत्रतत्रह ॥ ८ ॥ जगुश्चतत्रगंधर्वाननृतुश्चा
 प्सरोगणाः ॥ वादित्राणिचदिव्यानिवादयामासुरंजसा ॥ ९ ॥ तस्ययज्ञस्यसंपत्त्यातुतुपुर्देवताअपि ॥ विस्मयंपरमंजग्मुःकिमुमानुपयोनयः ॥ १० ॥ वर्तमाने
 तथायज्ञेषुष्करस्येपितामहे ॥ अब्रुवन्नृपयोरान्नायंयज्ञोमहागुणः ॥ ११ ॥ नदृश्यतेसरिच्छ्रेष्ठायस्मादिहसरस्वती ॥ तच्छ्रुत्वाभगवान्प्रीतःसस्माराथसरस्वतीं
 ॥ १२ ॥ पितामहेनयजताआहूतापुष्करपुवै ॥ सुप्रभानामराजेंद्रनाम्नातत्रसरस्वती ॥ १३ ॥ तांद्वह्वामुनयस्तुष्टास्त्वरायुक्तांसरस्वतीं ॥ पितामहंमानयंतींक्रतुतेबहु
 मेतिरे ॥ १४ ॥ एवमेपासरिच्छ्रेष्ठापुष्करेषुसरस्वती ॥ पितामहार्थंसंभूतातुष्ट्यर्थंचमनीपिणां ॥ १५ ॥

॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ सस्मरुः स्मृतवतः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ गयेषु गच्छेदेषु ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सुरेणु रुद्रेशोपठीययपितथापि पंचमेस्थाने कीर्त्यते श्लोकानां पौर्वापर्यं वा विज्ञेयं ॥ २६ ॥ २७ ॥

नैमिषे मुनयो राजन्समागम्य समासते ॥ तत्र चित्राः कथा ल्यासन् वेदं प्रतिजनेश्वर ॥ १६ ॥ यत्र ते मुनयो ल्यासन्नानास्वाध्यायवेदिनः ॥ ते समागम्य मुनयः स
स्मरुर्वै सरस्वतीं ॥ १७ ॥ मातुध्याता महाराज कपिभिः सत्रयाजिभिः ॥ समागतानां राजेंद्र सहायार्थं महात्मनां ॥ १८ ॥ आजगाम महाभागा तत्र पुण्या सरस्व
ती ॥ नैमिषे कांचनाक्षी तु मुनीनां सत्रयाजिनां ॥ १९ ॥ आगता सरितां श्रेष्ठा तत्र भारतपूजिता ॥ गयस्य यजमानस्य गयेष्वेव महाक्रतुं ॥ २० ॥ आहूता सरितां
श्रेष्ठा गययज्ञे सरस्वती ॥ विशालांतु गयस्याहुर्कपयः संशितव्रताः ॥ २१ ॥ सरित्साहिमवत्पार्श्वान्मुताशीघ्रगामिनी ॥ औदालके स्तथायज्ञे यजतस्तस्य भार
त ॥ २२ ॥ समेते सर्वतः स्फूर्तिमुनीनां मंडलेन दा ॥ उत्तरे कोसलाभागे पुण्ये राजन्महात्मनः ॥ २३ ॥ उदालकेन यजता पूर्वध्याता सरस्वती ॥ आजगाम सरिच्छ्रेष्ठा
तं देशं मुनिकारणात् ॥ २४ ॥ पूज्यमाना मुनिगणैर्वल्कलाजिनसंवृतैः ॥ मनोरमेति विख्याता साहितैर्मनसा कृता ॥ २५ ॥ सुरेणुं कपभेदीपुण्ये राजर्षिसेविते ॥
कुराश्च यजमानस्य कुरुक्षेत्रे महात्मनः ॥ २६ ॥ आजगाम महाभागा सरिच्छ्रेष्ठा सरस्वती ॥ ओघवत्यपि राजेंद्रवसिष्ठेन महात्मना ॥ २७ ॥ समाहूता कुरुक्षेत्रे
दिव्यतोया सरस्वती ॥ दक्षेण यजता चापि गंगाद्वारे सरस्वती ॥ २८ ॥ सुरेणुरिति विख्याता प्रसुताशीघ्रगामिनी ॥ विमलोदाभगवती ब्रह्मणाय जता पुनः ॥ २९ ॥
समाहूता ययौ तत्र पुण्ये हंमवते गिरौ ॥ एकीभूतास्तनस्तास्तु तस्मिंस्तीर्थे समागताः ॥ ३० ॥ समसारस्वतं तीर्थं तं स्तुप्रथितं भुवि ॥ इति मनसरस्वत्यां नाम तः परिकी
र्तिताः ॥ ३१ ॥ समसारस्वतं चैव तीर्थं पुण्यं तथा स्मृतं ॥ शृणु मं कणकस्यापि कौमारब्रह्मचारिणः ॥ ३२ ॥ आपगाम वगादस्य राजन्यक्रीडितं महत् ॥ दृष्ट्वा यदृच्छया
तत्र स्त्रियमंभसि भारत ॥ ३३ ॥ आर्यं तीरुचिरापां गीं दिग्वाससमनिदितां ॥ सरस्वत्यां महाराज चस्कंदे वीर्यमंभसि ॥ ३४ ॥ तत्र तः सनुजग्राहकलशैवे महातपाः ॥
समधा प्रविभागंतु कलशस्थं जगाम ह ॥ ३५ ॥ तत्र पर्ययः समजाता जज्ञिरे मरुतां गणाः ॥ वायुवेगो वायुवलो वायुहावायुमंडलः ॥ ३६ ॥ वायुज्वालो वायुरेता वायु
चक्रश्च वीर्यवान् ॥ एवमेते समुत्पन्ना मरुतां जनयिष्णवः ॥ ३७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ आर्यं तीरुचिरापां गीं दिग्वाससमनिदितां ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मरुतां प्राणवायूनां एकोनपञ्चाशतां एतेषां नपसामरुतो दित्या मुत्पन्ना इति कल्पान्तरविषयो यमर्थः ॥ ३७ ॥

इदमत्यद्भुतं गजानित्यस्य नात्यर्थयोगनसिद्धस्य कायस्य परिणामान्तरं हासवत्पद्म्यादिकं न जायते तत्तत्र प्रविष्टो न्नरसोऽपरिणममाण एव देहान्निःसरति तं दृष्ट्वा आत्मनः सिद्धकायत्वं मत्वा मं कणको गवैर्ण नृत्यति तदे
इदमत्यद्भुतं राजन शृण्वान् श्रव्यं नरं भुवि ॥ महर्षेश्वरितं यादृक्त्रिपुलोकेषु विश्रुतं ॥ ३८ ॥ पुरा मं कणकः सिद्धः कुशाग्रेणेति नः श्रुतं ॥ क्षतः किल करे राजंस्तस्य गा
करसो भवन् ॥ ३९ ॥ सर्वेशाकरमं दृष्ट्वा हर्षाविष्टः प्रनृत्तवान् ॥ ततस्तस्मिन् नृत्ये वै स्यावरं जंगमं च यत् ॥ ४० ॥ प्रनृत्तमुभयं वीरतेजसा तस्य मोहितं ॥ ब्रह्मादि
भिः सुरैराजन् क्रपिभिश्च तपोधनैः ॥ ४१ ॥ विज्ञप्तो वै महादेव क्रपेरर्थे नराधिप ॥ नायं नृत्येद्यथा देवतया त्वं कर्तुमर्हसि ॥ ४२ ॥ ततो देवो मुनिं दृष्ट्वा हर्षाविष्टमतीव
ह ॥ सुराणां हितकामार्थं महादेवो भ्यभाषत ॥ ४३ ॥ भो भो ब्राह्मण धर्मज्ञ किमर्थं नृत्यते भवान् ॥ हर्षस्यानं किमर्थं च तवेदमधिकं मुने ॥ ४४ ॥ तपस्विनो धर्मपथे
स्थितस्य द्विजसत्तम ॥ क्रपिरुवाच किं पश्यसि मे ब्रह्मन् कराच्छाकरं संसृतं ॥ ४५ ॥ यं दृष्ट्वा संप्रनृत्तो वै हर्षेण महता विभो ॥ तं प्रहस्या ब्रवीद्देवो मुनिरांगे
ण मोहितं ॥ ४६ ॥ अहं न विस्मयं विप्रगच्छामीति प्रपश्य मां ॥ एवमुक्तां मुनिश्रेष्ठं महादेव न धीमता ॥ ४७ ॥ अंगुल्यग्रेण राजेंद्र स्वांगुष्ठं स्ताडितो भवन् ॥ ततो भ
स्मक्षता द्राजन्निर्गतं हिमसन्निभं ॥ ४८ ॥ तदृष्ट्वा व्रीडितो राजन् समुनिः पादयोर्गतः ॥ मेने देवं महादेवमिदं चोवाच विस्मितः ॥ ४९ ॥ नान्यं देवादहं मन्येरुद्रा
त्परतरं महत् ॥ सुरासुरस्य जगतां गतिस्त्वमभिगृह्यत ॥ ५० ॥ त्वया स्पृष्टमिदं विश्वं वदंतीह मनीषिणः ॥ त्वामेव सर्वविशतिपुनरेव युगक्षये ॥ ५१ ॥ देवैरपि
न शक्यस्त्वं परिज्ञातुं कुतो मया ॥ त्वयि सर्वस्मदृश्यं ते भावाये जगति स्थिताः ॥ ५२ ॥ त्वामुपासंत वरदं देवा ब्रह्मादयो नय ॥ सर्वस्वमसि देवानां कर्तारयिता च
ह ॥ ५३ ॥ त्वत्प्रसादात्सुराः सर्वे मोदंतीहा कुतो भयाः ॥ एवं स्तुत्वामहादेवं सक्रपिः प्रणतो भवन् ॥ ५४ ॥ यदिदं चापलं देवकृतमेतस्मयादिकं ॥ ततः प्रसादयामि
त्वांतपो मे न त्वरेदिति ॥ ५५ ॥ ततो देवः प्रीतमना स्तनृपि पुनरब्रवीत् ॥ तपस्ते वर्धतां विप्रम त्वसादा सहस्रधा ॥ ५६ ॥ आश्रमे चेह वत्स्यामित्वया सार्धं महंसदा ॥
समसारस्वते चास्मिन्यो मामचिप्यंते नरः ॥ ५७ ॥ न तस्य दुर्लभं किंचिद्भविष्यते ह परत्र वा ॥ सारस्वतं च तेलोकं गमिष्यंति न संशयः ॥ ५८ ॥ एतन्मं कणकस्यापि च
रितं भूरितेजसः ॥ सहिपुत्रः सुकन्यायामुत्पन्नो मातरि श्वना ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशो गदावल्लदेवती सारस्वतोपाख्याने अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

वक्ष्यशून्यत्वं देहस्य महती योगसिद्धिः देहस्य भस्मभूतत्वं तु महीयसी सिद्धिरित्येतद्ब्रूदो दर्शयंस्तस्य गर्वपरिहरतीति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ स्मयादिकं गर्वादिकं ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इति शल्यानर्गतगदापनैलकंडीये भारतभाष्ये अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ५९ ॥

उषित्वेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
 वैशंपायन उवाच उषित्वा तत्र रामस्तु संपूज्याश्रमवासिनः ॥ तथामंकणके प्रीतिं शुभांचक्रे हलायुधः ॥ १ ॥ दत्त्वा दानं द्विजातिभ्योरजनींतामुपोष्य च ॥ पूजि
 तो मुनिसंघैश्च प्रातरुत्थाय लांगली ॥ २ ॥ अनुज्ञाप्य मुनीन् सर्वान् स्पृष्ट्वा तोयं च भारत ॥ प्रययौ त्वरितो राम स्तीर्थहेतोर्महाबलः ॥ ३ ॥ ततस्त्वौशनसं तीर्थमाज
 गाम हलायुधः ॥ कपालमोचनं नाम यत्र मुक्तो महामुनिः ॥ ४ ॥ महता शिरसाराजन् ग्रस्तजंघो महोदरः ॥ राक्षसस्य महाराज रामक्षितस्य वैपुरा ॥ ५ ॥ तत्र पूर्व
 तपस्तप्तं काव्येन सुमहात्मना ॥ यत्रास्य नीतिरखिला प्रादुर्भूता महात्मनः ॥ ६ ॥ यत्र स्थश्चित्तयामास दैत्यदानवविग्रहं ॥ तस्माप्यच बलो राजंस्तीर्थप्रवरमुत्तमं ॥
 ॥ ७ ॥ विधिवद्ददौ वित्तं ब्राह्मणानां महात्मनां ॥ जनमेजय उवाच कपालमोचनं ब्रह्मन् कथं यत्र महामुनिः ॥ ८ ॥ मुक्तः कथंचास्य शिरोलग्नं केन च हेतुना ॥
 वैशंपायन उवाच पुरा वै दंडकारण्ये राघवेण महात्मना ॥ ९ ॥ वसताराजशार्दूलराक्षसान् शमयिष्यता ॥ जनस्थाने शिरश्छिन्नं राक्षसस्य दुरात्मनः ॥ १० ॥
 क्षुरेण शितधारेण उत्पपात महावने ॥ महोदरस्य तल्लुग्नं जंघायां वै यदृच्छया ॥ ११ ॥ वने विचरतो राजन् स्थित्वा स्फुरत्तदा ॥ स तेन लग्नेन तदा द्विजातिर्न शशा
 कह ॥ १२ ॥ अभिगंतुं महाप्राज्ञस्तीर्थान्यायत नानि च ॥ स पूतिना विस्रवता वेदना तौ महामुनिः ॥ १३ ॥ जगाम सर्वतीर्थानि प्रथिव्यां चेतिनः श्रुतं ॥ स गत्वा स
 रितः सर्वाः समुद्रांश्च महातपाः ॥ १४ ॥ कथयामास तत्सर्वं मृषीणां भावितात्मनां ॥ आप्लुत्य सर्वतीर्थेषु न च मोक्षमवाप्तवान् ॥ १५ ॥ स तु शुश्राव विप्रेन्द्रमुनीनां
 वचनं महत् ॥ सरस्वत्यास्तीर्थं वरं स्यात्तमौशनसं तदा ॥ १६ ॥ सर्वपापप्रशमनं सिद्धिदं त्रमनुत्तमं ॥ स तु गत्वा ततस्तत्र तीर्थमौशनसं द्विजः ॥ १७ ॥ ततः औशन
 से तीर्थं तस्योपस्पृशत् तदा ॥ तच्छिरश्चरणं मुक्तापपातं तर्जले तदा ॥ १८ ॥ विमुक्तस्तेन शिरसा परं सुखमवाप ह ॥ स चाप्यंतर्जले मूर्ध्नि जगामादर्शनं विभो ॥ १९ ॥
 ततः स विशिराजन् पूतात्मा वीतकल्मषः ॥ आजगामाश्रमं प्रीतः कृतकृत्यो महोदरः ॥ २० ॥ सोऽथ गत्वाश्रमं पुण्यं विप्रमुक्तो महातपाः ॥ कथयामास तत्सर्वं मृषी
 णां भावितात्मनां ॥ २१ ॥ ते श्रुत्वा वचनं तस्य तत्स्तीर्थस्य मानद ॥ कपालमोचनमिति नाम चक्रुः समागताः ॥ २२ ॥ स चापि तीर्थप्रवरं पुनर्गत्वा महानृषिः ॥ पी
 त्वापयः सुविपुलं सिद्धिमायात्तदा मुनिः ॥ २३ ॥ तत्र दत्त्वा बहून् दायान्विप्रांन् संपूज्य माधवः ॥ जगाम वृष्णिप्रवरं रूपद्वोराश्रमं तदा ॥ २४ ॥ यत्र तप्तं तपो घोरं
 मार्ष्टिषेण भारत ॥ ब्राह्मण्यं लब्ध्वांस्तत्र विश्वामित्रो महामुनिः ॥ २५ ॥ सर्वकामसंमृद्धं च तदाश्रमपदं महत् ॥ मुनिभिर्ब्राह्मणैश्चैव सेवितं सर्वदा विभो ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ श्वोमरणं तपेत् अक्षयं स्वर्गमाप्नोतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणं ब्रह्मसंघातो वेदसमूह इति यावत् ततः स्वार्थेऽप्यत्र ब्राह्मणं ब्रह्मसंघाते इति मेदिनी ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
ततो हलधरः श्रीमान् ब्राह्मणैः परिवारितः ॥ जगाम तत्र राजेन्द्ररूपं कुस्तनुमत्यजत् ॥ २७ ॥ रुषङ्गुर्ब्राह्मणो वृद्धस्तपोनित्यश्च भारत ॥ देहान्यासे कृतमना विचिंत्य ब्र
हुधा तदा ॥ २८ ॥ ततः सर्वानुपादाय तनयान्वैमहातपाः ॥ रुपंगुरव वीत्तत्र नयध्वं मां पृथुदकं ॥ २९ ॥ विज्ञायातीतवयसं रुपङ्गुं ते तपोधनाः ॥ तंच तीर्थमुपाति
न्युः सरस्वत्यास्तपोधनं ॥ ३० ॥ स तैः पुत्रैस्तदार्थी मानानीतो वै सरस्वतीं ॥ पुण्यां तीर्थं शतोपेतां विप्रसंघैर्निषेवितां ॥ ३१ ॥ स तत्र विधिनाराजन्नापुत्य सुमहात
पाः ॥ ज्ञात्वा तीर्थगुणां श्रैव प्राहेदृष्टपि सत्तमः ॥ ३२ ॥ सुप्रीतः पुरुषव्याघ्रसर्वान् पुत्रानुपासतः ॥ सरस्वत्युत्तरे तीरे यस्य जेदात्मजस्तनुं ॥ ३३ ॥ पृथुदकं जप्य परो
नैनं श्वोमरणं तपेत् ॥ तत्रापुत्य सधर्मात्मा उपस्पृश्य हलायुधः ॥ ३४ ॥ दत्त्वा चैव वहून् दायान् विप्राणां विप्रवत्सलः ॥ स सजयत्र भगवां लोको लोकोपिता महः ॥ ३५
यत्रार्ष्टिपेणः कौरव्य ब्राह्मण्यं संशितव्रतः ॥ तपसामह ताराजन्मवानृप्सि सत्तमः ॥ ३६ ॥ सिंधुद्वीपश्च राजर्षिर्देवापि श्रमहातपाः ॥ ब्राह्मण्यं लब्ध्वान् यत्र विश्वा
मित्रस्तथा मुनिः ॥ ३७ ॥ महातपस्वी भगवानुग्रते जामहातपाः ॥ तत्राजगाम बलवान् बलभद्रः प्रतापवान् ॥ ३८ ॥ इति श्री महाभारतेशल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ॥
वत्सलं देवतीर्थं यात्रायां सारस्वतोपाख्याने ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ जनमेजय उवाच कथमार्ष्टिपेणो भगवान् विपुलं तपसांस्तपः ॥ सिं
धुद्वीपः कथंचापि ब्राह्मण्यं लब्ध्वांस्तदा ॥ १ ॥ देवापि श्रमहातपाः कथं ब्रह्मन् विश्वामित्रश्च सत्तमः ॥ तन्ममाचक्ष्व भगवन् परं कौतूहलं हि मे ॥ २ ॥ वैशंपायन उवाच पुरा
कृतयुगे राजन्नार्ष्टिपेणो द्विजोत्तमः ॥ वसनगुरुकुले नित्यं नित्यमध्ययने रतः ॥ ३ ॥ तस्य राजन्गुरुकुले वसतो नित्यमेव च ॥ समासिना गमद्विद्यानापि वेदाविशां
पते ॥ ४ ॥ स निर्विण्णस्ततो राजंस्तपस्तेपे महातपाः ॥ ततो वै तपसा तेन प्राप्य वेदानुत्तमान् ॥ ५ ॥ स विद्वान् वेदयुक्तश्च सिद्धश्चाप्यृषिसत्तमः ॥ तत्र तीर्थं वरा
न्नादात्री नैव सुमहातपाः ॥ ६ ॥ अस्मिंस्तीर्थे महानद्या अद्य प्रभृतिमानवः ॥ आपुता वाजिमेधस्य फलं प्राप्स्यति पुष्कलं ॥ ७ ॥ अद्य प्रभृति नैवात्र भयं व्यालाद्र
विप्यति ॥ अपि चाल्येन कालेन फलं प्राप्स्यति पुष्कलं ॥ ८ ॥ एवमुक्त्वा महातेजा जगाम त्रिदिवं मुनिः ॥ एवं सिद्धः स भगवानार्ष्टिपेणः प्रतापवान् ॥ ९ ॥ तस्मिन्ने
व तदा तीर्थे सिंधुद्वीपः प्रतापवान् ॥ देवापि श्रमहाराज ब्राह्मण्यं प्राप तुर्महत् ॥ १० ॥ तथा च कौशिकस्तात तपो नित्यो जितेंद्रियः ॥ तपसा वै सुतमेन ब्राह्मणत्वमवा
प्तवान् ॥ ११ ॥ इति शल्यांतर्गतगदापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ कथमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतिशल्यांतर्गतगदाप०
 गाधिर्नाममहानासीत्स्वत्रियःप्रथितोभुवि ॥ तस्यपुत्रोभवद्राजन्विश्वामित्रःप्रतापवान् ॥ १२ ॥ सराजाकौशिकस्तातमहायोग्यभवत्किल ॥ सपुत्रमभिपि
 च्याथविश्वामित्रंमहातपाः ॥ १३ ॥ देहन्यासेमनश्चक्रेतमूचुःप्रणताःप्रजाः ॥ नगंतव्यंमहाप्राज्ञत्राहिचास्मान्महाभयात् ॥ १४ ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचततोगा
 धिःप्रजास्ततः ॥ विश्वस्वजगतोगोमाभेविष्यतिसुतोमम ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वातुततोगाधिर्विश्वामित्रंनिवेश्यच ॥ जगामत्रिदिवंराजन्विश्वामित्रोभवन्नृपः ॥
 ॥ १६ ॥ नसशक्रोतिपृथिवीयत्नवानपिरक्षितुं ॥ ततःशुश्रावराजासराक्षसेभ्यामहाभयं ॥ १७ ॥ निर्ययौनगराच्चापिचतुरंगयलान्वितः ॥ सगत्वादूरमध्वानंव
 सिष्ठाश्रममभ्ययात् ॥ १८ ॥ तस्यतेसैनिकाराजंश्चक्रुस्तत्रानयान्वहून् ॥ ततस्तुभगवान्विप्रोवसिष्ठोश्रममभ्ययात् ॥ १९ ॥ ददंशेततःसर्वभज्यमानंमहाव
 नं ॥ तस्यक्रुद्धोमहाराजवसिष्ठोमुनिसत्तमः ॥ २० ॥ सृजस्वशवरानघोरानितिस्वांगामुवाचह ॥ तयोक्तासाऽसृजद्धेनुःपुरुषान्घोरदर्शनान् ॥ २१ ॥ तेतुतद्वल
 मासाद्यवभंजुःसर्वतोदिशं ॥ तच्छ्रुत्वाविद्रुतंमैन्यंविश्वामित्रस्तुगाधिजः ॥ २२ ॥ तपःपरंमन्यमानस्तपस्येवमनोदधे ॥ सोस्मिंस्तीर्थवरंराजनस्सरस्वत्याःस
 माहितः ॥ २३ ॥ नियमैश्चोपवासैश्चकर्षयन्देहमात्मनः ॥ जलाहारोवायुभक्षःपर्णाहारश्चसोभवत् ॥ २४ ॥ तथास्थंडिलशायोचयेचान्येनियमाःपृथक् ॥ अ
 सकृत्तस्यदेवास्तुव्रतचिघ्नंप्रचक्रिरे ॥ २५ ॥ नचास्यनियमाद्बुद्धिरपयातिमहात्मनः ॥ ततःपरेणयत्नेनतत्त्वावदुविधंतपः ॥ २६ ॥ तेजसाभास्कराकारोगाधि
 जःसमपद्यत ॥ तपसातुतथायुक्तंविश्वामित्रंपितामहः ॥ २७ ॥ अमन्यतमहातेजावरदोवरमस्यतत् ॥ सतुवब्रवरंराजनस्यामहंब्राह्मणस्त्विति ॥ २८ ॥ तथेति
 चाब्रवीद्ब्रह्मासर्वलोकंपितामहः ॥ सलब्ध्वातपसोग्रेणब्राह्मणत्वंमहायशाः ॥ २९ ॥ विचचारमहींकृत्स्नांकृतकामःसुरोपमः ॥ तस्मिंस्तीर्थवरंरामःप्रदायवि
 विधंवसु ॥ ३० ॥ पयस्विनीस्तथाधेनूर्यानानिशयनानिच ॥ अथवस्त्राण्यलंकारंभक्ष्यंपेयंचशोभनं ॥ ३१ ॥ अददन्मुदितोराजन्पूजयित्वाद्विजोत्तमान् ॥ ययौ
 राजंस्तनोरामोवक्रस्याश्रममंतिकान् ॥ ३२ ॥ यत्रतेपेतपस्तीव्रंदालभ्योवक्रदृतिश्रुतिः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेश०गदाप०वलदेवतीर्थयात्रायांसारस्वतो
 पाख्यानेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ १३ ॥ वैशंपायनउवाच ब्रह्मयोनेर्बाल्मण्योत्पादकात्तीर्थादवाकीर्णनामदाल्भ्यसेवितंतीर्थजगाम ॥ १ ॥
 नैलकंठीयेभारतभावदीपेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥

तस्यावाकीर्णत्वमाह जुहावेत्यादिना अवाकीर्णतेनीचैरवपात्यंशत्रयोस्मिन्नित्यवाकीर्णमित्यर्थः वैचित्रवीर्यिणः विचित्रवीर्य एव वैचित्रवीर्यः सपितृत्वेनास्यस्य तस्यैवेत्यर्थः ॥ २ ॥ प्रतापवान्प्रांजुहावेति जुहावधृतराष्ट्रस्यराष्ट्रं वैचित्रवीर्यिणः ॥ तपसाघोररूपेण कर्षयन् देहमात्मनः ॥ २ ॥ क्रोधेन महतां विष्टो धर्मात्मा वै प्रतापवान् ॥ पुराहि नैमिषीयाणां स त्रेधाद शवार्पिके ॥ ३ ॥ वृत्ते विश्वजितो ते वै पंचालानृपयोगमन् ॥ तत्रेश्वरमया च तदक्षिणार्थमनस्विनः ॥ ४ ॥ बलान्वितान्वत्सतरान् निर्व्याधीनेकविंशति ॥ तान् ब्रवीद्वकोदालभ्यो विभजध्वं पशूनि ॥ ५ ॥ पशूनेतानहंत्यत्काभिस्त्रिप्येराजसत्तमं ॥ एवमुक्त्वा ततो राजन् ऋषीन् सर्वान् प्रतापवान् ॥ ६ ॥ जगाम धृतराष्ट्रस्य भ वनं ब्राह्मणोत्तमः ॥ स समीपगतो भूत्वा धृतराष्ट्रं जनेश्वरं ॥ ७ ॥ अयाचत पशून् दालभ्यः स चैनं रुषितो ब्रवीत् ॥ यदृच्छया मृता दृष्ट्वा गास्तदानृपसत्तमः ॥ ८ ॥ ए तांश्च शून् न यन्मिप्रं ब्रह्म बंधो यदीच्छसि ॥ ऋपिस्तथा वचः श्रुत्वा चिंतयामास धर्मवित् ॥ ९ ॥ अहो वत मृशं सं वै वाक्यमुक्तोऽस्मि संसदि ॥ चिंतयित्वा मुहूर्तेन रोषा विष्टो द्विजोत्तमः ॥ १० ॥ मतिं चक्रे विनाशाय धृतराष्ट्रस्य भूपते ॥ स तूत्कृत्य मृतानां वै मांसां निमुनिसत्तमः ॥ ११ ॥ जुहावधृतराष्ट्रस्यराष्ट्रं नरपतेः पुरा ॥ अवा कीर्णं सरस्वत्या स्तीर्थे प्रज्वाल्य पावकं ॥ १२ ॥ वकोदालभ्यो महाराज नियमं परमं स्थितः ॥ स तैरेव जुहावा स्यराष्ट्रं मां सैर्महातपाः ॥ १३ ॥ तस्मिंस्तु विधिवत्स त्रे संप्रवृत्ते सुदारुणे ॥ अक्षीय ततं तोराष्ट्रं धृतराष्ट्रस्य पार्थिव ॥ १४ ॥ ततः प्रक्षीयमाणं तद्राज्यं तस्य महीपते ॥ छिद्यमानं यथानंतं वनं परशुना विभो ॥ १५ ॥ बभू वा पट्रं तच्च व्यवकीर्णमचेतनं ॥ दृष्ट्वा तया वकीर्णं तुराष्ट्रं समनुजाधिपः ॥ १६ ॥ बभूव दुर्मनाराजं श्वितयामास च प्रभुः ॥ मोक्षार्थं मकरोद्यत्नं ब्राह्मणैः सहितः पु रा ॥ १७ ॥ न च श्रेयोध्यगच्छतु क्षीयते राष्ट्रमेव च ॥ यदा स पार्थिवः खिन्नस्ते च विप्रास्तदानघ ॥ १८ ॥ यदा चापि न शक्नोति राष्ट्रं मोक्षयितुं नृप ॥ अथ वै प्राश्रिकां स्तत्र प्रच्छजनमेजय ॥ १९ ॥ ततो वै प्राश्रिकाः प्रादुःपशुं विप्रकृतस्त्वया ॥ मां सैरभिजुहोतीति तवराष्ट्रं मुनिर्वकः ॥ २० ॥ तेन ते हूयमानस्यराष्ट्रस्यास्यक्षयो महान् ॥ तस्यैतत्तपसः कर्म येन ते घलयो महान् ॥ २१ ॥ अपां कुंजे सरस्वत्यास्तं प्रसादय पार्थिव ॥ सरस्वतीं ततो गत्वा सराजा वकमब्रवीत् ॥ २२ ॥ निपत्य शिरसा भूमौ प्रांजलिर्भरतर्षभ ॥ प्रसादयेत्वां भगवन्न परार्थं क्षमस्व मे ॥ २३ ॥ मम दीनस्य लुब्धस्य मौर्ख्येण हतचेतसः ॥ त्वंगतिस्त्वं च मे नाथ प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ २४ ॥

संबंधः स त्रे वृत्ते निवृत्ते सतीत्युत्तरेण संबंधः ॥ ३ ॥ पंचालान् विश्वजितो यज्ञस्यांते अगमन् पंचालं राजानं ययुरित्यर्थः ईश्वरं पंचालराजं ॥ ४ ॥ ५ ॥ एतान् पंचालराजदत्तान् स्वयंतत्र भागं न गृहीतवान् इत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ यदृच्छयेति गाः बलीबर्दान् धेनून् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥२५॥२६॥२७॥२८॥ तत्रतीर्थेइतिशत्रुनाशकामैस्तत्रहोमजपादिकंकर्तव्यमित्याख्यानतात्पर्यं ॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥ इ०श०ग०नै०भा० एकचत्वारिंशो
 तंतथाविलपंतंतुशोकोपहतचेतसं ॥ दृष्ट्वातस्यरूपाजज्ञेराष्टृतस्यव्यमोचयत् ॥ २५ ॥ ऋषिःप्रसन्नस्तस्याभूत्संरंभंचविहायसः ॥ मोक्षार्थतस्यराज्यस्यजुहाव
 पुनराहुतिं ॥ २६ ॥ मोक्षयित्वाततोराष्ट्रं प्रतिगृह्यपशून्वहून् ॥ दृष्ट्वात्मानैमिपारण्यंजगामपुनरेवसः ॥ २७ ॥ धृतराष्ट्रोपिधर्मात्मास्वस्थचेतामहामनाः ॥ स्वमेवन
 गरंराजन्प्रतिपेदेमहर्द्धिमत् ॥ २८ ॥ तत्रतीर्थेमहाराजबृहस्पतिरुदारधीः ॥ अमुराणामभावायभवायचदिवौकसां ॥ २९ ॥ मांसैरभिजुहावेष्टिमक्षीयंतततोसु
 राः ॥ देवतैरपिसंभग्राजितक्राशिभिराहवे ॥ ३० ॥ तत्रापिविधिवदत्वाब्राह्मणेभ्योमहायशाः ॥ वाजिनःकुंजरांश्चैवरथांश्चाश्वतरीयुतान् ॥ ३१ ॥ रत्नानिचम
 हार्हाणिधनंधान्यंचपुष्कलं ॥ ययौतीर्थमहाबाहुर्यायातंष्ट्रिर्वीपते ॥ ३२ ॥ तत्रयज्ञेययातेश्वमहाराजसरस्वती ॥ सर्पिःपयश्चसुस्त्रावनाहुपस्यमहात्मनः ॥ ३३ ॥
 तत्रेष्ट्वापुरुषव्याघ्रोययातिःष्ट्रिर्वीपतिः ॥ अक्रामदूर्ध्वमुदितोलेभेलोकांश्चपुष्कलान् ॥ ३४ ॥ पुनस्तत्रचराज्ञस्तुययातेर्यजतःप्रभोः ॥ आदार्थपरमंरुत्वाभक्तिं
 चात्मनिशाश्वतीं ॥ ३५ ॥ ददौकामान्ब्राह्मणेभ्योयानयान्योमनसेच्छति ॥ योयत्रस्थितएवेहआहूतोयज्ञसंस्तरे ॥ ३६ ॥ तस्यतस्यसरिच्छ्रेष्ठागृहादिशयना
 दिकं ॥ षट्संभोजनंचैवदानंनानाविधंतथा ॥ ३७ ॥ तेमन्यमानाराज्ञस्तुसंप्रदानमनुत्तमं ॥ राजानंतुष्टुवुःप्रीतादत्वाचैवाशिपःशुभाः ॥ ३८ ॥ तत्रदेवाःस
 गंधर्वाःप्रीतायज्ञस्यसंपदा ॥ विस्मितामानुपाश्वासन्देष्ट्वातांयज्ञसंपदं ॥ ३९ ॥ ततस्तालकेतुर्महाधर्मकेतुर्महात्माकृतात्मा महादाननित्यः ॥ वसिष्ठापवाहंम
 हाभीमवेगंधृतात्माजितात्मासमभ्याजगाम ॥ ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशत्यपर्वतर्गतगदापर्वणिवलदेवतीर्थयात्रायांसारस्वतोपास्यानेकचत्वारिंशोऽ
 ध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ जनमेजयउवाच वसिष्ठस्यापवाहोसौभीमवेगःकथंनुसः ॥ किमर्थंचसरिच्छ्रेष्ठानमृपिंप्रत्यवाहयत् ॥ १ ॥ कथमस्याभवद्वैरंकारणंकिं
 चतत्प्रभो ॥ शंसृष्टोमहाप्राज्ञनहितप्यामिकथ्यति ॥ २ ॥ वैशंपायनउवाच विश्वामित्रस्यविप्रपर्वंसिष्ठस्यचंभारत ॥ ष्शंवैरमभूद्राजंस्तपःस्यर्धाकृतंमहत्
 ॥ ३ ॥ आश्रमोवैवसिष्ठस्यस्याणुतीर्थेभवन्महान् ॥ पूर्वतःपार्श्वतश्चासीद्विश्वामित्रस्यधीमतः ॥ ४ ॥ यत्रस्याणुर्महाराजतप्तवान्परमंतपः ॥ तत्रास्यकर्मतद्द्वारंप्र
 वदंतिमनीषिणः ॥ ५ ॥ यत्रेष्ट्वाभगवान्स्याणुःपूजयित्वासरस्वतीं ॥ स्थापयामासतत्तीर्थस्याणुतीर्थमितिप्रभो ॥ ६ ॥ तत्रतीर्थेसुराःस्कंदमभ्यपिंचन्नराधिप ॥
 सैनापत्येनमहतासुरारिविनिवर्हणं ॥ ७ ॥

अध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ वसिष्ठस्येतिअपोसनेतीरेप्रास्यतेनेनेत्यपवाहस्तीर्थविशेषः ॥ १ ॥ कथ्यतित्वयिकथयतिसति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥८॥१॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥२२॥२३॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥ वयं क्रयः त्वतो धीमहि वेदान् कदाचिदनाद्यव्यामृतेषु कृपिषु संप्रदायोच्छेदे
तस्मिन्सारस्वते तीर्थे विश्वामित्रो महामुनिः ॥ वसिष्ठं चालयामास तपसोऽग्रेण तच्छृणु ॥८॥ विश्वामित्रवसिष्ठौ तावदहं न्यहनिभारत ॥ स्पर्धातपः कृतांती प्रांचक्र
तुस्तौ तपोधनौ ॥९॥ तत्राप्यधिकसंतापो विश्वामित्रो महामुनिः ॥ दृष्ट्वा तेजो वसिष्ठस्य चिंतामभिजगाम ह ॥१०॥ तस्य बुद्धिरियं त्यासीद्धर्मनित्यस्य भारत ॥
इयं सरस्वती तूर्णमस्मीपंतपोधनं ॥११॥ आनयिष्यति वेगेन वसिष्ठं तपतां वरं ॥ इहागतं द्विजश्रेष्ठं हनिष्यामि न संशयः ॥१२॥ एवं निश्चित्य भगवान्विश्वामि
त्रो महामुनिः ॥ सस्मारसरितां श्रेष्ठां क्रोधसंरक्तलोचनः ॥१३॥ साध्यातामुनिना तेन व्याकुलत्वं जगाम ह ॥ जज्ञे चैनं महावीर्यं महाकोपं च भाविनी ॥१४॥ त
तएनं वेपमाना विवर्णा प्रांजलिस्तदा ॥ उपतस्थे मुनिवरं विश्वामित्रं सरस्वती ॥१५॥ हतवीराय यथानारी सा भवदुःखिता भृशं ॥ ब्रूहि किं करवाणीति प्रोवाच मुनि
सत्तमं ॥१६॥ तामुवाच मुनिः क्रुद्धो वसिष्ठं शीघ्रमानया ॥ यावदेनं निहन्म्य घतच्छ्रुत्वा व्यथितानदी ॥१७॥ प्रांजलिं तु ततः कृत्वा पुंडरीकनिभेक्षणा ॥ प्राकंपत भृशं
भीता वायुनेवाहतालता ॥१८॥ तथा रूपां तु तां दृष्ट्वा मुनिराहमहानदी ॥ अविचारं वसिष्ठं त्वमानयस्वांतिकं मम ॥१९॥ सा तस्य वचनं श्रुत्वा ज्ञात्वा पापं चिक्लीपितं ॥
वसिष्ठस्य प्रभावं च जानंत्यप्रतिमं भुवि ॥२०॥ सा भिगम्य वसिष्ठं च इदमर्थमचोदयत् ॥ यदुक्ता सरितां श्रेष्ठा विश्वामित्रेण धीमता ॥२१॥ उभयोः शापयोर्भीता वै
पमाना पुनः पुनः ॥ चिंतयित्वा महाशापं कृपिवित्रासिता भृशं ॥२२॥ तां कृशां च विवर्णां च दृष्ट्वा चिंता समन्विता ॥ उवाच राजन् धर्मात्मा वसिष्ठो द्विपदां वरः ॥२३॥
वसिष्ठ उवाच ॥ पात्यात्मानं सरिच्छ्रेष्ठे वह मां शीघ्रगामिनी ॥ विश्वामित्रः शपेद्वित्वां मां कृथास्त्वं विचारणां ॥२४॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कृपाशीलस्य सा सरित् ॥ चिं
तयामास कौरव्य किं कृत्वा सुकृतं भवेत् ॥२५॥ तस्याश्रितं समुत्पन्ना वसिष्ठो मय्यतीव हि ॥ कृतवान् हि दयां नित्यं तस्य कार्यं हितं मया ॥२६॥ अथ कूले स्वके राज
नूजपंतमृपिसत्तमं ॥ जुह्वानं कौशिकं प्रेक्ष्य सरस्वत्यभ्यर्चितयत् ॥२७॥ इदमंतरमित्येवं ततः सा सरितां वरा ॥ कूलापहारमकरोत्स्वेन वेगेन सा सरित् ॥२८॥ तेन
कूलापहारेण मैत्रावरुणिरौघ्यत ॥ उद्यमानः स तुष्टावतदाराजन् सरस्वतीं ॥२९॥ पितामहस्य सरसः प्रवृत्ता सिरस्वति ॥ व्यासं चेदं जगत्सर्वत वैवांभो भिरुत्त
मैः ॥३०॥ त्वमेवाकाशगादे विमंघे पुष्टजसंपयः ॥ सर्वाश्चापस्त्वमेवेति त्वत्तो वयमधीमहि ॥३१॥ पुष्टिर्द्युतिस्तथा कीर्तिः सिद्धिर्बुद्धिरुमा तथा ॥ त्वमेव वाणी
स्वाहा त्वंतवायत्तमिदं जगत् ॥३२॥ त्वमेव सर्वभूतेषु वससीह चतुर्विधा ॥ एवं सरस्वती राजंस्तूयमाना महर्षिणा ॥३३॥

सतीतिभावः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ रक्षोयामणिसंमतमित्यत्र ह्यस्यत्वमपि ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति शल्यांतर्गतगदाप० नैलकंठीये भारतभावेदीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥
 वेगेनोवाहतं विप्रं विश्वामित्राश्रमं प्रति ॥ न्यवेदयत चाभीक्ष्णं विश्वामित्राय तं मुनिं ॥ ३४ ॥ तमानीतं सरस्वत्या दृष्ट्वा कोपसमन्वितः ॥ अथान्वेपत्य हरणं वसिष्ठांतं
 करंतदा ॥ ३५ ॥ तंतुकुद्धमभिप्रेक्ष्य ब्रह्मवध्याभयान्नदी ॥ अपोवाहवसिष्ठं तु प्राचीं दिशमतं द्रिता ॥ ३६ ॥ उभयोः कुर्वती वाक्यं वंचयित्वा च गाधिजं ॥ ततोपवा
 हितं दृष्ट्वा वसिष्ठमपि सत्तमं ॥ ३७ ॥ अत्र वीदुःखसंकुद्धो विश्वामित्रोऽत्यमर्षणः ॥ यन्मात्मा त्वंसरिच्छ्रेष्ठं वंचयित्वा पुनर्गता ॥ ३८ ॥ शोणितं वहकल्याणिरक्षो
 ग्रामणिसंमतं ॥ ततः सरस्वतीशमा विश्वामित्रेण धीमता ॥ ३९ ॥ अवहच्छोणितोन्मिश्रं तोयं संवत्सरंतदा ॥ अथर्षेयश्च देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तदा ॥ ४० ॥ सरस्वतीं
 तथा दृष्ट्वा वभूवुर्भृशदुःखिताः ॥ एवं वसिष्ठापवाहो लोके स्यातां जनाधिप ॥ आगच्छच्च पुनर्मार्गं स्वमेव सरितां वरा ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतग
 दापर्वणिवलद्वती० सारस्व० द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ वैशंपायन उवाच साशमानेन कुद्धेन विश्वामित्रेण धीमता ॥ तस्मिंस्तीर्थवरे शु
 भ्रे शोणितं समुपावहत् ॥ १ ॥ अथाजग्मुस्ततो राजनूराक्षसास्तत्र भारत ॥ तत्र तेशोणितं सर्वेऽपि वतः सुखमासते ॥ २ ॥ तमाश्वसुभृशं तेन सुखिता विगतज्वराः ॥
 नृत्यंतश्च हंसंतश्च यथास्वर्गजितस्तथा ॥ ३ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य क्रपयः सुतपोधनाः ॥ तीर्थयात्रां समाजग्मुः सरस्वत्यां महीपते ॥ ४ ॥ तेषु सर्वे पुनीर्थे पुस्वापुत्यमु
 निपुंगवाः ॥ प्राप्य प्रीतिं परां चापितपो लुब्धा विशारदाः ॥ ५ ॥ प्रययुर्हिततो राजन्येन तीर्थमसृग्बहं ॥ अथागम्य महाभागास्ततीर्थं दारुणं तदा ॥ ६ ॥ दृष्ट्वा तोयं
 सरस्वत्याः शोणितेन परिप्लुतं ॥ पीयमानं च रक्षोभिर्वहुभिर्नृपसत्तम ॥ ७ ॥ तान् दृष्ट्वा राक्षसान् राजन्मुनयः संशितव्रताः ॥ परित्राणे सरस्वत्याः परं यत्नं प्रचक्रिरे ॥
 ॥ ८ ॥ ते तु सर्वे महाभागाः समागम्य महाव्रताः ॥ आहूय सरितां श्रेष्ठामिदं वचनमब्रुवन् ॥ ९ ॥ कारणं ब्रूहि कल्याणिकि मर्थं ते हृदोऽत्ययं ॥ एवमाकुलतां यातः श्रु
 त्वाऽध्यास्यामहे वयं ॥ १० ॥ ततः सा सर्वमाचष्ट यथावत्तं प्रवेपती ॥ दुःखिता मथ तां दृष्ट्वा ऊचुस्तैव तपोधनाः ॥ ११ ॥ कारणं श्रुतमस्माभिः शापश्चैव श्रुतां न घे ॥ करि
 प्यं नितु यत्प्राप्तं सर्व एव तपोधनाः ॥ १२ ॥ एवमुक्त्वा सरिच्छ्रेष्ठामूचुस्तंथ परस्परं ॥ विमोचयामहे सर्वे शापां देतां सरस्वतीं ॥ १३ ॥ ते सर्वे ब्राह्मणाराजंस्तपोभिर्नि
 यमैस्तथा ॥ उपवासैश्च विविधैर्यमैः कष्टव्रतैस्तथा ॥ १४ ॥ आराध्य पशुभर्तारं महादेवं जगत्पतिं ॥ मोक्षयामासुस्तां देवीं सरिच्छ्रेष्ठां सरस्वतीं ॥ १५ ॥
 साशमेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अध्यास्यामहे अभ्यवसायं करिष्यामहे ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
 तेषां तु सा प्रभावेण प्रकृतिस्था सरस्वती ॥ प्रसन्नसलिला जज्ञे यथा पूर्वतथैव हि ॥ १६ ॥ निर्मुक्ता च सरिच्छ्रेष्ठा विवभौ सा यथा पुरा ॥ दृष्ट्वा तोयं सरस्वत्या मुनिभिः
 स्तैस्तथा कृतं ॥ १७ ॥ तानेव शरणं जग्मुराक्षसाः क्षुधितास्तथा ॥ कृत्वा जलिततो राजनराक्षसाः क्षुधया दिताः ॥ १८ ॥ ऊचुस्तान्वै मुनीन् सर्वान् रूपायुक्तान् पुनः
 पुनः ॥ वयं च क्षुधिताश्चैव धर्माद्धीनाश्च शाश्वतात् ॥ १९ ॥ न च नः कामकारो यं यद्वयं पापकारिणः ॥ युष्माकं चाप्रसादेन दुष्कृतेन च कर्मणा ॥ २० ॥ यत्पापं वर्ध
 ते स्माकं यतः स्मो ब्रह्मराक्षसाः ॥ योपितां चैव पापेन यो निदोषकृतेन च ॥ २१ ॥ एवं हि वै श्वशूद्राणां क्षत्रियाणां तथैव च ॥ ये ब्राह्मणान्प्रद्विपंतिते भवन्ती हराक्षसाः
 ॥ २२ ॥ आचार्यमृत्विजं चैव गुरुं वृद्धजनेन तथा ॥ प्राणिनो येऽवमन्यन्ते ते भवन्ती हराक्षसाः ॥ २३ ॥ तत्कुरुष्व मिहास्माकं तारणं द्विजसत्तमाः ॥ शक्ता भवन्तः सर्वे पां
 लोकानामपितारणे ॥ २४ ॥ तेषां तु वचनं श्रुत्वा तुष्टुवुस्तां महानदीं ॥ मोक्षार्थं राक्षसां तेषामूचुः प्रयतमानसाः ॥ २५ ॥ क्षतं कीटावपन्नं च यच्चोच्छिष्टाचितं भवेत् ॥
 सकेशमवधूतं च रुदितोपहतं च यत् ॥ २६ ॥ एभिः संस्पृष्टमन्नं च भागो सौरक्षसामिह ॥ तस्माज्ज्ञात्वा सदा विद्वानेतान्यन्नाद्विवर्जयेत् ॥ २७ ॥ राक्षसान्नमसौ भुंक्ते
 यो भुंक्ते त्यन्नमीदृशं ॥ शोधयित्वा ततस्तीर्थमृपयस्ते तपोधनाः ॥ २८ ॥ मोक्षार्थं राक्षसानां च नदीनां प्रत्यचोदयन् ॥ महर्षीणां मतं ज्ञात्वा ततः सा सरितां वरा ॥ २९ ॥
 अरुणामानयामास स्वांतनुं पुरुषर्षभ ॥ तस्यांति राक्षसाः स्नात्वा तनूस्त्यक्त्वा दिवंगताः ॥ ३० ॥ अरुणायां महाराज ब्रह्मवध्यामवाप्तवान् ॥ एतमर्थमभिज्ञाय देवराजः
 शतक्रतुः ॥ ३१ ॥ तस्मिंस्तीर्थे वरे स्नात्वा विमुक्तः पाप्मना किल ॥ जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवान् शक्रो ब्रह्मवध्यामवाप्तवान् ॥ ३२ ॥ कथमस्मिंश्च तीर्थे
 वै आपुत्या कल्मषो भवत् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुष्वैतदुपाख्यानं यथा वृत्तं जनेश्वर ॥ ३३ ॥ यथा विभेदं समयं न मुचेर्वासवः पुरा ॥ न मुचिर्वासवाद्भीतः
 सूर्यरश्मिं समाविशत् ॥ ३४ ॥ तेनैन्द्रः सख्यमकरोत्समयं च दमब्रवीत् ॥ न चार्द्रेण न शुष्केण न रात्रौ नापि चाहनि ॥ ३५ ॥ वधिष्याम्यसुरश्रेष्ठ सखे सत्येन ते शपे ॥
 एवं सकृत्वासमयं दृष्ट्वा नीहारमीश्वरः ॥ ३६ ॥ चिच्छेदास्य शिरसो राजन्नपाफेनेन वासवः ॥ तच्छिरो न मुचेऽश्चिन्नं पृष्ठतः शक्रमन्वियात् ॥ ३७ ॥ भो भो मित्रहन्ता
 पतिब्रुवाणं शक्रमंतिकात् ॥ एवं स शिरसा तेन चोद्यमानः पुनः पुनः ॥ ३८ ॥ पितामहाय संतप्त एतमर्थं न्यवेदयत् ॥ तमब्रवील्लोकगुरुररुणायां यथाविधि ॥ ३९ ॥
 दृष्ट्वापस्पृशदेवेंद्र तीर्थे पापभयापहे ॥ एषा पुण्यजला शक्रकृता मुनिभिरेव तु ॥ ४० ॥

॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥ इतिशल्यांतर्गतगदापर्वणिलेकंडीयेभारतभाष्येचित्रवारिशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥५॥ सरस्वत्याइति ॥१॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥ ८ ॥ ९॥

निगूढमस्यागमनमिहासीत्पूर्वमेवतु ॥ ततोभ्येत्यारुणादेवीं प्लावयामासवारिणा ॥ ४३ ॥ सरस्वत्यारुणायाश्चपुण्योयंसंगमोमहान् ॥ इहत्वंयजदेवेंद्रदददाना
न्यनेकशः ॥ ४२ ॥ अत्रापुत्यसुघोरात्त्वंपातकाद्विप्रमोक्ष्यसे ॥ इत्युक्तःससरस्वत्याःकुंजैवैजनमेजय ॥ ४३ ॥ इध्वायथावद्वलभिदरुणायामुपास्यशत् ॥ समु
क्तःपाप्मनातेनब्रह्मवध्याकृतेनच ॥ ४४ ॥ जगामसंलक्ष्मनास्त्रिदिवंश्चिदशेश्वरः ॥ शिरस्तच्चापिनमुचेस्तत्रैवापुत्यभारत ॥ लोकांक्वामदुघान्प्रातमक्षयान्
राजसत्तम ॥ ४५ ॥ वैशंपायनउवाच तत्राप्युपस्यश्वलोमहात्मादत्वाचदानानिपृथग्विधानि ॥ अवाप्यधर्मपरमार्थकर्मजिगामसोमस्यमहत्सुतीर्थ
॥ ४६ ॥ यत्रायजद्राजसूयेनसोमःसाक्षात्पुराविधिवत्पार्थिवेंद्र ॥ अत्रिधीमान्विप्रमुख्योवभूवहोतायस्मिनक्रतुमुख्येमहात्मा ॥ ४७ ॥ यस्यतिभुत्सुमहान
वानादैतेयानांराक्षसानांचदेवैः ॥ यस्मिन्युद्धंतारकाख्यंसुतीत्रंयत्रस्कंदस्तारकाख्यंजघान ॥ ४८ ॥ सैनापत्यंलब्धवानदेवतानांमहासेनोयत्रैत्यंतकर्ता ॥
साक्षाच्चैवंन्यवसत्कार्तिकेयःसदाकुमारोयत्रसपुष्करराजः ॥ ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणिलेकंडीयेभारतभाष्येचित्रवारिशोऽ
ध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥५॥ ॥५॥ जनमेजयउवाच सरस्वत्याःप्रभावायमुक्तस्तेद्विजसत्तम ॥ कुमारस्याभिपेकंनुब्रह्मन्व्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ य
स्मिन्देशेचकालेचयथाचवदतांवर ॥ यैश्चाभिपिक्तोभगवान्विधिनायेनचप्रभुः ॥ २ ॥ स्कंदोयथाचैदेत्यानामकरोत्कदनंमहत् ॥ तथामेसर्वमाचक्ष्वपरंकौ
तूहलंहिमे ॥ ३ ॥ वैशंपायनउवाच कुरुवंशस्यसदृशंकौतूहलमिदंतव ॥ हर्षमुत्पादयत्येववचोमेजनमेजय ॥ ४ ॥ हंतनेकथयिष्यामिशृण्वानस्यनरा
धिप ॥ अभिपेकंकुमारस्यप्रभावंचमहात्मनः ॥ ५ ॥ तेजोमाहेश्वरंस्कन्धमग्नौप्रपतितंपुरा ॥ तत्सर्वभक्षोभगवान्नाशकदृग्धुमेक्षयं ॥ ६ ॥ तेनासीदतितेजस्वी
दीप्तिमानद्व्यवाहनः ॥ नचैवधारयामासगर्भतेजोमयंतदा ॥ ७ ॥ सगंगामभिसंगम्यनियोगाद्ब्रह्मणःप्रभुः ॥ गर्भमाहितवानदिव्यंभास्करोपमतेजसं ॥ ८ ॥
अथगंगापितंगर्भमसहंतीविधारणे ॥ उत्ससर्जगिरौरम्येहिमवत्यमराचिते ॥ ९ ॥ सतत्रवदधेलोकानादृत्यज्वलनात्मजः ॥ ददृशुर्ज्वलनाकारंतंगर्भमयंकृत्ति
काः ॥ १० ॥ शरस्तवेमहात्मानमनलात्मजमीश्वरं ॥ ममायमितिताःसर्वाःपुत्रार्थिन्योभित्तुकुशुः ॥ ११ ॥ तायांविदित्वाभावंतंमातृणांभगवान्प्रभुः ॥ प्रसंतु
तानापयःपद्विर्वदनैरपिवत्तदा ॥ १२ ॥ तंप्रभावंसमालक्ष्यनस्यवालस्यकृत्तिकाः ॥ परंविस्मयमापन्नादेव्योदिव्यवर्षुधगः ॥ १३ ॥

॥१०॥११॥१२॥१३॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ विडालवृषदंशौमार्जारजातिभेदौतस्सदृशाननौ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
यत्रोत्सृष्टः स भगवान्गंगयागिरिर्मूर्धनि ॥ स शैलकांचनः सर्वः संवभौकुरुसत्तम ॥ १४ ॥ वर्धताचैव गर्भेण पृथिवी तेन रंजिता ॥ अतश्च सर्वे संवृत्ता गिरयः क्रां
चनाकराः ॥ १५ ॥ कुमारः सुमहावीर्यः कार्तिकेय इति स्मृतः ॥ गांगेयः पूर्वमभवन्महायोगबलान्वितः ॥ १६ ॥ शमेन तपसा चैव वीर्येण च समन्वितः ॥ अवद्येती
वरा जेंद्रचंद्रवक्ष्यिदर्शनः ॥ १७ ॥ स तस्मिन्कांचने दिव्येशरस्तंवेश्रियावृतः ॥ स्तूयमानः सदाशंते गंधर्वैर्मुनिभिस्तथा ॥ १८ ॥ तथैनमन्वदृत्य तदेव कन्याः सहस्र
शः ॥ दिव्यवादित्रनृत्यज्ञाः स्तुवंत्यश्चारुदर्शनाः ॥ १९ ॥ अन्वास्ते च नदीदेवं गंगावैसरितां वरा ॥ दधारपृथिवीचैनं विभ्रती रूपमुत्तमं ॥ २० ॥ जातकर्मादिकास्त
त्रक्रियाश्च क्रेवृहस्पतिः ॥ वेदश्चैनंचतुर्मूर्तिरुपतस्यैकतांजलिः ॥ २१ ॥ धनुर्वेदश्चतुष्पादः शस्त्रग्रामः स संग्रहः ॥ तत्रैनं समुपातिष्ठत्साक्षाद्वाणीचकेवला ॥ २२ ॥
सददर्शमहावीर्यदेवदेवमुमापति ॥ शैलपुत्र्या समासीनं भूतसंघशतैर्वृतं ॥ २३ ॥ निकायाभूतसंघानां परमाद्भुतदर्शनाः ॥ विरुता विरुताकारा विरुताभर
णध्वजाः ॥ २४ ॥ व्याघ्रसिंहर्क्षवदनाविडालमकराननाः ॥ वृषदंशमुखाश्चान्ये गजोष्ठवदनास्तथा ॥ २५ ॥ उलूकवदनाः केचिद्गृध्रगोमायुदर्शनाः ॥ कौंचपा
रावतनिभैर्वदनैरांकवैरपि ॥ २६ ॥ श्वाविच्छल्यकगोधानामजैडकगवांतथा ॥ सदृशानिवपुंष्यन्येतत्र तत्र व्यधारयन् ॥ २७ ॥ केचिच्छैलान्बुदप्रख्याश्च को
यतगदायुधाः ॥ केचिदंजनपुंजाभाः केचिच्छेताचलप्रभाः ॥ २८ ॥ सममातृगणाश्चैव समाजग्मुर्विशांपते ॥ साध्या विश्वेथमरुतो वसवः पितरस्तथा ॥ २९ ॥
रुद्रादित्यास्तथा सिद्धाभुजगादानवाः खगाः ॥ ब्रह्मास्वयंभूर्भगवान्सपुत्रः सहविष्णुना ॥ ३० ॥ शक्रस्तथाभ्ययाद्वृष्टुं कुमारवरमच्युतं ॥ नारदप्रमुखाश्चापि दे
वगंधर्वसत्तमाः ॥ ३१ ॥ देवर्षयश्च सिद्धाश्च बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ पितरो जगतः श्रेष्ठा देवानामपि देवताः ॥ ३२ ॥ ते पितत्र समाजग्मुर्यामाधामाश्च सर्वशः ॥ स तु वा
लोपि बलवान्महायोगबलान्वितः ॥ ३३ ॥ अभ्याजगामदेवेशं शूलहस्तं पिनाकिनं ॥ तमाव्रजंतमालक्ष्य शिवस्यासीन्मनोगतं ॥ ३४ ॥ युगपच्छैलपुत्र्याश्च गंगा
याः पावकस्य च ॥ कंनू पूर्वमयं बालो गौरवादभ्युपैष्यति ॥ ३५ ॥ अपि मामिति सर्वे पांतेषामासीन्मनोगतं ॥ तेषामेतमभिप्रायंचतुर्णामुपलक्ष्य सः ॥ ३६ ॥ युगप
द्योगमास्थाय स सर्जवि विधास्तनूः ॥ ततोभवच्चतुर्मूर्तिः क्षणेन भगवान्प्रभुः ॥ ३७ ॥ तस्य शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च पृष्ठतः ॥ एवं सकृत्वा त्यात्मानं चतुर्धा भिग
वान्प्रभुः ॥ ३८ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तस्य स्कंदस्य पृष्ठतः पश्चात्शाख विशाख नैगमेयाः आसन्ते स्कंदेन सह चत्वारः ॥ ३८ ॥

॥३९॥४०॥४१॥अद्भुतमदृष्टपूर्वं॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥५२॥५३॥ इ० श० ग० नै० भारतभा० चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः॥४२॥तदिति॥१॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥

यतोरुद्रस्ततःस्कंदोजगामाद्भुतदर्शनः॥ विशाखस्तुययौयेनदेवीगिरिवरात्मजा॥३९॥ शाखोययौसभगवान्वायुमूर्तिर्विभावसुं॥ नैगमेयोगमद्गंगांकु
मारःपावकप्रभः॥४०॥ सर्वभासुरदेहास्तेचत्वारःसमरूपिणः॥ तान्समभ्ययुरव्यग्रास्तदद्भुतमिवाभवत्॥४१॥ हाहाकारोमहानासीदेवदानवरक्षसां॥ तद्व
ह्वामहदाश्चर्यमद्भुतंलोमहर्षणं॥४२॥ ततोरुद्रश्चदेवीचपावकश्चपितामहं॥ गंगयासहिताःसर्वेप्रणिपेतुर्जगत्पतिं॥४३॥ प्रणिपत्यततस्तेतुविधिवद्राजपुं
गव॥ इदमुचुर्वचोराजन्कार्तिकेयंप्रियेप्सया॥४४॥ अस्यबालस्यभगवन्नाधिपत्यंयथेप्सितं॥ अस्मत्प्रियार्थंदेवेशसदृशंदातुमर्हसि॥४५॥ ततःसभग
वान्धीमान्सर्वलोकपितामहः॥ मनसाचितयामासकिमयंलभतामिति॥४६॥ ऐश्वर्याणिचसर्वाणिदेवगंधर्वरक्षसां॥ भूतयक्षविहंगानांपन्नगानांचस
र्वशः॥४७॥ पूर्वमेवादिदेशासौनिकायेपुमहात्मनां॥ समर्थंचतमैश्वर्यमहामतिरमन्यत॥४८॥ ततोमुहूर्तसध्यात्वादेवानांश्रयसिस्थितः॥ सैनापत्यंददौ
तस्मैसर्वभूतेषुभारत॥४९॥ सर्वदेवनिकायानांयेराजानःपरिश्रुताः॥ तान्सर्वान्व्यादिदेशास्मैसर्वभूतपितामहः॥५०॥ ततःकुमारमादायदेवाब्रह्मपुरोग
माः॥ अभिषेकार्थमाजग्मुःशैलेंद्रंसहितास्ततः॥५१॥ पुण्यांहैमवतींदेवींसरिच्छ्रेष्ठांसरस्वतीं॥ समंतपंचकेयावैत्रिपुल्लोकेषुविश्रुता॥५२॥ तत्रतीरसरस्व
त्याःपुण्येसर्वगुणान्विते॥ निपेदुर्देवगंधर्वाःसर्वेसंपूर्णमानसाः॥५३॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिवलदेवतीर्थयात्रायांसारस्व०कुमाराभि
षेकोपक्रमेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः॥४४॥ ॥५३॥ ॥५३॥ वैशंपायनउवाच ततोभिषेकसंभारान्सर्वान्संभृत्यशास्त्रतः॥ बृहस्पतिःसमिद्धग्राजुहा
वाग्निंयथाविधि॥१॥ ततोहिमवतादत्तेमणिप्रवरशोभिते॥ दिव्यरत्नाचितेपुण्येनिपट्णंपरमासने॥२॥ सर्वमंगलसंभारैर्विधिमंत्रप्ररुतं॥ आभिषेचनिकं
द्रव्यंगृहीत्वादेवतागणाः॥३॥ इंद्रविष्णुमहावीर्यौसूर्याचंद्रमसौतथा॥ धाताचैवविधाताचतथाचैवानिलानलौ॥४॥ पूष्णाभगेनार्यम्णाचअंशेनचविवस्व
ता॥ रुद्रश्चसहितोर्धोमान्मित्रेणवरुणेनच॥५॥ रुद्रैर्वसुभिरादित्यैरश्विभ्यांचवृतःप्रभुः॥ विश्वेदेवैर्मरुद्भिश्चसाध्यैश्चपितृभिःसह॥६॥ गंधर्वैरप्सरोभि
श्चयक्षराक्षसपन्नगैः॥ देवपिभिरसंख्यातैस्तथाब्रह्मर्षिभिस्तथा॥७॥ वैखानसर्वालखिल्यैर्वाय्वाहारैर्मरीचिपैः॥ भृगुभिश्चांगिरोभिश्चयतिभिश्चमहात्म
भिः॥८॥ सर्वविद्याधरैःपुण्यैर्योगसिद्धैस्तथावृतः॥ पितामहःपुलस्त्यश्चपुलहश्चमहातपाः॥९॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ आभिषेचनिकं भांडं अभिषेकोपकरणं ॥ १९ ॥ सरस्वतीभिरुदकवतीभिर्नदीभिः ताभिरेव वासभिः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥
 अंगिराः कश्यपोऽत्रिश्चमरीचिर्भृगुरेव च ॥ क्रतुर्हरः प्रचेताश्चमनुर्दक्षस्तथैव च ॥ १० ॥ क्रतवश्चग्रहाश्चैव ज्योतींषि च विशांपते ॥ मूर्तिमत्यश्च सरितो वेदाश्चैव स
 नातनाः ॥ ११ ॥ समुद्राश्च हृदाश्चैव तीर्थानि विविधानि च ॥ पृथिवीद्यौर्दिशश्चैव पादपाश्च जनाधिप ॥ १२ ॥ अदितिर्देवमाता च ह्यीः श्रीः स्वाहा सरस्वती ॥ उमा
 शर्चा सिनीवाली तथा चानुमतिः कटूः ॥ १३ ॥ राका च धिपणा चैव पत्न्यश्चान्यादि वौकसां ॥ हिमवांश्चैव विंध्यश्च मेरुश्चानेकशृंगवान् ॥ १४ ॥ ऐरावतः सानुच
 रः कलाः काष्ठास्तथैव च ॥ मासाधमासा क्रतवस्तथारात्र्यहर्नृप ॥ १५ ॥ उच्चैः श्रवाहयश्चेष्टो नागराजश्च वासुकिः ॥ अरुणोऽगस्त्यश्चैव वृक्षार्थोपधिभिः सह ॥
 ॥ १६ ॥ धर्मश्च भगवान् देवः समाजग्मुर्हिसंगताः ॥ कालोऽयमश्च मृत्युश्च यमस्यानुचराश्च ये ॥ १७ ॥ बहुलत्वाच्च नोक्ता ये विविधा देवतागणाः ॥ ते कुमारभिपे
 कार्यं समाजग्मुस्ततस्ततः ॥ १८ ॥ जगद्गुप्ते तदाराजने सर्व एव दिवौकसः ॥ आभिषेचनिकं भांडं मंगलानि च सर्वशः ॥ १९ ॥ दिव्यसंभारसंयुक्तैः कलशैः कांच
 नैर्नृप ॥ सरस्वतीभिः पुण्याभिर्दिव्यतोयाभिरेव तु ॥ २० ॥ अभ्यर्पि च न कुमारं वै संप्रहृष्टा दिवौकसः ॥ सेनापतिं महात्मानमसुराणां भयंकरं ॥ २१ ॥ पुरा यथा म
 हाराज वरुणं वै जलेश्वरं ॥ तथाभ्यर्पि च द्रुगवान्सर्वलोकपितामहः ॥ २२ ॥ कश्यपश्च महातेजा ये चान्ये लोककीर्तिनाः ॥ तस्मै ब्रह्मा ददौ प्रीतिं वलिनो वातरं हम् ॥
 ॥ २३ ॥ कामवीर्यधरान्सिद्धान् महापारिपदान् प्रभुः ॥ नन्दिसेनं लोहिताक्षं घंटाकर्णचसंमतं ॥ २४ ॥ चतुर्थमस्यानुचरं ख्यातं कुमुदमालिनं ॥ तत्र स्याणुर्महान्
 जामहापारिपदं प्रभुः ॥ २५ ॥ मायाशतधरं कामं कामवीर्यवलान्वितं ॥ ददौ स्कंदाय रंजं द्रसुरारि विनिवर्हणं ॥ २६ ॥ सहिदेवा सुरसुद्धं देत्यानां भीमकर्मणां ॥ ज
 घानदोर्भ्यां संकुद्धः प्रयुतानि चतुर्दश ॥ २७ ॥ तथा देवाददुस्तस्मै सेनां नैर्ऋतसंकुलां ॥ देवशत्रुक्षयकरीमजय्यां विष्णुरुपिणीं ॥ २८ ॥ जयशब्दं तथा च कुर्देवाः
 सर्वे सवासवाः ॥ गंधर्वायक्षरक्षांसि मुनयः पितरस्तथा ॥ २९ ॥ ततः प्रादादनुचरं यमकालोपमावुभौ ॥ उन्मायश्च प्रमायश्च महावीर्यो महाद्युती ॥ ३० ॥ सुभ्रा
 जो भास्वरश्चैव यौतौ सूर्यानुयायिनौ ॥ तौ सूर्यः कार्तिकेयाय ददौ प्रीतिः प्रतापवान् ॥ ३१ ॥ कैलासशृंगसंकाशौ श्वेतमाल्यानुलेपनौ ॥ सोमाप्यनुचरौ प्रादान्म
 णिसुमणिमेव च ॥ ३२ ॥ ज्वालाजिह्वं तथा ज्योतिरात्मजाय हुताशनः ॥ ददावनुचरौ शूरा परसैन्यप्रमाथिनौ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

परिष्वङ्गवद्वैवर्मीमं च सुमहाबलं ॥ दहति दहनं चैव प्रचंडौ वीर्यसंमतौ ॥ ३४ ॥ अंशोप्यनुचरान्यंच ददौ स्कंदाय धीमते ॥ उक्त्रो शंपंचकं चैव वज्रदंष्ट्ररावुभौ ॥
 ॥ ३५ ॥ ददावनलपुत्राय वासवः परवीरहा ॥ तौ हि शत्रून्महेंद्रस्य जघ्नतुः समरे बहून् ॥ ३६ ॥ चक्रं विक्रमकं चैव संक्रमं च महाबलं ॥ स्कंदाय त्रीननुचरान् ददौ वि
 ष्णुर्महायशाः ॥ ३७ ॥ वर्धनं नंदनं चैव सर्वविद्याविशारदौ ॥ स्कंदाय ददतुः प्रीता वश्विनौ भिषजांवरौ ॥ ३८ ॥ कुंदं च कुसुमं चैव कुमुदं च महायशाः ॥ इंदराहं
 वरौ चैव ददौ घातामहात्मने ॥ ३९ ॥ चक्रानुचक्रौ बलिनौ मेघचक्रौ बलौकटौ ॥ ददौ त्वष्टामहामायौ स्कंदायानुचरावुभौ ॥ ४० ॥ सुव्रतं सत्यसंधं च ददौ भित्रो म
 हात्मने ॥ कुमाराय महात्मानौ तपोविद्याधरौ प्रभुः ॥ ४१ ॥ सुदर्शनीयौ वरदौ त्रिषु लोकेषु विश्रुतौ ॥ सुव्रतं च महात्मानं शुभकर्माणमेव च ॥ ४२ ॥ कार्तिकेयाय स
 प्रादाद्विधाता लोकविश्रुतौ ॥ पाणीतकं कालिकं च महामायाविनावुभौ ॥ ४३ ॥ पूषा च पार्षदौ प्रादात् कार्तिकेयाय भारत ॥ बलं चातिबलं चैव महावक्रौ महाव
 रौ ॥ ४४ ॥ प्रददौ कार्तिकेयाय वायुर्भरतसत्तम ॥ यमं चातियमं चैव तिमिवक्रौ महाबलौ ॥ ४५ ॥ प्रददौ कार्तिकेयाय वरुणः सत्यसंगरः ॥ सुवर्चसं महात्मानं
 तथैवाप्यतिवर्चसं ॥ ४६ ॥ हिमवान्प्रददौ राजन् हुताशनसुताय वै ॥ कांचनं च महात्मानं मेघमालिनमेव च ॥ ४७ ॥ ददावनुचरौ मेरुरग्निपुत्राय भारत ॥
 स्थिरं चातिस्थिरं चैव मेरुरेवापरो ददौ ॥ ४८ ॥ महात्मा त्वं ग्निपुत्राय महाबलपराक्रमौ ॥ उच्छृंगं चातिशृंगं च महापाषाणयोधिनौ ॥ ४९ ॥ प्रददावग्निपुत्राय विंध्यः
 पारिषदावुभौ ॥ संग्रहं विग्रहं चैव समुद्रोपि गदाधरौ ॥ ५० ॥ प्रददावग्निपुत्राय महापारिषदावुभौ ॥ उन्मादं शंकुकर्णं च पुण्ड्रं तं तथैव च ॥ ५१ ॥ प्रददावग्नि
 पुत्राय पार्वती शुभदर्शना ॥ जयं महाजयं चैव नागौ ज्वलनसूनवे ॥ ५२ ॥ प्रददौ पुरुषव्याघ्रवासुकिः पन्नगेश्वरः ॥ एवं साध्याश्च रुद्राश्च वसवः पितरस्तथा ॥ ५३ ॥
 सागसः सरितश्चैव गिरयश्च महाबलाः ॥ ददुःसेना गणाध्यक्षान् शूलपट्टिशधारिणः ॥ ५४ ॥ दिव्यप्रहरणोपेतान् नानावेषविभूषितान् ॥ शृणु नामानि चाप्येषां
 येन्ये स्कंदस्य सैनिकाः ॥ ५५ ॥ विविधायुधसंपन्नाश्चित्राभरणभूषिताः ॥ शंकुकर्णो निकुंभश्च पद्मः कुमुद एव च ॥ ५६ ॥ अनंतो द्वादशभुजस्तथारुणो पुरुषो
 ऽहो ॥ घ्राणश्च कपिस्कंधः कांचनाक्षौ जलंधरः ॥ ५७ ॥ असः संतर्जनो राजन् कुनदीकस्तमोत्तरून् ॥ एकाक्षो द्वादशाक्षश्च तथैवैकजटः प्रभुः ॥ ५८ ॥ सहस्र
 तामुर्विकटो व्याघ्राक्षः शिविकंपतः ॥ पुण्यनामा सुनामा च सुचक्रः प्रियदर्शनः ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
 परिश्रुतः कोकनदः प्रियमाल्यानुलेपनः ॥ अजोदरोगजशिराः स्कंधाक्षः शतलोचनः ॥ ६० ॥ अज्वालाजिह्वः करालाक्षः शितिकेशोजटीहरिः ॥ परिश्रुतः कोकनदः
 कृष्णकेशोजटाधरः ॥ ६१ ॥ चतुर्दंष्ट्रोष्ठजिह्वश्चमेघनादः पृथुश्रवाः ॥ विद्युताक्षो धनुर्वक्रोजागठरोमारुताशनः ॥ ६२ ॥ उदाराक्षोरयाक्षश्चवज्रनाभो वसुप्रभः ॥
 समुद्रवेगोराजेंद्रशैलकंपीतयैवच ॥ ६३ ॥ वृषोमेषः प्रवाहश्चतयानंदोपनंदकौ ॥ धूमः श्वेतः किलिंगश्चसिद्धार्थो वरदस्तथा ॥ ६४ ॥ प्रियकृश्चैव नंदश्चगो नंदश्च
 प्रवापवान् ॥ आनंदश्च प्रमोदश्च स्वस्तिको ध्रुवकस्तथा ॥ ६५ ॥ क्षेमवाहः सुवहश्चसिद्धपात्रः श्वभारत ॥ गोव्रजः कनकापीडो महापारिषदेश्वरः ॥ ६६ ॥ गाय
 नो हसनश्चैव बाणः खड्गश्च वीर्यवान् ॥ वैताली गतिताली च तथा कथकवातिकौ ॥ ६७ ॥ हंसजः पंकदिग्धांगः समुद्रोन्मादनश्चह ॥ रणोत्कटः प्रहासश्च श्वेतसिद्ध
 श्वनंदनः ॥ ६८ ॥ कालकंठः प्रभासश्च तथा कुंभांडकोदरः ॥ कालकक्षः सितश्चैव भूतानां मथनस्तथा ॥ ६९ ॥ यज्ञवाहः सुवाहश्च देवयाजी च सोमपः ॥ भजान
 श्वमहातेजाः क्रयक्रायौ च भारत ॥ ७० ॥ तुहरश्च तुहारश्च चित्रदेवश्च वीर्यवान् ॥ मधुरः सुप्रसादश्च किरीटी च महाबलः ॥ ७१ ॥ वत्सलो मधुवर्णश्च कलशोदरश्च
 च ॥ धर्मदोमन्मयकरः सूचो वक्रश्च वीर्यवान् ॥ ७२ ॥ श्वेतवक्रः सुवक्रश्च चारुवक्रश्च पांडुरः ॥ दंडबाहुः सुबाहुश्च रजः कोकिलकस्तथा ॥ ७३ ॥ अचलः कनका
 क्षश्च बालानामपियः प्रभुः ॥ संचारकः कोकनदो गृध्रपत्रश्च जंबुकः ॥ ७४ ॥ लोहाजवक्रो जवः कुंभवक्रश्च कुंभकः ॥ स्वर्णग्रीवश्च कृष्णौजा हंसवक्रश्च चंद्र
 भः ॥ ७५ ॥ पाणिकूर्चाश्च शंबूकः पंचवक्रश्च शिक्षकः ॥ चाषवक्रश्च जंबूकः शाकवक्रश्च कुंजलः ॥ ७६ ॥ योगयोक्ता महात्मानः सततं ब्राह्मणप्रियाः ॥ पैतामहा
 महात्मानो महापारिषदाश्च ये ॥ ७७ ॥ यौवनस्थाश्च बालाश्च वृद्धाश्च जनमेजय ॥ सहस्रशः पारिषदाः कुमारमवतस्थिरे ॥ ७८ ॥ वक्रैर्नानाविधैर्यतुष्टुतान् जन
 मेजय ॥ कूर्मकुट्टवक्राश्च शशोलूकमुखास्तथा ॥ ७९ ॥ खरोष्ठवदनाश्चान्ये वराहवदनास्तथा ॥ मार्जारशशवक्राश्च दीर्घवक्राश्च भारत ॥ ८० ॥ नकुलोलू
 कवक्राश्च काकवक्रास्तथा परे ॥ आसुश्च भुक्वक्राश्च मयूरवदनास्तथा ॥ ८१ ॥ मत्स्यमेषाननाश्चान्ये अजाविमहिषाननाः ॥ क्रक्षशार्दूलवक्राश्च दीर्घसिंहा
 ननास्तथा ॥ ८२ ॥ भीमागजाननाश्चैव तयानक्रमुखाश्च ये ॥ गरुडाननाः कंकमुखा वक्रकाकमुखास्तथा ॥ ८३ ॥ गोखरोष्ठमुखाश्चान्ये वृषदंशमुखास्तथा ॥
 महाजठरपादांगस्तारकाश्च भारत ॥ ८४ ॥ पारावतमुखाश्चान्ये तथा वृषमुखाः परे ॥ कोकिलप्राननाश्चान्ये नृपतिरिक्ताननाः ॥ ८५ ॥

॥८१॥ ८०॥ ८०॥ ८१॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥ १०१॥ १०२॥ १०३॥ १०४॥ १०५॥ १०६॥ १०७॥ १०८॥ १०९॥ ११०॥

रुकलासमुखाश्चैव विरजोविरधारिणः ॥ व्यालवक्त्राः शूलमुखाश्चैव वक्त्राः शुभाननाः ॥ ८६ ॥ आशीविषाश्चैव धरागोनासीवदनास्तथा ॥ स्थूलोदराः कुरांगा
 श्वस्थूलांगाश्चैव शोदराः ॥ ८७ ॥ ह्रस्वग्रीवामहाकर्णानानाव्यालविभूषणाः ॥ गर्जेन्द्रचर्मवसनास्तथा कृष्णाजिनांबराः ॥ ८८ ॥ स्कंधे मुखामहाराजतयाप्युदर
 तोमुखाः ॥ पृष्ठे मुखानुमुखास्तथा जंघामुखा अपि ॥ ८९ ॥ पार्श्वाननाश्चैव बहवो नानादेशमुखास्तथा ॥ तथा क्खीटपतंगानां सदृशां स्यागणेश्वराः ॥ ९० ॥ नाना
 व्यालमुखाश्चान्ये बहुबाहुशिरोधराः ॥ नानादंशभुजाः केचित्कटिशीर्षास्तथा परे ॥ ९१ ॥ भुजंगभोगवदनानानागुल्मनिवासिनः ॥ चीरसंवृतगात्राश्च नाना
 कनकवाससः ॥ ९२ ॥ नानावेषधराश्चैव नानामाल्यानुलेपनाः ॥ नानावस्त्रधराश्चैव त्रचर्मवासस एव च ॥ ९३ ॥ उष्णोष्णिगोमुकुटिनः सुग्रीवाश्च सुवर्चसः ॥ कि
 रीटिनः पंचशिखास्तथा कांचनमूर्धजाः ॥ ९४ ॥ त्रिशिखाद्विशिखाश्चैव तथा समशिखाः परे ॥ शिखंडिनो मुकुटिनो मुंडाश्च जटिलास्तथा ॥ ९५ ॥ चित्रमाला
 धराः केचित्केचिद्रोमाननास्तथा ॥ विग्रहैकरसानित्यमजेयाः सुरसत्तमैः ॥ ९६ ॥ कृष्णानिर्मासवक्त्राश्च दीर्घपृष्ठास्तनूदराः ॥ स्थूलपृष्ठाह्रस्वपृष्ठाः प्रलंबोदरमे
 हनाः ॥ ९७ ॥ महाभुजाह्रस्वभुजाह्रस्वगात्राश्च वामनाः ॥ कुब्जाश्च ह्रस्वजंघाश्च हस्तिकर्णशिरोधराः ॥ ९८ ॥ हस्तिनासाः कूर्मनासा वृकनासास्तथा परे ॥ दीर्घो
 ऽङ्गुलासा दीर्घजंघा विकरालास्तथा धोमुखाः ॥ ९९ ॥ महादंष्ट्राह्रस्वदंष्ट्राश्च तुर्दंष्ट्रास्तथा परे ॥ वारणेंद्रनिभाश्चान्ये भीमाराजन्सहस्रशः ॥ १०० ॥ सुविभक्तशरीरा
 श्वदीपिमंतः स्वलंरुताः ॥ पिंगाक्षाः शंकुकर्णाश्च रक्तनासाश्च भारत ॥ १०१ ॥ पृथुदंष्ट्रामहादंष्ट्राः स्थूलौष्ठाहरिमूर्धजाः ॥ नानापादौष्ठदंष्ट्राश्च नानाहस्तशिरो
 धराः ॥ १०२ ॥ नानाचर्मभिराच्छन्नानानाभाषाश्च भारत ॥ कुरालादेशभाषासुजल्पतो न्योन्यमीश्वराः ॥ १०३ ॥ हृष्टाः परिपतंति स्म महापारिषदास्तथा ॥
 दीर्घग्रीवादीर्घनखादीर्घपादशिरोभुजाः ॥ १०४ ॥ पिंगाक्षानीलकंठाश्च लंबकर्णाश्च भारत ॥ वृकोदरनिभाश्चैव केचिदंजनसन्निभाः ॥ १०५ ॥ श्वेताक्षालो
 हितग्रीवाः पिंगाक्षाश्च तथा परे ॥ कल्माषावहवो राजंश्चित्रवर्णाश्च भारत ॥ १०६ ॥ चापरापीडकनिभाः श्वेतलोहितराजयः ॥ नानावर्णाः सवर्णाश्च मयूरसदृश
 प्रभाः ॥ १०७ ॥ पुनः प्रहरणान्येषां कीर्त्यमानानि मे शृणु ॥ शेषैः कृतः पारिषदैरायुधानां परिग्रहः ॥ १०८ ॥ पाशोद्यतकसः केचिद्वादितास्योः खराननाः ॥ पृष्ठा
 क्षानीलकंठाश्च तथा परिषदाहवः ॥ १०९ ॥ शंतग्रीवकहस्ताश्च तथा मुसलपाणयः ॥ असिमुद्गरहस्ताश्च दंडहस्ताश्च भारत ॥ ११० ॥

म.भा.टी.

॥ २२ ॥

॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ इतिभल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिनैलकंडीयेभास्तभाबदीपेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ शृण्विति ॥ १ ॥
गदाभुशुंढिहस्ताश्रतयातोमरपाणयः ॥ आयुधैर्विविधैर्घोरैर्महात्मानोमहाजवाः ॥ १११ ॥ महाबलामहावेगामहापारिषदास्तथा ॥ अभिषेकंकुमारस्यह
स्वात्तृशरणप्रियाः ॥ ११२ ॥ घंटाजालपिनद्वांगाननृतुस्तेमहौजसः ॥ एतेचान्येचब्रह्मोमहापारिषदानृप ॥ ११३ ॥ उपतस्थुर्महात्मानंकार्तिकेयंयशस्विनं ॥
दिव्याश्रवाप्यांतरिक्षाश्रपार्थिवाश्रवानिलोपमाः ॥ ११४ ॥ व्यादिष्टादैवतैःशूराःस्कंदस्यानुचराभवन् ॥ तादृशानांसहस्राणिप्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ अभिषिक्तंम
हात्मानंपरिवार्योपतस्थिरे ॥ ११५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिबलराम ० सारस्व ० स्कंदाभिषेकेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥
वैशंपायनउवाच शृणुमातृगणानराजकुमारानुचरानिमान् ॥ कीर्त्यमानान्मयावीरसपत्नगणसूदनान् ॥ १ ॥ यशस्विनीनांमातृणांशृणुनामानिभारत ॥
याभिर्व्याभासयोलोकाःकल्याणीभिश्चभागशः ॥ २ ॥ प्रभावतीविशालाक्षीपालितागोस्तनीतथा ॥ श्रीमतीबहुलाचैवतथैवबहुपुत्रिका ॥ ३ ॥ अम्बुजाता
चगोपालीबृहदंबालिकातथा ॥ जयावतीमालतिकाध्रुवरत्नाभयंकरी ॥ ४ ॥ वसुदामाचदामाचविशोकानंदिनीतथा ॥ एकचूडामहाचूडाचक्रनेमिश्चभारत
॥ ५ ॥ उत्तेजनीजयत्सेनाकमलाक्षयशोभना ॥ शत्रुंजयातयाचैवक्रोधनाशलभीखरी ॥ ६ ॥ माधवीशुभवक्राचतीर्थसेनिश्चभारत ॥ गीतप्रियाचकल्या
णीरुद्ररोमामिताशना ॥ ७ ॥ मेघस्वनाभोगवतीसुभ्रूश्चक्रनकावती ॥ अलाताक्षीवीर्यवतीविद्युज्जिह्वाचभारत ॥ ८ ॥ पद्मावतीसुनक्षत्राकंदरांबहुयोजना ॥
संतानिकाचकौरव्यकमलाचमहाबला ॥ ९ ॥ सुदामाबहुदामाचसुप्रभाचयशस्विनी ॥ नृत्यप्रियाचराजेंद्रशतोलूखलमेखला ॥ १० ॥ शतघंटाशतानंदभ्रमनं
दाचभाविनी ॥ वपुष्मतीचंद्रशीताभद्रकालीचभारत ॥ ११ ॥ क्रक्षांबिकानिष्कुटिकावामाचत्वरवासिनी ॥ सुमंगलास्वस्तिमतीबुद्धिकामाजयप्रिया ॥
॥ १२ ॥ धनदासुप्रसादाचभवदाचजलेश्वरी ॥ एडीभेडीसमेडीचवेतालजननीतथा ॥ १३ ॥ कंडूतिःकालिकाचैवदेवमित्राचभारत ॥ वसुश्रीःकोटराचैव
चित्रसेनातयाचला ॥ १४ ॥ कुकुटिकाशंखलिकातथाशकुनिकानृप ॥ कुंडारिकाकौकुलिकाकुंभिकाथशतोदरी ॥ १५ ॥ उक्तायिनीजलेलाचमहावेगमचकं
कणा ॥ मनोजवाकंदकिनीप्रघसापूतनातथा ॥ १६ ॥ केशयंत्रीब्रुह्मिमाक्रोशनायतद्विषमा ॥ मंदोदरीचमुंडीचकोटरामेघवाहिनी ॥ १७ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

श.ग.पर्व

॥ २० ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

सुभगालंबिनीलंबाताम्रचूडाविकाशिनी ॥ उर्ध्ववेणीधराचैवपिंगाक्षीलोहमेखला ॥ १८ ॥ पृथुवस्त्रामधुलिकामधुकुंभातयैवच ॥ पक्षालिकामकुलिकाज
रायुर्जर्जरानना ॥ १९ ॥ स्यातादहदहाचैवतथाधमधमानृप ॥ खंडखंडाचराजेंद्रपूषणामणिकुट्टिका ॥ २० ॥ अमोघाचैवकौरव्यतयालंबपयोधरा ॥ वेणुवी
णाधराचैवपिंगाक्षीलोहमेखला ॥ २१ ॥ शशोलूकमुखीरुष्णास्वरजंघामहाजवा ॥ शिशुमारमुखीश्वेतालोहिताक्षीबिभीषणा ॥ २२ ॥ जटालिकाकामचत्री
दीर्घजिह्वाबलोत्कटा ॥ कालेहिकावामनिकामुकुटाचैवभारत ॥ २३ ॥ लोहिताक्षीमहाकायाहरिपिंडाचभूमिप ॥ एकत्वचासुकुसुमाकृष्णकर्णीचभारत ॥ २४ ॥
स्वरकर्णीचतुष्कर्णीकर्णप्रावरणास्तथा ॥ चतुष्पथनिकेताचगोकर्णीमहिषानना ॥ २५ ॥ स्वरकर्णीमहाकर्णीभेरीस्वनमहास्वना ॥ शंखकुंभश्रवाश्रैवभगदा
चमहाबला ॥ २६ ॥ गणाचसुगणाचैवतथाभोत्यथकामदा ॥ चतुष्पथरताचैवभूतितीर्थान्यगोचरी ॥ २७ ॥ पशुदावित्तदाचैवसुखदाचमहायशाः ॥ पयो
दागोमहिषदासुविशालाचभारत ॥ २८ ॥ प्रतिष्ठासुप्रतिष्ठाचरोचमानासुरोचना ॥ नौकर्णीमुखकर्णीचविशिरामंथिनीतथा ॥ २९ ॥ एकचंद्रामेघकर्णमिघ
मालाविरोचना ॥ एताश्चाभ्याश्रवहवोमातरोभरतर्षभ ॥ ३० ॥ कार्तिकेयानुयाग्रिन्योनानारूपाःसहस्रशः ॥ दीर्घनख्योदीर्घदंत्योदीर्घतुंध्यंश्रभारत ॥ ३१ ॥
सबलमधुराश्रैवयौवनस्याःखलंरुताः ॥ माहात्म्येनचसंयुक्ताःकामरूपधरास्तथा ॥ ३२ ॥ निर्मासगात्र्यःश्वेताश्रतयाकांचनसन्निभाः ॥ कृष्णमेघनिभाश्वा
न्याधूमाश्रभरतर्षभ ॥ ३३ ॥ अरुणाभामहाभोगादीर्घकेश्यःसितांबरः ॥ उर्ध्ववेणीधराश्रैवपिंगाक्ष्योलंबमेखलाः ॥ ३४ ॥ लंबोदर्योलंबकर्णास्तयालंबप
योधराः ॥ ताषाक्ष्यस्ताम्रवर्णाश्रहर्षक्ष्यश्रतथापराः ॥ ३५ ॥ वरदाःकामचारिण्योनित्यंप्रमुद्रितास्तथा ॥ याम्यारौद्रास्तथासौम्याःकौबेर्योयमहाबलाः ॥ ३६ ॥
वारुण्योयचमाहेंद्र्यस्तथाग्नेय्यःपरंतप ॥ वायव्यश्चायकौमार्योब्राह्म्यश्रभरतर्षभ ॥ ३७ ॥ वैष्णव्यश्रतथासौर्योचारात्यश्रमहाबलाः ॥ रूपेणाप्सरसांतुल्यां
मनोहार्योमनोरमाः ॥ ३८ ॥ परपुष्टोपमावाक्येतथर्द्धाधिनदोपमाः ॥ शक्रवीर्योपमायुद्धेदीप्त्यावहिसमास्तथा ॥ ३९ ॥ शत्रूणांविग्रहेनित्यंभयदास्ताभवंत्यु
व ॥ कामरूपधराश्रैवजवेवायुसमास्तथा ॥ ४० ॥ अचिंत्यबलवीर्याश्रतथाऽचिंत्यपराक्रमाः ॥ वक्षचत्वरवासिन्यश्रतुष्पथनिकेतनाः ॥ ४१ ॥ गुहाश्मशान
वासिन्यःशैलप्रसवणालयाः ॥ नानाभरणधारिण्योनानामात्यांबरस्तथा ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
 नानाविचित्रवेषाश्वनामाभाषास्तथैव च ॥ एतेचान्येच बहवोगणाः शत्रुभयंकराः ॥ ४३ ॥ अनुजग्मुर्महात्मानं त्रिदशैर्द्रस्यसंभवे ॥ ततः शक्त्यसमददद्गवा
 न्याकशासनः ॥ ४४ ॥ गुहायराजशार्दूलविनाशाय सुरद्विषां ॥ महास्वनां महाघटांघोतमानां सितप्रभां ॥ ४५ ॥ अरुणादित्यवर्णांचपताकां भरवर्षभ ॥ ददौ प
 शुपतिस्तस्मै सर्वभूतमहाचमूं ॥ ४६ ॥ उग्रां नानाप्रहरणांतपोवीर्यबलान्वितां ॥ अजेयां स्वगणैर्युक्तां नाम्नासेनां धनंजयां ॥ ४७ ॥ अरुद्रतुल्यबलैर्युक्तां योधानामयुते
 स्त्रिभिः ॥ नसाविजानातिरणात्कदाचिद्विनिवर्तितुं ॥ ४८ ॥ विष्णुर्ददौ वैजयंतीं मालांबलविवर्धिनीं ॥ उमाददौ विरजसीमाससीरविसप्रभे ॥ ४९ ॥ गंगाक
 मंडलुंदिव्यममृतोद्भवमुत्तमं ॥ ददौ प्रीत्या कुमाराय दंडं चैव बृहस्पतिः ॥ ५० ॥ गरुडोदयितं पुत्रं मयूरं चित्रबर्हिणं ॥ अरुणस्ताम्रचूडं च प्रददौ चरणायुधं ॥ ५१ ॥
 नागंतुवरुणोराजाबलवीर्यसमन्वितं ॥ कृष्णाजिनंततो ब्रह्मा ब्रह्मण्याय ददौ प्रभुः ॥ ५२ ॥ समरेषु जयं चैव प्रददौ लोकभावनः ॥ सेनापत्यमनुप्राप्य स्कंदो देव
 गणस्य ह ॥ ५३ ॥ शुशुभे ज्वलितोऽर्चिष्मान् द्वितीय इव पावकः ॥ ततः पारिषदैश्चैव मातृभिश्च समन्वितः ॥ ५४ ॥ ययौ दैत्यविनाशाय ह्वादयन् सुरपुंगवान् ॥ सा
 सेनानैर्ऋतीर्भीमासघटोच्छ्रितकेतना ॥ ५५ ॥ समेरीशं स्वमुरजासायुधासपताकिनी ॥ शारदीयौ रिवाभातिज्योतिर्भिरिव शोभिता ॥ ५६ ॥ ततो देवविका
 यास्ते नानाभूतगणास्तथा ॥ वादयामासुरव्यग्राभेरीः शंखांश्च पुष्कलान् ॥ ५७ ॥ पटहान् झझरांश्चैव क्रकचान् गोविषाणिकान् ॥ आढंबरां नृगोमुखांश्च द्विदि
 मांश्च महास्वनान् ॥ ५८ ॥ तुष्टुवुस्ते कुमारंतु सर्वदेवाः सवासवाः ॥ जगुश्च देवगंधर्वान् नृपुत्रांश्चाप्सरोगणाः ॥ ५९ ॥ ततः प्रीतो महासेन त्रिदशैर्भ्यो वरं ददौ ॥ रिपून्
 हंतास्मि समरे ये वो वधचिकीर्षवः ॥ ६० ॥ प्रतिगृह्य वरं देवास्तस्माद्विबुधसत्तमात् ॥ प्रीतात्मानो महात्मानो मे निरे निहतान् रिपून् ॥ ६१ ॥ सर्वेषां भूतसंघानां ह
 र्णान्नादः समुत्थितः ॥ अपूरय तलोकां स्त्रीनृवरेदत्ते महात्मना ॥ ६२ ॥ सनिर्ययौ महासेनो महात्मना येन यावत् ॥ वधाय युधि दैत्यानां रक्षार्थं च दिवौकसां ॥ ६३ ॥
 व्यसाम्योजयोधर्मः सिद्धिर्लक्ष्मीर्धृतिः स्मृतिः ॥ महासेनस्य सैन्यानामग्रे जग्मुर्नराधिप ॥ ६४ ॥ सतयाभीमया देवः शूलमुद्रहस्तया ॥ ज्वलितालातया रिष्या
 चिघ्राभरणवर्मया ॥ ६५ ॥ गदामुसलनाराचशक्तो मरुहस्तया ॥ ह्रस्वसिंहनिनादिन्या विनयप्रययौ गृहः ॥ ६६ ॥ तं दृष्ट्वा सर्वदेवैर्याराससादानवास्तथा ॥ व्य
 ह्रवंत दिशः सर्वाभयोद्विष्टाः समंततः ॥ ६७ ॥ अभ्यद्रवंत देवास्तान् विविधायुधपाणयः ॥ दृष्ट्वा च सततः क्रुद्धः स्कंदो जौबलान्वितः ॥ ६८ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

शक्त्यसंभगवान्भीमपुनःपुनरवाकिरत् ॥ आदयन्नात्मनस्तेजोहविषेद्वानलः ॥ ६९ ॥ अभ्यस्यमानेराक्त्यष्टेस्कंदेनामिततेजसा ॥ उस्काज्वालामहाराज
पपातवसुधातले ॥ ७० ॥ संहृदयंतश्चतथानिर्घाताश्चापतन्क्षितौ ॥ यथांतकालसमयेसुघोराःस्युस्तथानृप ॥ ७१ ॥ क्षिमात्येकायदाशक्तिःसुघोराःजलसु
ना ॥ ततःकोट्योविनिष्पेतुःशक्तीनांभरतर्षभ ॥ ७२ ॥ ततःप्रीतोमहासेनोजघानभगवान्प्रभुः ॥ दैत्येन्द्रंतारकंनाममहाबलपराक्रमं ॥ ७३ ॥ वर्तदैत्यायुतेवीर
र्बलिभिर्दशभिर्नृप ॥ महिषंचाष्टभिःपदैवतंसंख्येनिजघ्नवान् ॥ ७४ ॥ त्रिपादंचायुतशतैर्जघानदशभिर्वृतं ॥ हृदोदरंनिखर्वैश्चतुर्दशभिरीश्वरः ॥ ७५ ॥ ज
घानानुचरैःसार्धविविधायुधपाणिभिः ॥ तथाकुर्वंतविपुलंनादंवध्यत्सुशत्रुषु ॥ ७६ ॥ कुमारानुचराराजमूरयंतोदिशोदश ॥ ननृतुश्चवल्गुश्चजहसुश्चमुदा
न्विताः ॥ ७७ ॥ शक्त्यस्त्रस्यतुराजेंद्रततोर्चिभिःसमंततः ॥ त्रैलोक्यंत्रासितंसर्वजृम्भमाणाभिरेवच ॥ ७८ ॥ दग्धाःसहस्रशोदैत्यानादैःस्कंदस्यचापरे ॥ पताक
आवधूताश्चहताःकेचित्सुरद्विषः ॥ ७९ ॥ केचिद्वंशारवत्रस्तानिषेदुर्वसुधातले ॥ केचित्प्रहरणैश्छिन्नाविनिष्पेतुर्गतायुषः ॥ ८० ॥ एवंसुरद्विषोनेकाम्बलवा
नांततायिनः ॥ जघानसमरेवीरःकार्तिकेयोमहाबलः ॥ ८१ ॥ बाणोनामाथदैतेयोबलेःपुत्रोमहाबलः ॥ कौंचपर्वतमाश्रित्यदेवसंघानबाधत ॥ ८२ ॥ तमभ्य
यान्महासेनःसुरशत्रुमुदारधीः ॥ सकार्तिकेयस्यभयात्कौंचशरणमोयिवान् ॥ ८३ ॥ ततःकौंचमहामन्युःकौंचनादनिनादितं ॥ शक्त्याविभेदभगवान्कार्ति
केयोमिदत्तया ॥ ८४ ॥ सशालस्कंधशबलंचस्तवानरवारणं ॥ प्रोड्ढीनोड्ढांतविहगंविनिष्पतितपन्नगं ॥ ८५ ॥ गोलांगूलर्क्षसंघैश्चद्रवद्विरनुनादितं ॥ कुरंग
मविनिर्घोषनिनादितंवनांतरं ॥ ८६ ॥ विनिष्पतद्भिःशरभैःसिंहैश्चसहस्राद्रुतैः ॥ शोच्यामप्रिदशांप्राप्नोराजेवसपर्वतः ॥ ८७ ॥ विद्याधराःसमुत्पेतुस्तस्यशृं
गनिवासिनः ॥ किन्नराश्चसमुद्दिग्धाःशक्तिपातरवोद्धताः ॥ ८८ ॥ ततोदैत्याविनिष्पेतुःशतशोथसहस्रशः ॥ प्रक्षिप्तात्पर्वतश्रेष्ठाद्विचित्रांभरणसजः ॥ ८९ ॥
तान्निजप्रुरतिक्रम्यकुमारानुचरानृपे ॥ सचैवभगवान्कुड्मोदैत्येन्द्रस्यसुतंतदा ॥ ९० ॥ सहानुजंजघानाशुवृत्रदेवपतिर्यथा ॥ विभेदकौंचशक्त्याचपावकिः ॥ शोपां
परवीरहा ॥ ९१ ॥ बहुधाचैकधाचैवरुत्वात्मातंमहाबलः ॥ शक्तिःक्षिमारणेतस्यपाणिमेतिपुनःपुनः ॥ ९२ ॥ एवंप्रभावाभगवास्ततोभूयश्चपावकिः ॥ शोपां
द्विगुणयोगेनतेजसायशसाश्रियां ॥ ९३ ॥ कौंचस्तेनविनिर्भिन्नोदैत्याश्चयुवशोद्धताः ॥ ततःसभगवादेवोनिहत्यविबुधद्विषः ॥ ९४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ तस्मैष्टुदितकथायायतमसत्पारं दर्शयति भगवान्सनत्कुमारस्तस्कंद इत्याचक्षत इति च्छांदोग्य युतस्कंदस्य पूर्वपरिणहमाह केचिदिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥
 सभज्यमानो विबुधैः परं हर्षमवाप ह ॥ ततो दुंदुभयो राजन्नेदुःशंखाश्च भारत ॥ १५ ॥ मुमुचुर्देवयोषाश्च पुष्पवर्षमनुत्तमं ॥ योगिनामीश्वरं देवं शतशो यसहस्र
 शः ॥ १६ ॥ दिव्यगंधमुपादाय ववो पुण्यश्चमारुतः ॥ गंधर्वास्तुष्टुवुश्चैनं यज्वानश्च महर्षयः ॥ १७ ॥ केचिदेनं व्यवस्यंति पितामहसुतं प्रभुं ॥ सनत्कुमारं सर्वेषां
 ब्रह्मयो नितमग्रजं ॥ १८ ॥ केचिन्महेश्वरसुतं केचित्पुत्रं विभावसोः ॥ उमायाः कृत्तिकानां च गंगायाश्च वदंत्युत ॥ १९ ॥ एकधा त्रिधा चैव चतुर्धा च महाबलं ॥
 योगिनामीश्वरं देवं शतशो यसहस्रशः ॥ १०० ॥ एतत्ते कथितं राजन् कार्तिकेयाभिषेचनं ॥ शृणु चैव सरस्वत्या स्तीर्थं वर्यस्य पुण्यतां ॥ १०१ ॥ बभूव तीर्थं प्रवरं हते
 पुंसुरभ्युत्तुषु ॥ कुमारेण महाराज त्रिविष्टपमिवापरं ॥ १०२ ॥ ऐश्वर्याणि च तत्र स्थोददा वीरः पृथक् पृथक् ॥ ददौ नैर्ऋतमुख्येभ्यश्चैलोक्यं पावकात्मजः ॥ १०३ ॥
 एवं स भगवांस्तस्मिंस्तीर्थे दैत्यकुलांतकः ॥ अभिषिक्तो महाराज देवसेनापतिः सुरैः ॥ १०४ ॥ तैजसं नाम तत्तीर्थं यत्र पूर्वमपांपतिः ॥ अभिषिक्तः सुरगणैर्वरु
 णो भिरवर्षभ ॥ १०५ ॥ अस्मिंस्तीर्थे वरेस्नात्वा स्कंदं चाभ्यर्च्य उंगली ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ रुक्मं वासांस्याभरणानि च ॥ १०६ ॥ उषित्वारजनीं तत्र मापवः परस्वी
 र हा ॥ पूज्य तीर्थं वरंतश्च स्पृष्ट्वा तोयं चलांगली ॥ १०७ ॥ दृष्टः प्रीतमना श्रैवत्यभवन्मायवोत्तमः ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ यथाभिषिक्तो भग
 वान्स्कंदो देवैः समागतैः ॥ १०८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यप० गदापर्वणि बल० सारस्वतो० तारकवधेष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥
 जनमेजय उवाच अत्यद्भुतमिदं ब्रह्मन् श्रुतवानस्मितत्त्वतः ॥ अभिषेकं कुमारस्य विस्तरेण यथाविधि ॥ १ ॥ यच्छ्रुत्वा पूतमात्मानं विजानामितपोधन ॥ प्र
 दृष्टानि चरोमाणि प्रसन्नं च मनो मम ॥ २ ॥ अभिषेकं कुमारस्य दैत्यानां च वधं तथा ॥ श्रुत्वामे परमाप्रीतिर्भूयः कौतूहलं हि मे ॥ ३ ॥ अपांपतिः कथं त्यस्मिन्नाभि
 षिक्तः पुरा सुरैः ॥ तन्मे ब्रूहि महाप्रज्ञकुशलोत्थसि सत्तम ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच शृणुराजन्निदं चित्रं पूर्वकल्पयथा तथं ॥ आदौ कृतयुगे राजन्वर्तमाने य
 थाविधि ॥ ५ ॥ वरुणं देवताः सर्वाः समेत्येदमथाब्रुवन् ॥ यथास्मान् सुरराट् शक्रो भयेभ्यः पातिसर्वदा ॥ ६ ॥ तथा त्वमपि सर्वासां सरितां वैपविर्भव ॥ वासश्चेति
 सददेवसागरे मकरालये ॥ ७ ॥ समुद्रो यंतव वशो भविष्यति नदीपतिः ॥ सोमेन सार्धं च तव हानिं दृष्ट्वा भविष्यतः ॥ ८ ॥

॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ इति शल्यप० गदाप० त्रै० भारतभा० षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ अत्यद्भुतमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ऐलविलःकुबेरः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

एवमस्त्विति तान् देवान् वरुणो वाक्यमब्रवीत् ॥ समागम्य ततः सर्वे वरुणं सागरालयं ॥ १ ॥ अपां पतिं प्रचक्रुर्हवि विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ अभिपिच्यत तो देवा वरुणं
याद सां पतिं ॥ १० ॥ जग्मुः स्वान्ये वस्यानानि पूजयित्वा जलेश्वरं ॥ अभिपिक्तस्ततो देवैर्वरुणोऽपि महायशाः ॥ ११ ॥ सरितः सागसंश्चैव नदांश्चापि सरांसि च ॥
पालयामास विधिना यथा देवान् शतक्रतुः ॥ १२ ॥ ततस्तत्राप्युपसृज्य दत्त्वा च विविधं वसु ॥ अग्नि तीर्थं महा प्राज्ञो जगामाथ प्रलंबहा ॥ १३ ॥ नष्टो न दृश्यते य
त्र शमी गर्भे द्युताशनः ॥ लोकालोकविनाशे च प्रादुर्भूते तदानघ ॥ १४ ॥ उपतस्थुः सुरायत्र सर्वलोकपितामहं ॥ अग्निः प्रनष्टो भगवान् कारणं च न विग्रहे ॥ १५ ॥
सर्वभूतक्षयो राजन् संपादय विभोऽनलं ॥ जनमेजय उवाच किमर्थं भगवानग्निः प्रनष्टो लोकभावनः ॥ १६ ॥ विज्ञातश्च कथं देवैस्तन्ममाचक्ष्वतत्त्वतः ॥
वैशंपायन उवाच भृगोः शापाद्दृशंभीतो जातवेदाः प्रतापवान् ॥ १७ ॥ शमी गर्भमथासाद्य न नाश भगवांस्ततः ॥ प्रनष्टे तु तदा वह्नी देवाः सर्वे सवासवाः ॥
॥ १८ ॥ अन्वैपंत तदानष्टं ज्वलनं भृशदुःखिताः ॥ ततोऽग्नि तीर्थमासाद्य शमी गर्भस्थमेव हि ॥ १९ ॥ ददृशुर्ज्वलनं तत्र वसमानं यथा विधि ॥ देवाः सर्वे न रव्या घृवृ
हस्पतिपुरोगमाः ॥ २० ॥ ज्वलनं तं समासाद्य प्रीता भूधन्सवासवाः ॥ पुनर्यथागतं जग्मुः सर्वभक्षश्च मोभवन् ॥ २१ ॥ भृगोः शापान्महाभाग यदुक्तं ब्रह्मवादि
ना ॥ तत्राप्याप्तुं त्यमतिमान् ब्रह्मयोनिं जगाम ह ॥ २२ ॥ ससर्ज भगवान्यत्र सर्वलोकपितामहः ॥ तत्राप्युत्पततो ब्रह्मा महदेवैः प्रभुः पुरा ॥ २३ ॥ संसर्ज तो र्थानि
तथा देवतानां यथा विधि ॥ तत्र स्नात्वा च दत्त्वा च वसूनि विविधानि च ॥ २४ ॥ कौबेरं प्रययौ तीर्थं तत्र तं न्वामहत्तपः ॥ धनाधिपत्यं संप्राप्तो राजन्नैलविलः प्रभुः ॥
॥ २५ ॥ तत्र स्थमेव तं राजन् धनानि निधयस्तथा ॥ उपतस्थुर्नरश्रेष्ठ तर्त्ती र्थलां गली बलः ॥ २६ ॥ गत्वा दत्त्वा च विधिवद्वाह्येभ्यो धनं ददौ ॥ ददृशे तत्र तत्स्थानं कौ
बेरकाननोत्तमे ॥ २७ ॥ पुरायत्र तपस्तपं विपुलं समहात्मना ॥ यत्नराज्ञा कुबेरेण वरालब्ध्याश्च पुष्कलाः ॥ २८ ॥ धनाधिपत्यं सख्यं च रुद्रेणामितेजसा ॥ सुर
त्वं लोकपालत्वं पुत्रं च नलकूबरं ॥ २९ ॥ यत्र लभे महाबाहो धनाधिपतिरंजसा ॥ अभिपिक्तश्च तत्रैव समागम्य मरुद्गणैः ॥ ३० ॥ बाहनं चास्य तद्दत्तं हंसयुक्तं मवा
जवं ॥ विमानं पुष्पकं दिव्यं नैर्ऋतैश्चर्यमेव च ॥ ३१ ॥ तत्राप्युत्पल्लवलो राजन् दत्त्वा द्रायांश्च पुष्कलान् ॥ जगाम त्वरितो रामस्तीर्थं चेतानुलेपनः ॥ ३२ ॥

म.भा.टी.

॥२३॥

॥२३॥ इतिशाल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसमचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ७३ ॥ तत इति ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥
निषेवितंसर्वसत्त्वैर्नाम्नावदरपाचनं ॥ नानर्तुकवनोपेतंसदापुष्पफलंशुभं ॥ ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशाल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणिवलदेवती० सारस्वतोपा० स
मचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७॥ ॥ ७३॥ वैशंपायन उवाच ततस्तीर्थवरंरामोऽययौवदरपाचनं ॥ तपस्विसिद्धचरितंयत्रकन्याधृतव्रता ॥ १ ॥ भस्वाजस्य
दुहितारूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ श्रुतावतीनामविभोकुमारीब्रह्मचारिणी ॥ २ ॥ तपश्चचारसात्युग्रंनियमैर्वहुभिर्दृता ॥ भर्तामिदेवराजःस्यादितिनिश्चित्यभामि
नी ॥ ३ ॥ समास्तस्याव्यतिक्रांतावद्वयःकुरुकुलोद्बह ॥ चरंत्यानियमांस्तांस्तांस्त्रीभिस्तीव्रान्सुदुश्चरान् ॥ ४ ॥ तस्यास्तुतेनवृत्तेनतपसाचविशांपते ॥ भक्त्या
चभगवान्प्रीतःपरयापाकशासनः ॥ ५ ॥ आजगामाश्रमंतस्यास्त्रिदशाधिपतिःप्रभुः ॥ आस्थायरूपंविप्रपर्वसिष्ठस्यमहात्मनः ॥ ६ ॥ सातंदृष्ट्वोग्रतपसंवसि
ष्ठतपतांवरं ॥ आचारैर्मुनिभिर्दृष्टैःपूजयामासभारत ॥ ७ ॥ उवाचनियमज्ञाचकल्याणीसाप्रियंवदा ॥ भगवंन्मुनिशार्दूलकिमाज्ञापयसिप्रभो ॥ ८ ॥ सर्वम
द्ययथाशक्तितवदास्यामिसुव्रत ॥ शक्रभक्त्याचतेपाणिनदास्यामिकथंचन ॥ ९ ॥ व्रतैश्चनियमैश्चैवतपसाचतपाधन ॥ शक्रस्तोपयितव्योवैमयात्रिभुवनेश्च
रः ॥ १० ॥ इत्युक्तोभगवान्देवःस्मयन्निवनिरीक्ष्यतां ॥ उवाचनियमंज्ञात्वासांत्वयन्निवभारत ॥ ११ ॥ उग्रंतपश्चरसिर्वविदितामेसिसुव्रते ॥ यदर्थमयमारं
भस्तवकल्याणिल्लभतः ॥ १२ ॥ तच्चसर्वयथाभूतंभविष्यतिवरानने ॥ तपसालभ्यतेसर्वयथाभूतंभविष्यति ॥ १३ ॥ यथास्थानानिदिव्यानिविबुधानांशुभा
नने ॥ तपसातानिप्राप्याणितपोमूलंमहत्सुखं ॥ १४ ॥ इतिरुत्वातपोघोरंदेहंसंन्यस्यमानवाः ॥ देवत्वंयांतिकल्याणिशृणुष्वैकंवचोमम ॥ १५ ॥ पंचचैतानि
सुभगेवदराणिशुभव्रते ॥ पचेत्युक्तातुभगवान्जगामबलसूदनः ॥ १६ ॥ आमंत्र्यतांतुकल्याणींततोजप्यंजजापसः ॥ अविंदूरेततस्तस्मादाश्रमात्तीर्थमुत्तमं
॥ १७ ॥ इंद्रतीर्थेतिविख्यातंत्रिपुलोकेपुमानद ॥ तस्यजिज्ञासनार्थंसभगवान्याकशासनः ॥ १८ ॥ वदराणामपचनंचकारविबुधाधिपः ॥ ततःप्रतप्तासाराजन्
वाग्यताविगतक्लमा ॥ १९ ॥ तत्पराशुचिसंवीतापावकेसमधिश्रयन् ॥ अपचद्राजशार्दूलवदराणिमहाव्रता ॥ २० ॥ तस्याःपचंत्याःसुमहान्कालोगात्पुरुषर्षभा ॥
नचस्मतान्यपच्यंतदिनंचक्षयमभ्यगात् ॥ २१ ॥ द्रुताशनेनदग्धश्चयस्तस्याःकाष्ठसंचयः ॥ अकाष्ठमग्निंसादृष्ट्वास्वशरीरमथादहत् ॥ २२ ॥ पादौप्रक्षिप्यसा
पूर्वपावकेचारुदर्शना ॥ दग्धौदग्धौपुनःपादावुपावर्तयतानघ ॥ २३ ॥

॥२०॥ २१ ॥ २२ ॥ दग्धाविति उपावर्तयतापेऽपेप्रसारितवती ॥ २३ ॥

श.ग.पर्व

॥२३॥

यतोऽनिदितायोगधर्मेणनिर्दोषाअतोनाचितयदिति स्वपादसंवर्धनक्षमापिदाहपीडांसेहेइतिधैर्योक्तिः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
 चरणौदत्तमानौचनावितयदनिदिता ॥ कुर्वाणादुष्करं कर्ममहर्षिप्रियकाम्यया ॥ २४ ॥ नवैमनस्यंतस्यास्तुमुखभेदोयवाभवत् ॥ शरीरमग्निनादीप्यजलम
 ध्येवहर्षिता ॥ २५ ॥ तच्चास्यावचनंनित्यमवर्तद्दिभारत ॥ सर्वथावदराण्येवपक्तव्यानीतिकन्यका ॥ २६ ॥ सातन्मनसिकृत्वैवमहर्षेर्वचनंशुभा ॥ अपचद्व
 दराण्येवनचापच्यंतभारत ॥ २७ ॥ तस्यास्तुचरणौवह्निर्ददाहभगवान्स्वयं ॥ नचतस्यामनोदुःखंस्वल्पमप्यभवत्तदा ॥ २८ ॥ अथतत्कर्मदृष्ट्वास्याःप्रीतस्त्रिभु
 वनेश्वरः ॥ ततःसंदर्शयामासकन्यायैरूपमात्मनः ॥ २९ ॥ उवाचचसुरश्रेष्ठस्तांकन्यांसुदृढव्रतां ॥ प्रीतोस्मितेशुभेभक्त्यातपसानियमेनच ॥ ३० ॥ तस्माद्यो
 भिमतःकामःसतेसंपत्स्यतेशुभे ॥ देहंत्यक्त्वा महाभागेत्रिदिवेमयिवत्स्यसि ॥ ३१ ॥ इदंचतेतीर्थवरंस्विरंलोकेभविष्यति ॥ सर्वपापापहंसुभ्रुनाघ्रावदरपाच
 नं ॥ ३२ ॥ विख्यातंत्रिपुलोकेषुब्रह्मर्षिभिरभिपुतं ॥ अस्मिन्खलुमहाभागेशुभेतीर्थवरेनघे ॥ ३३ ॥ त्यक्त्वा सप्तर्षयोजग्मुर्हिमवंतमरुंधतीं ॥ ततस्तेवैमहाभागा
 गत्वातत्रसुसंशिताः ॥ ३४ ॥ कृत्यर्थफलमूलानिसमाहर्तुंययुःकिल ॥ तेषांवृत्त्यर्थिनांतत्रवसतांहिमवद्वने ॥ ३५ ॥ अनावृष्टिरनुप्राप्तातदाद्वादशवार्षिकी ॥ ते
 कृत्वाचाश्रमंतत्रन्यवसंततपस्विनः ॥ ३६ ॥ अरुंधतींततोदृष्ट्वातीव्रंनियममास्थितां ॥ ३७ ॥ अथागमत्रिनय
 नःसुप्रीतोवरदस्तदा ॥ ब्राह्मंरूपंततःकृत्वामहादेवोमहायशः ॥ ३८ ॥ तामभ्येत्याब्रवीदेवोभिक्षामिच्छाम्यहंशुभे ॥ प्रत्युवाचततःसातंब्राह्मणंचारुदर्शनां ॥
 ॥ ३९ ॥ त्रीणान्नसंचयोविप्रवदराणीहभक्षय ॥ ततोब्रवीन्महादेवःपचंस्वैतानिसुव्रते ॥ ४० ॥ इत्युक्त्वासाऽपचत्तानिब्राह्मणप्रियकाम्ययां ॥ अधिश्रित्यसमिद्धे
 ग्रौवदराणियशस्विनी ॥ ४१ ॥ दिव्यामनोरमाःपुण्याःकथाःशुश्रावसातदा ॥ अतीतासात्वनावृष्टिर्घोराद्वादशवार्षिकी ॥ ४२ ॥ अनश्रंत्याःपचंत्याश्चशृण्वं
 त्याश्चकथाःशुभाः ॥ दिनोपमःसतस्याथकालोनीतःसुदारुणः ॥ ४२ ॥ ततस्तुमुनयःप्राप्ताःफलान्यादायपर्वतात् ॥ ततःसभगवान्प्रातःप्रोवाचारुंधतींततः ॥
 ॥ ४४ ॥ उपसर्पस्वधर्मज्ञेयथापूर्वमिमानृषीन् ॥ प्रीतोस्मितवधर्मज्ञेतपसानियमेनच ॥ ४५ ॥ ततःसंदर्शयामासस्वरूपंभगवान्हरः ॥ ततोब्रवीत्तदातेभ्यस्त
 स्याश्चचरितंमहत् ॥ ४६ ॥ भवद्भिर्हिमवत्पृष्ठेयत्तपःसमुपार्जितं ॥ अस्याश्चयत्तपोविप्रानसमंतन्मतंमम ॥ ४७ ॥ अनयाहितपस्विन्यातपस्तपंसुदुश्चरं ॥ अन
 श्रंत्यापचंत्याचसमाद्वादशवार्षिताः ॥ ४८ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ विशेषः समर्पितः वन्हौ देहोऽपिन्यस्तः पादयोः समर्पणादिति भावः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
ततः प्रोवाच भगवांस्तमेवारुंधतीं पुनः ॥ वरं वृणीष्व कल्याणियत्तेऽभिलपितं हृदि ॥ ४९ ॥ सा ब्रवीत्पृथुतामाक्षी देवं सप्तर्षिं संसदि ॥ भगवान्यदि मे प्रीतस्ती
र्थस्यादिदमद्भुतं ॥ ५० ॥ सिद्धदेवर्षिदयितं नाम्ना वदरपाचनं ॥ तथास्मिन् देवदेशत्रिरात्रमुषितः शुचिः ॥ ५१ ॥ प्राप्नुयादुपवासेन फलं द्वादशवर्षिकं ॥ एवम
स्त्विति तां देवः प्रत्युवाच तपस्विनीं ॥ ५२ ॥ सप्तर्षिभिस्तुतो देवस्ततो लोकं ययौ तदा ॥ ऋषयो विस्मयं जग्मुस्तां दृष्ट्वा चाप्यरुंधतीं ॥ ५३ ॥ अश्रान्तां चाविवर्णां च
क्षुत्पिपासाऽसमायुतां ॥ एवं सिद्धिः परा प्राप्ता अरुंधत्या विशुद्धया ॥ ५४ ॥ यथा त्वयामहाभागे ममार्थं संशितव्रते ॥ विशेषो हित्वया भद्रे व्रतेत्यस्मिन् समर्पितः ॥
॥ ५५ ॥ तथा चेदं ददाम्यग्रनियमेन सुतोऽपितः ॥ विशेषं तव कल्याणि प्रयच्छामि वरं वरे ॥ ५६ ॥ अरुंधत्या वरस्तस्या यो दत्तो वै महात्मना ॥ तस्य चाहं प्रभावेन त
व कल्याणितेजसा ॥ ५७ ॥ प्रवक्ष्यामि परं भूयो वरमत्र यथाविधि ॥ यस्त्वेकां रजनीं तीर्थे वत्स्यते सुसमाहितः ॥ ५८ ॥ स स्नात्वा प्राप्स्यते लोकान् देहान् यासात्सु दु
र्लभान् ॥ इत्युक्त्वा भगवान् देवः सहस्राक्षः प्रतापवान् ॥ ५९ ॥ श्रुतावती ततः पुण्यां जगाम त्रिदिवं पुनः ॥ गते वज्रधरे राजंस्तत्र वर्षं पपात ह ॥ ६० ॥ पुष्पाणामंभर
तश्चेष्टदिव्यानां पुण्यगंधिनां ॥ देवदुंदुभयश्चापि नेदुस्तत्र महास्वनाः ॥ ६१ ॥ मारुतश्च ववौ पुण्यः पुण्यगंधो विशांपते ॥ उत्सृज्यतु शुभां देहं जगामास्य च भार्य
तां ॥ ६२ ॥ तपसाग्नेण तं लब्ध्वा तेन रमे सहाच्युत ॥ जनमेजय उवाच कातस्या भगवन्माता कसं वृद्धा च शोभना ॥ ६३ ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहं विप्रपरं कौतूहलं
हि मे ॥ वैशंपायन उवाच भरद्वाजस्य विप्रर्षेः स्कन्धे रतो महात्मनः ॥ ६४ ॥ दृष्ट्वाप्सरसमायां तीर्णतार्चीं पृथुलोचनां ॥ स तु जग्राह तद्रतः करेण जपतां वरः ॥
॥ ६५ ॥ तदा पतत्पर्णपुटे तत्र सा संभवत्सुता ॥ तस्यास्तु जातकर्मादिकृत्वा सर्वं तपोधनः ॥ ६६ ॥ नाम चास्याः सरुतवान् भरद्वाजो महामुनिः ॥ श्रुतावतीति धर्मा
त्मा देवर्षिगणसंसदि ॥ स्वेचतामाश्रमेन्यस्य जगाम हिमवदनं ॥ ६७ ॥ तत्राप्युपसृश्य महानुभावो वसूनि दत्त्वा च महाद्विजेभ्यः ॥ जगाम तीर्थसु समाहितात्मा श
क्रस्य वृष्णिप्रवरस्तदानीं ॥ ६८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशः गदापः वलदेव तीर्थः सारस्वतोऽवदरपाचन तीर्थकथने अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ६९ ॥
वैशंपायन उवाच इंद्र तीर्थं ततो गत्वा यदूनां प्रवरो बलः ॥ विप्रेभ्यो धनं रत्नानि ददौ स्नात्वा यथाविधि ॥ १ ॥ तत्र त्वमरराजो सावीजे क्रतुशतेन च ॥ बृहस्पतेश्च
देवेशः प्रददौ विपुलं धनं ॥ २ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ इति शल्यांतर्गतगदापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ६९ ॥ इंद्र तीर्थमिति ॥ १ ॥ २ ॥

जाह्नव्यानुपुष्टान् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ साजाविअजाभिरविभिश्चसहितंदानं ॥ १० ॥ ११ ॥ आनयामासमुनोनित्यनुषज्यते राजसूयंकर्तुमितिशेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥
 निर्गलान्सजारुथ्यान्सर्वान्विविधदक्षिणान् ॥ आजहारकृतंस्तत्रयथोक्तान्वेदपारगैः ॥ ३ ॥ तान्कृतून्भरतश्रेष्ठशतरुत्वोमहाद्युतिः ॥ पूरयामासविधिवत्त
 तःस्त्र्यातःशतक्रतुः ॥ ४ ॥ तस्यनाम्नाचतुर्थीशिवंपुण्यंसनातनं ॥ इन्द्रतीर्थमितिख्यातंसर्वपापप्रमोचनं ॥ ५ ॥ उपस्थश्चतत्रापिविधिवन्मुसलायुधः ॥ ब्रा
 ह्मणान्पूजयित्वाचसदाच्छादनभोजनैः ॥ ६ ॥ शुभंतीर्थवरंतस्माद्रामतीर्थजगामह ॥ यत्ररामोमहाभागोभार्गवःसुमहातपाः ॥ ७ ॥ असकृत्पृथिवींजित्वा
 हतक्षत्रियपुंगवां ॥ उपाध्यायंपुरस्कृत्यकश्यपंमुनिसत्तमं ॥ ८ ॥ अयजद्वाजपेयेनसोश्वमेधशतेनच ॥ प्रददौदक्षिणांचैवपृथिवींवैससागरां ॥ ९ ॥ दत्त्वाचदा
 नंविविधंनानारत्नसमन्वितं ॥ सगोहस्तिकदासीकंसाजाविगतवान्वनं ॥ १० ॥ पुण्येतीर्थवरेतत्रदेवब्रह्मर्षिसेविते ॥ मुनींश्चैवाभिवाद्याथयमुनातीर्थमागमत्
 ॥ ११ ॥ यत्रानयामासतदाराजसूयंमहीपते ॥ पुत्रोदितेर्महाभागोवरुणोवैसितप्रभः ॥ १२ ॥ तत्रनिर्जित्यसंग्रामेमानुषान्देवतास्तथा ॥ वरंक्रतुंसमाजहेव
 रुणःपरवीरहा ॥ १३ ॥ तस्मिन्क्रतुवरेवृत्तेसंग्रामःसमजायत ॥ देवानांदानवानांचत्रैलोक्यस्यभयावहः ॥ १४ ॥ राजसूयेक्रतुश्रेष्ठेनिवृत्तेजनमेजय ॥ जाय
 तेषुमहाघोरःसंग्रामःक्षत्रियान्प्रति ॥ १५ ॥ तत्रापिलांगलीदेवकृपीनभ्यर्च्यपूजया ॥ इतरेभ्योप्यदाहानमर्थिभ्यःकामदोविभुः ॥ १६ ॥ वनमालीततोहृष्टः
 स्तूयमानोमहर्षिभिः ॥ तस्मादादित्यतीर्थंचजगामकमलेक्षणः ॥ १७ ॥ यत्रेष्ट्वाभगवान्ज्योतिर्भास्करोराजसत्तम ॥ ज्योतिषामाधिपत्यंचप्रभार्वचाभ्यपद्य
 त ॥ १८ ॥ तस्यानद्यास्तुतीरेवैसर्वदेवाःसवासवाः ॥ विश्वेदेवाःसमरुतोगंधर्वाप्सरसश्चह ॥ १९ ॥ द्वैपायनःशुकश्चैवरुणश्चमधुसूदनः ॥ यक्षाश्चराक्षसा
 श्वैवपिशाचाश्चविशांपते ॥ २० ॥ एतेचान्येचबहवोयोगसिद्धाःसहस्रशः ॥ तस्मिंस्तीर्थेसरस्वत्याःशिवेपुण्येपरंतप ॥ २१ ॥ तत्रहत्वापुराविष्णुरसुरौमधुकैट
 भौ ॥ आपुत्यभरतश्रेष्ठतीर्थप्रवरउत्तमे ॥ २२ ॥ द्वैपायनश्चधर्मात्मातत्रैवापुत्यभारत ॥ संप्राप्यपरमंयोगंसिद्धिंचपरमांगतः ॥ २३ ॥ असितोदेवलश्चैवत
 स्मिन्नेवमहातपाः ॥ परमंयोगमास्थायकृपिर्योगमवाप्तवान् ॥ २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिबलदेवती ० सारस्वती ० एकोनपंचाशत्त
 मोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५३ ॥ वैशंपायनउवाच तस्मिन्नेवतुधर्मात्मावसतिस्मतपोधनः ॥ गार्हस्थ्यंधर्ममास्थायत्यसितोदेवलःपुरा ॥ १ ॥
 ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ इतिशल्यांतर्गतगदापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५३ ॥ तस्मिन्निति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ व्यतिक्रमव्यत्यक्रामत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
 धर्मनित्यः शुचिर्दानो न्यस्तदं डोमहातपाः ॥ कर्मणामनसावाचासमः सर्वेषु जंतुषु ॥ २ ॥ अक्रोधनो महाराजतुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ॥ प्रियाप्रियेतुल्यवृत्तिर्यम
 वत्समदर्शनः ॥ ३ ॥ कांचनेलोष्ठभावे च समदर्शी महातपाः ॥ देवानपूजयन्नित्यमतिथींश्च द्विजैः सह ॥ ४ ॥ ब्रह्मचर्यरतो नित्यं सदा धर्मपरायणः ॥ ततोभ्येत्य
 महाभागयोगमास्थाय भिक्षुकः ॥ ५ ॥ जैगीषव्यो मुनिर्धीमांस्तस्मिंस्तीर्थे समाहितः ॥ देवलस्याश्रमे राजन्यवसत्समहाद्युतिः ॥ ६ ॥ योगनित्यो महाराजसि
 द्विप्राप्तो महातपाः ॥ तंतत्रवसमानंतु जैगीषव्यं महामुनिं ॥ ७ ॥ देवलोदर्शयन्नेव नैवायुं जतधर्मतः ॥ एवंतयोर्महाराज दीर्घकालो व्यतिक्रमत् ॥ ८ ॥ जैगीषव्यं
 मुनिवरं नददर्शयन् देवलः ॥ आहारकाले मतिमान्परित्राडुज न मेजय ॥ ९ ॥ उपातिष्ठतधर्मज्ञो भैक्षकाले स देवलं ॥ सदृक्काभिक्षुरूपेण प्राप्तं तत्र महामुनिं ॥ १० ॥
 गौरवंपरमं चक्रे प्रीतिं च विपुलां तथा ॥ देवलस्तु यथाशक्ति पूजयामास भारत ॥ ११ ॥ ऋषिदृष्टेन विधिना समावद्धोऽसमाहितः ॥ कदाचित्तस्य नृपते देवलस्य म
 हात्मनः ॥ १२ ॥ चिंतासु महती जाता मुनिदृष्ट्वा महाद्युतिं ॥ समास्तु समतिक्रान्ता वद्वयः पूजयतो मम ॥ १३ ॥ नचायमलसो भिक्षुरभ्यभाषत किंचन ॥ एवं विगण
 यन्नेव स जगाम महोदधिं ॥ १४ ॥ अंतरिक्षचरः श्रीमान्कलशं गृह्य देवलः ॥ गच्छन्नेव स धर्मात्मा समुद्रं सरितां पतिं ॥ १५ ॥ जैगीषव्यंततो पश्यद्वतं प्रागेव भार
 त ॥ ततः स विस्मयश्चिंतं जगमाथामितप्रभः ॥ १६ ॥ कथं भिक्षुरयं प्राप्तः समुद्रे स्नात एव च ॥ इत्येवं चिंतयामास महर्षिरसितस्तदा ॥ १७ ॥ स्नात्वा समुद्रे विधि
 वच्छुचिर्जप्यं जजाप सः ॥ कृतजप्याह्निकः श्रीमानाश्रमं च जगाम ह ॥ १८ ॥ कलशं जलपूर्णं वै गृहीत्वा जनमेजय ॥ ततः स प्रविशन्नेव स्वमाश्रमपदं मुनिः ॥ १९ ॥
 आसीनमाश्रमे तत्र जैगीषव्यमपश्यत् ॥ नव्याहरति चैवैनं जैगीषव्यः कथंचन ॥ २० ॥ काष्ठभूतोऽश्रमपदेव सति स्म महातपाः ॥ तदृष्ट्वा चापुतंतो ये सागरे साग
 रोपमं ॥ २१ ॥ प्रविष्टमाश्रमं चापि पूर्वमेव दर्शयः ॥ असितो देवलो राजंश्चितयामास बुद्धिमान् ॥ २२ ॥ दृष्ट्वा प्रभावं तपसो जैगीषव्यस्य योगजं ॥ चिंतयामास रा
 जेंद्रतदा समुनिसत्तमः ॥ २३ ॥ मया दृष्टः समुद्रे च आश्रमे च कथं त्वयं ॥ एवं विगणयन्नेव स मुनिर्मत्रपारगः ॥ २४ ॥ उत्पताश्रमात्तस्मादंतरिक्षं विशांपते ॥
 जिज्ञासार्थं तदा भिक्षोर्जैगीषव्यस्य देवलः ॥ २५ ॥ सोऽंतरिक्षचरान् सिद्धान् समपश्यत्समाहितान् ॥ जैगीषव्यंचतैः सिद्धैः पूज्यमानमपश्यत् ॥ २६ ॥ ततो सितः
 सुसंरब्धो व्यवसायी दृढव्रतः ॥ अपश्यद्वैततो यातं जैगीषव्यं स देवलः ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ भूतार्थयथाभूतार्थ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ उत्पत्तव्रत्त
 तस्मात्तुपितृलोकं तं व्रजं तं सोन्वपश्यत ॥ पितृलोकाच्च तं यातं याम्यं लोकमपश्यत ॥ २८ ॥ तस्मादपि स मुत्पत्य सोमलोकमभिपुतं ॥ व्रजं तमन्वपश्यत्स जैगीपव्यं
 महामुनिं ॥ २९ ॥ लोकान्समुत्पतंतं तु शुभानेकांतयाजिनां ॥ ततोऽग्निहोत्रिणां लोकांस्ततश्चाप्युत्पत्तव्रत्त ॥ ३० ॥ दर्शचपौर्णमासंचयेयजंतितपोधनाः ॥ ते
 भ्यः सदृशेधीर्मांस्त्रैलोक्येऽप्युत्पत्तव्रत्त ॥ ३१ ॥ व्रजं तं लोकममलमपश्यद्देवपूजित ॥ चातुर्मास्यैर्वहुविधैर्यजंतैर्यतपोधनाः ॥ ३२ ॥ तेषां स्थानं ततो यातं तं
 याग्निष्टोमयाजिनां ॥ अग्निपुत्रेन च तयायेयजंतितपोधनाः ॥ ३३ ॥ तत्स्थानमनुसंप्राप्तमन्वपश्यत्तदेव लः ॥ वाजपेयं क्रतुवरं तथा बहुसुवर्णकं ॥ ३४ ॥ आहरं
 तिमहाप्राज्ञास्तेषां लोकेष्वपश्यत् ॥ यजंतराजसूयेन पुंडरीकेण चैव ये ॥ ३५ ॥ तेषां लोकेष्वपश्यत्स जैगीपव्यं स देव लः ॥ अश्वमेधं क्रतुवरं नरमेधं तथैव च ॥ ३६ ॥
 आहरंति नरश्रेष्ठास्तेषां लोकेष्वपश्यत् ॥ सर्वमेधं च दुष्प्रापं तथा सौत्रामणिचये ॥ ३७ ॥ तेषां लोकेष्वपश्यत्स जैगीपव्यं स देव लः ॥ द्वादशाहैश्च सत्रैश्च यजंतैर्विवि
 धैर्नृप ॥ ३८ ॥ तेषां लोकेष्वपश्यत्स जैगीपव्यं स देव लः ॥ मैत्रावरुणयोर्लोकानां दित्यानां तथैव च ॥ ३९ ॥ सलोकनामनुप्राप्तमपश्यत्ततोऽसितः ॥ रुद्राणां च वसू
 नां च स्थानं यच्च बृहस्पतेः ॥ ४० ॥ तानि सर्वाण्यतीतानि समपश्यत्ततोऽसितः ॥ आरुह्य च गवां लोकं प्रयातो ब्रह्मसत्रिणां ॥ ४१ ॥ लोकानपश्यद्दृष्टं तं जैगीपव्यं
 ततोऽसितः ॥ त्रीं लोकानपरां विप्रमुत्पतंतं स्वतेजसा ॥ ४२ ॥ पतिव्रतानां लोकान् व्रजं तं सोन्वपश्यत् ॥ ततोऽमुनिवरं भूयो जैगीपव्यं मथासितः ॥ ४३ ॥ नान्वप
 श्यत्तलोकस्थमंतर्हितमरिंदम ॥ सोऽचितयन्महाभागो जैगीपव्यस्य देव लः ॥ ४४ ॥ प्रभावं सुव्रतत्वं च सिद्धिं योगस्य चांतुलां ॥ असितोऽपृच्छत्तदा सिद्धौ लोके
 षु सत्तमान् ॥ ४५ ॥ प्रयतः प्रांजलिर्भूत्वा धीरस्तान् ब्रह्मसत्रिणः ॥ जैगीपव्यं न पश्यामि तं शंसध्वं महौजसं ॥ ४६ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं परं कौतूहलं हि मे ॥ सि
 द्धा ऊचुः शृणु देव ल भूतार्थं शंसतां नो दृढव्रत ॥ ४७ ॥ जैगीपव्यः सर्वलोकं शाश्वतं ब्रह्मणा गतः ॥ वैशंपायन उवाच स श्रुत्वा वचनं तेषां सिद्धानां ब्रह्म
 सत्रिणां ॥ ४८ ॥ असितो देव लः पूर्णमुत्पत्तव्रत्तव्रत्तवत् ॥ ततः सिद्धास्त ऊचुर्हि देव लं पुनरेव ह ॥ ४९ ॥ न देव ल गतिस्तत्र वगंतुं न पाधन ॥ ब्रह्मणः सदनं विप्रजै
 गीपव्या यदाभवान् ॥ ५० ॥ वैशंपायन उवाच तेषां तद्वचनं श्रुत्वा सिद्धानां देव लः पुनः ॥ आनुपूर्व्येण लोकान्स्तान्सर्वानवततार ह ॥ ५१ ॥ स्वमाश्रमपदं पु
 ण्यमाजगाम पतत्रिवत् ॥ प्रविशन्नेव चापश्यत्स जैगीपव्यं स देव लः ॥ ५२ ॥

लोकं गंतुमिति शेषः पपात च गेनात् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ संन्यासेकताबुद्धिर्येनतं ॥ ५६ ॥ सर्वाः क्रियाः उत्सर्गेष्व्यादयः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ मोक्षसंन्यासं त्यक्तुं मनोदधे उत्सृष्टानामग्रिणां पुनराधानं कर्तुं मेच्छते ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ जैगीपव्येतत्त्वविदितपोनास्ति पूर्वस्य तपसोदग्धत्वात् क्रियमाणस्य चाश्लेषात् तथाच श्रुती भवतः तद्यथैषीकतूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयते त्रंहास्य सर्वेषां प्मानः प्रदूयते तद्यथा पुष्करपलाशोऽपि
 ततो बुद्ध्या व्यगणयद्देवलो धर्मयुक्तया ॥ दृष्ट्वा प्रभावं तपसो जैगीपव्यस्य योगजं ॥ ५३ ॥ ततो ब्रवीन्महात्मानं जैगीपव्यं स देवलः ॥ विनयावनतो राजन्नुपसर्प्य
 महामुनिं ॥ ५४ ॥ मोक्षधर्मं समास्या तु मिच्छेयं भगवन् न हं ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा उपदेशं चकार सः ॥ ५५ ॥ विधिं च योगस्य परं कर्मार्थकार्यस्य शास्त्रतः ॥ संन्यास
 कृतबुद्धितं ततो दृष्ट्वा महातपाः ॥ ५६ ॥ सर्वाश्वास्य क्रियाश्चक्रे विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ संन्यासकृतबुद्धितं भूतानि पितृभिः सह ॥ ५७ ॥ ततो दृष्ट्वा प्ररुरुदुःकोस्मा
 न्संविभजिष्यति ॥ देवलस्तु वचः श्रुत्वा भूतानां करुणं तथा ॥ ५८ ॥ दिशो दशव्याहरतां मोक्षं त्यक्तुं मनोदधे ॥ ततस्तु फलमूलानि पवित्राणि च भारत ॥ ५९ ॥ पु
 ष्पाण्यापययश्चैवरोरुयंतिसहस्रशः ॥ पुनर्नो देवलः क्षुद्रो नृनं छेत्स्यति दुर्मतिः ॥ ६० ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो धादत्वानावबुध्यते ॥ ततो भूयो व्यगणयत्स्वबुद्ध्या
 मुनिसत्तमः ॥ ६१ ॥ मोक्ष्ये गार्हस्थ्यधर्मं वा किं नु श्रेयस्करं भवेत् ॥ इति निश्चित्य मनसा देवलं राजसत्तम ॥ ६२ ॥ त्यक्त्वा गार्हस्थ्यधर्मं समोक्षधर्ममरोचयत् ॥
 एवमादीनि संचिंत्य देवलो निश्चयात्ततः ॥ ६३ ॥ प्राप्तवान्परमां सिद्धिं परं योगं च भारत ॥ ततो देवाः समागम्य बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ ६४ ॥ जैगीपव्यं तपश्चास्य
 प्रशंसंति तपस्विनः ॥ अथा ब्रवीद्दृषिवरो देवान् नैनारदस्तथा ॥ ६५ ॥ जैगीपव्येतपो नास्ति विस्मापयति यो सितं ॥ तमेवं वादिनं धीरं प्रत्यूचुस्ते दिवौकसः ॥ ६६ ॥
 नैवमित्येव शंसंतो जैगीपव्यं महामुनिं ॥ नातः परतरं किंचित्तुल्यमस्ति प्रभावतः ॥ ६७ ॥ तेजसस्तपसश्चास्य योगस्य च महात्मनः ॥ एवं प्रभावो धर्मात्सा जैगीप
 व्यस्तथासितः ॥ तयोरिदं स्थानवरं तीर्थं चैव महात्मनोः ॥ ६८ ॥ तत्राप्युपसृश्य ततो महात्मा दत्त्वा च वित्तं हलभृद्भिर्जोभ्यः ॥ अवाप्य धर्मं परमार्थकर्मजिगाम सो
 मस्य महत्सुतीर्थं ॥ ६९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि बलदेवती ० सारस्व ० पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ वैशंपायन
 उवाच यत्रेजिवानुदुपतीराजसूयेन भारत ॥ तस्मिंस्तीर्थे महानासीत्संग्रामस्तारकामयः ॥ १ ॥ तत्राप्युपसृश्य बलो दत्त्वा दानानि चात्मवान् ॥ सारस्वतस्य
 धर्मात्मा मुनेस्तीर्थं जगाम ह ॥ २ ॥ तत्र द्वादशवार्षिक्यामनादृष्ट्यां द्विजोत्तमान् ॥ वेदानध्यापयामास पुरा सारस्वतो मुनिः ॥ ३ ॥

पोनश्लिष्यंत एवमेवामुष्मिन्पापं कर्मनाश्लिष्यत इति ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ असितः देवलः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ इति श. गदा ० नै. भारतभा. पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ यत्रेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
 जनमेजय उवाच ॥ कथं द्वादशवर्षिक्यामनादृष्ट्यां द्विजोत्तमान् ॥ ऋषीन्ध्यापयामास पुनरारुह्य तस्मिन् ॥ १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आसीत्पुनर्महा
 सप्तमुनिर्ध्यामान् महातपाः ॥ दधीच इति विख्यातो ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ १५ ॥ तस्मात्तितपसः शक्रो विभेति स तं विभो ॥ न स लोभयितुं शक्यः फलैर्बहुविधैश्च ॥
 ॥ १६ ॥ प्रलोभनार्थं तस्मात्प्राहिणोत्पाकशसनः ॥ दिव्यामप्सरसं पुण्यां दर्शनीयामलंबुषां ॥ ॥ तस्य तर्पयतो देवान् सरस्वत्यां महात्मनः ॥ समीपतो महाराजसो
 पातिष्ठत भाविनी ॥ ८ ॥ तां दिव्यवपुषं दृष्ट्वा तस्य र्षेर्भावितात्मनः ॥ रेतःस्कन्धं सरस्वत्यां तस्माजग्राहनिभगा ॥ ९ ॥ कुक्षौ चाप्यदधद् दृष्टा तद्रेतः पुरुष र्षभ ॥ सा दधौ
 रघतंगर्भं पुत्रहेतोर्महानदी ॥ १० ॥ सुषुवे चापि समये पुत्रं सा सरितां वरा ॥ जगाम पुत्रमादाय तच्छिप्रं तिच प्रभो ॥ ११ ॥ ऋषिसंसदितं दृष्ट्वा सानदी मुनिसत्त
 मं ॥ ततः प्रोवाच राजेन्द्र ददती पुत्रमस्य तं ॥ १२ ॥ ब्रह्म र्षे तव पुत्रो यं त्वद्भक्त्या धारितो मया ॥ दृष्ट्वा तेप्सरसं रेतो यत्स्कन्धं प्रागलंबुषां ॥ १३ ॥ तत्कुक्षिणा वै ब्रह्म र्षे त्व
 मं ॥ न विनाशमिदं गच्छेत्स्वत्तेज इति निश्चयात् ॥ १४ ॥ प्रतिगृहीध्व पुत्रं स्वमया दत्तमनिंदितं ॥ इत्युक्तः प्रतिजग्राह प्रीतिं चावाप पुष्कली ॥ १५ ॥
 स्वमुतं चाप्यजिघत्सं मूर्ध्नि प्रेम्णा द्विजोत्तमः ॥ परिष्वज्य चिरं कालं तदा भरत सत्तम ॥ १६ ॥ सरस्वत्यै वरं प्रादात्प्रीयमाणो महामुनिः ॥ विश्वे देवाः समितरो गंध
 र्वाप्सरसांगणाः ॥ १७ ॥ ऋषियास्यंति सुभगे तर्प्यमाणास्तवांभसा ॥ इत्युक्त्वा स तु तुष्टावव चोभिर्वै महानदी ॥ १८ ॥ प्रीतः परमदृष्टात्मा यथावच्छृणु पार्थिव ॥
 प्रसुता सिमहाभागे सरसो ब्रह्मणः पुरा ॥ १९ ॥ जानंति त्वांसरिच्छ्रेष्ठे मुनयः संशितव्रताः ॥ मम प्रियकरो चापि स तं प्रियदर्शने ॥ २० ॥ तस्मात्सारस्वतः पुत्रो
 महान्तो वर्यर्षिनि ॥ तवैव नाम्ना प्रथितः पुत्रस्ते लोकभावनः ॥ २१ ॥ सारस्वत इति ख्यातो भविष्यति महातपाः ॥ एष द्वादशवर्षिक्यामनादृष्ट्यां द्विज र्षभान् ॥ २२ ॥
 सारस्वतो महाभागे वेदानध्यापयिष्यति ॥ पुण्याभ्यश्च स रिश्वस्त्वं सदा पुण्यतमा शुभे ॥ २३ ॥ भविष्यति महामुनिः सदात्सारस्वति ॥ एवं सा संस्तुता नेन वरं ल
 लेभे भगवान् शक्रः प्रहरणं तदा ॥ २४ ॥ पुत्रमादाय मुदिता जगाम भरत र्षभ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु विरोधे देवदानवैः ॥ २५ ॥ शक्रः प्रहरणान्वेषी लोकं सीन्निचचार हं ॥ नवीप
 लेभे भगवान् शक्रः प्रहरणं तदा ॥ २६ ॥ यद्वै तेषां भवेद्योग्यं वधाय विबुधद्विषां ॥ ततो ब्रवीत्सुरान् शक्रो नमो शक्यामहासुसः ॥ २७ ॥ ऋतेऽस्थिभिर्दधीचस्य निहं
 तं विदधामि ॥ तस्मादप्यहं विभो यथा च तौ सुखं तमाः ॥ २८ ॥ दधीचास्थिनिर्देही जितेन्द्रियः स मे रिपून् ॥ स च तैर्याचितोऽस्मीनि यथा वृषिपरमैः ॥ २९ ॥

म.जा.टी

॥ २७॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ परमर्षिणादधीचिना सदेहस्तपसासंभृतः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अस्य मुनेः ॥ ३४ ॥ तेन तदस्थिजेन वज्रेण ॥ ३५ ॥ नवतीर्नवदशाधिकी अष्टशती ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

प्राणत्यागं कुरु श्रेष्ठ चकारैवाविचारयन् ॥ सलोकानक्षयाम्नामो देवप्रियकरस्तदा ॥ ३० ॥ तस्यास्थिभिरथोशक्रः संप्रहृष्टमनास्तदा ॥ कारयामास दिव्यानि
नानाप्रहरणानि च ॥ ३१ ॥ गदावज्राणि चक्राणि गुरुदंढांश्च पुष्कलान् ॥ सहितीव्रेण तपसासंभृतः परमर्षिणा ॥ ३२ ॥ प्रजापतिमुतेनाथ भृगुणालोकभावं
नः ॥ अतिकायः स तेजस्वी लोकसारो विनिर्मितः ॥ ३३ ॥ जज्ञे शैलगुरुः प्रांशुर्महिम्ना प्रथितः प्रभुः ॥ नित्यमुद्विजते चास्य तेजसः पाकशोसनः ॥ ३४ ॥ तेन वज्रे
ण भगवान्मंत्रयुक्तेन भारत ॥ भृशं क्रोधविस्फुटेन ब्रह्मतेजोद्भवेन च ॥ ३५ ॥ दैत्यदानववीराणां जघान नवतीर्नवा ॥ अथ काले व्यतिक्रान्ते महत्यतिभयं करे ॥ ३६ ॥
अनोदष्टिरनुप्राप्ताराज नृद्वादशवार्षिकी ॥ तस्यां द्वादशवार्षिक्या मनादृष्ट्यां महर्षयः ॥ ३७ ॥ वृत्त्यर्थं प्राद्रव नराज न क्षुधार्ताः सर्वतो दिशं ॥ दिग्भ्यस्तान् प्रद्रुतान् दृ
ष्ट्वा मुनिः सारस्वतस्तदा ॥ ३८ ॥ गमनाय मतिं चक्रे तं प्रोवाच सारस्वती ॥ न गंतव्यमितः पुत्रतवाहारमहंसदा ॥ ३९ ॥ दास्यामि मत्स्यप्रवरानुष्यतामिह भारत ॥ इ
त्युक्तस्तर्पयामास स पितृन् देवतास्तथा ॥ ४० ॥ आहारमकरोन्नित्यं प्राणान्वेदांश्च धारयन् ॥ अयतस्यामनादृष्ट्या मतीतायां महर्षयः ॥ ४१ ॥ अन्योन्यं परिप्रे
क्षुः पुनः स्वाध्यायकारणात् ॥ तेषां क्षुधापरीतानां नष्टावेदाभिधावतां ॥ ४२ ॥ सर्वेषामेव राजेंद्र न कश्चित्पतिमानवान् ॥ अथ कश्चिद्विस्तेषां सारस्वतमुपेयिवा
न् ॥ ४३ ॥ कुर्वाणं संशितात्मानं स्वाध्यायमृषिसत्तमं ॥ स गत्वा चष्टेभ्यश्च सारस्वतमतिप्रभं ॥ ४४ ॥ स्वाध्यायममरप्रस्थं कुर्वाणं विजनेवने ॥ ततः सर्वे सभा
जम्मुस्तत्र राजन्महर्षयः ॥ ४५ ॥ सारस्वतं मुनिश्रेष्ठमिदमूचुः समागताः ॥ अस्मान्ध्यापयस्वेतितानुवाच ततो मुनिः ॥ ४६ ॥ शिष्यत्वमुपगच्छ ध्वं विधिवद्भि
मेत्युत ॥ तत्राब्रुवन् मुनिगणा बालस्त्वमसि पुत्रक ॥ ४७ ॥ स तानाहन मेधर्मो न श्येदिति पुनर्मुनीन् ॥ यो ह्यधर्मेण वै ब्रूयाद्ब्रह्मीयाद्योष्यधर्मतः ॥ ४८ ॥ हीयेतां ता
ब्रूमौ सिप्रस्यातां वा वैशिणावुभौ ॥ न हायनैर्न पलितैर्न वित्तेन न बंधुभिः ॥ ४९ ॥ कषयश्च क्रिरेधर्मो नूचानः स नो महान् ॥ एतच्छ्रुत्वा वक्षस्तस्य मुनयस्ते विद्या
वतः ॥ ५० ॥ तस्माद्देदाननुप्राप्य पुनर्धर्मं प्रचक्रिरे ॥ षष्टिर्मुनिसहस्राणि शिष्यत्वं प्रतिषेदिरे ॥ ५१ ॥ सारस्वतस्य विप्रर्षेर्वदस्वाध्यायकारणात् ॥ मुष्टिमुष्टिततः
सर्वे द्दर्शयितुं युपाहरन् ॥ तस्यास्स नार्थविप्रर्षेर्बालस्यापि वशे स्थिताः ॥ ५२ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

श.ग.पर्व

९

॥ २७॥

॥ ५३ ॥ इति शान्तिपर्वतर्गतमहापर्वणि नैलकंटीये भारतवादीये एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ कथयामि ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

तत्रापि दत्वा कसुरो हि षेयो महाबलः केशवपूर्वजो य ॥ जगाम तीर्थमुदितः क्रमेण स्यात्तमहदृक्कन्यास्मयत्र ॥ ५३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशत्यपर्वतर्गतमहा
पर्वणि बलदेवती ० सारस्व ० एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ जनमेजय उवाच कथं कुमारी भगवन् तपोयुक्ता ह्यभूत्पुरा ॥ किमर्थं च तपस्ते वै को वा स्या
नियमो भवत् ॥ १ ॥ सुदुष्करमिदं ब्रह्मं स्वतः श्रुतमनुत्तमं ॥ आख्याहितत्वं मखिलं यथा तपसि सा स्थिता ॥ २ ॥ वैशंपायन उवाच ऋषिरासीन्महावीर्यः
कुणिर्गर्गो महायशः ॥ स तन्वा विपुलं राजंस्तपो वै तपतां वरः ॥ ३ ॥ मनसा यमुतां सुभ्रूं समुत्पादितवान् विभुः ॥ तां च दृष्ट्वा मुनिः प्रीतः कुणिर्गर्गो महायशः ॥
॥ ४ ॥ जगाम त्रिदिवं राजन्सं त्यज्येह कलेवरं ॥ सुभ्रूः सा त्वथ कल्याणी पुण्डरीकनिभेक्षणा ॥ ५ ॥ महता तपसो ग्रेण कृत्वा श्रममनिदिता ॥ उपवासैः पूजयंती पि
तृदेवांश्च सा पुरा ॥ ६ ॥ तस्यास्तु तपसो ग्रेण महान्कालो त्यगान्नृप ॥ सा पित्रा दीयमाना पितत्र नैच्छदनिदिता ॥ ७ ॥ आत्मनः सदृशं सा तु भर्तारं नान्वपश्यत ॥ त
तः सा तपसो ग्रेण पीडयित्वात्मनस्तनुं ॥ ८ ॥ पितृदेवा र्चनरता बभूव विजनेवने ॥ सात्मानं मन्यमाना पितृकृतं कृत्यं श्रमान्विता ॥ ९ ॥ वार्धकेन च राजेन्द्र तपसा चैव
कर्षिता ॥ सानाशक्यदा गंतुं पदात्पदमपि स्वयं ॥ १० ॥ चकार गमने बुद्धिं परलोकाय वै तदा ॥ मोक्तुकामां तु तां दृष्ट्वा शरीरं नारदो ब्रवीत् ॥ ११ ॥ असंस्कृतायाः
कन्यायाः कुतो लोकास्तत्रानघे ॥ एवं तु श्रुतमस्माभिर्देवलोके महाव्रते ॥ १२ ॥ तपः परमकं प्राप्तं न तु लोकास्त्रयाजिताः ॥ तन्नारदं वचः श्रुत्वा सा ब्रवीद्विषंसं सदि
॥ १३ ॥ तपसौ र्धं प्रयच्छामि पाणिग्राहस्य सत्तम ॥ इत्युक्ते चास्या जग्राह पाणिं गालवसंभवः ॥ १४ ॥ ऋषिः प्राकृष्टं गंगान्नाम समयं चे मम ब्रवीत् ॥ समयेन त
वाद्याहं पाणिं स्पृक्ष्यामि शोभने ॥ १५ ॥ यद्येकरात्रं वस्तव्यं त्वया सह मयेति ह ॥ तथेति सा प्रतिश्रुत्य तस्मै पाणिं ददौ तदा ॥ १६ ॥ यथा दृष्टेन विधिना द्रुत्वा चाग्निं वि
धानतः ॥ चक्रे च पाणिग्रहणं तस्योद्वाहं च गालविः ॥ १७ ॥ सारात्रावभवद्राजं स्तरुणी वरवर्णिनी ॥ दिव्याभरणवस्त्रा च दिव्यगंधानुलेपना ॥ १८ ॥ तां दृष्ट्वा
गालविः प्रीतो दीपयंती मिव श्रिया ॥ उवास च क्षपामेकां प्रभाते सा ब्रवीच्चतं ॥ १९ ॥ यस्त्वया समयो विप्रकृतो मे तपतां वर ॥ तेनोषितास्मि भद्रं ते स्वस्तिते सुव्रजा
म्यहं ॥ २० ॥ सान्निर्गता ब्रवीद्भूयो योऽस्मिंस्तो र्थे समाहितः ॥ वसते रजनी मेकां तर्पयित्वा दिवौकसः ॥ २१ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

म.भा.टी.

॥ २७॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ परमर्षिणादधीचिना सदेहस्तपसासंभृतः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अस्य मुनेः ॥ ३४ ॥ तेन तदस्थिजेन वज्रेण ॥ ३५ ॥ नवतीर्नवदशाधिकां अष्टशती ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

प्राणत्यागं कुरु श्रेष्ठ चकारैवाविचारयन् ॥ सलोकानक्षयान्नामो देवप्रियकरस्तदा ॥ ३० ॥ तस्यास्थिभिरथोशक्रः संप्रदृष्टमनास्तदा ॥ कारयां मासदिव्यानि
नानाप्रहरणानि च ॥ ३१ ॥ गदावज्राणि चक्राणि गुरुदंष्ट्रांश्च पुष्कलान् ॥ सहितीत्रेण तपसासंभृतः परमर्षिणा ॥ ३२ ॥ प्रजापतिसुतेनायभृगुणालोकभावं
नः ॥ अतिकायः स तेजस्वी लोकसारो विनिर्मितः ॥ ३३ ॥ जज्ञे शैलगुरुः प्रांशुर्महिम्ना प्रथितः प्रभुः ॥ नित्यमुद्विजते चास्य तेजसः पक्वशोसनः ॥ ३४ ॥ तेन वज्रे
ण भगवान् संत्रयुक्तेन भारत ॥ भृशं क्रोधविस्तृष्टेन ब्रह्मतेजोद्भवेन च ॥ ३५ ॥ दैत्यदानववीराणां जघान नवतीर्नवा ॥ अथ काले व्यतिक्रान्ते महत्यतिभयं करे ॥ ३६ ॥
अनादृष्टिरनुप्राप्ता राजनृद्वादशवार्षिकी ॥ तस्यां द्वादशवार्षिक्या मनावृष्ट्यां महर्षयः ॥ ३७ ॥ वृत्त्यर्थं प्राद्रवन् राजन् क्षुधार्ताः सर्वतो दिशं ॥ दिग्भ्यस्तान् प्रद्रुतान् दृ
ष्ट्वा मुनिः सारस्वतस्तदा ॥ ३८ ॥ मम नायमतिचक्रे तं प्रोवाच सारस्वती ॥ न गंतव्यमिति पुत्रतवाहारमहंसदा ॥ ३९ ॥ दास्यामि मत्स्यप्रवरानुष्यतामिह भारत ॥ इ
त्युक्तस्तर्पयामास स पितृन् देवतास्तथा ॥ ४० ॥ आहारमकरोन्नित्यं प्राणान्वेदांश्च धारयन् ॥ अयतस्यामनावृष्ट्या मतीतायां महर्षयः ॥ ४१ ॥ अन्योन्यं परिप्रे
क्षुः पुनः स्वाध्यायकारणात् ॥ तेषां क्षुधापरीतानां नष्टावेदाभिधावतां ॥ ४२ ॥ सर्वेषामेव राजेंद्र न कश्चित्पतिमानवान् ॥ अथ कश्चिदपि स्तेषां सारस्वतमुपेयिवा
न् ॥ ४३ ॥ कुर्वाणं संशितात्मानं स्वाध्यायमृषिसत्तमं ॥ स गत्वा च ष्टेभ्यश्च सारस्वतमतिप्रभं ॥ ४४ ॥ स्वाध्यायममरप्रस्यं कुर्वाणं विजनेवने ॥ ततः सर्वे समा
जग्मुस्तत्र राजन्महर्षयः ॥ ४५ ॥ सारस्वतं मुनिश्रेष्ठमिदमूचुः समागताः ॥ अस्मान्ध्यापयस्वेतितानुवाच ततो मुनिः ॥ ४६ ॥ शिष्यत्वमुपगच्छ ध्वं विधिवद्विम
मेत्युत ॥ तत्राब्रुवन् मुनिगणा बालस्त्वमसि पुत्रक ॥ ४७ ॥ स तानाहनमेधर्मो न श्येदिति पुनर्मुनीन् ॥ योत्यधर्मेण वै ब्रूयाद्गृहीयाद्योष्यधर्मतः ॥ ४८ ॥ हीयेतां ता
वुभौ क्षिप्रं स्यातां वा वैशिणवुभौ ॥ नहाय नैर्न पलितैर्न वित्तेन न बंधुभिः ॥ ४९ ॥ ऋषयश्च क्रिरेधर्मो नूचानः स नो महान् ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य मुनयस्ते विधा
नतः ॥ ५० ॥ तस्माद्देवाननुप्राप्य पुनर्धर्मं प्रचक्रिरे ॥ षष्टिर्मुनिसहस्राणि शिष्यत्वं प्रतिषेदिरे ॥ ५१ ॥ सारस्वतस्य विप्रर्षेर्वदस्वाध्यायकारणात् ॥ मुनिमुष्टिततः
सर्वे दर्शयितुं युपाहरन् ॥ तस्यासनार्थं विप्रर्षेर्बालस्यापि वशे स्थिताः ॥ ५२ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

श.ग.पर्व

९

॥ २७॥

॥ ५३ ॥ इति धर्मस्योपनिषद्पर्वणि नैलकण्ठीये गार्ग्ये भावदोषे एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ कथमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

१३ ॥ इति श्रीमहाभारतेराज्यपर्वतर्गमदा
तत्रापिदत्वाकसुरोहिणेयोमहाबलःकेशवपूर्वजोय ॥ जगामतीर्थमुदितःक्रमेणस्यातमहद्दृक्कन्यास्मयत्र ॥ ५३ ॥ इति श्रीमहाभारतेराज्यपर्वतर्गमदा
पर्वणिबलदेवती० सारस्व० एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ जनमेजयउवाच कथंकुमारीभगवन्तपोयुक्तात्यभूत्पुरा ॥ किमर्थंचतपस्तेपेकोवास्या
नियमोभवत् ॥ १ ॥ सुदुष्करमिदं ब्रह्मंस्त्वत्तःश्रुतमनुत्तमं ॥ आख्याहितत्वमखिलंयथातपसिसास्थिता ॥ २ ॥ वैशंपायनउवाच ऋषिरासीन्महावीर्यः
कुणिर्गर्गोमहायशः ॥ सतस्त्वाविपुलंराजंस्तपोवैतपतांबरः ॥ ३ ॥ मनसायसुतांसुभ्रूं समुत्पादितवान्विभुः ॥ तांचदृष्ट्वा मुनिःप्रीतःकुणिर्गर्गोमहायशः ॥
॥ ४ ॥ जगामत्रिदिवंराजंस्संत्यज्येहकलेवरं ॥ सुभ्रूःसात्यथकल्याणीपुंडरीकनिभेक्षणा ॥ ५ ॥ महतातपसोग्रेणकृत्वाश्रममनिदिता ॥ उपवासैःपूजयंतीपि
तृन्देवांश्चसापुरा ॥ ६ ॥ तस्यास्तुतपसोग्रेणमहान्कालोत्यगान्नृप ॥ सापित्रःदीयमानापितत्रनैच्छदनिदिता ॥ ७ ॥ आत्मनःसदृशंसातुभर्तारंनान्वपश्यत् ॥ त
तःसातपसोग्रेणपीडयित्वात्मनस्तनुं ॥ ८ ॥ पितृदेवार्चनरताबभूवविजनेवने ॥ सात्मानंमन्यमानापिकृतकृत्यंश्रमान्विता ॥ ९ ॥ वार्धकेनचराजेंद्रतपसाचैव
कर्षिता ॥ सानाशकघदागंतुंपदात्यदमपिस्वयं ॥ १० ॥ चकारगमनेबुद्धिपरलोकायवैतदा ॥ मोक्तुकामांतुतांदृष्ट्वाशरीरंनारदोब्रवीत् ॥ ११ ॥ असंस्कृतायाः
कन्यायाःकुतोलोकास्तत्रानये ॥ एवंतुश्रुतमस्माभिर्देवल्लोकेमहाव्रते ॥ १२ ॥ तपःपरमकंप्राप्तंनतुलोकास्त्रयाजिताः ॥ तन्नारदंवचःश्रुत्वासाब्रवीद्विसंसदि
॥ १३ ॥ तपसौर्धं प्रयच्छामिपाणिग्राहस्यसत्तम ॥ इत्युक्तेचास्याजग्राहपाणिंगालवसंभवः ॥ १४ ॥ ऋषिःप्राकृष्टंगवान्नामसमयंचेममब्रवीत् ॥ समयेनत
वाद्याहंपाणिंस्प्रक्ष्यामिशोभने ॥ १५ ॥ यद्येकरात्रंवस्तव्यंत्वयासहमयेतिह ॥ तथेतिसाप्रतिश्रुत्यतस्मैपाणिंददौतदा ॥ १६ ॥ यथादृष्टेनविधिनाहुत्वाचाग्निं
धानतः ॥ चक्रेचपाणिग्रहणंतस्योद्वाहंचगालविः ॥ १७ ॥ सारात्रावभवद्राजंस्तरुणीवरवर्णिनी ॥ दिव्याभरणवस्त्राचदिव्यगंधानुलेपना ॥ १८ ॥ तांदृष्ट्वा
गालविःप्रीतोदीपयंतीमिवश्रिया ॥ उवासचक्षपामेकांप्रभातेसाब्रवीच्चतं ॥ १९ ॥ यस्त्वयासमयोविप्रकृतोमेतपतांबर ॥ तेनोषितास्मिभद्रंतेःस्वस्तितेस्तुव्रजा
म्यहं ॥ २० ॥ सानिर्गताब्रवीद्भूयोयोस्मिंस्तोर्थेसमाहितः ॥ वसतेरजनीमेकांतर्पयित्वादिवौकसः ॥ २१ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

RECU

चत्वारिंशतमोऽर्चाष्टौसम्यगाचरेत् ॥ योब्रह्मचर्यवर्षाणिफलंतस्यलभेतसः ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वाततःसाध्वीदेहंत्यक्त्वादिवंगता ॥ ऋषिरप्यब्रवीन्नस्तस्या
रूपंविचिंतयन् ॥ २३ ॥ समयेनतपोर्यंचकृच्छ्रायतिगृहीतवान् ॥ साधयित्वातदात्मानंतस्याःसगतिमन्विधात् ॥ २४ ॥ दुःखितोभरतश्रेष्ठतस्यारूपबलात्क
तः ॥ एतत्तेवृद्धकन्यायाव्याख्यातंचरितंमहत् ॥ २५ ॥ तथैवब्रह्मचर्यंचस्वर्गस्यचगतिःशुभा ॥ तत्रस्यश्वापिशुश्चावहतंशल्यंहलायुधः ॥ २६ ॥ तत्रापिदत्त्वादा
नानिहिजातिभ्यःपरंतपः ॥ शुश्चावशल्यंसंग्रामेनिहतंपांडवैस्तदा ॥ २७ ॥ समंतपंचकद्वारात्ततोनिष्क्रम्यमाधवः ॥ पप्रच्छपिंगणात्तरामःकुरुक्षेत्रस्वयत्फलं
॥ २८ ॥ तेषृष्टायदुर्षिहेनकुरुक्षेत्रफलंविभो ॥ समाचक्षुर्महात्मानंस्तस्मैसर्वंयथातथं ॥ २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यप० गदाप० बलेदेवतीर्थ० सारस्वतो०
द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ऋषय ऊचुः प्रजापतेरुत्तरवेदिरुच्यतेसनातनंरामसमंतपंचकं ॥ समोजिरेयत्रपुरादिवौकसीवरेणसत्रेणम
हावरप्रदाः ॥ १ ॥ पुराचराजर्षिवरेणधीमताबहूनिवर्षाण्यमितेनतेजसा ॥ प्ररुष्टमेतकुरुणामहात्मनाततःकुरुक्षेत्रमितीहपप्रये ॥ २ ॥ रामउवाच किम
र्थंकुरुणांरुष्टंक्षेत्रमेतन्महात्मना ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंकथ्यमानंतपोधनाः ॥ ३ ॥ ऋषय ऊचुः पुराकिलकुरुंरामकर्षंतसततोत्थितं ॥ अभ्येत्यशक्रं
दिवात्पर्यपृच्छतकारणं ॥ ४ ॥ इंद्रउवाच किमिदंवर्ततेराजन्प्रयत्नेनपरेणच ॥ राजर्षेकिमग्निप्रेत्ययेनेयंरुच्यतेक्षितिः ॥ ५ ॥ कुरुकुवाच इहयेपु
रुषाःक्षेत्रेमरिष्यंतिशतक्रतो ॥ तेगमिष्यंतिसुरुतांछोकान्यापविवर्जितान् ॥ ६ ॥ अवहस्यततःशक्रोजगामत्रिदिवंपुनः ॥ राजर्षिरप्यनिर्विण्णःकर्षत्येववसुं
घरां ॥ ७ ॥ आगम्यागम्यचैवैनंभूयोभूयोवहस्यच ॥ शतक्रतुरनिर्विण्णंपृष्ट्वापृष्ट्वाजगामह ॥ ८ ॥ यदातुतपसोग्रेणचंकर्षवसुधर्मनृपः ॥ ततःशक्रोब्रवीद्देवा
नराजर्षेर्यच्चिकीर्षितं ॥ ९ ॥ एतच्छ्रुत्वानुबन्देवाःसहस्राक्षमिदंवचः ॥ वरेणच्छपतांशक्रराजर्षिर्यदिशक्यते ॥ १० ॥ यदित्यत्रप्रमीतावैस्वर्गमच्छंतिमामवाः ॥
अस्माननिष्ठाक्रतुभिर्भागो नो न भविष्यति ॥ ११ ॥ आगम्यचततःशक्रस्तदाराजर्षिमब्रवीत् ॥ अलंस्वेदमभवत्क्रियतांवचनंमम ॥ १२ ॥ मानवायेनिराहारा
देहंत्यह्यस्यतंदिवाः ॥ सुषिन्नानिदवाःसम्यगपि विर्यम्यतानृप ॥ १३ ॥ तेस्वर्गमाप्नोराजेंद्रभविष्यंतिमहाबले ॥ तथास्त्वितिततोराजाकुरुंशक्रतुवाच ॥ १४ ॥

श.ग.पर्व

9

11961

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ ब्रह्मणः क्षयं निवासं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सारस्वतानां तीर्थानां वर्णनं कुरुक्षेत्रमहात्म्यज्ञापनार्थं तदपितत्र स्मृतानामन्येषामपि स्वर्गतिप्रदं किमुत क्षत्रध
 ततस्तमभ्यनुज्ञाप्य प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ जगाम त्रिदिवं भूयः क्षिप्रं बलनिपूढनः ॥ १५ ॥ एवमेतद्यदुश्रेष्ठं कुरुक्षेत्रं राजपिणापुरा ॥ शक्रेण चाभ्यनुज्ञातं ब्रह्माद्यैश्च सुरै
 स्तथा ॥ १६ ॥ नातः परतरं पुण्यं भूमेः स्थानं भविष्यति ॥ इहतपस्यंति ये केचित्तपः परमकं नराः ॥ १७ ॥ देहत्यागेन ते सर्वे यास्यंति ब्रह्मणः क्षयं ॥ येषु नः पुण्यभाजो वै
 दानं दास्यंति मानवाः ॥ १८ ॥ तेषां सहस्रं गुणितं भविष्यत्यचिरंणवै ॥ ये च हनित्यंमनुजानि वत्स्यंति शुभैः पिणः ॥ १९ ॥ यमस्य विषयं ते तु न द्रक्ष्यंति कदाचन ॥
 यक्ष्यंति ये च क्रतुभिर्महद्भिर्मनुजैश्चराः ॥ २० ॥ तेषां त्रिविष्टपे वा सोयावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ अपि चात्र स्वयं शक्रो जगौ गाथां सुराधिपः ॥ २१ ॥ कुरुक्षेत्रे निवृद्धा वै
 तां शृणुष्व हलायुध ॥ पांसवोऽपि कुरुक्षेत्रे द्वायुना समुदा रिताः ॥ अपि दुष्कृतकर्माणं नयंति परमां गतिं ॥ २२ ॥ सुरर्षभा ब्राह्मणस्मृताश्च तथा नृगाद्या मरदेवमु
 ख्याः ॥ इध्वा महर्हिः क्रतुभिर्नृसिंहसं त्यज्य देहान् सुगतिं प्रपन्नाः ॥ २३ ॥ तरंतु कारंतु कुर्याथ दंतं रं राम ददानां च मचक्रुः कस्य च ॥ एतः कुरुक्षेत्रं समंतं प्रचक्रं प्रजाप
 तेरुत्तरवेदिरुच्यते ॥ २४ ॥ शिवं महापुण्यं मिदं दिवौ कसां सुसंमतं सर्वगुणैः समन्वितं ॥ अतश्च सर्वे निहतानृपारणे यास्यंति पुण्यां गतिमक्षयां सदा ॥ २५ ॥ इत्यु
 वाच स्वयं शक्रः सह ब्रह्मादिभिस्तदा ॥ तच्चानुमोदितं सर्वं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरैः ॥ २६ ॥ इति श्रीम० शल्यपर्वतर्गतं ग० बलदेवर्ता० सारस्व० कुरुक्षेत्रकथने प्रि
 पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कुरुक्षेत्रं ततो दृष्ट्वा दत्त्वा दायांश्च सात्वतः ॥ आश्रमं सुमहद्व्यमगमज्जनमेजय ॥ १ ॥
 मधूकाश्रवणोपेतं पुष्पवनं ग्रोथसंकुलं ॥ चिरयित्व युतं पुण्यं पनसार्जुनसंकुलं ॥ २ ॥ तं दृष्ट्वा यादवश्रेष्ठः प्रवरं पुण्यलक्षणं ॥ पप्रच्छ तानृपीन्सर्वान्कस्याश्रमवरस्त्व
 यं ॥ ३ ॥ ते तु सर्वे महात्मानमृचूराजनहलायुधं ॥ शृणु विस्तरशोरामयस्यायं पूर्वमाश्रमः ॥ ४ ॥ अत्र विष्णुः पुरा देवस्तनवांस्तप उत्तमं ॥ अत्रास्य विधिवद्यजाः
 सर्वे कृत्ताः सनातनाः ॥ ५ ॥ अत्रैव ब्राह्मणी सिद्धा कौमारब्रह्मचारिणी ॥ योगयुक्ता दिवं याता तपः सिद्धा तपस्विनी ॥ ६ ॥ बभूव श्रीमती राजनशांडिल्यस्य महा
 त्मनः ॥ सुता धृतव्रता साध्वी नियता ब्रह्मचारिणी ॥ ७ ॥ सा तु तस्मात्तपो धारं दुश्चरं स्त्रीजनेन ह ॥ गता स्वर्गमहाभागा देवब्राह्मणपूजिता ॥ ८ ॥ श्रुत्वा कृपीणां वच
 नमाश्रमं तं जगाम ह ॥ कर्पीस्तान्निवाद्या यपार्थं हि मवतोच्युतः ॥ ९ ॥ संख्या कार्याणि सर्वाणि निर्वर्त्या रुरुहे च लं ॥ नानिदूरं ततो गत्या नगं तालध्वजो बली ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

पुण्यं तीर्थं वरं दृष्ट्वा विस्मयं परमं गतः ॥ प्रभावं च मरुत्स्वत्याः पुष्पप्रसवणं बलः ॥ ११ ॥ संप्रातः कारपवनं प्रवरं तीर्थमुत्तमं ॥ हलायुधस्तत्र चापि दत्त्वा दानं महा
बलः ॥ १२ ॥ आपुतः सलिले पुण्ये सुशान्तिविमलेशु च ॥ संतर्पयामास पितृन् देवांश्चरणदुर्मदः ॥ १३ ॥ तत्राप्येकां तुरजनीं यतिभिर्ब्राह्मणैः सह ॥ मित्रावरुण
योः पुण्यं जगामाश्रममच्युतः ॥ १४ ॥ इंद्रोऽग्निर्यमा चैव यत्र प्राकृतीति माप्नुवन् ॥ तं देशं कारपवनाद्यमुनायां जगाम ह ॥ १५ ॥ स्नात्वा तत्र च धर्मात्मा परां प्राति
मवाप्य च ॥ ऋषिभिश्चैव सिद्धैश्च सहितो वै महाबलः ॥ १६ ॥ उपविष्टः कथाशुभ्राः शुश्राव यदुपगवः ॥ तथानुतिष्ठन्ति पांनारदोऽभगवानृषिः ॥ १७ ॥ आजगा
माय तं देशं यत्र रामोऽव्यवस्थितः ॥ जटामंडलसंवीतः स्वर्णचोरो महातपाः ॥ १८ ॥ हेमदंडधरो राजन् कमंडलुधरस्तथा ॥ कच्छपी सुखगृध्रां तां गृह्य वीणां मनोर
मां ॥ १९ ॥ नृत्यं गीतं च कुशलो देवब्राह्मणपूजितः ॥ प्रकर्ता कलहानां च नित्यं च कलहप्रियः ॥ २० ॥ तं देशं मगमद्यत्र श्रीमान् रामोऽव्यवस्थितः ॥ प्रत्युत्थाय च नमस्य
कृपूजयित्वा यतव्रतं ॥ २१ ॥ देवर्षिपर्यट्टस्मयथावत्तं कुरुत्यति ॥ ततोऽस्या कथयद्राजन् नारदः सर्वधर्मवित् ॥ २२ ॥ सर्वमेतद्यथावत्तं मतीव कुरु सत्सयं ॥ न
तो ब्रवीद्रौहिणे यो नारदं दीनयागिरा ॥ २३ ॥ किमवस्थं तु तत्क्षत्रं ये तु तत्राभवन् नृपाः ॥ श्रुतमेतन्मया पूर्वं सर्वमेव तपोधन ॥ २४ ॥ विस्तरश्रवणे जातं कौतूहल
मतीव मे ॥ नारद उवाच ॥ पूर्वमेव हतां भीष्माद्रोणः सिंधुपतिस्तथा ॥ २५ ॥ हतां वै कर्तनः कर्णः पुत्राश्चास्य महारथाः ॥ भूरिश्रेवारौ हिणे यमद्राजश्च वीर्य
वान् ॥ २६ ॥ एते चान्ये च बहवस्तत्र तत्र महाबलाः ॥ प्रियात्राणान्परित्यज्य जयार्थं कौरवस्य वै ॥ २७ ॥ राजानो राजपुत्राश्च समरेष्वनिवर्तिनः ॥ अहतांस्तु महा
बाहोऽष्टणुमतत्र माधव ॥ २८ ॥ धार्तराष्ट्रवले शेषास्त्रयः समितिमर्दनाः ॥ रुपश्चकृतवर्मा चिद्रोणपुत्रश्च वीर्यवान् ॥ २९ ॥ तेषु विद्रुतारामदिशो दशभ्यात्त
दा ॥ दुर्योधनो हतेशल्ये विद्रुते पुरुपादिषु ॥ ३० ॥ हृदं द्वैपायनं नाम विवेश भृशदुःखितः ॥ शयानं धार्तराष्ट्रं तु सलिले स्तंभितं तदा ॥ ३१ ॥ पांडवाः सहकृष्णेन वा
ग्निरुग्राभिरार्दयन् ॥ स तु घमानो बलवान्वाभीरामसंमंततः ॥ ३२ ॥ उत्थितः सहदाहीरः प्रगृह्य महतीं गदां ॥ स चाप्युपगतो योद्धुं भीमेन सह सांप्रतं ॥ ३३ ॥ भ
विष्यति तयो रघुद्वंद्वं रामसुदारुणं ॥ यदि कौतूहलं ते स्तिव्रजमाधवमाचिरं ॥ ३४ ॥ पश्य युद्धं महाघोरं शिष्ययोर्यदि मन्यसे ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नारदस्य
वचः श्रुत्वा तान्भ्यर्च्य द्विजर्षभान् ॥ ३५ ॥ सर्वान्विसर्जयामास ये तेनाभ्यागताः सह ॥ गम्यतां द्वारकां चेति सोऽन्वशादनुयायिनः ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इतिशल्यपर्वानर्गनगदापर्वणिनैलकंठोयेभारतभावदीपेचतुपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥५५॥ ॥५६॥ ॥५७॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

सोवतीर्याचलश्रेष्ठापुक्षप्रसवणाच्छुभात् ॥ ततःप्रीतमनारामःश्रुत्वातीर्यफलमहत् ॥ विप्राणांसन्निधौश्लोकमगायदिममच्युतः ॥ ३७ ॥ सरस्वतीवाससमा
कुतोरतिःसरस्वतीवाससमाःकुतोगुणाः ॥ सरस्वतींप्राप्यदिवंगताजनाःसदास्मरिष्यन्तिनदींसरस्वतीं ॥ ३८ ॥ सरस्वतीसर्वनदीपुपुण्यासरस्वतीलोकशुभा
वहासदा ॥ सरस्वतींप्राप्यजनाःसुदुष्कृतंसदानशोचन्तिपरत्रचेहच ॥ ३९ ॥ ततोमुहुर्मुहुःप्रीत्याप्रेक्षमाणःसरस्वतीं ॥ हयैर्युक्तेरथंशुभ्रमातिष्ठतपरंतपः ॥
॥ ४० ॥ सशीघ्रगामिनातेनरथेनयद्रुपुंगवः ॥ दिदृक्षुरभिसंप्राप्तःशिष्ययुद्धमुपस्थितं ॥ ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वगदापर्वणिवलदेवतीर्थयात्रायांसारस्व
तोपाख्यानेचतुपंचाशत्तमोऽध्यायः ५४ ॥ ॥५५॥ ॥५६॥ वैशंपायनउवाच एतदभवद्युद्धंतुमुलंजनमेजय ॥ यत्रदुःखान्वितोराजाधृ
तराष्ट्रोववीदिदं ॥ १ ॥ धृतराष्ट्रउवाच रामंसनिहतंहस्त्रागदायुद्धउपस्थिते ॥ ममपुत्रःकथंभीमंप्रत्ययुध्यतसंजय ॥ २ ॥ संजयउवाच रामसान्नि
ध्यमासाद्यपुत्रांदुर्योधनस्तव ॥ युद्धकामोमहाबाहुःसमलप्यतवीर्यवान् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वालांगलिनंराजाप्रत्युत्थायचभारत ॥ प्रीत्यापरमयायुक्तःसमभ्यर्चयथा
विधि ॥ ४ ॥ आसनंचददौतस्मैपर्यष्टच्छदनामयं ॥ ततोयुधिष्ठिरंरामोवाक्यमेतदुवाचह ॥ ५ ॥ मधुरंधर्मसंयुक्तंशूराणांहितमेवच ॥ मयाश्रुतंकथयतामृषी
णांराजसत्तम ॥ ६ ॥ कुरुक्षेत्रंपरंपुण्यंपावनंस्वर्ग्यमेवच ॥ देवैर्ऋषिभिर्जुष्टंब्राह्मणैश्चमहात्मभिः ॥ ७ ॥ तत्रैवात्यमानायदेहंत्यक्ष्यन्तिमानवाः ॥ तेषांस्वर्गेधु
वोवासःशक्रेणसहमारिष ॥ ८ ॥ तस्मान्समंतपंचकमितोयामद्भुतंनृप ॥ प्रथितोत्तरवेदीसादेवल्लोकेप्रजापते ॥ ९ ॥ तस्मिन्महापुण्यतमेत्रैलोक्यस्यसनातने ॥
संग्रामेनिधनंप्राप्यध्रुवंस्वर्गेभविष्यति ॥ १० ॥ तथेत्युक्त्वामहाराजकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ समंतपंचकंवीरःप्रायादभिमुखःप्रभुः ॥ ११ ॥ ततोदुर्योधनोराजा
प्रगृह्यमहतींगदां ॥ पञ्चाममर्षीद्युतिमानगच्छत्पांडवःसह ॥ १२ ॥ तथायातंगदाहस्तंवर्मणाचापिदंशितं ॥ अंतरिक्षचरादेवाःसाधुसाध्वित्यपूजयन् ॥ १३ ॥
वातिकाश्चारणायेतुदृष्ट्वातेहर्षमागताः ॥ सपांडवैःपरिवृतःकुरुराजस्तवात्मजः ॥ १४ ॥ मत्तस्येवगजेन्द्रस्यगतिमास्थायिसोव्रजन् ॥ ततःशंखनिनादेनभेरी
णांचमहास्वनैः ॥ १५ ॥ सिंहनादैश्चशूराणांदिशःसर्वाःप्रपूरिताः ॥ ततस्तु कुरुक्षेत्रंप्रामानरवरोत्तमाः ॥ १६ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ वातिकाःवानेनसहगच्छन्तिआकाशचारिणः चारणाःसिद्धविशेषाः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

प्रतीच्यभिमुखमित्यत्र प्रतीयेति पाठे प्रतिगत्य अन्योन्याभिमुखं प्रातिभक्त्येन प्राप्येत्यर्थः स्वयनं मुगतिदं ॥ १७ ॥ अनिरिणे अनुषरे अनिषृणे इति पाठे निहीनया वृणया कथमहं भ्रातरं वधिष्यामि इत्येवं रूपया करुण
 प्रतीच्यभिमुखं दंशं यथादिष्टं सुतेन ते ॥ दक्षिणेन सरस्वत्याः स्वयनं तीर्थमुत्तमं ॥ १७ ॥ तस्मिन्देशे त्वनिरिणे ते तु युद्धमरोचयन् ॥ ततो भीमो महाकोटिगदां गृह्या
 यवर्मभृत् ॥ १८ ॥ विभ्रद्रूपं महाराजसदृशं हि गरुत्मतः ॥ अववद्ध शिरस्त्राणः संख्येकां च नवर्मभृत् ॥ १९ ॥ रराज राजन्पुत्रस्तेकां च नः शैलराडिव ॥ वर्मभ्यां सं
 यतौ वीरौ भीमदुर्योधनावुभौ ॥ २० ॥ संयुगे च प्रकाशे ते संख्याविवकुंजरौ ॥ रणमंडलमध्यस्थौ भ्रातरौ तौ नरपंभौ ॥ २१ ॥ अशोभेतां महाराजचंद्रसूर्या वि
 वोदितौ ॥ तावन्योन्यं निरीक्षेतां क्रुद्धा विवमहाद्विपौ ॥ २२ ॥ दहंतौ लांचनैराजन्परस्परवधै पिणौ ॥ संप्रहृष्टमनाराज नगदागादाय कौरवः ॥ २३ ॥ सृक्किणी सं
 लिहन् राजन्क्रोधरक्तेक्षणः श्वसन् ॥ ततो दुर्योधनो राजन्गदामादाय वीर्यवान् ॥ २४ ॥ भीमसेनं मभिप्रेक्ष्य गजो गजमिवाङ्कयन् ॥ अद्रिसारमयीं भीमस्तथै
 वादाय वीर्यवान् ॥ २५ ॥ आङ्कयामास नृपतिं सिंहः सिंहं यथावने ॥ तावुद्यतगदापाणी दुर्योधनवक्रोदरौ ॥ २६ ॥ संयुगे च प्रकाशेतां गिरीशशिखराविव ॥ ता
 वुभौ समतिक्रुद्धा वुभौ भीमपराक्रमौ ॥ २७ ॥ उभौ शिष्यौ गदायुद्धे रौहिणेयस्य धीमतः ॥ उभौ सदृशकर्माणौ मय वासवयोरिव ॥ २८ ॥ तथा सदृशकर्माणौ वरु
 णस्य महाबलौ ॥ वासुदेवस्य रामस्य तथा वैश्रवणस्य च ॥ २९ ॥ सदृशौ तौ महाराजमधुकैटभयोर्युधि ॥ उभौ सदृशकर्माणौ तथा सुंदोपसुंदयोः ॥ ३० ॥ रामरा
 वणयोश्चैव बालिसुग्रीवयोस्तथा ॥ तथैव कालस्य समौ मृत्योश्चैव परंतपौ ॥ ३१ ॥ अन्योन्यमभिधावंतौ मत्ताविव महाद्विपौ ॥ वासितासंगमे दृमौ शरदीवमदो
 ल्कटौ ॥ ३२ ॥ उभौ क्रोधविपंदी मं वमंतावुरगाविव ॥ अन्योन्यमभिसंख्यां प्रेक्षमाणावरिंदमौ ॥ ३३ ॥ उभौ भरतशार्दूलौ विक्रमेण समन्वितौ ॥ सिंहाविव दु
 राधपौ गदायुद्धविशारदौ ॥ ३४ ॥ नखदंष्ट्रायुधौ वीरौ व्याघ्राविव दुरुत्सहौ ॥ प्रजासंहरणे क्षुब्धौ समुद्राविव दुस्तरौ ॥ ३५ ॥ लोहितांगाविव क्रुद्धौ प्रतपंतौ महा
 रथौ ॥ पूर्वपश्चिमजौ मेघौ प्रेक्षमाणावरिंदमौ ॥ ३६ ॥ गर्जमानौ सुविषमं क्षरंतौ प्रावृषीवहि ॥ रश्मियुक्तौ महात्मानौ दीपिमंतौ महाबलौ ॥ ३७ ॥ ददृशाते कुरुश्रे
 ष्ठीकालसूर्याविवोदितौ ॥ व्याघ्राविव सुसंख्यां गर्जताविव तोयदौ ॥ ३८ ॥ जहपाते महाबाहू सिंहकेसरिणाविव ॥ गजाविव सुसंख्यां ज्वलिताविव पावकौ ॥ ३९ ॥
 पारहिते अतएव समरे निष्ठुरत्वं प्रशस्यते स्वर्गहेतुत्वात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ वासितासंगमे एककरिणीसंगमाथै दृमौ
 मोहितौ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ लोहितांगौ द्वौ कुजाविवेत्यभूतोपमा ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ जहपाते हर्षप्राप्तुः ॥ ३९ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ इति शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये पञ्चपर्वण्युक्तं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
 ददृशते महात्मानो सभृगाविवपर्वतो ॥ रोषावस्फुरमाणो ह्यौ निरीक्षंतौ परस्परं ॥ ४० ॥ तौ समेतौ महात्मानौ गदाहस्तौ नरोत्तमौ ॥ उभौ परमसहोऽवुभौ परम
 सेवतौ ॥ ४१ ॥ सदा विवहेषंतौ बृंहता विवकुंजरी ॥ वृषभा विवगर्जंतौ दुर्योधनवृकोदरौ ॥ ४२ ॥ दैत्या विवबलोन्मत्तौ रिजतुस्तौ नरोत्तमौ ॥ ततो दुर्धनो राज
 म्रिद्रमाह बुधिर ॥ ४३ ॥ आत्तभिः सहितं चैव रुष्णेन च महात्मना ॥ रामेणामितवीर्येण वाक्यं शौटीर्यसम्मतं ॥ ४४ ॥ केकयैः सृजयैर्हंतं पंचालैश्च महात्मभिः ॥
 इदं व्यवसितं युद्धं मम भीमस्य चोभयोः ॥ ४५ ॥ उपोषविष्टाः पश्यध्वंसहितैर्नृपपुंगवैः ॥ श्रुत्वा दुर्योधनवचः प्रत्यपद्यंत तत्तथा ॥ ४६ ॥ ततः समुपविष्टस्तु महा
 जमंडलं ॥ विराजमानं ददृशे दिवी वादित्यमंडलं ॥ ४७ ॥ तेषां मध्ये महाबाहुः श्रीमान् केशवपूर्वजः ॥ उपविष्टो महाराज पूज्यमानः समंततः ॥ ४८ ॥ शुश्रूषे राज
 मध्यस्थो नीलवासाः सितप्रभः ॥ नक्षत्रैरिव संपूर्णो वृत्तो निशि निशाकरः ॥ ४९ ॥ तौ तथा तु महाराज गदाहस्तौ सुदुःसहौ ॥ अन्योन्यं वाग्मिरुग्राभिस्तदभाजौ
 व्यवस्थितौ ॥ ५० ॥ अप्रियाणिततो न्योन्यमुक्ता तौ कुरुसत्तमौ ॥ उदीक्षंतौ स्थितौ तत्र वृत्रशक्रौ यथा हवे ॥ ५१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदाप
 युद्धारंभे पञ्चपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो वाग्युद्धमभवत्तु मुलं जनमेजय ॥ यत्र दुःस्वान्वितो राजा धृतराष्ट्रो बभूव दिद
 ॥ १ ॥ धिगस्तु खलु मानुष्यं यस्य निष्ठेयमीदृशी ॥ एकादशच भूभर्ता यत्र पुत्रो ममानघ ॥ २ ॥ आज्ञाप्य सर्वान् नृपतीन् भुक्त्वा चैव मां वसुंधरां ॥ गदामादां पवेगेन प
 दातिः प्रस्थितो रणे ॥ ३ ॥ भूत्वा हि जगतो नाथो ह्यनाथ इव मे सुतः ॥ गदामुद्यम्य यो याति किमन्यद्भागधेयतः ॥ ४ ॥ अहो दुःखं महत्प्राप्तं पुत्रेण मम संजय ॥ एव
 मुक्तास्तदुःखार्तो विररामजनाधिपः ॥ ५ ॥ संजय उवाच ॥ समेधनि न दोहर्षान्नि न दन्निव गोवृषः ॥ अजुहावत दार्ययुद्धाय युधि वीर्यवान् ॥ ६ ॥ भीम
 माद्वयमाने तु कुरुराजे महात्मनि ॥ प्रादुरासन् सुघोराणि रूपाणि विविधान्युत ॥ ७ ॥ ववुर्वाताः सनिर्घाताः पांशुवर्षपातच ॥ बभूवुश्च दिशः सर्वास्ति मिरेण स
 मावृताः ॥ ८ ॥ महास्वनाः सुनिर्वातास्तु मुलालो महर्षणाः ॥ पेतुस्तथोत्काः शतशः स्फोटयंत्योन भस्तलान् ॥ ९ ॥ राहुश्चाग्रे सदादित्यमपर्वणि विरापते ॥ चक्रे
 पेषमहाकंठं पृथिवीं सवनकुमा ॥ १० ॥ दीमाश्च वाताः प्रववुर्नीचैः शर्करकर्षिणः ॥ गिरीणां शिखराण्येव न्यपतंत महीतले ॥ ११ ॥

॥ १६ ॥ गतं शत्रोः संमुखगमनं प्रत्यागतं अभिमुख्य मत्पुत्रं एवापसरणं ॥ १७ ॥ असंयंत्राणि कंचिन्मर्षदेशमाक्षिप्य येन शत्रो रूक्षेण मपक्षेण च क्रियते तदसंयंत्रं अस्त्रेणैक्षिप्य तेनेत्येवं तच्च तदसंयंत्रं निप
हणं चासंयंत्रमिति समासः स्थानानि तेषामेवोपयोगीनि मर्षदेशादीनि परिधावनं वेगेन सव्यापसव्यकरणं ॥ १८ ॥ अभिद्रवणं वेगेनाभ्यागमनं आक्षेपं परस्परं सत्यतया तनहेतुतासंपादनं अवस्थानमचांचल्यं स

॥ ३५ ॥ तौ परस्परमासाद्य यत्तावन्योन्यरक्षणे ॥ मार्जारविवभक्षार्थं ततक्षाते मुहुर्मुहुः ॥ १६ ॥ अचरद्भीमसेनस्तु मार्गान्वहुविधांस्तथा ॥ मंडलानि विचित्राणि गतप्र
त्यागतानि च ॥ १७ ॥ असंयंत्राणि चित्राणि स्थानानि विविधानि च ॥ परिमोक्षं प्रहाराणां वर्जनं परिधावनं ॥ १८ ॥ अभिद्रवणमाक्षेपमवस्थानं सविग्रहं ॥ प
रिवर्तनसंवर्तनमवपुतमुपपुतं ॥ १९ ॥ उपन्यस्तमपन्यस्तं गदायुद्धविशारदौ ॥ एवंप्रतौ विचरंतौ तु न्यग्रतां वै परस्परं ॥ २० ॥ वंचयानौ पुनश्चैव चेरतुः कुरुसत्तमौ ॥
विक्रीडंतौ सुबलिनौ मंडलानि विचरतुः ॥ २१ ॥ तौ दर्शयंतौ समरे युद्धं क्रीडां समंततः ॥ गदाभ्यां सहस्रान्योन्यमाजघ्नतुररिंदमौ ॥ २२ ॥ परस्परं समासाद्य दंष्ट्राभ्यां
द्विरदौ यथा ॥ अशोभेतां महाराजशोणितेन परिपुतौ ॥ २३ ॥ एवंप्रतौ दभययुद्धं घोररूपं परंतप ॥ परिवृत्ते हनिकूं रं वृत्रवासवयोरिव ॥ २४ ॥ गदाहस्तौ वतस्तौ तु मंड
लावस्थितौ बली ॥ दक्षिणं मंडलं राजन्यार्तराष्ट्रोभ्यवर्तत ॥ २५ ॥ सव्यं तु मंडलं तत्र भीमसेनोभ्यवर्तत ॥ तथा तु चरतस्तस्य भीमस्यरणं मूर्धनि ॥ २६ ॥ दुर्बोध
नो महाराजपार्श्वदेशेभ्यताडवत् ॥ आहतस्तु ततो भीमः पुत्रेण तव भारत ॥ २७ ॥ आविद्धत गदां गुर्वीं प्रहारं तमचितयन् ॥ इंद्राशनिसमां घोरां यमदंडमिवोद्य
तां ॥ २८ ॥ ददृशुस्ते महाराज भीमसेनस्य तां गदां ॥ आविध्यंतं गदां दृष्ट्वा भीमसेनं तवात्मजः ॥ २९ ॥ समुद्यम्य गदां घोरां प्रत्यविध्यत्यरंतपः ॥ गदामारुतवेगेन
तव पुत्रस्य भारत ॥ ३० ॥ शब्द आसीत्सु तु मुलस्तेजश्च समजायत ॥ सचरन् विविधान् मार्गान् मंडलानि च भागशः ॥ ३१ ॥ समशोभत तेजस्वी भूयो भीमात्सुयो
धनः ॥ आविद्धा सर्ववेगेन भीमेन भहती गदा ॥ ३२ ॥ सधूमं सार्चिषं चाग्निमुमोचो ग्रमहास्वना ॥ आधूतां भीमसेनेन गदां दृष्ट्वा सुयोधनः ॥ ३३ ॥ अद्रिसारम
यीं गुर्वीमाविध्य नूबद्धशोभत ॥ गदामारुतवेगं हि दृष्ट्वा तस्य महात्मनः ॥ ३४ ॥ भयं विवेश पांडूंस्तु सर्वानेव ससोमकान् ॥ तौ दर्शयंतौ समरे युद्धं क्रीडां समंततः ॥
॥ ३५ ॥ गदाभ्यां सहस्रान्योन्यमाजघ्नतुररिंदमौ ॥ तौ परस्परमासाद्य दंष्ट्राभ्यां द्विरदौ यथा ॥ ३६ ॥

विपक्षे शत्रोः स्थिते पुनस्तेन सह युद्धकरणं परिवर्तनं शत्रुं प्रहर्तुं परितः प्रसरणं संवर्तनं शत्रुप्रसरणस्यावरोधनं अवपुतं प्रहारं वंचनार्थं नभीभूयनिःसरणं उपपुतं तदेवाग्निमनयुक्तं ॥ १९ ॥ उपन्यस्तं उपेत्यापुधय
सोः अपन्यस्तं परात्पृष्ठतः कृतेन हस्तेन शत्रोस्ताडनं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

श.ग.पर्व

९

॥ ३२ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आस्थायेति कौशिकान्कुशउन्मत्तस्तदाचरितान्मार्गान् आस्थायपुनः पुनरुत्पत्तेनैव चनेन च भीमं उन्मत्ती
 अशोभेतां महाराजशोणितेन परिप्लुतौ ॥ एवं तदभवद्युद्धं घोररूपमसंवृतं ॥ ३७ ॥ परिवृत्ते हनिकूरं वृत्रवासवयोरिव ॥ दृष्ट्वा व्यवस्थितं भीमं तव पुत्रो महाबलः ॥
 ॥ ३८ ॥ चरंश्चित्रतरान्मार्गान्कौंतेयमभिदुद्रुवे ॥ तस्य भीमो महावेगां जांबूनदपरिष्कृतां ॥ ३९ ॥ अतिकुद्धस्य कुद्धस्तु ताडयामास तांगदां ॥ सविस्फुलिंगो नि
 र्हातस्तयोस्तत्राभिघातजः ॥ ४० ॥ प्रादुरासीन्महाराजसृष्टयोर्वज्रयोरिव ॥ वेगवत्यातया तत्र भीमसेनप्रमुक्तया ॥ ४१ ॥ निषतं त्यामहाराजपृथिवीसमकं
 पत ॥ तां नामृष्यत कौरव्योऽपदां प्रविहतां रणे ॥ ४२ ॥ मत्तो द्विपडवकुद्धः प्रतिकुंजरदर्शनात् ॥ ससव्यं मंडलं राजा उद्गाम्य कृतनिश्चयः ॥ ४३ ॥ आजघ्रे मूर्ध्नि कौं
 तेयं गदया भीमवेगया ॥ तया त्वभिहतो भीमः पुत्रेण तव पांडवः ॥ ४४ ॥ नाकं पतमहाराजतदद्भुतमिवाभवत् ॥ आश्रयं चापितं द्राजन् सर्वसैन्यान् य पूजयन् ॥
 ॥ ४५ ॥ यद्गदाभिहतो भीमो नाकं पतपदात्पदं ॥ ततो गुरुतरां दीप्तांगदा हिमपरिष्कृतां ॥ ४६ ॥ दुर्योधनाय व्यसृज द्भीमो भीमपराक्रमः ॥ तं प्रहारमसंभ्रांता ला
 घवेन महाबलः ॥ ४७ ॥ मोघं दुर्योधनश्चक्रे तत्राभूद्विस्मयो महान् ॥ सातु मोघागदाराजन्पतंती भीमचोदिता ॥ ४८ ॥ चालयामांस पृथिवीं महानिर्घातनिस्व
 ना ॥ आस्थाय कौशिकान्मार्गान् उत्पत्तस्ते पुनः पुनः ॥ ४९ ॥ गदानि पातं प्रज्ञाय भीमसेनं च वंचितं ॥ वंचयित्वा तदा भीमं गदया कुरुसूतमः ॥ ५० ॥ ताडयामास
 संक्रुद्धो वक्षो देशे महाबलः ॥ गदयानिहतो भीमो मुल्यमानो महारणे ॥ ५१ ॥ नाभ्यमन्यत कर्तव्यं पुत्रेणाभ्याहतं स्तव ॥ तस्मिंस्तथावर्तमाने राजन्सोमकपांड
 वाः ॥ ५२ ॥ भृशोपहतसंकल्पानहृष्टमनसो भवन् ॥ सतु तेन प्रहारेण मातंग इव रोषितः ॥ ५३ ॥ हस्तिवद्धस्ति संकाशमभिदुद्रावते सुतं ॥ ततस्तु तरसा भीमो गद
 यातनयंतव ॥ ५४ ॥ अभिदुद्राववेगेन सिंहो वनगजं यया ॥ उपसृत्य तुराजानं गदामोक्षविशारदः ॥ ५५ ॥ आविध्यत गदांसजन्समुद्दिश्य सुतंतव ॥ अताडय
 द्भीमसेनः पार्श्वदुर्योधनंतदा ॥ ५६ ॥ सविह्वलः प्रहारेण जानुभ्यामगमन्महीं ॥ तस्मिन्कुरुकुलश्रेष्ठे जानुभ्यामवनीं गते ॥ ५७ ॥ उदतिष्ठंतो नादः सृजयानां
 जगत्पते ॥ तेषां तु निनदं श्रुत्वा सृजयानां नरपंथः ॥ ५८ ॥ अमर्षाद्भरतश्रेष्ठपुत्रस्तैः समकुप्यत ॥ उत्थाय तु महाबाहुर्महानाग इव श्वसन ॥ ५९ ॥ दिधत्स्त्रिवन्त्रे
 भ्यां भीमसेनमवैक्षत ॥ ततः स भरतश्रेष्ठो गदापाणिरभिद्रवन् ॥ ६० ॥ प्रमथिष्यन्निवशिरो भीमसेनस्य संयुगे ॥ समहात्मा महात्मानं भीमं भीमपराक्रमः ॥ ६१ ॥

कृत्यगदया ताडयामासेति द्वयोः संबंधः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ नदृष्टमनसः खिन्नचेतसः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

शेखदेशोललाटप्रांते ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ नेदुपांनादं कृतवतीनां ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ॥ इति शल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि नै० भा० समपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ३॥

अताडयच्छंखदेशेन च चालाचलोपमः ॥ सभूयः शुभुभेपार्थस्ताडितोगदयारणे ॥ उद्भिन्नरुधिरैराजम्भिन्नइवकुंजरः ॥ ६२ ॥ ततो गदांवीरहणीमयोम
यीं प्रगृह्यवजाशनितुल्यनिःस्वनां ॥ अताडयच्छत्रुममित्रकर्षणोवलेन विक्रम्य धनं जयाग्रजः ॥ ६३ ॥ स भीमसेनाभिहतस्तवात्मजः पपात संकंपिबदहं बंध
नः ॥ सुपुष्पितोमारुतवेगताडितोवनेयथाशालइवावधूणितः ॥ ६४ ॥ ततः प्रणेदुर्जलपुश्रं पांडवाः समीक्ष्य पुत्रं पतितं क्षितौ तव ॥ ततः सुतस्ते प्रतिलभ्यचेत
नां समुत्पपातद्विरदो यथाहृदात् ॥ ६५ ॥ स पार्थिवो नित्यममर्षितस्तदामहारथः शिक्षितवत्परिभ्रमन् ॥ अताडयत्पांडवमग्रतः स्थितं संविद्धलांगोजगतीमुपा
नसृशत् ॥ ६६ ॥ स सिंहनादं विननादकौरवो निपात्य भूमौ युधिभीममोजसा ॥ विभेदचैवाशनितुल्यमोजसा गदानिपातेन शरीररक्षणं ॥ ६७ ॥ ततोंतरिक्षे नि
नदो महानभूद्विबौकसामप्सरसांच नेदुपां ॥ पपात चोच्चैरमरप्रवेरितं विचित्रपुष्पोत्करवर्षमुत्तमं ॥ ६८ ॥ ततः परानाविगदुत्तमं भयं समीक्ष्य भूमौ पतितं नरोत्त
मं ॥ अहीयमानं च वलेन कौरवं निशाम्य भेदं सुदृढस्य वर्मणः ॥ ६९ ॥ ततो मुहूर्तादुपलभ्यचेतनां प्रमृज्य वक्रं रुधिराक्तमात्मनः ॥ धृतिं समालंभ्य विवृत्य लांचने
वलेन संस्तभ्य वक्रादरः स्थितः ॥ ७० ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि गदायुद्धे समपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ संजय उवाच
समुदीर्णं
ततो हृत्वा संग्रामं कुरुमुख्ययोः ॥ अथाब्रवीदर्जुनस्तु वासुदेवं यशस्विनं ॥ १ ॥ अनयोर्वीरयोर्युद्धे को ज्यायान् भवतोमतः ॥ कस्य वा को गुणो भूयानेतद्दृजनाद
न ॥ २ ॥ वासुदेव उवाच उपदेशो न योस्तु ल्यो भीमस्तु बलवत्तरः ॥ कृतीयत्नपरस्त्वे पथार्तराष्ट्रो वक्रोदरात् ॥ ३ ॥ भीमसेनस्तु धर्मेण युध्यमानो न जेष्यति ॥
अन्यायेन तु युध्यन्वैहन्यादेव सुयोधेन ॥ ४ ॥ माययानिर्जितादेवैरसुरा इति नः श्रुतं ॥ विरोचनस्तु शक्रेण माययानिर्जितः स वै ॥ ५ ॥ मायया चाक्षिपत्तेजो वक्रस्य
बलसूदनः ॥ तस्मान्मायामयं भीम आतिष्ठतु पराक्रमं ॥ ६ ॥ प्रतिज्ञातं च भीमेन द्यूतकाले धनं जय ॥ ऊरुभेत्स्यामि ते संख्ये गदयेति सुयोधनं ॥ ७ ॥ सोयं प्रति
ज्ञातां चापि पालयत्वरिकर्षणः ॥ मायाविनंतुराजानं माययैव निरुंततु ॥ ८ ॥ यद्येष बलमास्थाय न्यायेन प्रहरिष्यति ॥ विषमस्थस्ततो राजा भविष्यति युधिष्ठि
रः ॥ ९ ॥ पुनरेव तु वक्ष्यामि पांडवेयनिबोधमे ॥ धर्मराजापराधेन भयं नः पुनरागतं ॥ १० ॥ कृत्वा हि मुमहत्कर्म हत्वा भीष्ममुखान्कुरुन् ॥ जयः प्राप्नोयशः प्राप्यं
वैरं च प्रतियातितं ॥ ११ ॥

समुदीर्णमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

तदेवंविजयः प्राप्तः पुनः संशयितः कृतः ॥ अबुद्धिरेषामहतीधर्मराजस्य पाण्डव ॥ १२ ॥ यदेकविजये युद्धं पाणितं घोरमीदृशं ॥ सुयोधनः कृतीवीर एकायनगंतस्तथा ॥ १३ ॥ अपि चोशनसा गीतः श्रूयतेऽयं पुरातनः ॥ श्लोकस्तत्त्वार्थसहितस्तन्मे निगदतः शृणु ॥ १४ ॥ पुनरावर्तमानानां भग्नानां जीवितैः पिणां ॥ भेतव्यमरिशोषाणामेकायनगताहिते ॥ १५ ॥ साहसोत्पतितानां च निराशानां च जीविते ॥ न शक्यमग्रतः स्थातुं शक्रेणापि धनं जय ॥ १६ ॥ सुयोधनमिमं भग्नं हतसैन्यं हृदंगतं ॥ पराजितं वनप्रेष्ठं निराशं राज्यं भ्रंशने ॥ १७ ॥ कोन्वेषसंयुगे प्राज्ञः पुनर्द्वेष्टसमाकृयेत् ॥ अपिनो निजितं राज्यं न हरेत् सुयोधनः ॥ १८ ॥ यस्त्रयोदशवर्षाणि गतं ॥ दयाकृतनिश्रमः ॥ चरत्यूर्ध्वचतुर्यकचभीमसेनजिघांसया ॥ १९ ॥ एनं चेन्न महाबलदुरन्यायेन हनिष्यति ॥ एषवः कौरवां जाधार्तराष्ट्रो भविष्यति ॥ २० ॥ धनं जयस्तु श्रुत्वैतत्केशवंस्य महात्मनः ॥ प्रेक्षतो भीमसेनस्य सव्यमूरुमना डयत् ॥ २१ ॥ गृह्यसंज्ञांततो भीमो गदया व्यचरद्रणे ॥ मंडलानि विचित्राणि यमका नीतराणि च ॥ २२ ॥ दक्षिणं मंडलं सव्यं गोमूत्रकमथापि च ॥ व्यचरत्पाण्डवो राजन्नरिसंमोहयन्निव ॥ २३ ॥ तथैव तव पुत्रोऽपि गदामार्गविशारदः ॥ व्यचरद्दुघुचित्रं च भीमसेनजिघांसया ॥ २४ ॥ आधुन्वंतौ गदे घोरे चंदनागरु रूपिते ॥ वैरस्यांतं परीप्संतौ रणे क्रुद्धा विवांतकौ ॥ २५ ॥ अन्योन्यं तौ जिघांसंतौ प्रवीरौ पु रूपर्षभौ ॥ युयुधाते गरुत्सं तौ यथानागामिपैः पिणौ ॥ २६ ॥ मंडलानि विचित्राणि चरतो नृपभीमयोः ॥ गदासंपातजास्तत्र प्रजज्ञुः पावकाचिपः ॥ २७ ॥ समं प्रहरतोस्तत्र शूरयोर्वलिनामृधे ॥ क्षुब्धयोर्वायुनाराज नृद्वयोरिव समुद्रयोः ॥ २८ ॥ तयोः प्रहरतोस्तुल्यं मत्तकुंजरयोरिव ॥ गदानि घातसंहादः प्रहाराणामजायत ॥ २९ ॥ तस्मिंस्तदा संप्रहारे दारुणं संकुले भृशं ॥ उभावपि परिश्रान्तौ युध्यमानावरिंदमौ ॥ ३० ॥ तौ मुहूर्तं समाश्वस्य पुनरेव परेतप ॥ अभ्यहारयतां क्रुद्धौ प्रगृह्य महती गदे ॥ ३१ ॥ तयोः समभवद्युद्धं घोररूपमसंवृतं ॥ गदानि पातैराजेंद्रतप्ततौ वै परस्परं ॥ ३२ ॥ समरे प्रहृतौ तौ तुष्टपभाक्षौ तरस्विनौ ॥ अन्योन्यं जघ्नतुर्वीरौ पंकस्थौ महिषाविव ॥ ३३ ॥ जर्जरीकृतसर्वांगौ रुधिरेणाभिसंप्लुतौ ॥ ददृशाते हिमवति पुष्पिता विर्वकिंशुका ॥ ३४ ॥ दुर्योधनस्तु पार्थेन विवरं संप्रदर्शितं ॥ ईषदुन्मिषमाणस्तु सहसा प्रससारह ॥ ३५ ॥ तमभ्याशगतं प्राज्ञो रणे प्रेक्ष्य दंकोदरः ॥ अवाक्षिपद्गदां तस्मिन्वेगेन महता वली ॥ ३६ ॥ आक्षिपंतं तु तं दृष्ट्वा पुत्रस्तव विशांपते ॥ अवासर्पत्ततः स्थानात्सामोघान्यपतद्गुवि ॥ ३७ ॥ मोक्षयित्वा प्रहारं तं सुतस्तव सुसंभ्रमात् ॥ भीमसेनं च गदया प्राहरत्कुरुमत्तम ॥ ३८ ॥

म.भा.टी.

॥ ३३ ॥

शंखदेशोल्लाटप्राने ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ नेदुपांनादं कृतवतीनां ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ॥ इति शल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि नै० भा० सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ३॥
अताडयच्छंखदेशेन च चालाचलोपमः ॥ सभूयः शुभुभेपार्थस्ताडितोगदयारणं ॥ उद्भिन्नरुधिरैराजस्रभिन्नइवकुंजरः ॥ ६२ ॥ ततो गदां वीरहणीमयोम
यीं प्रगृह्यवज्राशानितुल्यनिःस्वनां ॥ अताडयच्छत्रुममित्रकर्षणोवलेन विक्रम्य धनं जयाग्रजः ॥ ६३ ॥ स भीमसेनाभिहतस्तवात्मजः पपात संकेपि न दहं बंध
नः ॥ सुपुष्पितामारुतवेगताडितोवनेयथाशालइवावधूणितः ॥ ६४ ॥ ततः प्रणेदुर्जट्पुश्र्वां डवाः समीक्ष्य पुत्रं पतितं क्षितौ तव ॥ ततः सुतस्ते प्रतिलभ्यचेत
नां समुत्पपात द्विरदो यथाहृदात् ॥ ६५ ॥ स पार्थिवो नित्यममर्षितस्तदामहारथः शिक्षितवत्परिभ्रमन् ॥ अताडयत्पांडवमग्रतः स्थितं संविद्धलांगोजगतीमुपा
नसृशत् ॥ ६६ ॥ स सिंहनादं विननादकौरवो निपात्य भूमौ युधिभीममोजसा ॥ विभेदचैवाशानितुल्यमोजसा गदानि पातेन शरीररक्षणं ॥ ६७ ॥ ततो त्रिद्वे नि
नदो महानभूद्विद्वौ कसामप्सरसांच नेदुपां ॥ पपात चोच्चैरमरप्रवेरितं विचित्रपुष्पोत्करवर्षमुत्तमं ॥ ६८ ॥ ततः परानाविशदुत्तमं भयं समीक्ष्य भूमौ पतितं नरोत्त
मं ॥ अहीयमानं च वलेन कौरवं निशाम्य भेदं सुदृढस्य वर्मणः ॥ ६९ ॥ ततो मुहूर्तादुपलभ्यचेतनां प्रमृज्य वक्रं रुधिराक्तमात्मनः ॥ धृतिं समालंब्य विवृत्य लांचने
वलेन संस्तभ्य वक्रादरः स्थितः ॥ ७० ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि गदायुद्धे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ संजय उवाच
ततो हृत्वासंग्रामं कुरुमुख्ययोः ॥ अथाब्रवीदर्जुनस्तु वासुदेवं यशस्विनं ॥ १ ॥ अनयोर्वीरयोर्युद्धे को ज्यायान् भवतो मतः ॥ कस्य वा को गुणो भूयाने तद्द जनार्द
न ॥ २ ॥ वासुदेव उवाच उपदेशानयोस्तुल्या भीमस्तु बलवत्तरः ॥ कृतीयत्नपरं स्त्वेप धार्तराष्ट्रो वक्रोदरात् ॥ ३ ॥ भीमसेनस्तु धर्मैण युध्यमानो न जेष्यति ॥
अन्यायेन तु युध्यन्वैह न्यादेव सुयोधनं ॥ ४ ॥ माययानिर्जिता देवैरसुरा इति नः श्रुतं ॥ विरोचनस्तु शक्रेण माययानिर्जितः स वै ॥ ५ ॥ मायया चाक्षिपत्तेजो वक्रस्य
बलसूदनः ॥ तस्मान्मायामयं भीम आतिष्ठतु पराक्रमं ॥ ६ ॥ प्रतिज्ञातं च भीमेन द्यूतकाले धनं जय ॥ ऊरुभेऽस्यामिते संख्ये गदयेति सुयोधनं ॥ ७ ॥ सोयं प्रति
ज्ञातां चापि पालयत्वरिकर्षणः ॥ मायाविनंतुराजानं माययैव निरुंतु ॥ ८ ॥ यद्येष बलमास्थाय न्यायेन प्रहरिष्यति ॥ विषमस्थस्ततो राजा भविष्यति युधिष्ठि
रः ॥ ९ ॥ पुनरेव तु वक्ष्यामि पांडवेयनिबोधमे ॥ धर्मराजापराधेन भयं नः पुनरागतं ॥ १० ॥ कृत्वा हि सुमहत्कर्म हत्वा भीष्मं मुखान्कुरुन् ॥ जयः प्राप्नोयशः प्राप्य
वैरं च प्रतियाति ॥ ११ ॥

समुदीर्णमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

श.ग.पर्व

९

॥ ३३ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

तदेवंविजयः प्राप्तः पुनः संशयितः कृतः ॥ अबुद्धिरेपामहतीधर्मराजस्य पाण्डव ॥ १२ ॥ यदेकविजये युद्धं पाणितं घोरमीदृशं ॥ सुयोधनः कृतीवीर एकायनगंतस्तथा ॥ १३ ॥ अपि चोशनसागीतः श्रूयतेऽयं पुरातनः ॥ श्लोकस्तत्त्वार्थसहितस्तन्मे निगदतः शृणु ॥ १४ ॥ पुनरावर्तमानानां भग्नानां जीवितैः पिणां ॥ भेतव्यमरिशेषाणामेकायनगताहिते ॥ १५ ॥ साहसोत्पतितानां च निराशानां च जीविते ॥ न शक्यमग्रतः स्थातुं शक्रेणापि धनं जय ॥ १६ ॥ सुयोधनमिमं भग्नं हतसैन्यं हृदंगतं ॥ पराजितं वनप्रेष्ठं निराशं राज्यं लभने ॥ १७ ॥ कोन्वेषसंयुगे प्राज्ञः पुनर्द्वेष्टे समाकृष्येत् ॥ अपिनो निजितं राज्यं न हरेत् सुयोधनः ॥ १८ ॥ यस्त्रयोदशवर्षाणि गतं ॥ दयाकृतनिश्रमः ॥ चरत्यर्ध्वं च तिर्यक् च भीमसेनजिघांसया ॥ १९ ॥ एनं चेन्नमहाबलदुरन्यायेन हनिष्यति ॥ एष वः कौरवो राजा धार्तराष्ट्रो भविष्यति ॥ २० ॥ धनं जयस्तु श्रुत्वैतत् केशवस्य महात्मनः ॥ प्रेक्षतो भीमसेनस्य सव्यमूरुमताडयत् ॥ २१ ॥ गृह्यसंज्ञांतो भीमो गदया च्यवचरणे ॥ मंडलानि विचित्राणि यमका नीतराणि च ॥ २२ ॥ दक्षिणं मंडलं सव्यं गोमूत्रकमथापि च ॥ व्यचरत् पाण्डवो राजन् नरिसंमोहयन्निव ॥ २३ ॥ तथैव तव पुत्रोऽपि गदामार्गं विशारदः ॥ व्यचरह्युचित्रं च भीमसेनजिघांसया ॥ २४ ॥ आधुन्वंतौ गदे घोरं चंदनागरुहपिते ॥ वैरस्यांतं परीक्षंतौ रणे क्रुद्धा विवांतकौ ॥ २५ ॥ अन्योन्यं तौ जिघांसंतौ प्रवीरौ पु रूपर्षभौ ॥ युयुधाते गरुत्सं तौ यथानागामिपैषिणौ ॥ २६ ॥ मंडलानि विचित्राणि चरतोर्नृपभीमयोः ॥ गदासंपातजास्तत्र प्रजजुः पावकाचिपः ॥ २७ ॥ समं प्रहरतोस्तत्र शूरयोर्वलिनोर्मथे ॥ क्षुब्धयोर्वायुनाराज नृद्वयोरिव समुद्रयोः ॥ २८ ॥ तयोः प्रहरतोस्तुल्यं मत्तकुंजरयोरिव ॥ गदानि घातसंहादः प्रहाराणामजायत ॥ २९ ॥ तस्मिंस्तदासंप्रहारेदारुणं संकुले भृशं ॥ उभावपि परिश्रान्तौ युध्यमानावरिंदमौ ॥ ३० ॥ तौ मुहूर्तं समाश्वस्य पुनरेव परंतप ॥ अभ्यहारयतां क्रुद्धौ प्रगृह्य महतीं गदं ॥ ३१ ॥ तयोः समभवद्युद्धं घोररूपमसंवृतं ॥ गदानि पातैराजेंद्रतक्षतौ वै परस्परं ॥ ३२ ॥ समरे प्रहृतौ तौ तुष्टपभाक्षौ तरस्विनौ ॥ अन्योन्यं जघ्नतुर्वीरौ पंकस्थौ महिषाविव ॥ ३३ ॥ जर्जरीकृतसर्वांगौ रुधिरेणाभिसंप्लुतौ ॥ ददृशाते हिमवति पुष्पिताविर्वकिंशुका ॥ ३४ ॥ दुर्योधनस्तु पार्थेन विवरे संप्रदर्शितं ॥ ईषदुन्मिषमाणस्तु सहसा प्रससारह ॥ ३५ ॥ तमभ्याशगतं प्राज्ञो रणे प्रेक्ष्य दंकोदरः ॥ अवाक्षिपद्गदां तस्मिन्वेगेन महतावली ॥ ३६ ॥ आक्षिपंतं तु तं दृष्ट्वा पुत्रस्तव विशांपते ॥ अवासर्पत्ततः स्थानात्सामोघान्यपतद्भुवि ॥ ३७ ॥ मोक्षयित्वा प्रहरंतं सुतस्तव सुसंभ्रमात् ॥ भीमसेनं च गदया प्राहरत्कुरुसत्तम ॥ ३८ ॥

न.भा.टी.

॥ ३४ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्षुपः क्षुद्रवृक्षः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥
तस्य विस्यंदमानेन रुधिरंणामितौ जसः ॥ प्रहारगुरुपाताच्चमूर्ध्वेव समजायत ॥ ३९ ॥ दुर्योधनो न तं वेदपीडितं पांडुवरणे ॥ धारयामास भीमोऽपि शरीरमतिपी-
डितं ॥ ४० ॥ अमन्यत स्थितं त्येनं प्रहरिष्यंत माहवे ॥ अतो न प्राहरत्तस्मै पुनरेव त्वात्मजः ॥ ४१ ॥ ततो मुहूर्तमाश्वस्य दुर्योधनमुपस्थितं ॥ वेगेनाभ्यपतद्राज-
न्भीमसेनः प्रतापवान् ॥ ४२ ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य संरध्य ममितौ जसं ॥ माघमस्य प्रहारं तंचिकीर्षुर्भरतर्षभ ॥ ४३ ॥ अवस्थाने मतिं कृत्वा पुत्रस्तव महामनाः ॥ इ-
ये पोत्यतितुराजञ्छलयिष्यन् वृकोदरं ॥ ४४ ॥ अबुद्धद्रीमसेनस्तुराज्ञस्तस्य चिकीर्षितं ॥ अथास्य समभिद्रुत्य समुत्क्रुश्य च सिंहवत् ॥ ४५ ॥ सृत्यावं च यतो राज-
न्पुनरेवात्पतिष्यतः ॥ ऊरुभ्यां प्राहिणो द्राजनूगदां वेगेन पांडवः ॥ ४६ ॥ सावज्जनिष्पसमाप्रहिता भीमकर्मणा ॥ ऊरुदुर्योधनस्याथ वभंज प्रियदर्शनौ ॥ ४७ ॥
सपपात नरव्याघ्राव सुधामनुनादयन् ॥ भग्नो र्भीमसेनेन पुत्रस्तव महीपते ॥ ४८ ॥ ववुर्वाताः सनिर्घाताः पांशुवर्षपपात च ॥ च चालपृथिवीचापिसवृक्षक्षुप-
पर्वता ॥ ४९ ॥ तस्मिन्निपतितं वीरपत्न्या सर्वमहीक्षितां ॥ महास्वनापुनर्दीप्ता सनिर्घाताभयंकरी ॥ ५० ॥ पपात चोल्कामहती पतिने पृथिवीपतौ ॥ तथा शोणित-
वर्षे च पांशुवर्षे च भारत ॥ ५१ ॥ ववर्ष मघवांस्तत्र तव पुत्रे निपातिते ॥ यक्षाणां राक्षसानां च पिशाचानां तथैव च ॥ ५२ ॥ अंतरिक्षे महानादः श्रूयते भरतर्षभ ॥
तेन शब्देन घोरेण मृगाणामथ पक्षिणां ॥ ५३ ॥ जज्ञे घोस्तरः शब्दो बहूनां सर्वतो दिशं ॥ ये तत्र वाजिनः शोपागजाश्च मनुजैः सह ॥ ५४ ॥ मुमुक्षुस्त महानादं तव पु-
त्रे निपातिते ॥ भेरीशं खमृदंगानामभवच्च स्वनामहान् ॥ ५५ ॥ अंतर्भूमिगतश्चैव तव पुत्रे निपातिते ॥ बहुपादैर्बहुभुजैः कवंचैर्घोरदर्शनैः ॥ ५६ ॥ नृत्यद्भिर्भयदे-
व्यामादिशस्तत्राभवन्नृप ॥ ध्वजदंतोऽस्त्रवंतश्च शस्त्रवंतस्तथैव च ॥ ५७ ॥ प्राकंपंत ततो राजंस्तव पुत्रे निपातिते ॥ हृदाः कृपाश्च रुधिरं मुहं मुहं पसत्तम ॥ ५८ ॥ नद्य-
श्च सुमहावेगाः प्रतिस्रोतावहा भवन् ॥ पुल्लिगा इवनार्यस्तु स्त्रीलिंगाः पुरुषा भवन् ॥ ५९ ॥ दुर्योधने तदाराज्यं तितनयेतव ॥ दृष्ट्वा तानद्रुतोत्पातान् पंचालाः
पांडवैः सह ॥ ६० ॥ आविग्रमनसः सर्वे बभूवुर्भरतर्षभ ॥ ययुर्देवायथाकामं गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ ६१ ॥ कथयंतो द्रुतं युद्धं सुतयोस्तव भारत ॥ तथैव सिद्धाराजं
द्रुतथावातिकचारणाः ॥ ६२ ॥ नरसिंहौ प्रशंसंतौ विप्रजम्भुर्यथागतं ॥ ६३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि दुर्योधनवधे अष्टपंचाशत्तमोऽ-
ध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ इति शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥

श.ग.पर्व

९

॥ ३४ ॥

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

संजय उवाच तं पातितं ततो दृष्ट्वा महाशालमिवोद्धतं ॥ प्रहृष्टमनसः सर्वे ददृशुस्तत्र पांडवाः ॥ १ ॥ उन्मत्तमिव मातंगं सिंहेन विनिपातितं ॥ ददृशुर्हृष्टरोमाणः
सर्वे ते चापि सोमकाः ॥ २ ॥ ततो दुर्योधनं हत्वा भीमसेनः प्रतापवान् ॥ पातितं कौरवेन्द्रं तमुपगम्येदमब्रवीत् ॥ ३ ॥ गौगौरिति पुरामंदद्रौपदीमेकवाससं ॥ यत्स
भायां हसन्नस्मांस्तदा वदसि दुर्मते ॥ ४ ॥ तस्यावहासस्य फलमद्यत्वं समवाप्नुहि ॥ एवमुक्त्वा स्वामेन पदामौलिमुपास्मृशत् ॥ ५ ॥ शिरश्च राजसिंहस्य पादेन स
मलोडयत् ॥ तथैव क्रोधसंस्कोर्भाभिः परवलार्दनः ॥ ६ ॥ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यं यत्तच्छृणु नराधिप ॥ येस्मान्पुरोपनृत्यं तमूढा गौरिति गौरिति ॥ ७ ॥ तान्वयं प्रति नृ
मलोडयत् ॥ तथैव क्रोधसंस्कोर्भाभिः परवलार्दनः ॥ ६ ॥ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यं यत्तच्छृणु नराधिप ॥ येस्मान्पुरोपनृत्यं तमूढा गौरिति गौरिति ॥ ७ ॥ तान्वयं प्रति नृ
त्यामः पुनर्गौरिति गौरिति ॥ नास्माकं निरुतिर्वह्निर्नाक्षयूतं न वचना ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य प्रवाधामो वयं रिपून् ॥ ८ ॥ सोवाप्यवैरस्य परस्य पारं वृकोदरः प्राह
शनैः प्रहस्य ॥ युधिष्ठिरं केशवस्तं जयांश्च धनं जयं माद्रवती सुतोच ॥ ९ ॥ रजस्वलां द्रौपदीं मानय न्ये चाप्यकुर्वत सदस्य वस्त्रां ॥ तानूपस्थध्वं पांडवैर्धार्तराष्ट्रान्
गणैः प्रहस्य ॥ युधिष्ठिरं केशवस्तं जयांश्च धनं जयं माद्रवती सुतोच ॥ ९ ॥ रजस्वलां द्रौपदीं मानय न्ये चाप्यकुर्वत सदस्य वस्त्रां ॥ तानूपस्थध्वं पांडवैर्धार्तराष्ट्रान्
गेहतांस्तपमायाज्ञसेन्याः ॥ १० ॥ येनः पुरोपनृत्यं तिलानवोचनं कूराराज्ञो धृतराष्ट्रस्य पुत्राः ॥ तेनोहताः सगणाः सानुबंधाः कामं स्वर्गं नरकं वापतामः ॥ ११ ॥ पु
नश्च राज्ञः पतितस्य भूमौ मतां गदां स्कंधगतां प्रगृह्य ॥ वामेन पादेन शिरः प्रमुद्य दुर्योधनं नैरुति कं न्यवोचत् ॥ १२ ॥ हृष्टेन राजन्कुरुसत्तमस्य क्षुद्रात्मना भीमसे
नेन पादं ॥ दृष्ट्वा कृतमूर्धनि नाभ्यनंदन् धर्मात्मानः सोमकानां प्रवर्हाः ॥ १३ ॥ तव पुत्रं तथा हत्वा कथ्यमानं वृकोदरं ॥ नृत्यमानं च बहुशोधर्मराजो ब्रवीदिदं ॥ १४ ॥
गतोसि वैरस्यानृत्यं प्रतिज्ञा पूरिता त्वया ॥ शुभेनाथा शुभेनैव कर्मणा विरमाधुना ॥ १५ ॥ माशिरोस्य पदामदीर्घां धर्मस्तेति गोभवेत् ॥ राजा ज्ञातिहृतश्चायं नै
तन्याय्यं तवानघ ॥ १६ ॥ एकादशं च मृनाथं कुरुणामधिपं तथा ॥ माभ्राक्षी भीमपादेन राजानं ज्ञानिमेव च ॥ १७ ॥ हतबंधुर्हता मात्या भ्रष्टसैन्यो हतो मध्ये ॥
सर्वाकारेण शोच्योयं नावहास्योयमीश्वरः ॥ १८ ॥ विध्वस्तोयं हता मात्या हतभ्राता हतप्रजः ॥ उत्सन्नपिंडो भ्राता च नैतन्याय्यं कृतं त्वया ॥ १९ ॥ धार्मिको भी
मसेनो सावित्याहुस्त्वां पुराजनाः ॥ सकस्माद्रीमसेनत्वं राजानमधिपतिष्ठसि ॥ २० ॥ इत्युक्त्वा भीमसेनं तु साश्रुकं ठो युधिष्ठिरः ॥ उपहृत्या ब्रवीदानीं दुर्योधन
मरिदमं ॥ २१ ॥ तात मन्युर्न ते कार्यो नात्मा शोच्यस्त्वया तथा ॥ नूनं पूर्वकृतं कर्म सुघोरमनुभूयते ॥ २२ ॥ धात्रोपदिष्टं विषमं नूनं फलमसंस्कृतं ॥ यद्वयं त्वां जिघां
सामस्त्वं चास्मान्कुरुसत्तम ॥ २३ ॥ आत्मनो ह्यपरार्थिनमहद्व्यसनमीदृशं ॥ प्राप्तवानसि यद्दोभान्मदाद्या च भारत ॥ २४ ॥

म.भा.टी.

॥ ३५ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
घातयित्वावयस्यांश्च भ्रातृनथपितृस्तथा ॥ पुत्रान्यौत्रांस्तथाचान्यांस्तने ॥ सिनिधनंगतः ॥ २५ ॥ तवापराधादस्माभिर्भ्रातरस्तेनिपात्रिताः ॥ निहताज्ञातयश्चा
पिदिष्टमन्यदुरत्ययं ॥ २६ ॥ आत्मानं गोचरं नायस्ते श्लाघ्यो मृत्युस्तवानघ ॥ वयमेवाधुना शोच्याः सर्वावस्था मुकौ रव ॥ २७ ॥ कृपणं वर्तयिष्यामस्ते हीनो बंधु
भिः प्रियैः ॥ भ्रातृणां चैव पुत्राणां तथा वै शोकविद्वलाः ॥ २८ ॥ कथं द्रक्ष्यामि विधेदावधूः शोकपरिप्लुताः ॥ त्वमेकः सुस्थितो राजन् स्वर्गे तेनिलयो ध्रुवः ॥ २९ ॥
वयं नरकसंज्ञं वैदुःखं प्राप्स्यामदारुणं ॥ सुपाश्च प्रसुपाश्चैव धृतराष्ट्रस्य विद्वलाः ॥ गर्हयिष्यंति नो नूनं विधवाः शोककर्षिताः ॥ ३० ॥ संजय उवाच ॥ एव
मुक्त्वासुदुःखार्तो निशश्वाससपार्थिवः ॥ विललापचिरं चापि धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि युधिष्ठिरविलापे एको
नपठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ७३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अधर्मेण हतं दृष्ट्वा राजानं माधवोत्तमः ॥ किमब्रवीत्तदा स्मृतवलदेवो महाबलः ॥ १ ॥ गदायुद्धविशे
पज्ञो गदायुद्धविशारदः ॥ कृतवानुरौहिणे यो यत्तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ २ ॥ संजय उवाच ॥ गिरस्य भिहतं दृष्ट्वा भीमसेनं न ते सुतं ॥ रामः प्रहरतां श्रेष्ठश्रुको
धवलवद्वली ॥ ३ ॥ ततो मध्ये नरेन्द्राणामूर्ध्ववाहुर्हलायुधः ॥ कुर्वन्नार्तस्वरं घोरं धिग्धिग्भीमेत्युवाच ह ॥ ४ ॥ अहो धिग्यदधो नाभेः प्रहतं धर्मविग्रहे ॥ नैतद्दृष्टं गदा
युद्धे कृतवान्यद्दृकोदरः ॥ ५ ॥ अधो नाभ्यान हंतव्यमिति शास्त्रस्य निश्चयः ॥ अयं त्वशास्त्रविन्मूढः स्वच्छंदं दासं प्रवर्तते ॥ ६ ॥ तस्य तत्तद्गुणस्य रोपः समभवन्महा
न ॥ ततो राजानमालोक्य रोपसंरक्तलोचनः ॥ ७ ॥ बलदेवो महाराज ततो वचनमब्रवीत् ॥ न चैव पतिनः कृष्णकेवलं मत्समोऽसमः ॥ ८ ॥ आश्रितस्य तु दौर्बल्या
दाश्रयः परिभत्स्यते ॥ ततो लांगलमुद्ये म्यभीममभ्यद्रवद्वली ॥ ९ ॥ तस्योर्ध्वबाहोः सदृशं रूपमासीन्महात्मनः ॥ बहुधा तु विचित्रं स्य श्वेतस्यैव महागिरेः ॥ १० ॥ तमु
त्पतंतं जग्राह केशवो विनयान्वितः ॥ बाहुभ्यां पीनवृत्ताभ्यां प्रयत्नाद्बलवद्वली ॥ ११ ॥ सितासितौ यदुवरो शुशुभातधिकं नदा ॥ न भोगतौ यथाराजं श्वेद्रसूर्यौ
दिनक्षये ॥ १२ ॥ उवाच चैनं संरब्धं शमयन्निव केशवः ॥ आत्मवृद्धिर्मित्रवृद्धिर्मित्रमित्रोदयस्तथा ॥ १३ ॥ विपरीतं द्विपत्स्वेततू पट्टिधा वृद्धिरात्मनः ॥ आत्मन्य
पि च मित्रे च विपरीतं यदा भवेत् ॥ १४ ॥ तदा विद्यान्मनो ग्लानिमाशुशांतिकरो भवेत् ॥ अस्माकं सहजं मित्रं पांडवाः शुद्धं पौरुषाः ॥ १५ ॥

शत्रुमित्रस्य क्षयः स्वमित्रमित्रस्य वृद्धिः शत्रुमित्रमित्रस्य क्षयः एवं षड्विधा आत्मनो वृद्धिः ॥ १३ ॥ विपरीतं आत्मक्षयशत्रुवृद्ध्यादिकं इदमेव पदकं ॥ १४ ॥ प्रकृते मित्रवृद्धिरेवात्मवृद्धिरित्याह अस्माकमिति १५

श.ग.पर्व

९

॥ ३५ ॥

॥ १६ ॥ भंक्ताभक्ष्येतिप्रतिज्ञापालनरूपत्वादप्यधोनाभिप्रहारोनाधर्मइत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ यौनःयौनिनिमित्तःसंबंधः अस्माकंपितामहःपांडवानांमातामहश्चैकइतियौनसंबंधः एवमर्जुनेजामातृत्वा
दिरपि सुखहर्दैःअन्योन्यसुखप्रदैःसौहर्दैःस्नेहेनचेत्यर्थः ॥ १९ ॥ सीरभृत्गमः ॥ २० ॥ धर्मइति नियच्छतिनियममेतिअर्थकामाभ्यांधर्मःसंकोचमेतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ धर्मार्थौकामेनापीडयन्धर्मकामा

स्वकाःपितृष्वसुःपुत्रास्तेपरैर्निरुताभृशं ॥ प्रतिज्ञापालनंधर्मःक्षत्रियस्येहवेद्यहं ॥ १६ ॥ सुयोधनस्यगदयाभंक्तास्मृमहाहवे ॥ इतिपूर्वप्रतिज्ञातंभीमेनहि
सभातले ॥ १७ ॥ मैत्रेयेणांभिशतश्वपूर्वमेवमहर्षिणा ॥ ऊरुतेभेत्स्यतेभीमोगदयेतिपरंतप ॥ १८ ॥ अतोदोषंनपश्यामिमाकुड्यस्वप्रलंबहन् ॥ यौनःस्वैःसु
खहर्दैश्चसंबंधःसहपांडवैः ॥ १९ ॥ तेषांवद्व्याहृदिर्नोमाकुधःपुरुषर्षभ ॥ वासुदेववचःश्रुत्वासीरभृत्प्राहधर्मवित् ॥ २० ॥ धर्मःसुचरितःसद्भिःसचद्वाभ्यां
नियच्छति ॥ अर्थश्चात्यर्थलुब्धस्यकामश्चातिप्रसंगिणः ॥ २१ ॥ धर्मार्थौधर्मकामौचकामार्थौचाप्यपीडयन् ॥ धर्मार्थकामान्योभ्येतिसौत्यंतंसुखंमश्नुते ॥
॥ २२ ॥ तदिदं व्याकुलंमर्वकृतंधर्मस्यपीडनात् ॥ भीमसेनेनगोविंदकामंत्वंतुयथात्यमां ॥ २३ ॥ रुणउवाच अरोपणोदिधर्मात्मासनतंधर्मवत्सलः ॥
भवात्प्रस्थायतेलोकेतस्मात्संशाम्यमाकुधः ॥ २४ ॥ प्राप्तंकलियुगंविद्धिप्रतिज्ञांपांडवस्यच ॥ आनृण्यंयानुवैरस्यप्रतिज्ञायाश्वपांडवः ॥ २५ ॥ संजयउवाच
धर्मच्छलमपिश्रुत्वाकेशवात्सविशंपते ॥ नैवप्रीतमनारामोवचनंप्राहसंसदि ॥ २६ ॥ हत्वाऽधर्मेणराजानंधर्मात्मानंसुयोधनं ॥ जिह्ययोर्धीतिल्लोकेस्मिन्
स्यातियास्यतिपांडवः ॥ २७ ॥ दुर्योधनोपिधर्मात्मागतियास्यतिशाश्वतीं ॥ ऋजुयोर्धीहतोराजाधार्तराष्ट्रोऽनराधिपः ॥ २८ ॥ युद्धदीक्षांप्रविश्याजौरणयज्ञं
वितत्यच ॥ हत्वात्मानममित्राग्नौप्रापचावभृथंयशः ॥ २९ ॥ इत्युक्त्वांरथमास्यायरोहिणेयःप्रतापवान् ॥ श्वेताभ्रशिखराकारःप्रययौद्वारकांप्रति ॥ ३० ॥ पं
चालाश्वसवार्णोयाःपांडवाश्चविशंपते ॥ रामेद्वारवतीयातेनातिप्रमनसोभवन् ॥ ३१ ॥ ततोयुधिष्ठिरंदीनंचिंतापरमधोमुखं ॥ शोकोपहतसंकल्पंवासुदेवो
ब्रवीद्विदं ॥ ३२ ॥ वासुदेवउवाच धर्मराजकिमर्थत्वमधर्ममनुमन्यसे ॥ हतबंधोयदेतस्यपतितस्यविचेतसः ॥ ३३ ॥ दुर्योधनस्यभीमेनमृद्यमानंशिरःपदा ॥
उपप्रेक्षसिकस्मात्त्वंधर्मज्ञःसन्नराधिप ॥ ३४ ॥ युधिष्ठिरउवाच नममैतत्प्रियंरुणयद्राजानंत्वंकोदरः ॥ पदामूर्ध्वस्थंशक्रोधान्नचक्ष्येकुलक्षये ॥ ३५ ॥

वर्थेनापीडयन्कामार्थौधर्मेणचापीडयन्तित्यर्थः ॥ २२ ॥ कामंयथेष्टंत्वंमांप्रतिउक्तवानसितनुधर्म्यं यतोऽर्थलुब्धेनभीमेनधर्मस्यपीडनात्पूर्वोक्तोमार्गोव्याकुलीकृतइत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्राप्तमिति क
लियुगारंभेष्टावत्पापंनानीवरवेदावहमितिभावः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

म.भा.टी

॥ ३६ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इतिशल्यपर्वीतर्गतगदापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥
निरुत्यानिरुतानित्यं धृतराष्ट्रमुतैर्वयं ॥ बहूनिपरुषाण्युक्तावनं प्रस्थापिताः स्मह ॥ ३६ ॥ भीमसेनस्यतदुःखमतीवदृढिवर्तते ॥ इतिसं चिंत्यवार्णोयमयैतत्समु
पक्षितं ॥ ३७ ॥ तस्माद्वत्वाऽकृतप्रज्ञं लुब्धं कामवशानुगं ॥ लभतां पांडवः कामं क्षमेऽधर्मे च वाकते ॥ ३८ ॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्ते धर्मराजेन वासुदेवो ब्रवी
दिदं ॥ काममस्वेतदिति वैरुच्छ्रायदुकुलोद्दहः ॥ ३९ ॥ इत्युक्तो वासुदेवेन भीमप्रियहितैषिणा ॥ अन्वमोदतत्सर्वयद्भीमै नरुतं युधि ॥ ४० ॥ भीमसेनोपिह
त्वाजौ तव पुत्रममर्पणः ॥ अभिवाद्याग्रतः स्थित्वासं प्रहृष्टः कृतांजलिः ॥ ४१ ॥ प्रोवाच सुमहातेजा धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ हर्षादुत्फुल्लनयनो जितकाशी विशांपते
॥ ४२ ॥ तवाद्यपृथिवी सर्वाक्षेमानिहतकंटका ॥ तां प्रशाधि महाराज स्वधर्ममनुपालय ॥ ४३ ॥ यस्तु कर्तास्य वैरस्य निरुत्यानिरुतिप्रियः ॥ सोयं विनिहतः शेते
पृथिव्यां पृथिवीपते ॥ ४४ ॥ दुःशासनप्रभृतयः सर्वे ते चोग्रवादिनः ॥ राधेयः शकुनिश्चैव हताश्रतवशत्रवः ॥ ४५ ॥ सेयं रत्नसमाकीर्णमिहीसवं न पर्वता ॥ उपा
दत्ता महाराज त्वामद्य निहतद्विपं ॥ ४६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गतो वैरस्य निधनं हतो राजा सुयोधनः ॥ कृष्णस्य मतमास्थाय विजितेयं वसुंधरा ॥ ४७ ॥ दि
ष्ट्या गतस्त्वमानृण्यं मातुः कोपस्य चोभयोः ॥ दिष्ट्या जयसि दुर्धर्प दिष्ट्या शत्रुनिपातितः ॥ ४८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वीतर्गतगदापर्वणिक्लदेवसांत्वने
पष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ हतं दुर्योधनं दृष्ट्वा भीमसेनेन संयुगे ॥ पांडवाः संजयाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥
॥ १ ॥ संजय उवाच ॥ हतं दुर्योधनं दृष्ट्वा भीमसेनेन संयुगे ॥ सिंहेनेव महाराज मत्तं वनगजं यथा ॥ २ ॥ प्रहृष्टमनस्तत्र कृष्णेन सह पांडवाः ॥ पंचालाः संज
याश्चैव निहते कुरुनंदने ॥ ३ ॥ आविंध्यन्नुत्तरीयाणि सिंहनादां श्वनेदिरे ॥ नैतान् हर्षसमाविष्टानि यं सेह वसुंधरा ॥ ४ ॥ धनूंष्यन्ये व्याक्षिपंत ज्याश्चाप्यन्ये तथा क्षि
पन् ॥ दध्मुरन्ये महाशंखानन्ये जघ्नुश्च दुंदुभीन् ॥ ५ ॥ चिक्रीदुश्चतयैवान्ये जहसुश्चतवाहिताः ॥ अत्रुवंश्चासकृद्भीरा भीमसेनमिदं वचः ॥ ६ ॥ दुष्करं भवता क
र्मरणेद्यसुमहत्कृतं ॥ कौरवैर्द्रं रणे हत्वा गदयातिरुतश्रमं ॥ ७ ॥ इंद्रेणे वहि वृत्रस्य वधं परमसंयुगे ॥ त्वया कृतममन्यं तशत्रोर्वधमिमं जनाः ॥ ८ ॥ चरंतं विविधा
न्मार्गान्मंडलानि च सर्वशः ॥ दुर्योधनमिमं शूरं कोन्यो हन्यादृकोदरात् ॥ ९ ॥ वैरस्य च गतः पारं त्वमिहान्यैः सुदुर्गमं ॥ अशक्यमेतदन्येन संपादयितुमीदृशं ॥
॥ १० ॥ कुंजरेणेव मत्तेन वीरसंग्राममूर्धनि ॥ दुर्योधनशिरो दिष्ट्या पादेन मृदितं त्वया ॥ ११ ॥

हन्मिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

श.ग.पर्व

९

॥ ३६ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अतिमुनेन अत्यंतनामिनेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 सिंहेनमहिपस्येवकृत्वासंगरमुत्तमं ॥ दुःशासनस्यरुधिरंदिष्ट्यार्पातंत्वयानघ ॥ १२ ॥ येविप्रकुर्वन् राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरं ॥ मृधितेपांरुतः पादोदिष्ट्यातेस्त्र
 नकर्मणा ॥ १३ ॥ अमित्राणामधिष्ठानाद्दुःशान्तस्यच ॥ भीमदिष्ट्यापृथिव्यांतप्रथितं सुमहद्यशः ॥ १४ ॥ एवं नृनंहते वृत्रेशक्रंनंदं तिवंदिनः ॥ तथा न्यानि
 हनामित्रं वयं नंदामभारत ॥ १५ ॥ दुर्योधनवधयानिरोमाणि हृदि पितानिनः ॥ अद्यापिनविरुप्यंते तानितद्विद्धिभारत ॥ १६ ॥ इत्यब्रुवन् भीमसेनं वातिकाम्
 त्रसंगताः ॥ तानहृष्टान् पुरूपस्याघान् प्रचालान् पांडवैः सह ॥ १७ ॥ ब्रुवतोऽसदृशं तत्र प्रोवाच मधुसूदनः ॥ नन्याय्यं निहतं शत्रुं भूयो हंतुं नराधिपाः ॥ १८ ॥ अस्म
 रुद्वाग्निरुग्राभिर्निहतात्थेषमंदर्षीः ॥ तदैव पहतः पापायं देवनिरपत्रपः ॥ १९ ॥ लुब्धः पापसहायश्च सुहृदां शासनातिगः ॥ बहुशो विदुरग्रेण कृपगां मेयस्तंज
 यैः ॥ २० ॥ पांडुभ्यः प्रार्थ्यमानोऽपि पित्र्यमंगं न दत्तवान् ॥ नैपयोग्योऽयमित्रं वा शत्रुर्वा पुरुषाधमः ॥ २१ ॥ किमनेनातिमुनेन वाग्भिः काष्ठमधर्मणा ॥ रथे
 प्यारोहतस्त्रिप्रगच्छामो वसुधाधिपाः ॥ २२ ॥ दिष्ट्या हतोयं पापात्मा सामात्यज्ञातिवांधवः ॥ इति श्रुत्वा त्वधिक्षेपं कृष्णादुर्योधनो नृपः ॥ २३ ॥ अमर्षवशमाप
 पन्न उदतिष्ठद्विशांपते ॥ स्फिग्दंशेनोपविष्टः स दग्धोऽभ्याविष्टभ्यमेदिनीं ॥ २४ ॥ दृष्टिं भूंसंकटां कृत्वा वासुदेवेन्यपातयत् ॥ अर्धोन्नतं शरीरस्य रूपमास्मीनृपस्य तु ॥
 ॥ २५ ॥ क्रुद्धस्याशीविपस्येवच्छिन्नपुच्छस्यभारत ॥ प्राणांतकरिणीं घोरं वेदनामप्यचितयत् ॥ २६ ॥ दुर्योधनो वासुदेवं वाग्भिरुग्राभिरादयत् ॥ कंसदास
 स्यदायादने तेलज्जास्यनेन वै ॥ २७ ॥ अधर्मेण गदायुद्धे यदहं विनिपातितः ॥ ऊरुभिर्धीतिभीमस्य स्मृतिमिथ्या प्रयच्छता ॥ २८ ॥ किं न विज्ञातमेतन्मे यदजु
 नमवाचयाः ॥ घातयित्वा महीपालान् जुयुद्धान्सहस्रशः ॥ २९ ॥ जिहैरुपायैर्वहुभिर्न तेलज्जानते घृणा ॥ अहन्यदनिशूराणां कुर्षाणः कदनं महत् ॥ ३० ॥
 शिखंडिनं पुरस्कृत्य घातितस्तेपितामहः ॥ अश्वत्थाम्नः सनामानं हत्वानागं सुदुर्मते ॥ ३१ ॥ आचार्यो न्यासितः शस्त्रं किं न विदितं मया ॥ सचानेन नृशंसेन धृ
 पृथुमेन वीर्यवान् ॥ ३२ ॥ पात्यमानस्त्वया दृष्टो न चैतं त्वमवारयः ॥ वधार्थं पांडुपुत्रस्य याचितां शक्तिमेव च ॥ ३३ ॥ घटोत्कचेऽयं मयातः कत्त्वत्तः पापकृत्तमैः ॥ छि
 न्नहस्तः प्रायगतस्तथा भूरिश्रवावली ॥ ३४ ॥ त्वया भिस्तृपेन हतः शैनेयेन महात्मना ॥ कुर्वाणश्चोत्तमं कर्म कर्णः पार्थजिगीषया ॥ ३५ ॥ व्यंमनेनाश्वमेनम्यप
 न्नगेन्द्रस्य वै पुनः ॥ पुनश्च पतिते चक्रं व्यसनार्तः पराजितः ॥ ३६ ॥ पातितः समरे कर्णश्च क्रव्यग्रोऽग्रणीर्दृणां ॥ यदि मां चापिकर्णं च भीष्मद्रोणौ च संयुतौ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥
 ऋजुनाप्रतियुध्येथानतस्याद्विजयोधुवं ॥ त्वयापुनरनार्येणजिह्ममार्गेणपार्थिवाः ॥ ३८ ॥ स्वधर्ममनुब्रिष्टोवयंचान्येचधातिताः ॥ वासुदेवउवाच हन
 स्त्वमसिगांधारेसभ्रातृमुतवांधवः ॥ ३९ ॥ सगणःसमुत्तच्चैवपापमार्गमनुष्ठितः ॥ तवैवदुष्कृतैर्भीरोभीष्मद्रोणौनिपातितौ ॥ ४० ॥ कर्णश्चनिहतःसंख्येतव
 शीलानुवर्तकः ॥ याच्यमानंमयामृदुपित्र्यमंशंनदित्ससि ॥ ४१ ॥ पांडवेभ्यःस्वराज्यंचलोभाच्छकुनिनिश्चयात् ॥ विपंतेभीमसेनायदत्तंसर्वेचपांडवाः ॥ ४२ ॥
 प्रदीपिताजतुग्हेमात्रासहसुदुर्मते ॥ सभायांयाज्ञसेनीचकृष्टायूतेरजस्वला ॥ ४३ ॥ तदैवतावदुष्टात्मन्वध्यस्त्वनिरपत्रप ॥ अनक्षर्जचधर्मज्ञंसौवलेनाक्षघे
 दिना ॥ ४४ ॥ निरुत्यायत्पराजेषीस्तस्मादसिहतोरणे ॥ जयद्रथेनपापेनयत्कृष्णाक्लेशितावने ॥ ४५ ॥ यातेपुन्यगयांचैवतृणविंदोरथाश्रमं ॥ अभिमन्युश्चयद्वा
 लण्कोवदुभिराहवे ॥ ४६ ॥ त्वद्वोपैर्निहतःपापतस्मादसिहतोरणे ॥ यान्यकार्याणिचास्माकंकृतानीतिप्रभाषसे ॥ ४७ ॥ वैगुण्येनतवात्यर्थसर्वहितदनुष्ठितं ॥
 बृहस्पतेरुशनसोनोपदेशःश्रुतस्त्वया ॥ ४८ ॥ वृद्धानोपासिताश्चैवहितवाक्यंनतेश्रुतं ॥ लोभेनातिबलेनत्वंतृणयाचवशीकृतः ॥ ४९ ॥ कृतवानस्यकार्याणि
 विपाकस्तस्यभुज्यतां ॥ दुर्योधनउवाच अर्थातंविधिवदत्तंभूःप्रशास्ताससागरा ॥ ५० ॥ मूर्ध्निस्थितममित्राणांकोनुस्वंततरोमया ॥ यदिपृक्षत्रबंधूनां
 स्वधर्ममनुपश्यतां ॥ ५१ ॥ तदिदंनिधनंप्राप्तंकोनुस्वंततरोमया ॥ देवार्हामानुषाःभोगाःप्राप्ताअसुलभानृपैः ॥ ५२ ॥ ऐश्वर्यंचोत्तमंप्राप्तंकोनुस्वंततरोमया ॥
 समुत्तत्सानुगश्चैवस्वर्गंगंताहमच्युत ॥ ५३ ॥ यूयंनिहतसंकल्पाःशोचंतोवर्तयिष्यथ ॥ संजयउवाच अस्यवाक्यस्यनिधनेकुरुराजस्यधीमतः ॥ ५४ ॥
 अपतत्सुमहद्वर्षपुष्पाणांपुण्यगंधिनीं ॥ अवादयंतगंधर्वावादित्रंसुमनोहरं ॥ ५५ ॥ जगुश्चाप्सरसोराज्ञोयशःसंवद्धमेवच ॥ सिद्धाश्चमुमुचुर्वाचःसाधुसा
 ध्वितिपार्थिव ॥ ५६ ॥ ववौचसुरभिर्वायुःपुण्यगंधोमृदुःसुखः ॥ व्यराजंश्चदिशःसर्वानभोवैदूर्यसन्निभं ॥ ५७ ॥ अत्यद्भुतानितेदृष्ट्वावासुदेवपुरोगमाः ॥ दुर्यो
 धनस्यपूजांतुदृष्ट्वाव्रीडामुपागमन् ॥ ५८ ॥ हतांश्चाधर्मतःश्रुत्वाशोकार्ताःशुश्रुचुर्हिते ॥ भीष्मद्रोणंतथाकर्णभूरिश्रवसमेवच ॥ ५९ ॥ तांस्तुचिंतापरान्दृष्ट्वापांड
 वान्दीनचेतसः ॥ प्रोवाचेदंवचःकृष्णोमेघदुंदुभिनिस्वनः ॥ ६० ॥ नैषशक्योतिशीघ्रास्तेचसर्वेमहारथाः ॥ ऋजुयुद्धेनविक्रांताहंतुंयुष्माभिराहवे ॥ ६१ ॥
 नैषशक्यःकदाचित्तुहंतुंधर्मेणपार्थिवः ॥ तेवाभीष्ममुखाःसर्वेमहेश्वासामहारथाः ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ इतिशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येएकपठितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७५ ॥
 मयानेकैरुपायैस्तुमायायोगेनचासकृत् ॥ हतास्तेसर्वएवाजौभवतांहितमिच्छता ॥ ६३ ॥ यदनैवंविधंजातुकुर्याजिह्महंरणे ॥ कुतोवोविजयांभूयःकुतारा
 ज्यंकुतोधनं ॥ ६४ ॥ तेहिसर्वमहात्मानश्चत्वारोतिरथाभुवि ॥ नशक्याधर्मतोहंतुंलोकपालैरपिस्वयं ॥ ६५ ॥ तथैवायंगदापाणिधार्तराष्ट्रगतक्लमः ॥ नशक्यो
 धर्मतोहंतुकालेनापीहदंडिना ॥ ६६ ॥ नचवाहदिकर्तव्यंयदयंघातितोरिपुः ॥ मिथ्यावध्यास्तयोपायैर्वहवःशत्रवोधिकाः ॥ ६७ ॥ पूर्वैरनुगतोमार्गोदिवैरसुर
 घातिभिः ॥ सद्विश्वानुगतःपंथाःसर्वैरनुगम्यते ॥ ६८ ॥ कृतकृत्याश्चसायान्हेनिवासंरोचयामहे ॥ साश्वनागरथाःसर्वेविश्रमामोनराधिपाः ॥ ६९ ॥ वासु
 देववचःश्रुत्वातदानींपांडवैःसह ॥ पंचालाभृशसंहृष्टाविनेदुःसिंहसंघवत् ॥ ७० ॥ ततःप्राध्मापयन्शंखान्पांचजन्यंचमाधवः ॥ हृष्टादुर्योधनंदृष्ट्वानिहतंपु
 रूपर्षभ ॥ ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणिरुष्णपांडवदुर्योधनसंवादेएकपठितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७५ ॥ संजयउवाच ततस्तेप्र
 ययुःसर्वेनिवासायमहीक्षितः ॥ शंखान्प्राध्मापयन्तोवैहृष्टाःपरिघवाहवः ॥ १ ॥ पांडवान्गच्छन्तश्चापिशिविरंनोविशांपते ॥ महेश्वासोन्वगात्पश्चाद्युयुत्सुःसा
 त्यकिस्तथा ॥ २ ॥ धृष्टद्युम्नःशिखंडीचद्रौपदेयाश्चसर्वशः ॥ सर्वेचान्येमहेश्वासाययुःस्वशिविराण्युत ॥ ३ ॥ ततस्तेप्राविशन्पार्थाहंतत्विट्कंहतेश्वरं ॥ दुर्योधनं
 स्यशिविरंरंगद्विस्तृतेजने ॥ ४ ॥ गतोत्सवंपुरमिवलूतनागमिवहृदं ॥ श्रौवर्षवरभूयिष्ठंवृद्धामात्यैरधिष्ठितं ॥ ५ ॥ तत्रैतान्पर्युपातिष्ठन्दुर्योधनपुरःपुरां ॥ क
 तांजलिपुटाराजन्काषायमलिनांवराः ॥ ६ ॥ शिविरंसमनुप्राप्यकुरुराजस्यपांडवाः ॥ अवन्तैर्महाराजस्येभ्योरथसत्तमाः ॥ ७ ॥ ततोगांडीवधन्वानमभ्यभाषत
 केशवः ॥ स्थितःप्रियहितेनित्यमतीवभरतर्षभ ॥ ८ ॥ अवरोपयगांडीवमक्षयौचमहेपुथी ॥ अथाहमवरोक्ष्यामिपश्चाद्भरतसत्तम ॥ ९ ॥ स्वयंचैवावरोहत्वमेत
 न्दुर्यस्तवानघ ॥ तच्चाकरोत्तथावीरःपांडुपुत्रोयनंजयः ॥ १० ॥ अथपश्चात्ततःकृष्णोरडमोनुस्त्वज्जवाजिनां ॥ अवारोहतमेधावीरथागांडीवधन्वनः ॥ ११ ॥
 अथावतीर्णंभूतानामीश्वरेसुमहात्मनि ॥ कपिरंतर्दधेदिव्योध्वजोगांडीवधन्वनः ॥ १२ ॥ मदग्धोद्रोणकर्णाभ्यादिव्यैरस्त्रैर्महारथः ॥ अनादीमाग्निनात्याशु
 प्रजज्वालमहीपते ॥ १३ ॥ सोपासंगःसरश्मिश्चसाश्वःसयुगबंधुरः ॥ भस्मीभूतोपतद्भूमौरथोगांडीवधन्वनः ॥ १४ ॥ तंतथाभस्मभूतंतुष्ट्वापांडुसुताःप्रभो ॥
 अभवन्विस्मिताराजन्जुनश्चेदमब्रवीत् ॥ १५ ॥

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥
 ऋजुनाप्रतियुध्येथानतेस्याद्विजयोधुवं ॥ त्वयापुनरनार्येणजिह्ममार्गेणपार्थिवाः ॥ ३८ ॥ स्वधर्ममनुब्रिष्टोवयंचान्येचपातिताः ॥ वासुदेवउवाच हन
 स्त्वमसिगांधारिसभ्रातृमुतवांधवः ॥ ३९ ॥ सगणःसमुत्तच्चैवपापमार्गमनुष्ठितः ॥ तवैवदुष्कृतैर्भीष्मद्रोणौनिपातितौ ॥ ४० ॥ कर्णश्चनिहतःसंस्थितव
 शीलानुवर्तकः ॥ याच्यमानंमयामृदुपिच्यंमंशंनदित्ससि ॥ ४१ ॥ पांडवेभ्यःस्वराज्यंचलोभाच्छकुनिनिश्चयात् ॥ विपंतेभीमसेनायदत्तंसर्वेचपांडवाः ॥ ४२ ॥
 प्रदीपिताजतुगृहेमात्रासहसुदुर्मते ॥ सभायांयाज्ञसेनीचकृष्टायूतेरजस्वला ॥ ४३ ॥ तदैवतावदुष्टात्मन्वध्यस्त्वनिरपत्रप ॥ अनक्षज्ञंचधर्मज्ञंसौवलेनाक्षघे
 दिना ॥ ४४ ॥ निकृत्यायत्पराजेषीस्तस्मादसिहतोरणे ॥ जयद्रथेनपापेनयत्कृष्णाक्लेशितावने ॥ ४५ ॥ यातेपुष्टगयांचैवतृणविंदोरयाश्रमं ॥ अभिमन्युश्चयद्वा
 लएकोवदुभिराहवे ॥ ४६ ॥ त्वहोपैर्निहतःपापतस्मादसिहतोरणे ॥ यान्यकार्याणिचास्माकंकृतानीतिप्रभाषसे ॥ ४७ ॥ वैगुण्येनतवात्यर्थसर्वहितदनुष्ठितं ॥
 बृहस्पतेरुशनसोनोपदेशःश्रुतस्त्वया ॥ ४८ ॥ वृद्धानोपासिताश्चैवहितंवाक्यंनतेश्रुतं ॥ लोभेनातिबलेनत्वंतृणयाचवशीकृतः ॥ ४९ ॥ कृतवानस्यकार्याणि
 विपाकस्तस्यभुज्यतां ॥ दुर्योधनउवाच अर्थातंविधिवदत्तंभूःप्रशास्ताससागरा ॥ ५० ॥ मूर्ध्निस्थितममित्राणांकोनुस्वंततरोमया ॥ यदिपृक्षत्रबंधूनां
 स्वधर्ममनुपश्यतां ॥ ५१ ॥ तदिदंनिधनंप्राप्तंकोनुस्वंततरोमया ॥ देवाहीमानुपाःभोगाःप्राप्ताअसुलभानृपैः ॥ ५२ ॥ ऐश्वर्यंकोत्तमंप्राप्तंकोनुस्वंततरोमया ॥
 समुत्तसानुगश्चैवस्वर्गंगंताहमच्युत ॥ ५३ ॥ यूयंनिहतसंकल्पाःशोचंतोवर्तयिष्यथ ॥ संजयउवाच अस्यवाक्यस्यनिधनेकुरुराजस्यधीमतः ॥ ५४ ॥
 अपतत्सुमहद्वर्षपुष्पाणांपुण्यगंधिनां ॥ अवाद्यंतगंधर्वावादित्रंसुमनोहरं ॥ ५५ ॥ जगुश्चाप्सरसोराज्ञोयशःसंवद्धमेवच ॥ सिद्धाश्चमुमुचुर्वाचःसाधुसा
 ध्वितिपार्थिव ॥ ५६ ॥ ववौचसुरभिर्वायुःपुण्यगंधोमृदुःसुखः ॥ व्यराजंश्चदिशःसर्वानभोवैदूर्यसन्निभं ॥ ५७ ॥ अत्यद्भुतानितेदृष्ट्वावासुदेवपुरोगमाः ॥ दुर्यो
 धनस्यपूजांतुदृष्ट्वाव्रीडामुपागमन् ॥ ५८ ॥ हतांश्चाधर्मतःश्रुत्वाशोकार्ताःशुशुचुर्हिते ॥ भीष्मद्रोणंतथाकर्णभूरिश्रवसमेवच ॥ ५९ ॥ तांस्तुचिंतापरानृष्ट्वापांड
 वान्दीनचेतसः ॥ प्रोवाचेदंवचःकृष्णोमेघदुंदुभिनिस्वनः ॥ ६० ॥ नैपशक्योतिशीघ्रास्तेचसर्वेमहारथाः ॥ ऋजुयुद्धेनविक्रांताहंतुंयुष्माभिराहवे ॥ ६१ ॥
 नैपशक्यःकदाचित्तुहंतुंधर्मेणपार्थिवः ॥ तेवाभीष्ममुखाःसर्वेमहेश्वासामहारथाः ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ इतिशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येएकपठितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७५ ॥
 मयानेकैरुपायैस्तुमायायोगेनचासरुन् ॥ हतास्तेसर्वएवाजौभवतांहितमिच्छता ॥ ६३ ॥ यदनैवंविधंजातुकुर्याजिह्ममहंरणे ॥ कुतोवोविजयाभूयःकुतारा
 ज्यंकुतोधनं ॥ ६४ ॥ तेहिसर्वमहात्मानश्चत्वारोतिरथाभुवि ॥ नशक्याधर्मतोहंतुंलोकपालैरपिस्वयं ॥ ६५ ॥ तथैवायंगदापाणिधार्तराष्ट्रगतक्लमः ॥ नशक्यो
 धर्मतोहंतुकालेनापीहदंडिना ॥ ६६ ॥ नचवाहदिकर्तव्य्यदयंघातिरपिपुः ॥ मिथ्यावध्यास्तथापायैर्वहवःशत्रवोधिकाः ॥ ६७ ॥ पूर्वैरनुगतोमार्गोदिवैरसुर
 घातिभिः ॥ सद्भिश्चानुगतःपंथाःसर्वैरनुगम्यते ॥ ६८ ॥ कृतकृत्याश्चसायान्हेनिवासरोचयामहे ॥ साश्चनागरथाःसर्वेविश्रमाप्नोतिनराधिपाः ॥ ६९ ॥ वासु
 देववचःश्रुत्वातदानींपांडवैःसह ॥ पंचालाभृशसंहृष्टाविनेदुःसिंहसंघवत् ॥ ७० ॥ ततःप्राध्मापयन्शंखान्पांचजन्यंचमाधवः ॥ हृष्टादुर्योधनंदृष्ट्वानिहतंपु
 रूपर्षभ ॥ ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणिरुष्णपांडवदुर्योधनसंवादेएकपठितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७५ ॥ संजयउवाच ततस्तेप्र
 ययुःसर्वेनिवासायमहीक्षितः ॥ शंखाश्चध्मापयन्तोवैहृष्टाःपरिषवाहवः ॥ १ ॥ पांडवान्गच्छन्श्चापिशिविरंनोविशांपते ॥ महेश्वासोन्वगात्पश्चाद्युयुत्सुःसा
 त्यकिस्तथा ॥ २ ॥ धृष्टद्युम्नःशिखंडीचद्रौपदेयाश्चसर्वशः ॥ सर्वेचान्येमहेश्वासाययुःस्वशिविराण्युत ॥ ३ ॥ ततस्तेप्राविशन्पार्थाहतत्विट्कंहतेश्वरं ॥ दुर्योधनं
 स्यशिविरंरंगद्विस्तृतेजने ॥ ४ ॥ गतोत्सवंपुरमिवलतनागमिवहृदं ॥ शोवर्षवरभूयिष्ठंष्टदामात्यैरधिप्रितं ॥ ५ ॥ तत्रैतान्ययुपातिष्ठन्दुर्योधनपुरःपुराः ॥ क
 तांजलिपुटाराजन्काषायमलिनांवराः ॥ ६ ॥ शिविरंसमनुप्राप्यकुरुराजस्यपांडवाः ॥ अवतेरुर्महाराजरथेभ्योरथसत्तमाः ॥ ७ ॥ ततोगांडीवधन्वानमभ्यभापन
 केशवः ॥ स्थितःप्रियहितेनित्यमतीवभरतर्षभ ॥ ८ ॥ अवरोपयगांडीवमक्षयौचमहेपुथी ॥ अथाहमवरोक्ष्यामिपश्चाद्भरतसत्तम ॥ ९ ॥ स्वयंचैवावरोहत्वमेत
 न्द्रथस्तवानघ ॥ तच्चाकरोत्तथावीरःपांडुपुत्रोधनंजयः ॥ १० ॥ अथपश्चात्ततःकृष्णोऽरश्मोनुस्त्वज्जवाजिनां ॥ अवारोहतमेधावीरथाद्गांडीवधन्वनः ॥ ११ ॥
 अथावतीर्णोभूतानामीश्वरेसुमहात्मनि ॥ कपिरंतर्दधेदिव्योध्वजोगांडीवधन्वनः ॥ १२ ॥ मदग्धोद्रोणकर्णाभ्यांदिव्यैरस्त्रैर्महारथः ॥ अनादीमाग्निनात्याशु
 प्रजज्वालमहीपते ॥ १३ ॥ सोपासंगःसरश्मिश्चसाश्चःसयुगबंधुरः ॥ भस्मीभूतोपतद्भूमौरथोगांडीवधन्वनः ॥ १४ ॥ तंतथाभस्मभूतंतुष्ट्वापांडुसुताःप्रभो ॥
 अभवन्विस्मिताराजन्जुनश्चेदमब्रवीत् ॥ १५ ॥

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥
 कृतांजलिः सप्रणयं प्रणिपत्याभिवाद्यह ॥ गोविंदकस्माद्गवन्तथोदग्धायमग्निना ॥ १६ ॥ किमेतन्महदाश्चर्यमभवद्यदुनं न ॥ तन्महद्गृहिमहाबाहो श्रोतव्यं य
 दि मन्यसे ॥ १७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अन्वैवदुदितैर्दग्धः पूर्वमेवायमर्जुन ॥ मदधिष्ठितत्वात्सत्तरेन विभीर्णः परंतप ॥ १८ ॥ इदानीं तु विशीर्णोऽयं दग्धो ब्रह्मा
 स्वतजमा ॥ मया विमुक्तः कौन्तेय त्वय्यद्यकृतकर्मणि ॥ १९ ॥ उपदुस्त्वयमानस्तु भगवान्केशवोरिहा ॥ परिष्वज्य च राजानं युधिष्ठिरमर्द्धापत ॥ २० ॥ दिव्याजयं
 सि कौन्तेय दिष्ट्या तं शत्रुवोजिताः ॥ दिष्ट्या गां दीवधन्वा च भीमसेनश्च पांडवः ॥ २१ ॥ त्वंचापि कुशलं राजन्माद्रीपुत्रोऽच पांडवो ॥ नुक्ता वीरक्षयादस्मान् संग्रामान्नि
 हतद्विपः ॥ २२ ॥ क्षिप्रमुत्तरकालानि कुरुकार्याणि भारत ॥ उपयातमुपपुष्यं सहगां दीवधन्वना ॥ २३ ॥ आनीय मधुपर्कमायत्तुरात्वं मवाचथाः ॥ एष भ्राता म
 खाचैव तव कृष्णधनंजयः ॥ २४ ॥ रक्षितव्यो महदाबाहो नर्वास्त्रापस्विनिप्रभो ॥ तव चैव ब्रुवाणस्य तयैव वाहमब्रुवं ॥ २५ ॥ समव्यसाची गुप्तस्ते विजया च जनेश्व
 र ॥ भ्रातृभिः सह राजेन्द्र शूरः सत्यपराक्रमः ॥ २६ ॥ नुक्ता वीरक्षयादस्मान् संग्रामाहो महर्षणात् ॥ एवमुक्तस्तुकृष्णो न धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ २७ ॥ तदृष्ट्वा मम हारा
 जप्रत्युवाच जनार्दनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रमुक्तं द्रोणकर्णाभ्यां ब्रह्मास्त्रमस्मिन्मर्दनं ॥ २८ ॥ कस्त्वदन्यः सहसा द्वादपि वज्रीपुरंदरः ॥ भवतस्तु प्रमादेन संग
 नकगणाजिताः ॥ २९ ॥ महारणगतः पार्थो यच्च नार्मात्पराङ्मुखः ॥ तथैव च महाबाहो पर्यायैर्वहुभिर्मया ॥ ३० ॥ कर्मणामनुसंतानं तेजसश्च गतीः शुभाः ॥ उप
 पुष्यमहर्षिर्मरुणद्वैपायनो ब्रवीत् ॥ ३१ ॥ यतो धर्मस्ततः कृष्णायतः कृष्णस्ततो जयः ॥ इत्येवमुक्ते ते वीराः शिविरं तव भारत ॥ ३२ ॥ प्रविश्य प्रत्यपद्यंत कोशरत्न
 धिसंचयान् ॥ रजतं जातरूपं च मणीनथ च मौक्तिकान् ॥ ३३ ॥ भूपणान्यथ मुख्यानि कंवलान्यजिनानि च ॥ दासीदासमसंख्यं राज्योपकरणानि च ॥ ३४ ॥
 ते प्राप्य धनमक्षय्यं त्वदीयं भरतर्षभ ॥ उदक्रोशन्महाभागानरेन्द्र विजितारयः ॥ ३५ ॥ ते तु वीराः समाश्वस्य वाहनान्यवमुच्य च ॥ अतिष्ठंत मुहुः सर्वे पांडवाः सा
 त्यकिस्तथा ॥ ३६ ॥ अथाब्रवीन्महाराज वासुदेवो महायुगाः ॥ अस्माभिर्मंगलार्थाय वस्तव्यं शिविराद्वहिः ॥ ३७ ॥ तयैत्युक्त्वा हिते सर्वे पांडवाः सात्यकिस्तथा ॥
 वासुदेवेन सहिता मंगलार्थं बहिर्ययुः ॥ ३८ ॥ तसमासाद्य सरितं पुण्यामो घवतीं नृप ॥ न्यवसन्नथ तारात्रिपांडवा हतशत्रवः ॥ ३९ ॥ युधिष्ठिरस्ततः राजा प्राप
 कालमचितयत् ॥ तत्र ते गमनं प्राप्ते रोचते तव माधव ॥ ४० ॥ गांधार्याः क्रोधदीप्तायाः प्रशमार्य मरिंदम ॥ हेतुकारणयुक्तैश्च वाक्यैः कालसमीरितैः ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इ० श० ग० नै० भा० द्विपट्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ किमर्थमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

क्षिप्रमेवमहाभागगांधारीप्रशमिष्यसि ॥ पितामहश्चभगवान्व्यासस्तत्रभविष्यति ॥ ४२ ॥ ततःसंप्रेषयामासुर्याद्वंनगसाङ्कयं ॥ सचप्रायाज्जवेनाशुक्लसु
देवःप्रतापवान् ॥ ४३ ॥ दारुकंरथमारोप्ययेनराजां विकामुतः ॥ तमूचुःसंप्रयास्यंतंशैव्यसुग्रीववाहनं ॥ ४४ ॥ प्रत्याश्वासयगांधारींहतपुत्रांयशस्विनीं ॥ स
प्रायात्पांडवैरुक्तस्तत्पुरंसात्वतांवरः ॥ ४५ ॥ आससादततःक्षिप्रंगांधारींनिहतात्मजां ॥ ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वतंगतगदापर्वणिवासुदेववाक्ये
द्विपट्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ जनमेजयउवाच किमर्थद्विजशार्दूलधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ गांधार्याःप्रेषयामासवासुदेवं
परंतपं ॥ १ ॥ यदापूर्वगतःरुष्णःशमार्थकौरवान्प्रति ॥ नचतंलब्धवान्कामंततोयुद्धमभूदिदं ॥ २ ॥ निहतपुत्रोयद्येपुहतेदुर्योधनेतदा ॥ पृथिव्यांपांडवेयस्यनिःस
पत्नेरुतेयुधि ॥ ३ ॥ विद्रुतेशिंविरेशून्यप्राप्तेयशसिचोत्तमे ॥ किनुतत्कारणंब्रह्मन्येनरुष्णोगतःपुनः ॥ ४ ॥ नचैतत्कारणंब्रह्मन्नल्पंविप्रतिभानिमे ॥ यत्रागम
दमेयात्मास्वयमेवजनार्दनः ॥ ५ ॥ तत्त्वतोवैसमाचक्ष्वसर्वमध्ययुसत्तम ॥ यच्चात्रकारणंब्रह्मन्कार्यस्यास्यविनिश्चये ॥ ६ ॥ वैशंपायनउवाच त्वद्युक्तो
यमनुप्रश्नोयन्मां पृच्छसिपार्थिव ॥ तत्तेहंसंप्रवक्ष्यामियथावद्वरतर्पभ ॥ ७ ॥ हतंदुर्योधनंदृष्ट्वाभीमसेनेनसंयुगे ॥ व्युत्क्रम्यसमयंराजन्धार्तराष्ट्रमहाबलं ॥
॥ ८ ॥ अन्यायेनहतंदृष्ट्वागदायुद्धेनभारत ॥ युधिष्ठिरंमहाराजमहद्रयंमथाविशत् ॥ ९ ॥ चिंतयानोमहाभागगांधारींतपसान्वितां ॥ घोरैणतपसायुक्तांत्रै
लोक्यमपिसादहेत् ॥ १० ॥ तस्यचिंतयमानस्यबुद्धिःसमभवत्तदा ॥ गांधार्याःक्रोधदीपायाःपूर्वप्रशमनंभवेत् ॥ ११ ॥ साहिपुत्रवधंश्रुत्वाकृतमस्माभिरीदृशं ॥
मानसेनाग्निनाकुदाभस्मसान्नःकरिष्यति ॥ १२ ॥ कथंदुःखमिदंतीव्रंगांधारीसंप्रशक्ष्यति ॥ श्रुत्वाविनिहतंपुत्रंछलेनाजिह्वयाधिने ॥ १३ ॥ एवंविचित्यंबहु
धाभंयशोकसमन्वितः ॥ वासुदेवमिदंवाक्यंधर्मराजोभ्यभाषत ॥ १४ ॥ तवप्रसादाद्रोविंदराज्यंनिहतकंटकं ॥ अप्राप्यमनसाणीदंप्राप्तमस्माभिरच्युत ॥
॥ १५ ॥ प्रत्यक्षमेमहाबाहोसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ विमर्दःसुमहात्मानस्त्वयायादवनंदन ॥ १६ ॥ त्वयादेवासुरयुद्धेवधार्थममरद्विपां ॥ यथासात्यंपुरादत्तंहताश्व
विवुधद्विपः ॥ १७ ॥ सात्यंतथामहाबाहोदत्तमस्माकमच्युत ॥ सारथ्येनचवाण्यभवताहियुतावयं ॥ १८ ॥ यदिनत्वंभवेन्नायःफाल्गुनस्यमहारणे ॥ कथंश
क्योरणेजेतुंभवेदेषबलपूर्णवः ॥ १९ ॥ गदाप्रहाराविपुलाःपरिघैश्चापिताडनं ॥ शक्तिभिर्भिदिपालैश्चतामरैःसपरश्वधैः ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ हेतुकारणसंयुक्तैः हेतवो दृष्टा अपराधाः कारणानि अदृष्टान्यवस्थं जावौ नितैर्युक्तानितैः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रायदगच्छन् ॥ ३३ ॥
 अस्मत्कृते त्वया कृष्णवाचः सुपुरुषाः श्रुताः ॥ शस्त्राणां च निपाता वैवज्रस्पर्शोपभारणे ॥ २१ ॥ ते च ते सफला जाता हेतुर्यो धनेऽच्युत ॥ तत्सर्वं न यथानश्येत्पुनः
 कृष्णतथा कुरु ॥ २२ ॥ सैदेहदोलां प्राप्तं न श्वेतः कृष्णजये सति ॥ गांधार्या हि महाबाहो क्रोधं बुद्ध्यस्वमाधव ॥ २३ ॥ साहि नित्यं महाभागा तपसोऽग्नेण कर्षिता ॥
 पुत्रपौत्रवधं श्रुत्वा ध्रुवं नः संप्रथक्ष्यति ॥ २४ ॥ तस्याः प्रसादनं वीरप्राप्तकालं मतं मम ॥ कश्च तां क्रोधनायाः क्षीपुत्रव्यसनकर्षितां ॥ २५ ॥ वीक्षितुं पुरुषः शक्त
 स्वामृते पुरुषोत्तम ॥ तत्र मे गमनं प्राप्तं रोचते तव माधव ॥ २६ ॥ गांधार्याः क्रोधदीपायाः प्रशमार्थं मरिंदम ॥ त्वंहि कर्ता विकर्ता च लोकानां प्रभवा व्ययः ॥ २७ ॥
 हेतुकारणसंयुक्तैर्वाक्यैः कालसमीरितैः ॥ क्षिप्रमेव महाबाहो गांधारीं शमयिष्यसि ॥ २८ ॥ पितामहश्च भगवान् कृष्णस्तत्र भविष्यति ॥ सर्वथा ते महाबाहो गांधा
 र्याः क्रोधनाशनं ॥ २९ ॥ कर्तव्यं सात्वतां श्रेष्ठपांडवानां हितार्थिना ॥ धर्मराजस्य वचनं श्रुत्वा यदु कुलोद्दहः ॥ ३० ॥ आमं च्यदा रुकं प्राहरथः सज्जो विधीयतां ॥
 केशवस्य वचः श्रुत्वा त्वरमाणो यदारुकः ॥ ३१ ॥ न्यवेदयद्रथं सज्जं केशवाय महात्मने ॥ तं रथं यादवश्रेष्ठः समारुह्य परंतपः ॥ ३२ ॥ जगाम हास्तिनपुरं त्वरितः
 केशवो विभुः ॥ ततः प्रायान्महाराज माधवो भगवान् रथो ॥ ३३ ॥ नागसाङ्कयमासाद्य प्रविवेश च वीर्यवान् ॥ प्रविश्य नगरं वीरं रथघोषेण नादयन् ॥ ३४ ॥ वि
 दितं धृतराष्ट्रस्य सौवतीर्य रथोत्तमात् ॥ अभ्यगच्छददीनात्मा धृतराष्ट्रनिवेशनं ॥ ३५ ॥ पूर्वाभागतं तत्र सोपश्यदपि सत्तमं ॥ पौदौ प्रपीड्य कृष्णस्य राज्ञश्चापि
 जनादनः ॥ ३६ ॥ अभ्यवादयदव्यग्रो गांधारीं चापि केशवः ॥ ततस्तु यादवश्रेष्ठो धृतराष्ट्रमधोक्षजः ॥ ३७ ॥ पाणिमालं व्यराजेंद्रमुस्वरं प्ररुरोदह ॥ समुहूर्तादि
 वोत्सृज्य वाष्पं शोकसमुद्भवं ॥ ३८ ॥ प्रक्षाल्य वारिणानेत्रे त्वया चम्य च यथाविधि ॥ उवाच प्रस्तुतं वाक्यं धृतराष्ट्रमरिंदमः ॥ ३९ ॥ न ते स्य विदितं किंचिद्दृढस्य
 तव भारत ॥ कालस्य च यथावत्तं ते सुविदितं प्रभो ॥ ४० ॥ यदिदं पांडवैः सर्वैस्तव चित्तानुरोधिभिः ॥ कथं कुलक्षयो न स्यात्तथा क्षत्रस्य भारत ॥ ४१ ॥ भ्रातृभिः
 समयं कृत्वा क्षांतवान् धर्मवत्सलः ॥ द्यूतं छलजितैः शुद्धैर्वनवासोत्थुपागतः ॥ ४२ ॥ अज्ञातवासचर्या च नानावेषसमावृतैः ॥ अन्ये च बहवः क्लेशास्त्वशक्तैरि
 व सर्वदा ॥ ४३ ॥ मया च स्वयमागम्य युद्धकाल उपस्थिते ॥ सर्वलोकस्य सान्निध्ये ग्रामांस्त्वं पंचयाचितः ॥ ४४ ॥ त्वया कालोपसृष्टेन लोभतो नापवर्जिताः ॥ त
 वापराधान् नृपते सर्वे क्षत्रं क्षयंगतं ॥ ४५ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ कृष्णस्य व्यासस्य ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥
 भीष्मेणसोमदत्तेनवाल्मीकेनरूपेणच ॥ द्रोणेनचसपुत्रेणविदुरेणचधीमता ॥ ४६ ॥ याचितस्त्वंगमंनित्यंनचतत्कृतवानसि ॥ कालोपहतचित्ताहिसर्वमुत्थं
 तिभारत ॥ ४७ ॥ यथामूढोभवान्पूर्वमस्मिन्नर्थेसमुद्यते ॥ किमन्यत्कालयोगाद्विदिष्टमेवपरायणं ॥ ४८ ॥ माचदोपान्महाप्राज्ञपांडवेपुनिवेशय ॥ अल्पाप्य
 तिक्रमोनास्तिपांडवानांमहात्मनां ॥ ४९ ॥ धर्मतो न्यायतश्चैवस्नेहतश्चपरंतप ॥ एतत्सर्वंतुविज्ञायत्यात्मदोषकृतंफलं ॥ ५० ॥ अंसूयांपांडुपुत्रेपुनभवान्कर्तुम
 र्हेति ॥ कुलवंशश्चपिंडाश्चयच्चपुत्रकृतंफलं ॥ ५१ ॥ गांधार्यास्तववैनाथपांडवेपुप्रतिष्ठितं ॥ त्वंचैवकुरुशार्दूलगांधारीचयशस्विनी ॥ ५२ ॥ माशुचो नरशार्दू
 लपांडवान्प्रतिकिल्बिषं ॥ एतत्सर्वमनुध्यायआत्मनश्चव्यतिक्रमं ॥ ५३ ॥ शिवेनप्रांडवान्प्राहिनमस्तेभरतपुत्र ॥ जानासिचमहाबाहोयधर्मराजस्ययात्वयि ॥
 ॥ ५४ ॥ भक्तिर्भरतंशार्दूलस्नेहश्चापिस्वभावतः ॥ एतच्चक्रदनंरुत्वाशत्रूणामपकारिणां ॥ ५५ ॥ दत्त्यतेसदिवारात्रौनचशर्माधिगच्छति ॥ त्वंचैवनरशार्दूल
 गांधारीचयशस्विनी ॥ ५६ ॥ सशोचन्नरशार्दूलःशान्तिनैवाधिगच्छति ॥ हियाचपरयाविष्टोभवंतंनधिगच्छति ॥ ५७ ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तंवुद्विष्याकुलि
 तेंद्रियं ॥ एवमुक्तामहाराजधृतराष्ट्रंयदूत्तमः ॥ ५८ ॥ उवाचपरमंवाक्यंगांधारीशोककर्षितां ॥ सौवलेयिनिबोधत्वयंयत्त्वांवक्ष्यामितच्छृणु ॥ ५९ ॥ त्वत्समाना
 स्तिलोकोस्मिन्नयसीमंतिनीशुभे ॥ जानासिचयथाज्ञासिभायांममसन्निधौ ॥ ६० ॥ धर्मार्थसहितंवाक्यमुभयोःपक्षयोर्हितं ॥ उक्तवत्यसिकल्याणिमचतेत
 नयैःकृतं ॥ ६१ ॥ दुर्योधनस्त्वयाचोक्तोजयार्थीपरुषंवचः ॥ शृणुमृदुवचोमत्स्यतोयधर्मस्तनोजयः ॥ ६२ ॥ तदिदंममनुंप्राप्तंनववाक्यंनृपात्मजे ॥ एवंविदित्वा
 कल्याणिमास्मशोकंमनःकृथाः ॥ ६३ ॥ पांडवानांविनाशायमातेबुद्धिःकदाचन ॥ शक्ताच्चासिमहाभागेश्रुतिर्वीमचरान्वरां ॥ ६४ ॥ चक्षुपाक्रोधदीपेननि
 र्दग्धुंतपमोवलात् ॥ वासुदेववचःश्रुत्वागांधारीवाक्यमब्रवीत् ॥ ६५ ॥ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिकेशवं ॥ आधिभिर्दत्तमानायामतिःसंचलितामम ॥
 ॥ ६६ ॥ सामेव्यवस्थिताश्रुत्वातववाक्यंजनार्दन ॥ राज्ञस्त्वंयस्यवृद्धस्यहनपुत्रस्यकेशव ॥ ६७ ॥ न्वंगतिःमहितैर्वीरैःपांडवैर्दिपदांवर ॥ एतावदुक्तावचनंमुग्धं
 प्रच्छाद्यवाससा ॥ ६८ ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तागांधारीप्ररुशोदह ॥ ततएनांमहाबाहुःकेशवःशोककर्षितां ॥ ६९ ॥ हेतुकाणसंयुक्तैर्वाक्यराश्यासयत्यभुः ॥ स
 माश्वास्यचगांधारीधृतराष्ट्रंमाधवः ॥ ७० ॥ द्रौणिंसंकल्पितंभावमवबुध्यतकेशवः ॥ ततस्त्वरितइत्थायपादोमृध्नाप्रणम्यत्त ॥ ७१ ॥

म.आ.टी.

॥ ४० ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ इतिशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अधिष्ठित इति शौटीरः शरः
द्वैपायनस्यराजेंद्रततःकौरवमब्रवीत् ॥ आपृच्छेत्वांकुरुश्रेष्ठमाचशोकेमनःकथाः ॥ ७२ ॥ द्रौणेःपापोस्त्यभिप्रायस्तेनास्मिंसहसोस्थितः ॥ पांडवानांवधेरा
त्रौबुद्धिस्तेनप्रदर्शिता ॥ ७३ ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंगांधार्यासहितोब्रवीत् ॥ धृतराष्ट्रोमहाबाहुःकेशर्वंकशिसूदनं ॥ ७४ ॥ शीघ्रंगच्छमहाबाहोपांडवान्परिपाल
य ॥ भूयस्त्वयासमेप्यामिक्षिप्रमेवजनार्दन ॥ ७५ ॥ प्रायात्ततस्तुत्वरितोदारुकेणसहाच्युतः ॥ वासुदेवेगतेराजनधृतराष्ट्रंजनेश्वरं ॥ ७६ ॥ आश्व्यासंयदमेया
त्माव्यासोलोकनमस्कृतः ॥ वासुदेवोपिधर्मात्माकृतकृत्योजगामह ॥ ७७ ॥ शिविरंहास्तिनपुराद्विद्वदुःपांडवानृप ॥ आगम्यशिविरंरात्रौसोभ्यगच्छतपांड
वान् ॥ तच्चतेभ्यःसमाख्यायसहितस्तैःसमाहितः ॥ ७८ ॥ इतिश्रीमशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिधृतराष्ट्रंगांधारीसमाश्व्यासनेत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ७९ ॥
धृतराष्ट्र उवाच अधिष्ठितःपदामूर्ध्निभग्नसक्थोमहीगतः ॥ शौटीर्यमानीपुत्रांमेकिमभाषतसंजय ॥ १ ॥ अत्यर्थंकोपनाराजाजातवैरश्वपांडुषु ॥ व्यसनंपर
मंप्राप्तःकिमाहपरमाहवे ॥ २ ॥ संजय उवाच शृणुराजश्रवक्ष्यामियथावृत्तंनराधिप ॥ राज्ञायदुक्तंभग्नंनतस्मिन्व्यसनआगते ॥ ३ ॥ भग्नसक्थोनृपोरा
जन्यांसुनासोवगुंठितः ॥ यमयन्मूर्धजांस्तत्रवीक्ष्यचैवदिशोदश ॥ ४ ॥ केशान्नियम्ययत्नेननिःश्वसन्नुरगोयथा ॥ संरंभाश्रुपरीताभ्यांनेत्राभ्यामभिवीक्ष्यमां
॥ ५ ॥ बाहूधरण्यानिष्पिप्यसुदुर्मत्तइवद्विपः ॥ प्रकीर्णान्मूर्धजान्धुन्वन्दंतैर्दंतानुपस्पृशन् ॥ ६ ॥ गर्हयन्पांडवंज्येष्ठंनिःश्वस्येदमयोब्रवीत् ॥ भीष्मेशांतनवेनाथे
कर्णेशस्त्रभृतांवरे ॥ ७ ॥ गौतमेशकुनौचापिद्रोणेचास्त्रभृतांवरे ॥ अश्वत्याघ्नितथाशल्येशूरचकृतवर्मणि ॥ ८ ॥ इमामवस्थांप्राप्तोस्मिकालोहिदुरतिक्रमः ॥
एकादशचमूभर्तासोहमेतादशांगतः ॥ ९ ॥ कालंप्राप्यमहाबाहोनकश्चिदतिवर्तते ॥ आख्यातव्यमदीयानांयेस्मिन्जीवंतिसंयुगे ॥ १० ॥ यथाहंभीमसेनेन
व्युत्क्रम्यसमयंहतः ॥ बहूनिमुनृशंसानिरुतानिखलुपांडवैः ॥ ११ ॥ भूरिश्रवसिकर्णेचभीष्मेद्रोणेचश्रीमति ॥ इदंचाकीर्तिजंकर्मनृशंसैःपांडवैःकृतं ॥ १२ ॥ ये
नतेसत्सुनिर्वदंगमिष्यंतिहिमेमतिः ॥ काप्रीतिःसत्वयुक्तस्यरुत्वोपाधिकृतंजयं ॥ १३ ॥ कोवासमयभेत्तारंबुधःसंमंतुमर्हति ॥ अधर्मेणजयंलब्ध्वाकोनुत्तुष्ट्ये
तपंडितः ॥ १४ ॥ यथासंदृश्यतेपापःपांडुपुत्रोवकोदरः ॥ किन्नुचित्रमितस्त्वयभग्नसक्थस्ययन्मम ॥ १५ ॥

सएवशौटीर्यमात्मानंमन्यतेशौटीर्यमानी ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

श.ग.पर्व

९

॥ ४० ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ मयामन्तः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वार्तिकान्वार्ताहारिणः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ चार्वा
 क्रुद्धेनभीमसेनेनपादेनमृदितंशिरः ॥ प्रतपंतंश्रियाजुष्टंवर्तमानं चबंधुषु ॥ १६ ॥ एवंकुर्यान्नरोयोहिसवैसंजयपूजितः ॥ अभिज्ञौयुद्धधर्मस्यमममातापिताच
 मे ॥ १७ ॥ तौहिसंजयदुःखार्तोविज्ञाप्यौवचनाद्धिमे ॥ इष्टंभृत्याभृताःसम्यक्भूःप्रशास्ताससागरा ॥ १८ ॥ मूर्ध्निस्थितममित्राणांजीवतामेवसंजय ॥ दत्ता
 दायायथाशक्तिमित्राणांचप्रियंकृतं ॥ १९ ॥ अमित्रावाधिताःसर्वेकोनुस्वंतरोमया ॥ मानितायांधवाःसर्वेवश्यःसंपूजितोजनः ॥ २० ॥ त्रितयंसेवितंसर्व
 कोनुस्वंतरोमया ॥ आज्ञसंनृपमुख्यपुमानःप्राप्तःसुदुर्लभः ॥ २१ ॥ आजानेयैस्तथायातंकोनुस्वंतरोमया ॥ यातानिपरराष्ट्राणिनृपाभुक्ताश्चदासवत् ॥ २२ ॥
 प्रियेभ्यःप्रकृतंसाधुकोनुस्वंतरोमया ॥ अर्थातंविधिवदत्तंप्राप्तमायुर्निरामयं ॥ २३ ॥ स्वधर्मेणजितालोकाःकोनुस्वंतरोमया ॥ दिष्ट्यानाहंजितःसंख्यपरा
 न्यप्यवदाश्रितः ॥ २४ ॥ दिष्ट्यामेविपुलालक्ष्मीर्मृतेत्वन्यगताविभो ॥ यदिष्टंक्षत्रबंधूनांस्वधर्ममनुतिष्ठतां ॥ २५ ॥ निधनंतन्मयाप्राप्तंकोनुस्वंतरोमया ॥
 दिष्ट्यानाहंपरावृत्तौवैरात्याकृतवज्जितः ॥ २६ ॥ दिष्ट्यानविमर्तिकांचिद्रजित्वातुपराजितः ॥ सुमंवाथप्रमत्तंवायथाहन्याद्विषेणवा ॥ २७ ॥ एवंव्युत्क्रांतय
 र्मेणव्युत्क्रम्यसमयंहतः ॥ अश्वत्थामामहाभागःकृतवर्माचसात्वतः ॥ २८ ॥ कृपःशारद्वतश्चैववक्तव्यावचनान्मम ॥ अधर्मेणप्रवृत्तानांपांडवानामनेकशः ॥
 ॥ २९ ॥ विश्वासंसमयघ्नानानयूयंगंतुमर्हथ ॥ वार्तिकांश्चात्रवीद्राजापुत्रस्तेसत्यविक्रमः ॥ ३० ॥ अधर्माद्धीमसेनेननिहतोहंयथारणं ॥ सोहंद्रोणंस्वर्गगतंक
 णंशल्यारुभौतथा ॥ ३१ ॥ वृषसेनंमहावीर्यशकुनिचापिसौवलं ॥ जलसंधंमहावीर्यभगदत्तंचपार्थिवं ॥ ३२ ॥ सोमदत्तंमहेश्वासंसंधवंचजयद्रथं ॥ दुःशास
 नपुरोगांश्चभ्रातृनात्मंसमांस्तथा ॥ ३३ ॥ दौःशासमिंचविक्रांतंलक्ष्मणंचात्मजावुभौ ॥ एतांश्चान्यांश्चसुब्रह्ममदीयांश्चसहस्रशः ॥ ३४ ॥ पृष्ठतोनुगमिष्या
 मिसार्थहीनोयथाध्वगः ॥ कथंभ्रातृनृहतान्श्रुत्वाभर्तारंचस्वसामम ॥ ३५ ॥ सेरुयमाणादुःखार्तादुःखालासाभविष्यति ॥ स्नुषाभिःप्रसुषाभिश्चवृद्धोराजा
 पितामम ॥ ३६ ॥ गांधारीसहितश्चैवकांगतिंप्रतिपत्स्यति ॥ नूनंलक्ष्मणमातापिहतपुत्राहंतश्चरा ॥ ३७ ॥ विनाशंयास्यतिसिंप्रंकल्याणांपृथुलोचना ॥ यदि
 जानातिचार्वाकःपरिव्राट्ठाग्विशारदः ॥ ३८ ॥ करिष्यतिमहाभागोध्रुवंचापचितिमम ॥ समंतद्वेचकेपुण्येत्रिपुलोकेषुविश्रुते ॥ ३९ ॥ अहंनिधनमासायलो
 कान्प्राप्स्यामिशाश्वतान् ॥ ततोजनसहस्राणिवाप्यपूर्णानिमारिष ॥ ४० ॥

कःत्राक्षणवेपथारीगक्षसः ॥ ३६ ॥ अपचितिप्रतीकारः ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ इति शल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि नैलकंठीये भारते भावदीपे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ वार्तिकानामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ चक्र
 प्रलापं नृपतेः श्रुत्वा व्यद्रवन्तदिशोदश ॥ ससागरवनाघोरापृथिवीसचराचरा ॥ ४१ ॥ चचालापसनिर्हृदादिशश्चैवाविलाभवन् ॥ तेद्रोणपुत्रमासाद्य यथा
 वृत्तं न्यवेदयन् ॥ ४२ ॥ व्यवहारंगदायुद्धे पार्थिवस्य च पातनं ॥ तदा स्थापयतः सर्वेद्रोणपुत्रस्य भारते ॥ ध्यात्वा च सुचिरं कालं जग्मुराती यथागतं ॥ ४३ ॥ इति
 श्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि दुर्योधनविलापे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ संजय उवाच ॥ वार्तिकानां सकाशात् श्रुत्वा दु
 र्योधनं हतं ॥ हतगिष्ठास्ततो राजन्कौरवाणामहारथाः ॥ १ ॥ विनिर्भिन्नाः शितैर्वाणैर्गदातोमरशक्तिभिः ॥ अश्वत्थामाकृपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ॥ २ ॥ त्व
 रिता जवनैरश्वैरायोधनमुपागमन् ॥ तत्रापश्यन् महात्मानं धार्तराष्ट्रं निपातितं ३ ॥ प्रभ्रंवायुवेगेन महाशालं यथावने ॥ भूमौ विचेष्टमानं तं रुधिरेण समुक्षितं ॥
 ४ ॥ महाजगंमिवारण्यव्याधेन विनिपातितं ॥ विवर्तमानं बहुशोरुधिरोघपरिप्लुतं ॥ ५ ॥ यदृच्छयानि पतितं च क्रमादित्यगोचरं ॥ महावातसमुत्थेन संशुक्
 मिव सागरं ॥ ६ ॥ पूर्णचंद्रमिव व्योम्नि तु पारावृतमंडलं ॥ रेणुध्वस्तं दीर्घभुजं मातंगमिव विक्रमे ॥ ७ ॥ वृतं भूतगणैर्घोरैः क्रव्यादैश्च समंततः ॥ यथाधनं लिप्समा
 नैर्भृत्यैर्नृपतिसत्तमं ॥ ८ ॥ भ्रुकुटीकृतवक्रांतं क्रोधादुद्धतचक्षुषं ॥ सामर्पतं नरव्याघ्रं व्याघ्रं निपतितं यथा ॥ ९ ॥ ततं दृष्ट्वा महेश्वरं संभूतलेपितं नृपं ॥ मोहमभ्या
 गमन् सर्वरूपप्रभृतयोरथाः ॥ १० ॥ अवतीर्य रथेभ्यश्च प्राद्रवन् राजसन्निधौ ॥ दुर्योधनं च संप्रेक्ष्य सर्वभूमावुपाविशन् ॥ ११ ॥ ततो द्रौणिमैहारांजवाप्यपूर्णक्ष
 णः श्वसन् ॥ उवाच भरतश्चेष्टं सर्वलोके श्वरेश्वरं ॥ १२ ॥ न नूनं विद्यते सत्यं मानुषे किंचिदेव हि ॥ यत्र त्वं पुरुषव्याघ्रशेपे पांसुपुरुषपितः ॥ १३ ॥ भूत्वा हिनृपतिः पूर्वं
 समाज्ञाप्य च मे दिनीं ॥ कथमेकोद्य राजेंद्र तिष्ठसे निर्जने वने ॥ १४ ॥ दुःशासनं न पश्यामि नापि कर्णं महारथं ॥ नापि तान् सुहृदः सर्वान् किमिदं भरतर्षभ ॥ १५ ॥
 दुःखं नूनं कृतांतस्य गतिं ज्ञातुं कथंचन ॥ लोकानां च भवान्यत्र शेपे पांसुपुरुषपितः ॥ १६ ॥ एष मूर्धाभिपिक्तानामग्रे गत्वा परंतपः ॥ स तृणं ग्रसत पांसुं पश्य काल
 स्य पर्ययं ॥ १७ ॥ क्व ते तदमलं छत्रं व्यजनं क्व च पार्थिव ॥ सा च ते महती सेना क्व गता पार्थिवोत्तम ॥ १८ ॥ दुर्विज्ञेया गतिर्नूनं कार्याणां कारणांतरे ॥ यद्वै लोकगु
 रुर्भूत्वा भवानेतां दशांगतः ॥ १९ ॥ अधुवासर्वमर्त्येषु श्रीरूपालक्ष्यते भृशं ॥ भवतो व्यसनं दृष्ट्वा शक्रविस्पर्धिनो भृशं ॥ २० ॥
 मादित्यगोचरं सूर्यमंडलमिवेतिलुप्तोपमा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ कारणान्तरे अदृष्टरूपे सति तेन दृष्टसामर्थ्यवैयर्थ्या जायत इति भावः ॥ ११ ॥ १२ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

तस्यतद्वचनं श्रुत्वा दुःखितस्य विशेषतः ॥ उवाच राजन् पुत्रस्ते प्राप्तकालमिदं वचः ॥ २१ ॥ विमृज्य नेत्रे पाणिभ्यां शोकजं वाप्यमुत्सृजन् ॥ कृपादीन्सतदा वीरा
न्सर्वानेव नराधिपः ॥ २२ ॥ ईदृशो लोकधर्मो यथात्रानिर्दिष्ट उच्यते ॥ विनाशः सर्वभूतानां कालपर्यायमागतः ॥ २३ ॥ सोऽयं मांसमनुप्रातः प्रत्यक्षं भवतां हि
यः ॥ पृथिवीपालयित्वा हि मेतां निष्ठा मुपागतः ॥ २४ ॥ दिष्ट्या नाहं परावृत्तो युद्धे कस्यांचिदापदि ॥ दिष्ट्या हं निहतः पापैश्च ललेनैव विशेषतः ॥ २५ ॥ उत्साहश्च रु
तोनित्यं मया दिष्ट्या युयुत्सना ॥ दिष्ट्या चास्मिन् हतो युद्धे निहतज्ञातिवांधवः ॥ २६ ॥ दिष्ट्या च वोहं पश्यामि मुक्तानस्माज्जनक्षयात् ॥ स्वस्तियुक्तांश्च कल्यांश्च न
न्मे प्रियमनुत्तमं ॥ २७ ॥ मां भवंतोऽत्र तप्यन्तां सौहृदान्निधनेन मे ॥ यदि वेदाः प्रमाणं वो जिता लोकामयाऽक्षयाः ॥ २८ ॥ मन्यमानः प्रभावं च कृणुस्यामि तं तेज
सः ॥ तेन न च्यावितश्चाहं क्षत्रधर्मास्त्विनुष्ठितात् ॥ २९ ॥ समया समनुप्राप्तो नास्मि शोच्यः कथंचन ॥ कृतं भवद्भिः सदृशमनुरूपमिवात्मनः ॥ ३० ॥ यतितं विज
येनित्यं दैवं तु दुरतिक्रमं ॥ एतावदुक्ता वचनं वाप्यव्याकुललोचनः ॥ ३१ ॥ तूष्णीं बभूव राजेंद्र रुजाऽसौ विद्वलो भृगुः ॥ नथानुदृष्ट्वा राजानं वाप्यशोकसमन्वितं ॥
॥ ३२ ॥ द्रौणिः क्रोधेन जज्वाल यथावद्भिर्जगत्क्षये ॥ स च क्रोधसमाविष्टः पाणौ पाणिनिर्पीड्य च ॥ ३३ ॥ वाप्यविद्वलयावाचां राजानं मिदमब्रवीत् ॥ पितां मे नि
हतः क्षुद्रैः सुनृधैः स न कर्मणा ॥ ३४ ॥ न तथा तेन तप्यामि यथाराजं स्वयां यवैः ॥ शृणु चेदं वचो मह्यं सत्येन वदतः प्रभो ॥ ३५ ॥ इष्टा पूर्वेन दानेन धर्मेण सुकृतेन च ॥
अद्याहं सर्वपंचालान्वासुदेवस्य पश्यतः ॥ ३६ ॥ सर्वोपायैर्हि नेप्यामि प्रेतराजनिवेशनं ॥ अनुज्ञांतु महाराज भवान्मे दातुमर्हति ॥ ३७ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं द्रोण
पुत्रस्य कौरवः ॥ मनसः प्रीतिजननं कृपं वचनमब्रवीत् ॥ ३८ ॥ आचार्यशीघ्रं कलशं जलपूर्णं समानय ॥ स तद्वचनमाज्ञाय राज्ञो ब्राह्मणं सत्तमः ॥ ३९ ॥ कलशं
पूर्णमादाय राज्ञोऽतिकमुपागमत् ॥ तमब्रवीन्महाराज पुत्रस्तव विशांपते ॥ ४० ॥ ममाज्ञया हि जश्रेष्ठ द्रोण पुत्रोऽभिपिच्यतां ॥ सैनापत्येन भद्रं ते मम चेदिच्छसिप्रि
यं ॥ ४१ ॥ राज्ञोऽनियोगाद्योद्धव्यं ब्राह्मणेन विशेषतः ॥ वर्तताक्षत्रधर्मेण त्वयं धर्मविदो विदुः ॥ ४२ ॥ राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा कृपः शारद्वतस्तथा ॥ द्रौणिं राज्ञोऽनियो
गेन सैनापत्येभ्यः पेचयत् ॥ ४३ ॥ सोऽभिपिक्तो महाराज परिष्वज्य नृपोत्तमं ॥ प्रययौ सिंहनादेन दिशः सर्वा विनादयन् ॥ ४४ ॥ दुर्योधनोऽपि राजेंद्रशोणितेन परि
प्लुतः ॥ तां निशां प्रतिपेदेऽथ सर्वभूतभयावहां ॥ ४५ ॥

म.भा.टी.

॥४२॥

॥ ४६ ॥ इतिशल्यपर्वीतर्गतगदापर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्यदीपेपंचपटितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥
अपक्रम्यनुतेतूर्णतस्मादायोधनान्नृप॥शोकसंविग्रमनसश्चिंताध्यानपराभवन्॥४६॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायांविद्यासक्यांशल्यपर्वीतर्ग
तगदापर्वणिअश्वत्थामसैनापत्याभिपेकेपंचपटितमोऽध्यायः॥६५॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥समाप्तंगदापर्वशल्यपर्वच॥ अतःपरंसौप्तिकंपर्वभवि
प्यति॥तस्यायमाद्यःश्लोकः॥ संजयउवाच ततस्तेसहितावीराःप्रयातादक्षिणामुखाः॥उपास्तमनवेलायांशिविराभ्याशमागताः॥१॥

अत्रादिपूर्वोक्ताध्यायसंख्यावैषम्यं श्लोकसंख्यावैषम्यंचलिपिकरप्रमादादिनादृष्ट्यं

इदं शल्यपर्वं मुंबय्यास्थराजधान्यां गणपतरुष्णाजीत्यभिधानां मुद्रायंत्रालये मुद्रितं शकाब्दाः १७८५

श.ग.पर्व

९

॥४२॥

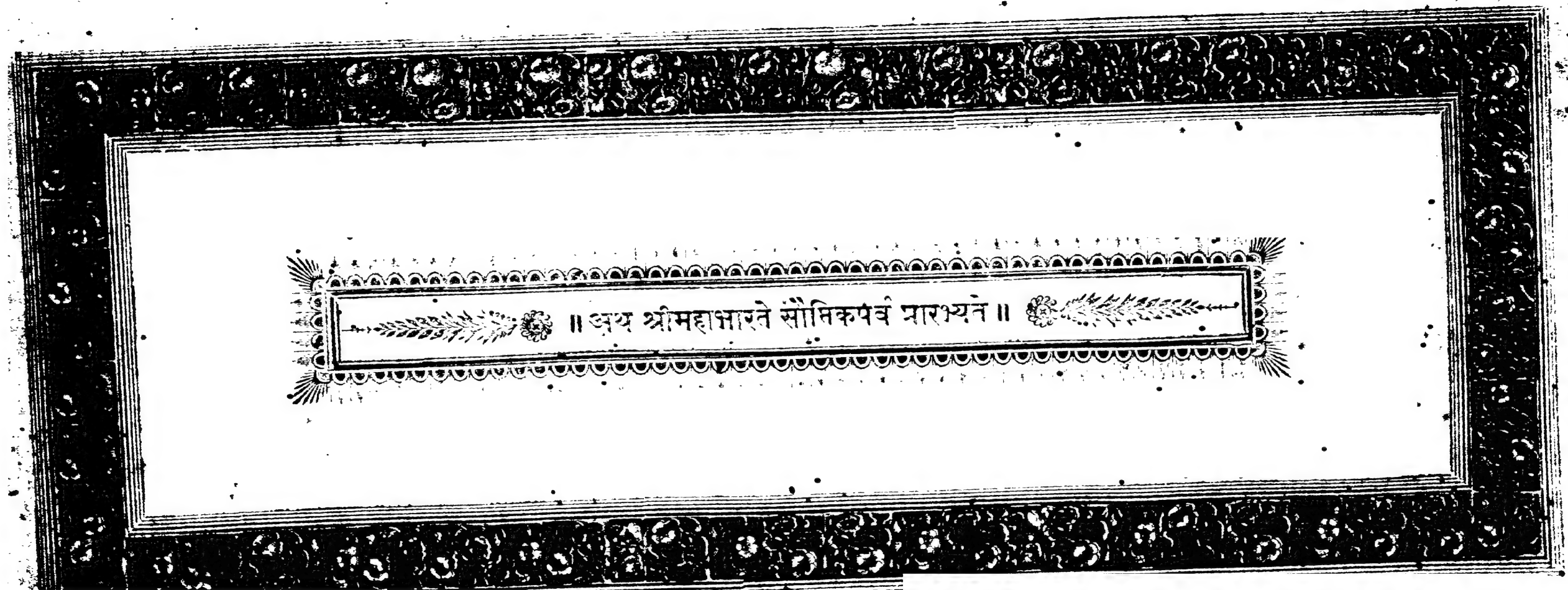

॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्व समाप्तम् ॥

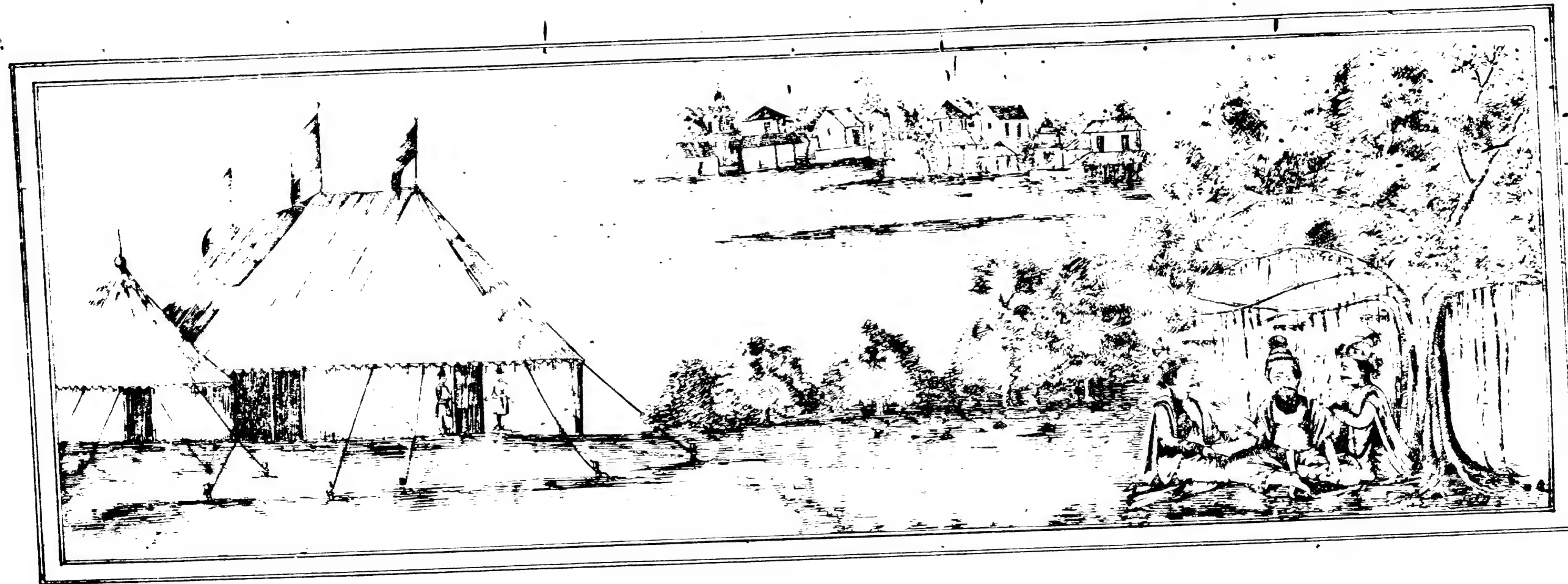

॥ अथ श्रीमहाभारते सौप्तिकपर्व प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः पूर्वस्मिन्पर्वणि अर्थार्थीकुटुंबनाशमनुस्वयमपिनश्यतीत्युक्तं इदानीं परधर्मानुगोब्राह्मणः तद्धर्मेष्वपि नियतमंकर्मकरोतीत्युच्यते तस्ते सहिता वीरा इत्यादिना सौमिकपर्वणि ततः दुर्योधने
 नसेनापत्येऽश्वत्थामोभिषेकानंतरं ते अश्वत्थामकृपाचार्यकृतवर्माणः शिविराभ्याशं शिविरनिकटस्थं देशं आसाद्य वाहान्विमुच्यन्त्यविशंते तियोजना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अनुसारः पृष्ठगमनं प्राद्रवन्निति पुनर्वा
 नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ संजय उवाच ततस्ते सहिता वीराः प्रयाता दक्षिणामुखाः ॥ उपास्तमन
 वेलायां शिविराभ्याशमागताः ॥ १ ॥ विमुच्यवाहांस्त्वरिताभीताः समभवंस्तदा ॥ गहनं देशमासाद्य प्रच्छन्नान्यविशंतते ॥ २ ॥ सेनानिवेशमभितोना
 तिदूरमवस्थिताः ॥ निरुत्तानिशितैः शस्त्रैः समं तात्पतविक्षताः ॥ ३ ॥ दीर्घमुष्णंचनिःश्वस्य पांडवानेव चिंतयन् ॥ श्रुत्वा च निनदं घोरं पांडवानां जयैषिणां ॥ ४ ॥
 अनुसारभयाद्वीताः प्राङ्मुखः प्राद्रवन्पुनः ॥ ते मुहूर्त्तान्ततो गत्वा श्रांतवाहाः पिपासिताः ॥ ५ ॥ नामृष्यंतमहेष्वासाः क्रोधा मर्षवशंगताः ॥ राज्ञो वधेन संतप्ता
 मुहूर्त्तं समवस्थिताः ॥ ६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच अश्रद्धेयमिदं कर्म कृतं भीमेन संजय ॥ यत्सनागायुतप्राणः पुत्रो मम निपातितः ॥ ७ ॥ अवध्यः सर्वभूतानां व
 जसंहननो युवा ॥ पांडवैः समरे पुत्रो निहतो मम संजय ॥ ८ ॥ नदिष्टमभ्यतिक्रान्तुं शक्यं गावल्गणेनैः ॥ यत्समेत्यरणे पार्थैः पुत्रो मम निपातितः ॥ ९ ॥ अद्रिसा
 रमयं नूनं हृदयं मम संजय ॥ हतं पुत्रशतं श्रुत्वा यन्न दीर्णं सहस्रधा ॥ १० ॥ कथं हि हृदमिथुनं हतं पुत्रं भविष्यति ॥ न त्वहं पांडवेयस्य विषये वस्तुमुत्सहे ॥ ११ ॥ कथं
 राज्ञः पिता भूत्वा स्वयं राजा च संजय ॥ प्रेष्यभूतः प्रवृत्तं यं पांडवेयस्य शासनात् ॥ १२ ॥ आज्ञाप्य पृथिवीं सर्वां स्थित्वा मूर्द्धनि संजय ॥ येन पुत्रशतं पूर्णं मे केन निहतं
 मम ॥ १३ ॥ कृतं सत्यं वचस्तस्य विदुरस्य महात्मनः ॥ अंकुर्वता वचस्तेन मम पुत्रेण संजय ॥ १४ ॥ कथं मंस्य भविष्यामि प्रेष्यभूतो दुरंतकृत् ॥ कथं भीमस्य वा
 क्यानि श्रोतुं शक्यामि संजय ॥ १५ ॥ अधर्मेण हतेनातपुत्रे दुर्योधने मम ॥ कृतवर्मा कृपो द्रौणिः किमकुर्वत संजय ॥ १६ ॥ संजय उवाच गत्वा तु तावत्कारा
 जन्नातिदूरमवस्थिताः ॥ अपश्यंत वनं घोरं नानाद्रुमलतावृतं ॥ १७ ॥ ते मुहूर्त्तं तु विश्रम्य लब्धतोयैर्हयोत्तमैः ॥ सूर्यास्तमनवेलायां ममासेदुर्महदनं ॥ १८ ॥
 नाना नृगणैर्जुष्टं नाना पक्षिगणावृतं ॥ नानाद्रुमलताच्छन्नं नानाव्यालनिषेवितं ॥ १९ ॥ नानातोयैः समाकीर्णं नाना पुष्पोपशोभितं ॥ पद्मिनीशतसंछन्नं
 नीलोत्पलसमायुतं ॥ २० ॥ प्रविश्य तद्वनं घोरं वीक्ष्यमाणाः समंततः ॥ शाखासहस्रसंछन्नं न्यग्राधं दृष्टुस्ततः ॥ २१ ॥
 हान्योजयित्वेति गम्यते ॥ ५ ॥ नामृष्यंत पिपासामपि न परामृष्टवतः राज्ञो दुर्योधनस्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ ३२ ॥ अन्वांसतउपासितवतः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अलंकृतंरजतविदुचित्रितं अंशुकं बलं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ शयनोपेतौप्रागितिशेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

उपेत्यतुतदाराजन्व्यग्रोधंतेमहारयाः ॥ ददृशुर्द्विपदांश्रेष्ठाःश्रेष्ठतंवैवनस्पतिं ॥ २२ ॥ तेऽवतीर्यरभोभ्यश्चविप्रमुच्यचवांजिनः ॥ उपस्पृश्ययथास्यायंसंध्यामन्वा
सतप्रभो ॥ २३ ॥ ततोस्तंपर्वतश्रेष्ठमनुप्राप्तेदिवाकरे ॥ सर्वस्यजगतोधात्रशर्वरीसमपद्यत ॥ २४ ॥ ग्रहनक्षत्रताराभिःसंपूर्णाभिरलंकृतं ॥ नभोऽंशुकमिवा
भातिप्रेक्षणीयंसमंततः ॥ २५ ॥ इच्छयातेप्रवल्गंतियेसत्वारित्रिचारिणः ॥ दिवाचराश्वयेसत्वास्तेनिद्रावशमागताः ॥ २६ ॥ रात्रिचराणांसत्वानांनिर्घोषो
भूत्सुदारुणः ॥ क्रव्यादाश्चप्रमुदिताघोराप्राप्ताचशर्वरी ॥ २७ ॥ तस्मिन्रात्रिमुखेघोरेदुःखशोकसमन्विताः ॥ कृतवर्माकूपोद्गौरुपविश्रुःसमं ॥ २८ ॥
तत्रोपविष्टाःशोचंतोन्यग्रोधस्यसमीपतः ॥ तमेवार्थमतिक्रान्तंकुरुपांडवयोःक्षयं ॥ २९ ॥ निद्रयाचपरीतांगानिषेदुर्धरणीतले ॥ श्रमेणसुदृढंयुक्ताविक्षतावि
विधैःशरैः ॥ ३० ॥ ततोनिद्रावशंप्राप्तौरुपभोजौमहारथौ ॥ सुखोचितावदुःखाहौनिषण्णौधरणीतले ॥ ३१ ॥ तौतुसुप्तौमहाराजश्रमशोकसमन्वितौ ॥ महार्ह
शयनोपेतौभूमावेवत्यनार्थवत् ॥ ३२ ॥ क्रोधामर्षवशंप्राप्तोद्गौरुपुत्रस्तुभारत ॥ नवैस्मसजगामाथनिद्रांसर्पइवश्वसन् ॥ ३३ ॥ नलेभेसतुनिद्रावैदित्यमानोहिम
न्युना ॥ वीक्षांचक्रेमहाबाहुस्तद्वनंघोरदर्शनं ॥ ३४ ॥ वीक्षमाणोवनोद्देशंनानासत्त्वैर्निषेवितं ॥ अपश्यतमहाबाहुर्न्यग्रोधंवायसैर्युतं ॥ ३५ ॥ तत्रकाकसहस्राणि
तानिशांपर्यणामयन् ॥ सुखंस्वपंतिकौरव्यपृथक्पृथगुपाश्रयाः ॥ ३६ ॥ सुप्तेषुतेषुकाकेषुविश्रब्धेषुसमंततः ॥ सोपश्यत्सहसायांतमुलूकंघोरदर्शनं ॥ ३७ ॥ महा
स्वनंमहाकायंहर्यक्षंवभ्रुपिंगलं ॥ सुदीर्घघोणानखरंसुपर्णमिववेगितं ॥ ३८ ॥ सोयशब्दंमृदुंरुत्वालीयमानइवांडजः ॥ न्यग्रोधस्यततःशाखांप्रार्थयामास
भारत ॥ ३९ ॥ सन्निपत्यतुशाखायांन्यग्रोधस्यविहंगमः ॥ सुप्ताजघानसुबहून्वायसान्वायसांतकः ॥ ४० ॥ केषांचिदच्छिनत्यक्षान्शिरांसिचचकर्तह ॥
चरणांश्चैवकेषांचिद्भ्रंजचरणायुधः ॥ ४१ ॥ क्षणेनाहनद्वलवान्येस्यदृष्टिपथेस्थिताः ॥ तेषांशरीरावयवैःशरीरैश्चविशांपते ॥ ४२ ॥ न्यग्रोधमंडलंसर्वसंछन्नं
सर्वतोभवत् ॥ तांस्तुहत्वाततःकाकान्कौशिकोमुदितोभवत् ॥ ४३ ॥ प्रतिकृत्ययथाकामंशत्रूणांशत्रुसूदनः ॥ तदृष्ट्वासोपधंकर्मकौशिकेनकृतंनिशि ॥ ४४ ॥

॥ ३५ ॥ पर्यणामयन्परिणीतवतंआसन् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ हर्यक्षंहरिन्मणिनिभलोचनं घोणानासा नखरःतीक्ष्णनखः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सोपधंसकपटं ॥ ४४ ॥

तद्भावेकपटभावे उपदेशइति दुर्जनाचरितमार्गप्रमाणकुर्वीतखलाः विश्वस्तान्हिसिनुद्रौणिकलूकमकरोदुरु ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥
तद्भावेकृतसंकल्पोद्रौणिरेकोन्वचितयत् ॥ उपदेशःकृतोनेनपक्षिणाममसंयुगे ॥ ४५ ॥ शत्रूणांक्षपणयुक्तःप्राप्तःकालश्चमेमतः ॥ नाद्यशक्यामयाहंतुंफंडवा
जितकाशिनः ॥ ४६ ॥ बलवंतःकृतोत्साहाःप्राप्तलक्षाःप्रहारिणः ॥ राज्ञःसकाशात्तेषांतुप्रतिज्ञातोवधोमया ॥ ४७ ॥ पतंगाग्निसमांष्टिमास्थायाल्मविनाशि
नीं ॥ न्यायतयुध्यमानस्यप्राणत्यागोनसंशयः ॥ ४८ ॥ छद्मनाचभवेत्सिद्धिःशत्रूणांचक्षयोमहान् ॥ ततःसंशयितादर्थार्थार्थोनिःसंशयोभवेत् ॥ ४९ ॥
तजनाबहुमन्यंतेयेचशास्त्रविशारदाः ॥ यच्चाप्यत्रंभवेद्वाक्यंगर्हितंलोकनिंदितं ॥ ५० ॥ कर्तव्यंतन्मनुष्येणक्षत्रधर्मणवर्त्तता ॥ निंदितानिचसर्वाणिकुत्सिता
निपदेपदे ॥ ५१ ॥ सोपधांनिकृतान्येवपांडवैरकृतात्मभिः ॥ अस्मिन्नर्थेपुरागीताःश्रूयंतेधर्मचित्तकैः ॥ ५२ ॥ श्लोकान्यायमवेक्षद्विस्तृतार्थास्तत्त्वदर्शिभिः ॥
परिश्रान्तिविदीर्णैवाभुंजानेवापिशत्रुभिः ॥ ५३ ॥ प्रस्थानेवाप्रवेशेवाप्रहर्तव्यंरिपोर्वलं ॥ निद्रार्तमर्धरात्रेचतथानष्टप्रणायकं ॥ ५४ ॥ भिन्नयोधंवलंयच्चद्वि
धायुक्तंचयद्भवेत् ॥ इत्येवंनिश्चयंचक्रेसुप्तानानिशिमारणे ॥ ५५ ॥ पांडूनांसहपांचालैर्द्रोणपुत्रःप्रतापवान् ॥ सकूरांमतिमास्थायविनिश्चित्यमुदुर्मुहुः ॥ ५६ ॥
सुप्तौप्राबोधयत्तौतुमातुलंभोजमेवच ॥ तौप्रबुद्धौमहात्मानौकृपभोजौमहाबलौ ॥ ५७ ॥ नोत्तरंप्रतिपद्येतांतत्रयुक्तंक्रियावृतौ ॥ समुद्रुर्त्तमिवध्यात्वाघाण्पवि
कूलमब्रवीत् ॥ ५८ ॥ हतोदुर्योधनोराजाएकवीरोमहाबलः ॥ यस्यार्थेवैरमस्माभिरासक्तंपांडवैःसह ॥ ५९ ॥ एकाकीबहुभिःक्षुद्रैराहवेशुद्धविक्रमः ॥ पातितो
भीमसेनेनएकादशचमूपतिः ॥ ६० ॥ वृकोदरेणक्षुद्रेणसुनृशंसमिदंकृतं ॥ मूर्धाभिषिक्तस्यशिरःपादेनपरिमृद्रता ॥ ६१ ॥ विनर्दतिचपांचालाःक्ष्वेलंतिचहसं
तिच ॥ धमंतिशंखान्शतशोत्क्षेपान्तिचदुंदुभीन् ॥ ६२ ॥ वादित्रघोषस्तुमुलौविमिश्रःशंखनिःस्वनैः ॥ अनिलेनेरितोघोरोदिशःपूरयतीवह ॥ ६३ ॥ अश्वा
नांहिषमाणानांगजानांचैवबृंहतां ॥ सिंहनादश्चशूराणांश्रूयतेसुमहानयं ॥ ६४ ॥ दिशंप्राचींसमाश्रित्यदृष्टानांगच्छतांभृशं ॥ रथनेमिस्वनाश्चैवश्रूयंतेलोमह
र्षणाः ॥ ६५ ॥ पांडवैर्धार्तराष्ट्राणांयदिदंकदनंकृतं ॥ वयमेवत्रयःशिष्टास्मिन्महतिवैशसे ॥ ६६ ॥ केचिन्नागशतप्राणाःकेचित्सर्वास्त्रकोविदाः ॥ निहृताः
पांडवैर्यैस्तेमन्येकालस्यपर्ययं ॥ ६७ ॥ एवमेतेनभाष्यंहिनूनंकार्येणतत्त्वतः ॥ यथात्यस्येदृशीनिष्ठाकृतकार्येपिदुष्करे ॥ ६८ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

॥६९॥ इति सौमिकपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥७॥ ॥७॥ श्रुतं इति ॥ १॥ देवे आसमं गावद्धाः पुरुषकारे निहीनतया बद्धाः तेन देवं प्रधानं पुरुषकार उपसर्जनमित्युक्तं भवति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ वर्षं किं फलं न साधयतेऽपि न साधयत्येव कृषि विना पिवने चराः केवलं पर्जन्येन जीवन्ति न तु कृषी वलाः केवलं या कृष्या जीवन्ति एवं पुरुषकारे देवमपेक्षते देवं तु नातीव पुरुषकारापेक्षमिति भावः ॥ ५ ॥ एतदेवाह उत्थानमिति देवस्य प्रधानस्य उत्थानं पुरुषकारोऽप्यर्थं भवति तथाऽनुत्थानं उत्थानहीनं देवस्य पितृव्यार्थं मिति पक्षद्वयं सर्वत्र व्यस्यतितत्पूर्व एव पक्षः श्रेयावित्यर्थः ॥ ६ ॥ द्वयोरा

भवतोस्तु यदि प्रज्ञानमोहादपनीयते ॥ व्यापन्ने स्मिन्महत्पर्ययन्नः श्रेयस्तदुच्यतां ॥ ६९ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि द्रौणिमंत्रणायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥७॥ ॥७॥ रूप उवाच श्रुतं ते वचनं सर्वं यद्यदुक्तं त्वया विभो ॥ ममापि तु वचः किंचिच्छृणुष्व अथ महाभुज ॥ १ ॥ आबद्धा मानुषाः सर्वे निबद्धाः कर्मणोर्द्वयोः ॥ देवे पुरुषकारे च परं ताभ्यां न विद्यते ॥ २ ॥ न हि देवेन सिध्यंति कार्याण्येकेन सत्तम ॥ न चापि कर्मणैकेन द्वाभ्यां सिद्धिस्तु यो मतः ॥ ३ ॥ ताभ्यामुभाभ्यां सर्वार्थानि बद्धा अधमोत्तमाः ॥ प्रवृत्ताश्चैव दृश्यन्ते निवृत्ताश्चैव सर्वशः ॥ ४ ॥ पर्जन्यः पर्वते वर्षन्किन्नु साधयते फलं ॥ कृषे क्षेत्रे तथा वर्षन्किन्न साधयते फलं ॥ ५ ॥ उत्थानं चापि देवस्य त्वनुत्थानं च देवतं ॥ व्यर्थं भवति सर्वत्र पूर्वस्तत्र विनिश्चयः ॥ ६ ॥ सुवृष्टे च यथा देवे सम्यक्क्षेत्रे च कर्षिते ॥ बीजं महागुणं भूयास्तथा सिद्धिर्हि मानुषी ॥ ७ ॥ तयोर्देवं विनिश्चित्य स्वयं चैव प्रवर्तते ॥ प्राज्ञाः पुरुषकारे तु वर्तन्ते दाक्ष्यमाश्रिताः ॥ ८ ॥ ताभ्यां सर्वे हि कार्यार्थमनुष्याणां न रर्षभ ॥ विचेष्टन्तः स्मृश्यन्ते निवृत्तास्तु तथैव च ॥ ९ ॥ कृतः पुरुषकारश्च सोऽपि देवेन सिध्यति ॥ तथास्य कर्मणः कर्तुरभिनिर्वर्तते फलं ॥ १० ॥ उत्थानं च मनुष्याणां दक्षाणां देववर्जितं ॥ अफलं दृश्यते लोके सम्यगप्युपपादितं ॥ ११ ॥ तत्रालसामनुष्याणां ये भवन्त्यमनस्विनः ॥ उत्थानं ते विगर्हति प्राज्ञानां तन्न रोचते ॥ १२ ॥ प्रायशो हि कृतं कर्म नाफलं दृश्यते भुवि ॥ अकृत्वा च पुनर्दुःखं कर्म पश्येन्महाफलं ॥ १३ ॥ चेष्टामकुर्वन् लभते यदि किंचिद्दृष्ट्या ॥ योवानलभते कृत्वा दुर्दर्शो तावुभावपि ॥ १४ ॥ शक्नोति जीवितं दक्षो नालसः सुखमेधते ॥ दृश्यन्ते जीवलोके स्मिन्दक्षाः प्रायोहितैषिणः ॥ १५ ॥ यदि दक्षः समारंभात् कर्मणो नाश्रुते फलं ॥ नास्य वाच्यं भवेत्किंचिद्बुद्ध्यव्यवाधिगच्छति ॥ १६ ॥

पुरुषकारेणेत्याशंक्याह प्राज्ञा इति पुरुषापराधनिवृत्तिमात्रं तत्फलमित्यर्थः ॥ ८ ॥ विचेष्टन्तः प्रवृत्ताः दृश्यन्ते लोके दृष्ट्येत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ कर्म अकृत्वा दुःखं पश्येदित्यपि प्रायशोऽस्ति ॥ १३ ॥ दुर्दर्शो दुर्लभो चेष्टावानलभते निश्चेष्टो न लभत इत्युत्सर्गमात्रमित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ यदिनि दक्षो निश्चयतां न यातीति भावः ॥ १६ ॥

अदक्षस्तुपरप्रयत्नाजितेन जीवन्पि भोक्तुमेवायं समर्थो नार्जयितुमिति निश्चित इत्याहाकृतेति ॥ १७ ॥ एतद्देवदाक्ष्ययोः साहित्यं अन्यथा तयोरेकतरालं बनेन ॥ १८ ॥ एतदेव स्पष्टयति हीनमिति पुरुषकारे
ण हीनं देवोत्थानमफलं एव देवहीनं पुरुषकारस्योत्थानमपि तस्मात्तद्वाभ्यामप्युत्थातव्यमित्यर्थः ॥ १९ ॥ कर्मदेवं फलितमाह देवतेभ्य इति ॥ २० ॥ ईहां विदुषोति सम्यगिति ॥ २१ ॥ २२ ॥ योगे अलं

अकृत्वा कर्मयो लोके फलं विंदति धिष्ठितः ॥ स तु वक्तव्यतां याति द्वेष्यो भवति भूयशः ॥ १७ ॥ एवमेतदनादृत्य वर्त्तते यस्त्वतो न्यथा ॥ सकरोत्यात्मनो नर्थानिषबुद्धि
मतां नयः ॥ १८ ॥ हीनं पुरुषकारेण यदि देवेन वा पुनः ॥ कारणाभ्यामथैताभ्यामुत्थानमफलं भवेत् ॥ १९ ॥ हीनं पुरुषकारेण कर्मत्विहनसिद्ध्यति ॥ देवतेभ्यो नम
स्कृत्य यस्त्वर्थान्सम्यगीहते ॥ २० ॥ दक्षादाक्षिण्यसंपन्नो न समो धैर्विहस्यते ॥ सम्यगीहा पुनरियं यो वृद्धानुपसेवते ॥ २१ ॥ आपृच्छति च यच्छ्रेयः करोति च हितं
वचः ॥ उत्थायोत्थाय हि सदा प्रष्टव्या वृद्धसंमताः ॥ २२ ॥ ते स्म योगे परं मूलं तन्मूलसिद्धिरुच्यते ॥ वृद्धानां वचनं श्रुत्वा योभ्युत्थानं प्रयोजयेत् ॥ २३ ॥ उत्था
नस्य फलं सम्यक्कृतं दासलभतेऽचिरात् ॥ रागाक्रोधाद्व्याहोभाद्यो र्थानीहति मानवः ॥ २४ ॥ अनीशश्चावमानी च स शीघ्रं भ्रश्यते श्रियः ॥ सोऽग्रं दुर्योधनेनार्थो
लुब्धेनादीर्घदर्शिता ॥ २५ ॥ असमर्थः समारब्धो मूढत्वादविचिंतितः ॥ हितबुद्धी ननादृत्य संमंत्र्यासाधुभिः सह ॥ २६ ॥ वार्यमाणोऽकरोद्दंष्ट्रं पांडवैर्गुणवत्तरैः ॥
पूर्वमप्यतिदुःशीलो न धैर्यं कर्तुमर्हति ॥ २७ ॥ तपत्यर्थं विपन्ने हि मित्राणां न कृतं वचः ॥ अनुवर्त्तामहेयं तु तं वयं पापपूरुषं ॥ २८ ॥ अस्मानप्यनयस्तस्मात्प्रासायं
दारुणो महान् ॥ अनेन तु ममाद्यापि व्यसनेनोपतापिता ॥ २९ ॥ बुद्धिश्चित्तयते किंचित्स्वश्रेयो नावबुध्यते ॥ मुख्यता तु मनुष्येण प्रष्टव्याः सुहृदो जनाः ॥ ३० ॥
तत्रास्य बुद्धिर्विनयस्तत्र श्रेयश्च पश्यति ॥ ततोऽस्य मूलं कार्याणां बुद्धानि श्रित्यैव बुधाः ॥ ३१ ॥ तेऽत्र पृष्टाय यावूयुस्तत्कं त्तव्यं तथा भवेत् ॥ ते वयं धृतराष्ट्रं च गांधा
रीं च समेत्यह ॥ ३२ ॥ उपपृच्छामहे गत्वा विदुरं च महामतिं ॥ तेषु पृष्टास्तु वदेयुर्यच्छ्रेयानः समवंतरं ॥ ३३ ॥ तदस्माभिः पुनः कार्यमिति मे नैष्ठिकीमतिः ॥ अनेन
भाक्तुं कार्याणां नार्थः संपद्यते क्वचित् ॥ ३४ ॥ कृते पुरुषकारे तु येषां कार्यं न सिद्ध्यति ॥ देवेनोपहतास्ते तु नात्र कार्या विचारणा ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमि
के पर्वणि द्रौणि कुरुपसंवादे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच कुरुपस्य वचनं श्रुत्वा धर्मार्थसहितं शुभं ॥ अश्वत्थामा महाराज दुःखशोकसंमन्वितः ॥ १ ॥

व्यलाभे ॥ २३ ॥ २४ ॥ अनीशः अजितचिंतः अवमानी परमवज्रानन् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ तपति संतापं प्राप्नोति भूमेन भग्नोऽसन् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
इति सौमिके पर्वणि नैलकंठीये भावत भावदीपि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ कुरुपस्येति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ सर्वात्मानमित्यत्र सर्वः आत्मानमितिच्छेदः संधिरार्षः ॥ ४ ॥ ५ ॥ योगे समुदाये ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ हे भोजहेतुवमेन एकमेव संबोधयन् कृपस्य वचांसि अनादरसूचय
दत्तमानस्तु शोकेन प्रदीप्तेनाग्निना यथा ॥ कुरु मनस्ततः कृत्वा तावुभौ प्रत्यभाषत ॥ २ ॥ पुरुषे पुरुषे बुद्धिर्याया भवति शोभना ॥ तुष्यंति च पृथक् सर्वे प्रज्ञया ते स्व
या स्वया ॥ ३ ॥ सर्वो हि मन्यते लोक आत्मानं बुद्धिमतत्तरं ॥ सर्वस्यात्मा बहुमतः सर्वात्मानं प्रशंसति ॥ ४ ॥ सर्वस्य हि स्वका प्रज्ञा साधुवादे प्रतिष्ठिता ॥ परबुद्धिं च
निंदंति स्वां प्रशंसंति चासकृत् ॥ ५ ॥ कारणांतरयोगेन योगे येषां समागतिः ॥ अन्योन्येन च तुष्यंति बहुमन्यंति चासकृत् ॥ ६ ॥ तस्यैव तु मनुष्यस्य सा सा बुद्धिस्तदा
तदा ॥ कालयोगे विपर्यासं प्राप्या न्योन्यं विपद्यते ॥ ७ ॥ विचित्रत्वात्तु चित्तानां मनुष्याणां विशेषतः ॥ चित्तवैकल्यमासाद्य सा सा बुद्धिः प्रजायते ॥ ८ ॥ यथा हि वै
द्यः कुशलो ज्ञात्वा व्याधिं यथा विधि ॥ भैषज्यं कुरुते योगात्प्रशमार्थमिति प्रभो ॥ ९ ॥ एवं कार्यस्य योगार्थं बुद्धिं कुर्वन्ति मानवाः ॥ प्रज्ञया हि स्वया युक्तास्तां च नि
दंति मानवाः ॥ १० ॥ अन्यया यौवने मर्त्यो बुद्ध्या भवन्ति मोहितः ॥ मध्येन्यया जरायां तु सोऽन्यो रोचयते मतिं ॥ ११ ॥ व्यसनं वामहाधोरं स नृद्धिं चापितादृशीं ॥
अवाप्य पुरुषो भोजकुरुते बुद्धिं वैकृतं ॥ १२ ॥ एकस्मिन्नेव पुरुषे सा सा बुद्धिस्तदा तदा ॥ भवत्यकृतधर्मत्वात्सा तस्यैव नरोचते ॥ १३ ॥ निश्चित्य तु यथा प्रज्ञं यांम
तिसाधु पश्यति ॥ तया प्रकुरुते भावं सा तस्योद्योगकारिका ॥ १४ ॥ सर्वो हि पुरुषो भोजसाध्वेतदिति निश्चितः ॥ कर्तुमारभते प्रीतो मरणादिषु कर्मसु ॥ १५ ॥ स
र्वे हि बुद्धिमाज्ञाय प्रज्ञां वापि स्त्रकां नराः ॥ चेष्टंते विविधां चेष्टां हितमित्येव जानते ॥ १६ ॥ उपजाता व्यसनजायेयमद्य मतिर्मम ॥ युवयोस्तां प्रवक्ष्यामि मम शो
कविनाशिनीं ॥ १७ ॥ प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा कर्मता सुविधाय च ॥ वर्णं वर्णं समाधत्तेत्येकैकं गुणभाग्गुणं ॥ १८ ॥ ब्राह्मणे वेदमय्यं तु क्षत्रिये तेज उत्तमं ॥ दाक्ष्यं
वैश्ये च शूद्रे च सर्ववर्णानु कूलतां ॥ १९ ॥ अदांतो ब्राह्मणोऽसाधुर्निस्तेजाः क्षत्रियोऽधमः ॥ अदक्षो निघते वैश्यः शूद्रश्च प्रतिकूलवान् ॥ २० ॥ सोऽस्मि जातः कुले
श्रेष्ठे ब्राह्मणानां सुपूजिते ॥ मंदभाग्यतया स्म्येतं क्षत्रधर्ममनुष्ठितः ॥ २१ ॥ क्षत्रधर्मं विदित्वा हं यदि ब्राह्मण्यमाश्रितः ॥ प्रकुर्यात्सुमहत्कर्म न मे तत्साधुसंमतं ॥
॥ २२ ॥ धारयंश्च धनुर्दिव्यं दिव्या न्यस्त्राणि चाहवे ॥ पितरं निहतं दृष्ट्वा किं नु वक्ष्यामि संसदि ॥ २३ ॥

ति ॥ १२ ॥ अकृतधर्मत्वात् अवसरानुरोधात् इदानीं मम शांतिबुद्धिर्नरोचते इत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ विदित्वा आश्रित्य यदि ब्राह्मण्यं संश्रितः स नृशमां
दिरूपं सुमहत्कर्म प्रकुर्यात्तत्मे साधुसंमतं अवलंबितस्य च क्षत्रधर्मस्य निर्वाहो वश्यकर्तव्य इत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥

गंगास्मिगमिष्यामि पदवीं आनृत्य ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इति सौमिके पर्वणिने रुकंठीये भारतभाष्ये दीपे तृती

सौहम्ययथाकामं क्षत्रधर्ममुपास्यतं ॥ गंगाऽस्मि पदवीं राज्ञः पितुश्चापि महात्मनः ॥ २४ ॥ अद्य स्वप्स्यंति पांचाला विश्वस्ता जितकाशिनः ॥ विमुक्तयुग्यकव
चाहर्षेण च समन्विताः ॥ २५ ॥ जयंमत्वात्मनश्चैव श्रांता व्यायामकर्षिताः ॥ तेषां निशि प्रसुमानां सुस्थानां शिविरे स्वके ॥ २६ ॥ अवस्कंदं करिष्यामि शिविर
स्याद्यदुष्करं ॥ तानवस्कंदं शिविरे प्रेतभूतविचेतसः ॥ २७ ॥ सूदयिष्यामि विक्रम्य मघवानि वदानवान् ॥ अद्य तान्सहितान्सर्वान् दृष्टुं पुरोगमान् ॥ २८ ॥
सूदयिष्यामि विक्रम्य कक्षं दीप्तवानलः ॥ निहत्य चैव पांचालान् शांतिलब्ध्याऽस्मि सत्तम ॥ २९ ॥ पांचालेषु भविष्यामि सूदयन्नघसंयुगे ॥ पिनाकपाणिः संक्रुद्धः
स्वयं रुद्रः पशुष्विव ॥ ३० ॥ अद्याहं सर्वपांचालान् निहत्य च निरुप्य च ॥ अर्दयिष्यामि संहृष्टो रणे पांडुसुतांस्तथा ॥ ३१ ॥ अद्याहं सर्वपांचालैः कृत्वा भूमिं शरीरि
णीं ॥ प्रहृत्यैकैकशं स्तेषु भविष्याम्यनृणः पितुः ॥ ३२ ॥ दुर्योधनस्य कर्णस्य भीष्मस्यैव योरपि ॥ गमयिष्यामि पांचालान्यदवो मद्यदुर्गमां ॥ ३३ ॥ अद्य पांचा
लराजस्य दृष्टुं घस्य वै निशि ॥ न चिरात्प्रमथिष्यामि पशोरिव शिरोवलात् ॥ ३४ ॥ अद्य पांचालपांडूनां शयितानां त्वजान् निशि ॥ स्वप्नेन निशितेनाजौ प्रमथि
ष्यामि गौतम ॥ ३५ ॥ अद्य पांचालसेनां तां निहत्य निशि सौमिके ॥ कृतकृत्यः सुखी चैव भविष्यामि महामते ॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि द्रौणि
मंत्रणायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ रूप उवाच दिष्ट्याते प्रतिकर्तव्ये मतिर्जाते यमच्युत ॥ नत्वा वारं यितुं शक्तो वज्रपाणिरपि स्वयं
॥ १ ॥ अनुयास्यावहेत्वा तु प्रभाते सहितान् बुभौ ॥ अद्य रात्रौ विश्रमस्व विमुक्तकवचध्वजः ॥ २ ॥ अहं त्वामनुयास्यामि कृतवर्मा च सात्वतः ॥ परानभिमुखं यांतर
थावास्थाय दंशितौ ॥ ३ ॥ आवाभ्यां सहितः शत्रून् श्वो निहंता समागमे ॥ विक्रम्य रथिनां श्रेष्ठपांचालान्सपदानुगान् ॥ ४ ॥ शक्तं स्त्वमसि विक्रम्य विश्रमस्व नि
शामिमां ॥ चिरं ते जाग्रतस्ता तस्वपता वन्निशामिमां ॥ ५ ॥ विश्रांतश्च विनिद्रश्च स्वस्थचित्तश्च मानद ॥ समेत्य समरेशत्रून् वधिष्यसि न संशयः ॥ ६ ॥ न हित्वां रथि
नां श्रेष्ठं प्रगृहीतवरायुधं ॥ जेतुमुत्सहते शश्वदपि देवेषु वासवः ॥ ७ ॥ रूपेण सहितं यांतं गुप्तं च कृतवर्मणा ॥ को द्रौणि युधिसंरब्धं यो धयेदपि देवराट् ॥ ८ ॥ ते वयं
निशि विश्रांता विनिद्रा विगतज्वराः ॥ प्रभातायां रजन्यां वै निहनिष्यामं शात्रवान् ॥ ९ ॥

योऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ दिष्ट्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ निहंतानिहनिष्यंति ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ चतुर्थे आतुरादीनां चतुर्णामध्य एका भागः अमयः सममत्त्वमजहायताः शयेत् तस्मा
तवत्यस्त्राणि दिव्यानि मम चैव न संशयः ॥ सात्वतोपि महेश्वरसो नित्यं युद्धेषु कोविदः ॥ १० ॥ ते वयं सहितास्तात सर्वान् शत्रून् समागतान् ॥ प्रसृत्य समरे हत्वा प्री
तिं प्राप्स्याम पुष्कलां ॥ ११ ॥ विश्रमस्व त्वमव्यग्रः स्वपचे मां निशां सुखं ॥ अहं च कृतवर्मा चत्वां प्रयातं नरोत्तमं ॥ १२ ॥ अनुयास्याव सहितौ धन्विनौ प्ररंताप
नौ ॥ रथिनं त्वरयायां तं रथमास्थाय दंशितौ ॥ १३ ॥ सगत्वा शिविरं तेषां नाम विश्राव्य चाहवे ॥ ततः कर्त्तासि शत्रूणां युध्यतां कदनं महत् ॥ १४ ॥ कृत्वा च कदनं
तेषां प्रभाते विमलेऽहनि ॥ विहरस्व यथा शक्रः सूदयित्वा महासुरान् ॥ १५ ॥ त्वं हि शक्तेरप्येजेतुं पांचालानां ब्रह्मथिनीं ॥ दैत्यसेनामिव क्रुद्धः सर्वदानवसूदनः ॥
॥ १६ ॥ मया त्वां सहितं संख्ये गुप्तं च कृतवर्मणा ॥ न सहेत विभुः साक्षाद् जपाणिरपि स्वयं ॥ १७ ॥ न चाहं समरे तात कृतवर्मानं चैव हि ॥ अनिर्जित्यरणे पांडून् न च
यास्यामि कर्हिचित् ॥ १८ ॥ हत्वा च समरे क्रुद्धानां चालानां दुभिः सह ॥ निर्वर्त्तिष्यामहे सर्वे हतावास्वर्गगावथं ॥ १९ ॥ सर्वोपायैः सहायांस्ते प्रभाते वयमाहव ॥ स
त्यामर्पितस्य च ॥ अर्थांश्चित्य तश्चापिकामयानस्य वा पुनः ॥ तदिदं समनुप्राप्तं पश्य मेऽद्य चतुष्टयं ॥ २० ॥ पश्य भागश्चतुर्थो मे स्वप्नमद्वायनाशयेत् ॥ किं नाम
दुःखं लोके स्मिन्पितुर्वधमनुस्मरन् ॥ २१ ॥ हृदयं निर्दहन्मेऽद्य रात्र्यहानि न शाम्यति ॥ यथा च निहतः पापैः पिता मम विशेषतः ॥ २२ ॥ प्रत्यक्षमपि ते सर्वं तन्मे म
माणि कृतं तति ॥ कथं हि मादृशं लोके मुहूर्त्तमपि जीवति ॥ २३ ॥ द्रोणो हते तियद्वाचः पांचालानां शृणोम्यहं ॥ धृष्टद्युम्नमहत्वा तु नाहं जीवितुमुत्सहे ॥ २४ ॥ समेपि
तुर्वधाद्वध्यः पांचाला ये च संगताः ॥ विलापो भग्नसक्थस्य स्तुराज्ञो मया श्रुतः ॥ २५ ॥ सपुनर्हृदयं कस्य कूरस्यापि न निर्दहेत् ॥ कस्य त्यकरुणस्यापि नेत्राभ्या
मश्रुना व्रजेत् ॥ २६ ॥ नृपतेर्भग्नसक्थस्य श्रुत्वा तादृग्वचः पुनः ॥ यश्चायं मित्रपक्षो मे मयि जीवति निर्जितः ॥ २७ ॥ शोकं मे वर्धयत्येष वारिवेग इवार्णवं ॥ ए
काग्रमनसो मेऽद्य कुतो निद्रा कुतः सुखं ॥ २८ ॥ वासुदेवार्जुनाभ्यां च तानहं परिरक्षितान् ॥ अविषत्यतमान् मन्ये महेद्रेणापि सत्तम ॥ २९ ॥ न चापि सक्तः संयंतुं को
पमेतं समुत्थितं ॥ तं न पश्यामि लोके स्मिन्यो मां कोऽपान्निवर्त्तयेत् ॥ ३० ॥

तस्वपेत्युक्तं तन्न युज्यते अनुस्मरन् अनुस्मरतः न शाम्यति अमर्ष इत्यर्थः सार्द्धं श्लोकः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ स्वप्नसंप्साधि ॥ ३४ ॥ इति सौमिके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये दीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ शुश्रूषुरिति दुर्मेधाः मूढः अनियते तिष्ठेदः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अनेयः

तथैव निश्चिता बुद्धिरेषा साधुमतामम ॥ वार्त्तिकैः कथ्यमानस्तु मित्राणां मे पराभवः ॥ ३३ ॥ पांडवानां च विजयो हृदयं दहतीव मे ॥ अहं तु कदनं कृत्वा शत्रूणां प्र
सक्तैः सौमिकैः ॥ ततो विश्रमिता चैव स्वप्ना च विगतज्वरः ॥ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि द्रौणिमंत्रणायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
रूप उवाच शुश्रूषुरपि दुर्मेधाः पुरुषोऽनियतेन्द्रियः ॥ नालं वेदयितुं कृत्स्नौ धर्मार्थाविति मे मतिः ॥ १ ॥ तथैव तावन्मेधावी विनयं यो नै शिष्यते ॥ न च किंच न जाना
तिसोऽपि धर्मार्थं निश्चयं ॥ २ ॥ चिरं त्यपि जडः शूरः पंडितं पर्युपास्य ह ॥ न स धर्मान् विजानाति दर्वी सूपरसानिव ॥ ३ ॥ मुहूर्त्तमपि तं प्राज्ञः पंडितं पर्युपास्य हि ॥ क्षिप्रं
धर्मान् विजानाति जिह्वा सूपरसानिव ॥ ४ ॥ शुश्रूषुस्त्वैव मेधावी पुरुषो नियतेन्द्रियः ॥ जानीयादागमान्सर्वान् ग्राह्यं च न विरोधयेत् ॥ ५ ॥ अनेयस्त्ववमानीयो दु
रात्मा पापपूरुषः ॥ दिष्टमुत्सृज्य कल्याणं करोति बहुपापकं ॥ ६ ॥ नाथवंतं तु सुहृदः प्रतिषेधंति पातकात् ॥ निवर्त्तते तु लक्ष्मीवान्नालक्ष्मीवान्निवर्त्तते ॥ ७ ॥ यथा
त्युच्चावचैर्वाक्यैः क्षिप्तचित्तो नियम्यते ॥ तथैव सुहृदा शक्यो न शक्यस्त्ववसीदति ॥ ८ ॥ तथैव सुहृदं प्राज्ञं कुर्वाणं कर्म पापकं ॥ प्रज्ञाः संप्रतिषेधंति यथा शक्तिपु
नः पुनः ॥ ९ ॥ सकल्याणाममः कृत्वा नियम्यात्मानमात्मना ॥ कुरु मेव च न तात येन पश्चान्न तप्यसे ॥ १० ॥ न वधः पूज्यते लोके सुमानामिह धर्मतः ॥ तथैवापां
स्तशस्त्राणां विमुक्त रथवाजिनां ॥ ११ ॥ ये च ब्रूयुस्तवास्मीति ये च स्युः शरणागताः ॥ विमुक्तमूर्धजा ये च ये चापि हतवाहनाः ॥ १२ ॥ अद्य स्वप्स्यंति पांचाला वि
मुक्तकवचा विभो ॥ विश्वस्तारजनीं सर्वे प्रेता इव विचेतसः ॥ १३ ॥ यस्ते पातदवस्थानां द्रुत्येत पुरुषोऽनृजुः ॥ व्यक्तं स न रक्ते मज्जे दगाधे विपुलेऽपुत्रे ॥ १४ ॥ स
र्वास विदुषां लोके श्रेष्ठस्त्वमसि विश्रुतः ॥ न च ते जातु लोके स्मिन्सूक्ष्ममपि किलिबषं ॥ १५ ॥ त्वं पुनः सूर्यसंकाशः श्वोभूत उदिते रवौ ॥ प्रकाशे सर्वभूतानां विजे
ता युधिशात्रवान् ॥ १६ ॥ असंभावितरूपं हित्व यि कर्म विगर्हितं ॥ शुक्ले रक्तमिक्व्यस्तं भवेदिति मतिर्मम ॥ १७ ॥ अश्वत्थामो वाच एवमेव यथा त्यत्वं
मातुले ह न संशयः ॥ तैस्तु पूर्वमयं सेतुः शतधा विदलीकृतः ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षं भूमिपालानां भवतां चापि सन्निधौ ॥ न्यस्तशस्त्रो मम पिता दृष्ट्युन्नेन पातितः ॥ १९ ॥
कर्णश्च पतिते चक्रे रथस्य रथिनां वरः ॥ उत्तमे व्यसने ममो ह तोगांढी वधन्वना ॥ २० ॥

सन्पार्श्वे नेतुमशक्यः दिष्टं उपदिष्टं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अहं वेदतिष्ठेदः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ विदलीकृतः दलितः ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षमिति दृष्टो दीष्टे नैव जेतव्य इत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥

॥२१॥२२॥ अश्वमेधनक्षत्रेयस्तीप्रहारेण ॥२३॥२४॥ वार्त्तिकाणांवात्ताहिराणां ॥२५॥ २६॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥ एकसार्थप्रयातौस्वः एकसाहित्येनप्रयत्नवंतौस्वः अस्तेर्लङ्घ्येनउच्चमस्यद्विवचनं
 तथाशांतनवोभीष्मोम्यस्तशस्त्रोनिरायुधः ॥ शिखंडिनंपुरस्कृत्यहतोगांढीवधन्वा ॥ २१ ॥ भूरिश्रवामहेष्वासस्तथाप्रायगतोरणे ॥ क्रोशतांभूमिपालानांयु
 युधमेमपातितः ॥ २२ ॥ दुर्योधनश्चभीमेनसमेत्यगदयारणे ॥ पश्यतांभूमिपालानामधर्मेणनिपातितः ॥ २३ ॥ एकाकीबहुभिस्तत्रपरिवार्यमह्यरथैः ॥ अथ
 मेणनरव्याघ्रोभीमसेनेनपातितः ॥ २४ ॥ विलापोभग्नसक्थस्ययोमेराज्ञःपरिश्रुतः ॥ वार्त्तिकाणांकथयतांसमेमर्माणिरुंतति ॥ २५ ॥ एवंधाधर्मिकाःपापाः
 पांचालाभिन्नसेतवः ॥ तानेवंभिन्नमर्यादान्किंभवान्नविगर्हति ॥ २६ ॥ पिब्रहंतूनहंहत्वापांचालान्निशिसौमिके ॥ कामंकीटःपतंगोवाजन्मप्राप्यभवामिवै ॥
 ॥ २७ ॥ त्वरेचाह्मनेनाद्यदिदमेचिकीर्षितं ॥ तस्यमेत्वरमाणस्यकुंतोनिद्राकुतःसुखं ॥ २८ ॥ नसजातःपुमौल्लोकेकश्चिन्नसभविष्यति ॥ योमेव्यवर्त्तते
 तावधेतेषांरुतमिति ॥ २९ ॥ संजयउवाच एवमुक्त्वामहाराजद्रोणपुत्रःप्रतापवान् ॥ एकांतियोजयित्वाश्वान्प्रायादभिमुखःपरान् ॥ ३० ॥ तमब्रूतांम
 हात्मनोभोजशारदतावुभौ ॥ किमर्थस्यंदनोयुक्तःकिंचकार्यंचिकीर्षितं ॥ ३१ ॥ एकसार्थप्रयातौस्वस्त्वयासहनैरर्षभ ॥ समदुःखसुखौचापिनावांशंकितुम
 र्हसि ॥ ३२ ॥ अश्वन्यामातुसंकुदःपितुर्वधमनुस्मरन् ॥ ताभ्यांतथ्यंतथाचख्यौयदस्यात्मचिकीर्षितं ॥ ३३ ॥ हत्वाशतसहस्राणियोधानान्निशितैःशरैः ॥ न्य
 स्तशस्त्रोममपिताघृष्टघुघ्नेनपातितः ॥ ३४ ॥ तंतथैवहनिष्यामिन्यस्तधर्माणमद्यवै ॥ पुत्रंपांचालराजस्यपापंपापेनकर्मणा ॥ ३५ ॥ कथंचनिहतःपापःपांचा
 ल्यःपशुवन्मया ॥ शस्त्रेणविजितौल्लोकान्प्राप्नुयादितिमेमतिः ॥ ३६ ॥ क्षिप्रंसन्नद्धकवचौसखद्वावात्तकार्मुकौ ॥ मामास्थायप्रतीक्षेतारथवर्योपरंतपौ ॥ ३७ ॥
 इत्युक्त्वास्थायप्रायादभिमुखःपरान् ॥ तमन्वगात्कपोराजनरुतवर्माचिसात्वतः ॥ ३८ ॥ तेप्रयाताव्यरोचंतपरानभिमुखाख्यः ॥ दूयमानायथायज्ञेस
 मिद्धाहव्यवाहनाः ॥ ३९ ॥ यद्युश्चशिविरंतेषांसंप्रसुप्तजनंविभो ॥ द्वारदेशंतुसंप्राप्यद्रौणिस्तस्थौमहारथः ॥ ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेसौमिकेपर्वणिद्रौणि
 गमनेष्वचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ धृतराष्ट्रउवाच द्वारदेशेततोद्रौणिमवस्थितमवेक्ष्यतौ ॥ अकुर्वतांभोजरूपीकिंसंजयवदस्वमे ॥ १ ॥
 संजयउवाच कृतवर्माणमार्मभ्यर्क्ष्यचसमहारथः ॥ द्रौणिर्मन्युपरीतात्माशिविरद्वारमागमत् ॥ २ ॥
 ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति सौमिके पर्वणि नैलकंठीये भारत आवदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ द्वारदेशे इति ॥ १ ॥ २ ॥

मःभा.टी.

॥६॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ देवान् अत्यगातदेवेभ्योधिकः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इति सौमिकेः पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
नहि देवाद्गरीयो वै मानुषं कर्म कथ्यते ॥ मानुष्यं कुर्वतः कर्म यदि देवान्न सिध्यति ॥ २६ ॥ सपथः प्रच्युतो यमाद्विपदं प्रतिपद्यते ॥ प्रतिज्ञानं त्यजिमानं प्रवदंति म
नीषिणः ॥ २७ ॥ यदारभ्य क्रियां कांचिद्भयादिह निवर्तते ॥ तदिदं दुष्प्रणीतेन भयं मांसमुपस्थितं ॥ २८ ॥ नहि द्रोण सुतः संख्ये निवर्त्तत कथंचन ॥ इदं च सुमह
द्भूतं देवदंढमिबोधतं ॥ २९ ॥ न चैतदभिजानामि कितं यन्नपि सर्वथा ॥ घ्रुवं ये यमं धर्ममे प्रवृत्ता कलुषामतिः ॥ ३० ॥ तस्याः फलमिदं घोरं प्रतिघाताय कल्पते ॥
कदिदं देवविहितं मम संख्ये निवर्त्तनं ॥ ३१ ॥ नान्यत्र देवादुयंतमिह शक्यं कथंचन ॥ सोहमद्य महादेवं प्रपद्ये शरणं विभुं ॥ ३२ ॥ दैवदंढमिमं घोरं सहिमेनाशयि
ष्यति ॥ कपदि न देवदेवमुमापतिमनामयं ॥ ३३ ॥ कपालमालिनं रुद्रं भगनेत्रहरं हरं ॥ सहिदेवो त्यगा देवांस्तपसा विक्रमेण च ॥ तस्माच्छरणं भयमिगिरिशं
भूलपाणिनं ॥ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि द्रौणि चिंतायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच एवमं चिंतयित्वा तु द्रोण
पुत्रो विशापते ॥ अवतीर्य रथोपस्थादेवेशं प्रणतः स्थितः ॥ १ ॥ द्रौणिरुवाच उग्रं स्थाणुं शिवं रुद्रं शर्वमीशानमीश्वरं ॥ गिरिशं वरुणं देवं भवभावनमीश्व
रं ॥ २ ॥ शितिकंठमजं शुक्रं दक्षकृतुहरं हरं ॥ विश्वरूपं विरूपाक्षं बहुरूपमुमापतिं ॥ ३ ॥ स्मशानवासिनं दृढं महागणपतिं विभुं ॥ खट्वांगधरिणं रुद्रं जटिलं ब्रह्मचा
रिणं ॥ ४ ॥ मनसा सुविशुद्धेन दुष्करेणाल्पचेतसा ॥ सोहमात्मोपहारेण यक्ष्ये त्रिपुरघातिनं ॥ ५ ॥ स्तुतं स्तुत्यं स्तूयमानममोघं रुत्तिवत्सं ॥ विलोहितं नीलकं
ठमसत्सुंदुर्निवारणं ॥ ६ ॥ शक्रं ब्रह्मसृजं ब्रह्मब्रह्मचारिणमेव च ॥ व्रतवंतं तपोनिष्ठमनंतं तपतां गतिं ॥ ७ ॥ बहुरूपं गणाध्यक्षं त्र्यक्षं पाण्डुरिषदप्रियं ॥ धनाध्यक्षं क्षि
तिमुखं गौरीसूतदं यवल्लभं ॥ ८ ॥ कुमारपितरं पिंगं भेटपोत्तमवाहनं ॥ तनुवाससमत्युग्रमुमाभूषणतत्परं ॥ ९ ॥ परंपरेभ्यः परमं परं यमाद्विद्यते ॥ इष्ये सोत्तम
भर्तारं दिगंतं दशरक्षिणं ॥ १० ॥ हिरण्यकवचं देवं चंद्रमौलिविभूषणं ॥ प्रपद्ये शरणं देवं परमेण समाधिना ॥ ११ ॥ इमां चेदापदं प्रोशं तराम्यद्य सुदुष्करां ॥ सर्व
भूतोपहारेण यक्ष्ये ह्यशुचिना शुचिं ॥ १२ ॥ इति तस्य व्यवसितं ज्ञात्वा योगात्सुकर्मणः ॥ पुरस्तात्कांचनी वेदी प्रादुर्सासीन्महात्मनः ॥ १३ ॥ तस्य विद्यांतदा सजं धि
प्रज्ञां नुजायत ॥ सदिसो विदिशः खं च ज्वालाभिरिव पूष्यन् ॥ १४ ॥ दीप्तास्य न च नाश्रात्र नैकया दशिरो नुजाः ॥ रत्नचित्रां महाधरां समुद्यतकरा स्वया ॥ १५ ॥
एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

सौ.पर्व

१०

॥६॥

॥ १६ ॥ पुवमुखाः मङ्कवकाः ॥ १७ ॥ सर्वाघाटः पक्षिभिः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

क्षीपरीलप्रतीकाः प्रादुससन्महागणाः ॥ श्वसहोपूष्पाश्वहयगोमायुगोमुखाः ॥ १६ ॥ क्रक्षमार्जारवदनाध्याघ्रीपिमुखास्तथा ॥ काकवकाः पुवमुखाः
शुकवकास्तथैवच ॥ १७ ॥ महाजगरवक्राश्वहंसवक्राः शितप्रभाः ॥ दार्वाघाटमुखाश्चापि चाषवकाश्चभारताः ॥ १८ ॥ कूर्मनक्रमुखाश्चैव शिशुमारमुखास्तथा ॥
महामकरवकाश्चतिमिवकास्तथैवच ॥ १९ ॥ हरिवकाः कौचमुखाः कपोतेभ्यमुखास्तथा ॥ पारावतमुखाश्चैव मद्रुवकास्तथैवच ॥ २० ॥ पाणिकर्णाः सहस्रा
स्वास्तथैवच महोदराः ॥ निर्मासाः काकवकाश्चस्येनवकाश्चभारत ॥ २१ ॥ तथैवाशिरसोराजनक्रक्षवकाश्चभारत ॥ प्रदीप्तनेत्रजिह्वाश्चज्वालावर्णास्तथैवच ॥ शंखमाला
॥ २२ ॥ ज्वालाकेशाश्चराजेंद्रज्वलद्रोमचतुर्भुजाः ॥ मेषवकास्तथैवान्येतथा छागमुखानृप ॥ २३ ॥ शंखाभाः शंखवकाश्चशंखवर्णास्तथैवच ॥ शंखमाला
परिकराः शंखध्वनिसमस्वनाः ॥ २४ ॥ जटाधराः पंचशिखास्तथामुंडाः रुशोदराः ॥ चतुर्दंष्ट्राश्चतुर्जिह्वाः शंकुकर्णाः किरीटिनः ॥ २५ ॥ मौजीधराश्चराजेंद्रत
थाकुंचितमूर्धजाः ॥ उष्णीषिणो मुकुटिनश्चारुवकाः स्वलंकृताः ॥ २६ ॥ पद्मोत्पलापीडधरास्तथामुकुटधारिणः ॥ माहात्म्येनचसंयुक्ताः शंतशोथसहस्रशः ॥ २७ ॥
शतघ्नीवज्रहस्ताश्चतथामुसंलपाणयः ॥ भुशुंडीपाशहस्ताश्चदंडहस्ताश्चभारत ॥ २८ ॥ पृष्ठेषुबद्धेषुधयश्चित्रबाणोत्कटास्तथा ॥ सध्वजाः संपताकाश्चसघंटाः
सपरश्वयाः ॥ २९ ॥ महापाशोद्यतकरास्तथालगुडपाणयः ॥ स्यूणाहस्ताः खड्गहस्ताः सर्पोच्छ्रितकिरीटिनः ॥ ३० ॥ महासर्पांगदधराश्चित्राभरणधारिणः ॥
रजोध्वजाः पंकदिग्धाः सर्वेशुक्लांबरसजः ॥ ३१ ॥ नीलांगाः पिंगलांगाश्चमुंडवकास्तथैवच ॥ भेरीशंखमृदंगांश्चझझरानकंगोमुखान् ॥ ३२ ॥ अवाद्यन्या
रिषदाः प्रहृष्टाः कनकप्रभाः ॥ गायमानास्तथैवान्येनृत्यमानास्तथापरे ॥ ३३ ॥ लंघयंतः पुवंतश्चवल्गंतश्चमहारथाः ॥ धावंतो जवनामुंडाः पवनोद्धूतमूर्धजाः ॥
॥ ३४ ॥ मत्ताइवमहानागाविनदंतोमुहुर्मुहुः ॥ सुभौमाघोररूपाश्चशूलपट्टिशपाणयः ॥ ३५ ॥ नानाविरागवसनाश्चित्रमाल्यानुलेपनाः ॥ रत्नचित्रांगदधराः
समुद्यतकरास्तथा ॥ ३६ ॥ हंतारो द्विषतांशूराः प्रसत्यासत्यविक्रमाः ॥ पातारोऽसृग्मसौ घानां मांसांश्चकृतभोजनाः ॥ ३७ ॥ चूडालाः कर्णिकाराश्चप्रहृष्टाः पिठ
रोदराः ॥ अतिद्रुवातिदीर्घाश्चप्रलंबाश्चातिभैरवाः ॥ ३८ ॥ विकटाः काललंबोष्ठावृहच्छेफांडपिंडिकाः ॥ महार्हानानाविकटामुंडाश्चजटिलाः परे ॥ ३९ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ बृहंतः शोकाः मेढानि अंडाः दण्डाः पिंडिकाः जानुनोरधः पश्चाद्भागश्चैवातिवृहच्छेफांडपिंडिकाः ॥ ३९ ॥

॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥ चतुर्विधात्मकंसोमं अन्नरूपं लतारसरूपं अमृतरूपं चंद्रमंडलरूपं च क्रमादध्यात्माधियज्ञाधिदेवाधिलोकस्थदेवतारूपाइत्यर्थः ॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥
 ॥५२॥५३॥ ततःसौम्येनसोमदेवत्येनमंत्रेण आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमदृष्यं जवावाजस्यसंगम्यत्वेनेनमंत्रेण आत्मानंशरीरंउपहारंहविष्यंउपाहरत्उपसादितवान् नमार्थस्तु हेसोमत्वंआप्यायस्व
 सार्कंहुग्रहनक्षत्रांघांकुर्युस्तेमहीतले ॥ उत्सहेरंश्वयेहंतुंभूतग्रामंचतुर्विधं ॥४०॥ येचवीतमयानित्यंहरस्यभ्रुकुटीसहाः ॥ कामकारकरानित्यंत्रैलोक्यस्येश्वरेश्व
 सः ॥४१॥ नित्यानंदप्रमुदितावागीशावीतमत्सराः ॥ प्राप्याष्टगुणमैश्वर्ययेनयास्यंतिवैस्मयं ॥४२॥ येषांविस्मयतेनित्यंभंगवान्कर्मभिर्हरः ॥ मनोवाक्कर्म
 त्रिर्युक्तैर्नित्यमाराधितश्रयैः ॥४३॥ मनोवाक्कर्मभिर्भक्तान्यातिपुत्रानिवौरसान् ॥ पिबंतोऽसृग्बसाश्चान्येऽक्रुद्धाब्रह्मद्विषांसदा ॥४४॥ चतुर्विधात्मकंसोमंये
 पिबंतिचसर्वदा ॥ श्रुतेनब्रह्मचर्येणतपसाचदमेनच ॥४५॥ येसमाराध्यशूलांकंभवसायुज्यमागताः ॥ यैरात्मभूतैर्भगवान्पार्वत्याचमहेश्वरः ॥४६॥ महाभू
 तगणैर्भुक्तेभूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ नानावादित्रहसितक्ष्वेडितोत्कृष्टगर्जिवैः ॥४७॥ संत्रासयंतस्तेविश्वमश्वत्यामानमभ्ययुः ॥ संस्तुवंतोमहादेवंभाःकुर्वाणाः
 सुवर्चसः ॥४८॥ विवर्धयिष्वोद्रौणेर्महिमानंमहात्मनः ॥ जिज्ञासमानास्तत्तेजःसौमिकंचदिदृक्षवः ॥४९॥ श्रीमोग्रपरिघालातशूलपट्टिशपाणयः ॥ घोररू
 पाःसमाजम्भुर्भूतसंघाःसमंततः ॥५०॥ जनयेयुर्भयंयेस्मत्रैलोक्यस्याविदर्शनात् ॥ तान्नेक्ष्यमाणोपिव्यथानचकारमहाबलः ॥५१॥ अयद्रौणिर्घनुष्पाणिं
 ब्रह्मगोपांगुलित्रवान् ॥ स्वयमेवात्मनात्मानमुपहारमुपाहरत् ॥५२॥ धनूंषिसमिधस्तत्रपवित्राणिसिताःशराः ॥ हविरात्मघतश्चात्मातस्मिन्भारतकर्मणि
 ॥५३॥ ततःसौम्येनमंत्रेणद्रौणपुत्रःप्रतापवान् ॥ उपहारंमहामन्युरथात्मानमुपाहरत् ॥५४॥ तरुद्रंरौद्रकर्माणंरौद्रैःकर्मभिरच्युतं ॥ अभिष्टुत्यमहात्मानमभि
 त्युवाचकृतंजलिः ॥५५॥ द्रौणिरुवाच इममात्मानमद्याहंजातमांगिरसेकुले ॥ स्वग्राजुहोमिभगवन्प्रतिगृहीध्वमांभलिं ॥५६॥ भवद्भक्त्यामहादे
 वपरमेष्ठसमाधिना ॥ अस्यामाषदिविश्वात्मन्नुपाकुर्मितवाग्रतः ॥५७॥ त्वयिसर्वाणिभूतानिसर्वभूतेषुचासिवै ॥ गुणानांहिप्रधानानायेकत्वंत्वयितिष्ठति ॥
 ॥५८॥ सर्वभूताश्रयविभोहविर्भूतमवस्थितं ॥ प्रतिगृहाणमादेवयद्यशक्याःपरमेया ॥५९॥ इत्युक्त्वादौणिरास्थायतांवेदींदीपपावर्का ॥ संत्यज्यात्मानमारु
 द्यकृष्णवर्त्मन्नुपाविशत् ॥६०॥ तमूर्ध्वबाहुनिश्चेष्टंद्वाहविरुपस्थितं ॥ अब्रवीद्भगवान्साक्षान्महादेवोहसन्निव ॥६१॥ कथंतेत्वांप्रतिविश्वतःसर्वात्मनादृष्यंद्वा
 ष्णेरीश्वरस्याविर्जाबस्थानंशरीरंएतुप्रविशतु तत्त्वतेनशरीरेणाध्यायितत्त्वंसंगथेसंपामेवाजस्यवीर्यस्यदातामव कर्मणिषष्ठी वाजंभवप्रापय भ्रातावित्यस्यरूपं ॥५४॥५५॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥

॥१॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥२२॥२३॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥५२॥५३॥५४॥५५॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३॥६४॥६५॥६६॥६७॥६८॥६९॥७०॥७१॥७२॥७३॥७४॥७५॥७६॥७७॥७८॥७९॥८०॥८१॥८२॥८३॥८४॥८५॥८६॥८७॥८८॥८९॥९०॥९१॥९२॥९३॥९४॥९५॥९६॥९७॥९८॥९९॥१००॥ इति सौमिके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्यदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तथेति ॥ १ ॥ कच्चिनोपलक्षितावित्यत्र कच्चिदित्यावत्तते ॥ २ ॥ ३ ॥ पांचालैः पूर्वं

॥ ६२ ॥ यथावदहमाराद्धः कृष्णो नास्ति पृथक् कर्मणा ॥ तस्मादिष्टतमः कृष्णाद
न्योऽप्यनविद्यते ॥ ६३ ॥ कुर्वतातातसंमानं त्वांच जिज्ञासतामया ॥ पांचालाः सहसा गुप्तामायाश्च बहुशः कृताः ॥ ६४ ॥ कृतस्तस्यैव संमानः पांचालान् रक्षतामया ॥
अभिभूवास्तु कालेन नैषामद्यास्ति जीवितं ॥ ६५ ॥ एवमुक्त्वा महात्मानं भगवानात्मनस्तनुं ॥ आविवेश ददौ चास्मै विमलं खड्गमुत्तमं ॥ ६६ ॥ अथाविष्टो भगव
ताभू योज्ज्वालतेजसा ॥ वेगवांश्चाभवद्युद्धे देवस्तृष्टेन तेजसा ॥ ६७ ॥ तमदृश्यानि भूतानि रक्षांसि च समाद्रवन् ॥ अभितः शत्रुशिविरं यातं साक्षादिवेश्वरं ॥
॥ ६८ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि द्रौणि कृतशिवार्चने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तथा प्रयातेशिविरं द्रोणपुत्रे
महारथे ॥ कच्चिद्रूपश्च भोजश्च भयात्तौ न व्यवर्त्ततां ॥ १ ॥ कच्चिन्नवारितौ क्षुद्रैरक्षिभिर्नोपलक्षितौ ॥ असत्यमिति मन्वानौ न निवृत्तौ महारथौ ॥ २ ॥ कच्चिदु
न्मथ्य शिविरं हत्वा सोमकपांडवान् ॥ दुर्योधनस्य पदवीं गतौ परमिकारणे ॥ ३ ॥ पांचालैर्निहतौ वीरौ कच्चिन्नुस्वपतां क्षितौ ॥ कच्चित्ताभ्यां कृतं कर्म तन्ममाच
क्ष्वसंजय ॥ ४ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिन् प्रयातेशिविरं द्रोणपुत्रे महात्मनि ॥ रूपश्च कृतवर्मा च शिविरद्वारं तिष्ठतां ॥ ५ ॥ अश्वत्थामा तु नौ दृष्ट्वा पलवंतौ महार
थौ ॥ प्रहृष्टः शनकैराजं निदं वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ यत्तौ भवंतौ पर्याप्तौ सर्वे क्षत्रस्य नाशने ॥ किंपुनर्योधनोऽप्यस्य प्रसुप्तस्य विशेषतः ॥ ७ ॥ अहंप्रवेक्ष्य शिविरं च
स्थिामि च कालवत् ॥ यथानकश्चिदपि वां जीवन्मुच्येत मानवः ॥ ८ ॥ तथा भवद्वां कार्यस्यादिति मे निश्चितमतिः ॥ इत्युक्त्वा प्राविश द्रौणिः पार्थनां शिविरं
सहत् ॥ ९ ॥ अद्वारेणाभ्यवस्कंद्य विहाय भयमात्मनः ॥ सप्रविश्य महाबाहुरुद्देशज्ञश्च तस्य ह ॥ १० ॥ घृष्टघुघ्नस्य निलयं शनकैरभ्युपागमत् ॥ ते तु कृत्वामहत्कर्म
श्रान्ताश्च बलवद्गणे ॥ ११ ॥ प्रसुप्ताश्चैव विध्वस्ताः समेत्य परिधाविताः ॥ अथ प्रविश्य तद्देशं घृष्टघुघ्नस्य भारत ॥ १२ ॥ पांचाल्यं शयने द्रौणि रपश्यत्सुप्तमंतिका
त् ॥ क्षौभावदाते महति स्पृष्ट्वा स्तरणसंदृते ॥ १३ ॥ माल्यप्रवरसंयुक्ते धूपैश्चूर्णैश्च वासिते ॥ तं शयानं महात्मानं विसृज्य मकुतोभयं ॥ १४ ॥ प्राबोध्य तपादेन श
यनस्य महीपते ॥ संबुध्य चरणस्थं शिथुत्वा यरणदुर्मदः ॥ १५ ॥ अभ्यजान दमेयात्मा द्रोणपुत्रं महारथं ॥ तं मुत्पतंतं शयनादश्वत्थामा महाबलः ॥ १६ ॥

निहतौसंतौस्वपताकच्चित्कोपात्स्वपतापांचालानां कर्मवधास्य ताभ्यां कश्चित्कृतमितिसंबंधः ॥४॥ ५॥ ६॥ ७॥ वायुव्रां प्राप्येति शेषः ॥८॥ ९॥ उद्देशज्ञः पृष्टमुन्नत्यलङ्घः ॥१०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥

मं.भा.टी.

॥८॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ पादाष्टौलैः पादयन्त्रिभिः पार्णिघातैरित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
केशोष्वालभ्यपाणिभ्यांनिष्पिपेषमहीतले ॥ सबलंतेननिष्पिष्टःसाध्वसेनचभारत ॥ १७ ॥ निद्रयाचैवपांचाल्योनाशकचेष्टितुंतदा ॥ तमाक्रम्यपदाराजनकं
ठेचोरसिचोभयोः ॥ १८ ॥ नदंतंविस्फुरंतंचपशुमारममारयत् ॥ तुदन्नखैस्तुसद्रौणिनातिव्यक्तमुदाहरत् ॥ १९ ॥ आचार्यपुत्रशस्त्रेणजहिमांमाचिरंकथाः ॥ त्व
रुतेसुरुतानलोकान्गच्छेयं द्विपदांवर ॥ २० ॥ एवमुक्तातुवचनं विररामपरंतपः ॥ सुतःपांचालराजस्यआक्रांतोबलिनाभृशं ॥ २१ ॥ तस्याव्यक्तंतुतांकांषंसंभ्रु
त्यद्रौणिरब्रवीत् ॥ आचार्यघातिनांलोकानसंतिकुलपांसन ॥ २२ ॥ तस्माच्छस्त्रेणनिधनंनत्वमर्हसिदुर्मते ॥ एवंब्रुवाणस्तंवीरंसिंहोमत्तमिवद्विपं ॥ २३ ॥ मर्मस्व
भ्यवधीतक्रुद्धःपादाष्टौलैःसुदारुणैः ॥ तस्यवीरस्यशब्देनमार्यमाणस्यवेदमनि ॥ २४ ॥ अबुध्यंतमहाराजस्त्रियोयेचास्यरक्षिणः ॥ तेदृष्ट्वाधर्षयंतं तमतिमानुष
विक्रमं ॥ २५ ॥ भूतमेवाध्यवस्यंतोनस्मप्रव्याहरन्भयात् ॥ तंतुतेनाभ्युपायेनगमयित्वायमक्षयं ॥ २६ ॥ अध्यतिष्ठततेजस्वीरयंप्राप्यसुदर्शनं ॥ सतस्यभव
नाद्राजन्निष्क्रम्यानादयन्दिशः ॥ २७ ॥ रथेनशिविरंप्रायाजिघांसुर्द्विषतोबली ॥ अपक्रांतिततस्तस्मिन्द्रोणपुत्रेमहारथे ॥ २८ ॥ संहितैरक्षिभिःसर्वैःप्राणेदुर्यो
षितस्तदां ॥ राजानंनिहतंदृष्ट्वाभृशंशोकपरायणाः ॥ २९ ॥ व्याक्रोशन्क्षत्रियाःसर्वेघृष्टघुषस्यभारत ॥ तासांतुतेनशब्देनसमीपेक्षत्रियर्षभाः ॥ ३० ॥ क्षिप्रंच
समनत्यंतकिमेतदितिचाब्रुवन् ॥ स्त्रियस्तुराजन्वित्रस्ताभारद्वाजंनिरीक्ष्यताः ॥ ३१ ॥ अब्रुवन्दीनकंठेनक्षिप्रमाद्रवतेतिवै ॥ राक्षसोवामनुष्योवानैनंजानी
महेवयं ॥ ३२ ॥ हत्वापांचालराजानंरथमारुह्यतिष्ठति ॥ ततस्तेयोधमुख्याश्वसहसार्पयवारयन् ॥ ३३ ॥ सतानापततःसर्वान् रुद्रास्त्रेणव्यपोथयत् ॥ घृष्टघुषं
चहत्वासतांश्चैवास्यपदानुगान् ॥ ३४ ॥ अपश्यच्छयनेसुप्तमुत्तमौजसमंतिके ॥ तमप्याक्रम्यपादेनकंठेचोरसितेजसा ॥ ३५ ॥ तथैवमारयामासविनर्बतम
रिंदमं ॥ युधामन्युश्चसंप्राप्तोमत्वांतरक्षसाहतं ॥ ३६ ॥ गदामुद्यम्यवेगेनहृदिद्रौणिमताडयत् ॥ तमभिद्रुत्यजग्राहक्षितौचैनमपातयत् ॥ ३७ ॥ विस्फुरंतंचप
शुषत्तथैवैनममारयत् ॥ तथासवीरोहत्वातंतोन्यान्समुपाद्रवत् ॥ ३८ ॥ संसुप्तानेवराजेंद्रतत्रतत्रमहारथान् ॥ स्फुरतोवेपमानांश्चशमितेवपशून्मखे ॥ ३९ ॥
ततोविशिशादायजघानान्यान्पृथक्पृथक् ॥ आगशोविचरन्मार्गान्सियुद्धविशासदः ॥ ४० ॥

सौ०पर्व

१०

॥८॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ तैश्चिच्छन्नात्रैः विस्फुरद्भिः तेषां शरीरादुच्छलद्भीरक्तविदुभिरित्यर्थः असेः शोणितार्द्रस्य उद्यमनात् मुष्टिद्वारा लोहितधाराबाहुमूलमायातियत्रासिः क्षिप्यते ततोऽपि स्थानात् रक्तमिदं उच्छलं गच्छति ॥ ४१ ॥ यो धानश्वान् द्विपांश्चैव प्राच्छिनत्सवरासिना ॥ रुधिरो
तथैव गुल्मे संप्रेक्ष्य शयानान् मध्यगौल्मिकान् ॥ श्रान्तां व्यस्तायुधान् सर्वान् क्षणेनैव व्यपोथयत् ॥ ४२ ॥ विस्फुरद्भिश्च तैर्द्रौणिर्निक्षिप्तस्योद्यमेन च ॥ आक्षेपणेन चैवासे विधारक्तो क्षितो भवत् ॥ ४३ ॥ तस्य लोहितरक्तस्य दक्षि
दितसर्वांगः कालस्तृष्टइवांतकः ॥ ४४ ॥ ये त्वजाग्रंतकौ रव्यते पिशब्देन मोहिताः ॥ निरीक्ष्यमाणा अन्योन्यं दृष्ट्वा दृष्ट्वा प्रविध्ययुः ॥
तत्स्वप्नस्य युध्यतः ॥ अमांनुषइवाकारो बभौ परमभीषणः ॥ ४५ ॥ तद्रूपं तस्य ते दृष्ट्वा क्षत्रियाः शत्रुकर्षिणः ॥ राक्षसं मन्यमाना स्तनयनानि न्यमीलयन् ॥ ४६ ॥ स घोररूपो व्यचरत् कालवच्छिबिरेततः ॥ अपश्यद्गोपदी
॥ ४७ ॥ तद्रूपं तस्य ते दृष्ट्वा क्षत्रियाः शत्रुकर्षिणः ॥ राक्षसं मन्यमाना स्तनयनानि न्यमीलयन् ॥ ४८ ॥ अवाकिरन् शरवर्षाणि वर्षतः ॥ ४९ ॥ शिलीमुखैः शिखंडीचद्रोणपुत्रं समादयन् ॥ भारद्वाजः स तान् दृष्ट्वा शरवर्षाणि वर्षतः ॥ ५० ॥ ननाद ब
तवत् ॥ ततस्तेन निनादेन संप्रबुद्धाः प्रभद्रकाः ॥ ५१ ॥ अवरुद्धरथोपस्थात्त्वरमाणो भिदुद्रुवे ॥ सहस्रचंद्रविमलं गृहीत्वा चर्मसंयुगे
लवन्नादं जिघांसुस्तान् महारथान् ॥ ततः परमसंकुद्धः पितुर्वधमनुस्मरन् ॥ ५२ ॥ स्वद्रुचविमलं दिव्यं जातरूपपरिष्कृतं ॥ द्रौपदेयान् भिदुत्यखड्गेन व्यधमद्वली ॥ ५३ ॥ ततः स नरशार्दूलः प्रतिविध्यं महाहवे ॥ कुक्षिदेशे वधीद्राजन्सह
तो न्यपतद्भुवि ॥ ५४ ॥ प्रासेन विध्वा द्रौणितु सुतसोमः प्रतापवान् ॥ पुनश्चासिं समुद्यम्य द्रोणपुत्रमुपाद्रवत् ॥ ५५ ॥ सुतसोमस्य सासितं बाहुं छित्वा नरर्षभ ॥
पुनरप्याहनत्यार्धं सभिन्नहृदयो पतत् ॥ ५६ ॥ नाकुलिस्तु शतानीको रथचक्रेण वीर्यवान् ॥ दोर्भ्यामुत्क्षिप्य वेगेन वक्षस्येन मंताडयत् ॥ ५७ ॥ अताडयच्छ
तानीकं मुक्तचक्रं द्विजस्तुसः ॥ स विद्रुलो ययौ भूमिततोऽस्या पाहरच्छिरः ॥ ५८ ॥ श्रुतकर्मा तु परिघं गृहीत्वा समंताडयत् ॥ अंभिद्रुत्य ययौ द्रौणिं सव्ये सफलकेऽ
शं ॥ ५९ ॥ स तु तं श्रुतकर्माणमास्ये जघ्रे वरासिना ॥ संहतो न्यपतद्भूमौ विमूढो विरुता मनः ॥ ६० ॥ तेन शब्देन वीरस्तु श्रुतकीर्त्तिर्महारथः ॥ अश्वत्थामाममासा
द्य शरवर्षैरवाकिरत् ॥ ६१ ॥ तस्यापि शरवर्षाणि चर्मणा प्रतिवार्यसः ॥ सकुण्डलं शिरः कायात् आजमानमुपाहरत् ॥ ६२ ॥

स्त्रिभिः प्रकारैरेव रक्तोक्षितो न तु स्वदेहस्यान्येन प्रहारादित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कलकेऽताड
यदित्यन्वयः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

म.भा.टी.

॥९॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ पांडुसंजयान् पांडुसंबन्धिनः संजयान् पांडुर्गोत्रापत्यानिष्ठं
ततोभीमनिहतारंसहसर्वैः प्रभद्रकैः ॥ आहनत्सर्वतोदीरं नानाप्रहरणैर्बली ॥ ६३ ॥ शिलीमुखेन चान्येन भ्रुवोर्मध्ये समार्पयत् ॥ स तु क्रोधसमाविष्टो द्रोणपुत्रो
महाबलः ॥ ६४ ॥ शिखंडिनं समासाद्य द्विधा चिच्छेद सोसिना ॥ शिखंडिनं ततो हत्वा क्रोधाविष्टः परंतपः ॥ ६५ ॥ प्रभद्रकगणान्सर्वानभिदुद्राववेगवान् ॥ यच्च
शिष्टं विराटस्य बलं तु भृशमाद्रवत् ॥ ६६ ॥ द्रुपदस्य च पुत्राणां पौत्राणां सुहृदामपि ॥ चकार कदनं घोरं दृष्ट्वा दृष्ट्वा महाबलः ॥ ६७ ॥ अन्यानन्यांश्च पुरुषानभिस्त
त्याभिसृत्य च ॥ न्यकृत दसिना द्रौणिरसिमां विशारदः ॥ ६८ ॥ कालीं रक्तास्यनयनारक्तमाल्यानुलेपनां ॥ रक्तांबरधरामेकां पाशहस्तं कुटुंबिनीं ॥ ६९ ॥ दह
शुः कालरात्रिं ते गायमां नामवस्थितां ॥ नराश्वकुंजरान्याशैर्बद्धा घोरैः प्रतस्थुषीं ॥ ७० ॥ वहंतीं विविधान्प्रेतान्याशवद्धान्विमूर्धजान् ॥ तथैव च सदाराजद्वय
स्तशस्त्रान्महारथान् ॥ ७१ ॥ स्वप्रेसुमान्नयंतीं तारात्रिष्वन्यसुमारिष ॥ ददृशुर्योधमुस्यास्ते प्रतद्रौणिं च सर्वदा ॥ ७२ ॥ यतः प्रभृति संग्रामः कुरुपांडवसेनयोः ॥
ततः प्रभृति तां कन्यामपश्यन् द्रौणिमेव च ॥ ७३ ॥ तांस्तु दैवहतान्पूर्वपश्चाद्रौणिर्व्यप्रातयत् ॥ त्रासयन् सर्वभूतानि विनदन् भैरवान् रत्नान् ॥ ७४ ॥ तदनुस्मृत्य ते
वीरादर्शनं पूर्वकालिकं ॥ इदं तदित्यमन्यंत दैवेनोपनिपीडिताः ॥ ७५ ॥ ततस्तेन निनादेन प्रत्यबुद्धांत धन्विनः ॥ शिबिरे पांडवेयानां शतशोथसहस्रशः ॥ ७६ ॥
सोच्छिन्नकस्यचित्पादौ जघनं चैव कस्यचित् ॥ कांश्चिद्भिभेदपार्श्वेषु कालसृष्टइवांतकः ॥ ७७ ॥ अत्युग्रप्रतिपिष्टैश्च न ददृशुश्च भृशोत्कटैः ॥ गजान् श्वमथितैश्चा
न्यैर्महीकीर्णाभिवक्ष्यमानो ॥ ७८ ॥ क्रोशतां किमिदं कोयंकः शब्दः किं नुकिं कृतं ॥ एवंपांतया द्रौणिरंतकः समपद्यत ॥ ७९ ॥ अपेत शस्त्रसन्नाहान्सन्नद्धान्पांडुसंज
यान् ॥ प्राहिणोन्मृत्युलोकाय द्रौणिः प्रहरतांवरः ॥ ८० ॥ ततस्तच्छिन्नवित्रस्ता उत्पतंतो भयातुराः ॥ निद्रांधानष्टसंज्ञाश्च तत्र तत्र निलिल्यिरे ॥ ८१ ॥ ऊरुस्तंभगृही
ताश्च कश्मलाभिहतौजसः ॥ विनदंतो भृशं त्रस्ताः समासीदन्परस्परं ॥ ८२ ॥ ततो रथं पुनर्द्रौणिरास्थितो भीमनिःस्वनं ॥ धनुष्पाणिः शरैरन्यान्प्रेषयद्द्वयमक्षयं ॥
॥ ८३ ॥ पुनरुत्पततश्चापि दूरादपि नरोत्तमान् ॥ शूरान्संपततश्चान्यान्कालरात्र्यै न्यवेदयत् ॥ ८४ ॥ तथैव स्यंदनाग्रेण प्रमथन्सर्विधावति ॥ शरवर्षैश्च विविधै
स्वर्षण्डाग्रवांस्ततः ॥ ८५ ॥ पुनश्च सुविचित्रेण शतचंद्रेण चर्मणा ॥ तेन चाकाशवर्षेण तथा चरुतसोसिना ॥ ८६ ॥
जयाश्वतान्वा ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

सौ० पूर्व

१०

॥९॥

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ अभंजन्गात्राण्यनमयन् अमृदन्परस्परंमर्दितवंतः ॥ ९९ ॥ अपिषन्अपिषन् ॥ १०० ॥ १ ॥ कांदिशी

तथासशिविरंतेषांद्रौणिराहवकुर्मदः ॥ घ्यक्षोभयतराजेंद्रमहाहृदमिवद्विपः ॥ ८७ ॥ उत्पेतुस्तेनशब्देनयोधाराजन्विचेतसः ॥ निद्रार्त्ताश्वभयार्त्ताश्वव्यघ्रावतं
ततस्ततः ॥ ८८ ॥ विस्वरंचुक्रुशुश्चान्येबद्धबद्धंतथावदन् ॥ नचस्मप्रत्यपद्यंतशस्त्राणिवसनानिच ॥ ८९ ॥ विमुक्तकेशाश्चाप्यन्येभ्राभ्यजानन्परस्परं ॥ उत्पतं
तोऽपतन्भ्रांताः केचिसत्राभ्रमंस्तदा ॥ ९० ॥ पुरीषमस्तजन्केचिकेचिन्मूत्रं प्रसुसुबुः ॥ बंधनानिचराजेंद्रसंछिद्यतुरगाद्विपाः ॥ ९१ ॥ समंपर्यपतंश्चान्येकुर्वतोमह
दाकुलं ॥ तत्रकेचिन्नराभीताव्यलीयंतमहीतले ॥ ९२ ॥ तथैवतान्निपतितानपिषन्गजवाजिनः ॥ तस्मिंस्तथावर्त्तमानेरक्षांसिपुरुषर्षभ ॥ ९३ ॥ तृष्टानिव्य
नदन्नुच्चैर्मुदाभरतसत्तम ॥ सशब्दः पूस्तिराजन्भूतसंघैर्मुदायुतैः ॥ ९४ ॥ अपूरयद्दिशः सर्वादिवंचातिमहान्स्वनः ॥ तेषामार्त्तरवंश्रुत्वावित्रस्तागजवाजिनः
॥ ९५ ॥ मुक्ताः पर्यपतन्पराजन्मृदंतः शिविरेजनं ॥ तैस्तत्रपरिधांवद्विश्वरणोदीरितंरजः ॥ ९६ ॥ अकरोच्छिविरेतेषांरजन्यां द्विगुणंतमः ॥ तस्मिंस्तमसिसंजाते
प्रमूढाः सर्वतोजनाः ॥ ९७ ॥ नाजानन्पितरः पुत्रान्भ्रातृन्भ्रातरएवच ॥ गजोगजानतिक्रम्यनिर्मनुष्याहयाहयान् ॥ ९८ ॥ अताडयंस्तथाऽभंजंस्तथाऽमृदंश्च
भारत ॥ तेभग्नाः प्रपतंतिस्मंनिघ्नंतश्चपरस्परं ॥ ९९ ॥ न्यपातयंस्तथाचान्यान्यातयित्वातदाऽपिषन् ॥ विचेतसः सनिद्राश्वतमसाचावृतानराः ॥ १०० ॥ जघ्नुः
स्वानेवतत्राथकालेनैवप्रचोदिताः ॥ त्यक्त्वाहाराणिचद्वास्थास्तथागुल्मानिगौल्मिकाः ॥ १ ॥ प्राद्रवंतयथाशक्तिकांदिशीकाविचेतसः ॥ विप्रनष्टाश्वतेन्योन्यं
नाजानंतस्तथाविभो ॥ २ ॥ क्रोशंतस्तातपुत्रेतिदैवोपहतचेतसः ॥ पलीयतांदिशस्तेषांस्वानप्युत्सृज्यवांधवान् ॥ ३ ॥ गोंत्रनामभिरन्योन्यमाक्रंदंततोजनाः ॥
हाहाकारंचकुर्वाणाः पृथिव्यांशेरेतपरे ॥ ४ ॥ तान्बुध्वारंणमध्येसौद्रोणपुत्रोन्यवारयन् ॥ तत्रापरेवध्यमानामुदुर्मुदुरचेतसः ॥ ५ ॥ शिविरंनिष्पतंतिस्मक्षत्रि
याभयपीडिताः ॥ तांस्तुनिष्पतितांस्तान्शिविराज्जीवितैषिणः ॥ ६ ॥ कृतवर्मारूपश्चैवद्वारदेशेनिजघ्नतुः ॥ विसस्तयंत्रकवचान्मुक्तकेशान्कृतांजलीन् ॥ ७ ॥
वेपमानान्क्षितौभीतान्नैवकांश्चिदमुच्यतां ॥ नामुच्यततयोः कश्चिन्निष्क्रांतः शिविराद्वहिः ॥ ८ ॥ रूपश्चैवमहाराजहार्दिक्यश्चैवदुर्मतिः ॥ भूयश्चैवचिकीर्षतौद्रो
णपुत्रस्यतौप्रियं ॥ ९ ॥ त्रिषुदेशेषुददतुः शिविरस्यदुताशनं ॥ ततः प्रकाशेशिविरेस्वद्वेनपितृनंदनः ॥ ११० ॥

काःभयदुताः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥

म.भा.टी.

॥१०॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
अश्वत्थामा महाराजव्यचरत्तहस्तवत् ॥ कांश्चिदापततो वीरानपरांश्चैव धावतः ॥ ११ ॥ व्ययोजयत खड्गेन प्राणैर्द्विजवरोत्तमः ॥ कांश्चिद्योधान्सखड्गेन मध्ये सं
छिद्य वीर्यवान् ॥ १२ ॥ अपातय द्रोणपुत्रः संख्यस्तिलकांडवत् ॥ निनद द्विर्भूतशायस्तैर्नराश्वद्विरदोत्तमैः ॥ १३ ॥ पतितैरभवत्कीर्णामेदिनी भरतर्षभ ॥ मानुषा
णां सहस्रेषु हतेषु पतितेषु च ॥ १४ ॥ उदतिष्ठन्कबंधानि बहुन्युत्थाय चापतन् ॥ सायुधान्सांगदान्बाहून्विचकर्त्त शिरांसि च ॥ १५ ॥ हस्तिहस्तौपमानूरून् हस्तान्या
दांश्च भारत ॥ पृष्ठछिन्नान्याश्च छिन्नान् शिरश्छिन्नान् स्तथापरान् ॥ १६ ॥ समहात्मा करोद्दौणिः कांश्चिच्चापि पराङ्मुखान् ॥ मध्यदेशेन रानन्यान् चिच्छेदा
न्यांश्च कर्णतः ॥ १७ ॥ असदृशेन हत्यान्यान्काये प्रावेशयच्छिरः ॥ एवं विचरतस्तस्य निघ्नतः सुबहून् नरान् ॥ १८ ॥ तमसारजनी घोरा बभौ दारुणदर्शना ॥ किं
चित्प्राणैश्च पुरुषैर्हते श्रान्यैः सहस्रशः ॥ १९ ॥ बहुनां च गजांश्चैन भूरभूद्भीमदर्शना ॥ यक्षरक्षः समाकीर्णैरथाश्वद्विपदारुणैः ॥ २० ॥ क्रुद्धेन द्रोणपुत्रेण संछ
न्नाः प्रापतन्भुवि ॥ भातून्येपि तून्येपुत्रानन्ये विचुक्रुशुः ॥ २१ ॥ केचिदूचुर्नतकुद्धैर्धार्तराष्ट्रैः कृतंरणे ॥ यत्कृतं नः प्रसुप्तानां रक्षोभिः कूरकर्मभिः ॥ २२ ॥ अ
सान्निध्याद्विपार्थानामिदं वः कदंनं कृतं ॥ न चासुरैर्न गंधर्वैर्न यक्षैर्न च राक्षसैः ॥ २३ ॥ शक्यो विजेतुं कौंतेयो गोमायस्य जनार्दनः ॥ ब्रह्मण्यः सत्यवाग्मांतः सर्वे
भूतानुकंपकः ॥ २४ ॥ न च सुसंप्रमत्तं वान्यस्तशस्त्रं कृतांजलिं ॥ धावंतं मुक्तकेशं वा हंति पार्थो धनंजयः ॥ २५ ॥ तदिदं नः कृतं घोरं रक्षोभिः कूरकर्मभिः ॥ इति ला
लप्यमानाः स्मशेरते बहवो जनाः ॥ २६ ॥ स्तनतां च मनुष्याणामपरेषां च कूजतां ॥ ततो मुहूर्त्तात्प्राशाम्यत्स शब्दस्तुमुलो महान् ॥ २७ ॥ शोणितव्यतिषिक्तायां
वसुधायां च भूमिषु ॥ तद्रजस्तुमुलं घोरं क्षणेनांतरधीयत ॥ २८ ॥ स चेष्टमानानुद्विग्नान्निरुत्साहान्सहस्रशः ॥ न्यपातयन्नसंनकुब्धः पशून्पशुपतिर्यथा ॥ २९ ॥
अन्योन्यं संपरिष्वज्य शयानान्द्रवतोपरान् ॥ संलीनान्युध्यमानांश्च सर्वान्द्रौणिरपोथयत् ॥ ३० ॥ दृष्ट्यमानां दुलाशेन वध्यमानांश्च तेन ते ॥ परस्परं तदा यो धान
मयधमसादनं ॥ ३१ ॥ तस्यारजन्यास्त्वर्द्धेन पांडवानां महद्वलं ॥ गमयामास राजेंद्रद्रौणिर्धर्मनिवेशनं ॥ ३२ ॥ निशाचराणां सान्निध्यात्त्रिःसाहस्रवर्द्धिनी ॥
आसीन्नरगजाश्चानारौद्रीक्ष्य करीभृशं ॥ ३३ ॥ तत्रादृश्यं तरक्षांसि पिशाचांश्च पृथग्बिधाः ॥ स्वादंतो नरमांसानि पिबंतः शोणितानि च ॥ ३४ ॥ करालाः पि
गलाश्चैव शैलदंतारजस्वलाः ॥ जटिलादीर्घशंखाश्च पंचपादामहोदराः ॥ ३५ ॥

सौ.पर्व

१०

॥१०॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अशिशिताः अशंसंतर्पिताः दंत्यपाठे असगतिदीप्तादानेभित्यस्यवाह्यं भृशं उद्धीपिता इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ विकुक्षिकाः विपुलकुक्षयः ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
 पश्चादमुं सुखं रक्षसा विख्यातैरवस्वनाः ॥ घंटाजालावसक्ताश्च नीलकंठा विभीषणाः ॥ ३६ ॥ सपुत्रदाराः सुकूराः सुदुर्दर्शाः सुनिर्घृणाः ॥ विविधानि चरुपाणित
 त्राहृषंत रक्षसाः ॥ ३७ ॥ पीत्वा च शोणितं दृष्ट्वा प्रातृत्य न्गणशोपरे ॥ इदं परमिदं मेध्यमिदं स्वाद्विति चाब्रुवन् ॥ ३८ ॥ मेदोमज्जास्थिरक्तानां वसानां च भृशं शि
 ताः ॥ परमांसानि स्वादंतः क्रव्यादा मांसजीविनः ॥ ३९ ॥ वसाश्चैवापरे पीत्वा पर्यधावन् विकुक्षिकाः ॥ नानावक्रास्तथारौद्राः क्रव्यादाः पिशिताशनाः ॥ १४० ॥
 अयुतानि च तत्रासन् अयुतान् बर्बुदानि च ॥ रक्षसां घोररूपाणां महतां क्रूरकर्मणां ॥ ४१ ॥ मुदितानां वित्तमानां तस्मिन् महति वैशसे ॥ समेतानि बहून् यासन भूतानि
 च जनाधिप ॥ ४२ ॥ प्रत्यूषं कालं शिविरात्यतिगंतुमियेषसः ॥ नृशोणितावसिक्तस्य द्रौणे रासीदसि त्सरुः ॥ ४३ ॥ पाणिनां सहसं श्लिष्टं एकीभूत इव प्रभो ॥ दुर्ग
 मां पदवीं गत्वा विरराज जनक्षये ॥ ४४ ॥ युगांते सर्वभूतानि भस्मकृत्वेव पावकः ॥ यथा च त्वं तत्कर्म कृत्वा द्रौणाय निःप्रभो ॥ ४५ ॥ दुर्गमां पदवीं गच्छ भित्तु
 रासीद्वतज्वरः ॥ यथैव संसृजने शिविरे प्राविशन्निशि ॥ ४६ ॥ तथैव हत्वानिःशब्दे निश्चक्रमि मरुताः ॥ निश्चक्रमि शिविरात्तस्मात्ताभ्यां संगम्य वीर्यवान् ॥
 ॥ ४७ ॥ आचर्यौ कर्म तत्सर्वं दृष्टः संहर्षयन् विभो ॥ तावथा च ख्यतुस्तस्मै प्रियं प्रियं करिष्यामि ॥ ४८ ॥ पांचालान् संजयांश्चैव विनिरुत्तां सहस्रशः ॥ ग्रीत्या चोच्चैरु
 दक्रोशं स्तथैवास्फोटयंस्तलान् ॥ ४९ ॥ एवं विधा हि सारात्रिः सोमकानां जनक्षये ॥ प्रसुप्तानां प्रेमतां प्रमत्तां सोमसुभृशदारुणा ॥ १५० ॥ असंशयं हि कालं स्यप
 र्यायोदुरतिक्रमः ॥ तादृशानि हतायत्र कृत्वा स्माकं जनक्षयं ॥ ५१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रागेव सुमहत्कर्म द्रौणिरेतन्महारथः ॥ नाकरो दीदृशं कस्मान्मत्पुत्र
 विजये धृतः ॥ ५२ ॥ अथ कस्माद्भूतेषु द्रुपदं कर्म दं कृतवानसौ ॥ द्रोणपुत्रो महात्मा स तन्मेशंसितुमर्हसि ॥ ५३ ॥ संजय उवाच ॥ तेषां नूनं भयान्नासौ कृतवान् कु
 रुनंदन ॥ असान्निध्याद्विपार्या न किशवस्य च धीमतः ॥ ५४ ॥ सात्यकेश्वापिकर्म दं द्रोणपुत्रेण साधितं ॥ कोहितेषां समक्षं तान् हन्यादपि मरुत्यतिः ॥ ५५ ॥ एत
 दीदृशं कृतं तं राजन्सुमजने विभो ॥ ततो जनक्षयं कृत्वा पांडवानां महात्ययं ॥ ५६ ॥ दिष्ट्या दिष्ट्यैव चान्यान्यं समेत्योचुर्महारथाः ॥ पर्यष्वजत्ततो द्रौणिस्ताभ्यां सं
 प्रतिर्नदितः ॥ ५७ ॥ इदं हर्षात्तु सुमहदाददेवाक्लमुत्तमं ॥ पांचालानि हताः सर्वे द्रौपदेयाश्च सर्वशः ॥ ५८ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

॥ १५९ ॥ इति सौमिके पर्वणि तैलकंठीये भारतभावे दीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ते ह त्वेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ चिखादिषून् अश्रयितुमिच्छन् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥
 सोमकामस्य शेषाश्वसर्वे विनिहता मया ॥ इदानीं कृतकृत्याः स्मयामतत्रैव माचिरं ॥ यदि जीवति नो राजा तस्मै शंसामहे वयं ॥ १५९ ॥ इति श्री महाभारते सौ-
 मिके पर्वणि रात्रियुद्धे पांचालादिवधे ऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच ॥ ते ह त्वा सर्वपांचालान्द्रौपदेयांश्च सर्वशः ॥ आगच्छन्सहिता-
 स्तत्र यत्र दुर्योधनो हतः ॥ १ ॥ गत्वा चैनमपश्यन्तं किंचित्प्राणं जनाधिपं ॥ ततो रथेभ्यः प्रस्कृष्टपरिवर्तुस्तवात्मजं ॥ २ ॥ तं भग्नसंस्थं राजेंद्रं कच्छुः प्राणमचेतसं ॥ व-
 मंतं रुधिरं वक्रादपश्यन् वसुधातले ॥ ३ ॥ दत्तं समन्ताद्दुःखं श्वापदैर्घोरदर्शनैः ॥ शालावृकगणैश्चैव भक्षयिष्यद्विरंतिकात् ॥ ४ ॥ निवारयन्तं कच्छुः प्राणान् श्वापदांश्च
 चिखादिषून् ॥ विचेष्टमानं मत्प्रां च सुभृशं गाढवेदनं ॥ ५ ॥ तं शयानं तं यादृक्त्वा भूमौ सुरुधिरोक्षितं ॥ हतशिष्टांस्त्रयो वीराः शोकात्तापयन् ॥ ६ ॥ अश्वत्था-
 मारुपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ॥ तैस्त्रिभिः शोणितादिग्धैर्निःश्वसद्भिर्महारथैः ॥ ७ ॥ शुश्रुभे स दतो राजा वेदं त्रिभिरिवाग्निभिः ॥ ते तं शयानं संप्रेक्ष्य राजानमत-
 योचितं ॥ ८ ॥ अविषत्येन दुःखेन ततस्ते रुरुदुःखयः ॥ ततस्तुरुधिरं हंसैर्मुखान्निर्भृज्यतस्य हि ॥ रणे राज्ञः शयामस्य रूपं पर्यदेव यन् ॥ ९ ॥ रूपं उवाच नंद-
 कस्यातिभारो स्ति यदयं रुधिरोक्षितः ॥ एकादशच भूभर्ता शैते दुर्योधनो हतः ॥ १० ॥ पश्य चामोकराभस्थं चामीकरं विभूषितां ॥ गदां गदाप्रियस्ये मांसमीपेपं
 तितां भुवि ॥ ११ ॥ इयमेनं गदाशूरं न जहाति रणेरणे ॥ स्वर्गायापि व्रजन्तं हिनजहाति यशस्विनं ॥ १२ ॥ पश्ये मांसहवीरेण जांबूनदं विभूषितां ॥ शयानां शयनेह
 र्म्ये भार्याप्रीतिमतीमिव ॥ १३ ॥ योयं मूर्धाभिषिक्तानामग्रे जातः परंतपः ॥ सह तोग्रसते पांसून् स्य कालस्य पर्ययं ॥ १४ ॥ येनाजौ निहता भूमावशेरत हतद्विषः ॥
 स भूमौ निहतः शैते कुरुराजः परैरयं ॥ १५ ॥ भयान्नमन्ति राजानो यस्य स्म शतसंघशः ॥ स वीरशय्यो शैते कव्याद्रिः परिवारितः ॥ १६ ॥ उपासत द्विजाः पूर्वमयं हि
 तोर्यसीश्वरं ॥ उपासते च तं त्यक्त्वा दामांसं हेतवः ॥ १७ ॥ संजय उवाच ॥ तं शयानं कुरुश्रेष्ठं तं भारतसत्तमं ॥ अश्वत्थामासमालोक्य करुणं पर्यदेव य-
 त् ॥ १८ ॥ आदुस्त्वां राजशार्दूलमुख्यं सर्वधनुष्मतां ॥ घनाध्यक्षोपमं युद्धे शिष्यं संकर्षणस्य च ॥ १९ ॥ कथं विवरमस्मिन् श्रीमसेनस्तवानंघ ॥ बलिर्न कृतिर्न
 नित्यं स वपास्यमानं ॥ २० ॥ कालो नूनं महाराज लोके स्मिन् बलवत्तरः ॥ पश्यामो निहतं त्वां च भीमसेनं न संयुगे ॥ २१ ॥
 ॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ मांसहेतवः सांसारिणः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
 कथां सर्वधर्मसुःखापोऽकोदरः ॥ निरुत्याहतवान्मंदोनूनकालोदुरत्ययः ॥ २२ ॥ धर्मयुद्धेऽयमर्थेणसमाहूयौजसामृधे ॥ गदयाभीमसेनेननिर्भयेस
 विथनीतव ॥ २३ ॥ अधर्मेणहतस्याजौमृद्यमानंपदाशिरः ॥ यउपेक्षितवान्क्षुद्रं धिक्कृष्णं धिन्मुधिष्ठिरं ॥ २४ ॥ युद्धेष्वपवदिष्यंतियोगानूनं दण्डकोदरं ॥ य
 बत्स्यास्यंतिभूतानिनिरुत्यात्यसिपातितः ॥ २५ ॥ ननुरामोब्रवीद्राजंस्त्वांसदायदुनंदनः ॥ दुर्योधनसमोर्नास्तिगदयाइतिवीर्यवान् ॥ २६ ॥ श्लाघतेत्वाहि
 वार्ष्णेयोराजन्संसत्सुभारत ॥ सशिष्योममकौरव्योगदायुद्धइतिप्रभो ॥ २७ ॥ मांगतिंक्षत्रियस्याहुःप्रशस्तांपरमर्षयः ॥ हतस्याभिमुखस्याजौप्राप्तस्त्वमसि
 तांगतिं ॥ २८ ॥ दुर्योधननशोचामित्वामहंपुरुषर्षभ ॥ हतपुत्रौतुशोचामिगांधारीमित्ते ॥ २९ ॥ निष्कृतेविचरिष्येतेशोचंतौपृथिवीमिमां ॥ धिगस्तुरु
 णांवार्ष्णेयमर्जुनंचापिदुर्मतिं ॥ ३० ॥ धर्मज्ञमानिनौयौत्वांवध्यमानमुपेक्षतां ॥ पांडवाश्चापितेसर्वेकिंवर्ष्यंतिनराधिप ॥ ३१ ॥ कथंदुर्योधनोस्माभिर्हतइत्य
 नपत्रपाः ॥ धन्यस्त्वमसिगांधारेयस्त्वमांयोधनेहतः ॥ ३२ ॥ प्रायशोभिनुः ॥ पुत्राहिगांधारीनिहतज्ञातिवांधवा ॥ ३३ ॥ प्रज्ञाच
 क्षुश्चदुर्धर्षःकांगतिंप्रतिपत्स्यते ॥ धिगस्तुरुतवर्माणंमांरुपंचमहारथं ॥ ३४ ॥ येवयंनगताःस्वर्गत्वापुरस्कृत्यपार्थिवं ॥ दातारंसर्वकामानारक्षितारंप्रजाहित ॥
 ॥ ३५ ॥ यद्वयंनानुगच्छामत्वांधिगस्मान्नराधमान् ॥ रुपस्यतववीर्येणममचैवपितुश्चमे ॥ ३६ ॥ सभृत्यानांनरव्याघ्ररत्नवंतिगृहाणिच ॥ त्वप्रसादादस्मा
 भिःसमित्रैःसहबांधवैः ॥ ३७ ॥ अवाप्ताःक्रतवोमुख्यावहवोभूरिदक्षिणाः ॥ कुतश्चपीदृशंपापाःप्रवर्त्तिष्यामहेवयं ॥ ३८ ॥ यादृशेनपुरस्कृत्यत्वंगतःसर्वपा
 र्थिवान् ॥ वयमेवत्रयोराजनगच्छंतंपरमांगतिं ॥ ३९ ॥ यद्वैत्वांनानुगच्छामस्तेनयक्ष्यामहेवयं ॥ तत्स्वर्गहीनाहीनार्याःस्मरंतःसंरुतस्यते ॥ ४० ॥ किंनामेत
 द्भवेत्कर्मयेनत्वांनव्रजामवै ॥ दुःखंनूनंकुरुश्रेष्ठचरिष्याममहीमिमां ॥ ४१ ॥ हीनानांनस्त्वयाराजन्कुतःशांतिःकुतःसुखा ॥ मत्त्वैवतुमहाराजसमेत्यचमहारथा
 न् ॥ ४२ ॥ यथाज्येष्ठंयथाश्रेष्ठंपूजयेर्वचनान्मम ॥ आचार्यपूजयित्वाचकेतुंसर्वधनुष्मतां ॥ ४३ ॥ हतमयाद्यशंसंथायृष्ट्युन्ननराधिप ॥ परिष्वजेथाराजानंभा
 लिहंस्सुमहारथं ॥ ४४ ॥ सैंधवंसोमदत्तंचभूरिश्रवसमेवच ॥ तथापूर्वमतानन्यान्स्वर्गेपार्थिवसत्तमान् ॥ ४५ ॥

॥१२॥

अस्मद्वाक्यात्परिष्वज्यसंपृच्छेस्त्वमनामयं ॥ ४६ ॥ संजय उवाच इत्येवमुक्त्वा राजानं भग्नसंभ्रमं चेतनं ॥ अश्वत्थामासमुद्धीक्ष्य पुनर्वचनमब्रवीत् ॥
॥ ४७ ॥ दुर्योधन जीवसित्वं वाक्यं श्रोत्रसुखं शृणु ॥ संपर्पाडवतः शेषा धार्तराष्ट्रांश्च यो वर्य ॥ ४८ ॥ ते चैव भ्रातरः पंच वासुदेवो यसात्यकिः ॥ अहं च कृतवर्मा चक्रुः ॥
पः शारद्वतस्तथा ॥ ४९ ॥ द्रौपदेया हताः सर्वे दृष्टुं घ्नस्य चात्मजाः ॥ पांचालानिहताः सर्वे मत्स्यशेषं च भारत ॥ ५० ॥ कृते प्रतिकृते पश्य हतपुत्रा हि पांडवाः ॥ सौ
मिकेशि विरंतेषां हतं स न रवाहनं ॥ ५१ ॥ मया च पापकर्मासौ दृष्टुं घ्नो महीपते ॥ प्रविश्य शिविरं रात्रौ पशुमारेण मारितः ॥ ५२ ॥ दुर्योधनस्तु तां वाचं निशम्य स
नसः प्रियां ॥ प्रतिलभ्य पुनश्चेत इदं वचनमब्रवीत् ॥ ५३ ॥ न मे करोत्तद्वागे यो न कर्णो न च ते पिता ॥ यत्त्वया रूपभोजाभ्यां सहितेनाद्यमेकृतं ॥ ५४ ॥ स च सेनाप
तिः क्षुद्रो हतः सार्धं शिखंडिना ॥ तेन मन्ये मघवता सममात्मानमद्य वै ॥ ५५ ॥ स्वस्तिं प्राप्नुत भद्रं स्वसंगमः पुनः ॥ इत्येवमुक्त्वा तूष्णीं स कुरु राजो महामनाः
॥ ५६ ॥ प्राणानुपास्तजहीरः सुहृदां दुःखमुत्सृजन् ॥ अपाक्राम द्विपुण्यां शरीरं क्षतिमाविशत् ॥ ५७ ॥ एवं ते निधनं यातः पुत्रो दुर्योधनो नृप ॥ अग्रे यात्वारणेश
रः पश्चाद्विनिहतः परैः ॥ ५८ ॥ तथैव ते परिष्वक्ताः परिष्वज्य च ते नृप ॥ पुनः पुनः प्रेक्षमाणाः स्वकानां रुरुदूरथा ॥ ५९ ॥ इत्येवं द्रोण पुत्रस्य निशम्य करुणां गिरं ॥
प्रत्यूषकाले शोकात्ताः प्राद्वन्नगरं प्रति ॥ ६० ॥ एवमेष क्षयो वृत्तः कुरुपांडवसेनयोः ॥ घोरो विशसनो रौद्रो राजन् दुर्मित्रिते त्व ॥ ६१ ॥ तव पुत्रे गते स्वर्गं शोका
त्तस्य ममानघ ॥ ऋषिदत्तं प्रनष्टं तद्विव्यदर्शित्वमद्य वै ॥ ६२ ॥ वैशंपायन उवाच इति श्रुत्वा स नृपतिः पुत्रस्य निधनं तदा ॥ निःश्वस्य दीर्घमुष्णं चततश्चिता
परो भवत् ॥ ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि दुर्योधनप्राणत्यागेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

96

09 211

॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ इति सौमिके पर्वणि लंकंठीये शास्त्रभाष्येन वसोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथैषीकपर्वं वैशंपायन उवाच तस्यांराज्याव्यतीतायांघृष्टद्युम्नस्यसारथिः ॥ शशंसधर्मराजायसौमिकेकदनंकृतं ॥ १ ॥ सुत उवाच
 ताराजन्मपदस्यात्मजैःसह ॥ प्रमत्तानिशिविश्वस्ताःस्वपंतःशिविरेस्वके ॥ २ ॥ कृतवर्मणानृशंसेनगौतमेनरूपेणच ॥ अश्वत्यामात्रपापेनहतंवःशिविरेनि
 शि ॥ ३ ॥ एतैर्नरगजाश्वानांप्रासशक्तिपरश्वधैः ॥ सहस्राणिनिरुंतद्विर्निःशेषंतेबलंकृतं ॥ ४ ॥ छिद्यमानस्यमहतोवनस्येवपरश्वधैः ॥ शुश्रुवेसुमहानास्यो
 बलस्तवभारत ॥ ५ ॥ अहमेकोऽवशिष्टस्तुतस्मात्सैन्यान्महामते ॥ मुक्तःकथंचिद्धर्मात्मन्व्यग्राच्चकृतवर्मणः ॥ ६ ॥ तच्छ्रुत्वावाक्यमशिवंकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥
 पपातमह्यांदुर्यधःपुत्रशोकंसमन्वितः ॥ ७ ॥ पतंतंतमतिक्रम्यपरिजग्राहसात्यकिः ॥ भीमसेनोर्जुनश्चैवमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ ८ ॥ लब्धत्वेतास्तुकींतेचःशो
 कविह्वलयागिरा ॥ जित्वाशत्रून्जितःपश्चात्पर्यदेवयदार्त्तवत् ॥ ९ ॥ दुर्विदागतिरथानामपियेदिव्यचक्षुषः ॥ जीयमानाजयंत्यन्येजग्रमानावयंजिताः ॥ १० ॥
 हत्वाभ्रातृन्वयस्यांश्रुपितृपुत्रान्सुहृद्गणान् ॥ बंधून्मात्यान्यौत्रांश्चजित्वासर्वान्जितावयं ॥ ११ ॥ अनर्थोत्थयसंकाशस्तथानर्थोर्थदर्शनः ॥ जयोयसजमा
 कारोजयस्तस्मात्पराजयः ॥ १२ ॥ यजित्वातप्यतेपश्चादापन्नद्वदुर्मतिः ॥ कथंमन्येतविजयंततोजिततरःपरैः ॥ १३ ॥ येषामर्थायपापंस्याद्विजयस्सुख
 वैः ॥ निर्जितैरधमैर्हि विजिताजितकाशिनः ॥ १४ ॥ कर्णिनालीकदंष्ट्रस्यस्वद्विजिह्वस्यसंयुगे ॥ चापव्यात्तस्यरौद्रस्यज्यातलस्वननादिनः ॥ १५ ॥ कुडस्यन
 रसिंहस्यसंग्रामेष्वपलायिनः ॥ येव्यमुंचंतकर्णस्यप्रमादात्तद्विमेहताः ॥ १६ ॥ रथद्वंदंशरवर्षोर्मिमंतरत्नात्रितंवाहनवांजियुक्तं ॥ शक्त्यृष्टिमीनध्वजनागजकं
 शरासनाबर्त्तमहेषुफेनं ॥ १७ ॥ संग्रामचंद्रोदयवेगवेलंद्रोणार्णवंज्यातलनेमिघोषं ॥ येतेरुरुच्चावचशस्त्रनौभिस्तेराजपुत्रानिहताःप्रमादात् ॥ १८ ॥ नदिप्र
 मादात्परमस्तिकश्चिद्धधोनराणामिहजीवलोके ॥ प्रमत्तमर्थाहिनरंसमंतात्त्यजंत्यनर्थाश्चसमाविशंति ॥ १९ ॥ ध्वजोत्तमाग्रोच्छ्रितधूमकेतुंशराधिपकोपमहा
 समीरं ॥ महाधनुर्ज्यातलनेमिघोषंतनुत्रनानाविधशस्त्रहोमं ॥ २० ॥

जितार्थोअर्थोअयतांपराजयःफलतोभूदितिहृदांश्चर्यमित्यर्थः ॥ १३ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ व्यमुंचंतमुक्ताः कर्णस्यकर्णात् प्रमादात्अस्मत्कृतात् असान्निध्यत् ॥ १६ ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ कुजाणिनानादिप्रविशंतिचिन्महोसःप्रसेपोपकृतंनुत्रावाविशशस्त्रहोमं ॥ २० ॥

इति सौप्तिके पर्वणि नेलकंठीये भारतभावादीये एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तस्मिन्निति ॥ १ ॥ आक्रन्दे संपाने ॥ १ ॥ ३ ॥ ४ ॥
इति श्रीम. सौप्तिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि द्रौणिध्याय्ये भीमसेनग

पञ्चमस्कन्धः ॥ ११ ॥ इति श्रीमत्सौमिके पर्वणि नैलकण्ठायाम् ॥ ११ ॥ इति श्रीमत्सौमिके पर्वणि नैलकण्ठायाम् ॥ ११ ॥
 गोमन्त्रं स्तौतुं शिबिरात्स्वाङ्गहीत्वा सरथस्य पदमच्युतः ॥ ३१ ॥ इति श्रीमत्सौमिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि द्रौणिध्वंशार्थं भीमसेनग-
 मनेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच तस्मिन् प्रयाते दुर्धर्षे यदूनाच्छेषस्ततः ॥ अब्रवीत्पुण्डरीकाक्षः कुन्तीपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ १ ॥
 इदं वदते भ्राता पुत्रशोकपरायणः ॥ जिघांसुर्द्रौणिमाक्रंदे एक एवाभिधावति ॥ २ ॥ भीमः प्रियस्ते सर्वे भ्यो भ्रातृभ्यो भरतर्षभ ॥ तं रुद्धं गतमद्यत्वं कस्मात्त्वा-
 न्मुपपद्यसे ॥ ३ ॥ यत्तदा चष्टुपुत्राय द्रोणः परपुरं जयः ॥ अस्त्रं ब्रह्मशिरोनामदहेतु पृथिवीमपि ॥ ४ ॥ तन्महात्मा महाभागः केतुः सर्वधनुर्भ्रंतां ॥ प्रत्यपादयदा चा-
 र्यः प्रीयमाणो धनं जयं ॥ ५ ॥ तं पुत्रोऽप्येक एवैनमन्वया च दमर्षणः ॥ ततः प्रोवाच पुत्राय नातिदृष्टमना इव ॥ ६ ॥ विदितं चापलं त्यासीदात्मजस्य दुःसर्जनः ॥
 सर्वधर्मविदाचार्यः सोऽन्वशात्स्वसुतं ततः ॥ ७ ॥ परमापद्रुतेनापि न स्मृता तत्त्वयारणे ॥ इदमस्त्रं प्रयोक्तव्यं मानुषेषु विशेषतः ॥ ८ ॥ इत्युक्तवान् गुरुः पुत्रं द्रोणः पश्चा-
 दथोक्तवान् ॥ न त्वं जातु सतां मार्गे स्यातेति पुरुषर्षभ ॥ ९ ॥ स तदा ज्ञाय दुष्टात्मापि तुर्वचनमप्रियं ॥ निराशः सर्वकल्याणैः शोकात्पर्यचरन्महीं ॥ १० ॥ ततस्तदा-
 कुरुश्रेष्ठ धर्मस्येत्वयि भारत ॥ अवसद्धारकामेत्यवृष्णिभिः परमार्चितः ॥ ११ ॥ सकदाचित्समुद्रांते वसन् द्वारवतीमनु ॥ एक एकं समागम्यं मामुवाच हस्त्रिभि-
 र्थापितरिमेतथा ॥ १२ ॥ यत्तदुग्रंतपः कृष्णचरन्सत्यपराक्रमः ॥ अगस्त्याद्धारतां चार्यः प्रत्यपद्यतमेपिता ॥ १३ ॥ अस्त्रं ब्रह्मशिरोनामदेव गंधर्वपूजितं ॥ तदयमपि दाशार्ह-
 याचमानः प्रयत्नेन मत्तोऽस्त्रं भरतर्षभ ॥ १४ ॥ देवदानवगंधर्वमनुष्यपतंगोरगाः ॥ न समाममवीर्यस्य शतांशेनापि पिंडिताः ॥ १५ ॥ इदं धनुरियं शक्तिरिदं चक्रमि-
 र्यगदा ॥ यद्यदिच्छसि चेदस्त्रं मत्तस्तत्तद्ददामि ते ॥ १६ ॥ यच्छक्रोषिसमुद्यंतुं प्रयोक्तुमपि वारणे ॥ तद्गृहाण विनाशेण यन्मे दातुमभीप्ससि ॥ १७ ॥ सत्पुत्रा मंसह-
 सारं वज्रं नाभं मयस्मयं ॥ वज्रे चक्रं महाभागो मत्तः स्पर्धन्मया सह ॥ २० ॥ गृहाण चक्रमित्युक्तो मया तु तदनंतरं ॥ जग्राहोऽप्यसहसा चक्रं स व्येनपाणिना ॥
 ॥ २१ ॥ न चैनमशकत्स्थानात्संचालयितुमप्युत ॥ अथैनं दक्षिणेनापि गृहीतुमुपचक्रमे ॥ २२ ॥

॥ २१ ॥ नवेनमशकत्थानास्तिषालायितुमर्धुत ॥ जयपदराजना ॥ १६९ ॥ उड्ड
॥ ५० ॥ ॥ ७० ॥ स्यातास्यास्यसि ॥ १॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ मेगसांदातुभिच्छसिनेनविनापिगृहाण स्वदीयेऽसेवमइच्छमासनिमान् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

90

11-11

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

सर्वयत्नबलेनापि गृह्णन्नेवमिदं ततः ॥ ततः सर्वबलेनापि यदेनं न शशाक ह ॥ २३ ॥ उपतुं वाचालयितुं द्रौणिः परमदुर्मनाः ॥ कृत्वा यत्नं परिश्रान्तः सन्यवर्तत मा-
 रत ॥ २४ ॥ निवृत्तमनसं तस्मादभिप्रायाद्विचेतसं ॥ अहमामं व्यसं विग्रमश्च त्यामानमब्रुवं ॥ २५ ॥ यः सदैव मनुष्येषु प्रमाणं परमं गतः ॥ मां दीपयन्नाभ्येता-
 श्वः कपिप्रवरकेतनः ॥ २६ ॥ यः साक्षदिवदेवेशं शितिकंठमुमापति ॥ द्वंद्वयुद्धे पराजिष्णुस्तोषयामास शंकरं ॥ २७ ॥ यस्मात्प्रियतरो नास्ति ममान्यः पुरुषो भुवि ॥
 नादेयं यस्य मे किंचिदपि दाराः सुतास्तथा ॥ २८ ॥ तेनापि सुहृदा ब्रह्मन्यार्थेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ नोक्तपूर्वमिदं वाक्यं यत्स्वं मामभिभाषसे ॥ २९ ॥ ब्रह्मचर्यमहो-
 तीर्त्वा द्वादशवर्षिकं ॥ हिमवत्पार्श्वमास्थाय यो मया तपसा र्जितः ॥ ३० ॥ समानव्रतचारिण्यां रुक्मिण्यां यो न्वजायत ॥ स नत्कुमारसौजस्वी प्रयुष्मो नाम मे सुवः ॥
 ॥ ३१ ॥ तेनाप्येतन्महद्दिष्यं चक्रमप्रतिमं रणे ॥ न प्रार्थितमभून्मूढयदिदं प्रार्थितं त्वया ॥ ३२ ॥ रामेणातिबलेनैतन्नोक्तपूर्वं कदाचन ॥ नगदेन तस्मादेव यदिदं
 प्रार्थितं त्वया ॥ ३३ ॥ द्वारकावांसिभिश्चान्यैर्वृष्णयंधकमहारथैः ॥ नोक्तपूर्वमिदं जातु यदिदं प्रार्थितं त्वया ॥ ३४ ॥ भारताचार्यपुत्रस्त्वं मानितः सर्वयादवे ॥ य-
 क्रेण रथिनां श्रेष्ठकं नुतातयुत्ससे ॥ ३५ ॥ एवमुक्तो मया द्रौणिर्मामिदं प्रत्युवाच ह ॥ प्रयुज्य भवते पूजां योत्स्ये कृष्णत्वया सह ॥ ३६ ॥ प्रार्थितं ते मया चक्रे देव-
 दानवपूजितं ॥ अजेयः स्यामिति विभो सत्यमेतद्वीमते ॥ ३७ ॥ त्वत्तोहंदुर्लभं काममनवाप्यैव केशव ॥ प्रतियास्यामि गोविंद शिवेनाभिवदस्व मां ॥ ३८ ॥ ए-
 तत्सुभीमं भीमानामृषभेण त्वया धृतं ॥ चक्रमप्रतिचक्रेण भुवि नान्यो भिष्यते ॥ ३९ ॥ एतावदुक्तं द्रौणिर्मायुग्यानश्चान्यनानि च ॥ आदायोपययौ कालेरत्न-
 निविधानि च ॥ ४० ॥ स संरंभी दुरात्मा च चपलः क्रूर एव च ॥ वेदचाखं ब्रह्म शिरस्तस्माद्रथो वकोदरः ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषीके-
 पर्वणि युधिष्ठिरकृष्णसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ४२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा युष्मांश्रेष्ठः सर्वयादव नंदनः ॥ सर्वायुधवरोपेतमारुरोह रथो-
 त्तमं ॥ १ ॥ युक्तं परमकांक्षो जैस्तुरगैर्हममालिभिः ॥ आदित्योदयवर्णस्य घुरं रथवरस्य तु ॥ २ ॥ दक्षिणां गवहृद्भ्यः सुग्रीवः सव्यतो भवत् ॥ पार्थिवो हस्तस्य ॥
 क्षीमे च पुष्पवलाहकौ ॥ ३ ॥ विश्वकर्मा कृतादिभ्यारत्नधातुविभूषिता ॥ उच्छ्रिते वरवेमाया ध्वजयष्टिहस्ततः ॥ ४ ॥ वैशंपायनः स्थितस्तस्यां प्रभातं दत्तं शिवाय ॥
 तत्सर्वस्य वर्तः केतुर्भुजगारि ररुह्यत ॥ ५ ॥

इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि युधिष्ठिरकृष्णसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

मं. भा. टी.

॥१५॥

अपांडवायर्षाः केतुः सर्वं प्रमुञ्चतां ॥ अर्जुनः सत्यकर्माचकुरु राजोयुधिष्ठिरः ॥ ६ ॥ अशोभेनां महात्मानो दाशार्हमभितः स्थितौ ॥ रथस्थं शार्ङ्गधन्वानं
विमाम्बिवत्सवं ॥ ७ ॥ तावुपासोप्यदाशार्हः स्यंदनं लोकपूजितं ॥ प्रतोदेन जवोपेतान्परमाश्वानचोदयत् ॥ ८ ॥ तेहयाः सहसोत्पेतुर्गृहीत्वा स्यंदनोत्तमं ॥ आ
स्थितं पांडवेयाभ्यां यदूनामृषभेण च ॥ ९ ॥ वहतां शार्ङ्गधन्वानमश्वानां शीघ्रगामिनां ॥ प्रादुरासीन्महान्शब्दः पक्षिणां पततामिव ॥ १० ॥ तेसमास्तुः सख्य
प्राप्तेन भरतर्षभ ॥ भीमसेनं महेष्वासं समनुद्रुत्य वेगिताः ॥ ११ ॥ क्रोधदीप्तं तु कौंतेयं द्विषदर्थं समुद्यतं ॥ नाशक्रुवन्वारयितुं समेत्यापिमहारथाः ॥ १२ ॥ सते
षां प्रेक्षतामेव श्रीमतां हृदयन्विनां ॥ ययौ भागीरथी तीरं हरिभिर्भृशवेगितैः ॥ १३ ॥ यत्र स्मश्रूयते द्रौणिः पुत्रहंता महात्मनां ॥ सददर्शमहात्मानमुदकांत्य शस्त्रि
नं ॥ १४ ॥ रुष्णहैपायनं व्यासमासीनमृषिभिः सह ॥ तंचैव क्रूरकर्माणं घृताक्तं कुशचीरिणं ॥ १५ ॥ रजसाध्वस्तमासीनं ददर्श द्रौणिमंतिके ॥ तमभ्यधावन्कौंते
यः प्रमृत्स्य सशरं धनुः ॥ १६ ॥ भीमसेनो महाबाहुस्त्रिषु तिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ सदृष्ट्वा भीमधन्वानं प्रगृहीतशरासनं ॥ १७ ॥ आतरोष्ठुतश्चास्य जनादनरये स्थितौ
व्यथितात्मा भवद्रौणिः प्राप्तं चेदममन्यत ॥ १८ ॥ सतद्विव्यमदीनात्मा परमात्ममंचितयत् ॥ जग्राह च सचैषीकां द्रौणिः सव्येन पाणिना ॥ १९ ॥ सतामापदमा
साद्यदिव्यमस्त्रमुदैरयत् ॥ अमृष्यमाणस्ताञ्छुरान्दिव्यात्पुधवरान्स्थितान् ॥ २० ॥ अपांडवा येति रुषाव्यसृज हारुणं वचः ॥ इत्युक्त्वा राजशार्ङ्गलद्रोणपुत्रः प्र
तापवान् ॥ २१ ॥ सर्वलोकप्रमोहार्थं तदस्त्रं प्रमुमोच ह ॥ ततस्तस्यामिषीकायां पावकः समजायत ॥ प्रघट्यन्निवल्लोकां स्त्रीन्कालांतक्यमोपमः ॥ २२ ॥ इति
श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि ब्रह्मशिरोस्त्यागे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच इंगितेनैव दाशार्हं क्षम
मिषाप्रमादितः ॥ द्रौणेर्बुध्वा महाबाहुरर्जुनं प्रत्यभाषत ॥ १ ॥ अर्जुनार्जुनयद्विव्यमस्त्रं तद्वदिवत्तते ॥ द्रोणेपदिष्टं तस्याप्यंकालः संप्रति पांडव ॥ २ ॥ आतृणा
स्वात्मन्येव परित्राणाय भारत ॥ विस्तृजैतत्त्वमप्याजावस्त्रमस्त्रनिवारणं ॥ ३ ॥ केशवेनैव मुक्तोऽयं पांडवः परवीरहा ॥ अवातर द्रयासूर्णं प्रमृत्स्य सशरं धनुः ॥ ४ ॥
पूर्वमाचार्यपुत्रस्ततोऽन्तरमात्मने ॥ आतृभ्यश्चैव सर्वेभ्यः स्वस्तीत्युक्त्वा परंतपः ॥ ५ ॥

इति पर्वणोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ इति पर्वणि ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

सौ. पर्व

१०

॥१५॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इति सौमिके पर्वणि नैलकण्ठे अथ भारते भावपीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥

देवताभ्यो मम सख्यमुरुभ्यश्चैव सर्वशः ॥ उत्सर्जं शिर्वध्याय च सखेण शाम्यतां ॥ ६ ॥ ततस्तदखंसहसा स्तृष्टंगां दीवधन्वना ॥ प्रज्ज्वालमहाधिष्ण्य युगांता
मलसन्निभं ॥ ७ ॥ तथैव द्रोणपुत्रस्य तदखंति मतेजसः ॥ प्रज्ज्वालमहाज्वालं तेजो मंडलसंदृतं ॥ ८ ॥ निर्घाता बहवश्चासन्पेतुरुल्काः सहस्रशः ॥ मरुत्तयं च भू
तान्मासर्वेषां समजायत ॥ ९ ॥ सशब्दमभवद्भोमज्वाला मालाकुलं भृशं ॥ चचाल च महीरुत्स्ना सपर्वतवनर्जुमा ॥ १० ॥ ते त्वसते जसी लोकां स्तापयंती व्यवस्थि
ते ॥ महर्षी सहितौ तत्र दर्शयामास तुस्तदा ॥ ११ ॥ नारदः सर्वभूतात्मा भरतानां पितामहः ॥ उभौ शमयितुं वीरौ भारद्वाजयनं जयौ ॥ १२ ॥ तौ मुनी सर्वधर्मज्ञौ स
र्वभूतहितैषिणौ ॥ दीप्तयो रंखयोर्मध्ये स्थितौ परमद्वेजसौ ॥ १३ ॥ तदंतरमथाधृष्यावुपगम्य यशस्विनौ ॥ आस्तमिषिवरौ तत्र ज्वलिता विषपावकौ ॥ १४ ॥ अ
णभृद्भिरनापृष्यौ देवदानवसंमतौ ॥ अस्रतेजः शमयितुं लोकानां हितकाम्यया ॥ १५ ॥ ऋषी ऊचतुः नानाशस्त्रविदः पूर्वे येप्यतीता महारथाः ॥ नैतदसं
मनुष्येषु तैः प्रयुक्तं कथंचन ॥ किमिदं साहसं वीरौ रुतवंतौ महात्ययं ॥ १६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि अर्जुनाखत्यागे चतुर्दशोऽध्यायः
॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दृष्ट्वैव नरशार्दूलतावग्निसमतेजसौ ॥ संजहार शरं दिव्यं त्वरमाणो यमं जयः ॥ १ ॥ उवाच भरत श्रेष्ठतच्छ्रुत्वा
पीप्रांजलिस्तदा ॥ प्रमुक्तमखमखेण शाम्यतामिति वैमया ॥ २ ॥ संदृते परमाखे स्मिन्सर्वानस्मानशेषतः ॥ पापकर्माध्रुवं द्रौणिः प्रथक्ष्यत्यस्रतेजसा ॥ ३ ॥ यद
ग्रहितमस्माकं लोकानां चैव सर्वथा ॥ भवंतौ देवसंकाशौ तथा संमंतुमर्हतः ॥ ४ ॥ इत्युक्त्वा संजहाराखं पुनरेव यनं जयः ॥ संहारो दुष्करस्तस्य देवैरपि हि संयुगे ॥ ५ ॥
विस्मृष्टस्यरणेतस्य परमाखस्य संग्रहे ॥ अशक्तः पांडवादन्यः साक्षादपिशतक्रतुः ॥ ६ ॥ ब्रह्मतेजो द्रुवंतद्वि विस्मृष्टमरुतात्मना ॥ न शक्यमावर्तयितुं ब्रह्मचारिब्र
ताहते ॥ ७ ॥ अर्चीर्णब्रह्मचर्योयः स्रष्ट्वा वर्तयते पुनः ॥ तदखं सानुबंधस्य मूर्धनैतस्य कृतंति ॥ ८ ॥ ब्रह्मचारी व्रती चापि दुरवापमवाप्यतत् ॥ परमव्यसनोत्तमि
नार्जुनो खं व्यमुंचत ॥ ९ ॥ सत्यव्रतधरः शूरो ब्रह्मचारी च पांडवः ॥ गुरुवर्त्तयते नाखं संजहारार्जुनः पुनः ॥ १० ॥ द्रौणि रप्ययसं प्रेक्ष्य तादृशी पुरतः स्थितौ ॥ न श
शाकपुनर्घोरमखं संहर्तुमोजसा ॥ ११ ॥ अशक्तः प्रतिसंहारे परमाखस्य संयुगे ॥ द्रौणिर्दीनमनाराज नृपे पायनमभाषत ॥ १२ ॥

इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ आवर्तयते उपसंहरति एतेनार्जुनस्याखमुपसंहरतश्चीर्णब्रह्मचर्यं तं स्थाप्यते ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ अंतकायांताय स्वार्थेकः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
 उत्तमव्यसनार्त्तेनप्राणत्राणमर्त्ताप्सुना ॥ मयैतदस्ममुत्सृष्टंभीमसेनभयान्मुने ॥ १३ ॥ अधर्मश्चकृतोनेनयार्त्तराष्ट्रंजिघांसता ॥ मिथ्याचारेणभंगवन्भीमसे
 नेनसंयुगे ॥ १४ ॥ अतःसृष्टमिदंब्रह्मन्मयास्त्रमकृतात्मना ॥ तस्यभूयोद्यसंहारंकर्तुंनाहमिहोत्सहे ॥ १५ ॥ निस्तृष्टहिमयादिव्यमेतदस्मंदुरासदं ॥ अपांडवांचे
 तिमुनेवक्रितेजोनुमंश्ववै ॥ १६ ॥ तदिदंपांडवेयानामंतकायाभिसंहितं ॥ अद्यप्रांडुसुतान्सर्वान्जीविताद्वंशयिष्यति ॥ १७ ॥ कृतंपापमिदंब्रह्मन्रोषाविष्टे
 नचेतसा ॥ वधमाशास्यपार्थानामयास्त्रंस्तजतारणे ॥ १८ ॥ व्यासउवाच अस्त्रंब्रह्मशिरस्तातविद्वान्पार्थो धनंजयः ॥ उत्सृष्टवान्नरोषेणननाशायतवा
 हवे ॥ १९ ॥ अस्त्रमस्त्रेणतुरणेतवसंशमयिष्यता ॥ विस्तृष्टमर्जुनेनेदंपुनश्चप्रतिसंहतं ॥ २० ॥ ब्रह्मास्त्रमप्यवाप्यैतदुपदेशापितुस्तव ॥ क्षत्रधर्मान्महाबाहुर्नाकं
 पतधनंजयः ॥ २१ ॥ एवंधृतिमतःसाधोःसर्वास्त्रविदुषःसतः ॥ सभ्रातृबंधोःकस्मात्त्वंवधमस्यचिकीर्षसि ॥ २२ ॥ अस्त्रंब्रह्मशिरोयत्रपरमास्त्रेणवध्यते ॥ समादा
 दशपर्जन्यस्तद्राष्ट्रंनाभिवर्षति ॥ २३ ॥ एतदर्थमहाबाहुःशक्तिमानपिपांडवः ॥ नविहन्यात्तदस्त्रंतुप्रजाहितचिकीर्षया ॥ २४ ॥ पांडवास्त्वंचैराष्ट्रं चसदासंरक्ष
 मेवहि ॥ तस्मात्संहरदिव्यंस्त्रमस्त्रमेतन्महाभुज ॥ २५ ॥ अरोषस्तवचैवास्तुपार्थाःसंतुनिरामयाः ॥ नत्यधर्मेणराजर्षिःपांडवोजेतुमिच्छति ॥ २६ ॥ मणिचैव
 प्रयच्छाद्ययस्तेशिरसितिष्ठति ॥ एतदादायतेप्राणान्प्रतिदास्यंतिपांडवाः ॥ २७ ॥ द्रौणिरुवाच पांडवैर्यानिरत्नानियच्चान्यत्कौरवैर्धनं ॥ अवाप्तमिहते
 भ्योयंमणिर्ममविशिष्यते ॥ २८ ॥ यमावध्यभयंनस्तिशस्त्रव्याधिक्षुधाश्रयं ॥ देवैर्भ्योदानवेभ्योवानागेभ्योवाक्यंचन ॥ २९ ॥ नचरक्षोगणभयंनतस्करभ
 यंतथा ॥ एवंवीर्योमणिरयंनमेत्याज्यःकथंचन ॥ ३० ॥ यत्तुमेभगवानाहतन्मेकार्यमनंतरं ॥ अयंमणिरयंचाहमीषिकातुपतिष्यति ॥ ३१ ॥ गर्भेषुपांडवेया
 नाममोघंचैतदुत्तमं ॥ नचशक्तोस्मिभगवन्संहर्तुंपुनरुद्यतं ॥ ३२ ॥ एतदस्त्रमतश्चैवगर्भेषुविस्तृजाम्यहं ॥ नचवाक्यंभगवतो नकरिष्येमहामुने ॥ ३३ ॥ व्या
 सउवाच एवंकुरुनवान्यातुबुद्धिःकार्यात्वयानघ ॥ गर्भेषुपांडवेयानांविस्तृज्यैतदुपारम ॥ ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ततःपरममस्त्रंद्रौणिरुद्यतमाहवे ॥ देव
 यनवचःश्रुत्वागर्भेषुप्रमुमुचह ॥ ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसीतिकेप० ऐषीकेपर्वणिब्रह्मशिरोस्त्रस्यपांडवेयगर्भप्रवेशनेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

वैशंपायन उवाच ॥ तदाज्ञायत्तु पीकेशो विस्तरं पापकर्मणा ॥ दृष्ट्वा माण्डवं वाक्यं द्रौणिप्रत्यववीक्षदा ॥ १ ॥ विराटस्य सुवर्णं पूर्वं सुवर्णं सांख्यं वपुषः ॥ २ ॥ विराटस्य सुवर्णं पूर्वं सुवर्णं सांख्यं वपुषः ॥ ३ ॥ तस्य तद्वचनं सापोः सत्यमेतद्वि-
 श्वरातां दृष्ट्वा ततः बान्नाहणो बवीत् ॥ २ ॥ परिशीणेषु कुरुपुत्रस्तव भविष्यति ॥ एतदस्य परिक्षित्वं गभस्थस्य भविष्यति ॥ ३ ॥ तस्य तद्वचनं सापोः सत्यमेतद्वि-
 श्वरातां दृष्ट्वा ततः बान्नाहणो बवीत् ॥ ४ ॥ एवं ब्रुवाणं गोविंदं सात्वतां प्रवर्ततदा ॥ द्रौणिः परमसंरब्धः प्रत्युवाचे दमुत्तरं ॥ ५ ॥ नैतदेवैयथा त्वत्वं पश्यते
 ष्यति ॥ परिक्षिद्रवित्ताह्येषां पुनर्वंशकरः सुतः ॥ ६ ॥ एवं ब्रुवाणं गोविंदं सात्वतां प्रवर्ततदा ॥ द्रौणिः परमसंरब्धः प्रत्युवाचे दमुत्तरं ॥ ७ ॥ श्रीभगवानु-
 त्तमो वच ॥ ब्रुवन् पुंडरीकाक्ष न च मद्वाक्यमन्यथा ॥ ८ ॥ पतिष्यति तदसं हि गभं तस्यामयोद्यतं ॥ विराटदुहितुः कृष्णयन्त्रं रक्षितुमिच्छसि ॥ ९ ॥ श्रीभगवानु-
 वच ॥ अमोघः परमात्मस्य पातस्तस्य भविष्यति ॥ स तु गभो मृतो जातो दीर्घमायुरवाप्स्यति ॥ १० ॥ त्वांतुका पुरुषं पापं विदुः सर्वे मनीषिणः ॥ असकृत् पापकर्म-
 णां बालजीवितघातकं ॥ ११ ॥ तस्मात्त्वमस्य पापस्य कर्मणः फलमाप्नुहि ॥ त्रीणि वर्षा सहस्राणि चरिष्यसि महीमिमां ॥ १२ ॥ अप्राप्नुवन् कचिन्काचित्संविदं जातु-
 केनचित् ॥ निर्जनानसहायस्त्वं देशात्प्रविचरिष्यसि ॥ १३ ॥ भवित्री न हिते क्षुद्रजनमध्ये सुसंस्थितिः ॥ पूयशोणितगंधी च दुर्गकांतरसंश्रयः ॥ १४ ॥ विचरि-
 ष्यसि पापात्मा सर्वव्याधिसंन्वितः ॥ वयः प्राप्य परिक्षितुं वेदव्रतमवाप्य च ॥ १५ ॥ कृपाच्छारद्वताच्छूरः सर्वास्त्राण्युपपत्स्यते ॥ विदित्वा परमास्त्राणि क्षत्रधर्म-
 वे स्थितः ॥ १६ ॥ षष्ठिवर्षाणि धर्मात्मा वसुधां पालयिष्यति ॥ इतश्चोर्ध्वं महाबाहुः कुरुराजो भविष्यति ॥ १७ ॥ परिक्षिन्नाम नृपतिर्मिषतस्ते सुदुर्मते ॥ अहं वं जी-
 वयिष्यामि दस्यं शस्त्राग्नि तेजसा ॥ पश्य मे तपसो वीर्यं सत्यस्य च नराधम ॥ १८ ॥ व्यास उवाच ॥ यस्मादनादृत्य कृतं त्वया स्मान्कर्मदारुणं ॥ ब्राह्मणस्य सत-
 श्चैव यस्मात्ते दत्तमीदृशं ॥ १९ ॥ तस्माद्यदेव कीपुत्र उक्तवानुत्तमं वचः ॥ असंशयं ते तद्वा विक्षत्रधर्मस्त्वया श्रितः ॥ २० ॥ अश्वत्थामो वाच ॥ सहैव भवता-
 ब्रह्मस्थास्यामि पुरुषेष्विह ॥ सत्यवागस्तु भगवानयं च पुरुषोत्तमः ॥ २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रदायां यमणि द्रौणिः पांडवानां महात्मनां ॥ जगाम विम-
 नास्तेषां सर्वेषां पश्यतां वनं ॥ २२ ॥ पांडवाश्चापि गोविंदं पुरस्कृत्य हतद्विषः ॥ कृष्णद्वैपायनं चैव नारदं च महा मुनिं ॥ २३ ॥ द्रोणपुत्रस्य सहजं मणिमादाय सत्त्वसः ॥
 ततस्ते पुरुषव्याघ्राः सदश्वैरनिलोपमैः ॥ अभयः सह दशार्हाः शिबिरं पुनरेव हि ॥ २४ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ मयुधातिनिबुद्धेत्यहंति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ विवक्षतां वक्तुमिच्छतो वाच्याः निघाः नैव स्म ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
 अवतीर्य रथेभ्यस्तु त्वरमाणामहं रथाः ॥ ददृशुर्द्रौपदीं तृष्टामात्तामार्त्ततराः स्वयं ॥ २४ ॥ तामुपेत्य निरानंदां दुःस्वशोकसमन्वितां ॥ परिवार्य व्यतिष्ठन्त पांडवाः
 सहकेशवाः ॥ २५ ॥ ततो राज्ञाभ्यनुज्ञातो भीमसेनो महाबलः ॥ प्रददौ तं मणिं दिव्यं वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २६ ॥ अयं भद्रे तव मणिः पुत्रहंतुर्जितः स ते ॥ उत्तिष्ठ
 शोकमुत्सृज्य क्षात्रधर्ममनुस्मर ॥ २७ ॥ प्रयाणे वासुदेवस्य शमार्थमसितेक्षणे ॥ यां न्युक्तानि त्वया भीरुवाक्यानि मधुघातिनि ॥ २८ ॥ नैव मे पतयः संति न पुत्रा
 भ्रातरो न च ॥ न वै त्वमिति गोविंद शममिच्छति राजनि ॥ २९ ॥ उक्तवत्यसि तीव्राणि वाक्यानि पुरुषोत्तम ॥ क्षत्रधर्मानुरूपाणि तानि संस्मर्तुमर्हसि ॥ ३० ॥
 हतो दुर्योधनः पापो राजस्य परिपथिकः ॥ दुःशांसनस्य रुधिरपीतं विस्फुरतो मया ॥ ३१ ॥ वैरस्य गंतमानृण्यं न स्मवाच्या विवक्षतां ॥ जित्वा मुक्तो द्रोणपुत्रो ब्रा
 ह्मणाद्रौ रवेण च ॥ ३२ ॥ यशोस्य पतितं देवि शरीरं त्ववशेषितं ॥ वियोजितश्च मणिना भ्रंशितश्चायुधं भुवि ॥ ३३ ॥ द्रौपद्युवाच केवलानृण्यमांसास्मि
 गुरुपुत्रो गुरुर्मम ॥ शिरस्येतं मणिं राजा प्रतिबध्नातु भारत ॥ ३४ ॥ तं गृहीत्वा ततो राजा शिरस्येवाकरोत्तदा ॥ गुरो रुच्छिष्टमित्येव द्रौपद्यावचनादपि ॥ ३५ ॥ त
 तो दिव्यं मणिं वरं शिरसाधारयन् प्रभुः ॥ शुश्रुभे स तदाराजा स चंद्रवपर्वतः ॥ ३६ ॥ उत्तस्थौ पुत्रशोकात्ततः कृष्णामनस्विनी ॥ कृष्णं चापि महाबाहुः परिपश्यन्
 धर्मराट् ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके प० ऐषीके पर्वणि द्रौपदी सांत्वनायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ वैशंपायन उवाच हतेषु सर्व
 सैन्येषु सौप्तिके तैरयैस्त्रिभिः ॥ शोचन् युधिष्ठिरो राजा दाशार्हमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ कथं नुरुणापापेन क्षुद्रेणाकृतकर्मणा ॥ द्रौणिना निहताः सर्वे मम पुत्रा महारथाः
 ॥ २ ॥ तथा कृतास्त्रविक्रांताः सहस्रशतयोधिनः ॥ ह्रुपदस्यात्मजाश्चैव द्रोणपुत्रेण पातिताः ॥ ३ ॥ यस्य द्रोणो महेश्वासो न प्रादादाहं वमुखं ॥ निजघ्नेरथिनां त्रिषु
 धृष्टद्युम्नं कथं नुसः ॥ ४ ॥ किं नु तेन कृतं कर्म तथा युक्तं नरर्षभ ॥ यदेकः समरे सर्वानवधीनो गुरोः सुतः ॥ ५ ॥ श्रीभगवानुवाच नूनं स देवदेवानां भवरेश्वर
 मय्ययं ॥ जगत्प्रशरणं द्रौणिरेकस्तेनावधो दहून् ॥ ६ ॥ प्रसन्नो हि महादेवो दद्यादमरतामपि ॥ वीर्यं च गिरिशो दद्याद्येनं द्रमपि शातयेत् ॥ ७ ॥ वेदाहं हि महादेवं त
 त्वेव भरतर्षभ ॥ यानि चास्य पुराणानि कर्माणि विविधानि च ॥ ८ ॥
 ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति सौप्तिके पर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥

भा. टी.

॥१८॥

॥ १६ ॥ इति सौमिके पर्वणि मैलकुंडीये भारतभाष्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ तत इति ईश्वरतिरोधानानंतरं देवयुगे कृतयुगे विनापीश्वराराधनं प्रजाः स्वाभाविकैरेकशर्मदशादिभिः
 कृतकृत्या अभूवन् अतः तत्तु देवयुगे निरीश्वरास्ताः केवलेन कर्मणैव फलसिद्धिश्छत्त्योयज्ञमकल्पयन् ॥ १॥ ॥ २॥ रुद्र ईश्वरं यज्ञस्य फलदातारं ॥ ३॥ यो वा एतदक्षरं गार्थं विदित्वा स्मिं ह्योके प्रजनि जुहोति कदापि तप
 स्तप्यतेऽतव देवास्तद्वदनीति श्रुतेरीश्वराराधनहीनो यज्ञोऽतवानित्येतद्वर्शयति आख्यायिका मुखेनैव सो कल्प्यमाने इत्यादिना साधनं यज्ञनाशकं ॥ ४॥ लोकयज्ञो लोकेषणा सर्वो प्रांसाधुमेव जानात्विति प्रासना
 रूपः क्रियायज्ञः गर्भाधानादिसंस्काररूपः गृहयज्ञः प्रलिसाध्याग्निहोत्रादिः पंचभूतनृयज्ञः पंचभूतानां गुणैः शब्दादिभिर्यानुणां प्रीतिस्तद्रूपः विषयजं सुखमित्यर्थः एतैरेव चतुर्भिर्यज्ञैः सर्वजंगत्सृष्टं ॥ ५॥ तत्र म
 र्वमुक्ता ससक्रो धोजगामविमनाभवः ॥ गिरेर्मुजवतः पादंतपस्तुं महातपाः ॥ २६॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके प० ऐपिके पर्वणियुधिष्ठिररुक्मसंवादे
 सप्तमोऽध्यायः ॥ १७॥ ॥ १८॥ श्रीभगवानुवाच ततो देवयुगे तीते देवा वै समकल्पयन् ॥ यज्ञवेदप्रमाणेन विधिवद्युमीप्सवः ॥ १॥ कल्पयासां
 साधनानि हवींषि च ॥ भागाहं देवताश्चैव यं ज्ञियं द्रव्यमेव च ॥ २॥ तावै रुद्रमजानंत्यो याथा तं थ्ये न देवताः ॥ नाकल्पयंत देवस्य स्थाणो भोगं नराधिप ॥ ३॥
 सोऽकल्प्यमाने भागे तु कृत्ति वा सामखेमरैः ॥ ततः साधनमन्विच्छन् नुरादौ ससर्जह ॥ ४॥ लोकयज्ञः क्रियायज्ञो गृहयज्ञः सनातनः ॥ पंचभूतनृयज्ञश्च जज्ञे
 र्वमिदं जगत् ॥ ५॥ लोकयज्ञैर्नृयज्ञैश्च कपर्दी विदधे धनुः ॥ धनुः सृष्टमभूत्तस्य पंचकिष्कुप्रमाणतः ॥ ६॥ वषट्कारो भवज्यातु धनुं षस्तस्य भारत ॥ यज्ञांगानि च
 चत्वारितस्य संनहनेऽभवन् ॥ ७॥ ततः क्रुद्धो महादेवस्तदुपादाय कर्मुकं ॥ आजगामाथ तत्रैव यत्र देवः समीजिरे ॥ ८॥ तमात्त कर्मुकं दृष्ट्वा ब्रह्मचारिणमव्य
 सं ॥ त्रिव्ययेऽथि वी देवी पर्वताश्च चकंपिरे ॥ ९॥ नववौ पवनश्चैव नाग्निर्ज्वालवै धितः ॥ व्यभ्रमच्चापि संविभ्रं दिवि नक्षत्रमंडलं ॥ १०॥ नवभौभास्करश्चा
 पिसोमः श्रीमुक्तमंडलः ॥ तिमिरेणाकुलं सर्वमाकाशं चाभवदृतं ॥ ११॥ अग्निभूतास्ततो देवा विषयान्न प्रजहिरे ॥ न प्रत्यभाच्च यज्ञः स देवता सैसिरे तथा ॥ १२॥
 ततः स यज्ञं विध्याथ रौद्रेण तृदिपत्रिणा ॥ अपक्रांतस्ततो यज्ञो मृगो भूत्वा सपावकः ॥ १३॥
 ध्यमयोऽशोक्तयोर्यज्ञयोर्नाशार्थं प्रथमचरमयज्ञाभ्यां ईश्वरो धनुः कृतवान् किष्कुर्हस्तः पंचहस्तं पंचविषयप्रमाणं लोकवासनादेहवासनां च शब्दादिविषयपंचकात्स्न्यतो नास्तीत्यर्थः ॥ ६॥ वषट्कारसंज्ञेन
 गृहयज्ञेन ते उज्जवासने किचित्संकोचं गच्छत इति स तस्य वासनाद्वयरूपस्य धनुषो ज्यास्थानीयः यानितु यज्ञांगानि चत्वारि अर्धित्वं समर्थत्वं विद्वत्त्वं शास्त्रेण पर्युदुस्तत्वं च तानितस्य धनुषः लोकदेहवासनाकल्पसंज्ञ
 चत्वारि तस्य संनहनेऽभवन् ॥ ७॥ यतः यज्ञांगानि लोकेषणादौ विनियुक्तानि मूर्धेस्ततो हेतोः महादेवः क्रुद्धो यज्ञं जघानेत्यादि स्पष्टार्थः ॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ रौद्रेण अर्धंकारेण दर्पेण वाऽहमेत्यभ्यासनादिति ततो
 यज्ञो मृगो भूत्वा सपावकः ॥ १३॥

सौ. पर्व

१०

॥१८॥

॥१९॥

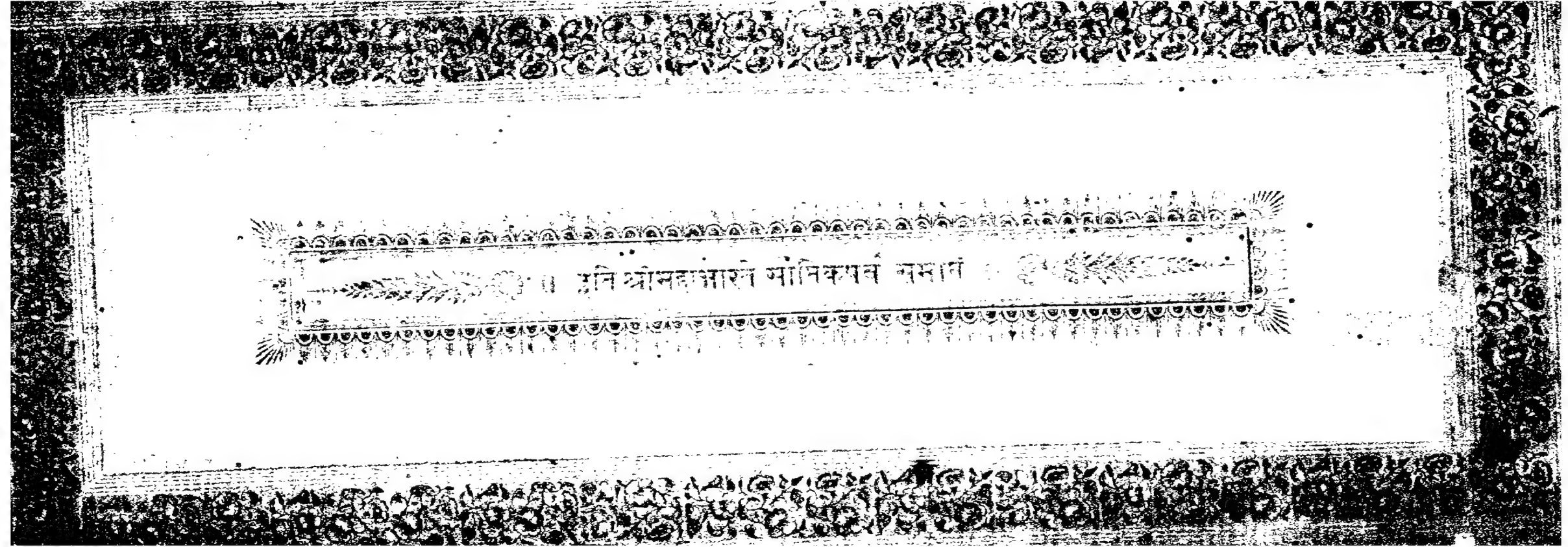
सौ.पर्व

१०

इदं सौमिकपर्व मुंबय्याख्यराजधान्यां गणपतरुणाजीत्यभिधानां मुद्रायंत्रालये मुद्रितं शकाब्दाः १७८४

अथ श्रीमहाभारते स्त्रीपर्व प्रारभ्यते

श्रीगणेशायनमः ॥ एवंतच्चदृष्ट्याशोकोनकर्तव्यइत्युक्तं लोकदृष्ट्यापिसनकार्यइत्याह हतेदुर्योधनेचैवेत्यादिना व्यायेनैकेन ॥ १ ॥ २ ॥ अन्योन्यकारितात्यांश्चानांगर्भेऽत्रशिशोःखंपनत्वितिअश्वत्थाम्ना
 शापोदत्तः सहस्रवर्षाणिगलत्कुष्ठोऽभविष्यसीत्यश्वत्थाम्नःरुष्णेनशापोदत्तइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ शून्याराजभिर्हीना केवलाउपरतोत्सवा ॥ ७ ॥ आनुपूर्व्येणेति आदौहतानांआदावेवपश्चात्तत्त
 श्रीगणेशायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमं ॥ देवींसरस्वतींचैवततोजयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजयउवाच हतेदुर्योधनेचैवहतेसैन्येचसर्व
 शः ॥ धृतराष्ट्रोमहाराजश्रुत्वाकिमकरोन्मुने ॥ १ ॥ तथैवकौरवोराजाधर्मपुत्रोमहामनाः ॥ रूपप्रभृतयश्चैवकिमकुर्वततेत्रयः ॥ २ ॥ अश्वत्थाम्नःश्रुतंकर्मशा
 पादन्योन्यकारितात् ॥ वृत्तांतमुत्तरं ब्रूहि यदभापतसंजयः ॥ ३ ॥ वैशंपायनउवाच हतेपुत्रशतेदीनंछिन्नशाखमिवद्रुमं ॥ पुत्रशोकाभिसंतमंधृतराष्ट्रं
 महीपतिं ॥ ४ ॥ ध्यानमूर्कत्वमापन्नंचितयासमभिपुतं ॥ अभिगम्यमहाराजसंजयोवाक्यमब्रवीत् ॥ ५ ॥ किंशोचसिमहाराजनास्तिशोकसहायता ॥ अक्षो
 हिण्योहताश्चाष्टौदशचैवविशंपते ॥ ६ ॥ निर्जनेयंवसुमतीशून्यासंप्रतिकेवला ॥ नानादिग्भ्यःसमागम्यनानादेश्यानराधिपाः ॥ ७ ॥ सहैकतवपुत्रेणसर्वेवै
 निधनंगताः ॥ पितॄणांपुत्रपौत्राणांज्ञातीनांसुहृदांतथा ॥ गुरुणांचानुपूर्व्येणप्रेतकार्याणिकारय ॥ ८ ॥ वैशंपायनउवाच तच्छ्रुत्वाकरुणंवाक्यंपुत्रपौ
 त्रवधादितः ॥ पपातभुविदुर्धर्षोवाताहतइवद्रुमः ॥ ९ ॥ धृतराष्ट्रउवाच हतपुत्रोहतामात्योहतसर्वसुहृज्जनः ॥ दुःस्वनूनंभविष्यामिविचरन्पृथिवीमि
 मां ॥ १० ॥ किंनुबंधुविहीनस्यजीवितेनममाद्यवै ॥ लूनपक्षस्यइवमेजराजीर्णस्यपक्षिणः ॥ ११ ॥ हृतराज्योहतबंधुर्हतक्षुश्चैवतथा ॥ नभ्राजिष्येमहाप्राज्ञ
 क्षीणरश्मिरिवांशुमान् ॥ १२ ॥ नरुतंसुहृदांवाक्यंजामदग्न्यस्यजल्पतः ॥ नारदस्यचदेवर्षेःरुष्णद्वैपायनस्यच ॥ १३ ॥ संभामध्येतुरुष्णंनयच्छ्रेयोभिहितं
 मम ॥ अलंवैरेणतेराजन्पुत्रःसंगृह्यतामिति ॥ १४ ॥ तच्चवाक्यमरुत्वाहंभृशंतप्यामिदुर्मतिः ॥ नहिश्रोतास्मिभीष्मस्यधर्मयुक्तंप्रभाषितं ॥ १५ ॥ दुर्योधनस्य
 चतथावृषभस्यैव नर्दतः ॥ दुःशासनवधंश्रुत्वाकर्णस्यचविपर्ययं ॥ १६ ॥ द्रोणंसूर्योपरागंचहृदयमेविदीर्यते ॥ नस्मराम्यात्मनःकिंचित्पुरासंजयदुष्कृतं ॥
 ॥ १७ ॥ यस्येदंफलमद्येहमयामूढेनभुज्यते ॥ नूनंव्यपकृतंकिंचिन्मयापूर्वंपुजन्मसु ॥ १८ ॥ येनमांदुःखभागेपुधाताकर्मसुयुक्तवान् ॥ परिणामश्चवयंसःस
 र्वबंधुक्षयश्चमे ॥ १९ ॥ सुहृन्मित्रविनाशश्चैवयोगादुपागतः ॥ कोन्यास्तिदुःखिततरामतो न्योहिपुमान्भुवि ॥ २० ॥ नांपश्चादेवेतिपौर्वापर्येणप्रेतानांपरेतानां
 कार्याणिपारलौकिकानिकर्माणि ॥ ८ ॥ ९ ॥ दुःस्वयथास्यात्तथाभविष्यामि ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ श्रोतास्मिंश्चुतंवानस्मि ॥ १५ ॥ विपर्ययंविनाशं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

तन्मामिति अद्यैवप्राणत्यागं करिष्यामीत्यर्थः ॥ २१ ॥ वितन्वतः विरचयतः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अदत्तेतिच्छेदः ॥ २६ ॥ २७ ॥ शल्यश्चमंत्रातिपूर्वेणान्वयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ब्रुव
तन्मामद्यैवपश्यंतुपांडवाः संशितव्रताः ॥ विवृतं ब्रह्मलोकस्य दीर्घमध्वानमास्थितं ॥ २१ ॥ वैशंपायन उवाच तस्य लालप्यमानस्य बहुशोकं वितन्वतः ॥
शोकापहंनरेंद्रस्य संजयो वाक्यमब्रवीत् ॥ २२ ॥ शोकं राजन्यपनुदश्रुतास्ते वेदनिश्चयाः ॥ शास्त्रागमाश्च विविधा वृद्धेभ्यो नृपसत्तम ॥ २३ ॥ संजये पुत्रशो
कार्तेय दूचुर्मुनयः पुरा ॥ यथा यौवनजंदर्पमास्थिते ते सुते नृप ॥ २४ ॥ न त्वया सुहृदां वाक्यं ब्रुवतामवधारितं ॥ स्वार्थश्च न कृतः कश्चिद्बुद्धेन फलगृहिना ॥ २५ ॥
असि नैवैकधारेण स्वबुद्ध्या तु विचेष्टितं ॥ प्रायशोऽवृत्तसंपन्नाः सततं पर्युपासिताः ॥ २६ ॥ यस्य दुःशासनो मंत्री राधेयश्च दुरात्मवान् ॥ शकुनिश्चैव दुष्टात्मा चि
त्रसेनश्च दुर्मतिः ॥ २७ ॥ शल्यश्च येन वै सर्वं शल्यभूतं कृतं जगत् ॥ कुरुवृद्धस्य भीष्मस्य गांधार्या विदुरस्य च ॥ २८ ॥ द्रोणस्य च महाराज कृपस्य च शरद्वतः ॥ रु
ष्णस्य च महाबाहो नारदस्य च धमतः ॥ २९ ॥ ऋषीणां च तथान्येषां व्यासस्यामि तते जसः ॥ न कृतं तेन वचनं तव पुत्रेण भारत ॥ न धर्मः सकृतः कश्चिन्नित्यं युद्धम
भीप्सता ॥ ३० ॥ अल्पबुद्धिरहंकारी नित्यं युद्धमिति ब्रुवन् ॥ क्रूरो दुर्मर्षणो नित्यमसंतुष्टश्च वीर्यवान् ॥ ३१ ॥ श्रुतवानसि मेधावी सत्यवांश्चैव नित्यदा ॥ न मु
ह्यंती दृशाः संतो बुद्धिमंतो भवादृशाः ॥ ३२ ॥ न धर्मः सकृतः कश्चित्तव पुत्रेण मारिष ॥ क्षपिताः क्षत्रियाः सर्वे शत्रूणां वर्धितं यशः ॥ ३३ ॥ मध्यस्थो हित्वा मर्ष्यासी
न क्षमं किंचिदुक्तवान् ॥ दुर्धरेण त्वया भारस्तुलया न समं धृतः ॥ ३४ ॥ आदावेव मनुष्येण वर्तितव्यं यथा क्षमं ॥ यथानातीतमर्थं वै पश्चात्तापेन युज्यते ॥ ३५ ॥
पुत्रगृह्या त्वयाराजन् प्रियंतस्य चिकीर्षितं ॥ पश्चात्तापमिमं प्राप्तो न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ ३६ ॥ मधुयः केवलं दृष्ट्वा प्रपातं नानुपश्यति ॥ स भ्रष्टो मधुलो भेन शोचत्ये
वं यथा भवान् ॥ ३७ ॥ अर्थान्न शोचन् प्राप्नोति न शोचन् विदते फलं ॥ न शोचन् श्रियमाप्नोति न शोचन् विदते परं ॥ ३८ ॥ स्वयमुत्पादयित्वाग्निं वस्त्रेण परिवेष्टयन् ॥
दहत्यमानो मनस्तापं भजते न स पंडितः ॥ ३९ ॥ त्वयैव स सुतेनायं वाक्यवायुसमीरितः ॥ लोभाज्येन च संसिक्तो ज्वलितः पार्थ पावकः ॥ ४० ॥ तस्मिन् समिद्धे पति
ताः शलभा इव ते सुताः ॥ तान्वै शराग्निनिर्दग्धान् त्वं शोचितुमर्हसि ॥ ४१ ॥ यच्चाश्रुपातात्कलिलं वदनं वहसे नृप ॥ अशास्त्रदृष्टमेतद्दिनप्रशंसंति पंडिताः ॥ ४२ ॥
विस्फुलिगा इव त्वेतान् दहंति किल मानवान् ॥ जहीहि मन्युं बुद्ध्या वै धारयात्मानमात्मना ॥ ४३ ॥ नृदुर्योधन आसीदिति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ प्रपातं पर्व
तपाङ्गं ॥ ३७ ॥ परं मोक्षं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दहंति शोका इत्यर्थान् मन्युर्देव्यं मन्युर्देव्येकतौ क्रुधि इत्यमरः आत्मानं चिसं आत्मना धैर्येण धारय प्राणान्मात्याक्षीरित्यर्थः ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ ततइति ॥ १ ॥ एषामरणांता अतउत्तिष्ठशोकंत्यज ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ भावांतरमभावोहि
 कयाचिन्नुव्यपेक्षयेतिन्यायेनकल्मषपंचस्याभावोब्रह्मतदादीनि भावोनामरूपात्मकतातन्मध्यानि तथाऽभावनिधनानीति तथाच आदावन्तेचयन्नास्तिवर्तमानेपितत्तयेतिन्यायेनमध्येप्यभावभूतानां
 वैशंपायनउवाच एवमाश्वासितस्तेनसंजयेनमहात्मना॥ विदुरोभूयएवाहबुद्धिपूर्वंपरंतपः॥४४॥ इतिश्रीमहाभारतस्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकप० विशो
 ककरणेप्रथमोऽध्यायः॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ वैशंपायनउवाच ततोमृतसमैर्वाक्यैर्लार्हादयन्पुरुषर्षभं ॥ वैचित्रवीर्यविदुरोयदुवाचनिबोधतत् ॥
 ॥ १ ॥ विदुरउवाच उत्तिष्ठराजन्किंशेषेधारयात्मानमात्मना॥ एषावैसर्वसत्वानांलोकेश्वरपरागतिः॥ २ ॥ सर्वेक्षयांतानिचयाःपतनांताःसमुच्छ्रयाः॥
 संयोगाविप्रयागांतामरणांतंचजीवितं ॥ ३ ॥ यदाशूरंचभीरुंचयमःकर्षतिभारत ॥ तत्किंनयोत्स्यंतिहितेक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभ ॥ ४ ॥ अयुध्यमानोघियते
 युध्यमानश्चजीवति ॥ कालंप्राप्यमहाराजनकश्चिदतिवर्तते ॥ ५ ॥ अभावादीनिभूतानिभावमध्यानिभारत ॥ अभावनिधनान्येवतत्रकापरिदेवना ॥ ६ ॥
 नशोचन्मृतमन्वेतिनशोचन्म्रियतेनरः ॥ एवंगांसिद्धिकेलोकेकिमर्थमनुशोचसि ॥ ७ ॥ कालःकर्षतिभूतानिसर्वाणिविविधान्युत ॥ नकलंस्यप्रियःकश्चिन्न
 द्वेष्यःकुरुसत्तम ॥ ८ ॥ यथावायुस्तृणाग्राणिसंवर्तयतिसर्वशः ॥ तथाकालवशंयांतिभूतानिभरतर्षभ ॥ ९ ॥ एकसार्थप्रयातानांसर्वेषांतत्रगामिनां ॥ यस्यका
 लःप्रयात्यग्रेतत्रकापरिदेवना ॥ १० ॥ नचाप्येतादृशान्युद्धेराजनशोचितुमर्हसि ॥ प्रमाणंयदिशास्त्राणिगतास्तेपरमांगतिं ॥ ११ ॥ सर्वेस्वाध्यायवंतोहिसर्वे
 चचरितव्रताः ॥ सर्वेचाभिमुखाःक्षीणास्तत्रकापरिदेवना ॥ १२ ॥ अदर्शनादापत्तिताःपुनश्चादर्शनंगताः ॥ नैतेतवनतेपांत्वंतत्रकापरिदेवना ॥ १३ ॥ हतोपि
 लभतेस्वर्गंहत्वाचलभतेयशः ॥ उभयंनोबहुगुणंवास्तिनिष्फलतारणे ॥ १४ ॥ तेषांकामदुघान्त्यलोकानिद्रःसंकल्पयिष्यति ॥ इंद्रस्यातिययोत्येतेभवंतिभरत
 र्षभ ॥ १५ ॥ नयज्ञैर्दक्षिणावद्भिर्नतपोभिर्नविद्यया ॥ स्वर्गंयांतितयामर्त्यायथांशूरारणेहताः ॥ १६ ॥ शरीराग्निपुशूराणांजुहुवुस्तेशराहुतीः ॥ हूयमानान्शरां
 श्रैवसेहुस्तेजस्विनोमियः ॥ १७ ॥ एवंराजस्तवाचक्षेस्वर्ग्यपंथानमुत्तमं ॥ नयुद्धादधिकंकिंचित्क्षत्रियस्येहविद्यते ॥ १८ ॥
 तेषांस्वमेपुप्रतीयमानानामिवनाशेव्यर्थःशोकइत्यर्थः ॥ ६ ॥ सांसिद्धिकेस्वभावसिद्धे ॥ ७ ॥ ८ ॥ संवर्तयतिस्ववशंनयति ॥ ९ ॥ तत्रगामिनांपरत्रगमनशीलानांयस्यकाल उच्यतेसोपेप्रयाति
 ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अदर्शनादज्ञानात् ॥ १३ ॥ नोऽस्माकंक्षत्रियाणां ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ आचक्षेकक्षयामि ॥ १८ ॥

म.भा.टी.

॥२॥

॥ १९ ॥ दीर्घमध्वानमास्थितं मां पां हवा अद्यैव पश्यंतु इत्युक्तं तत्राह आत्मानमिति कार्यदेहं कार्यमित्यपि पाठः ॥ २० ॥ ३१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ जानपदिकं सर्वसाधारणं अभावेन मरणेन क्षत्रियास्ते महात्मानः शूराः समिति शोभनाः ॥ आशिषः परमाः प्राप्तानशोच्याः सर्व एव हि ॥ १९ ॥ आत्मानमात्मना श्वास्यमाशुचः पुरुषर्षभ ॥ नाद्यशोकाभि भूतस्त्वं कायमुत्सृष्टुमर्हसि ॥ २० ॥ मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ संसारेष्वनुभूतानिकस्यते कस्य वा वयं ॥ २१ ॥ शोकस्थानसहस्राणि भयस्थान शतानि च ॥ दिवसे दिवसे मृढमाविशंति न पंडितं ॥ २२ ॥ न कालस्य प्रियः कश्चिन्नद्वेष्यः कुरुसत्तम ॥ न मध्यस्थः क्वचित्कालः सर्वकालः प्रकर्षति ॥ २३ ॥ कालः पचति भूतानि कालः संहरते प्रजाः ॥ कालः सुमेधुजागर्तिकालो हि दुरतिक्रमः ॥ २४ ॥ अनित्यं यौवनं रूपं जीवितं द्रव्यसंचयः ॥ आरोग्यं प्रियसंवासो गृह्यदे पुनपंडितः ॥ २५ ॥ न जानपदिकंदुःखमेकः शोचितुमर्हसि ॥ अप्यभावेन युज्येत तच्चास्य न निवर्तते ॥ २६ ॥ अशोच्यति कुर्वीत यदि पश्येत्पराक्रमं ॥ भैषज्यं मनहुः स्वस्य यदेतन्नानुचितयेत् ॥ २७ ॥ चिंत्यमानं हि न व्येति भूयश्चापि प्रवर्धते ॥ अनिष्टसंप्रयोगाच्च विप्रयोगाद्यियस्य च ॥ २८ ॥ मानुषा मानसैर्दुःखैर्दत्तं ते चाल्पबुद्धयः ॥ नार्थानधर्मो न सुखं यदेतदनुशोचसि ॥ २९ ॥ न च नापैतिकार्यार्थास्त्रिवर्गाश्चैव हीयते ॥ अन्यामन्यां धनावस्थां प्राप्य वैशेषिकीं नराः ॥ असं तुष्टाः प्रमुह्यंतिसंतोषं यांति पंडिताः ॥ ३० ॥ प्रज्ञयामानसंदुःखं हन्याच्छारीरमौषधैः ॥ एतद्विज्ञानसामर्थ्यं न बालैः समतामियात् ॥ ३१ ॥ शयानं चानुशंते हि तिष्ठंतं चानुतिष्ठति ॥ अनुधावति धावंतं कर्म पूर्वकृतं नरं ॥ ३२ ॥ यस्यां यस्यामवस्थायां यत्करोति शुभाशुभं ॥ तस्यां तस्यामवस्थायां तत्फलं समुपाश्रुते ॥ ३३ ॥ येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः ॥ तेन तेन शरीरेण तत्फलं समुपाश्रुते ॥ ३४ ॥ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ आत्मैव ह्यात्मनः साक्षी कृतस्या पकृतस्य च ॥ ३५ ॥ शुभेन कर्मणा सौख्यंदुःखं पापेन कर्मणा ॥ कृतं भवति सर्वत्र नाकृतं विद्यते क्वचित् ॥ ३६ ॥ न हि ज्ञानविरुद्धेषु बद्धपायेषु कर्मसु ॥ मूलघाति पुसज्जंते बुद्धिमंतो भवद्विधाः ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० धृतराष्ट्रविशोककर्णे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ २ ॥

धृतराष्ट्र उवाच सुभाषितैर्महाप्राज्ञशोको यं विगतो मम ॥ भूय एव तु वाक्यानि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ १ ॥

तच्छुद्धुःखं ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ कार्यार्थान्नापैतीति न अपित्वपैत्येव ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अवस्थायां यौवनादिरूपयां ॥ ३३ ॥ येनेति स्थूले न देहे न कृतं तत्तेनैव भुज्यते मनः कृतं चेत्तेनैव भुज्यते स्वमादौ ॥ ३४ ॥ अपकृतस्यायथार्थस्य ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मूलं शरीरं ॥ ३७ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ सुभाषितैरिति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ शांतिचित्तस्योपरति ॥ ३ ॥ शांतिहेतुर्लोकस्य अशाश्वतत्वज्ञानमित्याह अशाश्वतमिति ॥ ४ ॥ यदेति पितृवनंमृत्युं ॥ ५ ॥ यदिमरणमात्राद्विमुच्यतेतर्हिदेहशोषणं किमर्थंक्रियतइत्याह निर्मा
सैरिति तत्रपरलोके तेषामृतानां परेतपस्विनः तस्मान्मरणानंतरमपिविषमगतिरस्येवेत्यर्थः ॥ ६ ॥ येनहेतुनाअदृष्टरूपेणकुलेनरूपेणचविशेषणंप्राप्नोतिसोदृष्टरूपोहेतुःसर्वत्रकार्येस्तीतिपूर्वकर्मधीने

अनिष्टानांचसंसर्गादिष्टानांचविसर्जनात् ॥ कथं हिमानसैर्दुःखैः प्रमुच्यंतेतुपंडिताः ॥ २ ॥ विदुरउवाच यतोयतोमनोदुःखात्सुखाद्वाविप्रमुच्यते ॥ त
तस्तोनियम्यैतच्छांतिंविंदेतवैबुधः ॥ ३ ॥ अशाश्वतमिदं सर्वं चिंत्यमानंनरर्षभ ॥ कदलीसन्निभोलोकःसंरोत्यस्यनविद्यते ॥ ४ ॥ यदाप्राज्ञाश्वमृदाश्वधन
वंतोथनिर्धनाः ॥ सर्वेपितृवनंप्राप्यस्वपंतिविगतज्वराः ॥ ५ ॥ निर्मासैरस्थिभूयिष्ठैर्गात्रैःस्नायुनिबंधिभिः ॥ किंविशेषंप्रपश्यंतितत्रतेषांपरेजनाः ॥ ६ ॥ येन
प्रत्यवगच्छेयुःकुलरूपविशेषणं ॥ कस्मादन्योन्यमिच्छंतिविप्रलब्धधियोनराः ॥ ७ ॥ गृहाणीवहिमर्त्यानामाद्दुर्देहानिपंडिताः ॥ कालेनविनियुज्यंतसत्वमे
कंतुशाश्वतं ॥ ८ ॥ यथार्जाणमंजीर्णवावस्वत्यक्तातुपूरुषः ॥ अन्यद्रोचयतेवस्त्वमेवंदेहाःशरीरिणां ॥ ९ ॥ वैचित्रवीर्यसाध्यंहिंदुःखंवायदिवसुखं ॥ प्राप्नुवंती
हभूतानिस्वरुतेनैवकर्मणा ॥ १० ॥ कर्मणाप्राप्यतेस्वर्गःसुखंदुःखंचभारत ॥ ततोवहतितंभारमवशःस्ववशोपिवा ॥ ११ ॥ यथाचमृन्मयंभांडंचक्रारूढंविप
द्यते ॥ किंचित्सक्रियमाणंवांरुतमात्रमथापिवा ॥ १२ ॥ छन्नंवाप्यवरोप्यंतमवतीर्णमथापिवा ॥ आर्द्रंवाप्यथवाशुष्कंपच्यनानमथापिवा ॥ १३ ॥ उत्तार्य
माणमापाकाद्बुद्धतंचापिभारत ॥ अथवापरिभृज्जंतमेवंदेहाःशरीरिणां ॥ १४ ॥ गर्भस्योवाप्रसूतोवाप्यथवादिवसांतरः ॥ अर्धमांसगतोवापिमांसमाग्रगतो
पिवा ॥ १५ ॥ संवत्सरगतोवापिद्विसंवत्सरएववा ॥ यौवनस्थोथमध्यस्थोवृद्धोवापि विपद्यते ॥ १६ ॥ प्राक्कर्मभिस्तुभूतानिभवंतिनभवंतिच ॥ एवंसांसिद्धि
केलोकेकिमर्थमनुतप्यसे ॥ १७ ॥ यथातुसलिलंराजन्क्रीडार्थमनुसंतरत् ॥ उन्मज्जेच्चनिमज्जेच्चकिंचित्सत्त्वंनराधिप ॥ १८ ॥ एवंसंसारगहंनेउन्मज्जननिम
ज्जने ॥ कर्मभोगेनवध्यंतेक्लिश्यंतेचाल्पबुद्धयः ॥ १९ ॥ येनुप्राज्ञाःस्थिताःसत्वेसंसारेस्मिन्हितैपिणः ॥ समागमज्ञाभूतानांतियांतिपरमांगतिं ॥ २० ॥ इति
श्रीमहाभारतस्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकप० विशोककरणेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

पुपुत्रादिसंयोगवियोगेषुनशोकादिकंयुक्तमितिभावः ॥ ७ ॥ सत्त्वंलिङ्गशरीरं शाश्वतंमोक्षपर्यंतंस्थायित्वात् ॥ ८ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अवरोप्यंतंअवरोप्यमाणं ॥ १३ ॥ आपाकात्कुलालक
तात्पात्रपाककूटात् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेष्टीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

मःभा.टी.

॥३॥

कथमिति ॥ १ ॥ जन्मप्रभृतिशुक्रशोणितसंयोगादारभ्य क्रियागर्भवद्विरूपा उपलक्ष्यते कलिलं शुक्रशोणितसंयोगः एकरात्रोऽग्निं कलिलं भवति पंचरात्राद्बुद्ध्यादिशास्त्रादभ्यस्यते तत्र कलिले वसते जीव इति शेषः किंचिदंतरं पूर्वदिनापेक्षया दृश्यवस्था भेदेन अल्पेन परिमाणान्तरेण ॥ २ ॥ पंचमेमासे अतीते अव्यवाभिरुद्धे पिंडे वासं चैतन्यस्याविर्भावोऽकल्पयत् पूर्वं चैतन्यसत्तामात्रं पंचमेतीते तु षष्ठे आविर्भाव इति विशेषः ततः सदशमासाभ्यंतरे संपूर्णो गर्भो जायते ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ तस्माद्योनिद्वारात् संसारात् संसारं प्राप्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ संगः विषयसंगः स्वादुर्येषां तैः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यद्यपि मूढः पापं नावैति तथापि ध्यानपरिनिष्ठितास्तस्तथैव

धृतराष्ट्र उवाच कथं संसारगहनं विज्ञेयं वदतां वर ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तत्त्वमाख्याहि पृच्छतः ॥ १ ॥ विदुर उवाच जन्मप्रभृतिभूतानां क्रियां सर्वोपलक्ष्यते ॥ पूर्वमेवेह कलिले वसते किंचिदंतरं ॥ २ ॥ ततः संपंचमेऽतीते मासे वासं कल्पयत् ॥ ततः सर्वांगसंपूर्णो गर्भो वै स तु जायते ॥ ३ ॥ अमेध्यमध्ये वसति मांसशोणिवलेपने ॥ ततस्तु वायुवेगेन ऊर्ध्वपादोत्थयः शिराः ॥ ४ ॥ योनिद्वारमुपागम्य बहून्क्लेशान्समृच्छति ॥ योनिं संपीडनाच्चैव पूर्वकर्मभिरन्वितः ॥ ५ ॥ तस्मान्मुक्तः संसाराद् दन्यान्पश्यत्युपद्रवान् ॥ ग्रहास्तमनुगच्छन्ति सारमेया इवामिषं ॥ ६ ॥ ततः प्राप्तोत्तरे काले व्याधयश्चापितं तथा ॥ उपसर्पति जीवं तं वध्यमानं स्वकर्मभिः ॥ ७ ॥ तं वद्धमिन्द्रियैः पाशैः संगस्वादुभिरावृतं ॥ व्यसनान्यपि वर्तते विविधानि नराधिप ॥ ८ ॥ वध्यमानश्च तैर्भूयोनैव तृप्तिमुपैषिसः ॥ तदं नावैति त्रैवायं प्रकुर्वन्साध्यसाधुवा ॥ ९ ॥ तथैव परिरक्षंति ये ध्यानपरिनिष्ठिताः ॥ अयं न बुध्यते तावद्यमलोकमथागतं ॥ १० ॥ यमदूतैर्विरुप्यंश्च मृत्युं कालेन गच्छति ॥ वाग्धीनस्य च यन्मात्रमिष्टानि पृच्छतं मुखे ॥ भूय एवात्मनात्मानं वध्यमानमुपेक्षते ॥ ११ ॥ अहो विनिरुतो लोको लोभेन च वशीकृतः ॥ त्रेभ्योऽप्यभयं नमो नमो नात्मानमवबुध्यते ॥ १२ ॥ कुलीनत्वे चरमते दुष्कुलीनान्विकुत्सयन् ॥ धनदर्पेण हृष्टश्च दरिद्रान्परिकुत्सयन् ॥ १३ ॥ मूर्खानिति परानाहनात्मानं समवेक्षते ॥ दोषान्निपतिचान्येषां नात्मानं शास्तुमिच्छति ॥ १४ ॥ यदा प्राज्ञाश्च मूर्खाश्च धनवन्तश्च निर्धनाः ॥ कुलीनाश्च कुलीनाश्च मानिनाः ॥ १५ ॥ सर्वे पितृवनं प्राप्ताः स्वपंतिं विगतत्वचः ॥ निर्मांसैरस्थिभूयिष्ठैर्गात्रैः स्नायुनिबन्धनैः ॥ १६ ॥ विशेषं न प्रपश्यंति तत्र तेषां परेजनाः ॥ येन प्रत्यवगच्छेयुः कुलं रूपविशेषणं ॥ १७ ॥

यथाशास्त्रं आत्मानं परिरक्षंत्येव ॥ १० ॥ तस्यैवं यमदूतैर्नीयमानस्य वाग्धीनस्य सर्वेन्द्रियविकलस्य यन्मात्रं यत्किंचिदिष्टानि पृष्ठुं न हीनाः ॥ १६ ॥ तस्य नास्ति कस्यमनुवदति येनेत्यादिना ॥ १७ ॥

स्वोपर्वः

११

॥३॥

यदेतिसार्धः परमतानुवादः प्रत्यक्षादितः सर्वे सर्वाणि भूतानि समंतुल्यं स्वपंतिकुमिविदुःस्मभावं गच्छंति तदान्योन्यं प्रलब्धुं विप्रलब्धुं क्रत्विग्यजमानं देहि अमुं लोकं प्राप्स्यसीति प्रतारयितुं दुर्बुधाः दुष्पंडिता इच्छंति
 देहरूपस्यात्मनो नष्टत्वात् आमुष्मिकफलवचनमनर्थकं स्यादिति भावः ॥ १८ ॥ वर्तेत परमार्थसाधनव्यापारं कुर्यात् ॥ १९ ॥ पंथानो मार्गान् द्वितीयार्थे प्रथमा अन्यान् गतिमार्गान् मोक्षयते किंतु ऊर्ध्वमार्गमेव प्रापय-
 ति ॥ २० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ यदि दं धर्मगहनमित्यध्यायस्य विवरणं उत्तराध्यायेन क्रियते अहोखलु महद्दुःखमित्यादिना ॥ १० ॥ २ ॥

यदा सर्वे समं न्यस्ताः स्वप्रतिधरणीतले ॥ कस्मादन्योन्यमिच्छंति प्रलब्धुमिह दुर्बुधाः ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षं च परोक्षं च यो निशम्य श्रुतिं त्विमां ॥ अध्रुवे जीवलोके स्मि-
 न्यो धर्ममनुपालयन् ॥ जन्मप्रभृतिवर्तेत प्राप्नुयात्परमां गतिं ॥ १९ ॥ एवं सर्वं विदित्वा वैयस्तत्त्वमनुवर्तते ॥ स प्रमोक्षयते सर्वान्यंथानो मनुजेश्वर ॥ २० ॥ इ-
 ति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० विशोककरणे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच यदि दं धर्मगहनं न वृद्ध्या समनुगम्यते ॥ तद्विस्तर-
 तः सर्वं बुद्धिमार्गं प्रशंसमे ॥ १ ॥ विदुर उवाच अत्र ते वर्तयिष्यामि नमस्कृत्वा स्वयं भुवे ॥ यथा संसारगहनं वदंति परमर्षयः ॥ २ ॥ कश्चिन्महतिकांतारेव
 तमानो द्विजः किल ॥ महद्गुणमनुप्राप्तो वनं क्रव्यादसंकुलं ॥ ३ ॥ सिंहव्याघ्रगजक्षौघैरतिघोरं महास्वनैः ॥ पिशितादैरतिभयैर्महोग्राहंति भिस्तथा ॥ ४ ॥ समं
 तात्संपरिक्षिप्तं यस्मिन् दृष्ट्वा त्रसेद्यमः ॥ तदस्य दृष्ट्वा हृदयमुद्वेगमगमत्परं ॥ ५ ॥ अभ्युच्छ्रयं च रोम्णां वै विक्रियाश्च परंतप ॥ सुतद्वनं व्यनुसरत्संप्रधावन्नितस्ततः
 ॥ ६ ॥ वीक्षमाणो दिशः सर्वाः शरणं कभवेदिति ॥ सुते पांछिद्रमन्विच्छन् द्रुतो भयपीडितः ॥ ७ ॥ न च निर्याति वैदूरं न वातैर्विप्रमोच्यते ॥ अथापस्मद्वनं घोरं स-
 मंताद्वागुरावृतं ॥ ८ ॥ बाहुभ्यां संपरिक्षिप्तं स्त्रिया परमघोरं या ॥ पंचशरीर्षधैर्नागैः शैलैरिव समुन्नतैः ॥ ९ ॥ न भः स्पृशेन्महांतक्षैः परिक्षिप्तं महावनं ॥ वनमध्ये च
 तत्राभूदुदपानः समावृतः ॥ १० ॥ वल्लीभिस्तृणच्छन्नाभिर्दंष्ट्राभिरंभिसंवृतः ॥ पपात स द्विजस्तत्र निगूढे सलिलाशये ॥ ११ ॥ विलग्नश्चावतस्मिन्लतासंता-
 नसंकुले ॥ पनसस्य यथा जातं वृतं वद्धं महाफलं ॥ १२ ॥ स तथा लंबते तत्र तूष्णपादोऽद्यधः शिराः ॥ अयतत्रापि चान्योऽस्य भूयो जात उपद्रवः ॥ १३ ॥ कूपमध्ये
 महानागमपश्यत महावलं ॥ कूपवीनाहवेलायामपश्यत महागजं ॥ १४ ॥

द्वाभ्यामविद्याकर्मभ्यां जायत इति द्विजः जंतुः वनं संसारः क्रव्यादाव्याधयः ॥ ३ ॥ महान्स्वनोदुःखशब्दो यस्यैतैः सिंहादिभिर्व्याधिभिः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ वागुराः विषयवृणादिवासनाः ॥ ८ ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥ ११ ॥ विलग्नः तत्रैवाग्निमानवान् ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वपादोऽद्यधः शिराः स्वर्गच्युतः संसारमनुसृतः ॥ १३ ॥ नागकालसर्पः वीनाहो मुखबंधने तस्य स्वदेहकूपप्रच्छादकस्य मरणकारणस्य क्रोधलोभादेर्वै-
 लायां संवत्सराख्यः कालगजः परिवर्तते तं तिरोधातुं सहायो भवति ॥ १४ ॥

षट्कृतवः वक्राणियस्यतं रुष्णशुक्लरुष्णशुक्लपक्षमयं द्विपट्काः द्वादशपादमासायस्य वल्लीजीविताशा वक्षआयुर्जीवितकालः ॥ १५ ॥ प्रशाखामुवाच यौवनाद्यवस्थासु मधुकराः कम्परसार्थिन इन्द्रिय
गणाः ॥ १६ ॥ मधुकामान्संवृत्यसंगृह्य निकेताः संधिगृहास्तज्जाः समीहन्ते इन्द्रियमधुकराः ॥ १७ ॥ इन्द्रियवृष्णया जीवोपिन हृष्यतीत्याह तेषामिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ तत्रैव काममुखे रुष्णाः श्वेता

पटुक्लं रुष्णशुक्लं च द्विपट्कपदचारिणं ॥ क्रमेण परिसर्पतं वल्लीवक्षसमावृतं ॥ १५ ॥ तस्य चापि प्रशाखासु वक्षशाखावलंबिनः ॥ नानारूपामधुकराघोररूपा
भयावहाः ॥ १६ ॥ आसते मधुसंवृत्य पूर्वमेव निकेतजाः ॥ भूयो भूयः समीहन्ते मधूनि भरतर्षभ ॥ १७ ॥ स्वादनीयानि भूतानां यैर्वालो विप्ररुष्यते ॥ तेषां मधू
नां बहुधा धारा प्रस्रवते तदा ॥ १८ ॥ आलंबमानः सपुमान् धारां पिवति सर्वदा ॥ न चास्य वृष्णा विरता पिवमानस्य संकटे ॥ १९ ॥ अभीप्सति तदानित्यमदमः
स पुनः पुनः ॥ न चास्वर्जाविते राजन्निर्वेदः समजायत ॥ २० ॥ तत्रैव च मनुष्यस्य जीविताशा प्रतिष्ठिता ॥ रुष्णाः श्वेताश्च तं वक्षं कुट्टयन्ति च मूषिकाः ॥ २१ ॥
व्यालैश्च वनदुर्गतिस्त्रियाच परमोग्रया ॥ कूपाय स्ताच्च नागेन वीनाहे कुंजरेण च ॥ २२ ॥ वक्षप्रपात्ताच्च भयं मूषिकेभ्यश्च पंचमं ॥ मधुलो भान्मधुकरैः पष्ठमाहुर्म
हद्भयं ॥ २३ ॥ एवं संवसते तत्र क्षिप्तः संसारसागरे ॥ न चैव जीविताशायां निर्वेदमुपगच्छति ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपञ्चविंशोऽध्यायः
करणे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच अहो खलु महद्दुःखं रुच्छ्रवासश्च तस्य ह ॥ कथं तस्य रतिस्तत्र तुष्टिर्वावदतां वर ॥ १ ॥ स देशः कुनु
यत्रासौ वसते धर्मसंकटे ॥ कथं वासविमुच्येत नरस्तस्मान्महाभयात् ॥ २ ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वसाधु चेष्टामहेतदा ॥ रुषामे महती जाता तस्याभ्युदरणेन हि ॥ ३ ॥
विदुर उवाच उपमानमिदं राजन्मोक्षविद्विरुदाहृतं ॥ सुकृतं विदते येन परलोके प्रमानवः ॥ ४ ॥ उच्यते यत्तु कान्तारं महासंसार एव सः ॥ वनदुर्गद्विद्यच्चैतत्सं
सारगहनं हितम् ॥ ५ ॥ ये च ते कथिता व्याला व्याधयस्ते प्रकीर्तिताः ॥ यासानारी वृहत्काया अध्यतिष्ठत तत्र वै ॥ ६ ॥ तामाहुस्तु जरां प्राज्ञारूपवर्णविनाशिनीं ॥
यस्तत्र कूपो नृपते स तु देहः शरीरिणाम् ॥ ७ ॥ यस्तत्र वसते यस्तान्महाहिः काल एव सः ॥ अंतकः सर्वभूतानां देहितां सर्वहार्यसौ ॥ ८ ॥ कूपमध्ये च या जाता वल्ली
यत्र समानवः ॥ प्रताने लंबते लघ्नी जीविताशा शरीरिणां ॥ ९ ॥ स यस्तु कूपवीनाहेतं वक्षं परिसर्पति ॥ षट्कः कुंजरो राजन्स तु संवत्सरः स्मृतः ॥ १० ॥

श्वमूषिकाः राज्यहानि वक्षं कुट्टयन्ति आयुः क्षिण्वन्ति ॥ २१ ॥ व्यालैः दुष्टमत्तं गजादितुल्यैर्व्याधिभिः स्त्रियाजरया नागेन मृत्युसर्पेण कुंजरेण संवत्सराख्येन कालेन ॥ २२ ॥ वक्षप्रपातो मरणं मधुलोभाद्विष
यसुखासक्तेः ॥ २३ ॥ २४ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ अहो खल्विति स्पष्टार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ येनेति येननिर्वेदेनपाशांश्छिंदंति ॥ १४ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येपेष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ अहोभिहितमिति ॥ १ ॥
 ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ निधयःकालस्यकर्तव्यार्थसाधकाः अभिलिखितानिसर्वतःवयसाआयुषासुखदुःखजराव्याधिभिःकर्मणाअदृष्टरूपेणन्यस्तानि ॥ १२ ॥

मुखानिऋतवोमासाःप्रादाद्वादशकीर्तिताः ॥ येतुदत्तंनिरुतंतिमूषिकाःपन्नगास्तथा ॥ ११ ॥ रात्र्यहानितुतान्यादुर्भूतानांपरिचितकाः ॥ येतेमधुकरास्तत्र
 कामास्तेपरिकीर्तिताः ॥ १२ ॥ यास्तुतावदुशोधराःस्रवंतिमधुनिस्रवं ॥ तांस्तुकामरसान्विद्याद्यत्रमज्जंतिमानवाः ॥ १३ ॥ एवंसंसारचक्रस्यपरिवृत्तिविदु
 र्बुधाः ॥ येनसंसारचक्रस्यपाशांश्छिंदंतिवैबुधाः ॥ १४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकप० विशोककरणेपेष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥
 धृतराष्ट्र उवाच अहोभिहितमाख्यानंभवतातत्त्वदर्शिना ॥ भूयएवतुमेहर्षःश्रुत्वावागम्यतंतव ॥ १ ॥ विदुर उवाच शृणुभूयःप्रवक्ष्यामिमार्गस्यैतस्य
 विस्मरं ॥ यच्छ्रुत्वाविप्रमुच्यंतेसंमारेभ्योविचक्षणाः ॥ २ ॥ यथातुपुरुषोराजन्दीर्घमध्वानमास्थितः ॥ क्वचित्क्वचिच्छ्रमाच्छ्रान्तःकुरुतेवासंमेववा ॥ ३ ॥ एवंसं
 सारपर्यायेगर्भवासेपुभारता ॥ कुर्वंतिदुर्बुधावासंमुच्यंतेतत्रपंडिताः ॥ ४ ॥ तस्मादध्वानमेवैतमाहुःशास्त्रविदोजनाः ॥ यत्तुसंसारगहनंवनमाहुर्मनीषिणः ॥ ५ ॥
 सोयंलोकसमावर्तमर्त्यानांभरतर्षभ ॥ चराणांस्थावराणांचनंगृथ्येत्तत्रपंडितः ॥ ६ ॥ शरीरामानसाश्चैवमर्त्यानांयतुव्याधयः ॥ प्रत्यक्षांश्चपरोक्षाश्चने
 व्यालाःकथिताबुधैः ॥ ७ ॥ क्लिश्यमानाश्चनैर्नित्यंवार्यमाणाश्चभारता ॥ स्वकर्मभिर्महाव्यालैर्नोद्विजंत्यल्पबुद्धयः ॥ ८ ॥ अथापितैर्विमुच्यंतव्याधिभिःपुरुषो
 नृप ॥ आवृणोत्यवतंपश्चाज्जरारूपविनागिनी ॥ ९ ॥ शुद्धरूपरसस्पर्शगंधैश्चविविधैरपि ॥ मज्जमांसमहाप्रेकेनिरालंबेसमंततः ॥ १० ॥ संवत्सराश्चमांसाश्च
 पक्षाहोरात्रसंधयः ॥ क्रमेणास्योपयुजंतिरूपमायुंस्तथैवच ॥ ११ ॥ एतेकालस्यनिधयोनैतान्जानंतिदुर्बुधाः ॥ यात्राभिलिखितान्यादुःसर्वभूतानिकर्मणा
 ॥ १२ ॥ रथःशरीरंभूतानांसत्त्वमाहुस्तुसारथिं ॥ इन्द्रियाणिहयानादुःकर्मबुद्धिस्तुरगमयः ॥ १३ ॥ तेषांहयानांयोवेगंधावतामनुधावति ॥ सतुसंसारचक्रेस्मिं
 श्चक्रवत्परिवर्तते ॥ १४ ॥ यस्तान्संयमतेबुद्ध्यासंयतो ननिवर्तते ॥ येतुसंसारचक्रेस्मिंश्चक्रवत्परिवर्तते ॥ १५ ॥

सत्त्वबुद्धिः कर्मबुद्धिर्मनः मनःप्रग्रहमेवचेतिश्रुतेः ॥ १३ ॥ यःसंयताभिमानोभोक्ता वेगंअनुधावतिकर्ममार्गप्रवृत्तिअनुसरति परिवर्ततेभ्रमति ॥ १४ ॥ यःसंयतःसंयमी तान्इन्द्रियाद्यान्संयमनेसंयच्छते
 सननिवर्तते संसारेमृतःसन्नपुनरावर्तते ॥ १५ ॥

जीवतोपितादृशानमुत्संतिनभ्रमंतियोनिचक्रे ॥ १६ ॥ शनशाखः संसारदृक्षः ॥ १७ ॥ क्रोधलोभोनिराकृतौ येन सः याम्ययमलोकप्रापकं संसारगहनं ॥ १८ ॥ अनुतर्पुलं वृष्णशीलं लक्ष्मीकृत्य ॥ २० ॥
 भ्रममाणानमुत्संतिनभ्रमंतिये ॥ संसारे भ्रमतां राजन् दुःखमेतद्विजायते ॥ १६ ॥ तस्मादस्य निवृत्त्यर्थं यत्नमेवाचरेद्दुःखः ॥ उपेक्षानात्र कर्तव्या शतशः
 खः प्रवर्धते ॥ १७ ॥ यतेंद्रियो नरो राजन् क्रोधलोभनिराकृतः ॥ संतुष्टः सत्यवादी यः स शान्तिमधिगच्छति ॥ १८ ॥ याम्यमाहूर्यं त्येनमुत्संते येन दुर्बुधाः ॥ संचै
 तत्प्राप्नुयाद्राजन्यत्वं प्राप्तो नराधिप ॥ १९ ॥ अनुतर्पुलमेवैतद्दुःखं भवति मारिष ॥ राज्यनाशं सुहृन्नाशं सुतनाशं च भारत ॥ सोधुः परमदुःखानां दुःखमप्य
 माचरेत् ॥ २० ॥ ज्ञानौषधमवाप्येह दूरपारं महौषधं ॥ छिद्याद्दुःखमहाव्याधिं नरः संयतमानसः ॥ २१ ॥ न विक्रमो न चाप्यर्थो न मित्रं न सुहृज्जनः ॥ तथो
 न्मोचयते दुःखाद्यथात्मा स्थिरसंयमः ॥ २२ ॥ तस्मान्मित्रसमास्थाय शीलमापद्य भारत ॥ दमस्यामो प्रमादश्च ते त्रयो ब्रह्मणो हयाः ॥ २३ ॥ शीलरश्मि समायु
 क्तः स्थितो यो मानसे रथे ॥ त्यक्त्वा मृत्युभयं राजन् ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥ २४ ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो ददाति महीपते ॥ स गच्छति परं स्थानं विष्णोः पदमनामयं ॥
 ॥ २५ ॥ न तत्क्रतुसहस्रेण नोपवासैश्च नित्यशः ॥ अभयस्य च दानेन यत्फलं प्राप्नुयान्नरः ॥ २६ ॥ न त्वात्मनः प्रियतरं किंचिद्भूतेषु निश्चितं ॥ अनिष्टं सर्वभूतानां
 मरणं नाम भारत ॥ २७ ॥ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु दयाकार्या विपश्चिता ॥ नानामोहसमायुक्ता बुद्धिजालेन संवृताः ॥ २८ ॥ असूक्ष्मदृष्टयो मंदाभ्राम्यंते तत्र तत्र हं ॥
 सुसूक्ष्मदृष्टो राजन् ब्रजंति ब्रह्मशाश्वतं ॥ २९ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० विशोककरणे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपय
 न उवाच विदुरस्य तु तद्वाक्यं निशम्य कुरुसत्तमः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तः पपात भुवि मूर्छितः ॥ १ ॥ तं तथा पतितं भूमौ निःसंज्ञं प्रेक्ष्य बांधवाः ॥ रुष्णद्वैपायनश्चै
 व क्षत्ता च विदुरस्तथा ॥ २ ॥ संजयः सुहृदश्चान्ये द्वास्याये चास्य संमताः ॥ जलेन सुखशीतेन तालवृक्षैश्च भारत ॥ ३ ॥ पस्पर्शुश्च करैर्गात्रं वीज्यमानश्च यत्नतः ॥
 आश्वस्य तु चिरं कालं धृतराष्ट्रं तथागतं ॥ ४ ॥ अथ दीर्घस्य कालस्य लब्धसंज्ञो महीपतिः ॥ विललाप चिरं कालं पुत्राधिभिरभिप्लुतः ॥ ५ ॥ धिगस्तु खलु मानुष्यं मा
 नुषेषु परिग्रहे ॥ यतो मूलानि दुःखानि संभवन्ति मुहुर्मुहुः ॥ ६ ॥ पुत्रनाशे रथनाशे च ज्ञातिसंबन्धिनामय ॥ प्राप्य ते सुमहद्दुःखं विषाग्निप्रतिमं विभो ॥ ७ ॥
 दूरपारं ब्रह्मज्ञानं ॥ २१ ॥ स्थिरः पुनर्निवर्तितुमसमर्थः संयमस्तुच्छविषयेभ्य इन्द्रियपरावृत्तिर्यस्य तादृशः आत्मा स्वयं ॥ २२ ॥ ब्रह्मणः ब्रह्मलोकस्य प्रापका इति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥ २९ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ विदुरस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 येनदंष्ट्रंतिगात्राणियेनप्रज्ञाविनश्यति ॥ येनाभिभूतःपुरुषोमरणंबहुमन्यते ॥ ८ ॥ तदिदं व्यसनंप्राप्तंमयाभाग्यविपर्ययात् ॥ तस्यांतंनाधिगच्छामि कृतेप्रा
 णविमोक्षणात् ॥ ९ ॥ तथैवाहंकरिष्यामिअद्यैवद्विजसत्तम ॥ इत्युक्त्वातुमहात्मानंपितरंब्रह्मवित्तमं ॥ १० ॥ धृतराष्ट्रोभवन्मूढःसुशोकंपरमंगतः ॥ अभूच्चतू
 णीराजासौध्यायमानोमहीपते ॥ ११ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाकृष्णद्वैपायनःप्रभुः ॥ पुत्रशोकाभिसंतपंपुत्रंवचनंमब्रवीत् ॥ १२ ॥ व्यासउवाच धृतराष्ट्र
 महाबाहोयत्त्वांवक्ष्यामितच्छृणु ॥ श्रुतवानसिमेधावीधर्मार्थकुशलःप्रभो ॥ १३ ॥ नतेस्यविदितंकिंचिद्वेदितव्यंपरंतप ॥ अनित्यतांहिमर्त्यानांविजानासिन
 संशयः ॥ १४ ॥ अध्रुवेजीवलोकेचस्थानेवाशाश्रयतेसति ॥ जीवितेमरणांतंचकस्माच्छोचसिभारत ॥ १५ ॥ प्रत्यक्षंतवरंजेंद्रवैरस्यास्यंसमुद्रवः ॥ पुत्रंतेका
 रणंकृत्वाकालयोगेनकारितः ॥ १६ ॥ अवश्यंभवितव्यंचकुरुणां वैशसेनृप ॥ कस्माच्छोचसितान्शूरान्गतान्परमिकांगतिं ॥ १७ ॥ जामतांचमहाबाहोविदु
 रेणमहात्मना ॥ यतितंसर्वयत्नेनशमंप्रतिजनेश्वर ॥ १८ ॥ नचदैवकृतोमार्गःशक्योभूतेनकेनचित् ॥ घटतापिचिरंकालंनियंतुमितिमेमतिः ॥ १९ ॥ देवता
 नांहियत्कार्यमयाप्रत्यक्षतःश्रुतं ॥ तत्तेहंसंप्रवक्ष्यामिथथास्थैर्यंभवेत्तत्र ॥ २० ॥ पुराहंत्वरितोयातःसभामेंद्रींजितक्लमः ॥ अपश्यंतत्रचतदासमवेतान्दिवौक
 सः ॥ २१ ॥ नारदप्रमुखाश्चापिसर्वेदेवर्षयो नघ ॥ तत्रचापिमयादृष्टाःपृथिवीपृथिवीपते ॥ २२ ॥ कार्यार्थभुपसंप्राप्तादेवतानांसमीपतः ॥ उपगम्यतदाधात्री
 देवानोहसमागतान् ॥ २३ ॥ यत्कार्यममंयुष्मांभिर्ब्रह्मणःसदनेतदा ॥ प्रतिज्ञातंमहाभागास्तच्छीघ्रंसंविधीयतां ॥ २४ ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाविष्णुर्लोकनम
 स्तुतः ॥ उवाचवाक्यंप्रहसन्पृथिवीदेवसंसदि ॥ २५ ॥ धृतराष्ट्रस्यपुत्राणांयस्तुज्येष्ठःशतस्यवै ॥ दुर्योधनइतिख्यातःसंतंकार्यंकरिष्यति ॥ २६ ॥ तंचप्राप्यमं
 हीपालंकृतकृत्याभविष्यसि ॥ तस्यार्थेपृथिवीपालाःकुरुक्षेत्रंसमागताः ॥ २७ ॥ अन्योन्यंघातयिष्यन्तिद्वैःशस्त्रैःप्रहारिणः ॥ ततस्तेभवितादेविभारस्ययुधि
 नाशनं ॥ २८ ॥ गच्छशीघ्रंस्वकंस्थानंलोकान्धारयशोभने ॥ यएषतेसुतोराजनलोकसंहारकारणान् ॥ २९ ॥ कलेरंशःसमुत्पन्नांगांधार्याजठरेनृप ॥ अमर्षी
 चपलश्चापिक्रोधनोदुष्प्रसाधनः ॥ ३० ॥ दैवयोगात्समुत्पन्नाभ्रातरश्चास्यतादृशाः ॥ शकुनिर्मातुलश्चैवकर्णश्चपरमःसखा ॥ ३१ ॥ समुत्पन्नाविनाशार्थं
 थिव्यांसहितानृपाः ॥ यादृशोजायतेराजातादृशीस्यजनोभवेत् ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये
 अधर्मो धर्मतां याति स्वामी चेद्दार्मिको भवेत् ॥ स्वामिनो गुणदोषाभ्यां भृत्याः स्युर्नात्र संशयः ॥ ३३ ॥ दुष्टं राजानमासाद्य गतास्ते तनयानृप ॥ एतमर्थं महाबाहो
 नारदो वेदतत्त्वविन् ॥ ३४ ॥ आत्मा पराधात् पुत्रास्ते विनष्टाः पृथिवीपते ॥ मातान् शोचस्व राजेंद्र न हि शोके स्तंभकारणं ॥ ३५ ॥ न हिते पांडवाः स्वल्पमपराध्यंति भां
 रत ॥ पुत्रास्तव दुरात्मानो यैरियं घातिता मही ॥ ३६ ॥ नारदेन च भद्रं ते पूर्वमेव न संशयः ॥ युधिष्ठिरस्य समितो राजसूये निवेदितं ॥ ३७ ॥ पांडवाः कौरवाः सर्वे समासा
 द्य परस्परं ॥ न भविष्यंति कौंतेय सत्ते कृत्यं तदा चर ॥ ३८ ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा तदा शोचं तं पांडवाः ॥ एवं ते सर्वमाख्यातं दैवगुह्यं सनातनं ॥ ३९ ॥ कथं तं शोकना
 शः स्यात् प्राणे पुच दयां प्रभो ॥ स्नेहश्च पांडुपुत्रे पुज्ञात्वा दैवकृतं विधिं ॥ ४० ॥ एष चार्थो महाबाहो पूर्वमेव मया श्रुतः ॥ कथितो धर्मराजस्य राजसूये कृतूत्तमे ॥ ४१ ॥
 यतितं धर्मपुत्रेण मया गुह्ये निवेदितं ॥ अविग्रहे कौरवाणां दैवं तु वलवत्तरं ॥ ४२ ॥ अनतिक्रमणीयो हि विधीराजन्कथंचनं ॥ कृतांतस्य तु भूतनस्यावरेण चरेण
 च ॥ ४३ ॥ भवान् धर्मपरो यत्र बुद्धिश्चेष्टश्च भारत ॥ मुह्यते प्राणिनां ज्ञात्वा गतिं चागतिमेव च ॥ ४४ ॥ त्वां तु शोकेन संतप्तं मुह्यमानं मुहुर्मुहुः ॥ ज्ञात्वा युधिष्ठि
 रो राजा प्राणानपि परित्यजेत् ॥ ४५ ॥ कृपालुर्नित्यशोवीरस्ति र्यग्यो निगतेष्वपि ॥ सकथं त्वयिराजेंद्र कृपां नैव करिष्यति ॥ ४६ ॥ मम चैव नियोगेन विधेश्चाप्ये
 निवर्तनात् ॥ पांडवानां च कारुण्यात् प्राणान्यारय भारत ॥ ४७ ॥ एवं ते वर्तमानस्य लोके कीर्तिर्भविष्यति ॥ धर्मार्थः सुमहांस्तात तप्तं स्याच्च तपश्चिश्रितं ॥ ४८ ॥ पुत्र
 शोकं समुत्पन्नं दुतांशं ज्वलितं यथा ॥ प्रज्ञां भसामहाभाग निर्वपय सदा सदा ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच तच्छ्रुत्वा तस्य वचनं व्यासस्यामिततेजसः ॥ मु
 हूर्तं समनुध्याय धृतराष्ट्रो भ्यभाषत ॥ ५० ॥ महता शोकजालेन प्रणुन्नोऽस्मि द्विजोत्तम ॥ नात्मानमवबुध्यामि मुह्यमानो मुहुर्मुहुः ॥ ५१ ॥ इदं तु वचनं श्रुत्वा तव
 देव नियोगजं ॥ धारयिष्याम्यहं प्राणान् घटिष्ये न तु शोचितुं ॥ ५२ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ धृतराष्ट्रस्य राजेंद्र तत्रैवांतरधीयत ॥ ५३ ॥ इ
 ति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० धृतराष्ट्रविशोककरणे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८॥ ॥ ७॥ जनमेजय उवाच गते भगवंति व्यासे धृतराष्ट्रो मही
 पतिः ॥ किमचेष्टत विप्रर्षतन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ तथैव कौरवो राजा धर्मपुत्रो महामनाः ॥ रूपप्रभृतयश्चैव किमकुर्वत ते त्रयः ॥ २ ॥ अश्वत्थामः श्रुतं कर्मशा
 पश्चान्योन्यकारितः ॥ वृत्तांतमुत्तरं ब्रूहि यदभाषत संजयः ॥ ३ ॥

भारतभावादीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ गते इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

विगताप्रज्ञाव्यासदत्तं दिव्यज्ञानं यस्य स विगतप्रज्ञः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ शोकस्यातिगाढत्वात्पुनर्विदुरेणोक्तं अभावादीनीत्यादि ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ संवर्तयतिवर्तुल्य
 वैशंपायन उवाच हतेदुर्योधने चैव हते सैन्ये च सर्वशः ॥ संजयो विगतप्रज्ञो धृतराष्ट्रमुपस्थितः ॥ ४ ॥ संजय उवाच आगम्य नानादेशेभ्यो नानाजन
 पदेश्वराः ॥ पितृलोकंगताराजनसर्वतवसुतैः सह ॥ ५ ॥ याच्यमानेन सततं तव पुत्रेण भारत ॥ घातिता पृथिवी सर्वा वैरस्यांतं विप्रिस्सता ॥ ६ ॥ पुत्राणामथ पौ
 त्राणां पितॄणां च महीपते ॥ आनुपूर्व्येण सर्वेषां प्रेतकार्याणिकारय ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच तच्छ्रुत्वा वचनं घोरं संजयस्य महीपतिः ॥ गतासुरिव निश्चे
 ष्ठोन्यपत पृथिवी तले ॥ ८ ॥ तं शयानमुपागम्य पृथिव्यां पृथिवीपतिम् ॥ विदुरः सर्वधर्मज्ञ इदं वचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥ उत्तिष्ठ राजन् किं शेषे मा शुचो भरतर्षभ ॥ ए
 पावै सर्वसत्त्वानां लोके श्वर परा गतिः ॥ १० ॥ अभावादीनि भूतानि भावमध्यानि भारत ॥ अभावनिधनान्येव तत्र कापरिदेवना ॥ ११ ॥ न शोचन् मृतमन्वेति
 न शप्ते च न धियते नरः ॥ एवं सांसिद्धिके लोके किमर्थमनुशोचसि ॥ १२ ॥ अयुध्यमानो ध्रियते युध्यमानस्तु जीवति ॥ कालं प्राप्य महाराज न कश्चिदतिवर्तते ॥
 १३ ॥ कालः कर्षति भूतानि सर्वाणि विविधानि च ॥ न कालस्य प्रियः कश्चिन्न द्वेष्यः कुरु सत्तम ॥ १४ ॥ यथा वायुः स्तृणाग्राणि संवर्तयति सुर्धतः ॥ तथा कालवः
 शंयांति भूतानि भरतर्षभ ॥ १५ ॥ एकस्यार्थं प्रयातानां सर्वेषां तत्र गामिनाम् ॥ यस्य कालः प्रयात्यग्रे तत्र कापरिदेवना ॥ १६ ॥ यांश्चापि निहतान्युद्धैराजस्त्वम
 नुशोचसि ॥ न शोच्या हि महात्मानः सर्वे ते त्रिदिवंगताः ॥ १७ ॥ न यज्ञैर्द्रक्षिणावद्भिर्न तपोभिर्न विद्यया ॥ तं यास्वर्गमुपायाति यथाशू सस्तनुत्यंजः ॥ १८ ॥ स
 र्वे वेदविदः शूराः सर्वे सुचरितव्रताः ॥ सर्वे चाभिमुखाः क्षीणास्तत्र कापरिदेवना ॥ १९ ॥ शरीराग्निपुंशूराणां जुहुवुस्तेशराद्भुताः ॥ हूयमानान् शरांश्चैव सेदु रूत
 मपूरुषाः ॥ २० ॥ एवं राजंस्तवाच क्षेस्वर्ग्यं पंथानमुत्तमम् ॥ न युद्धादधिकं किञ्चित्क्षत्रियस्येह विद्यते ॥ २१ ॥ क्षत्रियास्ते महात्मानः शूराः समिति शोभनाः ॥
 आशिषं परमां प्राप्ता न शोच्याः सर्वे एव हि ॥ २२ ॥ आत्मनात्मानमाश्नस्य मा शुचः पुरुषर्षभ ॥ नाद्यं शोकाभिभूतस्त्वं कार्यमुन्मथामि ॥ २३ ॥ इति श्रीम
 हाभारते श्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० विदुरवाक्येन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच विदुरस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वा तु पुरुषर्षभः ॥ युज्य
 तां यानमित्युक्त्वा पुनर्वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ धृतराष्ट्र उवाच शीघ्रमानय गांधारीं सर्वांश्च भरतस्त्रियः ॥ वधूं कुंतीमुपादाय याश्चान्यास्तत्र योषितः ॥ २ ॥
 ति कंपयति वा ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ आचक्षे कथयामि ॥ ११ ॥ १२ ॥ कार्यं अवश्य कर्तव्यमुदकदानादि ॥ २३ ॥ इति श्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ विदुरस्येति ॥ १॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ समारोप्यवाहनेष्विति शेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पृथग्यश्चित्रहरिण्यः ॥ १० ॥ किशोरीणां अश्वशावकोनां किशोरोऽश्वशावक इति मेदिनी अंगमेवत्यशिक्षाभूमौ ॥ ११ ॥
 एवमुक्त्वा सधर्मात्माविदुरंधर्मवित्तमम् ॥ शोकविप्रहतज्ञानोयानमेवान्वपद्यत ॥ ३ ॥ गांधारीपुत्रं शोकात्ताभर्तुववननोदिता ॥ सहकुंत्याप्रतोराजासहस्री
 भिरुपाद्रवत् ॥ ४ ॥ ताः समासाघराजानं भृशं शोकसमन्विताः ॥ आमंभ्यान्योन्यमीयुः स्मभृशमुच्चक्रुशुस्वतः ॥ ५ ॥ ताः समाश्वासयत्क्षत्ताताभ्यश्चार्ततरः
 स्वयम् ॥ अश्रुकंठीः समारोप्यततोसौ निर्ययौ पुरात् ॥ ६ ॥ ततः प्रणादः संजज्ञे सर्वे पुरुषे रश्मसु ॥ आकुमारं पुरं सर्वमत्र वच्छां कर्कशितम् ॥ ७ ॥ अदृष्टपूर्वाया
 नार्यः पुरादेव गणैरपि ॥ पृथग्जनेन दृश्यंते तास्तदानीं हतेश्वराः ॥ ८ ॥ प्रकीर्य केशानि सुशुभान् भूषणान्यवमुच्य च ॥ एकवस्त्रधरानार्यः परित्येतुरनायवत् ॥ ९ ॥ श्वे
 तपर्वतरूपेभ्यो गृहेभ्यस्तास्त्वपाक्रमन् ॥ गुहाभ्य इव शैलानां पृथग्यो हतयूथपाः ॥ १० ॥ तान्युदीर्णानि नारीणां तदा दृष्ट्वा न्यनेकशः ॥ शोकात्तान्यद्रवत्तराजक्किशो
 रीणामिवांगने ॥ ११ ॥ प्रगृह्यवाहून्क्रोशंत्यः पुत्रान् भ्रातृन्पितृन्पि ॥ दर्शयंतीव ताहस्मयुगांते लोकसंक्षयम् ॥ १२ ॥ विलपंत्योरुदंत्यश्च धावन्नास्तास्ततस्ततः ॥ शो
 केनोपहतज्ञानाः कर्तव्यं न प्रजज्ञिरे ॥ १३ ॥ ब्रौडांजम्बुपुरायाः स्मसखीनामपियोपितः ॥ ता एकवस्त्रानिर्लज्जः श्वश्रूणां पुरतोऽभवन् ॥ १४ ॥ परस्परं सुसू
 क्ष्मेपुशोकेष्वाश्वासयंस्तदा ॥ ताः शोकविह्वलाराजन्नेव क्षंतपरस्परम् ॥ १५ ॥ तांभिः परिवृतो राजारुदतीभिः सहस्रशः ॥ निर्ययौ नगरादौ न स्तूर्णमायो धनं प्र
 ति ॥ १६ ॥ शिल्पिनो वणिजो वैश्याः सर्वकर्मापजीविनः ॥ तेषां च पुरस्कृत्य निर्ययुर्नगराद्बहिः ॥ १७ ॥ तासां क्रोशमानानामात्मानां कुरुसंक्षये ॥ प्रादुरा
 सीन्महान्शब्दो व्यथयन् भुवनान्युत ॥ १८ ॥ युगांतकाले संप्राप्ते भूतानां दत्यतामिव ॥ अभावः स्यादयं प्राप्त इति भूतानि मे निरे ॥ १९ ॥ भृशमुद्विग्नमनसस्तेषां
 राः कुरुसंक्षये ॥ प्राक्रोशंतमहाराजस्वनुरक्तास्तदा भृशम् ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिके १० धृतराष्ट्रनिर्गमने दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
 वैशंपायन उवाच ॥ क्रोशमात्रंततो गत्वा ददृशुस्तां महारथान् ॥ शारद्वतरुपद्रौणि कृतवर्माणमेव च ॥ १ ॥ तेषु हृद्वैवराजानं प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ अश्रुकंठावि
 निःश्वस्य रुदंतमिदमब्रुवन् ॥ २ ॥ पुत्रस्तव महाराज कृत्वा कर्मसु दुष्करम् ॥ गतः सानुचरो राजन् शक्रलोकं महीपते ॥ ३ ॥ दुर्योधनवल्गुन्मुक्तावयमेव त्रयोर
 थाः ॥ सर्वमन्यत्परिक्षीणं सैन्यं ते भरतर्षभ ॥ ४ ॥ इत्येवमुक्त्वा राजानं रूपः शारद्वतस्ततः ॥ गांधारीपुत्रशोकात्तामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ क्रोशमात्रमिति ॥ १॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ दिष्टांतमरणं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ तदनंतरं कृपाचार्यकृतवर्मभ्यां वियोगानंतरं ॥ २४ ॥

अभीता युध्यमानास्तेघ्नतः शत्रुगणान्वहून् ॥ वीरकर्माणि कुर्वाणाः पुत्रास्ते निधनंगताः ॥ ६ ॥ ध्रुवं संप्राप्य लोकांस्ते निर्मलान् शस्त्रनिर्जितान् ॥ भास्वरं देहमा
स्थाय विहरन्त्यमरा इव ॥ ७ ॥ नहिकश्चिद्विशूराणां युध्यमानः पराङ्मुखः ॥ शस्त्रेण निधनं प्राप्तो न च कश्चिच्छ्लोकां जलिः ॥ ८ ॥ एवन्तां क्षत्रियस्याहुः पुराणाः पर
मांगतिम् ॥ शस्त्रेण निधनं संख्येत न्न शोचितुमर्हसि ॥ ९ ॥ न चापि शत्रवस्तेषां मृत्युं ते राज्ञि पांडवाः ॥ शृणु यत्कृतमस्माभिरश्वत्थामपुरोगमैः ॥ १० ॥ अधर्मे
ण हतं श्रुत्वा भीमसेनेन ते सुतम् ॥ सुप्तं शिविरमासां घण्टां कदं कृतम् ॥ ११ ॥ पंचालानिहताः सर्वे धृष्टद्युम्नपुरोगमाः ॥ द्रुपदस्यात्मजाश्चैव द्रौपदेयाश्च पाति
ताः ॥ १२ ॥ तथा विशसन्कृत्वा पुत्रशत्रुगणस्य ते ॥ प्राद्रवामरणे स्थातुं न हि शक्यामहे त्रयः ॥ १३ ॥ ते हि शूरामहेष्वासाः क्षिप्रमेप्यंति पांडवाः ॥ अमर्षवशमा
पन्ना वैरं प्रति जिहीर्षवः ॥ १४ ॥ ते हतानात्मजान् श्रुत्वा प्रमत्ताः पुरुषर्षभाः ॥ निरीक्षन्तः पदं शूराः क्षिप्रमेव यथास्विनि ॥ १५ ॥ तेषां तु कदं कृत्वा संस्थातुं नोत्स
हामहे ॥ अनुजानीहि नो राज्ञि मत्तच्छोकमनः कृथाः ॥ १६ ॥ राजंस्त्वमनुजानीहि धैर्यमातिष्ठ चोत्तमम् ॥ दिष्टांतं पश्य चापित्वं क्षात्रं धर्मं च क्वलम् ॥ १७ ॥ इ
त्येवमुक्त्वा राजानं कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ॥ रुपश्चकृतवर्मा च द्रोणपुत्रश्च भारत ॥ १८ ॥ अवेक्षमाणं राजानं धृतराष्ट्रं मनीषिणम् ॥ गंगामनुमहाराजतूर्णम
श्वानचोदयन् ॥ १९ ॥ अपक्रम्य तु ते राजन् सर्व एव महारथाः ॥ आमंत्र्यान्वोन्यमुद्विग्रास्त्रिधा ते प्रययुस्तदा ॥ २० ॥ जगाम हास्तिनपुरं कृपः शरद्वतस्तदा ॥ स्व
मेव राष्ट्रं हार्दिक्यो द्रौणिर्व्यासाश्च मययौ ॥ २१ ॥ एवमेतं प्रययुर्वीरावीक्षमाणाः परस्परं ॥ भयार्ताः पांडुपुत्राणामागच्छत्वा महात्मनाम् ॥ २२ ॥ संमेत्य वीरा राजा
नंतदा त्वनुदिते रवौ ॥ विप्रजग्मुर्महात्मानो यथेच्छं कमरिदमाः ॥ २३ ॥ समासाद्या वै द्रौणिपांडुपुत्रा महारथाः ॥ व्यजयन्स्ते रणे राजन् विंक्रम्य तदनंतरम् ॥ २४ ॥
इति श्रीमहाभारतेश्वरीपर्वणि जलप्रदानिकपञ्चमोऽष्टमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हते पुं सर्वे मे न्ये पृथग् धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ शु
श्रुवे पितरं वदं निर्यातं गजसाङ्गयात् ॥ १ ॥ सोऽभ्ययात् पुत्रशोकार्तः पुत्रशोकपरिप्लुतम् ॥ शोचमानं महाराज भ्रातृभिः सहितस्तदा ॥ २ ॥ अन्वीयमानो वीरेण दा
शार्हेण महात्मना ॥ युयुधानेन च तया तथैव च युयुत्सुना ॥ ३ ॥ तमन्वगात्सु दुःखांता द्रौपदीशोककर्षिता ॥ सह पांचालयोपि द्विर्यास्तत्रासन्संभ्रामताः ॥ ४ ॥

इति श्रीपर्वणि नैलकण्ठीये भारतभावंदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

॥ ११ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

१.भा.टी.

॥८॥

॥५॥ प्रियाप्रियैः पांडवानां प्रियाः अभिमन्युप्रभृतयः अर्पियाः दुर्योधनादयः ते हेतुभिः क्रोशन्तीभिरितिसंबंधः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ आक्षिप्य निवार्य अया लोह
सगंगामनुवृंदानि स्त्रीणां भरते संतम ॥ कुररीणामिवार्तानां क्रोशन्तीनां ददर्श ह ॥ ५ ॥ तभिः परिवृतो रंजा क्रोशन्तीभिः सहस्रशः ॥ ऊर्ध्वबाहुभिरार्ताभीरुदती
भिः प्रियाप्रियैः ॥ ६ ॥ कनुधर्मज्ञताराज्ञः कनुसाद्यानृशंसता ॥ यच्चावधीत्पितृन्भ्रातृन्गुरुपुत्रान्सखीनपि ॥ ७ ॥ घातयित्वा कंथं द्रोणं भीष्मं चापि पितामह
म् ॥ मनस्ते भृन्महाबाहो हत्वा चापि जयद्रथम् ॥ ८ ॥ किं नुराज्येन ते कार्यं पितृन्भ्रातृन्पश्यतः ॥ अभिमन्युं च दुर्योधनं पदेयांश्च भारत ॥ ९ ॥ अतीत्य तामहो वाहुः
क्रोशन्तीः कुररीरिव ॥ ववंदे पितरं ज्येष्ठं धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ १० ॥ ततोऽभिवाद्य पितरं धर्मणामित्रकर्षणाः ॥ न्यवेदयंत नामानि पांडवास्तेऽपि सर्वशः ॥ ११ ॥ त
मात्मजांतकरणं पितापुत्रवधादितः ॥ अप्रीयमाणः शोकात् पांडवं परिपश्यजे ॥ १२ ॥ धर्मराजं परिष्वज्य सांत्वयित्वा च भारत ॥ दुष्टात्मा भीममन्वेच्छद्विधं क्षु
रिव पावकः ॥ १३ ॥ सकोपपावकस्तस्य शोकवायुसमीरितः ॥ भीमसेनमयं दावं दिधक्षुरिव दृश्यते ॥ १४ ॥ तस्य संकल्पमाज्ञाय भीमं प्रत्यशुभं हरिः ॥ भीममा
क्षिप्य पाणिभ्यां प्रददौ भीममायसम् ॥ १५ ॥ प्रागेव तु महाबुद्धिर्बुध्वा तं स्ये गितं हरिः ॥ संविधानं महाप्राज्ञस्तत्र चक्रे जनार्दनः ॥ १६ ॥ बंगुहीत्व पाणिभ्यां भी
मसेनमयस्मयम् ॥ वभंज्य बलवान् राजामन्यमानो वक्रोदरम् ॥ १७ ॥ नागायुतबलप्राणः सराजा भीममायसम् ॥ भंक्त्वा विमथितोरस्कः सुस्त्रावरुधिरं मुखा
त् ॥ १८ ॥ ततः पपात मेढिन्यां तथैव रुधिरोक्षितः ॥ प्रपुष्पिताग्रशिखरः पारिजात इव द्रुमः ॥ १९ ॥ प्रत्यगृह्णाच्च तं विद्वान्मृतो गावल्गणिस्तदा ॥ मैवमित्यब्रवी
च्चैनं शमयन्सांत्वयं न्निव ॥ २० ॥ स तु कोपं समुत्सृज्य गतमन्युर्महामनाः ॥ हाहा भीमेति चुक्रोश नृपः शोकसमन्वितः ॥ २१ ॥ तं विदित्वा गतक्रोधं भीमसेनवधा
दितम् ॥ वासुदेवो वरः पुंसामिदं वचनमब्रवीत् ॥ २२ ॥ मा शुचो धृतराष्ट्रत्वं नैष भीमस्त्वया हतः ॥ आयसी प्रतिमा त्वेषा त्वं कानिष्पातिता विभो ॥ २३ ॥ त्वां क्रो
धवशमापन्नं विदित्वा भरतर्षभ ॥ मया परुष्टः कौन्तेयो मृत्योर्दृष्टांतरंगतः ॥ २४ ॥ न हिते राजशार्दूलवलेतुल्योऽस्ति कश्चन ॥ कः सहेत महाबाहो ब्राह्मो विग्रहणं
नरः ॥ २५ ॥ यथांतकमनुप्राप्य जीवन्कश्चिन्नमुच्यते ॥ एवं बाह्वंतरं प्राप्य तव जीवन्कश्चन ॥ २६ ॥ तस्मात्पुत्रेण याते सौ प्रतिमां कारितायसी ॥ भीमस्य सेयं
कौरव्यतवैवोपहता मया ॥ २७ ॥ पुत्रशोकाभिसंतसं धर्मादपकृतं मनः ॥ तव राजेंद्र तेन त्वं भीमसेनं जिघांससि ॥ २८ ॥
मयं ॥ १५ ॥ संविधानं आयसस्य भीमस्य निर्माणं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ पुत्रेति धर्मादपकृतं आलिङ्गनच्छलेन भीमवधः कर्तव्य इत्याशया ॥ २८ ॥

स्त्रीपत्रे

३२

॥८॥

वृकोदरेण अहता अपि न जीवेयुः ॥ मता युष्मांतेषां निमित्तांतरेणापि नाशावश्यं भावादिति भावः ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७४ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ नतत्कथाः
 न त्वेतत्तैक्ष्मं राजन् हन्यास्त्वं यद्वृकोदरम् ॥ न हि पुत्रामहाराज जीवेयुस्ते कथंचन ॥ २९ ॥ तस्माद्यत्कृतमस्माभिर्मन्यमानैः शमं प्रति ॥ अनुमन्य स्वतस् सर्वं भव
 शोके मनः कृथाः ॥ ३० ॥ इति श्री महाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि आयसभीमभंगे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७४ ॥ वैशंपायन उवाच त
 त एनमुपातिष्ठन् शौचार्थं परिचारकाः ॥ रुक्मशौचं पुनश्चैनं प्रोवाच मधुसूदनः ॥ १ ॥ राजन् न थीता वेदास्ते शास्त्राणि विविधानि च ॥ श्रुतानि च पुराणानि राजध
 र्माश्च केवलाः ॥ २ ॥ एवं विद्वन्महाप्राज्ञः समर्थः सन् बलाबले ॥ आत्मापराधात् कस्मात्त्वं कुरुपे कोपमीदृशं ॥ ३ ॥ उक्तवांस्त्वांत देवाहं भीष्मद्रोणौ च भारत ॥ वि
 दुरः संजयश्चैव वाक्यं राजन् न तल्लंघ्याः ॥ ४ ॥ स वार्यमाणो नास्माकमकार्षीर्वचनं तदा ॥ पांडवानधिकान् जानन् बलेशौर्ये च कौरव ॥ ५ ॥ राजा हियः स्थिरप्रज्ञः
 स्वयंद्रोषानवेक्षते ॥ देशकालविभागंच परं श्रेयः स विंदति ॥ ६ ॥ उच्यमानस्तु यः श्रेयो गृह्णीते नो हिताहिते ॥ आपदः समनुप्राप्य स शौचं त्यजेत् स्थितः ॥ ७ ॥ त
 तो न्यवृत्तमात्मानं समवेक्ष्य भारत ॥ राजंस्त्वं त्यविधेयात्मादुर्योधन वशे स्थितः ॥ ८ ॥ आत्मापराधादापन्नस्तत्किं भूमिं जिघांससि ॥ तस्मात्संयच्छ कोपं त्वं
 स्वमनुस्मरदुष्कृतं ॥ ९ ॥ यस्तु तांस्पर्धया क्षुद्रः पांचालीमानयत्सभां ॥ सहतो भीमसेनेन वैरं प्रति जिहीर्षता ॥ १० ॥ आत्मनोतिक्रमं पश्य पुत्रस्य च दुरात्मनः ॥ य
 दनागंसि पांडूनां परित्यागस्त्वया कृतः ॥ ११ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तः सरुष्णेन सर्वसत्यं जनाधिप ॥ उवाच देवकीपुत्रं धृतराष्ट्रं भीमहीपतिः ॥ १२ ॥
 एवमेतन्महाबाहो यथावदसि माधव ॥ पुत्रं स्नेहस्तु बलवान् धैर्यान्मांसमचालयत् ॥ १३ ॥ दिष्ट्या तु पुरुषव्याघ्रो बलवान्सत्यविक्रमः ॥ त्वद्गुणो नागमत्स्यो भीमो
 बाह्वंतरं मम ॥ १४ ॥ इदानीं त्वहं व्यग्रो गतमन्युर्गतज्वरः ॥ मध्यमं पांडवं वीरं द्रष्टुमिच्छामि माधव ॥ १५ ॥ हंतेषु पार्थिवे द्रुपुत्रे पुनि हंतेषु च ॥ पांडुपुत्रेषु वैशर्म
 प्रीतिश्चाप्यवतिष्ठते ॥ १६ ॥ ततः स भीमं च धनं जयं च मायाश्च पुत्रौ पुरुषप्रवीरौ ॥ पश्य शंकात्रैः प्ररुदन् सुगात्रानां आस्य कल्याणमुवाच चैतान् ॥ १७ ॥ इ
 ति श्री महाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० धृतराष्ट्रकोपविमोचने पांडवपरिष्वंगो नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ वैशंपायन उवा
 च धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातास्त तस्ते कुरुपांडवाः ॥ अभ्ययुर्भ्रातरः सर्वे गाथारिं सहकेशवाः ॥ १ ॥ तस्मिन् कृतवानसि अहं भावार्पः ॥ २ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

म.भा.टी.

॥९॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कल्यवादीहितवादी ॥ ६ ॥ एतद्वचः पांडवानां मुमुक्षुर्वाक्यं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नचास्यलांतामिति पाठे अस्य एनदुर्योधनंतोषमाणायाः प्राचीर्वचनेन तोषयंत्यास्ते तवतींतां वाचा वनथान
ततो ज्ञात्वा हता मित्रं युधिष्ठिरमुपागतं ॥ गांधारी पुत्रशोकार्ता शत्रुमैच्छदनिदिता ॥ २ ॥ तस्याः पापं ममि प्रायं विदित्वा पांडवान् प्रति ॥ ऋषिः सत्यवती पुत्रः प्रागे
व समबुध्यत ॥ ३ ॥ संगंगायामुपस्थपुण्यगंधिपर्यः शुचि ॥ तं देशमुपसंपेदे परमर्षिर्मनोजवः ॥ ४ ॥ दिव्येन चक्षुषा पश्यन् मनसा तद्वृत्तेन च ॥ सर्वप्राणभृतां
भावं सतत्र समबुध्यत ॥ ५ ॥ सस्त्रुपामब्रवीत् काले कल्यवादी महातपाः ॥ शापकालमवाक्षिप्य शमकालमुदीरयन् ॥ ६ ॥ नकोपः पांडवे कार्यो गांधारि शममा
भूहि ॥ वचो निगृह्यतामेतच्छृणु चेदं वचो मम ॥ ७ ॥ उक्तास्य षट्शहानि पुत्रेण जयमिच्छता ॥ शिवमाशास्वमेमां तयुध्यमानस्य शत्रुभिः ॥ ८ ॥ सा तथा याच्य
माना त्वंकाले काले जयैषिणा ॥ उक्तवत्यसि गांधारि यतो धर्मस्ततो जयः ॥ ९ ॥ नचाप्यतीतां गांधारि वाचं तत्रितथामहं ॥ स्मरामि तोषमाणां यास्तथा प्रणिहि
तास्यसि ॥ १० ॥ विग्रहे तु मुले राजा गत्वा पारमसंशयं ॥ जितं पांडुसुतैर्युद्धे नूनं धर्मस्त्वतोऽधिकः ॥ ११ ॥ क्षमार्शीला पुरा भूत्वा साधनक्षमसे कथं ॥ अधर्मजहि
धर्मज्ञेयतो धर्मस्ततो जयः ॥ १२ ॥ स्वं च धर्मपरिस्मृत्य वाचं चोक्तां मनस्विनि ॥ कोपं संयच्छ गांधारि मैवं भूः सत्यवादिनि ॥ १३ ॥ गांधार्युवाच ॥ भगव
न्नाभ्यसूयामि नैतानिच्छामि नश्यतः ॥ पुत्रशोकेन तु वलान् मनो विह्वलतीवमे ॥ १४ ॥ यथैव कुंत्या कौंत्यारक्षितव्यास्तथामया ॥ तथैव धृतराष्ट्रेण रक्षितव्यं
मया यथा ॥ १५ ॥ दुर्योधनापराधेन शकुनेः सौवलस्य च ॥ कर्णदुःशासनाभ्यां चरुतोऽयं कुरुसंक्षयः ॥ १६ ॥ नापराध्यति वीभत्सुर्न च पार्था वृंकौदरः ॥ नकु
लः सहदेवश्च नैव जातु युधिष्ठिरः ॥ १७ ॥ युध्यमाना हि कौरव्याः कृतमानाः परस्परं ॥ निहताः सहिताश्चान्यैस्तच्चनास्त्यप्रियं मम ॥ १८ ॥ किंतु कर्माकरोद्गीमो
वासुदेवस्य पश्यतः ॥ दुर्योधनं समाहूय गदायुद्धे महामनाः ॥ १९ ॥ शिष्याभ्यधिकं ज्ञात्वा चरंतं बहुधारणे ॥ अधो नाभ्याः प्रहृतवांस्तस्मै कोपमवर्धयत् ॥ २० ॥
कथं नु धर्मधर्मज्ञैः समुद्दिष्टं महात्मभिः ॥ त्यजेयुराहवेशूराः प्राणहेतोः कथंचन ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपं० गांधारीसांस्वनायांचतु
र्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्याभीमसेनो यभीतवत् ॥ गांधारीं प्रत्युवाचे दंघचः सानुनयंतदा ॥ १ ॥ अ
धर्मो यदि वा धर्मस्त्रासात्तत्र मया कृतः ॥ आत्मानं त्रातु कामेन तन्मे त्वं क्षतुमर्हसि ॥ २ ॥

स्मरामीत्यन्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ तदिति ॥ १॥ २॥

स्त्रीपर्व

११

॥९॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ उक्तवान् नहितेपतयः संतीत्यादि ॥ ६ ॥ असंगृह्य अनुपसंहृत्य ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अंतोष्ठात् अधरोष्ठात् उपरिगतमित्यर्थः दंतोष्ठादित्य
 नहियुद्धेन पुत्रस्ते धर्म्येण समहावलः ॥ न शक्यः केनचिद्धंतुमतो विषममाचरं ॥ ३ ॥ अधर्मेण जितः पूर्वतेन चापियुधिष्ठिरः ॥ निरुताश्च सदैव स्मततो विषम
 माचरं ॥ ४ ॥ सैन्यस्यैकोऽवशिष्टोऽयंगदायुद्धेन वीर्यवान् ॥ मां हत्वानहरेद्राज्यमिति वैतत्कृतं मया ॥ ५ ॥ राजपुत्रीं च पांचालीमेकवस्त्रां रजस्वलां ॥ भवत्या
 विदितं सर्वमुक्तवान्यत्सुतं तव ॥ ६ ॥ सुयोधनमसंगृह्य न शक्याभूः स सागरा ॥ केवलाभोक्तुमस्माभिरतश्चैतत्कृतं मया ॥ ७ ॥ तथाप्यप्रियमंस्माकं पुत्रस्ते
 समुपाचरत् ॥ द्रौपद्याय त्सभार्म्ये स व्यमूरुमदर्शयत् ॥ ८ ॥ तदैव वध्यः सोऽस्माकं दुराचारश्च ते सुतः ॥ धर्मराजा ज्ञया चैव स्थिताः स्मं समये तदा ॥ ९ ॥ वैरमुद्दी
 पितं राज्ञि पुत्रेण तव तन्महत् ॥ क्लेशिताश्च वने नित्यं तत एतत्कृतं मया ॥ १० ॥ वैरस्यास्य गताः पारं हत्वा दुर्योधनं रणे ॥ राज्ञ्यं युधिष्ठिरः प्राप्तीवयं च गतमन्यवः ॥
 ॥ ११ ॥ गांधार्युवाच न तस्यैव धस्तातयत्प्रशंससि मे सुतं ॥ कृतवांश्चापितस्सर्वं यदिदं भापसे मयि ॥ १२ ॥ हताश्वेन कुलेय सुवृषसेनेन भारत ॥ अ
 पिवः शोणितं संख्ये दुःशासन शरीरजम् ॥ १३ ॥ सद्भिर्विगर्हितं घोरमनार्यजनसेवितम् ॥ क्रूरं कर्माकृथास्तस्मात्तदयुक्तं वकोदर ॥ १४ ॥ भीमसेन उवा
 च अन्यस्यापि न पातव्यं रुधिरं किंपुनः स्वकम् ॥ यथैवात्मा तथा भ्राता विशेषो नास्ति कश्चन ॥ १५ ॥ रुधिरं न व्यतिक्रामदंतोष्ठादं वमायुचः ॥ वैवस्वतस्तु त
 द्वेदहस्तौ मे रुधिरोक्षितौ ॥ १६ ॥ हताश्वेन कुलं दृष्ट्वा वृषसेनेन संयुगे ॥ भ्रातृणां संप्रहृष्टानां त्रासः संजनितो मया ॥ १७ ॥ केशपक्षपरा मर्शं द्रौपद्याघूतकारितं
 क्रोधाद्येदं ब्रुवंचाहं तच्च मे हृदि वर्तते ॥ १८ ॥ क्षत्रं धर्माच्चूतो राज्ञि भवेयं शाश्वतीः समाः ॥ प्रतिज्ञांतांमनिस्तीर्य ततस्तत्कृतवानहम् ॥ १९ ॥ नं मामिहं सिगांधा
 रिदोषेण परिशंकितुम् ॥ अनिगृह्य पुरा पुत्रानस्मास्वनपकारिषु ॥ अधुना किं नुदोषेण परिशंकितुमर्हसि ॥ २० ॥ गांधार्युवाच वृद्धस्यास्य शतं पुत्रां
 न्निघ्नं स्त्वमपराजितः ॥ कस्मान्न शेषयः किंचिद्येनाल्पमपराधितं ॥ २१ ॥ संतानमावयोस्तात वृद्धयोर्हृतराज्ययोः ॥ कथमंधद्वयस्यास्य यष्टिरेकानवर्जिता ॥ २२ ॥
 शेषे त्यवस्थिते तात पुत्राणामंतके त्वयि ॥ न मे दुःखं भवेदेतद्यदित्वं धर्ममाचरे ॥ २३ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा तु गांधारी युधिष्ठिरमपृच्छत् ॥ क्व
 राजेति स क्रोधा पुत्रपौत्रवधमर्दिता ॥ २४ ॥ तामभ्यगच्छद्राजेंद्रो वेपमानः कृतांजलिः ॥ युधिष्ठिरस्त्विदं तत्र मधुरं वाक्यमब्रवीत् ॥ २५ ॥
 पपाठः ॥ १६ ॥ वृषसेनेन कर्णपुत्रेण ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ किंचित्कमपि न शेषयेः शेषमेकमपि न रक्षितवानसि ॥ २१ ॥ नवर्जितावधकालेन त्यक्ता ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

म.भा.टी.

॥ १० ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ कुनखीभूतोहस्तदेशइतिशेषः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ वांआवां ॥ ४४ ॥ इतिस्त्री
पुत्रहंतानृशंसोऽहंतवदोवैयुधिष्ठिरः ॥ शापार्हः पृथिवीनाशहेतुभूतः शपस्वमां ॥ २६ ॥ नहिमेजीवितेनार्थोनराज्येनधनेनवा ॥ तादृशान्मुहुराह्वामृदस्या
स्यमुहुराह्वः ॥ २७ ॥ तमेवंवादिनंभोतंसंनिकर्षगतंतदा ॥ नोवाचकिंचिद्गांधारीनिःश्वासपरमाभृशं ॥ २८ ॥ तस्यावनमदेहस्यपादयोनिपतिप्यतः ॥ युधि
ष्ठिरस्यनृपतेर्धर्मजादीर्घदर्शिनी ॥ २९ ॥ अंगुल्यग्राणिददृशेदेवीपद्मांतरणसा ॥ ततः सकुनखीभूतोदर्शनीयनखोत्पः ॥ ३० ॥ तदृष्ट्वाचार्जुनोऽगच्छद्वाभुदं
स्यपृष्ठतः ॥ एवंसंचेष्टमानांस्तानितश्चतश्चभारत ॥ ३१ ॥ गांधारीविगतक्रोधासांत्वयामासमावृत् ॥ तयन्तेसमनुज्ञातामातरंवीरमातरं ॥ ३२ ॥ अभ्यग
च्छंतसहिताः पृथापृथुलवक्षसः ॥ चिरस्यदृष्ट्वापुत्रान्सापुत्राधिभिरभिपुता ॥ ३३ ॥ वाष्पमाहारयद्देवीवस्त्रेणावृत्यवमुखं ॥ ततोवाष्पंममुत्सृज्यसहपुत्रैस्तदा
पृथा ॥ ३४ ॥ अपश्यदेतान्शस्त्रैर्वहुधाक्षतविक्षतान् ॥ सातानेकैकशः पुत्रान्संस्पर्शंतीपुनःपुनः ॥ ३५ ॥ अन्वशोचतद्दुःखान्द्रौपदीचहन्नात्मजां ॥ रुदतीम
थपांचालींददर्शपतितांभुवि ॥ ३६ ॥ द्रौपद्युवाच आर्यपुत्राः कृतसर्वसौभद्रसहितागताः ॥ नत्वांतिऽद्याभिगच्छन्तिचिरं दृष्ट्वातपस्विनीं ॥ ३७ ॥ किंनुरा
ज्येनवैकार्यविहीनायाः सुतैर्मम ॥ तांसमाश्वासयामासपृथापृथुललोचना ॥ ३८ ॥ उत्थाप्ययाज्ञसेनींतुरुदतींशोककर्षितां ॥ तथैवसहिताचामपिपुत्रैरनुगता
नृप ॥ ३९ ॥ अभ्यगच्छतगांधारीमार्ताभार्ततरास्वयं ॥ वैशंपायनउवाच तामुवाचाथगांधारीसहवध्वायशस्विनीं ॥ ४० ॥ मैवंपुत्रीनिशोकातापश्य
मामपिदुःखितां ॥ मन्येलोकविनाशोऽयंकालपर्यायनोदितः ॥ ४१ ॥ अवश्यभावीसंप्राप्तः स्वभावाहोमहर्षणः ॥ इदंतस्मनुप्राप्तंविदुरस्यवचोमहत् ॥ ४२ ॥
असिद्धानुनयेकृष्णयदुवांचमहामतिः ॥ तस्मिन्नपरिहार्येऽर्थेव्यतीतेचविशेषतः ॥ ४३ ॥ माशुचोनहिशोच्यास्तेसंग्रामेनिधनंगताः ॥ यथैवाहंतथैवत्वंकोवा
माश्वासयिष्यति ॥ ममैवत्यपराधेनकुलमभ्यंविनाशितं ॥ ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतस्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकप ० पृथमुत्रदर्शनेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥
समाप्तंजलप्रदानिकंपर्व ॥ अथस्त्रीविलापपर्व ॥ वैशंपायनउवाच एवमुक्तातुगांधारीकुरुणामवकर्तनं ॥ अपश्यत्तत्रतिष्ठंतीसर्वदिव्येनचक्षुषा ॥ १ ॥
पतिव्रतामहाभागासमानव्रतचारिणी ॥ उग्रेणतपसायुक्तासततंसत्यवादिनी ॥ २ ॥

पर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

॥ १५ ॥

॥ १५ ॥

एवमिति अवकर्तनंयुद्धस्थानं ॥ १ ॥ २ ॥

स्त्रीपर्व

११

॥ १० ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ पञ्चानां भूतानां पृथिव्यादीनां कुरु
 वरदानेन कृष्णस्य महर्षेः पुण्यकर्मणः ॥ दिव्यज्ञानबलोपेता विविधं पर्यदेवयत् ॥ ३ ॥ ददर्श सा बुद्धिमती दूरादप्रिययांतिके ॥ स्नाजिरं नृवीराणामद्भुतं लोमहृष-
 णं ॥ ४ ॥ अस्थिकेशवसाकीर्णशोणितौघपरिप्लुतं ॥ शरीरैर्बहुसाहसैर्विनिकीर्णसमंततः ॥ ५ ॥ गजाश्वरथयोधानामावृतं रुधिराविलैः ॥ शरीरैरशिरस्कैश्च
 विदेहैश्च शिरोगणैः ॥ ६ ॥ गजाश्ववरनारीणां निःस्वनैरभिसंवृतं ॥ सृगालवककाकोलकंककाकनिषेवितं ॥ ७ ॥ रक्षसांपुरुषादानां मोदनं कुर्यात्कुलं ॥ अशि-
 वाभिः शिवाभिश्च नादितं मूधसेवितं ॥ ८ ॥ ततो व्यासाभ्यनुज्ञातो धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ पांडुपुत्राश्वते सर्वे युधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ ९ ॥ वासुदेवं पुरस्कृत्य हतबंधुं च
 पार्थिवं ॥ कुरुस्त्रियः समासाद्य जग्मुरायोधनं प्रति ॥ १० ॥ समासाद्य कुरुक्षेत्रं तास्त्रियो निहते श्वराः ॥ अपश्यं तद्दृष्ट्वा तत्र पुत्रान् भ्रातृन् पितृन् पतीन् ॥ ११ ॥ क-
 व्यादैर्भक्ष्यमाणान्वै गोमायुबलवायसैः ॥ भूतैः पिशाचैरक्षोभिर्विविधैश्च निशाचरैः ॥ १२ ॥ रुद्राः क्रीडन्निभं दृष्ट्वा तदा विशसनं स्त्रियः ॥ महाहोभ्योऽथ यानेभ्यो
 विक्रोशंत्यो निपेतिरे ॥ १३ ॥ अदृष्टपूर्वपश्यंत्यो दुःखार्ता भरतस्त्रियः ॥ शरीरेष्वस्वलन्नन्याः पतंत्यश्वापराभुवि ॥ १४ ॥ श्रान्तानां चाप्यन्यानां नासीत्काचन
 चेतना ॥ पांचालकुरुयोषाणां कृपणं तदभून्महत् ॥ १५ ॥ दुःखोपहतचित्ताभिः समंतादनुनादितं ॥ दृष्ट्वा योधनमत्युग्रं धर्मज्ञा सुबलात्मजा ॥ १६ ॥ ततः सापुं-
 ढरीकाक्षमामंज्यपुरुषोत्तमं ॥ कुरुणां वैशसं दृष्ट्वा इदं वचनं ब्रवीत् ॥ १७ ॥ पश्येताः पुंडरीकाक्षसुषामे निहते श्वराः ॥ प्रकीर्णकेशाः कोशंतीः कुरुरो रिव मायव-
 ॥ १८ ॥ अमूस्त्वभिसमागम्य स्मरंत्यो भर्तृजान् गुणान् ॥ पृथगेवाभ्यधावंत्यः पुत्रान् भ्रातृन् पितृन् पतीन् ॥ १९ ॥ विरसूभिर्महाराज हतपुत्राभिरावृतं ॥ कचिच्च वी-
 रपत्नीभिर्हतवीराभिरावृतं ॥ २० ॥ शोभितं पुरुषव्याघ्रैः कर्णभीष्माभिमन्युभिः ॥ द्रोणद्रुपदशल्यैश्च ज्वलद्भिरिव पावकैः ॥ २१ ॥ कचंचनैः कवचैर्निष्कैर्मणि-
 भिश्च महत्मानां ॥ अंगदैर्हस्तकेयूरैः सग्निश्च समलंकृतं ॥ २२ ॥ वीरबाहुविस्मृताभिः शक्तीभिः परिघैरपि ॥ खड्गैश्च विविधैस्तीक्ष्णैः सशरैश्च शरासनैः ॥ २३ ॥
 क्रव्यादसंघैर्मुदितैस्त्रिष्टुप्त्रिः सहितैः क्वचित् ॥ क्वचिदाक्रीडमानैश्च शयानैश्चापरैः क्वचित् ॥ २४ ॥ एतदेवं विधं वारसंपृश्या योधनं विभो ॥ पश्यमाना हि दंष्ट्या मि-
 शोकेनाहं जनार्दन ॥ २५ ॥ पांचालानां कुरुणां च विनाशे मधुसूदन ॥ पञ्चानामपि भूतानामहं वधुमर्चिंतयं ॥ २६ ॥

चालवधात्कुरुणां च भौतिकं जगन्मृतिभावः ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥
 तासुवर्णाश्वगृध्राश्च कर्पयन्त्वस्तुमुक्षिताः ॥ विंगृह्य चरणैर्गृध्राभक्षयन्ति सहस्रशः ॥ २७ ॥ जयद्रथस्य कर्णस्य तथैव द्रोणभीष्मयोः ॥ अभिमन्योर्विनाशं च क
 श्वन्तचितुमर्हति ॥ २८ ॥ अवध्य कल्पान्निहतान् गतं सत्वानचेतसः ॥ गृध्रकंकवटश्चैनश्च स्तगालादनीकृतान् ॥ २९ ॥ अमर्षं वंशसापन्नान् दुर्योधनवशो स्थि
 तान् ॥ पश्येमान् पुरुषव्याघ्रान् संशांतान् पावकानिव ॥ ३० ॥ शयानाये पुरा सर्वे मृदूनि शयनानि च ॥ विपन्नास्तेऽद्य वसुधां विदेतामधि शेरे ॥ ३१ ॥ बन्दिभिः स
 ततं काले स्तुवद्भिरभिनन्दिताः ॥ शिवानाम शिवाघोराः शृण्वन्ति विविधा गिरः ॥ ३२ ॥ ये पुरा शेरे ते वीराः शयनेषु यशस्विनः ॥ चंदनागुरुद्विग्धांगास्तेऽद्य पांसुषु
 शेरे ॥ ३३ ॥ तेषामाभरणान्येते गृध्रगोमायुवायसाः ॥ आक्षिपन्ति शिवाघोरास्मिन्दंत्यः पुनः पुनः ॥ ३४ ॥ बाणान्विनिशितान्यातान्निखिंशान् विमलागदाः ॥
 युद्धाभिमानिनः सर्वे जीवंत इव विभ्रति ॥ ३५ ॥ सुरूपवर्णा बहवः क्रव्यादैरवघटिताः ॥ ऋषभप्रतिरूपाश्च शेरे हरितस्रजः ॥ ३६ ॥ अपरेऽप्यनरा लिङ्ग्यगदाः ॥
 घवाहवः ॥ शेरेऽभिमुखाः शूरा दयिता इव योषितः ॥ ३७ ॥ बिभ्रतः कंचनान्ये विमलान्यायुधानि च ॥ न घर्षयन्ति क्रव्यादा जीवन्तीति च न जानन् ॥ ३८ ॥ क
 व्यादैः क्रव्यमाणानामपरेषां महात्मनां ॥ शातकोभ्यः स्रजश्चित्रा विप्रकीर्णाः समन्ततः ॥ ३९ ॥ एते गोमायवो भीमानिहताना यशस्विनां ॥ कठोरगता ह्ये
 नाक्षिपन्ति सहस्रशः ॥ ४० ॥ सर्वेष्वपररात्रेषु याननंदंत बन्दिनः ॥ स्तुतिभिश्च परार्थ्याभिरुपचारैश्च शिक्षिताः ॥ ४१ ॥ तानि माः पस्तिवन्ति दुःखांताः परमांगनाः ॥
 रूपणं वृष्णिशार्दूलदुःखशोकादितामृशं ॥ ४२ ॥ रक्तो मलवनानीव विभांति रुचिराणि च ॥ मुखानि परमस्त्रीणां परिशुक्लाणि केशव ॥ ४३ ॥ रुदिबाह्विरताल्ये
 ताध्यायन्त्यः सपरिच्छदाः ॥ कुरुस्त्रियोऽभिगच्छन्ति तेन ते नैव दुःखिताः ॥ ४४ ॥ एतान्यादित्यवर्णानि तपनीयनिभानि च ॥ रोषरेदवताघाणिवक्राणिकुरुयोषि
 तां ॥ ४५ ॥ श्यामानां वस्वर्णानां गौरीणामेकवाससां ॥ दुर्योधनवरस्त्रीणां पश्य वृंदानि केशव ॥ ४६ ॥ आसामपरिपूर्णार्थनिशम्य परिदेवितं ॥ इतरेतरसंक्रंदा
 न्निविजानन्ति योषितः ॥ ४७ ॥ एतादीर्घमिवोच्छ्रस्य विक्रुश्य च विलप्य च ॥ विस्पंदमाना दुःखेन वीराजहति जीवितं ॥ ४८ ॥ बद्ध्वा हृद्वा शरीराणि क्रोशन्ति विलपं
 ति च ॥ पाणिभिश्चापराग्रन्ति शिरसि मृदुपाणयः ॥ ४९ ॥ शिरोभिः पतितैर्हस्तैः सर्वांगैर्यथशः क्रतैः ॥ इतरेतरसंक्रंदा कीर्णाभाति मेदिनी ॥ ५० ॥ विशिष्टकान
 प्रोक्तवान् हृत्वात्येतान्निन्दितान् ॥ मुत्थन्त्यनुगतानां यो विदेहानि शिरांसि च ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ विजग्धांश्चक्रिणां ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ इति श्रीपर्वणिनेलकटीयेभारतभाष्ये षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

शिरःकायेनसंघायप्रेक्षमाणाविचेतसः ॥ अपश्यंत्योपरंतत्रनेदमस्येतिदुःखिताः ॥ ५२ ॥ बाहुरुचरणानन्यान्विशिखोन्मथितान्पृथक् ॥ संदधत्योऽसुखा
विष्टामूर्च्छत्येताःपुनःपुनः ॥ ५३ ॥ उल्लुत्थशिरसश्चान्यान्विजग्धान्मृगपक्षिभिः ॥ दृष्ट्वाकाश्चिन्नजानंतिभर्तृन्भरतयोषितः ॥ ५४ ॥ पाणिभिश्चापराग्रंतिशि
रांसिमधुसूदन ॥ प्रेक्ष्यभ्रातृन्पितृन्पुत्रान्पतींश्चनिहतान्परैः ॥ ५५ ॥ बाहुभिश्चसखद्वैश्चशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ अगम्यकल्पाद्यथिवीमांसशोणितकर्ममा ॥
॥ ५६ ॥ बभूवभरतश्रेष्ठप्राणिभिर्गतजीवितैः ॥ नदुःखेषूचिताःपूर्वदुःखंगाहंत्यनिर्दिताः ॥ ५७ ॥ भ्रातृभिःपतिभिःपुत्रैरुपांकीणावसुंधरा ॥ यूथानीवकिशो
रीणांसुकेशीनांजनार्दन ॥ ५८ ॥ सुषाणां धृतराष्ट्रस्यपश्यदंत्यनेकशः ॥ इतोदुःखतरं किनुकेशवप्रतिभातिमे ॥ ५९ ॥ यदिमाःकुर्वतेसर्वारूपमुच्चावचंखि
यः ॥ नूनमाचरितं पापं मयापूर्वेषु जन्मसु ॥ ६० ॥ यापस्यामिहतान्पुत्रान्पौत्रान्भ्रातृन्श्वमाधव ॥ एवमार्ताविलपतीसमाभाष्यजनादनम ॥ गांधारीपुत्रशो
कार्ताददर्शनिहतंसुतं ॥ ६१ ॥ इति श्रीमहाभारतेश्वरीपर्वणिस्त्रीविलापप० आयोधनदर्शनेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दु
र्योधनंहतं दृष्ट्वा गांधारीशोककर्षिता ॥ सहसान्यपतद्भूमौ छिन्नेव कदलीवने ॥ १ ॥ सा तु लब्ध्वा पुनः संज्ञां विकृष्य च विलप्य च ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्य शयानं रु
धिरोक्षितं ॥ २ ॥ परिष्वज्य च गांधारीरूपं पर्यदेव यत् ॥ हाहा पुत्रेति शोकार्ता विललापाकुलेंद्रिया ॥ ३ ॥ सुगूढजन्तुविपुलंहारनिष्कविभूषितं ॥ वारिणि
त्रजेनोरःसिचंतीशोकतापिता ॥ ४ ॥ समीपस्थं हृषीकेभ्रमिदं वचनं मब्रवीत् ॥ उपस्थितेऽस्मिन् संग्रामे ज्ञातृनां संक्षये विभो ॥ ५ ॥ मामयं प्राह वार्ष्णेय प्रांजलि
नृपसत्तमः ॥ अस्मिन् ज्ञातिसमुद्घर्षे जयमंबाब्रवीतु मे ॥ ६ ॥ इत्युक्ते जानती सर्वमहं स्वव्यसनागमं ॥ अब्रुवं पुरुषव्याघ्रयतो धर्मस्ततो जयः ॥ ७ ॥ यथा
च युध्यमानस्त्वं न वै मुह्यसि पुत्रक ॥ ध्रुवं शस्त्रजितान् लोकान् प्राप्स्यस्य मरवत्यभो ॥ ८ ॥ इत्येवमब्रुवं पूर्वैनं शोचामिवै प्रभो ॥ धृतराष्ट्रं तु शोचामि रुयणं हत
बांधवं ॥ ९ ॥ अमर्षणं युधांश्चेष्टं रुतास्त्रं युद्धदुर्मदं ॥ शयानं वीरशयने पश्य माधव मे सुतं ॥ १० ॥ योऽयं मूर्धावसिक्तमास्रेयाति परंतपः ॥ सोऽयं पांसुपुरेतिऽ
पश्य कालस्य पर्ययं ॥ ११ ॥ ध्रुवं दुर्योधनो वीरोगतिं न सुलभांगतः ॥ तवात्यभिमुखः शेतेशयने वीरसेविते ॥ १२ ॥

दुर्योधनविति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

म.भा.टी.

॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पंचशाखाभ्यांपंचगुलिभ्यांपालिभ्यां ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
यंपुरापर्युपासीनारमयंतिवस्त्रियः ॥ तंवीरशयनेसुमरमयंत्यशिवाःशिवाः ॥ १३ ॥ यंपुरापर्युपासीनारमयंतिमहीक्षितः ॥ महीतलस्थंनिहतंगंधास्तंपर्युपास
ते ॥ १४ ॥ यंपुराव्यजनैरम्यैरुपवीजंतियोपितः ॥ तमद्यपक्षव्यजनैरुपवीजंत्यपक्षिणः ॥ १५ ॥ एषशेतेमहाबाहुर्बलवान्सत्यविक्रमः ॥ सिंहेनेवद्विपःसंख्ये
भीमसेनेनपातितः ॥ १६ ॥ पश्यदुर्योधनंरुष्णशयानंरुधिरोक्षितं ॥ निहतंभीमसेनेनगदांसंमृज्यभारत ॥ १७ ॥ असौहिणीर्महाबाहुर्दशचैकां चकेशव ॥ आ
नयद्यःपुरासंख्येसोऽनयान्निधनंगतः ॥ १८ ॥ एषदुर्योधनःशेतेमहेष्वासोमहाबलः ॥ शार्दूलइवसिंहेनभीमसेनेनपातितः ॥ १९ ॥ विदुरंत्यवमन्यैषपितरंचै
वमंदभाक् ॥ बालोवृद्धावमानेनमंदोमृत्युवशंगतः ॥ २० ॥ निःसपत्नामहीयस्यत्रयोदशसंमाःस्थिता ॥ सशेतेनिहतोभूमौपुत्रोमेष्टिवीपतिः ॥ २१ ॥ अप
श्यंरुष्णपृथिवीधार्तराष्ट्रानुशासितां ॥ पूर्णाहस्तिगवाश्चैश्ववार्णोयनतुतच्चिरं ॥ २२ ॥ तामेवाद्यमंहाबाहोपश्याम्यन्यानुशासितां ॥ हीनाहस्तिगवाश्चेत्तर्हि
जीवामिमाधव ॥ २३ ॥ इदं कष्टतरं पश्यपुत्रस्यापिवधान्मम ॥ यदिमाःपर्युपासंतेहतानशूरानरणेस्त्रियः ॥ २४ ॥ प्रकीर्णकेशांसुश्रोणींदुर्योधनंभुजकिं ॥
रुक्मवेदीनिभांपश्यरुष्णलक्ष्मणमातरं ॥ २५ ॥ नूनमेषापुरावालाजीवमानेमहीभुजे ॥ भुजावाश्रित्यरमतेसुभुजस्यमनस्विनी ॥ २६ ॥ कथंशतधानेदं
दयंममदीर्यते ॥ पश्यंत्यानिहतंपुत्रंपुत्रेणसहितरणे ॥ २७ ॥ पुत्रंरुधिरसंसिक्तमुपजिघ्रत्यनिदिता ॥ दुर्योधनंतुवामोरुःपाणिनापरिमाज्जितौ ॥ २८ ॥ किंनुशो
चतिभर्तारंपुत्रंचैषमनस्विनी ॥ तथात्यवस्थिताभातिपुत्रंचाप्यभिवीक्ष्यसा ॥ २९ ॥ स्वशिरःपंचशाखाभ्यामभिहत्यायतेक्षणां ॥ पतत्युरसिवीरस्यकुरुराज
स्यमाधव ॥ ३० ॥ पुंडरीकनिभभातिपुंडरीकांतरप्रभा ॥ मुखंविमृज्यपुत्रस्यभर्तुश्चैवतपस्विनी ॥ ३१ ॥ यदिसत्यागमाःसंतियदिवश्रुवयस्तथा ॥ ध्रुवंलोका
नवामोयंनृपोबाहुबलार्जितान् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिस्त्रीविलापपदुर्योधनदर्शनेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
गंधार्थुवाच पश्यमाधवपुत्रान्मेशतसंख्यानूजितकृमान् ॥ गदयाभीमसेनेनभूयिष्ठंनिहतानरणे ॥ १ ॥ इदं दुःस्वतरं मे यद्यदि मामुक्तमूर्धजाः ॥ हतपुत्रार
णेवालाःपरिधावंतिमेक्षुषाः ॥ २ ॥ प्रासादतलचारिण्यश्वरणैर्भूषणान्वितैः ॥ आपन्नायत्स्पर्शंतीमांरुधिराद्रावसुधरा ॥ ३ ॥

इति श्रीमहाभारतमावदीपेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ पश्यति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ १२ ॥

॥ ४ ॥ करसंमितमध्यमासुष्टिप्रमितमध्या ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

रुच्छादुत्सारयंतिस्मग्धगोमायुवायसान् ॥ दुःखेनार्ताविघूर्णत्योमत्ताइवचरंत्युत ॥ ४ ॥ एषान्यात्वनवघ्रांणीकरसंमितमध्यमा ॥ घोरमायोधनदंष्ट्रानिप
तत्यतिदुःखिता ॥ ५ ॥ दंष्ट्रामेपाश्विं वसुतामेतां लक्ष्मणमातरं ॥ राजपुत्रीं महाबाहोमनो न ह्युपशाम्यति ॥ ६ ॥ भ्रातृश्वान्याः पितृश्वान्याः पुत्रांश्च निहतान् भुवि ॥
दृष्ट्वा परिपतंत्येताः प्रगृह्य सुमहाभुजान् ॥ ७ ॥ मध्यमानां तु नारीणां वृद्धानां चापराजित ॥ आक्रंदंत वधूनां दारुणवैशसेशृणु ॥ ८ ॥ रथनीडानि देहांश्च हतानां
गजवाजिनां ॥ आश्रित्य श्रममोहार्ताः स्थिताः पश्य महाभुज ॥ ९ ॥ अन्यां चापलतं कां याच्चा रुकुंडलमुन्नसं ॥ स्वस्य वंधोः शिरः कृष्णगृहीत्वा पश्यति पुनीं ॥ १० ॥
पूर्वजातिरुतं पापं मन्येनाल्पमिवानघ ॥ एताभिर्निर्वघ्रांभिर्मया चैवाल्पमेधया ॥ ११ ॥ यदिदं धर्मराजेन पातितं नो जनार्दन ॥ न हि न्माशोस्ति वाणो यकर्म
णाः शुभपापयोः ॥ प्रत्यग्रवृत्तः पश्य दर्शनीयकुचाननाः ॥ १२ ॥ कुले पुजाता ह्येवमत्यः कृष्णपद्माक्षि मूर्धजाः ॥ १३ ॥ हंसगद्गद्भापिणो दुःखशोकप्रमो
हिताः ॥ सारस्यद्वववाशंत्यः पतिताः पश्य माधव ॥ १४ ॥ फुलपद्मधकाग्रानि पुंडरीकाक्षयोपिताम् ॥ अनवघ्रानिव क्राणितापं यत्येपरश्मिवान् ॥ १५ ॥ ईर्ष्यां
ममपुत्राणां वासुदेवावराधनं ॥ मत्तमातंगदपाणां पश्यत्यघं पृथग्जनाः ॥ १६ ॥ शतचंद्राणि चर्माणि ध्वजांश्चादित्यवर्चसः ॥ रौक्माणि चैवं वर्माणि निष्प्र
नपिचकांचनान् ॥ १७ ॥ शीर्षत्राणानि चैतानि पुत्राणां मे महीतले ॥ पश्य दीमानि गोविंदपावकान् सुदुतानिव ॥ १८ ॥ एष दुःशासनः शोते गृष्णीमित्रघातिना ॥
पीतशोणितसर्वागोयुधिर्भोमेन पातितः ॥ १९ ॥ गदया भोमसेनेन पश्य माधव मे सुतं ॥ द्यूतकेशाननुस्मृत्य द्रौपदीनोदितेन च ॥ २० ॥ उक्तात्यनेन पांचाली
सभायां द्यूतनिर्जिता ॥ प्रियंचिकीर्षता भ्रातुः कर्णस्य च जनार्दन ॥ २१ ॥ सहैव सह देवेन न कुलेनार्जुनेन च ॥ दासीभृतासिपांचालिद्विप्रं प्रविशतो गृहान् ॥ २२ ॥
ततोऽहमध्वं कृष्णतदादुर्योधनं नृप ॥ मृत्युपाशपरिक्षिप्तं गकुनिपुत्रवर्जय ॥ २३ ॥ निबोधेनं सुदुर्बुद्धिमांतुलंकलहप्रियं ॥ द्विप्रमेतं परित्यज्य पुत्रगाम्यम्यकां
डवैः ॥ २४ ॥ न बुद्ध्यसे न बुद्धेर्भोमसेन मर्मणं ॥ बाहुभिराचैस्तु दंस्तीक्ष्णैरुल्काभिरिव कुंजरं ॥ २५ ॥ तानेवं रहसिकुटोवा कृशाल्यां न वधारयन् ॥ उत्ससर्ज
विपंतेषु सर्पांगो वपभेखिव ॥ २६ ॥ एष दुःशासनः शोते विक्षिप्य विपुलैर्भुजैः ॥ निहतो भोमसेनेन सिंहनेत्रमहागजः ॥ २७ ॥

म. भा. टी.

॥ १३ ॥

॥ २८ ॥ इति श्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ एवमाधवेति स्पष्टार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
अत्यर्थमकरोद्रौद्रभीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ दुःशासनस्य यत्कुहोऽपि वच्छोणितमाहवे ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलाप० गांधारीवाक्ये अष्टा
दशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ १३ ॥ गांधार्युवाच एवमाधवपुत्रो मे विकर्णः प्राज्ञसंमतः ॥ भूमौ विनिहतः शेते भीमेन शतधा कृतः ॥ १ ॥ गजमध्ये ह
तः शेते विकर्णो मधुसूदन ॥ नीलमेघपरिक्षिप्तः शरदीवनिशाकरः ॥ २ ॥ अस्य चापग्रहेण वपाणिः कृतं किं नो महान् ॥ कथंचिच्छिद्यते गृध्रे रक्तुकामे स्तलत्रवान्
॥ ३ ॥ अस्य भार्यामिषप्रेप्सून् गृध्रकाकांस्तपस्विनी ॥ वारयत्यनिशं बालान् च शक्नोति माधव ॥ ४ ॥ युवावटं दारकः शूरो विकर्णः पुरुषपथ ॥ सुखोपितः सुखाह
श्च शेते पांसुपुमाधव ॥ ५ ॥ कर्णिना लोका नाराचैर्भिन्नमूर्माणमाहवे ॥ अद्यापि न जहात्येनं लक्ष्मीर्भरतसत्तमं ॥ ६ ॥ एष संग्रामं शूरेण प्रतिज्ञां पालयिष्यता ॥ दु
र्मुखोऽभिमुखः शेते हतोऽरिगणहारणे ॥ ७ ॥ तस्यैतद्दहनं कृष्णश्वापदैर्यभक्षितं ॥ विभात्यभ्यधिकं तात समस्यामिव चंद्रमाः ॥ ८ ॥ शूरस्य हिरणं कृष्णपश्येच्च
नमयेदृशं ॥ सकथं निहतोऽमित्रैः पांसून् प्रसति मे सुतः ॥ ९ ॥ यस्याहवमुखे सौम्यस्यातानैवोपपद्यते ॥ सकथं दुर्मुखोऽमित्रैर्हृतो विबुधलोकजित् ॥ १० ॥ चि
त्रसेनं हतं भूमौ शयानं मधुसूदन ॥ धातुराष्टमिमं पश्य प्रतिमानं धनुष्मतां ॥ ११ ॥ तंचित्रमाल्याभरणं युवत्यः शोककर्शिताः ॥ क्रव्यादसंघैः सहितारुदत्यः पशु
पास्ते ॥ १२ ॥ स्त्रीणां रुदितनिर्घोषः श्वापदानां च गर्जितं ॥ चित्ररूपमिदं कृष्णविचित्रं प्रतिभाति मे ॥ १३ ॥ युवावटं दारको नित्यं प्रवरस्त्रीनिषेवितः ॥ विविंश
तिरसौ शेते ध्वस्तः पांसुपुमाधव ॥ १४ ॥ शरसं कृतवर्माणं वीरं विशसने हतं ॥ परिवार्यासते गृध्राः पश्य कृष्णविविंशतिं ॥ १५ ॥ प्रविश्यं समरेशूरः पांडवानामनी
किनी ॥ स वीरशयने शेते परः सत्पुरुषोचिते ॥ १६ ॥ स्मितोपपन्नं सुनसं सुभ्रुताराधिप्रोपमं ॥ अतीव शुभ्रं वदनं कृष्णपश्यं विविंशतेः ॥ १७ ॥ एनं हि पश्युपासं
ते बहुधा वरयोपितः ॥ क्रीडंतमिव गंधर्वदेवकन्याः सहस्रशः ॥ १८ ॥ हं तारं परसं न्यानां शूरं समिति शोभनं ॥ निवर्हणममित्राणां दुःसहं विप्रहेतकम् ॥ १९ ॥ दुः
सहस्यैतदाभाति शरीरं संवृतं शरैः ॥ गिरिरात्मगतैः फुल्लैः कर्णिकारैरिवाचितः ॥ २० ॥ शातकौभ्यास्वजाभातिकवचेन च भास्वता ॥ अग्निनेव गिरिः श्वेतोगता
सुरपिदुःसहः ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलाप० गांधारीवाक्ये एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इति श्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥

स्त्रीपर्व

११

॥ १३ ॥

अध्यर्धगुणसार्धगुणं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

गांधार्युवाच अध्यर्धगुणमादुर्यवलेगौर्येचकेशव ॥ पित्रात्वयाचदाशार्हद्वंसिंहमिवोक्तं ॥ १ ॥ योविभेदचमूमेकोममपुत्रस्यदुर्भिदां ॥ सभूत्वान्मृत्युर
न्येषांस्वयंमृत्युवंगतः ॥ २ ॥ तस्योपलक्ष्येकृष्णकार्णरमिततेजसः ॥ अभिमन्योर्हृतस्यापिप्रभानैवोपशाम्यति ॥ ३ ॥ एषागिराटदुहितासुपागांडीवधन्व
नः ॥ आर्तावालंपतिर्वारंरुद्राशोचत्यनिदिता ॥ ४ ॥ तमेपाहिसमागम्यभार्याभर्तारमंतिके ॥ विराटदुहितांरुष्णपाणिनापरिमार्जति ॥ ५ ॥ तस्यैवक्रमुपाग्रा
यमौभद्रस्यमनस्विनी ॥ विधुदंकमलाकारकंबुदत्तशिरोधरं ॥ ६ ॥ काम्यरूपवतीचैषापरिष्वजतिभामिनी ॥ लज्जमानांपुराचैतनमाध्वीकमदमृच्छिता ॥ ७ ॥
तस्यक्षतजसंदिग्धंजातरूपपरिष्कृतं ॥ विमुच्यकवचंरुष्णशरीरमभिबीक्षते ॥ ८ ॥ अवक्षमाणातंवालाकृष्णत्वामभिभापते ॥ अयंतेपुंडरीकाक्षसदृशाक्षो
निपातितः ॥ ९ ॥ वलेवीर्येचसदृशस्तेजसाचैवतेऽनघ ॥ रूपेणचतथाऽत्यर्थंशेतेभुविनिपातितः ॥ १० ॥ अत्यंतंसुकुमारस्यरांकवांजिनशांयिनः ॥ कच्चिदद्य
शरीरंतेसुमौनपरितप्यते ॥ ११ ॥ मातंगभुजवर्माणौज्याक्षपकठिनत्वचौ ॥ कांचनांगदिनौशेतेनिक्षिप्यविपुलौभुजौ ॥ १२ ॥ व्यायम्यवदुधानूनंमुखं
सःश्रमादिव ॥ एवंविलपतीमातीतहिमामभिभापसे ॥ १३ ॥ नस्मराम्यपराधंतेकिमांनप्रतिभापसे ॥ ननुमांत्वंपुरादृगदभिबीक्ष्याभिभापसे ॥ १४ ॥ नस्मरा
म्यपराधंमेकिमांनप्रतिभापसे ॥ आर्याभार्यसुभद्रांत्वमिमांश्चत्रिदशोपमान् ॥ १५ ॥ पितृन्मांचैवदुःखार्तांविहायकगमिष्यमि ॥ तस्यभोणितंदिग्धां
शानुद्यम्यपाणिना ॥ १६ ॥ उस्मंगेवक्रमाथायजावंतस्मिंवृच्छति ॥ स्वस्वीयंवासुदेवस्यपुत्रंगांडीवधन्वनः ॥ १७ ॥ कथंत्वांगणमध्यस्यंजघ्नेतमहारथाः ॥ धि
गस्तुक्करकर्तृस्तान्कृपकणजयद्रथान् ॥ १८ ॥ द्रोणंद्रोणायनीचोभौयैरहंविधकारुता ॥ रथपभाणांमर्वेपांकथमासीत्तदामनः ॥ १९ ॥ वालंत्वांपग्विवायै
कंममदुःखायजघ्ने ॥ कथंनुपांडवानांचपंचालानांतुपश्यतां ॥ २० ॥ त्वंवीरनिधनंप्राप्नोनायधानमन्त्रनाथवत ॥ दृष्ट्वावदुर्भगुकंदेनिहतंन्योपिनातव ॥
॥ २१ ॥ वीरःपुरुषगार्हलःकथंजीवतिपांडवः ॥ नराज्यलाभोविपुलःशत्रूणांचपराभवः ॥ २२ ॥ प्रीतिंथास्यतिपार्थानांत्वामृतपुष्करेक्ष्ण ॥ तवशस्त्रजितांशो
कान्धर्मेणचदमेतव ॥ २३ ॥ क्षिप्रमन्वागमिष्यामितत्रमांप्रतिपालय ॥ दुर्मरंपुनरप्राप्तिकालेभूवतिकेनचित् ॥ २४ ॥ यदहंत्वांगणेदृष्ट्वाहृतंजीवामिदुर्भगा ॥
कामिदानींनरव्याघ्रश्लक्ष्णयास्मितयागिरा ॥ २५ ॥ पितृलोकेममेत्यान्यांमामिवाप्तंत्रयिष्यसि ॥ नूनमप्सरसांस्त्रयंमनांमिप्रमथिष्यसि ॥ २६ ॥

म.भा.टी.

၁၁၃၆

२७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ क्युःशलाकृतिः वयुःक्रीबंतौशलाकृतावपातिमेदिनी ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिमैलकंठीयेभारतभावदीपेविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥
परमेणचरूपेणगिराचस्मितमूर्वया ॥ प्राप्यपुण्यकृतांलोकानप्सरोभिःसमेयिवान् ॥ २७ ॥ सौभद्रविहरन्कालेस्मरेयाःसुकृतानिमे ॥ एतावानिहसंवासोवि
हितस्तेमयासह ॥ २८ ॥ पद्मासानमनमेमासित्वंवीरनिधनंगतः ॥ इत्युक्तवचनामेतामपकर्षतिदुःखितां ॥ २९ ॥ उत्तरांमोघसंकल्पांमत्स्यराजकुलम्रियः ॥
उत्तरामपकुर्येनामार्तामार्ततराःस्वयं ॥ ३० ॥ विराटनिहतंदृष्ट्वाक्रोशंतिविलपंतिच ॥ द्रोणाम्बशरमेकतंशयानंरुधिरोक्षितं ॥ ३१ ॥ विराटंवितुदंत्येतेगृध्रगो
मायुवायसाः ॥ वितुघमानंविहगैर्विराटमसितेक्षणाः ॥ ३२ ॥ नशक्नुवंतिविहंगान्निवारयितुमातुराः ॥ आसामातपतप्तानामायासेनत्रयोपितां ॥ ३३ ॥ अ
मेणचविवर्णानांवक्राणांविप्लुतंवपुः ॥ उत्तरंचाभिमन्युत्वकांयोजंचमुदक्षिणं ॥ ३४ ॥ शिशूनेतान्दृष्ट्वापश्यलक्ष्मणंचमुदर्शनं ॥ आंयोधनशिरामव्यशयां
नंपश्यमाधव ॥ ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतस्त्रीपर्वणिस्त्रीविलासगांधारीवाक्येविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ गांधार्युवेच
एषवैकर्तनःशेतेमहेष्वासोमहारथः ॥ ज्वलितानलवत्संख्येसंगांतःपार्थनेजसा ॥ १ ॥ पश्यवैकर्तनंकर्णनिहत्यप्रतिरथानवहन् ॥ शोणितौघप्ररीतांगंशयानंप
तितंभुवि ॥ २ ॥ अमर्षीदोर्धरोपश्चमहेष्वासोमहाबलः ॥ रणेविनिहतःशेतेशूरोगांडोवधन्वना ॥ ३ ॥ यंस्मपांडवसंत्रासान्ममपुत्रांमहारथः ॥ प्रायुध्यंतपुर
मूर्धजाःपत्न्योरुदत्वःपर्युपासते ॥ ४ ॥ उद्दिग्धःसततंयस्माद्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ त्रयोदशममानिद्रांचितयन्नाध्यगच्छत ॥ ५ ॥ अनाधृष्यःपरैर्युद्देशत्रुभिर्मघ
वानिव ॥ युगांताग्निरिवार्चिष्मानहिमवानिवनिश्चलः ॥ ६ ॥ सभूत्वाशरणंवीरोधातंराष्ट्रस्यमाधव ॥ भूमौविनिहतःशेतेवातभृग्विह्वलः ॥ ७ ॥ पश्यकर्णस्य
पत्नीत्वंदपसनस्यमातरं ॥ लालप्यमानांकरुणंरुदंतींपतितांभुवि ॥ ८ ॥ आचार्यशापोऽनुगतोध्रुवंत्वांयदग्रसच्चक्रमिदंधरित्री ॥ ततःशरेणापहृतंशिरस्तेध
नंजयेनाहवशोभिनायुधि ॥ ९ ॥ हाहाधिगेपापतिताविसंज्ञासमीक्ष्यजांबूनदवद्धकक्षं ॥ कर्णमहाबाहुमदीनसत्वंसुपेणमातरुदतीभृशार्ता ॥ १० ॥ अल्पा
वशेषोऽपिकृतोमहात्माशरीरभक्षैःपरिभक्षयद्भिः ॥ द्रष्टुंननःप्रीतिकरःशरीवरुष्णस्यपक्षस्यचतुर्दशाहे ॥ ११ ॥
एषवैकर्तनइतिआवंत्यंभीमसेनेनेतिचस्पष्टार्थोएकविंशद्वाविंशौ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

स्त्रीपर्व.

99

11980

॥ १४ ॥ इति श्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥
 सावर्तमानापतितापृथिव्यामुत्थाय दीनापुनरेव चैषा ॥ कर्णस्य वक्रं परिजिघ्रमाणारोह्य ते पुत्रवधाभितप्ता ॥ १४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीवि
 लापपर्वणि कर्णदर्शनो नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ गांधार्युवाच आवंत्यं भीमसेनेन भक्षयंति निपातितं ॥ गृध्रगोमायवः शूरवद्बुधुमं बुधुवत् ॥
 ॥ १ ॥ तं पश्य कदनं रुत्वा शूराणां मधुसूदन ॥ शयानं वीरशयने रुबिरेण समुक्षितं ॥ २ ॥ तं स्तृगालाश्च कंकश्वक्रं व्यादाश्च पृथग्निधाः ॥ तेन तेन विकर्षं विपश्य
 कालस्य पर्ययं ॥ ३ ॥ शयानं वीरशयने शूरमाक्रंदकारिणं ॥ आवंत्यं भित्तो नार्यो रुदत्यः पर्युपासते ॥ ४ ॥ प्रातिपेयं महेष्वासं हतं महेन बाह्विकं ॥ प्रसुप्तमिव शा
 र्दूलं पश्य रुष्णमनस्विनं ॥ ५ ॥ अतीव मुखवर्णोऽस्य निहतस्यापिशोभते ॥ सोमस्यैवाभिपूर्णस्य पौर्णमास्यां समुद्यतः ॥ ६ ॥ पुत्रशोकाभितप्तेन प्रतिज्ञां चाभिर
 क्षता ॥ पाकशासनिना संख्ये वार्धक्षत्रिर्निपातितः ॥ ७ ॥ एकादशचमूर्धित्वारक्ष्यमाणं महात्मना ॥ सत्यं चिर्कोषता पश्य हतमेनं जयद्रथं ॥ ८ ॥ सिंधुसौवीर
 भर्तारं दर्पपूर्णमनस्विनं ॥ भक्षयंति शिवाग्गृध्राजना रदनजयद्रथं ॥ ९ ॥ संरक्ष्यमाणं भार्याभिरनुरक्ताभिरच्युत ॥ भीषयंत्यो विकर्षंति गहनं भिन्नमंति काव ॥ १० ॥
 तमेताः पर्युपासंते रक्ष्यमाणं महाभुजं ॥ सिंधुसौवीरभर्तारं कां वोजय वनस्त्रियः ॥ ११ ॥ यदा रुष्णामुपादाय प्राद्रवत्केकयैः सह ॥ तदैव कथ्यः पांडुना ॥ १२ ॥
 जयद्रथः ॥ १३ ॥ दुःशलां मानयद्विस्तुयदामुक्तो जयद्रथः ॥ कथमद्य न तां रुष्णमानयंति स्म ते पुनः ॥ १४ ॥ सैषामममुतावालां विलपंती च दुःखिता ॥ आत्म
 नाहंति चात्मानमाक्रोशंती च पांडवान् ॥ १५ ॥ किं नु दुःखतरं रुष्णपरं मम भविष्यति ॥ यत्सुता विंधं वावालां लुषाश्च निहतेश्वराः ॥ १६ ॥ हा हां धिन्दुः शलां प
 श्य वीतशोकभयामिव ॥ शिरोभर्तुरनासाद्यधावमाना मितस्ततः ॥ १७ ॥ वारग्न्यामासयः सर्वान् पांडवान् पुत्रगृद्धिनः ॥ सहत्वा विपुलाः सेनाः स्वयं नृत्युवशंग
 तः ॥ १८ ॥ तं मत्तमिव मातंगं वीरं परमदुर्जयं ॥ परिवार्य रुदंत्येताः स्त्रियश्चंद्रोपमाननाः ॥ १९ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीवि ० गांधारीवाक्ये द्वाविंशो
 ऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ५ ॥ गांधार्युवाच एष शल्यो हतः शेते साक्षान् कुलमातुलः ॥ धर्मज्ञेन हतस्तात धर्मराजेन संयुगे ॥ १ ॥ यस्त्वया स्पधते
 नित्यं सर्वत्र पुरुषर्षभ ॥ स एष निहतः शेते मद्राजो महाबलः ॥ २ ॥ येन संगृह्णतां तातरय माधिरयेयुधि ॥ जयार्थं पांडुपुत्राणां प्रदाते जो वधः कृतः ॥ ३ ॥
 ॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इति श्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥

अर्जुनस्य विनेतारमाचार्यसात्यकेस्तथा ॥ तं पश्य पतितं द्रोणं कुरुणां गुरुमुत्तमं ॥ २६ ॥ अस्त्रं चतुर्विधं वेदयथैव त्रिदशेश्वरः ॥ भार्गवो वामहावीर्यस्तथा द्रोणो
पिमाधव ॥ २७ ॥ यस्य प्रसादाद्दीप्तसुः पाण्डवः कर्मदुष्करं ॥ चकार सहतः शोतेनैनमस्त्राण्यपालयन् ॥ २८ ॥ यं पुरोधाय कुरव आहूयन्ति स्म पाण्डवान् ॥ सोयं श
स्त्रभृतां श्रेष्ठो द्रोणः शस्त्रैः परिक्षितः ॥ २९ ॥ यस्य निर्दहतः सेनांगतिरग्रे रिवाभवत् ॥ स भूमौ निहतः शोते शान्तं चैरिव पावकः ॥ ३० ॥ धनुर्मुष्टिरश्रिर्णश्वहस्ता वा
पश्चमाधव ॥ द्रोणस्य निहतस्याजौ दृश्यते जीवतो यथा ॥ ३१ ॥ वेदायस्माच्च चत्वारः सर्वाण्यस्त्राणि केशव ॥ अनपेतानि वै शूरा यथैवादी प्रजापतेः ॥ ३२ ॥ वं
दनार्हा विमौ तस्य बन्दिभिर्वै दितौ शुभौ ॥ गोसायनो विकर्षति पादौ शिष्यशतार्चितौ ॥ ३३ ॥ द्रोणं द्रुपदपुत्रेण निहतं मधुसूदन ॥ कृपारूपेण मन्वास्ते दुःखोपहत
चेतना ॥ ३४ ॥ तां पश्य रुदती माता मुक्तकेशी मधोमुखी ॥ हतं पतिमुपासन्तीं द्रोणं शस्त्रभृतां वरं ॥ ३५ ॥ बाणैर्भिन्नतनुत्राणं धृष्टद्युम्नेन केशव ॥ उपास्ते वै मृधेद्री
णं जटिला ब्रह्मचारिणी ॥ ३६ ॥ प्रेतकृत्ये च यतते कृपारूपेण मातुरा ॥ हतस्य समरे भर्तुः सुकुमारी यशस्विनी ॥ ३७ ॥ अग्नीनाथाय विधिवच्चित्तां प्रज्जाल्य सर्वतः ॥
द्रोणमाधाय गायन्ति त्रीणि सामानि सामगाः ॥ ३८ ॥ कुर्वन्ति च चितामेवे जटिला ब्रह्मचारिणः ॥ धनुर्भिः शक्तिभिश्चैव रथनीडैश्च माधव ॥ ३९ ॥ शस्त्रैश्च विविधै
रन्यैर्धक्ष्यते भूरितेजसं ॥ इति द्रोणं समाधाय शंसन्ति च रुदन्ति च ॥ ४० ॥ सामभिस्त्रिभिर्नस्त्यैरनुशंसन्ति चापरे ॥ अग्रावग्निं समधाय द्रोणं हुत्वा हुताशनं ॥ ४१ ॥
गच्छन्त्यग्निमुखा गंगां द्रोणशिष्या द्विजातयः ॥ अपसव्यं चिन्ति कृत्वा पुरं कृत्य कृपीं च ते ॥ ४२ ॥ इति श्रीमहाभारतेश्वरपर्वणि स्त्रीविंशोऽध्यायः ॥ गांधारीवचने त्रयोविं
शोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ४३ ॥ गांधार्युवाच ॥ सोमदत्तस्तु तं पश्य युयुधानेन पातितं ॥ वितुद्यमानं विहगैर्बहुभिर्मायवांतिके ॥ १ ॥ पुत्रशोकाभिसं
तप्तः सोमदत्तो जनार्दन ॥ युयुधानं महेष्वासंगं हयन्निव दृश्यते ॥ २ ॥ असौ हि भूरिश्रवसो माताशने कं परिप्लुता ॥ आश्वासयति भर्तारं सोमदत्तमनिदिता ॥ ३ ॥
दिष्ट्या नैनं महाराजदारुणं भरतक्षयं ॥ कुरुसंक्रंदनं घोरं युगांतमनुपश्यसि ॥ ४ ॥ दिष्ट्या यूपध्वजं पुत्रं वीरं भूरिसहस्रदं ॥ अनेकक्रतुयज्वानं निहतं नानुपश्यसि ॥
॥ ५ ॥ दिष्ट्या सुपाणामाक्रंदे घोरं विलपितं बहु ॥ न शृणोपि महासजसारसीनामिवाणवे ॥ ६ ॥

अध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ सोमदत्तस्तु तं पश्य युयुधानेन पातितं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ बीभत्सुरतिनिर्भलकर्मा अतिबीभत्सं अतिगर्हितं ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

एकवर्षार्थसंबीताः प्रकीर्णासितमूर्धजाः ॥ सुषास्तेपरिधावन्तिहवापत्याहतेश्वराः ॥ ७ ॥ श्वापदैर्भक्ष्यमाणं त्वमहोदिष्ट्या न पश्यसि ॥ छिन्नबाहुं न रक्ष्याग्रमर्जुने
न निपातितं ॥ ८ ॥ शलं विनिहतं संख्येभूरिश्रवसमेव च ॥ सुषाश्च विविधाः सर्वादिष्ट्या नाद्येह पश्यसि ॥ ९ ॥ दिष्ट्या तत्कांचनं छत्रं यूपकेतोर्महात्मनः ॥ विनि
कीर्णरथोपस्थे सौमदत्ते न पश्यसि ॥ १० ॥ अमूस्तुभूरिश्रवसो भार्याः सात्यकिनाहतं ॥ परिवार्यानुशोचन्ति भर्तारमसितेक्षणाः ॥ ११ ॥ एवाविलप्य कुरुणं भर्त
शोकेन कर्षिताः ॥ पतंत्यभिमुखा भूमौ रूपणं वत केशव ॥ १२ ॥ बीभत्सुरतिबीभत्सं कर्म दमकरोत्कथं ॥ प्रमत्तस्य यदच्छैत्सीद्बाहुं शूरस्य यज्वनः ॥ १३ ॥ ततः
पापतरं कर्म कृतवानपि सात्यकिः ॥ यस्मात्प्रायोपविष्टस्वप्राहार्षीत्संशितात्मनः ॥ १४ ॥ एकोद्वाभ्यां हतः शेषे त्वमधर्मेण धार्मिकं ॥ किं नु वक्ष्यति वै सत्सु योऽंशोऽपु
च सभासु च ॥ १५ ॥ अपुण्यमयशस्यं च कर्म दं सात्यकिः स्वयं ॥ इति यूपध्वजस्यैताः स्त्रियः क्रोशन्ति माधव ॥ १६ ॥ भार्यायूपध्वजस्यैषा करसंमितमध्य
त्वोत्संगे भुजं भर्तुः रूपणं परिदेवति ॥ १७ ॥ अयं सहंता शूराणां मित्राणां भयप्रदः ॥ प्रदाता गोसहस्राणां क्षत्रियां तकरः करः ॥ १८ ॥ अप्रसन्नोऽस्मिन् लोका
स्तनविमर्दकः ॥ नाभ्यूरुजघनस्पर्शी नीवी विसंसनः करः ॥ १९ ॥ वासुदेवस्य सान्निध्ये पार्थेना क्लिष्टकर्मणा ॥ युध्यतः समरे न्येनं प्रमत्तस्य विनाशितः ॥ २० ॥
किं नु वक्ष्यसि संसत्सुकथासु च जनार्दन ॥ अर्जुनस्य महत्कर्म स्वयं वासकिरीटभृत् ॥ २१ ॥ इत्येवं गर्हयित्वैषा तूष्णीमास्तेवरांगना ॥ तामेव मनुशोचन्ति सपत्न्यः
स्वामिव स्नुषां ॥ २२ ॥ गांधारराजः शकुनिर्वलवान् सत्यविक्रमः ॥ निहतः सहदेवेन भागिनेयेन मातुलः ॥ २३ ॥ यः पुरा हेमदंडाभ्यां राजानां भ्यां स्मवीज्यते ॥
स एष पक्षिभिः पक्षैः शयानं उपवीज्यते ॥ २४ ॥ यः स्वरूपाणि कुरुतेशतशोऽथ सहस्रशः ॥ तस्य मायाविनो मायादग्धाः पांडवतेजसाः ॥ २५ ॥ मायया तिक्रुति
प्रज्ञोजितवान्यो युधिष्ठिरं ॥ सभायां विपुलं राज्यं स पुनर्जीवितं जितः ॥ २६ ॥ शकुन्ताः शकुनिं कृष्णसमंततः पर्युपासते ॥ कैवल्यं संपुत्राणां विद्याशास्योपशि
क्षितं ॥ २७ ॥ एतेनैतन्महद्वैरं प्रसक्तं पांडवैः सह ॥ वधाय मम पुत्राणामात्मनः सगणस्य च ॥ २८ ॥ यथैव मम पुत्राणां लोभः शोचन्ति तान् प्रभो ॥ एवमस्यापि दु
र्बुद्धे लोकाः शस्त्रेण वैजिताः ॥ २९ ॥ कथंच नायं तत्रापि पुत्रान्मे भ्रातृभिः सह ॥ विरोधयेद्दुष्टप्रज्ञानं नृजुर्मधुसूदन ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते कृष्णपर्वणि श्री
वि० सांधारीवाक्ये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

॥ वाजमिति कांबोजास्तरणकंबलविशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥
 गांधार्युवाच कांबोजं पश्यदुर्धर्षं कांबोजास्तरणोचितम् ॥ शयानमृपभस्कंधं हतं पांसुपुमाधव ॥ १ ॥ यस्य क्षतजसंदिग्धौ बाहू चंदनभूषितौ ॥ अवेक्ष्य करुणं
 भार्याविलपत्यतिदुःखिता ॥ २ ॥ इमौ तौ परिघप्रख्यौ बाहू शुभतलांगुली ॥ ययोर्विवरमापन्नांतरतिर्मापूराजहात् ॥ ३ ॥ कांगतिं तु गमिष्यामि त्वया हीना
 जनेश्वर ॥ हतबंधुरनाथा च वेपंती मधुरस्वरा ॥ ४ ॥ आतपक्लाम्यमानानां विविधानामिव सजाम् ॥ क्लान्तानामपि नारीणां न श्रीर्जहति वैतनूः ॥ ५ ॥ शयानमभि
 तः शूरं कालिं गमधुसूदन ॥ पश्यदीनां गदयुगप्रतिनंदमहाभुजम् ॥ ६ ॥ मागधानामधिपतिजयस्सेनं जनार्दन ॥ आचार्यसर्वतः पत्न्यः प्ररुदंत्यः सुविह्वलाः
 ॥ ७ ॥ आसामायतनत्राणां सुस्वराणां जनार्दन ॥ मनःश्रुतिहरो नाद्रो मनोमोहयती वं मे ॥ ८ ॥ प्रकीर्णवस्त्राभरणारुदंत्यः शोककर्षिताः ॥ स्वास्तीर्णशयनो
 पेतामागध्यः शेरते भुवि ॥ ९ ॥ कांसलानामधिपतिराजपुत्रं वृद्धलं ॥ भर्तारं परिवार्येताः पृथक् प्ररुदिताः स्त्रियः ॥ १० ॥ अस्य गात्रगतान्वाणानं कांष्णिवाहुव
 लार्पितान् ॥ उद्धरंत्य सुखाविष्टामूर्च्छमानाः पुनः पुनः ॥ ११ ॥ आसां सर्वानवद्यानामातपेन परिश्रमात् ॥ प्रम्लाननलिनाभानि भातिवत्क्राणि माधव
 ॥ १२ ॥ द्रोणेन निहताः शूराः शेरते रुचिरांगदाः ॥ धृष्टद्युम्नसुताः सर्वे गिश्रितोद्देममालिनः ॥ १३ ॥ रथाभ्यगारं चापाविशरं गतिं गेदं धनं ॥ द्रोणेन साधं निर्द
 ग्धाः शलभा इव पावकं ॥ १४ ॥ तथैव निहताः शूराः शेरते रुचिरांगदाः ॥ द्रोणेनाभिमुखाः सर्वे भ्रातरः पंचकंकयाः ॥ १५ ॥ तमकांचनवर्माणस्तालध्वजं रथव
 जाः ॥ भासयंति महीं भासाज्ज्वलिता इव पावकाः ॥ १६ ॥ द्रोणेन द्रुपदं संख्ये पश्य माधव पातितं ॥ मंहं द्विपमिवारण्ये सिंहेन मृताहतं ॥ १७ ॥ पांचालराजो वि
 मलं पुंडरीकाक्षपांडुरं ॥ आतपत्रं ममाभाति शरदीव निशाकरः ॥ १८ ॥ एतास्तु द्रुपदं वृद्धं सुपां भार्याश्च दुःखिनाः ॥ दग्ध्वा गच्छंति पांचाल्यं राजानमपसव्यतः
 ॥ १९ ॥ धृष्टकेतुं महात्मानं चेदिपुंगवमंगनाः ॥ द्रोणेन निहतं शूरं हरं तिहतचेतसः ॥ २० ॥ द्रोणाश्वमभिहत्यैपविमर्दं मधुसूदन ॥ महेष्वासोहतः शेरते नद्याहतइ
 व द्रुमः ॥ २१ ॥ एष चेदिपतिः शूरा धृष्टकेतुर्महारथः ॥ शेरते विनिहतः संख्ये हत्वा गच्छन् सहस्रशः ॥ २२ ॥ विनुद्यमानं विहगं स्तं भार्याः पर्युपाश्रिताः ॥ चेदिगजं
 हतं सवलबांधवं ॥ २३ ॥ दाशार्हपुत्रजं वीरं शयानं सत्यविक्रमं ॥ आरोप्यैकैरुदंत्येनाश्वेदिराजवरंगनाः ॥ २४ ॥ अस्य पुत्रं तर्पिकं गंसुवक्रं चारुक्रं
 डलं ॥ द्रोणेन समरे पश्य निरुक्तं बहुधा शरैः ॥ २५ ॥

॥ २३ ॥ दाशार्हपुत्रजमित्यत्र पुत्र्यामपि पुत्रशब्दः ॥ २४ ॥ २५ ॥

न.भा.टी.

॥ ३७ ॥

पितरमिति पितृपदस्यावृत्तिः शोकाकुलत्वाच्चोपायः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ नयोर्मोक्षविदुरयोः दशैते अनागतावेक्षणं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
पितरं नूनमाजिष्यं युध्यमानं परैः सह ॥ नाजहं पितरं वीरमद्यापि मधुसूदन ॥ २६ ॥ एवं ममापि पुत्रस्य पुत्रः पितरमन्वगात् ॥ दुर्योधनं महाबाहो लक्ष्मणः परवी
रहा ॥ २७ ॥ विद्वानुविदावाच त्वयोपनिषत्पश्य माधव ॥ हिमनिपुष्पितो गालो मरुता गलिता विव ॥ २८ ॥ कांचनां गदवर्षाणां वाणसूद्रधनुर्धरो ॥ कपभप्रति
रूपाक्षौ गयानौ विमलस्रजौ ॥ २९ ॥ अवध्याः पांडवाः कृष्णसर्व एव त्वया सह ॥ ये मुक्ताद्रोणभीष्माभ्यां कर्णद्विकर्तनात्कृपात् ॥ ३० ॥ दुर्योधनाद्दोषमुनाम्ने
धवाच्च जयद्रथात् ॥ सोमदत्तादिकर्णाच्च गृग्यकृतवर्मणः ॥ ३१ ॥ ये हन्युः शंसर्विगेन देवान् पितरपभाः ॥ तदमेतिहताः संख्यं पश्य कालस्य पर्ययं ॥ ३२ ॥ ना
तिभारोऽस्मि देवस्य दुर्वमाधव कथ्यते ॥ यदि मे तिहताः गृगः क्षत्रियैः क्षत्रियं पभाः ॥ ३३ ॥ तदैव तिहताः कृष्णममपुत्रास्तरस्वितः ॥ यदैवाकृतकामं स्त्वमुपे
व्यंगतः पुनः ॥ ३४ ॥ शांतनोश्चैव पुत्रेण प्राज्ञेन विदुरेण च ॥ तदैवाकांस्मि मास्ते हं कुरुष्वाम् सुतेष्विति ॥ ३५ ॥ तयोर्हिदं नैतस्मिंश्च्य भिवितुमर्हति ॥ अ
चिरेणैव मे पुत्राभस्माभूता जनादन ॥ ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्थं कौन्त्यपतद्भूमा गांधारी गोकमूछिता ॥ दुःखोपहतविज्ञातां यैर्यमुस्त्वस्य भोगे ॥ ३७ ॥
ततः कोपपरीतां गीपुत्रगोकं पश्विषुता ॥ जगाम शौरिदोषेण गांधारी व्यथितेन्द्रिया ॥ ३८ ॥ गांधार्युवाच ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च दग्धाः कृष्णप्रसंगं ॥ उपेक्षि
ता विनश्यंतस्त्वया कस्माज्जनादन ॥ ३९ ॥ गतेन बहुभृत्येन विपुलेतिष्ठतावले ॥ उभयत्र समर्थेन श्रुतवाक्येन चैव ह ॥ ४० ॥ इच्छतोपेक्षितो नृपः कुरुणां म
धुसूदन ॥ यस्मात्त्वयामहाबाहो कलंतस्मादवाप्नुहि ॥ ४१ ॥ पतिशुश्रूषया यस्मेतपः किंचिदुपाजितं ॥ तनत्वां दुरवापेन शप्ये च क्रगदाधरं ॥ ४२ ॥ यस्मात्परस्य
रंघ्रतो ज्ञातयः कुरुपांडवाः ॥ उपेक्षितास्ते गोविंद तस्माज्जातीन्वधिष्यसि ॥ ४३ ॥ त्वमप्युपस्थिते वर्षे पटत्रिंशेमधुसूदन ॥ हनज्जातिहतामां त्यो हतपुत्रो वने चरः
॥ ४४ ॥ अनाथवदविज्ञातो लोकेष्वनभिलक्षितः ॥ कुस्मितेनाभ्युपगतेन तिथनं समवाप्स्यसि ॥ ४५ ॥ तवां प्येवं हतसुमानि हतज्ञातिवांधवाः ॥ श्वियः परिपति
प्यंतियथैता भरतश्वियः ॥ ४६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं धारं बालुदेवो महामनाः ॥ उवाच देवीं गांधारी मीपदभ्युस्मयन्निव ॥ ४७ ॥ जानेह मे तदप्ये
वं चीर्णचरसि क्षत्रिये ॥ देवादेव विनश्यंति वृष्णयोनात्र संशयः ॥ ४८ ॥ संहता वृष्णि चक्रस्य नान्यो मदिद्यते शुभे ॥ अवध्यास्ते नरैरन्यैरपि वा देवदानवैः ॥ ४९ ॥
॥ ५० ॥ तवापीति अनिरस्तः परं च सोयातिशक्तमुपेक्षकं कुलं वसप्रसूतार्तिगांधार्यादेव केशवा ॥ ४६ ॥ अभ्युत्सयन्ती पत्न्यं सयन ॥ ४७ ॥ चीर्णचरसि मदनुष्ठितमेवानुनिष्ठसि स्वतपोनाशार्थमिति भावः ॥ ४८ ॥ ४९

स्त्रीपर्व

३३ -

॥ ५७ ॥

॥ ५० ॥ इति श्रीपर्वणि नैल ० भारवभावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥ उत्तिष्ठेति ॥ १ ॥ दुष्कृतं दुराचरितं स्वकीयं ॥ २ ॥ वैरप्रियं पुरुषं वैरपुरुषं ॥ ३ ॥ द्रुपदोऽपि रदुःखं दयय ॥ ४ ॥
 परस्परं कृतं नाशयतः प्राप्स्यंति यादवाः ॥ इत्युक्तवति दाशार्हे पांडवाश्च स्तचेतमः ॥ वभृवुर्भृशं संविभ्रानिराशाश्चापि जीविते ॥ ५० ॥ इति श्रीमहाभारते श्रीपर्व
 णि श्रीविलापपर्व ० गांधारी शापदाने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥ समातंच श्रीविलापपर्व ॥ अथ आद्वपर्व ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गांधा
 रिमाच शोकमनः कृथाः ॥ तवैव त्वपराधेन कुरवो निधनं गताः ॥ १ ॥ यत्त्वं पुत्रं दुरात्मानमीर्षुमत्यंतमानिनं ॥ दुर्योधनं पुरस्कृत्य दुष्कृतं साधुमन्यमे ॥ २ ॥ नि
 पुरं वैरपुरुषं दृष्ट्वा नां गामस्तातिगं ॥ कथमात्मकृतं दोषं मय्याधातुमिहेच्छसि ॥ ३ ॥ कृतं वायदिवानपुंयोऽतीतमनुशोचति ॥ दुःखं न लभते दुःखं द्वावनर्थो प्रपद्य
 ते ॥ ४ ॥ तपो रथि यं ब्राह्मणी धनं गौर्वोद्वारं धावितारं नुरंगी ॥ शूद्रादामं पशुपालं च वैश्यावधार्यं क्षत्रियागजपुत्री ॥ ५ ॥ वैशं प्रायत उवाच ॥ तच्छु
 त्वा वासुदेव मय पुनरुक्तं वचोऽप्रियं ॥ तूणीं वभृवगांधारी शोकव्याकुललोचना ॥ ६ ॥ धृतराष्ट्रस्तुराजपि निगृह्या बुद्धिजंतमः ॥ पश्यं पृच्छंत धर्मजो धर्मगजं यु
 धिष्ठिरं ॥ ७ ॥ जीवतां परिमाणजः सैन्यानामनि पांडव ॥ हतानां यदि जानीषे परिमाणं वदस्व मे ॥ ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दृशा युतानां मयुं तं सहस्राणि च
 विंशतिः ॥ कोट्यः पष्टिश्च पटुचैव तस्मिन् गजानं सृष्टे हताः ॥ ९ ॥ अलक्षितानां वीराणां सहस्राणि चतुर्दश ॥ दंष्ट्रानां निगजं दंष्ट्रगतं पष्टिश्च पंचच ॥ १० ॥
 धृतराष्ट्र उवाच ॥ युधिष्ठिर गतिकंतिगतः पुरुषमत्तं मे ॥ आचक्ष्व मे महाबाहो सर्वज्ञं त्वमिमेमतः ॥ ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदुतानि गरीगुणिद्वेष्टेः परम
 संयुगे ॥ देवराजसमान् लोकान् गतास्ते सत्यविक्रमाः ॥ १२ ॥ ये त्वहं पृथुमनसामर्तव्यमिति आरत ॥ युध्यमाना हताः सन्त्ये संयुगेः सहसं गताः ॥ १३ ॥ ये च संग्राम
 भूमिप्रायाचमानाः पराङ्मुखः ॥ शस्त्रेण निधनं प्राप्ता गतास्ते गुह्यकान्यति ॥ १४ ॥ पाल्यमानाः परैर्ये तु ह्ययमाना निरायुधाः ॥ दानिपे वामं हात्मानः परानभिमु
 खारणे ॥ १५ ॥ छिद्यमानाः गितैः शस्त्रैः क्षत्रधर्मपरायणाः ॥ गतास्ते वल्लभ दनं न मेऽत्रास्ति विचारणां ॥ १६ ॥ ये त्वत्र निहतारा जन्तव गयो धनं प्रति ॥ यथाक्थं चि
 त्पुरुषास्ते गतास्तूत्तरान् कुम्भतः ॥ १७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ केन ज्ञानवलेनैवं पुत्रपश्यसि सिद्धवत् ॥ तस्मै वद महाबाहो श्रोतव्यं यदि वै मया ॥ १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच
 निदेगाद्वतः पूर्ववत् विचरता मया ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेन संप्राप्तोऽयमनुग्रहः ॥ १९ ॥
 तपोरूपाया रथोत्पन्नं तपो रथं त्वद्विधावधार्यं मेव गम्यते ॥ अन्यादुजयार्थं यं कान्या रथं यमपीति ज्ञातः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
 देवर्षिर्लोमशो हृष्टस्ततः प्राप्नोऽस्म्यनुस्मृतिं ॥ दिव्यं चक्षुरपि प्राप्तं ज्ञानयोगेन वैपुरा ॥ २० ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अनाथानां जनानां च सनाथानां च भारत ॥
 कच्चित्तेषां शरीराणि धक्ष्यसे विधिपूर्वकं ॥ २१ ॥ नयेषामस्ति संस्कर्तान्वयेऽत्राहिताग्नयः ॥ वयं च कस्य कुर्यामो बहुत्वात्तातकर्मणां ॥ २२ ॥ यान्सुपर्णाश्च
 प्राश्नविकर्पयितुस्ततः ॥ तेषां तु कर्मणा लोका भविष्यन्ति युधिष्ठिर ॥ २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तो महाराज कुन्ती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ आदिदेश सुध
 मां धौम्यसूतं च संजय ॥ २४ ॥ विदुरं च महाबुद्धिं युयुत्सुं चैव कौरवं ॥ इंद्रसेनमुखांश्चैव हृत्पानसूतांश्च सर्वशः ॥ २५ ॥ भवंतः कारयन्ते पापं प्रेतकायाण्यशेष
 तः ॥ यथा चानाथवत्किंचिच्छरीरं न विनश्यति ॥ २६ ॥ शासनाद्धर्मराजस्य क्षत्तासूतश्च संजयः ॥ सुधर्माधौम्यसहित इंद्रसेनादयस्तथा ॥ २७ ॥ चंदनागुरु
 काष्ठानि तथा कालीयकान्युत ॥ घृतं तैलं च गंधांश्चैव माणिवसनानि च ॥ २८ ॥ समाहृत्य महार्हाणि दारुणांश्चैव संचयान् ॥ रथांश्च दितान् स्तत्र नानाप्रहरणा
 नि च ॥ २९ ॥ चिताः कृत्वा प्रयत्नेन ययामुख्यान् नराधिपान् ॥ दाहयामासुरव्यग्राः शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥ ३० ॥ दुर्योधनं च राजानंश्चातुंश्च स्मशानाधिकान् ॥ श
 ल्यं शलं च राजानं भूरिश्रवसमेव च ॥ ३१ ॥ जयद्रथं च राजानमभिमन्युं च भारत ॥ दौःशासनिलक्ष्मणं च धृष्टकेतुं च पार्थिवं ॥ ३२ ॥ बृहंतं सोमदत्तं च सृजयां
 श्च शताधिकान् ॥ राजानंश्चैव मधुनानं विराट्द्रुपदौ तथा ॥ ३३ ॥ शिखंडिनं च पांचाल्यं धृष्टद्युम्नं च पार्थिवं ॥ युधानन्युं च विक्रान्तमुत्तमौजसमेव च ॥ ३४ ॥ कौस
 ल्यं द्रौपदेयांश्च शकुनिं चापि सौवलं ॥ अचलं वृषकं चैव भगदत्तं च पार्थिवं ॥ ३५ ॥ कर्णवैकर्तनं चैव सहपुत्रममर्षणं ॥ केकर्याश्च महेंद्रासांश्चिगर्ताश्च महारथा
 न् ॥ ३६ ॥ पटोत्कचं राक्षसेन्द्रं वक्रांतरमेव च ॥ अलं बुपं राक्षसेन्द्रं जलसंधं च पार्थिवं ॥ ३७ ॥ एतांश्चान्यांश्च सुबहुन्याथिवांश्च सहस्रशः ॥ घृतधाराहुतैर्दीपैः पा
 वकैः समदाहयन् ॥ ३८ ॥ पितृमेधाश्च केषां चित्वां वर्तत महात्मनाम् ॥ सामभिश्चाप्यगायन्तं न्वशोचन्त चापरैः ॥ ३९ ॥ सामान् चानादेन स्त्रीणां च रुदित
 स्वनैः ॥ कश्मलं सर्वभूतानां निशायां समपद्यत ॥ ४० ॥ ते विधूमाः प्रदीप्ताश्च दीप्यमानाश्च पावकाः ॥ नभसौ वान्वदृश्यन्त ग्रहास्तन्वभ्रसंलताः ॥ ४१ ॥ ये चाप्य
 नाथास्तत्रासन्नानादेशसमागताः ॥ तांश्च सर्वान्समानाव्यराशीन् कृत्वा सहस्रशः ॥ ४२ ॥ चित्वा दारुभिरव्यग्रैः प्रभूतैः सह पाचितैः ॥ दाहयामास तान्सर्वान् चि
 दुरो राजशासनात् ॥ ४३ ॥

सहपाचितैः सहसंयुक्तैः ॥ ४३ ॥

नेसमासाद्येति ॥ १ ॥ वेष्टनानिउष्णीषकटिबंधनादीनि ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ७ ॥

॥ ४४ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनेलकंठीयेभा०षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

कारयित्वाक्रियास्तेपांकुरराजोयुधिष्ठिरः ॥ धृतराष्ट्रपुरस्कृत्यगंगामभिमुखोऽगमत् ॥ ४४ ॥ इतिश्रीमहाभा०स्त्री०श्राद्धपर्वणिकुरूणामौर्ध्वदेहिकेषड्विंशो
ऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच तेसमासाद्यगंगांतुशिवांपुण्यजलोचितां ॥ हृदिनीचप्रसन्नांचमहारूपामहाबलां ॥ १ ॥ भूपणान्युत्तरीयाणि
वेष्टनान्यवमुच्यच ॥ ततःपितॄणांभ्रातॄणांपौत्राणांस्वजनस्यच ॥ २ ॥ पुत्राणामार्यकाणांचपतीनांचकुरुस्त्रियः ॥ उदकंचक्रिरेसर्वारुदंत्योभृशदुःखिताः ॥ ३ ॥
सुहृदांचापिधर्मज्ञाःप्रचक्रुःसलिलक्रियाः ॥ उदकेक्रियमाणेतुवीराणांवीरपत्निभिः ॥ ४ ॥ संपतीर्थाभिवदंग्गाभूयोविप्रससारच ॥ तन्महोदधिसकाशंनिरानं
दमनुत्सवं ॥ ५ ॥ वीरपत्नीभिराकर्णगंगातीरमशोभत ॥ ततःकुंतीमहाराजसहसाशोककर्शिता ॥ ६ ॥ रुदतीमंदयावाचापुत्रान्वचनमब्रवीत् ॥ यःसधीरोमहे
प्वासारथयूथपयूथपः ॥ ७ ॥ अर्जुनेनजितःसंख्येवीरलक्षणलक्षितः ॥ यंसूतपुत्रमन्यध्वंराधेयमितिपांडवाः ॥ ८ ॥ योव्यराजश्चमूंमध्येदिवाकरइवप्रभुः ॥
प्रत्ययुध्यतवःसर्वान्पुरायःसपदानुगान् ॥ ९ ॥ दुर्योधनवलंसर्वयःप्रकर्षन्व्यरोचत ॥ यस्यनास्तिसमोवीर्येपृथिव्यामपिपार्थिवः ॥ १० ॥ योवृणीतयशःश्रु
रःप्राणैरपिसदाभुवि ॥ कर्णस्यसत्यसंधस्यसंग्रामेष्वपलायिनः ॥ ११ ॥ कुरुध्वमुदकंतस्यभ्रातुरक्लिष्टकर्मणः ॥ सहिवःपूर्वजोभ्राताभास्करांन्मय्यजायत
॥ १२ ॥ कुंडलीकवचीशूरोदिवाकरसमप्रभः ॥ श्रुत्वांतुपांडवाःसर्वेमातुर्वचनमप्रियं ॥ १३ ॥ कर्णमेवानुशोचंतोभूयःक्लृप्तंनराभवन् ॥ ततःसंपुरुषं व्याघ्र
कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ १४ ॥ उवाचमातरंवीरोनिःश्वसन्निवपन्नगः ॥ यःशरोर्मिर्ध्वजावर्तोमहाभुजमहाग्रहः ॥ १५ ॥ तलशब्दानुनदिनोमहारथमहाहृदः ॥
यस्येपुपातमांसाद्यनान्यस्तिष्ठेद्धनंजयात् ॥ १६ ॥ कथंपुत्रोभवत्याःसदेवगर्भःपुराऽभवत् ॥ यस्यबाहुप्रतापेननापिताःसर्वतोवयं ॥ १७ ॥ तमग्निमिववस्त्रेण
कथंलुं दितवत्यसि ॥ यस्यबाहुवलंनित्यंघातंराष्ट्ररूपांसितं ॥ १८ ॥ उपासितंयथास्माभिर्वलंगांडीवधन्वनः ॥ भूमिपानांचसर्वेपांवलंबलवतांवरः ॥ १९ ॥
नान्यंकुंतीसुतात्कर्णादगृह्णाद्रथिनारथी ॥ सनःप्रथमजोभ्रातासर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ २० ॥ असूततंभवत्यग्रेकथमद्रुतविक्रमं ॥ अहोभवत्यामंत्रस्यगृहेनेनव
यंहताः ॥ २१ ॥ निधनेनहिकर्णस्यपीडितास्तुसुवांधवाः ॥ अभिमन्योर्विनाशेनद्रौपदेयवधेनच ॥ २२ ॥

॥ ४ ॥ संपतीर्थाशोभनजलावतरणमार्गा ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

स.आ.टी.

॥ १९ ॥

॥ २३ ॥ नेहस्मेति कर्णे भ्रातृत्वेन ज्ञाते सति तदनुसारिणामस्माकमपि दुर्लभं न भविष्यन्नापि कौरवाणां सौख्यं भविष्यदित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारतेश

पंचालानां विनाशं न कुरुणां पतनेन च ॥ ततः गतगुणो दुःखमिदं मामस्मद्गृहं ॥ २३ ॥ कर्णमेवानुशोचामि दत्तान्यग्नात्रिवाहितः ॥ नेहस्म किंचिदप्राप्य भवे
दपि दिवि स्थितं ॥ २४ ॥ न च दैवमसंघोरं कौरवां तं करं भवेत् ॥ एवं विलय्य बहुलं धनं राजो युधिष्ठिरः ॥ २५ ॥ व्यसृज्य न कौराजं श्वं कारास्योदकं प्रभुः ॥ ततो
ब्रिनेदुःसहमाश्रितस्तः ॥ २६ ॥ अभिज्ञायाः स्थितास्तत्र तस्मिन्नुदककर्मणि ॥ तत आनाययामास कर्णस्य सपरिच्छदाः ॥ २७ ॥ श्विचः कुरुपति
धीमान् भ्रातुः प्रेम्णा युधिष्ठिरः ॥ मनाभिः सहधर्मात्मा प्रेम्ण कृत्यमन्तरं ॥ २८ ॥ चकार विधिवद्दीप्तान् धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ पापेनासौ मया श्रेष्ठो भ्राता ज्ञातं नि
पातितः ॥ २९ ॥ अतो मनसि यद्दृष्टं शीघ्रं तन्न भविष्यति ॥ इत्युक्त्वा मनुगंगाया उत्ताराकुलं द्रियः ॥ भ्रातृभिः सहितः सर्वैर्गंगातीरमुपेयमानः ॥ ३० ॥ इति
श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां श्रीपर्वणि कर्णगूढजयकथने सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥
परं गान्तिपर्वं भविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः वैशंपायन उवाच कृतोदकास्ते सुहृदां सर्वे पापां दुर्नदनाः ॥ विदुरो धृतराष्ट्रश्च सर्वाश्च भरतस्त्रियः ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥

साहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंस श्रीगोविंदसुरिसूनोः श्रीनीलकण्ठकृतौ भारतभावदीपे श्रीपर्वार्थप्रकाशे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥
॥ अस्मिन्पर्वणि आदिपर्वोक्ताध्यायपर्वश्लोकसंख्यावैषम्यं लिपिकरप्रमादादिना बोध्यं ॥

इदं श्रीपर्वं मुंबय्याख्यराजधान्यांगणपतरुणा जीत्यभिधानां मुद्रायंत्रालये मुद्रितं शकाब्दाः १७८५

श्रीपर्व

११

॥ १९ ॥

इति श्रीमहाभारते खीपर्व समाप्तम्

